Bản Lạt Tử

Cùng Nam chính ngọt ngào yêu đương

Edit: Hang Dudu

Mục lục

Chương 1: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (1)

Chương 2: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (2)

Chương 3: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (3)

Chương 4: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (4)

Chương 5: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (5)

Chương 6: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (6)

Chương 7: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (7)

Chương 8: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (8)

Chương 9: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (9)

Chương 10: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (10)

Chương 11: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (11)

Chương 12: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (12)

Chương 13: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (13)

Chương 14: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (14)

Chương 15: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (15)

Chương 16: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (16)

Chương 17: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (Hết)

Chương 18: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (1)

Chương 19: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (2)

Chương 20: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (3)

Chương 21: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (4)

Chương 22: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (5)

Chương 23: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (6)

Chương 24: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (7)

Chương 25: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (8)

Chương 26: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (9)

Chương 27: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (10)

Chương 28: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (11)

Chương 29: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (12)

https://thuviensach.vn

Chương 30: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (13)
Chương 31: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (14)
Chương 32: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (Hết)
Chương 33: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (1)
Chương 34: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (2)
Chương 35: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (3)
Chương 36: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (4)
Chương 37: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (5)
Chương 38: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (6)
Chương 39: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (7)
Chương 40: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (8)
Chương 41: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (9)
Chương 42: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (10)
Chương 43: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (11)
Chương 44: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (12)
Chương 45: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (13)
Chương 46: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (Hết)
Chương 47: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (1)
Chương 48: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (2)
Chương 49: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (3)
Chương 50: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (4)
Chương 51: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (5)
Chương 52: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (6)
Chương 53: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (7)
Chương 54: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (8)
Chương 55: Hôm Nay Cũng Muốn Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (9)
Chương 56: Hôm Nay Cũng Muốn Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (10)
Chương 57: Hôm Nay Cũng Muốn Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (11)
Chương 58: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (12)
Chương 59: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (13)
Chương 60: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (14)
Chương 61: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (15)

https://thuviensach.vn

Chương 62: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (16)
Chương 63: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (Hết)
Chương 64: Mary Sue Phiền Não (1)
Chương 65: Mary Sue Phiền Não (2)
Chương 66: Mary Sue Phiền Não (3)
Chương 67: Mary Sue Phiền Não (4)
Chương 68: Mary Sue Phiền Não (5)
Chương 69: Mary Sue Phiền Não (6)
Chương 70: Mary Sue Phiền Não (7)
Chương 71: Mary Sue Phiền Não (8)
Chương 72: Mary Sue Phiền Não (9)
Chương 73: Mary Sue Phiền Não (10)
Chương 74: Mary Sue Phiền Não (11)
Chương 75: Mary Sue Phiền Não (12)
Chương 76: Mary Sue Phiền Não (13)
Chương 77: Mary Sue Phiền Não (14)
Chương 78: Mary Sue Phiền Não (Hết)
Chương 79: Thiên Kim Chục Tỷ (1)
Chương 80: Thiên Kim Chục Tỷ (2)
Chương 81: Thiên Kim Chục Tỷ (3)
Chương 82: Thiên Kim Chục Tỷ (4)
Chương 83: Thiên Kim Chục Tỷ (5)
Chương 84: Thiên Kim Chục Tỷ (6)
Chương 85: Thiên Kim Chục Tỷ (7)
Chương 86: Thiên Kim Chục Tỷ (8)
Chương 87: Thiên Kim Chục Tỷ (9)
Chương 88: Thiên Kim Chục Tỷ (10)
Chương 89: Thiên Kim Chục Tỷ (11)
Chương 90: Thiên Kim Chục Tỷ (12)
Chương 91: Thiên Kim Chục Tỷ (13)
Chương 92: Thiên Kim Chục Tỷ (14)
Chương 93: Thiên Kim Chục Tỷ (15)

https://thuviensach.vn

Chương 94: Thiên Kim Chục Tỷ (16)
Chương 95: Thiên Kim Chục Tỷ (17)
Chương 96: Thiên Kim Chục Tỷ (18)
Chương 97: Thiên Kim Chục Tỷ (19)
Chương 98: Thiên Kim Chục Tỷ (20)
Chương 99: Thiên Kim Chục Tỷ (Hết)
Chương 100: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (1)
Chương 101: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (2)
Chương 102: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (3)
Chương 103: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (4)
Chương 104: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (5)
Chương 105: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (6)
Chương 106: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (7)
Chương 107: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (8)
Chương 108: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (9)
Chương 109: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (10)
Chương 110: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (11)
Chương 111: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (12)
Chương 112: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (13)
Chương 113: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (14)
Chương 114: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (15)
Chương 115: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (16)
Chương 116: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (Hết)
Chương 117: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (1)
Chương 118: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (2)
Chương 119: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (3)
Chương 120: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (4)
Chương 121: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (5)
Chương 122: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (6)
Chương 123: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (7)
Chương 124: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (8)
Chương 125: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (9)

https://thuviensach.vn

Chương 126: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (10)

Chương 127: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (11)

Chương 128: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (12)

Chương 129: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (13)

Chương 130: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (14)

Chương 131: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (15)

Chương 132: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (16)

Chương 133: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (17)

Chương 134: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (18)

Chương 135: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (19)

Chương 136: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (20)

Chương 137: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (21)

Chương 138: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (Hết)

Chương 139: Học Trưởng U Buồn (1)

Chương 140: Học Trưởng U Buồn (2)

Chương 141: Học Trưởng U Buồn (3)

Chương 142: Học Trưởng U Buồn (4)

Chương 143: Học Trưởng U Buồn (5)

Chương 144: Học Trưởng U Buồn (6)

Chương 145: Học Trưởng U Buồn (7)

Chương 146: Học Trưởng U Buồn (8)

Chương 147: Học Trưởng U Buồn (9)

Chương 148: Học Trưởng U Buồn (10)

Chương 149: Học Trưởng U Buồn (11)

Chương 150: Học Trưởng U Buồn (Hết)

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 1: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (1)

Ngõ Thanh Nam nổi tiếng về quán bar đường phố, tại thành phố sống về đêm A.

Đêm nay, ở một quán rượu xa hoa nhất và cũng là lớn nhất, đang tổ chức một lễ hội hoá trang nhân dịp Halloween.

"Happy Halloween..."

Âm thanh vang vọng khắp hội trường, "tách" một tiếng, đèn chiếu thẳng tắp vào Thời Yên đang đứng giữa sân khấu. Cô mặc một bộ âu phục đen, đôi tất quá đầu gối cùng với đôi cánh dơi thiết kế riêng ở sau lưng.

Cô mỉm cười với khán giả để lộ ra hai cái ranh nanh trong miệng, "Let's party night!"

Tiếng hoan hô cùng tiếng nhạc nhẹ nhàng đồng thời vang lên, Thời Yên đóng vai ma cà rồng nghịch ngợm lại để lộ chút gợi cảm. Màn vũ đạo mở đầu của cô đã đốt nóng toàn bộ không khí ở vũ hội hoá trang, Thời Yên biểu diễn xong liền lui về một xó hẻo lánh không ai để ý chờ lấy tiền lương.

Cô uống một ngụm nước ép cà chua giả thành máu trong ly, nhẹ nhàng run đuôi mắt, "Chua."

Cô đặt ly trở lại bàn, một nhân viên phục vụ đi đến trước mặt hỏi cô, "Xin hỏi cô là Thời Yên tiểu thư phải không?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên nhìn anh ta một chút, cảm thấy có thể đối phương đến để phát tiền cho mình thế nên thái độ cũng nhiệt tình hơn, "Là tôi là tôi, anh đến trả tiền công cho tôi phải không?"

Nhân viên phục vụ lấy ra một tờ giấy cùng một cây bút đưa đến trước mặt cô, "Phiền cô ghi lại thông tin, tiền sẽ được chuyển vào ba ngày sau."

Nghe thấy ba chữ "ba ngày sau" sự nhiệt tình của Thời Yên lập tức biến mất, "Không phải thanh toán bây giờ sao?"

Nhân viên phục vụ cười làm lòng nói, "Thật xin lỗi Thời tiểu thư, ngày mai khi phòng tài vụ đi làm mới thống nhất xử lý, nên trước tiên cô hãy điền vào tờ giấy này trước."

Thời Yên bất đắc dĩ điền vào tờ giấy, nhân viên phục vụ thu lại nhìn một chút rồi cười cười, "Cảm ơn sự hợp tác của cô, giờ cô có thể thay đồ diễn rồi ra về, đương nhiên cũng có thể lưu lại tiếp tục vui chơi, chúc cô có một buổi tối vui vẻ."

"..." Không trả tiền thì vui vẻ kiểu gì. Cô thầm phản đối một câu trong lòng, vì không có ý định ở lại vui chơi, nên cô quyết định thay quần áo diễn rồi đi về, cô đứng dậy đi về phía phòng hoá trang. Ở trên đường, liên tục có khô lâu, vu nữ cùng zombie chào hỏi cô, Thời Yên tự nhận là lá gan của cô cũng không nhỏ nhưng ở dưới không khí này cô vẫn không tự chủ được bước nhanh hơn.

Muốn đi đến phòng hoá trang phải đi qua một cái ban công lộ thiên không lớn không nhỏ, thời điểm Thời Yên đi qua thì trùng hợp thấy một đôi nam nữ. Khoảng cách giữa hai người rất gần, người đàn ông kia một tay cầm ly rượu vang đỏ, một tay vuốt nhẹ mái tóc dài của người phụ nữ trước mặt.

Theo nguyên tắc phi lễ chớ nhìn, Thời Yên rất nhanh thu hồi ánh mắt nhưng cô chưa kịp bước được hai bước thì nghe thấy người phụ nữ kia phát

https://thuviensach.vn

ra tiếng đau đớn rất nhỏ. Thời Yên cuối cùng cũng không nhịn được, liếc một cái về phía ban công.

Trong miệng người đàn ông mọc ra hai cái răng nanh, hiện đang ghim vào cần cổ trắng tuyết của người phụ nữ, máu đỏ tươi theo đường cong duyên dáng chậm rãi chảy xuống.

"..." Thời Yên ngơ ngác.

Tình huống chết tiệt gì vậy? Không phải đã nói là Cosplay sao?

[Đinh, phó bản "Tổng giám đốc ma cà rồng thân yêu" đã kích hoạt.]

Âm thanh của hệ thống bỗng nhiên vang lên, khoé miệng của Thời Yên không nhịn được giật giật.

Ma cà rồng là cái quỷ gì??? Mới thế giới thứ nhất mà đã chơi lớn vậy sao???

Lúc cô còn chưa định thần, người đàn ông ở ban công đã phát hiện ra sự tồn tại của cô. Anh ta buông người phụ nữ trong lòng ra, nhìn về phía cô.

"...A ha ha, quấy rầy rồi." Thời Yên quay người, co giò chạy thẳng.

Một cơn gió thổi qua, người đàn ông vốn đang đứng ở ban công, đảo mắt đã đứng chắn trước người cô.

"..." Thời Yên.

Con mẹ nó còn để cho người khác chơi không hả?

"Máu của cô thật thơm." Người đàn ông khom người xích lại gần cô, ở trước mặt cô hít hà, "Để tôi ngẫm lại đã bao lâu rồi tôi chưa được ngửi thấy hương vị ngọt ngào như thế."

https://thuviensach.vn

Máu của Thời Yên quả thật rất ngọt, trước kia khi còn đi học, phòng ký túc xá gồm có 8 người nhưng muỗi chỉ cắn mỗi mình cô, quả thật vô cùng cố chấp.

Đây không phải lúc để cảm thán, bởi vì Thời Yên phát hiện ra mình không thể động dậy cũng không thể phát ra tiếng.

"Đừng sợ, baby, tôi sẽ rất nhẹ nhàng..." Người đàn ông sát lại gần hơn, giọng nói cực thấp mê hoặc cô.

Răng nanh của anh ta vẫn còn dính máu, da gà của Thời Yên nổi hết lên, nhưng khi răng nanh của anh ta vừa đặt được lên cần cổ của cô, anh ta dừng lại.

Bầu không khí biến hoá rất vi diệu, người đàn ông vốn đang dùng răng nanh dọa mình hình như đang hoảng sợ.

Không biết từ lúc nào, ở ban công xuất hiện thêm một người. Anh đứng đó không biểu lộ cảm xúc gì, ánh mắt so với ánh trăng rơi trên mặt đất còn lạnh hơn rất nhiều.

Có thể là do khuôn mặt vô cùng dễ nhìn cùng khí chất bẩm sinh thanh cao, khiến cho không ai có thể coi nhẹ anh.

Người đàn ông bắt được Thời Yên sững người một chút, sau đó hạ thấp người hành lễ với người vừa tới, rồi... chạy trốn.

"..." Thật có cốt khí.

Sau khi người đàn ông kia chạy trốn, khống chế anh ta hạ lên người Thời Yên cũng vô hiệu hoá, hai chân Thời Yên lập tức mềm nhũn vô lực, theo quán tính đổ về phía trước. Người đàn ông đỡ lấy cô, khi vừa chạm vào Âu phục quý giá của anh, Thời Yên nghe được một mùi vô cùng thơm

https://thuviensach.vn

mát. Còn chưa kịp suy nghĩ anh dùng loại nước hoa gì, một cơn buồn ngủ liền kéo đến.

"Quên chuyện vừa rồi đi." Lục Cảnh Nhiên ôm lấy Thời Yên, giọng nói và ánh mắt của anh lạnh nhạt giống nhau. "Còn nữa, ma cà rồng không phải giống như cô nghĩ."

Lúc Thời Yên mở mắt lần nữa, cô vẫn ngồi ở nơi hẻo lánh kia, trước mặt là ly nước ép cà chua mới uống một ngụm.

Cô nhíu mày, xoa cái đầu mụ mẫm của mình. Đã xảy ra chuyện gì? Cô nhớ là mình đang định đến phòng hoá trang thay quần áo, sau đó thì...Sao cô lại ngủ ở nơi này rồi?

[Nam chính Lục Cảnh Nhiên đã xuất hiện, đang khôi phục lại kí ức bị anh xoá đi]

Khi âm thanh của hệ thống xuất hiện cũng là lúc Thời Yên nhớ lại toàn bộ.

Cô cố ý kéo nhẹ bờ môi đỏ tươi một cái, cảm thấy sự tình cũng không đơn giản: "..... Thân, không phải tôi xuyên vào ngọt văn sao? Tại sao lại có thứ sinh vật nguy hiểm như ma cà rồng?"

[Tiểu thuyết "Tổng giám đốc ma cà rồng thân yêu" được Tấn Giang phân loại là ngôn tình hiện đại giả tưởng, cũng được chính tác giả đánh dấu là ngọt văn. Nếu có vấn đề hãy khiếu nại Văn Học Tấn Giang.]

"..." OJBK.

(OJBK là từ viết tắt của "o几把k" thường dùng trong câu "hoàn toàn OJBK" nghĩa là "ok là ok".)

https://thuviensach.vn

Thời Yên tiếp nhận thiết lập này, liền vì mình mà cân nhắc một chút phúc lợi: "Nhưng đối phương là ma cà rồng đấy, mi cũng nên cho ta một chút siêu năng lực chứ."

[Đã khôi phục kí ức cho cô đây thây, đúng theo nguyên tác sau khi nhân vật bị hắn xoá đi kí ức, từ đó không gặp lại]

"Được thôi, cái này miễn cưỡng xem như là bàn tay vàng..." Thời Yên nói được một nửa liền phát hiện ra chỗ bất hợp lý, "Khoan, đợi chút, chẳng lẽ ta không phải nữ chính???"

[A, quên nói với cô, nhân vật mỗi lần xuyên qua là ngẫu nhiên.]

"..... Ta muốn f*** mi, đại móng heo kia." Thời Yên lập tức muốn bỏ cuộc. "Vậy nguyên nữ chính* kia đâu?"

*Ý là chỉ nữ chính trong tiểu thuyết gốc.

[Nguyên nữ chính chính là người phụ nữ vừa bị hút máu xong, một nữ minh tinh. Theo nguyên tác, nam chính phải xuất hiện trước khi cô ta bị tập kích, hiện tại e là đã xảy ra BUG*.]

* có nghĩa là lỗi

Hiện giờ cô cảm thấy hệ thống khiêu chiến này thật không đáng tin.

[Nhưng do sự xuất hiện của cô, kịch bản đã bị xáo trộn, nguyên nữ chính có lẽ sẽ không còn đất diễn.]

Đây có lẽ là tin tức tốt nhất nàng nghe được hôm nay. Hệ thống dặn dò xong liền biến mất, về sau cũng không xuất hiện, Thời Yên tiêu hoá được một chút tin tức mà nó cung cấp, không vội vã dời đi. Cô bưng ly nước trước mặt, một hơi cạn sạch nước cà chua trong đó rồi rút điện thoại ra tìm kiếm từ khoá "Lục Cảnh Nhiên".

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên, 29 tuổi, tổng giám đốc tập đoàn Hưng Ức, là thanh niên tài mạo kiệt xuất nhất thế kỷ này. Sản nghiệp của anh liên quan đến bất động sản, vận chuyển, thực phẩm, IT, hiện tại đang có kế hoạch trong năm nay sẽ tiến quân đến lĩnh vực giải trí truyền hình, điện ảnh.

Tốt, rất xứng đáng làm nam chính. Thời Yên để điện thoại xuống, cảm thấy trong miệng trống rỗng, cô đang định lấy ly nước uống một ngụm thì phát hiện nước đã cạn từ lâu, ngượng ngừng thu tay lại.

Rõ ràng lúc trước thử nghiệm (bản test), ải thứ nhất đều rất đơn giản mà, tại sao bây giờ vào thi đấu khiêu chiến thật sự lại không theo kịch bản?

Cố ý bẫy cô đúng không? Cô không tin Thời Mĩ Lệ cô lại chết ở ải thứ nhất.

Cô ngồi xếp bằng ở ghế sofa, trầm tư suy nghĩ cách cùng Lục Cảnh Nhiên yêu đương, nhưng còn chưa nghĩ ra cách về sau nên làm thế nào thì đã thấy Lục Cảnh Nhiên từ xa bước tới. Thời Yên "vèo" cái đứng lên, đuổi theo bóng lưng thẳng tắp kia: "Lục tổng, Lục tổng!"

Lục Cảnh Nhiên nghe được tiếng gọi liền dừng bước, quay người lại nhìn cô.

Thời khắc anh quay đầu lại, Thời Yên bị mỹ mạo của anh làm cho rung động.

Nguy rồi, là cảm giác động tâm.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, hỏi: "Chuyện gì?"

Thời Yên ho một tiếng để che dấu, đáp: "Cũng không có gì quan trọng chỉ là muốn nói chuyện với anh một chút."

"Nói chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

"Nói chuyện... yêu đương." Những người vây xung quanh liền phát ra những tiếng xì xào nhỏ, duy nhất chỉ có Lục Cảnh Nhiên là không có phản ứng.

"Tôi không yêu đương."

"..." Thời Yên nghẹn họng một chút, "Vậy anh kết hôn chưa?"

Lục Cảnh Nhiên không nói gì, xoay người đi.

"Chờ một chút."

"Kiều Vũ."

Hai giọng nói đồng thời vang lên, Thời Yên bị người đàn ông một mực đi theo sau lưng Lục Cảnh Nhiên ngăn lại: "Thật xin lỗi vị tiểu thư này, tổng giám đốc còn nhiều việc phải xử lý, xin cô không nên quấy rầy ngài ấy."

"..." Thời Yên.

Người anh em này, tôi nghĩ anh mới là người không nên quấy rầy tôi.

Gián đoạn một trận như vậy, Lục Cảnh Nhiên đã đi xa, Thời Yên tặc lưỡi "chậc" một tiếng, quả nhiên theo đuổi tổng giám đốc thật không dễ. Cô vẫn nên về nhà lập kế hoạch trước.

Thay lại đồ của mình, cô bắt chuyến tàu điện ngầm cuối cùng. Trên tàu có rất ít người, cô dựa vào ghế tựa, lấy điện thoại di động ra tra số dư tài khoản ngân hàng của mình.

2333 tệ.

Ha ha.* Thời Yên tức giận nhét điện thoại vào túi, không muốn nghĩ tới. Tại thế giới hiện thực cô nghèo thì cũng thôi, tại sao xuyên vào tiểu

https://thuviensach.vn

thuyết cũng không sắp xếp cho cô nhân vật thiên kim đại tiểu thư, cho cô thử nghiệm một chút cảm giác của kẻ có tiền.

* ở đây tác giả chơi chữ, 2333 đọc gần giống với tiếng cười a ha ha ha

Không sao, không sao, chỉ cần cô hoàn thành khiêu chiến thi đấu thì nàng cô thể trở thành phú bà hàng tỷ.

Cố lên Thời Mĩ Lệ :)

"Đây đã là vụ án thứ hai được phát hiện trong tháng, người bị hại đều do mất máu quá nhiều mà chết. Cảnh sát nhắc nhở rộng rãi mọi người phải chú ý an toàn khi ra ngoài."

Tin tức được phát thanh khắp tàu điện ngầm thu hút sự chú ý của Thời Yên, cô vừa ngẩng đầu lên thì màn hình trùng hợp chiếu hình của tử thi.

...Cái này không phải mất máu quá nhiều mà là bị người khác hút cạn máu.

Thời Yên bỗng giật mình, chẳng lẽ đây là sản phẩm của ma cà rồng? Cô nhớ đến người đàn ông muốn hút máu cô tối hôm nay, da gà lại tiếp tục nổi lên.

Xã hội này nguy hiểm như vậy, còn cô thì vừa nhỏ bé vừa bất lực, thật đáng thương...

[...] hệ thống im lặng tựa như không tồn tại.

Thời Yên lạnh lùng "hừ" một tiếng, hệ thống này không thể trông cậy được mà, mình vẫn nên tìm kiếm những thứ có quan hệ với Lục Cảnh Nhiên thì hơn.

Tại một tòa nhà cao tầng cách đó không xa, có hai bóng người cao cao đứng đó. Lục Cảnh Nhiên nhìn bóng dáng của Thời Yên dần dần đi xa,

https://thuviensach.vn

hiếm thấy nhíu mày.

"Tổng giám đốc, người phụ nữ này có vấn đề gì sao?" Kiều Vũ đi theo Lục Cảnh Nhiên hỏi.

Lục Cảnh Nhiên lắc đầu, xoay người nói: "Đi thôi."

Tác giả có lời muốn nói:

Ha ha ha ha ha ha ha, ta cảm thấy Thời Mỹ Lệ cùng với Bùi Tú Quyên có thể tạo thành một nhóm, tên gọi là những người phụ nữ đẹp nhất nông thôn ha ha ha ha ha.

Tống tổng: Tôi thấy OK

Lục tổng: Tôi cũng cảm thấy OK

Thời Mỹ Lệ & Bùi Tú Quyên: :)

Bùi Tú Quyên (Bùi Anh) và Tống tổng (Tống Nam Xuyên) trong truyện "Em mù mới yêu anh" (Chỉ trách lúc trước mắt bị mù) của Bản Lật Tử.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 2: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (2)

Sau khi Thời Yên về đến nhà bị mấy cái túi xách quanh giường làm kinh ngạc một chút. Bởi vì cô xuyên qua nhân vật này ở nguyên văn chỉ là nhân vật quần chúng chỉ xuất hiện một lần, cho nên Thời Yên cũng chủ yếu tiếp thu tin tức thế giới này từ chỗ hệ thống, lượng tin tức về xuất thân nhân vật rất thưa thớt -- ít nhất trước khi cô bước vào cửa nhà, cô căn bản không biết mình có nhiều túi xách như vậy!

Cô thô sơ giản lược quét mắt mấy cáo túi xếp thành một vòng, lớn lớn bé bé cộng vào ít nhất có bảy tám cái, toàn bộ là túi xách hàng hiệu.

【 Đinh, tin tức về nhân vật xuyên qua nguyên tác không nhiều, hệ thống tự động bổ sung tin tức liên quan. 】

Thời Yên máy máy mí mắt: "Cho nên mi thêm thiết lập người thích túi xách cho ta?"

【 Nguyên chủ mỗi ngày làm ba công việc nhưng gửi ngân hàng chỉ có 2333 tệ, bản hệ thống cho rằng giả thiết như vậy mới hợp logic. 】

Thời Yên: "....."

Cô cho rằng cô không gửi tiền vào ngân hàng mà là giấu ở trong nhà cũng rất hợp logic.

https://thuviensach.vn

Hệ thống hiển nhiên không để ý đến ý tưởng tính toán của Thời Yên, lại lo mình biến mất. Thời Yên nhìn túi xách trên giường, quyết định bán hết chúng! Tuy rằng có câu nói "Túi xách trị bách bệnh", nhưng đối Thời Yên mà nói, chỉ có tiền là túi xách chân chính trị bách bệnh. Mấy cái túi xách này có vẻ mới tám chín phần, bán đi hẳn là không khó.

Cô chọn một cái túi thích nhất lưu lại, sau đó chụp ảnh đăng lên trang wed giao dịch hàng xa xỉ secondhand.

Nếu có thể bán hết mấy cái túi này đi, vậy cô sẽ trở thành một tiểu phú bà.

Giải quyết được chuyện túi xách, nhưng chuyện Lục Cảnh Nhiên vẫn khó giải quyết như cũ. Ở thế giới hiện thực cô chưa từng đọc tiểu thuyết gốc, cũng không biết nữ chủ kịch bản là ai, muốn tham khảo một chút cũng không được. Lần này tham gia cuộc khiêu chiến này, Thời Yên cũng coi như là được ăn cả ngã về không, thắng thì có thể ôm trọn tài sản hàng tỉ, thua..... Cũng chỉ có thể trở về ngủ cầu vượt.

Cuối cùng cô dùng hết tiền trên người để nộp phí báo danh.

Nghĩ đến đây, Thời Yên đột nhiên ngồi dậy, mở máy tính bắt đầu thu thập tư liệu tập đoàn Hưng Ức. Vốn là nghĩ tận lực hiểu thêm về Lục Cảnh Nhiên một chút, không nghĩ tới bị cô lục soát ra quảng cáo thông báo tuyển dụng của Hưng Ức.

Ánh mắt Thời Yên sáng lên, vận khí tốt như vậy sao?

Hưng Ức lần này thông báo tuyển dụng quy mô không lớn, cương vị trên thông báo tuyển dụng có năm chỗ, Thời Yên nhìn một lượt xuống, phát hiện nhân tài ưu tú như cô, có thể đảm nhiệm..... lại chỉ có lễ tân.

Không hổ là công ty của tổng giám đốc Lục, yêu cầu còn cao hơn người khác!

https://thuviensach.vn

Bởi vì là nhận lời mời Hưng Ức, dù chỉ là lễ tân, Thời Yên cũng không dám thiếu cảnh giác, cô tỉ mỉ biên tập tốt sơ yếu lý lịch, nộp cho Hưng Ức.

Nếu cả lễ tân cũng không được, vậy..... nghĩ cách khác thôi!

Công ty Lục Cảnh Nhiên rất có hiệu suất, sáng hôm sau đã gọi điện thoại cho cô, bảo buổi chiều cô tới tham gia thi viết. Thời Yên còn tưởng rằng mình nghe lầm: "Ngại quá, tôi phỏng vấn lễ tân cũng phải thi viết trước sao?"

Nếu là bảo các cô đi trình diễn một chút trước, nhìn xem chiều cao và khí chất nhan sắc của các cô có quá thấp không, cô còn có thể hiểu, trăm triệu không nghĩ tới, cửa thứ nhất lại là thi viết?

Đối phương ngọt ngào nói: "Đúng vậy ạ."

"....." Hay nhỉ. Thời Yên lại một lần cảm nhận được tiêu chuẩn cao của tổng giám đốc Lục.

Giữa trưa cô nấu bát mì gói đơn giản rồi bắt đầu trang điểm thay quần áo, dù sao lễ tân cũng là một bộ phận của công ty, dù là thi viết cũng phải lưu lại ấn tượng tốt cho đối phương!

Ngồi trên tàu điện ngầm, cô muốn lợi dụng trong khoảng thời gian này mà ôm chân Phật xem kế hoạch phỏng vấn một lát, lại vô tình thấy đầu đề Weibo hôm nay -- tiểu hoa đán đang hot An Kỳ ngoài ý muốn té xỉu ở quán bar.

Thời Yên gần như liếc mắt một cái liền nhận ra, vị tiểu hoa đán này chính là người phụ nữ trên ban công tối hôm qua, cũng chính là nguyên nữ chính hệ thống nói. Lúc ấy sắc trời tương đối tối, cô cũng chỉ vội vàng thoáng nhìn, nhưng trí nhớ cô từ trước đến nay không tồi..... Ừm, trừ Lục Cảnh Nhiên xoá ký ức cô lần đó.

https://thuviensach.vn

Bài viết nói An Kỳ đêm qua bỗng nhiên té xỉu ở vũ hội hoá trang, trợ lý lập tức đưa cô ấy đến bệnh viện, bác sĩ khám bệnh cũng nói không lo ngại, chỉ là có chút thiếu máu.

Hiện Thời Yên rất mẫn cảm với chữ "máu" này, bị cắn một phát như vậy, không thiếu máu mới là lạ. Nhưng cộng đồng mạng không cho là như vậy, rất nhiều người hoài nghi An Kỳ đã uống thuốc gì đó, còn tag bộ phận chấp pháp yêu cầu phong sát cô ấy.

Trước mắt công ty An Kỳ còn chưa đưa ra lời đáp, nhưng dựa theo quy luật, đưa ra lời đáp phủ nhận cộng động mạng vẫn sẽ không tin. Thời Yên thoát Weibo, không chú ý chuyện này nữa, so với hai vụ án bị hút khô máu, An Kỳ đã xem như rất may mắn. Lục Cảnh Nhiên hắn là cũng xoá ký ức của An Kỳ, nhưng sau khi bị ma cà rồng cắn sẽ không biến thành ma cà rồng sao?

Thời Yên lại tìm kiếm "ma cà rồng", phát hiện còn có một lời giải thích tên "sơ ủng". Đơn thuần bị ma cà rồng hút máu, sẽ không biến thành ma cà rồng, thông thường đều là mất máu quá nhiều mà chết, chỉ có sau khi bị hút máu lại hút máu đối phương mới có thể biến thành ma cà rồng.

Sơ ủng=The Embrace: quá trình biến thành mà cà rồng.

Tộc ma cà rồng gọi cái này là "sơ ủng".

Tri thức trên mạng viết về gia tộc ma cà rồng thần bí này phong phú vượt qua Thời Yên tưởng tượng, thế cho nên sau khi cô tới công ty Hưng Ức, cả đầu óc vẫn là cái gì "mười ba thị tộc", "mật đảng sáu giới".

"Thời gian thi viết chỉ có ba mươi phút, mong mọi người chú ý thời gian trả lời." Nhân viên công tác nhắc nhở.

Thời Yên vỗ mặt mình, chấn chỉnh tinh thần bắt đầu trả lời câu hỏi. Tuy nói là thi viết, nhưng đều là trả lời câu hỏi trên máy tính, câu hỏi bao

https://thuviensach.vn

gồm câu hỏi vận hành phần mềm văn phòng, cũng có câu hỏi trắc nghiệm nghi thức kinh doanh và câu hỏi tiếng Anh.

Thời Yên cảm thấy, muốn yêu đương với Lục tổng tài mà nói, thật là vô cùng khảo nghiệm tính toàn diện của con người.

Trong ba mươi phút thi viết, không có một người phỏng vấn nào nộp bài trước, nhìn ra được tất cả mọi người đều rất coi trọng công việc này. Dù sao thì Hưng Ức không dễ vào.

Một phút cuối cùng, dưới sự thúc giục của nhân viên công tác, mọi người mới nhao nhao nộp bài, thấp thỏm mà về nhà chờ tin tức.

Hưng Ức không làm mọi người thấp thỏm quá lâu, sáng ngày hôm sau liền thông báo kết quả, thi viết của Thời Yên đủ tư cách!

Cô vui vẻ nấu một bát mì ốc sang quý hơn mì gói để chúc mừng, sau đó âm thầm quyết định, nếu thông qua phỏng vấn, cô phải đi ăn lẩu.

Ngày phỏng vấn, số người giảm một nửa so với lần trước. Thời Yên ngồi trong phòng phỏng vấn, tiếp nhận phỏng vấn tâm lý từ ba vị giám khảo.

"Nhìn sơ yếu lí lịch của cô đây, có vẻ cô vẫn chưa có công việc ổn định?"

Thời Yên mỉm cười nói: "Đúng vậy, lúc mới tốt nghiệp tương đối mê mang, cũng muốn khiêu chiến bản thân một chút, cho nên thử rất nhiều công việc khác nhau."

"Ồ? Vậy hiện giờ vào công ty chúng tôi cũng là một loại thử sao?"

"Trước đó tôi cũng từng làm lễ tân công ty, sau khi thử rất nhiều công việc khác nhau, tôi cảm thấy vẫn là công việc này thích hợp với tôi

https://thuviensach.vn

nhất....." Thời Yên thao thao bất tuyệt mấy lời mà cô đã chuẩn bị tốt, lúc cô cho rằng cuộc phỏng vấn này sắp kết thúc, người phỏng vấn lại ném một đại chiêu lại đây.

"Đây là một ít câu nói thường dùng của quầy tiếp tân, mời cô đọc mấy câu trên đó."

Thời Yên nhận tờ giấy A4, cúi đầu nhìn, mặt trên ấn tràn đầy một tờ, hơn nữa tất cả đều là song ngữ Trung Anh.

..... Ngưỡng cửa yêu đương với Lục Cảnh Nhiên thật sự quá cao!

"Cô có thời gian một phút để chuẩn bị."

Người phỏng vấn nói xong liền bắt đầu tính giờ, Thời Yên một giây cũng không dám trì hoãn, nhanh chóng đọc thầm. Tiếng Anh bên trên cũng không tính là khó, ngẫu nhiên sẽ có mấy từ đơn không quen biết, nhưng cũng có thể đánh vần được, cô chỉ lướt một lần, người phỏng vấn liền tuyên bố đã đến giờ.

Thời Yên hắng giọng, đọc từng câu, nhờ sự khổ luyện lời kịch trước kia, cô đọc rất lưu loát cũng rất chuẩn, ngay cả nhịp điệu cũng nắm giữ vừa vặn.

Sau khi Thời Yên đọc xong, ba vị phỏng vấn nhìn qua đều rất vừa lòng. Cô rời phòng phỏng vấn, cảm giác như mình trải qua một hồi thi đại học. Giống như vì an ủi trái tim cô bị chịu tàn phá, thù lao diễn xuất Halloween gửi tới, một chuỗi con số bên trên làm Thời Yên nháy mắt lại bốc cháy lên hy vọng vào cuộc sống.

Quả nhiên, tiền là túi trị bách bệnh.

Hai ngày sau, Hưng Ức điện thoại thông báo kết quả phỏng vấn, Thời Yên được thuê. Cô hưng phấn cầm lấy ví tiền chạy xuống dưới lầu ăn lẩu.

https://thuviensach.vn

Quán lẩu này không đông lắm, cô gọi mấy món ưu thích, một bên nghịch điện thoại một bên chờ đồ ăn. Hôm nay Weibo lại bùng nổ, lần này không phải bởi vì minh tinh nào, mà là bởi vì cảnh sát lại phát hiện một thi thể bị rút cạn máu.

Đây đã là lần thứ ba trong một tháng.

Trên Weibo bình luận xôn xao, không ít cộng đồng mạng nhận định đây là vụ án giết người liên hoàn, nhưng cảnh sát trước mắt còn chưa phát hiện điểm giống nhau trên mấy người bị hại.

Thời Yên sững sờ trước bàn, không phải hiện trường hung án có bao nhiêu máu me khủng bố, mà là người chết này, rõ ràng là người đàn ông muốn hút máu cô tối hôm Halloween.

Anh ta..... Không phải ma cà rồng sao, vì sao cũng sẽ bị người ta hút khô máu??

Thời Yên vẫn luôn cho rằng mấy vụ án này đều là ma cà rồng làm, nhưng hiện tại ma cà rồng cũng thành người bị hại, có phải chứng tỏ chuyện cũng không có đơn giản như vậy?

Năng lực của ma cà rồng ngày đó cô đã được chứng kiến, nhân loại bình thường căn bản không có khả năng lấy máu bọn họ được, hoặc giả, có ma cà rồng chuyện hút máu ma cà rồng??

Có điều cô cũng tra được một ít nhược điểm của ma cà rồng, nhân loại bình thường lợi dụng đạo cụ khống chế được ma cà rồng, rồi làm máu bọn họ chảy ra, có phải cũng có khả năng?

..... Thật là khiến người hói đầu mà. (nghĩ nhiều rụng tóc -> hói đầu)

Trong văn phòng tổng giám đốc Hưng Ức, Lục Cảnh Nhiên cũng biết được tin tức này.

https://thuviensach.vn

Ma cà rồng hiện đại ẩn giấu trong xã hội loài người, ngày thường sống không khác gì nhân loại bình thường, nhưng liên tiếp xảy ra vụ án, rất có thể sẽ đánh vỡ sự cân bằng này, dẫn đến hậu quả cực không tốt.

Khi vụ án đầu tiên xảy ra, anh đã phái người đi điều tra chuyện này, hiện tại cũng biết mặt mày, chẳng qua đối phương tương đối khó giải quyết, người bình thường không phải đối thủ của hắn.

Nhưng cũng không thể mặc kệ như vậy.

"Kiều Vũ, ban bố lệnh truy sát, tập trung bắt giữ Hoắc Kỳ."

Giọng Lục Cảnh Nhiên trầm thấp lãnh đạm, Kiều Vũ hơi hơi khom lưng, cung kính nói: "Vâng."

Liên tiếp xảy ra vụ án giết người làm lòng người thành phố A hoảng sợ, nhưng phải đi làm vẫn phải đi. Sáng sớm Thời Yên ra cửa bắt tàu điện ngầm, chạy đến tổng công ty Hưng Ức nhận chức.

Mặc đồng phục thống nhất của công ty, Thời Yên cũng tìm được một chút cảm giác nghiệp giới tinh anh. Cô đi theo đồng nghiệp làm quen công ty rồi trở lại quầy lễ tân, bắt đầu ngày làm việc đầu tiên của mình.

Thời Yên quen việc ở quầy lễ tân rất mau, khiến cô khổ sở chính là Lục Cảnh Nhiên lại cả ngày cũng không xuất hiện! Dù thân là một nhân viên của Hưng Ức, cũng vẫn không có cơ hội thông đồng tổng tài ư!

Hai ngày này cô bù lại không ít truyện về tổng giám đốc, nữ chính bên trong đi đâu cũng có thể gặp tổng giám đốc, sao đến chỗ cô thì không nhạy? Nếu Lục Cảnh Nhiên vẫn không xuất hiện, vậy con đường bằng phẳng của cô không phải uổng công?

Đang nghĩ ngợi, cửa thang máy liền mở ra. Lục Cảnh Nhiên là người thứ nhất từ bên trong đi ra, theo sau là một người đàn ông mặc tây trang

https://thuviensach.vn

đen, mỗi người đều cao thẳng, đi đường mang theo gió.

Hình ảnh này cực kỳ có lực công kích, đi đầu là tổng giám đốc Lục nhìn qua khí tràng ba mét tám!

Thời Yên không nhịn được, nhiệt tình chào hỏi anh: "Chào Lục tổng!"

Lục Cảnh Nhiên vốn không lưu ý tiếp tân, nghe được giọng nói của cô mới dừng bước, liếc nhìn về phía cô.

Lại là cô?

Anh mím môi mỏng, đi đến trước mặt Thời Yên dừng lại hỏi: "Sao cô ở chỗ này?"

Thời Yên nói: "Báo cáo Lục tổng, tôi là tiếp tân mới tới, tôi tên Thời Yên!"

Lục Cảnh Nhiên không nói gì, công ty tuyển tiếp tân không cần anh tự mình hỏi đến. Anh nhìn Thời Yên một lúc, chưa nói cái gì liền xoay người rời đi, Thời Yên thở phào nhẹ nhõm một hơi, lại nói với bóng anh: "Lục tổng đi thong thả, chú ý nhìn đường, đừng đi nhầm vào trái tim tôi!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cô muốn ngày đầu tiên đi làm đã bị đuổi sao?

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử
dtv-ebook.com

Chương 3: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (3)

Thời Yên không biết suy nghĩ trong lòng Lục Cảnh Nhiên, nhưng Lục Cảnh Nhiên tự hỏi cô đã nói lên cô đã hoàn thành bước thứ nhất trong tổng giám đốc công lược, tên là "Nữ nhân, cô đã thành công khiến cho tôi hứng thú".

Thời Yên rất vui, ngày hôm sau ăn cơm còn tự bỏ thêm cho mình cái chân gà.

Không thể không nói, chất lượng cơm nhân viên Hưng Ức rất ngon, ngon hơn cơm tiện lợi ở đoàn làm phim cô ăn trước đây. Cô hết sức chuyên chú ăn cơm trưa, tiếng nói chuyện phiếm của hai đồng nghiệp bên cạnh chui vào lỗ tai cô.

"Bên kia chính là Thời Yên, tiếp tân mới tới."

"Ồ, dáng dấp cũng không tồi, khó trách dám quyến rũ tổng giám đốc."

"....." Thời Yên thiếu chút nữa bị chân gà trong miệng làm sặc, cô nhịn xuống ho khan, làm bộ không hề phát giác mà tiếp tục nghe các cô nói chuyện phiếm.

"A, hiện tại cô ta đã nổi danh khắp công ty rồi." Đồng nghiệp Giáp nói tới đây, lại cố tình dùng càng giọng điệu tiểu nhân nói, "Nói cho cô biết, ngày Halloween không phải Phương Phương đi tham gia vũ hội hóa trang sao? Ngày đó Lục tổng cũng đi, Thời Yên này cũng ở đó."

https://thuviensach.vn

"Trùng hợp vậy hả?"

"Ai biết là trùng hợp hay là cố tình sắp xếp, dù sao Phương Phương nói, ngày đó thấy cô ta gọi Lục tổng lại, nói muốn cùng anh ấy yêu đương, còn hỏi Lục tổng kết hôn chưa."

"Ấy, thật đúng là không biết xấu hổ."

Thời Yên vội nuốt chân gà, thu thập đồ đạc rời nhà ăn nhân viên.

Chuyện ngày hôm qua cô ở quầy lễ tân mạnh mẽ nói chuyện với Lục Cảnh Nhiên rất mau truyền khắp công ty, bị người khác nghị luận sau lưng cũng là khó tránh khỏi, nhưng đâu thể trách cô chứ, nhiệm vụ của cô là phải yêu đương với Lục Cảnh Nhiên hơn nữa phải HE, không đẩy nhanh công lược Lục Cảnh Nhiên, không chừng ngày nào đó sẽ bị ma cà rồng hút máu chết thì sao?

Aizz, vai chính thật là không dễ làm.

【.....】Hệ thống có vẻ muốn chửi câu gì đó, nhưng bị ánh mắt xem thường của Thời Yên trừng lại.

Thời Yên đứng trước gương trong toilet, một bên trang điểm lại một bên khai thông bản thân, không nên tức giận, yên tâm, dù sao cũng không mãi ở nơi này, bọn họ thích nói gì thì kệ bọn họ nói.

Xây dựng tâm lý xong, khi Thời Yên đẩy cửa định ra mới phát hiện cửa bị người ta khoá từ bên ngoài, không mở ra được.

.....

Chết tiệt thế này liền "như thế mà còn nhịn được thì còn có gì không nhịn được nữa"!

https://thuviensach.vn

"Là đại móng heo nào ở bên ngoài? Mau mở cửa cho tôi!" Thời Yên gõ cửa hai cái, tính tình cô trước nay không tính là tốt, nếu bọn họ chỉ nghị luận sau lưng thì cũng thôi đi, dù sao thì việc này đổi là người khác, nói không chừng cô cũng sẽ nghị luận, nhưng chuyện nhốt cô trong WC..... Nhân viên Hưng Ức các người vẫn là học sinh tiểu học sao?!

"Tôi khuyên các người thiện lương chút đi, trước khi tôi nổi bão mau mở cửa."

Tiếng Thời Yên nghe rất tức giận, nhưng hai đồng nghiệp nữ ngoài cửa không bị cô dọa đến. Hai người đắm chìm trong cảm giác vui vẻ vì thực hiện được trò đùa dai, đập tay nhau hai cái, vui vẻ chạy đi mất. Thời Yên nghe tiếng giày cao gót của họ, mí mắt giật hai cái.

Ha ha, rất tốt.

Lúc này Lục Cảnh Nhiên đang ngồi trong văn phòng nhìn sơ yếu lí lịch của Thời Yên, cô xác thật là thông qua tầng tầng tuyển chọn của công ty mới được nhận làm tiếp tân của Hưng Ức. Nhưng mọi chuyện nói là trùng hợp, không khỏi cũng quá trùng hợp rồi?

Anh nhìn chằm chằm bức ảnh Thời Yên trên bàn, như suy tư gì.

"Lục tổng, nên ăn cơm trưa." Kiều Vũ gõ cửa văn phòng tổng giám đốc, đứng ở cửa chờ lệnh.

Lục Cảnh Nhiên thu hồi ánh mắt, quay đầu gật đầu với anh ấy "ừ". Anh bỏ tư liệu của Thời Yên vào trong ngăn kéo, lỗ tai khẽ giật mình.

Hình như anh nghe thấy tiếng của người phụ nữ kia, cô ấy đang gõ cửa?

Anh ngưng thần nghe hai giây, mở miệng nói với Kiều Vũ: "Kiều Vũ, cậu đến phòng vệ sinh tầng một nhìn xem."

https://thuviensach.vn

"Vâng." Tuy rằng cảm thấy không thể hiểu được với mệnh lệnh này, nhưng đối với phân phó của Lục Cảnh Nhiên, Kiều Vũ từ trước đến nay đều nói gì nghe nấy.

"Từ từ." Không đợi Kiều Vũ đi ra ngoài, Lục Cảnh Nhiên tự mình đứng lên, "Hay là tự tôi đi."

Văn phòng của Lục Cảnh Nhiên ở tầng cao nhất, nhưng đi thang máy riêng của tổng giám đốc, không mất bao lâu là có thể xuống tầng một. Nhân viên ra vào tầng một thấy anh đều dừng lại chào hỏi anh, Lục Cảnh Nhiên gật đầu với bọn họ, đi về phía phòng vệ sinh.

"..... Thời Mỹ Lệ tôi trà trộn giang hồ nhiều năm như vậy cũng không phải là ăn chay, chờ tôi đi ra ngoài, xem tôi không tẩn chết các người."

Lục Cảnh Nhiên nghe được tiếng nói, ngừng lại trước cửa WC nữ.

Trong cửa Thời Yên nhấc lên một chân, "bụp" một tiếng trực tiếp đá văng cửa.

Thời Yên sinh ra trong nhà võ, mới đầu chuyên môn diễn cảnh võ thuật thay nữ minh tinh, động tác khó cô cũng đã từng diễn, đá một cánh cửa với cô mà nói chỉ là hoạt động hạ xương ống chân.

Chỉ là chờ sau khi cô dũng mãnh phi thường vô địch mà đá văng cửa, thấy Lục Cảnh Nhiên đứng ở bên ngoài.

Thời Yên: "....."

Ai có thể nói cho cô vì sao Lục tổng sẽ đứng ở cửa WC nữ không??

Cô nhìn Lục Cảnh Nhiên và cái đuôi nhỏ của anh - Kiều Vũ, lại nhìn thi thể cánh cửa nằm dưới đất, méo mó mà nở nụ cười: "Chào, chào Lục tổng."

https://thuviensach.vn

Cho nên, vừa rồi cô đá bay tài sản công ty trước mặt tổng giám đốc phải không? :)

Lục Cảnh Nhiên cũng nhìn thoáng qua cánh cửa trên mặt đất, ngước mắt hỏi Thời Yên: "Cô đang làm gì đấy?"

Thời Yên nuốt nước miếng: "Không biết ai khóa trái tôi ở bên trong, tôi lại không cầm điện thoại..... Anh yên tâm đi Lục tổng, tôi sẽ phụ trách lắp lại cánh cửa này, anh đừng trừ lương của tôi!"

Lục Cảnh Nhiên nghe cô nói xong, ngẩng đầu nhìn bốn phía, sau đó nói với Kiều Vũ phía sau: "Kiều Vũ, tra video giám sát, nhìn xem là ai làm."

"Dạ, tổng giám đốc." Kiều Vũ lập tức liên hệ bộ phận bảo an, bảo bọn họ gửi video giám sát tới email.

Thời Yên cúi người, muốn nhặt "thi thể" cánh cửa sửa lại một chút, Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái, nói: "Bỏ ở chỗ đó đi, sẽ có chuyên gia tới xử lý."

"À, được....." Thời Yên lại đứng lên, chột dạ mà nhìn anh cười, "Lục tổng, anh có thể đừng trừ lương của tôi không?"

"Chuyện này sẽ giao cho lãnh đạo bộ phận cô xử lý." Lục Cảnh Nhiên nói, ánh mắt hơi dừng lại trên cánh cửa và trên người Thời Yên, "Sức lực của cô lớn ghê."

"..... Ha ha, giống nhau giống nhau." Sức lực có lớn, ở trước mặt ma cà rồng các anh cũng vô dụng.

"Lục tổng, tra được rồi, hình như là hai cô gái bộ phận sản phẩm, tôi đã gửi cho giám đốc Phùng để anh ta xác nhận." Kiều Vũ cầm Ipad, xử lý tin tức bưu kiện, "Mặt khác vừa rồi nhận được trả lời của studio Thanh

https://thuviensach.vn

Trúc, nhà thiết kế ngài tìm hai ngày này không ở trong nước, khả năng phải đợi tháng sau mới về nước."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, nói: "Đã biết."

Thời Yên vốn dĩ dựng lỗ tai nghe là ai chỉnh mình, trong lúc vô ý nghe được tin tức quan trọng này, cô chớp chớp đôi mắt, nhìn Lục Cảnh Nhiên nói: "Lục tổng, anh muốn tìm nhà thiết kế? Trang trí nhà cửa sao?"

Lục Cảnh Nhiên đang chuẩn bị rời đi, nghe cô nói như vậy, lại ngừng lại. Thời Yên đi lên phía trước một bước, chỉ vào bản thân rồi tự đề cử mình: "Tôi cũng từng học thiết kế nội thất, tôi có thể giúp anh, miễn phí!"

Cô đặc biệt cường điệu hai chữ "miễn phí".

Lục Cảnh Nhiên đánh giá cô, cảm thấy có chút buồn cười: "Rốt cuộc cô làm gì vậy?"

Lần đầu tiên gặp mặt cô ở quán bar diễn xuất, lần thứ hai gặp mặt cô là tiếp tân công ty, hiện tại, lại biến thành nhà thiết kế nội thất?

Thời Yên nói: "Ha ha, tôi biết rất nhiều thứ, cuộc sống không dễ, đa tài đa nghệ mới được."

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một hồi, mở miệng nói: "Vậy cô đến đây đi."

Kiều Vũ đi theo phía sau anh sửng sốt một chút, dường như không nghĩ tới anh đưa ra quyết định này. Lục Cảnh Nhiên không lưu lại nữa, chỉ phân phó: "Kiều Vũ, cậu sắp xếp một chút."

"Vâng thưa tổng giám đốc."

Lục Cảnh Nhiên một mình lên tầng, Kiều Vũ lưu lại tại chỗ, nhìn kỹ Thời Yên.

https://thuviensach.vn

Thời Yên đứng vững trước áp lực nhìn ngó của anh, cười nói: "Chào anh, trợ lý Kiều."

Ngón tay Kiều Vũ nhấn vài cái trên máy tính bảng, nói với cô: "5 giờ đến 7 giờ chiều thứ tư tổng giám đốc rảnh, tôi sẽ sắp xếp xe tới đón cô."

"Được, không thành vấn đề." Thời Yên đáp ứng, lại nghiêng về phía trước, cười với Kiều Vũ, "Tôi có thể hỏi một chút, là muốn trang trí nơi nào không?"

Kiều Vũ nói: "Nhà tổng giám đốc."

"....." Thời Yên thiếu chút nữa quá hưng phấn muốn thốt lên.

Kiều Vũ nhìn bộ dáng vui mừng ra mặt của cô, giật khóe miệng, rời đi. Trở lại văn phòng tổng giám đốc, anh chuẩn bị cơm trưa cho Lục Cảnh Nhiên, muốn nói lại thôi mà đứng tại chỗ.

Lục Cảnh Nhiên mở máy tính, tuy không nhìn anh ấy nhưng lại nói: "Cậu muốn hỏi tôi vì sao để Thời Yên giúp tôi thiết kế?"

Kiều Vũ có chút khó xử nói: "Tôi biết không nên hỏi đến chuyện của tổng giám đốc, chẳng qua Thời Yên....."

"Tôi cũng cho rằng cô ta có vấn đề, cho nên muốn thăm dò triệt để cô ta."

Kiều Vũ lặng im một lát, khom người nói: "Đã hiểu."

Chiều thứ tư, Kiều Vũ thông báo lãnh đạo bộ phận của Thời Yên, phê chuẩn Thời Yên tan việc trước. Thời Yên thay quần áo của mình, lấy đạo cụ, đi theo Kiều Vũ tới bãi đỗ xe.

Lục Cảnh Nhiên mới vừa họp xong, đã ngồi ở ghế sau. Thời Yên mở cửa xe, ngồi vào bên cạnh anh, trái tim cũng theo đó điên cuồng nhảy lên:

https://thuviensach.vn

"Chào Lục, Lục tổng."

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên chỉ đơn giản đáp một câu rồi không nói nữa. Dọc đường đi rất an tĩnh, Kiều Vũ lái xe cũng rất ổn, ổn đến nỗi Thời Yên sắp ngủ rồi.

Cô cảm thấy như vậy không được, cơ hội hiếm có như vậy, cần phải nắm chặt thời gian kéo gần khoảng cách với Lục tổng mới được.

Vì thế cô tích cực tìm đề tài: "Lục tổng, chúng ta chơi trò gì đi. Anh đoán xem trái tim tôi ở bên nào?"

"....." Lục Cảnh Nhiên thờ ơ.

Một mình Thời Yên tiếp tục chơi: "Ở bên anh."

Kiều Vũ phía trước lái xe: "....."

Tổng giám đốc chịu khổ.

Thời Yên còn chưa xong: "A, nói 'anh' với tổng giám đốc quá không lễ phép, hẳn là xưng 'ngài', bởi vì, anh ở trong tim tôi."

(Ngài: 您, anh (ngươi): 你, tim: 心.

Chữ 'ngươi' ở trên kết hợp với chữ 'tâm' ở dưới sẽ thành chữ 'ngài'. Nguyên văn: ngươi ở trên tim ta)

Kiều Vũ: "....."

Cô là tiểu Thiên Hậu tỏ tình sến sẩm sao?

Thời Yên nhìn Lục Cảnh Nhiên vẫn thờ ơ, không ngừng cố gắng: "Ngài ngồi trên xe thì không cần nước hoa cho xe đâu, trong không khí đều là hương vị ngọt ngào."

https://thuviensach.vn

Cô cũng không tin anh có thể chống đỡ được ba lần tỏ tình sến sẩm liên tiếp của cô!

Lục Cảnh Nhiên quả nhiên có phản ứng, anh thoáng nghiêng đầu, nhìn Thời Yên: "Câm miệng."

"....." Thời Yên ngoan ngoãn câm miệng.

Xe chạy hơn năm mươi phút, cuối cùng cũng chạy đến khu biệt thự Lục Cảnh Nhiên ở. Khu biệt thự này Thời Yên biết, tên Thụy Kỳ Man, tên tiếng Anh là, rich man.

Thật là vô cùng phù hợp thân phận của tổng giám đốc ghê.

Bởi vì tới gần sườn núi, toàn bộ khu biệt thự dân cư thưa thớt, rất thanh tịnh. Thời Yên lại có chút lo lắng, nếu chết ở nơi này chỉ sợ cũng không ai phát hiện mất.....

"Tới rồi, xuống xe." Lục Cảnh Nhiên nói xong liền mở cửa xe đi xuống. Thời Yên mang theo túi xách đi theo phía sau anh xuống xe.

Không khí gần núi trong lành hơn thành phố rất nhiều, Thời Yên hít mấy hơi không khí mát mẻ, đem những đạo cụ đã chuẩn bị trong túi ra.

Lục Cảnh Nhiên ngay từ đầu đã lưu ý túi xách của cô, lúc này thấy cô rốt cuộc mở túi xách ra, sau đó lấy một cái la bàn ở bên trong.

Không sai, chính là loại la bàn đo lường phong thuỷ.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh hiện tại tin tưởng cô thật là đa tài đa nghệ.

Tác giả có lời muốn nói:

https://thuviensach.vn

Thời Yên: Chào mọi người, một lần nữa giới thiệu bản thân với mọi người một chút, tôi kêu Mỹ Lệ - cái gì cũng biết

Lục Cảnh Nhiên: Cái gì cũng biết, chỉ là không có tiền

Thời Yên:..... Đột nhiên nhói tim:)

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 4: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (4)

"Đây là cái gì?" Lục Cảnh Nhiên nhìn la bàn cô cầm trong tay, ngữ khí mang theo một tia ghét bỏ.

Thời Yên nói: "Đây là la bàn, dùng để đo phong thuỷ!"

"....." Lục Cảnh Nhiên không hỏi lại cô vì sao phải đo phong thuỷ, trực tiếp xoay người rời đi. Thời Yên đi theo phía sau anh, dáng vẻ cường điệu nói: "Lục tổng, ngài chọn toà nhà tốt đấy, trước có sân phơi, sau có chỗ dựa, phong thuỷ bảo địa."

Lục Cảnh Nhiên vờ không nghe thấy, chỉ lo đi con đường của mình. Quản gia mở cửa sau cho họ, cố ý vô tình mà nhìn Thời Yên một cái, nhưng không hỏi gì.

"Đây là thiết kế sư tổng tài mời đến." Kiều Vũ chủ động giải thích với quản gia một câu, quản gia cúi người với họ, mời bọn họ vào phòng.

Biệt thự của Lục Cảnh Nhiên trang hoàng rất tráng lệ huy hoàng, không gian cùng diện tích đều rất lớn, Thời Yên giơ la bàn, dạo qua một vòng phong khách tầng một, đi trở về cạnh Lục Cảnh Nhiên: "Lục tổng, ngài định sửa chữa?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên hơi hơi gật đầu, "Không cần đổi nhiều, một số chỗ trang trí tôi không quá vừa lòng, muốn sửa một chút."

https://thuviensach.vn

"Được không thành vấn đề, yên tâm giao cho tôi đi, tôi rất chuyên nghiệp."

Lục Cảnh Nhiên nhìn la bàn trong tay cô, hừ cười một chút không lên tiếng.

Thời Yên lại thật sự biểu hiện ra vài phần chuyên nghiệp: "Ngài không hài lòng ở đâu? Ngài mang tôi đi nhìn xem, nói ý tưởng của ngài, tôi đo lường rồi đề ra phương án cho ngài, được không?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên đồng ý, dẫn Thời Yên đi lên tầng. Thời Yên dọc theo đường đi cầm la bàn đổi tới đổi lui, còn không quên giải thích với Lục Cảnh Nhiên: "Lục tổng, phong thuỷ căn nhà này của ngài rất tốt, hơn nữa dọc theo đường đi tới đây tôi cũng xem qua, bố cục toàn bộ khu biệt thự này đều có chú ý. Chẳng qua khi trang hoàng căn nhà, còn có chút chi tiết cần chú ý."

"Ví như?"

Thời Yên chậm rãi đi đến trước mặt Lục Cảnh Nhiên, chỉ vào hành lang phía trước nói: "Ví như nói hành lang này, quá sâu, hơn nữa đối diện phòng ngủ, không tốt lắm, tốt nhất nghĩ cách sửa hành lang ngắn lại, nếu không thêm một huyền quan che trước cửa phòng ngủ, ngăn cách hành lang."

"Còn có kiểu như thế?"

"Đúng vậy, trước đó thiết kế sư không nói với ngài sao? Còn có trần hành lang không thể làm thành cái có hình thức như cái quan tài, hiện tại ngài cần sửa cái này một chút."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô nói đạo lý rõ ràng, lại không nhịn được đánh giá cô vài lần: "Rốt cuộc cô học thiết kế nhà cửa, hay là phong thuỷ thuật số?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên khụ một tiếng, nghiêm mặt nói: "Lục tổng, kiến trúc sư chúng tôi gọi cái này là -- hoàn cảnh cư trú học."

Lục Cảnh Nhiên không tiếng động mà nhếch môi, nhìn Thời Yên nói: "Tầng hầm ngầm tôi cũng muốn sửa một chút, cô đi với tôi."

"Được." Thời Yên nhảy nhót mà đi theo Lục Cảnh Nhiên tới tầng hầm ngầm, vốn tưởng rằng tầng hầm ngầm của loại biệt thự này đều là hầm rượu hoặc là nơi thư giãn, nhưng của Lục Cảnh Nhiên lại không phải.

Tầng hầm ngầm của anh trang hoàng tráng lệ huy hoàng như bên trên, có sô pha có giá rượu thậm chí có lò sưởi nhỏ trong tường, nhưng bắt mắt nhất, không thể nghi ngờ là một cái quan tài kiểu phương Tây bày ở giữa.

Thời Yên: "....."

Hiện tại chạy còn kịp không?

"Ngày thường tôi đều ngủ ở nơi này, cô xem giúp tôi, phong thuỷ nơi này thế nào?" Lục Cảnh Nhiên không biết khi nào đi tới trước mặt Thời Yên, gập ngón tay nhẹ nhàng gõ xuống quan tài phía trước.

"..... Nấc." Thời Yên khẩn trương đến nấc một cái, cười gượng lùi sau hai bước, "Lục tổng ngài biết nói đùa thật đấy, phong thuỷ nơi này rất tốt."

Lục Cảnh Nhiên quay đầu đi, tóc mái đen trên trán buông xuống che khuất, làm người thấy không rõ thần sắc giờ phút này của anh: "Cô biết tôi không nói đùa mà."

"....." Thời Yên cảm thấy bản thân thật vô dụng, vào lúc sinh tử tồn vong này, cô lại bị choáng ngợp bởi Lục Cảnh Nhiên.

"Quả nhiên cô còn nhớ rõ." Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên lại gần Thời Yên, hô hấp sạch sẽ phả lên làn da cô, lạnh lẽo, "Tôi rõ ràng đã xoá trí nhớ

https://thuviensach.vn

của cô."

"Nấc." Thời Yên bắt đầu khống chế không được nấc cục, cả người cô đều rụt về sau, sau đó cảm nhận được tuyệt vọng. Tuy rằng Lục Cảnh Nhiên không giống người đàn ông khống chế cô lần trước, nhưng ở trước mặt anh, cô không có bất luận cơ hội chạy trốn.

"Lục tổng anh đang, nấc, nói cái gì, tôi, nấc, thật sự nghe không hiểu, nấc."

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc mà nhìn phía cô, Thời Yên cảm thấy đầu trầm xuống, cơn buồn ngủ quen thuộc lại lần nữa bao phủ cô.

Khi tỉnh lại, cô ngủ trên sô pha ở tầng hầm ngầm, Lục Cảnh Nhiên an vị ở đối diện cô. Vào lúc cô mở mắt, hệ thống tri kỷ giúp cô khôi phục ký ức bị Lục Cảnh Nhiên xoá.

Thời Yên: "....."

Vào thời điểm không cần giúp cô nhớ lại đâu nhỉ?

"Tỉnh?" Lục Cảnh Nhiên ngước mắt nhìn cô, nhẹ nhàng quơ quơ chất lỏng màu đỏ trong tay, sau đó ngửa đầu uống một ngụm.

Thời Yên: "....."

Không, anh đang uống cái gì???

Trong không khí có mùi máu tươi nhàn nhạt, Thời Yên theo bản năng mà sờ cổ mình.

Hành động này làm Lục Cảnh Nhiên khó được cười một tiếng, anh buông ly rượu trong tay, nhìn người đối diện: "Rốt cuộc cô là ai? Vì sao năng lực của tôi không có hiệu quả với cô?"

https://thuviensach.vn

Nhưng phản ứng vừa rồi của cô là biết, lần thứ hai anh xoá ký ức của cô, vẫn kết thúc thất bại.

Thời Yên sau một lúc lâu không mở miệng, kiên nhẫn của Lục Cảnh Nhiên mất hơn phân nửa: "Đừng tưởng rằng không nói lời nào thì có thể lừa dối vượt qua."

"....." Thời Yên quyết định bất cứ giá nào, dù sao cũng không thể gạt được anh, có nói dối không biết thân phận của anh cũng không có ý nghĩa, nhưng chuyện hệ thống, khẳng định không thể nói, "Lục tổng, tôi thật sự không rõ ràng lắm, là, có phải ma pháp của anh quá thời hạn?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô không nói lời nào, Thời Yên lại có chút muốn nấc.

"Nếu cô đã biết thân phận của tôi, vậy tôi không thể để cô rời đi như vậy." Lục Cảnh Nhiên đứng lên, ngay sau đó, xuất hiện trước mặt Thời Yên, anh hơi hơi hé miệng, lộ hai cái răng nanh của anh, "Cô biết chúng tôi xử lý loại tình huống này như thế nào không?"

Anh cách thật sự gần, dùng một tư thế mạng tính xâm lược khoá Thời Yên giữa hai tay mình. Thời Yên giống như con mồi không có chỗ trốn, dưới bức bách của anh, rốt cuộc vẫn không nhịn được, nấc cục: "Lục, Lục tổng, anh đừng hút máu tôi, tôi có bệnh truyền nhiễm, toàn nhờ vào Bản Lam Căn giữ mạng."

Bản lam căn: vị thuốc Bắc

Khóe miệng Lục Cảnh Nhiên mím lại, nhìn co rúm thành một đoàn Thời Yên: "Giá chứ thập trong túi cô vô dụng với tôi, tỏi và cọc gỗ cũng vô dụng."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Tay lén duỗi vào túi xách của cô lại yên lặng thu trở về.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô thành thật, liền hỏi: "Cô tiếp cận tôi có mục đích gì?"

Thời Yên tủi thân nói: "Tôi thật sự không có mục đích gì, tôi chỉ là rất thuần khiết muốn yêu đương với ngài!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một lát, mở miệng nói: "Tôi không yêu đương."

Lại là câu này.

Thời Yên nói: "Đừng võ đoán như vậy, trước kia tôi cũng nói tôi không ăn trứng gà, hiện tại tôi cũng ăn....."

Lục Cảnh Nhiên cong môi, hỏi cô: "Vì sao muốn yêu đương với tôi?"

"..... Đương nhiên là bởi vì thích anh."

"Thích tôi cái gì?"

"Anh đẹp trai, lại có tiền, thử hỏi ai không thích chứ?"

Lục Cảnh Nhiên tự hỏi trong chốc lát, bình luận: "Nông cạn."

"....." Thời Yên mím môi, "Loài người chúng tôi ngàn vạn năm qua chính là nông cạn như vậy đấy."

Lục Cảnh Nhiên gật gật đầu: "Điểm này thật sự không sai."

Thời Yên: "....."

Không bảo anh khẳng định!

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên hỏi xong, cuối cùng rút ra khoảng cách, nâng tay trái sửa cổ tay áo: "Được rồi, cô đi đi."

Cốt truyện đột nhiên quanh co, Thời Yên nhất thời không phản ứng lại: "Anh cứ như vậy, thả tôi đi?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Bằng không thì sao? Tôi không phải máu ai cũng hút."

"....." Được thôi, tóm lại kết cục là tốt.

Thời Yên từ trên sô pha bò dậy, Lục Cảnh Nhiên lại gọi cô lại: "Từ từ."

Trái tim nhỏ của Thời Yên nhảy dựng, nhìn anh nói: "Lục tổng, ngài nhất ngôn cửu đỉnh, không phải là muốn đổi ý đấy chứ?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Sẽ không, nhưng nếu cô nói chuyện của tôi ra....."

"Yên tâm đi Lục tổng!" Thời Yên không đợi anh nói xong, liền vội vàng tỏ lòng trung thành, "Tôi tuyệt đối sẽ giữ kín như bưng, hơn nữa loại chuyện này, nói ra cũng sẽ không có ai tin đâu!"

Lục Cảnh Nhiên hừ cười một tiếng: "Vậy là tốt rồi. Kiều Vũ, đưa cô ta trở về."

Anh vừa dứt lời, Kiều Vũ liền thoáng hiện ở trước mặt Thời Yên, anh vươn tay với Thời Yên, hơi hơi khom lưng: "Mời đi, Thời tiểu thư."

"Ha ha ha ha." Thời Yên cười xoà vội cầm lấy túi mình, đi theo Kiều Vũ ra ngoài. Trên một mặt tường ở tầng hầm treo vài bức tranh sơn dầu, khi Thời Yên đi qua tò mò nhìn, phát hiện người vẽ bên trên tựa hồ đều là Lục Cảnh Nhiên: "Mấy cái này, đều là Lục tổng sao?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên ngồi xuống sô pha, lại cầm ly rượu lên: "Phải."

Đuôi lông mày Thời Yên giật giật, lại nhìn tranh sơn dầu trên tường. Người vẽ bên trên đều cùng khuôn mặt, nhưng quần áo quốc gia khác nhau thời gian khác nhau, cũng có tên khác nhau -- Leopold Wayne Cecil, Richardson Evelyn, Mark Hall, Goto Hiroki.....

"Anh rốt cuộc có bao nhiêu cái tên?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nhiều như thẻ đen của tôi."

Thời Yên: "....."

OJBK.

Cô quay đầu lại, nhìn Lục Cảnh Nhiên dựa vào trên sô pha: "Tôi có thể mạo muội hỏi một chút, năm nay ngài bao nhiêu tuổi không?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tám chín trăm tuổi đi, không nhớ rõ."

Mí mắt Thời Yên nhảy lên, Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, cười như không cười hỏi: "Hiện tại còn muốn yêu đương với tôi không?"

Anh ngồi ở chỗ kia, mặt mày lạnh lùng bởi vì ý cười như có như không kia, nhiễm chút pháo hoa nhân gian. Thời Yên tự đáy lòng nói: "..... Muốn."

Lục Cảnh Nhiên khẽ chế giễu cong môi: "Thật là không đâm tường nam không quay đầu lại."

Thời Yên nói: "Tôi không muốn đâm tường nam, tôi chỉ muốn đâm vào ngực anh."

"....." Nếu lời đường mật có giấy chứng nhận, cô hẳn là đã cấp 10. "Kiều Vũ, tiễn khách."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên lại lần nữa ra lệnh đuổi khách, lần này Thời Yên vô cùng thức thời mà đi theo Kiều Vũ rời đi, quản gia chờ bọn họ rời đi, đi đến cạnh Lục Cảnh Nhiên, thu dọn bộ đồ ăn anh đã dùng. Lục Cảnh Nhiên đặt ly rượu lên bàn ăn, cầm lấy khăn lông lau miệng.

Quản gia chờ ở một bên, lơ đãng nói: "Tiên sinh, ngài không chỉ có tám chín trăm tuổi đâu."

"....." Lục Cảnh Nhiên thả khăn lông lại chỗ cũ, nhìn ông một cái, "Lão Ngụy, hôm nay ông nói hơi nhiều rồi đấy."

Quản gia cúi người càng thấp, vừa lúc giấu đi ý cười bên khóe miệng: "Xin lỗi tiên sinh, là tôi đường đột."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 5: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (5)

Dọc đường Kiều Vũ đưa Thời Yên về nhà, Thời Yên biểu hiện rất ngoan ngoãn -- cô có thể không ngoan ngoãn sao? Từ biểu hiện thoáng hiện vừa rồi của trợ lý Kiều liền biết, anh cũng không phải người!

Khi xe dừng lại bên ngoài tiểu khu cũ cô ở, cô cũng không có tâm tư đuổi theo hỏi anh sao biết địa chỉ nhà cô.

"Cảm ơn trợ lý Kiều, hẹn gặp lại!" Thời Yên xách túi của mình, vội mở của xe chạy lẹ. Kiều Vũ hạ cửa sổ xe, gọi với theo bóng dáng của cô: "Thời tiểu thư."

Thân thể Thời Yên cứng đờ, cười gượng xoay người lại nhìn anh: "Trợ lý Kiều, còn cái gì phân phó sao?"

Kiều Vũ nói: "Chuyện tổng giám đốc....."

"Chuyện tổng giám đốc gì? Tôi không biết!"

Kiều Vũ nhìn cô, nói: "Tốt nhất như vậy."

Thời Yên đứng tại chỗ, nhìn theo siêu xe của tổng giám đốc lao vút trong đêm, cuối cùng thở phào nhẹ nhõm một hơi. Đêm nay Thời Yên ngủ không quá yên ổn, vẫn luôn không ngừng nằm mơ, buổi sáng tỉnh lại, lại không nhớ rõ mình mơ cái gì, chỉ ẩn ẩn cảm giác hình như trong mơ có mặt Lục Cảnh Nhiên.

https://thuviensach.vn

Rửa mặt cho tỉnh táo, Thời Yên cơm sáng cũng không thèm ăn, lao ra cửa bắt tàu điện ngầm đi làm.

Hôm nay kết quả xử lý "chuyện cửa WC" chính thức có, Thời Yên đến công ty chưa đến một lát, đã bị giám đốc bộ phận gọi đến văn phòng.

Nói đến cũng kỳ quái, Lục Cảnh Nhiên mới là BOSS lớn nhất công ty, nhưng khi Thời Yên đối mặt giám đốc bộ phận, ngược lại càng khẩn trương hơn đối mặt Lục Cảnh Nhiên.

"Chuyện lần này tôi đã biết, đã liên lạc với bên giám đốc Phùng, hai nhân viên khoá trái cô ở phòng vệ sinh, giám đốc Phùng sẽ bắt họ xin lỗi cô rồi viết văn bản kiểm điểm, tài sản chung hư hao cũng do họ bồi thường."

Thời Yên nghe được sửng sốt, cô cho rằng để hai người bọn cô nói lời xin lỗi là xong rồi, không nghĩ tới còn phải viết kiểm điểm.

"Cô có ý kiến gì với kết quả xử lý này không?"

Thời Yên nói: "Báo cáo giám đốc Dương, tôi không có ý kiến!"

Giám đốc Dương gật gật đầu, tiếp tục nói: "Chuyện này hai người họ có sai, nhưng cô cũng nên xem lại lời nói và việc làm của mình. Công ty tuyển cô vào, là để cô tới làm việc, hy vọng cô có thể dồn tinh lực vào công việc được giao, mà không phải trên một ít bàng môn tả đạo."

"..... Đã biết thưa giám đốc Dương, tôi sẽ chú ý."

"Tốt nhất như vậy, tôi không hy vọng lại nghe được tin đồn nhảm nhí về cô, đi ra ngoài làm việc đi."

"Cảm ơn giám đốc Dương." Thời Yên mau chóng đi ra ngoài, sợ giám đốc Dương cũng bắt cô viết một bản kiểm điểm. Nhưng nghe ý vừa rồi của giám đốc Dương, nếu cô lại xum xoe với Lục tổng thì sẽ đuổi cô ngay.....

https://thuviensach.vn

Thật buồn.

"Thời Yên." Hai cô gái mặc đồng phục đi đến quầy lễ tân, gọi cô một tiếng. Thời Yên ngẩng đầu nhìn, nhận ra các cô chính là người nghị luận mình ở nhà ăn: "Chuyện gì?"

Sắc mặt hai người khó coi, ngượng ngùng xoắn xít một trận, mới không cam nguyện nói: "Giám đốc Phùng bắt chúng tôi tới đây xin lỗi cô, chúng tôi không nên nhốt cô trong WC, xin lỗi."

Ngữ khí của họ rất không tình nguyện, nhưng nhìn họ không tình nguyện như vậy, vẫn không thể không xin lỗi mình, trong lòng Thời Yên liền thoải mái: "Thôi bỏ đi, tất cả mọi người đều là đồng nghiệp, tôi đại nhân không chấp nhặt tiểu nhân, tha thứ hai người lần này."

Hai người thấy cô một bộ tiểu nhân đắc chí, lại nhỏ giọng nói thầm hai câu, Thời Yên đi lên phía trước, tò mò mà nhìn bọn họ: "Đúng rồi, bản kiểm điểm các cô phải viết bao nhiêu chữ? Ba nghìn? Một vạn?"

"Cô quan tâm làm gì!" Hai người hừ cô một tiếng, giẫm giày cao gót rời đi. Thời Yên nhìn bộ dáng "không quen nhìn cô lại không làm gì được cô", rất vui vẻ mà nở nụ cười, còn hảo tâm mà nhắc nhở họ: "Lần sau làm chuyện xấu, nhớ rõ tìm hiểu nơi nào có video giám sát trước nhé."

Cô mới vừa nói xong, cửa thang máy lại mở ra, giám đốc Dương và Kiều Vũ cùng nhau đi tới. Thời Yên lập tức sửa sang lại vẻ mặt, đứng thẳng tắp: "Chào giám đốc Dương, chào trợ lý Kiều."

Giám đốc Dương gật gật đầu, nói: "Thời Yên, trợ lý Kiều có chuyện muốn nói với cô."

Ánh mắt Thời Yên chuyển qua Kiều Vũ, Kiều Vũ có nề nếp nói: "Thu thập đồ đạc rồi theo tôi."

https://thuviensach.vn

"....." trong lòng Thời Yên lộp bộp một tiếng, "Không phải các người muốn đuổi tôi chứ?" Rõ ràng Lục tổng nói không truy cứu rồi mà! Ách, hình như Lục tổng nói thả cô đi, nhưng chưa nói không đuổi cô.....

Kiều Vũ nói: "Lấy đồ đạc, cùng tôi tới văn phòng tổng giám đốc, từ hôm nay trở đi, cô chính thức điều chức đến văn phòng tổng giám đốc."

"Gì?"

Thời Yên, nhân vật sắc thái truyền kỳ nhất tập đoàn Hưng Ức từ khi sáng lập tới nay, cô chỉ dùng thời gian một tuần, đã hoàn thành bay vọt địa điểm công tác từ tầng một đến tầng cao nhất.

Bên trong công ty đối với lần điều động này tự nhiên cũng có rất nhiều lời đồn đại vớ vẩn, nhưng Thời Yên đều không nghe được, bởi vì -- tầng cao nhất công ty không có người không liên quan!

"Vị trí của cô ở chỗ này, bỏ đồ đạc xuống rồi đi văn phòng tìm tổng tài, ngài ấy ở bên trong chờ cô."

"Dạ thưa trợ lý Kiều!" Thời Yên đặt đồ đạc trong tay ở trên bàn, liền đi theo sau Kiều Vũ đi tìm tổng tài. Cửa văn phòng tổng tài khí phái như trong tưởng tượng của Thời Yên, Kiều Vũ đẩy cửa ra, nghiêng người để cô đi vào, chính mình lưu lại bên ngoài.

Thời Yên hít sâu, nhấc chân đi vào. Văn phòng của Lục Cảnh Nhiên rất lớn, ít nhất bằng năm cái nhà cô, mặt tường phòng tiếp khách đều chọn dùng cửa sổ sát đất, bức màn không kéo lên, ánh sáng trong phòng sung túc, rất sáng ngời.

Điều này khiến Thời Yên có chút ngoài ý muốn.

Lục Cảnh Nhiên ngồi trước bàn làm việc xem văn kiện, nghe thấy Thời Yên đi vào, ngẩng đầu nhìn cô một cái.

https://thuviensach.vn

Thời Yên đón ánh mắt của anh, lộ ra một nụ cười tiêu chuẩn của tiếp viên hàng không: "Chào buổi sáng, Lục tổng."

Lục Cảnh Nhiên gật gật đầu, đặt văn kiện sang một bên: "Kiều Vũ đã nói với cô rồi chứ, từ hôm nay trở đi, cô đến văn phòng tổng giám đốc làm việc."

"Đúng vậy, trợ lý Kiều đã nói, cảm ơn tổng giám đốc coi trọng!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không phải coi trọng, chỉ là vì tiện giám thị cô."

Thời Yên: "....."

Lục tổng, không cần phải nói trắng ra như vậy chứ.

Lục Cảnh Nhiên thật sự nói thật, anh xác định Thời Yên chỉ là nhân loại bình thường, nhưng cố tình dị năng của mình không có hiệu quả với cô. Trên người cô còn có rất nhiều bí ẩn, không bằng dứt khoát đặt cô bên cạnh mình, để nhất cử nhất động của cô đều dưới mí mắt của mình.

Tầm mắt của Lục Cảnh Nhiên làm Thời Yên có chút không chống được, nhận thấy được cô không được tự nhiên, Lục Cảnh Nhiên dời ánh mắt, mang theo vài phần hài hước hỏi: "Hôm nay không mang giá chữ thập ở trên người?"

"Khụ khụ." Thời Yên giả khụ hai tiếng, chân thành nói với Lục Cảnh Nhiên, "Lục tổng, ngài đừng hiểu lầm, tôi mang vài thứ kia không phải nhằm vào anh. Anh cũng biết ngày đó tôi thiếu chút nữa bị hút máu, hơn nữa gần đây không ngừng có án mạng phát sinh, tôi mang ở trên người chỉ là vì phòng thân."

Lục Cảnh Nhiên không để bụng: "Dù là nhằm vào tôi cũng chẳng sao, dù sao mấy thứ đó của cô cũng vô dụng với tôi. Tôi là thiên hành giả cực

https://thuviensach.vn

kỳ thưa thớt của huyết tộc, ngay cả ánh mặt trời tôi cũng không sợ."

Thời Yên: "....."

Lợi hại như vậy sao.

Tuy rằng cảm thấy hiện tại Lục Cảnh Nhiên giống như nam sinh đang khoe ra mình có món đồ chơi mới lạ, nhưng Thời Yên không chửi anh, mà hỏi vấn đề càng đáng quan tâm: "Lục tổng, về ba vụ án mạng xảy ra gần đây, ngài biết chút gì không?"

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc nhìn cô sau một lúc lâu, mới mở miệng nói: "Đây là vấn đề trong chúng tôi, cô không cần biết."

Thời Yên tựa hồ còn muốn nói cái gì, Lục Cảnh Nhiên không chờ cô mở miệng, liền ngắt lời nói: "Được rồi, cô đi ra ngoài đi, tôi chờ lát nữa còn phải mở họp."

"..... Dạ." Thời Yên rút lại lời nói đến bên miệng, xoay người rời văn phòng của Lục Cảnh Nhiên.

Lúc cô đi ra ngoài, Kiều Vũ còn đang đợi ở bên ngoài, thấy cô ra, liền giới thiệu với cô: "Đây là Elle của văn phòng tổng giám đốc, cô ấy sẽ dạy cô nên làm cái gì."

Thời Yên thuận thế nhìn về phía vị mỹ nữ bên cạnh anh, dáng người cao trắng lại gầy, bộ ngực cũng rất đáng kiêu ngạo.

Cô theo bản năng mà đứng thẳng chút, cười nói với Elle: "Chào cô Elle, tôi là Thời Yên."

Elle cầm tay cô, cũng đáp lại mỉm cười: "Chào cô, tôi là Elle, đi theo tôi."

https://thuviensach.vn

Thời Yên đi theo Elle trở về văn phòng, sau đó bắt đầu thu thập bàn và đồ đạc mình mang tới đây. Hôm nay bởi vì không ăn cơm sáng, hộp bánh quy ở cửa hàng bánh kem dưới lầu công ty cô mua cũng mang lên đây. Nghĩ về sau phải cùng Elle sớm chiều ở chung, Thời Yên tính toán dùng đồ ăn vặt kéo gần khoảng cách, thuận tiện cũng lấp một chút bụng.

Cô lấy bánh quy ra, dùng sức vặn, cái nắp không chút sứt mẻ.

"??"Một cô gái sức trâu như cô lại không mở được nắp hộp bánh quy? Thời Yên không tin lại dùng sức vặn, dùng hết sức bình sinh để mở.

Cái nắp còn không mở ra, Lục Cảnh Nhiên đi ngang qua chỗ làm việc của cô, Thời Yên mau chóng bỏ hộp bánh quy sang một bên, làm bộ rất nghiêm túc mà sửa sang lại mặt bàn. Bước chân Lục Cảnh Nhiên dừng một chút, sau đó thay đổi phương hướng, đi về phía Thời Yên.

"....." Thời Yên nghe thấy tiếng giày da của anh giẫm trên mặt đất cách mình càng ngày càng gần, mồ hôi lạnh thiếu chút nữa nhỏ giọt. Lục Cảnh Nhiên đi đến trước bàn làm việc của cô, dừng lại, Thời Yên đang muốn giải thích hai câu, Lục Cảnh Nhiên cầm lấy hộp bánh quy, dùng sức vặn, sau đó thả lại tại chỗ.

Mọi chuyện phát sinh quá nhanh quá bất ngờ, Thời Yên chờ đến Lục Cảnh Nhiên rời đi cũng chưa hồi phục lại được. Vừa rồi Lục tổng là lại đây giúp cô mở hộp bánh quy sao? Phải không?

Cô mau chóng ăn một miếng bánh quy để kiềm chế kinh ngạc, có chút chất phác mà đưa hộp bánh quy tới Elle bên cạnh: "Elle, cô muốn ăn không?"

"Không, cảm ơn." Elle cười với cô, nụ cười kia rõ ràng rất không tự nhiên, "Tôi dạy cho cô một chút chuyện công việc trước nhé."

"À, được."

https://thuviensach.vn

Tuy Thời Yên bị điều tới văn phòng tổng giám đốc, nhưng công việc được phân phối chỉ là một ít việc quản lý văn phòng tổng giám đốc và chuẩn bị trước hội nghị, tính chất tương đương với một thư ký.

"Vậy cô xem những văn kiện này trước, có cái gì không hiểu hỏi tôi." Elle cho Thời Yên một ít văn kiện, liền ngồi trở lại vị trí của mình. Cô ấy click mở một nhóm chat nhỏ trên công ty, trong nhóm đã có mấy chục tin nhắn.

"Gọi Elle, Thời Yên thật sự được điều đến văn phòng tổng giám đốc hả?!"

"Tình huống thế nào? Lục tổng sẽ không thật sự có gì đó với cô ta chứ??"

"Không có khả năng! Lục tổng là của tất cả chúng ta!"

"@Elle Tôi có phải người cô thương yêu nhất không, vì sao cô không nói lời nào ~"

Elle:..... Thời Yên xác thật được điều lên đây, vừa rồi tổng giám đốc còn tự mình triệu kiến cô ấy.

"Đậu má đậu má! Hai người họ ở chung một phòng bao lâu?"

"Cô có nhìn ra cái gì không? Cô ta cùng Lục tổng rốt cuộc quan hệ gì?"

Elle: Tôi thấy Lục tổng đối xử với cô ấy xác thật có chút không giống nhau.....

Elle: Vừa rồi Lục tổng mở cuộc họp đi ngang qua chỗ chúng tôi, thấy Thời Yên không mở được nắp hộp bánh quy, liền đi tới giúp cô ấy vặn nắp, mở ra.

https://thuviensach.vn

"..... Tôi không nghe tôi không nghe tôi không nghe!"

"Sao Lục tổng có thể tiêu chuẩn kép như vậy, lần trước ngài ấy gặp tôi đang ăn vặt, còn nói tôi! Tôi tỏ vẻ không phục!"

"Cho nên Lục tổng chỉ đi giúp cô ta mở cái nắp? Chưa nói cái gì?"

Elle: Cái gì cũng chưa nói orz

"..... Đã hiểu, tất cả mọi người đều tan đi."

"Anh anh anh anh anh anh!"

Mà Thời Yên vùi đầu gặm văn kiện hoàn toàn không biết gì cả. Bởi vì mới vừa điều đến văn phòng tổng giám đốc, đối tất cả mọi thứ còn không quá quen thuộc, Thời Yên cơ hồ cả ngày đều nghiên cứu đống văn kiện Elle cho cô, vừa nhìn vừa ghi chép.

Sau khi tan tầm, Thời Yên cũng không vội vã rời đi, mà nói với Elle mình muốn nghiên cứu văn kiện, chủ động ở công ty tăng ca. Elle tuy có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng tỏ vẻ rất cảm động, Thời Yên chờ cô ấy đi rồi, nhìn hướng văn phòng tổng giám đốc.

Lục Cảnh Nhiên còn đang họp, cô, nhất định phải chờ anh tan tầm!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 6: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (6)

Một lần này, liền chờ tới rạng sáng, khi Lục Cảnh Nhiên xử lý xong tất cả công việc từ trong văn phòng ra, Thời Yên đã dựa vào bàn làm việc ngủ rồi. Anh đứng ở cửa văn phòng tổng giám đốc nhìn một hồi, đi tới gõ gõ bàn của Thời Yên.

Thời Yên vốn ngủ không sâu, động tĩnh nhỏ như vậy lập tức đánh thức cô. Mới vừa mở mắt ra đầu óc còn có chút không thanh tỉnh, sau khi thấy rõ Lục Cảnh Nhiên trước mặt, Thời Yên "sột soạt" đẩy ghế, đứng lên: "Chào Lục tổng!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn dáng vẻ đi học ngủ bị giáo viên điểm danh của cô, không chỉ có chút buồn cười, anh hơi hơi gật gật đầu, hỏi cô: "Sao cô còn ở công ty?"

"Tôi..... Chán ghét ~" Thời Yên một giây biến thành thẹn thùng, còn lấy tay hoa lan chọc nơi trái tim của anh, "Tôi đương nhiên là đang đợi anh."

"....." Anh một chút cũng không muốn hỏi cô chờ anh làm cái gì. Anh day day ấn đường, ngữ khí nghe rất là bất đắc dĩ: "Được rồi, thu thập một chút, tôi đưa cô về nhà."

"Vâng ạ!" Thời Yên vui vẻ đồng ý, quả nhiên, trả giá sẽ có hồi báo, mấy tiếng này chờ không uổng phí. Cô đơn giản sửa sang lại mặt bàn, lấy túi xách và áo khoác, đi theo Lục Cảnh Nhiên đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Ban đêm công ty rất an tĩnh, trên hành lang chỉ có tiếng bước chân có tiết tấu của hai người đập vào màng nhĩ. Thời Yên ngẩng đầu nhìn Lục Cảnh Nhiên đi bên cạnh, như thể cô gái nhỏ mở miệng: "Lục tổng, tôi còn chưa muốn về nhà."

Lục Cảnh Nhiên nghiêng đầu nhìn cô một cái, ánh mắt cao thâm khó đoán: "Vậy cô muốn tới đâu?"

Thời Yên nói: "Tôi muốn tới tim anh."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh đoán được kịch bản, không đoán được là loại kịch bản này.

Thời Yên nói xong phần tỏ tình hôm nay rất vừa lòng với bản thân, sau khi cô đi theo Lục Cảnh Nhiên đi vào thang máy chuyên dụng của tổng giám đốc, còn bớt thời giờ hỏi một câu: "Ấy, trợ lý Kiều không đi với anh ư?"

Lục Cảnh Nhiên không đáp hỏi ngược lại: "Sao, cô rất muốn gặp cậu ta?"

"..... Không phải, chỉ là anh ấy ngày thường không phải đều cùng anh cùng vào cùng ra sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Kiều Vũ tan ca, cô cũng không nhìn xem hiện tại mấy giờ."

Thời Yên nhìn xuống đồng hồ trên tay, đã qua 1 giờ sáng: "Lục tổng, anh thường xuyên làm việc đến muộn vậy sao? Phải chú ý thân thể nha."

Lục Cảnh Nhiên có vài phần buồn cười nhìn cô: "Nên chú ý thân thể chính là cô đấy, tôi nhớ rõ cô nói với tôi cô có bệnh truyền nhiễm? Công ty

https://thuviensach.vn

chúng tôi không cần nhân viên có bệnh truyền nhiễm, ngày mai sắp xếp cho cô đi làm kiểm tra sức khoẻ đi."

Thời Yên: "....."

A.

"Không cần ở trong lòng a tôi, tôi nghe được."

Thời Yên: "???"

Đây là thao tác quái gì vậy?

Một bên Lục Cảnh Nhiên không tiếng động mà nhếch khóe miệng, độ cong còn chưa kịp mở rộng, thang máy đột nhiên lay động một chút, ngừng tại chỗ.

Thời Yên hoảng sợ, theo bản năng ôm lấy cánh tay Lục Cảnh Nhiên: "Làm sao vậy? Thang máy trục trặc?"

Mày Lục Cảnh Nhiên chậm rãi nhăn lại, thanh âm cũng trầm thấp hai phần: "Không phải trục trặc."

"Đó là cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên không trả lời cô, anh đi đến trước cửa, trực tiếp tay không bẻ cửa thang máy, một cái nhảy người nhảy ra ngoài.

"Đi lên." Anh cong lưng, vươn tay về phía Thời Yên trong thang máy.

Thời Yên bắt lấy tay anh, lòng bàn tay lạnh kẽo của Lục Cảnh Nhiên làm cô theo bản năng muốn rụt tay về, Lục Cảnh Nhiên không cho cô cơ hội này, nắm chặt tay cô, kéo cô từ thang máy ra.

https://thuviensach.vn

Thời Yên chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, theo sau liền ngã vào lòng Lục Cảnh Nhiên. Cái ôm của anh cũng lạnh lẽo, ma cà rồng, chính là như vậy sao?

"Ôm chặt tôi." Thanh âm của Lục Cảnh Nhiên từ đỉnh đầu truyền đến, một chữ "A?" của Thời Yên còn chưa cất lên, liền cảm thấy một trận gió mạnh nghênh diện mà đến. Cô che đôi mắt theo bản năng, chờ gió qua đi, cô mở to mắt nhìn lên, Lục Cảnh Nhiên đang ôm cô lơ lửng ở giữa không trung.

Thành thị dưới chân trở nên hết sức nhỏ bé, đèn hai bên đường giờ phút này tựa như ánh nến.

"....." Thời Yên tiêu hóa cục diện trước mắt một chút, đôi tay vòng trên eo Lục Cảnh Nhiên ôm chặt hơn nữa, "Lục, Lục tổng, anh ngàn vạn lần đừng buông tay nhé."

Lục Cảnh Nhiên cười thấp không thể nghe thấy, thanh âm nghe mà có chút sung sướng: "Hiện tại biết sợ? Không phải nói muốn đâm vào ngực tôi sao, ngực tôi tư vị như thế nào?"

"..... Rất, rất kích thích."

Tiếng nói vừa dứt, trước mắt dần hiện ra một bóng người, lơ lửng ở giữa không trung như bọn họ. Quanh thân anh ta ẩn ẩn có đoàn khí đen xoay vòng, nhìn qua là biết người tới không tốt.

"A." Lục Cảnh Nhiên cười lạnh một tiếng, ánh mắt khinh miệt, "Tiểu quỷ tộc Asam, hiện tại cả đơn tử cũng dám tiếp?"

Đối phương nghiêng đầu nhìn anh, phát ra mấy tiếng cười quái dị: "Tôi từ trước đến nay chán ghét mấy tên cậy già lên mặt các người, lại nói, giết chết anh, liền có thể hưởng dụng máu của anh, dụ hoặc này quá lớn."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên biểu tình lạnh lùng: "Hừ, không biết tự lượng sức mình."

"Ha ha ha ha, đừng nói quá vẹn toàn, tuy rằng anh là thân vương, nhưng tôi là sát thủ tốc độ nhanh nhất trong tộc Asam, hiện tại anh mang theo một 'con chồng trước', không nhất định là đối thủ của tôi." Lời nói của anh ta còn chưa xong, đã lắc mình đến trước mặt Thời Yên, tựa hồ là tính toán xuống tay từ cô. Lục Cảnh Nhiên cười nhạo một tiếng, cánh tay ôm eo Thời Yên hơi hơi buộc chặt, dùng tốc độ nhanh hơn đối phương biến mất tại chỗ.

Sát thủ rõ ràng sửng sốt một chút, còn chưa có phản ứng, phía sau lưng liền một trận đau nhức. Máu trong cơ thể mau chóng xói mòn, anh ta cơ hồ không chút suy nghĩ biến thành con dơi, tính chạy trốn. Lục Cảnh Nhiên dùng một đạo ánh sáng đỏ vây khốn nó, mắt lạnh nhìn con dơi bị thương đang giãy giụa bên trong.

"Thân vương đại nhân, tha tôi một mạng đi." Con dơi vùng vẫy cánh nói.

Thời Yên: "....."

Người này là tới tấu hài sao? Vừa rồi nhìn tư thế của anh ta, cô còn tưởng rằng sẽ có một hồi đại chiến, không nghĩ tới chỉ là Lục Cảnh Nhiên đơn phương thực lực nghiền áp.

Lục Cảnh Nhiên thu hồi tay, triệt bỏ đạo ánh sáng đỏ kia: "Trở về nói cho cố chủ của anh, an phận một chút."

Con dơi chi chi kêu hai tiếng, dùng tốc độ nhanh nhất của mình bay đi.

Nguy cơ giải trừ, một trận cảm giác choáng váng cũng đánh tới gáy Thời Yên. Cô tái nhợt mặt ôm Lục Cảnh Nhiên, gian nan mà mở miệng:

https://thuviensach.vn

"Lục, Lục tổng, chúng ta có thể đi xuống không? Tôi, tôi có chút buồn nôn."

"....." Lục Cảnh Nhiên mau chóng dẫn cô bay tới trong toà nhà Hưng Ức, đặt cô ở trên mặt đất. Thời Yên ôm thùng rác trong tầm tay, nôn khan. Lục Cảnh Nhiên dùng giấy cầm cốc nước cho cô, Thời Yên uống lên hai hớp, cuối cùng cảm giác tốt hơn chút.

"Cảm ơn." Cô run rẩy đứng lên, dựa vào bàn phía sau, "Lục tổng, anh không sao chứ?"

"Không sao, cô cho rằng cái loại tiểu quỷ này có thể đả thương đến tôi?"

"..... Đâu, anh ta cả một chiêu của anh cũng không tiếp được."

"Tôi là thân vương, đánh đồng anh ta với tôi là đang vũ nhục tôi."

Thời Yên quyết định sáng suốt mà next qua đề tài này: "Vậy thân vương đại nhân ngài cứ như vậy thả anh ta đi không thành vấn đề chứ?"

Lục thân vương nói: "Chẳng sao, sát thủ tộc Asam, một khi thất thủ, sẽ không ám sát mục tiêu lần thứ hai, mặt khác tộc Asam cũng sẽ không nhận hợp đồng ám sát mục tiêu đó nữa."

"À, như vậy à....." Thời Yên suy nghĩ một hồi, hỏi Lục Cảnh Nhiên, "Vừa rồi người kia, là kẻ gây nên mấy án mạng trước hả?"

Lục Cảnh Nhiên không trả lời, nhìn dáng vẻ như không muốn lộ quá nhiều với Thời Yên: "Được rồi, cô không có việc gì, tôi đưa cô về nhà."

"Ừm, phiền Lục tổng." Thời Yên cũng không truy vấn tiếp, đi theo Lục Cảnh Nhiên tới bãi đỗ xe, Lục Cảnh Nhiên tự mình lái xe, làm tài xế

https://thuviensach.vn

cho cố. Bởi vì thời gian đã khuya, Thời Yên lại bị chút kinh hách, mơ mơ màng màng tựa lưng vào ghế ngủ mất.

Tới dưới nhà Thời Yên, Lục Cảnh Nhiên vững vàng dừng xe lại, anh nghiêng đầu nhìn cô một lúc, mới thấp giọng gọi cô: "Tỉnh tỉnh, tới rồi."

"Hử.....?" Thời Yên ngáp một cái, mở mắt nhìn nhìn, xác thật về đến nhà, "Cảm ơn Lục tổng, Lục tổng ngủ ngon."

Thời Yên cầm lấy túi của mình, trước khi mở cửa xe, lại quay đầu lại nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Tôi hỏi một vấn đề cuối cùng, vì sao có sát thủ muốn giết anh?"

Lục Cảnh Nhiên không để bụng: "Nhân loại các cô không phải cũng có sát thủ ám sát hoàng đế sao?"

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cái vẻ muốn nói lại thôi của cô, cố ý nhẹ nhàng nhướn lông mày: "Sao thế, cô đang lo lắng cho tôi?"

"Tôi đúng vậy."

"....." Cô trả lời thẳng thắn như vậy làm Lục Cảnh Nhiên có chút không được tự nhiên. Anh ho nhẹ một tiếng, nói sang chuyện khác: "Được rồi, cô nghỉ ngơi sớm một chút đi, tuy rằng hiện tại đã khuya, nhưng buổi sáng cô vẫn phải đi làm đúng giờ."

Thời Yên méo miệng: "..... Cảm ơn Lục tổng nhắc nhở."

Cô nói xong liền mở cửa xe đi xuống, Lục Cảnh Nhiên ngồi trên xe, thấy phòng cô sáng đèn, mới lái xe đi ra ngoài.

Một giấc này của Thời Yên chưa được mấy tiếng, lại bị đồng hồ báo thức réo lên đi làm. Sau khi đến công ty, cô tới quét dọn văn phòng tổng

https://thuviensach.vn

giám đốc, ngay sau đó Elle tới tìm cô, bảo cô đi làm ghi chép hội nghị hôm nay.

Thời Yên lần đầu tiên tham gia hội nghị của Hưng Ức, khi cô bê máy tính đi vào phòng họp, bên trong chẳng có một người. Không bao lâu, giám đốc các bộ phận lục tục trình diện, Lục Cảnh Nhiên cùng Kiều Vũ là người cuối cùng đi vào. Bọn họ vừa vào, người trong phòng hội nghị lập tức "ồn ào" đứng lên hết, chào hỏi họ.

Thời Yên cũng theo mọi người cùng đứng lên, Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái, đi đến trước vị trí của mình, ý bảo mọi người ngồi xuống: "Bắt đầu đi."

Thời Yên vội vàng mở bút ghi âm, đặt ở một bên, gõ cạch cạch trên máy tính.

Một hội nghị họp hơn một tiếng xong, khi Thời Yên ngồi trở lại bàn làm việc của mình, trong óc vẫn là tiếng ong ong ong. Lại nói tiếp, tối hôm qua Lục Cảnh Nhiên khẳng định ngủ muộn hơn cô, hôm nay đi họp lại tinh thần như vậy, quả nhiên nhân loại không thể bì được với ma cà rồng.

"Thời Yên, sau khi cô sửa ghi chép hội nghị xong, đưa cho Lục tổng và giám đốc các bộ phận mỗi người một bản." Elle phân phó.

"Được, Elle." Thời Yên nhỏ thuốc nhỏ mắt siêu lạnh lẽo cho mình, lập tức thanh tỉnh không ít. Tưởng cô đi vào nơi này, rõ ràng là tới yêu đương, kết quả bất tri bất giác..... liền nỗ lực làm việc!

Lúc cô đi đưa tài liệu cho Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên còn nhắc nhở riêng cô: "Chiều nay công ty sắp xếp kiểm tra sức khoẻ cho nhân viên mới, cô nhớ đi."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Anh lại nghiêm túc thật??

"Sao nào, không muốn đi?"

Thời Yên lập tức trưng ra gương mặt tươi cười: "Không có, tôi rất rất muốn đi!"

Buổi chiều cô làm xong công việc trên tay, liền đi theo mấy nhân viên khác của công ty tới bệnh viện làm kiểm tra. Hạng mục kiểm tra sức khỏe công ty sắp xếp rất nhiều, người bệnh viện cũng không ít, Thời Yên kiểm tra xong trở lại công ty đã sắp tới giờ tan làm.

Khi Lục Cảnh Nhiên cùng Kiều Vũ đi đến đại sảnh tầng một, vừa lúc gặp nhân viên đi khám trở về, càng trùng hợp chính là, bọn họ đang thảo luận về Thời Yên.

"Thời Yên này thật là không ra làm sao, vừa rồi lúc lấy máu còn hù dọa bạn nhỏ."

"Đúng đúng đúng, tôi cũng thấy, dọa khóc người khác."

Hai người mới nói tới đây, liền thấy Lục Cảnh Nhiên nghênh diện đi tới, lập tức dừng lại chào hỏi anh: "Chào Lục tổng!"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên lên tiếng, bước chân cũng không dừng, trực tiếp đi về phía cửa lớn công ty.

Thời Yên là người cuối cùng tiến vào, vừa lúc đụng mặt anh ở cửa: "Lục tổng."

Lục Cảnh Nhiên dừng lại nhìn nhìn cô, hỏi: "Kiểm tra xong rồi?"

"Đúng vậy, bệnh viện nói rằng chiều mai lấy báo cáo." Thời Yên nói, "Ngài đây là muốn đi ra ngoài sao?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên gật gật đầu: "Đi gặp một khách hàng." Anh nói tới đây hơi dừng lại, cúi đầu hỏi Thời Yên: "Cô còn chưa ăn cơm đúng không?"

"Chưa." Hơn nữa bởi vì muốn kiểm tra sức khoẻ, cô liền cơm trưa cũng chưa ăn!

Lục Cảnh Nhiên nói: "Vậy cô cùng đến đây đi."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 7: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (7)

Thời gian này hẹn gặp khách hàng, khẳng định là hẹn ăn cơm, Lục Cảnh Nhiên gọi mình tới, chính là bảo mình đi ăn ké.

Trong lòng Thời Yên rất vừa lòng với sắp xếp này của Lục Cảnh Nhiên, điều này chứng tỏ nhiều lời tỏ tình không nói vô ích, Lục tổng càng ngày càng săn sóc người!

Nghĩ Lục Cảnh Nhiên mang cô đi ra ngoài, cô cũng không thể làm anh mất mặt, Thời Yên sửa sang lại tóc, hỏi anh: "Lục tổng, chúng ta là đi gặp khách hàng gì? Để tôi chuẩn bị."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không cần, chờ lát nữa đi cô không cần phải nói gì, phụ trách ăn cơm là được."

"..... Được, Lục tổng đúng là vô cùng biết dùng người!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Kiều Vũ hàng phía trước lái xe cười một tiếng, từ kính chiếu hậu nhìn Thời Yên: "Vừa rồi tôi nghe thấy đồng nghiệp khác nói, cô ở bệnh viện dọa bạn nhỏ khóc?"

Thời Yên giật giật khóe miệng, không ủng hộ cách nói này: "Tôi đâu có hù dọa bạn nhỏ, là mẹ bạn nhỏ vẫn luôn lừa nó nói lấy máu không đau, tôi chỉ là sau khi lấy máu, nói cho nó siêu đau mà thôi."

https://thuviensach.vn

Biểu tình trên mặt Kiều Vũ không giữ được: "Cô lớn như vậy còn sợ lấy máu? Không thể làm tấm gương cho bạn nhỏ à?"

Thời Yên nói: "Bác sĩ cũng nói như thế, nhưng tôi muốn làm tấm gương, là một người lớn thành thật."

Kiều Vũ: "....."

Lục Cảnh Nhiên nghiêng đầu nhìn cô một cái, hỏi: "Lấy máu đau như vậy hả?"

"Thật sự rất đau!" Như là vì tăng cường sức thuyết phục, Thời Yên vén tay áo mình lên, cho Lục Cảnh Nhiên xem, "Anh xem, đều xanh một mảng lớn như vậy."

Lục Cảnh Nhiên nhìn một vòng xanh quanh lỗ kim trên tay cô, nhất thời không trả lời, trong lòng Thời Yên có chút nổi da gà, sau đó bắt đầu tỉnh lại bản thân -- vì sao cô muốn cùng ma cà rồng thảo luận đề tài máu? Lỡ may bọn họ bị kích thích, nhất thời không nhịn được làm sao bây giờ!

Cô động tác nhanh chóng muốn buông tay áo xuống, Lục Cảnh Nhiên lại trước cô một bước cầm cổ tay cô. Lòng bàn tay anh lạnh, mùa hè sờ lên hẳn là rất thoải mái, nhưng nếu mùa đông nắm tay anh sẽ rất lạnh.

..... Không phải, cô suy nghĩ cái gì! Cô giật giật cánh tay muốn kéo tay ra, Lục Cảnh Nhiên lại bỗng nhiên buông cô ra.

Thời Yên ngẩn người, sau khi Lục Cảnh Nhiên buông tay ra, vết xanh và lỗ kim trên cổ tay cô đều biến mất. Cô nhìn làn da hoàn hảo của mình, dường như để xác định, lấy tay ấn lên trên một cái, thật sự không đau: "Này..... Là anh chữa khỏi?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, cười như không cười, "Một chút kỹ năng của huyết tộc."

https://thuviensach.vn

Thời Yên cười làm lành nói: "Ha ha, cảm ơn Lục tổng."

Khóe miệng Lục Cảnh Nhiên nhếch lên: "Tật xấu lớn nhất của nhân loại chính là nghĩ quá nhiều. Tôi nói rồi, tôi và Kiều Vũ đều vô cùng kén ăn."

Thời Yên: "....."

Đã biết.:)

Cô buông tay áo xuống, lại khó tránh khỏi có chút hâm mộ: "Nhưng các anh thật lợi hại, có nhiều siêu năng lực thực dụng như vậy."

Lục Cảnh Nhiên cùng Kiều Vũ cũng chưa nói chuyện, Thời Yên nhìn Kiều Vũ phía trước lái xe, ánh dương chạng vạng thưa thớt chiếu lên người anh: "Trợ lý Kiều, có phải anh cũng không sợ ánh mặt trời?"

"Ừm, cho nên tôi có thể làm trợ lý tổng giám đốc."

Ồ, thì ra là thế.

Thời Yên suy nghĩ, lại không chịu cô đơn hỏi: "Vậy các anh sợ cái gì?"

Căn cứ vào tư liệu cô tra được trước đó, nước thánh giá chữ thập tỏi đều là khắc tinh của ma cà rồng, ánh mặt trời càng là thiên địch của bọn họ, nhưng mấy cái này, Lục Cảnh Nhiên tất cả đều không sợ.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Sợ cô nói mấy lời tỏ tình sến súa."

Thời Yên: "....."

A, đại móng heo.

https://thuviensach.vn

Nhưng được Lục Cảnh Nhiên vừa nhắc nhở, cô mới nhớ tới hôm nay còn chưa nói mấy lời tình tứ.

Thời Yên nghiêng đầu, e lệ ngượng ngùng nhìn anh: "Lục tổng, không cần oán giận, ôm tôi."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Trong không khí trầm mặc, xe chạy đến Thiên Hạ cư, nhà hàng phú hào trứ danh của thành phố A. Thời Yên chẳng chút ngoài ý muốn, dù sao chỉ có loại địa phương này, mới xứng đôi với thân phận rich man của Lục tổng.

Kiều Vũ đã đặt phòng VIP, Thời Yên uống hết một chén trà, khách hàng của Lục Cảnh Nhiên liền đến. Thời Yên cẩn tuân phân phó của Lục Cảnh Nhiên, ngoài ban đầu chào hỏi với khách hàng, lúc sau trong bữa tiệc một chữ cũng không nói, vẫn luôn vùi đầu ăn.

Lục Cảnh Nhiên cùng Kiều Vũ ăn rất ít, còn rất nhiều lần trộm đổi đồ trong bát bọn họ tới bát mình.

Thời Yên nằm mơ cũng không nghĩ tới, cô có ngày ăn no nê ở Thiên Hạ cư.

Lúc rời đi, trời đã hoàn toàn tối đen, Thời Yên ợ một cái hạnh phúc, hỏi Lục Cảnh Nhiên đi ở bên cạnh: "Lục tổng, có phải anh không thích đồ ăn ở Thiên Hạ cư?"

Tuy đồ ăn ở Thiên Hạ cư đắt, nhưng cũng là có tiếng ăn ngon, hôm nay xem sức ăn của hai bọn họ, cô tin tưởng bọn họ vô cùng kén ăn.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Hệ thống vị giác của huyết tộc cùng nhân loại không giống nhau, đồ ăn của các cô vào trong miệng chúng tôi không có bất luận hương vị gì."

https://thuviensach.vn

Thời Yên vốn tưởng rằng bọn họ không ăn quen đồ ăn của nhân loại, không nghĩ tới chân tướng lại là như thế này, cô sửng sốt một chút, sau đó tràn ngập đồng tình mà nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Thảm như vậy sao? Cho nên nướng BBQ lẩu cay bún cay thập cẩm, sò biển cua tôm hùm đất, các anh tất cả đều ăn không ra hương vị?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Tôi vốn đang rất hâm mộ siêu năng lực của các người, hiện tại xem ra, vẫn là làm nhân loại tốt. Trời ạ, tôi quả thực không dám tưởng tượng, chocolate không có hương vị là một đống thứ gì."

"....." Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên, khẽ cười với cô, "Nhưng nhân loại cảm thấy máu rất tanh, ở trong miệng chúng tôi rất thơm ngọt."

Thời Yên: "....."

A! Uy hiếp ai đấy!

Cô ngoan ngoãn đi theo Lục Cảnh Nhiên lên xe, ngoan ngoãn ngồi ở một bên. Kiều Vũ một bên khởi động xe, một bên hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Lục tổng, hôm nay không có lịch trình, là trực tiếp đưa ngài về nhà sao?"

Lục Cảnh Nhiên suy nghĩ một lúc, nói với anh ấy: "Đi viện nghiên cứu đi."

"Vâng, tổng giám đốc."

Thời Yên giải trừ trạng thái ngoan ngoãn, tò mò hỏi: "Viện nghiên cứu? Dưới chướng Hưng Ức còn có viện nghiên cứu sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không phải viện nghiên cứu của Hưng Ức, là tôi lấy danh nghĩa cá nhân đầu tư."

Thời Yên càng tò mò: "Nghiên cứu..... Phương diện kia?"

https://thuviensach.vn

"Ma cà rồng."

Thời Yên: "....."

Vậy, cô có thể không đi không.....

Viện nghiên cứu trong miệng Lục Cảnh Nhiên ở một nơi Thời Yên trăm triệu không nghĩ tới -- ngõ Thanh Nam.

Thời gian này, quán bar trong ngõ Thanh Nam đã mở cửa, cô đi theo Lục Cảnh Nhiên đi vào quán bar tổ chức vũ hội Halloween lần trước, không xác định hỏi anh: "Lục tổng, anh nói viện nghiên cứu ở chỗ này?"

Chọn nơi sáng tạo khác người như vậy sao?

Lục Cảnh Nhiên chỉ phía dưới: "Viện nghiên cứu ở tầng hầm chỗ này. Tuyệt đại bộ phận huyết tộc và tôi cùng Kiều Vũ khác nhau, bọn họ sợ hãi ánh mặt trời, chỉ hành động ban đêm. Quán bar dù ban ngày không buôn bán, cũng sẽ không có người hoài nghi."

Thời Yên bừng tỉnh: "Thật là cơ trí."

Theo như lời Lục Cảnh Nhiên, tầng hầm quán bar được bố trí thành một phòng thí nghiệm lớn, bày không ít thiết bị tinh vi Thời Yên không đọc nổi tên. Không biết có phải ảo giác của cô hay không, cô cảm thấy trong không khí có một mùi máu tươi nhàn nhạt.

Lục Cảnh Nhiên dẫn bọn họ đi đến một cửa phòng màu trắng, ấn vài cái trên màn hình tinh thể lỏng, cửa phòng liền "Tích" một tiếng mở ra.

Trong phòng có một người đàn ông thân hình cao lớn, mặc áo blouse trắng, đang chuyên chú nhìn dụng cụ trước mặt. Nghe thấy thanh âm đẩy cửa, anh ta quay đầu lại nhìn về phía bọn họ.

https://thuviensach.vn

Làn da anh ta tái nhợt, cơ hồ không nhìn thấy một chút huyết sắc, khí chất lại rất nho nhã, cực kỳ giống phần tử tri thức xã hội nhân loại.

"Sao anh lại tới đây?"

Lục Cảnh Nhiên nhướng mày, đi vào nói: "Làm người đầu tư lớn nhất của phòng thí nghiệm, tôi tưởng tôi có quyền lợi quan tâm tiến độ thử nghiệm một chút."

Người nọ tựa hồ đối với anh tới chơi có chút không kiên nhẫn: "Nhanh, nếu anh không quấy rầy tôi, sẽ càng mau."

Thời Yên lập tức nhìn anh ta với con mắt khác, oa, vị tiến sĩ này rất có cốt khí, cũng dám nói chuyện với Lục tổng như vậy.

Anh ta sẽ không sợ anh ngừng đầu tư sao.

Không biết vì sao, người nọ bỗng nhiên quay đầu đi tới, nhìn cô một cái. Thời Yên bị anh ta nhìn đến giật mình, cười chào hỏi với anh ta: "Tiến sĩ tiên sinh, chào anh."

"Anh ta tên James." Lục Cảnh Nhiên nói.

James hừ ra một tiếng từ trong lỗ mũi, tựa hồ có vài phần hứng thú với Thời Yên: "Anh lại mang theo một nhân loại bên cạnh."

Khóe môi Lục Cảnh Nhiên khẽ mím, nói: "Cô ấy cùng nhân loại bình thường có chút không giống nhau."

James lạnh lùng trào phúng nói: "Xác thật không giống nhau, máu cô ấy rất thơm ngọt, tựa như xuân dược, anh lại nhịn được."

Thời Yên: "???"

Cái gì dược??

https://thuviensach.vn

"Tôi quả nhiên không nên tới." Lục Cảnh Nhiên xoay người, đi về phía ngoài cửa, "Có thành quả trực tiếp cho tôi biết."

James lắc lắc ống nghiệm chất lỏng màu đỏ, nhìn nó chậm rãi sinh ra biến hóa: "Nghe nói tối hôm qua anh bị sát thủ tóc Asam tập kích?"

Bước chân Lục Cảnh Nhiên dừng một chút, cười hừ nói: "Tin tức quán bar quả nhiên nhanh nhạy."

Đề cập chuyện Lục Cảnh Nhiên bị tập kích, thần sắc Kiều Vũ cũng nổi lên biến hóa. Tối hôm qua là anh thất trách, may mắn tổng giám đốc cuối cùng hữu kinh vô hiểm. Nhưng những người đó, không khỏi cũng quá lớn mật.

James nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên, khẽ nhếch khóe miệng: "Hy vọng anh có thể sống đến ngày thực nghiệm thành công."

"Anh vẫn nên quan tâm bản thân mình đi." Lục Cảnh Nhiên quay người lại, nhìn thoáng qua Thời Yên đứng ở cửa, "Còn ngốc cái gì? Đi thôi."

"Á." Không biết có phải bởi vì lời nói vừa rồi của James hay không, bước chân Lục Cảnh Nhiên rời đi nhanh hơn khi đến, chân anh vốn dĩ đã dài, lại dùng tần suất đi đường này, Thời Yên chỉ có chạy chậm mới có thể đuổi kịp anh, "Lục tổng, James đang làm thực nghiệm gì thế?"

Lục Cảnh Nhiên nghiêng đầu nhìn cô, Thời Yên vội nói: "Không tiện lộ ra coi như tôi không hỏi!"

Lục Cảnh Nhiên rất nhẹ thở ra một hơi, thần sắc buông lỏng hơn vừa rồi: "Thực nghiệm thay đổi hệ thống vị giác huyết tộc."

"Thay đổi hệ thống vị giác huyết tộc?" Thời Yên theo bản năng mà lặp lại mấy chữ này, "Thay đổi như thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Nếu thực nghiệm thành công, huyết tộc cũng có thể nếm hương vị món ăn nhân loại." Lục Cảnh Nhiên nói, "Hiện tại huyết tộc rất nhiều lúc không thể không cùng ăn với nhân loại, điều này không khác gì khổ hình với huyết tộc. James vì để huyết tộc dung nhập xã hội hiện đại tốt hơn, liền bắt đầu tiến hành thực nghiệm cải tạo hệ thống vị giác"

Chẳng qua thực nghiệm của James từ trước đến nay đều tương đối tàn nhẫn.

Thời Yên không biết mấy cái này, cô bình phẩm lời Lục Cảnh Nhiên, tự đáy lòng nói: "Lục tổng, bàn tay vàng của anh còn mở lớn hơn tôi."

"Bàn tay vàng?"

"Ách, chính là ý rất lợi hại."

"Cũng không tính, James nói qua, dù thực nghiệm thành công, hiệu quả cũng chỉ là trong thời gian ngắn, hơn nữa dù có thể nếm ra hương vị, đồ ăn nhân loại cũng hoàn toàn không thể làm chúng tôi có cảm giác no bụng."

"Có thể nếm ra hương vị là được, dù sao nhân loại chúng tôi ăn những cái đó, cũng là vì ăn ngon." Chỉ muốn no bụng, ăn cơm tẻ là được.

Lục Cảnh Nhiên cười một chút, ngồi trở lại trên xe: "Tôi đưa cô về trước, ngày hôm qua không nghỉ ngơi tốt, đêm nay ngủ sớm. Hy vọng ngày mai cô đi làm có thể tinh thần chút."

Thời Yên mím môi, nhắc nhở anh: "Lục tổng, ngày mai là thứ bảy, pháp luật quy định là ngày nghỉ." Cô nói tới đây, lại làm ra vẻ chớp mắt vài cái với Lục Cảnh Nhiên, "Nhưng nếu thứ bảy anh cũng muốn gặp tôi, chúng ta có thể đi hẹn hò."

https://thuviensach.vn

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một lát, cười với cô, "Được thôi, ngày mai tôi muốn đến nơi khác công tác, cô cũng cùng đến đây đi."

Thời Yên: "......???"

Cô nói hẹn hò là ăn cơm đi dạo phố xem phim, không phải công tác! Kém!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử
dtv-ebook.com

Chương 8: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (8)

Thời Yên cảm thấy Lục Cảnh Nhiên hiểu lầm rất sâu với "hẹn hò", đặc biệt là lúc 7 giờ sáng cô đứng ở trên đường cái gió lạnh thổi chờ anh đến đón mình, ý tưởng này càng thêm mãnh liệt.

Mười phút sau, siêu xe của tổng giám đốc dưới sự chờ đợi tha thiết của Thời Yên cuối cùng cũng tới, cô đeo ba lô của mình, nở một nụ cười chuyên nghiệp, mở cửa xe ngồi lên: "Chào buổi sáng, Lục tổng."

"Chào buổi sáng." Lục Cảnh Nhiên đang dùng Ipad xem tin tức, sau khi chào hỏi cô, lại nhìn chằm chằm máy tính trên tay.

Địa điểm công tác lần này là thành phố kế bên, Lục Cảnh Nhiên không lựa chọn ngồi máy bay, mà bảo tài xế lái xe đưa bọn họ qua. Trước khi xuất phát Thời Yên đã nghiên cứu, lái xe qua cần hai tiếng lái xe.

Cô chống đầu nhìn Lục Cảnh Nhiên một lát, mở miệng nói: "Lục tổng, lái xe qua cần tận hai tiếng, chúng ta nói chuyện một lát đi mà."

Lục Cảnh Nhiên chẳng thèm nâng đầu hỏi cô: "Nói chuyện bao nhiêu tiền?"

"Một, một đồng?" Lời của Thời Yên có chút chần chờ, 5 hào đối với Lục tổng mà nói thể hơi ít.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi chỉ nói chuyện một trăm triệu."

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

À.:)

Cô dựa vào ghế nghịch điện thoại một lát, lại đi quấy rối Lục Cảnh Nhiên: "Lục tổng, tôi cho anh đồ vật được không."

"Tôi không cần."

"..... Tôi còn chưa nói tôi sẽ cho anh cái gì mà!"

Nghe được giọng gần như làm nũng của Thời Yên, Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc ngẩng đầu nhìn về phía cô: "Cô sẽ cho tôi cái gì?"

Thời Yên thẹn thùng mà cầm tay anh: "Tôi này."

"....." Anh quả nhiên không nên để ý cô. Anh đẩy tay Thời Yên ra, khóa Ipad, hơi nghiêng người nhìn cô: "Chỉ hai giờ thôi mà, cô không an phận được chút à? Nhàm chán thì ngủ một lát."

Thời Yên nói: "Tôi không buồn ngủ, tôi muốn ngủ với anh."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh quyết định toàn bộ hành trình đều đừng nói chuyện với cô nữa, nói chuyện với cô quả thực giống như tặng đầu cho người ta.

Anh không nói lời nào, Thời Yên không chịu nổi quấy rầy anh: "Lục tổng, tại sao chúng ta không ngồi máy bay, bay mấy chục phút là đến rồi."

Lục Cảnh Nhiên không cảm xúc nói: "Tôi không thích ngồi máy bay."

Thời Yên tò mò hỏi: "Vì sao? Chẳng lẽ anh sợ độ cao?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô: "Không bằng giờ tôi dẫn cô ra ngoài bay một vòng?"

https://thuviensach.vn

"....." Nhớ tới đêm đó bay trên trời làm sợ hãi, Thời Yên vội nói "không được không được", "Thế vậy tại sao?"

"Bởi vì cách mặt trời quá gần."

Thời Yên chuyển vài vòng, mới hiểu rõ logic của Lục Cảnh Nhiên: "Nhưng không phải anh nói, anh là ma cà rồng SSR cực kỳ hiếm có, không sợ mặt trời sao?"

Ma cà rồng SSR là cái gì? Lục Cảnh Nhiên giật giật khoé miệng, nói với cô: "Tôi không sợ mặt trời, không có nghĩa là tôi thích phơi nắng."

"Ồ....."

"Ngày thường cô thiếu đồ chơi à."

"....." Cái này anh cũng phải quản sao? Thời Yên ở trong lòng hừ một tiếng, mở phần mềm đọc sách chọn một cuốn tiểu thuyết ra đọc. Lục Cảnh Nhiên nhìn màn hình của cô, hỏi cô: "Cô đang xem cái gì?"

Thời Yên nói: "《 Tổng giám đốc bá đạo mạnh mẽ yêu 》." Thời Yên căn cứ theo tinh thần học tập mà đọc cuốn tiểu thuyết này, bất đắc dĩ số lượng từ quá nhiều, cô căn bản xem không xong.

Lục Cảnh Nhiên nghe thấy cái tên sách này biểu tình liền không thế nào lãnh được: "Cô vẫn nên chơi trò chơi đi."

Cuối cùng Thời Yên vẫn lựa chọn ngủ, hai tiếng đi xe, chớp mắt đã đi qua. Lục Cảnh Nhiên tới bên này để khảo sát, công nhân đã sớm chờ ở ngoài công ty, chờ Lục tổng đại giá quang lâm.

Dĩ vãng Lục Cảnh Nhiên khảo sát, đều chỉ mang Kiều Vũ đi theo, lần này lại thêm ra một Thời Yên, tất cả mọi người đều không nhịn được nhìn cô vài lần. Trên mặt Thời Yên vẫn luôn duy trì nụ cười thích hợp, giả bộ rất

https://thuviensach.vn

chuyên nghiệp. Dưới tác phong sấm rền gió cuốn của Lục Cảnh Nhiên, công tác khảo sát tiến hành thật sự thuận lợi, sau khi khảo sát kết thúc, người phụ trách nhiệt tình mời anh cùng ăn cơm trưa, sau đó chịu khổ cự tuyệt.

Người phụ trách chịu đả kích, rơi vào lốc xoáy thật sâu tự mình tỉnh lại -- rốt cuộc là chỗ nào bọn họ không làm Lục tổng vừa lòng!

Bởi vì buổi chiều còn có hội nghị, xe Lục Cảnh Nhiên cũng không đi xa, mà đi vào một tiểu khu cao cấp gần đó. Tuy phòng nơi này không giống biệt thự lớn của Lục Cảnh Nhiên ở thành phố A, nhưng cũng là nhà cao cửa rộng, không phải tùy tùy tiện tiện mua nổi.

Thời Yên nhìn xe một đường đi qua, trong lòng vô cùng hâm mộ: "Lục tổng, anh ở chỗ này cũng có bất động sản?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Các nơi trên thế giới tôi đều có bất động sản." Anh mới vừa nói xong, xe liền ở dừng trước một căn nhà kiểu phương tây, "Xuống xe."

Thời Yên đi theo anh đi xuống, uyển chuyển hỏi anh: "Lục tổng, chúng ta tới nơi này ăn cơm?" Đã sắp một giờ, tuy rằng bọn họ không cần ăn cơm, nhưng cô muốn!

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái, đạm nhiên mà đồng ý: "Ừ, cô có thể tự gọi cơm hộp."

"....." trong lòng Thời Yên có vạn mã lao nhanh, cuối cùng đều hóa thành nụ cười gió xuân ấm áp trên mặt, "Được chi trả ạ?"

"Sau khi trở về tìm tài vụ."

Sau khi biết có thể chi trả, Thời Yên gọi một bữa cơm trưa không chút nương tay, khi cô ngồi trên sô pha thích ý mà chờ cơm hộp, cơm trưa của

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cũng chuẩn bị xong.

Kiều Vũ bưng một ly chất lỏng màu đỏ đi tới, cung kính đưa cho anh, Lục Cảnh Nhiên hơi hơi ngửa đầu nhấp một ngụm, trên môi dính một chút màu đỏ. Bởi vì rất ít phơi nắng, làn da anh còn trắng nõn hơn người thường, chút màu đỏ này tựa như hồng mai nở rộ giữa cánh đồng tuyết, phá lệ tươi đẹp.

"Ợ." Thời Yên bệnh cũ lại tái phát.

Lục Cảnh Nhiên cười nhẹ một tiếng, nhìn cô hài hước nói: "Sao thế, còn chưa ăn cơm đã no rồi?"

Thời Yên điều chỉnh hô hấp của mình, trúc trắc hỏi: "Lục, Lục tổng, anh uống đây là....."

"Máu." Lục Cảnh Nhiên nói thẳng không cố kỵ.

Thời Yên: "....."

Anh không thể duy trì một chút hài hoà ngoài mặt sao!

Thời Yên ho khan vài tiếng, quyết định bằng sức lực bản thân ngăn cơn sóng dữ: "Máu động vật?"

Khi cô tra tư liệu về ma cà rồng từng nhìn thấy, bọn họ có thể uống máu động vật, chỉ là máu động vật không ngon miệng mỹ vị như máu nhân loại.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một lúc, bỗng nhiên cười một chút: "Nếu tôi nói không phải thì sao?"

"....." Vậy, cô cũng không thể làm gì anh.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cảm thấy vẻ mặt của Thời Yên rất thú vị, ngay cả máu trong miệng cũng mỹ vị vài phần: "Dưới trướng công ty có một nông trường, cô biết chứ?"

Thời Yên gật gật đầu, Hưng Ức có xưởng gia công thực phẩm, mà nguyên vật liệu, cũng là đến từ nông trường của chính mình.

"Nông trường nuôi dưỡng động vật, ngoài thỏa mãn nhu cầu thị trường, cũng sẽ có chuyên gia lựa chọn chủng loại tốt, cung cấp máu chúng nó cho tôi."

Thời Yên lần đầu tiên nghe loại thao tác như thế, tuy rằng hào khí có chút rối loạn, nhưng biết Lục Cảnh Nhiên không hút máu người, cô liền an tâm rồi.

Ngày đầu tiên xuyên tới nơi này, cô đã xui xẻo bị ma cà rồng tập kích, nhưng ở trong lòng cô, vẫn luôn cho rằng Lục Cảnh Nhiên khác biệt.

Cô cũng không biết là vì sao, khả năng bởi vì anh đẹp trai.

Chuông cửa bỗng nhiên bị ấn vang, Thời Yên phục hồi tinh thần lại, chạy tới cửa: "Hẳn là cơm hộp của tôi tới rồi."

Khi Lục Cảnh Nhiên thấy cô xách theo ba túi to, thực sự có chút líu lưỡi, anh hồi tưởng sức ăn của Thời Yên ở Thiên Hạ cư ngày đó, lại thong dong bình tĩnh.

"Tôi gọi maocai cùng thịt nướng, còn có sò biển chưng tỏi băm!" Thời Yên nhấc túi lên bàn mở ra, một mùi thơm mê người tỏa ra. Nhìn chính mình bày tràn đầy một bàn, mà bên Lục Cảnh Nhiên chỉ có một ly nhỏ đáng thương, Thời Yên ném cho anh một ánh mắt đồng tình.

(Maocai là một món ăn giống như món hầm có nguồn gốc từ thành phố Thành Đô của Trung Quốc, ở Tứ Xuyên. Nó bao gồm nhiều loại rau

https://thuviensach.vn

cũng như thịt/ hoặc cá trong nước hầm làm từ nước sốt mala.)

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Hương vị thịt nướng cửa hàng này cũng không tệ lắm, Lục tổng anh muốn thử cánh gà không?" Thời Yên chọn một cánh gà ra.

Lục Cảnh Nhiên thờ ơ nhìn cô, Thời Yên buông cánh gà, lại thay đổi một đĩa đựng ớt cay qua: "Nếu không anh nếm thử ớt cay đi, có chuyên gia nói cay không phải vị giác mà là cảm giác đau, nói không chừng anh có thể ăn ra hương vị ớt cay đấy!"

Thấy hết thảy Kiều Vũ không nhịn được ở trong lòng hò hét, oa, thật quá đáng, nhân loại kiêu ngạo này!

Chuông cửa lại lần nữa vang lên, Thời Yên xoa xoa ngón tay dầu mỡ, lại chạy tới mở cửa. Lục Cảnh Nhiên nhìn hướng cô, hỏi: "Lại là cái gì?"

Thời Yên nói: "Vẫn là cơm hộp tôi gọi, tôi còn gọi trà sữa và đồ uống!"

"....." Nhân loại đều có sức ăn như vậy sao?

Lúc Thời Yên xách theo trà sữa trở về, phát hiện đĩa ớt cay bị người động qua. Cô nghiêng đầu đánh giá Lục Cảnh Nhiên, khóe miệng anh mím chặt, biểu tình cũng có vài phần mất tự nhiên, đặc biệt là cái trán chảy ra mồ hôi mỏng, tỏ rõ anh tựa hồ đang nhẫn nại cái gì. Thời Yên "phụt" một tiếng, bật cười: "Ha ha ha ha, Lục tổng, anh thật sự ăn sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Kiều Vũ ăn."

Kiều Vũ: "....."

Tốt, tổng giám nói anh ăn, anh chính là ăn.

https://thuviensach.vn

Thời Yên ngồi ở ghế trên, còn cười không ngừng, Lục Cảnh Nhiên không kiên nhẫn mà nhíu nhíu mày: "Cười nữa trừ tiền lương."

Thời Yên một bên nghẹn cười, một bên bưng ly trà sữa qua: "Lục tổng, nếu không anh uống chút nước đi, anh đổ mồ hôi rồi kìa."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Nhân loại mấy năm nay, thật là càng ngày càng cuồng vọng!

Lúc này tâm trạng Thời Yên lại rất sung sướng, thậm chí chụp bức ảnh, đăng ảnh cơm trưa của mình lên vòng bạn bè.

Thời Mỹ Lệ hy vọng của toàn thôn: Làm nhân loại, thật là quá hạnh phúc [rơi lệ][rơi lệ]

Về sau Lục Cảnh Nhiên nhìn thấy, cũng đăng bức ảnh cơm trưa của cô lên vòng bạn bè.

Lục Cảnh Nhiên: Đây không phải nhân loại, đây là heo mới đúng [mỉm cười]

Elle mà hai người bọn họ đều thêm bạn tốt: "....."

Tình huống như thế nào? Cô nhớ rõ hôm nay Lục tổng tới nơi khác công tác, đây là, mang theo Thời Yên cùng đi?

Cô giống như ở trong lúc vô tình đã biết một bí mật lớn.

Sau khi Lục Cảnh Nhiên âm thầm chọc chọc trào phúng Thời Yên trên vòng bạn bè, tâm tình rất tốt, phát bao lì xì trong nhóm chat của công ty. Kiều Vũ nghe thấy trong nhóm ting lên, tay mắt lanh lẹ mà đoạt lấy bao lì xì. Thời Yên tò mò ngó về phía bọn họ: "Các anh đang làm gì đấy?"

Kiều Vũ nói: "Đang đoạt bao lì xì tổng giám đốc phát."

https://thuviensach.vn

Thời Yên nhìn qua: "Ở đâu ở đâu? Sao tôi không có?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía cô: "Bởi vì cô không ở trong nhóm."

Thời Yên sốt ruột nói: "Vậy các anh thêm tôi vào đi, tôi cũng muốn đoạt bao lì xì."

Kiều Vũ không nói chuyện, nhóm này là Lục Cảnh Nhiên lập, bên trong đều là quản lý cấp cao của tập đoàn, ngoài Lục Cảnh Nhiên, không ai dám thêm người vào đó.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Hai người chúng ta không phải bạn tốt, không thể thêm cô."

Thời Yên vội vã điểm mã QR của mình ra, dường như muộn một giây, liền phải bỏ qua một trăm triệu: "Quét tôi."

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc quét cô.

Sau khi Thời Yên thêm anh, không kìm được nhướn đuôi lông mày: "Không nghĩ tới ma cà rồng các anh chơi ứng dụng mạng xã hội của nhân loại rất trôi chảy." Cô nói thuận tay điểm vào vòng bạn bè của Lục Cảnh Nhiên, muốn nhìn xem anh ngày thường đăng cái gì.

Lục Cảnh Nhiên: Đây không phải nhân loại, đây là heo mới đúng [mỉm cười]

Thời Yên: "....."

Hớ hớ hớ hớ!

Cô nhấn vào khoanh tròn nhỏ bên dưới, để lại bình luận đầu tiên của mình trên vòng bạn bè của Lục Cảnh Nhiên: "Anh là đại móng heo. [mỉm cười]"

https://thuviensach.vn

Elle: "....."

Thời Yên..... Thật can đảm.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 9: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (9)

Vòng bạn bè của Lục Cảnh Nhiên bắn ra một thông báo nhắc nhở mới. Làm người có chứng bệnh cưỡng bách không chịu đựng được chấm đỏ này, anh nhấn vào luôn.

Thời Mỹ Lệ hy vọng của toàn thôn: Anh là đại móng heo [mỉm cười]

Lục Cảnh Nhiên híp đôi mắt, nhìn về phía Thời Yên: "Tôi thấy cô không muốn vào nhóm."

"....." Thời Yên nuốt trà sữa vào trong miệng, cười làm lành nói, "Ha ha ha ha, Lục tổng anh không thích bình luận của tôi, tôi lập tức xóa ngay!"

Cô sấm rền gió cuốn xoá bình luận, sau khi Elle đổi mới vòng bạn bè, liền phát hiện không thấy bình luận kia của Thời Yên.

.....

Quả nhiên, Lục tổng vĩnh viễn là Lục tổng.

Cô mới vừa cảm thán xong, liền nhận được một thông báo nhắc nhở mới trong nhóm: "Lục tổng thêm Thời Mỹ Lệ hy vọng của toàn thôn vào nhóm."

Elle: "....."

Hai người bọn họ rốt cuộc muốn thế nào!

https://thuviensach.vn

Thời Mỹ Lệ hy vọng của toàn thôn: Chào mọi người, tôi là người mới tới Thời Yên [đáng yêu]

Lục Cảnh Nhiên: Thời Yên là đồng nghiệp mới tới phòng làm việc tổng giám đốc

Lục Cảnh Nhiên: [bao lì xì WeChat]

Trong nhóm một mảnh tĩnh mịch, ngay cả bao lì xì tất cả mọi người cũng đã quên đoạt. Thời Yên là người đầu tiên click mở bao lì xì, sau đó cướp được..... Bốn hào bảy.

"....." Cô nhìn chằm chằm bốn hào bảy kia trầm mặc một lát, ngước mắt hỏi Lục Cảnh Nhiên, "Lục tổng, anh tổng cộng đã phát bao nhiêu tiền bao lì xì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "888."

"..... Cho nên 888, tôi chỉ cướp được bốn hào bảy???" Tài vận của cô từ nhỏ đã không tốt, cô biết, nhưng xuyên vào tiểu thuyết, cái giả thiết thế nhưng còn đi theo cô? Quả thực phát rồ!

Lục Cảnh Nhiên nhìn bốn hào bảy đáng thương của cô, không nhịn được cười thành tiếng.

Thời Yên: "....."

Lúc này người trong nhóm cũng lục tục phản ứng lại, sôi nổi chào hỏi cô trong nhóm, sau đó thuận tay đi đoạt lấy bao lì xì. Thời Yên nhìn bọn họ đều đoạt hơn một trăm hơn hai trăm, ít nhất cũng có hơn mười đồng, chỉ có cô, bốn hào bảy.:)

Lục Cảnh Nhiên: [bao lì xì WeChat]

Mắt Thời Yên sáng lên, lại là người thứ nhất click mở bao lì xì.

https://thuviensach.vn

"Chúc mừng đạt được bao lì xì 0.8 đồng của Lục Cảnh Nhiên"

(10 hào = 1 đồng)

Lục Cảnh Nhiên ở bên cạnh nở nụ cười: "Không tồi, lần này có tiến bộ."

Thời Yên: "....."

Không đoạt!

Cô tức giận ném điện thoại lên sô pha, điện thoại bị ném thật mạnh xuống lại không chịu cô đơn mà vang lên một tiếng. Thời Yên tưởng Lục Cảnh Nhiên còn đang phát bao lì xì, cô suy xét một lúc, cầm điện thoại lên. Trên màn hình hiện một thông báo, không phải thông báo bao lì xì của Lục Cảnh Nhiên, mà rốt cuộc có người tới mua túi xách cô đăng bán trên giao dịch secondhand trên mạng!

Cái này còn nhiều tiền hơn đoạt bao lì xì của Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên lập tức khôi phục sức sống: "Chào bạn, xin hỏi bạn muốn cái túi nào ạ?"

yoyo: Cái túi Bunny kia, bạn có thể gửi thêm ảnh không?

yoyo: Cái này của bạn có phải hàng thật không, mua ở đâu, có hoá đơn không?

Thời Mỹ Lệ: Mấy cái này đều mua ở cửa hàng chuyên bán, bảo đảm chính hãng, nhưng chúng tôi ở nơi khác, túi xách và hoá đơn đều ở nhà, chờ ngày mai tôi về nhà gửi cho bạn được không?

yoyo: Có thể là có thể, nhưng tôi có yêu cầu nhỏ, bạn có thể thề với trời túi xách của bạn là chính hãng không? Lúc thề xin quay video gửi cho tôi.

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Đùa gì vậy? Còn thề với trời?

Thời Mỹ Lệ: Tôi có hóa đơn của cửa hàng chuyên bán

yoyo: Hoá đơn có thể làm giả, bạn cả phát thề cũng không dám, còn nói của mình là hàng chính hãng, a, không mua

Thời Yên: "....."

Cô liền biết, người không có tài vận như cô là không có khả năng thuận lợi bán túi xách như vậy.

Lục Cảnh Nhiên đột nhiên nhắn riêng cho cô ở WeChat, Thời Yên click mở vừa thấy, anh lại phát bao lì xì cho cô! Cô không chút suy nghĩ liền click mở bao lì xì, bên trong có 88 đồng 8 hào 8. (88,88 đồng)

Thời Yên cảm động mà trả lời anh: "Cảm ơn bố!!"

Lục Cảnh Nhiên:.....

88,88 đồng đã gọi bố? Dễ dàng thỏa mãn như vậy ư? Anh nhướn đuôi lông mày, lại phát mười bao lì xì 88,88 đồng qua.

Thời Yên: Lục tổng, đừng làm bố tôi, làm chồng tôi đi. [thẹn thùng]

Lục Cảnh Nhiên: [mỉm cười]

Thời Yên ôm di động nghiên cứu nụ cười cao thâm khó đoán của anh, đây rốt cuộc là đáp ứng, hay là không đáp ứng? Lục Cảnh Nhiên lại buông di động, dựa vào sô pha bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Sau khi anh không phát bao lì xì nữa, nhóm công ty liền an tĩnh lại, nhưng trong một nhóm nhỏ nhân viên công ty tự lập khác đã nổ tung nồi.

https://thuviensach.vn

Vương Uy bộ phận thị trường: Các bạn bè tổng công ty, Thời Yên vừa rồi Lục tổng thêm vào, chính là Thời Yên trong truyền thuyết sao?

Elle phòng làm việc tổng giám đốc: Đúng orz

Điều hành kinh doanh Iris: Elle, tôi nghe nói hôm nay Lục tổng đi nơi khác công tác mà, sao anh ấy lại đột nhiên thêm Thời Yên vào nhóm? Chẳng lẽ hai người bọn họ ở bên nhau?

Elle phòng làm việc tổng giám đốc: Tôi không biết, nhưng hai người bọn họ, vừa rồi đã đăng cùng bữa trưa lên vòng bạn bè.

Điều hành kinh doanh Iris:.....@ Giám đốc tuyển dụng nhân sự, lần này các người tuyển người, còn có chức vị tổng tài phu nhân, sao các người không nói sớm?

Giám đốc tuyển dụng nhân sự: [mỉm cười] ngượng ngùng, chức vị này là chức vị Lục tổng thiết trí che giấu, tôi cũng là hôm nay mới biết được

Tổng bộ hành chính Dương Dương Dương: Trước đó Thời Yên là cấp dưới của tôi, tôi còn nói với cô ấy chuyên tâm công tác, đừng làm chút bàng môn tả đạo.....

Điều hành kinh doanh Iris: Ăn bữa ngon đi

Giám đốc tuyển dụng nhân sự: Ăn bữa ngon đi

Lão Tôn bộ phận kỹ thuật: Ăn bữa ngon đi

(Ngày xưa, phạm nhân sẽ được ăn bữa ăn ngon rồi mới đưa đi xử trảm, ý câu này là "Ăn ngon rồi lên đường")

Kiều Vũ trợ lý tổng giám đốc: Yên tâm đi, chữ bát còn chưa có nét phẩy đâu

https://thuviensach.vn

(八字还没一撇呢" câu này đầu tiên dùng để chỉ việc nam nữ thành hôn, vì thời xưa ngày tháng năm sinh của nam nữ hợp nhau mới kết hôn. Nét thứ nhất trong chữ "bát" là nét phẩy. Chữ "bát" chưa có nét phẩy tức là vẫn chưa vung bút viết chữ, ví với sự việc vẫn chưa bắt đầu, vẫn chưa có manh mối gì.)

Người còn lại:.....

Mợ nó khi nào trợ lý Kiều tẩm ngẩm tầm ngầm vào nhóm bọn họ!

Vì thế nhóm này cũng an tĩnh như gà.

Sau khi thời gian nghỉ trưa ngắn ngủi đi qua, Lục Cảnh Nhiên lại mang theo Thời Yên đi tham gia hội nghị buổi chiều. Mấy vị quản lý ở hội nghị đều trong nhóm của Lục Cảnh Nhiên, lúc họp luôn không tự giác lén nhìn về phía Thời Yên.

Thời Yên vốn dĩ cảm thấy bản thân chính là đảm đương làm nền, còn nghĩ có thể ở hội nghị lén ngủ một giấc, không nghĩ tới nhiều vị đại lão đều thường thường mà nhìn chằm chằm cô như vậy, khiến cho cô cả tư thế ngồi cũng không dám buông lỏng một chút.

Hội nghị kết thúc, vai lưng Thời Yên vừa cứng vừa đau.

"Lục tổng, mấy vị giám đốc tổng giám có ý gì chứ? Vì sao lúc họp cứ chú ý tôi hoài?" Thời Yên ngồi trên xe trên đường về, vươn tay đấm vai mình. Lục Cảnh Nhiên ngồi ở một bên, không thể thấy mà cong khóe miệng: "Có thể là suy nghĩ, người này chính là người hôm nay đoạt bao lì xì vẫn luôn không vượt qua một đồng."

Thời Yên: "....."

Vậy thì như thế nào! Cô chính là có tổng giám đốc phát bao lì xì riêng, hừ!

https://thuviensach.vn

Khi trở lại thành phố A trời đã tối rồi, Lục Cảnh Nhiên đưa Thời Yên đến dưới lầu, mới để tài xế lái xe đi. Hôm nay Thời Yên ăn uống của công còn kiếm lời nhiều bao lì xì như vậy, tâm trạng rất tốt, đi đường bước chân đều có chút lâng lâng.

Cô ngâm nga đi vào hành lang, đèn kích hoạt âm thanh ở hành lang cũng sáng lên. Tiểu khu này tuy rằng cũ kỹ, tường hai bên hành lang cũng không sạch sẽ, nhưng cũng chưa từng có xảy ra cảnh tượng như hiện tại -- dưới ánh đèn tối tăm, mặt tường đã bong tróc sơn tràn ngập chữ to màu đỏ, sơn chưa khô theo nét bút chảy xuống, như là từng vết máu uốn lượn chảy xuống.

Nếu không phải tố chất tâm lý của Thời Yên tốt, khẳng định sợ tới mức thét chói tai ngay lập tức.

Trong không khí có mùi sơn gay mũi, Thời Yên che mũi, leo lên trên tầng bảy. Mấy người đàn ông vai trần canh giữ ở cửa cầu thang thấy cô đi lên, liền hung thần ác sát mà nhìn về phía cô.

Thời Yên vội thu hồi ánh mắt, mở cửa phòng mình vào phòng. Những người bên ngoài không tìm cô phiền toái, thực rõ ràng mục tiêu của bọn họ không phải cô. Cô mới vừa uống miếng nước an ủi, liền nghe được cửa cách vách bị đập thùng thùng: "Đừng tưởng rằng trốn ở bên trong thì không có việc gì, tao nói cho mày biết, một ngày không còn tiền, chúng tao một ngày canh ở chỗ này!"

Bởi vì tiểu khu cũ kỹ, khả năng cách âm cũng rất kém, bọn họ đập cửa như vậy, người cả tầng đều nghe thấy được, nhưng trước sau không ai ra xem xét. Thời Yên ẩn ẩn nghe thấy cách vách truyền đến tiếng khóc phụ nữ, không nhịn được nhíu nhíu mày.

Cô đã gặp người phụ nữ ở cách vách vài lần, trong ấn tượng là người rất xinh đẹp, tóc cũng rất dài.

https://thuviensach.vn

Cô không biết cô ấy làm gì, chỉ là mỗi lần thấy cô đều cảm thấy sắc mặt cô ấy không tốt lắm, tái nhợt có chút dọa người. Hiện tại xem ra là nợ rất nhiều vay nặng lãi, cuộc sống vất vả.

Cho vay nặng lãi cũng không phải là kẻ thiện gì, Thời Yên lo lắng chờ những người này hết kiên nhẫn, sẽ trực tiếp đá cửa xông vào. Tuy nói thiếu nợ thì trả tiền thiên kinh địa nghĩa, nhưng cũng không cần nháo ra mạng người.

Cô lặng lẽ mở một khe cửa, dò xét thò nửa đầu ra ngoài, người bên ngoài nhận thấy được động tĩnh, nghiêng đầu tới trừng mắt nhìn cô một cái.

Thời Yên cười ha ha hai tiếng, lui về đóng cửa lại.

Lúc sau những người này lại không lại nháo ra động tĩnh gì, lúc rạng sáng, Thời Yên bỗng nhiên bị một tiếng vang lớn đánh thức. Phản ứng đầu tiên của cô là sét đánh, nhưng theo sát truyền đến tiếng đánh nhau, làm cô ý thức được có thể là cách vách xảy ra chuyện gì.

Cô không nghĩ nhiều, trực tiếp cầm lấy điện thoại báo cảnh sát, cách vách lại truyền đến "bịch" một tiếng, như thứ gì nặng nề nện ở trên tường.

Thời Yên cầm chổi lông gà trên bàn, đi đến cạnh cửa. Cô không gỡ khóa chống trộm, hé cửa ra một khe nhìn ra bên ngoài, vừa thấy, Thời Yên liền có chút ngốc.

Cô vốn tưởng rằng hàng xóm cách vách xảy ra chuyện, không nghĩ tới là mấy người đàn ông canh ở nơi này bị người đẩy ngã xuống trên hành lang. Quần áo bọn họ đều dính máu, cổ còn máu thịt lẫn lộn.

Đồng tử Thời Yên hơi hơi co rụt lại, buông chổi lông gà trong tay, lấy giá chữ thập và tỏi ra. Cách vách không có động tĩnh, Thời Yên hạ quyết tâm, gỡ khóa chống trộm đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Trong không khí nồng đậm mùi máu tươi, gió đêm thổi tan ánh trăng, tự nhiên lan toả ở trên hành lang. Tim Thời Yên đập rất nhanh, tay phải cô nắm giá chữ thập, hơi hơi nổi lên một tầng mồ hôi lạnh. Cửa phòng cách vách mở ra, trong phòng không bật đèn, cô nương ánh trăng, thấy hàng xóm ngã ngồi ở ven tường, máu loãng chảy xuống từ sườn cổ cô ấy, nhuộm toàn bộ áo màu trắng của cô ấy thành màu đỏ.

Trên cổ cô ấy còn hai lỗ thủng dữ tợn, như bị thứ gì đó sắc nhọn cắn, mùi máu tươi trong phòng nồng hơn bên ngoài, nồng đến nỗi làm người buồn nôn.

Người đàn ông đứng ở trong phòng nâng cánh tay xoa xoa máu ngoài miệng, quay đầu nhìn Thời Yên đi tới.

Ngũ quan anh ta rất sắc bén, hai tròng mắt màu đỏ tươi lúc nhìn người ta không mang theo một chút độ ấm, như thể toàn thế giới thiếu anh ta năm ngàn vạn. Nhưng gương mặt này lại cố tình rất đẹp, mặc dù hiện tại cả người anh ta là máu, cũng sẽ không có vẻ khủng bố, ngược lại yêu diễm như tường vi máu.

"Hoắc Kỳ!"

Giữa không trung bỗng nhiên lại dần hiện ra một người, người đàn ông bị gọi Hoắc Kỳ hơi hơi ngước mắt, trong mắt màu đỏ càng sâu: "Có gì phải làm sao?"

Người tới phủi tro bụi không tồn tại trên vai mình, có chút lười biếng nói: "Phụng lệnh săn giết của thân vương, tới bắt giết anh."

"Hừ." Hoắc Kỳ hừ một tiếng, biến mất tại chỗ, sau đó người đàn ông cũng đuổi theo anh ta, biến mất ở trước mặt Thời Yên. Bọn họ đi rồi, bên ngoài toà nhà truyền tới tiếng còi cảnh sát gào rú, cảnh sát chẳng được bao lâu xông lên.

https://thuviensach.vn

Biệt thự của Lục Cảnh Nhiên, di động đặt ở đầu giường vang lên không ngừng. Anh nhìn tên người gọi, nhận điện thoại.

"Lục tổng." Thanh âm nôn nóng của Kiều Vũ từ đầu kia truyền tới, "Đã xảy ra chuyện."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 10: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (10)

Trong cục cảnh sát, trên người Thời Yên khoác tấm chăm lông, trong tay bưng một cốc nước sôi để nguội, đang nhận câu hỏi của cảnh sát.

"Cho nên cô không phát hiện diễn biến vụ án phải không?"

Thời Yên gật gật đầu: "Lúc tôi đi ra ngoài, bọn họ đã đều nằm xuống."

"Cô nói người đàn ông kia, bên ngoài có điểm gì đặc thù?"

"Ờ..... Dáng anh ta rất cao, khả năng đến 1m85, tóc ngắn màu đen, đôi mắt là màu đỏ." Thời Yên suy nghĩ một lúc, lại bổ sung thêm, "Rất đẹp trai."

"....." Cảnh sát ghi lại miêu tả của cô, lại hỏi, "Đôi mắt màu đỏ là đeo lens sao?"

"..... Tôi không rõ ràng lắm."

Cảnh sát xem sắc mặt hiện tại của cô còn có chút tái nhợt, nghĩ thầm cô bị dọa đến nhớ lầm cũng là có khả năng: "Cô nói cô đó, đã báo cảnh sát, chờ chúng tôi tới là được rồi, làm gì còn tự mình đi ra ngoài? May mắn chúng tôi tới kịp thời, bằng không cô cũng khó thoát một kiếp."

Thời Yên nhấp miếng nước ấm trong ly, mới đáp: "Tôi nghe được cách vách không có thanh âm, sợ hãi cô ấy xảy ra chuyện, tất cả mọi người đều là con gái sống một mình, hắn là nên chiếu ứng nhau một chút....."

https://thuviensach.vn

"Cô chính là cầm giá chữ thập tỏi đi chiếu ứng?"

"....." Thời Yên nghẹn một chút, "Còn không phải trên mạng nói, trên cổ người bị hại đều có vết cắn, hoài nghi là ma cà rồng làm....."

Cảnh sát không chờ cô nói xong, liền đánh gãy cô: "Cô cũng là người đọc quá nhiều, không cần tin tưởng mấy lời phong kiến mê tín này, đây là hung thủ cố lộng huyền hư....."

Anh ta còn đang giáo dục Thời Yên, Lục Cảnh Nhiên liền mang theo Kiều Vũ vội đi đến. Làm cảnh sát ghi chép chỉ cảm thấy một trận gió thoảng qua, hai người đàn ông cao ráo đẹp trai đã đứng trước mặt mình.

"Thời Yên, cô không sao chứ?" Lục Cảnh Nhiên nhíu lại mày, cúi đầu nhìn Thời Yên ngồi ở ghế. Thời Yên không nghĩ tới anh sẽ đến, sửng sốt một chút mới nói: "Không có việc gì, chỉ bị chút kinh hách."

Cô nói theo bản năng ngó mắt cảnh sát đối diện, cảnh sát tiên sinh, phong kiến mê tín hiện tại đang đứng ở trước mặt anh đấy.

Cảnh sát đứng lên, hỏi: "Các anh là ai?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi là ông chủ của cô ấy."

Cảnh sát ở trong lòng chậc một tiếng, nhìn tư thế của anh còn tưởng anh là chồng nữa đấy.

"Cô ấy có thể đi rồi ư?"

Cảnh sát gật gật đầu: "Ghi chép làm xong rồi, ký tên là có thể đi rồi."

Sau khi Thời Yên ký tên, liền đi theo Lục Cảnh Nhiên đi ra ngoài, Lục Cảnh Nhiên thấy cô chỉ mặc áo ngủ ở trên người, cởi áo khoác của mình ra, khoác ở trên người cô. Thời Yên bọc áo khoác, ngước mắt nhìn anh: "Cảm ơn Lục tổng, rất ấm."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên hơi ngừng bước, tự giễu cười một tiếng: "Nhiệt độ cơ thể của ma cà rồng là lạnh."

Thời Yên nói: "Ấm không phải áo khoác, là anh."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một lúc, cuối cùng giơ tay nhẹ nhàng gõ xuống cái trán của cô: "Lúc này rồi mà còn không quên nói mấy lời âu yếm sao?"

Thời Yên lắc đầu: "Đây không phải lời âu yếm, đây là lời nói thật của tôi."

Lục Cảnh Nhiên bất đắc dĩ cong cong môi, giúp Thời Yên mở cửa xe: "Lên xe đi."

Ngồi vào trong xe, Thời Yên cảm giác ấm áp hơn bên ngoài rất nhiều, nhưng cô vẫn không cởi áo khoác của Lục Cảnh Nhiên ra. Có lẽ là độ ấm trên xe cho phép, cũng có thể là bởi vì ngồi ở bên cạnh Lục Cảnh Nhiên, trái tim Thời Yên dần dần thả xuống, sắc mặt cũng chậm rãi khôi phục. Cô nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ, có chút khó hiểu hỏi: "Lục tổng, không phải đưa tôi về nhà sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Bên nhà cô xảy ra chuyện lớn như vậy, hiện tại tất cả đều là cảnh sát, tạm thời đến ở nhà tôi đi." Anh nói tới đây, như thể bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, phân phó Kiều Vũ ngồi ở ghế lái phụ: "Thông báo lão Ngụy, bảo ông ấy quét dọn phòng bên cạnh tôi một chút."

"Dạ vâng, tổng giám đốc."

Thời Yên nhớ tới quan tài ở tầng hầm trong biệt thự Lục Cảnh Nhiên, không nhịn được khụ hai tiếng: "Lục tổng, bên cạnh phòng anh là ở....."

Lục Cảnh Nhiên nhìn biểu tình của cô đoán được cô suy nghĩ cái gì, không kìm được cười khẽ hai tiếng: "Yên tâm đi, lần trước là lừa gạt cô, tôi

https://thuviensach.vn

chỉ có thời gian dài ngủ đông mới có thể ngủ ở trong quan tài."

"..... Ồ." Vậy là tốt rồi.

Khi xe đến biệt thự của Lục Cảnh Nhiên đã là nửa đêm. Trên người Thời Yên còn bọc áo khoác của anh, cùng anh đi vào. Quản gia đã chờ rất lâu, thấy bọn họ tới, liền khom người nói: "Tiên sinh, phòng đã chuẩn bị tốt."

"Ừm." Anh nghiêng người kéo Thời Yên, dẫn cô lên tầng. Phòng quản gia an bài xác thật là bên cạnh phòng ngủ của Lục Cảnh Nhiên, diện tích căn phòng rất lớn, ngoài có một cái giường lớn và phòng vệ sinh độc lập, còn có một phòng chứa quần áo còn lớn hơn nhà Thời Yên.

Thời Yên tò mò đi vào nhìn, bên trong chỉ treo hai bộ áo ngủ, còn là mẫu số lượng có hạn hiện nay của nam.

"....." Như vậy có phải có chút phí phạm của trời hay không. Cô quay người lại, nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên đứng ở phía sau mình: "Lục tổng, đồ đạc của tôi đều còn ở nhà."

Lục Cảnh Nhiên suy nghĩ một chút, nói: "Ngày mai tôi bảo Kiều Vũ đi làm."

"Được, cảm ơn Lục tổng."

Quản gia từ dưới lầu đi lên, nhẹ nhàng gõ cửa: "Xin lỗi quấy rầy một chút, đây là sữa bò nóng chuẩn bị cho tiểu thư."

Thời Yên có chút kinh ngạc nhìn sữa bò nóng quản gia đưa tới, tựa hồ cảm thấy ở trong nhà Lục Cảnh Nhiên xuất hiện sữa bò nóng là một chuyện cực kỳ không thể tưởng tượng: "Nơi này còn có sữa bò nóng?"

https://thuviensach.vn

Tuy rằng cô không hỏi, nhưng nói vậy quản gia cũng là huyết tộc, trong nhà này, căn bản là không có người sẽ uống sữa bò, tự nhiên cũng không cần chuẩn bị.

Quản gia mỉm cười với cô, lễ phép nói: "Sau khi tiên sinh phân phó tôi thu thập phòng, tôi liền đặc biệt chuẩn bị cái này, nhưng hiện tại quá muộn, cũng chỉ có sữa bò."

"A, không sao, cảm ơn ông." Thời Yên nhận sữa bò nóng, uống một ngụm. Lục Cảnh Nhiên xoa xoa tóc cô, rũ mắt nhìn cô nói: "Hôm nay ngủ trước đi, có chuyện gì, sáng mai lại nói."

"Được." Thời Yên gật gật đầu, trong lòng cô xác thật rất loạn, đêm nay thấy trường hợp kia, có thể nói là rất máu me, sau khi cô tự nói cho chính mình mấy cái này đều là giả, là tiểu thuyết, mới hơi chút cảm thấy dễ chịu chút.

"Sớm nghỉ ngơi một chút, ngủ ngon." Lục Cảnh Nhiên chúc ngủ ngon cô, cùng quản gia rời đi. Thời Yên uống ly sữa bò nóng xong, đơn giản vào tắm rửa, nằm lên giường lớn mềm mại.

Có lẽ là nhờ sữa bò nóng, đêm nay Thời Yên chỉ lúc mới đầu gặp ác mộng, lúc sau liền một đường ngủ tới hừng đông. Chờ cô tỉnh ngủ đã sắp giữa trưa, cô mặc áo ngủ, đi xuống lầu tìm Lục Cảnh Nhiên.

Bởi vì là cuối tuần, Lục Cảnh Nhiên cũng không tới công ty, lúc Thời Yên đi xuống, anh đang ngồi ở trong hoa viên, nói gì đó với Kiều Vũ. Lục Cảnh Nhiên nghe thấy tiếng bước chân của cô, quay đầu lại đi nhìn xem.

"Chào buổi sáng, Lục tổng." Thời Yên cười chào hỏi anh. Khóe miệng Lục Cảnh Nhiên cũng đi theo khẽ nhếch, nhìn người trước mắt nói: "Chào buổi sáng, tinh thần cô tốt hơn rất nhiều."

https://thuviensach.vn

Thời Yên ngồi xuống vị trí bên cạnh anh, đáp: "Ừ, khả năng phải cảm ơn ly sữa bò nóng kia."

Lục Cảnh Nhiên mỉm cười, hỏi cô: "Đói bụng không?"

Bụng Thời Yên hợp với tình hình "ục --" một tiếng: "..... Đói, nhưng chỗ anh có cái gì ăn?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Cơm hộp."

Thời Yên: "....."

Quản gia xác thật giúp Thời Yên gọi cơm hộp, lúc ông đem cơm hộp lên, còn có chút hổ thẹn mà nói với cô: "Thật sự là hổ thẹn, tuy rằng tôi làm quản gia rất nhiều năm, nhưng tôi trước nay không nấu đồ ăn nhân loại."

Thời Yên nói: "Không sao, tôi biết nấu cơm, nơi này có nguyên liệu nấu ăn không? Buổi tối tôi có thể tự làm."

Quản gia lấy vở và bút luôn mang theo bên người, hỏi cô: "Cô cần nguyên liệu nấu ăn gì? Tôi sẽ mau chóng chuẩn bị."

Thời Yên không biết bản thân lại ở chỗ này bao lâu, liền một hơi báo một đống lớn nguyên liệu nấu ăn, Kiều Vũ bên cạnh nghe được sắc mặt cũng thay đổi. Anh cảm thấy tổng giám đốc nói không sai, đây không phải nhân loại, đây là heo.

Quản gia nhớ kỹ tất cả nguyên liệu nấu ăn Thời Yên yêu cầu, liền lui đi ra ngoài, Thời Yên cầm lấy chiếc đũa, im lặng ăn cơm trưa. Mãi đến đồ ăn trong bát dần dần thấy đáy, cô mới cầm lấy bát canh đặt ở một bên uống, phát ra tiếng than thỏa mãn: "A, ăn ngon thật, còn sống thật tốt."

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, hỏi cô: "Ăn no? Chúng ta có thể nói chuyện chính sự." Anh vốn không muốn kéo Thời Yên vào, nhưng hiện tại

https://thuviensach.vn

không muốn kéo vào, cũng kéo vào rồi. Cùng với để cô miên man suy nghĩ, không bằng nói hết chuyện từ đầu đến cuối cho cô.

"Đầu tiên cô có thể yên tâm, mấy án mạng xảy ra gần đây, người bị hại đều là ma cà rồng, cho nên cô an toàn."

Thời Yên hơi hơi sửng sốt một chút, trước đó cô đã có giả thiết này, nhưng hiện tại từ trong miệng Lục Cảnh Nhiên nhận được chứng thực, vẫn có vài phần ngoài ý muốn: "Hàng xóm của tôi với mấy người giục nợ đó, cũng là.....?"

"Hàng xóm của cô phải, những người thúc giục nợ là cô ta giết chết."

Thời Yên lại sửng sốt, cô rất khó liên hệ hàng xóm của mình với ma cà rồng. Lục Cảnh Nhiên tiếp tục nói: "Nửa năm trước sau khi chồng cô ta rời đi, cảm xúc của cô ta vẫn luôn không ổn định, những món vay nặng lãi cũng là chồng cô ta vay. Cho vay nặng lãi không tìm thấy chồng cô ta thì vẫn luôn quấy rầy cô ta, có thể đã bức cô ra nóng nảy, nhất thời mất khống chế....."

Câu nói kế tiếp không cần phải nói, Thời Yên cũng biết đã xảy ra chuyện gì. Cô trầm mặc trong chốc lát, hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Vậy cô ấy chết như thế nào? Là bởi vì người đàn ông tên Hoắc Kỳ kia sao?"

"Ừm, mấy án mạng này đều là Hoắc Kỳ làm, cảnh sát vẫn luôn đang tìm điểm giống nhau của người bị hại, điểm giống nhau của bọn họ chính là, trước khi bị giết đều từng tập kích nhân loại."

Thời Yên nao nao, cảm thấy có chút châm chọc: "Thế này là gì, vì dân trừ hại sao? Anh ta là thợ săn ma cà rồng?"

"Anh ta đương nhiên không phải." Anh ta nói đến cùng đều chỉ là vì chính anh ta. Con ngươi của Lục Cảnh Nhiên toát ra một tia nguy hiểm, Thời Yên gọi anh một tiếng, anh thu hồi cảm xúc trong mắt, mỉm cười với

https://thuviensach.vn

cô: "Không nói mấy cái này, lúc trước cô vẫn đang ngủ, chúng tôi không quấy rầy cô, Kiều Vũ đã giúp cô chuẩn bị quần áo, hiện tại đưa đến phòng cô?"

"Được!" Nghe được quần áo đưa tới, Thời Yên lấy lại tinh thần, cô đứng lên, nói với Kiều Vũ, "Trợ lý Kiều, chúng ta đi thôi!"

Thời Yên vốn dĩ cho rằng, Lục Cảnh Nhiên nói "bảo Kiều Vũ đi làm" là chỉ, dọn đồ đạc trong nhà cô tới đây, hiện tại xem ra..... Đây là dọn một trung tâm thương mại tới đây! Phòng chứa quần áo trống rỗng, chỉ chớp mắt đã bị quần áo túi xách giày trang sức lấp đầy, ngay cả đồ trang điểm và mỹ phẩm dưỡng da cũng không sót.

Sau khi Kiều Vũ kiểm kê xong, đi đến trước mặt Thời Yên hỏi cô: "Cô xem còn thiếu cái gì, tôi lại đi chuẩn bị."

Thời Yên cảm xúc mênh mông nhìn phòng chứa đồ sáng lấp lánh, lắc lắc đầu nói: "Chỉ thiếu nữ chủ nhân là tôi."

Kiều Vũ: "....."

Anh khẽ lấy ra di động, gửi tin nhắn trong nhóm nhỏ công ty.

Trợ lý tổng giám đốc Kiều Vũ: Tôi sửa đúng một chút, hình như bát tự có dấu phẩy.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử
dtv-ebook.com

Chương 11: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (11)

Tin tức này của trợ lý Kiều không thể nghi ngờ lại nhấc lên một trận sóng lớn ở trong lòng nhân viên trong nhóm, chẳng qua mọi người lại lập một nhóm nho nhỏ sau lưng anh, ở bên trong thảo luận đến hô mưa gọi gió.

Buổi chiều quản gia đưa nguyên liệu nấu ăn Thời Yên muốn tới, Thời Yên liền cuốn gói vào trong phòng bếp, bắt đầu mân mê cơm tối. Lục Cảnh Nhiên ôm hai tay dựa vào cạnh phòng bếp nhìn cô, chẳng được bao lâu, quản gia cũng vén tay áo, đi vào phòng bếp: "Thời tiểu thư, cần tôi hỗ trợ không?"

Thời Yên nói: "Không cần không cần, tự tôi làm được."

Quản gia cười tủm tỉm nhìn cô: "Thời tiểu thư, cô biết James đang làm thực nghiệm cải tạo hệ thống vị giác của huyết tộc không?"

Thời Yên gật gật đầu: "Biết, Lục tổng còn mang tôi đi tham quan phòng thí nghiệm nữa."

Quản gia nói: "Một khi thực nghiệm thành công, khẳng định sẽ có rất nhiều huyết tộc bắt đầu nếm thử đồ ăn nhân loại, tôi thân là quản gia, cũng cần bắt kịp thời đại, học tập nấu nướng của nhân loại."

Thời Yên bừng tỉnh đại ngộ, ồ! Quản gia nói là tới hỗ trợ, kỳ thật là nghĩ đến lén bắt chước! Nể tình ly sữa bò nóng tối qua, Thời Yên hào phóng tỏ vẻ: "Vậy ông đứng ở chỗ này xem đi."

https://thuviensach.vn

Quản gia mỉm cười đứng ở một bên.

Thời Yên một người ở phòng bếp bận đến khí thế ngất trời, tuy rằng nhìn qua một lát nơi này một lát lát chỗ đó, nhưng lại là trong vội có tự (thứ tự, trình tự), vội mà không loạn. Không bao lâu, phòng bếp bắt đầu truyền mùi đồ ăn, quản gia đứng ở một bên, đã bắt đầu làm bút ký. Thời Yên một bên chặt thịt, một bên còn không quên thổi phồng chính mình với ông: "Chuyện nấu nướng này phải ra tay luyện tập, cái gọi là quen tay hay việc, kỹ thuật thái rau như tôi không phải một ngày hai ngày là có thể luyện thành."

Lục Cảnh Nhiên ở bên cạnh không nhịn được cười một tiếng. Thời Yên hung dữ quay đầu lại, trừng mắt anh nói: "Anh cười cái gì! Tôi nói chính là thật đó!"

Lục Cảnh Nhiên thuận ý cô gật gật đầu, chẳng qua con ngươi vẫn có ý cười: "Cô tiếp tục, không cần lo cho tôi."

Trải qua một phen vượt mọi khó khăn gian khổ chiến đấu, Thời Yên rốt cuộc chuẩn bị xong cơm tối. Lục Cảnh Nhiên ngồi bên bàn ăn, trong tay bưng một ly máu động vật, thảnh thơi nhìn cô bưng từng món lên bàn.

"Đây là miến xào thịt, đây là chân gà nướng với sung, đây là trứng gà hấp thu quỳ, đây là sò lụa xào tỏi, đây là canh xương sườn ý dĩ ô liu!" Thời Yên vỗ vỗ tay, đứng ở bên cạnh bàn chờ Lục Cảnh Nhiên khen ngợi.

(Ý dĩ hay còn gọi là cườm thảo, cườm cườm, bo bo)

Lục Cảnh Nhiên vốn muốn trêu chọc cô, thấy cô làm được ra dáng ra hình như thế, xác thật có vài phần kinh ngạc: "Không nghĩ tới cô thật sự biết nấu cơm?"

Thời Yên kiêu ngạo ưỡn ngực: "Đó đương nhiên, tôi đã từng làm bếp trưởng một tiệm cơm!"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô cười một tiếng: "Còn có cái gì là cô không biết (sẽ không)?"

Thời Yên thẹn thùng nói: "Tôi sẽ không rời anh."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cô quả thực là giỏi lợi dụng cơ hội.

Anh buông ly rượu, đứng lên đi đến trước mặt Thời Yên, rũ mắt nhìn cô. Ánh mắt anh rất sâu, bên trong dường như ẩn dấu rất nhiều thứ, Thời Yên xem không rõ. Hô hấp lạnh lẽo của anh phả lên da mình, tim Thời Yên không tự chủ được đập nhanh hơn.

Lục Cảnh Nhiên hơi hơi khom lưng, ở trước mặt cô nói nhỏ: "Tôi sống nhiều năm như vậy, duy nhất vĩnh viễn không thay đổi, vẫn luôn ở bên cạnh tôi, chỉ có không trung đỉnh đầu."

Thời Yên ngẩn ra, cô nhìn đôi mắt thâm thuý xinh đẹp của anh, không biết nên nói cái gì mới tốt. Lần đầu tiên thấy anh, trong mắt anh đều là lạnh lùng, phảng phất thế gian này ngọn đèn dầu vạn nhà cũng không liên quan đến anh. Nhưng hiện tại, trong mắt anh lại thêm rất nhiều thứ.

"Đừng dễ dàng hứa hẹn với người khác, lời hứa thường thường là thứ khó thực hiện nhất, rồi lại dễ dàng làm người tưởng thật nhất." Thanh âm từ tính của Lục Cảnh Nhiên thấp thấp quanh quẩn ở bên tai, mỗi câu mỗi chữ của anh, tim Thời Yên đập càng ngày càng nhanh.

"Ăn cơm đi." Anh ngồi trở lại trên ghế, nói một câu với cô.

"À, à....." Thời Yên kéo ghế, ngồi đối diện anh. Bởi vì lời nói vừa rồi của Lục Cảnh Nhiên, không khí trong phòng có vài phần nặng nề, Thời Yên gắp thức ăn vào bát mình, nhìn anh nói: "Lục tổng, lần sau chúng ta ăn

https://thuviensach.vn

lẩu đi, lẩu tinh túy chính là tê và cay, ớt cay lần trước anh đã thử, lần sau thử xem hạt tiêu."

Lục Cảnh Nhiên chau mày: "Tôi nói, lần trước là Kiều Vũ ăn."

"Được tôi, anh nói Kiều Vũ chính là Kiều Vũ." Thời Yên một bên nói như vậy, một bên bày ra một bộ "Thật là không thể bắt bí anh", "Nếu nói cay là cảm giác đau, vậy tê chính là xúc giác, cảm nhận như điện giật."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cho nên vì sao phải ăn thứ tự ngược như vậy?

Ăn xong cơm tối, quản gia chủ động gánh vác trọng trách rửa bát, Thời Yên được nhẹ nhàng, về phòng tắm rửa, thay bộ quần áo ngủ mới tinh. Có lẽ là không khí gần núi tốt, ngay cả ngôi sao khó gặp trong thành thị, nơi này cũng có thể nhìn đến mấy ngôi. Thời Yên dựa vào ban công, bên tai lại hồi tưởng lời của Lục Cảnh Nhiên, cô nhìn lên bầu trời đêm, lẩm bẩm nói: "Không trung sao.....?"

Lịch sử nhân loại rất ngắn ngủi, trời lên trăng xuống, triều đại nối tiếp, chỉ có không trung đỉnh đầu, ngàn năm vạn năm đều không thay đổi.

"Không trung ư....." Cô nói xong này ba chữ, vừa chuyển đầu, liền thấy Lục Cảnh Nhiên đứng ở ban công cách vách. Cô sửng sốt một chút, nâng cánh tay vẫy vẫy tay với anh: "Lục tổng, anh cũng đang phơi ánh trăng sao?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên lên tiếng, cũng hướng ánh mắt về phía không trung xa xăm. Thời Yên nhìn anh một lúc, mở miệng gọi anh một tiếng: "Lục tổng."

Lục Cảnh Nhiên quay đầu lại, nhìn cô hỏi: "Chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên mỉm cười nói: "So với không trung trước nay bất biến, sinh mệnh nhân loại chỉ có búng tay một cái chớp mắt, nhưng chính bởi vì ngắn ngủi, mới càng quý trọng, không phải sao?"

Lục Cảnh Nhiên không đáp lời, Thời Yên mỉm cười với anh, nói: "Thời gian không còn sớm, ngày mai còn phải đi làm, tôi ngủ trước. Lục tổng ngủ ngon."

"Ừ, ngủ ngon."

Sau khi Thời Yên về phòng, Lục Cảnh Nhiên một mình đứng yên ở ban công thật lâu.

Sáng sớm hôm sau, quản gia gõ cửa phòng Thời Yên: "Thời tiểu thư, nên tới công ty, xe tiên sinh đã chờ ở dưới lầu."

"....." Mợ nó sớm như vậy sao? Thời Yên luống cuống tay chân từ trên giường bò dậy, chạy vào phòng chứa quần áo cầm vài món mặc lên người, "Được, được, ngay đây!"

Thời Yên chỉ dùng mười lăm phút, hoàn thành mặc quần áo rửa mặt chải đầu hoá trang, nhưng tổng giám đốc tiên sinh vẫn như cũ không hài lòng: "Mỗi ngày cô đều lề mề như vậy sao?"

"....." Thời Yên rất muốn oán lại, nhưng nghĩ đến quần áo trên người mìn vẫn là anh bỏ tiền mua, lại nhịn xuống, "Xin lỗi Lục tổng, ngày mai tôi sẽ cài đồng hồ báo thức."

Chờ cô thắt dây an toàn, xe chậm rãi đi ra ngoài. Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái, hỏi cô: "Cô ăn sáng chưa?"

Thời Yên mỉm cười: "Chưa ạ, chờ lát nữa ở công ty dưới lầu tùy tiện mua chút gì đó là được."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên từ bên cạnh cầm túi giấy, đưa tới trước mặt cô: "Quản gia chuẩn bị cho cô."

Thời Yên mở ra vừa thấy, bên trong chính là sữa bò và bánh mì, sữa bò còn ấm. Cô mở sữa bò uống một ngụm, nhỏ giọng nói thầm nói: "A, quản gia săn sóc hơn nhà tư bản nào đó nhiều."

Lục Cảnh Nhiên tai thính nghe được lời cô: "Tiền là tôi cho."

"..... Xì."

Sau khi xe đi vào thành phố, vừa lúc gặp phải giờ cao điểm đi làm, bị chặn trên đường một lúc. Thời Yên nhìn những hàng dài trên đường, thật sâu mà cảm thấy vẫn là ngồi tàu điện ngầm tốt.

Cũng may bọn họ xuất phát sớm, lúc đến công ty cũng không đến trễ, người công ty thấy Thời Yên cùng Lục Cảnh Nhiên còn có Kiều Vũ cùng nhau đi vào, không hẹn mà cùng sản sinh các loại liên tưởng.

Sau khi hội nghị thường kỳ sáng sớm họp xong, Thời Yên cầm hóa đơn cơm hộp đi công tác ngày đó tới phòng tài vụ tìm tài vụ chi trả. Sau khi cô rời đi, Elle mở ra nhóm nhỏ của mình nhìn thoáng qua.

"Hôm nay bộ váy Thời Yên mặc có phải mẫu mới nhất của Bunny???"

"Đúng đúng đúng! Tôi cũng phát hiện! Tôi vừa rồi còn đặc biệt lấy tạp chí ra xem, chính là mẫu mới nhất của Bunny, phải hơn hai mươi nghìn đồng!"

Elle nhìn áo khoác của Thời Yên đang khoác trên ghế, trả lời trong nhóm: "Đâu chỉ váy áo, áo khoác của cô ấy cũng là mẫu mới nhất của Bunny."

"Mợ nó Thời Yên trúng xổ số sao!"

https://thuviensach.vn

Elle: Đại khái là trúng một cái xổ số tên là Lục tổng đi [ánh mắt sống không còn gì luyến tiếc.jpg]

"Ấy, là hương vị bát quái."

Trong nhóm còn đang tám Thời Yên, Thời Yên đã đứng ở phòng tài vụ chờ tài vụ phê duyệt chi trả.

"Ba người ăn nhiều như vậy ư?" Tài vụ một bên làm sổ sách, một bên lơ đãng nói.

Thời Yên nghẹn họng, cười gượng hai tiếng: "Ha hả, đúng vậy."

Không cần thiết nói cho tài vụ đây là một mình ăn.

Sau khi trở lại văn phòng, Thời Yên thấy trên di động có một tin nhắn mới, là Lục Cảnh Nhiên gửi tới.

Lục Cảnh Nhiên: Buổi tối sau khi tan làm cùng nhau ăn cơm ở bên ngoài

Thời Mỹ Lệ hy vọng của toàn thôn: Dạ, Lục tổng [đáng yêu]

Không biết vì sao, loại cảm giác này rất giống đang ngầm yêu đương với tổng giám đốc.

Lúc tan làm, Thời Yên đi cùng với Lục Cảnh Nhiên, tuy rằng bên cạnh vẫn có Kiều Vũ đi theo, nhưng sức tưởng tượng của mọi người đã không thể khống chế.

"Lục tổng, trong nhóm đều đang đoán anh và Thời Yên ở chung." Kiều Vũ buông di động, lái xe ra ngoài.

Lục Cảnh Nhiên phản ứng thường thường: "Đó không gọi ở chung, đó gọi là thu nhận."

https://thuviensach.vn

Kiều Vũ: "....."

Được thôi, thu nhận!

Thời Yên tò mò lấy di động, hỏi Kiều Vũ hàng phía trước: "Cái nhóm nào, sao tôi không thấy?" Sau khi cô vào công ty, chỉ thêm một nhóm công ty, chính là nhóm Lục Cảnh Nhiên thêm cô vào. Trong nhóm này một chút động tĩnh cũng không có, tin nhắn cuối cùng, vẫn là cảm ơn Lục Cảnh Nhiên phát bao lì xì.

"Trong nhóm của cô có tổng giám đốc ở bên trong, khẳng định sẽ không có người nói bọn họ còn có rất nhiều nhóm nhỏ."

Lục Cảnh Nhiên ngước mắt nhìn Kiều Vũ một cái: "Cậu tham gia bao nhiêu nhóm nhỏ?"

Kiều Vũ ha ha cười hai tiếng: "Tôi không phải vì đột nhập vào bên trong bọn họ, giúp tổng giám đốc thu thập tình báo sao."

Thời Yên chớp chớp đôi mắt: "Sao tôi cảm thấy, anh chỉ là muốn bát quái đấy nhỉ?"

Kiều Vũ: "....."

Anh không phải, anh không có!

Xe một đường chạy đến Thiên Hạ cư, Lục Cảnh Nhiên mang Thời Yên đi ăn cơm tối trước, chờ cô ăn uống no đủ, mới bảo Kiều Vũ lái xe tới ngõ Thanh Nam. Thời Yên ngồi ở ghế sau, khó hiểu hỏi: "Lục tổng, chúng ta lại muốn đi tham quan phòng thí nghiệm sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Hôm nay không tới phòng thí nghiệm, đi gặp một người."

"Gặp ai? Khách hàng sao?"

https://thuviensach.vn

"Thám tử tộc Nopfler."

Trong một ngách nhỏ ở ngõ Thanh Nam, Thời Yên gặp được "Thám tử tộc Nopfler" trong miệng Lục Cảnh Nhiên. Nhìn thân hình anh ta thì là một người đàn ông, vóc dáng nho nhỏ, mặc một cái áo khoác như áo choàng màu đen, mặt bị che đi hơn nửa. Lúc nói chuyện, anh ta cũng không nhìn thẳng đối phương, mà là cúi đầu, như sợ đối phương thấy rõ mặt mình: "Hoắc Kỳ còn ở thành phố A, tạm thời còn không tìm được chỗ ẩn mới của anh ta, nhưng hắn là nhanh, sau khi có tin tức tôi sẽ thông báo cho anh trước tiên."

"Được." Lục Cảnh Nhiên đồng ý, người nọ liền vội vã thoắt biến, giống con chuột linh hoạt.

Kiều Vũ một lần nữa khởi động xe, Thời Yên nhìn phương hướng người nọ biến mất, hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Đây là thám tử anh nói sao? Quả nhiên thực thần bí."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tộc Nopfler chính là như vậy, bọn họ khác với các tộc ma cà rồng khác, sau khi bọn họ bị 'The Embrace', tướng mạo sẽ trở nên càng ngày càng xấu xí, cho nên bọn họ luôn trốn đi, không thích gặp người. Nhưng cũng bởi vì tính chất đặc biệt này, bọn họ quen thuộc tất cả hẻm tối cùng góc ngách trong thành thị, tin tức nhanh nhạy nhất."

Thời Yên "à" một tiếng, nghe hiểu: "Chính là huyết tộc Cái Bang hả."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 12: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (12)

Trước có tộc sát thủ Asam, sau có tộc thám tử Nopfler, Thời Yên sinh ra hứng thú nồng đậm với thị tộc của Lục Cảnh Nhiên: "Lục tổng, anh là tộc gì?"

Lục Cảnh Nhiên lại tạo núi thắt: "Cô đoán."

"....." Thời Yên suy xét một lúc, biểu tình nghiêm túc chân thành, "Đầu tiên chúng ta dùng phương pháp loại trừ, khẳng định không phải tộc Nopfler."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh búng trán Thời Yên, nói với cô: "Đừng đắc tội tộc Nopfler, bọn họ bởi vì tướng mạo thường xuyên bị cười nhạo, cho nên toàn bộ thị tộc rất đoàn kết, đắc tội một người, chẳng khác nào đắc tội toàn bộ tộc Nopfler."

Thời Yên che cái trán bị búng, ngước mắt nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Lục tổng, tôi phát hiện gần đây anh càng ngày càng thích động tay động chân với tôi."

Lục Cảnh Nhiên nhẹ nhàng nhướng đuôi lông mày, biểu tình mang theo vài phần khiêu khích. Thời Yên nhìn bộ dáng tuấn tú của anh, hắc hắc cười hai tiếng: "Nhưng mà tôi thích."

Kiều Vũ: "....."

https://thuviensach.vn

Cũng quá không có nguyên tắc rồi.

Thời Yên truy vấn anh: "Cho nên anh là tộc gì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tộc Ventrue, quý tộc ma cà rồng."

"....." Được thôi.

Trở lại biệt thự của Lục Cảnh Nhiên đã là buổi tối, quản gia đứng ở phòng khách, thấy bọn họ trở về liền gọi Thời Yên: "Thời tiểu thư, hôm nay tôi ở nhà tự mình thử làm một ít đồ ăn nhân loại, không biết cô có thể giúp tôi chỉ điểm vài thứ?"

"Được đó được đó, ông mang lên tôi nhìn xem." Thời Yên nhảy nhót đi đến trên sô pha ngồi xuống, vẻ mặt chờ mong. Lục Cảnh Nhiên suy nghĩ, cũng qua theo.

Quản gia bưng bàn ăn lại đây, đem vài món điểm tâm ngọt ra. Thời Yên nhìn mấy đồ ngọt đó, ngoài ý muốn nói: "Oa, ông làm đồ ngọt à?"

Quản gia cười nói: "Đúng vậy, tiên sinh thích ăn đồ ngọt, cho nên tôi mua mấy quyển sách điểm tâm ngọt, dựa theo các bước trên đó thử làm, cũng không biết có thành công hay không, còn mong Thời tiểu thư hỗ trợ nếm thử. Bên này là Creme brulee, bên này là Panna cotta kiểu Ý."

(Crème brûlée, còn được biết đến là kem cháy, crema catalana, hoặc kem Trinity là một món tráng miệng bao gồm một lớp đế custard béo phủ với một lớp nước caramen cứng. Người ta thường dùng nó ở nhiệt độ phòng. Đế custard theo truyền thống có hương vị vani, nhưng cũng có thể có nhiều loại vị khác)

"Ừm ừm." Thời Yên cầm lấy cái thìa, đánh giá tác phẩm của quản gia, "Xem vẻ ngoài là rất thành công, tôi tới nếm thử hương vị."

https://thuviensach.vn

Cô dùng cái thìa ngõ nhẹ lớp vỏ bên ngoài, nghe thấy tiếng caramel vỡ vụn thanh thúy. Creme brulee xem như đồ ngọt nhập môn, nhưng quản gia nướng đến rất trơn mềm, hoàn toàn không nhìn ra là tay mới làm. Thời Yên nếm một miếng, lại đi thử Panna cotta kiểu Ý đặt ở bên cạnh.

"Thế nào?" Quản gia thấy Thời Yên ăn xong thật lâu không nói gì, không khỏi có chút lo lắng.

Thời Yên buông cái thìa, lúc lại ngẩng đầu lên, trong mắt chứa đầy nước mắt trong suốt: "Hu hu hu, ăn quá ngon!!! Xin ông mở cửa hàng đi!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Nghe được Thời Yên nói ăn ngon, quản gia liền an tâm rồi. Mặt ông mang theo ý cười nhìn cô, lễ phép nói: "Thời tiểu thư thích là tốt rồi, tin tưởng tiên sinh ngày sau cũng sẽ thích. Về phần mở cửa hàng, cái này khả năng tạm thời không thể thực hiện, nhưng lúc cô muốn ăn, tôi có thể làm cho cô lúc nào cũng được."

"Cảm ơn ông!" Thời Yên lần đầu tiên thân thiết cảm nhận được, có một quản gia thật tốt.

"Được rồi, ăn xong rồi thì đi ngủ, sáng ngày mai đừng có mà lề mà lề mề." Lục Cảnh Nhiên đứng lên, chuẩn bị trở về phòng. Thời Yên đi theo anh đứng lên, liếc mắt đưa tình mà nhìn anh: "Ngủ ư, được đấy ~ tôi đã ở trong lòng bày sẵn giường cho anh."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh bỗng nhiên khom lưng, để Thời Yên ở giữa mình và sô pha, hai tay chống ở trên sô pha, bao Thời Yên ở trong ngực. Thời Yên nhìn khuôn mặt tuấn tú đột nhiên phóng đại của anh, trái tim "Thịch thịch thịch" mà nhảy lên.

https://thuviensach.vn

"Cô biết không, sau khi ma cà rồng quyến rũ nhân loại, sẽ vào thời khắc bản thân bước lên đỉnh cực lạc, không khống chế được mà cắn đứt cổ đối phương." Thanh âm anh rất nhẹ rất thấp, như đang kể một chuyện ma quỷ khủng bố, nhưng khí âm nhẹ nhàng nhợt nhạt, làm người nghe tê dại.

Thời Yên khẩn trương sẽ nấc cục, cô thừa nhận lời nói của Lục Cảnh Nhiên làm cô có chút sợ hãi, nhưng giờ khắc này, cô chỉ muốn chết chìm trong khuôn mặt tuấn tú và giọng trầm thấp của anh: "Lục, Lục tổng, nhân loại có câu ngạn ngữ, không biết anh nghe qua chưa?"

"Cái gì?"

"Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu." Cô nói xong, vội vàng nhón lên, hôn ngoài miệng Lục Cảnh Nhiên một cái.

Nụ hôn như chuồn chuồn đạp nước, không kịp cảm nhận nhiều hơn, cô đã trốn thoắt lên tầng.

Lục Cảnh Nhiên mím môi, thu hồi hai tay, đứng thẳng eo. Anh nghiêng người, liền thấy quản gia từ vừa rồi bắt đầu vẫn luôn ở chỗ này. Quản gia thong dong thu hồi đồ ngọt trên bàn, vô cùng cung kính cười với anh: "Tiên sinh, tôi đi trước, ngủ ngon."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Sau khi Thời Yên về phòng, trái tim còn đập kịch liệt, cô sờ mặt mình, nóng như lửa thiêu. Trời ạ, cô thế nhưng thật sự hôn tổng giám đốc rồi!

..... Thời Mỹ Lệ cô vẫn là rất có khả năng!

"Hô --" cô thở ra một hơi, đi qua đi lại quanh phòng. Đừng nhìn cô mỗi ngày mở miệng là nói lời âu yếm, kỳ thật cô lớn đến như vậy còn chưa từng có nói chuyện yêu đương.

https://thuviensach.vn

Cũng không phải không có chàng trai theo đuổi cô, chẳng qua cô một bên vội vàng muốn thoát khỏi nghèo khó, một bên cũng cảm thấy mấy chàng trai theo đuổi cô không có gì thú vị. Lâu như vậy tới nay, một người duy nhất làm cô động tâm, đại khái chỉ có chàng trai cô quen ở cô nhi viện lúc trước thôi.

Thời gian qua rất lâu, Thời Yên đã không nhớ được chàng trai kia trông như thế nào, ấn tượng còn sót lại của cô về anh, đó là cặp mắt anh -- sáng ngời đến phảng phất có thể tỏa sáng từ bên trong.

Tài nguyên của cô nhi viện hữu hạn, mà chàng trai luôn không tranh không đoạt, cho nên luôn bị bắt bạt. Thời Yên không thể thấy anh bị bắt nạt, liền chủ động làm bảo vệ của anh, nhưng mỗi lần cô đánh nhau với bạn nhỏ khác xong, cậu ta ngược lại muốn trách cứ mình. Mỗi khi lúc này, Thời Yên liền âm thầm thề, về sau không bao giờ muốn giúp cậu ta, nhưng thấy cậu ta bị người bắt nạt, cô lại không nhịn được xông lên ra mặt.

Sau đó có một ngày, bố tiểu nam sinh đột nhiên tìm tới, đón cậu ta đi. Nghe viện trưởng nói, bố cậu ta rất có tiền.

Thời Yên lúc ấy còn nhỏ, nhưng cô cũng biết, về sau bọn họ không bao giờ sẽ gặp mặt.

Cửa phòng bỗng nhiên bị người gõ vang, Thời Yên phục hồi tinh thần lại, hỏi một tiếng về phía cửa: "Ai đó?"

"Tôi."

Là Lục Cảnh Nhiên.

Trong lòng Thời Yên hoảng loạn, lòng bàn chân cô như lò xò, lập tức bật lên giường, kéo chăn che lại bản thân: "Chuyện gì vậy? Tôi ngủ rồi."

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa Lục Cảnh Nhiên an tĩnh một lát, lúc vừa rồi cô hôn anh, không phải rất dũng cảm sao, sao lúc này lại nhát như vậy? Anh mím môi, mở miệng nói: "Đồ ngọt của cô còn chưa ăn xong."

Thời Yên nói: "Không cần, anh ngọt hơn đồ ngọt nhiều."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh xem như đã hiểu, Thời Yên là một người chỉ dám ở ngoài miệng chạy xe lửa.

Anh nhẹ nhàng cong môi, ở ngoài cửa nói: "Tôi trở về phòng, ngủ ngon."

Nghe được tiếng bước chân rời đi của Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên mới từ trong chăn nhô đầu ra. Tục ngữ nói trốn được nhất thời không trốn được cả đời, nhưng, có thể trốn bao nhiêu nhất thời, thì trốn bấy nhiêu nhất thời đi!

Ngày hôm sau, Thời Yên bị đồng hồ báo thức đánh thức. Bởi vì ngày hôm qua bắt tổng giám đốc đợi mình mười lăm phút, hôm nay Thời Yên dậy trước ba mươi phút. Cô xuống lầu trước, thò đầu ngó nhìn trước, còn may còn may, Lục Cảnh Nhiên còn chưa đi xuống.

"Cô đang xem cái gì?" Thanh âm Lục Cảnh Nhiên từ sau lưng truyền đến, dọa Thời Yên run run, sau đó nấc cục.

"Ợ."

"....." Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, không nhịn được cười lên tiếng, "Tối hôm qua không phải rất lớn mật sao? Không phải nói cái gì 'chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu' sao?"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Buổi tối, nhân loại luôn dễ dàng xúc động.

"Kia, cái kia, Lục tổng, nếu anh cảm thấy không vui, cùng lắm thì, cùng lắm thì tôi để anh hôn lại!" Thời Yên nói xong, hiên ngang lẫm liệt nhắm mắt lại, một bộ mặc người thịt cá.

"....." Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một lúc, khóe miệng cong lên, cúi đầu hôn lên.

Trên môi đột nhiên truyền đến lạnh lẽo, khiến lòng Thời Yên giật mình, cô nằm mơ cũng không nghĩ tới Lục Cảnh Nhiên sẽ thật sự hôn lên, theo bản năng mà muốn lùi lại né tránh. Lục Cảnh Nhiên giơ tay chế trụ gáy cô, gia tăng nụ hôn này.

Khác với nhân loại, đầu lưỡi Lục Cảnh Nhiên cũng lạnh lạnh, bỗng nhiên chui vào trong miệng Thời Yên, cảm giác như là đang ăn khúc băng. Hô hấp trao đổi hòa quyện triền miên, trái tim Thời Yên thiếu chút nữa từ cổ họng nhảy ra.

Hôn môi với tổng giám đốc, thật sự là quá kích thích.

Vào lúc Thời Yên sắp tắt thở, Lục Cảnh Nhiên buông lỏng môi cô ra, hô hấp của anh hỗn loạn từ lâu, bàn tay luồn vào sợi tóc của Thời Yên, giữ đầu cô: "Lúc này mới gọi là hôn môi, biết không?"

"....." Đã biết, cảm ơn tổng giám đốc lời nói và việc làm đều mẫu mực.

"Khụ khụ." Quản gia đứng ở dưới nhà, lễ phép khom người với bọn họ, "Quấy rầy một chút, bữa sáng đã chuẩn bị xong."

.....

https://thuviensach.vn

Sau một trận im lặng, Lục Cảnh Nhiên buông Thời Yên ra, xoay người đi xuống nhà.

Thời Yên đứng ở tại chỗ thở hổn hển vài hơi mới đi theo Lục Cảnh Nhiên xuống dưới. Ngồi ở nhà ăn, cô mặt ngoài bình tĩnh xé bánh mì trong tay, trong lòng lại bất ổn.

Lục Cảnh Nhiên là có ý gì? Thật sự chỉ là trả thù lại mà thôi sao? Đường đường tổng giám đốc của nhân loại, thân vương huyết tộc, không đến mức như vậy ấu trĩ chứ. Hơn nữa anh cũng đã nhận cô vào nhà, còn mua nhiều thứ cho cô như vậy, nói không có một chút ý tứ với cô cũng không có khả năng.

Nếu không cô thừa thắng xông lên, định ra quan hệ?

"Lục tổng." Cô gọi anh một tiếng.

Lục Cảnh Nhiên ngước mắt, đáp: "Hử?"

"Cái kia....." Thời Yên xấu hổ e thẹn, ngượng ngùng xoắn xít, "Nếu anh cũng đã hôn tôi, vậy anh phải cưới tôi."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cô đang ăn vạ đúng không?

Thời Yên thấy anh không đáp lời, dựng mày nhìn anh: "Anh đừng nghĩ quỵt nợ, quản gia cũng thấy!" Cô nói xong liền nhìn về phía quản gia, chứng thực với ông.

Quản gia cười gật gật đầu: "Đúng vậy, tôi cũng thấy."

.....

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhìn ông một cái, lại nhìn Thời Yên dào dạt đắc ý một cái, cuối cùng cười một tiếng, nói: "Trước đó không phải cô nói muốn cùng tôi yêu đương sao? Chúng ta vẫn là yêu đương trước đã."

Thời Yên, tự Mỹ Lệ, nữ. Hôm nay, cô rốt cuộc kết thúc cuộc sống độc thân dài hai mươi lăm năm, sống thành một cô gái có bạn trai.

Thật đáng mừng.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 13: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (13)

Kiều Vũ cảm thấy hôm nay không khí trên xe có chút cổ quái, Thời Yên cách cái vài phút, liền phải xoay đầu cười ngây ngô với tổng giám đốc. Ly kỳ nhất chính là, tổng giám đốc ngẫu nhiên còn đáp lại cô.

"....." Có phải lúc anh không biết đã xảy ra cái gì không?

Lúc sắp đến công ty, như thường lui tới bắt đầu kẹt xe như thường lệ, Thời Yên nhìn nhìn đầu xe, nghiêng đầu nói với Lục Cảnh Nhiên: "Lục tổng, sắp đến công ty rồi, chúng ta có phải bắt đầu yêu đương lén lút không?"

Kiều Vũ mày vừa động, từ từ, cái gì? Yêu đương lén lút?

Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên, thần sắc hình như có vài phần bất mãn: "Vì sao phải yêu đương lén lút? Tôi rất không tiện khoe ra sao?"

Kiều Vũ: "???"

Tổng giám đốc anh đang nói cái gì?

Thời Yên nói: "Không phải mà, không phải em sợ ảnh hưởng không tốt sao." Cô nói, còn thẹn thùng chọc chọc Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên nhìn ngón tay cô đặt trên ngực mình, cũng không có phản kháng: "Em cho rằng hành động trước đó của em ảnh hưởng rất tốt sao?"

https://thuviensach.vn

Anh còn chưa quên, ngày đầu tiên Thời Yên tới công ty đang ngang nhiên đùa giỡn anh. Anh nhìn Kiều Vũ hàng phía trước, phân phó anh ấy: "Kiều Vũ, cậu thông báo với trong nhóm một tiếng, để bọn họ đừng miên man suy nghĩ nữa, tôi chính là cùng Thời Yên yêu đương."

Kiều Vũ: "....."

Cho nên đây rốt cuộc là chuyện xảy ra khi nào!

Lục Cảnh Nhiên thấy Kiều Vũ không có phản ứng, lại hỏi: "Làm sao vậy?"

"Không có." Kiều Vũ vội ổn định tâm thần, lấy di động click mở nhóm chat công ty, "Tôi thông báo ngay bây giờ."

Trợ lý tổng giám đốc Kiều Vũ: Chào buổi sáng các vị đồng nghiệp, tổng giám đốc bảo tôi thông báo một tiếng, mọi người đừng suy đoán lung tung quan hệ của ngài ấy và Thời Yên, bọn họ chính là yêu đương.

Các thành viên trong nhóm: "....."

Ngày thường trong nhóm chỉ cần có tin tức, lập tức nhảy ra tập đoàn các tinh anh vuốt mông ngựa, lần này ước chừng an tĩnh ba phút, mới sôi nổi chúc mừng tổng giám đốc Lục.

Tin tức này vào lúc xe của Lục Cảnh Nhiên còn chưa qua đoạn đường tắc nghẽn, đã truyền khắp toàn bộ tập đoàn Hưng Ức, mà người khó xử nhất toàn công ty trước mắt đang thuộc về Elle.

-- cô rốt cuộc còn phải sắp xếp công việc cho Thời Yên không đây?

Lục Cảnh Nhiên là ông chủ rất săn sóc cấp dưới, chuyện thứ nhất anh đến công ty, chính là điều Thời Yên từ phòng làm việc tổng giám đốc, sắp

https://thuviensach.vn

xếp cho cô nhân vật thư ký riêng, chỉ nghe lệnh một mình anh. Văn phòng của Thời Yên cũng biến thành một phòng riêng, ở cách vách Kiều Vũ.

Động tác lớn xuống dưới liên tiếp, nhân viên toàn bộ công ty đều không có lòng làm việc.

Trong nhóm nhỏ của Elle, cả buổi sáng tin nhắn không ngừng.

"Lục tổng rốt cuộc là coi trọng Thời Yên chỗ nào? A??"

"Khuôn mặt xinh đẹp....."

"Nhưng Lục tổng có người đẹp nào chưa từng gặp, Thời Yên cũng không phải người xinh đẹp nhất!"

"Vấn đề này rất phức tạp, chỉ có thể nói Lục tổng vừa vặn thích kiểu như cô ấy."

"Các người quá nông cạn, tôi cảm thấy là Thời Yên kịch bản lợi hại! Nhiều người mơ ước sắc đẹp của Lục tổng như vậy, có ai dám ban ngày đầu tiên trước mặt mọi người đùa giỡn ngài ấy? Chỉ có Thời Yên!"

"..... Tôi liền nghĩ Thời Yên xuất bản sách 'thả thính' _(:з" ∠)_"

Elle: Tôi khuyên các người vẫn là đi làm việc đi, không có đàn ông, ít nhất còn phải có tiền

"Mẹ kiếp Elle nói rất đúng, tôi đi làm việc:)"

Trung tâm đề tài Thời Yên trái lại không cảm nhận được gió lốc lần này, bởi vì cả ngày cô đều đi theo Lục Cảnh Nhiên tham dự hội nghị khác nhau. Đồng nghiệp tham dự không nhịn được cũng nhìn cô vài lần, nhưng cũng giới hạn trong này, Lục Cảnh Nhiên ở đây, không có người nào dám lỗ mãng.

https://thuviensach.vn

Buổi chiều trước khi tan làm, Thời Yên lén chạy đi tìm Kiều Vũ, muốn từ chỗ anh hỏi thăm một chút tất cả mọi người nói trong nhóm như thế nào.

"Tất cả nhóm của tôi đều lặng thinh." Lúc Kiều Vũ nói lời này lại mang theo một tia bi thương, "Tôi hoài nghi bọn họ lén sau lưng tôi, lại lặng lẽ lập một nhóm nhỏ nữa."

Thời Yên: "....."

Cô trầm mặc một chút, vỗ vai Kiều Vũ an ủi anh: "Này..... Cũng là chuyện không có cách nào, ai kêu anh là người của tổng giám đốc, nói cho anh, chẳng khác nào nói cho tổng giám đốc."

Kiều Vũ vẫn không qua được rào cản này: "Tôi cảm thấy ngày thường tôi vẫn rất là bình dị gần gũi."

"....." tâm trạng Thời Yên phức tạp, cô còn nhớ rõ, ở quán bar lần đầu tiên cô nhìn thấy Lục Cảnh Nhiên, chính là Kiều Vũ ngăn cô lại, bảo cô đừng quấy rầy tổng giám đốc, "Tôi cảm thấy anh hoặc là có hiểu lầm với bản thân anh, hoặc là có hiểu lầm với từ bình dị gần gũi."

Kiều Vũ: "....."

Có nhà triết học nói rất đúng, chỉ có đồng nghiệp chia sẻ bát quái với bạn, mới là đồng nghiệp thật sự.

Văn phòng cách vách mơ hồ truyền đến tiếng điện thoại, gian phòng kia vào hôm nay chính thức trở thành văn phòng của Thời Yên, mà điện thoại kết nối bên trong, chỉ có cuộc gọi nội bộ từ tổng giám đốc.

"Không tốt, tôi phải đi về trước, tổng giám đốc đánh call cho tôi." Thời Yên nói xong, vội chạy đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Kiều Vũ: "....."

Thư ký Thời thật là nói trêu chọc hết bài này đến bài khác, khó trách cả tổng tài cũng bị cô công hãm.

Thời Yên trở lại văn phòng, trước tiên nhấc điện thoại, đầu kia Lục Cảnh Nhiên không chờ cô nói chuyện, liền bất mãn mở miệng nói: "Em đi đâu đấy? Sao nửa ngày mới nhận điện thoại?"

Thời Yên nói: "Vừa rồi em tới phòng bên tìm trợ lý Kiều."

Lục Cảnh Nhiên hỏi: "Em tìm Kiều Vũ làm cái gì?"

"Không có gì, chỉ là kết nối tình cảm một chút."

"....." Lục Cảnh Nhiên cười lạnh một tiếng, "Có phải nhân loại các người lúc yêu đương, đều thích tìm một người khác kết nối tình cảm."

"..... Không phải, tổng giám đốc anh hiểu lầm, em tìm anh ấy để kết nối tình đồng nghiệp, không giống nhau!"

"Vậy em có thể chờ lúc tôi ở đó, lại kết nối với cậu ta."

"....." Không được đâu, ở trong điện thoại nói một chút, anh còn như vậy, phải kết nối trước mặt anh, còn không bị dỗi chết, "Hì hì, em cẩn thận suy nghĩ, kỳ thật trợ ký Kiều cũng không phải đồng nghiệp quan trọng, không kết nối cũng thế."

Kiều Vũ cách vách đột nhiên liền hắt xì một cái.

Lục Cảnh Nhiên lại được trấn an: "Sắp tan làm rồi, đợi chút cùng nhau đi."

"Vâng, tổng giám đốc." Thời Yên nói xong, lại chớp chớp mắt, "Lục tổng, sau khi tan làm anh tính đi đâu?"

https://thuviensach.vn

"Về nhà, em muốn đi chỗ nào?"

Ngón tay Thời Yên vẽ một vòng trên điện thoại: "Em muốn..... kết nối tình cảm với anh."

Nửa giờ sau, Lục Cảnh Nhiên mặc một bộ âu phục đặt may cao cấp đứng ở siêu thị, trong tay còn đẩy xe mua sắm của siêu thị, biểu tình có chút không giữ được: "Em chính là tới nơi này kết nối tình cảm với tôi?"

Tuy rằng anh chưa từng yêu đương, nhưng cũng biết nhân loại bình thường hẹn hò, đều là đi công viên, đi công viên giải trí lại vô dụng cũng nên đi rạp chiếu phim.

Thời Yên ném một cái lò nẩu vào xe mua sắm, cười nói với anh: "Anh biết ở quê em, tất cả mọi người đều kết nối tình cảm như thế nào không? Đó chính là, ăn! Lẩu! Không có ân oán tình thù gì là một nồi lẩu không giải quyết được, nếu có, chứng tỏ các anh ăn không phải lẩu cay!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Yên ôm cánh tay Lục Cảnh Nhiên, cùng anh đi siêu thị: "Hơn nữa anh không cảm thấy, tay kéo tay dạo siêu thị như vậy, rất có hơi thở cuộc sống, tựa như một đôi vợ chồng thành phố bình thường sao?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn mỗi người ngang qua bọn họ, đều phải cố ý đánh giá bọn họ vài lần, khẽ cười nói: "Từ ánh mắt người chung quanh nhìn chúng ta phán đoán, chúng ta một chút cũng không bình thường."

"Ách..... Có thể là hai người chúng ta quá đẹp, đương nhiên, chủ yếu là anh."

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, Thời Yên lại nói: "Còn nữa lần sau anh tới siêu thị, cởi áo khoác tây trang ra."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái: "Áo sơ mi của tôi cũng là đặt may cao cấp, mỗi một cúc tay áo đều không xuất bản nữa."

"....." Tốt, hiểu biết.

Lúc xếp hàng tính tiền, Lục Cảnh Nhiên thuận tay cầm hai cái hộp nhỏ trên kệ để hàng trước quầy thu ngân bỏ vào xe mua sắm.

Thời Yên: "....."

Từ từ, anh vừa rồi cầm cái gì? Bao cao su??

Cô vẻ mặt ngưng trọng mà nhìn chằm chằm Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên quay đầu lại, hỏi cô: "Tôi thật sự đẹp như vậy sao?"

"....." Lục tổng hiện tại cũng sẽ tự nói lời âu yếm, làm cô không lời nào để nói, "Anh lấy gì đó?"

Lục Cảnh Nhiên có chút kinh ngạc nhìn cô: "Em không biết?"

"....." Cô biết chứ, nhưng làm một ma cà rồng, có phải anh biết quá nhiều rồi không!

Như thể nghe được tiếng lòng của cô, Lục Cảnh Nhiên nở nụ cười: "Một người sống hai mươi mấy năm như em cũng biết, tôi sao có thể không biết?"

Thời Yên: "....."

Ngồi trên siêu xe trở lại biệt thự của Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên trong lòng bất ổn: "Gọi hệ thống, gọi hệ thống."

【..... Chuyện gì? 】 đã lâu không thấy hệ thống, rốt cuộc lên chi một tiếng.

https://thuviensach.vn

Thời Yên dùng ý thức giao lưu với nó: "Tôi muốn hỏi một chút, nhiệm vụ nói yêu đương với nam chính, hơn nữa còn HE, tiêu chuẩn HE là cái gì?"

【 Yêu cầu của mỗi quyển sách không giống nhau, nhưng hiện tại trong nhận thức của người đọc phổ biến là, nam nữ chính kết hôn sinh con. 】

"..... Vậy trước khi sinh con, có phải lăn giường trước?"

【..... Cô cảm thấy thế nào? 】

"....." Thời Yên rơi vào trầm mặc thật sâu.

"Về đến nhà, em còn phát ngốc gì đấy?" Bên tai bỗng nhiên truyền đến thanh âm của Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên hơi hơi ngước mắt, thấy khuôn mặt tuấn tú luôn khiến tim mình đập nhanh của anh.

..... Thế nhưng cảm thấy có chút chờ mong.

"Sao mặt lại đỏ lên thế?" Lục Cảnh Nhiên vươn tay, sờ mặt Thời Yên, anh vừa chạm vào, làm mặt Thời Yên càng đỏ hơn. Động tác của anh hơi dừng một chút, nhớ tới thứ anh tiện tay lấy trong siêu thị, hiểu nguyên do trong đó.

Khóe miệng không tự giác cong lên một nụ cười, Lục Cảnh Nhiên gõ gõ đầu cô, nói với cô: "Yên tâm, tôi sẽ không cưỡng bách em."

"....." Thời Yên nuốt nước miếng, hỏi anh, "Em có thể cưỡng bách anh không?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Hiện tại nói kiêu ngạo như vậy, nếu anh thật sự làm gì với cô, cô chỉ sợ lại bị dọa khóc.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, trời đã tối rồi, còn nấu lẩu hay không?"

"Nấu chứ! Sao lại không nấu!" Thời Yên cách túi, đi theo sau Lục Cảnh Nhiên xuống xe. Quản gia thấy bọn họ xách nhiều đồ như vậy, mau chóng nhận lấy: "Tiên sinh, có thứ gì cần mua, phân phó tôi đi làm là được."

Lục Cảnh Nhiên mỉm cười, nói: "Không sao, dạo siêu thị của nhân loại, còn rất thú vị."

Quản gia sửng sốt một chút, sau đó cung kính khom người với anh, cười giúp bọn anh mang đồ vào phòng bếp: "Thời tiểu thư muốn làm cái gì?"

"Lẩu." Thời Yên nói, "Ông biết lẩu không? Chính là rất nhiều người ngồi vây quanh ở bên nhau ăn, giống như mở party đấy."

Lục Cảnh Nhiên đi tới, cởi áo khoác đưa cho quản gia bên cạnh: "Vậy em khả năng phải thất vọng, nơi này chỉ có mình em có thể ăn."

Thời Yên trái lại không để ý: "Không sao, kỳ thật em thường xuyên một mình ăn lẩu."

Lục Cảnh Nhiên nao nao, trái tim lơ đãng bị cái gì tác động.

Không ai hiểu tư vị cô độc hơn anh, nhưng lời này từ trong miệng Thời Yên nói ra, lại làm anh đặc biệt khó chịu.

Anh không hy vọng cô cảm nhận sự cô độc.

"Nể tình em đáng thương như vậy, tôi liền cố mà ăn với em." Anh động tác thân sĩ vén cổ tay áo sơmi, đi đến bên cạnh cô, "Có cái gì cần hỗ trợ không?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên kinh ngạc nhìn anh: "Anh muốn tới hỗ trợ? Anh biết làm cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên liếc cô một cái: "Năng lực học tập của tôi rất mạnh."

"Được thôi, vậy....." Thời Yên ở trong phòng bếp nhìn một vòng, phân phối công việc đơn giảm cho Lục Cảnh Nhiên, "Ngó sen bên kia, rửa sạch sẽ sau đó thái thành sợi."

Cái gọi là không ăn qua thịt heo cũng gặp qua heo chạy, tuy rằng là lần đầu tiên trong đời Lục Cảnh Nhiên thái rau, nhưng anh thấy Thời Yên thái vài lần, vẫn biết bước đi cơ bản. Anh rửa sạch ngó sen và dao, đặt trên thớt thái. Tốc độ của anh rất chậm, sợi ngó sen thái ra tái lại mỗi sợi dày mỏng đều đều, có thể nói chứng cưỡng bách tác phẩm xuất sắc.

Thời Yên đứng ở bên cạnh anh thái sách bò, vốn định từ bên chỉ điểm anh hai câu, anh lại trừ bỏ tốc độ chậm, lại không chọn ra một chút tật xấu. Quản gia đứng ở bên ngoài nhìn một hồi, mặt mang tươi cười mà rời đi.

"Suýt --" Lục Cảnh Nhiên đột nhiên hô nhỏ một tiếng, Thời Yên vội vàng lại gần, thấy giọt máu chảy ra từ ngón tay anh.

"Anh không sao chứ? Em đang nói không cần anh giúp....." Thời Yên còn chưa nói xong, miệng vết thương trên ngón tay Lục Cảnh Nhiên đã khép lại.

Thời Yên: "....."

"Không có việc gì." Lục Cảnh Nhiên cười nói một câu với cô, nụ cười này lọt vào trong mắt Thời Yên, luôn có chút khinh khỉnh. Cô cầm lấy ngón trỏ của Lục Cảnh Nhiên nhìn một hồi, nhìn anh một cái: "Thật đúng là không có việc gì, thể chất của anh cũng không thể làm phẫu thuật, cắt ra lại khép lại, cắt ra lại khép lại."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Tôi không cần làm phẫu thuật." Anh cường điệu nói.

Thời Yên làm mặt quỷ với anh, đang chuẩn bị tiếp tục chiến đấu hăng hái với sách bò, đèn phòng bếp bỗng nhiên lóe một chút. Trong không khí tràn ngập một cỗ cảm giác dị dạng, ánh mắt Lục Cảnh Nhiên biến đổi, xoay người đi đến bên ngoài biệt thự: "Có khách tới."

Thời Yên không rõ nguyên do nói: "Khách gì cơ?"

"Khách không mời mà đến."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 14: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (14)

Thời Yên đi theo phía sau Lục Cảnh Nhiên, muốn cùng anh ra ngoài nhìn xem, Lục Cảnh Nhiên quay đầu lại gọi cô, dặn dò: "Em đừng ra, ngoan ngoãn ở trong phòng."

"Nhưng mà....."

"Không sai, tôi về nhanh thôi." Lục Cảnh Nhiên cho quản gia một ánh mắt, bảo ông coi chừng Thời Yên. Thời Yên còn muốn đi ra ngoài, bị quản gia ngăn cản: "Thời tiểu thư, cô vẫn nên nghe tiên sinh, ở trong phòng đi."

Bên ngoài truyền đến tiếng gió vù vù, Thời Yên tội nghiệp nhìn quản gia: "Tôi thật sự không yên tâm, tôi ở cửa nhìn xem, bảo đảm không ra, được không? Cầu xin ông."

Quản gia: "....."

Thời tiểu thư một giây lại bùng nổ diễn xuất, khó trách tiên sinh cũng không có cách làm gì cô.

"Được thôi, chỉ có thể ở cửa nhìn xem, tuyệt đối không thể đi ra ngoài."

"Tôi bảo đảm!" Thời Yên làm thủ thế thề với trời, vội vã chạy đến cạnh cửa, nhìn ra bên ngoài. Quản gia đi theo bên cạnh cô, cũng lưu ý tình huống bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Trong hoa viên gió càng thổi càng lớn, thổi trúng hoa cỏ buổi sáng quản gia mới xử lý xong ngã trái ngã phải, cái này làm cho quản gia không nhịn được nhíu mày. Lục Cảnh Nhiên một mình đứng trong gió, áo sơmi bị gió thổi như sóng cuộn trên mặt nước.

Gió dần dần thu nhỏ, một người đàn ông tóc đen bỗng xuất hiện trong hoa viên, đứng đối mặt với Lục Cảnh Nhiên.

"Là anh ta....." Thời Yên nhớ rõ gương mặt này, người đàn ông có nụ cười như hoa tường vi máu nở rộ, Hoắc Kỳ.

Thấy Hoắc Kỳ, Lục Cảnh Nhiên tựa hồ cũng không ngoài ý muốn, anh đánh giá người đối diện, không nhanh không chậm mà mở miệng: "Anh tới tặng đầu người?"

Hoắc Kỳ vẫn là một bộ toàn thế giới nợ anh ta năm ngàn vạn, đối đãi thân vương, cũng không có tôn kính nên có: "Anh có thể ở chỗ này bắt tôi, nhưng ra tay ở chỗ này, anh có thể bảo đảm vị tiểu thư nhân loại trong phòng kia có thể lông tóc vô thương sao? Dù sao tôi không thể."

Ánh mắt Lục Cảnh Nhiên trầm trầm: "Anh muốn thế nào?"

"Tôi là tới nói cho anh, đừng gọi người tới phiền tôi nữa, chờ tôi làm xong chuyện của tôi, mặc cho các anh xử trí."

Lục Cảnh Nhiên trầm ngâm một lát, nói với anh ta: "Tôi sẽ không để anh tiếp tục giết người."

"Anh vẫn nên quản giáo tốt thủ hạ của mình trước đi." Hoắc Kỳ nhìn anh, nhắc nhở, "Lần trước sát thủ tộc Asam ám sát anh, không phải tôi thuê. Thủ hạ của anh, có kẻ phản loạn."

Hoắc Kỳ nói xong, ngoài phòng lại nổi gió, chờ gió ngừng, trong hoa viên đã không còn bóng Hoắc Kỳ.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên một mình đứng tại chỗ một lát, xoay người đi vào trong phòng.

Thời Yên đứng ở cửa chờ anh, trong mắt ẩn ẩn lộ ra lo lắng: "Người vừa rồi là Hoắc Kỳ đúng không?" Trước đó cô đã thấy tin tức truy nã Hoắc Kỳ trên TV, bức chân dung được căn cứ từ những lời miêu tả của nhân chứng kết hợp lại vẽ ra, tuy rằng không phải hoàn toàn giống nhau, nhưng cũng có bảy tám phần giống.

Cô cho rằng tiếng gió to như vậy, Hoắc Kỳ sẽ thu liễm một ít, không nghĩ tới anh ta lại nghênh ngang tới tìm Lục Cảnh Nhiên.

"Ừ, không sao, em không cần lo lắng." Lục Cảnh Nhiên cười xoa xoa đầu cô, "Chúng ta tiếp tục chuẩn bị nồi lẩu đi."

"..... Lúc này rồi mà anh còn không quên lẩu." Khóe miệng Thời Yên giật giật, chờ James thực nghiệm thành công, sợ không phải Lục Cảnh Nhiên sẽ trở thành đồ tham ăn lợi hại hơn cô.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Em không đói bụng sao?"

"..... Đói."

Buổi tối bữa lẩu Thời Yên ăn vô cùng thỏa mãn, sau khi lên tầng cô làm một bài vận động, mới đi tắm rửa ngủ. Lục Cảnh Nhiên chờ cô ngủ rồi, đi ra cửa gặp một người.

Giữa sườn núi khu biệt thự nào đó, một người mặc đàn ông lễ phục màu đen đứng ở trước cửa sổ phòng khách, tựa hồ đang thưởng thức ánh trăng ngoài cửa sổ. Một người hầu gái đi lên, cung kính nói với anh ta: "Bá tước, thân vương đại nhân tới."

Bá tước Charles quay người lại, vừa lúc thấy Lục Cảnh Nhiên đi tới. Anh ta mỉm cười với Lục Cảnh Nhiên, khom người thăm hỏi: "Chào buổi

https://thuviensach.vn

tối, thân vương đại nhân."

"Chào buổi tối, bá tước."

Charles mời Lục Cảnh Nhiên ngồi sô pha, tự mình cũng ngồi xuống vị trí đối diện: "Không biết thân vương tới chơi, có chuyện gì sao?"

Lục Cảnh Nhiên đi thẳng vào vấn đề: "Hoắc Kỳ tới tìm tôi."

Charles rũ mắt, không nói gì. Lục Cảnh Nhiên nhìn anh ta một lúc, tiếp tục nói: "Anh ta cường đại hơn lần trước tôi gặp anh ta rất nhiều."

Charles cười khẽ, ngẩng đầu lên nhìn anh: "Đó không phải chính hợp tôi ý sao? Thân vương thông minh như thế, nhất định tất cả đều đoán được mà."

Khóe miệng Lục Cảnh Nhiên hơi mấp máy, biểu tình nhìn qua không phải quá sung sướng: "Anh tội gì phải thế?"

Charles không trả lời, chỉ là nghiêng đầu nhìn một bộ tranh sơn dầu trên tường. Trên bức tranh là một người phụ nữ rất xinh đẹp, mái tóc xoăn dài, trong cặp mặt đầy ý cười tràn ngập hơi thở yêu say đắm.

"Nghe nói, gần đây anh ở bên một nhân loại?" Charles đột nhiên hỏi.

Lục Cảnh Nhiên cũng không ngoài ý muốn anh ta biết chuyện này, làm thân vương, nhất cử nhất động của anh đều bị chú ý: "Ừ."

Charles nhìn về phía anh, cảm xúc trong mắt lúc sáng lúc tối: "Vậy anh muốn 'sơ ủng' cô ấy sao?"

(Sơ ủng=The Embrace: quá trình biến thành mà cà rồng.)

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc trong chốc lát, mở miệng nói: "Cô ấy sẽ không muốn biến thành ma cà rồng."

https://thuviensach.vn

Charles nở nụ cười, như đang cười anh, lại như đang cười chính mình: "So sánh với huyết tộc, tuổi thọ nhân loại quá ngắn ngủi, bọn họ tựa như sao băng, rất mau sẽ rời anh."

Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía không trung ngoài cửa sổ, dưới màn đêm tối đen, có một hai ngôi sao đang lấp lánh: "Đã từng có khoảng tốt đẹp này, với tôi mà nói chính là thiên trường địa cửu."

Charles nhìn về phía tranh sơn dầu trên tường, không nói nữa.

Khi Lục Cảnh Nhiên trở lại biệt thự của mình, Thời Yên đang mặc áo ngủ ngồi trên sô pha phòng khách. Anh sửng sốt một chút, đi lên trước hỏi cô: "Sao em ngồi ở chỗ này?"

Thời Yên ngẩng đầu lên, nhìn anh nói: "Em đang đợi anh."

Hôm nay sau khi Hoắc Kỳ tới, cô vẫn luôn không yên lòng, tự nhiên cũng không dễ dàng ngủ như vậy. Sau đó ẩn ẩn cảm giác Lục Cảnh Nhiên giống như ra ngoài, cô chạy tới gõ gõ cửa phòng anh, anh quả nhiên không ở phòng.

"Anh đi đâu?"

Lục Cảnh Nhiên ngồi xuống bên cạnh cô, bất đắc dĩ mỉm cười: "Tôi đi gặp một người."

Thời Yên nhướng mày: "Người tình cũ?"

"....." Lục Cảnh Nhiên giơ tay búng gáy cô, như thỏa hiệp nói, "Tôi đi gặp Charles."

Thời Yên suy nghĩ một lúc, không nghĩ ra được người kia là ai: "Charles là ai?"

"Đại cổ đông của Hưng Ức, cũng là cha nuôi của Hoắc Kỳ."

https://thuviensach.vn

"....." Kích thích như vậy sao??

Lục Cảnh Nhiên cầm tay cô đặt ở đầu gối, lẩm bẩm: "Huyết tộc có được sinh mệnh lâu dài, hơn nữa có thể dung nhan không già, điều này khiến rất nhiều nhân loại hâm mộ. Nhưng sống lâu như vậy, thật là chuyện tốt sao? Thời gian dài, cuộc sống buồn tẻ, còn có rất tịch mịch, mấy cái này, đủ để khiến một người bức điên."

Từng chữ Lục Cảnh Nhiên nói đập vào lòng Thời Yên, khiến ngực cô buồn bực. Cô không tưởng tượng ra, một mình sống trên đời này mấy trăm thậm chí mấy ngàn năm, là một loại cảm thụ gì.

"Mấy trăm năm trước, Charles cùng một cô gái nhân loại yêu nhau, nhưng anh ta không bỏ được để đối phương biến thành quái vật, cần phải ỷ lại máu tươi mới có thể sống sót như mình, anh ta không có sơ ủng người phụ nữ kia. Nhưng, nhân loại là sẽ già. Người phụ nữ không muốn để Charles thấy dáng vẻ già nua của mình, vì thế tự sát. Cô để lại di thư cho Charles viết, hy vọng anh vĩnh viễn nhớ kỹ bộ dáng đẹp nhất của cô."

Lục Cảnh Nhiên tự thuật ngữ điệu bằng phẳng, nội tâm Thời Yên lại bởi vì câu chuyện anh kể mà chấn động. Cô không thể bình phán lựa chọn của cô gái đó là đúng hay sai, nhưng cô có thể hiểu cảm nhận của cô ấy. Nhìn chính mình từng ngày già đi, mà người yêu vẫn tuổi trẻ anh tuấn như lúc mới gặp, mặc cho người phụ nữ nào cũng không chịu nổi.

"Sau khi người yêu sâu đậm chết, Charles tựa hồ cũng không muốn tiếp tục sống sót, anh ta nhận nuôi Hoắc Kỳ, trong quá trình Hoắc Kỳ trưởng thành, không ngừng mà kích thích cậu ta, làm rất nhiều chuyện khiến cậu ta hận mình. Anh ta mặc kệ cậu ta giết hại tộc khác loại, hút bọn họ máu trở nên càng mạnh, cuối cùng, cường đại đến đủ để giết chết chính mình."

https://thuviensach.vn

Thủ đoạn này so với một đoạn càng thêm khiến tâm trạng Thời Yên phức tạp: "Không phải, nếu anh ta thật sự không muốn sống nữa, vì sao không trực tiếp tự sát?"

Lục Cảnh Nhiên mỉm cười: "Charles huyết thống cao quý, thân là huyết tộc, anh ta có kiêu ngạo của chính mình. Đây là phương thức tự sát anh ta lựa chọn cho chính mình."

"....." Thời Yên không thể hiểu cao quý cùng kiêu ngạo của anh ta, vì chính anh ta, anh ta huỷ hoại một đời người khác, "Cho nên, Hoắc Kỳ sẽ đi giết Charles sao?"

"Ừ, tôi hôm nay đi tìm Charles, đã chứng thực suy đoán của tôi là đúng." Hơn nữa, Hoắc Kỳ cũng như Charles mong muốn, trở nên càng mạnh. Anh nhìn Thời Yên trước mắt, bàn tay không tự giác mà xoa mặt cô, nhẹ nhàng vuốt ve làn da trơn bóng của cô: "Em thật sự chuẩn bị sẵn sàng cùng huyết tộc yêu đương sao?"

Anh chính mắt thấy chuyện xảy ra trên người Charles, nhưng cho đến ngày nay, anh vẫn lựa chọn Thời Yên.

Thời Yên nhìn đôi mắt sâu thẳm của anh, há miệng thở dốc, lại không biết nói cái gì. Ngay từ đầu, cô vì hoàn thành nhiệm vụ, không quan tâm mà xông lên, nói muốn cùng anh yêu đương, nhưng mà đối với Lục Cảnh Nhiên mà nói, phải đưa ra quyết định yêu đương với nhân loại cần cực kỳ quyết tâm.

Cô vẫn luôn cho rằng trong quan hệ này, là cô vẫn luôn đuổi theo Lục Cảnh Nhiên, cô trả giá nhiều hơn anh, mãi đến giờ khắc này cô mới phát hiện, cô xa xa không kịp Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên tựa hồ không vội muốn đáp án của cô, anh mỉm cười với cô, nhẹ nhàng in một nụ hôn trên môi cô: "Ngủ đi, ngủ ngon."

https://thuviensach.vn

Âm của anh rơi xuống, Thời Yên liền chậm rãi nhắm hai mắt lại. Anh không muốn dùng dị năng với cô, nhưng trước mắt xem ra, không làm như vậy tối nay cô không thể yên giấc.

Ít nhất đêm nay, để cô ngủ ngon.

Thời Yên thật sự một đêm không mộng mị, thẳng đến đồng hồ báo thức đánh thức cô, mới mở mắt. Ký ức tối hôm qua dần trở lại, cô suy nghĩ một chút, rất dễ dàng suy nghĩ cẩn thận là Lục Cảnh Nhiên làm cô ngủ.

..... Cái khác không nói, phương thức trị liệu mất ngủ này vẫn đáng giá mở rộng một chút.

Cô rửa mặt xong thay quần áo, đi xuống dưới nhà. Lục Cảnh Nhiên ngồi ở nhà ăn, tựa hồ đã dùng cơm sáng xong. Cô đi qua chào buổi sáng anh, thành thạo ăn xong thịt xông khói -- không thể không khích lệ quản gia, ông chỉ cùng Thời Yên xuống bếp một lần, hiện tại đã không thầy dạy cũng hiểu, cả thịt xông khói cũng biết làm.

Lục Cảnh Nhiên chờ cô ăn xong, mới bảo Kiều Vũ lái xe tới. Kiều Vũ vốn tưởng rằng hôm nay cũng là một ngày phải bị rải thức ăn cho chó, không nghĩ tới dọc đường đi, hai người đều rất an tĩnh. Lục Cảnh Nhiên vẫn luôn xem tin tức, còn Thời Yên thì nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ phát ngốc.

Hôm nay Thời Yên nhìn thấy Lục Cảnh Nhiên thì không nhịn được bắt đầu nghĩ, muốn cô từng ngày ở trước mặt anh già đi, cô khẳng định không chịu nổi. Còn biến cô thành ma cà rồng, cô cũng còn chưa chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Rốt cuộc phải chọn con đường nào, mới có thể phát triển kết cục theo hướng HE?

https://thuviensach.vn

Tới công ty, Thời Yên đi tới văn phòng của mình, nghi ngờ trong lòng Kiều Vũ càng lúc càng lớn, anh ấy đi theo Lục Cảnh Nhiên vào văn phòng tổng giám đốc, hỏi anh: "Tổng giám đốc, ngài và thư ký Thời làm sao thế?"

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc, đáp: "Tôi nói chuyện của Charles cho cô ấy."

Kiều Vũ sửng sốt, anh ấy do dự luôn mãi, vẫn nói với Lục Cảnh Nhiên: "Tổng giám đốc, tôi cảm thấy ngài nên sơ ủng cô ấy."

Muốn hoàn thành sơ ủng có nghĩa người bị sơ ủng có thể hút máu Lục Cảnh Nhiên.

-- máu của Lục Cảnh Nhiên, là thứ vô số huyết tộc tha thiết ước mơ.

Lục Cảnh Nhiên an tĩnh càng lâu hơn vừa rồi, sau một lúc lâu mới nặng nề mở miệng: "Thực nghiệm cải tạo vị giác còn chưa thành công, hơn nữa tôi cũng không xác định, sau khi sơ ủng cô ấy, cô ấy có thể kế thừa năng lực hành động ban ngày của tôi hay không." Nếu không thể, cô ấy sẽ vĩnh thế sinh hoạt ở trong đêm tối.

Kiều Vũ biết anh đang lo lắng cái gì, nhưng so với điều này, anh ấy càng không muốn thấy bị kịch của Charles tái diễn trên người Lục Cảnh Nhiên: "Tổng giám đốc....."

"Đủ rồi Kiều Vũ." Lục Cảnh Nhiên đánh gãy lời anh ấy, "Chuyện này, để Thời Yên tự mình quyết định đi."

Thời Yên tự hỏi một ngày, vẫn không ra kết quả, cô cũng muốn dứt khoát bói cho mình một quẻ. Trước khi tan làm, có người mua túi xách secondhand của cô, lần này người mua rất sảng khoái, không cần cô cung cấp hoá đơn, càng không cần cô thề với trời.

https://thuviensach.vn

Cecilia Bathory: Thật giả tôi liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, nếu là thật, cô có bao nhiêu cái, tôi mua hết.

Cái này làm cho Thời Yên suy sút một ngày kích động đến lông tơ cũng dựng thẳng lên, mua bán lớn!

Cecilia Bathory: Nhưng tôi yêu cầu giao dịch trực tiếp, tôi muốn đích thân kiểm tra túi

Cô ấy nói xong liền gửi định vị qua, Thời Yên nhìn một chút, là một quán bar ở ngõ Thanh Nam

Cecilia Bathory: Tôi ở chỗ này

Thời Mỹ Lệ: Được, sau khi tan làm tôi mang túi qua tìm cô

Cecilia nhận được câu trả lời của cô thì offline, Thời Yên tắt khung thoại, cuộc gọi nội bộ của Lục Cảnh Nhiên vừa lúc gọi tới: "Thu thập một chút, đợi chút ăn cơm với khách hàng."

Thời Yên khó xử nói: "Lục tổng, hôm nay có thể để trợ lý Kiều đi với anh không?"

Lục Cảnh Nhiên dừng một chút, hỏi cô: "Em có việc ư?"

"Vâng, vừa rồi có người tới mua túi xách em đăng bán trên mạng, em đã đáp ứng cô ấy sau khi tan làm mang cho cô ấy."

Tâm trạng Lục Cảnh Nhiên thả lỏng lại, không phải không muốn gặp anh là được: "Được, tôi kêu tài xế đưa em đi."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử
dtv-ebook.com

Chương 15: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (15)

Sau khi xảy ra án mạng, Thời Yên rốt cuộc không trở lại chung cư tồi tàn của cô. Một khoảng thời gian không tới, nơi này càng suy bại hơn trước, hộ gia đình cũng dọn đi không ít.

Sắc trời còn chưa hoàn toàn tối đen, nhưng trong lòng Thời Yên vẫn có chút trống rỗng, vừa bước vào cầu thang, cô liền nhớ tới cảnh tượng hàng xóm bị giết. Cô chạy chậm một hơi leo lên tầng bảy, móc ra chìa khóa mở cửa. Trong phòng vẫn là bộ dáng lúc cô đi, chẳng qua không ai quét tước, tích một tầng tro bụi mỏng.

Thời Yên mở tủ quần áo, lấy rất cả túi xách bên trong ra, lại tìm một thùng bìa cát tông vừa phải, bỏ từng cái túi vào. Lúc khoá cửa, cô không nhịn được nhìn thoáng qua cách vách.

Trên mặt đất ban công hiện tại vẫn còn lưu đường dấu vết cố định cảnh sát phác họa thì thể, nhìn một cái làm người ta có thể nhớ lại bộ dáng thi thể đêm hôm đó. Cửa phòng cách vách cũng phong tỏa, tránh cho người không liên quan tiến vào. Phòng ở nơi này đã hoàn toàn trở thành hung trạch, về sau chỉ sợ rất khó thuê nữa.

Cô khóa kỹ cửa, ôm thùng đi xuống nhà.

Tài xế còn ở dưới lầu chờ cô, cô bỏ cái thùng vào cốp xe, bảo tài xế lái xe đưa mình tới ngõ Thanh Nam.

https://thuviensach.vn

Màn đêm vừa mới buông xuống, ngõ Thanh Nam đã bắt đầu xa hoa truỵ lạc. Thời Yên dựa theo định vị người mua gửi tới, tìm được quán bar cô ta ở.

"Thời tiểu thư, cần tôi ôm đồ vào giúp cô không?" Tài xế giúp cô mở cốp xe, hỏi cô. Thời Yên ôm cái thùng ra, lắc lắc đầu nói: "Không cần, anh ở chỗ này chờ tôi một chút, tôi bên này hẳn là không lâu lắm đâu."

"Được."

Thời Yên ôm cái thùng đi vào quán bar, tài xế lái xe sang một bên, xuống xe châm một điếu thuốc.

Quán bar âm nhạc ầm ĩ đinh tai nhức óc, Thời Yên hỏi thăm người phục vụ một chút, người phục vụ dẫn cô tới một phòng lớn xa hoa: "Khách cô muốn tìm ở bên trong này."

"Được, cảm ơn." Thời Yên đi vào, thấy người phụ nữ ngồi trên sô pha.

Thời Yên trước kia làm diễn viên quần chúng ở đoàn phim, gặp qua không ít nữ minh tinh, nói thật, cô vẫn luôn cho rằng trong bọn họ rất nhiều người cũng không xinh đẹp như cô, nhưng người phụ nữ trước mặt, cho cô cảm giác trước mắt sáng ngời.

Cô ta mặc chiếc váy dài đỏ, như ngọn lửa lưu động, làn da tuyết trắng dưới nền màu đỏ, càng thêm có vẻ như bạch ngọc trơn bóng. Mái tóc đen dài xoã xuống, trong ánh mắt lộ ra ánh sáng nhiếp nhân tâm phách.

Người phụ nữ này đẹp đến mức trong nháy mắt làm cô hoài nghi xu hướng giới tính của mình.

"Cô, chào cô, xin hỏi là cô Cecilia Bathory?"

https://thuviensach.vn

Người phụ nữ dựa vào sô pha, ngước mắt nhìn cô mỉm cười: "Là tôi, cô chính là Thời Yên?"

"Đúng vậy, túi xách cô muốn tôi đều mang đến." Thời Yên đặt thùng giấy ở trên bàn trà, trong nháy mắt, cô cảm giác có cái gì không đúng.

Vì sao người phụ nữ này biết cô tên Thời Yên? Trên trên mạng của cô rõ ràng là Thời Mỹ Lệ.

Cô ngẩng đầu lên nhìn về phía cô ta, vừa lúc đâm vào trong ánh mắt đối phương. Ánh mắt như bị cô ta khóa lại, không thể rút khỏi người cô ta.

Thời Yên ở trong lòng chân tình thật cảm mà mắng câu thô tục, loại cảm giác này, cô lại rất quen thuộc -- ngày đầu tiên xuyên tới, khi cô bị người đàn ông ma cà rồng khống chế, chính là loại cảm giác này.

Người phụ nữ duỗi tay sờ lên mặt cô, nhẹ nhàng vỗ về trên làn da cô: "Cô thật xinh đẹp, máu cũng..... rất thơm ngọt."

Thời Yên không thể nói chuyện, chỉ có thể dùng sức mở to hai mắt trừng mắt cô ta.

Người phụ nữ mỉm cười, nói với cô: "Yên tâm, tôi sẽ không hút máu cô, như vậy quá lãng phí. Tôi muốn cắt lấy máu cô, dùng máu cô để tắm gội."

"???"Đây TM là kịch bản gì?

Khi Thời Yên mở mắt lại, đã không ở trong phòng trước đó. Cô cảm thấy thân thể của mình rất suy yếu, nhìn mọi thứ đều có chút mơ hồ không rõ. Trên cổ tay có cảm giác đau đớn, cái này làm cho thần trí của cô hơi chút thanh tỉnh, ánh mắt cô nhìn xuống, phát hiện hai cổ tay mình đều bị người cắt một đường thật dài, máu đang không ngừng từ trong cơ thể cô chảy về một vật chứa tinh xảo trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

"Cô tỉnh?" Người phụ nữ đi đến trước mặt cô, vươn tay nhẹ nhàng nâng cằm cô, "Máu của cô thật sự quá thơm ngọt, thiếu chút nữa tôi đã không nhịn được."

Chung quanh truyền đến một trận xao động, Thời Yên thuận thế nhìn xem, mới phát hiện nơi này không chỉ có hai người các cô.

"Yên tâm, không có tôi cho phép, bọn họ không dám hút máu cô." Người phụ nữ nhìn cô, môi đỏ tươi cong lên một độ cong, "Máu cô có thể làm huyết tộc điên cuồng, tôi thật tò mò, Lục Cảnh Nhiên nhịn xuống như thế nào?"

Lục Cảnh Nhiên..... Đúng vậy, Lục Cảnh Nhiên, anh còn đang ăn cơm với khách hàng? Sớm biết vậy cô đã cùng anh đi ăn cơm, rõ ràng từ nhỏ đã biết tài vận của mình kém đến muốn mệnh, đột nhiên có một khách hàng lớn như vậy, vừa thấy liền không thích hợp rồi.

Có phải cô sắp chết hay không, sau khi cô chết, Lục Cảnh Nhiên làm sao bây giờ?

Nghĩ đến đây, trong lòng Thời Yên không nhịn được khó chịu, cô không hy vọng Lục Cảnh Nhiên trở nên cực đoan như bá tước Charles, sinh mệnh của anh dài như vậy, chỉ cần sống đủ lâu, nhất định sẽ tái ngộ người mình thích.

Lục Cảnh Nhiên rời nhà hàng, không biết vì sao, anh luôn có chút tâm thần không yên. "Kiều Vũ, cậu gọi điện thoại cho tài xế, hỏi anh ta Thời Yên ở đâu."

"Dạ, tổng giám đốc." Kiều Vũ rất mau liên hệ với tài xế, xác nhận chỗ Thời Yên với anh ta, "Tài xế nói Thời Yên ở một quán bar ngõ Thanh Nam, nhưng có chút kỳ quái, cô ấy đã đi vào hai mươi phút, còn chưa ra."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhíu nhíu mày, nói với anh: "Đi ngõ Thanh Nam tìm bọn họ."

"Vâng."

Kiều Vũ lái xe về phía ngõ Thanh Nam, nơi này cách ngõ Thanh Nam không xa, không cần đến quá nhiều thời gian là tới. Lục Cảnh Nhiên đẩy cửa sổ xe xuống, để thoáng khí, muốn giảm bớt bực bội không hiểu sao xuất hiện ở đáy lòng.

Xe đi chưa bao lâu, nghênh diện quét tới một trận gió đêm, thần sắc Lục Cảnh Nhiên biến đổi, khí tức cả người đều trở nên nghiêm nghị lên.

"Sao vậy ạ?" Nhận thấy được biến hóa trên người Lục Cảnh Nhiên, Kiều Vũ cũng căng thẳng thần kinh.

"Mùi máu." Lục Cảnh Nhiên nhăn mày, biểu tình càng thêm lạnh băng, "Mùi máu Thời Yên."

Kiều Vũ còn không kịp có phản ứng, Lục Cảnh Nhiên đã biến mất bên trong xe, chỉ có gió đêm từ cửa sổ thổi vào, hoà lẫn với mùi máu tươi.

Kiều Vũ giẫm chân ga, tăng tốc đi về phía ngõ Thanh Nam.

Lục Cảnh Nhiên tìm mùi máu tươi trong không khí, tìm được một căn nhà bí ẩn. Mùi máu chính là truyền ra từ đây, anh một chân đá văng cửa với anh mà nói thùng rỗng kêu to, lắc mình tới nơi mà anh cho là mùi máu nồng nhất.

Huyết tộc trong căn nhà đều bởi vì máu Thời Yên mà hưng phấn, nhưng e ngại người phụ nữ váy đỏ ở đây, bọn họ đều không tiến lên. Lục Cảnh Nhiên đột nhiên xuất hiện, quanh thân mang theo sát khí lành lạnh, thấy trên mặt đất Thời Yên, đồng tử của anh đột nhiên co rụt lại, một tay ôm người lên: "Thời Yên! Em thế nào?! Tỉnh tỉnh!"

https://thuviensach.vn

Thời Yên mơ mơ màng màng mở mắt ra, trước mắt là khuôn mặt tuấn tú phóng đại của Lục Cảnh Nhiên. Cô tưởng chính mình trước khi chết xuất hiện ảo giác, lẩm bẩm mà gọi anh một tiếng: "Tiểu Nhiên Nhiên....."

Nhóm huyết tộc nhận ra Lục Cảnh Nhiên, xao động càng thêm lợi hại, Lục Cảnh Nhiên nhìn bọn họ một cái, cảm giác áp bách cường đại chấn nhiếp tất cả người ngo ngoe rục rịch đều an tĩnh xuống. Anh ôm Thời Yên đứng lên, ánh mắt cực lãnh mà nhìn về phía người phụ nữ váy đỏ: "Chuyện này không để yên."

Nói xong, anh và Thời Yên cùng nhau biến mất tại chỗ.

Biệt thự của Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên hơi thở thoi thóp nằm trên giường lớn trong phòng, miệng vết thương trên cánh tay cô đã được Lục Cảnh Nhiên trị hết, nhưng cô mất máu quá nhiều, chỉ còn một hơi cuối cùng. Thần sắc Lục Cảnh Nhiên tối tăm đứng ở mép giường, Kiều Vũ nôn nóng nhìn anh, thúc giục: "Tổng giám đốc, ngài do dự nữa cô ấy sẽ không cứu được thật đấy."

Dù ma cà rồng pháp lực thông thiên, cũng không thể khởi tử hồi sinh.

Lục Cảnh Nhiên siết chặt nắm tay, khóe miệng căng đến thẳng tắp, một hồi lâu, anh mới buông tay, đi qua nâng Thời Yên dậy. Thân thể của cô lạnh băng, làn da cũng tái nhợt sắp trong suốt, anh nhẹ nhàng đẩy tóc cô ra, lộ ra một đoạn cổ trắng nõn.

James nói không sai, máu của Thời Yên có dụ hoặc trí mạng, anh cũng từng ảo tưởng, máu của Thời Yên nên có bao nhiêu thơm ngọt, làm anh cảm thấy thỏa mãn cỡ nào. Nhưng anh chưa từng nghĩ tới muốn chân chính hút máu cô.

Anh nhìn Thời Yên đang nhắm mắt lại, chậm rãi hé miệng, lần đầu tiên lộ răng nanh của anh.

https://thuviensach.vn

Thời điểm hàm răng đâm thủng da thịt cô, như thể mặt hồ mùa xuân phá băng nháy mắt, máu thơm ngọt chui vào khoang miệng, mang cho thân và tâm Lục Cảnh Nhiên thoả mãn cực hạn trước nay chưa từng có.

Thời Yên cảm thấy thân thể bay bổng của mình càng ngày càng nặng, không chỉ có như thế, còn giống có người châm lửa bên cạnh cô.

Nóng, nóng không chịu nổi, cô phảng phất như người đi một ngày một đêm ở sa mạc, yết hầu sắp toát ra khói.

Thân thể đang khát vọng gì đó cực độ, nhưng cô lại không biết là cái gì, cô nghe thấy có người ở bên tai gọi tên cô, liền chậm rãi mở mắt. Người trước mắt vẫn như cũ là Lục Cảnh Nhiên, cô vươn tay về phía anh, phun ra một chữ thất thanh: "Khát....."

Lục Cảnh Nhiên bắt lấy tay cô, ôm cô vào lòng. Anh giống như đang nói gì đó, Thời Yên không nghe rõ, cô chỉ cảm thấy trên người Lục Cảnh Nhiên tản mát ra hơi thở mê người, cô rất thích.

Cô hơi hơi ngẩng đầu lên, bản năng hé miệng, cắn trên cổ Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên kêu rên một tiếng, không đẩy cô ra, ngược lại ôm cô chặt hơn nữa. Sau khi Thời Yên cắn thủng làn da của Lục Cảnh Nhiên, rốt cuộc hiểu mình đang khát vọng cái gì.

Cô muốn máu anh.

Máu Lục Cảnh Nhiên như nước suối mát lạnh, rót vào thân thể khô nóng của cô, loại cảm giác này quá mức mỹ diệu, thế cho nên cô ôm Lục Cảnh Nhiên, tham lam mà mút vào. Sắc mặt Lục Cảnh Nhiên mắt thường có thể thấy được trắng dần, Kiều Vũ ở một bên gấp đến độ không được: "Tổng giám đốc, không thể để cô ấy hút nữa! Như vậy nữa ngài sẽ....."

https://thuviensach.vn

"Đi ra ngoài." Lục Cảnh Nhiên đánh gãy anh, lạnh nhạt ngầm ra mệnh lệnh. Thanh âm của anh có không dung phản kháng, Kiều Vũ tuy mọi cách không muốn, vẫn nghe mệnh lui ra ngoài.

Lục Cảnh Nhiên ôm Thời Yên, ngón tay chôn trong sợi tóc của cô, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Muốn bao nhiêu, đều lấy đi đi.

Thời Yên lần nữa tỉnh lại đã là nửa giờ sau. Cô cảm giác tốt hơn rất nhiều, toàn bộ thân thể như thể thoát thai hoán cốt.

Lục Cảnh Nhiên ngồi ở bên cạnh cô, thần sắc có vẻ có chút tiều tụy, thấy cô tỉnh lại, mỉm cười với cô: "Tỉnh?"

Thời Yên nhẹ nhàng cong khóe miệng, cũng nhìn anh cười: "Vừa rồi em mơ một giấc mơ, em mơ thấy em hút máu anh."

Ánh mắt Lục Cảnh Nhiên khẽ biến, anh xoa mái tóc mềm mại của cô, nhìn chăm chú vào cô: "Đó không phải mộng, tôi sơ ủng em."

Thời Yên hơi hơi sửng sốt, kỳ thật cô hoặc nhiều hoặc ít đoán được, bởi vì cô có thể cảm giác được, thân thể của cô rõ ràng có chút không giống trước kia.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô chỉ lúc mới đầu ngẩn ra, lúc sau lại không có gì phản ứng, trong lòng càng thêm không rõ. Anh rũ đôi mắt, không nhìn cô: "Xin lỗi, tôi tự tiện làm quyết định này, nếu em không thể tha thứ cho tôi, tôi cũng có thể lý giải. Hiện thực nghiệm cải tạo vị giác còn chưa thành công, em cũng không thể cảm nhận được hương vị đồ ăn nhân loại nữa, chỉ có thể dựa vào máu sinh tồn."

Lời anh nói tiến vào trong tai Thời Yên không hiểu sao lại mang theo tủi thân, lại xứng với thần sắc tiểu tụy của anh, nhìn qua càng thêm đáng

https://thuviensach.vn

thương. Thời Yên ngồi dậy, cầm tay anh nói: "Không sao, xuân phong mười dặm, sữa bò chocolate, Cacao Brownie, thăn bò tiêu đen, gà hầm ớt, toàn bộ không bằng anh."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh trầm mặc một hồi lâu, mới rốt cuộc lộ ra một nụ cười: "Bây giờ em nói vậy thôi, rất mau em sẽ không chịu nổi."

"Sẽ không, em tin thực nghiệm của James nhất định sẽ thành công!"

"Hy vọng thế." Lục Cảnh Nhiên nắm ngược lại tay cô, vén sợi tóc trên trán cô, "Trước đó, em cũng không thể ăn bậy những thứ khác, muốn máu, trực tiếp tới tìm tôi."

Thời Yên chớp chớp mắt: "Anh đây là phải làm kho máu tư nhân cho em sao?"

Lục Cảnh Nhiên cúi đầu hôn môi cô, thấp giọng nói trước mặt cô: "Ngoan, máu những người khác em sẽ không thích."

Không biết có phải bởi vì mình cũng biến thành ma cà rồng hay không, bây giờ Thời Yên hôn môi với Lục Cảnh Nhiên sẽ không cảm thấy anh lạnh lạnh nữa. Cô có chút tham luyến hôn lại anh, Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên kéo dãn khoảng cách với coi, bắt đầu cùng cô tính nợ cũ: "Em biết người em đi gặp hôm nay là ai không?"

Thời Yên ngây người một chút, hồi tưởng nói: "Hình như tên Cecilia Bathory?"

Lục Cảnh Nhiên cười lạnh một tiếng: "Vậy em biết Cecilia Bathory là hậu nhân của bá tước ma cà rồng Elizabeth Bathory không?"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Xin lỗi, cô thật không nghĩ tới, cô ta lại dùng tên thật để lướt trên mạng.

"Elizabeth Bathory đam mê máu tươi của thiếu nữ, cô ta cho rằng dùng bọn họ máu tắm gội, sẽ có thể đoạt lấy sự xinh đẹp của họ, hơn nữa thanh xuân được gìn giữ vĩnh viễn. Cô ta là giai nhân máu mặt có tiếng ở Hungary, vì lấy được máu thiếu nữ, còn chuyên môn phát minh rất nhiều cực hình tàn nhẫn, 'buồng giam trinh nữ' chính là một trong số đó."

('Buồng giam trinh nữ' là hình thức tra tấn tàn khốc đối với phụ nữ. Nó được thiết kế có hình dáng giống như trinh nữ, bên trong rỗng để có thể cho vừa một người. Mặt trong có những gai nhọn đâm vào da thịt phạm nhân.)

"....." Thời Yên khẩn trương nuốt nước miếng, 'buồng giam trinh nữ' được gọi là buồng giam trí mạng, cô cũng nghe nói qua, may mắn hôm nay Cecilia không dùng cái này đối phó cô, "Em nhớ rõ nữ bá tước ma cà rồng cũng không phải ma cà rồng thật sự."

"Cô ta đương nhiên không phải, cô ta chính là một người phụ nữ điên tàn nhẫn khát vọng máu tươi." Sắc mặt Lục Cảnh Nhiên khó coi, hiển nhiên, anh chẳng hề muốn dính líu quan hệ với vị nữ bá tước ma cà rồng đó.

Thời Yên bò dậy ôm cổ anh, muốn dỗ anh để anh đừng nóng giận, lời nói còn chưa ra khỏi miệng, cô nhạy bén nhận thấy có người nào lại đây, còn không chỉ một cái.

Lục Cảnh Nhiên cũng đã nhận ra, anh cau mày, bảo Thời Yên nằm trở về: "Em nằm yên trong phòng, tôi đi xem."

"Ai....." Thời Yên kêu một tiếng, còn muốn cùng đi ra ngoài, Kiều Vũ liền gõ cửa đi đến. Sắc mặt của anh ấy cũng không tốt lắm, anh ấy nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái, Lục Cảnh Nhiên liền ngầm hiểu nói: "Tôi đi xử lý, cậu lưu lại nơi này chiếu cố cô ấy."

https://thuviensach.vn

Anh nói xong liền đi ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại hai người Thời Yên và Kiều Vũ.

Thời Yên nhìn ra được trợ lý Kiều không vui vì mình cho lắm, cô khụ một tiếng, nói với anh: "Trợ lý Kiều, anh làm sao vậy?"

Kiều Vũ đứng ở một bên, nhìn cô nói: "Hy vọng cô đừng bởi vì sơ ủng mà trách cứ tổng giám dốc, anh ấy làm như vậy tất cả đều là vì cứu cô. Tổng giám đốc thật sự rất thích cô, sau khi gặp được cô, người sắt ít khi nói cười như anh ấy cũng sụp đổ."

Thời Yên: "....."

Trợ lý Kiều hiểu nhiều nhỉ.

"Hơn nữa cô biết cô hút bao nhiêu máu của anh ấy hay không?"

Thời Yên bị hỏi đến sửng sốt, trong ấn tượng, hình như cô vẫn luôn ôm Lục Cảnh Nhiên, muốn lấy máu tươi từ chỗ anh. Cô nhíu mày, hỏi Kiều Vũ: "Anh biết bên ngoài là ai không?"

Kiều Vũ tức giận nói: "Là một đám tuổi trẻ phản loạn, huyết tộc bởi vì tuổi thọ rất dài, cho nên không giống nhân loại, có tự nhiên thay đổi triều đại, huyết tộc lớn tuổi vĩnh viễn có địa vị cao, mấy người trẻ tuổi đó tự nhiên không cam lòng."

Kẻ phản loạn, cái này từ lần trước khi Hoắc Kỳ tìm tới, tựa hồ cũng nói với Lục Cảnh Nhiên.

Thời Yên hỏi: "Sát thủ trước đó cũng là bọn họ tìm?"

"Đúng vậy, kẻ đầu sỏ bọn họ là Kastner, năm đó là tổng giám đốc có lòng tốt cứu hắn ta, hắn ta mới có thể sống tới ngày nay, không nghĩ tới hiện tại hắn ta đi đầu tạo phản." Tiếng Kiều Vũ vừa ra, bên ngoài liền

https://thuviensach.vn

truyền đến một tiếng vang "loảng xoảng" lớn, Thời Yên không chút suy nghĩ xông ra ngoài.

Kiều Vũ ở trong phòng cả kinh, không phải bởi vì bên ngoài vang lớn, mà là bởi vì Thời Yên thoắt cái đã biến mất trước mặt anh. Lục Cảnh Nhiên có dị năng cường đại, Thời Yên hút máu anh, cũng có thể kế thừa một bộ phận năng lực của anh, nhưng cô vừa mới bị sơ ủng không lâu, đã có thể tùy tâm sở dục vận dụng như vậy sao?

Anh không nghĩ nhiều, cũng vội đuổi theo.

Phòng khách, đèn lớn treo ở trên đỉnh không biết vì sao rơi ở trên mặt đất, pha lê vỡ đầy đất. Lục Cảnh Nhiên đứng cạnh đèn, đối diện vây quanh mấy huyết tộc trẻ tuổi. Kastner đứng ở đầu tiên, nhất thời cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Sắc mặt Lục Cảnh Nhiên không tốt nhìn bọn họ, lạnh lùng mở miệng: "Cút trở về hang ổ của các cậu, tôi có thể tạm thời không truy cứu chuyện hôm nay."

Kastner đánh giá anh một lúc, cười một tiếng nói: "Thân vương đại nhân thân yêu của tôi, anh thật đúng là biết làm bộ làm tịch, tôi nghe nói, anh vì cứu người phụ nữ nhân loại kia, tổn thất không ít máu, hiện tại thân thể của anh suy yếu như vậy, căn bản không phải đối thủ của chúng tôi." Hôm nay, chính là thời cơ giết chết anh tốt nhất.

"Còn phải cảm ơn người người phụ nữ điên Cecilia kia."

Lục Cảnh Nhiên hơi mấp máy khóe miệng, không lên tiếng. Kastner nói không sai, hiện tại anh rất suy yếu, vừa rồi sử dụng một chút năng lực kìa đã là rất miễn cưỡng.

Trên lầu bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười khẽ, Kastner ngẩng đầu, thấy một người phụ nữ tóc dài ngồi trên rào chắn tầng ba, đang mỉm

https://thuviensach.vn

cười nhìn anh ta. Tóc cô rất dài, đã vượt qua vòng eo, tùy ý xoã trên người, lại có một vẻ đẹp khác. Khuôn mặt cô rất đẹp, đôi môi xinh đẹp cong lên ý cười, đôi mắt trắng đen rõ ràng nháy mắt với người ta, phảng phất có thể câu tâm phách người.

Người phụ nữ này, chính là nhân loại thân vương sơ ủng kia sao?

A, không thể không thừa nhận, ánh mắt thân vương bọn họ nhìn phụ nữ đúng là không tồi.

Lục Cảnh Nhiên nhìn thấy Thời Yên, mày lơ đãng nhăn lại: "Sao em lại ra đây? Không phải bảo em ở trong phòng sao?"

Thời Yên vô tội nhìn anh một cái, mũi chân nhẹ nhàng điểm trên rào chắn, từ trên lầu bay xuống dưới. Đây là lần đầu tiên Thời Yên sử dụng năng lực phi hành sau khi biến thành ma cà rồng, nhưng khả năng thích ứng của cô rất khá, đại khái..... Là bởi vì kinh nghiệm treo dây cáp trước kia phong phú.

Sau khi vững vàng đáp xuống đất, cô cười nói với Lục Cảnh Nhiên: "Em tới giúp anh mà."

"Nơi này không cần em hỗ trợ." Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía Kiều Vũ cũng tới đây, trong ánh mắt mang theo bất mãn và trách móc nặng nề rõ ràng, "Không phải bảo cậu để ý cô ấy sao?"

"Xin lỗi, tổng giám đốc." Kiều Vũ thực bất đắc dĩ, thật không phải anh không muốn trông, mà là hiện tại Thời Yên sợ là anh không trông được.

Thời Yên hiển nhiên cũng không có ý tính rời đi, cô quay người lại, đánh giá kẻ đứng đầu đám phản loạn, Kastner: "Anh chính là Kastner? Không phải tôi nói, loại vong ân phụ nghĩa, đứng núi này trông núi nọ, sói mắt trắng chẳng biết xấu hổ như anh, cả đại móng heo cũng chẳng phải, anh nhiều nhất chính là chân heo, còn là cái loại chưa xát muối."

https://thuviensach.vn

.....

Trong phòng một trận im lặng quỷ dị, cuối cùng quản gia cười khẽ một tiếng, kíp nổ lửa giận của Kastner: "A! Một người phụ nữ nhân loại hèn hạ, dám nói tôi như vậy?"

Thời Yên "A" đáp lại: "Cái gì gọi là người phụ nữ nhân hèn hạ? Tôi là phu nhân thân vương của các người, tôn trọng chút đi."

Kastner giận quá hoá cười, không vô nghĩa với cô nữa, trực tiếp lắc mình xuất hiện gần cô. Lục Cảnh Nhiên kéo Thời Yên qua, vội triệu hồi về sau, nhưng bởi vì anh thật sự quá hư nhược rồi, tốc độ cũng chậm rất nhiều. Khóe miệng Kastner nhếch lên, thân vương thế này, cả một mình anh ta cũng đánh không lại.

Anh ta đang muốn sấn lên truy kích, Thời Yên liền vươn tay, dùng một đạo hồng quang vây khốn anh ta -- đây là chiêu thức Lục Cảnh Nhiên từng dùng trước đó, cô rất tự nhiên sử dụng. Kastner rõ ràng lắp bắp kinh hãi, không đợi anh ta có phản ứng, Thời Yên lại vung tay lên, ném anh ta vào tường.

Kastner vững chắc mà nện ở trên tường, "phụt" hộc ra một búng máu, mấy kẻ phản loạn còn lại thấy thế, đều xông tới Thời Yên. Đạo hồng quang trong tay Thời Yên biến thành một chiếc roi mềm mại, "bụp" một tiếng vung về phía bọn họ.

Loại cảm giác này thật sự là quá sung sướng, phía trước đều là đám ma cà rồng luân phiên bắt nạt cô, hiện tại rốt cuộc đến phiên cô trả thù lại! Hồng quang ở trên tay cô như có sinh mệnh, quất người xong, còn trở nên như xiềng xích, trói mấy người lại một chỗ.

Thời Yên thu hồi tay, cảm xúc vui sướng bộc lộ ra ngoài.

Thời Mỹ Lệ cô sao lại có thể lợi hại như vậy cơ chứ!

https://thuviensach.vn

Kiều Vũ cũng xem đến ngây người, dựa theo xu thế này, về sau thư ký Thời có thể bạo lực gia đình tổng giám đốc của họ không nhỉ??

"Chơi đủ chưa?"

Thanh âm của Lục Cảnh Nhiên từ phía sau truyền đến, Thời Yên chạy tới ôm lấy anh, vui vẻ hất cằm hai cái: "Anh thấy không? Em thật là lợi hại nha!"

Lục Cảnh Nhiên mềm nhẹ vỗ đầu cô, trong mắt mang theo sủng nịch và bất đắc dĩ: "Ừ, Yên Yên nhà ta lợi hại nhất, nhưng em mới có được dị năng, đừng sử dụng quá mức."

"À, vâng, lần sau em lại tìm bọn họ chơi!"

Nhóm người trẻ tuổi: "....." Không được đâu mà???

Kastner ở ven tường giãy giụa đứng lên, còn muốn phản kích lần cuối, kết quả lời nói tàn nhẫn còn chưa ra khỏi miệng, một số lớn người đã từ bên ngoài đuổi tới. Người cầm đầu là người đàn ông lần trước bắt giết khi Hoắc Kỳ, Thời Yên gặp qua một lần. Anh ta vẫn là bộ dáng lười biếng như trước, đi vào đánh giá khắp nơi một chút: "Hình như chúng tôi bỏ lỡ chuyện gì đó."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Áp giải hết về, chờ trưởng lão xử trí."

Thời Yên vội bổ sung: "Còn phải tính toán tổn thất trong nhà, bắt bọn họ đền tiền!"

Người đàn ông không nhịn được cười một chút, nhìn cô nói: "Xem ra phu nhân thân vương của chúng ta rất biết quản gia."

"Ha ha, thường thôi thường thôi."

https://thuviensach.vn

Sau khi nhóm người trẻ tuổi bị giải đi, biệt thự lớn của Lục Cảnh Nhiên lại khôi phục an bình, anh phân phó quản gia và Kiều Vũ xử lý giải quyết tốt hậu quả, tự mình kéo Thời Yên lên tầng. Thời Yên còn đang đắm chìm trong lúc mình đại triển thần uy vừa rồi, hưng phấn vô cùng, Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, cảm thấy cần phải phổ cập cho cô thông tin về ma cà rồng nhiều hơn: "Kẻ phản loạn phát triển cho tới hôm nay, đã là một tổ chức rất khổng lồ, bọn Kastner chẳng qua là một ít quân cờ bị bọn họ mê hoặc tham gia."

Thời Yên gật gật đầu, nói: "Em hiểu, tựa như tổ chức ám sát Hoàng Thượng, vĩnh viễn sẽ không tan rã."

..... Được thôi, cái này là anh trước kia tự mình làm so sánh, anh nhận: "Mặt khác, trên thế giới này còn có một loại người, gọi là thợ săn ma cà rồng, bọn họ lấy săn giết ma cà rồng làm nhiệm vụ của mình, cũng đã trải qua thời gian đấu tranh rất lâu với bọn anh."

Thợ săn ma cà rồng cũng không phải từ ngữ xa lạ với Thời Yên, lúc trước vì công lược Lục Cảnh Nhiên, cô đã học không ít bài học.

Lục Cảnh Nhiên ôm eo cô, hôn một cái lên môi cô: "Cho nên, thế giới này rất nguy hiểm, về sau em đều phải bên cạnh anh, không được chạy loạn."

Thời Yên cố ý nói: "Nhưng hiện tại em có siêu năng lực rồi."

"Vậy cũng không được." Cánh tay Lục Cảnh Nhiên ôm cô không nỡ buông ra, qua hơn nửa ngày mới nói, "Lăn lộn cả đêm, nghỉ ngơi trước đi."

"Vâng." Thời Yên giữ chặt Lục Cảnh Nhiên chuẩn bị rời đi, đơn thuần nhìn anh, "Cùng nhau ngủ đi."

"....."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cuối cùng vẫn không chịu được dụ hoặc, nằm xuống cạnh Thời Yên, Thời Yên nhìn khuôn mặt anh gần trong gang tấc, thường thường sẽ ngây ngô cười ra tiếng. Lục Cảnh Nhiên rõ ràng cảm thấy hành động này rất ấu trĩ, khóe miệng lại không nhịn được cũng cong lên theo.

Thời Yên bắt lấy tay anh, cười khanh khách hỏi anh: "Anh có cảm thấy em xinh hơn không?"

Lục Cảnh Nhiên buồn cười một tiếng, ngực hơi hơi chấn động: "Huyết thống của anh ưu tú như vậy, sau khi được anh sơ ủng trở nên xinh hơn là bình thường."

"Ôi, thật tự phụ." Thời Yên ngoài miệng nói như vậy, trong lòng lại vui rạo rực. Lục Cảnh Nhiên cười, nhẹ nhàng vỗ về tóc cô. Hiện cô mới vừa trở thành huyết tộc, cảm nhận được đều là ưu điểm của huyết tộc, chờ về sau sống lâu hơn, cô có thể bắt đầu trách anh không?

"Anh làm sao vậy?" Thời Yên thấy thần sắc của anh hơi lạ, liền mở miệng hỏi. Lục Cảnh Nhiên lắc đầu, không nhịn được tiến lên, lại hôn cô: "Ngủ đi."

"Vâng....." Anh hôn rất mềm nhẹ, trái tim Thời Yên cũng trở nên mềm nhũn. Khóe miệng cô mang theo nụ cười nhẹ, nhắm hai mắt lại, tay vẫn còn nắm chặt lấy Lục Cảnh Nhiên, một chút cũng không buông ra.

Lần đầu tiên cùng chung chăn gối, hai người đều ngủ rất ngon, thế cho nên ngày hôm sau..... cả hai quên khuấy phải đi công ty.

Đây còn là lần đầu tiên kể từ khi Hưng Ức thành lập tới nay, Lục Cảnh Nhiên nghỉ làm, Kiều Vũ nhận được cuộc gọi "Hủy bỏ hội nghị" của anh xong, không khống chế được mà suy đoán tối qua hai người họ làm cái gì.

"Xin lỗi các vị, hôm nay tổng giám đốc có việc đột xuất, hội nghị buổi sáng hủy bỏ." Kiều Vũ đứng ở phòng họp, mặt mỉm cười mà thông báo cho

https://thuviensach.vn

đồng nghiệp đến tham dự. Giám đốc các bộ phận lập tức nhỏ giọng nói chuyện với nhau, Kiều Vũ vì muốn biết cái nhìn của họ với việc hủy bỏ hội nghị, vận dụng dị năng nhìn lén bọn họ nói chuyện phiếm.

"Không biết vì sao, tôi luôn có một loại cảm giác chính mình cực cực khổ khổ tới hoàng cung, công công lại bỗng nhiên tiến vào nói Hoàng Thượng có việc hôm nay không lên triều."

Kiều Vũ: "???"

Mời bọn họ lập tức giải thích một chút công công là ai!

Bên kia, nếu Lục Cảnh Nhiên đã đẩy lùi hội nghị, liền dứt khoát ăn vạ không đứng dậy. Anh không đứng dậy, Thời Yên tự nhiên càng sẽ không dậy, có thể quang minh chính đại nghỉ phép như vậy, cô đương nhiên muốn hưởng thụ nhiều hơn.

Sau khi Lục Cảnh Nhiên tỉnh, liền nhìn chằm chằm vào Thời Yên, tuy là từ trước đến nay Thời Yên da mặt dày, cũng không chịu được ánh mắt nóng bỏng của anh: "Ghét ghê, em biết em trở nên xinh hơn, nhưng anh cũng không cần nhìn chằm chằm vào em vậy chứ."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, con ngươi không chút nào che dấu quyến luyến: "Vừa mở mắt ra là có thể thấy em, thật tốt. Nhiều năm như vậy, cuộc sống của anh vẫn luôn rất buồn tẻ, không phải xử lý sự vụ mật đảng, chính là xử lý nghiệp vụ công ty, thời gian sau này, anh chỉ nghĩ tất cả đều dùng để bên cạnh em."

Thời Yên kinh ngạc nhìn anh, Lục tổng hiện tại, cũng biết nói lời âu yếm!

Lục Cảnh Nhiên bị biểu cảm của cô chọc cười: "Phản ứng này của em là có ý gì?"

https://thuviensach.vn

"Không có, chỉ rất kinh ngạc anh biết nói mấy lời này."

Lục Cảnh Nhiên tới gần cô, cố ý hạ thấp giọng nói: "Vậy hôm nay em dọn đến phòng tôi, như thế nào?"

"....." Thì ra kịch bản ở chỗ này. Cô khống chế nội tâm vui sướng, đẩy Lục Cảnh Nhiên ra, bò dậy: "Chẳng nói với anh nữa."

Cô đi đến bên cửa sổ, thói quen định kéo rèm.

"Đừng!" Lục Cảnh Nhiên đột nhiên ôm lấy cô, mang theo cô lui đến cạnh cửa phòng. Tim anh đạp nhanh, trong ánh mắt cũng còn kinh hoảng chưa tan đi, Thời Yên ngây ngốc chớp mắt, vỗ lưng trấn an: "Không sao, không sao."

Lục Cảnh Nhiên kịch liệt thở hổn hển mấy hơi, chế trụ vai cô, nhìn thẳng cô nói: "Tối hôm qua còn có một chuyện quan trọng nhất, anh quên nói với em, ánh mặt trời là trí mạng của ma cà rồng, anh không xác định em có giống anh, cũng không sợ ánh sáng hay không."

Lời này khiến tâm trạng Thời Yên hạ xuống một ít, thực nghiệm của James còn có khả năng thành công, nhưng nếu cô sợ ánh sáng, vậy hết thuốc chữa.

Cô nhìn thoáng qua bức rèm dày nặng bên cửa sổ, ánh mặt trời bị cách trở ở bên ngoài, như phân chia ranh giới rõ ràng hai thế giới. Thời Yên ngẩng đầu lên, nhìn Lục Cảnh Nhiên nói: "Chúng ta thử xem đi."

"Không được." Đôi tay Lục Cảnh Nhiên theo bản năng giữ chặt cô hơn.

Thời Yên nói: "Không thử xem, sao biết em có sợ hay không hả? Em chỉ thử một ngón tay thôi nhé? Bằng không tóc cũng được mà."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên tự hỏi hồi lâu, cuối cùng vẫn thỏa hiệp nói: "Thử tóc trước."

"..... Vâng."

Anh kéo Thời Yên đi đến bên cửa sổ, không cho phép cô đến gần quá, chính anh kéo một mớ tóc của cô, vén một góc rèm nhỏ, thả tóc cô ra ngoài.

Một giây, hai giây, vài giây đi qua, dưới ánh mặt trời tóc không có khác thường nào, Thời Yên vui vẻ cong khóe miệng, nhìn anh nói: "Hình như không sao!"

Lục Cảnh Nhiên hãy còn tự hỏi, một nhân loại mới vừa bị sơ ủng, khả năng sẽ tạm thời không quen thay đổi từ nhân loại đến huyết tộc, nhưng đối với ánh mặt trời có hại đến mạng của họ, bọn họ sẽ xuất phát từ bản năng tránh đi. Động tác mở rèm cửa sổ cửa rồi của Thời Yên rất tự nhiên, không có một chút cảm giác không được tự nhiên, có phải chứng tỏ cô thật sự không sợ ánh mặt trời?

Anh do dự thật lâu, mới nói với Thời Yên: "Dùng đầu ngón tay thử xem đi."

Ánh mặt trời sẽ ăn mòn da thịt ma cà rồng, hơn nữa miệng vết thương không thể tự lành. Dù là một ngón tay, anh cũng không muốn để cô thử. Nhưng như lời Thời Yên, không thử không có biện pháp biết kết quả.

Thời Yên kéo tay đưa qua, khóe miệng Lục Cảnh Nhiên mím chặt, nhìn biểu tình còn khẩn trương hơn cô. Tay cô từ chút tiếp cận cửa sổ, cuối cùng hoàn toàn bại lộ dưới ánh mặt trời.

Phản ứng của ma cà rồng đối với ánh mắt trời rất nhanh nhạy, cơ hồ là nháy mắt ánh nắng chiếu lên trên người, làn da bọn họ sẽ bắt đầu xuất hiện

https://thuviensach.vn

biến hóa. Ngón tay Thời Yên dừng dưới ánh mặt trời một giây, sau đó bị Lục Cảnh Nhiên nắm chặt kéo nhanh vào trong lòng bàn tay.

"Đủ rồi." Anh kéo cô đến chỗ ánh mặt trời không chiếu đến, buông tay cẩn thận kiểm tra ngón tay cô, "Có cảm giác gì không?"

"Ừm..... Ấm áp dễ chịu." Cô nở nụ cười với anh, "Hiện em cảm thấy huyết thống của anh rất ưu tú!"

Lục Cảnh Nhiên cũng cong khóe miệng theo cô, nhìn cô nói: "Sự ưu tú của anh không chỉ như vậy, em muốn thử xem không?"

"....." Xe của tổng giám đốc nói lao là lao.

"Quấy rầy một chút." Quản gia đứng ở ngoài cửa, gõ cửa, "Tiên sinh, hai người cần dùng cơm trưa không?"

Lục Cảnh Nhiên vừa định nói không cần, Thời Yên liền đáp: "Có."

Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía cô, hỏi: "Em đói bụng?" Như thể sợ Thời Yên hiểu lầm, anh còn giải thích một phen: "Quản gia nói cơm trưa, cũng không phải là đồ ăn nhân loại, mà là máu động vật ngày thường anh uống."

Thời Yên nói: "Em biết mà, dù sao em cũng phải thích ứng trước chứ."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, mấp máy khóe miệng: "Em không cần uống mấy cái đó, máu tôi có thể cho em."

Thời Yên thò lại gần, ôm lấy eo anh: "Không cần, em không thể mãi uống máu anh, em và anh ăn thứ giống nhau là được."

Lục Cảnh Nhiên giơ tay xoa xoa đỉnh đầu cô, nhẹ giọng nói: "Có là máu động vật ngon, cũng không mỹ vị bằng máu nhân loại hay huyết tộc

https://thuviensach.vn

khác." Càng không thể đánh đồng với máu anh. Tuy Thời Yên trở thành huyết tộc, nhưng chỉ uống qua máu anh, bọn họ từ trước đến nay kén ăn, là anh biến cô thành như vậy, anh nguyện ý dùng máu mình cho cô uống.

Hơn nữa, anh cũng không hy vọng cô uống máu người khác.

Thời Yên nói: "Chỉ cần anh uống, máu động vật cũng mỹ vị như thế."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Nhà ăn, trước mặt từng người Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên bày một ly máy động vật. Thời Yên cầm lấy cái ly ngửi thử, hương vị máu không hề tràn ngập mùi tanh như trước kia, ngược lại có vị thơm ngọt thoang thoảng. Cô nhẹ nhàng nếm một hớp, các phương diện vị với mùi, so với máu Lục Cảnh Nhiên kém rất nhiều, nhưng vẫn có thể vào miệng.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô không bài xích uống vào, thoáng yên tâm: "Trước kia có một truyền thuyết, nói nếu huyết tộc mãi uống máu động vật thì sẽ có được tính chất đặc biệt của động vật."

Thời Yên chớp chớp mắt, đầy mặt chờ mong nhìn anh: "Vậy nếu anh uống máu mèo, sẽ mọc tai mèo sao?"

"....." Nếu thật sự có thể, anh trái lại muốn nhìn cô mọc tai mèo.

Kiều Vũ từ bên ngoài đi vào, nhìn hai người hài hòa dùng cơm, khụ một tiếng nói: "Tổng giám đốc, tìm được Cecilia."

Nghe thấy cái tên này, ánh mắt Lục Cảnh Nhiên lạnh xuống, anh dùng khăn giấy lau khóe miệng, đứng lên nói với Thời Yên: "Anh đi ra ngoài một chút, lập tức quay lại."

Thời Yên theo anh đứng lên, gọi anh lại: "Chờ một chút."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên quay đầu lại, nhìn cô: "Không phải em muốn cầu tình cho cô ta chứ?"

"Không phải, em tự mình ra tay!"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 16: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (16)

Thời Yên thay quần áo, chuẩn bị đi theo Lục Cảnh Nhiên ra ngoài. Lục Cảnh Nhiên cầm ô chờ ở bên ngoài, sau khi cô ra, cầm ô che đỉnh đầu cô. Thời Yên nhìn ô trên đầu mình, hỏi anh: "Làm gì vậy?"

"Giúp em che ánh mặt trời, cái ô này là James đặc chế, có thể tạo được tác dụng bảo vệ nhất định."

Thời Yên biết anh vẫn là lo lắng cho mình, cũng liền ngoan ngoãn cùng anh đi dưới ô.

"Nếu có cảm thấy nơi nào không thoải mái, nhất định phải lập tức nói cho anh." Lục Cảnh Nhiên dặn dò.

"Biết rồi biết rồi, anh sắp thành mẹ già rồi!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Kiều Vũ bên cạnh khụ một tiếng, giúp bọn họ mở cửa xe.

Cecilia bị giam giữ ở phòng thẩm vấn của mật đảng, cho dù trở thành tù nhân, cô ta vẫn vẫn duy trì cao quý xinh đẹp trên người. Thời Yên thật sự cảm thấy cô ta xinh đẹp, chỉ đáng tiếc đầu óc chứa toàn nước, quả thực là phí phạm của trời.

Lục Cảnh Nhiên đi vào, vẻ thong dong trên mặt Cecilia xuất hiện vết nứt. Cô ta nhìn vẻ mặt băng sương của Lục Cảnh Nhiên, còn có Thời Yên

https://thuviensach.vn

bên cạnh anh lại tung tăng nhảy nhót, mấp máy môi đỏ nói: "Các người muốn thế nào?"

Lục Cảnh Nhiên lãnh đạm cong môi, đi đến trước mặt cô ta: "Ma đảng các cô không tuân thủ giới luật mật đảng, không chút nào cố kỵ mà săn giết nhân loại, hoặc là ở trước mặt bọn họ bại lộ thân phận của mình, như vậy tôi xử trí cô, cũng có thể không cần dựa theo quy định của mật đảng, muốn làm thế nào thì làm thế."

Sắc mặt Cecilia rốt cuộc trở nên khó coi, cô ta một chút cũng không nghi ngờ lời anh nói.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô ta một cái, đi trở về bên cạnh Thời Yên, hỏi cô: "Em muốn xử lý cô ta như thế nào?"

Thời Yên con dao lấy từ phòng bếp trong túi tuỳ thân, cười ha hả: "Đương nhiên là ăn miếng trả miếng. Hôm nay em cũng muốn lấy máu cô ta."

Cecilia nhìn con dao trên tay cô, khịt mũi coi thường.

Lục Cảnh Nhiên quay đầu lại nói gì đó với Kiều Vũ, chẳng được bao lâu, Kiều Vũ cầm một con dao giống dao mổ đi đến. Lục Cảnh Nhiên đưa con dao vào tay Thời Yên, nói với cô: "Dùng cái này, đây là con dao ngày thường James làm thực nghiệm, dù huyết tộc bị cắt, trong khoảng thời gian ngắn miệng vết thương không thể tự lành."

"....." Không phải James ngày thường đều làm thực nghiệm gì đó sao? Sao nghe máu me như vậy? Nhưng con dao này vẫn là hữu dụng.

Cô cầm con dao Lục Cảnh Nhiên đưa cho cô, đi tới trước mặt Cecilia. Cecilia lùi về sau một bước theo bản năng, sau đó bị người canh giữ cô ta dùng dị năng khống chế.

https://thuviensach.vn

Thời Yên nở nụ cười: "Cảm giác thân thể không thể nhúc nhích thế nào? Đừng nóng vội, từ từ hưởng thụ." Cô dùng con dao khẽ khứa trên cổ tay cô ta, liền xuất hiện một miệng vết thương, đại khái là bởi vì da Cecilia vốn quá trắng, miệng vết thương này có vẻ cực kỳ dữ tợn. Máu cô ta chảy ra từ miệng vết thương, miệng vết thương cũng không có xu thế khép lại.

Năng lực tự lành của huyết tộc vốn chính là tùy người mà khác nhau, loại năng lực cường đại sau khi bị thương lập tức có thể khôi phục như Lục Cảnh Nhiên rất ít. Hơn nữa dao phẫu thuật James đặc chế, máu này, đủ Cecilia chảy một hồi lâu.

Thấy máu mình không ngừng chảy ra khỏi cơ thể, biểu tình của Cecilia cũng càng ngày càng hoảng sợ: "Không, các người không thể làm vậy với tôi! Trả máu lại cho tôi, tôi không cần biến thành thây khô nhăn dúm dó!"

So với tử vong, đối với cô ta mà nói biến thành thây khô xấu xí, mới càng thêm đáng sợ.

"Tôi mới cắt một bàn tay của cô, cô không đến mức kích động như vậy chứ." Thời Yên bị tiếng hô điên loạn của cô ta dọa giật mình, một cái tay khác cũng lười cắt nữa. Lục Cảnh Nhiên ở một bên lạnh lùng nhìn cô ta, phân phó Kiều Vũ bên cạnh: "Chờ sau khi miệng vết thương của cô ta khép lại, đưa cô ta đến phòng thí nghiệm của James, anh ta sẽ thích."

"Vâng, tổng giám đốc."

"Còn túi xách của em nữa, cô ta lừa một thùng túi xách của em!" Thời Yên vô cùng đau đớn, cô không quên mấy cái túi hàng hiệu của cô.

Lục Cảnh Nhiên nói với cô: "Yên tâm, anh sẽ phái người tới nhà cô ta, đồ vật đáng giá mang hết cho em."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Oa, không biết xấu hổ như vậy sao.

Cô thích.

Rời phòng thẩm vấn của mật đảng, thể xác và tinh thần của Thời Yên đều thoải mái. Buổi tối, Lục Cảnh Nhiên thật sự tìm lại mấy cái túi cho cô, không thiếu một cái. Ngoài túi xách, Lục Cảnh Nhiên trả lại cho cô một tấm thẻ, nói thu hoạch hôm nay đều ở bên trong, mật mã là 520520.

"Phụt." Thời Yên nghe được cười ra tiếng, "Lục tổng anh còn hiểu mấy cái này sao?"

Lục Cảnh Nhiên kéo cô ôm vào lòng, nhẹ nhàng ngửi ngửi mái tóc cô vừa mới gội: "Hiểu biết của anh vượt qua tưởng tượng của em."

Thời Yên còn chưa nói gì, liền cảm giác bàn tay anh luồn vào trong quần áo của mình, rõ ràng phải là hô hấp lạnh lẽo, khi thổi lên sườn cổ cô lại làm cô cảm thấy một trận nóng cháy.

Mãi đến sau đó cô bị đè lên giường lớn, cô mới nhớ tới đảo khách thành chủ, cũng sờ soạng trên người Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên quả thực chính là bảo tàng, không chỉ có máu uống ngon, thân thể cũng sờ rất sướng, đừng nhìn làn da anh trắng hơn người bình thường, phía dưới đều là cơ bắp chứa đầy lực lượng. Đương nhiên, khiến Thời Yên yêu thích không buông tay không rời được mắt phải kể cơ bụng hoàn mỹ trên người anh.

"Không phải ma cà rồng đều là mỹ nam chỉ được cái vỏ thôi sao? Sao dáng người anh tốt như vậy!"

Lục Cảnh Nhiên rướn người về phía trước, dán trên cánh môi cô nói: "Vừa lòng không?"

"Ưm....." Thời Yên nói không ra lời, Lục Cảnh Nhiên cong môi, động tình hôn cô. Thời Yên nhớ rõ Lục Cảnh Nhiên đã từng nói với cô, vào thời

https://thuviensach.vn

khắc huyết tộc bước lên đỉnh cực lạc, không khống chế được cắn đứt cổ đối phương.

Nhưng hiện tại cổ cô vẫn hoàn hảo không tổn hao gì..... Ừm, trừ những vệt đỏ ái muội bên trên.

Cô nằm ở bên cạnh anh, trợn tròn mắt nhìn anh: "Anh không muốn máu em sao?"

Lục Cảnh Nhiên vuốt tóc cô, gối lên bên tai cô nói nhỏ: "Muốn....." Muốn đến nổi điên.

"Vậy vì sao anh không cắn em?"

"Anh không nỡ....." Lục Cảnh Nhiên nói, lại tham luyến hôn lên môi cô. Sau khi nụ hôn dài kết thúc, Thời Yên thở hổn hển nói: "Kỳ thật em cảm thấy, không sao, anh hút máu em, em lại hút lại máu anh, coi như là cải thiện thức ăn."

"....." Lục Cảnh Nhiên ôm cô, nở nụ cười quyến rũ.

"Anh đừng có mà cười, em nói rất có đạo lý mà?"

Lục Cảnh Nhiên buồn cười đồng ý "Ừ".

Thời Yên mời gọi: "Vậy anh đến đây đi!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một lát, lại đẩy người vào trong thân thể cô: "Anh tới."

"..... Em không nói tới cái này!"

Ma cà rồng luôn gắn liền với tình dục, quá khứ cái nhìn của Lục Cảnh Nhiên đối với loại này là khịt mũi coi thường, mấy ngày nay anh lại tự thể nghiệm mà chứng thực tính chính xác của quan điểm này.

https://thuviensach.vn

Thời Yên cảm thấy Lục Cảnh Nhiên thật sự quá ưu tú, ưu tú đến mức cô vẫn còn là nhân loại, khẳng định sớm bị anh giết chết ở trên giường.

Có lẽ là cuộc sống quá kiêu xa, Lục Cảnh Nhiên hoàn toàn quên chuyện Hoắc Kỳ ở sau đầu, mãi đến khi Kiều Vũ thông báo với anh, Hoắc Kỳ tìm được bá tước Charles, hơn nữa muốn quyết đấu với anh ta.

Lúc Lục Cảnh Nhiên đuổi tới, Charles đã bị Hoắc Kỳ đánh trọng thương, mà Hoắc Kỳ cũng ở nơi đó, hoàn toàn không có ý muốn chạy trốn.

Thời Yên cũng đi theo tới, Charles nhìn thấy cô, biểu tình phức tạp mà cười nói với Lục Cảnh Nhiên: "Anh rất may mắn, vào thời điểm tốt nhất gặp cô ấy, nếu James bắt đầu nghiên cứu cải tạo vị giác sớm mấy trăm năm, hoặc là, tôi cũng giống anh, là thiên hành giả, kết cục của tôi với cô ấy, có phải sẽ không giống vậy?"

Lục Cảnh Nhiên ngồi xổm bên người anh, ánh mắt nặng nề nhìn anh: "Tôi xác thật rất may mắn, nhưng không phải bởi vì mấy lời anh nói, mà là bởi vì, tôi gặp được chính là cô ấy."

Charles sửng sốt một chút, sau đó hoảng hốt nở nụ cười, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Lục Cảnh Nhiên hơi mím môi, đứng lên. Hoắc Kỳ đứng đối diện anh, không né không tránh, sau khi thấy Charles tắt thở, tựa hồ anh ta cũng không có cảm giác đặc biệt gì: "Tôi nói rồi, chờ tôi làm xong chuyện tôi phải làm, mặc cho các người xử trí."

Lục Cảnh Nhiên nhìn anh ta một cái, không có biểu tình gì mà phân phó: "Bắt lấy anh ta, mang về xử trí dựa theo giới luật."

"Vâng, thân vương đại nhân." Thủ hạ của Lục Cảnh Nhiên đi bắt người, lần này Hoắc Kỳ xác thật không có bất kỳ hành động chống cự nào.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhìn thi thể bá tước Charles, nói với Kiều Vũ: "Kiều Vũ, an táng bá tước Charles, dựa theo di nguyện anh ấy, hợp táng anh ấy với Nassa."

"Vâng, tổng giám đốc."

Lục Cảnh Nhiên phân phó xong, kéo Thời Yên rời biệt thự của Charles. Lúc trở về tự anh lái xe, Thời Yên ngồi trên ghế phụ, thấy được tâm trạng của anh không tốt.

Bi kịch này vốn có thể tránh, xét đến cùng vẫn là Charles bá tước làm sai, còn liên luỵ nhiều người vô tội như vậy, cho nên Thời Yên cũng không đồng tình với anh ta. Nhưng Lục Cảnh Nhiên cùng anh ta tựa hồ quen biết lâu, dù giao tình cũng không sâu, cũng khó tránh khỏi sẽ có cảm xúc.

Cô an tĩnh một lúc, hỏi anh: "Các anh bắt Hoắc Kỳ đi, vậy bên cảnh sát giải thích như thế nào?" Hoắc Kỳ là hung thủ giết nhiều người như vậy, cảnh sát hiện tại còn đang truy nã anh ta, cho dù những người bị hại đều là huyết tộc, nhưng trong mắt cảnh sát bọn họ chỉ là công dân bình thường.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Cái này không cần lo lắng, bên cảnh sát cũng có người huyết tộc, bọn họ sẽ biết nên kết án như thế nào." Trong mắt Lục Cảnh Nhiên, Hoắc Kỳ giết đều là huyết tộc, tự nhiên phải giao cho bọn họ xử trí.

Thời Yên tim lặng, không lên tiếng nữa, vô luận như thế nào, trận khói mù trên không bao phủ thành phố A cuối cùng phải qua đi.

Khi trở lại biệt thự của Lục Cảnh Nhiên đã là đêm khuya, Lục Cảnh Nhiên tắm rửa xong, không giống mấy ngày hôm trước lôi kéo Thời Yên thân mật. Thời Yên ngồi bên cạnh anh, ôm eo anh nói: "Nói cho anh chút chuyện vui, em hỏi James, anh ấy nói thực nghiệm cải tạo vị giác sắp thành công rồi."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cúi đầu, nhìn cô một cái: "Em liên lạc với James như thế nào?"

Thời Yên lấy di động đặt ở một bên, quơ quơ trước mặt Lục Cảnh Nhiên: "Em add WeChat của anh ấy."

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một lúc, nhìn cô hỏi, "Em còn add rất WeChat rất nhiều đàn ông sau lưng anh?"

"Ách, nếu mà anh không thích, chờ anh ấy làm xong thuốc cải tạo vị giác, em sẽ xóa anh ấy?"

"....." Lục Cảnh Nhiên ôm cô, thấp giọng nở nụ cười. Tiếng cười của anh có chút sung sướng, lại có chút bất đắc dĩ, chờ anh cười xong, anh bám vào vành tai Thời Yên, lẩm bẩm: "Chỉ cần em còn ở bên cạnh anh là được."

Vài ngày sau, James không phụ sự mong đợi của mọi người, thành công chế ra thuốc cải tạo vị giác. Lục Cảnh Nhiên nhìn trước viên thuốc trước mặt, tự hỏi viên thuốc này do ai thử. James cảm thấy anh đang vũ nhục anh ta: "Tôi đã làm rất nhiều thực nghiệm, trước viên thuốc này có vô số thuốc thất bại, nó là thành phẩm hoàn toàn đủ tư cách, anh không ăn thì thôi."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi không hoài nghi công hiệu của nó, nhưng lỡ may có tác dụng phụ gì thì sao?"

"Tác dụng phụ tôi cũng viết hết trên báo cáo kiểm tra đo lường, anh không biết chữ hay là thế nào?"

"....." Được lắm, rút vốn.

Thời Yên đi tới, cầm lấy thuốc nuốt vào trong miệng.

https://thuviensach.vn

"....." Lục Cảnh Nhiên khẩn trương đứng lên, bắt lấy tay cô nói, "Sao em lại ăn?"

"A? Cái này không phải nghiên cứu để chúng ta ăn sao?" Thời Yên cảm thấy Lục Cảnh Nhiên băn khoăn quá nhiều, thuốc James giao, khẳng định là thực nghiệm đủ tư cách, anh ta như thế nào cũng không dám lấy bọn họ thử thuốc.

Lục Cảnh Nhiên nhất thời nghẹn lời, anh mím môi, nhìn cô nói: "Em có cảm thấy chỗ nào không thoải mái không?"

"Không có, thậm chí còn muốn ăn đồ ngọt."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

James nói: "Yên tâm đi, tác dụng phụ của thuốc tôi đã giảm tới mức nhỏ nhất, thuốc ngày thường nhân loại uống cũng không phải hoàn toàn không có tác dụng phụ, chẳng qua rất nhỏ nên có thể xem nhẹ."

Quản gia biết hôm nay James sẽ lấy thuốc lại đây, cho nên đã sớm chuẩn bị món điểm tâm ngọt, ông bưng lên một cái bánh mousse sô cô la sữa chua, đặt trước mặt Thời Yên mời cô nếm thử.

Hương vị bánh kem trở nên sinh động hẳn lên, không hề nhạt nhẽo như trước -- từ sau khi Thời Yên biến thành ma cà rồng, đồ ăn nhân loại không có mùi thơm như máu. Cô cầm lấy nĩa cắt một miếng, đưa vào trong miệng.

Vị mousse sô cô la mềm mại kết hợp với sữa chua đông lạnh trơn mềm, khiến đầu lưỡi sung sướng hưởng thụ, chua với ngọt hoà quyện, như nhảy một điệu Waltz trên đầu lưỡi.

"Ngon quá, hu hu hu!" Thời Yên nâng đôi mắt ngập nước, nhìn quản gia, "Ông thật sự không suy nghĩ mở cửa hàng sao?"

https://thuviensach.vn

Quản gia mỉm cười nói: "Cô thích là tốt rồi."

James nói: "Cải tạo bị giác chỉ là phương thức trị ngọn không trị gốc, đồ ăn nhân loại trước sau không thể khiến huyết tộc no bụng, mỗi ngày vẫn phải hút đủ máu tươi mới được. Ở hệ thống vị giác của nhân loại, máu sẽ xuất hiện mùi tanh, cho nên dược hiệu liên tục không lâu, đại khái khoảng sáu tiếng đồng hồ."

Lục Cảnh Nhiên nghe anh ta nói xong, gật gật đầu nói: "Thuốc có thể bắt đầu đưa vào sản xuất, sau đó thông qua con đường của chúng ta đưa vào thị trường, về phần giá bán, tôi sẽ xem xong báo cáo của anh rồi quyết định."

Thời Yên sửng sốt một chút, hỏi: "Thì ra thuốc này còn phải bỏ tiền mua sao?"

Lục Cảnh Nhiên nhướn đuôi lông mày, hỏi lại cô: "Vậy bằng không em cho rằng anh đang làm từ thiện?"

Thời Yên: "....."

Nhà tư bản nguyên tắc Lục tổng trước nay chưa từng sụp đổ.

Thuốc cải tạo vị giác ra đời mang cho huyết tộc một lần cuồng hoan mới, thuốc cuối cùng bán lẻ không tính là rẻ, nhưng cũng không quá đắt, rất nhiều huyết tộc vẫn nguyện ý bỏ tiền để nếm thử đồ ăn nhân loại. Người từ nhân loại biến thành huyết tộc như Thời Yên tự nhiên càng sẽ không để lỡ cơ hội này.

Lục Cảnh Nhiên cũng vào ngày James mang thuốc tới, đi theo sau Thời Yên uống thuốc, lúc sau..... Anh ăn đồ ngọt giống như chưa từng dừng lại!!

https://thuviensach.vn

Quản gia nói không sai, Lục Cảnh Nhiên thật sự rất thích đồ ngọt, tuy rằng máu cũng có vị ngọt đậm nhạt khác nhau, nhưng so với đồ ăn nhân loại, vẫn là quá mức đơn điệu. Lục Cảnh Nhiên ăn miếng đồ ngọt đầu tiên, như thể mở cửa thế giới mới.

Anh không chỉ thích ăn, còn ham thích muốn làm đồ ngọt, tỷ như hiện tại, đêm khuya tĩnh lặng, anh còn lôi kéo Thời Yên ở trong phòng bếp làm bánh kem.

"Rắc thêm chút đường nữa đi." Lục Cảnh Nhiên một bên quấy lòng trắng trứng trong tay, một bên sai bảo Thời Yên bên cạnh. Thời Yên giật khóe miệng, rắc mấy hạt đường vào trong bát: "Cái này trước đó em đã dựa theo công thức bỏ thêm cũng đủ đường rồi."

"Anh sợ không đủ, lại rắc thêm chút nữa đi."

"....." Thời Yên nhìn anh, "Anh ngọt như vậy, còn rắc đường cái gì."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Lời âu yếm luôn tới đột nhiên không kịp phòng ngừa.

Anh buông bát trong tay, khom lưng hôn Thời Yên: "Ngọt không?"

Thời Yên chớp chớp mắt: "Không nếm ra được, anh thử lại?"

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, ôm lấy eo cô, cho cô một nụ hôn sâu kiểu Pháp nhiệt tình. Nụ hôn kết thúc, hơi thở hai người đều không quá ổn, Lục Cảnh Nhiên nhẹ nhàng đẩy tóc đen hai bên mặt của Thời Yên ra, ánh mắt nặng nề: "Hiện tại anh không muốn ăn đồ ngọt, anh muốn ăn em hơn."

Anh bế Thời Yên lên, chạy lên tầng.

Ngày hôm sau mặt trời lên cao Thời Yên mới dậy, hôm nay Lục Cảnh Nhiên tới công ty, lúc đi cũng không đánh thức cô. Thời Yên mừng rỡ lười

https://thuviensach.vn

biếng, dứt khoát lại ngã xuống ngủ tiếp.

Trong công ty, Lục Cảnh Nhiên đang nghe Kiều Vũ báo cáo: "Đã phát thư mời hôn lễ cho các trưởng lão và thân vương khắp nơi, hoa hồng ngài yêu cầu cũng đang lựa chọn cắt lấy ở trong hoa viên lâu đài của ngài, sau khi cắt xong sẽ vận chuyển về nước. Mặt khác, tôi vừa mới liên hệ thiết kế sư, cô ấy nói trước tối nay nhất định sẽ làm xong chiếc nhẫn theo yêu cầu của ngài."

"Ừ, vậy là tốt rồi." Lục Cảnh Nhiên chỉ nói mấy chữ ngắn gọn, nhưng Kiều Vũ lại từ trong đó nghe ra một tia khẩn trương.

Anh có thể không khẩn trương sao, dù sao tối nay chính là ngày anh cầu hôn thư ký Thời!

Kiều Vũ đứng tại chỗ chờ anh phân phó chuyện khác, Lục Cảnh Nhiên suy nghĩ một lát, nói với anh: "Hình như Thời Yên cũng không có bạn bè nào, lúc chiều, anh bảo Elle tìm cái cớ hẹn cô ấy tới công ty, ăn cơm đi dạo phố đều được, chờ sau khi cô ấy đi rồi, lại bảo những người đó bố trí biệt thự."

"Đã biết, tổng giám đốc." Kiều Vũ cũng là hiện tại mới phát hiện, tổng giám đốc của bọn họ lại lãng mạn như vậy, cầu hôn còn làm long trọng như thế, còn biết phải cho thư ký Thời bất ngờ. Hơn nữa trong khoảng thời gian này anh ham thích với làm đồ ngọt như vậy, cũng là hy vọng hôn lễ có thể tự tay làm bánh cưới cho thư ký Thời.

Những việc này đổi lại trước kia, Kiều Vũ căn bản nghĩ cũng không dám nghĩ.

"Buổi chiều trước khi tan tầm lại xác định công việc một lần, đặc biệt là nhẫn và hoa tươi, không thể có sai lầm, biết chưa?"

"Rõ."

https://thuviensach.vn

Sau khi Kiều Vũ rời đi, Lục Cảnh Nhiên một mình ngồi trong văn phòng, thở ra một hơi. Anh nới lỏng cà vạt trên cổ, cuối cùng dứt khoát cởi một cúc áo sơ mi.

Là thật sự có chút..... Khẩn trương.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 17: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (Hết)

Buổi chiều Thời Yên cùng Elle đi ra ngoài dạo phố, trăm triệu không nghĩ tới đây là đánh yểm hộ cho Lục Cảnh Nhiên.

Nhìn biệt thự đột nhiên có thêm hoa hồng, nghi ngờ trong lòng Thời Yên lớn hơn nữa. Trước kia cô đã học một khoá học ở cửa hàng bán hoa, mấy đóa hoa hồng này đều không phải loại trong nước, hơn nữa phẩm chất rất tốt. Cô cầm một đóa ở trên tay nhìn ngắm, theo hoa hồng đi đến hoa viên biệt thự.

Lục Cảnh Nhiên không ở trong hoa viên, chẳng qua trên mặt cỏ hoa viên, dùng hoa hồng tạo thành một trái tim lớn. Thời Yên không nhìn được cười một tiếng, đi qua trái tim kia: "Quê một cục."

Lục Cảnh Nhiên trốn ở chỗ tối: "....."

Phương án này là Kiều Vũ cung cấp, xem ra phải trừ tiền thưởng của cậu ta.

Kiều Vũ lĩnh hội được ý tứ trong mắt anh, âm thầm ở trong lòng kêu khổ. Tên mạng của thư ký Thời là Thời Mỹ Lệ, lại đam mê nói mấy lời sến súa, rốt cuộc có tư cách gì nói anh quê!

Quê một chút mới xứng với cô!

https://thuviensach.vn

Thời Yên đi đến trước hoa hồng, phát hiện chính giữa trái tim hoa hồng, đặt một cái..... nhẫn kim cương sáng lấp lánh! Cái nhẫn này có thiết kế rất độc đáo, là thiết kế sư phí rất nhiều tâm huyết nghĩ ra được, nhưng Thời Yên hiện tại chỉ có thể thấy viên kim cương siêu lớn trên nó.

Thật sự siêu lớn!

Lục Cảnh Nhiên dựa theo kịch bản, ở ngay lúc này đi ra ngoài, từ trên hoa hồng lấy được nhẫn, quỳ một gối xuống đất: "Thời Yên nữ sĩ, em bằng lòng gả cho anh không?"

Tuy rằng đã sớm đoán được đây là Lục Cảnh Nhiên chuẩn bị cầu hôn cô, nhưng lúc anh thật sự cầm nhẫn quỳ một gối xuống đất, trong lòng Thời Yên vẫn bị xúc động. Ban đầu tiếp cận Lục Cảnh Nhiên, anh cao cao tại thượng, hiện tại anh lại buông tất cả kiêu ngạo và rụt rè của mình, thành kính quỳ gối trước mặt, thỉnh cầu mình gả cho anh.

Cô ổn định tâm thần, học như phu nhân che miệng cười hai tiếng: "Thời Yên nữ sĩ gì chứ, là phu nhân thân vương." Cô nói rồi vươn tay trái mình ra, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Mau, đeo nhẫn kim cương cho em."

"....." Lục Cảnh Nhiên cười nhẹ một tiếng, đeo nhẫn lên ngón áp út của cô.

Lớn nhỏ vừa vặn, như phù hợp với hai người bọn họ.

Lục Cảnh Nhiên nắm tay cô đứng lên, không trung như đã hẹn ước với anh, vào ngay lúc này bắn pháo hoa rực rỡ.

"Oa, anh còn chuẩn bị pháo hoa?" Thời Yên ngẩng đầu lên, nhìn bầu trời từng đóa pháo hoa, "Thật là tất cả chiêu thức quê mùa đều bị anh dùng hết rồi!"

https://thuviensach.vn

"....." Lục Cảnh Nhiên mím môi, nắm chặt tay cô vài phần, "Quê một chút không sao, dùng được là được."

Thời Yên gật gật đầu: "Không sai, tựa như chiếc nhẫn kim cương này, rất tục, nhưng em thích."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Sau khi Lục Cảnh Nhiên cầu hôn Thời Yên thành công, công việc hôn lễ chính thức an bài, nguyên chủ của Thời Yên ở thế giới này cũng là cô nhi, cho nên cũng không có bạn bè thân thích cần mời, bên Lục Cảnh Nhiên, mời đều là huyết tộc cao quý..... Vì thế bọn họ vui sướng mà định hôn lễ định cử hành nửa đêm.

Khi công ty tổ chức hôn lễ nhận được đơn đặt hàng này, do dự đã lâu muốn báo cảnh sát hay không -- cái này thấy thế nào, cũng như là muốn tổ chức minh hôn!

Sau đó vẫn là Kiều Vũ trực tiếp liên hệ ông chủ công ty tổ chức hôn lễ, nói với anh ta thế giới to lớn việc lạ gì cũng có, cô dâu chú rể thích cử hành hôn lễ nửa đêm. Sau đó chuyển một số tiền khổng lồ tới.

Công ty tổ chức hôn lễ tỏ vẻ, bố ngài nói cái gì đều đúng!

Hôn lễ giao cho trợ lý Kiều toàn quyền xử lý, chụp ảnh cưới vẫn là Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên tự mình trình diện. Hai người đều là thiên hành giả, ban ngày chụp ảnh cưới cũng cũng không có ảnh hưởng gì, nhưng Thời Yên đột phát ý nghĩ kỳ lạ, cho rằng hôn lễ cũng cử hành ở nửa đêm, dứt khoát ảnh cưới cũng chụp nửa đêm đi, hành xử khác người cỡ nào!

Lục Cảnh Nhiên tự nhiên là cái gì cũng theo cô, bảo Kiều Vũ đi an bài.

Nhiếp ảnh gia nhận được đơn hàng: "Meo meo meo???"

https://thuviensach.vn

Nhiếp ảnh gia lão Vương làm nghề này đã hai mươi năm, trong hai mươi năm hành nghề của ông, trước nay chưa gặp qua cặp vợ chồng nào muốn nửa đêm chụp ảnh cưới trong núi sâu. Đơn hàng lần này, thấy thế nào cũng quỷ dị, ngay từ đầu ông cự tuyệt, sau đó Kiều Vũ cho ông một tờ chi phiếu.

Ngày hoàng đạo, lão Vương mang theo đoàn đội của ông, đúng giờ đi tới núi sâu, chuẩn bị chụp ảnh cho cặp đôi đầu óc có bệnh này. Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên đã trang điểm thay quần áo, ngồi trên dây đu hoa viên biệt thự nói chuyện. Ánh mắt đầu tiên của lão Vương thấy bọn họ thì cảm thấy hết thảy đều có thể lý giải, người mà dinh dưỡng đều chuyển hết lên mặt, đầu óc tương đối dễ dàng có vấn đề.

Chửi mắng thì chửi mắng, nhưng lão Vương làm việc rất chuyên nghiệp. Hơn nữa người mẫu Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên rất ăn ảnh, hơn nửa đêm lão Vương chụp rất nhiệt huyết sôi trào.

Chụp ảnh ban đêm, vấn đề lớn nhất chính là ánh đèn, nhưng mấy cái này ở trong mắt lão Vương đều không phải vấn đề, hơn nữa bây giờ còn có máy tính hậu kỳ cường đại. Khi xuất ảnh, hiệu quả tốt không tưởng được, ảnh cưới ban đêm lộ ra cảm giác đẹp huyền bí. Lão Vương chấm tổ chụp ảnh lần này 100 điểm.

Thời Yên cũng rất hài lòng với tổ chụp ảnh này, cô chọn mấy tấm mình tình nhất, đến lúc đó treo ở hiện trường hôn lễ.

Hôn lễ chuẩn bị đâu vào đấy tiến hành, nhạc đệm nhỏ duy nhất là, ý tưởng Lục Cảnh Nhiên tự mình làm bánh cưới, khi đầu bếp làm điểm tâm thấy ảnh anh thiết kế, tuyên bố phá sản.

Anh hoàn toàn không biết gì cả về mỹ thực.

Không làm được bánh cưới, làm một ít đồ ngọt thì có thể, buổi tối trước hôn lễ một ngày, Lục Cảnh Nhiên còn ở trong phòng bếp mân mê

https://thuviensach.vn

bánh cưới xếp tầng. Quản gia nhìn anh một mình ở bên trong bận việc, đi đến giúp anh.

"Không cần." Lục Cảnh Nhiên cự tuyệt ý tốt của ông, "Sắp xong rồi, tự tôi là được."

Quản gia cung kính khom người với anh, lui sang một bên. Lục Cảnh Nhiên chỉ mặc một cái áo sơmi, cổ tay áo vén lên khuỷu tay, trên mặt vải cao cấp, ngẫu nhiên có thể nhìn thấy một chút vết bẩn. Quản gia nhìn anh, bỗng nhiên rất có cảm xúc: "Tiên sinh, từ sau khi Thời tiểu thư xuất hiện, ngài thay đổi rất nhiều."

Động tác trên tay Lục Cảnh Nhiên dừng một chút, nghiêng đầu cười với ông: "Tôi cũng cảm thấy như vậy, có điều tôi thích mình hiện tại."

Quản gia nở một núi cười vui mừng, rời khỏi phòng bếp.

Hôn lễ Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên cử hành náo nhiệt cực điểm, tới rất nhiều huyết tộc địa vị và người thân phận tôn quý, hiện trường còn che kín hoa hồng xinh đẹp, tất cả đều là ngắt từ lâu đài của Lục Cảnh Nhiên.

Chẳng qua vì để tất cả mọi người đều có thể nhấm nháp được các loại mỹ vị trong hôn lễ, mà không phải một người ôm một ly máu uống, lối vào hội trường thuốc được phát cho khách tham dự một cách có trật tự, khung cảnh rất mê người.

Mặc kệ nói như thế nào, đây là một buổi hôn lễ long trọng, đây là một buổi hôn lễ thắng lợi! Mãi đến rất nhiều năm sau, còn bị huyết tộc nói chuyện say sưa. Sau hôn lễ, kiến trúc sư Lục Cảnh Nhiên tìm trước đó cũng từ nước ngoài trở lại. Bởi vì biệt thự phải sửa chữa, anh vừa lúc mang theo Thời Yên nhàn rỗi có thời gian nghỉ kết hôn, hưởng tuần trăng mật tại đất cả các nơi anh có bất động sản trên thế giới.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, Thời Yên mang thai, sinh ra hai tiểu bảo bảo xinh đẹp đáng yêu. Hai tiểu bảo bảo kế thừa toàn bộ ưu điểm của bố mẹ, không chỉ có dáng dấp cực kỳ xinh đẹp, còn không hề sợ ánh mặt trời. Hai người bạn nhỏ cũng lớn nhanh hơn nhân loại, sau khi bọn chúng biết nói chuyện thì mỗi ngày đều phải tìm đối phương cãi nhau.

Anh trai: "Em uống máu sói mà lớn đúng không, cho nên mới thành tiểu bạch nhãn lang!"

Em gái: "Vậy anh cũng uống máu lợn lớn lên, cho nên mới thành óc heo."

Thời Yên: "....."

Nhớ trước đây cô nói Lục tổng có tai mèo là thiện lượng cỡ nào!

Chờ sau khi hai đứa nhỏ thành niên, Lục Cảnh Nhiên giao công ty và chuyện mật đảng cho chúng, còn bản thân dẫn theo Thời Yên đi xem phồn hoa khắp nơi. Anh sống nhiều năm như vậy, tất cả cảnh đẹp trên thế giới này anh đều ngắm rất nhiều lần, nhưng giờ phút này lại ngắm cùng Thời Yên, lại cảm thấy đẹp xưa nay chưa từng có.

Sau khi ngắm phồn hoa khắp thế gian, cũng có chút ủ rũ, lúc này Lục Cảnh Nhiên nói với Thời Yên, huyết tộc còn có một kỹ năng tên là ngủ đông -- nhưng kỹ năng này chỉ có trưởng lão tôn quý và thân vương có thể sử dụng, dù sao ngủ say mấy trăm năm không làm việc, không phải đãi ngộ huyết tộc bình thường có thể hưởng thụ.

Chỗ tốt của ngủ đông không chỉ là như vậy, nó còn có thể khiến huyết tộc trong quá trình ngủ say trở nên càng ngày càng cường đại.

"Cách một thời gian anh lại ngủ đông ba năm trăm năm." Lục Cảnh Nhiên nói.

https://thuviensach.vn

"Ba năm trăm năm?" Thời Yên nhìn anh, ánh mắt trở nên càng ngày càng hài hước, "Cho nên trước đó anh nói với em, anh tám chín trăm tuổi, là gạt em đúng không?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh trầm mặc một lát, cố gắng trấn định nói: "Cái này không quan trọng."

"Không quan trọng anh còn gạt em làm gì?"

"....." Logic này hình như không thể phản bác, Lục Cảnh Nhiên khụ một tiếng, lảng sang chuyện khác, "Mỗi lần ngủ say tỉnh lại, thế giới sẽ thay đổi khác, mà chúng ta cũng cần sử dụng thân phận mới, một lần nữa dung nhập xã hội loài người."

Thời Yên nghĩ đến mấy bức tranh sơn dầu trong tầng ngầm của Lục Cảnh Nhiên, gật đầu.

"Phiền thoái duy nhất chính là, mỗi lần đổi thân phận, đều phải đặt một cái tên cho mình." Đặt tên với Lục Cảnh Nhiên mà nói, thật sự rất phiền.

Thời Yên cười nói: "Cái này có gì khó, lần sau anh tên là Louis Cẩu Đản XIII."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Có thể đặt tên Thời Mỹ Lệ cho mình, nghĩ đến trong đầu cũng chỉ có loại tên này.

Anh không đánh giá với cách lấy tên của Thời Yên, dù sao anh tuyệt đối không có khả năng dùng là được. Anh bảo quản gia giúp anh chuẩn bị

https://thuviensach.vn

một cái quan tài xa hoa cho hai người, mang theo Thời Yên tới lâu đài cổ xưa nhất của mình.

Xung quanh lâu đài của Lục Cảnh Nhiên luôn là biển hoa lớn, có hoa hồng, cũng có tường vi, còn có bạch sơn chi. Tầng ngầm lâu đài bày một cái quan tài KING SIZE hai người, tay nghề và gỗ cực kỳ tinh xảo, chung quanh còn phủ kín hoa hồng màu trắng. Mấy đóa hoa này được trải qua xử lý đặc thù, vĩnh sinh vĩnh thế nẩy nở không tàn.

Thời Yên biến thành ma cà rồng lâu như vậy, còn chưa từng ngủ trong quan tài, vốn dĩ cho rằng sẽ không quen, nhưng nằm rồi, cũng không cảm thấy có bao nhiêu khó chịu. Lục Cảnh Nhiên ngủ bên cạnh cô, cùng cô mười ngón tay đan vào nhau: "Lần này anh không muốn ngủ lâu lắm, anh bảo quản gia sau một trăm năm đánh thức chúng ta."

"Vâng."

"Chúng ta một trăm năm sau gặp lại." Lục Cảnh Nhiên cười nhìn cô, ánh mắt ôn nhu thâm tình.

Thời Yên cũng nở nụ cười với anh: "Một trăm năm sau gặp."

Nói xong, Thời Yên chậm rãi nhắm mắt lại, nặng nề mà ngủ.

Ý thức phảng phất rời khỏi thân thể, Thời Yên choàng mở mắt, phát hiện bản thân đang ở trong không gian giả thiết lần đầu tiên vào thi đấu khiêu chiến.

【 Đinh, phó bản 《 Tổng giám đốc ma cà rồng thân yêu 》 kết thúc, chúc mừng thông qua ải thứ nhất, kế tiếp còn tám mươi ải nữa. 】

Thời Yên: "What???"

【 Chỉ đùa một chút thôi, tôi chỉ là muốn tăng thêm một chút. 】

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

OJBK.

【 Rõ ràng qua ải rồi, trông cô lại có vẻ không quá vui nhỉ? 】

Thời Yên cảm thấy hệ thống này còn rất mẫn cảm: "Không, chỉ là có chút luyến tiếc nam chính. Hơn nữa một trăm năm sau, tôi vẫn chưa tỉnh lại thì sao giờ?"

【 Yên tâm đi, cô xuyên qua đều là tiểu thuyết Tấn Giang, tiểu thuyết kết thúc ở tình tiết này, sẽ không có tình tiết kế tiếp, hơn nữa ý thức của nam chính cũng sắp tiến vào thế giới sau. 】

Thời Yên sửng sốt: "Có ý gì?"

【 Khụ, không tiện lộ quá nhiều. 】

Thời Yên: "....."

【 Đinh, chúc mừng qua ải thế giới thứ nhất, thu hoạch hệ thống 10 tích phân, nam chính tặng 100 tích phân. 】

"???"Thời Yên lại ngốc, "Có ý gì? Nam chính tặng tích phân là cái gì cơ?"

【 Thương thành tích phân đã khai thông, dùng tích phân đổi vật phẩm ở Thương thành. Người khiêu chiến sau khi qua ải thế giới, ngoài hệ thống sẽ khen thưởng tích phân nhiệm vụ, nam chính cũng sẽ chuyển độ hảo cảm của mình thành tích phân tặng cho cô. 】

"....." Thời Yên bình phẩm cái quy tắc này, "Hệ thống cũng quá keo kiệt rồi đấy."

Vẫn là nam chính tốt với cô.

https://thuviensach.vn

【 Chúc mừng giải khóa ảnh đồ họa (CG)《 Tổng giám đốc ma cà rồng thân yêu 》, chọn một tấm ảnh trong tập đồ họa để lưu trữ. 】

Trước mặt Thời Yên bắn ra một loạt bức ảnh, đều là tấm ảnh cưới của cô và Lục Cảnh Nhiên, cô chọn một tấm bọn họ ôm nhau hôn môi dưới ánh trăng, hỏi hệ thống: "Ảnh đồ họa này có ích lợi gì?"

【 Về sau ra ngoài cô có thể đóng khung để treo ở trong nhà. 】

Thời Yên: "....."

OK.

【 Sắp mở ra thế giới sau, xin chuẩn bị sẵn sàng. 】

"Từ từ, Thương thành tích phân mi nói thì sao?"

【 Thương thành tích phân sẽ chính thức mở ra sau khi đến thế giới sau. 】

"..... Vậy đến đi."

Thân thể lại bắt đầu trở nên bay bổng, trong quá trình Thời Yên bị truyền tống, nghe được hệ thống nói ở bên tai mình: "Thế giới mới đã thành lập, chúc mừng, lần này cô là nữ chính, còn là thiên kim hào môn."

Thời Yên kích động mở mắt ra, phát hiện bản thân đang đứng trong một căn phòng nhỏ. Tuy căn phòng này tốt hơn phòng thuê lúc trước của cô, nhưng cũng chỉ là một căn phòng đơn giản, tuyệt đối không vượt qua năm mươi mét vuông.

"Xin mi lập tức giải thích một chút, tại sao thiên kim hào môn lại ở trong căn phòng kiểu này!" Thời Yên rất tức giận!

https://thuviensach.vn

【 Xin người khiêu chiến đừng kích động, cốt truyện chính là như thế à nghen. 】

"....." Hệ thống đây là chột dạ đến cả tiếng địa phương cũng nhảy ra sao?

【 Đinh, phó bản 《 Ảnh đế siêu thích viết thư tình 》 kích hoạt. 】

Thời Yên: "....."

Câu truyện kiểu này thật sự sẽ có người đọc sao? Nhưng xem ra truyện lần này là giới giải trí?

Cô nhìn quanh phòng một lượt, liếc mắt một cái liền thấy tấm ảnh cưới treo ở đầu giường -- ảnh cưới của cô và Lục Cảnh Nhiên.

Nói như vậy cũng không chuẩn xác, người trên ảnh xác thật là hai người họ, nhưng cũng không phải bọn họ trong thế giới ma cà rồng trước, mà là bọn họ thế giới này. Thời Yên nhìn tấm ảnh cưới này thẫn thờ một lát, lại gọi tới hệ thống: "Mi không nên giải thích một chút sao?"

【 Vì tiết kiệm kinh phí, tất cả nam chính đều dùng một nguyên hình. 】

"Tên cũng đều là Lục Cảnh Nhiên?"

【 Đúng vậy, tựa như cô vẫn tên Thời Yên. 】

"Nam chính của mỗi người khiêu chiến đều là anh ấy sao?"

【 Không, chỉ có cô là Lục Cảnh Nhiên. 】

Thời Yên cảm thấy cái thi đấu khiêu chiến này hình như rất mờ ám, có điều lúc này cô càng để ý một sự kiện khác: "Mi nói nam chính có nguyên hình?"

https://thuviensach.vn

【 Đúng vậy. 】

"Ý chính là, tôi trở lại thế giới hiện thực, là có thể tìm được anh ấy?"

【 Lý thuyết thì là như thế, nhưng tôi sẽ không để lộ tin tức của anh ấy ra bên ngoài. 】

Thời Yên phân tích tất cả tin tức mà hệ thống nói một lần, cảm thấy như là Lục Cảnh Nhiên đang cùng cô xuyên qua. Cô không hỏi nhiều nữa, nghĩ đến hệ thống cũng sẽ không thành thật nói cho cô, nhưng nghĩ đến sau khi rời khỏi đây có thể ở trong hiện thực tìm được Lục Cảnh Nhiên, tâm trạng của cô không thấp như vừa rồi nữa.

Một ít tin tức dần dần đưa vào trong não Thời Yên, nam chính Lục Cảnh Nhiên lần này không phải là một ma cà rồng, mà là ảnh đế được hàng nghìn người hâm mộ, ở trên màn ảnh luôn lạnh như băng sương - Lục ảnh đế, sau lưng lại là một người siêu thích viết thư tình buồn nôn cho vợ mình.

Vợ anh đương nhiên là mình, bọn họ đã lén kết hôn ba năm.

【《 Ảnh đế siêu thích viết thư tình 》 là truyện nữ chính trọng sinh, trước khi truyền ký ức nữ chính đời trước cho cô, sẽ triển lãm hàng khuyến mãi của Thương thành tích phân lần này. 】

Hàng khuyến mãi chỉ có một, tên là Thời gian hồi tưởng hoàn, giá gốc 150 tích phân, khuyến mãi có hạn 75 tích phân.

【 Bản thương phẩm chỉ được mua một lần, chỉ có thể sử dụng ở thế giới này, giá đặc biệt kết thúc sau 30 phút, lần sau mua cần tiêu phí 150 tích phân. Đặc thù của thương phẩm: Khiến thời gian trở lại một giờ trước, chỉ có thể sử dụng một lần. 】

Thời Yên cảm thấy thương phẩm này khẳng định là ở thế giới này cần dùng đến, liền không chút suy nghĩ mua -- hiện tại không mua, lúc sau cô

https://thuviensach.vn

không mua nổi.

Hơn nữa hàng giảm giá luôn khiến phụ nữ xúc động.

【 Sắp truyền ký ức nữ chính đời trước cho cô, xin chuẩn bị sẵn sàng. 】

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 18: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (1)

Câu chuyện trước kia tương đối cẩu huyết.

Thời Yên cùng Lục Cảnh Nhiên quen nhau trong một tiệc tối từ thiện, lúc ấy Lục Cảnh Nhiên vẫn là một diễn viên nhỏ chưa được biết đến. Anh xuất hiện vào lúc Thời Yên khó xử, ga lăng giải vây cho cô, hai người không bao lâu thì rơi vào bể tình.

Đoạn quan hệ bày luôn bị người Thời gia quấy nhiễu, Thời Yên thân là nhị tiểu thư Thời gia, hôn nhân của cô với Thời gia mà nói là một bộ phận chiến lược kinh doanh. Nhưng Thời Yên luôn luôn nghe lời đến chuyện này lại rất kiên trì, không tiếc thoát ly quan hệ với người nhà, cũng khăng khăng kết hôn với Lục Cảnh Nhiên.

Người Thời gia không thừa nhận cuộc hôn nhân này, tuyên bố với bên ngoài Thời Yên là xuất ngoại đào tạo sâu, Thời Yên tự mình thẹn trong lòng, cũng theo ý bọn họ, giấu diếm chuyện kết hôn với bên ngoài, làm một người vô hình.

Lục Cảnh Nhiên không thể thấy cô ấm ức như vậy, vẫn luôn muốn công khai quan hệ của bọn họ, Thời Yên vẫn luôn không đồng ý. Hơn nữa sau khi kết hôn, sự nghiệp của Lục Cảnh Nhiên phát triển rất khá, ba năm ngắn ngủi anh lấy được ảnh đế, trở thành diễn viên nổi tiếng trong nước. Thời Yên càng không dám công khai, cô không hy vọng ảnh hưởng tới sự nghiệp của Lục Cảnh Nhiên. Nhưng cô không hề thấy ấm ức tủi thân, bởi vì Lục Cảnh Nhiên đối xử với cô cực kỳ tốt.

https://thuviensach.vn

Mãi đến có một ngày, Lương Huệ Hân từ nhỏ đã nhìn cô không vừa mắt gặp được cô, còn tìm thám tử tư điều tra cô, sau đó chuyện cô và Lục Cảnh Nhiên lén kết hôn bị tuôn ra, internet rầm rộ lên. Lúc ấy Lục Cảnh Nhiên còn ở nơi khác đóng phim, anh sợ truyền thông đi quấy rối Thời Yên, ôm tất cả trách nhiệm lên người mình. Thời Yên không yên tâm anh, trên đường đi tìm anh bị paparazzi theo dõi, tai nạn xe cộ bị thương nằm viện.

Lục Cảnh Nhiên tức giận, anh tìm được paparazzi theo dõi Thời Yên, đấm gã một trận, không nghĩ tới mọi chuyện đều bị camera giấu ở chỗ tối quay được. Paparazzi dùng đoạn video này áp chế Lục Cảnh Nhiên một khoản bịt miệng kếch xù, nếu không sẽ đăng tin nóng lên mạng. Bởi vì chuyện lén kết hôn, hình tượng của Lục Cảnh Nhiên đã chịu ảnh hưởng lớn, nếu lúc này video phơi bày ánh sáng, sẽ cho anh một kích nặng nề. Studio đang sứt đầu mẻ trán, Lục Cảnh Nhiên ở đoàn phim đóng phim lại bỗng nhiên vào lúc này, bởi vì sự cố dây cáp từ trên cao ngã xuống, cứu trị không có hiệu quả bỏ mình.

Chuyện này cuối cùng bị phán định do sai lầm của nhân viên công tác, nhân viên liên quan cùng bên đoàn phim gánh vác toàn bộ trách nhiệm. Thời Yên lại vẫn điều tra chuyện này, bởi vì lúc nhân viên công tác xin lỗi cô, có nói trước khi quay phim anh ta luôn xác nhận dây cáp an toàn. Anh ta đương nhiên cũng nói vậy với cảnh sát, nhưng cảnh sát cho rằng mức độ đáng tin của lời giải thích hiềm nghi cho mình của anh ta không cao, hơn nữa bọn họ xác thật cũng không tìm được ở hiện trường chứng cứ tương quan khác.

Thời Yên cũng tiến hành điều tra không thuận lợi, sau lại có nhân sĩ tự xưng người biết chuyện gửi một tấm bưu kiện cho cô, hẹn gặp mặt cô. Thời Yên đi tới chỗ hẹn, còn chưa nhìn thấy vị người biết chuyện này, đã bị đẩy xuống đáy biển, sau đó..... Trọng sinh.

https://thuviensach.vn

Hồi ức kết thúc, Thời Yên xoa xoa huyệt Thái Dương của mình, cảm thấy sọ não đau.

Phía trước có phải cô oán giận thế giới thứ nhất quá khó? Là cô ngây thơ, nói không chừng thế giới thứ nhất thật là đơn giản nhất kìa!

Một mình cô nằm ở trên sô pha, nằm suy nghĩ. Thế giới lần này, cô và Lục Cảnh Nhiên đã là quan hệ yêu đương, mục tiêu chủ yếu chính là phải tìm được hung thủ giết bọn họ, viết kết cục thành HE-- cô cuối cùng cũng bị người đẩy vào đáy biển, chứng minh chuyện của Lục Cảnh Nhiên xác thật không phải ngoài ý muốn, mà là người làm.

Hung thủ sẽ là Lương Huệ Hân công bố quan hệ của họ ra ngoài sao? Thời Yên cảm thấy không phải, Lương Huệ Hân trong trí nhớ của cô sẽ chơi thủ đoạn khiến qua hệ bọn họ ra ngoài sáng, nhưng sẽ không giết người. Hơn nữa, cô ta cũng không có lý do giết bọn họ.

Như vậy hung thủ sẽ là ai cơ chứ? Còn vì sao động sát tâm với bọn họ?

Nghĩ có người trốn trong tối muốn giết mình, cả người Thời Yên đều không ổn, hơn nữa đối với người này, cô còn chẳng hề có manh mối. Cũng may, hiện tại câu chuyện còn ở trước khi Lương Huệ Hân gặp được mình, hết thảy đều có thể thay đổi.

Nghĩ đến đây, cô đột nhiên ý thức được buổi chiều mình còn phải đi làm. Cô dậy khỏi sô pha, tới phòng tắm tắm rửa.

Mới vừa cởi quần áo ra, Thời Yên đã bị mấy mệt đỏ loang lổ trên người mình dọa sợ..... Cả người đều đỏ bừng.

Tất cả mọi người đều là người trưởng thành, mấy thứ này là cái gì trong lòng biết rõ ràng, sáng sớm hôm nay Lục Cảnh Nhiên đã tới nơi khác

https://thuviensach.vn

quay phim mới, mấy cái này, là ấn ký tối hôm qua anh cùng cô triền miên cả một đêm lưu lại.

Lúc mới kết hôn với Lục Cảnh Nhiên, hai người bọn họ ở cùng một chỗ, sau đó Lục Cảnh Nhiên càng ngày càng nổi, truyền thông theo dõi anh cũng càng ngày càng nhiều, danh nghĩ của anh có mấy căn bất động sản, bọn họ đều biết tường tận. Thời Yên không dám ở cùng một chỗ với anh, dù anh thường xuyên bên ngoài đóng phim, cũng không phải mỗi ngày đều về nhà, nhưng trong phòng anh mỗi ngày đều có phụ nữ ra vào, quá dẫn người ta chú ý.

Lúc đề nghị mình dọn ra ngoài ở, Lục Cảnh Nhiên còn dở thói, cuối cùng bị cô mềm mại trấn an vài câu, lại bất đắc dĩ thỏa hiệp. Hiện tại căn phòng này là Thời Yên tự thuê, diện tích không lớn, nhưng đường dễ đi, lại gần chỗ cô làm. Minh tinh vốn dĩ chính là cùng người yêu người nhà chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, hiện tại Thời Yên lại dọn ra ngoài, Lục Cảnh Nhiên cảm thấy bản thân như thể chưa kết hôn, hơn nữa mỗi lần đi gặp vợ, còn phải cẩn thận như kẻ trộm.

Tối hôm qua anh lại đề cập chuyện công khai với Thời Yên, ngay lúc đó Thời Yên cự tuyệt anh, nhưng hiện tại Thời Yên cảm thấy, kỳ thật bọn họ chủ động giải thích chưa chắc không phải một phương pháp tốt? Buổi tối lúc gọi điện thoại cho Lục Cảnh Nhiên nói với anh chuyện này vậy.

Tắm rửa xong, Thời Yên nấu cơm trưa cho mình, mở TV ngồi xếp bằng ngồi trước sô pha, một bên ăn cơm một bên xem tin tức giải trí.

Người trên màn ảnh là là Lục Cảnh Nhiên, hôm nay đoàn phim khai máy, có không ít phóng viên tới phỏng vấn. Lục Cảnh Nhiên thích diễn, nhưng không thích ứng phó phóng viên và người hâm mộ, ở trước màn ảnh, anh vĩnh viễn đều là một gương mặt lạnh như băng, nhưng gương mặt này dù lạnh như băng cũng đẹp trai! Phóng viên nói tuy anh lạnh nhưng lễ phép, fans nói anh có cá tính, không lấy lòng người chuyên tâm diễn phim.

https://thuviensach.vn

Tóm lại đóa hoa cao ngạo lạnh lùng, chẳng sợ lạnh như băng, cũng không ngăn được nhiệt tình của mọi người đối với anh.

Chỉ có Thời Yên biết, sau lưng anh căn bản là là tiểu yêu tinh dính người, còn thích viết thư tình buồn nôn cho cô!

Nghĩ đến đây, Thời Yên đi đến trước tủ đầu giường, kéo ngăn kéo ra, nhìn tràn đầy một ngăn kéo thư tình bên trong. Mấy thư tình này có cái là Lục Cảnh Nhiên dùng chuyển phát nhanh gửi cho cô, có cái là ngày hôm sau tỉnh lại, đặt ở đầu giường cô. Cô cầm lấy mấy bức bên trên cùng, mở ra nhìn xem.

"Vợ à, ăn cơm chưa? Khoảng thời gian chồng không ở nhà, em phải chăm sóc tốt bản thân, ăn cơm đúng giờ. Còn nhớ lúc trước phóng viên lúc phỏng vấn hỏi anh, thích ăn mì gì nhất? Lúc ấy anh nói anh không thích ăn mì, nhưng lòng anh nghĩ chính là, mì anh thích ăn nhất, đương nhiên là mì vợ nấu. Mì vợ nấu ngon nhất trên đời. Đương nhiên, ngon hơn mì vợ nấu, là chính vợ rồi. Ăn một vạn lần cũng không ngán."

"Hôm nay nghe hai diễn viên nhỏ ở đoàn phim nói chuyện phiếm, cô gái chỉ vào đạo cụ búp bê Barbie nói với chàng trai bên cạnh, đứa bé này chính là mình, đợi lát nữa thay bộ váy xinh đẹp nhất cho nó đi tham gia vũ hội, lại chỉ đạo cụ xe đồ chơi bên cạnh, cậu lái chiếc xe đua cực ngầu này tới đón mình, được không hả? Người bạn nhỏ thật đáng yêu, anh cũng muốn thay bộ váy xinh đẹp nhất cho vợ, lái chiếc xe ngầu nhất đón em tham gia vũ hội. Nhớ em, muốn hôn em."

"Phóng viên lại viết loạn tin tức của anh, rõ ràng người anh thích nhất là em, bọn họ lại luôn nói anh thích người khác. Rất tức giận. Vợ à, em có thể hôn anh được không. :("

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

A chịu không nổi, cái này thật là Lục ảnh đế vừa rồi lạnh như băng trên TV sao! Nổi da gà hết cả rồi! Lục Cảnh Nhiên là định, trả lại hết mấy lời âu yếm ở thế giới trước cô nói với anh trả lại cho anh sao!

Có điều..... Đáng yêu quá đi làm sao bây giờ!

Cô cười ngây ngô một lúc với thư tình Lục Cảnh Nhiên viết cho cô, gấp thư lại bỏ vào trong ngăn kéo. Ngăn kéo trừ bỏ chất đầy thư tình Lục Cảnh Nhiên viết cho cô, ở trong trí nhớ của Thời Yên, phía dưới thư tình còn có một tấm thẻ ngân hàng.

Cô lật lật, thật sự tìm được một tấm thẻ ngân hàng.

Đây là chị Thời Yên - Thời Xảo cho cô. Thời Xảo khác Thời Yên, từ nhỏ tính cách cô tương đối cường thế, ở trong mắt đại chúng, cô thuộc về hình tượng nữ cường nhân trong sự nghiệp. Sau đó Thời gia và Trương gia liên hôn, Thời Xảo gả cho đại công tử Trương thị mà cô cũng không có cảm tình. Lúc ấy Thời Yên phản đối cách làm này của bố mẹ, nhưng chính Thời Xảo lại không tỏ vẻ phản đối với cuộc liên hôn này. Ở trong mắt cô, đây xác thật là con đường có lợi nhất cho sự phát triển của công ty.

Sau đó Thời Yên quyết tâm phải gả cho Lục Cảnh Nhiên, Thời Xảo mặt ngoài không tỏ thái độ gì, nhưng lén lút, mỗi tháng cô đều đúng giờ chuyển vào cái thẻ này một số tiền.

Số tiền này Thời Yên chưa dùng một đồng, cô biết chị thương cô, cho nên cô càng không muốn tiền của chị ấy lung tung. Chính cô có một công việc, tiền lương không tính là quá cao, nhưng nuôi sống bản thân là không thành vấn đề, huống hồ Lục Cảnh Nhiên chưa từng bạc đãi cô trên vấn đề tiền nong.

Ba năm này, trong tấm thẻ này hẳn là có không ít tiền. Thời Yên cầm lấy di động tra xét số dư tài khoản, phát hiện có hơn sáu triệu gửi ngân hàng.

https://thuviensach.vn

Cô khụ một tiếng, thành kính đặt thẻ vào chỗ cũ.

Sau khi khoá kỹ ngăn kéo, Thời Yên ăn cơm trưa xong thì ra ngoài đi làm.

Làm nhị tiểu thư Thời gia, Thời Yên tự nhiên cũng phải tiếp nhận giáo dục tốt đẹp, sau khi tốt nghiệp cao trung cô được đưa ra nước ngoài, học tài chính mà mình chẳng có chút hứng thú. Sau đó cô gả cho Lục Cảnh Nhiên, còn thành người vô hình "ra nước ngoài đào tạo sâu" trong miệng người nhà, cô không dám tới công ty tài chính làm việc, sợ sẽ không cẩn thận gặp được người quen, khiến lời nói dối bị chọc thủng.

Cũng may trải qua ra nước ngoài du học, khiến cô cũng có ưu thế khi nhận lời mời công việc về ngôn ngữ. Hiện cô đang làm giáo viên ở một trung tâm đào tạo tiếng Anh tư nhân, còn rất được các bạn học hoan nghênh.

Thời Yên cảm thấy điều này rất bình thường, dù sao năng lực nghề nghiệp của cô mạnh, người lại đẹp như vậy.

Học sinh cô dạy, không chỉ có bạn nhỏ, cũng có người thành niên, ở trong trí nhớ của cô, có vài nam học sinh bày tỏ với cô. Lục Cảnh Nhiên không biết từ đâu nghe nói, còn ăn không ít dấm, Thời Yên cười cười nói với anh, so với người thích cô, cô gái thích anh còn có mấy chục triệu, muốn ghen, cũng nên cô ghen mới đúng.

Lục Cảnh Nhiên cho rằng cô đáng trộm đổi khái niệm, fans với nam học sinh trong đời thực sao có thể giống nhau?

Nhưng anh cũng không thể bởi vì như vậy mà bắt cô bỏ việc, cho nên có nhiều dấm, cũng chỉ có thể tự mình yên lặng nuốt.

Hôm nay lên lớp xong, Thời Yên bị sếp gọi tới văn phòng, trước đó lúc họp, Thời Yên uyển chuyển đề cập, hiện giờ giá hàng hoá tăng cao,

https://thuviensach.vn

nhưng học phí giờ dạy hai năm tới của họ lại không tăng, hôm nay sếp gọi cô, phỏng chừng là muốn tính sổ với cô.

Cô đoán không sai, sếp thật đúng là muốn nói với cô chuyện này, đầu tiên anh ta nói với cô hiện tại kinh doanh lớp đào tạo có bao nhiêu cỡ nào không dễ dàng, lại nói bọn họ chi tiêu ở chỗ khác bỏ ra bao nhiêu, tài chính cũng rất khó khăn. Cuối cùng phê phán mà đưa ra vấn đề: "Lại nói, cô đi làm chẳng lẽ chính là vì tiền sao?"

Thời Yên vô tội mà nhìn anh ta: "Vậy chẳng lẽ là vì hứng thú ư?"

Sếp: "....."

"Cái này, Tiểu Thời, làm người không thể chỉ nhìn tiền, còn phải nhìn về phía trước! Chúng ta có ước mơ."

Thời Yên nói: "Ước mơ của tôi chính là kiếm tiền, điều này không xung đột."

Sếp: "....."

Thời Yên lấy tờ đơn từ chức từ trong túi xách, đặt trên bàn làm việc của sếp: "Kỳ thật hôm nay tôi tới, là muốn từ chức với anh."

Sếp nhìn đơn từ chức trên bàn, ngốc chớp mắt một cái: "Cô nói người trẻ tuổi các cô, sao lại xúc động như vậy chứ? Chuyện tiền lương, chúng ta có thể từ từ nói chuyện, không nên hơi một tí lại đòi từ chức."

Thời Yên là người ưu tú nhất trong nhóm giáo viên đào tạo, kỳ thật ông chủ cũng không nỡ để cô đi.

Thời Yên nói: "Không phải vấn đề tiền lương, là nguyên nhân có khác. Bởi vì là tôi đột nhiên từ chức, anh muốn trừ tiền lương tháng này của tôi, tôi cũng không có câu oán hận."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 19: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (2)

Ông chủ như thế nào cũng không nghĩ ra, vì sao Thời Yên ăn quả cân quyết tâm muốn từ chức, làm sao giữ lại cũng chưa dùng. Thời Yên đi rất tiêu sái, một tháng lương cũng không cần.

Tổn thất một tháng lương, cô đương nhiên đau lòng, nhưng trong ấn tượng của cô, chính là ngày hôm sau ở công ty cô bị Lương Huệ Hân bắt gặp. Cô có thể lựa chọn ngày mai xin nghỉ, không tới công ty, nhưng Lương Huệ Hân xuất hiện ở chỗ này một lần, nói không chừng sẽ xuất hiện lần thứ hai, Thời Yên suy nghĩ mãi, cảm thấy suy nghĩ vì an toàn, vẫn nên trực tiếp từ chức tương đối ổn thỏa.

Về đến nhà, cô nằm dài trên sô pha một lát, tự hỏi đối sách sau này. Đúng rồi, hệ thống còn có một Thương thành tích phân, bên trong nói không chừng có đạo cụ có thể sử dụng được khác.

Cô mở Thương thành tích phân ra, xem xét thương phẩm bên trong. Thương phẩm đại khái chia làm hai loại, phân biệt là loại cơ sở và loại đặc thù. Loại cơ sở chủ yếu là dùng để cải tạo bản thân, tỷ như có thể đề cao mỹ mạo, trí tuệ, khí chất, khả năng vũ lực của mình, mỗi cái tăng lên một chút, tiêu hao 10 tích phân. Loại đặc thù là một ít đạo cụ thường trú, trước mắt chỉ có hai cái --

Xem xét nội dùng gần 10 chương tiểu thuyết, 500 tích phân một lần; gia tăng độ hảo cảm của nam chủ đối với bản thân, 100 tích phân 1 điểm.

https://thuviensach.vn

Cái trước, tương đương với biết trước tương lai, là bàn tay vàng khá lớn, nhưng giá bán dắt đỏ; cái sau..... cái sau cô càng không muốn chửi được không! Khi độ hảo cảm của nam chủ đổi thành tích phân, là một đổi một, hiện tại dùng tích phân để mua sắm độ hảo cảm của nam chủ, lại cần tiêu phí một trăm lần tích phân!

Ha ha, kinh doanh thật dễ làm.

Cô nhìn 35 điểm tích phân còn dư lại của mình, đóng cửa Thương thành. Cô vẫn là tay làm hàm nhai thôi.

Vừa mới chuẩn bị đứng dậy nấu cơm tối, di động liền chấn động một chút, cô cầm lấy di động xem xem, là Thời Xảo gửi WeChat, hỏi cô có ở nhà không. Địa chỉ của Thời Yên Thời Xảo cũng biết, nhưng xuất phát từ các phương diện suy xét, cô ấy rất ít sẽ tìm đến cô. Lần này cô ấy liên hệ Thời Yên, là bởi vì chồng cô ấy Trương đại công tử, ngoại tình.

Tuy rằng hai người là liên hôn thương nghiệp, nhưng cũng vợ chồng nhiều năm như vậy, Trương Trác Việt làm như vậy, cô ấy vô cùng tức giận.

Thời Yên lúc này cũng nhớ ra, hôm nay Thời Xảo xác thật tới đi tìm cô, ăn tối với cô.

Giống trong ấn tượng của Thời Yên, Thời Xảo mang rượu và thịt nướng tới, một bộ nếu không say không về. Đời trước, Thời Yên nói với Thời Xảo uống rượu hại thân, lấy hết rượu của cô ấy đi, lấy đồ uống trong tủ lạnh ra. Đời này, Thời Yên không lấy đồ uống, cô cảm thấy là người trưởng thành, phải uống sảng khoái!

Hai chị em lâu không gặp, một bên uống rượu một bên ăn thịt nướng, uống mấy chai rượu, mặt Thời Xảo cũng hồng nhuận lên.

"Trương Trác Việt là cái thá gì! Chị gả cho anh ta chính là đang làm từ thiện, anh ta lại dám ngoại tình!" Thời Xảo ôm chai rượu nấc ợ một cái,

https://thuviensach.vn

"Hơn nữa chị còn nghe nói, người phụ nữ kia mang thai, 'thằng cháu' kia không dám ly hôn với chị, nhưng tiểu tiện nhân bên ngoài kia, anh cũng tính toán nuôi."

"Cho nên nói đàn ông đều là đại móng heo, chị nên ly hôn với anh ta, làm anh ta người không rời nhà!"

Thời Xảo cười một tiếng, dù cô ấy uống đến có chút say, cũng biết đây là không được: "Thời gia và Trương gia cũng sẽ không đồng ý, hiện tại hai nhà còn có rất nhiều hạng mục đang hợp tác, sao có thể vì chút việc nhỏ này xé rách mặt."

"Đây đâu phải việc nhỏ!" Thời Yên cầm lấy chai rượu, ừng ực ừng ực uống mấy ngụm, "Em nói cho mấy người, cách làm này của mấy người ngay từ đầu chính là sai! Kinh doanh cũng đâu cần lấy hôn nhân để đổi, mấy người đây là muốn chạy lối tắt thôi!"

Thời Xảo dựa vào bàn, cười ngây ngô nhìn cô: "Lúc trước lúc chị kết hôn, hình như em cũng nói như vậy. Hai chị em mình, ợ, tất cả mọi người đều cảm thấy chị tương đối cường thế, nhưng em còn cứng cổ hơn chị." Cô không biết phải cãi lời toàn bộ gia đình, kiên trì kết hôn với Lục Cảnh Nhiên cần bao nhiêu dũng khí.

Thời Yên cầm lấy chai rượu, cạn ly với cô ấy: "Đừng nghĩ nữa, không phải một người đàn ông thôi sao, chị biết trên đời này có bao nhiêu đàn ông không? 3,55 tỷ! Chị xinh đẹp lại có khả năng như vậy, còn sợ không tìm được đàn ông ư?"

"Nói đúng! Nào, cạn ly!

Lại một ly nữa vào bụng, sắc mặt Thời Xảo càng đỏ: "A Yên này, chị nói với em nhớ, trong nhà gần đây kỳ thật cũng có chút mềm mỏng rồi. Mấy năm nay Lục Cảnh Nhiên phát triển cũng tốt, em cũng không có khả

https://thuviensach.vn

năng mãi ở 'nước ngoài đào tạo sâu', sau đợt này, ợ, mang theo Lục Cảnh Nhiên tới gặp bọn họ, nói mấy lời tốt đẹp, hắn là có thể về nhà."

Thời Yên mỉm cười, nói với cô ấy: "Giờ em đang ở nhà."

Thời Xảo sửng sốt một chút, tầm mắt có chút mông lung mà nhìn về phía ảnh cưới treo trên tường, trai tài gái sắc, giai ngẫu thiên thành. Cô ấy cười một tiếng, uống ly rượu: "Nói rất đúng."

Tuy Thời Xảo tung hoành thương trường, nhưng tửu lượng của cô ấy không tốt như Thời Yên, Thời Yên nhìn Thời Xảo say khướt, chỉ có thể giúp cô ấy gọi taxi. Đưa Thời Xảo an toàn lên xe, cô mới chạy lên nhà. Mới vừa mở cửa thì nghe thấy điện thoại của mình kêu không ngừng.

Tiếng chuông này là tiếng chuông dùng riêng cho Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên vội vàng chạy qua, nhận điện thoại. Vào lúc điện thoại được kết nối, Lục Cảnh Nhiên không nhịn được hỏi: "Vợ à, em đi đâu thế? Sao lâu vậy mới nghe điện thoại?"

Thời Yên nói: "Tối nay chị tới nhà, em vừa mới đưa chị ấy xuống dưới, quên cầm điện thoại."

"À." Lục Cảnh Nhiên lên tiếng, lại buồn nôn mà mở miệng, "Vợ, anh nhớ em."

"....." Thời Yên có chút cạn lời, "Không phải sáng nay anh mới đi à?"

"Vậy cũng nhớ em, sao nào, em không nhớ anh ư?"

"..... Nhớ, ợ."

Lục Cảnh Nhiên nhăn mày: "Em uống rượu?"

Thời Yên ngoan ngoãn nói: "Đúng vậy, hôm nay tâm trạng chị không tốt, nên uống với chị ấy một ít."

https://thuviensach.vn

"Thời Xảo? Chị ấy làm sao?"

"Trương Trác Việt ngoại tình, tiểu tam còn mang thai." Thời Yên nói tới đây, cũng có chút tức, "Đàn ông các anh quả nhiên đều không phải thứ tốt, nếu về sau anh cũng ngoại tình, em mới sẽ không giống chị, em sẽ đánh gãy chân chó của bọn anh!"

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, cảm thấy vợ tức giận cũng rất đáng yêu: "Anh sẽ không, bởi vì toàn thế giới anh chỉ thích mình vợ thôi."

"....." Thua thua, làm chuyện bậy bạ quả nhiên sẽ bị đáp trả mà.

"Được rồi, uống rượu đêm nay phải đi ngủ sớm một chút, ngày mai còn phải đi làm."

Anh nói tới đây, Thời Yên mới nhớ tới chuyện mình từ chức còn chưa nói với anh: "Chồng à, em có chuyện này muốn nói với anh."

"Cái gì?" Nghe giọng điệu này của cô, như thể lại làm chuyện xấu gì đó.

Thời Yên vô cùng đáng thương nói: "Em thất nghiệp, hu hu hu."

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt, hỏi cô: "Sao lại thế? Ông chủ các em bắt nạt em?"

"Không có, là em tự từ chức, ờ..... Em cảm thấy anh ta quá keo kiệt, không tăng lương cho em."

Nghe được Thời Yên không phải bị bắt nạt, Lục Cảnh Nhiên an tâm, về phần từ chức, anh còn ước thế nữa là. Anh khụ một tiếng, giả mù sa mưa an ủi cô: "Công việc này không làm cũng thế, vợ thông minh như vậy, không lo không tìm được công việc tốt hơn."

https://thuviensach.vn

Thời Yên chớp chớp mắt, cảm thấy lời này rất giống lời cô an ủi Thời Xảo ban nãy.

"Nếu từ chức thì ở nhà nghỉ ngơi một thời gian đi, sau tìm việc cũng không muộn."

Thời Yên gật gật đầu: "Vâng! Em cũng nghĩ như vậy!"

Cô thật sự có chút sợ ra cửa bị Lương Huệ Hân gặp được, vẫn là ngồi lì ở nhà an toàn nhất.

Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên yên lặng một lát, thử tính mà mở miệng hỏi cô: "Nếu em cảm thấy nằm lì ở nhà nhàm chán, nếu không, đến đoàn phim tìm anh?"

Lục Cảnh Nhiên nói như vậy đương nhiên là có tư tâm, bộ phim này quay ít nhất cũng phải bốn tháng, bốn tháng không gặp vợ, ngẫm lại đều khiến người ta nổi điên. Nhưng anh không trông cậy Thời Yên thật sự sẽ đáp ứng, đoàn phim đông người nhiều mắt, cô khẳng định sẽ có rất nhiều băn khoăn.

Thời Yên nghiêm túc suy nghĩ đề nghị này, so với một mình ở nhà đương nhiên là tới đoàn phim tìm Lục Cảnh Nhiên tốt hơn, sau khi cô xuyên đến thế giới này cũng chưa gặp anh nữa. Hơn nữa căn cứ ký ức đời trước, Lục Cảnh Nhiên chính là ở đoàn phim lúc treo dây cáp xảy ra chuyện, cô vốn dĩ cũng phải tìm lý do qua đó, bắt được kẻ làm hại bọn họ.

"Được, em đi tìm anh." Thời Yên mở miệng đồng ý.

Lục Cảnh Nhiên cho rằng mình nghe lầm, không xác định mà hỏi lại một lần: "Em đáp ứng hả?"

"Phải đó, chẳng lẽ anh muốn đổi ý?"

https://thuviensach.vn

"Anh mới sẽ không." Tâm Lục Cảnh Nhiên nở hoa, vợ muốn tới đoàn phim tìm anh! "Chừng nào em tới đây? Anh bảo Đàm Ninh đi đón em."

Đàm Ninh chính là người đại diện của anh, cũng là người phụ trách studio Ninh Tĩnh Trí Viễn. Anh ấy và Lục Cảnh Nhiên là bạn tốt quen biết nhiều năm, cũng biết chuyện Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên kết hôn.

Thời Yên nghĩ ngợi, nói với anh: "Chắc ngày kia, mai em thu thập một chút." Ngày mai là ngày cô gặp Lương Huệ Hân, cô vẫn là khỏi ra cửa mới tốt.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Được, anh bảo Đàm Ninh đi sắp xếp." Cuối cùng, lại cố ý hạ giọng, dùng giọng gợi cảm nói với cô: "Chờ em."

Thời Yên: "....."

Đêm khuya chịu không nổi!

Sau khi cắt đứt điện thoại, Thời Yên tâm trạng kích động đi tắm rửa, khi thấy dấu vết trên người mình còn chưa biến mấy, tâm trạng càng kích động.

Ngày hôm sau, cô ngủ đến hơn 10 giờ mới tỉnh, tủ lạnh còn thừa chút đồ ăn, hôm nay dùng mấy cái này tạm chấp nhận đối phó. Ban ngày nhàn ở nhà không có việc gì, cô xem hết mấy bộ phim Lục Cảnh Nhiên đóng một lần.

Lục Cảnh Nhiên đẹp trai, cho dù dưới sự đặc tả (quay gần) của camera, cũng hoàn mỹ đến không thể bắt bẻ, Thời Yên vốn là nghĩ toàn bộ hành trình liếm nhan, nhưng bất tri bất giác, đã bị Lục Cảnh Nhiên diễn cuốn vào. Đây là bộ phim điện ảnh Lục Cảnh Nhiên lên ngôi ảnh đế, ở bên trong anh sắm vai một cảnh sát nằm vùng, kết cục vì đuổi bắt tội phạm mà hy sinh.

https://thuviensach.vn

Thời Yên xem đến cuối cùng, thế nhưng khóc lên, lúc nam chính chết, bộ phim cũng không có quá nhiều hiệu ứng, tỷ như mở âm nhạc đặc biệt lừa tình gì đó, nhưng chỉ nhìn nam chính chậm rãi nhắm mắt lại, khóe miệng cong lên một nụ cười, lại mang cho người ta chấn động vô cùng mãnh liệt.

Ảnh đế này Lục Cảnh Nhiên lấy được danh xứng với thật, không trách fans của anh mỗi ngày ở trên mạng tung hô anh, thật sự, cô cũng muốn tung hô anh.

Lúc Thời Yên đang cảm thán kỹ thuật diễn của Lục Cảnh Nhiên, trong một câu lạc bộ xa hoa nơi nội thành, mấy người trẻ tuổi đang uống rượu tụ hội.

"Lị Lị, nghe nói anh cô làm phụ nữ bên ngoài lớn bụng?"

Trương Lị Lị bị hỏi chuyện ưu nhã mà trợn trắng mắt, thật là chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền nghìn dặm: "Chuyện anh tôi tôi không quản được."

Người nọ lại hèn mọn hỏi: "Vậy chị dâu cô thì sao? Chị ta nhìn qua không dễ chọc đâu."

Thời Xảo sao? Chị ta xác thật không dễ chọc, nhưng hôn sự này liên lụy việc làm ăn của hai nhà, chị ta có thể làm sao bây giờ? "Lại không thể ly hôn, không dễ chọc cũng chỉ có thể nhịn. Tối hôm qua chị ta uống đến say không còn biết gì trở về, còn nhắc mãi 'A Yên chúng ta tiếp tục uống'."

Lương Huệ Hân vẫn luôn không nói chuyện thần sắc vừa động: "A Yên? Là Thời Yên sao? Cô ta không phải ra nước ngoài sao, đã nhiều năm cũng không có tin tức của cô ta."

Trương Lị Lị nói: "Đúng vậy, khẳng định là chị ta uống nhiều, ở trong mộng uống rượu với Thời Yên rồi."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 20: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (3)

Thời Yên nằm lì ở nhà một ngày, an toàn trốn Lương Huệ Hân, tạm thời thở dài nhẹ nhõm một hơi. Buổi tối cô ngâm nga câu hát, bắt đầu thu thập hành lý, chuẩn bị ngày mai lao tới phim trường nhìn chồng.

Bộ phim mới của Lục Cảnh Nhiên là bộ phim đề tài cổ trang võ hiệp, nơi lấy cảnh Vân Thôn là cảnh khu cấp quốc gia 5A, non xanh nước biếc, phong cảnh như tranh vẽ. Thời Yên tới sân bay, thấy người Đàm Ninh sắp xếp tới đón mình.

Từ sân bay đến Vân Thôn, còn hơn một giờ lái xe, lúc Thời Yên sắp tới nơi, lấy mũ chuẩn bị riêng ra, đội lên đầu. Xuống xe, cô không gọi điện thoại cho Lục Cảnh Nhiên, mà gọi cho Đàm Ninh.

Đàm Ninh thấy số cô, mau chân đi tới một bên: "Tới rồi sao?"

"Ừ, em mặc áo thun đen, quần cao bồi, ở bên ngoài đoàn làm phim, anh thấy em không?"

Đàm Ninh ngẩng đầu nhìn chung quanh một vòng, rất nhanh định vị được Thời Yên: "Thấy rồi, em đứng ở tại chỗ đừng nhúc nhích, anh tới đón em."

"Được." Thời Yên cắt đứt điện thoại, ngoan ngoãn đứng chờ Đàm Ninh lại đây. Ở trong thế giới hiện thực, cô cũng từng làm nhân vật quần

https://thuviensach.vn

chúng ở đoàn làm phim, khi cách lâu như vậy lại lần nữa đi vào phim trường, trong lòng lại ẩn ẩn có chút kích động.

Đàm Ninh xuyên qua đám người, bước nhanh đi đến trước mặt cô, thuận tay muốn giúp cô xách hành lý, bị Thời Yên ngăn cản: "Thân phận lần này của em là trợ lý của Lục Cảnh Nhiên, nào có đạo lý người đại diện xách hành lý cho trợ lý."

Đàm Ninh: "....."

Cô gái nhỏ diễn còn làm rất toàn.

Nhưng anh cảm thấy Thời Yên nói cũng không sai, liền thu hồi tay, dẫn cô vào bên trong: "Hiện tại đúng là Cảnh Nhiên diễn, em còn chưa xem cậu ta đóng phim đúng không, mang em qua đó kiến thức."

"Được đó được đó." Thời Yên xách hành lý, hưng phấn mà đi theo sau Đàm Ninh. Nơi nhiều người vây nhất trước mặt chính là hiện trường quay phim, Lục Cảnh Nhiên mặc một bộ cổ trang, đang diễn cùng nữ chính.

Nữ chính Giang Nguyệt cũng là ngôi sao nữ đang nổi mấy năm nay, đi con đường trong trắng tươi trẻ, người thích cô ta thổi cô ta trên bầu trời có trên mặt đất không, phảng phất ngoài cô ta, ngôi sao nữ còn lại đều là đồ đê tiện yêu diễm; người không thích cô ta, ắt nói cô ta canh loãng không có mùi vị gì cả.

Cũng may Giang Nguyệt vẫn có kỹ thuật diễn, từng được đề cử ảnh hậu rất nhiều lần, chẳng qua vận may không tốt lắm, mỗi lần đều lỡ mất dịp tốt với ảnh hậu. Lần này cô ta nhận đóng bộ điện ảnh này, chính là muốn bằng nhân vật này lại lần nữa đánh sâu vào ảnh hậu.

Thời Yên chỉ nhìn cô ta một cái, rồi chuyển ánh mắt qua trên người Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên lần này sắm vai một cao thủ lánh đời nhiều năm, không màng chuyện giang hồ, gửi gắm tình cảm vào sống núi.

https://thuviensach.vn

Tạo hình của anh xác thật bộc lộ được khí chất siêu nhiên này, lại xứng với ánh mắt có chút thản nhiên của anh, toàn thân đều lộ ra một cỗ khí tràng ngăn cách người khác ở nghìn dặm. Nữ chính không ngừng xin anh rời núi lần nữa, bộ dáng kia quả thực là nhìn thấy mà thương, nhưng nam chủ lại hoàn toàn không dao động, thậm chí một chưởng đánh qua.

Thời Yên: "....."

Kịch bản này cô thích.

Lục Cảnh Nhiên đánh xong một chưởng, đạo diễn hô ngừng: "Nghỉ ngơi mười phút, chuẩn bị cảnh tiếp theo."

Lục Cảnh Nhiên đi ra phạm vi máy quay có thể quay được, vừa nhấc mắt, liền thấy Thời Yên đứng ở đối diện. Ánh mắt anh rõ ràng thay đổi một chút, Đàm Ninh nhìn mà hãi hùng khiếp vía. Giữ vững lạnh lùng chứ Lục ảnh đế! Nhất định phải ổn định!

Lục Cảnh Nhiên sau lưng thế nào người khác không biết, Đàm Ninh anh lại rõ ràng. Đừng nhìn anh ngày thường lạnh lùng như núi băng, vừa nhìn thấy vợ, tựa như đột nhiên bị người ta cướp đầu óc, chỉ biết dính ở một bên cầu ôm hôn một cái.

Trước đó anh một lần hoài nghi, Thời Yên bỏ bùa gì cho cậu ta.

Lục Cảnh Nhiên ngây người tại chỗ vài giây, biểu tình cứng ngắt, nhấc chân đi tới. Đàm Ninh giả mô giả dạng nói với anh: "Đây là trợ lý mới của cậu, Thời Mỹ Lệ."

Thời Mỹ Lệ là tên Thời Yên lấy cho mình, nói cái gì tiến vào giới nghệ sĩ phải có nghệ danh. Đàm Ninh cảm thấy, loại nghệ danh này không cần cũng thế.

https://thuviensach.vn

Lúc Thời Yên đi theo Đàm Ninh tới, chung quanh không ít nhân viên công tác chú ý tới cô, nhìn cô xinh đẹp mảnh khảnh, một đôi chân dài vừa trắng vừa thẳng, còn tưởng rằng là người mới dưới tay Đàm Ninh, đưa tới phim trường để học tập. Lúc này nghe anh nói là trợ lý, đều sôi nổi trêu ghẹo nói: "Cô gái này làm trợ lý có phải có chút nhân tài không được trọng dụng hay không nhỉ, ông chủ Đàm không tính bồi dưỡng một chút?"

Đàm Ninh ha ha cười nói: "Tôi muốn đấy, nhưng không biết người ta có nguyện ý hay không."

Lục Cảnh Nhiên nhìn anh một cái, đi về phía xe bảo mẫu: "Tôi vào xe ngồi điều hoà một lát."

Đàm Ninh ngầm hiểu, gọi Thời Yên cùng lên xe bảo mẫu. Thời Yên mới vừa lên xe, đã bị Lục Cảnh Nhiên kéo vào lòng, Đàm Ninh theo sau sợ tới mức mau chóng kéo cửa xe.

Mũ trên đầu Thời Yên rơi ở trên xe, cô ngẩng đầu muốn nhìn Lục Cảnh Nhiên, nào biết mới vừa đối diện mắt anh, anh đã trực tiếp hôn lên. Đàm Ninh một bên mặt đầy hắc tuyến, ước gì trước nay mình không lên chiếc xe này.

Lục Cảnh Nhiên ôm Thời Yên hôn đủ rồi, mới thoáng buông cô ra, ngoài miệng là buông lỏng ra, nhưng vẫn ôm người vào lòng, không muốn buông tay. Thời Yên thở hổn hển mấy hơi, mới lại ngẩng đầu lên, nhìn anh cười: "Chồng à, tạo hình cổ trang của anh cũng rất đẹp trai!"

"....." Đàm Ninh giận đẩy mạnh cửa xe, xuống xe đợi bọn họ.

Lục Cảnh Nhiên ngó cửa xe một cái, không thèm quan tâm. Anh xoa xoa đỉnh đầu cô, nhẹ giọng hỏi cô: "Ngồi xe lâu như vậy, mệt không?"

Thời Yên nói: "Không mệt như 'lái xe' với anh."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Vợ đáng yêu của anh khi nào trở nên lưu manh như vậy hả? Chẳng lẽ là học từ anh??

Lục Cảnh Nhiên khụ một tiếng, nhìn đôi chân trắng nõn của cô, mày nhíu lại: "Ngày mai mặc quần dài tới phim trường."

"..... Nhưng quần dài nóng lắm."

"Nơi này gần núi, nhiều muỗi, mặc quần dài tốt hơn."

"À!"

Lục Cảnh Nhiên vừa lòng lại hôn cô, cửa xe truyền đến hai tiếng "thùng thùng": "Lục đại ảnh đế, sắp chuẩn bị bắt đầu quay."

Lục Cảnh Nhiên nhíu nhíu mày, buông Thời Yên ra: "Đi xuống đi."

"Dạ." Thời Yên để hành lý trên xe bảo mẫu của Lục Cảnh Nhiên, đi cùng anh xuống xe. Thợ trang điểm một lần nữa sửa sang lại quần áo khuôn mặt cho Lục Cảnh Nhiên, đạo diễn liền tuyên bố bắt đầu quay.

Cảnh diễn tiếp theo là một cảnh đánh nhau, một chưởng vừa rồi của nam chủ cũng chọc giận nữ chủ, hai người cứ như vậy đánh nhau. Giang Nguyệt lần này vì đánh sâu vào ảnh hậu, bỏ không ít tâm tư, công ty quản lý còn đắp nặn hình tượng "chuyên nghiệp" cho cô, tuyên bố với bên ngoài bộ phim lần này, mỗi cảnh đánh nhau đều sẽ tự mình làm, kiên quyết không cần thế thân.

Ý tưởng là rất tốt đẹp, Giang Nguyệt cũng thử nỗ lực, nhưng cô ta diễn đánh nhau vẫn luôn không đạt được yêu cầu của đạo diễn. Diễn lại vài lần, Lục Cảnh Nhiên còn chưa phát giận, Giang Nguyệt đã không chịu nổi

https://thuviensach.vn

trước: "Không tới không tới, ngày nóng nực mặc nhiều quần áo như vậy, đánh lâu như vậy còn muốn người sống hay không."

Trợ lý vội chạy lên quạt gió cho cô ta, giúp cô ta hạ nhiệt độ. Thời Yên cũng chạy lên giúp Lục Cảnh Nhiên lau mồ hôi cầm quạt mini. Thấy quần áo Lục Cảnh Nhiên đều ướt đẫm, Thời Yên nghiêng đầu nhìn Giang Nguyệt một cái. Người phụ nữ này thật đáng ghét, nếu không phải cô ta vẫn luôn diễn không tốt, Lục Cảnh Nhiên cũng không cần lặp lại nhiều lần như vậy.

Đại khái là thời tiết nóng bức, người dễ dàng nổi nóng, Giang Nguyệt quậy như vậy, đạo diễn cũng nóng tính: "Lúc trước là cô muốn tạo hình tượng chuyên nghiệp gì đó, nói không cần thế thân, hiện tại cô không diễn, tôi đi chỗ nào tìm thế thân cho cô bây giờ?" Thế thân không chỉ phải biết diễn đánh nhau, còn phải có thân hình xấp xỉ Giang Nguyệt, trong khoảng thời gian ngắn, thật đúng là không dễ tìm một người như vậy.

Giang Nguyệt nói: "Tôi cũng muốn diễn lắm chứ, nhưng không phải vẫn luôn không đạt được yêu cầu của đạo diễn Uông sao."

Uông Chính bị cô ta chọc tức đến không chịu được, còn muốn nói cô ta hai câu, Thời Yên liền nhảy ra nói: "Đạo diễn, ông thấy tôi được không?"

Cô vừa nói lời này, không chỉ Uông Chính sửng sốt, cả Lục Cảnh Nhiên cũng sửng sốt. Anh ở trong mắt mọi người luôn luôn lạnh như băng, lần này khó được mà toát ra một tia không vui: "Em đừng quậy."

Thời Yên nhìn anh, lại nói với đạo diễn: "Tôi thật sự có thể, vừa rồi xem bọn họ diễn nhiều lần như vậy, động tác tôi đều nhớ kỹ." Thời Yên vốn chính là xuất thân vai võ phụ, dĩ vãng ở đoàn phim chính là làm thế thân đánh võ cho nữ minh tinh, hiện tại cũng chỉ là làm lại nghề cũ mà thôi.

Đạo diễn đánh giá cô vài lần, dáng người cô cùng Giang Nguyệt không sai biệt lắm, nhưng cũng không biết có phải thật sự nhớ kỹ động tác

https://thuviensach.vn

hay không: "Vậy cô đánh một lần cho tôi xem."

Thời Yên đi đến nơi trống trải một chút, khoa tay múa chân tại chỗ. Còn chớ nói, động tác thật giống Giang Nguyệt làm như đúc, còn tiêu chuẩn hơn cô ta rất nhiều.

Đạo diễn cảm thấy bản thân quả thực đào được bảo vật, kích động nói: "Được được, cô đi!"

Thời Yên bị nhân viên công tác kéo xuống thay quần áo, lúc trở ra, đã thay đổi quần áo giống Giang Nguyệt như đúc. Thế thân sẽ không lộ mặt, Giang Nguyệt sẽ quay bổ sung những cảnh lộ mặt, cho nên Thời Yên cũng không sợ bản thân trên TV bị người khác nhận ra.

Đạo diễn thấy tạo hình của cô, liên tục khen ngợi: "Không tồi không tồi." Sao lại giác còn thích hợp hơn bản chính nhỉ?

Giang Nguyệt thấy cô, sắc mặt cũng không tốt lắm, cô ta đi lên, nói với đạo diễn: "Đạo diễn Uông, vẫn là để tôi diễn đi, một người nghiệp dư như cô ta không được đâu."

Thời Yên ở trong lòng trợn trắng mắt, lấy tiêu chuẩn vừa rồi của cô cũng không biết xấu hổ nói đến ai khác không được, lúc bà cô đây ở bên đường đánh người, cô còn không biết ở đâu đâu.

May mắn đạo diễn không chấp nhận Giang Nguyệt: "Giờ cô còn nói? Người ta đã thay xong quần áo, quay một lần rồi nói."

Ông gọi Thời Yên cùng Lục Cảnh Nhiên, bảo hai người họ thử một lần trước. Thời Yên chớp chớp mắt về phía Lục Cảnh Nhiên, giơ kiếm đâm về phía anh. Lục Cảnh Nhiên nghiêng người tránh thoát kiếm của cô, một chưởng đánh về phía cánh tay cô, Thời Yên thuận thế xoay một vòng, tóc và góc áo cũng bay lên.

https://thuviensach.vn

Trợ lý đạo diễn tiến đến trước mặt đạo diễn, nhỏ giọng nói thầm: "Đạo diễn Uông, ông có cảm thấy thầy Lục đánh dịu dàng hơn vừa rồi rất nhiều không?"

Ông..... cảm thấy, nhưng đây nhất định là ảo giác.

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên thử cảnh đánh nhau xong, đạo diễn lại nhắc nhở Lục Cảnh Nhiên chú ý cảm xúc, rồi chính thức bắt đầu quay. Giang Nguyệt nhìn Thời Yên, nghĩ thầm người ngoài nghề tùy tiện múa hai cái còn được, chờ thật tới trước màn ảnh, khẳng định sẽ khẩn trương làm lỗi. Nhưng không nghĩ tới, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên một lần đã vượt qua.

Đạo diễn vuốt cằm, nhìn Thời Yên: "Cô đúng là lần đầu tiên diễn phim?"

Thời Yên đôi mắt cũng không chớp nói: "Đúng vậy."

Đạo diễn tiếp tục sờ cằm: "Tôi thấy thế nào không giống nhỉ?"

Thời Yên nói: "Có thể là thiên phú của tôi tương đối cao!"

Đạo diễn: "....."

Ông gõ gõ kịch bản cuộn tròn trên tay, gọi Giang Nguyệt: "Quay bổ sung mấy chỗ, cảnh này đã vượt qua."

Thời Yên cùng Lục Cảnh Nhiên đi đến một bên nghỉ ngơi, Lục Cảnh Nhiên dùng thanh âm chỉ có cô có thể nghe được, hỏi cô: "Sao trước nay không nghe em nói em biết võ thuật?"

Thời Yên xấu hổ mà cười hai tiếng, cũng nhỏ giọng nói với anh: "Cũng chỉ biết chút da lông, khi còn nhỏ bố em sợ trong nhà có nhiều tiền, em sẽ bị người bắt cóc, cho nên tìm một thầy võ thuật dạy bọn em."

https://thuviensach.vn

"....." Thời gia thật đúng là phòng ngừa chu đáo.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 21: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (4)

Sau khi quay phim kết thúc, Thời Yên ngồi xe bảo mẫu của Lục Cảnh Nhiên, theo chân bọn họ cùng trở về khách sạn dừng chân. Nhân viên đoàn phim rất nhiều, như trợ lý đều là ở cùng với trợ lý khác, Lục Cảnh Nhiên khẳng định không muốn Thời Yên ở cùng phòng với người khác, Đàm Ninh liền giúp cô đặt một phòng riêng. Đương nhiên, chi phí cũng là chính bọn họ gánh vác.

Căn cứ yêu cầu của Lục Cảnh Nhiên, anh đặt phòng của Thời Yên và của anh ở cùng tầng. Thời tiết nay quay phim một ngày, cả người đều dính dính, Lục Cảnh Nhiên vừa đến phòng lập tức đi tắm rửa. Đàm Ninh dẫn Thời Yên tới phòng cô, thuận tiện giao thẻ phòng cho cô: "Vậy em thu thập trước, đợi chút lại đây tìm bọn anh."

Anh nghĩ tới, Lục Cảnh Nhiên tắm rửa xong, khẳng định sẽ đi tìm Thời Yên, cùng với để cậu ta chạy tới phòng Thời Yên, không bằng để Thời Yên tới tìm cậu ta -- trợ lý xuất hiện trong phòng minh tinh so với minh tinh xuất hiện trong phòng trợ lý bình thường hơn!

"Được ạ." Thời Yên nhận thẻ phòng, đang chuẩn bị vào cửa, Đàm Ninh lại ở sau gọi cô lại.

"Chờ một chút." Anh lấy một bức thư từ trong tập văn kiện, đưa tới trên tay Thời Yên, "Đây là hôm trước Cảnh Nhiên bảo anh chuyển phát nhanh cho em, anh nghĩ đến hôm nay em sẽ tới đây, nên không gửi. Cất cẩn thận, thư tình của Lục ảnh đế."

https://thuviensach.vn

"..... Cảm ơn." Thời Yên nhận thư, Lục Cảnh Nhiên vì giấu tai mắt người khác, muốn gửi thư tình đều để Đàm Ninh làm thay, Thời Yên vốn dĩ không cảm thấy có cái gì, nhưng hiện tại Đàm Ninh giáp mặt đưa cô thì có chút cảm thấy thẹn.

Đàm Ninh cũng rất không vừa lòng với chuyện này: "Em nói đã là thời đại nào rồi mà còn người thích lấy giấy viết thư tình? Trước mặt người khác cậu ta là nam thần cao lãnh, sau lưng lại buồn nôn không chịu được, sao em chịu được cậu ta cơ chứ?"

Thời Yên trừng mắt nhìn anh một cái: "Anh không được nói anh ấy như vậy, em thích anh ấy viết thư tình cho em đấy, sao nào!"

Đàm Ninh: "....."

Không ra sao, hai vợ chồng này anh một người cũng không thể trêu vào.

Thời Yên đi vào phòng, hành lý cũng không buồn mở ra, mở thư tình Lục Cảnh Nhiên cho cô trước.

"Vợ, anh đã thuận lợi đến địa điểm quay phim. Phong cảnh nơi này rất đẹp, nhưng anh thấy cái gì cũng giống bóng em, mây trên trời giống em, hoa dưới tán cây giống em, ngay cả ảnh ngược của anh trong sông cũng là em. Tối nay có thể muốn em một ngàn lần, anh mới có thể đi vào giấc ngủ."

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên vì sao lại khiêu khích như vậy!

Cô cầm thư, đích thân lên mạng lục soát một chút, mấy câu này thật đúng là không phải trên mạng, đều là của riêng Lục ảnh đế.

https://thuviensach.vn

..... Anh đại khái là thi nhân bị diễn phim làm chậm trễ.

Thời Yên cất thư cẩn thận, cầm bộ quần áo sạch sẽ ra, cũng đi tắm rửa một cái. Lúc ra ngoài, vừa lúc nhận được điện thoại Lục Cảnh Nhiên gọi tới, bảo cô tới phòng anh.

Đàm Ninh cũng ở trong phòng Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên tới, ánh mắt Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía Đàm Ninh càng đâm người hơn: "Vợ tôi tới, cậu còn không đi?"

"....." Khoé miệng Đàm Ninh giật một chút, mở miệng nói, "Vợ cậu tới, tôi càng không thể đi."

Tất cả mọi người đều là đàn ông, đừng tưởng rằng anh không biết cậu ta muốn làm cái gì.

"Lục ảnh đế, tôi nhắc nhở cậu một chút, nơi này là khách sạn, người đoàn phim đều ở nơi này, cậu tốt nhất khống chế bản thân cậu một chút."

Tâm trạng Lục Cảnh Nhiên cực kỳ khó chịu, thật vất vả lừa vợ tới, còn bảo anh khống chế một chút? Vậy đây không phải còn thảm hại hơn trước sao. "Chúng tôi có thể đổi khách sạn."

"....." Đàm Ninh cười ha ha, "Làm đặc thù chỉ có hai loại kết cục, một, bị người ta nói chơi lớn, lên hot search; hai, bị paparazzi nhìn thẳng, moi ra tin tức lớn, lên hot search."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Yên trấn an nói: "Không sao, anh Đàm cứ ở đây đi, em vừa vặn có một số việc muốn thương lượng với bọn anh."

Lục Cảnh Nhiên kéo cô ngồi xuống sô pha, còn lấy hộp sữa bò cho cô: "Chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

"Ờ....." Thời Yên tổ chức ngôn ngữ một chút, "Trước đó không phải anh đề cập với em muốn công khai quan hệ sao? Tối đó chị nói với em, thái độ trong nhà đã mềm mỏng hơn, chúng ta đi nhận sai, chuyện này hẳn là sẽ đi qua, nếu hiện tại anh còn muốn công khai, chúng ta có thể chọn thời gian, công bố?"

Thời Yên châm chước nói hết lời này, Lục Cảnh Nhiên còn chưa có phản ứng, Đàm Ninh đã dẫn đầu nói: "Tôi phản đối hôn sự này!"

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên nghiêng đầu, nhìn Đàm Ninh một cái. Trên lưng Đàm Ninh phát lạnh, vẫn ngạnh cổ nói: "Thời gia không hề phản đối hai người, đây đương nhiên là chuyện đáng mừng, nhưng lúc này, tuyệt đối không phải thời cơ tốt nhất để công bố."

"Vậy cậu muốn thế nào? Bắt chúng tôi giấu cả đời?" Lục Cảnh Nhiên lạnh lùng hỏi.

Đàm Ninh tận tình khuyên bảo: "Cả đời đương nhiên là không có khả năng cả đời, chẳng qua có thể..... Hoãn lại hai ba năm? Cậu mới vừa lấy ảnh đế không bao lâu, đúng là tuần trăng mật với fans, đột nhiên công bố tin kết hôn, không phải cầm dao đâm vào tim người ta sao! Chờ hai ba năm sau, cậu nhiều tác phẩm hơn, fans cũng càng thành thục, lúc ấy cậu 29 tuổi, cũng là độ tuổi fans tương đối dễ dàng chấp nhận minh tinh kết hôn."

Thời Yên cùng Lục Cảnh Nhiên nhất thời cũng chưa nói chuyện, lời này của Đàm Ninh xác thật có đạo lý, nhưng trong lòng hai người cũng có tính toán của riêng mình. Lục Cảnh Nhiên không muốn Thời Yên mãi trốn trốn tránh tránh như vậy, làm vợ anh mà như làm trộm; Thời Yên lại sợ hãi chuyện đời trước tái diễn, chính bọn họ công bố ít nhất quyền chủ động còn ở trên tay bọn họ.

https://thuviensach.vn

Đàm Ninh thấy bọn họ đều không nói lời nào, liền nói: "Chuyện này rất quan trọng, cũng không phải nói công bố là công bố, hai người nghĩ kỹ lại đã, cho dù ngày sau thật sự phải công bố, cũng phải nghĩ một loạt ứng đối sau này."

Tiếng anh vừa ra, cửa phòng Lục Cảnh Nhiên đã bị người gõ. Đàm Ninh sửng sốt một chút, ánh mắt lơ đãng nhìn phía Thời Yên. Căn cứ kinh nghiệm dĩ vãng của an, muộn như vậy còn tới gõ cửa phòng Lục Cảnh Nhiên, thông thường đều là nữ diễn viên đoàn phim. Trước kia đuổi người ra ngoài thì thôi, nhưng đêm nay vợ Lục ảnh đế ở chỗ này..... Chiến trường tàn khốc ngẫm lại mà kích thích!

"Tôi đi mở cửa!" Anh không chờ Lục Cảnh Nhiên lên tiếng đã chạy tới mở cửa ra, bước chân nhảy nhót còn mang theo chút gấp không chờ nổi.

Người ngoài cửa quả nhiên không làm anh thất vọng, là nữ chính đoàn phim Giang Nguyệt. Giang Nguyệt thấy Đàm Ninh tới mở cửa, cũng sửng sốt một chút, lại nhìn vào trong, trợ lý cũng ở đây. Cô ta có chút xấu hổ, nhưng vẫn dùng kinh nghiệm sa trường mỉm cười hóa giải: "Ông chủ Đàm, mọi người đây là đang họp sao?"

Đàm Ninh cười hì hì nói: "Đúng vậy, thảo luận công việc một chút, cô tìm Cảnh Nhiên có việc?"

Giang Nguyệt che miệng cười hai tiếng, lấy kịch bản trong tay ra cho anh xem: "Tôi muốn tìm thầy Lục nghiên cứu kịch bản, đối diễn."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đã trễ thế này không quá tiện, ngày mai ở phim trường đối."

Giang Nguyệt lại cười hai tiếng, nói với anh: "Vậy cũng được, tôi không quấy rầy mọi người họp."

https://thuviensach.vn

Cửa phòng đóng lại, nụ cười trên mặt Giang Nguyệt tắt ngúm. Cô ta tìm Lục Cảnh Nhiên đương nhiên không phải vì xem kịch bản, nhưng hôm nay cô ta tới không đúng lúc. Lấy diện mạo và nhân khí của cô ta, không thiếu gặp được nam minh tinh tới cặp kè với cô ta, nhưng cô ta đều không quá để mắt, duy chỉ cảm thấy hứng thú với mình Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên là đóa hoa cao lãnh, cũng không dễ theo đuổi như lời đồi, ngoài đóng phim, anh sẽ không nói lời dư thừa với cô ta. Giang Nguyệt nghĩ đến đây, lại cười cười, càng là nam thần cao lãnh, ngắt anh tới tay mới càng có cảm giác thành tựu, không phải sao?

Trong phòng Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên vẻ mặt khờ dại nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Chồng, muộn vậy cô ta tìm anh xem kịch bản ư? Kịch bản ánh trăng à?"

"....." Phốc. Đàm Ninh âm thầm bật cười ở trong lòng, tình tiết anh chờ mong nhất cuối cùng cũng tới.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Mục đích của cô ta không quan trọng, dù sao cô ta cũng không vào được cửa phòng anh."

Thời Yên nói: "À, lúc em không ở đây, anh cũng không để cô ta vào sao?"

Lục Cảnh Nhiên hơi hơi cúi người, kéo cô vào lòng: "Vợ, em lại hoài nghi tình cảm anh dành cho em sao? Nếu không anh tự thể nghiệm mà chứng minh một chút?"

"..... Không cần, cảm ơn."

"Khụ." Đàm Ninh ho nhẹ một tiếng, nhắc nhở bọn họ nơi này còn có một người sống, "Thời gian không còn sớm, chúng ta cũng từng người về phòng đi, sáng mai còn phải chạy đến phim trường."

https://thuviensach.vn

"Được." Thời Yên cũng thật sự không muốn quấy rầy Lục Cảnh Nhiên nghỉ ngơi, nóng bức như vậy, dù chỉ là đứng ở dưới mặt trời cũng không chịu nổi, huống chi anh còn mặc đồ cổ trang quay một ngày.

Lục Cảnh Nhiên theo bản năng mà giữ chặt cô: "Vợ, em thật sự phải đi sao?"

"Đương nhiên là thật!" Đàm Ninh sợ Thời Yên mềm lòng lưu lại, giúp tách tay hai người ra, "Lục ảnh đế, đoàn phim nhiều đôi mắt nhìn chằm chằm cậu như vậy, chú ý ảnh hưởng!"

Thời Yên cũng nói: "Ừ, vẫn là để ý tốt hơn." Cô nhón mũi chân, sờ sờ đầu Lục Cảnh Nhiên: "Ngoan nào."

Đàm Ninh: "....."

Thói quen nhìn mặt Lục Cảnh Nhiên lạnh như băng, loại hình ảnh này anh thật là có chút không thích ứng được.

Thời Yên nói ngủ ngon với Lục Cảnh Nhiên rồi cùng Đàm Ninh rời đi. Trở về phòng, cô còn đang suy nghĩ chuyện công khai. Hiện tại công khai xác thật có ảnh hưởng rất lớn đối với Lục Cảnh Nhiên, nhưng Đàm Ninh có câu nói không sai, bọn họ hẳn là phải nghĩ ứng đối sau khi quan hệ bị phơi bày. Đời trước chuyện bọn họ lén kết hôn đột nhiên bị phơi bày, bị đối phương đánh cái trở tay không kịp, một đời này dù không chủ động công khai, cũng nên chuẩn bị đối sách sau khi bị phơi bày.

Phòng ngừa chu đáo.

Thời Yên suy xét một trận, trong lòng có đại khái ý tưởng.

Sáng sớm hôm sau, cô đã bị điện thoại của Đàm Ninh đánh thức, giờ khắc này Thời Yên hy vọng mình không tới phim trường, ở nhà ngủ nướng.

https://thuviensach.vn

Mơ mơ màng màng rửa mặt xong, cô đeo túi trên lưng, bò vào xe bảo mẫu của Lục Cảnh Nhiên: "Chào buổi sáng."

Lục Cảnh Nhiên an vị bên cạnh cô, thấy cô lên xe, cũng chào buổi sáng cô: "Vợ, cái này cho em."

"Hử?" Thời Yên nhận đồ Lục Cảnh Nhiên đưa qua, có chút ngốc, "Bài poker?"

"Ừ, đây là một loại văn hoá thư tình nước ngoài lưu hành, viết điểm mình thích ở đối phương lên bài poker, viết thành '52 lý do thích em (anh)'. Khó được lần này chúng ta có thể ở cùng nhau lâu như vậy, anh quyết định mỗi ngày viết một lá đưa cho em."

Thời Yên: "....."

Kỹ năng viết thư tình của Lục ảnh đế còn nối đường ray với quốc tế! Ngày hôm qua là ai cười nhạo anh?!

Cô lật lá poker đến chính diện, mặt trên dùng bút ký tên viết một câu: "Thích nụ cười đầu tiên mỗi sáng sớm của em dành cho anh."

.....

Cô thật sự không chịu nổi, nam chính khiêu khích như vậy, ai tới cứu nữ chính là cô?

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 22: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (5)

Đàm Ninh ngồi ở hàng phía trước không nghĩ tới sáng sớm đã bị ngược như vậy, quyết định phải trả thù lại. Anh ở trên xe tìm được kịch bản của Lục Cảnh Nhiên, lật đến mấy tờ sau, chỉ vào một đoạn đánh dấu bút đỏ bên trên cho Thời Yên xem: "Tiểu Thời, cho em xem thứ kích thích."

Thời Yên thu hồi bài poker Lục Cảnh Nhiên cho cô, ngước mắt nhìn lại: "Cái gì vậy?"

Đàm Ninh nói: "Cảnh giường chiếu của chồng em, hôm nay phải quay đầu tiên!"

Thời Yên: "????"

Cô cẩn thận nhìn cảnh diễn khoanh tròn bút đỏ kia, thật đúng là cảnh ấy ấy.

Nghiêm khắc lại nói tiếp, Lục Cảnh Nhiên debut (ra mắt) 5 năm. Hai năm đầu tài nguyên của anh không tốt, nhận diễn cũng không nhiều lắm, không có danh khí gì, sau khi kết hôn với Thời Yên, mới chậm rãi nổi lên. Nhưng 5 năm này, Lục Cảnh Nhiên chưa từng diễn một cảnh hôn nào, càng đừng nói cảnh giường chiếu.

Không ít đạo diễn đều muốn dẫn đầu dành được nụ hôn đầu màn ảnh của Lục ảnh đế, đạo diễn Uông cũng không giống họ, ông vừa lên, liền trực tiếp cho cảnh thân thiết quan trọng.

https://thuviensach.vn

"Đoạn diễn này anh khoanh đỏ là vì trọng điểm nói rõ anh sẽ không diễn, phải dùng thế thân."

Nghe Lục Cảnh Nhiên giải thích, Thời Yên yên tâm, cô nhìn về phía Đàm Ninh, nói với anh ấy: "Em nói với anh nè, đừng vọng tưởng châm ngòi quan hệ của hai bọn em, hai bọn em siêu tốt."

Đàm Ninh: "....."

Vào lúc Lục Cảnh Nhiên nói muốn cho Thời Yên tới đây, anh nên kiên quyết cự tuyệt.

Tới phim trường, Lục Cảnh Nhiên chào hỏi mọi người rồi đi hoá trang thay quần áo. Không khí hiện trường hôm nay không hiểu sao lộ ra ái muội, không biết có phải bởi vì cảnh giường chiếu trong truyền thuyết kia không.

Vì tiện lọc bớt nhân viên hiện trường ra ngoài, cảnh diễn này sắp xếp ở cảnh quay cuối cùng ngày hôm nay. Lúc quay cảnh khác, đạo diễn Uông thừa dịp khoảng nghỉ ngơi, lại một lần chạy đi tìm Lục Cảnh Nhiên, hy vọng anh có thể vì nghệ thuật hiến thân.

Câu trả lời của Lục Cảnh Nhiên vẫn như cũ không thay đổi.

Giang Nguyệt thấy đạo diễn Uông ủ rũ cụp đuôi mà trở về, liền đoán ông khẳng định vẫn chưa nói động Lục Cảnh Nhiên. Cô ta ôm tâm lý may mắn, đi lên trước xác nhận với ông: "Đạo diễn Uông, thầy Lục đồng ý không cần thế thân sao?"

Uông Chính nói: "Tôi thật sự không có biện pháp, cô có bản lĩnh cô đi nói với cậu ta đi."

Giang Nguyệt sắc mặt thay đổi, Uông Chính cũng không nói được Lục Cảnh Nhiên, vậy cô ta càng thêm không có khả năng: "Đạo diễn Uông, lúc

https://thuviensach.vn

trước chính ông cam đoan với tôi, nói khẳng định có thể thuyết phục được Lục Cảnh Nhiên, tôi mới đáp ứng ông không cần thế thân."

Bộ phim của Uông Chính không phải phim sắc tình, cảnh diễn này là lần duy nhất nam nữ chủ phát sinh quan hệ, xác thật là cốt truyện yêu cầu. Ông có yêu cầu rất cao với bộ phim, thế thân khẳng định không diễn được tình cảm đúng chỗ bằng diễn viên, hiệu quả tạo ra cũng sẽ không thật tốt, huống hồ cảnh diễn này còn quan trọng như vậy.

Ông nhìn Giang Nguyệt, tận tình khuyên bảo: "Thân là một diễn viên thành thục, chuyên nghiệp, hắn là chính diện đối mặt với cảnh giường chiếu, mà không phải một mặt mà tránh như mãnh hổ, cô nói có phải hay không?"

Giang Nguyệt nói: "Dù sao tôi vẫn là câu nói kia, nếu Lục Cảnh Nhiên diễn, tôi sẽ diễn."

Uông Chính vào nghề nhiều năm như vậy, người và việc cũng gặp qua nhiều, chút tâm tư nhỏ này của Giang Nguyệt, trong lòng ông biết rõ ràng. Nhưng ông nên nói nói đều nói xong, Lục Cảnh Nhiên chính là không đồng ý. Ông không thể mạnh mẽ lột sạch người ta, ném lên giường.

Hai diễn viên đều phải dùng thế thân, đạo diễn thật là sầu trọc đầu, càng khiến người đầu trọc chính là, người sắp xếp mọi mặt chạy tới nói, thế thân của Giang Nguyệt đột nhiên không liên hệ được.

"Làm sao? Không phải đã sớm định tốt sao?"

"Là đã sớm định tốt, nhưng điện thoại không gọi được!"

Bên cạnh Giang Nguyệt cười một tiếng, nói với Uông Chính: "Đạo diễn Uông, tôi nghĩ cho ông một biện pháp, cô gái ngày hôm qua không phải thế khá tốt cho tôi sao? Để cô ta đi."

https://thuviensach.vn

Người sắp xếp mọi mặt nhìn cô ta một cái, nói: "Không tốt lắm đâu, dù sao cô ấy cũng là trợ lý của thầy Lục."

Giang Nguyệt nói: "Ngày hôm qua cô ta thế thân cho tôi, Lục Cảnh Nhiên không phải cũng chưa nói cái gì sao?"

"....." Cảnh diễn ngày hôm qua có thể giống hôm nay sao?

Đạo diễn cũng ngại chạy tới tìm Thời Yên, ông có thể bắt Lục Cảnh Nhiên vì nghệ thuật hiến thân, nhưng cô Thời người ta cũng không phải diễn viên.

Việc này rất mau lan truyền ở đoàn làm phim, lúc Thời Yên nghe thấy có người đề nghị cô làm thế thân cho Giang Nguyệt, thiếu chút nữa thì phun nước khoáng tiếng miệng ra. Lục Cảnh Nhiên cũng cau mày, anh nhìn Đàm Ninh bên cạnh, nói với anh ấy: "Cậu giúp tôi gọi đạo diễn tới đây, nói tôi có lời muốn nói với ông ấy."

Đàm Ninh gật gật đầu, đi làm.

Giang Nguyệt thấy đạo diễn đi đến bên Lục Cảnh Nhiên, liền vẫn luôn lưu ý bọn họ. Chẳng được bao lâu, đạo diễn vui mừng ra mặt, biểu tình kia cứ như trúng 5 triệu.

"Dọn hiện trường dọn hiện trường, quay cảnh cuối cùng của hôm nay!" Đạo diễn nói chuyện với Lục Cảnh Nhiên xong, cả người tinh thần đều tốt. Giang Nguyệt đi đến trước mặt, hỏi ông: "Đạo diễn Uông, liên hệ được thế thân?"

Uông Chính nói: "Tiểu Thời đồng ý." Ông vội, lại chỉ huy nhân viên công tác hiện trường.

Thời Yên đã đi theo nhân viên công tác đi xuống thay quần áo, Giang Nguyệt mày lá liễu nhẹ nhàng nhướn lên, trong lòng có chút nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

Thời Mỹ Lệ này lại thật sự đồng ý?

"Chị Nguyệt Nguyệt, chúng ta còn không đi sao?" Trợ lý Giang Nguyệt đi tới, hỏi cô ta.

Giang Nguyệt cười cười, nói: "Không vội, chúng ta xem cảnh quay cuối xong rồi đi."

Trợ lý nói: "Nhưng không phải đạo diễn muốn lọc bớt người sao?"

"Tôi là nữ chính, tôi lưu lại quan sát một chút có cái gì không thể?"

Giang Nguyệt thật đúng là lưu lại, nhân viên công tác hiện trường ít đi hơn phân nửa, trong phòng quay càng chỉ có đạo diễn, trợ lý đạo diễn, quay phim và chuyên gia ánh đèn. Giang Nguyệt không mang trợ lý, tự mình cũng lăn lộn đi vào, ánh sáng trong phòng không tốt lắm, nhưng cảnh diễn này phải mông lung ái muội.

"Diễn viên có thể ra rồi!" Trợ lý đạo diễn kêu một tiếng, Thời Yên khoác một chiếc khăn tắm đi ra. Chiếc khăn tắm này rất lớn, che cả người cô kín mít, bên trong khăn tắm chỉ mặc một cái áo trong mỏng, chờ lát nữa còn phải bị nam chính xé mở.

Giữa phòng bày một cái giường mềm mại, chung quanh đều là màn lụa vải lụa bố trí để tô đậm không khí. Thời Yên ngồi vào bên trong, cởi khăn tắm xuống. Đi theo, nam chính cũng từ bên trong đi ra, Giang Nguyệt thấy người ra, mày đột nhiên nhíu lại.

Vì sao lại là Lục Cảnh Nhiên?

Lục Cảnh Nhiên cũng khoác một tấm khăn tắm như Thời Yên, khi đi đến trước mặt Thời Yên, anh cởi khăn tắm xuống. Bên trong anh mặc càng ít, nửa người trên không hề ngăn cản, chỉ có nửa người dưới bọc một chiếc khăn tắm nhỏ.

https://thuviensach.vn

Mặc người ở hiện trường đã rất ít, vào lúc này Thời Yên cũng nghe được tiếng hút khí.

..... Thật là tiện nghi bọn họ, a!

Giang Nguyệt nhéo nắm tay, đi đến cạnh đạo diễn hỏi: "Sao lại thế này? Không phải nói Lục Cảnh Nhiên không diễn sao?"

Uông Chính nói: "Vừa rồi cậu ta đột nhiên lại đáp ứng rồi, tôi cũng rất kinh hỉ!"

"Tôi....."

"Được rồi." Uông Chính bị Giang Nguyệt ồn ào đến không kiên nhẫn, "Lập tức phải bắt đầu quay, cô không xem thì đi ra ngoài."

Giang Nguyệt mím môi, trầm mặc không nói mà đứng qua một bên.

Uông Chính hỏi: "Chuẩn bị tốt chưa?"

Lục Cảnh Nhiên chuẩn bị tốt, nhưng Thời Yên tựa hồ có chút khẩn trương, Lục Cảnh Nhiên dựa gần cô ngồi xuống, thấp giọng nói với cô: "Đừng sợ, cảnh diễn này anh chủ đạo, chờ lát nữa giao cho anh là được."

"..... Vâng." Như thế nào nghe như vậy, ngược lại có chút càng sợ hãi?

"Chuẩn bị tốt thì bắt đầu." Đạo diễn hô bắt đầu, Lục Cảnh Nhiên đột nhiên đẩy Thời Yên ngã lên giường êm. Anh nhìn người dưới thân, thuận tay kéo một tấm chăn mỏng trên giường, trùm ngang hông mình, vừa vặn che khuất chiếc khăn tắm kia.

Trong phòng cực kỳ an tĩnh, tất cả mọi người nín thở ngưng thần mà nhìn bọn họ.

https://thuviensach.vn

Thời Yên đã sớm đã quên lúc này đang diễn kịch, xuất thần nhìn người phía trên.

"Hôn cổ cô ấy." Đạo diễn kêu một tiếng, điều khiển từ xa chỉ huy động tác của Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên cúi đầu, hôn lên cổ Thời Yên. Máy quay đẩy qua, đặc tả bọn họ, đạo diễn lại ra lệnh, kéo cổ áo cô ra.

Quần áo của Thời Yên vì tiện cho động tác của nam chủ, lúc mặc không cài chặt, Lục Cảnh Nhiên một bên hôn sườn cổ cô, một bên giơ tay, kéo cổ áo của cô ra. Bên trong Thời Yên mặc áo quấn ngực, sẽ không thấy cái gì, nhưng Lục Cảnh Nhiên vẫn tự mình nghiêng người che chắn.

"Động một chút."

Lục Cảnh Nhiên nghe được tiếng đạo diễn, đẩy eo lên trước một chút, sau đó có tiết tấu động lên. Đây chỉ là đóng phim, anh đương nhiên không thật sự đi vào, chỉ làm động tác. Trên người hai người đều mặc đồ, cách vải cọ xát, cũng làm nhiệt độ cơ thể Thời Yên lên cao không ít.

"Cầm tay cô ấy, động tác đừng ngừng."

Tay trái Lục Cảnh Nhiên chậm rãi hướng về phía trước, cầm tay phải Thời Yên đặt ở bên đầu, cùng cô đan mười ngón tay vào nhau. Thắt lưng anh còn liên tục động, Thời Yên rõ ràng mà cảm giác được..... anh cứng.

Không khí trong phòng quá khiến người ta nhiệt huyết sôi trào, trợ lý đạo diễn tiến đến bên cạnh đạo diễn, nhỏ giọng mà nói: "Ngày thường xem thầy Lục lạnh như băng, không nghĩ tới lúc diễn cảnh này thuận buồm xuôi gió như thế, quả thực tựa như thật sự đang làm vậy đấy."

"....." Đạo diễn trừng mắt nhìn ông ta một cái, nói với hai người trước ống kính, "Tốt, được rồi."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên dừng lại, ghé vào bên cạnh Thời Yên, nhắm hai mắt nhẹ nhàng thở phì phò. Đạo diễn nhìn đoạn phim vừa rồi một lần, vừa lòng nói: "Qua, hai người nghỉ ngơi một chút."

Lục Cảnh Nhiên mở mắt ra, lúc đứng dậy, dùng thanh âm cực thấp nói một câu bên tai Thời Yên: "Vợ, anh thiếu chút nữa không nhịn được thật sự muốn em."

Anh nói xong liền phủ thêm một cái khăn tắm lớn, bước nhanh đi ra ngoài, Thời Yên chậm rãi ngồi dậy, kéo cổ áo, sắc mặt đỏ bừng.

"Khụ, Tiểu Thời, cô cũng đi nghỉ ngơi đi." Đạo diễn không tiện đi qua, liền đứng ở bên ngoài nói với Thời Yên. Thời Yên lên tiếng, cũng phủ thêm khăn tắm đi tới phòng thay quần áo.

Giang Nguyệt nhìn cô, sắc mặt khó coi, sao tất cả tiện nghi đều bị tiểu trợ lý này chiếm đi? Đạo diễn quay đầu lại, thấy cô ta còn đứng ở nơi đó, liền nói: "Nếu cô không đi, thì dứt khoát tới bổ sung mấy đoạn đặc tả đi."

Giang Nguyệt nhấp khóe miệng, vẫn đi thay quần áo.

Trong một quán cà phê ở thành phố A, Lương Huệ Hân tháo kính râm to trên mặt xuống, nhìn ngồi người đàn ông ở đối diện: "Tra được chưa?"

Người đàn ông đi phía trước cúi người, phóng thấp giọng nói với cô ta: "Tôi đi điều tra Thời Xảo, phát hiện ngày cô ta uống say, là từ bên 1082 trở về. Tôi cầm ảnh Thời Yên tới gần 1082 hỏi, thật sự có người gặp qua cô ta."

Ánh mắt Lương Huệ Hân sáng ngời, truy vấn gã: "Sau đó thì sao? Cô ta ở nơi nào?"

Người đàn ông nói: "Mấy ngày nay hình như cô ta đi xa nhà, vẫn luôn không ở nhà, tư liệu tiến thêm một bước còn phải chờ một chút."

https://thuviensach.vn

Lương Huệ Hân từ trong túi lấy ra một xấp tiền, đẩy đến trước mặt gã: "Mau chóng, tôi không có nhiều kiên nhẫn."

"Nhất định nhất định, cảm ơn Lương tiểu thư." Người đàn ông nhận tiền, vui rạo rực mà đi. Lương Huệ Hân uống một ngụm cà phê trước mặt, khóe miệng cũng cong lên.

Thời Yên rõ ràng ở trong nước, Thời gia lại muốn làm bộ cô ta xuất ngoại, khẳng định có bí mật không thể cho ai biết. Chờ cô điều tra ra, trước mặt mọi người vạch trần cô ta nói dối, ngẫm lại mà cảm thấy sảng khoái.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 23: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (6)

Thời Yên ngồi trên xe bảo mẫu, đang chờ Lục Cảnh Nhiên ra. Anh đi sớm hơn mình, lại đến bây giờ còn chưa lại đây, nghĩ đến trạng thái của anh lúc rời đi, Thời Yên cảm thấy, ờ, khả năng còn phải đợi chờ. Lại qua vài phút, Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc xuất hiện, anh đã khôi phục như thường, nhìn không ra bất luận cái gì khác thường.

Anh kéo cửa xe ngồi trên xe, Thời Yên nhìn anh một cái, không hỏi anh giải quyết như thế nào.

Đàm Ninh hàng phía trước khụ một tiếng, hỏi bọn họ: "Cảnh diễn hôm nay thuận lợi không?" Vừa rồi đạo diễn lọc bớt người, anh cũng không tiến vào quan sát, ngày thường bị hai vợ chồng họ ngược đủ rồi, làm gì còn muốn đi ăn thức ăn cho chó nữa.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Rất thuận lợi, một lần đã vượt qua."

Đàm Ninh nói: "Cho nên cậu có chút tiếc nuối?"

Lục Cảnh Nhiên ngước mắt nhìn anh: "Nếu thêm một lần nữa, có thể tôi sẽ làm thật."

Thời Yên: "....."

Đàm Ninh: "....."

Đàn ông không thỏa mãn dục vọng thật đáng sợ!

https://thuviensach.vn

Sợ Lục Cảnh Nhiên đêm nay về khách sạn làm ra hành vi man rợ gì, Đàm Ninh quyết định tối hôm nay phải giám sát chặt chẽ cấp độ S.

Lục Cảnh Nhiên thật sự muốn đi tìm Thời Yên, nhưng một mặt Đàm Ninh ngăn đón, một mặt Thời Yên lại bảo anh khiêm tốn, Lục ảnh đế máu sói sôi trào bực bội mà trở lại phòng, đắp chăn ngả đầu rồi ngủ.

Thời Yên bình thản hơn anh rất nhiều, cô tắm rửa xong đắp mặt nạ, thoải mái đăng nhập lướt Weibo. Từ sau khi cô "xuất ngoại đào tạo sâu", Weibo vốn có của cô ngừng hoạt động, cô lập một nick phụ, ngẫu nhiên ghi lại nhật ký hàng ngày sau khi cô và Lục Cảnh Nhiên kết hôn.

Đương nhiên Lục Cảnh Nhiên sẽ không lên hình, cô nhiều nhất chỉ chụp ảnh hai người nắm tay, ăn cơm trưa, hoặc là chụp một góc trong phòng. Lần lá gan lớn nhất, là cô đăng một ảnh bóng dáng của Lục Cảnh Nhiên.

Trên mạng truyền lưu một câu, nói fans chân chính có thể chỉ dựa vào một bàn tay là nhận ra idol. Weibo của Thời Yên trái lại rất gió êm sóng lặng, có thể là Weibo của cô có ít fans, cũng có thể là fans Lục Cảnh Nhiên không điên cuồng như fans lưu lượng.

Cô đăng ảnh lá bài poker Lục Cảnh Nhiên buổi sáng viết cho cô lên Weibo, với dòng caption "Day 1".

Đời trước, sau khi quan hệ của cô và Lục Cảnh Nhiên bị phơi bày, Lục Cảnh Nhiên bị bôi đen thảm nhất cũng không phải lén kết hôn, mà là tra nam. Account marketing đi đầu dắt mũi, đào ra Thời Yên là nhị tiểu thư Thời gia, còn biết cô vì kết hôn với Lục Cảnh Nhiên, không tiếc thoát ly quan hệ với gia đình. Mà Lục Cảnh Nhiên thì sao? Vì không để vợ ảnh hưởng đến sự nghiệp, không chỉ không công bố tin bọn họ kết hôn, còn bắt cô một mình dọn ra ngoài, ở trong một căn nhà nhỏ không đến 50 mét vuông.

https://thuviensach.vn

Càng có sức tưởng tượng chính là, có cư dân mạng nói Lục Cảnh Nhiên sau khi kết hôn với Thời Yên, bắt được tài nguyên mới đột nhiên bắt đầu biến tốt, nhân khí cũng là từ lúc này bắt đầu tăng lên, anh kết hôn cùng Thời Yên chỉ là vì cô có thể cung cấp tài nguyên, lợi dụng người xong thì đá người ta sang một bên.

Mấy cái này đương nhiên đều là không thật, chẳng qua đời trước cô bị paparazzi theo dõi, xảy ra tai nạn xe cộ nằm viện, cái gì cũng chưa kịp làm sáng tỏ. Đời này, nhất định phải vả mạnh mặt những kẻ đó.

Weibo này chuẩn bị ở chỗ này, khẳng định có thể sử dụng được.

Đăng Weibo xong, cô mới tháo mặt nạ, tắt đèn ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Thời Yên vẫn bị cuộc gọi đoạt mệnh của Đàm Ninh đánh thức. Hôm nay đoàn phim muốn đổi địa điểm quay, nghe nói còn phải đi bộ leo núi, cô thay giày đi bộ.

Lúc ra khách sạn, Lục Cảnh Nhiên đã ngồi trên xe, như ngày hôm qua, anh đưa cho cô một lá bài poker.

Hôm nay chữ mặt trên là: "Thích dáng vẻ khi em làm với anh, sắc mặt đỏ bừng."

Thời Yên: "....."

Lục ảnh đế tối hôm qua có phải mơ giấc mơ gì không!

Cô cất lá bài poker vào trong túi, tai còn có chút hồng.

Xe một đường đi tới gần núi, rồi đi vào trong núi, vào trong núi thời tiết mát mẻ hơn bên ngoài một ít, nhưng diễn viên thay cổ trang vẫn nóng không chịu được. Thời Yên lo lắng Lục Cảnh Nhiên sẽ bị cảm nắng, chuẩn

https://thuviensach.vn

bị riêng cho anh một lọ dịch Hoắc Hương Chính Khí: "Nào nào, uống một ngụm, tỉnh táo tinh thần."

"....." Lục Cảnh Nhiên không thích hương vị dịch Hoắc Hương Chính Khí, nhưng vợ đã mở ra trước mặt anh, chỉ có thể uống một ngụm. Tuy hương vị này không dám khen tặng, nhưng uống xong trái lại thật đúng là thoải mái chút.

"Thế nào?" Thời Yên hỏi.

"Cũng ok."

Thời Yên nói: "Ngoài không thể trường sinh bất lão, dịch Hoắc Hương Chính Khí là có thể sánh vai ánh sáng của nhân loại -rễ Bản Lam."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Đúng rồi, chỗ em còn có một ánh sáng nhân loại, anh muốn không?" Thời Yên cứ như Doraemon, lại móc từ trong balo ra một cái lọ, "Tinh dầu!"

Tinh dầu không chỉ có thể đuổi muỗi mát lạnh, còn có thể trị đau đầu trị say xe, có thể nói là loại thuốc thiết yếu để đi du lịch.

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một lát, nhìn Thời Yên nói: "Với anh mà nói, em mới là ánh sáng nhân loại."

Thời Yên: "....."

Tư thế tận dụng mọi lức mọi nơi nói lời âu yếm, thật là rất quen thuộc.

"Tiếp tục tiếp tục." Đạo diễn thấy mọi người nghỉ ngơi cũng tương đối, lại ồn ào bắt đầu quay.

https://thuviensach.vn

Thời Yên tìm một băng ghế nhỏ, ngồi dưới tàng cây xem Lục Cảnh Nhiên diễn. Mặt trời bên ngoài rất lớn, anh đội khăn trùm đầu mặc vài lớp quần áo, còn có thể có biểu cảm phù hợp, thậm chí cả mồ hôi cũng khống chế được, cái trán chỉ hơi hơi chảy mồ hôi.

A, chồng nghiêm túc làm việc thật mê người.

Trong lòng Thời Yên nghĩ như vậy, đăng những lời này lên Weibo, còn tiện tay chụp cây đỉnh đầu coi như ảnh kèm.

Đăng xong, cô thuận tiện lướt Weibo. Weibo phụ của cô chỉ theo dõi mười mấy hai mươi người, có chia sẻ thủ công chế tác, có chủ blog ẩm thực, nick có liên quan đến tin đồn giải trí, cô chỉ theo dõi một người, nhưng trùng hợp thay, người kia chia sẻ Weibo của Giang Nguyệt.

Giang Nguyệt V: Rốt cuộc leo tới đỉnh núi, không khí rất tốt [hình ảnh]

Weibo này cô ta đăng vào buổi sáng, ảnh kèm là một tấm ảnh tự sướng, nhưng tấm ảnh tự sướng này rất có tâm cơ, bởi vì cô ta vừa vặn chụp được Lục Cảnh Nhiên phía sau.

Thời Yên kéo kéo khóe miệng, ở trong lòng ha hả một tiếng. Loại kịch bản kém này cũng không biết xấu hổ sử dụng.

Nhưng bình luận lại đúng là một mảnh hài hòa.

"Nữ thần đẹp quá đi, thầy Lục sau lưng thật sáng 23333"

"Chị vất vả rồi! Thấy thầy Lục, có phải có JQ (gian tình) gì không ta [cười xấu xa]"

"A a a a chị gái xinh đẹp là có thật sao! Mặt trăng nhỏ vĩnh viễn yêu chị!!"

https://thuviensach.vn

(Mặt trăng nhỏ: chỉ fan của Giang Nguyệt)

"Nhìn ra cảm giác CP, chị và thầy Lục rất xứng đôi!"

Đây rõ ràng là kết quả thao tác của fans khống cộng thêm thuỷ quân, còn có chút ý cố ý xào CP. Thời Yên chuyển bình luận thành theo thời gian, phong cách bình luận không nhất trí như vậy.

"Cần chút mặt được không? Thầy Lục chúng tôi nói không xào CP, không nghe hiểu tiếng người? [mỉm cười]"

"Đăng ảnh tự sướng thì đăng ảnh tự sướng đi, đừng kéo theo thầy Lục của chúng tôi cảm ơn [mỉm cười]"

"Ha ha ha ha lại một người cho không Lục Cảnh Nhiên, nói thật tôi cảm thấy Lục Cảnh Nhiên chướng mắt Giang Nguyệt."

"Không phải chị gái nói chuyên tâm đóng phim sao? Không phải đang xây dựng hình tượng chuyên nghiệp sao? Sao lại đi xào CP nhỉ [mỉm cười]"

Thấy còn có quần chúng mắng cô ta, trong lòng Thời Yên thoải mái hơn nhiều, cô vốn dĩ muốn like mấy bình luận mắng Giang Nguyệt, nhưng nghĩ đến nick phụ của mình phải sạch sẽ, lại từ bi mà rời khỏi Weibo.

Lục Cảnh Nhiên quay xong, cũng biết chuyện này, là Đàm Ninh nói cho anh. Ngày thường Lục Cảnh Nhiên không thường lên Weibo, nhưng chỉ cần có sao nữ cố ý chế tạo quan hệ mờ ám với anh, Đàm Ninh đều sẽ thông báo trước tiên cho anh.

Lục ảnh đế thật sự rất sợ vợ mình sẽ hiểu lầm.

Lục Cảnh Nhiên rất ghét sao nữ kéo anh lên sân khấu, không chỉ là sợ Thời Yên hiểu lầm, nói thật anh cảm thấy Thời Yên sẽ không tin tưởng

https://thuviensach.vn

mấy tin tức này, nhưng thấy tin tức chồng mình mờ án với người phụ nữ khác, ai cũng sẽ không vui vẻ đúng không? Mà chuyện anh ghét nhất, chính là làm Thời Yên không vui.

Cho nên mỗi lần thấy loại tin tức này, anh đều rất không vui. Lần này cũng không ngoại lệ, anh trực tiếp lên Weibo muốn đánh mặt Giang Nguyệt. Đàm Ninh vội ngăn cản anh: "Lục ảnh đế của tôi à, tôi biết cậu tức giận, nhưng cậu và Giang Nguyệt còn đóng phim với nhau, mỗi ngày cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy, thật muốn xé rách mặt sao!"

Hơn nữa hai người họ còn là nam nữ chính, nam nữ chính bất hòa, từ các phương diện mà nói đều có ảnh hưởng đến bộ phim.

Lục Cảnh Nhiên nhíu mi, mắt lạnh nhìn anh ấy: "Vậy cậu nói làm sao bây giờ?"

"Tôi đi nói với người đại diện của Giang Nguyệt, nghiêm túc cho thấy lập trường của chúng ta, kiên quyết không cho loại chuyện này lại có lần thứ hai."

Lục Cảnh Nhiên cau mày suy xét một lúc, hỏi Thời Yên bên cạnh: "Vợ, em nói như thế nào?"

Thời Yên nói: "Em cảm thấy anh Đàm nói có lý, bộ phim của các anh cong phải quay mấy tháng nữa, xé rách mặt xong sẽ rất xấu hổ."

Lục Cảnh Nhiên có chút bất đắc dĩ: "Anh không muốn em giận."

Thời Yên nói: "Em không tức giận đâu, em xem những bình luận mắng Giang Nguyệt dưới Weibo của cô ta, xem rất vui vẻ!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

https://thuviensach.vn

Đàm Ninh vội vàng ở một bên phụ họa, anh cảm thấy Thời Yên thật quá tốt, ôn nhu săn sóc lại xinh đẹp, còn một chút cũng không mê hoặc hại người! Anh nhìn ra được Thời Yên thật sự suy nghĩ cho Lục Cảnh Nhiên, tất cả quyết định của cô, đều xuất phát từ góc độ của Lục Cảnh Nhiên.

Đàm Ninh và Thời Yên đều nói như vậy, Lục Cảnh Nhiên đành phải không đăng Weibo, nhưng trong lòng anh vẫn tức. Anh đổi Weibo thành nick phụ, tìm được bài Weibo chính trước kia nói chính mình không xào CP, chia sẻ một chút, sau đó lại chuyển đến Weibo Giang Nguyệt, like hết những bình luận hot mắng cô ta.

Nick phụ của Thời Yên theo dõi nick phụ của Lục Cảnh Nhiên, cô thấy một loạt động tác của anh, không nhịn được cười một tiếng. Dù Lục ảnh đế không thể dùng nick chính mắng người, cũng phải dùng nick phụ mắng một lần nha.

Lại nói tiếp, hai nick Weibo phụ của họ còn là nick tình nhân, không chỉ dùng avatar đôi, tên cũng là tên cặp.

Nick phụ Lục Cảnh Nhiên là Vợ tôi ngọt nhất, nick phụ của Thời Yên là Chồng tôi gợi cảm nhất -- kỳ thật ban đầu là Chồng tôi hư hỏng nhất, dưới kháng nghị mãnh liệt của Lục Cảnh Nhiên mới đổi hư hỏng thành gợi cảm.

Đàm Ninh liên lạc với người đại diện của Giang Nguyệt, cũng có được hiệu quả, mấy ngày kế tiếp, Giang Nguyệt an phận không ít, không đăng Weibo. Nhân viên công tác trong đoàn phim trong lòng run sợ mà nhìn trận phong ba này vô thanh vô tức qua đi, trong lòng đồng thời nhẹ nhàng thở ra.

Thông thường diễn viên bất hòa, xui xẻo đều là nhân viên công tác bọn họ.

https://thuviensach.vn

Chỉ tiếc khẩu khí này vừa mới buông một ngày, đoàn phim nghênh đón một trận phong ba lớn hơn nữa.

Rạng sáng 12 giờ, đột nhiên có đại V (người nổi tiếng) đăng Weibo nói, Lục Cảnh Nhiên đã lén kết hôn ba năm!

Nhóm cú Internet nghênh đón một hồi cuồng hoan, thậm chí còn kéo bạn bè thân thích đã ngủ lên ăn dưa, mà nhân vật trung tâm đề tài Lục Cảnh Nhiên, sau khi trầm mặc một lúc lâu, lời đầu tiên là: "Vậy đêm nay vợ tôi có thể đến phòng tôi ngủ đúng không?"

Anh đúng là quá cảm tạ người vạch trần anh, quỷ biết những ngày qua anh sống như thế nào!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử
dtv-ebook.com

Chương 24: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (7)

Lương Huệ Hân tìm thám tử tư, ban đầu cho rằng đây là một vụ điều tra hôn nhân bình thường, không nghĩ tới không cẩn thận lại đoạt mất công việc của paparazzi.

Paparazzi cũng không nghĩ tới, một tin lớn như vậy, bọn họ lại không ai phát hiện, quả thực là paparazzi sai lầm!

Đương nhiên, khiếp sợ nhất phải kể tới Lương Huệ Hân. Trước khi tìm được Thời Yên, cô ta từng nghĩ rất nhiều lý do Thời gia nói dối, trăm triệu không nghĩ tới, là bởi vì Thời Yên kết hôn, hơn nữa đối tượng kết hôn còn là người gần đây cô ta rất thích - Lục Cảnh Nhiên!

Cái này mà còn có thể nhịn, cô ta không phải Lương Huệ Hân. Cô ta mở một nick phụ Weibo gửi bài cho đại V, viết những gì mình biết và quả búa tạ thám tử tư tra được vào tin nhắn, còn kèm thêm mấy tấm hình chụp Lục Cảnh Nhiên cùng Thời Yên ở đoàn phim.

Đại V được gửi bài không viết kết luận chuyện này, chỉ đăng ảnh chụp màn hình tin nhắn và ảnh chụp, nhìn qua như là trung lập, nhưng chọn đăng vào lúc 12 giờ đêm, bản thân đã khiến đáng để thưởng thức.

Cư dân mạng và fans Lục Cảnh Nhiên bùng nổ, Weibo thiếu chút nữa bị tê liệt.

https://thuviensach.vn

Đàm Ninh gấp không thôi, mà Lục Cảnh Nhiên còn vào lúc này hỏi vấn đề cảm thấy thẹn này, lửa của anh lớn hơn nữa: "Cậu còn có tâm trạng nói giỡn??"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi đâu có nói giỡn." Anh rất nghiêm túc suy nghĩ vấn đề này.

Đàm Ninh: "....."

Lục Cảnh Nhiên nhìn sắc mặt anh không tốt, lại nói: "Lúc trước cậu để chúng tôi công khai, không phải không nhiều chuyện như vậy sao?"

Đàm Ninh hiện tại cũng hối hận, nhưng trước đó anh làm sao biết quan hệ của họ lại bị phơi bày cơ chứ! Anh nhìn Thời Yên, hỏi cô: "Em biết ai tung tin hai người không?"

Người biết chuyện tung tin tự xưng là bạn tốt cô dâu, nói đã mấy liên lạc với cô ba năm, gần đây mới thông qua con đường khác biết được, ba năm trước đây cô cùng Lục Cảnh Nhiên kết hôn.

Thời Yên nói: "Có thể là Lương Huệ Hân, từ nhỏ cô ta cùng tôi đã không ưa nhau." Nhưng cô nghĩ không rõ, cô rõ ràng cũng chưa gặp Lương Huệ Hân, sao cô ta vẫn tìm thám tử tư điều tra cô? Đây chẳng lẽ chính là chân ái?

【 Đinh! Nhắc nhở, có đạo cụ Thời gian hồi tưởng hoàn có thể sử dụng. 】

Trong đầu đột nhiên truyền đến tiếng của hệ thống, dọa Thời Yên giật bắn mình. Thời gian hồi tưởng hoàn sao? Xác thật có thể trở lại một giờ trước, chủ động công khai chuyện kết hôn, để account marketing không có tin có thể gây nổ. Nhưng vì chuyện này mà vận dụng thần khí lớn như vậy, Thời Yên lại cảm thấy không cần thiết.

https://thuviensach.vn

Còn chưa tới nông nỗi một hai phải nghịch chuyển thời gian, chuyện này không phải không có cách giải quyết.

Hệ thống ẩn đi, tiếng Đàm Ninh lại lần nữa truyền tới: "Em từng nhắc tới chuyện kết hôn với cô ta à?"

Thời Yên nói: "Sao có thể."

Thấy Đàm Ninh thẩm vấn vợ mình, Lục Cảnh Nhiên có chút không vui: "Việc cấp bách không phải truy vấn kẻ tung tin là ai, mà là chúng ta nên ứng đối như thế nào."

Đàm Ninh thở dài, nói không sai, tin tức đã bị tuôn ra, anh chỉ có thể nghĩ cách hạ thấp thiệt hại đến mức nhỏ nhất: "Cậu tính thế nào?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đương nhiên là thừa nhận, sau đó xin lỗi công chúng."

"Vậy cậu làm sao giải thích tại sao phải lén kết hôn?"

"Cái này còn cần giải thích sao? Minh tinh lén kết hôn không công khai chính là không muốn ảnh hưởng sự nghiệp, muốn bảo vệ riêng tư."

Đàm Ninh mím môi, Lục Cảnh Nhiên là định ôm hết trách nhiệm lên người mình. Nhưng muốn nói đây là vợ Lục ảnh đế buộc anh không được phép công khai, bên ngoài cũng sẽ không tin: "Thôi, tại sao cậu phải lén kết hôn cũng không phải trọng điểm fans quan tâm, trọng điểm là làm sao trấn an bọn họ."

Dù sao mặc kệ trấn an như thế nào, rớt fans là nhất định. May mắn Lục Cảnh Nhiên còn có có thể lấy ra thành tích thật, nếu không lần này quả thực phải chết cứng.

"Tôi bảo bên quan hệ xã hội suốt đêm viết lời xin lỗi thanh minh."

https://thuviensach.vn

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên lên tiếng, nói với Thời Yên bên cạnh, "Em về phòng ngủ đi, bên này giao cho bọn anh xử lý là được."

Tuy rằng ngoài miệng anh nói đêm nay để Thời Yên dọn tới đây ở, nhưng tối nay anh và Đàm Ninh phỏng chừng là phải thâu đêm, anh không muốn ảnh hưởng Thời Yên nghỉ ngơi.

Thời Yên sao có thể an tâm nghỉ ngơi được chứ, cô trở lại phòng, rồi cầm di động không ngừng lướt Weibo. Dưới Weibo vạch trần kia, bình luận đã mấy trăm nghìn, hơn nữa sau bài Weibo này, lại có vô số trang truyền thông bắt đầu đăng bản thảo "Lục Cảnh Nhiên lén kết hôn", gượng ép kéo đề tài này lên hot search.

"Đêm nay hot search thật kích thích!"

"Ha ha, lại là một cuộc lén kết hôn rác rưởi!"

"Lục Cảnh Nhiên năm nay mới 26 tuổi, thế nhưng đã kết hôn ba năm? (⊙o⊙)"

"Tôi muốn biết vợ anh ấy là vị thiên tiên nào??"

Thời Yên đang chờ đợi dưới những bình luận không ngừng tăng lên, rốt cuộc chờ được Lục Cảnh Nhiên đăng Weibo xin lỗi.

Lục Cảnh Nhiên V: Đầu tiên xin lỗi mọi người, ba năm trước đây tôi thật sự kết hôn, che giấu mọi người ba năm, là tôi không đúng, xin lỗi. Vợ tôi là người ngoài ngành, hy vọng mọi người đừng đi quấy rối cô ấy, có vấn đề gì có thể trực tiếp hỏi tôi, studio đang giúp tôi sắp xếp cuộc họp báo. Ba năm qua, bởi vì bận về việc sự nghiệp, tôi rất ít ở nhà làm bạn và chăm sóc vợ tôi, tại đây, cũng xin nói một tiếng xin lỗi với cô ấy.

Tôi biết trong khoảng thời gian ngắn mọi người có thể rất khó chấp nhận sự thật này, hành vi này của tôi tổn thương tình cảm của fans, cũng cô

https://thuviensach.vn

phụ sự tín nhiệm của fans, nhưng làm diễn viên Lục Cảnh Nhiên, tuyệt không sẽ cô phụ mọi người. Từ khi debut đến nay, cho dù là hai năm đầu dưới tình huống tài nguyên không tốt lắm, tôi cũng nghiêm túc đối đãi với mỗi nhân vật của tôi, cho mọi người một câu trả lời thỏa đáng. Sau này, tôi sẽ càng thêm nỗ lực, tiếp tục mài giũa kỹ thuật diễn, giao ra thành tích khiến mọi người vừa lòng hơn.

Các fan tựa như đang đợi anh đáp lại, Weibo mới vừa đăng lên, bình luận đã hơn một nghìn.

"Làm diễn viên Lục Cảnh Nhiên tuyệt không sẽ cô phụ mọi người T^T bị những lời này chọc tới rồi T^T"

"Unfollow [cúi chào]"

"Nói thật em rất tức giận, nhưng nể tình anh xin lỗi thành khẩn như vậy, em quyết định giận xong sẽ tha thứ cho anh!"

"Tuy rằng rất đau lòng, nhưng vẫn ủng hộ thầy Lục, hy vọng thầy Lục càng ngày càng tốt."

"Hiện tại fan đều là thiểu năng trí tuệ sao? Bị lừa còn khóc tha thứ?"

"Đầu tiên, kết hôn cũng không sai, sai ở giấu diếm fans, nhưng cái này tôi có thể hiểu, hơn nữa anh ấy cũng xin lỗi; tiếp theo, diễn viên Lục Cảnh Nhiên không cô phụ tôi, sau này sẽ tiếp tục ủng hộ diễn viên Lục Cảnh Nhiên, có vấn đề?"

"Trời ạ nếu kỹ thuật diễn của thầy Lục mà chỉ là đạt tiêu chuẩn, vậy có rất nhiều minh tinh đều âm điểm....."

"Ảnh đoàn phim mờ quá, căn bản không thấy được vợ thầy Lục trông thế nào! Tôi muốn nhìn một chút cô ấy đẹp cỡ nào, mới có thể khiến thầy Lục động lòng!"

https://thuviensach.vn

"Tôi đi khóc một lát đã....."

Giống đời trước, sau khi Lục Cảnh Nhiên đã đăng Weibo xin lỗi, vẫn trấn an rất nhiều fans, sự tình tiến thêm một bước lên men là sau khi account marketing đào ra thân phận của Thời Yên.

Thời Yên không đăng Weibo chứng minh muốn lén kết hôn chính là cô, tình cảm bọn cũng rất tốt ngay bây giờ, làm như vậy rất dễ dàng khiến người ta cảm thấy cô đang khoe ân ái, ngược lại hoàn toàn ngược lại, cô tính toán chờ đến sau khi Lục Cảnh Nhiên bị mắng chửi thành tra nam, mới lên tiếng.

Cốt truyện kịch liệt này xoay ngược lại, mới có thể càng kích thích fan của Lục Cảnh Nhiên.

Cô xóa rồi sửa chữa những lời mình muốn nói nhiều lần, rồi bỏ vào hòm thư nháp sau đó đi ngủ.

Cô vốn tưởng rằng một giấc này chỉ có thể ngủ ba tiếng thì sẽ bị Đàm Ninh gọi tới đoàn phim, không nghĩ tới chờ khi đồng hồ báo thức của cô vang, người đoàn phim đều đi hết rồi. Cô hoang mang rối loạn gọi điện thoại cho Lục Cảnh Nhiên, hỏi anh sao lại không gọi cô.

Lục Cảnh Nhiên nhận được điện thoại của cô, đầu tiên là hỏi: "Vợ à, sao dậy sớm thế? Anh còn muốn để em ngủ thêm một lát."

Thời Yên tức giận nói: "Phát sinh chuyện lớn như vậy, sao em còn ngủ được cơ chứ, giờ em đi tìm mọi người."

"Không cần." Lục Cảnh Nhiên cự tuyệt cô, "Nay em ở khách sạn đi, người đoàn phim đều biết em là vợ anh, hôm nay nói không chừng còn có rất nhiều phóng viên tới, em vẫn là ở khách sạn tương đối an toàn."

https://thuviensach.vn

Thời Yên cảm thấy bản thân ở nơi đầu sóng ngọn gió còn cùng anh tới phim trường, xác thật càng khiến người ta chú ý, đành phải đáp ứng. Ăn sáng ở nhà ăn xong, cô lại về phòng, cầm di động bắt đầu lướt Weibo.

Cả đêm qua, không chỉ có Lục Cảnh Nhiên không nghỉ ngơi, paparazzi và account marketing cũng không nghỉ ngơi. Thời Yên ăn bữa sáng trở về, trên mạng cũng đã bắt đầu tám cô.

Thân phận của cô, cô vì Lục Cảnh Nhiên rời Thời gia, sao cô bị Lục Cảnh Nhiên lợi dụng rồi vứt bỏ, hết thảy mọi thứ, đều trình diễn dựa theo trí nhớ của cô.

Phần lớn cư dân mạng trên Weibo đều rất dễ dàng bị người ta dẫn dắt, mấy đại V có sức ảnh hưởng đều thống nhất nói điều gì, bọn họ sẽ dễ dàng tin tưởng, thậm chí càng thêm lòng đầy căm phẫn hơn. Kế sau "Lục Cảnh Nhiên lén kết hôn", đề tài "Lục Cảnh Nhiên tra nam" này cũng không nhường một tấc, bước lên hot search.

Nếu nói lén kết hôn còn xem như sai lầm về tình cảm có thể tha thứ, vậy cái mũ "Tra nam" này chụp xuống, khả năng sẽ bị nước miếng của cư dân mạng Weibo phun chết.

"Mẹ kiếp quá ghê tởm, ngày hôm qua còn giả vờ xin lỗi mọi người và xin lỗi vợ cơ đấy? [mỉm cười]"

"Đối xử với vợ mình như vậy, không sợ thiên lôi đánh xuống sao? [cúi chào]"

"Mẹ kiếp chị gái nhỏ đẹp như vậy, ngày hôm qua còn ghen ghét cô ấy, hôm nay chỉ còn lại đau lòng!"

"Xin lỗi còn không quên dắt theo vợ mình, thật là ép hết sạch sẽ một chút giá trị cuối cùng của cô ấy [mỉm cười] Lục ảnh đế 6666"

https://thuviensach.vn

"Thừa nhận trông anh ta cũng đẹp trai kỹ thuật diễn tốt, nhưng đàn ông rác rưởi không thể muốn."

Tuy rằng mấy bình luận này đều đang nói chuyện giúp cô, nhưng Thời Yên nhìn nhìn mà tức giận, dựa vào cái gì mắng chồng cô như vậy! May mắn tối hôm qua cô đã biên soạn tốt Weibo, nếu không hiện tại chỉ sợ chỉ biết tức giận mắng chửi cùng bọn họ.

Cô đăng hòm thư nháp Weibo lên, còn mua một hot search cho mình.

Chồng tôi gợi cảm nhất: Chào mọi người, tôi là vợ Lục Cảnh Nhiên, đăng Weibo là muốn làm sáng tỏ một ít việc. Lúc tôi và Lục Cảnh Nhiên kết hôn, anh ấy còn chưa có danh tiếng, tôi không màng sự phản đối của người trong nhà đi với anh ấy, những điều này đều là sự thật, nhưng từ ngày đầu tiên chúng tôi quen nhau, anh ấy vẫn luôn đối xử rất tốt với tôi, những ngôn luận bôi bác anh ấy trên mạng, tất cả đều không phải thật.

Cái mọi người gọi căn phòng nhỏ là tự tôi muốn thuê, bởi vì gần chỗ tôi làm, giao thông cũng thuận tiện. Tôi rất thích căn phòng nhỏ này, nó là tôi và Lục Cảnh Nhiên cùng bố trí, mỗi một góc đều tràn ngập hương vị gia đình. Chuyện lén kết hôn, cũng là tôi cố kỵ mặt mũi người nhà, vẫn luôn không đồng ý công khai, nhưng ngày hôm qua trong Weibo xin lỗi của anh ấy, quy hết tất cả trách nhiệm lên trên người mình, tôi biết anh ấy đang bảo vệ tôi. Sau đó lúc tôi và anh ấy muốn công khai, sự nghiệp của anh ấy phát triển đến vừa lúc, người đại diện liền không đồng ý.

Thời Yên nhẹ nhàng ném cái này lên người Đàm Ninh.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 25: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (8)

Thời Yên làm sáng tỏ, còn có một đoạn --

"Kết hôn ba năm, tôi cũng không giúp anh ấy được gì trên sự nghiệp, anh ấy có thể lấy được thành tích hôm nay, đều là dựa vào anh ấy tự thân nỗ lực. Tôi không biết những người hắt nước bẩn lên người anh ấy có cái gì mục đích, nhưng anh ấy đi đến hôm nay không dễ dàng, hy vọng mọi người đừng bị người có tâm lừa bịp. Cuối cùng, lại lần nữa xin lỗi mọi người vì chuyện lén kết hôn.

PS: Hot search là chính tôi mua, fans tôi quá ít, tôi sợ mọi người không xem được."

Để mua hot search Thời Yên bỏ một số tiền lớn, nhưng hiệu quả cũng lộ rõ. Sau khi Weibo của cô được đại V chia sẻ, nhiệt độ càng ngày càng cao. Người qua đường, anti, fan đều tới dưới Weibo của cô cắn dưa ngon lành.

Thời Yên không cung cấp quá nhiều thứ trong bài làm sáng tỏ, cũng không cố tình miêu tả cô và Lục Cảnh Nhiên mặn nồng bao nhiêu, Weibo của cô bày ở đây, bên trong có rất nhiều bảo tàng.

Để cho bọn họ tự mình đi khai quật còn sinh động hơn cô viết ra nhiều.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, chưa đến bao lâu, người mới đầu còn chất vấn cô "Thật là chính chủ sao?", đã hoàn toàn thay đổi phong cách.

"Mẹ kiếp mẹ kiếp mẹ kiếp, Weibo này quả thực là bảo tàng!"

"Đây là chính chủ không sai, tôi thấy bóng dáng thầy Lục! Còn có tay anh ấy!"

"A a a a a hằng ngày nhìn qua rất mặn nồng! Những kẻ nói thầy Lục bạch nhãn lang vứt bỏ vợ có thể cút!"

"Không phải chứ, một người cao lãnh như thầy Lục, sau lưng lại là hư hỏng vậy ư???"

"Một ngăn kéo thư tình, tôi muốn báo cảnh sát [cúi chào][cúi chào]"

"Hình tượng cao lãnh của thầy Lục đã đổ vỡ, báo cáo [mỉm cười]"

Không ngoài dự liệu của Thời Yên, trong tất cả bài đăng ân ái hằng ngày, thư tình của Lục Cảnh Nhiên trổ hết tài năng, đạt được độ chú ý nhiều nhất, gần đây cô còn bắt đầu tiếp hệ liệt thư tình bài poker, số lượng bình luận chia sẻ và lượt like ngày Day 2 đứng đầu.

Ờ, nội dung ngày Day 2 chính là "Thích dáng vẻ của em khi làm với anh, sắc mặt đỏ bừng".

"..... Thầy Lục tôi thích không có khả năng hư hỏng như vậy!"

"Làm một fan chân ái, chữ này xác thật là của thầy Lục chúng ta..... Nhưng mà nội dung [tự chọc hai mắt.jpg]"

"Thầy Lục bị người ngủ!! Đau lòng!!!"

"@bạn trai, phiền đến đây học tập một chút, cảm ơn [mỉm cười]"

https://thuviensach.vn

"Không phải chứ, sao bình luận nhiều tag bạn trai như vậy?? Các cô đều có bạn trai còn cùng tôi đoạt thầy Lục cái gì [mỉm cười]"

"Ha ha ha ha sau này thầy Lục nên đối mặt fans và truyền thông như thế nào ha ha ha ha ha ha ha XSWL"

(XSWL: cười chết tôi (笑（xiào）死（sǐ）我（wǒ）了（le))

"@ Giang Nguyệt, thầy Lục yêu vợ anh ấy như thế, cô vả mặt không? Rất muốn biết cô ở phim trường xấu hổ không [doge]"

"Nick phụ của thầy Lục @Vợ tôi ngọt nhất, không cần cảm tạ, tôi tên Lôi Phong [mỉm cười]"

Nick phụ của Lục Cảnh Nhiên cũng bị cư dân mạng đào ra, còn nhanh hơn trong tưởng tượng của Thời Yên. Phần lớn thời gian nick phụ của anh đều chia sẻ và like nick phụ của Thời Yên, còn lại chính là thổ lộ với Thời Yên, một Weibo mới nhất của anh gần đây là anh chia sẻ thanh minh "không xào CP" nick chính của mình ngày Giang Nguyệt cố ý lấy anh lăng xê.

Lần này fans lại như đào được bảo, sôi nổi tag Giang Nguyệt tiến vào vả mặt. Vì thế vào sau "Vợ Lục Cảnh Nhiên làm sáng tỏ", đề tài "Giang Nguyệt vả mặt" cũng lên hot search.

Hot search này đối với Thời Yên mà nói quả thực là tin vui ngoài ý muốn, cô nghĩ ngợi, lại dùng nick phụ nhắn tin cho Weibo của Lương Huệ Hân.

Lương Huệ Hân lúc này đang ở trên mạng vây xem sóng lớn ồ ạt mà mình nhấc lên, thấy góc phải bên dưới Thời Yên gửi tin nhắn tới, cô ta mở ngay lập tức.

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn cô vạch trần chúng tôi, hiện tại tôi rốt cuộc có thể quang minh chính đại ở bên cạnh chồng tôi! [đáng yêu]"

"....." Mịa! Lương Huệ Hân trong lòng nghẹn một ngụm máu, thiếu chút nữa phun lên màn hình. Cô ta như phát tiết đập "bụp" lên máy tính.

Thời Yên thấy tin nhắn cô gửi sau vài giây, liền biểu hiện đã đọc, trong lòng sướng không thôi. Lấy tính cách Lương Huệ Hân, lúc này khẳng định tức giận đến muốn hộc máu rồi.

Cô cười ha ha hai tiếng ở trong lòng, như vậy có được gọi là, song sát?

Tiếng chuông điện thoại bỗng nhiên vang lên, là Thời Xảo gọi. Thời Yên nghe máy, hỏi cô ấy: "Chị, có chuyện gì ạ?"

Tiếng Thời Xảo nghe có chút sốt ruột: "Chị nghe nói quan hệ của em và Lục Cảnh Nhiên bị phơi bày, hai đứa hiện tại có ổn không?"

Thời Yên nói: "Yên tâm đi, bọn em rất tốt, hết thảy đều ở trong khống chế!"

"....." Vì sao quan hệ của bọn họ bị phơi bày, em ấy hình như còn rất vui?

"A, Lục Cảnh Nhiên gọi điện tới, em cúp trước nhé!" Thời Yên nói xong cắt đứt trò chuyện với Thời Xảo.

Thời Xảo: "....."

Em gái ruột. :)

Cúp điện thoại của Thời Xảo, Thời Yên lập tức nhận điện thoại của Lục Cảnh Nhiên: "Chồng, chuyện gì thế?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên vừa rồi vẫn đóng phim, quay xong mới nghe Đàm Ninh nói, Thời Yên lên hot search, anh sợ tới mức trái tim thiếu chút nữa nhảy ra. "Vợ à, em thế nào?"

"Em rất tốt, điều hoà trong khách sạn siêu mát mẻ, em còn mua một quả dưa hấu."

"....." Được rồi. "Anh thấy Weibo của em, kỳ thật em không cần ra mặt làm sáng tỏ, lại còn tiêu tiền mua hot search, không đau lòng sao?"

"....." Chồng thật là quá hiểu cô, lập tức đã hỏi tới trọng điểm, "Không đau lòng bằng thấy anh bị mắng!"

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một chút, nhẹ nhàng giương khóe miệng, "Nhưng anh cũng không muốn thấy em bị mắng, Weibo của em bại lộ, khẳng định sẽ có người qua mắng em."

Lời Lục Cảnh Nhiên chính là sự thật, dưới Weibo của Thời Yên cũng không phải tất cả mọi người đang khiếp sợ thầy Lục hư hỏng và hâm mộ hai người họ ân ái, vẫn có người mắng cô. "Không sao, em như vậy còn có thể phân tán một chút chiến lực, lén kết hôn là quyết định của hai người, không thể mắng một mình anh nhận."

Lục Cảnh Nhiên thấy, nếu anh là bà xã tâm can bảo bối, chính mình cũng luyến tiếc nói nặng lời, lại ở trên mạng bị người không quen biết chửi rủa thì sẽ thấy rất buồn: "Xin lỗi em, nếu anh không phải minh tinh thì sẽ không có những việc này."

"Nhưng mà em thích anh là minh tinh, em rất hư vinh!"

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, anh biết cô đang an ủi mình, đau lòng, đồng thời trong lòng lại rất ấm áp: "Vậy anh nhất định nỗ lực làm việc, lấy thêm mấy cái ảnh đế, để vợ có thể càng hư vinh."

https://thuviensach.vn

Thời Yên lại bị anh chọc: "Cảm ơn chồng, yêu anh ~"

"Anh cũng yêu em."

Trong lòng Thời Yên ngọt lịm: "Vậy anh có thể tiếp viện tiền mua hot search cho em không?"

"..... Được."

Gọi điện cho Thời Yên xong, Lục Cảnh Nhiên yên tâm hơn nhiều. Đạo diễn chờ anh nói chuyện điện thoại xong, mới lại kêu bắt đầu quay.

Hôm nay phim trường có thể nói rất náo nhiệt, không chỉ có quần chúng vây xem nhiều gấp đôi trước kia, tất cả nhân viên công tác cũng âm thầm chú ý chuyện "Lục Cảnh Nhiên lén kết hôn". Chuyện này từ tuôn ra từ đêm hôm qua tới hiện tại, có thể nói là biến đổi bất ngờ, quanh co, hiện tại càng là tuyệt địa trọng sinh, thành hiện trường Lục ảnh đế và vợ anh tú ân ái.

Bây giờ rất nhiều nhân viên công tác nhìn thấy Lục ảnh đế, trong đầu đều sẽ tự động hiện lên những thư tình buồn nôn anh viết cho vợ, sau đó biểu tình không giữ được. May mắn, Lục ảnh đế vẫn là gương mặt băng sơn vạn năm bất biến, mới làm không khí không xấu hổ như vậy.

Nói đến xấu hổ, trên Weibo đều đang hỏi, Giang Nguyệt xấu hổ không? Giang Nguyệt đương nhiên là xấu hổ, nhưng mặt ngoài hài hòa vẫn phải duy trì, đạo diễn còn sợ cô ta bỏ gánh không diễn, may mắn cô ta không xúc động như vậy.

Về phần Lục Cảnh Nhiên có thể hồ đồ hay không, đạo diễn không hề lo lắng, lấy thực lực của Lục Cảnh Nhiên, bởi vì chuyện lén kết hôn mà hồ đồ, vậy không phải Lục Cảnh Nhiên, hơn nữa quan hệ xã hội của bọn họ cũng rất tốt, nói không chừng còn có thể vòng một đợt fan CP. Chờ khi bộ điện ảnh này chiếu, chuyện này đã sớm trở thành quá khứ.

https://thuviensach.vn

Tốc độ tin tức giới giải trí thay đổi đổi mới quá nhanh, không đến bao lâu, sẽ có 'dưa' khác bị các của dân mạng nói chuyện say sưa.

Hiện giờ bọn họ cần lẳng lặng chờ sóng gió qua đi là được.

Ý tưởng của Thời Yên cùng đạo diễn không mưu mà hợp, dưa giới giải trí quá nhiều, không chừng ngày mai sẽ có một tin tức càng chấn động hơn. Chuyện lén kết hôn xem như thuận lợi chấm dứt, kế tiếp là bản thân tai nạn xe cộ nằm viện, Lục Cảnh Nhiên đánh người bị chụp ảnh.

Hiện tại cô ở cùng Lục Cảnh Nhiên ở phim trường, sẽ không vì đi gặp anh mà bị paparazzi đuổi đến tai nạn xe cộ nằm viện, như vậy Lục Cảnh Nhiên tự nhiên sẽ không đánh người. Kiếp này hắn là xem như hóa giải, hiện tại khiến Thời Yên lo lắng chính là hung thủ giết hại bọn họ cô còn không có một chút manh mối.

Thời gian Lục Cảnh Nhiên tử vong là một tuần sau.

Cô suy nghĩ trong chốc lát, hiện tại cô không có đầu mối, biện pháp tốt nhất chính là ngày xảy ra chuyện phải canh giữ ở phim trường, nhìn xem rốt cuộc là ai động tay động chân với dây cáp.

Năm sáu giờ chiều, Thời Yên tới nhà ăn khách sạn ăn cơm, lúc ra cửa phát hiện ngoài phòng có hai người áo đen cao lớn đang đứng.

Thời Yên: "....."

Người áo đen thấy cô ra, chủ động giới thiệu với cô: "Chào Thời tiểu thư, chúng tôi là vệ sĩ Lục tiên sinh mời đến, đặc biệt tới bảo vệ cô."

"....." Lục tiên sinh nghĩ đến thật chu đáo. Cô cười với hai vệ sĩ, nói: "Giờ tôi đi xuống ăn cơm, hai người cũng muốn đi cùng sao?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, Lục tiên sinh phân phó, hai ngày này có thể sẽ có paparazzi và người hâm mộ tiếp cận cô, nhất định phải bảo vệ tốt an toàn của cô."

"..... Ừ, vậy đi thôi." Hai vị soái ca cao lớn áo đen theo sau lưng mình, Thời Yên đi đường cũng bỗng nhiên có phong phạm chị đại.

Bởi vì hai vị vệ sĩ đại ca quá dễ thấy, lúc ăn cơm, toàn bộ người nhà ăn đều không nhịn được ghé mắt.

Cơm nước xong Thời Yên không ở bên ngoài lưu lại, trực tiếp trở về phòng, ra thang máy, thấy phòng cách vách có người kéo hành lý, chuẩn bị vào ở. Bên cạnh anh ta còn có trợ lý bộ dáng nữ sinh đi theo, hẳn cũng là minh tinh nào đó.

Người đàn ông thấy Thời Yên và vệ sĩ lại đây, đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó mới mỉm cười với Thời Yên: "Chào cô, chắc cô chính là Lục phu nhân."

Ánh mắt hai vị vệ sĩ đại ca đồng thời dừng trên người anh ta, người nọ cong khóe miệng, cười rất ôn văn nho nhã: "Không cần hiểu lầm, tôi không có ác ý. Tôi là Văn Đồng Quang, hôm nay mới vừa vào đoàn."

Thời Yên tìm tòi Văn Đồng Quang trong kho ký ức, rất mau tìm được tin tức liên quan đến người này: "Chào thầy Văn, tôi đã xem phim anh diễn, rất tuyệt."

Văn Đồng Quang là diễn viên gạo cội, năm nay đã 38 tuổi, lúc còn trẻ bởi vì vẻ ngoài anh tuấn và khí chất nho nhã từng nổi tiếng một thời gian, sau đó không biết như thế nào lai yên lặng, vẫn là "Cơn sốt đại thúc" mấy năm nay làm anh ta một lần nữa phát nổi lên.

Văn Đồng Quang cười nói: "Không dám nhận, thầy Lục mới vừa cầm ảnh đế, tôi còn muốn học hỏi kinh nghiệm từ cậu ấy mới phải."

https://thuviensach.vn

Thời Yên hàn huyên với anh ta hai câu, rồi mới đi vào phòng mình. Cô quay đầu lại nhìn thoáng qua, Văn Đồng Quang đã vào nhà.

Lúc mới đến gần anh ta, cô ngửi được một mùi đàn hương đặc thù trên người anh ta, mùi hương này không hiểu sao khiến cho cô có cảm giác rất quen thuộc.

Hình như, lúc cô bị người ta đẩy vào biển cũng ngửi được mùi hương này.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 26: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (9)

Hôm nay Lục Cảnh Nhiên xong việc sớm, trời chưa tối đã về tới khách sạn. Anh không tới phòng mình, mà gõ cửa phòng Thời Yên.

Thời Yên còn đang suy nghĩ chuyện Văn Đồng Quang. Ở trong trí nhớ của cô, cô và Văn Đồng Quang cũng không có bất kỳ khúc mắc gì, mà Lục Cảnh Nhiên, cũng là lần đầu tiên hợp tác với anh ta. Chẳng lẽ trong mấy ngày ngắn ngủi này, bọn họ kết mối thù lớn như vậy?

Bỗng nhiên truyền đến tiếng đập cửa đánh gãy suy nghĩ của cô, cô chạy tới nhìn xem, ngoài cửa là Lục Cảnh Nhiên. Thời Yên mở cửa, nở nụ cười với anh: "Chồng, anh đã về rồi!"

"Ừm." Lục Cảnh Nhiên xoa xoa đầu cô, cũng cười nói, "Thu dọn đồ đạc, dọn đến phòng anh đi."

"....." Thì ra anh không quên chuyện này.

Nhưng hiện tại cũng xác thật không cần thiết phải kiêng dè, Thời Yên nghe lời đi thu dọn đồ đạc. Lục Cảnh Nhiên thấy cô bắt đầu thu dọn, bảo Đàm Ninh ở lại nơi này giúp cô lấy hành lý, còn mình về phòng tắm rửa trước. Đàm Ninh kéo khóe miệng, dựa cửa nhìn Thời Yên: "Tiểu Thời, Weibo hôm nay của em anh thấy rồi đó, viết không tồi, đặc biệt là câu 'người đại diện không đồng ý'."

https://thuviensach.vn

"....." Thời Yên khụ một tiếng, nhét mỹ phẩm dưỡng da vào trong vali, "Đấy là em nói thật mà, xác thật là anh không đồng ý."

Đàm Ninh: "....."

Anh không đồng ý ba ngày, cô không đồng ý ba năm được không! Kết quả hiện tại lại có fans sờ đến dưới Weibo của anh, nói anh không để ý tình cảm, chỉ lo nô dịch nghệ sĩ.

..... Xem hành lý anh xách giúp vợ Lục ảnh đế trong tay, rốt cuộc là ai nô dịch ai chứ!

Đưa Thời Yên đến phòng Lục Cảnh Nhiên xong, Đàm Ninh chủ động cáo từ, hôm nay anh trở về xe đã nói với Lục Cảnh Nhiên, người trẻ tuổi phải tự hạn chế, sáng mai còn phải đóng phim, nhưng xem biểu tình Lục Cảnh Nhiên, hắn là cũng không nghe vào. Hai vệ sĩ đi theo Thời Yên cũng trở về phòng, phòng bọn họ ở đối diện Lục Cảnh Nhiên, có gió thổi cỏ lay là có thể biết được trước tiên.

Thời Yên đóng cửa phòng, trong phòng truyền đến tiếng nước ào ào. Lục Cảnh Nhiên còn đang tắm rửa, nghe được có người tiến vào, liền kêu một tiếng: "Vợ?"

"Vâng!" Thời Yên cao giọng đáp.

Lục Cảnh Nhiên trong phòng tắm hỏi: "Em có muốn vào tắm cùng không?"

"..... Không cần, em mới tắm xong rồi."

"Ồ, vợ tích cực như vậy."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Thật muốn đem bộ dáng này của anh, cho fans anh nhìn một cái. Cô kéo hành lý tới phía trước cửa sổ, ngồi xuống. Phòng tắm khách sạn liền với phòng ở, ở giữa chỉ có một tấm kính mờ. Người bên ngoài không thấy rõ tình huống trong tấm kính, nhưng hình dáng mơ mơ hồ hồ ngược lại càng thêm khiến người ta miên man bất định.

Không được không được, bộ dáng này vẫn là một mình cô xem mới tốt.

Thời Yên làm bộ đứng đắn mà khụ một tiếng, đem những đồ vừa rồi nhét vào trong vali ra.

Tiếng nước trong phòng tắm chẳng được bao lâu thì ngừng, tiếp theo truyền đến tiếng gió. Lục Cảnh Nhiên sấy tóc một nửa thì từ bên trong đi ra. Thời Yên mặc áo ngủ, nằm ở trên giường nghịch điện thoại, nghe thấy anh ra, liền ngước mắt nhìn thoáng qua.

Lục Cảnh Nhiên người trên trần trụi, chỉ buộc một tấm khăn tắm ở bên hông, giống cảnh diễn ngày đó như đúc.

Thời Yên nuốt nước miếng, nhìn cơ bụng xinh đẹp của anh: "Sao anh ra ngoài không mặc quần áo."

Lục Cảnh Nhiên đi tới chống tay bên cạnh người cô, bám vào gần sát người cô: "Hà tất làm điều thừa, dù sao lập tức phải cởi."

Thời Yên: "....."

"Vợ ơi, em thơm quá đi." Lục Cảnh Nhiên cùng như con chó to, cọ trên người cô. Lần này chung quanh không có máy quay, cũng không có người vây xem, Lục Cảnh Nhiên không cần phải khắc chế, động tác cũng lớn mật rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Thời Yên rất mau bị anh trêu chọc không chịu được, Lục Cảnh Nhiên đối mỗi nhược điểm trên người cô, đều rõ như lòng bàn tay. Tương ứng, Thời Yên cũng biết sở thích của anh, tỷ như anh thích vào lúc này nghe tiếng của cô. Cô sẽ phối hợp mà lên tiếng, sau đó Lục Cảnh Nhiên sẽ càng thêm hưng phấn.

Lục Cảnh Nhiên lôi kéo Thời Yên làm đến rạng sáng, mới dần bình ổn lại, Thời Yên mệt không thôi, bị anh ôm đi tắm rửa, ngả đầu là ngủ. Cô không hiểu được, một người đi diễn cả ngày sao vẫn còn tinh thần như vậy? Có phải đạo diễn nhường không?

Lục Cảnh Nhiên một tay ôm cô, tựa hồ còn chưa đã thèm, nhưng nhìn bộ dáng cả lông mi cũng hữu khí vô lực của Thời Yên, đành phải buông tha cô. Dù sao về sau mỗi ngày vợ đều sẽ ngủ cùng mình, có rất nhiều cơ hội.

Anh cười cầm lấy di động, chia sẻ Weibo Thời Yên đăng sáng nay, xem như phía chính phủ chứng thực.

Lục Cảnh Nhiên V: Tôi yêu vợ tôi, vợ tôi siêu ngọt.

Cư dân mạng: "....."

Hai người ngược cẩu nhân sĩ đêm hôm khuya khoắt cũng không cần ngủ sao?

Weibo này dẫn tới fans sôi nổi ở bình luận mắng anh lưu manh, đương nhiên cũng có fan lưu manh hơn anh, nói thời gian này anh đăng Weibo này, ý vị thâm trường.

Ngày kế, Thời Yên rốt cuộc không hề bị cuộc gọi đoạt mệnh của Đàm Ninh đánh thức, mà là bị nụ hôn buổi sáng của Lục Cảnh Nhiên làm tỉnh lại. Lục Cảnh Nhiên nhìn cô thở phì phò, ý cười không ngăn được: "Vợ, thích phương thức đánh thức này không?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên vươn đầu lưỡi liếm liếm môi, đáp: "Rất thích."

Lục Cảnh Nhiên không nhịn được cắn môi cô, lại kỹ xảo thuần thục khiêu khích lật lại: "Vợ, không được phép quyến rũ anh, anh không chống cự được dụ hoặc."

Thời Yên cảm thấy Lục Cảnh Nhiên không phải không nhịn được, là căn bản chưa từng chống cự. Cô từ trong chăn bò dậy, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Còn phải tới phim trường, anh đừng náo loạn."

"À." Lục Cảnh Nhiên nghe lời mà ngồi dậy, phủ thêm áo ngủ cùng cô đi WC rửa mặt.

Trên người Thời Yên bị Lục Cảnh Nhiên để lại rất nhiều ấn ký, có chút không vui nhìn anh: "Lần sau anh đừng để lại nhiều dấu vết như vậy, hiện tại mùa hè mặc ít, mấy cái này em phải dùng rất nhiều phấn nền và kem che khuyết điểm!"

Lục Cảnh Nhiên ngậm bàn chải đánh răng, mồm miệng không rõ hỏi cô: "Lần sau? Lần sau là khi nào?"

Thời Yên: "....."

Anh mẹ nó bắt trọng điểm chính là cái này sao!

Thấy vợ xù lông, Lục Cảnh Nhiên nâng tay vuốt lông cho cô: "Vợ đừng giận, đợi chút anh mua mười hộp phấn nền và kem che khuyết điểm cho em."

"....." Tóm lại anh chính là nhất định cho rằng làm như thế là đúng, đúng không.:)

Cô cũng không biết vì cái gì, Lục Cảnh Nhiên lại đặc biệt chấp nhất với lưu lại dấu vết trên người cô như vậy, tựa như đang đóng lên người cô

https://thuviensach.vn

từng dấu đỏ.

Cô đột nhiên nhớ tới một hoàng đề rất thích đóng dấu văn vật.....

Sau khi rửa sạch xong, Lục Cảnh Nhiên đưa lá bài poker hôm nay cho cô. Hôm nay thư tình của Lục ảnh đế là -- Thích em khi nói mớ gọi tên anh.

Lời nói rất khiêu gợi không sai, nhưng Thời Yên không nhịn được hồi tưởng một chút: "Tối hôm qua em nói mớ ư?"

Lục Cảnh Nhiên đáp rất nghiêm trang: "Nói chứ, còn gọi tên anh mãi, không biết mơ thấy chuyện gì xấu hổ."

..... Thời Yên túm gối ném qua.

Lục Cảnh Nhiên cười né tránh, kéo tủ quần áo ra bắt đầu thay quần áo, Thời Yên chụp lá bài poker này đăng lên Weibo.

Bắt đầu từ ngày hôm qua, fans của cô tăng đột ngột lên mấy trăm nghìn, rất nhiều người không phải fan Lục Cảnh Nhiên cũng chạy tới theo dõi cô, xem bọn họ tú ân ái. Thư tình Lục ảnh đế viết cho cô lưu truyền rất rộng rãi trên mạng, lần này thư tình bài poker cũng nhập được sự yêu thích sâu sắc từ quần chúng.

Cắc cặp đôi sôi nổi noi theo, cũng viết "52 lý do thích em (anh)" cho đối phương, không có đối tượng thì tìm bạn tốt thổi phồng cho nhau. Không ít không ít blogger và minh tinh nổi tiếng cũng tham dự. Lần này toàn dân viết thư tình dậy sóng, sử sách ghi "Cuộc thi Cup thư tình Lục Cảnh Nhiên mùa một".

Thời Yên vừa đăng Weibo, rất nhanh có người tới bình luận, lại còn không ít. Mọi người xem tác phẩm lớn hôm nay của Lục ảnh đế xong, nhao nhao tỏ vẻ, thất kính thất kính, vẫn là Lục ảnh đế công lực thâm hậu.

https://thuviensach.vn

Bởi vì rất nhiều cặp đôi nhỏ còn chưa có cơ hội nghe được đối tượng nói mớ. :)

Thư tình này Lục ảnh đế viết trong bạc có vàng, trong thâm tình lộ ra sắc tình, thật là khiến người ta tự than thở không bằng!

"Vợ ơi, thu dọn xong chưa?" Lục Cảnh Nhiên mặc xong quần áo, đứng ở cửa hỏi Thời Yên. Thời Yên nhét điện thoại vào trong túi, thay giày đi ra ngoài: "Được rồi!"

Cô kéo tay Lục Cảnh Nhiên, mỉm cười với anh. Lúc vào thang máy vừa lúc gặp Văn Đồng Quang cùng tầng. Trước kia Lục Cảnh Nhiên không hợp tác với anh ta, nhưng vẫn biết một số tác phẩm của đối phương. Hai người đối mặt, đơn giản hàn huyên vài câu, rồi lên xe từng người.

Trong tay Thời Yên cầm bữa sáng Đàm Ninh mang từ nhà anh ấy cho bọn họ, lại không vội vã ăn: "Chồng, anh quen với thầy Văn sao?"

Lục Cảnh Nhiên uống nước miếng, lắc lắc đầu nói: "Không thân, đây là lần đầu tiên bọn anh hợp tác."

"Vậy trước đó hai người cũng không gặp mặt hả? Không chỉ là đóng phim, tỷ như tham gia tiết mục gì đó, hoặc là tiệc từ thiện chẳng hạn?"

Lục Cảnh Nhiên cẩn thận suy nghĩ, trước kia anh xác thật chưa từng gặp Văn Đồng Quang: "Thật sự không có, em hỏi cái này làm cái gì?"

"Không có gì, chỉ là thấy hai anh vừa rồi trò chuyện rất hợp, cho rằng hai người từng gặp trước đó."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh ta diễn không tồi, nhưng cái nghề này vẫn phải nhìn vận may." Tựa như Văn Đồng Quang, lúc mới bắt đầu nổi tiếng, sau đó từ từ mờ nhạt tầm mắt công chúng, hiện tại bởi vì người xem càng

https://thuviensach.vn

ngày càng thích "Đại thúc"có kỹ thuật diễn, anh ta lại lần nữa trở về trước màn ảnh.

Lần này nhờ cơ hội tham gia diễn bộ phim của Uông Chính, anh ta hẳn là muốn đánh cú đẹp khắc phục khó khăn. Bộ phim của Uông Chính luôn có chất lượng rất cao, cũng là ứng cử viên đứng đầu của các loại giải thưởng, tuy rằng Văn Đồng Quang chỉ có thể tính là nam thứ ba trong bộ phim này, nhưng bởi vì đóng vai sư phụ của nam chính, suất diễn tương đối quan trọng, trong phim ngoài đời đều có độ chú ý cao tương đương.

Thời Yên cắn một miếng sandwich trong tay, vẫn không nghĩ ra động cơ giết người của hung thủ.

Nếu không phải có thù gì, vậy chẳng lẽ là vì lợi? Con đường diễn xuất của Lục Cảnh Nhiên và Văn Đồng Quang khác nhau, hẳn là sẽ không có gút mắt ích lợi gì, cho dù có, cũng không đến nông nỗi muốn giết người chứ?

"Em suy nghĩ cái gì?" Lục Cảnh Nhiên thấy Thời Yên mày nhăn lại với nhau, duỗi tay xoa xoa ấn đường của cô. Thời Yên nuốt sandwich trong miệng, nói với anh: "Em nghĩ, chờ lát nữa hẳn là dùng biểu tình gì đối mặt những người khác ở đoàn phim."

Lục Cảnh Nhiên cười khẽ một tiếng: "Bảo em ở khách sạn, em lại cảm thấy nhàm chán."

"Là thật sự nhàm chán, bằng không tìm vệ sĩ đại ca đánh địa chủ chắc?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 27: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (10)

Hôm nay đoàn phim không cần leo núi nữa, địa điểm quay phim là bên một mảnh rừng trước dưới chân núi. Trong trí nhớ của Thời Yên, mảnh rừng trúc này đặc biệt khắc sâu, bởi vì Lục Cảnh Nhiên chính là ngã dây cáp ở chỗ này, ngã xuống bị thương nặng không cứu được.

Đi vào địa điểm sự cố phát sinh, lại càng ngày càng tiếp cận thời gian Lục Cảnh Nhiên tử vong, trong lòng Thời Yên càng ngày càng bất an. Lần trước cô bỏ công việc, tránh việc chạm mặt Lương Huệ Hân, nhưng Lương Huệ Hân vẫn tìm thám tử tư điều tra cô, điều này cho Thời Yên một nhắc nhở -- sau khi cô sửa cốt truyện thì sẽ lấy một phương thức khác sửa lại.

Nếu thật là như vậy, dù cô có tránh sự cố dây cáp của Lục Cảnh Nhiên, chỉ cần không bắt được hung thủ, gã có khả năng dùng một phương thức khác giết chết Lục Cảnh Nhiên.

"Lục phu nhân, thân thể cô không thoải mái sao?"

Bên tai truyền đến một thanh âm ôn hòa, Thời Yên vừa ngẩng đầu, thấy Văn Đồng Quang đứng ở trước mặt. Anh ta đã thay trang phụ diễn, một thân áo dài màu xám nhạt, làm khi chất của anh ta càng thêm nho nhã.

Thời Yên lắc lắc đầu, nói với anh ta: "Không có, cảm ơn thầy Văn quan tâm."

https://thuviensach.vn

Văn Đồng Quang mỉm cười, lời mang quan tâm: "Tôi thấy sắc mặt cô không tốt lắm, có phải có chút bị cảm nắng? Trợ lý của tôi có mang theo dịch Hoắc Hương Chính Khí, cô cần không?"

"....." thì ra thầy Văn cũng là người yêu thích dịch Hoắc Hương Chính Khí, "Không cần, tôi chỉ là tối hôm qua ngủ không ngon."

Văn Đồng Quang nghe cô nói như vậy, đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó lộ ra một nụ cười ý vị sâu xa: "À, vậy là tốt rồi."

Thời Yên: "......??" Không phải, có phải anh ta hiểu lầm cái gì không??

Tuy rằng hình như cũng không phải hiểu lầm.

Nhân viên công tác ở bên cạnh chuẩn bị vừa vặn nghe được đoạn đối thoại này, đi đến khu nghỉ ngơi lập tức chia sẻ với đồng nghiệp khác: "Vừa rồi tôi nghe được Lục phu nhân nói, đêm qua cô ấy ngủ không ngon."

Các đồng nghiệp: "....."

Tối hôm qua Lục ảnh đế đón vợ về phòng mình ở, toàn bộ đoàn phim đều biết, bọn họ dùng sức lực rất lớn, mới khiến trong lòng bình thường đối mặt với Lục phu nhân, hiện tại..... Còn làm sao trong lòng bình thường được!

Vì thế mỗi nhân viên công tác đi ngang qua Thời Yên đều không nhịn được đánh giá cô thêm vài lần.

Hôm nay, Lục Cảnh Nhiên và Văn Đồng Quang có cảnh đánh nhau phải quay, nhưng chỉ là hai chiêu đơn giản, không cần treo dây cáp. Thời Yên ở phim trường, ngoài giống trợ lý bình thường chăm sóc Lục Cảnh Nhiên, còn lại toàn bộ thời gian đều dùng để quan sát Văn Đồng Quang.

https://thuviensach.vn

Đừng nhìn Văn Đồng Quang ngày thường luôn lịch sự văn nhã, anh ta vừa động tay, Thời Yên liền biết anh ta từng luyện võ. Chỉ đạo võ thuật hiện trường nói, thầy Văn lúc trẻ đã từng giành được quán quân võ thuật, taekwondo và Muay Thái đều biết. Hiện tại luyện võ thuật khẳng định không cần thiết như trước kia, nhưng kiến thức cơ bản vẫn còn, hơn nữa diễn viên ngày thường đều cần tập thể hình, cho nên Văn Đồng Quang tuy không đánh thật với Lục Cảnh Nhiên, nhưng mỗi chiêu mỗi thức vẫn rất có thần.

Đây cũng là nguyên nhân Uông Chính chọn Văn Đồng Quang diễn nhân vật này.

Ngoài thu hoạch "thầy Văn biết võ thuật", Thời Yên không tìm được bất kỳ dấu vết nào trên người anh ta. Anh ta nhìn qua chính là một diễn viên chuyên nghiệp, trong âm thầm quan hệ với mọi người rất hoà hợp, tất cả nhân viên công tác đều thích anh ta.

Lục Cảnh Nhiên nhận thấy được hôm nay Thời Yên nhìn chằm chằm vào Văn Đồng Quang, lúc nghỉ ngơi có chút chua chua hỏi cô: "Em rất thích Văn Đồng Quang?"

Thời Yên sửng sốt một chút: "Không có."

"Vậy em nhìn chằm chằm vào anh làm cái gì? Anh ta đẹp hơn anh sao?"

"....." Lục ảnh đế nhạy bén như vậy, làm sao vào lúc chính mình bị giết lại không hề phát giác nhỉ? Thời Yên làm nũng cười rộ lên với anh: "Đương nhiên là chồng đẹp nhất thiên hạ! Về sao em chỉ xem mỗi anh thôi được không!"

Lục Cảnh Nhiên "Hừ" một tiếng, tiếp tục làm việc.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày kế tiếp, mỗi ngày Thời Yên đều cùng Lục Cảnh Nhiên tới phim trường, nhân viên công tác đoàn phim đã quen thân phận của cô thay đổi, nhưng Giang Nguyệt vẫn thường thường ném cho cô mấy cái xem thường.

Mỗi lúc này, Thời Yên sẽ cố ý làm chút hành động thân mật với Lục Cảnh Nhiên, tuy rằng có chút ấu trĩ, nhưng thấy bộ dáng Giang Nguyệt tức muốn hộc máu thì thật sự rất sảng khoái.

Đương nhiên, sự chú ý của cô vẫn đặt trên người Văn Đồng Quang nhiều hơn, hai ngày trạng thái tinh thần của anh ta không tốt như lúc mới vào đoàn, có thể là bởi vì liên tục quay phim khiến nghỉ ngơi không đủ. Ngoài điểm này ra anh ta không có điều gì khác thường. Mà hôm nay, đã tới ngày Lục Cảnh Nhiên gặp sự cố dây cáp.

Thời Yên một khắc cũng không dám chậm trễ, hôm nay có vài cảnh diễn đều yêu cầu treo dây cáp, còn có động tác yêu cầu cao cần làm, cô nhìn hiện trường bắt đầu dựng dây cáp, đôi mắt như dính lên bên trên, chớp một chút cũng không dám.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô khẩn trương như vậy, an ủi: "Vợ à, treo dây cáp có chút nguy hiểm, nhưng em cũng không cần khẩn trương như vậy, anh đã quen rồi."

Thời Yên liền có chút cạn lời, anh biết cái gì, người trẻ tuổi!

Cô không nghe Lục Cảnh Nhiên khuyên bảo, từ đầu tới đuôi đều nhìn nhân viên công tác bận việc, không biết còn tưởng rằng cô trông coi hiện trường. Trong quá trình dựng, Văn Đồng Quang chưa từng tiếp cận, ngay cả nhiên viên tạm thời cũng không có, tất cả hiện trường đều là gương mặt quen thuộc.

Trong lòng Thời Yên ẩn ẩn cảm thấy hướng đi câu chuyện đã thay đổi, nhưng cô vẫn không dám thả lỏng cảnh giác, khi mọi người nghỉ ngơi cũng

https://thuviensach.vn

không rời hiện trường.

Chờ khi cảnh diễn chính thức bắt đầu quay, nhân viên công tác bắt đầu treo Lục Cảnh Nhiên lên dây cáp, Thời Yên còn lôi kéo người tổ đạo cụ, bảo anh ta nghiêm túc kiểm tra dây cáp một lần. Nhân viên công tác cảm thấy Thời Yên chuyện bé xé ra to, nhưng nể mặt Lục Cảnh Nhiên vẫn làm theo.

Thời Yên nhìn ra anh ta không kiên nhẫn, ở trong lòng xuỳ một tiếng, đại huynh đệ đừng không kiên nhẫn, cô còn nhớ rõ anh ta ở trước mặt mình nước mũi nước mắt xin lỗi đấy.

Trải qua nhân viên công tác xác nhận một lần nữa, cảnh diễn rốt cuộc bắt đầu quay, Thời Yên nhìn Lục Cảnh Nhiên chậm rãi lên tới giữa không trung, từ đầu bên kia nhanh nhẹn đến, trái tim cũng nhấc lên theo -- cô từng đề nghị đặt giường đệm khí dưới mặt đất với đạo diễn, bị đạo diễn lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt.

Trường hợp này là một viễn cảnh, mặt đất cũng phải vào ống kính, đạo diễn tự nhiên sẽ không đồng ý. Thời Yên khẩn trương siết chặt nắm tay, tự hỏi đợi chút Lục Cảnh Nhiên phải thật rơi xuống, khả năng cô xông lên đón được anh lớn bao nhiêu.

Thời gian kế tiếp đối với Thời Yên mà nói cực kỳ lâu, Lục Cảnh Nhiên bị treo trên dây cáp, hoàn thành nguyên bộ động tác yêu cầu cao. Ánh mặt trời nóng như vậy bị treo trên dây cáp rất khó chịu, anh còn cần khống chế biểu tình cùng thân thể của mình, nỗ lực đạt tới tiêu chuẩn của đạo diễn. Thời Yên nhìn chằm chằm vào anh, sợ nháy mắt, dây cáp trên người anh liền buông lỏng.

Tim đập như nổi trống rung động, vào lúc Lục Cảnh Nhiên hoàn thành động tác kết thúc, treo dây cáp trở lại mặt đất, Thời Yên đầu tiên xông lên ôm lấy anh, động tác còn nhanh hơn nhân viên công tác.

https://thuviensach.vn

Nhân viên công tác chuẩn bị đi lên giúp Lục Cảnh Nhiên cởi bỏ dây cáp xấu hổ đứng tại chỗ, tiến cũng không được lui cũng không xong. Lục Cảnh Nhiên cũng sửng sốt một chút, Thời Yên ôm anh rất chặt, quả thực mang theo..... may mắn sống sót sau tai nạn.

Anh nâng tay lên, nhẹ nhàng vỗ lưng Thời Yên, nói bên tai cô: "Rồi rồi, không có việc gì."

Đạo diễn đứng ở một bên, rốt cuộc không nhìn được: "Được rồi, thu thập một chút chuẩn bị hiện trường, đừng để cứ như sinh ly tử biệt."

Thời Yên trong lòng nghĩ, còn không phải thiếu chút nữa sinh ly tử biệt sao.

Lục Cảnh Nhiên quay xong, trên người đều là vệt đỏ treo dây cáp thít chặt tạo ra. Bởi vì trong khoảng thời gian này quay cảnh đánh nhau không ít, trên người anh cũng nhiều vết xanh tím. Anh tắm rửa xong từ phòng tắm đi ra, thói quen chỉ bọc khăn tắm, Thời Yên thấy vết thương trên người anh, liền có chút đau lòng: "Chồng à, đau không anh?"

Lục Cảnh Nhiên ôm cô, hôn lên khóe miệng cô: "Không đau."

"Gạt người." Bản thân Thời Yên trước kia là võ thế, bị thương không ít, lần nghiêm trong nhất, đầu gối sưng lên suốt một tháng. Lục Cảnh Nhiên sao có thể không đau chứ.

"Thật sự, vợ hôn là không đau." Lục Cảnh Nhiên ôm chặt cô, có chút lòng tham đoạt lấy môi cô. Thời Yên phối hợp tiết tấu của anh, không đợi nụ hôn này trở nên càng kịch liệt, Lục Cảnh Nhiên nghiêng đầu về một bên, dựa vào trên vai cô ngủ rồi.

Thời Yên: "....."

Lần đầu tiên nhìn thấy có người hôn môi lại ngủ!

https://thuviensach.vn

Cô nghiêng đầu nhìn người đàn ông dựa vào vai mình, dưới hốc mắt anh có xanh tím rõ ràng, ngay cả lông mi anh lấy làm tự hào đều lộ rõ mệt mỏi. Anh thật sự rất mệt rồi.

Thời Yên ôm eo anh, dịch anh đến mép giường, thả xuống. Bởi vì Lục Cảnh Nhiên nặng hơn cô nhiều nên cô cũng cùng ngã xuống. Cô dựa vào bên cạnh anh, nhìn Lục Cảnh Nhiên ngủ, không nhịn được nở nụ cười.

"Thật là đáng yêu." Cô vươn tay chọc chọc mặt anh, làn da vừa căng vừa bóng loáng, "Ngủ đi, chồng à."

Cô cong lưng, hôn một cái lên mặt anh.

Ngày hôm sau đồng hồ sinh học của Lục Cảnh Nhiên đúng giờ đánh thức anh. Vợ đang ngủ ở bên cạnh, tay còn đặt trên eo mình, khóe miệng Lục Cảnh Nhiên không tự giác cong lên một nụ cười. Một lát sau, anh nhớ tới chuyện tối hôm qua, lập tức có chút ảo não.

Tối hôm qua anh lại ngủ mất! Vốn đang muốn cùng vợ ấy ấy!

Vợ có thể cảm thấy anh không được không.....

A, anh phải tìm một cơ hội, một lần nữa chứng minh bản thân với vợ.

Đang nghĩ ngợi, Thời Yên cũng ngáp một cái, mở mắt: "Chồng, anh tỉnh rồi?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên nhích lại gần hôn khóe miệng cô, từ trên giường bò lên, "Anh đi rửa mặt trước, em ngủ thêm một lát đi?"

"Không được, em đi cùng anh."

Thời Yên nói rồi muốn bò dậy, Lục Cảnh Nhiên đè vai cô, nhìn cô nói: "Vợ à, nếu không hôm nay em ở khách sạn nghỉ ngơi đi." Mấy ngày nay

https://thuviensach.vn

Thời Yên có chút khác thường, Lục Cảnh Nhiên đã nhận ra, anh suy đoán cô là bởi vì chuyện quan hệ của bọn họ bị phơi bày, sinh ra cảm xúc áp lực.

Thời Yên không đáp ứng, vẫn bò dậy: "Em ở phim trường cũng không làm gì, không cần nghỉ ngơi." Hiện tại tuy rằng Lục Cảnh Nhiên tạm thời an toàn, nhưng cô còn chưa bắt được hung thủ, làm sao có thể yên tâm ở khách sạn nghỉ ngơi.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô kiên trì, cũng không miễn cưỡng nữa, Đàm Ninh nói cuộc họp báo đã sắp xếp tương đối, chờ mở cuộc họp báo xong, nhiệt độ chuyện này cũng nên dần dần giảm xuống.

Anh mặc quần áo, lại nghĩ tới một chuyện khác: "Vợ này, tối mai anh dẫn em tới một nơi."

"Nơi nào?" Thời Yên tò mò nhìn anh.

Lục Cảnh Nhiên cười với cô, chỉ nói hai chữ: "Bí mật."

Lúc anh lướt bình luận Weibo thấy một fan đề cử anh đến điểm tham quan Vân Thôn, nói là buổi tối mùa hè ở gần dòng suối núi Trúc Khê có thể thấy đom đóm như đầy sao.

Núi Trúc Khê cách khách sạn họ ở hai mươi phút đi xe, anh quyết định mang Thời Yên đi xem.

Vợ nhất định sẽ thích.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 28: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (11)

Cuộc họp báo Đàm Ninh sắp xếp cho Lục Cảnh Nhiên cũng ở ngày hôm sau, buổi chiều Lục Cảnh Nhiên đầu tiên là kết thúc công việc quay phim rồi lái xe tới hiện trường cuộc họp báo. Cuộc họp báo lần này có quy mô không lớn, số lượng phóng viên mời có hạn, nhưng các bạn bè truyền thông nhiệt tình tăng vọt, dù không nhận được lời mời, cũng không ngại xa xôi chạy tới, canh giữ ở cửa cuộc họp báo.

Thời Yên đi theo Lục Cảnh Nhiên qua đó, nhưng chờ lát nữa trên cuộc họp báo cô sẽ không lộ mặt. Cô vẫn luôn cảm thấy bản thân là người gặp qua cảnh tượng lớn, chờ nhìn thấy phóng viên vây quanh bên ngoài hiện trường cuộc họp báo xong, cô một lần nữa định nghĩa lại cảnh tượng lớn.

Trong một đám phóng viên cầm ông kính, cô nhoáng mắt thấy một gương mặt quen thuộc -- chính là paparazzi đuổi theo cô cuối cùng hại cô tai nạn nằm viện! Gương mặt quen thuộc này xuất hiện làm Thời Yên có một chút hoảng.

Ở trong lòng cô, Lục Cảnh Nhiên tuyệt đối coi như thân sĩ, sẽ không tùy tiện ra tay đánh người, nếu không phải bởi vì bản thân tai nạn xe cộ, anh cũng sẽ không tức thành như vậy. Tuy rằng cảm thấy hiện tại chuyện Lục Cảnh Nhiên đánh người sẽ không tái diễn, nhưng vì tuyệt đối không sai lầm, cô vẫn lên tiếng nhắc nhở: "Chồng à, nếu chờ lát nữa có phóng viên hỏi vấn đề gì lạ, anh đừng tức giận, càng không nên ra tay đánh người."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhướn đuôi lông mày: "Em cảm thấy anh sẽ bởi vì loại chuyện này mà ra tay đánh người?"

"Ách, em chỉ muốn nói, mặc kệ tức giận bao nhiêu cũng đừng ra tay đánh người trước, bởi vì người ra tay trước đuối lý!"

Lục Cảnh Nhiên bật cười: "Đã biết."

Rốt cuộc vì sao mà vợ anh cảm thấy anh sẽ đánh người? Chẳng lẽ ngày thường trong cuộc sống anh biểu hiện thật sự bạo lực sao?

Lục Cảnh Nhiên khắc sâu mà nghĩ lại bản thân một chút.

Cuộc họp báo bắt đầu, Thời Yên lưu lại hậu trường lắng nghe toàn bộ hành trình, Lục Cảnh Nhiên ngồi ở trung tâm sân khấu, bên cạnh là Đàm Ninh và người phát ngôn đối ngoại của Studio. Đàm Ninh tuyên bố cuộc họp báo chính thức bắt đầu, phóng viên sôi nổi nhấc tay đặt vấn đề.

"Chào thầy Lục, tôi là phóng viên của Tinh Văn 30 phân, xin hỏi chuyện kết hôn của ngài và vợ đã được Thời gia tán thành chưa?"

Thời gia là phú thương có uy tín danh dự ở thành phố A, sau khi chuyện lén kết hôn tuôn ra, khiến người khiếp sợ còn không phải Lục Cảnh Nhiên kết hôn ba năm, mà là Lục Cảnh Nhiên lại bị nhà bố mẹ vợ ghét bỏ!

Lục Cảnh Nhiên nói: "Điểm này không cần mọi người nhọc lòng, chuyện trong nhà tự chúng tôi sẽ giải quyết."

"Xin hỏi thầy Lục, Weibo làm sáng tỏ của vợ ngài là ngài yêu cầu cô ấy đăng sao?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn phóng viên đặt vấn đề một cái: "Nếu có thể lựa chọn, tôi hy vọng giấu cô ấy đi, không cho bất kỳ người nào thấy."

Phóng viên: "....."

https://thuviensach.vn

Thức ăn cho chó của Lục ảnh đế nói đến là đến.

Hiện trường lặng im một cái chớp mắt, sau đó các phóng viên ra câu hỏi tựa như con ngựa hoang cởi cương, cuối cùng không kéo trở lại.

"Thầy Lục, một ngăn kéo thư tình trên Weibo của vợ ngài, thật sự đều là ngài viết sao?"

"Đương nhiên là tôi viết."

"Xin hỏi ngài từ đâu sưu tập nhiều lời..... lời âu yếm như vậy?"

"Đều là cảm xúc bộc phát, không cần sưu tập."

"Thầy Lục, sau khi thư tình của ngài bị phơi bày, ngài còn sẽ tiếp tục đi con đường hình tượng cao lãnh không?"

"Đây không phải hình tượng, tôi đối với người khác ngoài vợ chính là như vậy."

.....

Các phóng viên lại trầm mặc, tiếp theo bắt đầu ra câu hỏi.

"Xin hỏi ngài tính ra một quyển thư tình bách khoa toàn thư sao?"

Thời Yên ở hậu đài nghe thấy vấn đề này rốt cuộc không nín được, "Phốc" một tiếng bật cười.

Lục Cảnh Nhiên mặt vô biểu tình nói: "Không tính, thư tình phải phát ra từ nội tâm viết mới có thể đả động người ta, chép từ trên sách của người khác hoặc là từ ngữ cố tình viết, đều không xứng đưa cho người mình thích."

..... Ồ! Lục rất nghiêm khắc!

https://thuviensach.vn

Cuộc họp báo ba mươi phút diễn ra xong, về sau trong đầu Thời Yên chỉ sư lại hai chữ "Thư tình" spam. Về sau, Lục ảnh đế đại khái chính là người phát ngôn thư tình.

Dù sao cũng có danh hiệu cuộc thi thư tình.

Sau khi cuộc họp báo kết thúc, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên cùng trở về khách sạn. Lục Cảnh Nhiên gọi cơm ở nhà ăn khách sạn, cùng Thời Yên ăn xong, liền nói muốn đi tìm Đàm Ninh thương lượng chuyện công việc. Thời Yên không nghi ngờ anh, gật gật đầu không hỏi gì hết.

Qua khoảng hơn bốn mươi phút, có người tới gõ cửa, Thời Yên đi qua nhìn xem, thế nhưng là Đàm Ninh. Cô mở cửa ra, có chút nghi hoặc nhìn anh: "Anh Đàm, không phải anh đang thương lượng công việc với chồng em à?"

Công việc cái P. Đàm Ninh ở trong lòng chửi mắng, cười nói với Thời Yên: "Cảnh Nhiên nói phải cho em kinh hỉ, đã qua đó chuẩn bị trước."

"A?" Thời Yên sửng sốt, đột nhiên nhớ tới, ngày hôm qua anh xác thật nói muốn dẫn cô tới một nơi, cô còn tưởng rằng anh nói chính là cuộc họp báo.....

"Đi đâu ạ?" Thời Yên hỏi xong, lại lo lắng, "Muộn như vậy, một mình anh ấy ra ngoài?"

"Không có, anh bảo vệ sĩ đi theo cậu ta, giờ anh dẫn em qua."

"Dạ." Thời Yên cầm lấy túi sách, chẳng thèm trang điểm thêm, "Chúng ta mau qua đó đi." Cô thật sự thực không yên tâm Lục Cảnh Nhiên một mình.

Đàm Ninh lái xe, đưa Thời Yên tới núi Trúc Khê gặp Lục Cảnh Nhiên. Núi Trúc Khê còn chưa chính thức khai phá, ngày thường dẫn ít du khách

https://thuviensach.vn

đến, mấy năm trước người du lịch Vân Thôn căn bản sẽ không tới nơi đó, sau đó vẫn có dân mạng PO tự mình ở núi Trúc Khê thấy đom đóm, mới bắt đầu có một số cặp đôi tới Trúc Khê, lớn mật chút còn mang theo lều trại muốn ở trong núi một đêm.

Trên xe Thời Yên nói bóng nói gió với Đàm Ninh, hỏi ra đích đến của họ là núi Trúc Khê. Cô dùng điện thoại tra xét một chút, núi Trúc Khê nổi tiếng duy nhất chính là đom đóm đêm hè, phỏng chừng Lục Cảnh Nhiên chính là muốn dẫn cô xem cái này.

Càng tới gần trong núi, tín hiệu cũng càng không tốt, xui xẻo nhất chính là, xe Đàm Ninh giữa đường chết máy.

Đàm Ninh xuống sửa xe mắng Lục Cảnh Nhiên mười nghìn lần, lúc này anh vốn dĩ có thể nằm trong phòng khách sạn, thoải mái dễ chịu mở điều hòa lướt web, hiện tại lại ở chỗ này lần mò sửa xe làm mồi cho muỗi, còn có người đại diện nào thảm hơn anh nữa.

Thời Yên đợi chưa tới vài phút thì có chút ngồi không yên. Không biết vì sao, trong lòng cô luôn có một dự cảm không tốt, trên núi lớn trăng mờ gió lớn, quả thực rất thích hợp xảy ra chuyện gì đó.

Cô gọi điện thoại cho Lục Cảnh Nhiên, đối phương lại nhận máy thật, chẳng qua tạp âm rất nặng, chỉ có thể nói hai câu là cúp. Cô nhìn bốn phía chung quanh một chút, phát hiện phía trước ven đường có đốc một chiếc xe Tiểu Hoàng, ánh mắt sáng lên đi qua. Bởi vì internet không tốt, cô thử rất nhiều lần, mới thành công mở khoá xe, sau khi ngồi lên xe đạp, cô nói với Đàm Ninh phía sau: "Anh Đàm, em đạp xe lên trước, anh thật sự không được thì gọi xe tải đi."

Xe Tiểu Hoàng: xe đạp chia sẻ

Đàm Ninh: "....."

https://thuviensach.vn

Thời Yên cứ như vậy vứt bỏ Đàm Ninh, tự mình cưỡi xe Tiểu Hoàng đi lên trên núi. Sau năm phút, cô hiểu sâu sắc vì sao chiếc xe Tiểu Hoàng lại bị người ta vứt bỏ ở ven đường.

Toàn bộ đều là đường dốc! Đạp xe đạp đi cô cũng ngại mệt!

Cũng không biết là bạn dễ thương nào lại giống cô cũng nghĩ muốn đạp xe đạp lên núi.

Cô dừng lại, một bên lau mồ hôi một bên thở hổn hển mấy hơi thở. Nếu là mùa đông thì may, mùa hè thật là muốn mạng người. Phía sau có ánh đèn ô tô chiếu tới, trong lòng Thời Yên vui mừng, tưởng Đàm Ninh sửa được xe rồi, đuổi theo đón cô. Cô vui rạo rực quay đầu lại, mới phát hiện đây không phải xe Đàm Ninh.

Xe chạy đến bên cạnh cô liền ngừng lại, cửa sổ xe hạ xuống, mặt Văn Đồng Quang lộ ra: "Lục phu nhân? Cô cũng muốn lên núi sao? Tôi chở cô qua đó nhé."

Thời Yên còn chưa kịp điều chỉnh hô hấp, cô nắm chặt khăn giấy ướt nhẹp trong tay, nhìn anh nói: "Thầy, thầy Văn, anh cũng lên trên núi?"

Văn Đồng Quang mỉm cười nói: "Đúng vậy, tôi nghe trợ lý nói nơi này có thể nhìn thấy đom đóm, liền nghĩ đến thử thời vận. Cô cũng là tới xem đom đóm hả?"

Thời Yên gật gật đầu, nơi này trừ bỏ đom đóm, cũng không có cái khác có thể xem.

"Lên xe đi." Văn Đồng Quang mở cửa xe ra.

Thời Yên do dự một chút, vẫn khoá kỹ xe Tiểu Hoàng, ngồi vào trong xe. Trên xe mở điều hòa, trong nháy mắt phảng phất như tới thiên đường.

https://thuviensach.vn

Văn Đồng Quang một lần nữa khởi động xe, hỏi cô: "Thầy Lục không tới cùng cô?"

Thời Yên nói: "Anh ấy tới trước rồi, nói là muốn chuẩn bị trước một chút."

Văn Đồng Quang cười một tiếng: "Người trẻ tuổi chính là thích lãng mạn."

Thời Yên nhớ tới Đàm Ninh bị cô vứt bỏ giữa đường, hỏi Văn Đồng Quang: "Thầy Văn, lúc anh lên đây có thấy anh Đàm không?"

"Đàm Ninh?" Văn Đồng Quang suy nghĩ, "Lúc tôi tới xác thật thấy ven đường có đỗ một chiếc xe, nhưng chung quanh không có ai."

"À....." Thời Yên suy nghĩ, chắc là anh đi tìm chỗ tín hiệu tốt, gọi điện thoại kêu xe tải rồi.

"Lục phu nhân." Văn Đồng Quang bỗng nhiên gọi Thời Yên một tiếng.

"Hả?"

Văn Đồng Quang cười cười, hỏi cô: "Cô cảm thấy, rất hứng thú với chuyện của tôi à?"

Thời Yên sửng sốt một chút, loại dự cảm không tốt này lại lần nữa đánh tới: "Tại sao thầy Văn lại hỏi như vậy?"

Văn Đồng Quang nói: "Bởi vì cô ở phim trường vẫn luôn lưu ý tôi mà."

Anh ta nói nghiêng đầu, nhìn cô: "Cô muốn biết chuyện gì của tôi?"

https://thuviensach.vn

Trên người Thời Yên bỗng nhiên nổi da gà, lời nói của Văn Đồng Quang còn lạnh hơn điều hoà trong xe. Cô mạnh mẽ trấn định, cười nói với Văn Đồng Quang: "Thầy Văn, anh hiểu lầm rồi, tôi chỉ cảm thấy anh diễn rất tốt, cho nên mới không tự giác mà nhìn anh. "

"Phải không, cô còn trộm theo dõi tôi một lần, cũng là vì tôi diễn rất tốt sao?"

"....." Thời Yên mím môi, không trả lời, mùi đàn hương trên xe khiến bất an trong lòng cô dần dần mở rộng. Lần trước ở phim trường, vì điều tra anh ta có vấn đề hay không, xác thật cô lén theo dõi anh ta một lần, không nghĩ tới anh ta đã sớm phát giác.

Văn Đồng Quang ở phim trường biểu hiện không có bất kỳ chỗ khả nghi nào, hơn nữa ngày Lục Cảnh Nhiên treo dây cáp cũng bình an không có việc gì, cái này khiến Thời Yên cho rằng, cô chỉ dựa vào một mùi đàn hương mà hoài nghi Văn Đồng Quang là quá phiến diện. Hiện tại cô bỗng nhiên bừng tỉnh, thì ra bởi vì cốt truyện thay đổi hướng đi, mục tiêu của Văn Đồng Quang đã bất tri bất giác từ Lục Cảnh Nhiên biến thành mình??

"Cô lên trên núi, thật là muốn xem đom đóm sao?"

Ngữ điệu của Văn Đồng Quang rất quái lạ, như thể cực lực áp chế cái gì. Trạng thái tinh thần của anh ta nhìn qua không ổn định cho lắm, anh ta không chờ Thời Yên trả lời, lại phối hợp nói ra: "Nói cho cô một bí mật, 6 năm trước, tôi và bạn gái tôi cũng đã tới nơi này."

Tục ngữ nói biết được càng nhiều bị chết càng sớm, Thời Yên nhích lại gần cạnh cửa, một chút cũng không muốn nghe bí mật này. Hơn nữa hiện tại cô cũng phản ứng lại, giết người ngoài bởi vì thù hận hoặc ích lợi, còn có một loại, là giết người diệt khẩu.

Đời trước Lục Cảnh Nhiên rất có thể đã biết cái gì không nên biết!

https://thuviensach.vn

"Thầy Văn, tôi tới rồi, anh dừng xe ở đây là được." Trong lòng Thời Yên hoảng loạn, cố gắng giả bộ trấn định nói xong những lời này. Giờ cô rất hối hận, cô không nên ham nhẹ nhàng nhất thời lên chiếc xe đen này.

Văn Đồng Quang nhìn cô một cái, thật sự sang bên dừng lại. Thời Yên thở dài nhẹ nhõm một hơi, vừa định cởi bỏ đai an toàn, Văn Đồng Quang lại khoá cửa xe lại, duỗi tay bóp cổ cô.

Sức lực của anh ta rất lớn, Thời Yên lập tức không thở nổi, cô moi tay anh ta muốn anh ta buông ra, nhưng trước mặt Văn Đồng Quang từng giành được quán quân võ thuật chỉ như cào ngứa. Ở trong quá trình giãy giụa, Thời Yên thấy trên cánh tay anh ta bóp mình có lỗ kim.

..... Người này, có phải hít thuốc phiện hay không?

"Mái tóc dài này của cô rất giống cô ấy, lúc ấy tôi cũng, bóp chết cô ấy như vậy." Văn Đồng Quang nhìn Thời Yên, lực đạo dưới tay lại tăng thêm vài phần, "Thiến Thiến, có phải em đã trở lại? Mỗi ngày em ở phim trường nhìn anh, hiện tại còn muốn lên trên núi."

..... Thời Yên chỉ kịp mắt trợn trắng, liền ngất đi.

Lúc mở mắt lại, chỉ thấy là một mảnh sao trời mơ hồ. Chờ tầm mắt chậm rãi trở nên rõ ràng, cô mới thấy rõ thứ trước mắt, không phải sao trời, mà là đom đóm.

Một vùng đom đóm lớn, rất đẹp.

Đầu cô rất nặng nề, trên người cũng rất nặng, nếu không phải hoàn cảnh nơi này đẹp đến không giống địa phủ, cô thật cho rằng chính mình bị Văn Đồng Quang bóp chết.

Bên tai có tiếng người mơ hồ không rõ, hình như là Lục Cảnh Nhiên đang gọi tên cô, cô quay đầu, mới phát hiện hơn nửa người mình đều bị vùi

https://thuviensach.vn

vào trong đất.

"....." tên điên Văn Đồng Quang kia muốn chôn sống cô!

"Vợ ơi!"

Lại nghe được tiếng Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên có chút khó khăn quay đầu, thấy Lục Cảnh Nhiên, còn có Văn Đồng Quang.

Lục Cảnh Nhiên tựa hồ muốn tới, nhưng bị Văn Đồng Quang ngăn cản, hai người rất nhanh quay ra đánh nhau. Văn Đồng Quang là người biết võ, hiện tại tinh thần còn rất phấn khởi, Lục Cảnh Nhiên rõ ràng rơi vào thế yếu. Thời Yên giãy giụa muốn từ đống đất bò ra, nhưng không đợi cô nâng tay lên từ trong đất, bên kia Văn Đồng Quang bỗng nhiên rút dao ra từ trên người.

Lục Cảnh Nhiên né tránh trễ, bị anh ta đâm trúng bụng, máu chảy ra.

Mùi máu tựa hồ kích thích Văn Đồng Quang, anh ta lại muốn đi qua chỗ Lục Cảnh Nhiên. Trạng thái của anh ta không đúng, liền phảng phất đây không phải hiện thực, mà là đang đóng phim với Lục Cảnh Nhiên.

Trong lòng Thời Yên căng thẳng, vội vã gọi hệ thống: "Thời gian hồi tưởng hoàn dùng như thế nào?!"

【 Đinh! Muốn sử dụng Thời gian hồi tưởng hoàn? 】

"Xác định!"

【 Thời gian hồi tưởng hoàn đã có hiệu lực, thời gian trở lại một giờ trước. 】

Tiếng hệ thống rơi xuống, trước mắt Thời Yên ngay lập tức tối sầm, ngay sau đó, như thể bị hút vào lốc xoáy, vài giây sau lại bị phun ra.

https://thuviensach.vn

Cô đột nhiên hồi thần, bên người là Văn Đồng Quang. Anh ta nhìn cô hỏi: "Thầy Lục không đi cùng cô à?"

Thời Yên: "....."

Đây là thao tác khiến người ta hít thở không thông gì vậy hả trời.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 29: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (12)

Thời gian hồi tưởng hoàn chỉ có một viên, một viên chỉ có thể dùng một lần. Một lần duy nhất này chính là chơi cô như thế ư???

"Lục phu nhân?" Văn Đồng Quang lại gọi cô một tiếng. Thời Yên hoàn hồn, nói với anh ta: "A, là, chồng tôi qua đó trước, nói là muốn chuẩn bị một chút."

Văn Đồng Quang cười một tiếng: "Người trẻ tuổi chính là thích lãng mạn."

Thời Yên cười ha ha hai tiếng, trong lòng vội vã bàn tính nên làm cái gì bây giờ. Đã lên xe tặc, chỉ có thể hành động trước khi đối phương ra tay.

Tóm lại trước hết nghĩ biện pháp xuống xe đã.

Cô che miệng mình, nôn khan. Văn Đồng Quang nhìn cô một cái, hỏi: "Làm sao vậy, Lục phu nhân?"

Thời Yên có chút suy yếu nói: "Tôi mới vừa đạp xe, hiện tại lại ngồi điều hòa, một lạnh một nóng, có chút váng đầu buồn nôn."

Văn Đồng Quang nói: "Trong xe tôi có dịch Hoắc Hương Chính Khí, cô muốn uống một lọ hay không?"

"....." dịch Hoắc Hương Chính Khí không hổ là ánh sáng nhân loại. Thời Yên lại nôn khan vài cái, nói với Văn Đồng Quang: "Không được, tôi

https://thuviensach.vn

buồn nôn, thầy Văn có thể dừng xe lại không, tôi không nhịn được."

Văn Đồng Quang thả chậm tốc độ xe, Thời Yên đau khổ che dạ dày, làm bộ muốn nôn lên người Văn Đồng Quang. Theo bản năng, Văn Đồng Quang giẫm phanh lại, Thời Yên không đợi xe ổn định, vội vã cởi bỏ đai an toàn, mở cửa xe đi xuống.

Vừa xuống xe, Thời Yên liền hưng phấn chạy như điên về phía trước, cô lấy điện thoại từ trong túi ra, đầu tiên trong nhật ký cuộc gọi chính là Lục Cảnh Nhiên. Cô ấn gọi điện, sau đó nghe được phía sau truyền đến tiếng ô tô chạy, cô nhìn thoáng qua phía sau, Văn Đồng Quang lái xe tới đuổi cô.

"....." Cái hệ thống ngu ngốc, mỗi lần đều lừa cô! Ngọt văn như đã nói đâu, ngọt văn đâu! Này đều biến thành vận tốc sinh tử rồi!

【.....】

Thời Yên chạy đến gần đường cái, thả người, nhảy khỏi đường cái, chạy vào trong núi. Điện thoại của Lục Cảnh Nhiên cũng vào lúc này kết nối được, Thời Yên hét lên hỏi: "Chồng ơi, anh ở đâu?"

"Vợ..... Anh..... Trong núi....." Đầu kia điện toại vẫn là tạp âm rất lớn, Thời Yên không nghe rõ anh đang nói cái gì. Tiếng phanh xe ô tô từ nơi không xa truyền đến, Văn Đồng Quang từ trong xe đi xuống, cũng chạy vào trong núi.

Bước chân Thời Yên chạy càng mau, cô không cúp điện thoại, lớn tiếng kêu cứu mạng. Cô nhớ rõ Đàm Ninh từng nói, Lục Cảnh Nhiên có mang theo vệ sĩ lên núi, lần trước lúc cô tỉnh lại, Lục Cảnh Nhiên hẳn là cùng vệ sĩ chia ra tìm cô, cho nên đi một mình, hiện tại vệ sĩ hẳn là còn ở bên cạnh anh.

https://thuviensach.vn

Cô không biết cô cách vị trí của bọn họ có xa lắm không, chỉ có thể cầu nguyện bọn họ có thể thấy tiếng của cô.

Văn Đồng Quang từng bước ép sát, tiếng của Lục Cảnh Nhiên từ di động đứt quãng truyền đến, tựa hồ đang gọi tên cô. Cô lấy bình xịt chống nắng trong túi ra, nghĩ chờ lát nữa nếu Văn Đồng Quang đuổi theo cô, cô sẽ phun vào mắt anh ta, hắn là còn có thể tranh thủ chút thời gian.

"Cứu mạng!" Thời Yên ở trong núi quỷ khóc sói gào, đứng ở trung tâm thế giới kêu gọi cứu mạng. Rốt cuộc, trời xanh không phụ người có lòng, phía trước! Sáng lên một vệt sáng!

"Vợ ơi!" Lục Cảnh Nhiên cầm đèn pin, chạy về phía Thời Yên, Thời Yên thấy anh, nhảy lấy đà trực tiếp bổ nhào vào người anh. Lục Cảnh Nhiên đón được cô, bị cô đâm cho lùi sau hai bước, đèn pin cũng đi theo rơi xuống đất: "Không sao, không sao."

Tim Lục Cảnh Nhiên đập còn nhanh hơn Thời Yên, anh nghe thấy Thời Yên vẫn luôn ở đầu kia điện thoại kêu cứu, ước gì có thể mọc ra một đôi cánh, lập tức bay đến bên người cô.

Anh một bên ôm Thời Yên trấn an, một bên cảnh giác nhìn Văn Đồng Quang phía sau cô. Hai vệ sĩ từ phía sau theo kịp, che trước người bọn họ, Thời Yên như nhớ tới cái gì, quay đầu lại nói với bọn họ: "Cẩn thận, trên người anh ta có dao."

Văn Đồng Quang thật đúng là lần mò được con dao bên người ra, Lục Cảnh Nhiên thuê hai vệ sĩ đều là thân kinh bách chiến, loại thời điểm này cũng vẫn mặt không đổi sắc: "Yên tâm đi, thường thôi."

Thời Yên: "....."

Cổ vũ nhiệt tình cho vệ sĩ đại ca.

https://thuviensach.vn

Kế tiếp chính là một trận võ thuật đầy đủ, Văn Đồng Quang không hổ là người giành được quán quân võ thuật, trước hai vệ sĩ đại ca còn chống cự một thời gian, nhưng cuối cùng cũng không thể tránh được vận mệnh bị ấn xát trên mặt đất. Thực mau, cảnh sát cũng tới đây, áp giải Văn Đồng Quang đi, cũng bảo Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên hỗ trợ điều tra.

Lúc xuống núi, Thời Yên bỗng nhiên thấy đom đóm.

Cô kinh hỉ túm cánh tay Lục Cảnh Nhiên, chỉ cho anh xem: "Chồng ơi mau xem, đom đóm!"

Lục Cảnh Nhiên theo tay cô, thấy điểm điểm ánh huỳnh quang.

"Thật là đẹp." Thời Yên cười nói với anh. Lục Cảnh Nhiên nắm chặt tay cô, gật gật đầu: "Ừ."

Nếu Đàm Ninh sớm biết rằng xem đom đóm có thể xem thành đêm khuya kinh hồn, anh đánh chết cũng sẽ không để Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên ra ngoài. Chuyện này còn nghiêm trọng hơn tưởng tượng của anh, sau khi cảnh sát giải Văn Đồng Quang đi, lại đào được ở núi Trúc Khê một bộ xương trắng, bước đầu giám định người chết là một cô gái 28 tuổi.

Theo Văn Đồng Quang nói, người chết là bạn gái cũ anh ta, Hứa Thiến. 6 năm trước bởi vì anh ta hút thuốc phiện loạn trí, lỡ tay giết chết cô ấy, sau đó chôn cô trên núi Trúc Khê.

Anh ta nghiện ma túy là vào hai năm sự nghiệp đi xuống nhất, Hứa Thiến vẫn luôn khuyên anh ta cai nghiện, nhưng anh ta vẫn lén hút sau lưng Hứa Thiến. Sau đó Hứa Thiến vì giúp anh ta tỉnh lại, đặc biệt cùng anh ta tới Vân Thôn du lịch, cô ấy nói trước kia cô ấy vô tình ở núi Trúc Khê thấy đom đóm, cảm thấy rất đẹp, hy vọng anh ta nhất định phải tới nhìn một lần.

Không nghĩ tới nơi này, cuối cùng trở thành phần mộ của cô ấy.

https://thuviensach.vn

Tập kích Thời Yên là bởi vì anh ta coi Thời Yên trở thành Hứa Thiến, tưởng Hứa Thiến trở về tìm anh ta báo thù. Cảnh sát tiến hành xét nghiệm nước tiểu của Văn Đồng Quang, kết quả là dương tính, chứng tỏ anh ta mới vừa hút thuốc phiện cách đây không lâu.

Một chuyện lớn như vậy căn bản không giấu được, ngày hôm sau tin tức này đã khiếp sợ toàn hệ thống, tất cả truyền thông đều đưa tin "Văn Đồng Quang hít thuốc phiện giấu xác", đầu đường cuối ngõ đều có thể nghe thấy tên "Văn Đồng Quang".

Trước đó Thời Yên nghĩ không sai, dưa của cô và Lục Cảnh Nhiên chưa đến bao lâu đã bị dưa lớn hơn nữa thay thế.

Nhưng đạo diễn Uông Chính rất không vui, ông cảm thấy bộ phim của bọn họ phong thuỷ thật không tốt.

Bắt đầu quay còn không đến một tháng, liên tục xảy ra nhiều tin tức như vậy, đạo diễn quyết định ngừng quay một ngày, mang theo thành viên đoàn phim tới miếu cúng bái. Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên cũng đi, buổi tối cúng bái ở miếu xong, Thời Yên mơ một giấc mơ.

Trong mơ Lục Cảnh Nhiên nói gì đó với Văn Đồng Quang, Văn Đồng Quang bảo đảm với anh, nói cho anh ta thêm một chút thời gian, để anh ta tự mình đi giải thích, đừng tố giác anh ta hút thuốc phiện sự. Lục Cảnh Nhiên đáp ứng, không nghĩ tới ở cùng ngày Văn Đồng Quang lại động tay động chân với dây cáp của Lục Cảnh Nhiên.

Nhìn đến nơi này, Thời Yên hiểu ngay đây là tình cảnh đời trước, Văn Đồng Quang sợ chuyện mình hút thuốc phiện sẽ liên lụy án giết người 6 năm trước, cho nên mặt ngoài ổn định Lục Cảnh Nhiên, sau lưng đối xuống tay với anh. Hình ảnh vừa chuyển, lại biến tới bờ biển mình xảy ra chuyện.

Lần này Thời Yên đứng ở bên thứ ba, thấy rõ ràng người đẩy cô xuống -- xác thật là Văn Đồng Quang. Anh ta nói dối mình là người biết

https://thuviensach.vn

chuyện, lừa cô ra ngoài, kỳ thật là muốn cùng diệt khẩu, khiến cô không có biện pháp tiếp tục điều tra chân tướng cái chết của Lục Cảnh Nhiên. Bởi vì không có nhân chứng, chuyện Thời Yên rơi xuống biển cũng bị quy kết thành ngoài ý muốn, bên ngoài nói cô là bởi vì Lục Cảnh Nhiên mất nhất thời luẩn quẩn trong lòng, cùng đi theo anh.

Thời Yên nhìn đến nơi này lập tức tức giận mà tỉnh, tỉnh lại, lọt vào trong tầm mắt chính là trần nhà khách sạn.

"Vợ à, em cũng ngủ không được sao?" Thanh âm của Lục Cảnh Nhiên từ bên cạnh truyền đến, Thời Yên quay đầu, thấy anh đang nhìn mình. Cô xích lại bên cạnh anh, đầu dán vào ngực lại: "Sao muộn vậy rồi anh còn chưa ngủ?"

Lục Cảnh Nhiên bắt tay đặt trên eo cô, ôm cô vào lòng: "Không dám ngủ, vừa ngủ sẽ gặp ác mộng."

Mấy ngày nay Lục Cảnh Nhiên đều gặp ác mộng, trong mơ anh nghe thấy Thời Yên không ngừng cầu cứu anh, nhưng làm thế nào anh cũng không chạy được đến bên cạnh cô. "Vợ à, anh rất sợ, anh rất sợ em sẽ xảy ra chuyện."

Thời Yên biết sự tình lần trước làm anh sợ hãi, cô hơi hơi ngẩng đầu lên, hôn lên cằm anh: "Chồng à, đã không sao rồi, Văn Đồng Quang đã bị bắt, người xấu đều sẽ chịu trừng phạt."

"Anh biết, nhưng anh vẫn rất sợ....." Lục Cảnh Nhiên nói, cúi đầu hôn lên môi cô m, tiếp xúc như vậy tựa hồ xa xa không đủ, anh dứt khoát xoay người đè cô ở dưới thân.

Một đêm này, anh ôm Thời Yên làm rất nhiều lần, chỉ có không ngừng muốn cô, mới có thể giảm bớt bất an trong lòng anh.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, Thời Yên không tới phim trường, ở khách sạn ngủ một ngày.

Bởi vì Văn Đồng Quang xảy ra chuyện, nhân vật anh ta diễn chỉ có thể chọn diễn viên khác rồi quay lại, hai ngày này đoàn phim bận tối mày tối mặt. Thời Yên nằm lì ở khách sạn, đúng là rất nhàn nhã, thậm chí nhờ vệ sĩ đại ca ra ngoài mua giúp cô lọ sơn móng tay, ngồi ở trên sô pha sơn móng tay.

"Lúc thấy tin tức làm chị sợ muốn chết! Em đừng nhìn ngày thường bố mẹ lãnh khốc vô tình, em mà thật xảy ra chuyện gì, bọn họ người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh sẽ đau lòng bao nhiêu!"

"Vâng vâng, biết rồi ạ." Thời Yên kẹp di động, một bên đồ sơn móng tay một bên nghe Thời Xảo quở trách mình.

"Đã biết thì mau về thăm họ, bọn họ ngoài miệng không nói, kỳ thật đã sớm nhớ em."

Thời Yên nghĩ ngợi, nói với cô ấy: "Chờ ngày nào đó đoàn phim nghỉ, em dẫn Lục Cảnh Nhiên cùng qua đó thăm bọn họ."

Đời trước, cô và Lục Cảnh Nhiên song song bị giết, cũng chưa kịp hàn gắn quan hệ với gia đình, đời này thật vất vả hóa nguy thành an, cô phải đền bù tiếc nuối này mới được.

Thời Xảo nói: "Như vậy cũng được, nhưng Lục ảnh đế nhà em bận rộn như vậy, có thời gian qua đây sao?"

"Gặp bố mẹ vợ, không có thời gian cũng phải có. Chị cũng biết chồng em rất dính em, nếu em nói với anh ấy muốn một mình về nhà, anh ấy khẳng định không đồng ý."

Thời Xảo: "....."

https://thuviensach.vn

Ba năm trước cũng không thấy em tới phim trường, cậu ấy còn không phải chịu đựng sao? Có điều vợ chồng trẻ mới vừa trải qua kiếp nạn sinh tử, dính người cô cũng có thể lý giải: "Vậy em nhớ nói với Lục ảnh đế, bảo cậu ấy mau chóng sắp xếp thời gian đấy."

"Dạ dạ, đã biết!"

Lúc rạng sáng Lục Cảnh Nhiên trở lại khách sạn, Thời Yên nghe được tiếng mở cửa thì đi lên, đem bộ móng tay mới sơn của mình cho anh xem: "Chồng ơi anh xem đi, em tự sơn đấy, đẹp không?"

Lục Cảnh Nhiên cười hôn lên tay cô một cái, nói: "Đẹp."

"Hí hí." Thời Yên cười hai tiếng, rướn lên muốn ôm anh. Lục Cảnh Nhiên đè cô lại, nói với cô: "Chờ anh tắm rồi lại ôm."

"Em không chê anh!"

"Anh ghét bỏ." Trên người anh toàn là mùi mồ hôi, mới không cần vợ ôm anh như vậy, "Chờ anh nhé."

Lục Cảnh Nhiên mở cửa phòng tắm, đi vào tắm rửa, Thời Yên dựa vào cạnh cửa, nhìn anh nói: "Đúng rồi, hôm nay chị lại gọi điện thoại cho em, bảo chúng ta mau chóng tìm thời gian trở về gặp bố mẹ."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 30: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (13)

Ấn tượng của Lục Cảnh Nhiên đối với bố mẹ Thời Yên có thể nói là cực kỳ không tốt -- vào lúc anh và Thời Yên yêu nhau họ tìm mọi cách chia rẽ bọn anh, ngay cả sau khi anh và Thời Yên kết hôn cũng vẫn uy hiếp Thời Yên rời khỏi anh.

May mắn vợ anh lập trường kiên định, không chịu bọn họ uy hiếp.

Ba năm này anh liều mạng làm việc như vậy cũng là vì có thể khiến Thời Yên không bị giảm chất lượng cuộc sống, trước khi cô gả cho anh là nhị tiểu thư Thời gia, sống cuộc sống sung túc, sau khi gả cho anh cũng không thể kém vốn có.

Anh biết ba năm này Thời Yên chịu rất nhiều tủi thân, có chồng không thể nhận, có nhà không thể về, hiện tại quan hệ của họ công khai, anh cũng hy vọng cô có thể làm hoà với gia đình. Cho nên mặc dù Lục Cảnh Nhiên không quá thích bố mẹ vợ của anh, vẫn nguyện ý vì Thời Yên trở về gặp bọn họ, thậm chí lấy lòng bọn họ.

"Được, ngày mai anh hỏi đạo diễn Uông sắp xếp, tìm thời gian trở về cùng em."

"Dạ, chồng là tốt nhất!" Trước đấy Thời Yên còn sợ Lục Cảnh Nhiên có khúc mắc với cha mẹ cô, không muốn đi gặp bọn họ, hiện tại anh sảng khoái đáp ứng như vậy, Thời Yên thật sự rất vui. Quả nhiên chồng đối xử với cô tốt nhất!

https://thuviensach.vn

Có điều nhiệm vụ đóng phim của Lục Cảnh Nhiên xác thật khẩn trương, thương lượng với đạo diễn Uông rất nhiều lần, cuối cùng có một ngày nghỉ là một tháng sau. Lục Cảnh Nhiên trước tiên bảo Đàm Ninh đi giúp mình chọn quà, sau đó cùng Thời Yên quay trở về thành phố A.

Khi cách ba năm, lại một lần bước vào đại trạch Thời gia, hai người đều ăn mặc long trọng. Lục Cảnh Nhiên chạy xe đến ngoài cổng, chờ quản gia mở cổng cho họ. Thời Yên ngồi ghế lái phụ khụ một tiếng, nghiêng đầu nói với Lục Cảnh Nhiên: "Chồng à, chờ lát nữa anh gặp bố mẹ em đừng khẩn trương."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái: "Anh cảm thấy hình như em tương đối khẩn trương."

"À thì, có chút....." Xét cho cùng ở trong trí nhớ của cô, bố mẹ Thời không phải người dễ ở chung.

Lục Cảnh Nhiên cầm tay cô đặt ở bên cạnh người, dịu dàng nói: "Đừng sợ, anh và em cùng nhau."

"Ừm!"

Lục Cảnh Nhiên lái xe đi vào, dắt Thời Yên xuống xe. Dì ở Thời trạch thấy bọn họ lại đây, liền vội vã chạy vào phòng thông báo: "Thời Yên tiểu thư và Lục tiên sinh đã trở lại!"

Sáng sớm Thời Xảo đã tới đây chờ bọn họ, nghe dì nói như vậy, đầu tiên là nhìn thoáng qua bố mẹ còn ngồi ngay ngắn ở trên sô pha, sau đó mới đi đón Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên.

Thấy hai người nắm tay đi tới, Thời Xảo yên lặng nuốt thức ăn cho chó, đi tới: "Cuối cùng đã đến đây, chờ hai đứa đã nửa ngày rồi đấy."

https://thuviensach.vn

Thời Yên cười với cô ấy, đưa một cái túi tinh xảo trong tay Lục Cảnh Nhiên cho cô: "Chị, đây là quà chồng em tặng chị!"

"Ấy, còn rất có lòng nhỉ." Thời Xảo nhìn thoáng qua Lục Cảnh Nhiên, chào hỏi anh, kéo Thời Yên đi vào trong, "Lục ảnh đế nhà em người thật nhìn còn đẹp trai hơn trên TV."

"Đương nhiên rồi, màn ảnh không quay được một phần mười vẻ đẹp của anh ấy!"

Thời Xảo: "....."

Đây mới là Lục thổi đệ nhất nhân (người thổi phồng Lục Cảnh Nhiên Nhất), fan trên mạng kém nó rất nhiều.

"Bố mẹ đâu ạ?" Thời Yên hạ thấp giọng, nhìn vào trong một cái. Thời Xảo nói: "Ở phòng khách chờ hai đứa đấy, đừng nhìn bọn họ tư thế đủ ngay ngắn, trong lòng nói không chừng còn khẩn trương hơn em."

Bố mẹ Thời Yên an vị ở trên sô pha, thấy Thời Xảo và vợ chồng Thời Yên cùng tiến vào, không hẹn mà cùng ngồi thẳng lưng hơn. Lục Cảnh Nhiên cùng Thời Yên đi qua, chào hỏi họ trước, sau đó đưa quà trong tay qua: "Bố, mẹ, đây là một chút tấm lòng của con và Thời Yên, hy vọng hai người không ghét bỏ."

Mấy thứ này đều là Thời Yên chỉ định, Đàm Ninh tự mình mua sắm, mỗi một món đều dành hết lòng cho bố mẹ Thời Yên. Bọn họ bảo dì nhận quà, nhìn Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên nói: "Ngồi xuống nói đi."

Thời Yên lôi kéo Lục Cảnh Nhiên ngồi xuống, bố Thời hắng giọng, nhìn Lục Cảnh Nhiên nói: "Hôn sự của cậu và Thời Yên, chúng ta vẫn luôn không đồng ý, lúc trước nó trộm sổ hộ khẩu, lén lút kết hôn với cậu, cậu thấy làm như vậy là đúng sao?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên thấy bố cô vừa mở miệng đã lôi chuyện cũ, vội vàng nói: "Bố, chuyện này là con quyết định, không liên quan đến anh ấy."

"Không liên quan đến nó? Hoá ra cuộc hôn nhân này, một mình con có thể kết?"

Lục Cảnh Nhiên kéo Thời Yên còn muốn nói gì đó, mở miệng nói: "Bố, chuyện này là con làm không đúng, bất luận con thích Thời Yên như thế nào, cô ấy cũng là con gái hai người, chuyện kết hôn lớn như vậy, bọn con không nên tự tiện chủ trương."

Lục Cảnh Nhiên ngoài miệng nói dễ nghe, nhưng muốn để anh làm một lần nữa, anh vẫn sẽ làm như vậy. Giờ anh chỉ nghĩ, dù sao kết hôn đã kết, còn có thể ly (hôn) sao, nói chút lời dễ nghe, ngoài miệng chịu thua, để bố mẹ vợ vui vẻ là được.

Bố Thời thấy thái độ xin lỗi của anh cũng không đến nỗi, lại tiếp tục nói: "Hiện tại cũng không phải chúng tôi tha thứ hai đứa, chẳng qua hôn sự của hai đứa truyền thông đã đưa tin, Thời gia chúng tôi cũng muốn mặt mũi, hơn nữa Thời Yên lại toàn tâm toàn ý đi theo cậu, chúng ta ầm ĩ lớn quá, để người ngoài chế giễu."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Con hiểu ạ, cảm ơn bố mẹ khoan hồng độ lượng."

Bố Thời gật đầu: "Tôi không quá thích giới giải trí của các cậu, nếu cậu đã kết hôn với Thời Yên thì phải giữ mình trong sạch, không nên hơi một tí là có scandal với nữ minh tinh nào đó."

"Con biết ạ, con khẳng định sẽ đối xử tốt với Thời Yên, bố yên tâm."

Bố Thời nghiêng đầu nhìn mẹ Thời, như đang hỏi bà còn muốn nói gì không, mẹ Thời cũng hắng giọng, mới mở miệng nói: "Hôm nay hai đứa trở về, bên ngoài rất nhiều người cũng biết, lúc hai đứa kết hôn không làm

https://thuviensach.vn

tiệc cưới, bố mẹ cũng không chính thức giới thiệu với mọi người. Đêm nay bố mẹ tính tổ chức bữa tiệc, mời một ít người quen tới, coi như là chính thức tuyên bố tin hai đứa kết hôn."

Bữa tiệc mẹ Thời nói tổ chức ở đại trạch Thời gia, lễ phục cũng đã chuẩn bị cho Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên, còn đặt một cái bánh kem lớn. Thời Yên sợ mặc lễ phục lộ bụng, giữa trưa cũng không dám ăn nhiều cơm. Cô trở lại phòng thay lễ phục, có chút rắm thối mà chạy đi tìm Lục Cảnh Nhiên: "Chồng ơi anh xem này, đẹp không!"

Lễ phục của Thời Yên là một váy dài màu trắng, có chút tương tự như áo cưới, chẳng qua rất nhiều thiết kế đều đơn giản hoá, không phức tạp như váy cưới thật. Lục Cảnh Nhiên đi lên ôm lấy cô, hôn một cái: "Vợ anh mặc gì cũng đẹp."

"Vậy cái này có đẹp hơn không!"

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, nói: "Ừ, đẹp hơn."

Thời Yên thích nghe Lục Cảnh Nhiên khen mình đẹp, cô vui rạo rực cười hai tiếng, ngửa đầu nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Chồng à, mẹ nói buổi tối chúng ta phải khiêu vũ, chúng ta có phải luyện tập trước không?"

"Được." Lục Cảnh Nhiên một tay đặt trên eo cô, một tay nâng tay đối tay cô, "Chuẩn bị tốt chưa?"

"Rồi!"

Trong phòng không có âm nhạc, nhưng Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên phối hợp ăn ý, mỗi một nhịp bước đều vừa vặn tốt, lúc Thời Xảo thay lễ phục lại đây tìm Thời Yên, thấy chính là cảnh tượng cô và Lục Cảnh Nhiên thâm tình đối diện, nhẹ nhàng khiêu vũ.

Thời Xảo: "....."

https://thuviensach.vn

Hai người kia ân ái, đều từ Weibo tú đến trước mặt cô. Nói thật, lúc Thời Yên nhất định phải kết hôn với Lục Cảnh Nhiên, cô cũng không quá xem trọng. Giới giải trí là nơi nào? Một tờ giấy trắng ném vào cũng có thể nhiễm Mary Sue bảy màu sắc đi ra, Lục Cảnh Nhiên thật sự có thể đối xử tốt với em gái cô sao?

Người đàn ông như anh, dù là cuộc sống bình thường cũng sẽ có rất nhiều cô gái thích, càng đừng nói là giới giải trí.

Nhưng sau khi thấy Weibo của Thời Yên, đôi mắt cô từ từ đỏ. Nhật ký Weibo của em ấy đều là một ít việc vặt cuộc sống, nhưng chính mấy việc vặt này mới là thể hiện của yêu. Lục Cảnh Nhiên bận như vậy vẫn sẽ dành thời gian bố trí phòng với em ấy, càng sẽ tốn tâm tư viết một ngăn kéo thư tình cho em ấy, tựa như một nam sinh mới biết yêu lần đầu.

Khó trách Weibo của Thời Yên sẽ có nhiều fans như vậy, giữa những hàng chữ đều lộ ra tràn đầy hạnh phúc.

"Chị, chị tới lúc nào thế?" Thời Yên lúc này mới thấy Thời Xảo đứng ở chỗ đó, dừng lại hỏi cô.

Thời Xảo thu lại cảm xúc, trêu ghẹo cô: "Em đương nhiên không thấy được chị, trong mắt em chỉ có Lục ảnh đế nhà em thôi."

"Nào có ạ." Tuy rằng đại bộ phận đều là chồng cô không sai.

"Hôm nay chị thấy Weibo của A Yên Weibo có hơn năm triệu fans, nhiều quá nha."

"Ha ha, tàm tạm, chủ yếu công lao của Lục ảnh đế." Xét cho cùng phần lớn người tới Weibo của cô đều là vây xem thư tình của Lục ảnh đế.

Thời Xảo mỉm cười, đi lên nói: "Hai đứa nhất định phải hạnh phúc đến cuối cùng, nếu không nhiều fans CP như vậy, sẽ đuổi giết hai đứa đến

https://thuviensach.vn

chân trời góc biển."

"Yên tâm đi, bọn em sẽ thế mà!" Thời Yên nói, lại bắt lấy tay Thời Xảo, "Chị cũng phải hạnh phúc đấy!"

Sắc mặt Thời Xảo thay đổi, nói: "Hai đứa hạnh phúc chị sẽ hạnh phúc."

Thời Yên nhớ tới người chồng ngoại tình còn làm tiểu tam mang thai - Trương Trác Việt của cô ấy, tâm trạng cũng không quá tốt đẹp: "Chị, em nghe nói Trương Trác Việt còn dẫn tiểu tam về bên đó ở, như vậy mà chị còn có thể nhịn??"

Thời Xảo ra vẻ không có gì nói: "Cô ta mang thai, Trương Trác Việt nói để cô ta một mình ở bên ngoài quá đáng thương, chờ cô ta sinh xong thì để cô ta dọn ra ngoài."

"Vậy cô ta không dọn thì chị dọn, đạp tra nam Trương Trác Việt, việc kinh doanh của công ty vẫn còn biện pháp khác mà!"

Thời Xảo không biết nghĩ tới cái gì, trầm ngâm một chút, mới nói: "Được rồi, hôm nay không nói chuyện của chị, tiệc tối hai đứa là vai chính, biểu hiện tốt vào."

Thời Yên còn muốn nói cái gì, Lục Cảnh Nhiên lôi kéo tay cô, lắc đầu với cô.

Mỗi người đều có cuộc sống của mình, rốt cuộc muốn lựa chọn như thế nào, cuối cùng chỉ có bản thân quyết định.

Trời tối sầm, bữa tiệc Thời gia cũng chính thức bắt đầu, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên nhảy điệu múa mở màn, dẫn tới thật nhiều người ở bên cạnh chụp ảnh.

https://thuviensach.vn

"Là Lục ảnh đế sống, còn đẹp trai hơn trên TV!"

"Vận khí của Thời Yên thật tốt!"

"A." Lương Huệ Hân đứng ở một bên, uống một ngụm ly rượu vang đỏ, "Từ nhỏ cô ta đã có vận cứt chó."

Cô gái bên cạnh nhìn cô ta một cái, nhỏ giọng tiến đến bên tai cô ta nói: "Tuệ Tuệ, chuyện Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên có phải cô phơi bày không?"

"Không phải tôi." Lương Huệ Hân thật sự hy vọng cô ta không làm như vậy, vốn là muốn chỉnh cô, không nghĩ tới lại để Thời Yên nhờ họa được phúc, không chỉ có công khai tú ân ái với Lục Cảnh Nhiên, hiện tại cả Thời gia cũng chấp nhận bọn họ.

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên nhảy xong, liền bưng ly rượu đi về phía Lương Huệ Hân. Lương Huệ Hân thấy cô liền nhíu nhíu mày, Thời Yên tươi cười đầy mặt: "Tuệ Tuệ, đã lâu không gặp, lần trước tôi gửi tin nhắn Weibo cho cô, rõ ràng cô đã đọc, cũng không trả lời tôi."

Lương Huệ Hân: "....." Cô tới đây tìm cô ta đánh nhau à?

"Ly thứ nhất đêm nay kính cô, nếu không phải cô, tôi và chồng tôi hiện tại còn phải trốn trốn tránh tránh, cảm ơn cô." Thời Yên chạm ly với Lương Huệ Hân, ngửa đầu uống rượu vang đỏ.

Thời Yên là vai chính đêm nay, cô vừa đi tới đây, ánh mắt người xung quanh cũng theo tới đây, Lương Huệ Hân chống lại nhiều ánh mắt như vậy, không tốt phát tác, uống một ngụm, thiếu chút nữa sặc chết: "Không cần cảm ơn!" Cô ta buông ly rượu, cũng không quay đầu lại mà đi rồi.

Thời Xảo đi đến bên cạnh Thời Yên, nhìn bóng dáng Lương Huệ Hân nói: "Không tồi, khi còn nhỏ đều là em bị nó bắt nạt, hiện tại cũng có thể

https://thuviensach.vn

bắt nạt lại."

Thời Yên nói: "Người mà, luôn phải tiến bộ."

Thời Xảo cười một tiếng, lại cố ý nói: "Chị nhớ rõ có nữ diễn viên tên Giang Nguyệt....."

Thời Yên ngắt lời cô: "À, chị nói người phụ nữ muốn tán tỉnh chồng em ấy hả? Đã sớm lạnh."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 31: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (14)

Lục Cảnh Nhiên ở thành phố A ngây người một ngày, sáng sớm hôm sau lại ngồi máy bay tới đoàn phim. Thời Yên thật vất vả về đến nhà, tự nhiên không có đạo lý ở một ngày đã đi, cô và Lục Cảnh Nhiên thương lượng tốt, một tuần sau tới đoàn phim tìm anh.

Buổi sáng tiễn Lục Cảnh Nhiên đi, Thời Yên gọi điện thoại cho Thời Xảo, bảo cô ấy cùng mình đi dạo phố làm đẹp.

"Chị nào có nhàn như nhị tiểu thư em, chị còn phải đi làm kiếm tiền."

Nghe được Thời Xảo hồi đáp, Thời Yên vẫn không từ bỏ: "Nghỉ ngơi một ngày thì có xá gì, yên tâm đi, công ty không có chị vẫn hoạt động như thường! Em sắp đến dưới công ty chị rồi, chờ em!"

Thời Xảo: "....."

Mười mấy phút sau, Thời Yên ngồi trong xe, lại gọi điện thoại cho Thời Xảo: "Em tới rồi, chị mau xuống dưới đi."

"....." Thời Xảo tiện tay phân phó cấp dưới, đeo túi xách vào thang máy xuống lầu. Thấy Thời Xảo từ trong công ty đi ra, Thời Yên hạ cửa sổ xe, vẫy tay với cô ấy: "Chị, ở đây."

Thời Xảo đi qua, kéo cửa xe ngồi ở bên cạnh Thời Yên: "Em muốn mua cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Tuỳ tiện mua quần áo túi xách trang sức gì đó." Cô nói rồi lấy trong túi ra một tấm thẻ, quơ quơ trước mặt Thời Xảo, "Trước khi đi chồng em cho em, bảo em tuỳ tiện tiêu."

Thời Xảo: "....."

Em ấy thật sự không phải tới tú ân ái?

Chuyện sau đó thực tế chứng minh, Thời Yên thật sự tới mua mua mua, cô không chỉ có mua cho chính cô, còn mua rất nhiều đồ cho chị mình. Thời Xảo thay một váy đi ra, Thời Yên nhiệt liệt vỗ tay: "Cái này đẹp, mua cái này đi."

Thời Xảo ngày thường đi làm đều mặc đồ công sở, lâu lắm không mặc váy nữ tính thế này, còn có chút không quen: "Chị cảm thấy có phải có chút lộ quá hay không?"

"Nào có đâu, mùa hè mà chị còn muốn kín mít."

Nhân viên tư vấn bên cạnh cũng khen: "Thời tiểu thư mặc cái này rất vừa người, rất đẹp."

Thời Yên như tổng tài bá đạo lấy thẻ ra, đưa cho chị nhân viên tư vấn nói: "Cái này đi, cắt tem mác giúp chị ấy, trực tiếp mặc đi. Rồi giúp chị ấy chọn một đôi giày với một túi xách luôn."

"Dạ." Nhân viên tư vấn nhận thẻ từ trong tay Thời Yên, đi giúp Thời Xảo chọn giày và túi.

Thời Xảo có chút cạn lời: "Dù cho là quẹt thẻ của chồng em thì cũng không cần hào phóng như vậy chứ?" Em gái cô vẫn luôn là đứa tham tiền mà.

https://thuviensach.vn

Thời Yên nói: "Cái này tính cái gì, mỗi tháng chị còn cho em nhiều tiền hơn đây, đợi chút làm đẹp, em cũng bao."

Thời Xảo: "....."

Kế tiếp Thời Yên thật sự mang theo Thời Xảo tới thẩm mỹ viện, còn làm kích điện giảm mỡ mặt rất mới mẻ độc đáo. Thời Xảo nhìn dụng cụ kích điện trước mặt, trầm mặc giây lát, khiêm tốn nói với Thời Yên: "Em thử trước đi."

"....." Thời Yên cũng trước nay chưa làm qua cái này, có chút chột dạ, nhưng nghĩ đến vì hạnh phúc chung thân của chị, liều mạng! "Đến đây đi!"

Thời Yên lên đầu tiên, vừa kích điện, tóc trực tiếp dựng lên. Thời Xảo ở bên cạnh cười như điên, còn chụp ảnh lại, chuyên gia làm đẹp trấn định ấn tóc Thời Yên trở về.

Kích điện này thật không phải nói chơi, Thời Yên đau đến kêu oai oái, cô chưa thử đến vài lần đã tuyên bố từ bỏ: "Chúng ta vẫn nên đi làm mấy hạng mục làm đẹp bình thường thôi."

Thời Xảo một bên đáp ứng, một bên gửi bức ảnh vừa rồi cho Lục Cảnh Nhiên: "Vợ em nói muốn tới làm kích điện ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh lưu ảnh kia lại, đăng lên Weibo phụ của mình.

Vợ tôi ngọt nhất: Vợ tôi sẽ không bị kích điện ngu chứ [hình ảnh]

Hiện tại nick phụ và nick chính của Lục Cảnh Nhiên không có gì khác nhau, tất nhiều fans đều cài đặt theo dõi đặc biệt anh, vừa đổi mới, nhóm bạn đáng yêu của anh lập tức chạy lại đây.

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha XSWL" (cười chết tôi rồi)

"Ha ha ha ha ha thầy Lục có bản lĩnh đăng nick chính đi ha ha ha ha ha ha ha [doge]"

"Tôi TM cười ầm lên ha ha ha ha ha ha, giờ thầy Lục cũng dám nói xấu vợ như vậy ha ha ha ha ha ha"

"Ha ha ha tôi biết cái này, kích điện giảm mỡ mặt, tôi cũng từng làm! Thật sự siêu đau ha ha ha ha ha!"

"Hoàn toàn không cảm nhận được ước muốn được sống của thầy Lục @ Chồng tôi gợi cảm nhất"

"@ Chồng tôi gợi cảm nhất chồng chị bôi đen chị nè ha ha ha ha ha ha, mau, đấm anh ấy tan bành đi!"

"Giờ thầy Lục không viết thư tình cho vợ, đổi thành nói xấu vợ rồi! A, đàn ông!"

Thời Yên thảnh thơi đắp mặt nạ nghịch điện thoại, mặt nạ trên mặt thiếu chút nữa nứt ra: "Thời Xảo, chị gửi ảnh cho Lục Cảnh Nhiên! Anh ấy đăng lên Weibo rồi!"

"Ha ha ha ha ha ha!" Mặt nạ của Thời Xảo cũng sắp nứt, "Nick chính hay phụ, chị đi xem."

Thời Yên: "....."

Chồng không phải chồng yêu, chị không phải chị ruột!

Cô gửi một tin nhắn WeChat cho Lục Cảnh Nhiên: "Chồng à, đăng bài nói xấu em vui nhỉ [mỉm cười] bây giờ em rất tức giận, em quyết định không tới núi lớn tìm anh chơi, chúc anh đóng phim vui sướng [mỉm cười]"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhận được uy hiến của vợ, lập tức xoá Weibo kích điện kia, một lần nữa đăng một cái.

Vợ tôi ngọt nhất: Mong mọi người coi như chưa có gì xảy ra.

"Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha thầy Lục hoảng sợ nhanh quá xá ha ha ha ha ha ha ha!"

"Không, em không thể quên được ha ha ha ha ha ha ha!"

"Thầy Lục đừng sợ! Cũng đăng bài nói xấu mình để mọi người vui vẻ đi ạ ha ha ha ha ha ha"

"Gần đây thầy Lục rất nghịch ngợm a ha ha ha ha Lục nghịch ngợm"

"Thầy Lục dũng cảm bay, nai con mãi đi theo [doge]"

Lục Cảnh Nhiên xóa xong, không quan tâm các fan bình luận, mà click mở WeChat của Thời Yên: "Vợ ơi, anh đã xóa Weibo rồi [đáng yêu] chờ em tới [đáng yêu]"

Thời Yên: "....." A.

Cô quyết định cũng đăng một ảnh xấu của Lục Cảnh Nhiên lên mạng, trả thù lại, kết quả lướt hết album điện thoại, không tìm được một tấm! Xấu!

..... Chồng chính là hoàn mỹ như vậy!

Tuy rằng không tìm được ảnh xấu của Lục Cảnh Nhiên, nhưng sau khi xem nhiều ảnh đẹp trai của Lục Cảnh Nhiên như vậy, cô phát hiện bản thân nguôi giận. Người xinh đẹp quả nhiên được thiên vị.

Làm đẹp với Thời Xảo xong, cô lại kêu tài xế đưa các cô đi ăn đồ ngọt. Thời Xảo cảm thấy trong đó có âm mưu gì đó, sau khi theo cô tới

https://thuviensach.vn

tiệm bánh ngọt, thấy người đàn ông ngồi ở bên cửa sổ, cô hiểu hết.

Thời Yên vẫy tay với người đàn ông bên cửa sổ, lôi kéo Thời Xảo đi qua: "Trời ạ, chị, đây không phải bạn đại học Kỷ Tư Bác của chị sao!"

Thời Xảo: "....."

Diễn cũng quá không có thành ý rồi.

Kỷ Tư Bác lần trước từ nước ngoài trở về, đã liên lạc với cô, lúc hai người học đại học từng có hảo cảm với nhau, nhưng Thời Xảo biết sau khi mình tốt nghiệp phải nghe theo gia đình an bài liên hôn, cho nên cũng không làm rõ. Cô về nước, Kỷ Tư Bác ở nước ngoài phát triển, hai người một thời gian rất dài không liên lạc, mãi đến lần này Kỷ Tư Bác về nước.

"Hai người bạn cũ gặp mặt, khẳng định có rất nhiều chuyện muốn nói, em không quấy rầy!" Thời Yên thức thời mà rời đi trước, còn trao đổi ánh mắt với Kỷ Tư Bác.

Bạn cũ này của Thời Xảo, lúc cô còn đọc sách đã quen, cô vẫn luôn cho rằng hai người bọn họ có thể phát triển, không nghĩ tới Thời Xảo thật sự dựa theo gia đình an bài, về nước kết hôn. Lần này Kỷ Tư Bác trở về, rõ ràng là còn có ý với Thời Xảo, hy vọng lần này bọn họ có thể không bỏ lỡ.

Thời Yên không biết hôm nay Kỷ Tư Bác và Thời Xảo nói chuyện đến thế nào, nhưng ngày hôm sau, Thời Xảo hẹn cô tới Trương gia uống trà chiều.

Thời Xảo hiện tại còn đang ở nhà Trương Trác Việt, nói cách khác, cùng sống dưới mái hiên với tiểu tam kia. Nghĩ đến phải đi gặp tiểu tam, Thời Yên đặc biệt mặc một bộ quần áo có khí thế, chuẩn bị đi dạy cô ta làm người.

https://thuviensach.vn

Lúc cô tới buổi chiều trà đã chuẩn bị tốt, Thời Xảo ngồi ở bên cạnh bàn, ngoài cửa sổ chính là hoa viên Trương gia. Thời Yên đi đến đối diện cô ấy ngồi xuống, nếm một ngụm cà phê trong cốc: "Hôm qua chị và Kỷ Tư Bác nói đến thế nào thế?"

Thời Xảo lườm nguýt cô một cái: "Em còn dám nói? Chị cảm thấy hiện tại lá gan của em thật là càng lúc càng lớn."

Thời Yên chớp mắt vài cái với cô ấy: "Chồng em chiều, hì hì."

Thời Xảo: "....."

"Em nghe nói công ty Kỷ Tư Bác ở nước ngoài phát triển rất khá, lần này về nước là tiếp nhận chức vụ CEO trong nước." Thời Yên nói, lại cầm lấy một cái macaron, cắn một miếng, "Công ty hợp tác, chị muốn nói chuyện với anh ấy không?"

Thời Xảo có đôi khi đúng là không làm gì được em gái cô: "Ngày hôm qua bọn chị nói qua chuyện này, đã bước đầu đạt được nhận thức chung."

"Ồ? Đó có phải cách chị cùng tên Trương cặn bã ly hôn lại gần một bước?"

Thời Yên đang nói, tiểu tam của Trương Trác Việt - La Tĩnh từ trên lầu đi tới. Thời Xảo và Thời Yên đồng thời nhìn cô ta một cái, lại tiếp tục ưu nhã uống cà phê ăn đồ ngọt. La Tĩnh thấy họ đều không để ý mình, lập tức chủ động tìm cảm giác tồn tại: "Chị nói hôm nay náo nhiệt như vậy, thì ra là em gái Thời Yên tới đây à."

Thời Yên học giọng điệu của cô ta nói: "Ai là em gái cô chứ, Thời gia chúng tôi chỉ có hai vị tiểu thư, cô là gà rừng ở đâu, ở chỗ này cho mình thêm suất diễn."

https://thuviensach.vn

"....." La Tĩnh không nghĩ tới Thời Yên thân là một tiểu thư khuê các, nói chuyện lại trắng ra như vậy, sắc mặt không tốt lắm mà nhìn cô, "Tôi và chị Thời Xảo đều là người một nhà, cô là em gái cô ấy, tự nhiên cũng là em gái tôi."

"Cô đừng ở chỗ này ghê tởm tôi." Thời Xảo rốt cuộc buông cốc cà phê, ngước mắt nhìn về phía cô ta, "Tôi và cô cũng không phải là người một nhà, cô và tên cặn bã Trương Trác Việt kia đúng là người một nhà, hôm nay tôi bảo Thời Yên tới, chính là tới giúp tôi dọn đồ, hôm nay tôi muốn dọn ra ngoài."

La Tĩnh nghe cô muốn nói đi, trong lòng vui vẻ, trên mặt lại là bộ dáng kinh ngạc: "Chị muốn dọn đi?"

"Đã nói tôi không phải chị cô, đừng ở chỗ này gọi bậy." Thời Xảo đứng lên, đi đến trước mặt cô ta. Bởi vì hàng năm dốc sức kinh doanh, trên người Thời Xảo tự mang hơi thở áp bách, đặc biệt là lúc cô thu hồi toàn bộ biểu tình, nhân viên nhìn thấy cô đều sẽ run bần bật. La Tĩnh chưa từng gặp qua bộ dáng này của Thời Xảo, theo bản năng mà lùi về sau một bước.

Thời Xảo nhìn cô ta, mở miệng nói: "Trương Trác Việt là tên đàn ông chó má, ngoại tình một lần, sẽ ngoại tình lần thứ hai, về sau mỗi ngày cô đều phải lo lắng anh ta ngoại tình, sống trong lo lắng hãi hùng, ồ, nói không chừng anh ta ở bên ngoài không chỉ có một tiểu tam là cô, còn có tiểu tứ tiểu ngũ tiểu lục đang gào khóc đòi ăn, giờ cô lại mang thai....."

Thời Xảo ném cho cô ta một ánh mắt đồng tình, môi La Tĩnh trắng bệch, yên lặng mím chặt khóe miệng.

"Còn nữa, Trương gia qua niệm dòng dõi rất nặng, cô xuất thân như vậy, bọn họ sẽ không để cô vào cửa, cả đời cô sẽ không có danh phận, sinh con xong, đứa trẻ cũng sẽ bị bọn họ cướp đi, gọi người phụ nữ khác là mẹ."

https://thuviensach.vn

Nhìn trên mặt La Tĩnh không còn huyết sắc, Thời Xảo một vừa hai phải ngừng lửa giận, vẫn không cần bức thai phụ này quá thảm. "A Yên, cùng chị lên lầu dọn đồ."

"Vâng ạ!" Thời Yên nhảy nhót đi theo, Thời Xảo không hổ là nữ tổng giám đốc quát tháo thương trường, lấy ra 1% khí thế ngày thường ở trong công ty đã mắng La Tĩnh đến nỗi hoài nghi cuộc đời!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 32: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (Hết)

Thời Xảo chân trước mới vừa dọn về Thời gia, hai người lớn Thời gia sau lưng đã nhận được tin tức, hấp tấp trở về. Bố Thời rất tức giận, mới vừa giải quyết chuyện con gái út, phía con gái lớn làm ông yên tâm lại xảy ra vấn đề: "Con làm vậy có ý gì? Con muốn gióng trống khua chiêng dọn về, nghĩ tới mặt mũi Trương gia không? Bọn họ vừa mới trực tiếp điện thoại tới văn phòng bố đấy."

Thời Xảo hừ cười một tiếng: "Bố, bố suy nghĩ mặt mũi Trương gia, bọn họ có suy nghĩ mặt mũi của chúng ta không? Trương Trác Việt trực tiếp đón tiểu tam về nhà ở, cho chúng ta mặt mũi không?"

Nói đến cái này, bố Thời cũng tức giận, ông đi qua đi lại hai bước, nói với Thời Xảo: "Chuyện này, bố đang thương lượng với Trương gia, bọn họ cũng rất bất mãn với cách làm của Trương Trác Việt."

"A, bất mãn có ích lợi gì? Bọn họ họ Trương cuối cùng vẫn hướng về người một nhà." Thời Xảo nói, "Bố, con chuẩn bị ly hôn với Trương Trác Việt."

Bố Thời nhăn mày lại: "Thời Xảo, con khi nào thì cũng trở nên tuỳ hứng như em gái con vậy hả? Chuyện La Tĩnh, bố khẳng định sẽ bắt Trương gia bọn họ cho chúng ta một lời giải thích, con ly hôn với Trương Trác Việt, việc làm ăn của hai nhà còn muốn làm nữa không?"

https://thuviensach.vn

Hơn nữa đúng là bởi vì chuyện Trương Trác Việt ngoại tình, Trương gia đuối lý, ông còn có thể bắt bọn họ nhường lợi ích kinh doanh cho mình.

Chút tính toán này của ông, Thời Xảo tự nhiên rõ ràng, đổi lại trước kia, nói không chừng cô sẽ thỏa hiệp vì công ty, nhưng có thể là chịu ảnh hưởng của Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên, cũng có thể là bởi vì ngày hôm qua nói chuyện với Kỷ Tư Bác khiến cô có quyết tâm khác: "Kinh doanh vốn dĩ không nên buộc chung với những việc này, nếu con và Trương Trác Việt ly hôn, bọn họ không tiếp tục duy trì hạng mục của chúng ta, như vậy tùy bọn họ thôi, con sẽ tìm đối tác khác."

"A, quản công ty mấy năm, khẩu khí càng thêm lớn, hạng mục lớn như vậy, phía đối tác con nói tìm là có thể tìm được?"

Thời Xảo nói: "Bố, ngày hôm qua con đã gặp Kỷ Tư Bác, con đã nói qua hạng mục này với anh ấy, anh ấy cảm thấy rất hứng thú."

Bố Thời sửng sốt một chút: "Kỷ Tư Bác? Bạn học đại học của con?"

"Vâng, anh ấy về nước, hiện tại là người phụ trách phía trong nước, trước kia con và anh ấy có chút giao tình, đương nhiên, trên thương trường chỉ nói chuyện làm ăn, chuyện hợp tác anh ấy cũng chưa mở miệng đáp ứng. Con đang chuẩn bị mở hội nghị giới thiệu sẽ hạng mục, đến lúc đó sẽ mời anh ấy cùng đoàn đội tới tự mình khảo sát, tuy rằng không thể bảo đảm trăm phần trăm thành công, nhưng con sẽ nỗ lực tranh thủ hết mức."

Bố Thời mấp máy khóe miệng, không trả lời ngay. Kỷ Tư Bác lần này về nước động tĩnh rất lớn, ông cũng nhận được tin tức, chỉ là không nghĩ tới, Thời Xảo đã lén đã gặp mặt với cậu ta. Chuyện bọn chúng ở đại học ông không muốn quản, dù sao cũng chỉ là chút chuyện tình yêu tình báo nhàm chán, có điều nếu có thể hợp tác với Kỷ Tư Bác, đối sự phát triển của công ty khẳng định là rất có lợi.

https://thuviensach.vn

"Như vậy, con chuyển bị hội nghị giới thiệu đi, đến lúc đó nếu thật có thể đả động Kỷ Tư Bác, chuyện con và Trương Trác Việt bố sẽ không nhúng tay."

Nghe được lời của bố cô, Thời Xảo trong lòng rốt cuộc nhẹ nhàng không ít: "Một lời đã định."

Năng lục làm việc của Thời Xảo rất mạnh, lại còn có đoàn đội được bồi dưỡng ưu tú, chuyện hội nghị giới thiệu, đẩy mạnh thật sự thuận lợi. Thời Xảo cũng ký vào đơn ly hôn, gửi qua cho Trương Trác Việt. Chuyện này vốn dĩ chính là Trương gia đuối lý, tuy hai người lớn Trương gia cảm thấy Thời Xảo làm như vậy rất không giữ thể diện cho họ, nhưng vẫn đuổi Trương Trác Việt qua đó, muốn anh ta dỗ vợ trở về.

Trương Trác Việt vừa đến Thời gia, Thời Yên lập tức dựa vào lan can xem náo nhiệt, còn phát sóng trực tiếp cho Lục Cảnh Nhiên.

"Vợ à, chuyện này là anh không đúng, em muốn đánh muốn mắng anh đều được, nhưng chính là không thể ly hôn với anh. Chúng ta kết hôn nhiều năm như vậy, anh không có em không được."

Thời Xảo nhìn bộ dáng của Trương Trác Việt, liền cảm thấy buồn cười, cô nhịn ghê tởm, nói với anh ta: "Tôi không muốn đánh anh cũng không muốn mắng anh, tôi chỉ muốn ly hôn với anh."

"....." Trương Trác Việt biết tài ăn nói của Thời Xảo tốt, nếu cô lấy ra khí thế đàm phán kinh doanh cãi nhau với bạn, bạn vĩnh viễn cũng đừng nghĩ thắng, "Vậy em nói, em muốn như thế nào mới có thể tha thứ cho anh? La Tĩnh anh cũng tìm một căn nhà khác, để cô ấy dọn ra ngoài, em trở về được không?"

Thời Yên suy nghĩ trong chốc lát, nói với anh ta: "Vậy anh quỳ xuống cho tôi, anh quỳ xuống xin tôi, tôi sẽ suy nghĩ tha thứ cho anh."

https://thuviensach.vn

"Oa." Thời Yên ở trong lòng cảm thán một tiếng, chụp lại một cảnh này gửi cho Lục Cảnh Nhiên, "Chị bắt Trương tra nam quỳ xuống nhận sai, lúc chứng kiến kỳ tích sắp tới rồi."

Lục Cảnh Nhiên đang đóng phim, điện thoại đặt ở một bên, Thời Yên vẫn luôn không nhận được phản hồi của anh, nhưng vẫn gửi thật sự hăng say.

Cô chuyên chú nhìn Trương Trác Việt, sau đó thấy anh ta thấy chết không sờn, quỳ!

Lần này cô trực tiếp mở ra công năng ghi hình, chuẩn bị quay video ngắn gửi cho Lục Cảnh Nhiên.

Trương Trác Việt quỳ trên mặt đất, nhìn Thời Xảo: "Vợ, anh sai rồi, em tha thứ cho anh đi."

Thời Xảo cúi đầu nhìn anh ta một cái, không có gì biểu tình nói: "Giấy thỏa thuận ly hôn nhớ rõ trước ngày kia ký rồi gửi cho tôi, bằng không tôi sẽ chính thức chuyển giao cho luật sư xử lý."

Trương Trác Việt còn có chút ngốc: "Không phải em nói anh quỳ xuống xin lỗi em, em sẽ tha thứ cho anh sao!"

Thời Xảo nói: "Tôi chỉ nói suy nghĩ tha thứ cho anh, sau khi suy nghĩ, tôi quyết định không tha thứ cho anh."

"....." Trương Trác Việt lập tức đứng lên, hét lớn với cô m, "Thời Xảo, cô chơi tôi có phải hay không?"

Quản gia Thời gia sợ Trương Trác Việt ra tay, vội nắm cản anh ta: "Trương tiên sinh, nếu cậu kích động như vậy nữa, tôi sẽ báo cảnh sát."

https://thuviensach.vn

"A, được! Thời gia các người một người lợi hại hơn một người!" Anh ta tức giận đá một chân vào sô pha, chỉ vào Thời Xảo nói, "Tôi biết cô đang nói chuyện hợp tác với Kỷ Tư Bác, đừng tưởng rằng các người hợp tác sẽ thuận lợi vậy!"

Thời Yên chụp bóng dáng của Trương Trác Việt, còn ghi thêm chữ: "Xong rồi, chuyện lấy tra nam tức muốn hộc máu rời đi chấm dứt, tổng kết một chút, ngàn vạn không cần đắc tội phụ nữ ~"

Nói xong, cô nhấn gửi đi.

Lúc Lục Cảnh Nhiên nghỉ ngơi, phát hiện Thời Yên gửi mười mấy tin nhắn cho mình..... Xem ra vợ ở nhà ngốc thật sự nhàm chán, có thể bảo Đàm Ninh giúp cô ấy đặt vé máy bay, đón cô ấy tới đây.

Thời Yên hai ngày sau đã bị Lục Cảnh Nhiên đón tới phim trường, Lục ảnh đế hơn một tuần không gặp vợ, tới khách sạn đã mặt dày mày dạn cầu ôm hôn một cái. Trong khoảng thời gian này Thời Yên không ở bên cạnh anh, thư tình bài poker của anh vẫn mỗi ngày đều viết, tích góp mấy ngày như vậy cùng đưa cho cô.

Thời Yên tranh thủ lúc anh tắm rửa, lấy bài poker ra chụp một tấm, đăng lên Weibo của mình.

Chồng tôi gợi cảm nhất: Cùng chồng tách ra một thời gian, bài poker tích cóp nhiều như vậy, hôm nay cùng đăng lên [đáng yêu]

Cư dân mạng sôi nổi tỏ vẻ, uy lực gấp bảy, bọn họ không chịu nổi.

"Vợ à, đừng nghịch điện thoại nữa, chúng ta nên làm chính sự." Lục Cảnh Nhiên không biết cái gì đi ra, anh cướp lấy điện thoại trong tay Thời Yên, ôm cô vào trong ngực.

https://thuviensach.vn

Thời Yên chớp chớp mắt, làm bộ không hiểu hỏi anh: "Chính sự gì cơ?"

Lục Cảnh Nhiên phối hợp nói: "Tỷ như, sinh con?"

Anh và Thời Yên kết hôn ba năm, vẫn luôn không muốn có con, phía trước là bởi vì quan hệ không công khai, công việc của anh cũng kín mít, không nghĩ dưới tình huống như vậy để Thời Yên mang thai, anh sợ Thời Yên có cái gì không thoải mái, anh không ở bên cạnh cô, cô lại không thể về Thời gia, bên cạnh không một ai có thể chăm sóc cô.

Hiện tại quan hệ giữa cô và gia đình đã lành lặn, anh cũng tính quay xong bộ phim này sẽ nghỉ ngơi một thời gian, vừa lúc có thể chiếu cố Thời Yên.

Thời Yên ngẩn người, hỏi anh: "Trước đấy không phải anh nói, không muốn có con sớm như vậy sao?"

Lục Cảnh Nhiên hôn cô, dán lên cánh môi mềm mại của cô: "Ừ, nhưng hiện tại lại muốn có bảo báo đáng yêu giống em, vợ muốn tiểu bảo bảo không?"

"Ờ..... Em thế nào cũng được, nhưng em muốn tiểu bảo bảo đẹp trai như anh cơ." Thời Yên đối với chuyện sinh con rất bình thường, không có rất muốn sinh, nhưng cũng không có phản cảm, hiện tại Lục Cảnh Nhiên nói ra, cô cũng có chút chờ mong tiểu bảo bảo.

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, nói: "Vậy xem chúng ta vận may ai tốt hơn."

Thời Yên lần lá bài pocker ngày cuối cùng của Lục Cảnh Nhiên, công bố chuyện bọn họ chuẩn bị tạo bảo bảo lên Weibo.

https://thuviensach.vn

Chồng tôi gợi cảm nhất: Day 52 hy vọng về sau có tiểu bảo bảo, anh vẫn thích em nhất! [hình ảnh]

Hình ảnh của cô chính là lá bài poker cuối cùng, mặt trên dùng chữ xinh đẹp màu đen viết -- thích mỗi mình em, đặc biệt là, thích em là của anh.

Cư dân mạng lập tức nổ tan bành, sôi nổi hỏi có phải bọn họ chuẩn bị muốn bảo bảo, Lục Cảnh Nhiên dùng nick chính chia sẻ Weibo này, viết một câu "Có tin tức tốt thông báo mọi người".

Đây cơ bản chính là đóng dấu chuẩn bị muốn bảo bảo, fans thời gian dài rực bọn họ sinh bảo bảo dưới Weibo, phát ra tiếng thét chói tai như kiểu chuột chũi.

Từ sau khi Lục Cảnh Nhiên chia sẻ Weibo này, mỗi ngày đều có fans nhỏ hỏi anh dưới Weibo, thầy Lục, có tin tức tốt chưa ạ? Thời gian lâu dần, đề tài dần dần biến thành "Thầy Lục rốt cuộc được không vậy?". Rốt cuộc, trải qua Lục Cảnh Nhiên không ngừng nỗ lực, sau khi bộ phim đóng máy không bao lâu, anh lại có thể ngẩng đầu ưỡn ngực trên mặt đất Weibo!

Lục Cảnh Nhiên V: Những fans hỏi tôi được không, nhìn xem ảnh bên dưới :)[hình ảnh]

Ảnh kèm là báo cáo kiểm tra mang thai của Thời Yên, biểu hiện là đã mang thai, thai nhi phát triển mạnh khỏe.

"A a a a trời ạ, chúc mừng thầy Lục già mới có con!"

"Ha ha ha ha ha ha cái bạn nói già mới có con, bạn muốn cười chết tôi sao ha ha ha ha ha!"

"Cái bạn già mới có con là ma quỷ sao!"

https://thuviensach.vn

"Chúc mừng thầy Lục đạt được mong muốn, kế tiếp nên thúc giục bảo bảo của hai người ra mắt!"

Thời Yên cảm thấy các fan nghĩ đến thật là quá xa, giống cô, ngay cả tên bảo bảo còn chưa nghĩ xong. Có điều cái này cũng không quan trọng, nếu sinh con gái, cô có thể truyền tên của mình cho nó, tên là Lục Mỹ Lệ.

Cô vẫn mỗi ngày phơi cuộc sống của mình lên Weibo, hoặc là cơm ngày ba bữa của cô và Lục Cảnh Nhiên cùng làm, bọn họ còn có một hoa viên, hoa cỏ bên trong cũng là khách quen trên Weibo. Lục Cảnh Nhiên vẫn thường thường viết thư tình cho cô, cuộc sống của bọn họ phảng phất thật sự như đồng thoại.

Những fans cực đoan và sao nữ nói "Sớm hay muộn cũng ly hôn" cũng chậm chạp không chờ đến ngày này, mười năm hai mươi qua đi, Weibo của Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên vẫn phơi hằng ngày, bị fans cảm thán cuộc sống thật tốt.

Mà đứa con của họ Lục Mỹ Lệ, cũng thật sự ra mắt.

Tựa như một câu cuối cùng trong truyện cổ tích, từ đây hoàng tử và công chúa sống những ngày tháng hạnh phúc vui vẻ.

【 Đinh! Chúc mừng qua ải 《 Ảnh đế siêu thích viết thư tình 》, đạt được 15 tích phân hệ thống, nam chính đưa tặng 100 tích phân】

【 Ảnh CG phó bản giải khóa, mời lựa chọn một tấm lưu trữ. 】

Lần thứ hai tiến hành thao tác này, Thời Yên thuần thục rất nhiều. Cô chọn một bức ảnh cô và Lục Cảnh Nhiên khiêu vũ cất giữ, hỏi hệ thống: "Làm sao tích phân mi cho ta tăng thêm 5 điểm?"

【 Theo số lượng qua ải của người khiêu chiến tăng nhiều, hệ thống khen thưởng tích phân cũng sẽ dần dần tăng lên. 】

https://thuviensach.vn

"À." Thời Yên gật gật đầu, cũng không có cảm động đến rơi nước mắt với 5 điểm tích phân này, "Chúng ta mau đi thế giới sau đi!" Lục Cảnh Nhiên còn ở thế giới sau chờ cô đấy!

【.....】

Hệ thống an tĩnh một chút, lại đinh một tiếng.

【 Đang thành lập thế giới sau, mời chuẩn bị sẵn sàng 】

Thời Yên hít sâu một hơi, lúc mở mắt, trước mắt là một mảnh màu đỏ vui mừng. Cô rất mau phản ứng lại, xốc vải đỏ đỉnh đầu lên, nhìn một vòng xung quanh b

Phòng cổ kính, nến đỏ, khăn trùm đầu.

..... Đây, là hiện trường hôn lễ?

【 Phó bản 《 Vương gia mỗi ngày đều giả vờ không yêu ta 》 kích hoạt 】

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 33: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (1)

Giống thế giới trước, trước khi bắt đầu truyền ký ức cho Thời Yên, hệ thống đổi mới hệ thống Thương thành trước.

Lần này trên Thương thành có mấy món đồ chơi mới, đầu tiên là đạo cụ hạn định gia tăng ở thế giới này -- Gói quà lớn Võ công, bên trong bao hàm tuyệt thế thần công 《 Cúc hoa bảo điển 》 tâm pháp, kiếm pháp và khinh công độc môn, giá bán 1000 tích phân.

Thời Yên: "....."

Cô cảm thấy về sau mấy đồ giá như thế này không cần chưng lên kệ đâu.

Một đạo cụ hạn định thế giới trước mắt là 【 Phương thuốc giải độc tán 】, có thể giải vạn độc thế gian, giá bán 100 tích phân.

Thương phẩm khuyến mại có thời hạn là 【 Tục Mệnh thảo 】, ngậm ở trong miệng là có thể kéo dài mạng N giây, chỉ có thể sử dụng một lần, giá gốc 100 tích phân, giá khuyến mại 50 tích phân.

Thời Yên tính một chút, bản thân hiện tại tổng cộng có 150 điểm tích phân, căn cứ kinh nghiệm chơi trò chơi của cô, thông thường mở bản đồ mới có đạo cụ khuyến mại, đều là hữu dụng với tiến hành nhiệm vụ, cho nên cô mua Tục Mệnh thảo khuyến mại trước.

https://thuviensach.vn

Về phần giải độc tán, cũng không phải khuyến mại có thời hạn, chờ lúc cần dùng mua cũng không muộn.

Cô tắt hệ thống Thương thành, ký ức thế giới ùa dần vào đầu cô.

Như cô suy nghĩ, hôm nay ngày đại hôn của cô, tân lang là vương gia Lục vương phủ, Lục Cảnh Hành.

"Không, khoan đã....." Thời Yên mới vừa tiếp thu đến đây, đã kêu ngừng, "Mi vừa mới nói Lục cái gì?"

【 Lục Cảnh Hành 】

Thì ra không phải mình nghe lầm. "Chẳng lẽ không phải là Lục Cảnh Nhiên sao?"

【 Lục vương gia xác thật tên Lục Cảnh Hành 】

"Vậy Lục Cảnh Nhiên thì sao?"

【 Ờ thì, ta không thể tiết lộ kịch bản. 】

"....." Thời Yên trầm mặc một chút, cười hì hì nói với hệ thống, "Ồ, ta đây không gả. :)"

Cô đã biết hệ thống mỗi lần đều lừa cô mà! Đều lừa cô!

【..... Xin người khiêu chiến không cần kích động, cốt truyện chính là như thế đấy, có dị nghị xin khiếu nại với văn học Tấn Giang. 】

"Yên tâm, không cần mi nhắc nhở, chờ ta đi ra ngoài sẽ chạy đến truyện cho điểm âm. :)"

Hệ thống:.....

【 Nếu không có vấn đề, ký ức sắp tiếp tục truyền 】

https://thuviensach.vn

Tiếng hệ thống vừa dứt, tin tức liên quan đến Thời Yên lại ùa vào trong óc. Cô, Thời Yên, người giang hồ xưng Thời Mỹ Lệ, là Trắc thất của Binh Bộ Thượng Thư Thời Thành Tế sinh ra ra. Năm năm tuổi, cô theo mẫu thân ra ngoài, bất hạnh bị sơn tặc cướp đi, mãi cho đến mười tám tuổi, mới được mẹ đẻ tìm về. Tìm là tìm về, nhưng nữ nhi này còn sống lại làm Thời Thành Tế cực kỳ xấu hổ -- hắn hiện giờ đã là Binh Bộ Thượng Thư, nữ nhỉ này còn sống không phải để người ta chế giễu sao?

Đang lúc buồn rầu vì chuyện này, hắn nghĩ tới lần trước người Lục vương phủ tới nói với hắn việc hôn nhân. Thời Thành Tế nhanh chóng có chủ ý.

Vương gia Lục vương phủ Lục Cảnh Hành, tuy rằng chảy dòng máu hoàng thất, nhưng chỉ là vương gia nhàn tản không có thực quyền, hôn sự này hắn không muốn đáp ứng, lại không thể trực tiếp cự tuyệt, hiện tại vừa lúc ném củ khoai nóng bỏng tay Thời Yên này qua -- dù sao bọn họ cũng chưa nói muốn cưới nữ nhi nào của hắn.

Vì thế, Thời Yên hiện tại an vị ở tân phòng Lục vương phủ.

Cô biết lão cha thế giới này của cô là ghét bỏ cô sống cùng sơn tặc suốt mười ba năm, không chỉ hắn ghét bỏ, trong phủ thượng thư trên dưới đều sôi nổi nghị luận sau lưng cô, ngay cả bá tính đầu đường cuối ngõ, cũng ở trà dư tửu hậu nói việc này. Duy nhất không chê cô, chỉ có mẹ đẻ cô Liễu thị.

Nhưng kỳ thật mười ba năm này, Thời Yên sống cuộc sống tiểu bá vương ở sơn trại. Người cướp cô là đại đương gia sơn trại, Hồ Hải, bởi vì thấy cô rất đáng yêu nên nhận cô làm dưỡng nữ. Tuy rằng là đứa trẻ bắt cóc, nhưng Hồ Hải thật sự coi cô như con đẻ, có đồ ăn thức uống gì ngon đều cho cô, còn dạy cô tập võ, sau đó cô nói cô muốn đọc sách học chữ, hắn còn xuống núi bắt cóc tiên sinh dạy học tới, đặc biệt dạy cho mình cô.

https://thuviensach.vn

Cũng rất cảm động.

Sinh nhật năm mười tám tuổi, Hồ Hải khả năng đột nhiên lương tâm bộc phát, nói thân thế của cô cho cô, vì thế Thời Yên liền mang theo tín vật chạy xuống núi tìm cha nương ruột của mình. Lúc nương cô thấy cô, thật sự vui mừng, nhưng lúc nương cô dẫn cô về, sắc mặt cha cô tương đối xấu.

Hiện tại cô còn nhớ rõ gương mặt thất vọng của cha cô khi xác nhận cô đúng là nữ nhi của hắn.

A, nam nhân đều là đại móng heo, lão nam nhân càng là lão móng heo.

Từ nhỏ ở sơn trại lớn lên cô không câu nệ tiểu tiết, không chấp nhặt với bọn họ, những còn chưa ở quen phủ thượng thư đã bị gả tới Lục vương phủ -- mấu chốt tân lang còn không phải Lục Cảnh Nhiên của cô!

Thời Yên kéo khăn voan tân nương của mình xuống, suy nghĩ chuyện này. Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Hành, tên này vừa nghe chính là quan hệ họ hàng, gả đến Lục vương phủ, chẳng lẽ là một bước đi để cô công lược Lục Cảnh Nhiên? Nhưng Lục Cảnh Nhiên ở đâu chứ, cũng ở trong vương phủ sao?

Cô suy nghĩ một lúc, không nghĩ ra manh mối gì, nhưng thật ra phát hiện một vấn đề khác -- Lục Cảnh Hành này mãi cho đến hiện tại cũng chưa tới tân phòng, giờ lành đã sớm qua rồi mà?

..... Chẳng quản hắn, hắn không tới càng tốt, cô cũng không cần lo lắng vấn đề động phòng. Thời Yên ngáp một cái, cởi giày, tháo trang sức trên đầu, nằm lên giường đi ngủ.

Đêm nay, Lục Cảnh Hành thật đúng là chưa đi đến tân phòng, ngày hôm sau tiếng chim hót đánh thức Thời Yên trong lúc ngủ mơ. Mặt trời

https://thuviensach.vn

sáng sớm xuyên qua khe cửa sổ giấy, chiếu vào người Thời Yên, nến đỏ trong phòng sớm đã cháy hết, lưu lại giọt lệ đỏ đầy bàn.

"Phu nhân, ngài dậy rồi sao? Nô tỳ Tiểu Mãn tới hầu hạ phu nhân rửa mặt chải đầu." Một giọng nữ giòn giòn từ ngoài cửa truyền đến, Thời Yên ngồi dậy, xoa xoa đầu tóc dài của mình.

Nha hoàn? Vẫn là thế giới này tốt, cô cũng là người có nha hoàn.

"Vào đi."

Cửa "kẽo kẹt" một tiếng bị đẩy ra, một tiểu cô nương mười bốn lăm tuổi bưng chậu rửa mặt từ bên ngoài đi đến. Nàng buộc tóc thành hai nắm tròn, trên mặt có chút tàn nhang, lúc thấy Thời Yên thì vấn an cô, mới bắt đầu hầu hạ cô thay quần áo rửa mặt.

Thời Yên rất hưởng thụ phục vụ này, đừng nhìn Tiểu Mãn tuổi nhỏ, làm việc cũng rất lão luyện và lưu loát. Nàng chải cho Thời Yên một búi tóc rất đẹp mắt, hỏi cô: "Phu nhân, cái búi tóc này ngài vừa lòng không?"

Thời Yên soi gương đồng trước mặt, thầm nghĩ, tay nghề này còn tốt hơn chuyên gia trang điểm đoàn phim. Cô gật gật đầu, hỏi thăm Tiểu Mãn: "Tiểu Mãn này, ngươi biết tối hôm qua vương gia đi đâu không?"

Dựa theo lời Thời Thành Tế, rõ ràng là hắn cầu hôn Thời Thành Tế, cưới mình tới, kết quả đêm tân hôn cả một đêm không xuất hiện, khiến cho hắn cứ như bị ép.

Bị hỏi đến chuyện này, Tiểu Mãn cũng có chút xấu hổ, ngày đại hôn, vương gia để một mình vương phi ở tân phòng, cả mặt cũng không lộ, cái này phải bị người ngoài nói như thế nào chứ. "Hồi bẩm phu nhân, vương gia ở tại Lê Hoa viện."

https://thuviensach.vn

"Lê Hoa viện?" Căn cứ ký ức của Thời Yên, vương gia này chỉ có một người vợ, Lê Hoa viện cũng không giấu kiều thiếp của hắn, hắn làm như vậy chính là cố ý kiến cô khó xử hả? A, cô còn chưa ghét bỏ hắn, hắn lại dám bày tư thái.

Trong đầu Thời Yên không nhiều quy định cung đình lắm, đều là trước đây lúc đóng phim cung đình học được, chỗ đó nói, sau ngày đại hôn vương gia hắn là mang theo vương phi tiến cung thỉnh an, cô trái lại muốn nhìn, vương gia này tới tìm cô hay không.

Vương gia thật đúng là không có tới.

Buổi tối Thời Yên một mình nằm trên giường ngủ, không nhịn được cảm thán, vương gia chính là vương gia, rất có tính cách.

Ngày thứ ba, Lục vương gia như cũ không lộ diện, chính phòng này chỉ có hai người Thời Yên và Tiểu Mãn, quạnh quẽ như lãnh cung. Trong lòng Tiểu Mãn run sợ nhìn Thời Yên cười lạnh ăn xong trái cây, sau đó vỗ bàn đứng lên nói với nàng: "Đi, Tiểu Mãn, chúng ta tới Lê Hoa viện đập phá!"

Tiểu Mãn: "....."

Nghe nói trước kia vương phi ở sơn trại, tác phong này thật sự khí phách.

Lê Hoa viện là một viện tử nhỏ trong vương phủ, tên như ý nghĩa, bên trong rất nhiều hoa lê, nghe nói vương gia rất yêu thích. Thời Yên mang theo Tiểu Mãn hấp tấp lại đây, còn chưa đẩy đại môn Lê Hoa viện đã bị một nữ nhân gọi lại.

"Ngươi làm gì đó?" Một cô nương mặc phấn y đi tới, phía sau còn có nha hoàn đi theo. Nàng trên dưới đánh giá Thời Yên vài lần, che miệng làm ra vẻ mà cười hai tiếng: "A, thì ra là biểu tẩu à, thật là thất lễ. Nhưng cũng

https://thuviensach.vn

không thể trách ta, thành thân đã hai ngày cũng không thấy biểu ca mang theo ngươi ra ngoài đi dạo, ta thiếu chút nữa quên trong phủ còn có một người như ngươi."

Thời Yên: "....."

Thiên kim không được sủng ái phủ thượng thư lại thêm vương phi không được sủng ái vương phủ, đãi ngộ thật là không bằng chó, tùy tiện tới gà rừng cũng dám kêu gào trước mặt cô.

Cô ôm hai tay đánh giá phấn y nữ tử vài lần, hất cằm lên hỏi nàng ta: "Ngươi là vị nào?"

Phấn y nữ tử nói: "Ta là biểu muội của vương gia, Hà Thải Thải."

"À." Thời Yên cười cười, "Thì ra ngươi còn biết mình chỉ là biểu muội, vậy ngươi từ đâu có lá gan nói như vậy với vương phi?"

Sắc mặt Hà Thải Thải thay đổi, một nữ nhi phủ thượng thư không cần như nàng ta gả đến vương phủ vương gia cũng không để ý tới nàng, thế nhưng còn dám bày tư thái vương phi với nàng. Nàng ta cười một tiếng, nói với Thời Yên: "Vương phi không cần hiểu lầm, vương gia thích thanh tĩnh, ta chỉ là sợ ngươi đi vào quấy rầy đến vương gia, chọc vương gia không vui."

Thời Yên mỉm cười nói: "Nhưng chuyện này liên quan gì tới ngươi?"

"....." Hà Thải Thải mím môi, nụ cười giả trên mặt cũng không tiếp tục duy trì, "Ta chỉ là hảo tâm nhắc nhở ngươi hai câu thôi, ngươi cũng nên có chút tự mình hiểu lấy đi, thành thân hai ngày, vương gia cũng không muốn gặp ngươi, ngươi cần gì còn phải chạy tới Lê Hoa viện. Tục ngữ có câu nói rất đúng, dưa hái xanh không ngọt."

https://thuviensach.vn

Thời Yên rũ mắt cười nhẹ một tiếng, hơi hơi cúi người tiến đến trước mặt Hà Thải Thải, nhìn nàng ta: "Ta quản ngươi ngọt hay không ngọt, ta hái xuống là vui vẻ."

Hà Thải Thải: "....."

Thời Yên nói xong, không để ý tới Hà Thải Thải nữa, đi đến trước đại môn Lê Hoa viện, giơ tay đẩy cửa ra. Vừa lúc gặp mùa xuân, hoa lê trong viện nở vừa lúc, những cánh hoa nương theo gió nhẹ bay lả tả, rơi lướt qua mặt Thời Yên.

Trong viện có một người nam nhân đang đứng, trường sam màu sáng, tóc đen dài đến eo, hoa lê lả tả rơi xuống đỉnh đầu, như một trận tuyết mịn không đúng lúc.

Hắn nghe thấy thanh âm, quay đầu nhìn về phía cửa.

Thời Yên nâng váy, một chân đã rảo bước tiến lên Lê Hoa viện, một chân khác nhón mũi chân, sau một lúc lâu không có động tĩnh. Cô ngước mắt lẳng lặng mà nhìn hắn, mỹ nam tử trước mắt..... Còn không phải là Lục Cảnh Nhiên của cô sao!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 34: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (2)

Hai người cứ như vậy nhìn nhau một hồi lâu, Thời Yên rõ ràng thấy cảm xúc trong mắt hắn thay đổi, nhưng trong nháy mắt, hắn lại khôi phục đạm mạc mới đầu: "Ngươi tới nơi này làm cái gì?"

Thời Yên chớp chớp đôi mắt, đem một chân khác cũng rảo bước tiến lên đại môn Lê Hoa viện: "Ta đương nhiên là tới tìm chàng. "

Vương gia hỏi: "Tìm ta có chuyện gì?"

Thời Yên ra vẻ thẹn thùng nói: "Vương gia chàng nói lời này rất khách khí, hai người chúng ta đã thành thân, ta còn làm sao phải có chuyện mới tới tìm chàng được? Nhớ chàng thì tới tìm chàng."

"A, một nữ nhi gia như ngươi nói ra loại lời này cũng không e lệ." Hà Thải Thải đi theo phía sau cô cũng từ bên ngoài đi đến. Thời Yên quay đầu lại nhìn nàng ta một cái, cười ha ha với nàng ta: "Ta lại không nói với nam nhân khác, ta nói với tướng công ta, ngươi quản được sao?"

"..... Ngươi!" Hà Thải Thải cực kỳ tức giận, rồi lại không tìm được lời phản bác cô, chỉ đành xin vương gia giúp đỡ, "Biểu ca, huynh xem nàng ta!"

Thời Yên hỏi: "Xem ta cái gì? Xem ta lớn lên xinh đẹp à?"

Hà Thải Thải: "....."

https://thuviensach.vn

Không hổ là nữ nhân được sơn tặc nuôi lớn, căn bản không hiểu cái gì gọi là lễ nghĩa liêm sỉ!

Vương gia hơi hơi hạ mi, mở miệng nói: "Lê viện là nơi thanh tịnh, không chuyện gì thì đi ra ngoài đi."

Hà Thải Thải kiêu căng ngạo mạn nhìn Thời Yên, Thời Yên liếc nàng ta một cái, cười nói với vương gia: "Ta đây đi trước, ngày mai lại đến tìm chàng chơi ~"

Hà Thải Thải đối với bóng dáng của cô, ở trong lòng hừ lạnh một tiếng, nàng ta vui vẻ phấn chấn quay đầu, đang muốn nói cái gì, vương gia liền nói: "Ngươi còn lưu lại nơi này làm cái gì?"

"....." Hà Thải Thải nghẹn một chút, nàng ta biết vương gia không thích người khác tới Lê Hoa viện của hắn, đành phải miễn cưỡng cười nói, "Vậy biểu muội cũng cáo từ trước."

Thời Yên lén trốn một bên nhìn Hà Thải Thải đi xa, từ trong một góc đi ra, cười một tiếng: "Ha ha, đứa nhỏ ngốc, đẳng cấp này cũng đòi đấu với ta." Cô vẫy gọi Tiểu Mãn, lại về tới Lê Hoa viện.

Vương gia thấy cô đi mà quay lại, hình như có không vui: "Sao ngươi lại trở lại?"

Thời Yên đi đến trước mặt hắn, mỉm cười với hắn: "Bỗng nhiên nghĩ đến có chuyện muốn hỏi thăm vương gia."

"Chuyện gì?"

Thời Yên ra vẻ thần bí hạ giọng, còn đến gần trước mặt hắn một chút: "Muốn hỏi vương gia, có quen một người tên Lục Cảnh Nhiên không."

https://thuviensach.vn

Đồng tử vương gia đột nhiên co rụt lại, nháy mắt cũng không nháy mắt mà nhìn chằm chằm cô, cặp mắt đen xinh đẹp kia của hắn, lấy lạnh nhạt ẩn giấu toàn bộ cảm xúc.

"Không quen biết." Hắn nói.

Thời Yên "à" một tiếng, lại hỏi: "Vậy vương gia còn nhớ rõ chuyện năm mười tuổi bị sơn tặc bắt đi?"

Đoạn hồi ức này cũng là Thời Yên hôm nay sau khi gặp hắn mới đột nhiên nhớ tới. Năm cô tám tuổi, cha cô làm đầu lĩnh sơn tặc lại từ dưới chân núi cướp được một đứa trẻ xinh đẹp trở về, lần này là một bé trai. Thời Yên vừa thấy hắn thì thích vô cùng, giam lỏng hắn, giữ hắn bên cạnh mình, còn không cho phép những người sơn trại bắt nạt hắn.

Hồ Hải nguyên bản trói hắn trở về là thấy y phục trên người hắn tốt, phỏng chừng là thiếu gia nhà ai có tiền, muốn kiếm một món tiền thịt. Không nghĩ tới Tiểu Mỹ Lệ thích hắn như vậy, dứt khoát giữ hắn ở lại sơn trại chơi với cô.

Chỉ là sau đó hắn sai người đi điều tra thân phận tiểu thiếu gia này, liền thực sự sợ tới mức không nhẹ -- hắn cũng không phải là thiếu gia nhà có tiền bình thường, mà là tiểu hoàng tử hoàng gia!

Tội danh bắt cóc hoành tử hắn không gánh nổi, làm không tốt toàn bộ sơn trại đều sẽ bị tận diệt. Vì thế hắn nghĩ hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, giết người diệt khẩu. Sau khi Thời Yên biết, lén đưa người xuống núi. Hồ Hải bởi vì việc này, lần đầu tiên nhốt Tiểu Mỹ Lệ đáng yêu của hắn vào phòng tối.

Hắn lo lắng hãi hùng rất nhiều ngày, đã chuẩn bị tốt đồng quy vu tận với quan binh, quan binh lại chậm chạp không tới.

Mãi cho đến hôm nay cũng chưa tới.

https://thuviensach.vn

Tiểu hoàng tử này lại không báo quan bình đến bắt bọn họ.

Sau đó tiểu hoàng tử này trưởng thành, thành vương gia Lục vương phủ, Lục Cảnh Hành.

"Ta cũng là sau đó mới nghe cha ta nói, nam hài kia lại là hoàng tử. Hắn vừa đến sơn trại chúng ta mấy đêm, vẫn luôn gặp ác mộng, trong miệng nhắc mãi 'Nương, đừng bỏ Cảnh Nhiên'." Lời phía sau là Thời Yên nói bừa, khi đó hắn nói mớ xác thật nhắc tới mẹ, nhưng cũng không có nhắc tới cái tên Lục Cảnh Nhiên.

Nhưng xem phản ứng của vương gia này, cô đã cược đúng bảo vật.

Hắn ghì chặt quai hàm, mày cũng nhẹ nhàng nhăn lại, qua một hồi lâu, mới quay đầu nhàn nhạt nói: "Chuyện quá khứ ta đã quên."

Thời Yên không nói cái gì nữa, chỉ cùng hắn cáo từ, lần này là thật sự rời đi.

Trở lại phòng, cô dựa vào bàn suy nghĩ chuyện này. Cô tin tưởng vào cảm ứng với nam chính của mình khi làm nữ chính, vị vương gia trong vương phủ này chính là Lục Cảnh Nhiên không sai. Nhưng vì sao tên của hắn lại là Lục Cảnh Hành?

Hoặc là, là hắn đổi tên thành Lục Cảnh Hành, hoặc là, Lục Cảnh Nhiên và Lục Cảnh Hành, vốn chính là hai người.

Cô cảm thấy khả năng hắn đổi tên thành Lục Cảnh Hành không lớn, bởi vì cô không biết làm như vậy có ý nghĩa gì, chẳng lẽ là vì phong thuỷ tốt??

Sau khi Thời Yên rời đi, vương gia một mình ở Lê Hoa viện đứng một hồi lâu, cảm xúc mới chậm rãi bình phục. Nha hoàn Bạch Lộ từ một bên đi tới, hỏi hắn: "Vương gia, ngài làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Vương gia nghiêng đầu nhìn nàng một cái, không phản ứng nói: "Chờ lát nữa ta muốn ra phủ một chuyến, ngươi không cần đi theo ta."

"Vâng, vương gia."

Lúc sắc trời hơi muộn, vương gia vào nhà thay đổi một bộ y phục rồi một mình ra cửa. Sau khi hắn đi không lâu, Bạch Lộ cũng lén theo đi ra ngoài.

Nhận thấy được cái đuôi phía sau, vương gia không cố tình cắt đuôi, hắn dựa theo kế hoạch vốn có của mình, tới bờ sông Lưu Thanh thuê một cái thuyền nhỏ, chèo đến một con thuyền lớn treo đèn lồng trên mặt sông.

Đây là thuyền hoa của Nhất Phẩm Hồng, ngày thường có không ít khách nhân tới nơi này tìm hoan mua vui. Vương gia mỗi lần tới đều tìm một ca nữ tên Thúy Oánh.

Việc này ở Long Thành đã không tính là bí mật, Bạch Lộ đi theo phía sau hắn thấy hắn đi tới thuyền hoa, cũng phát ra một tiếng cười nhạo. Vương gia cũng thật không phải đèn cạn dầu, trong nhà có biểu muội, còn mới vừa cưới vương phi, không nghĩ tới thành thân mới hai ngày, lại không nhịn được chạy tới tìm Thúy Oánh.

Thúy Oánh là người ca xướng hay nhất Nhất Phẩm Hồng, nghe nói chỉ cần nàng mở miệng, tiếng nói kia lập tức khiến nam nhân mềm nhũn. Tuy rằng nàng vẫn luôn nói chính mình bán nghệ không bán thân, nhưng ai lại biết nàng lén ngủ với khách nhân nào, hơn nữa còn vẫn luôn cùng vương gia rất không minh bạch.

Bạch Lộ không dám đuổi lên thuyền hoa, liền ở bờ sông tìm nơi ngồi xuống, chờ vương gia đi ra.

Sau khi vương gia lên thuyền, tới phòng Thúy Oánh, Thúy Oánh ở gian ngoài đánh đàn ca hát, hắn ở trong phòng gặp mặt người khác.

https://thuviensach.vn

"Thời Thành Tế là tên cáo già, lúc ấy chúng ta cầu hôn, muốn cưới rõ ràng là đại nữ nhi của hắn, hắn như thế nào đột nhiên lại lòi ra một tiểu nữ nhi!" Hà Chí Quốc tức giận vỗ bàn, chén trà trên bàn cũng đi theo run lên hai cái.

"Thôi, ngoại công, việc đã đến nước này, ngài tức giận cũng vô dụng." Một nam nhân trẻ tuổi đeo mặt nạ bên cạnh mở miệng, trấn an người tóc bạc nửa bên cạnh, "Ta lại cảm thấy như vậy càng tốt, nếu hắn thật gả đại nữ nhi đến vương phủ, ngược lại sẽ càng khiến người kiêng kị. Lại nói như thế nào, Thời Yên cũng là nữ nhi hắn, đến lúc đó thế cục nếu ngả về phía chúng ta, hắn nhất định sẽ đứng ở bên chúng ta."

Hà Chí Quốc hừ lạnh một tiếng: "Hắn chính là hai bên đều không muốn đắc tội, cũng thật biết làm người."

Nam tử mặt nạ cười nói: "Không biết làm người, lại như thế nào từ một tiểu quan thất phẩm leo tới vị trí hôm nay."

Khi bọn họ nói chuyện, vương gia vẫn luôn không lên tiếng, nam tử mặt nạ bỗng nhiên nhìn về phía hắn, mỉm cười với hắn. Hắn một tay gỡ mặt anh trên mặt xuống, cười nói với hắn: "Còn chưa chúc mừng ca ca, tân hôn vui vẻ."

Hà Chí Quốc thấy hắn tháo mặt nạ xuống, lập tức khẩn trương ngăn cản: "Hành Nhi, ngươi làm cái gì?! Mau đeo mặt nạ lại!"

Người bị gọi là Hành Nhi không chút hoang mang lần nữa đeo mặt nạ trở về, che khuất gương mặt giống Lục Cảnh Nhiên như đúc.

Không sai, hiện tại Lục vương gia kỳ thật là Lục Cảnh Nhiên, đối diện mới là Lục Cảnh Hành. Hắn chỉ là thế thân của hắn, hoặc là nói, bóng dáng.

Hà Chí Quốc thấy Lục Cảnh Hành đeo mặt anh xong, mới lại mở miệng nói với Lục Cảnh Nhiên: "Nha hoàn hoàng hậu an bài bên cạnh

https://thuviensach.vn

ngươi thế nào?"

"Vẫn là bộ dáng cũ."

Hà Chí Quốc gật gật đầu, nói với hắn: "Trước đừng động vào nàng ta, miễn cho rút dây động rừng, thả người bên cạnh ngươi, hoàng hậu đối với ngươi mới có thể yên tâm chút."

"Dạ."

Sự tình nói xong, Hà Chí Quốc và Lục Cảnh Hành rời thuyền hoa trước, Lục Cảnh Nhiên lại ở thuyền hoa ngây người trong chốc lát, mới đứng dậy rời đi.

Bạch Lộ thấy hắn ra, dẫn đầu quay trở về vương phủ, Lục Cảnh Nhiên cũng trở lại sau nàng ta không đáng bao nhiêu. Quản gia vương phủ Khương Hướng Minh đang phân phó chuyện cho hạ nhân, nhìn thấy hắn trở về, liền bảo bọn họ đi xuống trước, tự mình lên đón.

"Vương gia, ngài đã trở lại." Hắn đi lên, soi đèn cho hắn.

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên bước vào đại môn vương phủ, hỏi hắn, "Vương phi đâu?"

Khương Hướng Minh tựa hồ không biết nên trả lời như thế nào, Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, hắn lại vội nói: "Vương gia yên tâm, vương phi mạnh khỏe, chỉ là..... Chỉ là nghe nói ngài tới thuyền hoa nghe khúc, nàng cũng tìm cô nương tới trong phủ xướng khúc, hiện tại còn đang xướng ở chính phòng."

Lục Cảnh Nhiên nghe xong hơi sửng sốt, sau đó khó được cười một chút: "Chúng ta qua đó nhìn xem."

"Dạ, Vương gia."

https://thuviensach.vn

Đi chưa tới hai bước, Lục Cảnh Nhiên nói: "Tắt đèn đi, đừng để các nàng phát hiện."

"..... Dạ." Khương Hướng Minh nghe theo chỉ thị của vương gia, tắt đèn đi. Hắn là thủ hạ tâm phúc của Lục Cảnh Nhiên, rất nhiều chuyện của Lục Cảnh Nhiên hắn đều rõ ràng, cũng biết hắn thân bất do kỷ.

Lục Cảnh Nhiên tới chính phòng, cũng chưa tiến vào, mà trốn ở bên ngoài nhìn lén. Chính như theo lời Khương quản gia, trong viện đang xướng ca, Thời Yên tựa hồ nghe vui vẻ, đang cười nói chuyện với nha hoàn. Lục Cảnh Nhiên đứng ở bên ngoài nhìn một lát, Thời Yên như có cảm ứng gì đó, bỗng nhiên quay đầu lại nhìn về phía hắn.

Trong bóng đêm không nhìn được nửa bóng người, chỉ có nhánh cây đang không an phận đong đưa.

Thời Yên con ngươi khẽ nhúc nhích, vừa rồi, là vương gia tới đây đúng không? Cô hắn là không nhìn lầm. Không biết là nghĩ tới cái gì, nụ cười trên mặt cô gia tăng vài phần. Tiểu Mãn cũng nhìn theo hướng cô nhìn, có chút khó hiểu hỏi: "Phu nhân, ngài đang xem cái gì?"

"Không có gì, tiếp tục nghe khúc đi." Thời Yên cười cười, lại vỗ tay cho tiểu cô nương hát.

Vương gia người này, từ khi cưới cô vào cửa thì chẳng quan tâm tới cô, cũng không bước vào phòng cô một bước. Chính phòng nhìn quạnh quẽ, nha hoàn cũng chỉ có một người, nhưng chi phí ăn mặc, cô một chút cũng chưa thiếu, thậm chí mỗi ngày đều có thể ăn được hoa quả tươi ngon đắt đỏ. Thời Yên hỏi qua Tiểu Mãn, Tiểu Mãn nói đây đều là Khương quản gia an bài.

Quản gia, cũng làm việc dựa theo ý vương gia đúng không? Lục Cảnh Nhiên lần này, rốt cuộc cùng cô xướng một đoạn nào đó.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 35: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (3)

Sau khi rời bên ngoài chính phòng, Khương tổng quản lại soi đèn cho Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên đi được một đoạn đường, không yên tâm hỏi hắn: "Vừa rồi nàng không thấy chúng ta chứ?" Hắn nói nàng, tự nhiên là chỉ Thời Yên.

Khương tổng quản nói: "Bẩm vương gia, vương phi hẳn là không có phát hiện ngài."

"Ờ, vậy là tốt rồi."

Khương tổng quản: "....."

Vương gia trở về chuyện thứ nhất chính là đi xem tức phụ của mình, xem còn không dám quang minh chính đại xem, còn phải trốn đi lén lút mà xem, sao phải khổ vậy chứ.

Hắn do dự trong chốc lát, đánh bạo mở miệng: "Vương gia, ngài thật sự không vào xem vương phi sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không được."

"Vậy ngài cũng không giải thích chuyện tới thuyền hoa với vương phi sao? Bên ngoài đều hiểu lầm ngài và Thúy Oánh cô nương có cái gì, ngài không thèm để ý, nhưng nếu vương phi cũng hiểu lầm ngài....." Xem tư thế

https://thuviensach.vn

hôm nay của vương phi, chính là rất bất mãn với chuyện vương gia tới thuyền hoa.

Ánh mắt Lục Cảnh Nhiên giật giật, giải thích chuyện này, chuyện khác hắn lại giải thích như thế nào chứ? Thôi. "Cứ như vậy đi."

Khương tổng quản há miệng thở dốc, tựa hồ còn muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng cái gì cũng chưa nói.

Thật ra thì Thời Yên không tin tưởng Lục Cảnh Nhiên đi thuyền hoa là đi ngủ cô nương, không phải xuất phát từ tín nhiệm với Lục Cảnh Nhiên, dù sao Lục Cảnh Nhiên thế giới này, cô còn chưa thăm dò rõ ràng trong hồ lô hắn muốn làm cái gì, mà là cô rất tín nhiệm với sự nghiêm khắc của người đọc Tấn Giang -- thân là nam chính ngọt văn, nếu dám công khai chạy tới thuyền hoa ngủ cô nương, vậy còn không bị cho điểm âm tới tận cuối chân trời? Trừ phi cô nương này là nữ chính.

Nghĩ đến đây, Thời Yên bỗng nhiên cả kinh: "Hệ thống, ta là nữ chính đúng không??"

【..... Phải 】 Từ sau thế giới thứ nhất cô mắng mình xuyên thành nhân vật người qua đường, người nào đó ngay lập tức đề cao xác xuất cô xuyên thành nữ chính.

Nghe được hệ thống nói như vậy, Thời Yên cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Được rồi, hôm nay xướng đến đây thôi." Cô đứng lên vẫy vẫy tay, bảo Tiểu Mãn tiễn cô nương xướng khúc đi.

Buổi tối Lục Cảnh Nhiên vẫn ở tại Lê Hoa viện của hắn, không biết có phải hôm nay Thời Yên nhắc tới cái tên "Lục Cảnh Nhiên" với hắn hay không, hắn lại gặp ác mộng.

https://thuviensach.vn

Đó là tình cảnh khi mẹ đẻ hắn ly thế (chết), ngày đó, lần đầu tiên hắn thấy mẫu thân mình, cũng mới biết được, thì ra mẫu thân hắn là phi tử trong hoàng cung.

Như vô số lần ảo tưởng của hắn, mẫu thân hắn là người ôn nhu xinh đẹp, nàng ôm hắn, không ngừng nói xin lỗi hắn. Đó cũng là lần đầu tiên mẫu thân kêu tên của hắn, Cảnh Nhiên, Cảnh Nhiên.....

Chỉ là rất nhiều năm sau, không còn có người gọi hắn như vậy nữa.

Thế nhân chỉ biết Lục Cảnh Hành, cực ít người biết, Lục Cảnh Hành còn có người ca ca sinh đôi, tên Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên mở mắt, nửa đêm về sáng liền rốt cuộc không thể vào giấc.

Sáng sớm hôm sau, Thời Yên mới rời giường không bao lâu thì nghe thấy Tiểu Mãn hưng phấn gọi cô ở bên ngoài: "Phu nhân, phu nhân!"

Tiểu Mãn mang theo một cái giỏ, trong giỏ còn một mảnh vải ướt, bước nhanh đi vào trong phòng: "Phu nhân ngài xem, Khương tổng quản đưa cái này tới cho chúng ta!"

Thời Yên thấy nàng ấy hưng phấn như vậy, còn suy nghĩ Khương tổng quản tặng cho các cô thứ đồ chơi mới lạ gì, cúi đầu vừa thấy, phát hiện là một giỏ anh đào tươi ngon: "Anh đào đã đưa ra bán rồi?"

"Không đâu, đây là loạt anh đào thu hoạch đầu tiên ở vườn anh đào Tây Sơn năm nay, đều là chọn lựa những quả to nhất ngon nhất."

"Ồ....." Thời Yên hiểu rõ gật gật đầu, vườn anh đào Tây Sơn xem như nửa vườn trái cây hoàng gia, mỗi năm trái cây chín ngon ngọt nhất đều cung cấp cho trong cung và một ít hoàng thân quốc thích, chọn dư lại, mới có thể đem đi bán.

https://thuviensach.vn

Thời Yên cầm lấy một quả anh đào đỏ nhuận, bỏ vào trong miệng, ừm, là thật sự ngọt: "Ngon lắm."

Cô duỗi tay muốn lấy quả thứ hai, bị Tiểu Mãn ngăn trở: "Phu nhân, nô tỳ rửa sạch rồi ngài hẵng ăn."

"Cũng được." Thời Yên lưu luyến thu hồi tay, nhìn giỏ anh đào, "Anh đào này cũng rất tươi."

"Còn không phải ư, đều là sáng sớm vừa mới hái từ trên cây xuống."

Thời Yên ngước mắt nhìn nàng: "Ngươi nói anh đào này, chỗ Hà Thải Thải cũng có?"

"Sao có thể." Tiểu Mãn nói, "Số lượng trái cây loạt đầu đều không quá nhiều, vương phủ tổng cộng chỉ có một chút như vậy, nô tỳ hoài nghi, Lê Hoa viện của vương gia cũng không có đâu, đều ở chỗ chính phòng."

Thời Yên nghe lời của nàng ấy xong, nhẹ nhàng nhướn đuôi lông mày: "Không thể nào, Khương tổng quản này cả vương gia chúng ta cũng dám khắt khe?"

"Khương tổng quản rất tinh tường, dù sao vương gia cũng không thích ăn mấy cái này, hắn liền dứt khoát đưa hết tới nơi này của chúng ta." Tiểu Mãn nói, lại ấp úng, "Phu nhân, ngài đừng trách nô tỳ lắm miệng nha, kỳ thật nô tỳ cảm thấy, vương gia đối chính phòng chúng ta còn khá tốt."

Vương gia tuy rằng ngày thường đều không tới, nha hoàn hầu hạ vương phi chỉ có mình nàng, nhưng chính phòng bọn họ toàn dùng đồ đạc tốt nhất trong vương phủ. Hơn nữa chính phòng bên này có phòng bếp nhỏ riêng, nấu cơm cũng không cần cùng người khác, mỗi ngày tập trung ăn uống, tháng ngày trôi qua lại không quá thoải mái.

https://thuviensach.vn

Nhưng càng là như vậy, nàng càng không rõ vì sao vương gia lãnh đạm với vương phi như vậy?

Thời Yên nghe Tiểu Mãn nói như vậy, không nhịn được cười một tiếng: "Tiểu hài tử lạnh lợi nhà ngươi."

Tiểu Mãn có chút hiểu sai ý của cô: "Phu nhân, nô tỳ chỉ là thuận miệng nói....."

"Được rồi, ta đang khen ngươi mà, sợ cái gì." Thời Yên vỗ gáy nàng, "Mau đi rửa anh đào đi, thứ này đắt đỏ, không nỡ buông."

"Đúng vậy, nô tỳ đi ngay đây."

Tiểu Mãn đem anh đào rửa sạch tới đây, Thời Yên ăn hơn phân nửa, nghĩ ngợi, lại sai nàng cất cẩn thận những quả dư lại, nói muốn tới Lê Hoa viện đưa cho vương gia.

Tiểu Mãn tự nhiên là đồng ý, nàng ước gì vương gia và vương phi có thể gặp mặt nhau nhiều hơn.

Lục Cảnh Nhiên lúc này đang ngồi ở bên cửa sổ đọc sách, nghe thấy đại môn Lê Hoa viện bị người kẽo kẹt một tiếng đẩy ra, không cần xem cũng biết là ai tới.

-- Dám xông vào Lê Hoa viện của hắn cũng chỉ có vương phi hắn mới cưới vào cửa.

"Vương gia!" Quả nhiên ngay sau đó, thanh âm vương phi nhà hắn lập tức truyền tới, "Ta tới tìm chàng chơi!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Yên thấy Lục Cảnh Nhiên ngồi ở bên cửa sổ, đi thẳng đến phòng hắn, đi tới cửa, cô lễ phép gõ cửa, gọi hắn một tiếng: "Vương gia, ta tới

https://thuviensach.vn

rồi."

"....." Hắn cầm sách trong tay trầm mặc sau một lúc lâu, mới tìm được một câu đáp lại, "Ngươi lại tới làm cái gì?"

Thời Yên giơ cái giỏ trong tay lên, đi đến bên cạnh hắn: "Hôm nay Khương tổng quản đưa anh đào tới, ngài biết không?"

Lục Cảnh Nhiên cũng không ngẩng đầu lên nói: "Loại việc nhỏ này, hắn không cần nhất nhất cho ta biết."

"Ồ, cho nên chàng thật sự không nhận được?"

"....." Lục Cảnh Nhiên mím môi, nói, "Ta không thích ăn mấy cái này, Khương tổng quản đều biết."

"Nhưng thật sự rất ngọt đấy, chàng nếm một quả sẽ thích ngay." Thời Yên chọn một quả anh đào đỏ nhất lớn nhất trong giỏ, đưa tới trước mặt Lục Cảnh Nhiên, "Đều đã rửa sạch sẽ, nếm thử nhé?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn anh đào cô đưa đến trước miệng, sửng sốt một lát. Quả anh đào này nhìn qua thực sự rất mê người, còn chưa ăn vào miệng, đã ngửi được mùi vị thanh ngọt, giống như đang mê hoặc hắn há miệng.

Hắn hơi dời ánh mắt, tự cầm lấy một quả trong giỏ, đưa vào trong miệng: "Ừm, hương vị không tồi."

Tay Thời Yên xấu hổ cố định ở giữa không trung, cô ở trong lòng "xì" một tiếng, thu hồi tay đút anh đào cho chính mình: "Vậy cái này ta đặt ở nơi này."

"Ừ."

https://thuviensach.vn

Hắn cho rằng Thời Yên sẽ rời đi, không nghĩ tới cô lại ngồi xuống đối diện mình, đôi tay chống đầu tò mò nhìn hắn: "Vương gia, chàng đang xem cái gì thế?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nói ngươi cũng không hiểu."

Thời Yên không đồng ý: "Chàng ít xem thường người khác đi, ta cũng từng đọc sách được không."

"Ồ?"

"Cha ta..... Người cha làm sơn tặc kia, trước kia bắt cóc một tiên sinh dạy học, dạy ta đọc sách viết chữ."

Lục Cảnh Nhiên nương có sách trong tay che đậy, khóe miệng hiếm khi gợi lên một độ cong: "Tiên sinh bị bắt cóc tới dạy học, nói vậy dạy ngươi cũng sẽ không tận tâm tận lực."

Thời Yên an tĩnh trong chốc lát, gật gật đầu nói: "Vương gia nói rất có đạo lý, không bằng vương gia tới dạy ta đi?"

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một lát, thay đổi một đề tài, "Ta đã phân phó Khương tổng quản chuẩn bị lễ hồi môn, ngươi tùy thời có thể trở về."

Lục Cảnh Nhiên vừa nhắc nhở như vậy, Thời Yên mới nhớ tới còn có chuyện hồi môn: "Vương gia, chàng không về cùng ta?"

"Không được."

Thời Yên trầm ngâm nói: "Vương gia, như vậy không quá hợp lễ nghĩa, hơn nữa một mình ta trở về, vậy không gọi là hồi môn, mà là bỏ chàng về nhà mẹ đẻ, muốn chàng tự mình đi dỗ, mới có thể trở về cùng chàng."

https://thuviensach.vn

"....." Lục Cảnh Nhiên buông sách trong tay, nhìn cô nói, "Thôi, ta cùng ngươi trở về, nhưng sau đó ngươi không thể lại đến phiền ta."

Thời Yên mở miệng đáp ứng: "Thành giao."

Người phủ thượng thư biết vương gia cùng Thời Yên cùng nhau hồi môn, cả nhà đều ra nghênh đón. Thời Yên ở vương phủ chịu sự đối sử lạnh nhạt của vương gia, bọn họ cũng có biết một vài, nhưng lễ hồi môn hôm nay vẫn phong phú không ném mặt mũi vương phủ.

Đại nữ nhi của Thời Thành Tế - Thời Uyển cũng tới đón tiếp, kỳ thật nàng vẫn luôn có hảo cảm với Lục vương gia, bộ dáng hắn tuấn tiếu, khí chất cũng xuất chúng, không biết bắt được trái tim biết bao nhiêu cô nương, chỉ là cha nàng ghét bỏ hắn là vương gia trên danh nghĩa, không muốn để mình gả qua.

Hôm nay lại lần nữa nhìn thấy Lục vương gia, Thời Uyển vẫn không nhịn được động tâm, một nam tử như vậy, nàng mới mặc kệ hắn có thực quyền hay không, chỉ cần có thể ở cùng hắn đã có rất nhiều nữ tử hâm mộ.

Đáng tiếc hiện tại người đứng bên cạnh hắn, là Thời Yên, mà không phải nàng.

Nhưng mà..... Thời Uyển thẹn thùng vén sợi tóc ra sau tai, mặt đỏ cúi thấp đầu xuống. Vương gia từ lúc vừa vào cửa đã nhìn chằm chằm nàng.

Thời Yên cũng phát hiện, cô nhân lúc mọi người không chú ý, hung hăng véo thắt lưng Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên quả nhiên lập tức nhìn về phía cô -- ngươi véo ta?

Thời Yên cười cười với hắn -- véo chính là đại móng heo nhà chàng.

https://thuviensach.vn

Nghĩ như vậy, Thời Yên liền quyết định đêm nay trở về bảo Tiểu Mãn nấu móng heo cho cô.

Thời Thành Tế đánh gãy bọn họ đối diện, lại hàn huyên với Lục Cảnh Nhiên. Thời Yên kéo tay Liễu thị, nói chuyện riêng tư với nàng.

"Yên Nhi, ở vương phủ sống tốt không?" Liễu thị thật sự thương nữ nhi này, khi còn nhỏ bởi vì nàng không chú ý, hại cô bị sơn tặc cướp đi, thật vất vả tìm trở về, gả cho người, ở nhà chồng lại không được sủng ái.

Thời Yên lại cười nói: "Yên tâm đi nương, ta sống rất tốt."

Lời này nghe vào trong tai Liễu thị, tự nhiên cảm thấy là lời an ủi mình, nhưng nhìn bộ dáng Thời Yên, lại thật là sắc mặt hồng nhuận, thậm chí còn béo hơn so với lúc trước xuất giá một chút..... Như vậy nhìn qua, lại không giống như ở vương phủ chịu khắt khe.

"Như vậy là tốt." Liễu thị nắm tay cô, vui mừng gật đầu, "Đúng rồi, qua thời gian nữa là sinh nhật vương gia, ngươi nghĩ được muốn tặng lễ vật gì cho vương gia chưa?"

Đây là lần đầu tiên Thời Yên biết chuyện này: "Sinh nhật vương gia? Nương làm sao mà biết được?"

Liễu thị có chút buồn cười mà nhìn cô: "Đứa nhỏ ngốc, trước khi thành thân phải hợp bát tự, nương tự nhiên biết."

"À, đúng ha....." Tặng lễ vật cho Lục Cảnh Nhiên sao? Này thật đúng là không dễ làm lắm.

Sau khi cùng Lục Cảnh Nhiên trở lại vương phủ, Thời Yên còn đang cân nhắc việc này, còn Lục Cảnh Nhiên thì gọi Khương tổng quản tới, rõ ràng không vui nói: "Bổn vương hôm nay tới phủ thượng thư, thấy sính lễ đưa sang trước đây, tất cả đều đeo trên người Thời Uyển."

https://thuviensach.vn

Tuy rằng mấy thứ kia nguyên bản chính là chuẩn bị vì cưới Thời Uyển, nhưng nếu hiện tại gả tới là Thời Yên, mấy cái đó tự nhiên cũng là của Thời Yên. Thời Thành Tế không nỡ gả Thời Uyển tới đây, nhưng lại giữ hết sính lễ của hắn cho Thời Uyển, a.

Khương tổng quản thử thăm dò hỏi: "Ý vương gia là?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đêm nay ngươi lén vào phủ thượng thư, lấy tất cắt đồ vật về cho bổn vương."

"..... Dạ."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 36: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (4)

Khương tổng quản đêm đó thật sự đi "tập kích đêm" phủ thượng thư, vì không để người khác nhìn ra manh mối, hắn còn thuận tiện trộm đi một ít vật khác.

Ngày hôm sau, tin tức phủ thượng thư mất trộm truyền ra, mà những tài vật mất trộm hiện tại đang bày trên bàn Lục Cảnh Nhiên.

Khương quản gia tách sính lễ và đồ vật khác ra, hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Vương gia, mấy đồ vật lấy về đưa cho vương phi sao ạ?"

Lục Cảnh Nhiên lắc lắc đầu: "Không được." Ngay từ đầu hắn đã không tính giao số đồ vật này cho Thời Yên, chẳng qua dù Thời Yên không có, cũng không thể để cho người khác bá chiếm.

"Cứ để đây đi, đồ khác lấy đi."

"Dạ." Khương tổng quản một bên thu đồ, một bên nhịn không được ở trong lòng chửi mắng, cho nên hắn chính là bận việc vô ích một buổi tối, đúng không?

Gặp phải chủ tử biệt nữu như vậy, cũng rất mệt.

Quan phủ điều tra chuyện phủ thượng thư mất trộm vài ngày, cũng không điều tra ra manh mối, cuối cùng chỉ có thể không giải quyết được gì.

https://thuviensach.vn

Thời Yên vì việc này còn đặc biệt viết một bức thư an ủi nương nàng, biết nương nàng không có việc gì, đồ đạc cũng không bị mất mới yên tâm.

Thực mau đã đến sinh nhật Lục Cảnh Nhiên. Người Lục vương phủ vốn khiêm tốn, sinh nhật cũng không quá gióng trống khua chiêng, nhưng trong cung và ngoại công Lục Cảnh Nhiên Hà Chí Quốc, vẫn tượng trưng tặng lễ vật qua đây.

Mấy lễ vật đưa tới đều do Khương tổng quản phụ trách kiểm kê, thấy có cái gì vương phi dùng được thì lưu lại, lúc sau tìm cái cớ đưa qua cho cô.

Vương phi buồn rầu rất nhiều ngày nên tặng cho Lục Cảnh Nhiên cái gì, Tiểu Mãn kiến nghị cô thêu túi thơm cho Vương gia, để vương gia tùy thân mang theo, như vậy vương gia có thể lúc nào cũng nghĩ tới vương phi.

Thời Yên cảm thấy ý tưởng của nàng ấy rất tốt, nhưng Thời Mỹ Lệ cái gì cũng biết, chỉ là không biết thêu thùa -- trừ phi là thêu chữ thập.

Nghĩ tới nghĩ lui, cô cảm thấy vẫn làm đồ ăn ngon cho vương gia là thật nhất.

Vì thế hôm sinh nhật Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên dậy thật sớm, ở phòng bếp nhỏ bận rộn làm bữa tiệc lớn cho vương gia. Tiểu Mãn ở bên cạnh giúp cô, hai người phân công hợp tác, không đến bao nhiêu thời gian, phòng bếp nhỏ đã tỏa ra mùi thơm.

Thời Yên nếm thử từng món một, xác định đều làm rất thành công, mới đặt đĩa lên bàn: "Được rồi, đại công cáo thành. Tiểu Mãn, ngươi đi tìm hộp đồ ăn đẹp đẹp tới đây, ta cho vào rồi mang qua cho vương gia."

"Vâng phu nhân."

https://thuviensach.vn

Tiểu Mãn tìm được hộp đồ ăn, giúp đỡ Thời Yên cho món ăn vào xong, đi theo cô tới Lê Hoa viện. Lúc cô tới, Khương tổng quản đang giải thích chuyện trong phủ với Lục Cảnh Nhiên, thấy vương phi tới, rất thức thời cáo từ rời đi trước.

Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên, ngữ khí có vài phần không kiên nhẫn nói: "Sao ngươi lại tới nữa? Không phải đã nói ta và ngươi tới phủ thượng thư, ngươi sẽ không tới phiền ta sao?"

"Đúng vậy, ta đã....." Thời Yên nói tới đây, duỗi ngón tay đầu đếm đếm, "Ta đã năm ngày không tới phiền chàng rồi!"

"....." Lục Cảnh Nhiên không lên tiếng, đi đến bên cạnh bàn ngồi xuống, cầm bừa một quyển sách ra xem. Thời Yên bảo Tiểu Mãn đưa hộp đồ ăn cho mình, vẫy vẫy tay với nàng ấy, bảo nàng ấy đi ra ngoài chờ. Tiểu Mãn cười cười với cô, đi đến ngoài viện còn tri kỷ đóng cửa viện cho họ.

Thời Yên mở hộp đồ ăn ra, bưng từng món ăn ra: "Vương gia, mấy món này đều là ta tự làm, chàng nếm thử đi."

Hộp đồ ăn vừa mở ra, mùi thơm quá mức mê người, Lục Cảnh Nhiên làm bộ cao lãnh cũng không nhịn được nhìn thoáng qua. Trên bàn đều là mấy món mình thích ăn, cũng không biết cô nghe được từ chỗ nào, Lục Cảnh Nhiên hơi hơi mím môi, dịch chuyển ánh mắt: "Ta một ngày ba bữa đều có Bạch Lộ xử lý, không cần làm phiền ngươi."

Thời Yên nói: "Hôm nay không giống, hôm nay là sinh nhật chàng."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Sinh nhật cũng không có gì đặc biệt."

"Đương nhiên là có." Ánh mắt Thời Yên thâm tình nhìn chăm chú vào hắn, "Hôm nay đối với ta mà nói đặc biệt nhất, ngày chàng sinh ra tự nhiên là ngày đặc biệt."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cô học được những lời này từ đâu vậy.

"Không phải một bữa cơm sao, có gì giày vò khốn khổ đâu." Thời Yên bưng cơm ra, lấy hai bát không xới vào từng bát, "Chúng ta cùng nhau ăn đi, mỗi ngày chàng đều một mình ăn cơm, rất không thú vị. Không biết chàng có nghe qua một câu, hai người cùng nhau ăn mới gọi là cơm, một người ăn, đó gọi là thức ăn gia súc."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Hắn cuối cùng vẫn là thỏa hiệp cầm lấy chiếc đũa, không rên một tiếng ăn cơm. Thời Yên thấy hắn vẫn mãi ăn cơm, gắp thật nhiều đồ ăn đến trong bát hắn: "Chàng đừng chỉ ăn mỗi cơm, tay nghề của ta thật sự rất tốt, chàng ăn qua một lần thì sẽ muốn lần thứ hai."

"....." Lục Cảnh Nhiên nếm một miếng đậu hũ ma bà trong bát, có chút ngoài ý muốn nhìn cô một cái. Không nghĩ tới tay nghề của cô thật đúng là không tồi.

Thời Yên nhìn ánh mắt của hắn thì biết hắn suy nghĩ cái gì, cười hì hì hai tiếng: "Không lừa chàng chứ, trước kia ta ở sơn trại, cha ta khóc lóc xin ta nấu cơm cho hắn, ta cũng không làm đâu."

Lục Cảnh Nhiên cúi đầu, không tiếng động mà cong khóe miệng. Bên ngoài Lê Hoa viện, Bạch Lộ mạng theo cơm trưa tới đây, Tiểu Mãn thấy nàng ta, lập tức ngăn nàng ta lại: "Vương phi và vương gia đang ở bên trong dùng cơm trưa, ngươi không cần đưa cơm vào."

Bạch Lộ nhíu nhíu mày, vương phi và vương gia? Theo trong khoảng thời gian này nàng quan sát, vương gia vẫn luôn rất lãnh đạm với vương phi mới vào cửa, thậm chí một đêm cũng không ở cùng nàng ta, sao đột

https://thuviensach.vn

nhiên lại cùng ăn cơm? Nghĩ đến hôm nay là sinh nhật vương gia, nàng liền cảm thấy định là vương phi lại tới lấy lòng vương gia.

Mặc kệ như thế nào, nàng đều tiến vào xem, nhất cử nhất động của vương gia nàng đều phải bẩm báo trong cung. Bất đắc dĩ Tiểu Mãn vẫn luôn ngăn cản nàng, đang lúc nàng muốn phát tác, lại một người hướng bên này.

Hà Thải Thải tới, trên mặt đầy vẻ tức giận, nàng ta nổi giận đùng đùng đẩy Tiểu Mãn và Bạch Lộ chắn ở cửa ra, cơ hội cản nàng ta cũng không cho các nàng, liền xông vào Lê Hoa viện.

Tiểu Mãn sợ nàng sẽ làm hỏng chuyện của vương phu, vội chạy vào, Bạch Lộ chuyển mắt, cũng theo sát sau đó bước vào đại môn Lê Hoa viện.

"Biểu ca!" Hà Thải Thải vừa tiến đến, liền gọi Lục Cảnh Nhiên, thanh âm nghe vừa tức giận vừa ấm ức. Sau khi thấy vương gia và vương phi ngồi cùng nhau ăn cơm, sắc mặt nàng ta càng khó nhìn: "Ngươi cái nữ nhân ác độc này, còn không biết xấu hổ tới gặp biểu ca?"

Thời Yên cầm chiếc đũa trong tay, nhìn nàng ta cười không nói chuyện. Hà Thải Thải thấy dáng vẻ này của cô, tức giận cáo trạng với Lục Cảnh Nhiên: "Biểu ca, nàng ta xé hỏng món quà ta định tặng cho huynh rồi!"

Nàng ta vừa nói, vừa vỗ hai mảnh giấy vẽ "bụp" lên bàn, trên bức tranh, thật đúng là chính là Lục Cảnh Nhiên.

Thời Yên hỏi: "Ngươi nói là ta xé hỏng?"

"Không phải ngươi thì là ai?" Hà Thải Thải nhìn về phía cô, "Mấy hạ nhân trong viện ta đều nói thấy ngươi đã tới!"

https://thuviensach.vn

"Ngươi đừng ngậm máu phun người!" Tiểu Mãn lập tức đứng ra nói chuyện giúp vương phi nhà mình, "Vương phi sáng sớm đã chuẩn bị cơm trưa cho vương gia, căn bản không ra khỏi cửa!"

"A, ngươi là nha hoàn của nàng ta, đương nhiên giúp đỡ nàng ta nói chuyện. Ta biết, nàng ta chính là không quen nhìn ta, cho nên cố ý xé hỏng bức tranh ta định tặng cho biểu ca!"

Tiểu Mãn còn muốn nói gì đó, bị Thời Yên ngăn cản. Cô nhìn bức tranh bị xé thành hai nửa, cười với Hà Thải Thải: "Là như thế này, ngươi mới vừa nhận thức ta, cho nên khả năng không quá hiểu biết ta. Nếu ta thật sự không quen nhìn ngươi, ta sẽ không xé tranh của ngươi, ta sẽ trực tiếp xé ngươi."

Hà Thải Thải: "....."

Nàng ta nhất thời bị nghẹn không nói lên lời, biểu tình và ngữ khí nói chuyện của Thời Yên khiến nàng ta tin tưởng cô thật sự sẽ nói được làm được. Dù sao cũng là nữ nhân lớn lên trong ổ thổ phỉ, cái gì không làm được?

Bức tranh này cũng xác thật không phải Thời Yên xé hỏng, là vừa rồi ở trên đường tới, trong lúc vô ý nàng ta nghe thấy Khương tổng quản nói với hạ nhân, vương phi và vương gia đang dùng cơm trưa, bảo cho bọn họ đừng đi quấy rầy, dưới sự tức giận tự mình xé.

"Biểu ca....." Nàng ta đành phải xin giúp đỡ từ vương gia, hy vọng hắn có thể giúp mình nói chuyện, tốt xấu bọn họ cũng là biểu huynh muội, quan hệ cũng phải tốt hơn một vương phi không có tình cảm đúng không?

Ai ngờ ánh mắt vương gia lại lạnh băng đến đáng sợ, làm nàng ta nuốt những lời còn lại vào trong bụng.

https://thuviensach.vn

"Cãi nhau xong rồi sao? Cãi nhau xong rồi tất cả đều đi ra ngoài cho ta."

Hà Thải Thải rất ấm ức, lấy lại bức tranh trên bàn xoay người đi ra ngoài. Thời Yên lại da mặt dày ngồi ở tại chỗ, tiếp tục bưng bát ăn cơm.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô nhíu nhíu mày: "Ngươi còn không đi?"

Thời Yên nói: "Đồ ăn phòng bếp làm hôm nay đều ở chỗ này, trở về không có cơm ăn."

Tiểu Mãn cực kỳ nhanh trí kéo Bạch Lộ, nói với nàng: "Không nghe thấy vương gia kêu chúng ta đều đi ra ngoài sao?"

Bạch Lộ: "....."

Ta cảm thấy là đang kêu "các ngươi".

Tiểu Mãn đối với vương phi đó là một mảnh trung tâm, mạnh mẽ lôi kéo Bạch Lộ đi ra ngoài, Lê Hoa viện lập tức chỉ còn lại có hai người Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên. Thời Yên nhìn Lục Cảnh Nhiên ngồi ở đối diện, nuốt thức ăn trong miệng, hỏi hắn: "Chàng ăn no rồi? Dễ nuôi sống nhỉ."

"....." Lục Cảnh Nhiên một lần nữa cầm lấy chiếc đũa, bắt đầu ăn cơm. Thời Yên tổng cộng làm bốn mặn một canh, cuối cùng toàn bộ bị ăn sạch sẽ.

Đối với chuyện theo đuổi Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên rất tâm đắc, Lục Cảnh Nhiên thế giới này, mỗi lần ngoài miệng đều nói không cần, đến cuối cùng, mỗi một lần đều thỏa hiệp.

Cô cảm thấy hắn lãnh đạm với mình như vậy, khẳng định là có nguyên nhân, mà nguyên nhân này, sau sự kiện lần tới, dần dần hiện manh mối.

https://thuviensach.vn

Đó là chuyện vừa qua sinh nhật Lục Cảnh Nhiên không bao lâu, Thời Yên nghe Tiểu Mãn nói, hình như vương gia sinh bệnh.

Sinh bệnh có thể nói là cơ hội kéo gần quan hệ cực tốt, vì thế cô trước tiên chạy tới Lê Hoa viện vấn an hắn.

Bạch Lộ canh giữ ở cửa phòng, thấy Thời Yên lại đây, cũng không cho cô đi vào: "Vương phi, thân thể vương gia ôm bệnh nhẹ, không tiện gặp ngươi."

Thời Yên cảm thấy rất buồn cười: "Chính là bởi vì hắn bị bệnh, ta mới đến thăm hắn."

Bạch Lộ vẫn không thuận theo không buông tha: "Đã mời đại phu tới khám chữa cho vương gia, vương gia uống thuốc, vừa mới ngủ."

Thời Yên nói: "Ta không quấy nhiễu hắn, chỉ xem tình huống của hắn."

"Vương phi, vẫn là chờ vương gia khoẻ lên chút ngài lại đến đi."

Thời Yên rốt cuộc nổi giận: "Một nhà hoàn nho nhỏ như ngươi dựa vào cái gì cản ta? Tránh ra." Cô đẩy Bạch Lộ che ở trước mặt ra, Bạch Lộ theo bản năng mà né một chút.

Con ngươi Thời Yên khẽ nhúc nhích, Bạch Lộ này từng tập võ.

Cô bắt lấy khe hở này đẩy cửa phòng đi vào. Lục Cảnh Nhiên nằm ở trên giường, sắc mặt thật không tốt. Cô dùng mu bàn tay dán lên mặt hắn, lạnh lẽo.

Bạch Lộ nói hắn cảm nhiễm phong hàn, Thời Yên cảm thấy không giống. Bệnh trạng của hắn càng như là trúng độc.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 37: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (5)

Thời Yên quay đầu, nhìn về phía Bạch Lộ cùng tới đây: "Ngươi nói đại phu đã tới khám chữa qua? Phương thuốc đâu, lấy ra ta nhìn xem."

Bạch Lộ không nghĩ tới cô lại hỏi tới cùng như vậy, mím môi nói: "Phương thuốc ta lấy thuốc xong, quên ở hiệu thuốc."

Thời Yên hừ cười một tiếng, lại hỏi: "Vậy thuốc đâu?"

Bạch Lộ nhìn cô một cái, xoay người nói: "Vương phi mời đi theo nô tỳ."

Bạch Lộ dẫn Thời Yên tới phòng bếp, nơi đó xác thật có dấu vết thuốc sắc qua, trên bệ bếp, còn bày non nửa chén thuốc chưa uống, màu đen tuyền, nhìn qua liền rất khó uống.

Thời Yên đi qua, bưng lên ngửi: "Cái này chính là đại phu kê thuốc cho vương gia?"

"Phải."

"Ồ." Thời Yên cầm chén đưa qua, nói với Bạch Lộ, "Vậy ngươi cầm chén thuốc uống đi."

"....." Bạch Lộ không nghĩ tới cô sẽ đưa ra yêu cầu này, kinh ngạc nhìn cô một cái, thực mau lại khôi phục bình tĩnh, "Vương phi, đây là thuốc

https://thuviensach.vn

đại phu kê cho vương gia, nô tỳ lại không sinh bệnh, vì sao phải uống thuốc."

Thời Yên nhìn nàng ta cười cười: "Sợ hãi như vậy làm cái gì? Khuôn mặt nhỏ trắng hết cả ra rồi." Cô để sát vào nàng ta, tinh tế mà nhìn kỹ nàng: "Như thế nào, sợ bị độc chết sao?"

Bạch Lộ tự giữ trấn định nói: "Vương phi, xin đừng lấy nô tỳ làm trò cười."

Thời Yên nói: "Ta không bắt ngươi làm trò cười, ta là thiệt tình bảo ngươi uống thuốc."

Nói rồi cô cầm chén thuốc đưa đến trước miệng Bạch Lộ, Bạch Lộ sốt ruột, đẩy tay cô ra, hất chén thuốc xuống đất.

Thời Yên nhìn thoáng qua thuốc bị hất ra ngoài, thả lại cái chén trong tay lên trên bệ bếp. Nha hoàn này, vừa thấy liền có vấn đề, cô không tin Lục Cảnh Nhiên không phát giác. Nhưng hắn vẫn giữ nàng ta lại bên cạnh, cô cũng không dám tùy tiện ra tay, sợ mình phá hủy bố cục của hắn.

Tuy rằng Lục Cảnh Nhiên cái gì cũng chưa nói với cô, nhưng vương gia mà -- đặc biệt là vương gia Tấn Giang, mười người có chín đều là muốn tạo phản.

"Vương phi tha tội, nô tỳ không phải cố ý." Bạch Lộ không hề có thành ý mà nói một câu.

Thời Yên cười với nàng ta, nói: "Không sao." Nói xong, cô phân phó Tiểu Mãn: "Đi, lại mời đại phu tới cho ta, chuẩn bệnh cho vương gia."

"Vâng, phu nhân." Tiểu Mãn nhanh như ma mà đi ra ngoài mời đại phu, không đến bao nhiêu thời gian, nàng liền mang theo một nam nhân trung niên tới Lê Hoa viện, "Phu nhân, đại phu mời tới."

https://thuviensach.vn

Người tới vào phòng, trước nhìn thoáng qua Bạch Lộ đứng ở một bên, sau đó mới hướng Thời Yên hành lễ. Thời Yên không nhìn sót động tác nhỏ của hắn, nhưng cũng không nói cái gì: "Ngươi khám giúp vương gia."

"Vâng, vương phi." Đại phu bắt mạch cho Lục Cảnh Nhiên một lát, đứng dậy đáp, "Vương phi, vương gia cảm nhiễm phong hàn, cũng không lo ngại."

Hắn nói xong lời này, Bạch Lộ liền pha vài phần đắc ý nói: "Vương phi, nô tỳ không có lừa ngài mà, vương gia xác thật là cảm nhiễm phong hàn."

Thời Yên mím môi, nàng không tin lời đại phu này, nhưng dù đổi đại phu, cô cũng không dám bảo đảm không bị Bạch Lộ thu mua.

Cô nhớ tới giải độc tán ở Thương thành của hệ thống, nếu Lục Cảnh Nhiên thật là trúng độc, ăn cái này hắn là sẽ tốt lên. "Hệ thống, giải độc tán có tác dụng phụ gì không?"

【 Không có, uống xong còn có thể cường thân kiện thể. 】

"....." Vì bán thương phẩm, thật là lời lừa đảo gì đều có thể nói ra, "Ta mua."

Trên người cô chỉ còn 100 điểm tích phân cuối cùng, vừa vặn đủ mua giải độc tán cho Lục Cảnh Nhiên.

【 Có tiêu hao 100 tích phân mua phương thuốc giải độc tán? 】

"Có."

【 Đinh! Mua sắm thành công, khấu trừ 100 điểm tích phân. Thương phẩm đã gửi đi đến tay nải, xin tự xem xét. 】

https://thuviensach.vn

Thời Yên thấy bên dưới góc phải có cái điểm đỏ nhắc nhở, liền nhấn một cái, trước mắt bay ra một tờ giấy, mặt trên viết mấy chữ "Phương thuốc giải độc tán", phía dưới liệt kê những dược liệu cần dùng tới.

"....." Thời Yên ngừng lại một lúc, mới mở miệng nói, "Ý là ta còn phải tự mình đi tìm dược liệu?"

【 Chúng ta bán vốn dĩ là [phương thuốc] mà, giấy trắng mực đen, không lừa già dối trẻ 】

Thời Yên: "....."

Cảm giác giống như lại bị lừa..... 100 điểm tích phân của cô!

【 Phương thuốc chẳng lẽ không có lời hơn thành phẩm? Có phương thuốc, cô có thể phối ra rất nhiều thành phẩm. 】

"....." Nói thì nói vậy, nhưng nhìn xem mặt trên đều viết dược liệu gì -- Tuyết Lê Hoa, lấy được ở đỉnh Đông Sơn, Bạch Ngọc Châu, lấy được ở sông Nam Sa. Thần mẹ nó vừa phải lên núi vừa phải xuống biển.

【 Cố lên! 】

Thời Yên: "....."

Không biết hệ thống có thể khiếu nại không nhỉ, không, trực tiếp khiếu nại công ty bọn họ mới tốt!

Thời Yên tắt Thương thành, bảo Tiểu Mãn tiễn đại phu đi, lại phân phó nàng: "Ta muốn xuất phủ một chuyến, ngươi chiếu cố vương gia, đừng cho người khác cho hắn ăn uống đồ linh tinh."

Tiểu Mãn lo lắng nhìn nàng: "Phu nhân, ngài muốn một mình đi ra ngoài sao?"

https://thuviensach.vn

"Ừ, trước khi trời tối ta khẳng định trở về, ngươi ấn theo ta phân phó mà làm." Thời Yên công đạo xong, liền trở về phòng thay trang phục tiện hành động, cưỡi ngựa tới Đông Sơn.

Đông Sơn cũng không quá xa, cưỡi ngựa qua đó căn bản không đến bao nhiêu thời gian, phiền toái chính là, phải leo lên đỉnh Đông Sơn.

【 Nhắc nhở hữu nghị, có thể sử dụng khinh công 】

Hệ thống vừa nói như vậy, Thời Yên cũng nghĩ tới, thế giới này, từ nhỏ cô đi theo cha đầu lĩnh sơn tặc tập võ, có thể nói là võ nghệ cao cường. Chẳng qua khinh công, cô chưa từng dùng một lần.

Cô thử vận khí tại chỗ trước, sau đó nhấn mũi chân, cả người như chim nhỏ uyển chuyển nhẹ nhàng bay lên trời. Sau khi thích ứng vài lần, Thời Yên ngẩng đầu nhìn ngọn núi không tính quá cao trước mặt, điểm mũi chân bay lên trên.

Chỉ dùng một lần khinh công là không thể lên đến đỉnh núi, Thời Yên ở trên đường tìm vài điểm phát lực, bay lên không năm sáu lần, mới cuối cùng dừng ở đỉnh núi. Trên đỉnh núi trụi lủi, chỉ có mấy bông hoa sinh trưởng ven vách núi. Thời Yên đi qua, nhổ tận gốc đóa hoa màu trắng.

【 Đinh! Thu hoạch một đóa Tuyết Lê Hoa nhị cấp】

Thời Yên hỏi: "Nhị cấp là có ý gì?"

【 Dược liệu cấp bậc càng cao, công hiệu càng nhiều, dược liệu đỉnh cấp không chỉ giải bách độc, dùng xong còn có thể bách độc bất xâm. 】

"Ồ, thì ra là thế." Tuy rằng nghe rất mê người, nhưng Lục Cảnh Nhiên còn đang đợi cô trở về, dược liệu nhị cấp cũng tạm chấp nhận dùng đi. Thời Yên cất Tuyết Lê Hoa đi, lại dùng khinh công bay xuống núi.

https://thuviensach.vn

Không thể không nói, sử dụng kinh công này, thật sự rất giống trò chơi khinh công trước kia cô chơi.

Rời Đông Sơn, Thời Yên lại cưỡi ngựa không ngừng chạy tới sông Nam Sa. Sông Nam Sa dòng nước chảy xiết, cũng may mực nước không sâu, nước cũng tương đối sạch trong. Thời Yên cởi giày, vén cao ống quần, ở trong sông tìm Bạch Ngọc Châu.

Thứ này còn khó tìm hơn Tuyết Lê Hoa, Thời Yên ngâm trong nước một lát liền có chút đứng không vững, dứt khoát lại lên bờ tìm một nhánh cây vừa tay, làm quải trượng chống ở đáy sông.

Bỗng nhiên một hạt châu tỏa ra bạch quang long lanh hấp dẫn lực chú ý của cô, cô khom thắt lưng đau nhức nhặt hạt châu từ trong nước lên.

【 Đinh! Thu hoạch một viên Bạch Ngọc Châu tam cấp! 】

Thời Yên thở ra một hơi, đặt Tuyết Lê Hoa và Bạch Ngọc Châu ở cùng nhau, ra roi thúc ngựa chạy về vương phủ.

Lúc cô về, mặt trời đã ngả về tây. Cô tới Lê Hoa viện nhìn tình huống của Lục Cảnh Nhiên trước, trên trán vẫn thấm rất nhiều mồ hôi lạnh, môi cũng có chút trắng bệch.

Cô không trì hoãn, tự mình tới phòng bếp chế thuốc cho Lục Cảnh Nhiên. Căn cứ phương thuốc, nghiền nát Bạch Ngọc Châu thành bột phấn rồi nấu cùng Tuyết Lê Hoa là được. Chế thuốc xong, cô bưng đến phòng, đỡ Lục Cảnh Nhiên thẳng lên.

"Vương gia." Cô khẽ gọi hắn một tiếng, Lục Cảnh Nhiên nghe được tiếng của cô, hơi hơi mở mắt. Tấm mắt hắn mơ hồ không rõ, chỉ miễn cưỡng phân biệt ra người trước mắt là Thời Yên.

https://thuviensach.vn

"Mở miệng, uống thuốc." Cô đưa chén thuốc tới bên miệng mình, Lục Cảnh Nhiên không biết cô muốn cho mình uống cái gì, nhưng vào lúc cô kêu hắn mở miệng một lần nữa, nghe lời mà mở miệng ra.

Chất lỏng vào miệng mang theo vị chua xót, khó có thể nuốt xuống, Lục Cảnh Nhiên nhăn mày lại, lại nghe Thời Yên ở bên tai nói: "Ngoan, uống hết nó đi."

..... Còn có thể làm sao bây giờ, Lục Cảnh Nhiên tuy rằng trong lòng không muốn, vẫn cầm chén thuốc uống sạch sẽ.

Thời Yên thấy hắn uống thuốc xong, mới yên tâm, cô đặt hắn lại trên giường, lại sai Tiểu Mãn bê chậu nước ấm tới, lau mặt giúp hắn: "Đêm nay ta canh giữ ở đây."

Lời này như nói với Tiểu Mãn, lại như nói với Bạch Lộ. Vương phi phải ở lại chỗ này, Bạch Lộ cũng không thể cứng rắn đuổi cô đi, chỉ đành cùng Tiểu Mãn canh giữ ở ngoài phòng.

Lục Cảnh Nhiên uống thuốc xong, sắc mặt tốt hơn không ít, điều này càng làm cho Thời Yên xác định, hắn tuyệt không phải phong hàn đơn giản. Cô nhìn hắn một hồi, cơn buồn ngủ ập đến. Thời Yên ngáp một cái, dựa vào mép giường ngủ rồi.

Sáng sớm hôm sau, chim chóc hót líu lo đầu cành, Lục Cảnh Nhiên tỉnh lại trong mộng đẹp nặng nề. Ý thức được có người nằm bên cạnh mình, ánh mắt hắn trở nên sắc bén, cảnh giác nhìn cô.

Thời Yên.....

Sau khi nhận ra người bên cạnh, ánh mắt Lục Cảnh Nhiên trở nên nhu hòa. Cô dựa vào người hắn, nhắm mắt lại tựa hồ đang ngủ ngon lành. Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, không nhịn được nâng tay lên, muốn sờ tóc cô.

https://thuviensach.vn

Thời Yên bỗng nhiên hừ hừ hai tiếng, tỉnh lại, Lục Cảnh Nhiên vội thu hồi tay, thả lại trong ổ chăn.

Thời Yên tỉnh lại, duỗi thắt lưng, sau đó nhìn thấy Lục Cảnh Nhiên trên giường trợn tròn mắt.

"Vương gia, chàng tỉnh rồi à!" Thời Yên kinh hỉ nhìn hắn.

Lục Cảnh Nhiên dời ánh mắt, nhàn nhạt ừ một tiếng.

"Ta đỡ chàng lên." Thời Yên nói xong, tới đỡ Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên vốn dĩ muốn nói để tự hắn, nhưng tay Thời Yên đã sờ lên eo hắn.

Nơi bị cô đụng không hiểu sao nóng lên, ngay cả tim đập cũng không ngăn được nhanh hơn.

"Vương gia, chàng làm sao vậy? Chẳng lẽ còn hơi sốt?" Thời Yên đã nâng hắn dậy, nhưng thấy gương mặt hắn ửng đỏ, cho rằng hắn còn có chỗ nào không thoải mái.

Trước mắt tay Thời Yên sắp chạm tới mặt mình, Lục Cảnh Nhiên vội né tránh: "Ta không có việc gì."

"..... Ồ." Thời Yên ngượng ngùng thu hồi tay, lại hỏi hắn, "Chàng muốn ăn gì không? Ta bảo Tiểu Mãn đi làm."

"Không cần, Bạch Lộ sẽ tự chuẩn bị, ngươi đi về trước nghỉ ngơi đi."

Nhắc tới Bạch Lộ, Thời Yên nói cũng trở nên muốn nói lại thôi: "Vương gia, về Bạch Lộ....."

"Ngươi ngoan ngoãn ở chính phòng là được, chuyện khác đừng quản."

https://thuviensach.vn

Thời Yên nhìn chằm chằm hắn một hồi, cuối cùng hừ một tiếng với hắn: "Vậy tùy chàng đi, ta trở về ngủ."

Thời Yên đi ra Lê Hoa viện, gọi Tiểu Mãn trở về. Lục Cảnh Nhiên nhìn bóng dáng của cô, nắm tay đặt ở bên cạnh người dần dần tạo thành một quyền.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 38: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (6)

Sau khi Thời Yên rời đi, Bạch Lộ tới phòng bếp chuẩn bị cơm sáng cho vương gia. Khương tổng quản nhân lúc này đi vào Lê Hoa viện thăm Lục Cảnh Nhiên.

"Vương gia, thân thể ngài khỏe chưa?"

Lục Cảnh Nhiên gật đầu nói: "Không sao." Từ lúc hắn đi vào vương phủ, Thái Hậu lập tức phái Bạch Lộ đến bên cạnh hắn, hắn vẫn luôn biết, các nàng đang âm thầm hạ độc hắn.

Độc dược này mãn tính, sẽ không lập tức muốn mạng người, nhưng sẽ chậm rãi kéo suy sụp thân thể. Dù hắn sống ở vương phủ, không khống chế thực quyền, Thái Hậu vẫn không yên tâm hắn.

Một năm gần đây, độc của hắn phát tác càng ngày càng thường xuyên, chính như Thái Hậu mong muốn, dù cho hắn có dã tâm, thân thể cũng không chống đỡ được dã tâm của hắn. Đáng tiếc nàng ngàn tính vạn tính, lại không tính được hắn căn bản không phải Lục Cảnh Hành.

"Đúng rồi, vừa rồi ta thấy hình như trên cổ tay vương phi có vết thương, là chuyện như thế nào?"

Khương tổng quản đáp: "Hồi bẩm Vương gia, sau khi vương phi biết ngài sinh bệnh thì tìm đại phu tới khám chữa cho ngài, tựa hồ không tin lời đại phu, nàng lại tự mình đi ra ngoài tìm thuốc cho ngài uống."

https://thuviensach.vn

Hắn vừa nói như vậy, Lục Cảnh Nhiên liền nghĩ tới, ngày hôm qua lúc hắn mơ mơ màng màng nhớ rõ Thời Yên bảo hắn uống thuốc đi, hôm nay tỉnh lại, còn tưởng rằng đây chỉ là cảnh trong mơ.

"Có điều thuốc này của vương phi thật sự hữu dụng, vương gia ngài trông tinh thần hơn rất nhiều."

Lục Cảnh Nhiên cũng tự cảm thấy thân thể tốt hơn ngày xưa rất nhiều, bởi vì bị hạ độc thời gian dài, thân thể hắn vẫn luôn không tốt lắm, nhưng hiện tại hắn cảm giác thân thể thoải mái xưa nay chưa từng có.

Hắn cúi đầu, tựa hồ có chút xuất thần, qua một hồi lâu, mới ngẩng đầu phân phó Khương tổng quản: "Ngươi sai người đưa chút thuốc mỡ tới chỗ vương phi, thuận tiện nhìn xem vương phi bị thương thế nào."

"Dạ." Khương tổng quản mới vừa đồng ý, liền nghe thấy có tiếng bước chân hướng bên này. Hắn lùi về sau một bước, cùng Lục Cảnh Nhiên nói chuyện trong vương phủ.

Bạch Lộ ở bên ngoài gõ cửa, nhìn thoáng qua Khương tổng quản đứng ở một bên, bưng cơm sáng tiến vào: "Vương gia, mời dùng đồ ăn sáng."

"Ừ," Lục Cảnh Nhiên lên tiếng, cầm lấy cái thìa ăn một ngụm cháo trong bát.

Thời Yên trở về phòng lăn qua lộn lại không ngủ được. Việc Lục Cảnh Nhiên trúng độc, cô càng nghĩ càng không yên tâm, tốt xấu hắn cũng là một vương gia, những người này lại công khai hạ độc hắn. Còn có Bạch Lộ, dám to gan như vậy, người sau lưng khẳng định lai lịch không nhỏ.

Là Hoàng Thượng? Hay là Thái Hậu?

Bối cảnh triều đại giả thiết này cô vẫn hiểu biết một ít, Thái Tử tuổi nhỏ kế vị, Thái Hậu nói tuổi hắn quá nhỏ, nên vẫn luôn phụ tá triều chính,

https://thuviensach.vn

mà phụ tá..... lại phụ tá tới tận hiện tại.

Trong cung chân chính cầm quyền chính là Thái Hậu, tiểu hoàng đế đã sớm bị nàng hư cấu.

Tiểu Mãn thấy cô đột nhiên cá chép lộn mình từ trên giường ngồi dậy, hoảng sợ: "Phu nhân, lại có chuyện gì?"

Thời Yên nói: "Ngày hôm qua dược liệu ta lấy về chỉ dùng một ít, ngươi đợi chút dựa theo phương pháp ta nói lại sắc chút thuốc, đưa qua cho vương gia."

"Dạ."

"Hôm nay ta còn muốn đi ra ngoài một lần, trước khi trời tối sẽ về phủ."

Tiểu Mãn muốn ngăn cô: "Phu nhân, nếu đi tìm thuốc cho vương gia, để nô tỳ đi là được, ngài ở trong phủ cùng vương gia đi."

"Không được, dược liệu kia chỉ có ta có thể tìm được." Thời Yên nghĩ tới, những người này nói không chừng khi nào đó lại hạ độc Lục Cảnh Nhiên, cùng với mỗi lần sắc thuốc cho hắn uống, không bằng tìm được dược liệu đỉnh cấp của hệ thống, từ nay về sau bách độc bất xâm.

Cô thay quần áo nhẹ, lại tới Đông Sơn và sông Nam Sa, chỉ là tìm cả ngày, dược liệu cao cấp nhất tìm được cũng mới ngũ cấp.

【 Dược liệu ngũ cấp có thể bách độc bất xâm ở trong phạm vi thời gian nhất định. 】

"..... Thời gian nhất định là bao nhiêu?"

【 Sáu tháng 】

https://thuviensach.vn

Được thôi, đã rất không tồi. Sáu tháng, hắn là có thể giải quyết xong chuyện rồi chứ?

Cô một lần nữa mang theo dược hồi phủ, mới vừa bước vào cửa viện chính phòng, liền thấy Khương tổng quản đứng ở trong viện. Thời Yên khụ một chút, đi lên hỏi: "Khương tổng quản, có chuyện gì sao?"

Khương tổng quản mỉm cười với cô, nói: "Không biết hôm nay vương phi đi nơi nào?"

"À, đi hái chút dược liệu." Hôm nay cô đi ra ngoài, còn đặc biệt đeo cái sọt, lúc này bên trong đều là dược liệu hôm nay thu thập được. Khương tổng quản không đi xem dược liệu cô nói, mà lơ đãng đánh giá trên người cô một chút, mới nói: "Ngài là vương phi tôn quý, vẫn là không cần tùy tiện ra phủ tốt hơn, có chuyện gì sai hạ nhân đi làm."

Thời Yên nói: "Đã biết, phiền Khương tổng quản."

Khương tổng quản gật đầu, lúc này mới rời đi. Thời Yên nhìn bóng dáng hắn, quay đầu lại hỏi Tiểu Mãn: "Khương tổng quản ở chỗ này chờ bao lâu rồi?"

Tiểu Mãn nói: "Phu nhân, ngài xem như đã trở lại. Hôm nay ngài chân trước mới vừa đi, sau lưng người của Khương tổng quản liền tới chính phòng đưa thuốc mỡ, thấy ngài không ở đây thì trực tiếp đi thông báo cho vương gia, sau đó, Khương tổng quản tới."

Thời Yên nói: "Bọn họ cũng quá chuyện bé xé ra to rồi."

Tiểu Mãn nói: "Phu nhân, ngài một mình đi ra ngoài xác thật không tốt lắm, hơn nữa ngài mãi không trở lại, vương gia chỉ sợ là sốt ruột."

Thời Yên khụ một tiếng: "Gấp cái gì? Còn sợ ta không trở lại sao?"

https://thuviensach.vn

"Còn không phải là sợ ngài không trở lại sao."

Thời Yên gõ đầu nàng ấy: "Được rồi, làm chút gì cho ta ăn đi, ta sắp chết đói rồi."

"Nô tỳ đi ngay."

Sau khi Tiểu Mãn rời đi, Thời Yên chống tay, ngồi xuống trên cửa sổ. Tâm trạng cô có chút sung sướng đung đưa cẳng chân, nhìn ánh nắng chiều nơi chân trời.

Vương gia thật đúng là miệng chê nhưng thân thể lại thành thật, không phải cô đi ra ngoài một ngày sao, còn phái Khương tổng quản tới đây theo dõi.

Khương tổng quản thấy Thời Yên bình an trở về, mới vội vàng đi phục mệnh vương gia, nói cho hắn vương phi không sao.

"Nàng lại đi ra ngoài hái thuốc?"

"Dạ."

"Có bị thương không?"

"Thuộc hạ nhìn sơ qua thì không trở ngại, chỉ là quần áo có chút ô uế."

Lục Cảnh Nhiên nhìn hắn một cái: "Cái gì gọi là nhìn sơ qua?"

"....." Chính là, không dám nhìn kỹ. Hắn sợ bị vương gia đánh chết.

"Được rồi, ngươi đi xuống trước đi, về sau thường xuyên phái người tới chính phòng giáo dục, không cần không có việc gì lại chạy ra bên ngoài."

https://thuviensach.vn

"..... Đã biết." Vương gia rõ ràng là lo lắng cho người ta, còn phải làm ra bộ dáng tức giận, phái hắn tới chính phòng giáo dục vương phi.

Hắn nào dám.

Không biết có phải Khương tổng quản giáo dục có tác dụng hay không, ngày hôm sau vương phi thành thành thật thật ở vương phủ, chỗ nào cũng không đi. Nhưng thật ra tiểu công tử phủ tướng quân Đào Thanh nghe nói thân thể vương gia bệnh nhẹ, đặc biệt chạy tới vương phủ thăm bệnh.

Lại nói tiếp, vị Đào tiểu công tử này còn là Lục Cảnh Nhiên nhận thức ở trên thuyền hoa..... Đào Thanh tuy sinh ra ở phủ tướng quân, nhưng tính cách hoàn toàn khác mấy ca ca của hắn, không chỉ có luyện công, đi học đều lười biếng, còn thích ra vào nơi hoa bướm, quả là một người ăn chơi trác táng.

Nhưng cũng bởi vì hắn là tiểu công tử phủ tướng quân không có chỗ dùng, cho nên hắn cùng vương gia giao hảo mới không dẫn tới người trong cung chú ý.

Lục Cảnh Nhiên sáng sớm đã nghe nói Đào Thanh tới vương phủ, nhưng chờ đến sắp dùng cơm trưa vẫn chưa thấy bóng người. Hắn khẽ nhăn mày, chẳng lẽ còn lạc đường trong vương phủ chắc.

Hắn nhân lúc Khương tổng quản tới hội báo công việc vương phủ, thuận tiện hỏi thăm hắn một chút: "Đào Thanh đâu? Không phải nói sân sớm hôm nay hắn đã tới rồi?"

Bị hỏi đến vấn đề này, sắc mặt Khương tổng quản trong nháy mắt trở nên có chút vi diệu. Lục Cảnh Nhiên nhìn hắn, hỏi: "Làm sao vậy? Hắn lại gây họa gì?"

"Cũng không có, chỉ là....."

https://thuviensach.vn

"Chỉ là cái gì?"

"Chỉ là....." Khương tổng quản ấp a ấp úng nói, "Đào công tử trên đường tới Lê Hoa viện, ở trong hoa viên gặp vương phi, Hà Thải Thải cô nương cũng ở, mấy người ở trong hoa viên, tựa hồ trò chuyện rất vui vẻ."

Bản lĩnh dỗ cô nương vui vẻ của Đào Thanh Lục Cảnh Nhiên đã gặp qua, đừng nói Hà Thải Thải chưa thấy qua việc đời, ngay cả những cô nương duyệt người vô số trên thuyền hoa cũng có thể bị hắn dỗ dành đến tâm nở hoa.

Chẳng qua Khương tổng quản vừa rồi nói cái gì? Vương phi cũng ở?

Hắn ngước mắt nhìn Khương tổng quản, ánh mắt không thân thiện lắm: "Vương phi hiện tại còn ở hoa viên?"

Khương tổng quản xoa xoa chóp mũi: "Lúc vừa rồi thuộc hạ tới đây, bọn họ còn ở."

A.

Lục Cảnh Nhiên ở trong lòng cười lạnh một tiếng, không nói chuyện nữa. Khương tổng quản đứng ở tại chỗ không biết nên tự xử như thế nào, đang muốn cáo lui với vương gia, liền nghe tiếng Đào Thanh từ bên ngoài truyền đến: "Lục huynh, ngươi ở đó không?"

Lục Cảnh Nhiên ngước mắt ra bên ngoài nhìn thoáng qua, không có lên tiếng. Đào Thanh tự quen thuộc mà đi vào, thấy hắn ngồi ở bên cửa sổ đọc sách, liền đi tới bên người hắn ngồi xuống, còn tự rót ly trà cho mình: "Hai ngày trước nghe nói ngươi bị bệnh, hôm nay vừa thấy, nhưng thật ra cảm thấy ngươi rất có tinh thần."

"Bệnh cũ, không nhọc Đào huynh lo lắng." Lúc Lục Cảnh Nhiên nói chuyện, ánh mắt vẫn luôn không rời quyển sách trong tay. Đào Thanh cũng

https://thuviensach.vn

không thèm để ý, tuy rằng hắn cảm thấy người thích tới thuyền hoa gặp cô nương như Lục huynh, lúc này lại ở chỗ này chú tâm xem sách, rất làm bộ làm tịch.

"Vừa mới gặp vương phi ở trên đường tới, thật là nữ tử cá tính."

Tay Lục Cảnh Nhiên dừng một chút, nhẹ nhàng lật một trang sách.

Đào Thanh xích lại bên cạnh hắn, vui cười nói: "Ngày xưa nghe nói, Lục huynh rất lãnh đạm với vương phi mới vào cửa, ta còn đang suy nghĩ vương phi định là xấu xí, không nghĩ tới lại xinh đẹp như vậy."

Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc ngẩng đầu, nhìn hắn một cái: "Ngươi muốn nói cái gì?"

"Ta muốn nói, nếu vương phi xinh đẹp thướt tha như vậy, sao ngươi còn một mình ở Lê Hoa viện thanh lãnh này? Tự ngược như vậy?"

Lục Cảnh Nhiên không trả lời, Khương tổng quản một bên âm thầm đổ mồ hôi thay Đào Thanh. Đừng nhìn vương gia bọn họ nhìn qua văn nhược, nhưng hắn đánh người, thật là sẽ chết người.

Đào Thanh thấy Lục Cảnh Nhiên không nói lời nào, lại ha ha cười nói: "Ngươi đừng nhìn ta như vậy, ta biết hôn sự này ngươi cũng là bị tên cáo già Thời Thành Tế kia lừa. Nếu ngươi không thích vương phi, trực tiếp hưu nàng không phải được sao."

"Sau đó thì sao?" Lục Cảnh Nhiên hỏi.

"Sau đó à." Đào Thanh ngượng ngùng sờ gáy mình, "Ta thật ra rất thích nàng."

Con ngươi của Lục Cảnh Nhiên vốn không có gì độ ấm tựa hồ càng lạnh hơn, hắn bóp quyển sách trong tay, không chớp mắt nhìn Đào Thanh.

https://thuviensach.vn

Đào Thanh rốt cuộc nhận thấy được sự tình có chút không thích hợp, trên trán hắn ẩn ẩn chảy ra vài giọt mồ hôi lạnh, theo bản năng muốn cách Lục Cảnh Nhiên xa chút.

Mẹ, hắn đột nhiên dọa người như vậy làm cái gì? Hắn còn chưa nói hắn muốn mang Thời Yên đi đâu!

"Đào Thanh." Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên kêu tên của hắn.

Đào Thanh thiếu chút nữa buột miệng thốt ra một câu "Tiểu nhân đây ạ".

Lục Cảnh Nhiên nhìn hắn: "Ngươi về sau không được phép bước vào vương phủ một bước."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 39: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (7)

Đào Thanh bị Lục Cảnh Nhiên dọa chạy khỏi vương phủ, lúc ra, hắn còn không nhịn được oán giận trong lòng, rõ ràng Lục huynh lại không thích Vương phi, tội gì còn cứng rắn giữ người ta lại bên mình cơ chứ! Thả nàng tự do không được à!

A, còn không cho hắn tới vương phủ, hắn còn không hiếm lạ đâu!

Lục Cảnh Nhiên đuổi Đào Thanh đi xong, nỗi lòng vẫn không bình phục, một mình hắn ở trong phòng làm việc một lát, quyết định đi hoa viên tìm vương phi của hắn.

Đang là mùa xuân, đúng là thời tiết trăm hoa nở rộ, hoa viên trong vương phủ được xử lý rất khá, mùi hoa dịu nhẹ, chim hót líu lo.

Thời Yên còn ở hoa viên ngắm hoa chưa đi, thậm chí còn đang suy nghĩ dọn cơm trưa tới hoa viên để ăn. Lục Cảnh Nhiên ở một bên nhìn cô giây lát, nghe thấy cô còn ngâm nga câu hát, đi lên nói với cô: "Tâm trạng rất tốt?"

Thời Yên hoàn toàn không nhận thấy được hắn đi tới, hắn đột nhiên lên tiếng dọa cô nhảy dựng. Cô quay đầu lại nhìn Lục Cảnh Nhiên, kinh ngạc trên mặt bị ý cười thay thế: "Vương gia, thân thể chàng đỡ rồi à? Nhìn qua có tinh thần rất nhiều."

https://thuviensach.vn

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên lên tiếng, đứng bên cạnh cô ngắm hoa trước mặt, "Hôm nay ngươi gặp Đào Thanh?"

"Đào Thanh?" Thời Yên nghĩ ngợi, cười nói với hắn, "À, chàng nói tiểu công tử phủ tướng quân ấy hả? Gặp rồi, một người rất thú vị."

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một lát, nhìn về phía cô: "Ngươi cảm thấy bổn vương rất không thú vị?"

"....." Thời Yên cũng trầm mặc một lát, hỏi lại hắn, "Chẳng lẽ vương gia cảm thấy bản thân rất thú vị?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Hắn mím môi, xoay người rời đi. Thời Yên nhìn bóng dáng hắn, phụt một tiếng bật cười.

Vương gia chính là đặc biệt tới đây hỏi cô vấn đề này? Thế này không phải là hắn ghen tị chứ.

Tiểu Mãn ở một bên vẻ mặt nôn nóng nhìn cô, sao vương phi lại chọc vương gia tức giận rời đi rồi, còn cười vui vẻ như vậy nữa chứ!

Buổi tối, Lục Cảnh Nhiên nhận được tin tức, lại một mình tới thuyền hoa. Trong phòng Thúy Oánh, Hà Chí Quốc và Lục Cảnh Hành đã tới rồi. Lục Cảnh Nhiên tới sau bình phong, hỏi bọn họ: "Có chuyện gì?"

Hà Chí Quốc nói: "Nghe nói ngươi cùng Đào Thanh phủ tướng quân giao hảo?"

Lục Cảnh Nhiên không biết hắn có ý đồ gì, nói thẳng: "Trước hôm nay còn có chút giao tình."

"....." Hà Chí Quốc trầm ngâm một chút, nói, "Cũng thế, dù sao hắn cũng có tiếng bao cỏ, chuyện Đào gia, hắn không nhất định biết chuyện."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên hơi giật giật khóe miệng, không lên tiếng. Hà Chí Quốc nhìn hắn, tiếp tục nói: "Chúng ta cùng Đào Bình liên lạc, hắn hẹn chúng ta ngày mai ở ngoài thành cùng mưu đại sự. Đào Bình kiêu dũng thiện chiến, trong tay cũng có binh lính huấn luyện bài bản, điều này đối chúng ta mà nói là cơ hội tốt. Chẳng qua, chúng ta không xác định lần gặp mặt này có phải hắn bày Hồng Môn Yến hay không."

Đào gia quân là một lực lượng không thể khinh thường, bên Thái Hậu tự nhiên cũng nhìn chằm chằm vô cùng, lần này chuyện cùng Đào Bình tiến hành thuận lợi đến như thế, nói không chừng chỉ là một vở diễn gậy ông đập lưng ông.

Trong lòng Lục Cảnh Nhiên rõ ràng ý của Hà Chí Quốc, hắn nhìn qua, không biểu cảm nói: "Ngươi tính toán làm như thế nào?"

Hà Chí Quốc nói: "Ngày mai ta và ngươi đi gặp Đào Bình."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ta không ở vương phủ, sẽ khiến người ta hoài nghi."

Hà Chí Quốc cười nói: "Không sao, ngươi không ở hai ngày này, để Hành Nhi tới vương phủ." Chỉ ở hai ngày thôi, hắn là không có trở ngại.

Lục Cảnh Hành bên cạnh hắn tháo mặt nạ, nhìn Lục Cảnh Nhiên cười cười: "Ta đã thật nhiều năm không tới vương phủ, còn có chút chờ mong."

Lục Cảnh Nhiên không nói chuyện, hắn tồn tại vốn dĩ chính là vì chắn đao thay Lục Cảnh Hành.

"Các ngươi ở chỗ này trao đổi quần áo, hai ngày sau, vẫn là ở chỗ này đổi trở về."

Lục Cảnh Nhiên cùng Lục Cảnh Hành từ dáng người đến tướng mạo đều giống nhau như đúc, cho nên y phục đối phương mặc ở trên người

https://thuviensach.vn

mình vẫn rất vừa người. Lục Cảnh Hành nhìn y phục trên người mình, tựa hồ rất vừa lòng: "Lâu lắm không có trở lại làm bản thân, ngay cả vương phi mới tới vương phủ ta cũng chưa gặp qua một lần."

Lục Cảnh Nhiên bỗng dưng nhìn về phía hắn, ngữ khí mang ý cảnh cáo: "Nàng là thê tử của ta, ngươi cách xa nàng một chút."

Lục Cảnh Hành sửng sốt trong chớp mắt, nhìn hắn nở nụ cười: "Ngươi như thế lại làm ta càng thêm tò mò về nàng."

Lục Cảnh Nhiên đi đến bên cạnh hắn, nhìn thẳng hắn nói: "Ta không nói giỡn với ngươi."

Lục Cảnh Hành làm một động tác đầu hàng, liên tục nói: "Đã biết đã biết, thật là hiếm khi nhìn thấy ngươi nghiêm túc như vậy."

Hắn nhìn về phía Hà Chí Quốc, cáo biệt hắn: "Ta đi trước, ngoại công."

"Ừ, ở vương phủ phải chú ý an toàn, đồ vật Bạch Lộ đưa ngươi đừng ăn."

"Dạ dạ, đã biết." Hai ngày này hắn đều đi quấn lấy vương phi kia, đó vốn dĩ là vương phi của hắn mà.

Đương nhiên, lời trong lòng này không thể để Lục Cảnh Nhiên biết.

Lục Cảnh Hành từ trên thuyền ra ngoài, liền thấy Bạch Lộ cạnh giữ ở bờ sông phía xa xa, ở trong lòng cười nhạo một tiếng. Hắn làm bộ không phát hiện, kêu một con thuyền đi về bờ.

Lúc lên bờ, Bạch Lộ đã không thấy bóng người, chắc là đi trước hồi phủ, Lục Cảnh Hành cũng không lưu lại ở trên đường, trực tiếp quay trở về vương phủ.

https://thuviensach.vn

Bóng đêm đã bao trùm, đại môn vương phủ đóng lại, Lục Cảnh Hành gõ gõ cửa, liền có người tiến lên mở cửa cho hắn: "Vương gia, ngài đã về....."

Khương tổng quản còn chưa nói xong, liền đông cứng mà gián đoạn. Hắn đi theo Lục Cảnh Nhiên nhiều năm, không dám nói rõ hắn như lòng bàn tay, nhưng cũng sẽ không trộn lẫn Lục Cảnh Hành và hắn.

Người này mặc quần áo vương gia lúc đi, tướng mạo cũng giống hắn như đúc, nhưng hắn biết, đây là một người khác.

Vương gia chân chính, đã trở lại.

"Khương tổng quản, không mời ta vào sao?"

Thanh âm của Lục Cảnh Hành lôi thần trí Khương tổng quản trở lại, hắn vội tránh người, mời Lục Cảnh Hành vào vương phủ. Trong lòng hắn bây giờ bất ổn, không phải lo lắng đắc tội vị chính chủ này, mà là lo lắng tình cảnh của Lục Cảnh Nhiên.

Hắn nhất định bị phái đi làm chuyện nguy hiểm, bọn họ vẫn luôn là như thế này.

"Yên tâm, thuận lợi, hai ngày sau hắn sẽ trở về." Lục Cảnh Hành nhìn ra tâm tư của Khương tổng quản, lên tiếng trấn an một câu. Khương tổng quản hành lễ với hắn, muốn dẫn hắn Lê Hoa viện, không ngờ đối phương lại nói: "Không vội, chúng ta đi trước nhìn xem Vương phi."

Ở trong lòng Khương tổng quản, chủ tử của hắn là Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên đối xử với Thời Yên bất đồng, hắn so với ai khác cũng rõ ràng, hiện tại vị này lấy thân phận vương gia, nói muốn đi gặp Vương phi, hắn không vui, nhưng hắn cũng không có lập trường ngăn cản hắn.

Dù gì thì hắn mới là chủ nhân vương phủ chân chính.

https://thuviensach.vn

Hắn đi theo Lục Cảnh Hành tới chính phòng, hiện tại Vương phi còn chưa ngủ. Tiểu Mãn vẫn luôn canh giữ ở ngoài phòng, xa xa nhìn thấy Lục Cảnh Hành lại đây, liền vội chạy vào phòng thông báo: "Phu nhân, vương gia tới!"

Thời Yên sửng sốt, Lục Cảnh Nhiên tới? Thời gian này?

Hai người bọn họ thành thân đã nhiều ngày, hắn không bước một bước vào chính phòng, hôm nay sao lại đột nhiên nghĩ thông suốt? Chẳng lẽ là buổi sáng Đào Thanh kích thích?

Sớm biết rằng chiêu này hữu dụng như vậy, cô sớm bảo huynh đệ trên núi xuống kích thích hắn.

Cầm lấy lược đơn giản chải tóc hai lượt, Thời Yên đứng lên, mở cửa, thấy vương gia vừa lúc đi đến trong viện.

Lục Cảnh Hành nhìn thấy cô, đầu tiên là ngây người một chút, vị thê tử lấy danh nghĩa hắn cưới vào cửa, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy. Hắn nghe qua không ít đồn đãi về nàng, phần lớn là không tốt, nhưng sau khi thấy người thật, hắn cảm thấy những lời đồn đãi đó cũng không có ý nghĩa gì.

Người kia nhìn qua xinh đẹp như vậy, tóc dài đen nhánh, mắt to sáng ngời, môi đỏ chúm chím, kết hợp với nhau thành một vẻ đẹp khiến người kinh tâm động phách.

Hắn vẫn luôn cho rằng hôn sự này bị lão tặc Thời Thành Tế kia lừa, hiện giờ xem ra, cũng không có thực lừa.

Thời Yên vốn vui rạo rực mà ra đón, tưởng đầu gỗ Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc thông suốt, kết quả thấy rõ người trước mặt, bước chân cô ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Người này, không phải Lục Cảnh Nhiên của cô. Cô cũng không biết cô nhận ra như thế nào, nhưng chính là cảm thấy không phải hắn. Nhưng bọn họ có một gương mặt giống nhau như đúc, hắn là..... Lục Cảnh Hành chân chính?

"Vương phi, còn chưa nghỉ ngơi sao?" Lục Cảnh Hành đi lên trước, nhìn cô nói.

Thời Yên mỉm cười với hắn, thái độ lãnh đạm không ít: "Vương gia không phải cũng mới nghe xong tiểu khúc trở về sao?"

Lục Cảnh Hành tự nhiên quy kết phản ứng này của cô thành cáu kỉnh, không biết sao, không những không cảm thấy tức giận, ngược lại còn cảm thấy rất thú vị: "Vương phi đang ghen? Ta thật sự chỉ đi nghe tiểu khúc, không làm cái gì khác."

Thời Yên nói: "Vương gia cần gì giải thích với ta, dù sao cũng không phải lần đầu tiên, cũng không phải lần cuối cùng."

Lục Cảnh Hành bị lời cô làm á khẩu không trả lời được, vương phi này, ngoài miệng thật đúng là có chút không buông tha người.

"Vương gia mới vừa nghe tiểu khúc, phỏng chừng cũng mệt mỏi, mau trở về nghỉ ngơi đi."

Nghe được vương phi nói như vậy, Lục Cảnh Hành còn không có phản ứng gì nhiều, Tiểu Mãn lại gấp không thôi. Vương phi rốt cuộc nghĩ như thế nào vậy hả! Vương gia thật vất vả tới chính phòng, lại không nghĩ biện pháp giữ hắn, còn đuổi hắn đi!

Lục Cảnh Hành trái lại cũng thức thời, nghe Thời Yên nói như vậy, cũng không có muốn cứng rắn lưu lại: "Vậy vương phi cũng sớm nghỉ ngơi, ngày mai ta lại đến thăm ngươi."

https://thuviensach.vn

Hắn nói xong liền cùng Khương tổn quản rời đi, Tiểu Mãn nghe thấy hắn nói ngày mai hắn còn muốn lại đây, mới thoáng yên tâm.

Thời Yên thì không có tâm trạng tốt như vậy, Lục Cảnh Hành đột nhiên xuất hiện ở vương phủ, vậy Lục Cảnh Nhiên đâu? Hắn đi nơi nào?

Này nghĩ như thế nào cũng không phải là chuyện tốt.

Ngày hôm sau, Lục Cảnh Hành thật đúng là lại tới chính phòng. Lúc này cơm sáng còn chưa làm xong, Tiểu Mãn thấy hắn tới, tự nhiên cũng làm bữa sáng cho hắn.

Lục Cảnh Hành uống một ngụm cháo trong bát, vừa lòng gật gật đầu: "Tay nghề Tiểu Mãn thật không tệ, sau này một ngày ba bữa, ta đều phải đến bên này ăn ké."

Tiểu Mãn nghe hắn nói như vậy, tự nhiên vui khôn xiết, nhưng trong mắt Thời Yên, hành vi của hắn khác thường như thế, chắc chắn khiến cho người ta ngờ vực, chỉ sợ chờ đến khi Lục Cảnh Nhiên trở về, cuộc sống càng sẽ không tốt.

"Vương gia, trước đó ngươi nhiều lần nói với ta, cuộc sống hàng ngày của ngươi có Bạch Lộ hầu hạ, không cần ta nhọc lòng sao?"

Lục Cảnh Hành nói: "Sông có khúc, người có lúc ấy mà, vương phi sẽ không nhỏ mọn như vậy, một miếng cơm cũng không nỡ cho ta chứ?"

Thời Yên nói: "Vương gia thích tay nghề của Tiểu Mãn, bảo nàng làm cơm cho ngươi tự nhiên có thể, chỉ là ta có chút không rõ, sao vương gia bỗng nhiên chuyển biến nhanh như vậy?"

Nàng cố ý nói như vậy, là muốn cho Lục Cảnh Hành thu liễm chút, Lục Cảnh Hành không biết lĩnh ngộ được mấy phần, cuối cùng xua xua tay nói: "Thôi thôi, vương phi còn đang tức giận vì chuyện đi thuyền hoa. Xem

https://thuviensach.vn

ra phải đợi vương phi bớt giận, ta mới có thể lại nếm tay nghề của Tiểu Mãn."

Hắn dùng cơm sáng xong, liền thở ngắn than dài mà rời chính phòng.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 40: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (8)

Lục Cảnh Hành rời từ chỗ Thời Yên, trực tiếp trở về Lê Hoa viện. Mấy hoa lê này có sau khi Lục Cảnh Nhiên dọn vào, hình như hắn rất thích, nhưng Lục Cảnh Hành lại không thích lắm.

Bạch Lộ thấy hắn trở về, pha ly trà cho hắn, đặt lên bàn. Lục Cảnh Hành cũng không uống, trực tiếp nằm lên giường ngủ một giấc.

Chẳng được bao lâu, Hà Thải Thải chạy tới tìm hắn. Từ lần trước bị Lục Cảnh Nhiên giáo huấn qua, Hà Thải Thải đã một thời gian rất dài không tới Lê Hoa viện. Hôm nay nghe nói vương gia đi chính phòng tìm vương phi, nàng ta không kìm nén được, lại đánh bạo chạy tới.

Lục Cảnh Hành ngồi dậy, nhìn nàng ta một cái. Biểu muội của Lục Cảnh Nhiên, tự nhiên cũng là biểu muội của hắn, nói là tới Long Thành học hỏi kiến thức, tạm thời ở nhờ trong vương phủ.

Nhưng từ khi sau khi nàng ta tới Long Thành, chuyện làm nhiều nhất chính là quấn lấy vương gia biểu ca này, Lục Cảnh Hành cũng không biết nàng ta đến tột cùng học hỏi thêm kiến thức gì.

"Biểu ca!" Hà Thải Thải hấp tấp đi vào, trong tay còn cầm một cái khăn thêu, đang muốn đưa cho vương gia, Lục Cảnh Hành liền đứng dậy, ngắt lời nàng ta.

https://thuviensach.vn

"Biểu muội, chạy vội như vậy, nhất định mệt mỏi đúng không. Nào, uống miếng nước trước." Hắn bưng chén trà Bạch Lộ pha cho hắn, xoay người đưa cho Hà Thải Thải.

Hà Thải Thải không nghi ngờ hắn, chỉ cảm thấy biểu ca tự tay bưng trà cho mình, trong lòng biểu ca quả nhiên vẫn có nàng: "Cảm ơn biểu ca."

Nàng ta thẹn thùng nhận chén trà trong tay Lục Cảnh Hành, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, cảm giác nước trà vốn chua chát tựa hồ có chút ngọt.

Uống trà xong, Hà Thải Thải đưa chiếc khăn thêu trong tay cho hắn: "Biểu ca, lần trước bức tranh Thải Thải vẽ cho huynh bị vương phi xé hỏng rồi, cho nên Thải Thải một lần nữa thêu cái khăn tay cho huynh, hy vọng biểu ca chớ ghét bỏ."

Hà Thải Thải nói với vẻ xấu hổ, còn không quên nói xấu Thời Yên một phen.

Lục Cảnh Hành không biết một đại nam nhân như hắn lấy một cái khăn tay làm cái gì, nhưng vẫn nhận lấy: "Cảm ơn biểu muội."

"Không khách khí." Nhìn vương gia nhận lấy khăn tay, trong Hà Thải Thải cực kỳ vui vẻ, đây là lần đầu tiên vương gia nhận lấy đồ vật nàng ta đưa. Lục Cảnh Hành thấy nàng ta còn đứng đó, liền hỏi; "Biểu muội còn có chuyện gì sao?"

Hà Thải Thải thẹn thùng nói: "Không có."

"Ồ, vậy ta bảo Bạch Lộ đưa ngươi đi ra ngoài."

"....." Hà Thải Thải muốn nói lại thôi mà nhìn hắn, cuối cùng vẫn đi theo Bạch Lộ ra ngoài. Bọn họ đi rồi, Lục Cảnh Hành đổ nước trà trong ấm xuống ngoài cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Nhìn khăn tay lưu lại trên bàn, Lục Cảnh Hành nghĩ nơi nên tới cho mình -- Vương phi không cần hắn, hắn còn có thể tới chỗ biểu muội ăn ké.

Hai ngày này, chưa tới giờ cơm, Lục Cảnh Hành đã đúng giờ chạy tới chỗ Hà Thải Thải, cái này làm Tiểu Mãn lo lắng: "Phu nhân, sao ngài vẫn còn hứng ăn uống vậy trời!"

Thời Yên lấy đũa gắp thịt kho tàu, khó hiểu mà liếc nhìn nàng một cái: "Vì sao không có hứng ăn uống? Ngươi nấu ăn rất ngon."

"....." Đây là không phải chính là câu cửa miệng nói, Hoàng Thượng không vội thái giám đã gấp? "Hôm nay vương gia lại đi tìm Hà Thải Thải cô nương."

"Ồ, vậy khá tốt mà." Đứa nhỏ ngốc Hà Thải Thải kia, khi nào bị lừa chết cũng không biết.

Tiểu Mãn còn muốn nói gì đó, bị Thời Yên lấy thịt kho tàu chặn lại.

Đêm đó, vương gia lại tới thuyền hoa. Hắn đợi trong phòng Thúy Oánh một lát, Lục Cảnh Nhiên và Hà Chí Quốc mới đến. Hai người bọn họ nhìn qua không bị thương gì, nghĩ đến sự tình tiến hành tương đối thuận lợi: "Thế nào, ngoại công?"

Hà Chí Quốc vỗ vỗ vai hắn, cười nói: "Đều nói ổn thỏa, Đào Bình cũng rất bất mãn với việc Thái Hậu nắm giữ triều chính, tiểu hoàng đế lại là A Đấu đỡ không dậy nổi, hắn nguyện ý trợ giúp chúng ta một tay."

A Đấu; kẻ bất tài; đồ vô dụng; đồ hèn nhát (con Lưu Bị, thời Tam Quốc bên Trung Quốc, ví với kẻ bất tài)

Nghe được hắn nói như vậy, Lục Cảnh Hành liền nhẹ nhàng thở ra: "Vậy là tốt."

https://thuviensach.vn

Hắn cùng Lục Cảnh Nhiên đổi lại quần áo, lại đeo mặt nạ lên mặt -- một ngày nào đó, hắn muốn quang minh chính đại tháo mặt nạ này xuống, một lần nữa làm Lục Cảnh Hành.

Lục Cảnh Nhiên sửa sang lại quần áo, nhìn Lục Cảnh Hành bên cạnh: "Hai ngày này ngươi ở vương phủ làm cái gì?"

Lục Cảnh Hành biết hắn muốn hỏi cái gì, nói với hắn: "Yên tâm đi, vương phi của ngươi còn bởi vì ngươi tới thuyền hoa mà tức giận, thấy ta là đuổi ta đi."

Lục Cảnh Nhiên hơi trầm ngâm, không nhiều lời nữa.

Rời thuyền hoa, hắn không trì hoãn mà trở về vương phủ. Vẫn là Khương tổng quản tới mở cửa cho hắn, sau khi thấy người đứng ngoài cửa, nỗi lo của Khương tổng quản cuối cùng cũng bình ổn lại: "Vương gia, ngài đã trở lại."

"Ừ."

"Có bị thương không?"

"Không sao." Lục Cảnh Nhiên nói, bước vào vương phủ, "Giờ vương phi ở đâu?"

Khương tổng quản: "....."

Mặc kệ là vương gia nào, chuyện thứ nhất sau khi hồi phủ cũng là đi tìm vương phi.

Lúc này, Thời Yên đang ngồi trong chính viện ăn điểm tâm ngắm trăng. Lục Cảnh Nhiên đã rời đi hai ngày, hôm nay Lục Cảnh Hành lại tới thuyền hoa, có phải đại biểu cho Lục Cảnh Nhiên phải về?

Đang nghĩ đến đây, cô liền nhận thấy được bên ngoài có động tĩnh.

https://thuviensach.vn

Như lần trước, Lục Cảnh Nhiên phát hiện cô nhìn qua thì trước tiên quay đầu muốn chạy, nhưng lần này Thời Yên không như ý hắn, trực tiếp đứng dậy hô lớn: "Vương gia, là chàng đã đến rồi sao?"

Tiểu Mãn vốn đang nhàm chán đứng một bên, nghe thấy những lời này, lập tức vực mười hai vạn phần tinh thần, tiến lên điều tra: "Ồ, thật là vương gia! Vương gia cát tường!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Khương tổng quản thiếu chút nữa không nín được cười ra tiếng, Lục Cảnh Nhiên ra vẻ trấn định mà khụ một tiếng, đứng ở tại chỗ, không rời đi, cũng không đi vào: "Ừ, bổn vương đi ngang qua."

Thời Yên đi ra, trên dưới nhìn hắn, nhận ra đây là Lục Cảnh Nhiên. Thấy hắn bình an trở về, trong lòng cô cũng thở ra một hơi, cô mỉm cười nhìn hắn, đi đến trước mặt hắn nói: "Hình như tới Lê Hoa viện không cần ngang qua đây?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Bổn vương chỉ là tùy tiện đi dạo."

"À." Thời Yên thấy hắn vẫn ra vẻ lãnh đạm, không nhịn được muốn xé lớp ngụy trang của hắn, "Vương gia không vào ngồi sao? Rõ ràng hai ngày trước còn rất nhiệt tình với người ta."

Sắc mặt Lục Cảnh Nhiên vào lúc những lời của cô rơi xuống liền thay đổi, hắn vững vàng ánh mắt, nhìn nàng hỏi: "Hai ngày trước bổn vương rất nhiệt tình với ngươi?"

Thời Yên ngượng ngùng che che mặt, làm nũng nói: "Chán ghét quá đi, vương gia làm cái gì bản thân không rõ sao?"

"....." Lục Cảnh Hành!!!

https://thuviensach.vn

Hắn nghiêng đầu nhìn về phía Khương tổng quản, ánh mắt kia quả thực muốn ăn thịt người. Khương tổng quản vô tội nhìn hắn, thuộc hạ, thuộc hạ cái gì cũng không biết mà!

Lục Cảnh Nhiên cưỡng chế giữ vững tức giận quay cuồng trong lòng, nhìn Thời Yên: "Ngươi nói rõ với bổn vương, bổn vương đã làm cái gì."

Thời Yên nhìn hắn chớp chớp mắt, bỗng nhiên nhích lại gần, đôi tay leo lên cổ hắn, nhẹ nhàng thổi khí bên gáy hắn: "Tỷ như như vậy, còn tỷ như....."

Thời Yên ôm cổ hắn xuống, hôn một cái lên khoé miệng hắn: "Như vậy."

Thân thể Lục Cảnh Nhiên rõ ràng chấn động, hắn cứng lại trong chớp mắt, đột nhiên đẩy Thời Yên ra. Tiểu Mãn ở bên cạnh xem choáng váng, thì ra vương phi của họ nhiệt tình phóng khoáng như vậy sao!

Lục Cảnh Nhiên đứng ở đối diện, nhìn Thời Yên, hai bên má và lỗ tai của hắn đều phiếm hồng, không biết là xấu hổ hay tức giận.

Tay hắn nắm chặt ở bên người, không nói một lời nhìn Thời Yên một lúc, xoay người vội vã rời đi.

Khương tổng quản đi theo phía sau hắn, cũng sải bước rời đi. Thời Yên nhìn bóng dáng Lục Cảnh Nhiên, nhẹ nhàng phun ra một hơi. Cô trái lại muốn nhìn, Lục Cảnh Nhiên còn có thể lạnh bao lâu.

Một đường về Lê Hoa viện, Lục Cảnh Nhiên có thể nói là tiếng bước chân như gió, Bạch Lộ canh giữ ở ngoài viện, thấy hắn lại đây, một câu thỉnh an cũng chưa kịp nói người đã đi vào trong viện.

Khương tổng quản đi theo sau hắn cũng là vẻ mặt khổ sắc, trên trán đổ đầy mồ hôi. Bạch Lộ nhíu nhíu mày, xảy ra chuyện gì? Vừa rồi lúc hắn đi

https://thuviensach.vn

thuyền hoa rõ ràng còn tốt mà.

Nàng không nghĩ nhiều nữa, cũng đi theo Khương tổng quản vào. Lục Cảnh Nhiên chỉ cảm thấy trong ngực nghẹn một cục hờn dỗi, còn có chút gì đó khác, tóm lại là rất khó chịu, hắn đi đến trước bàn, đấm một cái xuống bàn.

"Oanh" một chút, cái bàn kêu lên rồi ngã gục, cái bàn một khắc trước còn tốt, một khắc sửa đã gãy tan tành.

Khương tổng quản yên lặng cúi đầu nhìn thoáng qua cái bàn bị gãy, đồ dùng trong Lê Hoa viện đều là hắn tự mình đặt mua, tất cả đều dùng gỗ đặc tốt nhất, rất rắn chắc.

..... Không nghĩ tới dù rắn chắc, cũng không chống được một quyền của vương gia.

"Vương gia."

"Đi ra ngoài!"

Khương tổng quản thức thời ngậm miệng, tự mình đi ra ngoài, còn không quên tiện thể mang theo Bạch Lộ.

Lục Cảnh Nhiên một mình đứng bên cửa sổ giây lát, sau khi hứng gió đêm, đố kỵ trong lòng dần giảm xuống, thay thế, là không ngừng nhớ tới cảm giác mềm mại khi người Thời Yên dựa vào người hắn.

Còn có nụ hôn làm rối loạn hơi thở của hắn.

Mà Bạch Lộ chờ ở ngoài viện, trong lòng cũng không khỏi sinh ra một tia nghi hoặc. Đã nhiều ngày, hành vi của vương gia rất là khác thường, không biết là đang âm mưu cái gì.

https://thuviensach.vn

Chuyện của vương gia, dù lớn dù nhỏ, nàng không dám chậm trễ, suốt đêm viết hành động đã hiểu ngày của vương gia vào trong tin, tìm người mạng tin tức vào trong cung.

Lục Cảnh Nhiên nóng nảy một đêm, ngày thứ hai tỉnh lại lại khôi phục lãnh đạm ngày xưa. Cái bàn bị hắn đánh gãy trong phòng đã được Bạch Lộ xử lý, hôm nay Khương tổng quản sẽ đưa một cái mới tới đây.

Thời Yên trộm nghe được chuyện Lục Cảnh Nhiên đập hư cái bàn, lại không nhịn được bật cười, Lục Cảnh Nhiên nhìn lạnh nhạt, nhưng có chút địa phương thẳng thắn ngoài ý muốn.

Cô dùng cơm sáng xong, gọi Tiểu Mãn đi Lê Hoa viện, cô còn không quên mục đích cô tới nơi này là cùng Lục Cảnh Nhiên yêu đương hơn nữa HE, hiện tại tình cảm của hai người trì trệ không tiến, không thêm chút kích thích, chỉ sợ cũng sẽ không có đột phá.

Lúc cô đến, Khương tổng quản đang chỉ huy nhân thủ đặt cái bàn, Lục Cảnh Nhiên ngồi ở trong viện đọc sách, thấy nàng lại đây, liền bày ra gương mặt lạnh như băng: "Ngươi tới làm cái gì?"

Thời Yên không trả lời hắn, mà ra vẻ kinh ngạc nhìn người trong phòng, hỏi Khương tổng quản: "Khương tổng quản, cái bàn của vương gia làm sao thế?"

Khương tổng quản còn chưa trả lời, Lục Cảnh Nhiên đã mở miệng nói: "Không sao cả, chính là dùng chán rồi, muốn đổi cái mới."

"À, như vậy ư." Thời Yên đi đến trước mặt hắn, ngồi xuống đối diện hắn, "Vậy không biết vương gia đã ở chán Lê Hoa viện chưa? Nếu chán rồi, có muốn dọn tới chính phòng không?"

Tay Lục Cảnh Nhiên lật sách hơi ngừng lại, trầm mặc một lát, nói với cô: "Mấy ngày nữa ta phải rời khỏi vương phủ một thời gian."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 41: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (9)

Nghe được Lục Cảnh Nhiên nói phải rời khỏi, phản ứng đầu tiên của Thời Yên chính là hắn lại muốn thay thế Lục Cảnh Hành đi làm chuyện nguy hiểm. Nhưng nghĩ lại ngẫm lại, nếu thật là như thế, Lục Cảnh Nhiên sẽ giống lần trước, bất động thanh sắc trao đổi thân phận với Lục Cảnh Hành, mà không phải đặc biệt thông báo cho mình như vậy.

Thời Yên thu hồi thần sắc, hỏi hắn: "Chàng muốn đi đâu?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Mỗi năm vào lúc này, Thái Hậu đều sẽ tới chùa miếu ở, ăn chay niệm phật, vì thiên hạ cầu phúc. Năm nay thân thể Thái Hậu ôm bệnh nhẹ, không chịu nổi lăn lộn, liền kêu ta đi thay nàng."

Lục Cảnh Hành từ nhỏ lớn lên bên người Thái Hậu, quan hệ tương đối thân thiết với nàng, khi còn nhỏ còn sống trong miếu cùng nàng..... Tuy rằng hiện tại trưởng thành, liền thành đối tượng nàng phòng bị.

Thời Yên nghe hắn không phải đi chắn đao cho Lục Cảnh Hành, liền thoáng yên tâm, có điều Thái Hậu cũng không giống đèn cạn dầu.....

"Ước chừng muốn đi bao lâu?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Khoảng nửa tháng."

"Nửa tháng ư....." Thời Yên suy nghĩ một lúc, hỏi hắn, "Vậy vương gia cần phải mạng theo tuỳ tùng bên người chiếu cố?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Khương tổng quản sẽ đi cùng với ta."

"Như vậy là được." Thời Yên gật đầu, cô nhìn ra được Khương tổng quản là tâm phúc của Lục Cảnh Nhiên, hơn nữa Khương tổng quản cũng biết võ công, có người ở bên quan tâm hắn, cũng coi như có cái bảo đảm.

Trong phủ rất mau bắt đầu chuẩn bị cho hành trình vương gia xuất phát, lần này Lục Cảnh Nhiên rời đi sẽ không mang theo Bạch Lộ, nhưng nói vậy Thái Hậu sẽ phái người khác đi theo. Ngày Lục Cảnh Nhiên xuất phát, Thời Yên và Hà Thải Thải đều đi tiễn đưa.

Hà Thải Thải kia lưu luyến không rời, quả thực hận không thể đi theo vương gia. Thời Yên tự mình làm chút đồ ăn cho Lục Cảnh Nhiên mang theo, để hắn ăn trên đường. Còn lén lút nói với hắn: "Ta làm chút thịt khô dễ bảo quản, thức ăn trong miếu khẳng định không tốt, chàng giấu nó ở bên người, thời điểm tất yếu còn có thể đỡ thèm."

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc nhìn cô một lát rồi mang hết đồ vật cô đưa lên. Trước khi lên xe ngựa, hắn lại quay đầu lại nhìn cô một cái. Ánh mắt hắn rất sâu, tựa hồ muốn cẩn thận khắc ghi dáng vẻ lúc này của cô.

"Ngươi ở trong phủ đừng gây chuyện thị phi, tự chiếu cố bản thân." Cuối cùng hắn ném xuống một câu này, rốt cuộc sải bước lên xe ngựa.

Vương gia đi rồi, vương phủ tựa hồ thanh lãnh hơn trước kia rất nhiều, tuy rằng lúc hắn ở cũng chẳng có bao nhiêu náo nhiệt, nhưng hắn vừa đi, Thời Yên cảm thấy trong lòng trống rỗng.

Đào Thanh nhân lúc Lục Cảnh Nhiên không ở vương phủ, lại lén chạy đến vương phủ chơi đùa hai lần, Lục Cảnh Nhiên trở về mà biết, phỏng chừng còn phải đập hư một cái bàn.

https://thuviensach.vn

Cuộc sống trôi qua từng ngày, hoa nở sớm trong hoa viên vương phu cũng dần tàn. Thời Yên thừa dịp thời gian hoa nở, lại đi trong hoa viên ngắm hoa. Đại khái là cũng nhàn rỗi không có việc gì giống cô, hôm nay Hà Thải Thải cũng ngắm hoa trong hoa viên.

Thời Yên thấy nàng, cũng không chào hỏi, trực tiếp đi qua gần hồ nhỏ. Hà Thải Thải luôn không quen nhìn cô, cảm thấy cô lại không được vương gia sủng ái, còn luôn bày ra tư thái vương phi, khiến nàng ta rất không ưa.

Nàng thấy Thời Yên đứng ven hồ nước cho cá vàng ăn, liền nổi lên ý xấu, muốn đẩy cô xuống nước chơi đùa với cá vàng.

Nghĩ vậy, Hà Thải Thải liền tay chân nhẹ nhàng đi đến gần hồ nước. Thời Yên là người tập võ, Hà Thải Thải lại không phải cao thủ võ lâm, nàng tự cho là bản thân lặng yên không một tiếng động, kỳ thật tiếng bước chân đã sớm bị Thời Yên nghe rõ ràng.

Cô bất động thanh sắc đứng tại chỗ, tiếp tục cho cá vàng ăn, giống người thợ săn chờ con mồi chậm rãi tới gần.

Hà Thải Thải đi đến phía sau cô, đột nhiên vươn tay đẩy về phía trước, không ngờ Thời Yên như có đôi mắt sau lưng, vào nháy mắt nàng đẩy thì né sang bên cạnh.

Hà Thải Thải đẩy vào không, theo quán tính đổ về phía trước, nàng nỗ lực ổn định thân thể không để mình ngã xuống, Thời Yên thấy thế, không dấu vết đá nàng một chút, trợ giúp nàng "sức một chân".

Mọi chuyện xảy ra rất mau, Hà Thải Thải chỉ cảm thấy một lực đạo đẩy mình một chút, thân thể liền không chịu khống chế mà chìm vào hồ nước.

"Bùm" một tiếng, trên mặt hồ bắn lên một đoá bọt nước to, dọa sợ bầy cá đang vây quanh chỗ Thời Yên thả thức ăn. Hà Thải Thải vừa thét lên

https://thuviensach.vn

chói tai, đã bị uống một mồm nước ao lạnh lẽo.

"Cứu, cứu mạng!" Nàng vùng vẫy kêu cứu trên mặt nước, thị nữ đi theo sau thấy thế, kinh hoảng tìm người khắp nơi tới cứu nàng.

Thời Yên đứng ở vén hồ nước, thưởng thức Hà Thải Thải vùng vẫy ở trong nước: "Hà cô nương, hiện tại bộ dạng của ngươi thật là rất phù hợp tên của ngươi, giống một đóa hoa sen trong nước."

"Ngươi, ngươi kéo ta lên!" Hà Thải Thải nói lời này đồng thời lại nuốt vào một miệng nước lớn. Thời Yên ngồi xổm ven hồ, thương mà không giúp gì được nhìn nàng: "Xin lỗi nhé, ta không biết bơi, không có biện pháp kéo ngươi. Yên tâm đi, gia đinh rất nhanh tới đây, đừng sợ."

"Ngươi, ngươi....." Ngươi khẳng định là cố ý!

Hà Thải Thải được người cứu lên bờ, toàn thân đều nhỏ nước, nha hoàn sợ nàng cảm lạnh, vội đỡ nàng trở về phòng.

Thời Yên nhìn bộ dạng chật vật của nàng, không nhịn được nở nụ cười. Hà Thải Thải quả thực chính là suối nguồn vui vẻ khi vương gia không ở đây, có nàng, cuộc sống rốt cuộc có chút lạc thú.

Hà Thải Thải tức giận không thôi, trở về phòng thay quần áo xong, còn quở trách Thời Yên: "Nàng, nàng tuyệt đối chính là cố ý, chính là nàng đẩy ta xuống, hắt xì!"

"Cô nương, ngài làm ấm người trước, nô tỳ nấu chút nước gừng cho ngài." Nha hoàn sợ nàng nhiễm phong hàn, đi phòng bếp nấu nước gừng cho nàng.

Đêm nay tâm trạng của Thời Yên rất sung sướng, chỉ cần tưởng tượng bộ dáng của Hà Thải Thải được người vớt từ trong nước ra thì không nhịn

https://thuviensach.vn

được muốn cười. Đêm nay lại là một vòng trăng tròn, Thời Yên dựa vào cửa sổ ngắm trăng, nghĩ Lục Cảnh Nhiên lúc này đang làm cái gì.

Lục Cảnh Nhiên cũng ngồi ở bên cửa sổ, nhưng không ngắm trăng, mà nhìn trâm cài đầu trong tay xuất thần. Cái trâm cài đầu này là Thời Yên cố ý kẹp trong bao đồ vật đưa cho Lục Cảnh Nhiên, mục đích chính là để hắn nhìn vật nhớ người.

Ngày Lục Cảnh Nhiên vừa đến, lúc trong túi quần áo lòi ra một cái trâm, không nhịn được khẽ cười một tiếng, tiểu tâm tư của vương phi thật là hơi nhiều.

Trâm cài này hắn là cái Thời Yên rất thích, hắn thường xuyên thấy cô cài trên đầu. Cánh hoa đào thủ công tinh xảo, mang theo một lớp hồng nhạt, nhìn qua có sức sống hơn hoa lê trong viện của hắn.

"Vương gia." Khương tổng quản đi vào, thấy hắn cúi đầu nhìn trâm cài trên tay xuất thần, liền thấp giọng gọi hắn một câu. Lục Cảnh Nhiên lấy lại tinh thần, hắn cất cái trâm cài trên tay vào trong ngực, nghiêng đầu nhìn Khương tổng quản: "Chuyện gì?"

Khương tổng quản nói: "Trụ trì nói, ngày kia chúng ta có thể xuống núi."

Lục Cảnh Nhiên đáp "ừ", ngẩng đầu nhìn về phía ánh trăng ngoài cửa sổ. Tới trên núi cũng chỉ nửa tháng, nhưng cảm thấy, thời gian trôi qua rất chậm, phảng phất như nửa năm.

Khương tổng quản không quấy rầy hắn nữa, rời khỏi phòng hắn.

Sáng sớm hôm sau, Lục Cảnh Nhiên như thường ngày, sớm lên đi theo đại sư học tập, canh giờ này Thời Yên hãy còn đang ngủ, Tiểu Mãn cũng không tới gọi cô, chỉ chuẩn với cơm sáng.

https://thuviensach.vn

Hà Thải Thải bên kia lại dậy thật sớm, ngày hôm qua nàng rơi vào hồ nước, tuy uống canh gừng kịp lúc, nhưng vẫn ẩn ẩn có chút đau đầu, tỉnh thoảng còn sẽ ho khan hai tiếng. Nha hoàn ra ngoài mời đại phu cho nàng, mới vừa đi ra ngoài thì thấy Bạch Lộ bưng một chén thuốc đi đến.

Hà Thải Thải thấy nàng, có chút khó hiểu hỏi: "Sao ngươi tới chỗ ta?"

Bạch Lộ nói: "Nghe nói cô nương hôm qua vô ý rơi xuống nước, nô tỳ đặc biệt sắc chút chén thuốc, miễn cho cô nương nhiễm phong hàn."

Hà Thải Thải nói: "Không nghĩ tới Bạch Lộ cô nương có tâm như thế."

Bạch Lộ cười cười nói: "Cô nương nghiêm trọng, ngài là biểu muội của vương gia, ngày thường vương gia đối xử với ngài che chở có thừa, nếu vương gia trở về thấy ngài sinh bệnh, chắc chắn trách cứ nô tỳ chiếu cố không chu toàn."

Lời này của Bạch Lộ nói trúng nỗi lòng của Hà Thải Thải, ngay cả khóe miệng cũng cong lên: "Như thế, ta biết trong lòng biểu ca có ta."

Bạch Lộ nịnh hót: "Cô nương mỹ lệ động lòng người, trong lòng vương gia tất nhiên là có cô nương, chẳng qua cô nương cũng phải chú ý chiếu cố chính mình, đừng không cẩn thận rơi xuống nước."

Nàng nói đến cái này, trên mặt Hà Thải Thải liền hiện lên một tia oán giận: "Đâu phải ta không cẩn thận, rõ ràng là vương phi đẩy ta xuống! Thù này, ta nhất định phải báo!"

Nha hoàn Hà Thải Thải ở bên cạnh khuyên nhủ: "Xin cô nương bớt giận, nàng dù sao cũng là vương phi."

Hà Thải Thải khinh thường nói: "Vương phi thì thế nào? Vương gia lại không thích nàng, căn bản sẽ không để chuyện của nàng ở trong lòng."

https://thuviensach.vn

Nha hoàn mím môi, không tiện nói cái gì nữa, hiện tại vương gia và Khương tổng quản đều không ở, các nàng làm cái gì đều sẽ không có người quản.

Bạch Lộ suy nghĩ một lúc, đưa cho Hà Thải Thải một bao thuốc nhỏ: "Cô nương tức giận không thông, chỗ nô tỳ có một chút thuốc xổ, ngài có lẽ dùng được."

"Thuốc xổ?" Mắt Hà Thải Thải sáng rực lên, biện pháp này tốt, nàng ta khiến mình rơi vào nước, nàng khiến cho nàng ta tiêu chảy đến mức chân mềm!

Nàng hướng Bạch Lộ cười cười, nhận lấy thuốc xổ.

Bạch Lộ thu dọn chén thuốc, cung kính khom người với Hà Thải Thải, rời khỏi phòng nàng. Tin tức nàng truyền vào trong cung lần trước đã nhận được hồi âm, bên trên phân phó, bảo nàng thử vương gia một chút.

Bạch Lộ trái lo phải nghĩ, cuối cùng quyết định dùng vương phi để thử hắn. Thuốc nàng đưa cho Hà Thải Thải không phải thuốc xổ, mà là độc dược số lượng nhỏ, không độc chết người, nhưng cũng sẽ không khiến người dễ chịu.

Vương gia ngày thường chẳng quan tâm vương phi, cũng không cùng phòng với nàng, nhưng nàng ẩn ẩn cảm thấy, có lẽ vương phi sẽ là một khâu thử vương gia quan trọng.

Một đầu khác, Hà Thải Thải lấy được thuốc, không nhịn được muốn dùng trên người Thời Yên. Nàng bảo phòng bếp nấu một nồi nước đường, sau đó lặng lẽ thêm thuốc Bạch Lộ cho vào bên trong, tự mình mang theo nước đường đi tìm Thời Yên.

Thời Yên mới vừa ngủ trưa dậy, thấy Hà Thải Thải tới tìm cô, rất là ngoài ý muốn: "Hà cô nương, sao ngươi lại tới chỗ ta?"

https://thuviensach.vn

Hà Thải Thải cười nói với cô: "Chuyện hôm qua, nghĩ đến nói xin lỗi với vương phi."

Thời Yên khẽ nhướn đuôi lông mày: "Xin lỗi?"

"Phải, hôm qua vương phi không xuống nước cứu ta, nên ta nói có mấy lời không tốt, xong việc ngẫm lại, cảm thấy rất không nên. Cho nên hôm nay đặc biệt sai người làm chút đồ ăn, tới nhận lỗi với vương phi."

Đồ ăn nàng mang đến không chỉ có nước đường, còn có chút điểm tâm trông rất ngon, khiến người ta rất muốn ăn.

Từ lúc nàng bước vào viện, Thời Yên đã biết nàng khẳng định lại đánh chủ ý quỷ gì đó. Xin lỗi là không có khả năng xin lỗi, đồ ăn này, nói không chừng đều bỏ thêm chút gì đó.

Có điều người này cũng quá ngốc, nếu cô ăn đồ ăn nàng ta đưa, có chuyện gì, nàng ta làm sao thoát được can hệ? Cô hơi nghĩ ngợi, liền hiểu ý nghĩ của đứa nhỏ ngốc Hà Thải Thải này.

Nàng định là cảm thấy, vương gia căn bản không để ý tới cô, dù nàng thật sự làm cái gì với cô, vương gia cũng sẽ không truy cứu.

Nàng dám quang minh chính đại tới như vậy, chứng tỏ đồ ăn này hẳn là sẽ không muốn mạng người, chỉ là muốn báo thù ngày hôm qua rơi xuống nước. Lui một vạn bước, dù thật bỏ thêm độc dược, cô cũng còn có Tục Mệnh thảo và giải độc tán.

Nghĩ xong, Thời Yên cầm lấy nước đường Hà Thải Thải cho cô, uống một ngụm.

Cô quyết định tương kế tựu kế, dùng khổ nhục kế với vương gia.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 42: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (10)

Lục Cảnh Nhiên ăn chay trong miếu kết thúc, thị vệ tùy tùng hộ tống hắn xuống núi. Trước khi lên xe ngựa, hắn dừng chân một chút, xoay người phân phó Khương tổng quản: "Gỡ xe ngựa xuống, ta tự cưỡi ngựa là được."

Khương tổng quản chỉ ngẩn ra trong chớp mắt, liền khom người đáp vâng.

Xe ngựa ngồi thoải mái, nhưng khẳng định không nhanh bằng cưỡi ngựa, vương gia đây là muốn nhanh hồi phủ gặp vương phi chăng.

Hắn gọi mấy thị vệ động tác nhanh nhẹn gỡ xe ngựa xuống, tìm một con ngựa tốt khác cho vương gia, đoàn người quần áo nhẹ ra trận, ra roi thúc ngựa chạy về vương phủ.

Ngựa của Lục Cảnh Nhiên vẫn luôn chạy đầu tiên, mọi người chạy đuổi theo tốc độ của hắn, hắt hơi cũng không dám. Rốt cuộc trước khi mặt trời lặn, đội ngũ đến vương phủ. Lục Cảnh Nhiên xoay người xuống ngựa, sửa sang lại quần áo và tóc của mình, đi vào trong phủ.

Mới vừa bước vào đại môn thì thấy Tiểu Mãn cạnh giữ ở cửa, vẻ mặt nàng nôn nóng, trên mặt còn có dấu vết đã khóc. Trong lòng Lục Cảnh Nhiên có chút dự cảm bất hảo, hắn đi lên trước, còn chưa hỏi chuyện, Tiểu Mãn đã chạy lại đây nói: "Vương gia, ngài rốt cuộc trở về, ngài mau đi xem vương phi đi!"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên chỉ cảm thấy trong ngực có một hơi không thở ra được, hắn bắt lấy cánh tay Tiểu Mãn, nhìn nàng hỏi: "Vương phi làm sao?"

Tay Tiểu Mãn bị hắn siết đến đau, nàng bất chấp đau đớn trên tay, khóc lóc nói với vương gia: "Vương phi nàng, Vương phi nàng..... sắp không được!"

Lực đạo cánh tay Lục Cảnh Nhiên lại vô ý thức tăng thêm vài phần, thiếu chút nữa bóp gãy xương tay Tiểu Mãn, hắn hất tay nàng ra, đi về phía chính phòng.

Khương tổng quản đi theo sau hắn cũng lòng nóng như lửa đốt, hắn nâng Tiểu Mãn trên mặt đất dậy, cùng nàng đuổi theo vương gia đến chính phòng.

Lúc Lục Cảnh Nhiên đến, thần sắc Thời Yên tái nhợt nằm đó, trên người còn đổ rất nhiều mồ hôi lạnh. Lục Cảnh Nhiên vừa thấy, liền biết cô trúng độc, hắn cầm tay cô, nôn nóng mà quơ quơ: "Thời Yên? Nàng thế nào?"

Lông mi Thời Yên lông khẽ run, mở mắt nhìn hắn một cái, suy yếu mỉm cười với hắn: "Vương gia, chàng đã về rồi....."

Không chờ Lục Cảnh Nhiên trả lời cô, cô lại chậm rãi nhắm hai mắt lại, lần này Lục Cảnh Nhiên gọi cô thế nào cô cũng không có phản ứng. Chỗ mềm mại ẩn sâu nhất trong lòng như bị người ta hung hăng xé rách, tức giận ngập trời không khống chế được phát ra.

"Sao lại thế này?!"

Một tiếng chất vấn của Lục Cảnh Nhiên dọa Tiểu Mãn trực tiếp quỳ gối trên mặt đất, nàng không ngừng rơi nước mắt, vừa kinh vừa sợ mà nói với hắn: "Là Hà Thải Thải cô nương, vương phi uống nước đường nàng đưa tới thì ngã bệnh."

https://thuviensach.vn

Hà Thải Thải từ sau khi Thời Yên bị bệnh vẫn luôn tâm thần không yên, sau khi cô uống nước của mình thì rất nhanh bắt đầu không thoải mái, nhưng loại không thoải mái cũng không phải cô muốn đi tả, mà là trực tiếp nằm trên giường không dậy nổi.

Mới đầu nàng cho rằng Thời Yên cố ý giả bệnh, nhưng sau khi thấy bộ dáng của cô thì trong lòng nàng lại không yên.

Bộ dáng của nàng ta không giống giả bệnh, không lẽ nàng ta thật sự xảy ra chuyện gì?

Sự tình phát triển đến nước này, nàng có ngốc cũng biết thuốc bột Bạch Lộ cho nàng căn bản không phải thuốc xổ. Nàng đi tìm Bạch Lộ muốn nói rõ với nàng ta, không nghĩ tới Bạch Lộ một mực chắc chắn cho nàng chính là thuốc xổ.

Thuốc nàng đã dùng xong rồi, nước đường cũng đổ, vật chứng không có, nhưng nước đường này rất nhiều người thấy nàng tự tay bưng cho vương phi.

Cho nên vừa nghe nói vương gia hồi phủ, Hà Thải Thải liền hoảng sợ. Tuy rằng cảm thấy vương gia không thèm để ý Thời Yên, nhưng vương phi mà thật sự xảy ra chuyện không hay, đây cũng không phải việc nhỏ. Nàng mang theo nha hoàn chạy đến Lê Hoa viện, bắt lấy Bạch Lộ tính đi giằng co trước mặt vương gia.

Lúc các nàng đến, Tiểu Mãn đang quỳ trên mặt đất, thút tha thút thít nói chuyện: "Đại phu tới khám cho vương phi, lại nói không có trở ngại gì, dược liệu trước đây vương phi hái, cũng cho vương gia hết, thuốc đại phu kê căn bản vô dụng."

Lục Cảnh Nhiên nghe đến đây, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, phân phó Khương tổng quản: "Trong bao quần áo của ta có dược liệu vương phi chuẩn bị, lập tức cầm tới phòng bếp sắc."

https://thuviensach.vn

"Vâng!" Khương tổng quản cùng Tiểu Mãn đang chuẩn bị đi làm, quay người lại liền thấy Hà Thải Thải và Bạch Lộ đứng ở cửa. Hà Thải Thải có chút chột dạ, nhỏ giọng gọi Lục Cảnh Nhiên một tiếng: "Biểu ca....."

Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía nàng, chỉ một ánh mắt, khiến cho máu toàn thân nàng đều lạnh băng. Chưa từng có có ai nhìn nàng mang theo hận ý và sát ý không chút nào che dấu như vậy.

Mặt Hà Thải Thải sợ tới mức tái nhợt, theo bản năng mà lui về sau một bước: "Biểu ca, là Bạch Lộ, là Bạch Lộ....."

Bạch Lộ mím môi, đi lên phía trước một bước, nhìn Lục Cảnh Nhiên nói: "Vương gia, nô tỳ....."

Lời giải thích của nàng ta còn chưa ra khỏi miệng đã bị Lục Cảnh Nhiên bóp cổ. Lục Cảnh Nhiên nhìn nàng ta, trên người là sát khí quay cuồng: "Ai cho các ngươi lá gan dám làm vậy với nàng?"

"Vương....." Bạch Lộ thở không nổi, thần sắc vừa kinh ngạc vừa thống khổ mà nhìn hắn. Tay Lục Cảnh Nhiên khẽ bóp, lập tức bóp gãy cổ nàng ta.

Sau khi buông tay, Bạch Lộ biểu tình dữ tợn ngã trên mặt đất, tử trạng đáng sợ. Nha hoàn ngoài phòng thấy thế, sợ tới mức thét chói tai chạy ra. Hà Thải Thải đã ngã ngồi trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, vương gia lại đem Bạch Lộ sống sờ sờ bóp chết.

Kế tiếp, có phải đến lượt nàng?

Cảm nhận được ánh mắt vương gia dừng ở trên người mình, Hà Thải Thải cầu xin nhìn hắn: "Biểu ca, không cần....."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cúi đầu, con ngươi lạnh băng, phảng phất nàng ở trong mắt hắn đã là vật chết: "Lập tức cút khỏi vương phủ cho ta, đừng để ta thấy ngươi lần nữa."

Hà Thải Thải tay chân nhũn ra, bò rất nhiều lần mới từ trên mặt đất bò dậy, hốt hoảng chạy ra ngoài.

Tiểu Mãn cũng bị dọa choáng váng, ngơ ngác đứng tại chỗ, Lục Cảnh Nhiên nhìn nàng một cái, lạnh giọng hỏi: "Còn đứng ở chỗ này làm cái gì?"

Tiểu Mãn như ở trong mộng mới tỉnh, vội nói: "Bây giờ nô tỳ đi sắc thuốc cho vương phi."

Nàng đi theo Khương tổng quản cầm dược liệu, không dám chậm trễ tới phòng bếp sắc thuốc, Khương tổng quản mang theo hai gia đinh trở về trong phòng, không hé răng thu thập thi thể Bạch Lộ đi ra ngoài.

Lục Cảnh Nhiên vẫn luôn ngồi bên cạnh Thời Yên, không nói một lời mà nhìn cô, mãi đến khi Tiểu Mãn đem thuốc tới, hắn mới dùng ngữ khí hơi nhu hòa gọi người trên giường: "Thời Yên, uống thuốc."

Thời Yên lẩm bẩm một tiếng không rõ, được Lục Cảnh Nhiên đỡ lên. Kỳ thật cô vẫn luôn tỉnh, sau khi độc dược phát tác, cô đã ăn Tục Mệnh thảo, lo lắng mình không đợi được vương gia trở về trình diễn khổ nhục kế mà đã ngỏm củ tỏi trước.

Tục Mệnh thảo lúc này dần dần hòa tan trong miệng, cô hơi hơi mở miệng ra, uống một ngụm thuốc Lục Cảnh Nhiên đưa tới bên miệng.

"Phốc, khụ khụ....." Thuốc này thật đúng là khó uống, Thời Yên chỉ uống một ngụm đã bị sặc đến ho khan. Lục Cảnh Nhiên trầm ngâm một lát, đưa thuốc đến bên miệng mình, sau đó đút cho Thời Yên.

https://thuviensach.vn

Thời Yên còn chưa phản ứng đã cảm thấy cánh môi mềm mại của Lục Cảnh Nhiên dán lên môi mình, đầu lưỡi của hắn nhẹ nhàng đẩy hàm răng của mình, sau đó nước thuốc chua xót theo miệng hắn chảy về phía miệng mình.

..... Thôi thôi, vương gia cũng đút thuốc cho cô như thế rồi, khổ thì khổ một chút đi.

Lục Cảnh Nhiên thấy Thời Yên ngoan ngoãn uống thuốc, liền như vậy đút hết chén thuốc cho cô, sau khi uống thuốc, Thời Yên thật sự bắt đầu có chút mơ hồ, cứ như vậy từ từ thiếp đi.

Hơi thở của cô vững vàng hơn trước không ít, sắc mặt cũng tốt hơn rất nhiều, Lục Cảnh Nhiên thử nhiệt độ trên trán cô, vẫn cứ canh giữ ở bên cạnh cô không rời đi.

Sắc trời bắt đầu tối, Khương tổng quản đi tới, trước nhìn thoáng qua cơm tối chẳng nhúc nhích trên bàn, sau đó khom người nói với Lục Cảnh Nhiên: "Vương gia, có khách tới."

"Có khách tới" này là tiếng lóng liên hệ của hắn với Hà Chí Quốc, Khương tổng quản nói như vậy, đã nói lên Hà Chí Quốc tới trong phủ tìm hắn. Trước đây vì tị hiềm, bọn họ đều gặp mặt ở thuyền hoa, hôm nay hắn tuỳ tiện đến như vậy, nhất định là bởi vì chuyện hắn giết Bạch Lộ.

Trên mặt Lục Cảnh Nhiên không có biến hóa, chỉ thản nhiên nói câu: "Để bọn họ tiến vào."

"Vâng."

Khương tổng quản đi ra ngoài mời Hà Chí Quốc tiến vào, chỉ có một mình hắn, sau khi vào nhà, Lục Cảnh Nhiên cũng không tiếp đón hắn, chỉ lẳng lặng nhìn Thời Yên ngủ.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Hà Chí Quốc một bụng hỏa, thấy hắn hiện tại còn bình thản như thế, lửa giận lại lớn hơn nữa: "Vì sao ngươi giết Bạch Lộ? Ngươi có biết giết nàng sẽ chọc bao nhiêu phiền toái không hả?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Cũng chỉ là quân cờ Thái Hậu phái tới, giết thì giết."

"Ngươi nói nhẹ nhàng thật đấy, ngươi rút dây động rừng như vậy sẽ ảnh hưởng đến tất cả bố cục về sau của chúng ta!"

Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc ngẩng đầu, nhìn về phía hắn. Ánh mắt kia Hà Chí Quốc không biết nên hình dung như thế nào, rất bình thản, lại không hiểu sao khiến tim đập nhanh.

"Đó có liên quan gì tới ta?"

Hà Chí Quốc trăm triệu không nghĩ tới hắn sẽ nói ra lời này, mấy năm nay hắn vẫn luôn phục tùng chỉ thị của bọn họ, tựa như một thanh vũ khí tiện tay nhất dùng tốt nhất, nhưng vũ khí này đột nhiên thoát khỏi khống chế của mình: "Lời này của ngươi có ý gì?"

"Ý tứ chính là, về sau chuyện của các ngươi ta sẽ không quản nữa."

"Ngươi!" Theo bản năng, Hà Chí Quốc muốn phát giận với hắn, nhưng suy nghĩ đến rất nhiều hành động của họ còn cần hắn, lại mạnh mẽ nuốt nỗi giận này xuống, "Ngươi đột nhiên làm sao vậy? Nhiều năm như vậy, ngươi không luôn làm mấy cái này sao?"

Lục Cảnh Nhiên lãnh đạm cười một tiếng: "Trước kia, là ta không sao cả, hiện tại, ta không vui."

"Ngươi....."

"Khương tổng quản, tiễn khách."

https://thuviensach.vn

"Vâng." Khương tổng quản tiến lên một bước, làm thủ thế "mời" với Hà Chí Quốc. Hà Chí Quốc nắm chặt nắm tay, mặt đầy tức giận, Lục Cảnh Nhiên tựa như người không có việc gì, ngồi đó nói một lần nữa: "Khương tổng quản, tiễn khách."

Khương tổng quản tiến lên giữ chặt Hà Chí Quốc, trên tay còn dùng nội lực: "Mời."

Hà Chí Quốc cuối cùng vẫn không thể phát tác, chỉ nặng nề hừ một tiếng, xoay người rời đi. Khương tổng quản tiễn hắn đi rồi, trở về phục mệnh Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên tựa hồ cũng không để ý Hà Chí Quốc, Khương tổng quản lại không mở miệng không được nhắc nhở: "Vương gia, bọn họ sẽ không chịu để yên như vậy."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không sao cả, bọn họ nặng bao nhiêu ta rõ ràng."

Khương tổng quản chép miệng, lại hỏi: "Vậy về sau vương gia có tính toán gì không?"

Bạch Lộ đã chết, Hà Chí Quốc có thể nhận được tin tức, Thái Hậu cũng có thể. Chỉ sợ vị này cũng giống Hà Chí Quốc, ngồi không yên.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Hết thảy chờ vương phi tỉnh lại rồi nói."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 43: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (11)

Thời Yên uống thuốc xong ngủ một đêm, thân thể cũng tốt lên, Lục Cảnh Nhiên thấy cô mở mắt, quan tâm tiến lên: "Tỉnh? Cảm giác thế nào?"

Thời Yên nhìn hắn không nói, Lục Cảnh Nhiên cho rằng cô còn chỗ nào không thoải mái, đang muốn gọi Khương tổng quản đi mời đại phu tới, nào biết Thời Yên bỗng nhiên vươn tay vuốt ve mặt hắn.

Lục Cảnh Nhiên: "?"

Thời Yên nở nụ cười: "Vương gia thật sự đã trở lại, ta còn tưởng rằng là ta đang nằm mơ."

Trong lòng Lục Cảnh Nhiên tê rần, cầm tay cô đặt trẻ mặt mình, thấp giọng nói: "Xin lỗi, trước kia đều là ta không đúng, về sau không bao giờ nữa....."

Hắn nói xong lời cuối cùng, ngữ khí nhẹ như thở dài. Thời Yên thở dài trong lòng, thôi thôi, cô vẫn không nên ngược vương gia. Cô ngồi dậy muốn từ trên giường ngồi dậy, Lục Cảnh Nhiên vội đỡ cô: "Muốn dậy?"

"Ừ." Thời Yên gật đầu với hắn, "Ta đã không sao, nằm mãi choáng váng đầu."

"Được, ta đỡ nàng." Hắn nâng Thời Yên dậy, còn cẩn thận dùng gối lót thắt lưng cho cô, "Đói bụng không? Muốn ăn gì không?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên cười cười: "Vương gia muốn cùng ăn sao? Ăn cùng vương gia, ăn cái gì cũng được."

Lục Cảnh Nhiên ngẩn người, nhìn cô thật lâu, cuối cùng chỉ bất đắc dĩ điểm cái trán của cô: "Ta bảo Tiểu Mãn lấy chút thức ăn lại đây."

"Ừm."

Bếp trong phòng bếp vẫn luôn hầm cháo, Tiểu Mãn nghe nói vương phi tỉnh, trước tiên bưng đồ ăn lên. Giải độc tán hệ thống cũng cấp thật đúng là có tác dụng, bây giờ Thời Yên cảm giác thân thể thoải mái, đã có thể xuống giường ăn cơm.

Lục Cảnh Nhiên trông cô một suốt đêm, cũng chưa uống một giọt nước, lúc này cùng Thời Yên ngồi bên cửa sổ, dùng cơm sáng.

Thời Yên uống một thìa cháo, lại ăn miếng điểm tâm, bớt thời giờ hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Vương gia, hôm qua ta mơ mơ màng màng, tựa hồ nghe thấy có nha hoàn kêu ' giết người '?"

Đôi đũa trong tay Lục Cảnh Nhiên ngừng một chút, hắn vốn muốn chờ Thời Yên dùng cơm xong thì nói những việc này với cô, hiện tại cô hỏi tới, hắn cũng không giấu diếm nữa: "Bạch Lộ hạ độc nàng, đã bị ta xử tử."

Thời Yên nhíu nhíu mày, nhìn hắn nói: "Vương gia, thân phận Bạch Lộ không bình thường đúng không?"

"Ừ, là Thái Hậu phái tới giám thị ta."

"Vậy giết nàng....."

"Việc này không cần chúng ta phiền não, là Lục Cảnh Hành giết."

Thời Yên hơi hơi giật giật khóe miệng, tựa hồ muốn nói cái gì, cuối cùng chỉ nhìn Lục Cảnh Nhiên, giống đang đợi hắn chủ động mở miệng.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên dứt khoát buông đôi đũa, đôi mắt đen như mực nhìn chăm chú vào cô: "Nàng còn nhớ trước kia hỏi ta có quen Lục Cảnh Nhiên hay không?"

Thời Yên gật gật đầu, Lục Cảnh Nhiên cầm tay cô đặt lên bàn, nhìn cô nói: "Ta chính là Lục Cảnh Nhiên."

Tựa hồ rất lâu không giới thiệu bản thân, khó Lục Cảnh Nhiên nói lời này, trong mắt lại nổi lên ánh nước lập loè. Thời Yên nhìn hắn, cầm lại tay hắn, nở một nụ cười với hắn: "Ta biết." Từ ngày đầu tiên gặp chàng, ta đã biết.

Hai người cứ như vậy nhìn nhau rất lâu, Lục Cảnh Nhiên mới nói hết chuyện này từ đầu đến cuối cho Thời Yên.

"Lúc trước mẫu phi ta sinh ra một cặp huynh đệ sống sinh, cái này ở trong cung là tối kỵ, cho nên bọn họ muốn lén giết chết một trong hai. Mẫu phi ta không đành lòng, liền sai người đưa ta xuất cung, nói dối đã giết chết ta."

Tay Thời Yên nắm tay hắn hơi buộc chặt, cau mày hỏi hắn: "Vì sao là chàng? Rút thăm sao?"

Lục Cảnh Nhiên cười thản nhiên, nói với cô: "Sau đó ta cũng hỏi qua vấn đề này, ngoại công nói, bởi vì lúc ta sinh ra thì không khóc, nhìn qua không có sức sống, còn Lục Cảnh Hành không giống, tiến khóc của hắn rất vang dội, vừa nghe chính là người có phúc."

Nguyên nhân này Thời Yên không thể chấp nhận, hoặc là nói, song sinh nhất định phải chết một người, chuyện này cô vốn không thể chấp nhận.

"Ta vẫn luôn lớn lên ở ngoài cung, thị vệ lúc trước đưa ta xuất cung thành cha nuôi ta. Hắn dạy ta võ công, dạy ta biết chữ, nhưng trước nay

https://thuviensach.vn

không đề cập mẫu thân ta là ai. Mãi đến năm ta mười tuổi, mẫu thân bệnh tình nguy kịch, phái người lén đưa ta vào cung, ta mới gặp bà một lần t."

Đây Không phải hồi ức vui vẻ, Lục Cảnh Nhiên nói tới đây, ngữ khí cũng ẩn ẩn lộ ra đau buồn, nhưng hình như hắn lại nghĩ tới cái gì, rất mau nở nụ cười nhạt với Thời Yên: "Lúc ta rời hoàng cung không cẩn thận bị một đầu lĩnh sơn tặc bắt đi."

Thời Yên: "....."

A, không có gì bất ngờ xảy ra, chính là phụ thân cô làm.

"Khụ khụ." Cô làm ra vẻ mà khụ hai tiếng, chuyển đề tài, "Sau đó thì sao? Sau khi chàng xuống núi xảy ra chuyện gì?"

Ánh mắt Lục Cảnh Nhiên trầm trầm, nói tiếp: "Bởi vì mẫu thân chết, ngoại công bắt đầu lo lắng Lục Cảnh Hành ở trong cung cũng sẽ bị mưu hại, vì thế sau khi biết ta không bị giết chết, liền có ý tưởng để ta làm thế thân cho Lục Cảnh Hành."

"Chàng đồng ý?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, cười tự giễu một tiếng: "Khi đó với ta mà nói, đồng ý hay không có gì khác nhau? Mẫu thân ta đã chết, cha nuôi ta cũng đã chết. Lúc ta ở trong cung, Thái Hậu coi ta trở thành Lục Cảnh Hành, nàng lặng lẽ nói với, nếu không phải ta quá mức thân thiết với mẫu phi, bà sẽ không bị người hại chết, sau ngoại công nói với ta, cha nuôi là vì ta mà chết....."

Thời Yên giật giật đôi mắt: "Cho nên về sau chàng không thiên cận với bất kỳ ai, hơn nữa thích ai để ý ai thì càng rời xa người đó."

Lục Cảnh Nhiên mím môi, không nói gì, Thời Yên nắm chặt tay hắn, nhìn hắn nói: "Có điều, tâm trạng thích một người không giấu được."

https://thuviensach.vn

Trong lòng Lục Cảnh Nhiên khẽ run lên, cũng ngước mắt nhìn cô. Thích một người, không giấu được.

"Thời Yên." Hắn gọi cô một tiếng. Thời Yên cười đáp: "Ừ."

"Nàng muốn tiến cung không?"

Hôm qua, Khương tổng quản hỏi hắn về sau có tính toán gì không, hắn chưa nghĩ kỹ, bởi vì hắn muốn biết Thời Yên nghĩ như thế nào. Nếu cô tưởng tiến cung, vậy hắn có biện pháp hoàn toàn thay thế được Lục Cảnh Hành, tự mình bước lên vị trí tối cao; nếu cô không muốn, hắn cũng có thể trở về Lục Cảnh Nhiên, từ đây cùng cô tiêu dao tự tại.

Những lời này của Lục Cảnh Nhiên hỏi rất uyển chuyển, nhưng Thời Yên biết hắn có ý gì. Tiến cung, đương nhiên không phải đi chơi. Cô nhìn ảnh ngược của mình trong đôi mắt đẹp của hắn.

Cô không hy vọng hắn lại bước vào bên trong nguy hiểm nào nữa.

"Trong cung có cái gì tốt? Cái này không được cái kia không được, một chút cũng không vui, còn không bằng sơn trại chúng ta. Trên núi chúng ta cái gì cũng có, hơn nữa tự do tự tại không ai quản, nếu không, chàng lên núi làm áp trại tướng công của ta đi?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên cười nói xong lời này, trong lòng suy đi nghĩ lại, cuối cùng, cũng cười đáp cô một chữ: "Được."

Có được hứa hẹn của Lục Cảnh Nhiên, tâm trạng Thời Yên dâng cao, cô cười ngây ngô với hắn một lúc, vội vã nói: "Chúng ta mau ăn cơm, ăn xong thì lên núi!"

Lục Cảnh Nhiên bị dáng vẻ của cô chọc cười: "Không vội, trước khi đi còn một việc phải làm."

https://thuviensach.vn

"Chuyện gì?"

"Hưu thê."

Thời Yên sửng sốt, nhu tình mật ý vừa rồi đều không còn, cả đầu chỉ còn một câu đại móng heo: "Chàng muốn hưu ta??"

Lục Cảnh Nhiên thấy cô bỗng nhiên xù lông, không hiểu sao cảm thấy có vài phần thú vị. Nhưng tiểu tức phụ cáu kỉnh, vẫn phải trấn an trước: "Không phải ta hưu nàng, là Lục Cảnh Hành hưu nàng."

Hiện giờ nàng là thê tử của Lục Cảnh Hành, mà hắn, muốn nàng trở thành thê tử của Lục Cảnh Nhiên hắn.

Thời Yên cũng nghĩ một hồi, nếu Lục Cảnh Nhiên muốn một lần nữa làm Lục Cảnh Nhiên, vậy cô tự nhiên không cần làm vương phi.

"Được, vậy mau viết hưu thư hưu ta đi!"

Tiểu Mãn ở ngoài cửa ngẫu nhiên nghe được câu đó đầu đầy dấu chấm hỏi, tình huống như thế nào? Vương gia muốn hưu vương phi? Còn là vương phi bức?

Nàng còn chưa suy nghĩ cẩn thận, Lục Cảnh Nhiên đã bảo bọn họ hầu hạ bút mực, một phong hưu thư số từ ít ỏi rất mau viết xong, sau khi Thời Yên nhận được thì nói với Tiểu Mãn: "Dọn dẹp đồ đạc, sau khi trời tối chúng ta lên đường."

Chọn sau khi trời tối là cô suy xét vương gia không thể quang minh chính đại rời đi, chờ đến buổi tối tất cả mọi người đều ngủ, vương gia bỗng nhiên không thấy, chuyện còn lại..... giao cho Lục Cảnh Hành tự mình đi xử lý thôi.

https://thuviensach.vn

Mặt khác cô cũng lo lắng đêm dài lắm mộng, sợ hãi chậm trễ càng lâu càng dễ dàng ra ngã rẽ. Mục tiêu lớn như Lục Cảnh Nhiên, lại mới vừa giết Bạch Lộ còn ruồng bỏ ngoại công hắn, cô không biết bọn họ kế tiếp sẽ làm gì hắn.

Cũng may Thái Hậu muốn đối phó chỉ là Lục Cảnh Hành, chỉ cần hắn mau trở lại làm Lục Cảnh Nhiên, Thái Hậu không uy hiếp gì hắn.

Lúc Tiểu Mãn đi thu thập đồ đạc, Lục Cảnh Nhiên lại viết một phong thư cho Hà Chí Quốc, tính toán khi bọn họ đi rồi, tìm gã sai vặt đưa qua.

Thời Yên cũng để lại cho mẹ đẻ cô Liễu thị một phong thư, nói với bà cô bị Lục Cảnh Hành hưu, đã quay về sơn trại, bảo bà không cần lo lắng cho mình, có cơ hội sẽ xuống núi đi thăm bà.

Phong thư này cũng chờ sau khi bọn họ xuất phát sẽ cho người đưa tới phủ thượng thư.

Đến đêm, Thời Yên cùng Lục Cảnh Nhiên mang theo Tiểu Mãn còn có Khương tổng quản, từ cửa sau lén xuất phủ. Hẻm nhỏ cửa có đỗ bốn con ngựa, là Khương tổng quản ban ngày chuẩn bị.

Lên ngựa, bốn người suốt đêm ra khỏi thành, chạy về phía Nguy sơn.

Từ vương phủ rời đi, Thời Yên cảm giác có người nhìn bọn họ chằm chằm, Lục Cảnh Nhiên tự nhiên cũng phát hiện, hắn bảo cô không cần lo lắng, hết thảy có hắn.

Ra khỏi thành không bao lâu, phía sau rõ ràng truyền đến tiếng vó ngựa truy binh, Khương tổng quản cưỡi ngựa lên trước, đi bên cạnh Lục Cảnh Nhiên nói: "Vương gia, hình như là người của Hà Chí Quốc."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Khương tổng quản, về sau không cần gọi ta là là vương gia, ta đã không phải vương gia."

https://thuviensach.vn

Khương tổng quản rất mau sửa miệng: "Vâng, tiên sinh."

Truy binh phía sau đột nhiên bắn một mũi tên bắn lén, phóng về phía Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên kêu một tiếng "cẩn thận", Lục Cảnh Nhiên ngửa người né tránh tên bắn lén, xoay người một chưởng đánh về người bắn tên.

Thời Yên vốn tưởng rằng khoảng cách xa như vậy, Lục Cảnh Nhiên không đánh trúng người nọ, không nghĩ tới trong bóng đêm lại truyền đến một tiếng kêu rên, theo sát là tiếng người băn tên rơi xuống ngựa.

Thời Yên: "....."

Đây không phải tu luyện võ lâm tuyệt học 《 Cúc hoa bảo điển 》 chứ.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô kinh ngạc, liền nói: "Võ công của ta vốn rất tốt, võ công của cha nuôi ta ở trong chốn võ lâm có thể liệt vào hàng ngũ đứng đầu. Chẳng qua trước kia ta không dùng võ, hơn nữa thân thể vẫn luôn bị hạ độc cũng không tốt lắm, cho nên có vẻ tương đối văn nhược."

Thời Yên vội ôm quyền với hắn: "Thất kính thất kính."

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, nói với cô: "Chờ một lát, ta đi giải quyết hết người phía sau."

Hiếm khi có cơ hội khoe khoang trước mặt tức phụ, hắn phải biểu hiện thật tốt một chút mới được, miễn cho tức phụ cho rằng hắn là gà dù.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 44: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (12)

Số lượng truy binh phía sau nhiều, nhưng Lục Cảnh Nhiên ôm một lòng muốn mở thần uy trước mặt tức phụ, không chút thủ hạ lưu tình. Uy phong lẫm liệt giải quyết xong truy binh, Lục Cảnh Nhiên thi triển khinh công trở lại lưng ngựa, đuổi theo đám người Thời Yên phía trước.

Thời Yên thấy hắn ra sức như vậy, cực kỳ phối hợp vỗ tay cho hắn: "Tướng công chàng thật lợi hại!"

Bên tai Lục Cảnh Nhiên đỏ ửng hiếm thấy, hắn khụ một tiếng, nói: "Cũng chỉ dùng ba phần công lực mà thôi."

Thời Yên ở trong lòng buồn cười một tiếng, trong lòng Khương tổng quản còn một loạt dấu ba chấm.

Vương gia chẳng lẽ trúng tà.

Mấy người suốt đêm lên đường, trước hừng đông thì đến Nguy sơn. Vừa tới gần Nguy sơn, liền có huynh đệ sơn trại mai phục chung quanh. Thấy có người cưỡi ngựa đến, bọn họ cầm vũ khí lao tới, chặn người lại.

"Các ngươi là ai? Dám ban đêm xông vào Hắc Báo trại ta!"

Thời Yên chỉ hướng vũ khí của bọn họ, chế ngự ngựa lại: "Các ngươi ánh mắt gì vậy, cả Thời Mỹ Lệ ta cũng không quen biết sao!"

https://thuviensach.vn

Trời chưa sáng, người cầm đầu cẩn thận nhìn chằm chằm cô một lúc, mới vui sướng thu hồi vũ khí, kích động nói: "Thật là đại tiểu thư, đại tiểu thư đã về rồi!"

Rất nhanh có huynh đệ lên núi bẩm báo việc Thời Yên trở về, con đường đám người Thời Yên lên núi cũng thông suốt, trước khi vào sơn trại, Lục Cảnh Nhiên lấy một cái mặt nạ bằng bạc từ trong bao quần áo, đeo lên mặt mình.

Thời Yên khó hiểu hỏi hắn: "Vì sao phải đeo mặt nạ?"

Lục Cảnh Nhiên cười cười nói: "Chuyện sinh đôi càng ít người biết càng tốt." Hơn nữa lấy hiểu biết của hắn với Hà Chí Quốc, bọn họ chắc chắn không bỏ qua như vậy.

Thời Yên nghe hắn nói như vậy thì mặc hắn đeo, dù sao mặt nạ này hắn đeo lên cũng khá đẹp.

"Nữ nhi ngoan của ta đã trở lại, có phải hay không!" Hồ Hải canh giờ này vốn đang ngủ, nghe được tin Tiểu Mỹ Lệ của hắn trở về, lại vội vội vàng vàng ra nghênh đón cô.

Thời Yên xoay người xuống ngựa, đi lên trước gọi hắn một tiếng: "A, lão phụ thân của ta, ta đã trở về!"

Hồ Hải: "....."

Cánh tay vốn muốn ôm cô cũng hơi cứng đờ, sau đó ngượng ngùng thả xuống dưới: "Hình như ta cũng không già lắm mà?"

"Đây là kính xưng, kính xưng."

Hồ Hải hít hít cái mũi, ánh mắt đánh giá một lượt đám người Lục Cảnh Nhiên: "Ba người đó là thế nào?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên đi qua giới thiệu với hắn: "À, đây là phu quân và tùy tùng của con."

Hồ Hải sửng sốt: "Đây là vương gia?"

"Không đúng không đúng." Thời Yên liên tục xua tay, "Ta đã bị vương gia hưu, đây là phu quân tương lai của ta."

Hồ Hải: "....."

Gì??

Một đường từ cửa trại về nghị sự đường, Hồ Hải rốt cuộc đem suy nghĩ phân loạn chải vuốt rõ ràng: "Nữ nhi bảo bối, thật sự không phải ngươi lén trốn với nam nhân khác sau lưng vương gia chứ?"

"Thật sự không phải, ta có hưu thư!" Thời Yên "vèo" lấy hưu thư Lục Cảnh Nhiên viết cho cô ra đưa cho Hồ Hải.

Hồ Hải cũng không biết chữ, giao hưu thư cho một nam nhân trung niên ăn mặc thư sinh bên cạnh: "Tú tài, ngươi đọc xem mặt trên viết cái gì hộ ta?"

Vị tú tài này chính là tiên sinh Hồ Hải bắt về sơn trại dạy học lúc trước, sau khi Thời Yên lớn lên, hắn lại lưu lại sơn trại dạy trẻ con khác ở sơn trại đọc sách viết chữ.

Tú tài lấy giấy viết thư nhìn thoáng qua, nói với Hồ Hải: "Xác thật là hưu thư vương gia viết cho đại tiểu thư."

"A, thứ hỗn trướng, Tiểu Mỹ Lệ của chúng ta có chỗ nào không xứng với hắn, lại còn dám hưu thê!" Sau khi biết đúng là hưu thư, Hồ Hải nổi giận, "Vương gia thì ghê gớm sao! Đừng cho là ta không biết, hắn căn bản là vương gia nhàn tản!"

https://thuviensach.vn

Thời Yên thấy hắn tức giận như vậy, liền trấn an vị lão phụ thân này: "Không sao, dù sao ta lập tức lại muốn thành thân."

Hồ Hải: "....."

Hắn vẫn cảm thấy là Tiểu Mỹ Lệ chạy trốn với nam nhân khác.

Nghĩ đến chỗ này, ánh mắt hắn dừng ở trên người "nam nhân khác" đối diện. Nhìn qua dáng vẻ đàng hoàng, khí chất bất phàm, tuy rằng dùng mặt nạ che khuất nửa khuôn mặt, nhưng nam nhân Tiểu Mỹ Lệ coi trọng, khẳng định sẽ không xấu.

"Chào nhạc phụ, tiểu tế Lục Cảnh Nhiên." Lục Cảnh Nhiên thấy Hồ Hải vẫn luôn đánh giá mình, liền chủ động tiến lên tự giới thiệu.

Hồ Hải "xớ" một tiếng: "Cái gì nhạc phụ tiểu tế, Tiểu Mỹ Lệ chúng ta còn chưa gả cho ngươi, đừng gọi linh tinh."

Lục Cảnh Nhiên không nói nữa, Thời Yên ngáp một cái, nói với Hồ Hải: "Chúng ta suốt đêm lên đường, cũng mệt mỏi, có chuyện gì sáng mai dậy lại nói, hiện tại đi ngủ một lát trước."

"Được được." Hồ Hải miệng đầy đồng ý, thấy Thời Yên lôi kéo Lục Cảnh Nhiên đi vào bên trong, vội tách bọn họ ra, "Hai người không ở cùng phòng, tách ra đi."

Thời Yên: "....."

Lão phụ thân của cô cũng quá không hiểu tâm tư nữ nhi gia rồi!

Nhưng không chỉ có Hồ Hải không hiểu, toàn bộ huynh đệ sơn trại đều như hổ rình mồi mà nhìn chằm chằm Lục Cảnh Nhiên, phảng phất hắn mà dám bước vào phòng đại tiểu thư thì phải xé nát hắn.

https://thuviensach.vn

Thời Yên nghĩ thôi thôi, dù sao cũng không vội vã nhất thời, dựa theo ý Hồ Hải, cùng Lục Cảnh Nhiên tách ra ngủ ở hai phòng.

Phiền lòng chính là, Thời Yên cảm thấy mình còn chưa nằm xuống bao lâu, bên ngoài đã truyền đến tiếng kêu đánh kêu giết, chỉ đành lại từ trên giường bò lên.

Lúc cô đi ra xem tình huống, Hồ Hải còn có Lục Cảnh Nhiên đều đã ở bên ngoài, Hồ Hải thấy cô ra, liền tức giận nói: "Ngươi còn nói không phải chạy trốn cùng nam nhân khác? Vương gia cũng đuổi tới sơn trại rồi!"

"....." Thời Yên tập trung nhìn vào, thật đúng là Lục Cảnh Hành mang theo nhân mã lên đây, bên cạnh còn đi theo một nam nhân bạc nửa đầu, phỏng chừng chính là ngoại công trong miệng Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên vẫn đeo mặt nạ, trầm tĩnh mà nhìn nhân mã trước mắt, Thời Yên đi đến bên người hắn, nhìn Lục Cảnh Hành mặc quần áo vương gia nói: "Vương gia, nếu ngươi đã hưu ta, vì sao còn muốn đuổi tới nơi này?"

Lục Cảnh Hành không thể làm rõ thân phận của hắn và Lục Cảnh Nhiên, chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt: "Vương phi, bổn vương đó là nhất thời xúc động, hiện tại bổn vương hối hận, đặc biệt tới đón ngươi hồi phủ."

Thời Yên ôm cánh tay Lục Cảnh Nhiên, nhìn Lục Cảnh Hành nói: "Nhưng ta lập tức phải thành thân với hắn, sẽ không theo ngươi trở về."

Hồ Hải một bên: "....."

Tình yêu của người trẻ tuổi kích thích như vậy sao? Quả nhiên Tiểu Mỹ Lệ của bọn họ rất được hoan nghênh.

Thời Yên nói xong, sắc mặt Lục Cảnh Hành lập tức không tốt lắm, nhưng tức giận nhất, vẫn là Hà Chí Quốc bên cạnh hắn: "A, các ngươi nghĩ

https://thuviensach.vn

thật đẹp!" Nếu Lục Cảnh Nhiên không thể để bọn họ sử dụng, vậy cũng không cần phải lưu lại trên đời này!

Hắn nghĩ đến đây, liền phất phất tay, ý bảo nhân mã phía sau đi bắt Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên hàng lông mày nghiêm lại, che Thời Yên ở phía sau: "Nàng lui về sau."

"Ta có thể hỗ trợ!" Thời Yên muốn vén tay áo lên cùng Lục Cảnh Nhiên, không nghĩ tới tay áo còn chưa đụng tới, thì Hồ Hải kéo đến một bên.

"Bảo ngươi lui về phía sau thì lui về phía sau, đi lên hỗ trợ cái gì?" Hồ Hải kéo cô tới phía sau, khí định thần nhàn đứng ở một bên, bản thân cũng không có ý tứ đi lên hỗ trợ.

Bên kia Lục Cảnh Nhiên đã đánh nhau với nhân mã của Hà Chí Quốc, Thời Yên tuy biết hắn võ công cao cường, vẫn lo lắng hắn sẽ bị thương: "Phụ thân! Ngươi không đi lên giúp tiểu tế của ngươi sao!"

Hồ Hải tiêu hóa tiếng phụ thân kia một chút, mới vui vẻ thoải mái nói: "Nếu cả chút phiền toái này cũng không giải quyết được, các ngươi cái thân này cũng không cần thành." Có lá gan đoạt nữ nhân với vương gia, vậy đương nhiên phiền toái cũng tự mình giải quyết.

Thời Yên thấy hắn thật sự không tính đi lên giúp đỡ, cũng không cầu hắn nữa. Đợi lát nữa nếu Lục Cảnh Nhiên bị thương, cô xông lên cũng được.

Lục Cảnh Nhiên không cho cô cơ hội này, biết Hồ Hải cố ý khảo nghiệm hắn, lần này hắn xuống tay như cũ không lưu tình. Mắt thấy nhân mã của mình bị đánh liên tiếp bại lui, Hà Chí Quốc không kìm nén được muốn tự mình lên, kết quả mới vừa động thân, Lục Cảnh Hành bên cạnh đã phi thân ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"Hành Nhi, trở về!" Hà Chí Quốc lên tiếng ngăn cản, có điều Lục Cảnh Hành cũng không nghe hắn, đoạt vũ khí trong tay thị vệ, dừng trước mặt Lục Cảnh Nhiên.

Hai người cứ như vậy không tiếng động giằng co, phảng phất có dòng khí không nhìn thấy chuyển động giữa hai người, còn mang theo tia sáng toé lửa. Lục Cảnh Nhiên nhìn gương mặt giống mình như đúc đối diện, mở miệng nói: "Ngươi không phải đối thủ của ta."

Lục Cảnh Hành nắm chặt đao, vận sức chờ phát động: "Không thử xem xem, làm sao mà biết?"

Tiếng hắn vừa dứt, đánh về phía Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên thi triển khinh công lùi về sau, cũng rút thanh trường kiếm từ bên hông Khương tổng quản. Mọi người chỉ cảm thấy bạch quang nhoáng lên, kiếm khí sắc bén mạnh mẽ chém không khí thành hai nửa.

Lục Cảnh Hành bị buộc không thể không từ bỏ tiến công, lùi về sau. Lục Cảnh Nhiên không cho hắn cơ hội điều chỉnh, điểm mũi chân vội lắc mình đến trước mặt hắn, lại một đạo bạch quang sắc bén, Lục Cảnh Hành khó khăn lắm tránh thoát, một đoạn tóc đen bị chém đứt nhẹ nhàng bay trên không trung.

"Hành Nhi, trở về!" Hà Chí Quốc thấy tóc Lục Cảnh Hành bị chém đứt, sợ tới mức vội kêu thị vệ phía sau vây công Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên thấy thế, rút đao trong tay Hồ Hải, phi thân qua dừng trước mặt Lục Cảnh Nhiên, dùng nội lực quét qua, ngăn thị vệ ngoài ba bước.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô bỗng nhiên lại đây, sắc mặt rốt cuộc thay đổi, hắn kéo cô về phía sau, chặn những mũi đao chỉ về phía cô: "Không phải kêu nàng ở phía sau sao? Sao lại không nghe lời?"

Thời Yên nói: "Ai kêu bọn họ vô sỉ như vậy, không phải một chọi một sao?"

https://thuviensach.vn

Hồ Hải ở bên cạnh xem liên tục đỡ trán thở dài, con gái hướng ngoại, làm sao hắn lại dạy ra nữ nhi như vậy. Thấy Thời Yên cũng xông ra, hắn cũng không thể lại khoanh tay đứng nhìn, mang theo các huynh đệ đi tới.

"Đây là Hắc Báo trại ta, dù cho ngươi là vương gia, cũng không phải do ngươi làm bậy. Đã là ngươi hưu nữ nhi của ta, hiện tại lại mạnh mẽ tới đoạt người, thiên hạ nào có đạo lý như vậy."

Lục Cảnh Hành nhấp khóe miệng, tựa hồ có chút không phục, sau một lúc lâu, hắn nghiêng đầu nói với Hà Chí Quốc: "Ngoại công, chúng ta rút trước."

Hà Chí Quốc chưa bắt lấy Lục Cảnh Nhiên, còn không muốn đi, Lục Cảnh Hành khuyên nhủ: "Không có hắn ta vẫn có thể thành đại sự, hiện tại không phải thời điểm so đo với bọn họ, trước ổn định bên Thái Hậu rồi nói."

Hà Chí Quốc cảm thấy hắn nói có đạo lý, tuy rằng hắn nuốt không trôi khẩu khí này, nhưng việc cấp bách xác thật là cùng Thái Hậu chu toàn, không nên ở chỗ này thiệt hại quá nhiều.

Lục Cảnh Hành kêu một tiếng rút, nhân mã trên núi liền lại mênh mông cuồn cuộn rút đi, huynh đệ sơn trại thấy bọn họ xám xịt mà đi rồi, hoan hô. Hồ Hải đi đến trước mặt Lục Cảnh Nhiên, khích lệ thân thủ hắn một chút, sau đó nói hôm nay muốn mở tiệc chiêu đãi bọn họ.

Thời Yên vừa nghe ý tứ này, chính là Hồ Hải chấp nhận Lục Cảnh Nhiên làm tiểu tế. Cô chớp mắt vài cái với Lục Cảnh Nhiên, chúc mừng hắn thông qua khảo hạch. Lục Cảnh Nhiên cười cười không nói chuyện, cùng cô đi về.

Thời Yên lo lắng Lục Cảnh Hành còn sẽ ngóc đầu trở lại, có chút không yên tâm hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Về sau nếu Lục Cảnh Hành thật làm hoàng đế, có thể tới tìm chúng ta phiền toái hay không?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Sẽ không."

Thời Yên ngoài ý muốn: "Hắn sẽ không đối phó chúng ta?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Hắn không đảm đương nổi hoàng đế."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 45: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (13)

Thời Yên cảm thấy Lục Cảnh Nhiên thế giới này là loại người, lúc hắn vân đạm phong khinh, cái gì với hắn mà nói cũng là làm hết sức mặc kết quả -- đều được, tùy ngươi, không sao cả; nhưng một khi hắn động tâm tư thì có thể quậy toàn bộ thiên hạ đều đến long trời lở đất.

Cho nên lúc Lục Cảnh Nhiên nói ra Lục Cảnh Hành không đảm đương nổi hoàng đế, Thời Yên liền biết Lục Cảnh Hành xong đời.

Có điều cái này liên quan gì đến cô? Hiện tại cô để ý nhất là hôn sự của cô và Lục Cảnh Nhiên.

Trải qua trận vừa rồi, Hồ Hải đã không ngăn cản được mình và Lục Cảnh Nhiên đi cùng một chỗ, Thời Yên đánh bạo, trực tiếp kéo Lục Cảnh Nhiên về viện của mình.

Đối cái này Hồ Hải chỉ hứ một tiếng từ trong lỗ mũi, sai huynh đệ thủ hạ đi chuẩn bị tiệc tối chiêu đãi khách nhân.

Thời Yên lôi kéo Lục Cảnh Nhiên trở lại viện, có vài phần vui sướng mà nhìn hắn: "Chàng còn nhớ nơi này không? Năm đó chàng bị trói lên, ta đưa chàng tới nơi này."

Thời Yên từ nhỏ vẫn luôn ở viện này, sau khi Lục Cảnh Nhiên đi vào, tất nhiên là có vài phần ấn tượng, hắn nhìn về phía cây đại thụ ngoài cửa sổ của Thời Yên, đi đến dưới tán cây.

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa sổ của Thời Yên có một cây lê, mỗi năm đều nở hoa, cùng Thời Yên lớn lên. Lục Cảnh Nhiên nhìn cây lê đã lớn cao hơn hắn, cong khóe miệng thành một nụ cười: "Còn nhớ Lê Hoa viện trong vương phủ không?"

Thời Yên gật gật đầu, nói: "Sao không nhớ chứ, vương gia yêu thích không thôi, cũng không muốn tới phòng ta ngủ."

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, nhẹ nhàng cầm lấy cánh hoa lê rơi trên đỉnh đầu cô: "Kỳ thật ta cũng không yêu thích cây lê lắm, cây lê, cây ly, tựa hồ tượng trưng cho biệt ly. Chỉ là, ta luôn không quên được, năm ấy khi mở mắt, xuyên qua cửa sổ của nàng thấy cây lê này."

Thời Yên ngẩn người, ngẩng đầu lên nhìn nam nhân đeo mặt nạ trước mặt: "Cho nên, chàng xây Lê Hoa viện, trồng nhiều cây lê là đang nhìn vật nhớ ta sao?"

Lục Cảnh Nhiên bởi vì câu "nhìn vật nhớ ta" của nàng cười thành tiếng, hắn hơi hơi cong lưng, chống lên trán cô nói: "Ừ, là đang nhớ nàng."

Hắn vốn tưởng rằng, kiếp này sẽ không có cơ hội nhìn thấy Thời Yên nữa, đem cái này trở thành một tia niệm tưởng đẹp nhất trong lòng, không nghĩ tới trời xui đất khiến, Thời Yên lại gả vào vương phủ.

Hắn vốn không tin duyên phận, nhưng hiện tại, hắn cảm thấy duyên phận đại khái là thứ tốt đẹp nhất trên đời này.

Môi đỏ chúm chím của Thời Yên ở trước mặt mình, Lục Cảnh Nhiên không nhẫn nại nữa, mở miệng nhẹ nhàng ngậm lấy đôi môi mềm mại của nàng. Thời Yên cũng không trốn, tùy ý đầu lưỡi của hắn chơi đùa trong khoang miệng mình, cuối cùng triền miên cùng cô.

"Khụ khụ!" Hồ Hải không biết khi nào đi vào viện, ho khan hai tiếng với hai người không thể tách rời dưới cây lê. Lục Cảnh Nhiên không nỡ

https://thuviensach.vn

buông đôi môi Thời Yên, nhìn về phía Hồ Hải đứng ở một bên.

Hồ Hải dựng mày trách cứ hắn: "Ban ngày ban mặt làm cái gì đấy! Còn chưa thành thân đâu, ngươi không chế cho ta!"

Lục Cảnh Nhiên lui một bước hướng bên cạnh, nói với Hồ Hải: "Nhạc phụ giáo huấn phải, là tiểu tế đường đột."

Đã nói còn chưa phải nhạc phụ! Hồ Hải rất muốn quát hắn, nhưng xem bộ dáng hắn đứng dưới cây lê đẹp như họa, lại nhịn xuống: "Thôi thôi, ai kêu Tiểu Mỹ Lệ nhà chúng ta thích ngươi chứ. Ta tới đây là muốn hỏi một chút, buổi tối các ngươi muốn ăn gì không, ta phân phó hạ nhân đi làm."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nương tử thích ăn cái gì, ta liền thích ăn cái đó."

Hồ Hải: "....."

Hiện tại người trẻ tuổi nói chuyện yêu đương không nguyên tắc như vậy sao! Hơn nữa đã nói còn chưa phải nương tử của ngươi!

Đối với Lục Cảnh Nhiên luôn miệng chiếm tiện nghi, Hồ Hải không quá vừa lòng, nhưng ngẫm lại, hắn hiện tại cũng cũng chỉ có thể miệng chiếm chút tiện nghi.

Thời Yên lại nhớ rõ khẩu vị của Lục Cảnh Nhiên, báo món ăn hắn thích cho Hồ Hải. Lục Cảnh Nhiên đứng ở một bên, hướng về phía cô cười.

"....." Thời Yên có chút không chịu nổi, bộ dáng này của hắn thật sự khiến người ta phạm tội.

"Còn nữa, về chuyện hôn lễ, các ngươi chuẩn bị khi nào làm?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Cái này trước không vội."

https://thuviensach.vn

Hồ Hải vừa nghe, mày lại dựng lên: "Như thế nào, ngươi lại không muốn cưới nữ nhi của ta phải không?"

"Đương nhiên không phải, tiểu tế nằm mơ cũng muốn cưới nàng." Lục Cảnh Nhiên sợ Thời Yên cũng hiểu lầm, vội vàng giải thích, "Chỉ là chuyện nghênh thú nàng lớn như vậy, ta cần chuẩn bị."

Hồ Hải nói: "Ngươi muốn chuẩn bị cái gì?" Xem hắn cũng bị vương gia đuổi giết đến sơn trại, hắn cũng không trông cậy vào hắn lấy ra sính lễ gì. Sơn trại bọn họ cũng không nhiều quy củ như vậy, chỉ cần Tiểu Mỹ Lệ thích, hắn cũng không chê tiểu tế nghèo này.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ta đã sai Khương tổng quản đi làm, ít ngày nữa hắn là là có thể chuẩn bị xong."

Sau khi mấy người Lục Cảnh Hành xuống núi, Khương tổng quản phụng mệnh lệnh Lục Cảnh Nhiên xuống núi chuẩn bị công việc hôn lễ. Làm tổng quản vương phủ nhiều năm như vậy, năng lực và hiệu suất làm việc của hắn là không thể nghi ngờ, chuyện Lục Cảnh Nhiên giao phó, hắn trước tiên hai ngày hoàn thành nhiệm vụ.

Muốn nói gần đây Long Thành có đại bát quái các bá tánh nói chuyện say sưa gì, vậy cái thứ nhất phải kể chuyện vương gia hưu thê. Chuyện này người phủ thượng thư phủ tự nhiên cũng biết, Thời Thành Tế còn vì thế đã nổi nóng rất lớn, còn Liễu thị thì đau lòng nữ nhi của mình, than sao vận mệnh của cô éo le như vậy.

Thời Uyển lại có vài phần mừng thầm, Thời Yên gả vào vương phủ, nàng mặt ngoài làm bộ không có gì, nhưng trong lòng vẫn luôn ghen ghét, hiện tại vương gia hưu cô, trong lòng nàng lập tức thoải mái. Chẳng qua mới vừa thoải mái không bao lâu, ngày hôm sau liền truyền ra tin tức vương gia mang theo đại đội nhân mã lên núi xin vương phi trở về, khiến người khiếp sợ nhất chính là, vương phi thế nhưng còn cự tuyệt!

https://thuviensach.vn

Trong Thời Uyển vừa đố vừa hận, cảm thấy Thời Yên thật là không biết tốt xấu, tất cả mọi người đều đang suy đoán lý đó vương phi cự tuyệt vương gia, lại một tin tức kinh thiên ở Long Thành nổ tung hoa.

Không biết là quan to hiển quý nơi nào tới mang sính lễ tới phủ thượng thư, nói ít ngày nữa sẽ thành hôn với Thời Yên. Ngày sính lễ đưa tới, đội ngũ mênh mông cuồn cuộn, dẫn tới bá tánh Long Thành trực tiếp líu lưỡi.

Cảnh tượng này, nghênh thú Hoàng Hậu cũng chỉ như thế!

Cái này Thời Uyển rốt cuộc không bình tĩnh được, những sinh lễ đưa tới này sắp chất đống nhà họ họ không hết! Theo sính lễ đưa tới còn có một phong thư của vị tiểu tế thần bí này, là viết cho Liễu thị. Nội dung thư không dài, chỉ là bảo bà không cần lo lắng cho Thời Yên, nói hắn chắc chắn chiếu cố cô thật tốt, có cơ hội sẽ mang cô trở về thăm.

Liễu thị chưa thấy qua vị tiểu tế này, không biết chi tiết đối phương cũng không biết nhân phẩm hắn như thế nào, nhưng thấy được hắn nguyện ý vì cưới Thời Yên đưa nhiều sính lễ như vậy, thiết nghĩ sẽ không bạc đãi với cô.

Liễu thị lúc này mới an tâm.

Động tĩnh dưới chân núi lớn như vậy, trên núi Hắc Báo trại cũng nhận được tin tức, Thời Yên nhìn Khương tổng quản còn mang một đống sính lễ về Hắc Báo trại, vội vàng đi tìm Lục Cảnh Nhiên: "Tướng công! Chàng không phải đi cướp quốc khố chứ!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn bộ dáng kinh ngạc của cô, khẽ bật cười: "Mấy cái này đều là tiền của ta, không liên quan đến quốc khố."

"Nhưng mà, chàng từ đâu có nhiều tiền như vậy?"

https://thuviensach.vn

"Một phần là cha nuôi để lại cho ta, một phần là làm ăn buôn bán kiếm được." Lục Cảnh Nhiên nói, "Cha nuôi ta vốn là của cải giàu có, tiến cung làm thị vệ, chỉ là vì mẫu thân ta, chẳng qua....."

Chuyện đời trước có quá nhiều tiếc nuối, Lục Cảnh Nhiên không nói quá nhiều với Thời Yên, trực tiếp nhảy qua đoạn này: "Ngoài tài sản cha nuôi để lại cho ta, nhiều năm như vậy, cũng vẫn luôn có người giúp ta xử lý việc làm ăn, chẳng qua ai cũng không biết lão bản là ta thôi. Bản thân ta không tốn tâm tư gì trên đó, nhưng thủ hạ đều rất có năng lực, ta bảo Khương tổng quản đi tra, mới phát hiện vừa không cẩn thận, tiền đã nhiều như vậy."

Thời Yên: "....."

A, đó thật là quá không cẩn thận. :)

"Hà Chí Quốc cũng tra được một ít chuyện của cha nuôi ta, biết hắn có chút tài sản, liền muốn mượn số tiền này chiêu binh mãi mã, hoàn thành đại sự của bọn họ. Sau khi dưỡng phụ chết, bọn họ từ chỗ ta nói bóng nói gió, bảo ta lấy tiền ra. Ta cho bọn họ một chút số lẻ, bọn họ liền tin là thật, từ đây không phiền ta nữa."

"....." Thời Yên trầm mặc một hồi lâu, mới mở miệng nói, "Vậy ngươi hiện tại giống trống khua chiêng đưa sính lễ như vậy, bọn họ nhất định biết bị lừa."

Lục Cảnh Nhiên cười cười, nói: "Biết thì làm sao? Chỉ sợ bọn họ hiện tại không có tâm tư bận tâm chuyện của chúng ta." Hắn nói, cúi người dựa sát vào Thời Yên, hơi thở khe khẽ phả lên làn da cô.

"Hiện tại chúng ta chỉ cần quan tâm hôn sự của chúng ta."

Hắn nói rất nhẹ, câu chữ như gãi ngứa trong lòng Thời Yên.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô cười cười, đi vào trong phòng lấy tay nải, đưa cho Thời Yên: "Cái này cũng cho nàng."

Thời Yên nhìn hắn một cái, tò mò tiếp nhận tay nải, mở ra nhìn xem: "Ấy, đây hình như là trang sức Thời Uyển đeo trên người."

"Ừ, đây là sính lễ đưa đến phủ thượng thư cưới nàng vào cửa, không nghĩ tới Thời Thành Tế lại giữ lại, tất cả đều cho Thời Uyển."

Thời Yên hơi sửng sốt, nhớ tới một chuyện có chút xa xăm: "Lúc trước phủ thượng thư mất trộm, là chàng làm?"

Sự tình bị giáp mặt vạch trần, Lục Cảnh Nhiên vẫn mặt không đỏ tim không đập: "Ta lấy lại đồ của mình, có gì không thể?"

"....." được thôi, ở chỗ vương gia không gọi là trộm, gọi là lấy, "Vậy vì sao lúc trước chàng không đưa cho ta?"

Vẻ mặt bình thản của Lục Cảnh Nhiên

rốt cuộc có chút không được tự nhiên, hắn ho nhẹ một tiếng, nói với cô: "Lúc trước không phải vẫn luôn giả vờ không thích nàng sao."

Thời Yên không nhịn được mỉm cười, ôm lấy cổ hắn, hôn một cái lên mặt hắn: "Về sau không cần giả vờ, yêu ta thì phải biểu hiện ra ngoài!"

Lục Cảnh Nhiên ôm eo cô, nhìn nụ cười như như tắm mình trong gió xuân của cô, khóe miệng cũng gợi lên một nụ cười: "Ừ, ta sẽ hảo hảo yêu nàng."

Thời Yên chớp chớp mắt, sao cảm thấy, những lời này có chút..... dơ bẩn?

Sau khi đưa sính lễ, toàn bộ sơn trại đều vội vàng bố trí hiện trường hôn lễ, hỉ phục của Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên đã chế tạo gấp gáp xong,

https://thuviensach.vn

Thời Yên ngồi trong khuê phòng, lại một lần thay hỉ bào vì Lục Cảnh Nhiên.

Lần này không giống lần trước, đêm động phòng hoa chúc lần này cô sẽ không phòng không gối chiếc, tướng công của cô còn sốt ruột hơn cả cô.

Hai người ở giờ lành đã lạy thiên địa, cảm tạ phụ mẫu, Lục Cảnh Nhiên ở bên ngoài xã giao không bao lâu, liền một mình quay trở về tân phòng.

Thời Yên nghe thấy tiếng cửa bị đẩy ra, xốc khăn voan đỏ lên. Lục Cảnh Nhiên hơi sửng sốt, sủng nịch lại bất đắc dĩ mà cười nói: "Sao nàng lại tự mình xốc lên?"

Thời Yên nói: "Dù sao cũng không phải lần đầu tiên, không cần chú ý như vậy."

Lục Cảnh Nhiên cười đi đến bên người cô ngồi xuống, Thời Yên tiến đến trước mặt hắn, nhìn hắn nói: "Ta tháo mặt nạ xuống giúp chàng."

"Được."

Thời Yên nâng tay, chậm rãi tháo mặt nạ trên mặt Lục Cảnh Nhiên xuống, lộ ra gương mặt nàng thích nhất của bắn.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 46: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (Hết)

Không khí trong phòng ái muội mông lung, Thời Yên xoa mặt Lục Cảnh Nhiên, cầm lòng không đậu nhích lại gần hôn lên môi hắn. Lục Cảnh Nhiên hé miệng ngậm lấy môi dưới của cô, khẽ cắn, hỏi cô: "Hai ngày ta không ở, Lục Cảnh Hành có phải thật sự hôn nàng?"

Thời Yên không nghĩ tới Lục Cảnh Nhiên còn nhớ chuyện này, lại còn hỏi ngay lúc này, không khỏi có chút xấu hổ và chột dạ: "Không, không có, là ta lừa gạt chàng."

Lục Cảnh Nhiên một bên nhẹ nhàng liếm môi cô, một bên hỏi cô: "Vì sao muốn gạt ta?"

Thời Yên đỏ tai nói: "Còn không phải bởi vì chàng lãnh đạm với ta, cho nên muốn kích thích chàng." Từ kết quả mà nói, chiêu này vẫn dùng được.

Lục Cảnh Nhiên cúi người, đè cô lên giường, cầm cổ tay cô đưa lên đỉnh đầu, nhẹ giọng nói bên tai cô: "Về sau không được phép lại dùng loại sự tình này gạt ta, biết không?"

"Đã biết....." Thời Yên dưới vuốt ve của hắn, hô hấp đã bắt đầu không yên, Lục Cảnh Nhiên nhìn người dưới thân, giơ tay thổi tắt tất cả nến đỏ trong phòng.

Một đêm triền miên. (Lời ít ý nhiều)

https://thuviensach.vn

Ngày kế trời còn chưa sáng, Lục Cảnh Nhiên đã dần tỉnh, Thời Yên nằm bên cạnh hắn, đang ngủ ngon lành. Lục Cảnh Nhiên nhìn cô ngủ, khóe miệng không nhịn được nở một nụ cười, giơ tay nhẹ nhàng vuốt sợi tóc bên sườn mặt cô.

Tối hôm qua hắn muốn cô rất nhiều lần, biết rõ lần đầu tiên hắn là khắc chế, nhưng hắn không nhịn được. Trước kia, hắn chưa bao giờ nghĩ tới mình sẽ hạnh phúc như vậy, hắn hoàn toàn có được người này, thê tử của hắn.

Nóc nhà truyền đến động tĩnh rất nhỏ, Lục Cảnh Nhiên nhíu nhíu mày, không kinh động Thời Yên ngồi dậy từ trên giường, khoác áo ngoài đi ra ngoài.

Một thiếu niên đang ngồi trên nóc nhà, Lục Cảnh Nhiên thi triển khinh công nhảy lên nóc nhà, gọi tên của hắn: "Đào Thanh."

Đào Thanh nghiêng đầu nhếch miệng cười với hắn, lộ ra vẻ xem thường: "Chúc mừng vương gia rốt cuộc ôm được mỹ nhân về, ngươi nói ngươi đó, lúc trước còn giả vờ cái gì mà giả vờ?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ngươi nhỏ giọng chút, đừng đánh thức Thời Yên."

Đào Thanh mang theo vẻ lưu manh chớp mắt: "Xem ra vương phi bị ngươi mệt không nhẹ nhỉ."

Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc lộ ra một tia không kiên nhẫn: "Ta hiện tại đã không phải vương gia."

"Ai da nha, ngươi thật là quá khiến người ta thương tâm." Đào Thanh che ngực mình, ra vẻ thương tâm nói, "Lúc sai người ta làm việc thì mở miệng huynh đệ tốt, xong xuôi xong việc thì vội vã đuổi người ta đi."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên bị hắn ghê tởm, mắt lạnh nhìn hắn: "Cho nên sự tình làm thỏa đáng?"

Đào Thanh cười nói: "Đào Thanh ta xuất mã, có chuyện làm không thành?"

Đúng rồi, Đào Thanh tuyệt không phải "tiểu công tử vô dụng nhất phủ tướng quân" như trong miệng người ngoài, tương phản, năng lực của hắn mạnh hơn mấy ca ca. Dùng lời Đào Thanh, công phu các ca ca phải luyện mấy ngày mới có thể học được, hắn nửa canh giờ là biết, bài học các ca ca phải học mấy ngày, hắn xem một lần đã nhớ kỹ.

Bởi vì như vậy, hắn bị nói thành luyện võ, đi học đều lười biếng, cũng quá không có thiên lý rồi? Muốn dùng phần lớn thời gian trên người các cô nương thú vị và đáng yêu thì bị chỉ trích ra vào nơi hoa bướm? Mấy phàm phu tục tử các người sao có thể hiểu tâm tư thiên tài.

Lần Lục Cảnh Nhiên ở trên thuyền hoa gặp được Đào Thanh, Đào Thanh liền phát hiện bí mật của hắn, bởi vì cảm thấy thú vị, hắn không vạch trần hắn, ngược lại thân thiết với hắn, hắn cảm thấy đây là thiên tài thưởng thức lẫn nhau.

"Thái Hậu và Lục Cảnh Hành đã chạm vào là nổ ngay, chỉ cần hơi thổi gió là có thể đánh nhau." Đào Thanh nói lời này, biểu tình cực kỳ quần chúng giống ở phố xá sầm uất xem náo nhiệt, trong miệng còn không chê chuyện lớn kêu "Đánh nhau đi, đánh nhau đi!".

Lục Cảnh Nhiên hỏi: "Lục Hành Tri thì sao?"

"Cũng phái người qua thả tin tức, mấy năm nay Thái Hậu nhìn chằm chằm ngươi, nhưng người bất mãn nàng nắm giữ triều chính rất nhiều." Vương gia bị sắc phong đến ngoài Long Thành Lục Hành Tri là một trong số đó, "Hắn chỉ cần chờ ngồi thu ngư ông đặc lợi là được."

https://thuviensach.vn

Đào Thanh nói xong, lại có vài phần tò mò hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Vì sao chọn Lục Hành Tri?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không có gì, ngày đó rút thăm quyết định."

Đào Thanh: "....."

Thế nhưng có người còn tùy tiện hơn hắn.

Hắn ngồi ở trên nóc nhà, cười với Lục Cảnh Nhiên, từ trong lòng ngực móc ra một đồ vật: "Ta lấy được binh phù chỗ ca ca, ngươi có hứng thú làm hoàng đế chơi một chút không?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không được, Thời Yên không thích trong cung, ta chỉ cần ở bên cạnh nàng, ở nơi nào cũng không sao cả."

"Ồ, tình yêu đáng giận này." Đào Thanh đột nhiên đầy cảm xúc dưới ánh trăng thốt ra câu này. Lục Cảnh Nhiên cau mày, tựa hồ nhìn hắn rất khó chịu: "Nếu đánh thức Thời Yên, ngươi nhất định phải chết."

"Thôi thôi, toàn thân trên dưới ngươi đều tản ra mùi chua, ta muốn cách xa ngươi một chút." Đào Thanh nói thật đúng là bóp mũi lui về sau, "Nếu sự tình đã nói xong, ta đi trước, ta cũng phải đi tìm cô nương, đổ dấm người khác."

Đào Thanh nói xong, liền thi triển khinh công từ nóc nhà nhanh nhẹn rời đi. Võ công hắn cực cao, khinh công cũng là nhất tuyệt, cho nên mới có thể không kinh động một người ẩn vào Hắc Báo trại gặp mặt hắn.

Chờ khi Đào Thanh rời đi, Lục Cảnh Nhiên mới từ nóc nhà đi xuống, một lần nữa nằm trở về bên cạnh Thời Yên.

Đêm nay Thời Yên ngủ rất sâu, mãi đến trưa ngày hôm sau cô mới tỉnh lại. Hơi chút động thân thể liền cảm giác bản thân như gãy ra, đặc biệt

https://thuviensach.vn

là eo, nằm bất động cũng đau nhức khó nhịn.

..... Mặc kệ thế giới nào Lục Cảnh Nhiên đều rất dũng mãnh.

"Tỉnh?" Lục Cảnh Nhiên đẩy cửa tiến vào, trong tay còn bưng thức ăn. Thời Yên ngửi được mùi thức ăn, rốt cuộc cảm giác mình sống lại chút: "Đói quá, vừa mệt vừa đói, sắp chết."

Lục Cảnh Nhiên nghĩ đến đêm qua lúc cô ở dưới thân mình xin tha cũng nói như vậy, không nhịn được cười một chút: "Xin lỗi, lần sau ta sẽ chú ý khắc chế một chút."

"....." Không, cô không tin, tối hôm qua cô cũng xin hắn như vậy, hắn không phải cũng không khắc chế sao!

"Eo rất đau?" Lục Cảnh Nhiên thấy cô vẫn luôn xoa eo mình, liền buông thứ ăn đi đến cạnh cô ngồi xuống, "Ta xoa giúp nàng nhé."

"Ừm ừm." Có người phục vụ cho mình, cô cầu mà không được, lập tức ngoan ngoãn đưa eo qua. Lục Cảnh Nhiên dùng lực đạo vừa vặn, còn rót vào một ít nội lực, thoải mái hơn nhiều so với Thời Yên tự mình xoa: "A, như vậy cảm giác khá hơn nhiều, tay nghề không tồi nhỉ."

Lục Cảnh Nhiên cười nói: "Nàng thích là tốt." Xoa nhẹ một lúc cho cô, Lục Cảnh Nhiên thấy cũng tương đối, nâng cô dậy, hầu hạ cô rửa mặt. Thời Yên ngồi vào bàn ăn cơm mới cảm thấy có chút không đúng: "Tiểu Mãn đâu?" Bình thường những việc này đều là Tiểu Mãn làm.

Lục Cảnh Nhiên cũng ngồi đối diện cô dùng cơm trưa, nghe cô nói như vậy, liền ngước mắt nhìn cô một cái: "Như thế nào, ta hầu hạ nàng không thoải mái?"

"..... Không phải, chẳng qua loại này không nhọc phiền chàng tự tay làm lấy."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không sao, ta vui."

"....." À. :)

Lục Cảnh Nhiên thích hầu hạ cô như vậy, Thời Yên cũng mừng rỡ hưởng thụ, cứ như vậy qua một đoạn tháng ngày thần tiên sung sướng, dưới chân núi bỗng nhiên truyền đến tin tức, nói Lục Cảnh Hành và Thái Hậu đánh nhau rồi.

Lục Cảnh Hành lấy lý do Thái Hậu tham gia vào chính sự, trực tiếp suất binh bức vua thoái vị, nhân mã hai bên đánh đến khó phân thắng bại, bỗng nhiên lại lòi ra một thế lực, là vương gia Lục Hành Tri ở quan ngoại xa xôi mang theo nhân mã tới tiêu diệt phản quân.

Hắn thế tới rào rạt, lại thừa dịp Thái Hậu và Lục Cảnh Hành lưỡng bại câu thương lên sân khấu, cơ hồ không đến quá nhiều công phu đã bắt được đầu lĩnh phản quân Lục Cảnh Hành và Hà Chí Quốc, còn thuận tiện giam lỏng Thái Hậu.

Tiểu hoàng đế cảm kích Lục Hành Tri cứu giá có công, chủ động thoái vị nhường hiền, trong nháy mắt, Long Thành thay đổi chủ nhân.

Bá tánh hãy còn ngây ngốc, bên kia Lục Hành Tri đã bắt đầu chuẩn bị vào chỗ đại điển, cả triều văn võ dọn dẹp một chút, chuẩn bị nghênh đón lão bản mới của bọn họ.

"Nhân sinh thay đổi rất nhanh, thật là kích thích quá." Ngồi dưới tàng cây hoa lê ở trong viện, Thời Yên cảm thán với Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên cười không lên tiếng, Thời Yên híp mắt, đánh giá hắn.

Muốn nói chuyện này không liên quan đến hắn, Thời Yên tuyệt đối không tin, rốt cuộc là khi nào, hắn hạ một bàn cờ lớn như vậy?

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên thấy cô nhìn chằm chằm vào mình, liền cười rướn lên hôn cô: "Tức phụ, nàng vẫn nên quan tâm bản thân một chút đi."

Thời Yên hỏi: "Quan tâm cái gì?" Cô rất tốt mà.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Có phải nàng có thai không?"

Thời Yên: "Gì??"

Đại phu sơn trại bắt mạch cho cô, sau đó cao hứng phấn chấn tuyên bố, đại tiểu thư có hỉ!

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên vậy mà cả cái này cũng tính kế tới???

Cô không tin lại mời đại phu từ dưới chân núi lên, kết quả chẩn bệnh giống nhau như đúc.

Thời Yên mang thai, thật sự mang thai. Toàn bộ sơn trại đề phòng mười tháng, mãi đến khi tiểu bảo bảo trong bụng cô ra ngoài, mọi người mới ngủ một giấc an ổn.

Sau khi Thời Yên sinh nhi tử, đặt tên cho nó là Lục Bảo Nhi, Lục Cảnh Nhiên lúc ấy chỉ giật giật khóe miệng, nhìn cô ôn nhu mà cười: "Nàng thích là được."

Năm Lục Bảo Nhi ba tuổi, Thời Yên cùng Lục Cảnh Nhiên đi du lịch đại giang nam bắc, mấy năm nay còn tính quốc thái dân an, non sông gấm vóc có thể tùy ý bọn họ tự do quay lại.

Năm đó Lục Cảnh Nhiên lựa chọn Lục Hành Tri, cũng hoàn toàn không phải là rút thăm, tuy Lục Hành Tri tài học không tính là tốt nhất, nhưng thắng ở làm người khiêm tốn không hiếu chiến, dưới sự thống trị của hắn, bá tánh sống cuộc sống an ổn sau mười năm. Chỉ là loại tính cách này

https://thuviensach.vn

thường lại dễ dàng bị người ức hiếp, đặc biệt là nước nhỏ xung quanh, cảm thấy hoàng đế bọn họ mềm yếu dễ khinh, bắt đầu không ngừng thử khiêu khích.

Lục Bảo Nhi cảm thấy tính tình hoàng thúc của hắn của mềm yếu, không mặc kệ được, không nghĩ tới quan tâm này, vừa không cẩn thận liền quản mình tới vị trí hoàng đế.

Thời Yên: "....."

Người Lục gia các người thật sự đều quá không cẩn thận.

Lục Bảo Nhi làm hoàng đế, còn cưới nữ nhi bảo bối của Đào Thanh làm Hoàng Hậu, hai người thống trị quốc gia trong ngoài gọn gàng ngăn nắp, sáng tạo thời gian thái bình thịnh thế rất lâu.

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên vẫn sống cuộc sống thần tiên quyến lữ của bọn họ, ngẫu nhiên nhớ nhi tử thì hồi cung hưởng thụ một chút, sau đó vỗ vỗ mông, lại biến mất.

Trong cung và dân gian vẫn luôn đều truyền lưu chuyện xưa về bọn họ, biên (tập) đến vô cùng kì diệu, nhưng lại làm người ta sinh hâm mộ.

【 Đinh! Chúc mừng qua phó bản 《 Vương gia mỗi ngày đều giả vờ không yêu ta 》, đạt được 20 tích phân hệ thống, nam chính đưa tặng 100 tích phân】

【 Giải khóa ảnh CG《 Vương gia mỗi ngày đều giả vờ không yêu ta 》, xin lựa chọn một tấm lưu trữ 】

Bây giờ Thời Yên đối mấy cái này đã cưỡi xe nhẹ đi đường quen, cô lựa chọn tấm ảnh cô và Lục Cảnh Nhiên mặc hỉ bào bái đường, nhấn lưu trữ.

https://thuviensach.vn

【 Sắp thành lập thế giới sau, xin chuẩn bị sẵn sàng 】

Một trận choáng váng đi qua, thanh âm nhắc nhở thanh thuý của hệ thống vang lên lần thứ hai.

【 Đinh! Phó bản 《 Hôm nay cũng muốn nỗ lực cứu vớt thế giới 》 kích hoạt! 】

"....." Thời Yên yên lặng tiếp nhận giả thiết "Cứu vớt thế giới" này, chuẩn bị nhìn xem bản thân xuyên thành nữ siêu nhân hay là nữ hiệp thần kỳ.

Đều không phải.

Lúc này cô mặc quần áo ở nhà bình thường nhất, ngồi trên giường lộn xộn, trong tay cầm một điện thoại kiểu dáng cũ. Trên màn hình điện thoại, là một game online.

Thời Yên xuyên qua đôi mắt kính thật dày, nhìn bảng xếp hạng cao thủ toàn sever trên màn hình.

Vị trí số một, có một avatar bản chibi chàng trai đáng yêu đẹp trai, tên lại tương đương đơn giản rõ ràng, chỉ có một chữ cái.

J.

Thời Yên híp híp mắt, Lục Cảnh Nhiên..... Cảnh?

Đôi lời của editor: Vì bận thi học kỳ nên mình sẽ tạm ngừng edit đến hết tháng 5. Tháng 6 hứa sẽ cố gắng bù lại. Yêu các bạn 💙 💙 💙

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 47: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (1)

Thanh âm hệ thống lôi lực chú ý của Thời Yên trở lại.

【 Thế giới mới xây dựng xong, Thương thành hệ thống đã đổi mới, đi chọn mua thương phẩm trước】

Thương phẩm khuyến mãi có thời hạn của mỗi thế giới, Thời Yên đều sẽ không bỏ lỡ, cô thả điện thoại, click mở Thương thành hệ thống.

Lần này thương phẩm khuyến mãi là【 Ánh sáng Âu thần 】, giá gốc 200 tích phân, giá khuyến mãi 100 tích phân. Trên giới thiệu thương phẩm viết, Ánh sáng Âu thần, làm ngài một giây có được SSR.

(Thức thần SSR là thức thần hiếm nhất sở hữu sức mạnh cực kỳ đáng gờm. Ai chơi Âm Dương Sư chắc quen cái này lắm.)

Thời Yên: "....."

Thôi, thế giới này hình như phải chơi trò chơi, cô vẫn nên mua một cái Ánh sáng Âu thần bám vào người.

Sau khi xác nhận mua sắm, hệ thống liền truyền đến đinh một tiếng.

【 Ánh sáng Âu thần đã có hiệu lực, ngài được Ánh sáng Âu thần chiếu khắp thế giới này】

"..... Cảm ơn." Nếu không cô đi mua vé số đi.

https://thuviensach.vn

【 Nhắc nhở hữu nghị, Ánh sáng Âu thần chỉ hữu hiệu với rút thẻ trò chơi】

"....." Vậy rốt cuộc có ích lợi gì chứ? Chẳng lẽ không rút được SSR cô sẽ không có được nam chính sao! À từ từ, chẳng lẽ nam chủ là SSR???

Cái ý tưởng này khiến Thời Yên có chút kinh sợ: "Nam, nam chính, là, thật, thật....."

???

Vì sao cô đột nhiên nói lắp?

【 À, đã quên nói cho cô, thế giới này giả thiết nữ chính có nỗi sợ xã hội nhỏ, thời gian dài không giao lưu với người ta, cho nên nói chuyện không lưu loát. 】

"....." Không cần quá thực tế vậy chứ?

【 Cần. 】

"....." ☺

Thời Yên không nói chuyện nữa, cô cầm điện thoại trên giường, đẩy đẩy gọng kính dày nặng trên mặt, một lần nữa nghiên cứu trò chơi bên trên.

Trò chơi này tên là 《 Kế hoạch vá trời 》, nội dung rất đơn giản, chính là yêu cầu người chơi tìm được cục đá sửa chữa khe hở không trung, nếu không thế giới sẽ hủy diệt.

Nhưng trò chơi rất phong phú về lối chơi, đầu tiên, người chơi cần tìm được cục đá sửa chữa khe hở. Nơi cục đá phát ra có hai loại:

Một, tự mình đào ở khu mỏ, đào được cục đá thì trực tiếp sử dụng, cũng có thể hợp thành thăng cấp rồi lại sử dụng;

https://thuviensach.vn

Hai, tìm được phối phương luyện thạch, căn cứ phối phương tự mình luyện thạch.

Phương pháp thứ nhất thường lấy được cục đá cấp thấp, mà thông qua phối phương luyện thành thì cục đá cấp cao. Cục đá cấp cao sẽ hao mòn ít khi vá trời, thời gian duy trì tự nhiên cũng càng dài, lúc cục đá hoàn toàn bị hao mòn thì cần một lần nữa tìm cục đá bổ khuyết khẽ hở này.

Căn cứ người chơi luyện thành cục đá vá trời kéo dài bao lâu, trò chơi làm bảng xếp hạng, trước mắt đứng đầu bảng xếp hạng chính là vị J Thời Yên vừa thấy, cục đá người đó luyện đã liên tục vá trời một tháng.

Đương nhiên, trò chơi làm ra phải có lợi nhuận, cho nên trò chơi này cũng gia nhập hình thức rút thẻ kinh điển.

Ở cửa hàng Nữ Oa, người chơi tiêu hao khoáng thạch rút thẻ, đạt được đạo cụ khác nhau -- bởi vì trò chơi giả thiết giữa người chơi có thể cướp đoạt tài liệu của nhau, phối phương thậm chí cục đá, cho nên đạo cụ chiến đấu được người chơi hoan nghênh nhất.

Thời Yên nghĩ mình mới vừa mua Ánh sáng Âu thần, cần phải thử xem vận may, tính toán rút một phát trước. Kết quả mới vừa điểm một cái, trò chơi liền nhắc nhở cô bây giờ đang lấy thân phận du khách đăng nhập, rút thẻ cần phải đăng ký chính thức.

Thời Yên đành phải đi đăng ký, bước đầu tiên, là yêu cầu cập nhập avatar của mình. Nhấn vào nút cập nhật avatar, chỉ có chức năng chụp ảnh, muốn chọn một tấm từ album cũng không được.

Khung chụp máy ảnh là hệ thống phân biệt khuôn mặt, đối với chụp ảnh thứ khác ngoài gương mặt thì sẽ biểu hiện thao tác không hợp lệ. Thời Yên buồn bực, chẳng lẽ chơi trò chơi này còn phải lấy hình selfie của mình chơi?? Vậy cũng quá kích thích rồi.

https://thuviensach.vn

Nhưng vừa rồi xem bảng xếp hạng, avatar của người chơi bên trên đều là avatar chibi manga..... Thời Yên ôm thái độ thử một lần, tự chụp cho mình một tấm.

Sau khi tự chụp hoàn thành, ảnh chụp tự động chuyển hóa thành chibi manga, tóc mái dày, mắt kính phản quang, mặc quần áo ở nhà..... Đúng là cô thế giới này.

Avatar cập nhật xong, trò chơi yêu cầu nhập ID, Thời Yên không hề nghĩ ngợi, viết "Thời Mỹ Lệ" trên khung nhập.

"Chúc mừng ngài hoàn thành đăng ký, hiện tại có thể du lịch trong thế giới trò chơi ~"

Hệ thống phát tới một bưu kiện đăng ký thành công, còn khen thưởng cô một phát mười lần liên tiếp và cây búa nhỏ cấp một sao. Thời Yên chà xát tay, nóng lòng muốn thử mà đi rút mười lần liên tiếp.

Nơ con bướm, bánh quy bổ sung năng lực, đồng vàng, thể lực..... Một phát mười lần liên tiếp, cô rút được đều là đạo cụ trang trí và đạo cụ cơ sở, riêng nơ con bướm màu hồng nhạt cô còn rút được hai cái! Giống nhau như đúc!

"Hệ, hệ thống!" Mi lập tức giải thích cho ta một chút!

【..... Thôi, có lẽ Ánh sáng Âu thần cũng cứu không được cô. 】

"....." Rút tiền!!

【 Người khiêu chiến chớ có kích động, Ánh sáng Âu thần có hiệu lực cũng là có xác suất, có lẽ lần sau sẽ rút được SSR! 】

"....." Còn SSR nữa, một phát mười lần liên tiếp, cô rút được đồ tốt nhất chính là một cây búa nhỏ cấp ba sao.

https://thuviensach.vn

Thời Yên rất tức giận, cô kẹp hai cái nơ con bướm hồng nhạt lên đầu, cầm cây búa nhỏ đi đập đá.

Trên màn hình cô gái ngồi xổm trên khu mỏ, như hả giận mà giơ cây búa nhỏ, đập từng phát một lên nguyên thạch. Đập như vậy đại khái mười giây mới rơi xuống một hòn đá nhỏ, Thời Yên cũng lười thăng cấp cho nó, trực tiếp cầm đi vá trời.

Tìm được một khe hở nhỏ vừa vặn có thể lấp đầy, Thời Yên nhấn lên màn hình, cô gái nhỏ thả cục đá vào. Bắt đầu tính giờ, ba mươi giây sau, cục đá của cô "bốp" một cái, hương tiêu ngọc vẫn.

Thời Yên: "....."

Vậy mà mới □□ ba mươi giây!!

Vốn dĩ cô không có cảm nhận sâu sắc với thành tích của số một trên bản xếp hạng, hiện tại so sánh như vậy, cô cảm thấy một tháng của người ta đúng là kéo dài thật lâu. ☺

"Không, không chơi!" Cô rời khỏi trò chơi, phát hiện đã qua 10 giờ, dứt khoát tắt đèn đi ngủ.

Lúc ngủ mơ mơ màng màng, cô bỗng nhiên cảm thấy mặt đất nhoáng lên, cả người đều bừng tỉnh. Trước mắt vẫn là một mảnh đen như mực, cô nhíu nhíu mày, nghĩ thầm, chẳng lẽ là động đất?

Vừa định bò ra khỏi ổ chăn, bốn phía lại chấn động một chút, lần này, chung quanh rất nhanh sáng đèn -- thực hiển nhiên, đây đã không phải nhà cô.

Bốn phía đều là khối vuông màu trắng, Thời Yên đứng ở trung tâm mấy khối vuông này, nghe thấy không trung truyền đến một giọng nữ uyển chuyển mềm mại: "Hoan nghênh đi vào trò chơi vá trời chân thật."

https://thuviensach.vn

"Cái, cái gì?"

"Ngài được hệ thống lựa chọn, sắp gia nhập kế hoạch vá trời. Mọi chuyện xảy ra ở đây, sáng hôm sau ngài tỉnh lại sẽ quên hết, nhưng chuyện trong trò chơi sẽ ảnh hưởng đến thế giới hiện thực."

Hiện tại Thời Yên cực kỳ bình tĩnh, cô tiêu hóa tin tức giọng nữ cung cấp, hỏi cô ấy: "Ảnh hưởng, như thế nào?"

"Nếu kế hoạch vá trời trong trò chơi thất bại, thế giới hiện thực sẽ thật sự đón nhận tận thế."

"....." Cô rốt cuộc biết "cứu vớt thế giới" là có ý gì.

"Nếu ngài không còn nghi vấn gì, nội dung hướng dẫn sẽ kết thúc."

"Không,."

Thời Yên nói xong, khối vuông xung quanh bắt đầu một lần nữa tổ hợp, ngay giây phút cuối cùng Thời Yên bị truyền tống ra ngoài, cô nghe thấy giọng nữ nói với cô: "Thiếu nữ dũng cảm, đi sáng tạo kỳ tích đi."

Thời Yên: "....."

Sau một trận ánh sáng tráng chói mắt, Thời Yên đứng trên đường cái. Khu phố xây dựng theo kiểu châu Âu, mỗi một góc đều lộ ra phong tình dị quốc.

Cô nhận ra con phố này, hôm nay nhân vật trò chơi của cô chính là sinh ra trên con phố này.

Xung quanh cô không ngừng có người chơi khác đi ngang qua, có người lúc ngang qua cô sẽ thả chậm tốc độ đánh giá cô vài lần, nhưng càng nhiều người chỉ bước đi vội đi qua.

https://thuviensach.vn

Đỉnh đầu Thời Yên kẹp hai cái nơ con bướm, có chút mờ mịt đứng tại chỗ. Cho nên bây giờ cô nên làm cái gì? Cầm búa nhỏ đến khu mỏ đập đá như trước kia à?

Ờ thì, hình như ngoài cái này cô chẳng biết làm cái gì khác.

Cô mở tay nải của mình ra, cột đạo cụ cơ sở chỉ có hai thứ phân biệt -- cây búa một sao hệ thống đưa tặng, và cây búa ba sao cô rút được.

Giống như đúc trong trò chơi.

Cô lấy cây búa ba sao của mình ra, quyết định dốc hết một phần..... sức mạnh ba mươi giây nhỏ bé cho kế hoạch vá trời.

"Tiểu khả ái, cô mới tới sao?" Một giọng nam ỏn ẻn bỗng nhiên từ phía sau truyền đến, Thời Yên quay đầu lại, nhìn thoáng qua.

Phía sau là một chàng trai thanh tú mặc áo thun trắng, cái đầu không cao hơn cô bao nhiêu. Anh đi lên trước, nhìn cây búa nhỏ trên tay cô, hỏi cô: "Cô chuẩn bị lên núi đập đá sao?"

"Ừ." Thời Yên gật đầu, không nhiều lời. Cô phát hiện giả thiết nỗi sợ xã hội của nữ chính không chỉ thể hiện ở chuyện cô nói lắp, cô đúng là có chút không muốn tiếp xúc với người khác.

Ví dụ như hiện tại chàng trai này tiếp cận cô, cô cảm giác được anh ta không có ác ý, nhưng vẫn theo bản năng mà vẫn duy trì khoảng cách.

So với cô, chàng trai trái lại có vẻ tương đối tự quen thuộc: "Vậy thì tốt, chúng ta có thể cùng đi." Nói rồi, anh ta còn không nhịn được nhìn về phía đỉnh đầu Thời Yên, lấy đầu ngón tay chọc nơ con bướm của cô, "Nơ con bướm này của cô thật đáng yêu ~"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

"À, tôi còn chưa tự giới thiệu, tôi tên Thu Ý, cô thì sao, tiểu khả ái?"

Thời Yên nói: "Tôi tên, Thời Mỹ Lệ."

"Tên rất xứng với cô!" Chàng trai mới vừa thổi phồng thương nghiệp cô xong, đường phố phía trước bỗng nhiên liền truyền đến tiếng ồn ào. Người chơi vừa rồi vẫn luôn bước đi vội vàng cũng dừng lại nhìn lại đám đông ồ ạt kia.

"A --! Là tổ công lược tới!"

"A a a J! J mau nhìn em này, mau nhìn em này!"

Thời Yên: "....."

Tình huống như thế nào?

Cô còn chưa làm rõ tình huống, nhưng nghe được trong đám người có người kêu tên J, cô cũng không nhịn được nhón chân, nhìn xung quanh.

Kỳ thật cô căn bản không cần nhón chân, bởi vì trong mấy người tới kia, các chàng trai đều là chân dài, cao hơn người chung quanh một đoạn, mà chàng trai đi tuốt đằng trước, không thể nghi ngờ chính là J khiến cho các thiếu nữ thét chói tai.

Anh có mái tóc màu nâu ánh kim gọn hàng, màu mắt rất nhạt khiến đôi mắt anh trong có vẻ lạnh lão hơn. Trên người mặc quân phục kiểu Tây và áo khoác cùng màu, làm toàn thân anh đều tràn ngập cấm dục dụ hoặc. Nhưng lạnh lùng ẩn dưới đường cong và hơi thở người lạ chớ gần làm các thiếu nữ ngo ngoe rục rịch chung quanh chỉ dám nhìn xa xa không dám dâm loạn.

Ngay lúc Thời Yên thấy anh, đôi mắt liền sáng lên, bởi vì J này không phải người khác, đúng là Lục Cảnh Nhiên!

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên thế giới này vẫn đẹp trai nứt trời cao như cũ!

"Này này, tiểu khả ái, cô sắp chảy nước miếng kìa." Thu Ý bên cạnh tràn ngập ghét bỏ nhìn cô, "Tôi cũng biết J rất tuấn tú, nhưng bọn họ sẽ không coi trọng chúng ta."

Thời Yên nhíu nhíu mày, nhìn cậu ta nghiêm túc nói: "Xoá, chữ "bọn (chúng)", đi."

Thu Ý: "....."

Không nhìn ra, tiểu khả ái còn rất có tự tin.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 48: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (2)

Thời Yên không để ý tới Thu Ý, cũng xông lên chen vào trong đám người, muốn Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía mình. Nhưng mà lực lượng quần chúng quá cường đại, cô bị đẩy tới xô đi, suýt thì bị kẹp thành thịt vụn.

Mãi đến khi năm người tổ công lược đều đi vào toà kiến trúc ba tầng phong cách châu Âu, đám người điên cuồng lại xao động như thủy triều rút lui.

Thời Yên chờ bọn họ đi rồi, rốt cuộc cảm thấy hô hấp lại thông thuận. Cô đẩy mắt kính, chỉnh lại ngay ngắn nơ con bướm mới bị chen lấn nghiêng lệch trên đầu.

Thu Ý vỗ ngực mình, đi đến bên cạnh cô lòng còn sợ hãi mà nói: "Thật là đáng sợ, mỗi lần tổ công lược vừa xuất hiện chính là điên cuồng như vậy."

Thời Yên nhìn tay tạo hình hoa lan của anh ta, hỏi cậu ta: "Tổ, công lược, nhận người, không?"

Thu Ý nói: "Đừng nói giỡn chứ tiểu khả ái, dù tổ công lược nhận người, cũng sẽ không nhận chúng ta đâu!"

"....." Thời Yên nhìn cậu ta, chấp nhất mà nói, "Xoá, chữ 'chúng', đi."

https://thuviensach.vn

Thu Ý: "....."

Anh ta quyết định phổ cập kiến thức thế giới này cho tiểu khả ái mới tới này, để cô có hiểu biết chính xác về thực lực của bản thân: "Tiểu khả ái, cô cho rằng tổ công lược dễ gia nhập thế à? Phải ra công lược cho người khác, đầu tiên chính cô phải là lão đại cái đã? Bây giờ tổ công lược có năm người, mỗi người đều là người chơi đứng đầu bản xếp hạng thường trú, cô thì sao?"

Thời Yên click mở bảng xếp hạng nhìn thoáng qua, mặt trên bảo cô "Bạn căn bản chưa vào bảng xếp hạng".

Thời Yên: "....."

Cũng phải, thời gian ba mươi giây vá trời e là hệ thống xem nhẹ không kể đến nó.

Lúc sau Thu Ý lại lải nhải nói rất nhiều với cô, đại ý là mỗi người tổ công lược đều là người chơi VIP, bọn họ góp nhặt rất nhiều phối phương và nguyên liệu cao cấp, nhưng bởi vì kế hoạch vá trời yêu cầu tất cả người chơi chung sức hợp tác, cho nên bọn họ sẽ ổn định đưa ra công lược, chia sẻ phối phương và phương pháp lấy nguyên liệu.

Nhưng cho dù có công lược, cũng không phải mỗi người đều có thể luyện ra cục đá liên tục vá trời một tháng, trước mắt đứng đầu bảng xếp hạng vẫn luôn là J.

Thời Yên cũng đi xem xét công lược tổ công lược đề xuất, mỗi tuần bọn họ đều sẽ đổi mới, sửa sang lại rất nhiều phoois phương và nguyên liệu thu thập luyện cục đá cấp bậc khác nhau. Cô đặc biệt lưu ý cục đá kiên trì chống đỡ một tháng mà J luyện, nó là cục đá sáu sao duy nhất trong trò chơi hiện nay.

https://thuviensach.vn

Thời Yên sao lại một phần phối phương và nguyên liệu thu thập, dẫn tới Thu Ý ở bên cạnh la lối liên tục: "Tiểu khả ái, không phải cô muốn luyện cái này đó chứ? Phương diện này có thật nhiều nguyên liệu đều là ở cảnh Hư Vô, nếu cô đi vào, còn chưa kịp thấy nguyên liệu đã bị thần thú trấn thủ xé nát!"

"....." Thì ra vẫn phải đánh quái à? Nhưng cô chẳng rút được cái trang bị chiến đấu nào cả. Cô nhìn Thu Ý trước mặt, hỏi anh ta: "Anh có, trang bị, gì?"

Thu Ý lấy ra một cái búa lớn hơn cái trong tay cô một xíu, quơ quơ: "Cây búa."

"....." Được rồi.

Biết không phải chỉ có mình "nát" như vậy, Thời Yên cũng an tâm rồi.

Thu Ý bảo cô: "Người tổ công lược không giống chúng ta, dùng thuật ngữ trong game mà nói, bọn họ chính là số ít người cực kỳ hi hữu, SSR."

"..... Chúng ta, là R?"

Thu Ý ngập nước mắt nhìn cô: "Tiểu khả ái, chúng ta là card N."

Thời Yên: "....."

Tỉnh tỉnh, card N chỉ cho một đường ra! Card R ít nhất còn có thể ra chiến thần châu Phi!

Thu Ý lôi kéo cô đi về phía tòa kiến trúc châu Âu tổ công lược đi vào hai bước, chỉ vào biển số nhà treo trên tường: "Cô xem, tên của bọn họ đều là SSR tổ công lược."

Thời Yên nhìn về phía cậu ta chỉ, trên biển số nhà khí khái hoa lệ, thật sự viết ba chữ SSR.

https://thuviensach.vn

"....." Thất kính thất kính.

Thì ra nam chính thật là SSR.

Hôm nay, Thời Yên và Thu Ý ngồi xổm trên khu mỏ, lấy cây búa nhỏ đập đá cả đêm.

"Reng reng reng, reng reng reng."

7 giờ sáng, Thời Yên đúng giờ bị đồng hồ báo thức đặt ở đầu giường đánh thức. Cô vuốt đầu tóc rối bù xù ngồi dậy, đeo mắt kính đặt cạnh gối lên mặt.

A, đầu choáng váng mơ hồ nặng nề, tối hôm qua hình như cô mơ một giấc mơ, mơ thấy bản thân xuyên vào trong trò chơi Kế hoạch vá trời.....

Nhìn thoáng qua căn phòng bừa bộn quen thuộc, Thời Yên yên tâm đi vào phòng vệ sinh rửa mặt.

Khẳng định là trước khi ngủ bị trò chơi này chọc tức, cô mới có thể mơ giấc mơ thế này. Nhưng Lục Cảnh Nhiên trong game thật sự đẹp trai quá rồi.

Thời Yên một bên đánh răng một bên nhớ lại vẻ đẹp của Lục Cảnh Nhiên khi mặc quân phục, cười hớ hớ hai tiếng.

..... Quá đáng khinh.

Rửa mặt xong sau, Thời Yên ăn sandwich trong tủ lạnh, lại uống một cốc sữa bò, liền xách túi vải ra cửa đi làm.

Nghiêm khắc mà nói thì cũng không tính là đi làm, nhà cô có một hiệu sách tổ truyền, trước kia là bố cô xử lý, sau khi bố cô qua đời thì thuận lý thành chương giao cho cô.

https://thuviensach.vn

Hiện tại việc làm ăn của hiệu sách không bằng trước, càng không cần phải nói hiệu sách nhà Thời Yên nhỏ như vậy. Tuy rằng mỗi ngày khách tới không nhiều lắm, nhưng Thời Yên lại cực kỳ thích công việc này.

Bởi vì nó gần như không cần tiếp xúc với người khác. Khách tới mua sách cũng phần lớn là chọn sách xong thanh toán tiền rồi rời đi, sẽ không giao lưu nhiều với cô làm gì.

Hiệu sách cách nơi Thời Yên ở không xa, hàng ngày cô đều đi bộ tới. Vừa đi đến dưới tiểu khu, Thời Yên đã bị mặt trời chiếu lại quay lại. Hiện tại còn chưa đến 8 giờ, nhưng ánh mặt trời ở trong mắt cô vẫn rất chói mắt.

Khó trách cô muốn để tóc mái dày nặng như vậy, che hơn nửa khuôn mặt của mình. Cô lên tầng tìm, không tìm được ô, đành phải cầm chiếc mũ đội lên đầu rồi lại lần nữa ra ngoài.

Có mũ che, cô cảm giác dễ chịu hơn nhiều, đẩy mắt kính theo thói quen, cô cầm túi vải của mình đi ra ngoài. Hơn 8 giờ đã rất náo nhiệt, dòng người dòng xe cộ đi làm đều tắm mình dưới ánh mặt trời.

Thời Yên tốn năm phút đồng hồ đi đến hiệu sách, mở cửa cuốn ra. Hiệu sách có dạng kéo dài, hai bên và ở giữa đều trưng đầy sách, chỉ chừa hai lối đi cực hẹp đủ cho một người đi. Ngoài sách ở tầng dưới này, tầng hai hiệu sách còn có một gác mái nhỏ, bên trong cũng chất đầy sách.

Số lượng sách lẻ hiệu sách nhà cô kém hiệu sách khác, nhưng thắng ở chỗ có rất nhiều sách cũ không thể mua được ở hiệu sách khác. Thường thường sẽ có khách hàng đặc biệt tới đây tìm sách, tìm được cuốn sách mình muốn sẽ rất vui.

Gác mái tầng hai chủ yếu là những sách cũ này, Thời Yên định thừa dịp hôm nay thời tiết tốt, quét dọn gác mái một chút, thuận tiện mang sách cũ lau chùi rồi phơi qua một chút. Cô xách thùng nước và cây lau nhà, leo lên trên tầng hai, đẩy cửa gỗ nặng trịch ra.

https://thuviensach.vn

"Kẽo kẹt" một tiếng, nương theo ánh mặt trời chiếu vào bụi bặm bay đầy, Thời Yên bị sặc lập tức ho khan: "Khụ khụ khụ!"

Nơi này rốt cuộc đã bao lâu không quét dọn rồi!

Thời Yên đi vào, in một dấu chân lớn trên sang nhà đầy bụi bặm. Cô đứng tại chỗ giây lát, cảm thấy..... bẩn thì kệ bẩn, hà tất phải quét dọn làm chi!

Cô xách theo thùng nước và cây lau nhà, tới thế nào thì trở về như thế.

Đi xuống tầng rửa tay, Thời Yên ngồi lại bàn đọc sách của mình, mở một quyển sách trên bàn. Trang sách kẹp một cái bookmark, hẳn là vị trí lúc trước mình đọc đến, Thời Yên mặc kệ bản thân còn nhớ nội dung phía trước hay không, trực tiếp đọc trang tiếp theo từ chỗ bookmark.

Quyển sách này rất thú vị, kể rất nhiều chuyện khám phá bí ẩn, làm người ta không thể không cảm thán bộ óc tác giả thật phong phú.

Một người khách trong hiệu chọn sách xong, lại đây tìm cô tính tiền, cô đẩy thẻ bài dựng trên bàn lên trước, mặt trên viết "Tất cả sách bán với giá 80% giá bìa".

Khách hàng tự tính tiền rồi đưa tiền qua, Thời Yên cũng không kiểm lại, trực tiếp bỏ vào trong ngăn kéo. Người nọ vẫn chưa rời đi, mà có chút tò mò nhìn quyển sách cô đang đọc, ngạc nhiên nói: "Cô có thể đọc được chữ trên quyển sách này?"

Thời Yên không hiểu mà nhìn anh một cái, sau đó gật đầu. Có cái gì đọc không hiểu, còn không phải là chữ rất bình thường sao?

"Không nhìn ra cô lợi hại như vậy đấy." Vị khách lại khen cô vài câu, cầm sách mình mua rời đi. Thời Yên cúi đầu nhìn sách trên bàn, nó..... rất bình thường mà.

https://thuviensach.vn

Cô nhún vai, giở sang tờ khác.

Một ngày bình thường lại qua đi như vậy, buổi tối sau khi về nhà, Thời Yên lại mở game 《 Kế hoặc vá trời 》 ra. Cô đặc biệt tìm kiếm, trò chơi ở Weibo và trên diễn đàn có không ít tổ công lược, nhưng J không tham gia bất luận một cái nào, càng không có tổ công lược SSR tồn tại.

Quả nhiên là mơ rồi.

Cô than ra một hơi, tắm rửa đi ngủ. Nào biết mới vừa ngủ không bao lâu thì cô lại "uỳnh" một cái, lại xuất hiện ở trên đường cái kiểu châu Âu phong tình kia.

Thời Yên: "....."

Cô đẩy mắt kính, cảm thấy sự tình cũng không đơn giản.

Tóm lại..... Đi tìm Lục Cảnh Nhiên trước đã! Hì hì!

Trên đầu cô vẫn kẹp hai nơ con bướm, chạy như bay đến trước toà nhà của tổ công lược SSR, lén lút nhìn quanh bên trong.

"Cô là ai?" Tiếng nói một cô gái bỗng nhiên từ sau lưng truyền đến, Thời Yên quay đầu nhìn lại, thấy đối diện có một cô gái tóc dài xinh đẹp, vóc dáng rất cao, mặc quân phục cho nữ cùng kiểu của J.

Ngày hôm qua cô cũng gặp cô gái tóc vàng cũng đẹp này, cũng là một thành viên tổ công lược.

Thời Yên lùi về sau một bước, nói với cô ta: "Tôi muốn, tìm J."

Cô gái nhếch khóe miệng cười nhạo một tiếng, nhìn cô đầy khinh thường: "Mấy người phiền quá đi mất, J rất bận, nào có nhiều thời gian gặp các cô như vậy? Phiền các cô cũng có chút tự mình hiểu lấy, cũng không nhìn xem mình thế nào, đừng vọng tưởng có thể ở bên J."

https://thuviensach.vn

"....." Cô gái này có tật xấu gì vậy? Cô chỉ nói một câu cô muốn tìm J, việc gì phải trào phúng như vậy chứ? Có tin cô lấy búa đập cô ta không hả? "Tôi tìm, J, cô, ai chứ?"

"....." Cô gái lườm cô một cái, sải chân đi vào trong toà nhà, "J không ở đây, cô thích thì chờ mà gặp."

Thời Yên cũng trợn trắng mắt với bóng dáng cô ra, nhưng mà bị thấu kính tật dày chặn. Trợn mắt xong, cô cảm thấy như vậy cũng không phải biện pháp, muốn tiếp cận J, biện pháp tốt nhất vẫn là trực tiếp gia nhập tổ công lược.

Cô nghĩ đến cảnh Hư Vô mà Thu Ý đề cập đến với cô ngày hôm qua, định đi tới nơi đó nhìn xem. Trước khi đi, cô tới cửa hàng Nữ Oa rút một phát mười lần liên tiếp trước, hy vọng mình có thể hên một chút, rút được một ít vũ khí.

Váy, bánh quy bổ sung năng lượng, đồng vàng, giày Mary Jane..... Một phát mười lần liên tiếp kết thúc, vẫn như cũ không ra một món vũ khí, nhưng thật ra gom đủ bộ trang phục nơ con bướm kia.

Cô chơi không phải game thời trang đây nhỉ. ☺

Rút được rồi, Thời Yên thay cắt bộ quần áo này lên người. Bộ âu phục nơ con bướm màu hồng này kỳ thật rất đẹp, chẳng qua kết hợp với tóc mái dày và mặt kính của cô, thì..... có chút chẳng ra cái gì cả.

Thời Yên không quản nhiều như vậy, đây đều là cô bằng bản lĩnh rút được, đương nhiên phải ăn mặc! Cô dùng Truyền Tống Trận tới cảnh Hư Vô, thấy bên trong trắng xoá một mảnh, như sương mù cấp mười, căn bản không thấy rõ tình huống bên trong.

Không có vũ khí, cô không dám tùy tiện đi vào, chỉ có thể nhìn xung quanh người mình.

https://thuviensach.vn

"Cách nơi này xa một chút."

Bỗng nhiên có tiếng đàn ông rơi vào trong tai khiến Thời Yên hơi sửng sốt. Giọng nói này lạnh băng, mang theo cảm xúc khuynh hướng kim loại, nhưng lại dễ nghe ngoài ý muốn. Cô nhìn về phía người nói chuyện, bị mái tóc ngắn màu nâu ánh kim và đôi mắt màu nhạt của anh mê mắt.

Là J, hoặc là nói, Lục Cảnh Nhiên.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 49: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (3)

Thời Yên kiềm chế nội tâm hưng phấn, ra vẻ trấn định gọi anh một tiếng: "J?"

Lục Cảnh Nhiên không trả lời mà đánh giá cô: "Trên người cô một trang bị vũ khí cũng không có, đừng tới những nơi thế này."

Bên ngoài cảnh Hư Vô cũng chẳng an toàn tuyệt đối nữa là.

Nói xong, anh chuẩn bị xoay người rời đi, Thời Yên theo bản năng bắt lấy tay anh, không cho anh đi. Lục Cảnh Nhiên ngừng bước, xoay người lại thản nhiên nhìn cô.

Thời Yên xấu hổ cười hai tiếng, buông tay ra, ánh mắt nhìn ngó khắp nơi. Lục Cảnh Nhiên lại quay lại, đang chuẩn bị rời đi, Thời Yên bỗng nhiên chỉ vào mặt đất hô to: "Đồ của anh, rơi kìa!"

Lục Cảnh Nhiên cúi đầu nhìn xem, bên chân xác thật có một tờ giấy, là một phối phương luyện thạch anh mang theo bên người. Anh còn chưa có phản ứng gì thì Thời Yên đã khom người nhặt lên giùm anh.

"Phối phương luyện thạch, bảy sao?" Mắt Thời Yên sáng ngời, anh vậy mà đã tìm được phối phương bảy sao, "Kim linh thạch, 33 gram....."

Cô mới vừa lẩm bẩm đến đây, Lục Cảnh Nhiên đã vươn tay kéo cô. Thời Yên hoảng sợ, cho rằng anh không muốn cho mình xem phối phương

https://thuviensach.vn

của anh, vội trả lại phối phương.

Có điều ngẫm lại lại cảm thấy không đúng, anh vốn dĩ là người của tổ công lược, phối phương nhiều sao anh cũng chia sẻ, dù đây là bảy sao, anh cũng sẽ không bủn xỉn, dù sao thì trò chơi này yêu cầu mọi người đồng tâm hiệp lực để vá trời.

Nếu không thế giới hiện thực sẽ xong đời.

Thực mau, Lục Cảnh Nhiên giải thích nghi hoặc của cô: "Cô biết chữ bên trên?"

Thời Yên ngẩn người, có chút kỳ quái mà nhìn anh: "Rất khó, sao?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh thành lập tổ công lược đã một khoảng thời gian, phối phương có số sao cao nhất mà tổ công lược công bố chính là sáu sao, nhưng trong tay bọn họ không chỉ có phối phương sáu sao.

Không phải phối phương cao cấp bọn họ không muốn chia sẻ, mà bởi chữ ghi trên phối phương không ai trong số họ có thể đọc được. Bởi vì ban ngày tỉnh lại bọn họ sẽ quên hết chuyện trong game, cho nên anh tìm chuyên gia về văn tự trong người chơi, hy vọng bọn họ có thể trợ giúp phiên dịch văn tự anh chưa từng gặp bao giờ.

Rất may mắn, anh tìm được hai người hiểu văn tự cổ đại, một người là giảng viên đại học đã về hưu, một người là kẻ trộm mộ có kinh nghiệm lâu năm. Nhưng hai người đều nói với anh, trước nay chưa từng thấy văn tự như vậy, bọn họ thậm chí hoài nghi mấy văn tự này chưa từng có tư liệu nào ghi lại.

Vừa nãy anh mới đi gặp giảng viên đó xong, trên đường trở về thì ngang qua cảnh Hư Vô, thấy có một người mới lắc lư bên ngoài bên đi đến

https://thuviensach.vn

nhắc nhở cô một câu.

Không nghĩ tới..... Đào được bảo vật?

Anh nhìn cô gái trước mắt, trịnh trọng hỏi lại cô một lần nữa: "Cô thật sự có thể xem hiểu?"

Thời Yên nhíu mày, cảm thấy bản thân bị khinh thường: "Anh đang, hoài nghi, chỉ số IQ, của tôi?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Hiện giờ anh bắt đầu hoài nghi chỉ số IQ của chính mình.

Cảm thấy cô gái trước mắt không giống đang làm bộ, anh nhìn cô dò hỏi: "Cô tên là gì?"

Thời Yên nói: "Thời Mỹ Lệ."

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một lát, gọi cái tên này: "Thời Mỹ Lệ, cô có thể cùng tôi về tổ công lược một tý được không?"

Thời Yên kích động: "Anh muốn, mời tôi, gia nhập?"

Lục Cảnh Nhiên suy nghĩ giây lát: "Cũng không phải không thể, nhưng cô phải thông qua bài kiểm tra trước đã."

"Không vấn, đề!"

Thời Yên cảm thấy, Ánh sáng Âu thần của cô hình như bắt đầu phát huy tác dụng rồi!

Cô đi theo Lục Cảnh Nhiên, muốn cùng anh đi đến vị trí Truyền Tống Trận, không nghĩ tới Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên ôm lấy cô, cúi đầu nói với cô: "Ôm chặt tôi."

https://thuviensach.vn

"?"Thời Yên mới vừa biểu đạt một dấu chấm hỏi, còn chưa kịp tự luyến một chút thì đã bị Lục Cảnh Nhiên ôm bổng nhiên biến mất tại chỗ. Bên tai gió thổi "vù vù", cứ như vậy lặp lại mấy lần, lúc cô và Lục Cảnh Nhiên đột nhiên dừng lại thì đã đừng trước cửa toà nhà của tổ công lược.

"....." Đôi mắt Thời Yên phảng phất biến thành hai con quay không ngừng chuyển động, toàn bộ thế giới đều trời đất quay cuồng, đầu rất mơ hồ, buồn nôn, đây là cái thao tác gì vậy trời.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô hình như có chút không thoải mái, liền nói với cô: "Xin lỗi, tôi có chút sốt ruột, cho nên trực tiếp dùng năng lực của vũ khí trang bị."

Trước đấy Thời Yên đã điều tra, vũ khí trang bị của Lục Cảnh Nhiên chính là áo choàng cùng màu với quân phục trên người anh, có năng lực bước nhảy không gian, nói thông tục thì chính là di chuyển ngay lập tức.

Cô đỡ mắt kính trên múi, chỉnh lại nơ con bướm, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Không, không sao."

Lục Cảnh Nhiên gật đầu với cô, dẫn cô vào toà nhà: "Chúng ta vào thôi."

Bên trong toà nhà cũng trang trí theo kiểu châu Âu, trong đại sảnh tầng một có một cái bàn tròn, bên cạnh bàn có một cô gái tóc ngắn ngồi, đang múa bút thành văn trên giấy, bên cạnh một chàng trai gục xuống bàn, nhìn dáng vẻ chắc ngủ rồi.

Lục Cảnh Nhiên lập tức đi qua, ngữ khí bình đạm nói: "Họp nào."

Tiếng anh vừa dứt, cô gái lập tức dừng bút trong tay, ngay cả chàng trai cũng dụi đôi mắt, ngồi dậy. Trên tầng hai cũng có hai người đi xuống, đồng dạng là một nam một nữ, trên tay nam ôm một chồng sách, nữ..... chính là cô gái tóc vàng xinh đẹp ban nãy trào phúng Thời Yên.

https://thuviensach.vn

Cô ta thấy Thời Yên đứng bên cạnh Lục Cảnh Nhiên thì sửng sốt một chút, sau đó rất mau nhăn mày hỏi: "J, cô gái này ai dẫn vào?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi."

Cô gái tóc vàng nhăn chặt mày hơn, có chút bất mãn hỏi anh: "Anh mang cô ta tới làm cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên kéo ghế ra ngồi xuống, đặt phối phương bảy sao trên bàn: "Tôi tìm được người có thể đọc được văn tự bên trên."

Người đàn ông ôm sách sửng sốt một chút, bước nhanh đi tới đặt sách lên bàn, sau đó nhìn Thời Yên: "Chính là cô ấy à?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên gật đầu.

Chàng trai vừa ngủ cũng tiến đến trước mặt Thời Yên, tò mò đánh giá cô: "Oa, thật là không thể trông mặt mà bắt hình dong mà, đúng không, Tiểu Hỉ Tử?"

Cô gái bị gọi là Tiểu Hỉ Tử không phản ứng cậu ta, nhưng cũng không nhịn được tò mò mà nhìn Thời Yên.

Chỉ có cô gái tóc vàng phản ứng kịch liệt nhất, cô ta đi đến bên cạnh Lục Cảnh Nhiên, chỉ vào Thời Yên nói: "J, anh đừng bị cô ta lừa, vừa rồi tôi thấy cô ta ở cửa lén lút, đây chỉ là cái cớ để cô ta tiếp cận anh."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Là thật hay giả, thử một lần sẽ biết."

Anh ngẩng đầu nhìn Thời Yên, gập ngón tay gõ hai cái xuống vị trí bên cạnh: "Ngồi đi."

Thời Yên kéo ghế ra, ngồi xuống bên cạnh anh, Lục Cảnh Nhiên đưa cho cô một tờ giấy và một cái bút, sau đó đưa phối phương bảy sao cho cô:

https://thuviensach.vn

"Cô dịch chữ bên trên ra, nếu dựa theo nội dung phiên dịch của cô, chúng tôi có thể luyện ra đá vá trời bảy sao thì coi như cô qua kiểm tra."

"Được." Thời Yên đẩy mắt kính, cầm lấy giấy bút ở bên cạnh viết "soàn soạt". Tuy rằng Lục Cảnh Nhiên nói là "phiên dịch", nhưng mấy chữ này ở trong mắt cô là chữ Hán bình thường nhất, cô cũng không biết rốt cuộc nơi nào xảy ra vấn đề.

Cô viết lại nội dung bên trên một lần, đưa cho Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên cầm giấy nhìn giây lát, cho cô gái tóc ngắn bên cạnh: "Tiểu Hỉ, em xem chúng ta còn thiếu mấy nguyên liệu này không."

"Dạ." Tiểu Hỉ cầm tờ giấy, tới kho tài liệu thẩm tra đối chiếu nguyên liệu, Lục Cảnh Nhiên đứng lên, giới thiệu với Thời Yên: "Đây là Vưu Lý, đây là Hạ Chanh, đây là Caroline."

Thời Yên đối chiếu tên và người -- người đàn ông ôm sách là Vưu Lý, thiếu niên ngủ là Hạ Chanh, cô gái tóc vàng khó chịu với cô tên Caroline.

"Chào mọi người." Thời Yên theo đứng lên Lục Cảnh Nhiên, cất tiếng chào hỏi với tổ công lược. Caroline hừ lạnh một tiếng, không đáp lại cô, mà hỏi Lục Cảnh Nhiên: "J, anh đang lãng phí thời gian đấy."

Lục Cảnh Nhiên không nói chuyện, trái lại thiếu niên tên Hạ Chanh tới hoà giải: "Lâm Lâm cô đừng võ đoán như vậy, nói không chừng cô ấy biết thật thì sao?" Anh ta nói, tò mò tiến đến trước mặt Thời Yên, hỏi cô: "Cô từng học văn tự cổ đại à?"

Thời Yên lắc đầu: "Mấy chữ đó, ở trong mắt tôi, chính là chữ, phổ thông."

Hạ Chanh hơi mở to mắt, ngay cả Lục Cảnh Nhiên cũng không nhịn được nhìn về phía cô.

https://thuviensach.vn

Hạ Chanh hỏi: "Đây là siêu năng lực của cô ư? Vật dẫn là cái mắt kính này?" Tựa hồ cho rằng mắt kính trên mặt Thời Yên chính là trang bị khiến cô có năng lực xem hiểu văn tự cổ đại, Hạ Chanh nhanh tay tháo mắt kính trên mặt cô xuống.

"A --!!" Thời Yên bỗng nhiên hét lên một tiếng, đột nhiên đoạt mắt kính lại, đeo lại lên mặt, "Đừng đụng!"

"....." Hạ Chanh bị tiếng thét chói tai của cô dọa tới mức sắc mặt trắng bệch, anh ta vỗ ngực mình, nhìn Thời Yên hỏi, "Đừng kích động như vậy chứ, mắt kính không phải bản thế của cô đâu nhỉ."

"....." Thời Yên ngồi trở lại trên ghế, không nói gì. Đại khái là bởi vì nguyên chủ sợ xã hội, không có mắt kính cô cực kỳ không có cảm giác an toàn.

Lục Cảnh Nhiên nhìn Hạ Chanh một cái, ý bảo anh ta không cần xằng bậy, Hạ Chanh ngoan ngoãn ngồi vào một bên, lại ngục xuống bàn ngủ.

Rất mau, Tiểu Hỉ kiểm kê tài liệu từ nhà kho trở về, nói với Lục Cảnh Nhiên: "J, em đã kiểm kê xong, chúng ta còn thiếu 13 gram kim linh thạch, 9 gram lam điểm thạch, cùng với hai giọt máu khỉ."

Lục Cảnh Nhiên nghĩ ngợi, bắt đầu sắp xếp nhiệm vụ: "Em và Hạ Chanh đi tìm kim linh thạch, Vưu Lý và Caroline đi tìm lam điểm thạch, tôi đi lấy máu khỉ, sưu tập xong thì về nơi này tập hợp."

"Rõ."

Mấy người lên tiếng, bắt đầu phân công nhau hành động, Caroline nhìn Thời Yên một cái, nói với Lục Cảnh Nhiên: "J, em cùng anh đi lấy máu khỉ nhé."

https://thuviensach.vn

"Không cần." Lục Cảnh Nhiên không biểu tình mà cự tuyệt, Vưu Lý không chờ Caroline, lo chính mình rời đi, Caroline đứng tại chỗ do dự giây lát, không cam lòng mà nhìn Thời Yên một cái, vẫn đuổi theo Vưu Lý đi ra ngoài.

Cả toà nhà tổ công lược chỉ còn lại có Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên không tiếng động mà nhích lại gần Lục Cảnh Nhiên, nhìn anh hỏi: "Kế tiếp chúng ta, làm cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên cúi đầu, vừa lúc thấy hai cái nơ con bướm trên đỉnh đầu cô: "Tôi phải tới cảnh Hư Vô tìm máu khỉ, cô có thể ở đây chờ chúng tôi trở về, cũng có thể tự do hoạt động. Nếu luyện đá vá trời thành công, tôi sẽ lại liên hệ với cô."

Thời Yên nghĩ ngợi, vẫn muốn ở cùng Lục Cảnh Nhiên hơn: "Tôi đi, cùng anh nhé."

"Không cần, cô không có vũ khí trang bị, đi cũng không giúp được việc, tôi còn phải phân thần bảo vệ cô."

"....." Lại chết ở vũ khí trang bị, cô mua Ánh sáng Âu thần có ích lợi gì! Cô muốn đi hiệp hội người tiêu dùng khiếu nại hệ thống ngu ngốc!

Thấy Lục Cảnh Nhiên nói xong liền đi, Thời Yên vội vàng bắt lấy anh, có chút sốt ruột mở miệng: "Nếu tôi, có vũ khí, anh sẽ dẫn tôi, đi cùng ư?"

Lục Cảnh Nhiên dựa vào bàn tròn, dù bận vẫn ung dung nhìn cô: "Cô chuẩn bị rút thẻ bây giờ?"

"Ừ." Thời Yên gật đầu.

Đến đây đi! Thắng bại phân tại đây!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 50: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (4)

Thời Yên cùng Lục Cảnh Nhiên cùng tới cửa hàng Nữ Oa, khoáng thạch của cô đã không còn dư mấy, không đủ một phát mười lần liên tiếp. Cô liếc nhìn Lục Cảnh Nhiên bên cạnh mình, miệng cọp gan thỏ khụ một tiếng, nhấn rút một lần một.

Lục Cảnh Nhiên liếc cô một cái, chưa nói cái gì.

Sau khi rút thẻ xong, cánh tay Thời Yên đặt ở bên cạnh người khẩn trương nắm thành nắm đấm -- Ánh sáng Âu thần, tranh chút khí thế đi! Thằng nhóc trầm tĩnh đẹp trai nhất trò chơi đang ở bên cạnh nhìn chăm chú vào mi đấy!

Không biết có phải Lục Cảnh Nhiên nhìn chăm chú thật sự có tác dụng, lần này sau khi rút thẻ, đột nhiên ở không trung run lên ba cái, sau đó bộc phát ra một trận ánh sáng vàng chói!

Thời Yên không nhịn được tiến lên một bước, ngay cả Lục Cảnh Nhiên cũng không kiềm chế được đứng thẳng thắt lưng.

Ánh sáng vàng chói qua đi, trong cửa hàng Nữ Oa đã lâu mới mở ra một vũ khí trang bị cấp bậc SSR, giày đen.

"......!!!" Thì, thì ra, rút một lần một ra kỳ tích!

https://thuviensach.vn

"Tôi rút được rồi!" Thời Yên ôm giày đen của cô, ngửa đầu nhìn Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên thấy cô kích động đến nói chuyện cũng lưu loạt hẳn, đôi mắt nhạt màu không nhịn được ánh lên ý cười: "Chúc mừng."

Thời Yên tươi cười đầy mặt nói: "Vậy tôi có thể, đi theo anh tới cảnh Hư Vô?"

"Không thể."

Thời Yên: "....."

Có tin tôi lấy giày đập lên cái mặt đẹp trai của anh không hả?!

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô đang nhìn mình với vẻ mặt bất mãn, giải thích: "Cô mới vừa có được trang bị, còn cần thời gian rèn luyện, chờ cô vận dụng tự nhiên, tôi lại mang cô đi."

Trong lòng Thời Yên không quá tình nguyện, nhưng cảm thấy lời anh nói cũng có đạo lý, liền gật đầu nói: "Vậy anh cẩn thận."

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên chỉ tuỳ tiện lên tiếng, rồi sử dụng năng lực của anh, "vèo" một cái biến mất trước mặt Thời Yên.

Thời Yên rời cửa hàng Nữ Oa, thay giày đen, bởi vì cảm thấy màu sắc và kiểu dáng giày mình đang đi không hợp với bộ Âu phục mình đang mặc, Thời Yên một lần nữa chọn áo sơ mi trắng và quần yếm ngắn màu đen trong túi quần áo.

Thay quần áo xong, cô vẫn không nỡ tháo hai cái nơ con bướm trên đầu xuống.

Có vũ khí trang bị, Thời Yên cảm thấy không khí dường như trở nên tươi mát hơn nhiều. Năng lực của giày đen là bật nhảy, sau khi đi vào có

https://thuviensach.vn

thể tự do khống chế nhảy đánh độ cao và khoảng cách, vượt nóc băng tường không nói chơi.

Nhưng đúng theo như lời Lục Cảnh Nhiên, loại năng lực này không phải lập tức là có thể khống chế tự nhiên. Cô một mình ở khu mỏ thử vài lần, chậm rãi nắm được bí quyết và kỹ xảo sử dụng.

Mãi đến sáng hôm sau cô tỉnh dậy, Lục Cảnh Nhiên cũng chưa trở về từ cảnh Hư Vô. Thời Yên ngồi dậy, dụi đôi mắt, đeo kính tới phòng vệ sinh rửa mặt.

Trải qua chuyện tối hôm qua, cô đã tin bản thân không phải đang nằm mơ, mà là thật sự tiến vào "Game vá trời chân thật". Chẳng qua có chỗ rất kỳ quái, rõ ràng khi cô tiến vào trò chơi, hệ thống chỉ dẫn nói, ban ngày tỉnh lại sẽ quên hết những chuyện xảy ra trong game, nhưng sao cô lại nhớ rõ toàn bộ?

Chẳng lẽ hệ thống có BUG? Hoặc là, đây là vòng sáng nữ chính của cô?

Tuy rằng không biết nguyên nhân là cái gì, nhưng nhớ chuyện trong trò chơi, Thời Yên vẫn rất vui. Lúc tới hiệu sách, cô chẳng có chút xíu tâm tư đọc sách, đành lấy điện thoại, mở game ra nhìn xem.

Cái giày đen tối hôm qua cô rút được cũng không xuất hiện trong cột trang bị của cô, cô suy đoán chuyện xảy ra trong "Trò chơi chân thật", sẽ như ký ức của họ, đều sẽ không phản hồi tới thế giới hiện thực.

Hôm nay Thời Yên dùng điện thoại cũ của cô, ngâm mình ở diễn đàn xem rất nhiều tư liệu về J, nhưng gần như tất cả đều là phân tích vũ khí và lối chơi của anh, không có một chút manh mối về thân phận thế giới thực của anh.

https://thuviensach.vn

Hiện tại chỉ có thể mỗi buổi tối tiếp xúc với anh trong game, Thời Yên cảm thấy không đủ, cô phải nghĩ cách để tìm được anh trong thế giới hiện thực.

Nếu không tìm được tư liệu, vậy thì chờ có cơ hội, dụ anh tự mình nói đi.

Sau khi quyết định như vậy, Thời Yên có chút gấp không chờ được hy vọng buổi tối tới sớm chút. Chưa đến 10 giờ cô đã nằm yên chuẩn bị ngủ, nhưng vẫn phải trằn trọc đến sau 10 rưỡi mới thấy buồn ngủ.

Lần thứ ba xuất hiện trên đường phố châu Âu phong tình, nội tâm Thời Yên không hề dao động, thậm chí còn muốn chụp một tấm. Đáng tiếc nơi này không có chức năng chụp ảnh, cô chỉ có thể từ bỏ.

"Tiểu khả ái, cô tới rồi!" Tiếng nói ỏn ẻn của Thu Ý thổi qua, mang theo vẻ trách cứ, "Ngày hôm qua cô đi đâu thế, người ta chẳng gặp được cô. Ấy, cô thay quần áo à....."

Chữ "à" cuối cùng vừa bật ra, Thu Ý lập tức lớn tiếng kêu to: "Trời ạ, trời ạ! Giày đen! Vũ khí trang bị cấp SSR! Cô rút được thế nào thế??"

So với xao động của cậu ta, Thời Yên có vẻ vô cùng bình tĩnh: "Ừ."

"....." Thu Ý an tĩnh một hồi lâu, mới nhìn cô nói, "Một ngày không gặp, cô nhập cư trái phép đến châu Âu, rốt cuộc không thể làm bạn."

Cậu nói xong, Thời Yên nhân được một lá thư, người gửi là J.

Thu Ý lại nổ tung: "J viết thư cho cô??"

Thời Yên không trả lời cậu ta, cô mở thư ra, đọc xong mới nói: "Anh ấy bảo tôi tới, tổ công lược."

"....." Cho nên ngày hôm qua rốt cuộc đã xảy ra cái gì??

https://thuviensach.vn

Thời Yên cất thư xong, đi về phía toà nhà tổ công lược, Thu Ý đi bên cạnh cô, nói với cô: "Tiểu khả ái, tôi đi cùng với cô, bọn họ người đông thế mạnh, nếu bắt nạt cô thì làm sao giờ!"

Thời Yên nhìn cậu ta hỏi: "Bọn họ bắt nạt tôi, anh giúp tôi đánh, bọn họ hả?"

"....." Thu Ý nói, "Tôi có thể giúp cô report bọn họ!"

Thời Yên: "....."

À, cảm ơn.

Có thể là bởi vì Thời Yên sắp tới đây, cửa tổ công lược vẫn mở ra. Thời Yên mới vừa đi tới cửa, liền nghe bên trong truyền đến tiếng Caroline: "J, anh đang nói đùa với em à, anh thật sự muốn cô ta gia nhập tổ công lược?"

"Tôi nói rồi, chỉ cần cô ấy thông qua kiểm tra sẽ để cô ấy gia nhập."

"Nhưng cô ta như thế kia, nói không lưu loát thì thôi, dáng dấp còn hư linh hồn theo sau, anh không sợ để cô ta đi theo chúng ta, bị người chê cười sao?"

"Ấy ấy, là gà rừng nào ở chỗ này gọi bậy." Thu Ý đi theo Thời Yên vào không chờ Lục Cảnh Nhiên trả lời, đã không nhịn được ra mặt thay Thời Yên, "Thì ra là Caroline ~ cả sever đều biết cô thích J, sao thế, sợ Tiểu Khả Ái của chúng tôi tới, cô sẽ càng không có cơ hội đúng không?"

Người trong phòng sửng sốt, lúc này mới chú ý tới Thời Yên và Thu Ý đứng ở cửa. Tóc mái và kính của Thời Yên che hơn nửa khuôn mặt, không nhìn ra vẻ mặt của cô, Lục Cảnh Nhiên hơi mấp máy khoé môi, không biết vừa rồi lời của Caroline cô nghe được bao nhiêu.

https://thuviensach.vn

Caroline cũng sửng sốt nhưng rất nhanh khôi phục lại cao ngạo vốn có của cô ta: "Toà nhà của tổ công lược chúng tôi, con chó con mèo cũng có thể tuỳ tiện đi vào à?" Cô ta nói, ánh mắt dạo quanh một vòng trên người Thời Yên và Thu Ý, ái muội mà cong môi: "Hay là nói, cậu là bạn trai của Thời Mỹ Lệ?"

Thời Yên nói: "Cậu ta là, khuê mật của tôi."

Thu Ý: "....."

Được thôi, khuê mật thì khuê mật.

Caroline cười nhạo một tiếng, nhìn bọn họ nói: "Thật đúng là người thế nào thì có bạn như thế, J, anh xem bọn họ kìa, rõ ràng không phải người một đường với chúng ta."

"Giày đen?" Hạ Chanh vốn đang ngồi trên bàn tròn bỗng nhiên nhảy xuống, tiến đến trước mặt Thời Yên, "Đôi này của cô là giày đen cấp SSR đúng không?"

Thời Yên gật đầu, nói: "Ừ, ngày hôm qua mới vừa rút, được."

Tiểu Hỉ cũng đi lên, đôi mắt hơi tỏa sáng nhìn đôi giày trên chân cô: "Đôi giày này có tác dụng gì thế?"

"Bật nhảy."

Caroline thấy tất cả mọi người đều vây quanh Thời Yên, đồ dồn vào giày cô, có chút khó chịu nói: "Rút được một đôi giày là có thể gia nhập tổ công lược chúng ta à? Khi nào thì chúng ta trở nên rẻ mạt như vậy?"

Lục Cảnh Nhiên ở một bên rốt cuộc mở miệng nói: "Cô ấy gia nhập tổ công lược chúng ta là bởi vì cô ấy có năng lực phiên dịch văn tự cổ chúng ta cần."

https://thuviensach.vn

Caroline bất mãn mà hừ một tiếng: "Cái này có gì đặc biệt hơn người? Phối phương còn không phải chúng ta trăm cay ngàn đắng tìm được?"

Thời Yên đi đến bên cạnh cô ta, đẩy kính trên mặt: "Không có tôi, phiên dịch, cô có lợi hại, mấy cái này cũng chỉ, là giấy bỏ đi."

Dường như Caroline muốn nói gì đó phản bác cô, nhưng lại không tìm được lời thích hợp, chỉ có thể mở to hai mắt trừng cô. Lục Cảnh Nhiên đi đến trước mặt Thời Yên, nói với cô: "Căn cứ phối phương cô cung cấp, chúng tôi đã thành công luyện ra đá vá trời bảy sao."

Thời Yên có chút kinh ngạc: "Nhanh như vậy?"

Cục đá càng cao cấp, thời gian luyện thành sẽ càng lâu, cục đá sáu sao yêu cầu 72 giờ, bảy sao lâu hơn là cái chắc.

Hạ Cam nói: "Bởi vì chúng tôi dùng máy gia tốc, vèo một cái là luyện xong."

"..... À." Máy gia tốc, người bạn tốt của người chơi VIP. Trong trò chơi bỏ tiền mua máy gia tốc, một cái là phải một trăm đồng, còn chỉ có thể gia tốc một giờ, gia tốc một cục đá bảy sao..... Số tiền này cô không muốn tính.

Lục Cảnh Nhiên vươn tay về phía Thời Yên, nhìn cô nói: "Hoan nghênh gia nhập tổ công lược."

Thời Yên nhìn cái tay duỗi về phía cô, ngón tay thon dài, khớp xương rõ ràng, xinh đẹp như tác phẩm nghệ thuật: "Cảm ơn."

Cô bắt tay Lục Cảnh Nhiên, cảm nhận độ ấm truyền đến từ lòng bàn tay anh.

https://thuviensach.vn

Thu Ý chạy tới đẩy Thời Yên ra, hưng phấn nhìn Lục Cảnh Nhiên: "J, cũng bắt tay với tôi đi!"

"....." Thời Yên bị đẩy ra sửa lại nơ con bướm trên đầu, đi tới tách tay Thu Ý ra, "Xin lỗi, lần sau tôi sẽ không, dẫn cậu ta tới."

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên đáp một tiếng, thu tay về.

Thu Ý ở bên cạnh thổi râu trừng mắt Thời Yên, vừa rồi còn nói là khuê mật tốt, sao lại trở mặt nhanh như vậy!

"Quần áo của cô chúng tôi đã chuẩn bị rồi." Lục Cảnh Nhiên đưa quân phục thống nhất cho Thời Yên, bảo cô, "Đợi lát chúng tôi sẽ sắp đặt cục đá bảy sao này, cũng căn cứ hao mòn tính toán thời gian đại khái vá trời dài bao lâu. Chắc là sẽ có không ít người chơi tới đây quan sát, chúng tôi cũng sẽ thuận tiện công bố tin tức tổ công lược có thành viên mới gia nhập."

"À, được....." Thời Yên ôm quân phục nữ anh đưa, cúi đầu nhìn mặt đất.

Lục Cảnh Nhiên cảm thấy cảm xúc của cô dường như có chút hạ xuống, trầm mặc nhìn cô một lúc, cuối cùng chỉ nói: "Tầng ba tổ công lược có phòng nghỉ của thành viên, cô cũng có một phòng, tôi bảo Tiểu Hỉ dẫn cô lên nhìn xem."

"Được."

"Vậy cô chuẩn bị trước đi, lát đến lúc đi tôi sẽ gọi cô."

"Được." Thời Yên lại lên tiếng, dẫn Thu Ý lì lợm la liếm cùng đi lên tầng. Tiểu Hỉ dẫn cô tới phòng thì rời đi, Thời Yên đi đến sô pha ngồi xuống, bắt đầu thả lỏng người.

https://thuviensach.vn

Thu Ý nhìn hai cái nơ con bướm có vẻ ủ rũ cụp đuôi trên đỉnh đầu cô, hỏi: "Tiểu Khả Ái, cô sao thế? Gia nhập tổ công lược còn không vui à? Có thể tiếp xúc gần gũi với J, đây là ước mơ của bao nhiêu thiếu nữ đấy!"

Thời Yên thở dài, nói với Thu Ý: "Tôi cảm thấy, Caroline nói, cũng có đạo lý."

Phong cách của cô xác thật không giống bọn họ, đợi lát nữa còn có nhiều người đến vây xem như vậy, cái này khiến cô nhớ đến ký ức nguyên chủ khi lên sân khấu phát biểu bị bạn học cả khối cười nhạo.

Thu Ý nhìn cô một lúc, nói với cô: "Cái này có gì mà phải lo lắng, lấy ánh mắt chuyên nghiệp của tôi, cô trang điểm một chút, tuyệt đối đẹp hơn Caroline mười con phố, chuyện này giao cho tôi đi!"

Thời Yên hoài nghi lời cậu ta nói: "Ánh mắt chuyên nghiệp?"

Thu Ý kiêu ngạo lắc lắc tóc mái, ném mị nhãn cho Thời Yên: "Tiểu Khả Ái, biết tôi ở thế giới hiện thực tên là gì không?"

"Cái gì?"

"Tony."

Thời Yên hơi mở lớn mắt, trong truyền thuyết.....thầy Tony?

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 51: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (5)

Thu Ý như biểu diễn ma thuật, lấy dụng cụ cắt tóc chuyên nghiệp từ trong túi đồ. Thời Yên nhìn kéo và máy sấy trên tay anh ta, giật giật khóe miệng: "Vì sao anh, có loại mấy thứ này?"

Thu Ý nói: "Rút thẻ rút được, tôi đã rút được gần hết đồ trang điểm ở trong trò chơi rồi."

Thời Yên: "....."

Đây đại khái chính là chỗ khiến người ta không tưởng được rồi.

"Nào nào nào, Tiểu Khả Ái, tôi cắt tóc cho cô trước, cô biết kiểu tóc quan trọng thế nào với một người không?"

Thấy Thu Ý cầm kéo đi đến trước mặt mình, Thời Yên né tránh theo bản năng: "Tôi không cắt."

"Cô không cắt thì làm sao vả mặt Caroline được!" Vừa rồi Caroline không chỉ trào phúng Thời Yên, còn trào phúng cả anh ta, Thu Ý hiện tại nhắc tới còn lòng đầy căm phẫn, "Yên tâm đi, cắt tóc không đau!"

Thời Yên: "....."

Dưới chính sách cứng cỏi nhiệt liệt của Thu Ý cùng với sự ỡm ờ của Thời Yên, mái tóc này thuận lợi cắt đi. Chất tóc Thời Yên rất đẹp, chỉ là

https://thuviensach.vn

qua loa với việc xử lý, cho nên có vẻ có chút rối loạn. Anh sửa đuôi tóc cho cô, cắt mỏng tóc mái, lại bôi một lớp tinh dầu dưỡng hoa hồng.

Kế tiếp đoạt cặp kính trên mặt cô lại là một trận đại chiến, Thu Ý thật vất vả tháo mắt kính Thời Yên xuống, mạnh mẽ đeo cặp kính áp tròng cho cô.

Cặp kính áp tròng này là trang bị đẳng cấp cao nhất mà Thu Ý có, không những có thể tự động điều tiết số độ, còn có thể thay đổi màu sắc theo ý muốn. Thời Yên vốn dĩ rất kháng cự, nhưng phát hiện màu mắt có thể thay đổi thì chơi thành nghiện, cuối cùng cô đổi màu mắt cùng màu với Lục Cảnh Nhiên, cười ngây ngô hí hí hí ba tiếng.

Thu Ý: "....."

Con gái khi si mê thật là đáng sợ.

"Hiện tại, chúng ta phải tiến hành một bước cuối cùng, trang điểm!" Thu Ý đánh giá Thời Yên vài lần, lắc đầu nói, "Vừa thấy cô là biết chưa trang điểm bao giờ, cả đồ trang điểm cũng không biết."

"Ai, nói?" Thời Yên tỏ vẻ không phục, thế giới này có thể cô không biết đầy đủ, nhưng bản thân cô cũng thường xuyên trang điểm!

Thu Ý lại lần mò trong túi, lấy ra một cái hộp nhỏ trong suốt cho Thời Yên xem: "Đây là cái gì?"

Thời Yên không chút suy nghĩ nói: "Phấn mắt!"

Thu Ý nói: "Đây là phấn má hồng."

Thời Yên: "....."

Anh ta lại thay đổi một cái: "Cái này thì sao?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên nói: "Phấn mắt!"

"Đây là phấn bắt sáng."

"....."

"Cái này thì sao?"

"..... Vẫn là phấn mắt!"

"Đây là kem che khuyết điểm." Thu Ý nói, cuối cùng thay đổi một cái hộp nhỏ trong suốt cho Thời Yên xem, "Cái này là cái gì?"

Thời Yên giật giật khóe miệng, cười nói với anh ta: "Không biết."

Thu Ý nói: "Phấn mắt."

Thời Yên: "....."

:)

Thu Ý kẻ mắt cho Thời Yên rồi lại chuốt lông mi, cuối cùng cho cô một thỏi son màu cam tây, bảo cô tô: "Màu này rất hợp với da cô."

Lục Cảnh Nhiên ở dưới nhà bàn chuyện với tổ công lược, thấy thời gian không sai biệt lắm, liền chuẩn bị đi lên gọi Thời Yên xuống dưới. Mới vừa nói với tổ công lược xong thì nghe thấy tiếng đạp giày trên đất, có tiết tấu từ xa tới gần.

"Là Thời Mỹ Lệ xuống dưới hả?"

Hạ Chanh hỏi một câu, mọi người bên bàn tròn ngẩng đầu theo bản năng, vừa lúc thấy Thời Yên từ trên tầng xuống dưới.

Cô đã thay quân phục của tổ công lược, bộ quân phục phô bày đường cong hoàn mỹ của cô. Dưới chiếc váy ngắn chưa tới đầu gối là một đôi

https://thuviensach.vn

chân dài thẳng tắp, giày cao gót màu đen tôn lên đôi chân cô càng thêm dài hơn.

Cặp mắt kính dày không thấy rõ đôi mắt giờ phút này cũng tháo xuống, lộ ra một đôi mắt to xinh đẹp, tóc mái cũng cắt đi, làm người ta có thể tinh tường thấy rõ mặt cô.

Găng mặt nhỏ nhắn xinh xắn, lông mi cong vút, làn da trắng nõn, đôi môi khiến người ta mơ màng.

Hạ Chanh không nhịn được huýt sao với cô: "Trời ạ, cô là Thời Mỹ Lệ? Không nghĩ tới cô gợi cảm như thế đấy!"

Tiểu Hỉ cũng nhìn Thời Yên, sau đó móc ra một cái máy ảnh trong túi đồ, chụp cô một tấm.

Trên mặt Thời Yên không có mắt kính nên có chút không quen lắm, cô mím môi, hỏi: "Rất, đẹp ư?"

"Đẹp lắm luôn!" Hạ Chanh nói, nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên bên cạnh mình, "Đúng không, J!"

Lục Cảnh Nhiên ngẩn người, mới hơi cúi đầu, khụ một tiếng đáp: "À, ừ....."

Hạ Chanh nhìn chằm chằm anh, cẩn thận mà nhìn một hồi: "Oa, J, không phải anh đỏ mặt chứ? Trời ạ lỗ tai anh hình như đỏ lên kìa!"

Hạ Chanh hưng phấn nói bậy, Tiểu Hỉ nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái, cũng chụp anh một tấm. Ừ, lỗ tai hình như hơi đỏ.

Chuyên gia tạo mẫu cho Thời Yên thầy Tony kiêu ngạo mà ngẩng đầu ưỡn ngực: "Tôi đã sớm nói Tiểu Khả Ái chúng ta rất đẹp, tùy tiện trang điểm một chút là có thể ném Ca gì mà Line mười con phố."

https://thuviensach.vn

Caroline thấy Thời Yên như thế, vốn đã rất khó chịu, hiện tại nghe Thu Ý nói như vậy thì càng tức hơn nữa: "Anh nói cái gì?"

Cô ta nâng tay, lắc tay trên cổ tay chợt loé ánh sáng, mắt Thời Yên híp lại, giữ chặt Thu Ý nhấn mũi chân, trực tiếp từ trên tầng nhảy xuống, vững vàng đứng cạnh bàn tròn, giày trên chân hơi loé ánh sáng.

"Cái, tình huống gì thế??" Thu Ý bị biến cố thình lình xảy xảy dọa sợ chân hơi nhũn ra, vừa rồi Tiểu Khả Ái kéo theo anh ta nhảy, từ trên lầu nhảy xuống dưới y Spider Man.

Thời Yên nhìn lắc tay trên cổ tay Caroline, mở miệng nói: "Cô ta muốn công kích, anh."

Tay Caroline còn nâng ở trước ngực chưa buông, Lục Cảnh Nhiên đi tới, nhíu mày nhìn cô ta: "Còn chưa quậy đủ à?"

Caroline vốn đã tức giận, bị Lục Cảnh Nhiên nói vậy, trong lòng càng ấm ức: "J, anh vậy mà nói giúp cho cô ta?"

Ngữ khí của Lục Cảnh Nhiên lãnh đạm nói: "Chẳng lẽ cô cho rằng cô đột nhiên công kích bọn họ là đúng?"

"Em....."

Caroline vừa mới nói một chữ, Thu Ý đã không nhịn được nói: "Người phụ nữ như cô lòng dạ thật độc ác, thấy Tiểu Khả Ái của chúng tôi đẹp hơn cô thì muốn đánh người?"

Thời Yên kéo tay áo anh ta, nhìn anh ta nói: "Anh cũng, đừng nói nữa, đi trước đi."

Thu Ý hừ Caroline một tiếng, quay đầu nói với Thời Yên: "Tôi đi trước, cận thận nhé Tiểu Khả Ái."

https://thuviensach.vn

"Ừ."

Thu Ý đi rồi, Caroline nhìn thoáng qua Thời Yên đứng ở bên cạnh Lục Cảnh Nhiên, kéo ghế ra ngồi xuống, không nói chuyện nữa. Lục Cảnh Nhiên cũng không đi khuyên cô ta mà hỏi Thời Yên: "Quần áo vừa không?"

Thời Yên gật đầu: "Ừ, có điều váy hơi ngắn."

Hạ Chanh cười tủm tỉm nói với cô: "Váy vốn dĩ chính là càng ngắn càng tốt."

Thời Yên: "....."

Đại móng heo.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nếu cảm thấy ngắn, có thể dài hơn một ít, chỗ Tiểu Hỉ còn nguyên liệu, dung hợp là được."

"Ừ, cảm ơn." Thời Yên ngẩng đầu nhìn Lục Cảnh Nhiên, cười với anh. Lục Cảnh Nhiên cúi đầu, che miệng khụ một tiếng: "Chúng ta nên đi vá trời."

"Được." Thời Yên cười đáp.

Trước đó Lục Cảnh Nhiên đã lựa chọn được khe hở vá, đoàn người đi đến trước khe hở, chung quanh quả nhiên đã tụ tập không ít người chơi xem náo nhiệt.

"Nghe nói tổ công lược chiêu được một cô gái, có phải là người bên cạnh J không?"

"Chắc thế, đáng yêu quá, màu mắt cô ấy giống J kìa!"

https://thuviensach.vn

"Tôi chưa thấy tên cô ấy ở trên bảng xếp hạng, cô ấy gia nhập tổ công lược như thế nào nhỉ?"

"Không biết, nhưng nghe nói J luyện được cục đá bảy sao, tất cả đều nhờ cô ấy."

"Chân mỹ nữ này dài thật đấy, tôi thật hoài nghi tổ công lược lấy việc công làm việc tư, chiêu hết mỹ nữ toàn sever."

Mọi người khe khẽ nói nhỏ, đều tràn ngạo tốt mò với thành viên mới của tổ công lược, có người chơi nam huýt sao với Thời Yên, Lục Cảnh Nhiên nghiêng đầu, không biểu cảm liếc nhìn họ một cái, mấy người chơi nam lập tức im như ve sầu mùa đông không lên tiếng nữa.

Lục Cảnh Nhiên lấy cục đá từ trong túi quần áo, thoáng hiện một cái, xuất hiện ở giữa không trung, đối diện khe hở kia.

Không trung trong trò chơi không giống thế giới hiện thực, cũng không thoạt nhìn cao như vậy, Lục Cảnh Nhiên tung cục đá lên, cục đá chậm rãi dung hợp với khe hở kia.

Trước đây tổ công lược suy luận ra một công thức tính toán, chuyên môn dùng để tính toán thời gian vá trời, mấy người đợi trong chốc lát, Tiểu Hỉ căn cứ tốc độ hao tổn của đá vá trời, sử dụng công thức tính ra thời gian đại khái.

"Đá vá trời bảy sao, dự tính thời gian vá trời sẽ vượt qua ba tháng."

Cô ấy vừa dứt lời, mấy người chơi lập tức ồn ào, dường như rất kinh ngạc với con số này.

Lục Cảnh Nhiên đi lên phía trước một bước, nói với mọi người: "Tổ công lược đã làm ra đá vá trời bảy sao, phối phương và nguyên liệu yêu cầu sẽ sửa sang lại thành công lược. Phối phương trên sáu sao gần như đều

https://thuviensach.vn

dùng văn tự cổ chúng tôi không hiểu ghi chép lại, lần này thành viên mới gia nhập, chính là chuyên gia giúp chúng tôi phiên dịch cái này."

Thời Yên: "....."

Không nhìn ra J ít khi nói cười lại là tâng bốc như vậy.

Cô phối hợp lý do thoái thác của Lục Cảnh Nhiên, cười vẫy tay với người chơi ở đây: "Chào mọi người, tôi là Thời Mỹ Lệ."

Cô lưu loát nói xong mấy lời này, cô phát hiện chỉ cần một lần không nói vượt qua năm chữ, cô vẫn có thể không mắc kẹt.

Lần này thành công luyện chế đá bảy sao đã nhấc lên gợn sóng không nhỏ trong trò chơi, thành viên mới gia nhập tổ công lược cũng bị mọi người nói chuyện say sưa một trận.

Nhưng mà lúc này Hạ Chanh ngồi trong toà nhà của tổ công lược rất bất mãn với thành viên mới gia nhập của bọn họ: "Tôi nói này, Thời Mỹ Lệ, tại sao cô lại đeo kính lại rồi!"

Mắt kính quả nhiên chính là bản thể của cô ấy rồi!

Thời Yên đang phiên dịch tư liệu ngẩng đầu, đẩy mắt kính thật dày trên mũi: "Không đeo kính, tôi không có cảm giác, an toàn."

Hạ Chanh vô cùng đau đớn, mắt kính xấu này che mất 80% vẻ đẹp của Thời Mỹ Lệ! Hơn nữa cô vậy mà, lại đeo cái nơ con bướm kia trên đầu!

"Tục ngữ nói đôi mắt là cửa sổ tâm hồn, tôi cảm thấy cô cần phải thường xuyên mở cửa sổ để tâm hồn hít thở không khí."

Thời Yên không để ý đến anh ta, Lục Cảnh Nhiên đi tới, hơi nâng cằm nhìn anh ta: "Cậu rảnh lắm hả? Rảnh quá thì tới cảnh Hư Vô lấy máu khỉ đi."

https://thuviensach.vn

Hạ Chanh: "....."

Anh ta bị Lục Cảnh Nhiên đuổi đi, Lục Cảnh Nhiên ngồi xuống cạnh Thời Yên.

Thời Yên thấy anh lại đây, lập tức đẩy chồng phối phương đến trước mặt anh: "Mấy cái này, đều không phải phối phương, đá vá trời, cái này là, trâm cài đầu, cái này là, báo tuyết nhỏ, cái này là, lẩu."

"....." Vì cái sao lại còn đồ vật như lẩu này. Lục Cảnh Nhiên nhận lấy phối phương, nói với Thời Yên: "Vất vả rồi."

Thời Yên lắc đầu, nhìn anh một cái, gọi anh: "J."

"Hử?"

"Tôi có thể hỏi anh, một vấn đề không?"

Lục Cảnh Nhiên ngẩng đầu, nhìn cô: "Vấn đề gì?"

"Ở trong hiện thực, anh làm cái gì,?"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 52: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (6)

Thời Yên hỏi xong, Lục Cảnh Nhiên không trả lời ngay, mà nhìn cô một lúc, mới nói: "Hỏi cái này làm cái gì?"

Thời Yên nói: "À thì, chỉ là tò mò. Anh yên tâm, chuyện, xảy ra ở đây, buổi sáng tỉnh lại, sẽ quên mất, tôi sẽ không tới, thế giới hiện thực tìm, anh."

Đây đại khái là câu dài nhất của Thời Yên kể từ khi xuyên đến thế giới này, nhưng lại là một lời nói dối rõ đầu rõ đuôi.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nếu biết rõ sẽ quên, vì sao còn muốn hỏi chứ?"

"Chỉ là muốn tăng thêm, hiểu biết lẫn nhau, ấy mà." Thời Yên tiếp tục lừa dối, "Như tôi, ở đường Thanh Niên, mở một hiệu sách, Thời Thời. Anh thì sao?"

Lục Cảnh Nhiên khẽ cong khóe miệng, trong ánh mắt mang theo một tia trêu cợt: "Không nói cho cô."

"....." Thời Yên bĩu môi, nhìn anh hỏi, "Anh không phải là, tội phạm truy nã, cực kỳ hung ác chứ?"

Lục Cảnh Nhiên cười nhẹ nói: "Cũng không chừng."

Thời Yên đưa ra giả thiết này nhưng thật ra lại tự lắc đầu: "Sẽ không, anh là người tốt."

https://thuviensach.vn

"Ồ?" Lục Cảnh Nhiên nhẹ nhàng nhướng đuôi lông mày, nhìn cô, "Sao cô biết được?"

"Bởi vì anh, rất nỗ lực, cứu vớt thế giới mà."

Người nhiệt tình yêu thương hơn nữa muốn bảo vệ thế giới này như thế, nhất định là người nội tâm ấm áp.

Lục Cảnh Nhiên nghe lời cô nói hơi sửng sốt, sau đó rũ mắt cười nhẹ một tiếng. Thời Yên nhìn anh, không biết anh đang cười cái gì, Lục Cảnh Nhiên đứng lên, không kìm được giơ tay xoa đầu cô: "Lần trước không phải nói muốn cùng tôi tới cảnh Hư Vô à?"

Mắt Thời Yên sáng lên, cũng đi theo đứng lên: "Ừ! Muốn đi sao?"

Lục Cảnh Nhiên gật đầu nói: "Phối phương mới còn thiết mấy nguyên liệu, tôi chuẩn bị đi lấy."

"Tôi, đi cùng anh! Giày tôi đã, rất quen thuộc!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, đôi mắt màu nhạt không có lạnh lùng thường ngày, ngược lại như sinh ra vài phần dịu dàng: "Được thì được, nhưng cô không thể cách tôi quá xa, bên trong rất nguy hiểm."

"Được." Thời Yên bảo đảm với anh, Lục Cảnh Nhiên cười dẫn cô tới cảnh Hư Vô.

Cảnh Hư Vô tổng cộng có bốn khu vực, phân biệt là Sơn, Thạch, Thuỷ, Hoa. Nguyên liệu khác nhau cần tới khu vực khác nhau tìm kiếm, mỗi khu vực đều có một thần thú trấn thủ.

"Chúng ta còn thiếu..... hoa hữu tiền." Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên phiên dịch "hoa hữu tiền" này, thật sâu cảm thấy anh vẫn không đủ hiểu biết trò chơi này.

https://thuviensach.vn

"Hoa hữu tiền hẳn là, ở Hoa cảnh."

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên gật đầu, thu hồi phối phương, nhắc nhở Thời Yên, "Hoa cảnh có rất nhiều kỳ hoa dị thảo, khả năng có độc, cũng có thể sẽ công kích người, đi vào thì đừng chạm linh tinh."

"Tôi hiểu." Thời Yên nói xong, đi theo Lục Cảnh Nhiên bước về phía trước, ngay trước khi bước vào sương mù cảnh Hư Vô cô bắt được tay người bên cạnh.

Lục Cảnh Nhiên cúi đầu nhìn cô, không tiếng động mà hỏi. Thời Yên nghiêm trang nói: "Bên trong sương mù dày, tôi sợ lạc đường."

"À." Lục Cảnh Nhiên cười như không cười mà lên tiếng, nhìn cô nói, "Vậy cần phải nắm chặt."

Thời Yên vừa định đồng ý thì cảm giác eo mình bị người ta ôm lấy, đi theo đó là cảm giác trời đất quay cuồng quen thuộc ập tới, thoáng hiện mấy cái, cảnh sắc trước mặt đã từ sương mù trắng xoá biến thành biển hoa đủ mọi màu sắc.

Thời Yên tới cảnh Hư Vô lần đâu tiên, không khỏi có chút tò mò: "Đây là Hoa kính? Anh tìm đường thế nào vậy?"

Lối vào sương mù của cảnh Hư Vô chắc là khảo nghiệm đầu tiên, người chơi cần xuyên qua sương mù, tìm được nơi mình muốn đi.

Lục Cảnh Nhiên không cho là đúng nói: "Tới nhiều, cũng liền nhớ kỹ."

"....." Rất có lý.

Trên phối phương tuy rằng ghi lại nguyên liệu cần dùng "hoa hữu tiền", nhưng không ghi lại hoa hữu tiền trông như thế nào, nên Thời Yên và

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên đành tìm kiếm trong Hoa kính.

Trước đó tổ công lược đã đưa ra một phần công lược giới thiệu Hoa kính, có cả hình ảnh và thông tin giới thiệu về hoa cỏ trong Hoa kính một cách ra dáng ra hình, quả thực có thể xưng là bách khoa toàn thư giới thực vật trong trò chơi.

Có điều Hoa kính hoa cỏ đa dạng chủng loại, tổ công lược nhìn thấy cũng hữu hạn, phần công lược tất nhiên là không được đầy đủ, ví như hiện tại muốn tìm hoa hữu tiền, Lục Cảnh Nhiên cũng là lần đầu tiên nghe nói.

"Hai người là người của tổ công lược?" Một cô gái đột nhiên từ bụi hoa chui ra, đánh giá bọn họ, "Hai người cũng đang tìm nguyên liệu hoa hả?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên lên tiếng, ý bảo Thời Yên đi về phía trước. Cô gái đuổi theo, hỏi bọn họ: "Hai người đang tìm nguyên liệu hoa gì? Tôi tìm giúp hai người."

"Không cần." Lục Cảnh Nhiên không ngừng bước, dường như rất kiêng dè cô gái này. Cô gái thấy dáng vẻ lạnh như băng của anh thì tức giận: "Người tổ công lược đều không coi ai ra gì như anh sao?"

Theo tiếng cô ta rơi xuống, bốn phía bỗng nhiên bay tới rất nhiều bụi hoa hồng đầy gai nhọn, có vẻ muốn trói chặt hai người bọn họ.

Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên đồng thời nhảy sang hai bên, tránh thoát công kích của bụi gai.

"Cô ta chính là thần thủ trấn thủ Hoa kính, Hoa tiên tử." Lục Cảnh Nhiên rơi xuống đất, thần sắc đề phòng nhìn chằm chằm cô gái trước mặt, "Cô ta tính tình cổ quái, lần trước Hạ Chanh nhiệt tình với cô ta thì cô ta muốn đánh người, lần này tôi không để ý tới cô ta, cô ta vẫn như cũ công kích chúng ta."

https://thuviensach.vn

"....." Thời Yên suy nghĩ một lát, nói, "Có thể cô ấy chỉ là, đơn thuần không chào, đón Hạ Chanh."

"....." Lục Cảnh Nhiên không lên tiếng, lại lần nữa tránh thoát bụi gai ập tới, đồng thời bật lên không trung, rút dao ngắn bên thắt lưng chặt đứt mấy cây bụi gai trước mặt.

Thời Yên cũng dùng năng lực giày đen tránh né dây mây công kích cô, chẳng qua cô không có dao như Lục Cảnh Nhiên, chỉ có thể lấy cây búa ba sao trong túi quần áo đập mấy cành mận gai.

Cô gái phất tay, lần này lại gọi hoa mạn đà la màu đen tới. Lục Cảnh Nhiên thoắt hiện tới trước mặt Thời Yên: "Cẩn thận, hoa này hút máu người."

Thời Yên nhìn mạn đà la màu đen tới rào rạt, nhíu mày nói với Lục Cảnh Nhiên: "Anh, cố một chút, tôi đi, rút thẻ."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Yên thật sự biểu diễn hiện trường rút thẻ, lần trước cô đã nạp tiền vào game, hiện tại vô cùng hào khí mà chọn mười lần liên tiếp.

Một cái mười lần liên tiếp, mở được hai trang bị màu vàng cấp SSR, một cái là váy dài trang trí kiểu nữ tu sĩ, một cái là súng ngắn.

Thời Yên không kịp cảm thán vận may của mình, cầm lấy súng ngắn băn vài phát về phía mạn đà la màu đen đang vươn về phía này. Mạn đà la hóa thành khói màu đen, sương khói qua đi, thần thú Hoa tiên tử cũng không thấy bóng dáng.

Tuy không thấy cô ta, Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên cũng không hoàn toàn thả lỏng cảnh giác, dù sao thì đây là địa bàn của cô ta, lúc nào cô ta

https://thuviensach.vn

cũng có thể nhảy ra được. Lục Cảnh Nhiên quan sát bốn phía, bảo cô: "Tìm hoa hữu tiền trước đã."

"Ừ." Thời Yên dắt súng ngắn bên thắt lưng, đi theo Lục Cảnh Nhiên đi về phía trước. Sau khi đi qua một mảnh biển hoa, phía trước lấp loé ánh sáng vàng, hai người đi vào mới phát hiện, là mấy đóa hoa sáng lấp lánh!

Nói là hoa cũng không quá thỏa đáng, bởi vì mấy cánh hoa đều là tiền vàng tạo thành, tiền vàng còn không ngừng rơi xuống mặt đất, sau khi tiếp xúc với thổ nhưỡng thì trực tiếp biến mất không thấy.

"Hoa hữu tiền!" Thời Yên kích động kéo tay Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên gật đầu, đang chuẩn bị tiến lên hái hoa xuống, Hoa tiên tử lại xuất hiện.

"Hừ, muốn hái hoa của ta, không dễ dàng như vậy." Cô ta vung tay, tìm hoa ăn thịt người tới giúp đỡ. Lục Cảnh Nhiên che ở trước mặt Thời Yên, bảo cô: "Cô đi hái hoa, nơi này giao cho tôi."

Thời Yên do dự một chút, gật đầu nói: "Được, anh phải cẩn thận."

Cô nói xong, lập tức nhấn mũi chân, nhảy đến bên cạnh hoa hữu tiền. Mấy cây cỏ bên cạnh bỗng nhiên lớn lên cực cao, bắt đầu uốn éo vươn tới, còn dùng các cạnh hình răng cưa của mình đi công kích Thời Yên.

Thời Yên lập tức né tránh, rút súng ngắn cầm tay, bắn mấy phát trên không trung, thừa dịp cây cỏ khổng lồ tránh đi, vội đáp xuống hái hai đóa hoa hữu tiền. Lục Cảnh Nhiên thấy cô đắc thủ, cũng không dây dưa với hoa ăn thịt người nữa, trực tiếp sử dụng thoáng hiện đến bên cạnh Thời Yên, ôm cô lắc mình biến mất khỏi Hoa kính.

Dẫu đã có kinh nghiệm hai lần, Thời Yên bị Lục Cảnh Nhiên mang theo ra khỏi cảnh Hư Vô vẫn cảm thấy đầu váng mắt hoa. Cô dựa vào vai

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nghỉ ngơi, ngẩng đầu hỏi anh: "Sao anh có thể thích ứng được thế?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Vừa mới bắt đầu cũng rất chóng mắt, bây giờ chỉ cần khoảng cách không quá xa thì tôi không có cảm giác gì." Anh nói xong, có chút tò mò liếc bên hông cô: "Nhưng thật ra cô, kỹ thuật bắn súng rất cừ."

Thời Yên lấy súng bên hông ra, nghiên cứu một chút: "Cái súng này, hình như có thể tự động, nhắm chuẩn."

Lục Cảnh Nhiên không nói gì nữa, chỉ bảo cô về tổ công lược.

Thời Yên lòng còn sợ hãi nói: "Đi, Truyền Tống Trận."

Lục Cảnh Nhiên không nhịn được cười nhẹ một tiếng, tiếng nói lộ ra nét sung sướng: "Ừ."

Lúc họ mang theo hoa hữu tiền trở lại tổ công lược, Hạ Chanh cũng lấy được máu khỉ về. Bởi vì người tìm các nguyên liệu khác còn chưa trở về, hôm nay cũng không luyện được cục đá.

Buổi sáng tỉnh lại, Thời Yên ngồi trên giường ngẩn ngơ một lúc lâu, sau đó sâu kín thở dài. Không nghĩ tới Lục Cảnh Nhiên kín miệng như vậy, một chút tin tức cũng không muốn lộ ra.

Cô đeo kính đi đánh răng, vén tóc mái nhìn mình trong gương. Kiểu tóc Thu Ý cho cô chỉ có hiệu lực trong trò chơi, trở lại thế giới hiện thực, kiểu tóc của cô lại biến trở về nguyên dạng.

Lúc trước cô bê nguyên si lời mánh khóe nói với Lục Cảnh Nhiên tra ra được vị trí tiệm cắt tóc của Thu Ý, không nghĩ tới vậy mà cách hiệu sách của cô không xa. Sau khi ra ngoài, cô đặc biệt đi thêm một đoạn đường, tìm được tiệm cắt tóc của Thu Ý.

https://thuviensach.vn

Tiệm cắt tóc của Thu Ý khác tiệm cắt tóc dưới nhà cô, trang trí rất cao cấp, đổi làm Thời Yên trước kia tuyệt đối sẽ không đi tới của tiệm như thế này. Cô mới vừa đứng bên ngoài nhìn xung quanh, đã bị Thu Ý bên trong thấy.

Thu Ý đi ra, nhìn cô cười tủm tỉm hỏi: "Tiểu khả ái, cắt tóc hả? Tóc mái của cô thật sự nên cắt."

Thời Yên đẩy kính trên mặt, hỏi anh ta: "Cắt tóc mái, bao nhiêu tiền?"

Thu Ý nói: "Chỗ chúng tôi combo gội cắt sấy hết 98 đồng, làm thẻ hội viên chỉ cần 58 thôi!"

"..... Đắt thế? Tôi tự cắt, cũng được."

"Ấy Tiểu Khả Ái, cô đừng đi, chúng tôi còn có combo rẻ hơn một chút, thẻ hội viên chỉ cần 38 đồng thôi!"

"Không, cảm ơn."

"Tự cô cắt không đẹp! Tóc mái cắt hỏng toàn bộ kiểu tóc đều hỏng!"

Thời Yên không nghe Thu Ý khuyên, buổi tối trở về liền cầm kéo soi gương tự cắt tóc mái. Vốn dĩ cảm thấy rất hoàn mỹ, buông ra thì mới phát hiện, hai bên ngắn quá.

"....."

Cô dứt khoát cắt luôn ở giữa, sau đó không nỡ nhìn thẳng mà nằm trên giường nhắm hai mắt lại.

Sau khi ngủ, cô lại tiến vào trò chơi. Mới vừa vào, cô đã cảm thấy không khí trên đường có chút không đúng.

https://thuviensach.vn

"Thời Mỹ Lệ." Tiếng Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên truyền tới, Thời Yên quay đầu nhìn lại, anh đang ở phía sau mình.

Cô đi lên, hỏi anh: "Xảy ra, chuyện gì? Sao tất cả mọi người đều, là lạ?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Cục đá vá trời bảy sao chúng ta luyện trước đó bị người khác phá hủy."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 53: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (7)

Thời Yên đi theo Lục Cảnh Nhiên đi tới trước khe hở, cục đá bọn họ vừa vá mất ngày trước hiện tại đã nứt ra hơn nửa, từ vết nứt, xác thật không giống như hao mòn tự nhiên, mà do người phá hỏng.

Cô nhíu mày, có chút khó hiểu: "Vì sao có người, muốn phá hỏng đá vá trời?"

Hạ Chanh tới trước bọn họ nghe cô hỏi như vậy, cười nói với cô: "Tiểu Mỹ Lệ, cũng không phải mỗi người đều muốn cứu vớt thế giới, cũng có người hy vọng thế giới bị hủy diệt."

Thời Yên sửng sốt, có chút xuất thần. Đúng vậy, cũng có người như vậy tồn tại.

Tiểu Hỉ phân tích cục đá bị phá hư, báo cáo với Lục Cảnh Nhiên: "J, hẳn là đóng băng. Có người dùng năng lực đóng băng đông lạnh đá vá trời rồi làm khối băng tan vỡ."

Lục Cảnh Nhiên tìm kiếm trong trí nhớ, mở miệng nói: "Trên bảng xếp hạng không có ai có năng lực đóng băng."

Hạ Chanh nói: "Có thể là người chơi mới, hoặc là bản thân gã không tính luyện đá vá trời, đương nhiên sẽ không xuất hiện trên bảng xếp hạng."

https://thuviensach.vn

Mày Lục Cảnh Nhiên nhăn lại, nói như vậy, muốn tìm ra người này ở trong trò chơi thật đúng là không dễ dàng. Không, nói không chừng còn không chỉ có một người.

"Tóm lại, trước tiên tháo cục đá này xuống rồi đổi cục khác lên đã." Bởi vì Thời Yên gia nhập, trong khoảng thời gian này bọn họ luyện thành không ít đá vá trời bảy sao, anh bảo Tiểu Hạ một lần nữa cầm một cục vá lại cái khe.

Thời Yên nhìn anh ta vá xong, tuy không nói chuyện, nhưng trong mắt lộ ra lo lắng. Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái, nói với mấy người còn lại của tổ công lược: "Đi về rồi thương lượng."

Sáu người tổ công lược ngồi vây quanh trên bàn tròn, sắc mặt đều không tốt lắm. Trước hôm nay, bọn họ chưa từng nghĩ tới sẽ có người chơi phá hủy đá vá trời, nếu trong người chơi có người không muốn để kế hoạch vá trời thành công, vậy độ khó của trò chơi vô hình trung lại tăng lên rất nhiều.

"Lần này hẳn là đối phương chỉ là cho chúng ta một lễ gặp mặt, nếu tôi đoán không sai, kế tiếp bọn họ sẽ tiến hành phá hỏng trên quy mô lớn."

Vưu Lý luôn kiệm lời nhìn anh một cái, hỏi: "Anh cảm thấy bọn họ là một tổ chức?"

Lục Cảnh Nhiên gật đầu: "Bọn họ có thể đã tập hợp đã lâu, nhưng chúng ta vẫn luôn không phát hiện."

Tiểu Hỉ nhíu mày suy nghĩ một lát, nói: "Vậy tại sao bọn họ bỗng nhiên bắt đầu hành động? Bởi vì chúng ta có thể luyện thành đá vá trời cấp cao ư?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên ngồi vị trí trung tâm, ánh mắt nặng nề, "Lúc trước chúng ta không thể đột phá bảy sao, đá vá trời duy trì dài nhất cũng

https://thuviensach.vn

chỉ có một tháng. Điều này với kế hoạch vá trời mà nói, kỳ thật không có nhiều tác dụng lắm."

"Nhưng căn cứ tính toán lúc trước của chúng ta, đá vá trời bảy sao cũng chỉ có thể duy trì ba tháng. Ba tháng với một tháng, cũng không có bản chất khác nhau mà?"

"Có." Lục Cảnh Nhiên nói, nhìn về phía Thời Yên ngồi chéo phía trước mình, "Bởi vì chúng ta có Thời Mỹ Lệ, cô ấy có thể xem hiểu văn tự cổ đại."

Vưu mấp máy môi mỏng, nói một cái tên: "《 Trên dưới năm nghìn năm 》."

Thời Yên nghe mà không hiểu ra sao: "《 Trên dưới năm nghìn năm 》?" Quyển sách này cô biết, nhưng cái này có liên quan gì đến kế hoạch vá trời?

Lục Cảnh Nhiên giải thích cho cô: "Trong trò chơi có thuyết pháp, đại khái ý tứ là, có một quyển kỳ thư tên 《 Trên dưới năm nghìn năm 》, bên trong ghi lại quá trình lịch sử của thế giới này, kế hoạch vá trời lần này cũng ghi chép lại bên trên. Trong sách còn đề cập, có một loại đá ngũ sắc có thể vá trời vĩnh cửu, sẽ không chịu bất kỳ tổn hại gì."

Mấy chữ vá trời vĩnh viễn khiến tinh thần Thời Yên chấn động: "Đá vá trời, Vĩnh viễn không hao mòn? Người phá hư thì sao?"

"Cũng không được, chẳng qua quyển sách này giống phối phương cao cấp, đều là dùng văn tự cổ đại chúng tôi xem không hiểu ghi lại."

Thời Yên hỏi anh: "Quyển sách này ở đâu?"

Lục Cảnh Nhiên lắc đầu: "Chưa từng có ai gặp qua, thuyết pháp có thật hay không cũng còn chờ khảo sát chứng minh."

https://thuviensach.vn

Nhưng chỉ cần có một đường hy vọng, anh vẫn sẽ cố gắng tìm kiếm.

Hạ Chanh hỏi anh: "Nếu đúng như lời anh nói, trong trò chơi tồn tại một tổ chức muốn ngăn cản kế hoạch vá trời, nếu tôi là bọn họ, tôi sẽ lén tìm được quyển 《 Trên dưới năm nghìn năm 》 này trước, mà không phải rút dây động rừng giống như bây giờ."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Bởi vì bọn họ giống chúng ta, không xác định quyển sách có tồn tại thật hay không, nhưng trên tay chúng ta có phối phương bảy sao thậm chí là cao hơn, đây là sự thật không thể chối cãi. Bọn họ làm như vậy tuy rằng kinh động chúng ta, nhưng cũng nói cho tất cả người chơi, trong trò chơi còn có một thế lực như bọn họ."

Hạ Chanh bừng tỉnh: "Bọn họ muốn kéo người?"

"Đúng." Đây mới là chỗ Lục Cảnh Nhiên lo lắng nhất, trước đây chưa từng có người đứng ra nghi ngờ kế hoạch vá trời, tất cả người chơi dường như đều cam chịu bản thân phải cứu vớt thế giới, nhưng sau hôm nay, chỉ sợ cũng không giống nhau.

Thời Yên nói: "Tôi cảm thấy, chúng ta cũng nên, thành lập, đội ngũ của mình."

Không phải tổ công lược, mà là đội ngũ cùng nhau chống lại kẻ phản loạn.

Lục Cảnh Nhiên nói với Tiểu Hỉ: "Liên hệ với tất cả người chơi trên bảng xếp hạng, đặc biệt là những người có thứ tự cao, mời bọn họ gia nhập hiệp hội."

Trong trò chơi trước mắt còn chưa có hiệp hội, nhưng J muốn thành lập cũng không phải việc gì khó. "Đã hiểu, em đi làm ngay."

https://thuviensach.vn

Caroline nhìn Thời Yên một cái, ở một bên nói nói mát: "Cho nên ngay từ đầu không cho cô ta gia nhập, như trước đây không tốt sao."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Mấy kẻ phản loạn này vẫn luôn tồn tại, khi nào hành động, chỉ là vấn đề thời gian."

Caroline "hừ" một tiếng, quay đầu đi chỗ khác không hề lên tiếng, Hạ Chanh cười hì hì đứng ra hoà giải: "Đừng nghiêm túc thế, tôi nhớ lần trước Tiểu Mỹ Lệ phiên dịch phối phương nấu lẩu gì đó, không bằng chúng ta ăn lẩu đi!"

Trong trò chơi có trang bị dành cho sinh hoạt, mọi người lấy hết trang bị sinh hoạt mình rút được ra, vậy mà gom đủ nồi niêu bát đũa.

Tiểu Hỉ xong xuôi chuyện trở về thì thấy năm người còn lại đang vây quanh bàn, nhìn chằm chằm cái nồi đang sôi sùng sục.

"Mọi người đang làm cái gì đấy?"

Hạ Chanh nói: "Không nhìn ra à? Chúng tôi đang nấu lẩu."

Tiểu Hỉ: "....."

Đến lúc này rồi mà còn tâm trạng ăn lẩu, tấm lòng thật bao la? Quá..... quá thơm.

Thời Yên cầm lấy một cái bát, đưa cho Tiểu Hỉ: "Tôi giúp cô chuẩn bị, nguyên liệu, cô nhìn xem còn thiếu, cái gì."

"....."

Lần đầu tiên tổ công lược liên hoan chính thức bắt đầu vui sướng như vậy, Hạ Chanh một bên ăn, một bên nói với Lục Cảnh Nhiên: "J, nếu chúng ta có thể ăn lẩu như vậy ở thế giới hiện thực, nhất định sẽ càng high!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Hỉ trong miệng nhai thịt bò, có chút cà lăm không rõ: "Sau khi tỉnh ngủ, ai còn nhớ rõ anh là ai nữa."

Hạ Chanh xớ một tiếng, lại quay đầu hỏi Lục Cảnh Nhiên: "J, anh ở hiện thực làm gì đó?"

Nghe thấy vấn đề này, Thời Yên lập tức dựng lỗ tai. Lục Cảnh Nhiên thản nhiên liếc nhìn Hạ Chanh một cái, nói với anh ta: "Không thể báo cáo."

"Xí, thần bí như vậy, không phải anh là tội phạm truy nã chứ."

Lục Cảnh Nhiên nghe anh ta nói như vậy, bỗng nhiên cong khóe miệng, sau đó nhìn về phía Thời Yên. Thời Yên khụ một tiếng, cầm lấy đồ uống trên bàn chạm chạm Lục Cảnh Nhiên: "Cạn ly."

Lục Cảnh Nhiên cười cầm lấy đồ uống, ngửa đầu uống một ngụm.

Sau hôm tổ công lược ăn lẩu, đá vá trời trong game bị phá hỏng với quy mô lớn. Lục Cảnh Nhiên đã lường được bọn họ sẽ tổ chức tiến công, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy.

Hai ngày này hiệp hội bọn họ đang khua chiêng gõ mõ chuẩn bị, nghĩ đến đối phương cũng nhận được tin tức, muốn thành lập hiệp hội chính thức trước bọn họ, đánh bọn họ một cái trở tay không kịp.

Tiểu Hỉ thống kê tổn thất trở về, báo cáo với J: "Bước đầu thống kê có 20% đá vá trời đã chịu mức độ hủy diệt khác nhau, hơn nữa cơ bản đều là đá vá trời năm sao trở lên."

Đá vá trời dưới năm sao thời gian vốn không dài, không cần bọn họ tự đi động thủ, cũng không đến bao lâu thì đã tự hao mòn.

https://thuviensach.vn

"J, tôi bắt được một người ở hiện trường." Vưu Lý xách theo một người như xách gà trở lại tổ công lược, ném người xuống đất, "Lúc tôi đến gã ta đang chuẩn bị bỏ chạy."

Lục Cảnh Nhiên nhìn thoáng qua người trên mặt đất, là người đàn ông trung niên không quá bắt mắt. Anh đi qua, hỏi gã: "Cứ điểm của tổ chức các người ở đâu? Còn có ai tham dự?"

Người đàn ông ngẩng đầu lên nhìn anh, nở nụ cười trào phúng: "Mày cho rằng tao sẽ nói cho mày? Mày biết không, cả trò chơi người tao ghét nhất chính là mày."

Lục Cảnh Nhiên ngồi dậy, nhìn gã không nói chuyện, người đàn ông đánh giá anh, tức giận bất bình nói: "Đàn ông lớn lên đẹp như vậy có ích lợi gì? Lại không phải đàn bà, còn phải dựa vào bề ngoài mua vui cho người khác. Mỗi lần nhìn thấy mấy con nhỏ thét chói tai với mày, tao cảm thấy rất phiền, một đám như con ngốc."

Lục Cảnh Nhiên bị gã nói như vậy một hồi, cũng không có quá nhiều phản ứng, trái lại Thời Yên một bên đã tức giận không thôi: "Anh dựa vào cái gì nói anh ấy như vậy! Bản thân xấu còn không cho phép người khác đẹp? Đẹp thì có gì mà vô dụng, tôi thấy anh ấy tâm trạng sẽ tốt, nếu đàn ông đều là đại móng heo, vì sao tôi không tìm một móng heo đẹp chứ? Đàn ông các người đều thích gái đẹp, cho rằng phụ nữ lại thích xấu à? A, ngu xuẩn."

Cô nói xong, cả căn nhà yên tĩnh một lúc lâu, tất cả mọi người như suy tư gì, bắt được trọng điểm khác nhau trong lời nói của cô. Lục Cảnh Nhiên giật giật khóe miệng, nhìn cô nói: "Cô nói chuyện lưu loát rồi."

Anh vừa nói vậy, Thời Yên mới phát hiện vừa rồi mình đúng là một hơi nói xong mấy lời kia, cả ngắt hơi cũng không có.

"..... Ờ thì, tôi vốn dĩ chỉ là bệnh tâm lý. Vừa sốt ruột thì lưu loát."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cười cười, đang chuẩn bị nói gì đó, bên ngoài liền bỗng nhiên truyền đến tiếng ồn ào. Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, trong lòng có dự cảm không tốt: "Đi ra ngoài nhìn xem."

Bên ngoài toà nhé tổ công lược vây đầy người chơi, đứng ở vị trí đầu tiên là một phụ nữ mặc sườn xám, cô ta búi tóc cuộn thấp, trong tay cầm một cây quạt, móng tay nhuộm màu xanh băng khiến người chú ý.

Đám người Lục Cảnh Nhiên vừa ra, cô ta lập tức phe phẩy cây quạt gọi anh một tiếng: "J."

Lục Cảnh Nhiên thần sắc lạnh lùng nhìn cô ta: "Cô chính là người chơi có năng lực đóng băng."

Người phụ nữ cười, nói: "Không sai, các người có thể gọi tôi là Băng phu nhân."

"Đá vá trời chính là cô bảo người phá hỏng?"

"Tôi không cho rằng đây là phá hỏng." Người phụ nữ cười nhìn anh, "Sinh vật bẩn thỉu như con người đã sớm nên thanh trừ rồi."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 54: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (8)

Băng phu nhân nói xong, hiện trường rơi vào một mảnh trầm mặc. Vài giây sau, Thời Yên há miệng thở dốc, nhìn cô ta hỏi: "Có phải chị, xem nhiều, phim hoạt hình?"

Băng phu nhân: "....."

Cô ta "cụp" một tiếng thu hồi quạt xếp, khinh thường mà cười hừ một tiếng: "Loài người ngu ngốc như các người sẽ không hiểu chúng tôi. Chính cái gọi là không phá thì không xây được, chỉ có hủy diệt mới có thể nghênh đón trọng sinh."

Cô ta xoay người, cười kêu gọi người chơi chung quanh: "Hy vọng người có cùng suy nghĩ quan điểm với chúng tôi có thể gia nhập với chúng tôi, cùng chúng tôi sáng tạo kỷ nguyên mới."

Thời Yên nói: "Chính là xem nhiều, phim hoạt hình rồi."

"....."

Băng phu nhân quay đầu lại trừng cô một cái, khóe miệng gợi lên một độ cong trào phúng. Đầu ngón tay màu xanh băng của cô ta bốc lên một làn sương khói lượn lờ, đánh về phía Thời Yên. Thời Yên khởi động giày, thả người một cái nhảy lên nóc nhà, vị trí vừa rồi của cô đảo mắt đã bị đông lại thành băng.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên đi đến trước mặt Băng phu nhân, sắc mặt không tốt nhìn cô ta, Băng phu nhân lại mở cây quạt ra, nhẹ nhàng che khóe miệng: "J, đừng nhìn tôi như vậy, người ta sẽ thẹn thùng."

Thời Yên rút súng bên thắt lưng ra, đứng ở trên nóc nhà bắn hai phát về phía Băng phu nhân. Một cô gái mặc Âu phục màu đen bên cạnh Băng phu nhân bật ô trong tay "phật" một cái, nhanh chóng kéo Băng phu nhân bay đến giữa không trung, né tránh viên đạn của Thời Yên.

Băng phu nhân giữa không trung nhìn Thời Yên đối diện, cười bảo cô: "Chúng ta sau này còn gặp lại."

Cô ta nói xong, đồng bọn lập tức mang theo cô ta bay đi, Thời Yên từ nóc nhà nhảy xuống, đi theo tổ công lược vào trong nhà.

Trước bàn tròn, Tiểu Hỉ phân tích thế cục trước mắt: "Bọn họ đang chính thức tuyên chiến với chúng ta, sau này khẳng định sẽ càng thêm tùy ý phá hỏng đá vá trời."

Lục Cảnh Nhiên thần sắc nghiêm nghị, con ngươi màu nhạt là lạnh lùng vốn có: "Chỉ sợ không chỉ là đá vá trời."

Tiểu Hỉ hơi sửng sốt: "Có ý gì?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía Thời Yên, ánh mắt tối lại: "Chúng ta còn phải bảo vệ Thời Mỹ Lệ an toàn."

Caroline nghe đến đó, khinh thường mà mở miệng nói: "Bảo vệ cô ta làm cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Trước mắt toàn bộ trò chơi chỉ có một mình cô ấy có thể xem hiểu văn tự cổ đại, nếu sau này thật sự xuất hiện 《 Trên dưới năm nghìn năm 》, như vậy không có người có thể xem hiểu, cũng không thay đổi được gì."

https://thuviensach.vn

Thời Yên nghĩ ngợi, hỏi anh: "Anh cảm thấy, bọn họ sẽ xuống tay, với em?"

Từ phản ứng hôm nay của Băng phu nhân, Lục Cảnh Nhiên cảm thấy phải, nhưng anh không muốn tạo tâm lý gánh nặng cho Thời Yên, nên chỉ nói: "Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất (lỡ may)."

Thời Yên gật đầu, nói với anh: "Yên tâm, em sẽ, tự bảo vệ mình."

Bây giờ cô chính là người có hai vũ khí trang bị SSR, nếu thật sự muốn khai chiến, vậy cô lại đi rút thẻ tiếp.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô giây lát, thu lại cảm xúc hiện lên trong mắt, nói với Tiểu Hỉ: "Hiệp hội chuẩn bị tình huống thế nào?"

Tiểu Hỉ đáp: "Đang tiến hành theo thứ tự, có điều thành viên tương đối nhiều, cần tốn một chút thời gian tổ chức sắp xếp."

"Không thể kéo dài nữa, muộn nhất ngày mai phải bắt đầu có đội ngũ tuần tra."

"Rõ."

Dưới sự đẩy mạnh cực lực của Lục Cảnh Nhiên, hiệp hội đầu tiên trong trò chơi thuận lợi ra đời, hơn nữa rất mau tổ chức được phân đội tuần tra nhỏ, tuần tra các địa điểm vá trời, đặc biệt nơi có đá vá trời cấp cao, càng là khu vực tuần tra trọng điểm.

Sau khi phân đội tuần tra thành lập đã xảy ra xung đột vũ lực với tổ chức phản loạn vài lần, đại đa số thời điểm đều là đội tuân tra giành được thắng lợi, hiệp hội đã bước đầu có tác dụng.

Có điều mày của Lục Cảnh Nhiên nhăn lại theo thói quen, Thời Yên ngồi bên cạnh anh, nhìn anh hỏi: "J, hiệp hội không phải, đã có tác dụng

https://thuviensach.vn

sao, vì sao anh, vẫn không vui?"

Gần đây Lục Cảnh Nhiên vì bảo vệ an toàn của Thời Yên, lúc ở trong trò chơi đều ở bên cạnh cô. Nghe Thời Yên hỏi chuyện, Lục Cảnh Nhiên hơi nhấp môi mỏng nhẹ nhàng than ra một hơi: "Tôi cảm thấy chúng ta bị lừa."

"Nói như thế nào?"

"Hiện tại có đội tuần tra, xác thật có tác dụng ngăn cản kẻ phản loạn phá hư, nhưng cứ như vậy thời gian luyện thạch của mọi người cũng giảm bớt. Nếu kẻ phản loạn không ngừng tới quấy rầy, dẫn đến tất cả mọi người đều không thể luyện đá vá trời, như vậy chờ đến khi toàn bộ cục đá đã luyện thành hao mòn hết, kế hoạch vá trời tự nhiên sẽ thất bại."

Thời Yên nghe anh nói xong, cảm thấy anh phân tích thật sự có lý: "Bọn họ khả năng xác thật, đang có bàn tính này, nhưng, không có đội tuần tra, cục đá sẽ phá hư, càng mau."

Đây đúng là nguyên nhân khiến Lục Cảnh Nhiên rơi vào lưỡng nan. Không có đội tuần tra, kẻ phản loạn có thể bừa bãi phá hỏng đá vá trời, có đội tuần tra, bọn họ lại không có nhiều thời giờ luyện cục đá mới.

Đây là một tử cục, mặc kệ lựa chọn như thế nào đều bất lợi với bọn họ.

"Chỉ có thể hy vọng, thật sự có 《 Trên dưới năm nghìn năm 》." Nếu có thể tìm được quyển sách này, luyện ra được đá ngũ sắc không hư hao bên trên, như vậy tất cả vấn đề đều giải quyết dễ dàng.

Lục Cảnh Nhiên đứng lên, nói với cô: "Tôi đi một chỗ, cô ngoan ngoãn ở nơi này."

https://thuviensach.vn

"Không." Thời Yên đi theo anh đứng lên, nhìn anh nói, "Em muốn đi cùng anh."

Lục Cảnh Nhiên nhăn mày: "Nơi đó rất nguy hiểm."

Thời Yên cười: "Thế giới cũng sắp, hủy diệt, còn sợ nguy hiểm gì chứ."

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt trong chớp mắt, sau đó cũng cười khẽ: "Nói rất đúng."

Thời Yên hỏi anh: "Về 《 Trên dưới năm nghìn năm 》, anh có manh mối gì không?"

Lục Cảnh Nhiên lắc đầu: "Không thể tính là manh mối, chỉ là có không ít phối phương đá vá trời cấp cao đều tìm được trong cảnh Hư Vô, cho nên tôi muốn tới thử thời vận."

"Được, em đi cùng anh."

Lục Cảnh Nhiên cong khóe môi, vươn tay với cô: "Đi thôi."

Sơn cảnh trong cảnh Hư Vô có rất nhiều chim dữ dã thú sinh sống, là khu vực nguy hiểm nhất trong cảnh Hư Vô. Nhưng mà rất nhiều nguyên liệu phối phương cấp cao cần dùng phải đến đây lấy, ví dụ như máu khỉ bọn họ lấy được lần trước.

Tới Sơn cảnh, Thời Yên cảm giác nơi này không giống Hoa cảnh, tuy rằng Hoa cảnh cũng nguy hiểm, nhưng không giống nơi này, vừa bước vào đã khiến người ta cảm thấy không thoải mái, phảng phất chung quanh có vô số đôi mắt đang âm thầm nhìn chằm chằm bạn.

"Thần thú Sơn cảnh là một con mãnh hổ, nghe nói nó chỉ bằng tiếng hô đã có thể chấn vỡ lục phủ ngũ tạng của con người."

https://thuviensach.vn

..... Lợi hại như vậy sao? Thời Yên ngẩng đầu, nhìn anh hỏi: "Vì sao là nghe nói?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Bởi vì trước mắt còn không có người chơi gặp được nó, dã thú chim dữ ở Sơn cảnh đã đủ chống lại mọi người."

Thời Yên: "....."

Nghe có vẻ không tốt lắm.

Lục Cảnh Nhiên vẫn luôn lưu ý coi, thấy cô nhíu mày, liền cười nói: "Sợ hãi? Sợ thì nắm chặt tôi."

"À." Thời Yên không chút khách khí nắm chặt tay anh, đi cùng anh vào bên trong rừng.

Hoàn cảnh nơi này thanh u, nếu chung quanh không có nhiều đôi mắt như hổ rình mồi nhìn chằm chằm, thì cũng có thể tính là thánh địa hẹn hò.

"Phía trước có một sơn động, bên trong có một con cự long, nó chất đống rất nhiều bảo tàng ở trong sơn động, nói không chừng bên trong có 《Trên dưới năm nghìn năm》."

"Rồng phương tây?"

"Ừ."

"....." Trò chơi này giả thiết thật là thật là đa dạng chủng loại.

"Con rồng kia tính tình táo bạo, biết phun lửa, hình thể cũng cực kỳ lớn, không dễ đối phó. Tình huống tốt nhất chính là, lúc chúng ta tới nó không ở sơn động."

Thời Yên nói: "Tổ công lược may như vậy, nhất định không thành vấn đề."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, cùng cô đi đến gần sơn động, sử dụng năng lực thoáng hiện đi vào dò xét một chút. Thời Yên thấy anh "vèo" cái biến mất trước mặt mình, giây tiếp theo lại "vèo" cái xuất hiện.

"Không có rồng." Anh nói.

Thời Yên nghe câu đó, thoáng yên tâm: "Em nói mà, tổ công lược rất may."

Lục Cảnh Nhiên cười không nói cái gì, chỉ dắt cô đi về phía trước. Tiến vào trong sơn động, Thời Yên đã bị cảnh tượng trước mắt chấn kinh.

Ước chừng bốn mươi mét vuông trong động, hơn phân nửa diện tích đều chất đầy tiền vàng và các loại vàng bạc châu báu, thiếu chút nữa chói mù mắt cô. Con rồng này, mới là kẻ giàu có nhất trong trò chơi!

"Chúng ta phải nhanh lên, nó có thể trở về bất cứ lúc nào."

"Được." Thời Yên không cảm thán con rồng này giàu có nữa, cùng Lục Cảnh Nhiên chia nhau tìm kiếm trong sơn động. Đồ vật con rồng này lấy được đều là những thứ có ánh vàng, một ít phối phương cấp cao cũng là dùng giấy vàng viết, cho nên ở chỗ này cũng tìm được không ít.

"Ấy."

Thời Yên bỗng nhiên thở dài một tiếng, Lục Cảnh Nhiên vội đến bên cạnh cô, nhìn giấy vàng chi chít chữ trong tay cô: "Tìm được rồi?"

"Không phải." Thời Yên đưa giấy cho anh, "Đây là phối phương biến cát thành vàng."

Nghe thì có chút hấp dẫn người nhỉ.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

https://thuviensach.vn

Anh mang theo chút bất đắc dĩ xoa xoa đầu cô, bảo: "Đừng náo loạn, ngoan, rồng sắp về rồi."

"Vâng." Thời Yên ngoan ngoãn đồng ý, sau đó thuận tay cất phối phương biến cát thành vàng vào trong tay nải của mình.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Tận thế, nên tham tài vẫn phải tham.

Bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một ít động tĩnh, Lục Cảnh Nhiên tưởng rồng đã trở lại, cảnh giác lôi kéo tay Thời Yên, chuẩn bị bỏ chạy bất cứ lúc nào. Thời Yên rất khẩn trương nhìn chằm chằm cửa động, sau đó..... một mỹ nữ dáng người nóng bỏng từ bên ngoài đi vào.

"Ha ha." Mỹ nữ cười hai tiếng, ánh mắt đảo qua trên người Thời Yên, tiếp theo dính trên người Lục Cảnh Nhiên không dời, "J quả nhiên danh bất hư truyền, thật muốn cởi quần phục trên người anh xuống."

Thời Yên: "....."

Tuy rằng cô cũng nghĩ như vậy, nhưng quần phục của J chỉ cô mới được cởi!

Cô rút súng bên thắt lưng ra, họng súng nhắm ngay người phụ nữ cửa động: "Cô là kẻ phản loạn?"

"Tôi không thích cái tên này." Người phụ nữ cười, nói với Lục Cảnh Nhiên, "Băng phu nhân nghe nói các người tới cảnh Hư Vô, sai tôi tới đây, nhìn xem các người tìm được thứ gì tốt."

Lục Cảnh Nhiên mới vừa đối diện ánh mắt cô ta, liền cảm thấy ý thức hỗn loạn, anh đột nhiên nhíu mày, dùng sức lắc đầu: "Thuật mị hoặc?"

https://thuviensach.vn

Người phụ nữ cười duyên nói: "Không sai, không có đàn ông nào có thể chống đỡ được mị hoặc của tôi."

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, cũng lấy dao ngắn ở thắt lưng ra: "Cô không phải là muốn tôi bị sắc đẹp của cô mê hoặc, sau đó ở chỗ này buông vũ khí đầu hàng chứ?"

"Ha ha." Đôi mắt màu đỏ của người phụ nữ càng sâu hơn, "Không chỉ có như thế, tôi còn muốn làm nhiều chuyện với anh lắm. Không biết đại danh đỉnh đỉnh J, ở trên giường là bộ dáng gì?"

Thời Yên ngắm họng súng vào cô ta, đã mở chốt an toàn, người phụ nữ nhìn cô một cái, nói: "Nổ súng ở chỗ này sẽ dụ rồng tới."

Thời Yên nhíu mày, có chút do dự, trong mắt người phụ nữ chợt loé, ý đồ nhân cơ hội khống chế Lục Cảnh Nhiên. Mày Lục Cảnh Nhiên chau càng sâu, anh đột nhiên cầm tay Thời Yên cầm súng, bắn liên tục hai phát về phía người phụ nữ.

Gần như cùng lúc tiếng súng rơi xuống, con rồng lập tức phe phẩy cánh từ không trung bay lại đây, Lục Cảnh Nhiên ôm Thời Yên, sử dụng thoáng hiện biến mất tại chỗ. Nháy mắt, trong sơn động cũng chỉ lưu lại người phụ nữ bị đạn bắn trúng.

Cô ta không màng đau đớn trên người, chỉ nghĩ mau chóng chạy khỏi sơn động, ai ngờ quay người lại thì thấy cự long dùng thân thể cao lớn của nó ngăn chặn cửa ra.

"....." Không biết mị hoặc thuật, có dùng được với rồng không.

Lục Cảnh Nhiên ôm Thời Yên ra khỏi cảnh Hư Vô, liền buông cô ra dựa vào một bên khẽ thở hổn hển. Thời Yên biết đây không phải bởi vì năng lực bước nhảy không gian sinh ra di chứng, mà là di chứng của thuật mị hoặc.

https://thuviensach.vn

Cô đi lên nhìn anh, có nề nếp hỏi: "Anh trúng thuật mị hoặc?"

"..... Vẫn ổn, chỉ là đầu hơi choáng."

"À." Thời Yên nói xong liền đi đến một bên, chờ Lục Cảnh Nhiên chậm rãi khôi phục. Qua một hồi lâu, cô sâu kín mà nhả ra một câu: "Đàn ông quả nhiên đều là đại móng heo."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Sau hôm nay, Lục Cảnh Nhiên lại một mình tới sơn động tìm vài lần, vẫn không phát hiện manh mối của《 Trên dưới năm nghìn năm 》.

Thời Yên làm người duy nhất có được ký ức trong trò chơi, ở trong đời sống hiện thực cũng dần dần lo âu. Mỗi ngày sáng sớm dậy đi làm, cô đều sẽ thấy con chó vàng Vượng Tài trong tiểu khu nằm cùng một vị trí phơi nắng, còn có bác Vương bán sữa đậu nành bánh quẩy dưới tòa nhà cũng sẽ gió mặc gió, mưa mặc mưa đẩy xe của bác xuất hiện.

Trên đường người đi đường vội vàng đi làm đi học, xe như nước chảy..... Mấy cái này mọi người đã sớm tập mãi thành thói quen hằng ngày, có phải có một ngày, đột nhiên sẽ không thấy?

Tối hôm qua kẻ phản loạn lại khởi xướng một đợt tiến công quy mô lớn, tuy rằng cuối cùng kết cục bị thành viên hiệp hội đánh chạy, nhưng đá vá trời cũng hư hao không ít. Hơn nữa trong khoảng thời gian này, người chơi luyện thạch số lượng rõ ràng giảm bớt, cứ như vậy, kế hoạch vá trời còn có thể chống đỡ bao lâu cơ chứ?

Tới hiệu sách, cô mở cửa cuốn như mọi khi, bắt đầu việc kinh doanh hôm nay. Mới vừa ngồi xuống bàn không bao lâu thì có vị khách đầu tiên đi tới.

https://thuviensach.vn

Thông thường khách trong tiệm đều tự chọn xong sách, sau đó yên lặng trả tiền rời đi, nhưng vị khách này, không ở dừng lại làm gì trước kệ sách, lập tức đi tới trước mặt Thời Yên.

"Thời Mỹ Lệ." Cô ta kêu một tiếng.

Thời Yên cả kinh, tên này, cô chỉ dùng trong trò chơi.

Cô ngẩng đầu lên xem, trái tim lập tức đập thình thịch thình thịch.

Là người phụ nữ có năng lực mị hoặc, sao cô ta lại tìm được đến nơi này, còn nhớ rõ tên cô ở trong trò chơi?

Người phụ nữ cong đỏ tươi môi, từ túi xách hàng hiệu lấy ra một cái súng ngắn dành cho nữ: "Hai phát súng lần trước, hiện tại trả cho cô."

Cả người Thời Yên vẫn còn trong kiếp sợ và ngây ngốc, còn chưa kịp có phản ứng thì nghe hai tiếng súng "bằng bằng" vang bên tai.

Chóp mũi tựa hồ còn vấn vương mùi thuốc cháy, nhưng hiện tại cô đã không ở trong hiệu sách nhỏ hẹp của cô, mà bị người ôm đứng ở nóc toà nhà đối diện.

Tim cô đập còn nhanh hơn vừa rồi, cô quay đầu, thấy gương mặt tuấn tú quen thuộc.

Là Lục Cảnh Nhiên.

Khác trong game, trong hiện thực anh không phải là tóc màu nâu ánh kim, mà là mái tóc đen thuần tuý nhất, nhưng đồng dạng sạch sẽ ngọn gàng.

Anh nhìn mình, mở miệng nói: "Tôi là đội trưởng đội phối hợp tác chiến sự kiện đặc biệt (đội đặc sách) của cục cảnh sát, Lục Cảnh Nhiên."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 55: Hôm Nay Cũng Muốn Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (9)

Đội trưởng đội phối hợp tác chiến sự kiện đặc biệt của cục cảnh sát?

Thì ra anh không phải tội phạm bị truy nã, mà là người bắt tội phạm truy nã.

Cô ngây người với Lục Cảnh Nhiên hai giây, sau đó giơ tay che kín tóc mái. Trời ơi tóc mái của cô còn chưa dài lại nữa!

Lục Cảnh Nhiên không phát hiện động tác nhỏ của cô, mà quay đầu nhìn người phụ nữ mặc đồ đỏ dưới nhà. Vừa rồi tiếng súng kinh động người qua đường, có người báo cảnh sát, nơi xa đã truyền đến tiếng còi cảnh sát.

Người phụ nữ mặc đồ đỏ ngẩng đầu nhìn bọn họ một cái, vội vã bỏ chạy, Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên trong ngực, bảo cô: "Tôi biết hiện tại em có rất nhiều nghi vấn, nơi này không an toàn, chúng ta về cục cảnh sát rồi nói."

Anh nói xong không chờ Thời Yên trả lời thì đã ôm cô biến mất tại chỗ.

Giống như ở trong trò chơi, Thời Yên cảm thấy một trận trời đất quay cuồng và cảm giác đè ép không thoải mái, sau mấy lần thoáng hiện, cô đã bị đưa tới một khu nhà trong cục cảnh sát.

https://thuviensach.vn

Mấy cảnh sát đang làm việc trong văn phòng nhìn thấy bọn họ xuất hiện cũng không có nhiều ngoài ý muốn, chỉ lễ phép chào hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Đội trưởng Lục."

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên kéo Thời Yên đi qua, nói với một cảnh sát ngồi trước bàn làm việc, "Giúp tôi rót cốc nước ấm lại đây."

"Dạ, đội trưởng Lục."

Cảnh sát "soạt" đứng lên, đi đến máy lọc nước. Lục Cảnh Nhiên mang theo Thời Yên đi đến trước một văn phòng ở sâu hơn, mở cửa bảo cô đi vào.

Thời Yên nghe lời đi vào, bên trong là một cô gái mặc cảnh phục, cô nhìn kỹ, có chút kinh ngạc: "Tiểu Hỉ?"

Lục Cảnh Nhiên ở phía sau cô cười một tiếng: "Quả nhiên em nhớ rõ."

"À thì....." Thời Yên trầm ngâm một lát, nói, "Không phải anh cũng nhớ rõ ư?"

"Hôm nay sau khi tỉnh lại tôi mới nhớ rõ." Lục Cảnh Nhiên đi đến bàn làm việc đối diện ngồi xuống, giơ tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn, "Ngồi đi."

Thời Yên mới vừa ngồi xuống, cửa văn phòng đã bị gõ vang lên, cảnh sát đi rót nước vừa rồi đi vào: "Đội trưởng, nước anh cần."

"Cảm ơn, cho quý cô này."

Cảnh sát đặt nước trước mặt Thời Yên, khép cửa rồi đi ra ngoài, Thời Yên uống miếng nước đè kinh ngạc, lúc này mới nhìn Lục Cảnh Nhiên hỏi: "Rốt cuộc là, sao lại thế này?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tối hôm qua sau khi kẻ phản loạn công kích quy mô lớn, trong trò chơi xuất hiện tình huống không ổn định, việc không

https://thuviensach.vn

ổn định này sinh ra hậu quả trực tiếp chính là có một ít người chơi nhớ được chuyện trong trò chơi, hơn nữa có siêu năng lực giống hệt trong trò chơi."

Thời Yên không nghĩ tới công kích tối hôm qua lại nghiêm trọng như vậy, có chút lo lắng hỏi: "Vậy làm sao bây giờ?"

Thế giới hiện thực khác trò chơi, phần lớn người sống ở đây đều chỉ là người thường tay không tấc sắt, bọn họ phải đối kháng thế nào với người có siêu năng lực?

Lục Cảnh Nhiên nói: "Cho nên cấp trên phái đội đặc sách chúng tôi tới."

"Đội đặc sách, chủ yếu làm gì?"

"Đội đặc sách chúng tôi không lệ thuộc vào bất kỳ bộ phận nào trong cục cảnh sát, chuyên môn giải quyết chuyện đặc biệt mà bộ phận khác không giải quyết được. Làm bộ đội cơ động, chúng tôi sẽ hỗ trợ các bộ phận khác công tác phá án."

Thời Yên nghe anh giới thiệu xong, hiểu rõ gật đầu: "Đã hiểu, đội đặc sách chính là, một viên gạch, nơi nào cần, chuyển đến nơi đó."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Đạo lý là như thế này không sai.

Anh khụ một tiếng, giới thiệu với cô: "Tôi là chỉ huy hành động tối cao của đội đặc sách, cũng là đội trưởng, vị này chính là đội phó, Nghiêm Hỉ."

"Chào cô, đồng chí Thời Mỹ Lệ." Tiểu Hỉ đứng lên, chào Thời Yên theo nghi thức quân đội tiêu chuẩn.

https://thuviensach.vn

"....." Thời Yên không chịu khống chế cũng đứng lên, theo bản năng duỗi thẳng lưng, "Chào cô, đồng chí Nghiêm Hỉ, tên thật của tôi là Thời Yên, Yên trong yên nhiên (xinh đẹp)."

"Được, đồng chí Thời Yên." Tiểu Hỉ lại bắt tay cô, mới một lần nữa ngồi trở lại vị trí, "Tôi giải thích tình huống hiện giờ cho cô một chút, bởi vì thân phận hiện thực của cô bại lộ, kẻ phản loạn có được ký ức có thể ám sát cô ngoài đời thực, tình huống trước mắt của cô rất nguy hiểm."

Thời Yên nhớ tới người phụ nữ đồ đỏ buổi sáng đã tới tìm cô, hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Làm sao mà bọn họ biết, tôi là ai?"

Nhắc tới cái này, Lục Cảnh Nhiên lập tức nhíu mày: "Lúc trước em nói với chúng tôi, em mở một hiệu sách Thời Thời ở đường Thanh Niên, La Mạn, chính là người phụ nữ có thuật mị hoặc, dùng năng lực của cô ta mê hoặc Hạ Chanh, Hạ Chanh nói hết ra."

Thời Yên: "....."

Vị đồng chí Hạ Chanh này cũng quá không chịu nổi khảo nghiệm rồi.

"Hiện tại chúng tôi không thể xác định có bao nhiêu người có được ký ức, cũng không xác định bọn họ có thể tiếp tục đối phát động công kích với cô không, cho nên có thể chúng tôi sẽ phái chuyên viên bảo vệ cô 24 giờ, hy vọng cô hiểu."

"24 giờ?" Thời Yên chớp chớp mắt, nhìn Lục Cảnh Nhiên, "Nếu chuyên viên kia, chính là anh, em hiểu."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Bộ đang nghiêm túc của Tiểu Hỉ bỗng thay đổi, cười thành tiếng, Lục Cảnh Nhiên ho khan một tiếng, nhìn Thời Yên nói: "Nếu cô yêu cầu, tôi sẽ tận lực thỏa mãn."

https://thuviensach.vn

Thời Yên vui vẻ, đây đại khái đã kêu nhờ họa được phúc đi: "Vậy hiện tại chúng ta, phải làm cái gì?"

"Cô đã bại lộ, hiệu sách và nhà tạm thời không thể trở về, chúng tôi sẽ giúp cô sắp xếp một chỗ ở mới." Vấn đề của Thời Yên còn tương đối dễ giải quyết, phiền tới lớn nhất trước mắt là phải tìm ra những người đã khôi phục ký ức.

"Cốc cốc."

Cửa văn phòng bị gõ hai tiếng, Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía cửa, nói: "Mời vào."

Một cảnh sát đi vào, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Đội trưởng Lục, nhận được tin tức, lại có người có siêu năng lực gây chuyện, địa điểm là trung tâm thương mại Tinh Quang."

"Đã biết, tôi lập tức đi qua." Lục Cảnh Nhiên đứng lên, nhìn Thời Yên một cái, nói với Tiểu Hỉ bên cạnh, "Cô ấy giao cho em, chiếu cố cô ấy nhé."

"Yên tâm đi đội trưởng Lục."

Lục Cảnh Nhiên trực tiếp dùng năng lực bước nhảy không gian, biến mấy trước mặt bọn họ, Thời Yên lo lắng nhíu mày, hỏi Tiểu Hỉ: "Một mình anh ấy đi, không thành vấn đề chứ?"

Tiểu Hỉ nói: "Yên tâm đi, đội trưởng Lục rất mạnh."

"Ô....." Nhưng cô vẫn không yên tâm. Tiểu Hỉ thấy cô vẫn luôn cau mày, liền hỏi cô: "Năng lực của cô có thể sử dụng ở thế giới hiện thực không?"

https://thuviensach.vn

Qua việc Tiểu Hỉ hỏi như vậy, Thời Yên mới nghĩ đến vấn đề này. Cô lắc đầu, nói với Tiểu Hỉ; "Tôi chưa thử qua."

"Chúng ta đây đi thử đi."

"Được."

Thời Yên đi theo Tiểu Hỉ đến nơi huấn luyện cách đấu ngày thường của bọn họ, nơi này không gian trống trải, tương đối dễ bề thi triển. Thời Yên hít vào một hơi, mũi chân nhẹ nhàng nhấn, cả người lập tức thoát ly mặt đất.

Hiện giờ cô đang đi một đôi giày bình thường đến không thể bình thường hơn, lại dễ dàng nhảy lên cao như trong trò chơi. Cô khẽ chạm vào tường mượn lực, trở mình trên không trung, cuối cùng trở xuống mặt đất.

Sau đó "Lạch cạch" một tiếng, kính trên mặt rơi xuống đất, rơi vỡ nát.

Thời Yên: "....."

Cái này không giống trong trò chơi nè!

Tiểu Hỉ nhìn "thi thể" cái kính trên mặt đất, lại nhìn Thời Yên ngây ra như phỗng, đi lên trước an ủi cô: "Đổi cái mới thôi."

Thời Yên: "....."

Bởi vì hiện tại Thời Yên không thể rời cục cảnh sát, cho nên Tiểu Hỉ nhờ người mua giúp cô một cặp kính mới -- vạch trọng điểm, kính áp tròng.

Trải qua chuyện lần này, nỗi sợ xã hội của Thời Yên đã tốt hơn trước rất nhiều, nhưng không có mắt kính ở trên mặt, cô vẫn sẽ cảm thấy không có cảm giác an toàn.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hỉ nói: "Lúc cô sử dụng năng lực, gọng kính rất dễ rơi, vẫn là áp tròng tốt hơn."

Bản thân Thời Yên cũng rõ đạo lý này, đành phải miễn cưỡng đeo lên.

Thích ứng một thời gian hẳn là tốt hơn thôi.

"À đúng rồi, tôi còn mua giúp cô một bộ tóc mái giả nữa." Tiểu Hỉ tri kỷ đưa tóc mái giả cho Thời Yên.

Thời Yên: "....."

Cô quên khuấy mất, tóc mái ngu đần này bị Lục Cảnh Nhiên nhìn thấy hết trơn rồi!

Đổi mắt kính đeo tóc mái, chỉ số sắc đẹp của Thời Yên nháy mắt tăng lên. Tiểu Hỉ thuận tay cầm điện thoại chụp cô một tấm, cảm thán trong lòng, quả nhiên vẫn là bộ dáng này đẹp.

Hai người đợi giây lát, Lục Cảnh Nhiên liền từ bên ngoài trở lại, còn mang về kẻ có siêu năng lực gây chuyện kia.

"Tiểu Hỉ, cùng tôi tới phòng thẩm vấn ghi lời khai."

"Vâng thưa đội trưởng Lục."

Tiểu Hỉ cầm lấy tài liệu vội vàng bước đi theo anh, Thời Yên một mình ngồi ở trong văn phòng, lại đợi hơn nửa giờ, hai người bọn họ mới từ phòng thẩm vấn trở về.

Thấy bọn họ trở về, Thời Yên liền gấp không chờ nổi mà đứng lên, hỏi: "Thế nào?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Người này xác thật cũng là người chơi trong trò chơi, anh ta nói kẻ phản loạn thành lập một nhóm, anh ta cũng là bị người

https://thuviensach.vn

khác mời đi vào."

"Nhóm?"

"Ừ, chủ nhóm hình như là Băng phu nhân, ở bên trong chỉ huy bọn họ hành động. Cái này em không cần phải xen vào, tôi bảo Tiểu Hỉ lén vào đó điều tra." Anh nói xong, mới thu hồi miệng lưỡi đàm luận chuyện công, nhìn cô nói, "Xin lỗi để em chờ lâu như vậy, bây giờ chúng ta có thể đi rồi."

Anh nói đi, đương nhiên là tới chỗ ở bọn hơn sắp xếp cho Thời Yên hiện nay. Nơi đó các cục cảnh sát không xa, Lục Cảnh Nhiên lái xe chở Thời Yên qua: "Điều kiện bên đó có thể không tốt bằng nhà em, em cố gắng một chút."

Thời Yên nói: "Hẳn là sẽ không có, nơi nào, kém hơn nhà em."

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một lúc, mới hỏi, "Nhà em rất kém sao?"

"À thì..... Bởi vì em ngoài tới hiệu sách, cơ bản không ra khỏi cửa, cho nên trong nhà ăn, ngoài bánh mì và sữa bò, chỉ có khoai tây và khoai lang."

Bánh mì và sữa bò là bữa sáng, bố từ nhỏ đã dạy cô, nhất định phải ăn sáng, cho nên một ngày xa hoa nhất của cô là buổi sáng. Khoai tây và khoai lang là món chính mỗi ngày của cô.

"Khoai tây chỉ cần nấu chín, rắc chút muối là có thể ăn, khoai lang, càng đơn giản, luộc chín là được."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"A, lại nói tiếp, khoai lang trong nhà còn chưa ăn hết, khoai lang của tôi đều là bà nội gửi lên, bà tự trồng ở quê."

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến bà nội, cảm xúc của Thời Yên lại có chút hạ xuống, bố mẹ cô qua đời sớm, hiện tại chỉ có bà nội còn khoẻ mạnh, chỉ là cô ở trong thành phố, rất ít khi trở về thăm bà, hiện tại..... Thế giới biến thành như vậy, cô còn cơ hội gặp lại bà không?

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô cúi đầu, không nhịn được vươn tay xoa tóc cô: "Yên tâm, hết thảy đều sẽ qua, tôi sẽ không để thế giới hủy diệt."

Thời Yên ổn định cảm xúc, ngẩng đầu nhìn anh: "Ừm, khẳng định sẽ có biện pháp."

Lục Cảnh Nhiên mỉm cười với cô, sau đó trong ánh mắt hiện lên nét nghi hoặc: "Em đổi kính, tóc mái cũng thay đổi."

Thời Yên: "....."

Anh mới phát hiện sao???

Tựa hồ nhìn ra chất vấn không tiếng động của cô, Lục Cảnh Nhiên cười xin lỗi: "Vừa rồi bận quá, cũng chưa thể nhìn kỹ em."

Thời Yên không vừa lòng với lời giải thích của anh: "Rõ ràng, đẹp hơn trước, rất nhiều."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, nói: "Ở trong lòng tôi, em vẫn luôn như thế."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 56: Hôm Nay Cũng Muốn Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (10)

Thời Yên không nghĩ tới Lục Cảnh Nhiên cũng biết nói mấy lời mập mờ như thế, trong ánh mắt mang theo ba phần bỡn cợt bảy phần ngọt ngào nói: "Thì ra anh cũng biết nói, mấy lời này."

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc, nói: "Lời nói thật, con người tôi không nói lời ngon tiếng ngọt."

Khóa miệng Thời Yên không ức chế được mà cong lên, còn nói mình không biết nói lời ngon tiếng ngọt, sắp ngọt sâu răng rồi nè.

Chỉ lát sau, xe chạy nơi ở tạm thời cục cảnh sát chuẩn bị cho Thời Yên. Căn nhà là căn nhà đơn giản, không khác nơi Thời Yên ở là mấy.

"Vậy em nghỉ ngơi một lát trước, tôi còn có chút công việc phải xử lý." Sau khi Lục Cảnh Nhiên tới, trước tiên quan sát một vòng quanh cửa sổ, sau đó kéo rèm lên, lấy laptop mình mang theo ra.

Thời Yên thấy anh bắt đầu xử lý công việc, ngồi một bên không quấy rầy anh nữa, mãi đến lúc bụng truyền đến cảm giác đói, cô mới phát hiện đã 8 giờ.

Lục Cảnh Nhiên còn đứng ở bên cửa sổ, gọi điện thoại với đội viên, Thời Yên đứng dậy mở tủ lạnh, nhìn bên trong có cái gì ăn không.

https://thuviensach.vn

Rau dưa thật ra có một ít, trông cũng tương đối tươi, hẳn là hôm nay mới chuẩn bị. Gạo đâu nhỉ?

Thời Yên đang muốn đi tìm gạo thì nghe thấy tiến Lục Cảnh Nhiên truyền tới: "Em đói bụng?"

Thời Yên quay người lại, thấy Lục Cảnh Nhiên không biết khi nào đã gọi điện thoại xong, đang đứng ở cửa phòng bếp nhìn cô.

Thời Yên nói: "Đã 8 giờ."

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt một chút, theo bản năng nhìn đồng hồ trên tay, kim đồng hồ quả nhiên đã chỉ hướng về phía 8 giờ: "Đã trễ thế này? Xin lỗi, hôm nay thật sự bận quá."

Thời Yên lắc đầu, nói: "Không sao, tủ lạnh có, rau dưa, em tùy tiện làm chút, gì ăn."

Lục Cảnh Nhiên xắn cổ tay áo, cũng đi vào trong phòng bếp: "Tôi làm cho."

Thời Yên nghe anh nói như vậy, có chút ngoài ý muốn: "Anh biết nấu cơm?"

Lục Cảnh Nhiên cong khóe miệng nhìn cô: "Rất lạ hả? Đàn ông lớn tuổi độc thân, hoặc nhiều hoặc ít đều biết làm chút gì đó."

"Ờ....." Thời Yên châm chước một chút, "Anh biết nấu cơm, không lạ, anh độc thân, mới lạ."

Cái này làm nụ cười trên mặt Lục Cảnh Nhiên càng sâu, anh rất nhẫn nại mà nhìn Thời Yên, tựa hồ đang đợi lý do của cô.

Thời Yên bị anh nhìn chằm chằm đến không được tự nhiên mà xoa nhẹ chóp mũi: "Anh đẹp trai như vậy, rất nhiều cô gái đều thích anh."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cười lấy chút rau từ trong rút lạnh ra, bỏ vào bồn nước rửa sạch: "Trước kia gia đình cũng giới thiệu mấy đối tượng làm quen, có điều đối phương vừa nghe đến công việc của tôi thì không muốn."

"Vì sao?"

"Bởi vì quá nguy hiểm, bọn họ đều hy vọng tôi có thể đổi nghề." Lục Cảnh Nhiên nói tới đây, bản thân cũng cảm thấy có chút buồn cười, sao anh có thể vì một người phụ nữ chỉ gặp một lần mà đổi nghề.

"Ờ....." Thời Yên đi đến cạnh bồn nước, cùng rửa rau với anh, "Công việc của anh, rất nguy hiểm."

Động tác trên tay Lục Cảnh Nhiên dừng một chút, dừng lại nhìn cô hỏi: "Em cũng hy vọng anh đổi nghề sao?"

Thời Yên không trả lời anh, mà hỏi: "Nếu không làm cảnh sát, anh sẽ, làm cái gì?"

Ánh mắt Lục Cảnh Nhiên khẽ nhúc nhích, trước nay anh không nghĩ tới vấn đề này. Nếu không làm cảnh sát, anh sẽ như thế nào? Anh suy nghĩ một lát, mới khẽ cười nói: "Nếu không làm cảnh sát, có thể tôi sẽ đi làm công ty, làm một nhân viên bình thường. Ban ngày ứng phó sếp và đồng nghiệp, buổi tối tiếp khách uống rượu hát Karaoke?"

Thời Yên bị lời miêu tả của anh chọc cười, cô thật sự không tưởng tượng ra, Lục Cảnh Nhiên tiếp khách uống rượu hát Karaoke là thế nào: "Như vậy, không phải anh."

Lục Cảnh Nhiên mà cô thích, chính là người bên ngoại lạnh nhạt như nội tâm lại rất ấm áp. Trong lòng anh có chính nghĩa mà tín ngưỡng mà anh bảo vệ.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên ngơ ngác nhìn cô giây lát, mới cười nhạt rũ mắt: "Động tác mau lên, không phải đói bụng sao?"

"Ừm." Thời Yên vớt cải thảo rửa sạch ra, nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái, "Em cảm thấy anh tóc đen càng đẹp hơn."

Lục Cảnh Nhiên ngẩn ra trong chớp mắt, cười nói: "Thật?"

"Ừm."

Lục Cảnh Nhiên không nói cái gì nữa, cầm lấy dao thuần thục bắt đầu thái rau. Anh nấu ăn, Thời Yên liền đi vo gạo nấu cơm, hai người phân công hợp tác, trái lại không đến bao lâu đã làm được một bữa tối cũng tính là phong phú.

Thời Yên nếm một miếng cải thảo Lục Cảnh Nhiên xào, giơ ngón tay cái với Lục Cảnh Nhiên đang nhìn cô: "Ngon lắm, tay nghề không tồi."

Lục Cảnh Nhiên nhẹ nhàng thở ra: "Ngon là tôi an tâm rồi, có điều ngày mai chúng ta gọi cơm hộp thôi, sở trường của tôi hôm nay làm hết rồi, ngày mai không biết nên làm cái gì bây giờ."

Thời Yên bị anh trêu nở nụ cười: "Không sao, em còn có chuyên môn, cà chua xào trứng."

Lục Cảnh Nhiên cũng nở nụ cười, hai người cơm nước xong, Lục Cảnh Nhiên cũng không để Thời Yên rửa chén: "Hôm nay mệt mỏi cả ngày, em nghỉ ngơi sớm đi."

Thời Yên vẫn kiên trì mình rửa chén: "Anh, mệt hơn em."

"Tôi quen rồi." Lục Cảnh Nhiên lấy một bộ áo ngủ từ tủ quần áo, đưa cho Thời Yên, "Chỉ có cái này, mặt tạm đi, ngày mai tôi mang quần áo tới đây cho em."

https://thuviensach.vn

"Không sao." Thời Yên không muốn tăng lượng công việc cho Lục Cảnh Nhiên, ôm áo ngủ trong tay nói, "Cái này đẹp hơn đồ trong nhà em."

Lục Cảnh Nhiên xoa đầu cô, khẽ cười nói: "Mau đi rửa mặt đi."

"Vâng."

Thời Yên tắm rửa xong đi ra, Lục Cảnh Nhiên đã rửa sạch bát, lại ngồi trở lại trước máy tính làm việc. Nghe thấy cô đi ra, Lục Cảnh Nhiên ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua, sau đó có chút không được tự nhiên mà dời ánh mắt: "Ờ, tắm xong thì đi ngủ đi."

Trên người Thời Yên mặc áo ngủ, ngọn tóc còn dính hơi ẩm, mùi sữa tắm từ trong phòng tắm tràn ngập ra phòng khách, còn lay động lòng người hơn nước hoa đắt tiền.

Cô vo quần áo trong tay, nhìn cái giường duy nhất trong phòng, đứng tại chỗ không động đậy.

Căn nhà nhà này phòng khách và phòng ngủ liền nhau, không tách thành phòng riêng biệt, lúc ban ngày thì chưa cảm thấy, trời tối không hiểu sao có cảm giác ái muội.

"Làm sao vậy?" Lục Cảnh Nhiên thấy cô đứng tại chỗ mãi không nhúc nhích, liền lên tiếng hỏi han. Thời Yên ngừng ảo tưởng đang lên men trong não mình, bên má nổi lên ửng đỏ không dễ phát hiện: "Chỉ có một cái giường, tối anh, ngủ ở đâu?"

Cô vừa nói vậy, Lục Cảnh Nhiên cũng xấu hổ, anh quay đầu đi chỗ khác ho khan một tiếng, nói với Thời Yên: "Tôi ngủ sô pha."

"Cái kia....."

https://thuviensach.vn

"Em yên tâm đi, tôi là cảnh sát nhân dân, tôi sẽ không đánh lén ban đêm em."

"....." A, thật khiến người ta tiếc nuối.

Thời Yên nhìn anh: "Em muốn nói, nếu không anh ngủ, nơi này, em ngủ sô pha."

"Như vậy sao được." Lục Cảnh Nhiên cự tuyệt, "Em an tâm đi ngủ đi, không biết anh còn phải làm việc tới bao giờ, nói không chừng căn bản sẽ không ngủ."

Anh nói xong, lại bỗng nhiên nhớ tới cái gì, bổ sung: "Tôi sẽ tận lực nhỏ giọng, không ảnh hưởng em nghỉ ngơi."

Thời Yên nhăn mày: "Vậy cũng không được, anh vẫn phải, chú ý nghỉ ngơi."

Lục Cảnh Nhiên không tự giác mà cong khóe miệng, nhìn cô nói: "Tôi sẽ, em ngủ trước đi."

Thời Yên lên giường nằm, Lục Cảnh Nhiên tắt hết đèn trong phòng, chỉ còn ánh sáng mỏng manh phát ra từ máy tình của anh. Thời Yên mở nửa con mắt, lén đánh giá anh.

Đều nói đàn ông nghiêm túc làm việc đẹp trai nhất, lời này không giả chút nào, Lục Cảnh Nhiên mặc áo thun đơn giản, đôi tay đan nhau đặt dưới cằm, trong đôi mắt hẹp dài phản xạ ánh sáng máy tính.

Biểu tình của anh rất chuyên chú, cả người đều trạng thái lão tăng nhập định, chỉ có lông mi ngẫu nhiên nhẹ nhàng run một hai cái.

Nhưng chính là bộ dáng này, vẫn không ngăn được sức hút của anh.

"Ngắm đủ chưa? Ngắm đủ thì nhắm mắt lại ngủ."

https://thuviensach.vn

"....." Thời Yên bị tiếng nói bất chợt của anh hoảng sợ, theo bản năng rụt mình vào chăn. Không nghĩ tới đánh giá bí mật thế mà cũng bị anh phát hiện, là tầm mắt của mình quá nóng hỏng sao?

Thời Yên không dám nhìn anh nữa, ngoan ngoãn nhắm mắt lại.

Lục Cảnh Nhiên vẫn nhìn chằm chằm màn hình trước mặt, khóe miệng lại dấy lên một nụ cười nhạt.

Thời Yên ngủ rồi, lại tiến vào trong trò chơi, mới vừa xuất hiện ở trên đường cái, cô đã nghe được tiếng nói quen thuộc của Thu Ý: "Tiểu Khả Ái, cô không sao chứ! Tôi nghe nói hiệu sách của cô đã xảy ra bắn nhau!"

Thu Ý vội vàng chạy tới trước mặt Thời Yên, đánh giá cô vài lần: "Lúc tôi chạy tới hiệu sách của cô xem thì cô đã không ở nơi đó, bên ngoài có rất nhiều cảnh sát."

Thời Yên nói: "Tôi không sao, anh cũng nhớ, chuyện trong trò chơi?"

Thu Ý hưng phấn gật đầu: "Đúng vậy, lúc sáng tỉnh lại bỗng nhiên nhớ hết tất cả, tôi muốn tìm cô trước tiên, kết quả còn chưa tới thì đã nghe nói bên kia đã xảy ra bắn nhau. Là kẻ phản loạn làm sao?"

"Ừ."

"Thời Mỹ Lệ." Tiểu Hỉ theo lệnh Lục Cảnh Nhiên đặc biệt tới đây đón cô, thấy cô ở cùng Thu Ý thì gọi cô một tiếng, "Bên ngoài không an toàn, chúng ta vẫn nên tới toà nhà tổ công lược đi."

"Được." Trải qua chuyện ban ngày, hiện tại trong trò chơi khẳng định cũng rối loạn, Thời Yên nhìn về phía Thu Ý, bảo nah ta, "Tôi đi trước, anh cũng phải chú ý an toàn."

https://thuviensach.vn

"Ừ ừ, yên tâm đi." Thu Ý nói, lại gọi với Thời Yên đang chuẩn bị đi, "Lần sau có tới tiệm tôi, tôi không thu tiền của cô, cô đừng tự cắt tóc mái."

Thời Yên: "....."

Cô nhận lấy ý tốt của Thu Ý, đi theo Tiểu Hỉ trở về cứ điểm. Tổ công lược ngoài Lục Cảnh Nhiên thì đều ở chỗ này, Hạ Chnah thấy cô tiến vào, khuôn mặt đau khổ đi lên: "Tiểu Mỹ Lệ, tôi thật không phải cố ý tiết lộ tin tức của cô."

Thời Yên rộng lượng mà tỏ vẻ: "Không trách anh, đánh giá cao anh, tôi, không đúng."

Hạ Chanh: "....."

Không phải đâu, thuật mị hoặc của La Mạn sự có đàn ông nào có thể chống đỡ được sao! À nghe nói J chống đỡ được, hiện tại anh ta thật sự hoài nghi xu hướng giới tính của anh!

"J đâu?" Caroline hỏi. Ngày thường J tới họp rất đúng giờ, rất ít xuất hiện tình huống mọi người chờ anh.

Thời Yên nói: "Lúc tôi ngủ, anh ấy còn đang làm việc, có thể phải muộn, một ít đấy."

Sau khi cô nói xong, Caroline lặng im suốt năm giây, mới cao giọng hỏi: "Cô ở cùng một chỗ với anh ấy?!"

"Đúng vậy." Hì hì.

Nghe Thời Yên đáp, ngoài Tiểu Hỉ, ánh mắt những người khác nhìn Thời Yên đều xảy ra biến hóa, Hạ Chanh đang muốn bát quái hỏi cô tình hướng cụ thể, Lục Cảnh Nhiên liền từ bên ngoài vào.

https://thuviensach.vn

"Đang nói chuyện gì đấy?" Anh thuận miệng hỏi một câu, mọi người theo bản năng nhìn về phía anh, sau đó đồng thời ngây dại. Một hồi lâu, Hạ Chanh mới kinh ngạc nói: "J, anh nhuộm tóc đen?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi vốn dĩ chính là tóc đen, chỉ là nhuộm lại mà thôi."

"Vì sao?"

"Đẹp."

Lúc anh nói mấy lời này, ánh mắt vừa lúc dừng trên người Thời Yên.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 57: Hôm Nay Cũng Muốn Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (11)

Một câu đẹp của Lục Cảnh Nhiên chặn Hạ Chanh đến có chút không nên lời. Khi nào anh khó coi cơ chứ??

Thời Yên cũng không nghĩ tới Lục Cảnh Nhiên bởi vì một câu của mình mà nhuộm lại tóc. Cô nhìn mái tóc đen của Lục Cảnh Nhiên, cổ vũ anh: "Ừm, đẹp."

Hạ Chanh: "....."

Lục Cảnh Nhiên đi đến vị trí của mình ngồi xuống, không nói chuyện phiếm với bọn họ nữa, trực tiếp đi vào vấn đề chính: "Chắc hẳn bạo động ban ngày mọi người đều đã nghe thấy, theo tôi hiểu biết, trước mắt tổ công lược chúng ta có ký ức trò chơi, có tôi, Tiểu Hỉ, Thời Mỹ Lệ và Vưu Lý."

Tỉ lệ này kỳ thuật đã rất cao, nhưng Hạ Chanh không có trong đó như cũ tỏ vẻ hết sức bất mãn: "Lần này tôi vậy mà không phải một trong số ít đó, cái này không khoa học."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Khả năng hệ thống căn cứ chỉ số IQ để chọn lựa."

Hạ Chanh: "....."

Anh ta biết J đang diss chuyện anh ta trúng thuật mị hoặc, anh ta vốn dĩ muốn phản diss xu hướng giới tính của anh, nhưng nghĩ đến anh đã đến

https://thuviensach.vn

ở cùng Thời Mỹ Lệ.....

A, anh còn không phải giống bọn họ, đều là đại móng heo.

"Căn cứ điều tra của chúng tôi, số lượng kẻ phản loạn có ký ức cũng không nhiều, nhưng trong đó có mấy nhân vật tương đối lợi hại. Cái này trước không đề cập tới, chúng ta ở trong trò chơi phải khẩn cấp vá khe hở, thích hợp giảm bớt số người đội tuần tra, gia tăng tốc độ luyện thạch."

Anh lo lắng trong trò chơi liên tục không ổn định, sẽ có càng ngày càng nhiều người có được ký ức, nhiễu loạn trật tự thế giới hiện thực.

Lục Cảnh Nhiên phân công nhiệm vụ, thành viên tổ công lược từng người an bài người đi chấp hành. Thời Yên luyện cả đêm cục đá, buổi sáng tỉnh lại cảm giác người đều là ngốc.

Sau khi mở mắt, theo bản năng, cô sờ bên cạnh gối, không sờ được mắt kính của mình, sửng sốt một chút sau mới nhớ lại, mắt kính của cô đã bị rơi vỡ hôm qua, đã đổi thành áp tròng.

Không có kính cô nhìn tất cả đồ vật đều mơ hồ, cô tìm được kính áp tròng và thuốc nhỏ mắt đặt ở đầu giường tối hôm qua, đeo kính lên.

Lục Cảnh Nhiên nghe được động tĩnh bên này, liền từ trong phòng bếp đi ra, nhìn cô một cái: "Tỉnh?"

"Ừ." Thời Yên quay đầu, thấy anh cầm cái chảo, "Anh đang làm cơm sáng à?"

"Ừm, tôi tỉnh tương đối sớm, nên định làm bữa sáng trước." Anh nhìn cô, mái tóc đen nhiễm vầng sáng nhạt, "Đúng rồi, tôi đã mang đồ của em tới đây rồi, đặt ở sô pha, khoai lang của em tôi cũng mang tới."

https://thuviensach.vn

Thời Yên ngây người một chút, ngày hôm qua Lục Cảnh Nhiên nói giúp cô lấy quần áo, cô đã cự tuyệt, không nghĩ tới anh không chỉ có giúp mình lấy quần áo, còn mang cả khoai lang cô sợ hỏng.

Trong lòng bỗng nhiên cảm động không thôi, Thời Yên cảm thấy mũi mình hơi ê ẩm: "Lục Cảnh Nhiên, sao anh lại tốt vậy hả."

Lục Cảnh Nhiên không nghĩ tới cô sẽ bỗng nhiên nói như vậy, sửng sốt rồi khẽ cười nói: "Tôi không phải đối với ai cũng tốt như vậy."

Thời Yên bị anh cười khẽ hạ mắt, cô cột tóc đứng lên, vừa đi đến phòng bếp vừa nói: "Em đi luộc khỏi lang, khoai lang bà nội em tự trồng ngọt lắm đấy, lại còn bở nữa, rất ngon."

"Không vội, em đi rửa mặt đi, sau đó sửa sang lại quần áo một chút."

"Được." Thời Yên đơn giản rửa mặt rồi ngồi xổm trên sô pha, bắt đầu sửa sang lại đồ đạc của mình. Lục Cảnh Nhiên xách một vali hành lý tới đây, bên trong đều là đồ đạc của cô, bao gồm..... quần áo lót.

Mặt Thời Yên thoáng chốc nóng lên, quần áo lót không được xếp chỉnh tề như quần áo khác, mà lúc cuối ném vội vàng vào trong vali.

Cô có thể tưởng tượng được người ném chúng vào lúc đó luống cuống thế nào.

Mặt anh đại khái còn đỏ hơn mặt cô.

Nghĩ đến đây, cô không nhịn được cười ra tiếng, Lục Cảnh Nhiên vừa lúc rán xong trứng gà, bưng đĩa đi ra. Vốn muốn hỏi cô đang cười gì đó, sau khi thấy đồ vậy trên tay cô, lỗ tai đỏ lên dịch chuyển ánh mắt: "Khụ, cái kia, trứng gà rán xong rồi, mau tới đây ăn đi."

https://thuviensach.vn

"Vâng." Thời Yên cất kỹ quần áo, chọn mấy củ khoai lang cho vào nồi luộc trước rồi mới rửa sạch tay đi ăn cơm.

Nơi này chỉ có một cái bàn vuông nhỏ, đặt hai cái đĩa và hai cái bát có vẻ chen lấn. Có điều bộ dáng có đôi có cặp nhìn qua ngược lại không kém.

Thời Yên ăn một miếng trứng Lục Cảnh Nhiên tráng, khích lệ anh như ngày hôm qua: "Không tồi nha, ăn rất ngon."

Lục Cảnh Nhiên không khỏi cười nói: "Rán trứng thôi mà, chỉ cần không rán cháy, rất khó thất bại."

"À không, trước kia bố em bỏ rất nhiều muối, mặn đến mức hoài nghi, nhân sinh." Cô một bên ăn trứng Lục Cảnh Nhiên rán, vừa nghĩ khuôn rán trứng mình nhìn thấy trước đây, dùng cái đó hình như có thể tráng ra được trứng có hình dạng khác nhau. Lần sau cô rán cho Lục Cảnh Nhiên một cái hình trái tim.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô vùi đầu ăn, bản thân cũng nếm một miếng, hương vị rất bình thường, không có chỗ nào đặc biệt. Có điều được cô khen ngợi vẫn khiến anh không khỏi vui vẻ.

Ăn xong cơm sáng, Thời Yên chủ động dọn bàn ăn, thuận tiện lấy chiếc đũa chọc khoai lang mình đang luộc trong nồi. Khoai lang đã luộc hơi mềm, lấy đũa chọc xuyên qua, cô tắt lửa, cầm đĩa sạch đựng khoai lang.

"Khoai lang ăn được rồi." Lúc cô bưng khoai lang ra, Lục Cảnh Nhiên đã bắt đầu làm việc. Thời Yên có chút đau lòng cho anh, gần đây anh bận quá, dưới hai mắt đã có vết xanh tím.

Cô đặt khoai lang dưới điều hoà cho nguội bớt, sau đó bẻ nửa, đưa qua cho Lục Cảnh Nhiên: "Anh ăn thử đi."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cầm lấy nửa củ khoai lang trong tay cô, cắn một miếng, thật sự rất ngọt: "Ăn rất ngon."

Thời Yên cười, ăn nửa củ còn lại, Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, hỏi: "Trước kia mỗi ngày em đều ăn cái này à? Nếu thật sự không muốn làm cơm, có thể mua cơm ngoài mà."

Thời Yên nói: "Cơm hộp đắt quá, việc làm ăn của hiệu sách, không tốt lắm."

Lục Cảnh Nhiên nghĩ ngợi, hiện tại hiệu sách xác thật không kinh doanh tốt lắm, sách bán chạy nhất là sách phụ đạo các khoa.

Anh ăn hết khoai lang trong tay, đóng máy tính, nói với Thời Yên: "Hôm nay có thể tôi phải ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, chờ lát nữa Tiểu Hỉ sẽ ở với em, nếu có chuyện gì thì nhớ gọi điện thoại cho tôi ngay lập tức."

Anh nói xong đưa cho Thời Yên một cái điện thoại di động, điện thoại vậy mà là Mật Đào loại mới nhất, nhìn qua còn mới tinh.

"Số của tôi đã có trong đó rồi, Mật Đào ID và mật mã đều viết trong bản ghi nhớ, em có thể dùng để chơi game hoặc xem phim."

Thời Yên cầm điện nhìn một lát, ngẩng đầu lên nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Đây là điện thoại của anh ư?"

"Không phải, đây là anh xin trong cục, điện thoại và tài khoản đều rất an toàn, không cần lo lắng bị người theo dõi."

"Trong cục phát điện thoại, xịn như vậy sao?"

Lục Cảnh Nhiên lại quay đầu khụ một tiếng, Thời Yên phát hiện, mỗi khi anh cảm thấy xấu hổ hay không biết nên trả lời như thế nào thì sẽ như vậy tới để giấu.

https://thuviensach.vn

"Tình huống đội đặc sách không giống, em dùng là được, cái điện thoại này với điện thoại của tôi mở định vị của nhau, lúc nào của có thể tra vị trí của đối phương. Như vậy dù em có nguy hiểm, tôi cũng có thể chạy tới ngay lập tức."

"Được rồi."

"Cảm thấy nhàm chán cũng có thể xem TV." Lục Cảnh Nhiên nói, lấy điều kiểm bật TV lên.

Khoảng thời gian này, kênh tin tức đang phát tin tức buổi sáng, trùng hợp chính là, trên đó đang nói tình huống sự kiện đấu súng tại hiệu sách của Thời Yên.

Lục Cảnh Nhiên thấy trên TV đang nói cái này, cũng dừng lại nhìn xem.

Kỳ thật Thời Yên rất lo lắng tình huống của hiệu sách, dù sao đây là hiệu sách tổ truyền của nhà cô, hơn nữa..... cũng là nguồn thu nhập duy nhất của cô. Có điều thấy Lục Cảnh Nhiên bận như vậy, cô thật sự ngại lấy chuyện của mình quấy rầy anh.

Lúc này thấy hiệu sách nhà mình trong bảng tin, Thời Yên tự nhiên nhìn không chớp mắt, chỉ tiếc tin tức không ghi hình hiệu sách nhiều lắm, chỉ lướt qua vào lần rồi hết.

Hiện tại hiệu sách đã đóng cửa, bên ngoài còn chăng một dải băng cảnh báo, có điều cảnh sát hình như đều rút lui.

Thời Yên ngơ ngác nhìn chằm chằm màn hình TV, trong đầu lướt qua hình ảnh hiệu sách vừa rồi, đột nhiên nhanh trí: "Em biết rồi!"

Cảm xúc của cô hiếm khi kích động, người bật dậy khỏi sô pha, Lục Cảnh Nhiên thấy cô như thế, cũng nghiêm túc theo: "Làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên bắt lấy tay anh, vội vàng nói: "Hình như em từng thấy, quyển 《 Trên dưới năm nghìn năm 》 ở hiệu sách."

Lục Cảnh Nhiên đầu tiên là sửng sốt, sau đó tự giữ bình tĩnh nói: "Hiệu sách có 《 Trên dưới năm nghìn năm 》 không kỳ quái."

"Không phải 《 Trên dưới năm nghìn năm 》 kia, là loại, văn tự cổ đại." Cô nhớ ra rồi, ngày đó có khách hàng mua sách nói cô có thể xem hiểu quyển sách kia thật lợi hại, lúc ấy cô cảm thấy người này rất kỳ quái, bởi vì chữ trong sách ở trong mắt cô chỉ là chữ Hán đơn giản. Hiện tại nhớ lại, nói không chừng đó vốn chính là 《 Trên dưới năm nghìn năm 》 bọn họ muốn tìm?

"Quyển sách đó, đặt trên bàn, thu ngân của em."

Lục Cảnh Nhiên trầm ngâm một lát, nhìn cô nói: "Bây giờ tôi tới hiệu sách tìm sách, em ở chỗ này, không được đi đâu sất."

Thời Yên gật đầu: "Được."

Lục Cảnh Nhiên lại gọi điện thoại cho Tiểu Hỉ, xác định cô ấy sắp tới đây, mới sử dụng năng lực bước nhảy không gian, "vèo" biến mất trước mặt Thời Yên.

Thời Yên khẩn trương chờ đợi, cô không chú ý bìa sách quyển đó lắm, cũng không biết rốt cuộc đúng hay không. Chẳng được bao lâu Lục Cảnh đã ôm một chồng sách bỗng nhiên xuất hiện trước mặt cô.

"Tôi mang hết sách trên bàn tới rồi, tôi phát hiện vài quyển đều là chữ cổ đại giống trong game."

Thời Yên nghe anh nói như vậy, mở hết sách ra, tìm từng quyển một.

https://thuviensach.vn

"Có không?" Lục Cảnh Nhiên thấy cô dừng lại, gấp không chờ nổi mà mở miệng. Thời Yên lắc đầu, nói: "Đều không phải."

Lục Cảnh Nhiên thần sắc ảm đạm xuống, Thời Yên đứng lên, nói với anh: "Tầng hai hiệu sách, có một gác mái, nhỏ, bên trong cất chứa rất nhiều sách cũ, em cảm thấy, nơi đó nói không chừng sẽ có."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Được, tôi đi tìm."

Thời Yên giữ chặt anh, nói: "Em đi với anh, bên trong, sách quá nhiều, một mình anh, tìm không xong."

Lục Cảnh Nhiên suy nghĩ giây lát, gật đầu nói: "Được, có điều gặp được nguy hiểm, tôi sẽ dẫn em rời đi ngay lập tức."

"Được."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 58: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (12)

Lục Cảnh Nhiên mang theo Thời Yên tới hiệu sách của Thời Yên lần nữa, sau mấy cái chớp mắt qua đi bọn họ đứng ở hiệu sách, Thời Yên phát ra từ nội tâm mà cho rằng, năng lực của Lục Cảnh Nhiên thật là có tác dụng chân thật.

Sau khi tới hiệu sách cô cũng không lên gác mái ngay mà lục lọi quanh hiệu sách, Lục Cảnh Nhiên thấy cô như thể đang tìm cái gì đó, bèn hỏi cô: "Em đang tìm cái gì à?"

Thời Yên lấy hai cái khẩu trang sạch trong ngăn kéo, đưa một cái cho Lục Cảnh Nhiên: "Gác mái lắm bụi, đeo khẩu trang, mới ổn."

Thời Yên đưa anh khẩu trang, lại cầm lấy giẻ lau, đổ chút nước sạch vào xô, mới đi lên tầng: "Đi thôi."

Lục Cảnh Nhiên đi lên đón xô nước trong tay cô, đi trước cô: "Để anh."

Thời Yên tại chỗ chớp chớp mắt, ném giẻ lau trong tay đi theo anh lên tầng.

Gác mái xây rất thấp, Lục Cảnh Nhiên đi lên thì không đứng thẳng được, Thời Yên đẩy cửa gỗ ra, cơn mưa tro bụi quen thuộc lại ập đến.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên che miệng ho khan hai tiếng, vẫn nên khẩu trang đeo lên mặt. Thời Yên quay đầu lại nhìn anh, nói: "Ngại quá, nơi này, lâu lắm rồi, chưa dọn."

"Không sao, chúng ta đi vào tìm sách đi." Lục Cảnh Nhiên cũng không để ý cái này, mà thúc giục cô đi tìm sách.

Tuy rằng bọn họ dùng năng lực bước nhảy không gian, thoáng hiện đến đây, nhưng khoảng cách nước nhảy không gian có hạn chế, cũng không thể trực tiếp biến từ trong nhà tới đây, cho nên bọn họ vẫn lưu lại bên ngoài vài giây ngắn ngủn.

Anh không dám để Thời Yên mạo hiểm, chẳng sợ chỉ là vài giây ngắn ngủn.

"Vâng." Thời Yên nhúng ướt giẻ lau, lại hất chút nước trên mặt đất, ngồi xổm bên cạnh Lục Cảnh Nhiên bắt đầu tìm sách.

Gác mái rất an tĩnh, chỉ có hai người đạp lên sàn gỗ ngẫu nhiên phát ra tiếng kẽo kẹt, thêm tiếng lật sách vở.

Thời gian từng giây từng phút trôi đi, sách trên gác mái bị bọn họ tìm hơn một nửa, nhưng vẫn không tìm được quyển sách cần tìm. Lòng Lục Cảnh Nhiên càng ngày càng hoảng, anh ở cảnh đội nhiều năm như vậy, đã sớm luyện ra giác quan thứ sáu nhạy bén, hiện tại dự cảm không tốt cực độ này, không ngừng mà nhắc nhở anh, sẽ có chuyện gì sắp xảy ra.

"Thời Yên, lần sau chúng ta tới tìm tiếp." Anh gọi Thời Yên đang tìm sách, chỉ muốn nhanh chóng dẫn cô rời khỏi nơi này. Thời Yên ngẩng đầu lên, thấy sắc mặt anh không đúng, cũng nhăn mày theo: "Làm sao vậy?"

Lục Cảnh Nhiên mím môi mỏng, còn chưa mở miệng thì nghe bên ngoài truyền đến tiếng gọi ầm ĩ kinh hoảng: "Cháy, cháy!"

https://thuviensach.vn

Gần như trong nháy mắt, ngọn lửa tràn tới gác mái chỗ Thời Yên. Ngọn lửa đường hoàng xuyên qua cửa gỗ, cháy tới gác mái, cho dù cách khẩu trang, khói cũng nhanh chóng chui vào trong miệng mũi.

"Khụ khụ khụ." Thời Yên ho khan dữ dội, thế lửa quá lạ, dù cả hiệu sách đều là vật dễ cháy, cũng không có khả năng lan tràn đến nhanh như vậy, cháy mạnh như vậy.

"Là người có năng lực." Lục Cảnh Nhiên không kịp giải thích nhiều, ôm Thời Yên chuẩn bị dùng thoáng hiện rời gác mái. Thời Yên duỗi cánh tay, dùng hết toàn lực ôm một đống sách vào lòng, sau đó trước mắt gác mái và ngọn lửa cực nóng "vèo" một cái biến mất.

Trở lại căn phòng ở tạm thời, Thời Yên còn ho dữ dội. Tiểu Hỉ ở chỗ này chờ thấy bọn họ trở về chật vật như vậy, vội vàng đi lên xem xét: "Xảy ra chuyện gì?"

Lục Cảnh Nhiên buông Thời Yên trong lòng ra, xác định trên mặt cô ngoài bụi, cũng không lo ngại, mới mở miệng nói với Tiểu Hỉ: "Chúng tôi đến hiệu sách tìm sách, không nghĩ tới hiệu sách bỗng nhiên cháy."

"Cháy?" Lúc trước Tiểu Hỉ lẻn vào nhóm của kẻ phản loạn, tra được bên trong bọn họ có một thiếu niên có thể sử dụng năng lực lửa, "Là thiếu niên tên Linh kia sao?"

"Chắc thế." Lục Cảnh Nhiên nhớ lại tình cảnh lúc đó, xác định đây tuyệt đối không phải lửa bình thường, "Thế lửa gần như một tý đã lan tới tầng hai, hơn nữa rất lớn, mực đích của bọn họ chỉ sợ không phải thiêu cháy bọn anh, mà là....."

Lục Cảnh Nhiên không nói thêm gì nữa, trong biển lửa lớn như vật, sách gì cũng bị cháy thành tro bụi rồi.

https://thuviensach.vn

Tay đặt hai bên của anh khẽ nắm thành đấm, chẳng lẽ thật sự phải nhìn thế giới đi đến hủy diệt sao?

"Tìm được rồi." Thời Yên vẫn luôn quỳ trên mặt đất lật sách, rút một quyển sách từ trong đống sách cô mang về, cầm trong tay, "《 Trên dưới năm nghìn năm 》."

Lục Cảnh Nhiên và Tiểu Hỉ đều sửng sốt, đồng thời nhìn về phía quyển sách trong tay cô. Quyển sách này đóng bằng sợi chỉ ngày xưa, bìa sách bám đầy bụi, chỉ có chỗ ghi tên sách, bị Thời Yên dùng tay cọ sát ra mất đường vân.

Chữ bên trên bọn họ xem không hiểu, có điều Thời Yên nói, đây là 《 Trên dưới năm nghìn năm 》.

Tay Lục Cảnh Nhiên lại không tự giác mà nắm chặt vài phần, ánh mắt nhìn cô hiếm khi lộ ra vài phần khẩn trương: "Xác định?"

Thời Yên kiên định gật đầu: "Xác định."

Cô cầm khăn giấy lau sạch quyển sách, đặt lên bàn lật tới trang mục lục. Đầu ngón tay thon dài miết từ trên xuống, cuối cùng dừng ở hàng thứ ba từ dưới lên: "Nơi này viết, phương pháp chế tạo, đá ngũ sắc."

Cô có chút gấp không chờ nổi mà lật đến trang chỉ định, đọc nội dung ghi bên trên lên: "Nữ Oa luyện đá ngũ sắc vá trời, năm màu là đỏ vàng xanh lam xanh ngọc trắng, phân biệt là máu hổ, hoa hữu tiền, lam điểm thạch, nước bích khê, lông vũ trắng....."

Thời Yên đọc đến đây thì có chút nghi hoặc, Lục Cảnh Nhiên cũng nhíu mày suy tư: "Bốn nguyên liệu trước, phân biệt có thể lấy được trong Sơn, Hoa, Thạch, Thuỷ cảnh Hư Vô, lông vũ trắng cuối cùng thì chưa từng nghe qua."

https://thuviensach.vn

Thời Yên nói: "Nguyên liệu chúng ta dùng trước kia, chỉ có, bốn màu, nguyên liệu màu trắng, chưa từng gặp."

Lục Cảnh Nhiên hơi gật đầu, xác thật như thế, anh luyện nhiều cục đá như vậy, cũng chưa dùng đến nguyên liệu màu trắng: "Nguyên liệu cuối cùng tạm thời không vội, chúng ta tìm cái khác trước đã. Hoa hữu tiền, lam điểm thạch, nước bích khê đều không khó tìm, nhưng máu hổ....." Anh nói tới đây cũng không nhịn được nhíu mi, "Toàn bộ trò chơi, tựa hồ chỉ có một con hổ, chính là thần thú Sơn cảnh."

Cái này Thời Yên còn nhớ rõ, trước đó Lục Cảnh Nhiên đã nhắc tới với cô, nói là nó chỉ bằng tiếng gầm đã có thể chấn vỡ lục phủ ngũ tạng người: "Chúng ta phải lấy máu nó thế nào giờ?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Có chút khó khăn, nhưng vẫn phải thử một lần."

Buổi tối sau khi tiến vào trò chơi, sau người tổ công lược ngồi cùng nhau cùng nhau, thương lượng cách lấy máu hổ.

"Mọi người nói con hổ này là đực hay cái?" Hạ Chanh hỏi.

Tiểu Hỉ trừng anh ta một cái: "Cái này có quan hệ à?"

"Đương nhiên là có, nếu nó là đực tôi sẽ giả thành cọp cái, dụ nó ra, nếu nó là cái thì tôi sẽ giả thành hổ đực."

Tiểu Hỉ giật khóe miệng, không để ý đến anh ta nữa.

Thời Yên lật xem 《 Trên dưới năm nghìn năm 》 trong trang bị một chút -- hôm nay cô tiến vào trò chơi thì phát hiện quyển sách này nằm trong cột trang bị của cô.

"Trong sách nói, con hổ thích ăn thịt lợn rừng."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên hiểu rõ: "Xem ra phải bắt được lợn rừng, rồi dùng nó để dụ con hổ ra."

Tiểu Hỉ ở bên cạnh cười chế nhạo Hạ Chanh: "Để Hạ Chanh giả làm lợn rừng ấy, anh ta vừa đứng ở đó, cũng không cần thay trang phục thì đã là lợn rừng hiển nhiên."

Hạ Chanh lập tức xù lông: "Tôi giống lớn rừng ở đâu chứ hả? Em từng gặp con lợn rừng nào đẹp trai như tôi chưa?"

Thời Yên nói: "Bởi vì đàn ông, đều là đại móng heo."

Hạ Chanh: "....."

Vậy tại sao không để J đi hả!

Lục Cảnh Nhiên không để ý đến anh mắt oán giận anh ta ném tới, nói tiếp: "Tôi đã từng thấy lợn rừng ở Sơn cảnh, hẳn là không khó tìm, vấn đề ở chỗ, sau khi chúng ta dụ con hổ ra, phải đối phó với nó như thế nào?"

Mọi người trầm mặc một trận, trước mắt hiểu biết về lão hổ, chính là nó có tiếng gầm cực kỳ lợi hại, Thời Yên hỏi: "Mang nút bịt tai có tác dụng không?"

Lục Cảnh Nhiên lắc đầu: "Nó có thể trực tiếp chấn vỡ nội tạng của người, mang nút bịt tai cũng chỉ là bịt tai trộm chuông."

..... Cũng phải. Chẳng lẽ phải mặc quần áo phòng sóng âm sao? Có loại đồ vật này sao?

Lục Cảnh Nhiên suy nghĩ một lát, bắt đầu đặt ra kế hoạch tác chiến: "Lần này lão hổ tương đối khó đối phó, nếu muốn tất cả mọi người toàn thân rút lui rất khó. Chúng ta cần một người đi làm mồi dụ, hấp dẫn lực chú

https://thuviensach.vn

ý của nó, hổ gầm của lão hổ hẳn là cần thời gian cooldown (làm lạnh), những người khác nhân lúc này nghĩ cách lấy máu nó."

Thời Yên nghĩ ngợi, hỏi anh: "Ai đi làm mồi dụ?"

Người làm mồi dụ không phải phải trực diện hổ gầm của lão hổ sao? Nếu hổ gầm lợi hại đúng như trong lời đồn, người này còn có thể sống sót sao?

Trước đấy cô chưa từng suy nghĩ đến vấn đề này, ở trong trò chơi tử vong, vậy ở trong thế giới hiện thực thì sao?

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một lát, vững vàng ánh mắt nói: "Ở đây tôi cao nhất, đương nhiên là tôi đi, hơn nữa năng lực của tôi cũng nhất thích hợp, nói không chừng tôi có thể né tránh."

Thời Yên lập tức phản đối: "Không được, quá nguy hiểm, hơn nữa không ai biết, tử vong trong trò chơi, hiện thực sẽ thế nào."

Tiểu Hỉ cũng nói: "Em cũng phản đối, anh là trung tâm của tổ công lược, không thể để anh đi mạo hiểm."

Hạ Chanh hỏi: "Có thể tuỳ tiện tìm mồi nhử gì đó? Chỉ cần có thể khiến lão hổ dùng hổ gầm là được mà?"

Lục Cảnh Nhiên phủ quyết đề nghị của anh ta: "Thần thú trong game tương đương với Boss, chúng nó chỉ biết công kích người chơi, cần phải để người chơi đi làm mồi dụ. Mọi người cũng nói, không ai biết tử vong trong trò chơi hiện thực sẽ như thế nào, chúng ta không lý do để người chơi khác đi thay chúng ta."

Thời Yên mím môi, nhìn anh nói: "Đây vốn dĩ, chính là nhiệm vụ của mọi người, cũng không có lý do, để một mình anh đi làm."

https://thuviensach.vn

Lần này Lục Cảnh Nhiên nhìn cô lâu hơn, cuối cùng mới thả ánh mắt dịu dàng, hơi cong khóe miệng nói: "Chức trách của tôi vốn dĩ chính là bảo vệ những người khác an toàn, cả em nữa."

Thời Yên không khỏi vì đó mà hoảng hốt lẫn khổ sở, cô đột nhiên bắt lấy góc áo Lục Cảnh Nhiên, tựa như sợ giây tiếp theo anh lập tức sử dụng thoáng hiện rời đi vậy.

Tiểu Hỉ ngồi dậy, đứng nghiêm: "Chức trách của em cũng là bảo vệ những người khác an toàn, em xin để em đi chấp hành nhiệm vụ lần này!"

Hạ Chanh lập tức đứng lên theo: "Em đừng có làm rộn, để em đi không bằng để tôi đi."

Trong lúc nhất thời mấy người tổ công lược giằng co không xong, đúng lúc này, một giọng nam yếu ớt truyền tới: "Cái kia, quấy rầy một chút, có phải mọi người chuẩn bị đi Sơn cảnh đánh lão hổ?"

Mấy người đồng loạt nhìn qua, Thời Yên thấy người tới thì sửng sốt một chút, nói với anh ta: "Thu Ý? Anh tới làm cái gì?"

Thu Ý cong tay hình hoa lan che miệng cười hai tiếng, mới mở miệng nói với bọn họ: "Hình như tôi có cách đối phó với lão hổ."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 59: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (13)

Trong game Thu Ý cũng không xếp hạng đầu, thậm chí có thể nói cơ bản không có cảm giác tồn tại, nếu không phải bởi vì anh là bạn của Thời Yên, người tổ công lược căn bản sẽ không lưu ý đến một người chơi như vậy.

Cho nên anh ta nói anh ta có biện pháp đối phó lão hổ, tất cả mọi người đều sửng sốt. Caroline hừ lạnh một tiếng, nhìn anh ta với vẻ không tin: "Anh thì có cách gì? Noi theo Phật Tổ cắt thịt cho hổ ăn sao?"

Thu Ý rất rõ ràng không quan tâm cô ta, trực tiếp làm lơ lời cô ta, đi đến trước mặt Thời Yên nói: "Cái này, là vũ khí trang bị."

Anh ta nói chính là cái còi vàng treo trên cổ anh ta, ngày đầu tiên Thời Yên chơi trò này đã thấy anh ta treo ở chỗ đó, nhưng chưa từng thấy anh ta dùng, cô vẫn luôn cho rằng đây là vật trang trí bình thường: "Cái còi này, có ích lợi gì?"

Thu Ý nói: "Sau khi thổi cái còi này có thể triệt tiêu tất cả sóng âm, tỷ như có lời của mấy kẻ đáng ghét nói khiến người ta ghê tởm, chúng ta thổi cô ta một cái, cô ta đã bị tiêu âm."

Lời này của anh ta không còn là ám chỉ, mà là nói với Caroline, Caroline lập tức đen mặt: "Tôi không nói lời nào....."

https://thuviensach.vn

Tiếng "lời nào" của cô ta còn chưa rơi xuống, Thu Ý đã thổi còi với cô ta, lúc sau mọi người thấy miệng Caroline không ngừng động, nhưng không truyền đến bất kỳ tiếng nói nào.

"..... Phì." Thời Yên không nhịn được cười một tiếng, Thu Ý càng không chút che giấu mà chỉ vào cô ta cười ha hả.

Caroline tức đỏ bừng mặt, lắc tay trên cổ tay chợt lóe, chuẩn bị công kích Thu Ý. Lục Cảnh Nhiên đè tay cô ta lại, đôi mắt hẹp dài tràn đầy cảnh cáo: "Lúc này không cần nội chiến."

"Rõ ràng là anh ta công kích tôi trước!" Tác dụng của còi qua đi, tiếng nói của Caroline truyền tới như bình thường.

Thu Ý lập tức biện bạch cho mình: "Cái còi này tuy rằng là vũ khí trang bị, nhưng không có lực công kích nào, chỉ có thể tiêu âm mà thôi. Nếu cô không nói lời nào thì nó chẳng hề có tác dụng gì với cô."

Cũng đúng là bởi vì nguyên nhân này, Thu Ý trước nay không sử dụng cái còi của anh ta, bởi vì thật sự..... rất vô dụng.

"Có điều cái còi này, vừa lúc khắc chế lão hổ." Thời Yên nhìn Thu Ý, trong mắt lộ ra chút vui sướng, không hổ là khuê mật tốt của cô, thời khắc mấu chốt chưa bao giờ tuột xích!

Hàng mày nhíu chặt của Lục Cảnh Nhiên cũng thả lỏng một ít. Có cái còi này, nói không chừng thật sự có thể thuận lợi lấy được máu lão hổ.

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta xuất phát đi Sơn cảnh đi." Lục Cảnh Nhiên chỉ Thời Yên, Tiểu Hỉ và Hạ Chanh, mang theo "hack" Thu Ý, hợp thành phân đội tới Sơn cảnh, Vưu Lý và Caroline ở lại cạnh giữ.

https://thuviensach.vn

Trước khi xuất phát, Thời Yên muốn đi rút thẻ một lần trước: "Em đi rút thẻ cái đã, lỡ may, rút được trang bị mới thì sao!"

Lục Cảnh Nhiên nhớ tới lần trước bọn họ đi Hoa cảnh, cảnh tượng rút thẻ của cô, không khỏi nhướn môi: "Ừm, đi rút trước đi, miễn cho đến lúc đó lại luống cuống tay chân."

Phân đội Sơn cảnh đi theo cô tới cửa hàng Nữ Oa, Thời Yên hít sâu một hơi, chọn mười lần liên tiếp. Lần này, cái thẻ đầu tiên là trang bị lấp lánh ánh sáng vàng -- Găng tay phục chế.

"Cái này....." Thời Yên cầm găng tay rơi xuống, bản thân cũng có chút kinh ngạc, "Sau khi đeo, chỉ cần chạm vào đối phương, là có thể phục chế, năng lực của đối phương?"

Còn có bàn tay vàng lớn hơn nữa sao!!! Ánh sáng Âu thần làm tốt lắm!!

Hạ Chanh cũng không bình tĩnh, có được đôi găng tay phục chế này, chẳng khác nào có được khả năng vô hạn! "Đậu xanh! Có phải cô đang mở hack phải không! Còn link không tôi cũng đi download một cái!"

Thời Yên cười hì hì hai tiếng, cô xác thật có hack, chẳng qua cái hack này không có link download.

Thời Yên đeo găng tay lên, nhìn xuống phần chú thích. Đeo găng tay chạm vào đối phương, là có thể có được năng lực của đối phương, lúc chạm vào người kế tiếp, sẽ tự động bao trùm lên năng lực của người trước.

Cô xem xong, nói: "Cái găng tay này, một lần chỉ có thể phục chế, một năng lực, giữ lại cái chạm vào gần nhất." Cô nói, liền đi đến bên cạnh Lục Cảnh Nhiên, chạm khẽ vào anh.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

https://thuviensach.vn

Thời Yên giơ tay mình nhìn xem, sau đó một cái thoáng hiện, biến mất bên cạnh anh, tiếp theo xuất hiện ở đầu bên kia căn phòng.

Sau khi thành công, cô có chút hưng phấn mà nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Thật sự có thể!"

Lục Cảnh Nhiên cười nhẹ một tiếng, gọi cô trở về: "Được rồi, đi Sơn cảnh."

"Ừm." Thời Yên tựa như chơi nghiện rồi, còn không cần đi, trực tiếp "vèo" một cái, xuất hiện bên cạnh Lục Cảnh Nhiên.

"Chơi vui nhỉ?" Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, con ngươi mang theo chút bất đắc dĩ, còn có rất nhiều cưng chiều. Thời Yên cười hai tiếng, nói: "Chơi vui lắm."

Hạ Chanh: "....."

Quả thực cay đôi mắt.

Thời Yên nói xong, phát hiện trên găng tay lại xuất hiện nhắc nhở, thể hiện thời gian đếm ngược, hiện tại là 01:59:59.

Cô nhíu mi: "Đây là có ý gì? Thời gian cooldown sao?"

Lục Cảnh Nhiên cúi đầu nhìn thoáng qua, nói: "Chắc thế."

"A....." Cô vốn đang định trực tiếp phục chế sức mạnh của Thu Ý, như vậy anh ta có thể không cần tới cảnh Hư Vô.

Hiện tại xem ra vẫn chỉ có thể mang theo anh ta đi một chuyến.

Ra khỏi cửa hàng Nữ Oa, năm người lợi dụng Truyền Tống Trận đi tới lối vào cảnh Hư Vô. Lục Cảnh Nhiên và Hạ Chanh ở phía trước mở đường, Thu Ý và Thời Yên đi ở giữa, nắm chặt cánh tay cô.

https://thuviensach.vn

Thời Yên có chút cạn lời nhìn thoáng qua quần áo bị túm nhăn của mình, nói với anh ta: "Thả lỏng, đừng khẩn trương như vậy."

Thu Ý nghe được thanh âm của cô, không chỉ có không thả lỏng, ngược lại càng túm chặt hơn: "Lần đầu tiên tôi tới cảnh Hư Vô, chung quanh sương mù dày như vậy, nếu như đi lạc, một mình tôi không ra được."

Anh ta vừa dứt lời, liền cảm giác có người túm lấy cánh tay mình, tiếp đến cánh tay đau nhức, anh ta theo bản năng buông lỏng Thời Yên ra: "Ối! Ai vậy!"

"Tôi." Thanh âm của Lục Cảnh Nhiên từ đỉnh đầu anh ta truyền đến, theo sát, cánh tay của anh ta cũng bị người ta bắt được, "Tôi trực tiếp mang anh đi qua."

Thu Ý còn không kịp tự hỏi lời anh có hàm nghĩa gì, cả người đã rơi vào trong trận quay cuồng. Thời Yên nghe tiếng thét chói tai đi xa của anh ta, không tự giác mà cong khoé miệng.

Hạ Chanh đi ở phía trước cảm thán một tiếng, nói: "Máu ghen của J lớn như vậy, cuộc sống sau này của cô khổ rồi."

Thời Yên nói: "Tôi thích, anh quản được, sao?"

"....." Toàn bộ cảnh Hư Vô đều là mùi chua của tình yêu.

Lúc ba người bọn họ đi tới Sơn cảnh, Thu Ý còn ôm một thân cây mà nôn khan. Thời Yên cảm thấy kỳ quái, rõ ràng trước kia cô cũng đi theo Lục Cảnh Nhiên thoáng hiện, không khó chịu như vậy mà.

Như biết cô suy nghĩ cái gì, Lục Cảnh Nhiên mở miệng nói: "Hôm nay lái xe không quá ổn."

"..... À."

https://thuviensach.vn

Thu Ý nôn khan xong, Lục Cảnh Nhiên tập hợp đầy đủ đội ngũ, tìm lợn rừng trong Sơn cảnh. Anh tới nơi gặp được lợn rừng trước đây, vận may tương đối tốt, vừa qua đó thì thấy một con.

"Để tôi đến!" Hạ Chanh không chờ bọn họ ra tay đã tiến lên một bước so tâm với lợn rừng. Dòng điện xẹt xẹt toát ra từ đầu ngón tay anh ta, tiếp đó như tia chớp đánh trúng con lợn rừng đối diện.

Lợn rừng ngã xuống, trong không khí thoang thoảng mùi thịt, nó giống như không chỉ bị điện hôn mê, còn bị điện..... nướng.

Hạ Chanh soái khí thu hồi tay, chờ nhận lời ca ngợi của mọi người. Lần đầu tiên Thu Ý chứng kiến thực lực của tổ công lược, nhìn có chút mắt trừng chó ngốc, Thời Yên vỗ tay cổ vũ Hạ Chanh, hỏi anh ta: "Trước khi phóng điện, cần phải bày tư thế, lẳng lơ như vậy không?"

Hạ Chanh: "....."

Đó là anh ta cố ý tạo POSS cool ngầu bá chảnh được không! Thật là không biết nhìn hàng!

Lục Cảnh Nhiên tiến lên xem xét tình huống lợn rừng một chút, quay đầu lại bảo Hạ Chanh: "Có thể điện nướng một tý nữa không? Tốt nhất có thể mùi thơm bốn phía."

"....." Cho nên đây là coi anh ta là đầu bếp đấy hả? :)

Tuy rằng trong lòng rất bất mãn, nhưng anh ta đánh không lại J, cho nên anh ta thành thật mà dựa theo lời J nói mà làm.

Tiểu Hỉ ngửi mùi thịt nướng nồng đậm trong không khí, ánh mắt hài hước mà nhìn Hạ Chanh: "Ở hiện thực không phải anh là đầu bếp đấy chứ?"

https://thuviensach.vn

"Hớ hớ." Hạ Chanh lấy cười lạnh trả lời. Thời Yên nhìn lợn rừng ngoài vàng ruộm trong mềm trước mặt, ngẩng đầu nói với Lục Cảnh Nhiên nói: "Ngày mai chúng ta ăn, móng heo nướng đi."

"Được." Lục Cảnh Nhiên không chút suy nghĩ mà đồng ý.

Hạ Chanh: "....."

Trong rừng cây bỗng nhiên truyền đến tiếng "sàn sạt" rất nhỏ, mọi người lập tức cảnh giác. Tiểu Hỉ hỏi: "Là lão hổ tới sao?"

Lục Cảnh Nhiên hết sức chăm chú nhìn chằm chằm địa phương truyền ra tiếng động, mở miệng nói: "Không chắc, Sơn cảnh có nhiều mãnh thú, mọi người chuẩn bị ứng chiến bất kỳ lúc nào."

Thời Yên rút súng bên thắt lưng ra, để Thu Ý đứng ở phía sau cô. Ở trước ánh mắt cực nóng của mọi người, một con hổ lớn màu trắng chậm rì rì từ bụi cây đi ra.

Lục Cảnh Nhiên lui về sau một bước, kêu lên: "Thu Ý, tùy thời chuẩn bị."

"Hả, ờ." Thu Ý khẩn trương đến nỗi đầu lưỡi cũn có chút cứng lại, tay cầm còi chảy đầy mồ hôi. Lão hổ trước nhìn thoáng qua lợn rừng nướng thơm lừng dưới mặt đất, sau đó mới nhìn về phía năm con người đối diện.

Nó há miệng thở dốc, lộ ra bốn cái răng nanh thật dài trong khoang miệng. Thời điểm này thần kinh Thu Ý căng chặt tới tới hạn, anh ta không chịu khống chế mà "tuýt --" thổi còi.

Lục Cảnh Nhiên nhăn mày, cảm thấy sắp có chuyện xấu. Cũng may lão hổ cũng bị tiếng còi bất thình lình dọa hoảng, trực tiếp gầm lên một tiếng.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua dưới tác dụng của tiếng còi, mọi người chỉ nhìn thấy nó há mồm, không nghe được bất kỳ âm thanh nào.

"Thừa dịp lúc này!" Tiếng Lục Cảnh Nhiên vừa dứt, liền thoáng hiện tới bên cạnh lão hổ. Lão hổ tạm thời không thể dùng hổ gầm, nhưng răng nanh và vuốt sắc của nó hết sức lợi hại. Lục Cảnh Nhiên ỷ vào bản thân biết thoáng hiện, lát xuất hiện ở chỗ này, lát xuất hiện ở nơi khác, chọc lão hổ tính tình càng thêm táo bạo.

Thời Yên bắt một khoảng cách cực chuẩn, đánh lén từ phía sau, bắn ba phát súng về phía lão hổ. Lão hổ phản ứng cực kỳ nhanh nhẹn, vậy mà tránh thoát hai viên đạn của cô, một viên cuối cùng xẹt qua da lông của nó.

Máu màu đỏ từ từ da lông màu trắng chảy ra, rất rõ nhận thấy, lúc Thời Yên còn đang tự hỏi phải lấy máu này như thế nào, Tiểu Hỉ vẫn luôn vận sức chờ phát động đã mang theo vậy chứa điều khiển cách không tiếp được một giọt máu của lão hổ nhỏ xuống.

Thao tác của cô nàng cực kỳ chuẩn xác, giọt máu vừa lúc chạm vào trong bình, nhỏ xuống vật chứa. Sau khi lấy được máu, cô ấy lại vung tay lên, cái bình lập tức bay vào trong tay cô.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô thành công lấy được máu, liền lớn tiếng nói: "Lui lại!"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 60: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (14)

Ngay từ đầu bọn họ đã bàn bạc phương thức rút lui -- Lục Cảnh Nhiên mang theo Thu Ý, Thời Yên mang theo Tiểu Hỉ, về phần Hạ Chanh thì dùng kỹ năng điều khiển vật cách không của Tiểu Hỉ, ném anh ta ra xa được bao nhiêu thì xa.

Cho nên sau một tiếng "lui lại" của Lục Cảnh Nhiên, Tiểu Hỉ không nói hai lời quăng Hạ Chanh ra ngoài, Thời Yên giật giật khóe miệng, bắt lấy cánh tay Tiểu Hỉ, sử dụng năng lực bước nhảy không gian vài lần ra ngoài cảnh Hư Vô.

Lục Cảnh Nhiên mang theo Thu Ý, theo sát lúc cô ra, Thu Ý vừa xuống mặt đất, lại chạy đến góc nôn khan. Qua năm phút đồng hồ Hạ Chanh mới từ bên trong đi ra, bộ dáng của anh ta có chút chật vật, trên đầu còn cắm rơm rạ không biết dính vào lúc nào.

"Tiểu Hỉ, em cố ý đúng không!" Anh ta vừa ra thì đã hưng sư vấn tội, "Suýt chút nữa thì em ném tôi vào miệng sói đấy!"

Tiểu Hỉ không để bụng nói: "À, lần tới tôi sẽ chú ý ném chuẩn một chút."

"..... Em ném chuẩn một chút là chuẩn chỗ nào? Trong miệng sói à?"

Tiểu Hỉ mới vừa há miệng thở dốc, còn chưa kịp nói gì thì biến mất tại chỗ. Người còn lại đều sửng sốt, Thời Yên nghi hoặc ngẩng đầu, nhìn Lục

https://thuviensach.vn

Cảnh Nhiên: "Đây là có chuyện gì?"

Chẳng lẽ Tiểu Hỉ cũng biết thoáng hiện?

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày nói: "Cưỡng chế offline, khẳng định là thế giới hiện thực xảy ra chuyện."

Anh vừa dứt lời, cũng biến mất tại chỗ như Tiểu Hỉ. Trong lòng Thời Yên trầm xuống, cảm thấy sự tình cũng không đơn giản. Mỗi lần đều là tỉnh lại cô mới rời khỏi trò chơi, hiện tại Lục Cảnh Nhiên và Tiểu Hỉ bỗng nhiên offline, là ở trong thế giới hiện thức bị mạnh mẽ đánh thức sao?

Cô còn chưa nghĩ ra kết quả, bản thân cũng "vèo" một cái, biến mất.

Hạ Chanh: "....."

Thu Ý: "....."

"Bọn họ khẳng định là xảy ra chuyện, chúng ta lập tức về tổ công lược." Hạ Chanh hiếm khi có biểu tình nghiêm túc, mang theo Thu Ý tới Truyền Tống Trận trở về.

Lúc Thời Yên mở mắt thì thấy vẻ mặt nôn nóng của Lục Cảnh Nhiên: "Tỉnh?"

Thời Yên còn không kịp hỏi một câu "Làm sao vậy", Lục Cảnh Nhiên đã đột nhiên ôm lấy cô, thoáng hiện tới dưới tầng. Chỗ tầng nhà vừa rồi, một người nhô đầu ra khỏi cửa sổ, xem xét một chút, sau đó trực tiếp nhảy xuống.

Tiêu chuẩn vật rơi tự do, chỉ là sau khi rơi xuống đất "bụp" một tiếng, mặt đất dưới chân bị nện ra một cái hố, khe hở như tia phóng xạ lan ra bốn phía. Mà bản thân anh ta, lại lông tóc không bị gì mà đứng lên.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên che Thời Yên ở phía sau, nhìn chằm chằm người đàn ông thân hình cao lớn: "Là năng lực cường hóa."

Thời Yên lúc này cũng tỉnh táo lại, nhíu mày hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Bọn họ thừa dịp chúng ta ngủ, ở thế giới hiện thực, tập kích chúng ta?"

"Không sai." Anh không nghĩ tới bọn họ tìm được nơi này nhanh như vậy, "May mắn một đồng nghiệp đội đặc sách tới ca trực, đánh thức anh."

Thời Yên nhìn người đàn ông vạm vỡ như huấn luyện viên thể hình đối diện, khóe miệng mím lại: "Anh ta có phải, đao thương bất nhập?"

"Nhìn qua là như thế." Lục Cảnh Nhiên che chở Thời Yên, chậm rãi lui về sau, "Hiện tại hắn là em còn năng lực bước nhảy không gian của anh, đợi lát em trực tiếp tới cục cảnh sát, nơi đó sẽ có đồng nghiệp của bọn anh tiếp ứng em."

Thời Yên bắt lấy góc áo của anh hỏi: "Vậy còn anh?"

"Anh nghĩ cách đối phó anh ta."

Thời Yên không nói chuyện, cô biết, Lục Cảnh Nhiên luôn một mình mạo hiểm như vậy.

"Trước kia em xem phim hoạt hình, bên trong cũng có nhân vật đao thương bất nhập thế này, trên người bọn họ đều có một nhược điểm." Ánh mắt Thời Yên quét một vòng trên người người đàn ông đối diện, cuối cùng dừng lại ở nửa người dưới, "Anh có muốn thử xem, nơi yếu ớt nhất của đàn ông?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Ánh mắt anh cũng không tự giác cũng liếc về phía nửa người dưới. Có lẽ..... Có thể thử xem.

https://thuviensach.vn

Mãnh nam không cho bọn họ thêm thời gian thương lượng đối sách, bay thẳng đến bọn họ bắt đầu công kích, thế nào hai người đều có năng lực bước nhảy không gian, nhảy sang hai bên. Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên một cái, ý bảo cô mau chóng rời đi, Thời Yên lại quật cường lưu lại, còn chủ động công kích "huấn luyện viên thể hình" đối diện.

Lục Cảnh Nhiên nhăn mày, cũng vội thoáng hiện đi qua, anh rút súng bên thắt lưng, bắn về phía gã, viên đạn bắn trúng đối phương, trực tiếp văng ra khỏi người gã.

Lục Cảnh Nhiên do dự một chút, nhắm miệng súng ngay nửa người dưới của gã.

Thời Yên: "....."

Độc ác quá rồi.

Người đàn ông dùng tay chắn phần dưới của mình theo bản năng, sau đó không hiểu sao từ mặt đất chậm rãi bay lên. Tựa hồ là không rõ đã xảy ra chuyện gì, vẻ mặt của gã có chút mờ mịt, Thời Yên quay đầu lại nhìn thoáng qua, thấy Tiểu Hỉ đứng ở nơi đó.

Tiểu Hỉ sử dụng năng lực nâng người đàn ông càng ngày càng cao, Thời Yên ngắm chuẩn thực tế, điểm mũi chân từ dưới mặt đất bật lên, quay người một cái lộn ngược ra sau, một chân đá vào bộ phận yếu ớt nhất của gã.

"A a a a á --"

Tiếng kêu thảm thiết của người đàn ông cắt qua bầu trời đêm, nghe cự kỳ ghê người. Thời Yên lại thở dài nhẹ nhõm một hơi, trở lại mặt đất.

Đánh cược chính xác.

https://thuviensach.vn

Đau đớn lịch liệt khiến người đàn ông giải trừ cường hoá thân thể, Lục Cảnh Nhiên nhân cơ hội thoáng hiện tới phía sau gã, đâm một cái kim vào cổ gã.

Người đàn ông ban nãy còn kêu thảm thiết dần an tính lại, lúc Tiểu Hỉ thả gã lại mặt đất, gã đã nặng nề ngủ.

"Mang về cục cảnh sát." Lục Cảnh Nhiên cũng từ giữa không trung xuống dưới, phân phó Tiểu Hỉ. Tiểu Hỉ đáp "vâng", liền cùng đội viên khác đưa người đàn ông ngủ say lên xe cảnh sát.

Tiểu khu lại khôi phục yên tĩnh, có điều địa phương này bại lộ, cũng không thể ở lại. Lục Cảnh Nhiên thu hồi súng, đi đến trước mặt Thời Yên nói: "Đêm nay tạm thời cùng anh ở cục cảnh sát nhé, trước mắt nơi đó an toàn nhất."

"Vâng."

Lục Cảnh Nhiên giơ tay xoa đầu cô, an ủi: "Chúng ta tiến vào trò chơi một lần nữa, nghĩ cách tìm được nguyên liệu cuối cùng, may mắn thì rất mau có thể luyện ra đá ngũ sắc, kết thúc mọi thứ."

"Ừm." Thời Yên gật đầu, cùng anh quay lại cục cảnh sát. Trong cục đặc biệt sắp xếp cho họ một gian phòng nghỉ, để bọn họ hai người ngủ. Trước khi nhắm mắt lại, Thời Yên liếc Lục Cảnh Nhiên bên cạnh, tò mò hỏi anh: "Chỗ đó của đàn ông bị, đá trúng, có phải thật sự, rất đau không?"

Đêm nay người đàn ông to khỏe kia kêu thảm thiết đã sắp lưu lại cho cô bóng ma tâm lý.

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc trong chốc lát, mím môi, "Anh chưa thử qua."

"..... Phì."

https://thuviensach.vn

Thời Yên hỏi xong, rốt cuộc an phận, đầu vừa chạm gối, cơn buồn ngủ ập tới. Sau khi ngủ, cô lại lần nữa tiến vào trò chơi.

Mới vừa tiến vào thì phát hiện trong trò chơi khắp nơi đều là chiến hỏa, các loại siêu năng lực bay đầy trời. Cô vội tuần tra một vòng xung quanh, thấy Caroline đang chiến đấu -- mái tóc vàng của cô ta, cho dù trong lúc năng hoa mỹ đầu trời, vẫn thấy rất rõ.

Cô thoáng hiện đến bên cạnh cô ta, hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Caroline bớt thời giờ nhìn cô một cái, nhăn mày nói: "Các người rốt cuộc tới rồi, kẻ phản loạn phát động tấn công chúng ta."

Thời Yên lập tức hiểu được, đêm nay đánh lén ở thế giới thực chỉ là kế điệu hổ ly sơn.

Cô rất mau gia nhập trận loạn đấu, Lục Cảnh Nhiên chẳng được bao lâu cũng tới. Có điều tình huống vẫn không lạc quan, quy mô chiến đấu lớn như vậy, rất nhiều kỹ năng của người chơi sẽ ngộ thương đến đá vá trời, theo tình hình chiến đấu thăng cấp, đá vá trời bọ đánh rơi cũng càng ngày càng nhiều.

Thời Yên muốn bắt giặc bắt vua trước, cứ đánh tiếp như vậy, bọn họ sớm hay muộn cũng xong đời. Lục Cảnh Nhiên cũng có ý tưởng như cô, anh tìm được Băng phu nhân trong đám người chơi, chuẩn bị thoáng hiện qua.

"Em đi." Thời Yên ném xuống một câu này, sử dụng năng lực của Lục Cảnh Nhiên, thoáng hiện tới bên cạnh Băng phu nhân. Băng phu nhân cũng không có nhiều ngoài ý muốn với sự xuất hiện của cô, nâng tay chuẩn bị ném cho cô một cái đóng băng. Thời Yên bay lên không tránh thoát công kích của cô ta, khi lật qua phía trên cô ta, duỗi tay chạm vào bả vai cô ta.

https://thuviensach.vn

Trước khi rơi xuống đất, cô nâng tay, đánh sương khói quanh quẩn đầu ngón tay về phía Băng phu nhân.

Sương khói nhanh chóng ngưng kết thành khối băng, bao vây Băng phu nhân ở bên trong, mai đến lúc không thể động đậy được, trên mặt Băng phu nhân còn chưa hết vẻ kinh ngạc.

"Làm sao cô có năng lực của tôi?!"

Thời Yên đứng yên trên mặt đất, quơ quơ tay với cô ta: "Mấy giờ trước, mới vừa rút được trang bị SSR, có thể phục chế người khác, năng lực. May mắn từ trong máu, hâm mộ cũng chẳng được đâu."

Băng phu nhân: "....."

Thấy cô ta bị đóng băng, thiếu niên khống chế lửa muốn dùng lửa làm băng tan chảy giúp cô ta, sau khi Thời Yên phát hiện, cũng ném kỹ năng đóng băng về phía anh ta, một băng một hỏa gặp nhau ở không trung, trong khoảng thời gian ngắn chẳng phân biệt thắng bại.

Lục Cảnh Nhiên đột nhiên xuất hiện phía sau thiếu niên, giơ tay chém một cái làm anh ta hôn mê.

Ném thiếu niên cho Tiểu Hỉ, Lục Cảnh Nhiên đi đến bên cạnh Thời Yên, cầm dao dí vào cổ Băng phu nhân: "Tất cả mọi người dừng tay."

Chiến cuộc thay đổi trong nháy mắt, người vừa rồi còn đánh đến khí thế ngất trời, thấy tình huống có biến đều ngừng lại.

Lục Cảnh Nhiên thấy mọi người an tĩnh lại, liền chỉ huy người của hiệp hội, đoạt vũ khí của kẻ phản loạn -- trong trò chơi vũ khí cần phải trang bị ở trên người mới có thể phát huy năng lực.

https://thuviensach.vn

Kẻ phản loạn bị dỡ vũ khí tương đương với một người bình thường, đương nhiên cũng không phải tất cả mọi người phối hợp như vậy, nhưng hiện tại hiệp hội chiếm cơ trên, vũ khí vừa bọn họ rất nhanh bị cưỡng chế dỡ xuống.

Băng phu nhân hừ lạnh một tiếng, nhìn Lục Cảnh Nhiên nói: "Dù bắt được chúng tôi thì thế nào, kế hoạch vá trời đã đổ vỡ, trừ phi các người có thể lập tức luyện thành đá ngũ sắc, nếu không cuối cùng vẫn là chúng tôi thắng."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Chúng tôi đã tìm được phối phương luyện đá ngũ sắc, hơn nữa lấy được máu lão hổ trong cảnh Hư Vô."

Băng phu nhân nhếch khóe miệng, lộ ra núi cười trào phúng: "Đừng có mà ở đây mê hoặc lòng người, đừng cho là tôi không biết, đá ngũ sắc cần dùng năm loại nguyên liệu, các người còn thiếu một loại, đúng không?"

Thấy Lục Cảnh Nhiên nhấp đôi môi không lên tiếng, cô ta càng thêm đắc ý: "Tên lông vũ trắng đúng không? Nguyên liệu màu trắng, trong trò chơi căn bản không có."

Cô ta vừa mới dứt lời, tất cả người chơi đều nhận được một phong bưu kiện của hệ thống. Thời Yên nhấn vào xem, phát hiện hệ thống gửi cho gọi một thứ tên là "Vé tàu thuyền Noah", nếu cuối cùng kế hoạch vá trời thất bại, người chơi giữ vé tàu có cơ hội bước lên con thuyền Noah, tránh mạt thế.

Mà vé tàu trong truyền thuyết kia, chính là một cái lông chim màu trắng tên là "Lông vũ trắng".

"....." Thời Yên cầm lông chim, nhìn về phía Băng phu nhân bị đóng băng, "Cô đây là, trị liệu có độc bên địch, chiến hữu, bên tôi."

Băng phu nhân: "....."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 61: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (15)

Lấy được nguyên liệu cuối cùng, Lục Cảnh Nhiên một lát cũng không chậm trễ, bắt đầu luyện chế đá ngũ sắc. Trong trò chơi, mỗi người chơi đều có một lò luyện thạch, Lục Cảnh Nhiên lấy lò luyện thạch của mình ra, bỏ máu lão hổ, hoa hữu tiền, lam điểm thạch, nước Bích Khê từng cái vào, cuối cùng bỏ lông vũ trắng, động tác của anh có chút chần chờ.

Căn cứ ghi chép《 Trên dưới năm nghìn năm 》, bốn nguyên liệu trước đều chỉ là vật dẫn, lượng cần dùng cũng không nhiều, lông vũ trắng tựa hồ mới là nguyên liệu luyện đá ngũ sắc quan trọng nhất. Nhưng bên trên cũng không ghi lại cần bao nhiêu lông vũ trắng.

Ngay trước lúc bỏ lông vũ trắng của mình vào, hệ thống đột nhiên lại bắn ra tới một tin tức, Lục Cảnh Nhiên thoáng sửng sốt, click mở xem.

Phong bưu kiện lần này là phong bưu kiện giọng nói, vừa click mở, tất cả mọi người nghe thấy được giọng nữa ta móc quen thuộc: "Hệ thống nhắc nhở, tỷ lệ luyện thành đá ngũ sắc chỉ có 50%, nếu luyện thất bại, toàn bộ nguyên liệu bỏ vào đó đều mất hết. Mỗi người chỉ có một lông vũ trắng, sau khi biến mất hệ thống sẽ không phát bổ sung."

Sau khi cô ấy nói xong, tất cả mọi người đều sửng sốt, ý này là, nếu luyện thạch thất bại, không chỉ có thế giới đón nhận chung kết, người chơi mất lông vũ trắng cũng sẽ mất đi cơ hội sống sót cuối cùng.

https://thuviensach.vn

Mấy người chơi nhỏ giọng nghị luận, Thời Yên cầm lông vũ của mình, đi đến bên cạnh Lục Cảnh Nhiên, nhìn an nói: "Không sao, nếu thất bại, lông vũ của em cũng cho anh."

Tiểu Hỉ theo sát sau đó nói: "Lông vũ của em cũng cho anh dùng."

Hạ Chanh bất đắc dĩ xoa xoa tóc mình, cũng đem lông vũ của mình ra: "Được rồi được rồi, lông vũ của tôi cũng nộp lên, 50% cơ hội, luyện nhiều lần thế, ắt có một lần sẽ thành công mà."

Caroline cũng giao lông vũ của mình cho Lục Cảnh Nhiên, sau đó nhìn về phía Vưu Lý, tựa hồ đang thúc giục anh ta mang lông vũ lại lại đây. Vưu Lý đứng tại chỗ chậm chạp không nhúc nhích, thần sắc khác lạnh lùng dĩ vãng.

Lục Cảnh Nhiên nhìn anh ta trong chốc lát, mở miệng nói: "Tiết lộ tin tức của chúng tôi cho kẻ phản loạn, chính là anh đúng không."

Anh thốt ra lời này xong, mấy người tổ công lược đều có chút sững người, Caroline ngày thường tổ đội với Vưu Lý nhiều nhất, trước hết kinh ngạc nói: "J, anh đang đùa đúng không, ngày thường tuy Vưu Lý ít nói, nhưng cũng sẽ không làm ra chuyện bán đứng chúng ta đâu?"

"Là tôi." Vưu Lý bình tĩnh nói ra hai chữ này. Lục Cảnh Nhiên không có nhiều phản ứng, Caroline lại cảm thấy mình bị phản bội một cách trần trụi: "Vưu Lý, vì sao anh phải làm như vậy?!"

Vưu Lý không trả lời câu hỏi của cô ta, mà nhìn Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi gia nhập tổ công lược chỉ là xuất phát từ tò mò về anh, theo cá nhân tôi mà nói, thế giới hủy diệt hay không, tôi đều không thèm để ý. Sau khi khôi phục ký ức trong trò chơi, tôi đã điều tra tình huống của đội đặc sách, mấy người chấp hành rất nhiều nhiệm vụ nguy hiểm, cũng tiếp xúc không ít tội phạm cực kỳ tàn ác, nhưng dù vậy, anh vẫn muốn cứu vớt thế giới này ư?"

https://thuviensach.vn

Đây vốn là một thế giới hết sức tệ hại.

"Vả lại cái gì là tín ngưỡng mãi trong lòng anh? Chính nghĩa trong lòng anh?" Nói tới đây, trong miệng Vưu Lý rõ ràng trào phúng.

Chính nghĩa, chỉ có trẻ con ở nhà mới có thể dùng hai chữ này.

Lục Cảnh Nhiên nhìn anh ta, trong ánh mắt không có hận ý hay phẫn nỗ khi bị phản bội, chỉ có kiên định: "Bởi vì còn có người tôi để ý sống trên thế giới này."

Người nhà của anh, bạn bè, đồng nghiệp, có có Thời Yên nữa.

Có lẽ ánh mắt anh quá mức nóng rực, Vưu Lý mím chặt khóe miệng, không mở miệng nữa. Lục Cảnh Nhiên cầm lông vũ trắng của mình bỏ vào lò luyện thạch.

Tất cả mọi người nín thở ngưng thần nhìn chăm chưa vè phía anh, phảng phất thành bại chỉ trong một bước này. Một giây, hai giây, lò luyện thạch không biểu hiện thành công hay thất bại, mà là giọng nữ hệ thống máy móc vang lên lần nữa: "Thao tác không hợp lệ, luyện đá ngũ sắc cần đồng thời 36501 lông vũ trắng."

Hiện trường lại lần nữa ồn ào.

Tương truyền, Nữ Oa thu thập đất Ngũ Sắc luyện thành 36501 cục đá vá trời, trong đó 36500 khối dùng để vá trời, một cục cuối cùng, Nữ Oa phong ấn tu vi một vạn năm của mình trong đó, trấn áp ở đỉnh núi Thiên Đài.

Một cục cuối cùng ngụ ý, chính là

tự mình hy sinh.

https://thuviensach.vn

Băng phu nhân bị đông cứng ở một bên vẫn luôn không sức sống lúc này bỗng cười lớn, cô ta nhìn Lục Cảnh Nhiên, trong mắt tràn đầy ánh sáng nắm chắc thắng lợi: "Kế hoạch vá trời sẽ không thành công, bọn họ sẽ không giao lông vũ trong tay cho anh, ha ha ha ha ha!"

Ở trong tiếng tiếng cười của Băng phu nhân, hiện trường ồn ào dần an tĩnh lại, Thời Yên nhìn thần sắc do dự của mọi người, tiến lên một bước nói: "Chúng ta có, 50% cơ hội, thành công, nếu không luyện thạch, vậy cơ hội thành công, chính là con số không."

Đạo lý này mọi người tự nhiên đều hiểu, nhưng nếu thất bại, đó chính là thua trận hết thảy.

Hiện trường yên lặng một cách áp lực, Băng phu nhân lại lần nữa không nhịn được nở nụ cười: "Thấy chưa, đây là con người các người muốn bảo vệ, bọn họ trước nay đều là dối trá và ích kỷ như vậy, bọn họ có thể hy sinh người khác, nhưng tuyệt sẽ không hi sinh bản thân!"

Hàm Lục Cảnh Nhiên căng chặt, trong khoảng thời gian ngắn cũng không có đối sách gì hay, Thời Yên còn muốn động viên mọi người thì nghe được hòm thư của Lục Cảnh Nhiên "đinh" một tiếng, truyền đến nhắc nhở một tin tức mới.

Người gửi thư là một người chơi lạ, avatar nhìn qua là một cô gái, Lục Cảnh Nhiên click mở bưu kiện, bên trong có một cây lông vũ, cùng một đoạn giọng nói của cô gái: "Anh trai, lông vũ của em cho anh, hy vọng anh cứu bố mẹ em, cả cún con nhà em nữa."

Thần sắc Lục Cảnh Nhiên thay đổi, như thể chỗ mềm mại trong lòng bị đánh trúng, theo sát, hòm thư của anh không ngừng truyền đến tiếng nhắc nhở, tất cả đều là người chơi xa lạ gửi lông vũ đến.

Nhìn con số không ngừng tăng lên trên hòm thư của Lục Cảnh Nhiên, đôi mắt Thời Yên bỗng nhiên nhuốm chút ghen tuông. Sau những con số

https://thuviensach.vn

lạnh năng này, là những trái tim ấm áp rực lửa.

Không bao lâu, Lục Cảnh Nhiên nhận được hơn 36501 bức thư, nhưng con số này cũng không dừng lại, còn đang không ngừng tăng lên.

Thời Yên rất cảm tạ những người chơi cô chưa bao giờ gặp mặt này, đồng thời, cũng cảm tạ những lời đay nghiến của Băng phu nhân.

Lục Cảnh Nhiên nhận được đủ lông vũ, không nhận bưu kiện nữa, hiện trường an tĩnh cực kỳ, cảm xúc của mọi người đều bị nhất cử nhất động tác động.

Trước khi bỏ lông vũ vào lò luyện thạch, Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía Vưu Lý, nói với anh ta: "Anh nói không sai, bởi vì nghề nghiệp của tôi, tôi đã thấy rất nhiều thứ tối tăm hơn người thường, cũng trải nghiệm lòng lòng vặn vẹo đáng ghê tởm như thế nào, nhưng đồng thời tôi cũng gặp được rất nhiều tấm lòng tốt đẹp."

Thế giới này tốt và xấu cùng tồn tại, thiện và ác song hành, mà con người sở dĩ còn có thể sống trên thế giới này, chính là bởi vì người thiện lương và tốt đẹp chiếm đại đa số.

Sau khi lông vũ vào lò luyện thạch, trên lò luyện thạch xuất hiện một đồng hồ đếm ngược, đây là thời gian lò luyện thạch cần tiêu phí.

Dựa theo quy tắc trong trò chơi, đá càng cao cấp, thời gian cần để luyện càng lâu, nhưng cục đá ngũ sắc đỉnh cấp này, hệ thống chỉ biểu hiện cần mười giây.

Theo con số biến hoá từ mười, trái tim mọi người cũng theo đó càng ngày càng đập nhanh, ngay lúc con số biến thành không, Thời Yên lại nghĩ tới bà nội kẻ quê, không biết còn cơ hội gặp bà một lần nữa không?

https://thuviensach.vn

Đếm ngược kết thúc, lò luyện thạch phát ra một trận ánh sách vàng, Lục Cảnh Nhiên mở nắp, một cục đá nhiễm năm dải màu lơ lửng bên trong, theo sát, nó tách thành với số khối trên bầu trời, tự động lấp đầu khẽ hở không trung.

"Chúc mừng, kế hoạch vá trời thành công."

Giọng nữ điện tử máy móc vang vọng toàn bộ trò chơi, một giây sau, người chơi bộc phát ra tiếng hoan hô đinh tai nhức óc.

Thời Yên hưng phấn ôm lấy Lục Cảnh Nhiên bên cạnh, hôn một cái lên mặt anh: "Chúng ta thành công rồi!!"

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt trong chớp mắt, trong mắt chợt lóe kinh ngạc và bối rối. Thời Yên còn ôm anh, đang vui vẻ siết chặt, Lục Cảnh Nhiên không nhịn được cong khoé miệng, ôm ép cô, in lên môi cô một nụ hôn.

Cảm ơn em, nữ thần may mắn của anh.

Sau khi rời khỏi trò chơi, thế giới khôi phục nguyên trạng, tất cả người chơi có siêu năng lực cũng mất đi năng lực của họ. Sau hôm nay, 《 Kế hoạch vá trời 》 cũng biến thành một trò chơi điện thoại bình thường, "trò chơi kế hoạch vá trời chân thật" chỉ xuất hiện bạn đêm kia không còn xuất hiện nữa.

Có điều vẫn có một vài thứ không giống, ví dụ như tất cả người chơi đều giữ lại ký ức lúc đó, nhưng cứ như hẹn trước, không ai đề cập chuyện này ở hiện thực.

Tiệm cắt tóc của Thu Ý, Thời Yên mới vừa gội đầu, ngồi ghế trên nhìn mình trong gương. Thu Ý gẩy gẩy tóc cô một cách tuỳ tiện, hỏi cô: "Muốn đổi kiểu tóc gì?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên lắc đầu, nói: "Không cần, tôi chỉ, cắt tóc mái."

Thu Ý nói: "Cô thử tóc xoăn không? Tóc cô uốn xoăn cũng đẹp, tôi lại nhuộm cho cô một màu khác, hiện tại làm thẻ hội viên của chúng tôi, nhuộm tóc có thể ưu đãi!"

"....." Thu Ý còn ở bên tai thao thao bất tuyệt đề cử màu tóc cho cô, ánh mắt Thời Yên kiên định nhìn anh, "Tôi chỉ, cắt tóc mái!"

"OK OK OK." Thu Ý ngoài miệng đáp như vậy, nhưng trong lòng vẫn muốn đôi kiểu tóc khác cho cô, "Tôi cảm thấy cô có thể tạo bất ngờ cho cảnh sát Lục nhà cô đấy, tin tưởng tôi, đổi tóc xoăn cá tính, lại trang điểm, bảo đảm lập tức ở trên giường bắt lấy anh ta."

..... Ở nơi nào bắt lấy anh cơ?

"Ông chủ mấy người ở đây không?" Một người phụ nữ nổi giận đùng đùng đi vào, nhìn một vòng trong tiệm, thấy Thu Ý đứng bên trong, "Đúng vậy, chính là anh, chính là anh nhuộm mái tóc này cho tôi! Lúc nhìn trong tiệm còn đỡ, đi ra ngoài dạo một vòng, bạn tôi đều nói trông già đi!"

Thu Ý nhìn tóc cô ta vài lần, nói: "Đâu có trông già đi, rõ ràng là kiểu tóc của cô không đúng, tôi nói đổi kiểu tóc cho cô, cô còn không nghe."

"Ha ha, anh còn lý luận? Anh chỉ là một thợ cắt tóc rởm, còn tưởng rằng mình là chuyện gia tạo mẫu nổi tiếng!"

Cô ta vừa nói, Thu Ý cũng nổi giận: "Cái gì mà thợ cắt tóc rởm? Cô biết tôi đã từng....."

Cứu vớt thế giới!

Lời nói đến bên miệng, Thu Ý lại nuốt trở vào, thôi thôi, thâm tàng bất lộ.

https://thuviensach.vn

Anh ta tìm một thợ cắt tóc nói chuyện với nữ khác hàng này, còn mình tiếp tục giúp Thời Yên cắt tóc mái, vừa cắt còn oán giận: "Sớm biết thế lúc trước đã không cứu vớt thế giới bỏ đi gì đó, nên để loại người này hủy diệt hết!"

Thời Yên cười một tiếng, túi xách đặt ở đầu gọi truyền ra tiếng chuông điện thoại.

Cô lấy ra nhìn, là Lục Cảnh Nhiên gọi tới.

Khóe miệng cong lên, cô bắt máy: "Lục Cảnh Nhiên?"

"Là anh." Giọng Lục Cảnh Nhiên tựa hồ mang theo ý cười nhè nhẹ, anh ở đầu kia hỏi, "Đang làm cái gì thế?"

"Còn đang cắt tóc."

"À....." Lục Cảnh Nhiên lên tiếng, thanh âm nghe có vài phần xấu hổ cố tình che giấu, "Vừa rồi, trong cục cho anh nghỉ phép một tuần, không phải em nói muốn về quê thăm bà nội sao? Anh đi cùng với em."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 62: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (16)

Số điện thoại Lục Cảnh Nhiên là Thời Yên thêm vào sau khi kế hoạch vá trời thành công. Hai ngày trước Lục Cảnh Nhiên rất bận, sau khi thêm số cũng chỉ gửi mấy tin nhắn ngắn ngủi cho cô, không nghĩ tới hôm nay anh gọi điện thoại tới, còn nói muốn cùng cô đi thăm bà nội.

Thời Yên đương nhiên sẽ không cự tuyệt, cô đáp "vâng", đầu kia điện thoại Lục Cảnh Nhiên nói: "Em gửi số chứng minh, anh đi mua vé tàu."

Sau khi Lục Cảnh Nhiên cắt đứt điện thoại, liền gửi số chứng minh của mình cho Thời Yên, trước đó Thời Yên đã mua vé, vì ngồi cùng Lục Cảnh Nhiên, cô lại trả lại vé, một lần nữa mua hai tấm.

Thấy toàn bộ hành trình thao tác của cô Thu Ý ở bên cạnh tấm tắc hai tiếng: "Trò chơi này chơi đến thật giá trị, còn kiếm được một người đàn ông."

Thời Yên thu hồi điện thoại, cổ vũ anh ta trong gương: "Cố lên, anh cũng có thể."

Thu Ý: "....."

Ngày xuất phát, Lục Cảnh Nhiên lái xe tới dưới nhà Thời Yên, đón cô tới nhà ga. Bởi vì tính toán ở quê vài ngày, Thời Yên còn đeo một cái ba lô, bên trong có vài bộ quần áo mùa hè.

https://thuviensach.vn

Lên xe, cô thấy trên ghế sau Lục Cảnh Nhiên bỏ mấy túi đồ đóng gói đẹp đẽ, tò mò hỏi anh: "Mấy cái này là cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh nghĩ đi thăm người già, vẫn nên mang chút thực phẩm chức năng tốt hơn."

Thời Yên nhìn quà cáp trên ghế sau một lát, lại nhìn Lục Cảnh Nhiên bên cạnh, cười khúc khích: "Anh như vậy, giống như đi gặp người lớn trong nhà."

Bên tai Lục Cảnh Nhiên nổi lên một tầng đỏ ửng khả nghi, anh ho khan một tiếng, nói với Thời Yên: "Thắt đai an toàn vào, chúng ta phải xuất phát rồi."

"Vâng, cảnh sát Lục." Thời Yên thắt đai an toàn, cười lên tiếng.

Ngồi tàu đến thành phố bà nội Thời Yên cần hơn hai tiếng, sau khi xuống tàu, còn phải ngồi gần một tiếng ô tô mới có thể đến quê.

Nơi này gần bờ biển, trong không khí mang theo mùi ẩn ướt đặc trưng. Thời Yên đã gọi điện thoại cho bà nội, nói hôm nay sẽ tới, bà nội cũng ở nhà chờ cô.

Lục Cảnh Nhiên xách theo quà tặng bà nội Thời Yên, đi trene đường nhỏ ở quê, không kìm được cảm thán: "Không khí nơi này thật tốt."

"Ừm, nhưng anh ở chỗ này, một thời gian, thì sẽ nhớ, nhanh và tiện ở thành phố."

Lục Cảnh Nhiên mỉm cười, xem như cam chịu cách nói của cô. Có điều quê bà nội Thời Yên cũng xây dựng tương đối tốt, xuyên qua một con đường nhỏ là có thể thấy đồng ruộng mênh mông bát ngát, một bên cánh đồng là những ngôi nhà ngói đỏ ngói trắng xây dựng chỉnh tề.

https://thuviensach.vn

Nhà cửa đều là mỗi nhà một cổng, một tầng đến ba tầng đều có, Thời Yên dẫn anh đi đến trước một ngôi nhà một tầng, đẩy cổng đi vào.

Diện tích căn nhà không lớn, nhưng trồng các loại thực vật, toàn bộ căn nhà có vẻ sức sống bừng bừng. Thời Yên gọi một tiếng vào trong cửa: "Bà nội."

Cửa phòng lập tức bị đẩy ra, một bà lão tóc hoa râm từ bên trong đi ra. Tuy rằng lớn tuổi, nhưng tinh thần bà nhìn qua rất tốt, nhìn thấy Thời Yên, liền cười đến không khép miệng được: "Là Yên Nhi đã về rồi."

Thời Yên thấy bà nội, hốc mắt có chút phiếm hồng, cô đi lên ôm bà, có vài phần làm nũng nói: "Dạ, bà nội, con về thăm bà."

Bà nội cười vỗ lưng cô, vừa nâng mắt, lúc này mới thấy Lục Cảnh Nhiên đi theo phía sau Thời Yên.

Lục Cảnh Nhiên cao gần mét chín, trông rất đẹp trai, vừa rồi một đường đi theo Thời Yên tới đây đã khiến cho vô số người dân ghé mắt, hiện tại bà nội Thời Yên nhìn thấy anh cũng theo bản năng mà sửng sốt.

Lục Cảnh Nhiên thấy bà nhìn mình, có chút khẩn trương mà đứng thẳng hơn, nếu không phải hiện tại hai tay anh xách đầy đồ vật, nói không chừng sẽ kính chào bà theo nghi thức quân đội: "Chào bà nội, cháu là Lục Cảnh Nhiên ạ."

Bà nội buông Thời Yên ra, đi đến trước mặt Lục Cảnh Nhiên, nhìn người đàn ông cao lớn này: "Chào cháu, cháu trai, cháu là bạn trai Yên Nhi nhà chúng ta?

Lục Cảnh Nhiên che giấu khụ một tiếng, nói: "Không, không phải, cháu là bạn cô ấy."

https://thuviensach.vn

"À....." Bà nội Thời Yên không mấy tin được, cũng đi theo cháu gái bà đến tận đây rồi, làm sao mà không phải bạn trai, "Nào nào nào, vào phòng ngồi đã."

"Dạ." Lục Cảnh Nhiên đi theo Thời Yên đi vào trong phòng, Thời Yên liếc anh, bên miệng treo một nụ cười nghiền ngẫm. Lục Cảnh Nhiên lại khụ một tiếng, hỏi cô: "Sao vậy em?"

Thời Yên nói: "Vì sao nói với bà nội, không phải bạn trai em?"

Lục Cảnh Nhiên dời ánh mắt nói: "Vốn dĩ..... Còn không phải."

Ba chữ cuối cùng anh nói rất nhẹ, có điều Thời Yên vẫn nghe tiếng. Cô cố ý bĩu môi, chỉ trích anh: "Nhưng anh hôn em rồi mà!"

Bà nội Thời Yên đi tới, nhìn cô hỏi: "Yên Nhi, vừa rồi con nói cái gì?"

Thời Yên nói: "Không có gì ạ, chính là anh ấy nói, có chút muốn ăn khoai lang của bà!"

Bà nội cười ha ha chọc cái trán của cô, bảo cô: "Bà thấy là cái con mèo tham ăn con muốn ăn, trong nhà còn dư một chút, bà đi luộc khoai lang cho hai đứa."

Lục Cảnh Nhiên vội ngăn cản bà: "Không cần phiền toái đâu ạ, vẫn là tự tụi cháu làm cho ạ."

Bà nội cười nói: "Luộc khoai thôi, có gì phiền đây, hai đứa cứ ngồi, lập tức chín ngay ấy mà."

Bà nội Thời Yên không nói lời nào mà tới phòng bếp, Lục Cảnh Nhiên đặt quà lên bàn, chỉ chớp mắt, liền thấy Thời Yên ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm mình.

"Anh còn chưa, trả lời vấn đề của em đây." Cô nói.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên đỏ bên tai, quay đầu đi không nhìn cô: "Đó là ở trong trò chơi, không tính gì hết."

"À." Thời Yên bỗng nhiên ôm lấy anh, hôn một cái lên mặt anh, "Vậy như vậy tính chưa?"

Lục Cảnh Nhiên ngẩn ra trong chớp mắt, sau đó theo bản năng nhìn phía phòng bếp, mang theo vài phần trách cứ nói với Thời Yên: "Em như vậy, lỡ may bị bà nội thấy làm sao bây giờ?"

Thời Yên cười nói: "Vậy bà khẳng định rất vui, nhà chúng em, vẫn luôn lo lắng em, không gả đi được."

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc trong chốc lát, chỉ có thể bất đắc dĩ mà lắc đầu. Thời Yên không thuận theo không buông tha hỏi: "Vậy hiện tại, anh là bạn trai em sao?"

Lục Cảnh Nhiên vốn muốn tìm thời cơ thích hợp, chính thức thổ lộ với cô, nhưng ở dưới cái nhìn sáng quắc chăm chú, đành phải thỏa hiệp nói: "Phải, bạn gái của anh."

Một tiếng "Bạn gái" này khiến lòng Thời Yên ngọt ngào, cô vui vẻ cong khóe miệng, lại lén hôn anh một cái.

"Được rồi, đừng náo loạn, đợi chút bị bà thấy thật đấy." Lục Cảnh Nhiên xoa tóc Thời Yên, kéo cô khỏi người mình.

Ngoài cổng có rất nhiều hàng xóm láng giếng tụ tập đến xem náo nhiệt, bọn họ đều nghe nói nhà bà nội Thời Yên có một người đẹp trai đến, đặc biệt chạy tới xem.

Bà nội Thời Yên bỏ khoai lang vào nồi luộc, vừa ra đã bị người bên ngoài gọi lại: "Bà nội Từ, người tới nhà bà, là cháu rể ạ?"

https://thuviensach.vn

Bà bộ Thời Yên đi qua, vui tươi hớn hở nói: "Còn không phải sao."

Hàng xóm láng giềng thấy bà khẳng định, đều khen: "Châu rể bà thật đẹp trai!"

Cô gái bên cạnh cũng nói: "Đúng vậy, vừa cao vừa đẹp trai, anh Thái Ninh cũng kém anh ấy!"

Anh Thái Ninh trong miệng cô ấy chàng trai đẹp trai nhất trong thôn, còn đọc không ít sách, rất nhiều cô gái đều xem anh ta là người tình trong mộng.

Bà nội Thời Yên nghe xong, cười nói: "Người ta là thành phố lớn tới, tự nhiên là không thể so, có điều thằng bé Thái Ninh cũng không tồi, cháu cố lên nhé?"

Cô gái lập tức xấu hổ đến đỏ mặt. Thời Yên ngồi ở trên sô pha, hai mắt nhìn ra bên ngoài, quay đầu nói với Lục Cảnh Nhiên: "Vẻ đẹp của anh kinh động toàn thôn."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Bà nội Thời Yên bắt chuyện với hàng xóm xong, khoai lang cũng luộc chín, bà bưng khoai lặng lên, lại đi thu xếp cơm tối.

Lục Cảnh Nhiên không có mặt mũi để một mình bà bận việc, liền vén tay áo lên tới phòng bếp giúp bà.

Buổi tối bà nội lại hái dưa gấu nhà trồng, bổ sẵn bưng lên: "Yên Nhi này, phòng của con và Cảnh Nhiên bà đã chuẩn bị tốt, đợi lát nữa hai đứa ăn dưa hấu thì đi ngủ nhé, bà đi nghỉ ngơi trước."

Thời Yên sửng sốt, gọi bà lại: "Bà nội, bà chỉ chuẩn bị một phòng ạ?"

https://thuviensach.vn

Bà nội nói: "Đúng vậy, con không nói con muốn dẫn người về. Có điều bà lấy hai cái chăn bông, hai đứa có thể ngủ dưới đất."

"....." Sao cô lại cảm thấy bà nội chính là cố ý nhỉ.

Bà nội nói xong, liền trở về phòng mình, còn đóng cửa. Thời Yên cầm lấy dưa hấu ăn một miếng, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Ờ thì, chúng ta, tạm chấp nhận một chút đi."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Đây không phải lần đầu tiên Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên ngủ cùng một phòng, lúc trước khi bảo vệ cô, bọn họ cũng cùng ăn cùng ở, sau đó cũng ngủ chung ở phòng nghỉ cục cảnh sát, nhưng trước mặt người nhà Thời Yên, Lục Cảnh Nhiên vẫn có chút không được tự nhiên.

Bà nội Thời Yên sắp xếp cho họ căn phòng rất lớn, có điều bên trong chỉ có một chiếc giường. Lục Cảnh Nhiên đơn giản trải chăn chiếu dưới đất, đang chuẩn bị nằm xuống, liền thấy Thời Yên ôm chăn, cũng chuyển xuống dưới đất.

Anh sửng sốt một chút, hỏi cô: "Em làm cái gì?"

Thời Yên nói: "Ngủ trên giường nóng quá, em muốn ngủ dưới đất."

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc trong chốc lát, dịch chăn chiếu mình đã trải sang một ít, lưu lại một chỗ cho Thời Yên.

Thời Yên lót chăn bông dưới đất, kéo chiếu xuống, nằm xuống bên cạnh Lục Cảnh Nhiên. Hai người rất gần nhau, trong bóng đêm có thể nghe rõ tiếng hít thở của nhau.

Tim Thời Yên đập hơi nhanh, vô nằm một lát thì không an phận: "Lục Cảnh Nhiên, anh ngủ chưa?"

https://thuviensach.vn

Bên cạnh an tĩnh trong chớp mắt, mới truyền đến tiếng nói trầm thấp dễ nghe của Lục Cảnh Nhiên: "Chưa."

"Em cũng chưa." Cô quay đầu, nhìn người bên cạnh, "Em cảm thấy bên anh, hình như mát hơn một ít."

Cô nói xong, xoay người tại chỗ, lăn đến bên cạnh Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Yên lại nhích lại gần anh, dán vào ngực anh nói: "Hình như mát hơn nhiều."

Thân thể Lục Cảnh Nhiên cứng ngắc, anh không cảm thấy mát mẻ, ang chỉ cảm thấy máu toàn thân đều khô nóng lên. Chóp mũi truyền đến mùi tóc của Thời Yên, anh mím chặt môi, như đang cật lực nhẫn nại cái gì.

"Lục....."

"Đừng nhúc nhích."

Thời Yên vừa mới nói một chữ, đã bị Lục Cảnh Nhiên ôm chặt chẽ vào lòng, lòng bàn tay anh nóng bỏng, cách vật liệu may mặc thiêu nóng làn da Thời Yên.

"Lục Cảnh Nhiên, anh nóng thế. Muốn bật điều hòa không?"

"Không cần." Tiếng nói của Lục Cảnh Nhiên từ đỉnh đầu truyền đến, "Em đừng lộn xộn là được."

Thời Yên an tĩnh trong chốc lát, dựa vào ngực anh nhướn khóe miệng: "Lục Cảnh Nhiên, em thích anh."

Cánh tay đặt cạnh sườn cô đột nhiên thu lại chặt hơn, cô có thể nghe được tiếng tim đập mạnh mẽ hữu lực từ ngực Lục Cảnh Nhiên ngực truyền

https://thuviensach.vn

đến.

"Anh cũng rất thích em." Sau một lúc lâu, một cái hôn khẽ dừng trên trán Thời Yên.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 63: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (Hết)

Thời Yên cứ như vậy ôm Lục Cảnh Nhiên ngủ cả đêm, ngày hôm sau tỉnh lại, Lục Cảnh Nhiên không ở bên cạnh, phòng tắm lại truyền đến tiếng nước"ào ào".

Thời Yên xoa mắt ngồi dậy, sờ đến kính gọng mới của mình, đeo lên mặt -- cặp kính mới Thời Yên hạ vốn gốc mua loại kính đắt nhất, cùng số độ, nhưng mỏng hơn trước rất nhiều

Cô đứng dậy đi đến cửa phòng tắm, gọi với vào trong: "Lục Cảnh Nhiên, anh đang tắm hả?"

Tiếng nước trong phòng tắm ngừng lại, tiếp theo truyền đến tiếng của Lục Cảnh Nhiên: "Ừ, bị em ôm ngủ một đêm, toàn thân đều là mồ hôi."

Thời Yên cười hai tiếng, nói với anh: "Anh tắm xong chưa? Em cũng muốn tắm."

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên để trần nửa người trên, chỉ mặc một cái quần đùi, đẩy cửa từ bên trong đi ra, "Em đi tắm đi."

Giờ này Thời Yên nào còn tâm trạng tắm rửa nữa, đương nhiên là thưởng thức thân thể Lục Cảnh Nhiên trước đã! Dáng người Lục Cảnh Nhiên rất đẹp, vai rộng eo hẹp, tam giác ngược điển hình, hơn nữa bởi vì huấn luyện trong thời gian dài, cơ bắp trên người cũng rất rắn chắn, khó trách tối hôm qua cô được bế lên, cảm thấy thoải mái như vậy.

https://thuviensach.vn

Chỉ là vừa nhìn kỹ thì sẽ phát hiện trên người Lục Cảnh Nhiên có không ít vết thương đậm nhạt khác nhau, xem hình dạng, vết dao vết súng đều có. Thời Yên ngưng mắt, đi lên xoa vết sẹo ở ngực anh: "Mấy cái này đều lưu lại, lúc chấp hành nhiệm vụ ạ?"

Tay Thời Yên lướt qua làn da để trần của mình, cơ bắp trên người Lục Cảnh Nhiên căng lại theo bản năng. Anh hơi nâng cằm, nói với Thời Yên: "Ừ, đều là chút bị thương ngoài da."

Thời Yên ngước mắt nhìn anh: "Đau không?"

Lục Cảnh Nhiên cười xoa đầu cô, nói: "Đồ ngốc, đã sớm không đau."

Thời Yên nói: "Lúc này, không phải anh nên nói, em hôn một cái sẽ không đau? Em xem trong TV, đều diễn, như vậy."

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt trong chớp mắt, đôi mắt thường xuyên lạnh lùng giờ phút này ôn nhuận như nước: "Vậy em hôn một cái?"

Được những lời này của anh, Thời Yên không chút khách khí nhích lên, hôn một cái lên ngực anh. Đôi môi cô khẽ lướt qua ngực mình, làm cho lòng Lục Cảnh Nhiên cũng ngứa theo.

Anh một tay ôm lấy eo Thời Yên, nhẹ giọng nói ở đỉnh đầu cô: "Chờ trở lại thành phố A, em cũng cùng anh đi gặp người trong nhà nhé."

"Được." Thời Yên nhếch khóe miệng, dựa vào ngực anh. Tiếng nói trung khí của bà nội Thời Yên đột nhiên từ bên ngoài truyền đến, còn kèm tiếng đập cửa "cốc cốc": "Hai đứa tỉnh chưa? Người trẻ tuổi đừng ngủ nướng, nên đi ra bên ngoài hít thở không khí mới mẻ."

Trong nháy mắt bà ngõ cửa, Thời Yên bật ra khỏi lòng Lục Cảnh Nhiên, bọn họ không khoá cửa, cô còn tưởng rằng bà nội sẽ trực tiếp từ bên

https://thuviensach.vn

ngoài tiến vào. Lục Cảnh Nhiên thấy phản ứng của cô, không khỏi nở nụ cười: "Mau đi tắm đi, tắm xong chúng ta ra ngoài đi dạo."

Không khí ở nông thôn trong lành, nơi này lại gần bờ biển, càng mát mẻ khó được. Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên tắm gió biển, ăn dưa hấu, hưởng thụ đồ ăn dân dã bà nội làm, trước khi đi một ngày còn bị bà nội kéo ra đồng, cùng đào khoai lang với bà.

Bà nội Thời Yên gửi cho Thời Yên khoai lang mới đào, khoai lang mới đào này mới là loại ăn ngon nhất. Nghĩ bọn họ sắp đi, bà nội lại dẫn theo bọn họ tự mình đi đào, sau đó mang về thành phố ăn.

Ngoài khoai lang, bà nội Thời Yên còn hái rất nhiều ra dưa và trái cây tươi ngon nhà mình, bảo bọn họ mang về. Lúc Lục Cảnh Nhiên tới, hai tay xách theo qua tặng bà nội, lúc rời đi, xách nhiều đồ hơn lúc đến vào lần.

Thời Yên thấy một mình anh không xách hết, bản thân cũng xách mấy thử trên tay, bà nội lại cảm thấy dường như còn chưa đủ, còn muốn cho bọn họ lấy thêm chút nữa.

"Bà nội, thật sự không xách nổi nữa rồi ạ, mấy thứ này, lần sau tụi con tới, thăm bà, xách tiếp được không ạ?"

Xem bọn họ xác thật bốn tay đều đầy đồ, bà nội đành phải thôi: "Lần sau gặp hai đứa, hẳn là ở trên hôn lễ của hai đứa rồi? Đến lúc đó bà mang vào thành phố cho con."

Thời Yên e lệ khụ một tiếng, không nói tiếp, Lục Cảnh Nhiên cười nói với bà nội Thời Yên: "Bà nội, như vậy chúng cháu đi trước, cảm ơn bà mấy ngày nay chiêu đãi."

Bà nội Thời Yên nói: "Cùng người trong nhà khách khí như vậy làm cái gì, bà đưa hai đứa tới nhà ga."

https://thuviensach.vn

"Không cần đâu bà, bà nghỉ ngơi đi, tự chúng cháu đi được." Lục Cảnh Nhiên thật vất vả khuyên bà, bảo bà về, sau đó xách theo bao lớn bao nhỏ cùng Thời Yên đi trên đường về.

Thời Yên lén nhìn anh một cái, ho khan một tiếng nói: "Ngại quá, bà em lớn tuổi, nên tương đối sốt ruột, chuyện kết hôn của em." Tuy rằng cô cũng là rất muốn kết hôn với Lục Cảnh Nhiên, có điều bọn họ mới ở bên nhau, đề cập chuyện kết hôn nhanh như vậy giống như đang ép hôn.

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, cũng không để ý: "Người nhà của anh, nói không chừng còn sốt ruột hơn bà nội."

"Thế ạ?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Chờ em gặp bọn họ sẽ biết."

Lục Cảnh Nhiên chỉ còn một ngày nghỉ phép cuối cùng, Lục Cảnh Nhiên nắm chặt thời gian nghỉ cuối cùng này, dẫn Thời Yên về nhà mình.

Bố Lục Cảnh Nhiên cũng là cảnh sát, hiện giờ đã về hưu, ở nhà trồng hoa nuôi chim, ngẫu nhiên cũng luyện võ thuật, mẹ thì là một nữ cường nhân, kinh doanh rất phát triển, hiện tại lớn tuổi, cũng không tới công ty nữa, cùng bố Lục Cảnh Nhiên ở nhà dưỡng già.

Thời Yên vì đi gặp bố mẹ Lục Cảnh Nhiên cha mẹ, lại đặc biệt đổi cặp kính áp trong cô không sao quen được, còn tô son môi Lục Cảnh Nhiên đưa cho cô. Vốn đang lo lắng bố mẹ Lục Cảnh Nhiên sẽ không thích mình, không nghĩ tới bố mẹ anh nhiệt tình một cách ngoài ý muốn, tính cách hoàn toàn khác Lục Cảnh Nhiên.

Bọn họ hiểu biết bối cảnh gia đình Thời Yên xong, hàn huyên không đến hai câu, đã chuyển đề tài tới khi nào đăng ký kết hôn, tựa hồ sợ đứa con dâu này chạy mất.

https://thuviensach.vn

Này cũng không thể trách bố mẹ Lục Cảnh Nhiên sốt ruột, rốt cuộc tuổi Lục Cảnh Nhiên như thế, mấy người bạn nối khố của anh đều đã sinh hai đứa, chỗ anh còn chẳng có đối tượng. Sắp xếp cho anh đi xem mắt, những cô gái đó vừa nghe đến công việc của anh, lập tức đánh trống rút lui, cho dù có đồng ý tiếp tục phát triển, Lục Cảnh Nhiên cũng không thấy thích.

Bọn họ làm cha mẹ buồn thối ruột.

Hiện tại thật vất vả Lục Cảnh Nhiên tự mình dẫn bạn gái về, người ta còn không chê anh làm nghề nghiệp nguy hiểm, đương nhiên phải nhanh chóng nắm chặt, nói không chừng ngày nào đó người ta đổi ý mất!

Thời Yên cứ như vậy không hiểu sao mà bị bố mẹ Lục Cảnh Nhiên dắt mũi, theo chân bọn họ thương lượng chuyện kết hôn. Lục Cảnh Nhiên ở một bên nghe, chỉ cười, cũng không nói lời nào.

Sau khi gặp mặt bố mẹ Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên lập tức trở về cảnh đội, Thời Yên cũng bắt đầu sửa chữa hiệu sách nhỏ của cô. Lần này hiệu sách của cô tai bay vạ gió, bị người ta thiêu chẳng còn gì, may mắn chính phủ bồi thường tổn thất của cô, để hiệu sách nhỏ của cô có thể lại thấy ánh mặt trời.

Chuyện hôn lễ của hai người dưới sự thúc giục của người nhà, cũng chính thức bắt đầu chuẩn bị. Bởi vì hai người đều tương đối bận, bọn họ tìm một công ty tổ chức hôn lễ đáng tin, giao tất cả mọi chuyện cho bọn họ xử lý, chỉ xác định một chút khi đưa ra phương án là được.

Đêm nay phải thống kê danh sách khách khứa tham dự tiệc cưới, sau khi Lục Cảnh Nhiên tan làm lập tức về nhà Thời Yên. Hai người ngồi trước bàn nước, Lục Cảnh Nhiên từ phía sau ôm lấy Thời Yên, xem cô đang làm thông kê trên bảng biểu: "Giản Bác này là ai?"

https://thuviensach.vn

Anh nhìn Thời Yên viết trên cột bạn chung của hai người, nhưng hình như anh không quen ai tên Giản Bác.

Thời Yên nói: "Chính là Thu Ý ấy, đây là tên thật của anh ta!"

"..... À." Anh còn tưởng rằng tên thật của anh ta là Tony cơ.

"Anh ta nói Thu Ý là tên một tiểu thuyết gia mà anh ta thích, còn cười nhạo em không có văn hóa."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô giây lát, nói: "Hiện giờ em nói chuyện rất lưu loát."

Thời Yên sửng sốt, lúc này mới phản ứng được, lời nói vừa rồi, hình như cô nói rất lưu loát!

"Có thể chính là sức mạnh tình yêu đấy!" Thời Yên ở trong lòng Lục Cảnh Nhiên cười hai tiếng, lại hỏi anh, "Đúng rồi, trò chơi vá trời lúc trước, các anh có điều tra công ty phát hành game không?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô nhướng mày, không trả lời. Thời Yên biết đây là ý đã điều tra, cô tò mò hỏi: "Công ty game có vấn đề không?"

"Chỉ là công ty game bình thường."

"Vậy trò chơi vá trời chân thật là ai làm?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Có thể là..... Thần đi."

"Thần?"

"Ừm, đây có lẽ là một lần kiểm tra của thần với con người, nếu tất cả mọi người không muốn giao lông vũ, như vậy con người sẽ hủy diệt."

"..... Thiệt hay giả?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cười hôn một cái lên môi cô, nhìn cô nói: "Anh bịa chuyện."

Thời Yên: "....."

Bởi vì động tác ngửa đầu của cô, hô hấp của Lục Cảnh Nhiên vừa lúc dừng trên cổ cô, Thời Yên xoay người ôm lấy anh, hỏi: "Tối nay ngủ ở chỗ em không?"

"Ừm....." Lục Cảnh Nhiên nhẹ nhàng vuốt ve má cô, cúi đầu hôn lên môi cô.

Đầu xuân, Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên chính thức tổ chức hôn lễ, hôn lễ đi qua, Lục Cảnh Nhiên xin thời gian nghỉ kết hôn, cùng Thời Yên đi hưởng tuần trăng mật.

Tuần trăng mật vừa hết một nửa, trong cục liền gọi điện thoại khẩn cho Lục Cảnh Nhiên, nói có sự kiện đột phát, cần đội đặc sách bọn họ ra tay.

Lục Cảnh Nhiên rất băn khoăn với Thời Yên, chẳng qua mệnh lệnh bên trên, anh cũng không thể không quay về. Thời Yên tự nhiên không vui, nhưng nếu mình lựa chọn Lục Cảnh Nhiên, cũng đã chuẩn bị tốt tâm lý này.

"Vậy anh mau đi đi, em cho anh mượn cái này." Thời Yên đưa cho Lục Cảnh Nhiên một cái nơ con bướm, giống hệt nơ con bướm lúc trước của cô trong trò chơi.

Lục Cảnh Nhiên nhìn nơ con bướm trên tay cô, có chút buồn cười hỏi cô: "Anh đi chấp hành nhiệm vụ, em cho anh mượn nơ con bướm làm cái gì?"

Thời Yên nói: "Cái nơ con bướm này là bùa may mắn của em, hiện tại cho anh mượn, nếu cho anh mượn, anh phải trả lại cho em."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt một chút, minh bạch nàng ý tứ. Trong lòng nảy lên vô số không nỡ và đau lòng, anh ôm lấy Thời Yên, nói bảo đảm bên tai cô: "Anh khẳng định sẽ trở về tự tay trả cho em."

Lục Cảnh Nhiên nói được thì làm được, sau nhiệm vụ trở về, tự tay trả lại nơ con bướm cho Thời Yên.

Sau khi biến thành người đã kết hôn, cảnh đội cũng không bởi vì thân phận đã kết hôn của anh mà giao ít nhiệm vụ, làm đội trưởng đội đặc sách, anh phải đối mắt với những nhiệm vụ nguy hiểm nhất. Mỗi lần, Thời Yên đều sẽ cho anh mượn nơ con bướm, sau đó Lục Cảnh Nhiên sẽ trở về, lại tự tay trả lại cho cô.

Tới tuổi về hưu, Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc rút lui khỏi cảnh đội, Thời Yên cũng rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra. Mấy năm nay Lục Cảnh Nhiên thu hoạch rất nhiều huân chương, nhưng vết thương trên người anh cũng tăng lên không ít.

Năm anh về hưu, con trai của anh và Thời Yên mới vừa tiến vào trường quân đội học tập, tuy rằng thường xuyên không gặp con trai có chút nhớ, nhưng để lại thế giới hai người của anh và Thời Yên, vẫn là khá tốt.

Hiện tại có thời gian, anh dẫn Thời Yên đi du lịch khắp nơi, bù lại những gì trước kia không thể. Mãi cho đến chín mươi tuổi, hai người lần lượt sống thọ và chết tại nhà.

【 Đinh! Phó bản 《 Hôm nay cũng phải nỗ lực cứu vớt thế giới 》 thông qua, đạt được 25 tích phân hệ thống, nam chính tặng 100 tích phân】

【Ảnh CG《 Hôm nay cũng phải nỗ lực cứu vớt thế giới 》giải khóa, xin lựa chọn một trương lưu trữ 】

Thời Yên nhìn những tấm ảnh lướt qua trước mặt cô, cảm thấy chức năng này của hệ thống không có tình người lắm: "Không thể thêm mấy tấm

https://thuviensach.vn

sao? Trẻ con mới làm lựa chọn, người trưởng thành phải làm hết."

【..... Chỉ có thể lựa chọn một tấm. 】

Thời Yên xi một tiếng, cuối cùng lựa chọn hình ảnh cô và Lục Cảnh Nhiên cùng mặc quân trang đánh quái.

【 Sắp thành lập thế giới sau, mời chuẩn bị sẵn sàng 】

Thời Yên vốn dĩ muốn hỏi còn lại bao nhiêu thế giới, lời nói còn chưa ra khỏi miệng thì đã một trận trời đất quay cuồng. Cảnh sắc trước mặt nhanh chóng biến hóa, cô nhắm mắt lại chờ choáng váng qua đi, sau đó mở mắt.

Lúc này cô đối diện gương, trong gương phản chiếu dung nhan tuyệt thế của cô.

【 Phó bản 《 Mary Sue phiền não 》 mở ra 】

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 64: Mary Sue Phiền Não (1)

Mary Sue phiền não? Tên truyện vừa nghe đã không đơn giản.

【 Thương thành hệ thống đã đổi mới, có thể chọn mua vật phẩm mới 】

Tiếng hệ thống làm Thời Yên hứng thú, cô đi xem xét một chút, vật phẩm khuyến mãi lần này là một thỏi son, màu sắc là..... hồng Mary Sue.

"....." Không thể trêu vào không thể trêu vào.

Thỏi son hồng Mary Sue giá gốc 200 tích phân, khuyến mại là 100 tích phân, tô lên sau hôn môi ai, người đó sẽ yêu bạn.

"....." Lợi hại như vậy sao, vậy trực tiếp đánh rồi đi hôn nam chính là qua ải rồi!

【 Thân, cửa ải nhiệm vụ của chúng ta không đơn giản như vậy đâu! 】

Thời Yên đang muốn mắng nó, trong đầu nhận được giới thiệu câu chuyện hệ thống truyền đến.

Cô, Thời Mỹ Lệ, là nữ sinh xinh đẹp nhất trường hỡ quý tộc siêu cao cấp. Bởi vì quá mức xinh đẹp, vô số nam sinh quỳ gối dưới gấu váy cô, mà trong số những người theo đuổi cô, nổi danh nhất phải kể đến ba người dưới đây --

https://thuviensach.vn

Trác Dụ Bân, được xưng tổng giám đốc tập đoàn Trác thị nắm giữ mạch kinh tế toàn cầu; Tô Thừa Duyệt, được xưng đại minh tinh đang nổi tiếng "người tình trong mộng của 1,3 tỷ thiếu nữ"; Chương Hướng Bạch, được xưng học trưởng ấm áp nhất trường học quý tộc siêu cao cấp, thân phận ngầm lại là thiếu chủ bang phái lớn nhất Trung Nghĩa Đường.

"..... Từ từ, mi dừng lại một chút cho ta." Giả thiết lấp lánh ánh vàng chấm phá chân trời qua đi, Thời Yên cảm thấy đầu mình hơi choáng, "Vậy Lục Cảnh Nhiên đâu? Lục Cảnh Nhiên là thân phận gì?"

【 Lục Cảnh Nhiên là huấn luyện viên võ thuật trong trường học quý tộc siêu cao cấp, là anh chàng nghèo lương một năm 1 tỷ. 】

Thời Yên: "....."

Quá OJBK.

【 Xin hỏi người khiêu chiến dừng lại hết chưa sao? Trở lại bình thường ta muốn tiếp tục truyền tống ký ức cho cô. 】

"..... Đến đây đi!" Thời Yên hiên ngang lẫm liệt nói.

Ba tháng trước Lục Cảnh Nhiên mới bỗng nhiên tới trường học của bọn họ, tuy rằng tiền lương ít ỏi, lương một năm chỉ có 1 tỷ, nhưng bởi vì bề ngoài anh tuấn và thân thủ tiêu sái, vẫn bắt được không ít trái tim tiểu thư quý tộc trong trường. Thời Yên cũng có hứng thú với anh, do đó bắt đầu tiếp cận anh.

Vốn tưởng rằng anh sẽ giống người đàn ông khác, vừa thấy mình thì ước gì có thể vì mình lên núi đao xuống biển lửa, không nghĩ tới Lục Cảnh Nhiên này cực kỳ không giống người thường, anh vậy mà không quan tâm mình.

https://thuviensach.vn

Thời Yên về ký túc xá càu nhàu với đám bạn cùng phòng, hai người liền đánh cược, xem Thời Yên có thể theo đuổi được Lục Cảnh Nhiên trong vòng một tháng hay không.

Thời Yên mãnh liệt theo đuổi Lục Cảnh Nhiên một tháng, sau đó thái độ Lục Cảnh Nhiên rõ ràng xuất hiện buông lỏng, nhưng một ngày trước khi anh chuẩn bị tiếp nhận Thời Yên, một bạn cùng phòng khác của Thời Yên là Diệp Nhu nói chuyện đánh cược của cô cho Lục Cảnh Nhiên. Sau hôm đó, thái độ của Lục Cảnh Nhiên dành cho Thời Yên còn lãnh đmaj hơn ban đầu.

"....." Đoạn cốt truyện này cô muốn chửi rất nhiều chỗ, cuối cùng nhìn xuống từng cái một, chỉ nhớ xem Diệp Nhu này là ai.

Mỗi trường học quý tộc đều sẽ một học sinh nghèo thi được bằng năng lực của chính mình, Diệp Nhu chính là người này. Bởi vì xuất thân ở gia đình bình thường, Diệp Nhu luôn có chút tự ti, có điều Thời Yên và hai bạn cùng phòng khác luôn đối xử với cô ta không tệ, không nghĩ tới, Diệp Nhu lại là bạch liên hoa khoác vẻ bề ngoài nhu nhược.

"Cho nên nhiệm vụ của ta, chính là tay xé Diệp Nhu, sau đó cùng Lục Cảnh Nhiên song túc song tê?"

【 Không đơn giản như vậy, còn nhớ ba người theo đuổi cô không? 】

"....." Đừng, đừng nhắc cô chuyện này, nhắc tới cô lại đau đầu

【 Hiện tại cô vẫn là Mary Sue hình thái không hoàn toàn, trước khi tốt nghiệp đại học cô cần phải giúp ba người bọn họ tìm được tình yêu đích thực, nếu không tốt ngày tốt nghiệp cô sẽ tiến hóa thành Mary Sue hình thái hoàn toàn. 】

"..... Mary Sue hình thái hoàn toàn, là như thế nào?"

https://thuviensach.vn

【 Mỗi ngày cô tỉnh dậy trên giường bốn vạn mét vuông, hơn nữa có một mái tóc bảy màu, lúc vui rơi mưa hoa anh đào, lúc không vui rơi mưa hoa hồng, lúc khóc thút thít, trong mắt còn sẽ chảy ra nước mắt kim cương. 】

..... Cầu mi mau im miệng!

Hệ thống an tĩnh, nội tâm Thời Yên lại thật lâu không thể bình tĩnh. Vì sao, vì cô lại xuyên đến tiểu thuyết JB ngốc như vậy!

Vì! Cái! Gì!

Một mình cô ngồi trong ký túc xá mười phút, rốt cuộc khiến lòng bình thản một chút. Đứng lên nhìn mình trong gương, xác thật xinh đẹp hơn những thế giới trước, cái mũi cao hơn, đôi mắt to hơn, môi cũng giống như gợi cảm hơn.....

Từ từ, môi? Có phải cô quên mua son rồi không?

Đi hệ thống Thương thành mua thỏi son khuyến mại Mary Sue, Thời Yên quyết định đi ra tiệm nhuộm lại tóc trước -- tóc cô hiện nay chưa phải bảy màu, nhưng cũng không phải thuần màu đen, mà là một loại..... Ngũ thải ban lan hắc.

Ngũ Thải Ban Lan: 5 màu: vàng, xanh, đỏ, trắng, đen.

Không chấp nhận được màu tóc này Thời Yên lấy túi xách hàng hiệu của mình, đi ra toà nhà ký túc xá.

Trường học quý tộc siêu cao cấp nayg, từ nhà trẻ đến đại học đầy đủ mọi thứ, chiếm địa diện tích sắp bằng một quốc gia nhỏ. Trong trường học bệnh viện ngân hàng công viên nhà ăn trung tâm thương mại một cái không thiếu, Thời Yên ra khỏi ký túc xá thì tới trung tâm thương mại.

https://thuviensach.vn

Tìm được một tiệm cắt tóc bên trong, cô bảo nhân viên cửa hàng muốn nhuộm tóc, nhưng mà thợ cắt tóc nói cái gì cũng không chịu nhuộm chho cô: "Một mái tóc đẹp như vậy, vì sao muốn nhuộm thành màu đen cơ chứ! Tôi sẽ không làm chuyện phí phạm của trời, tuyệt không!"

Thời Yên: "....."

Cuối cùng không thể khuyên phục anh cắt tóc, Thời Yên tự lên tầng mua thuốc nhuộm, sau đó mang về ký túc xá tự nhuộm.

Dựa theo hướng dẫn trên thuốc nhuộm, Thời Yên co như thuận lợi nhuộm mái tóc của mình về màu đen, sau khi nhuộm xong, thoạt nhìn quả nhiên thuận mắt hơn nhiều.

Hôm nay là thứ bảy, hai người trong ba người bạn ký túc xá ra ngoài chơi, người còn lại đi thư viện, chỉ có một mình cô ngủ đến vừa rồi mới rời giường.

Hiện tại có chút ăn không ngồi rồi, Thời Yên muốn tới võ quán nhìn Lục Cảnh Nhiên, thuận tiện giải thích chuyện đánh cược với anh.

Cô chọn một cái váy trong tủ quần áo, lại xử lý tóc mình một chút, cuối cùng, lấy thỏi son Mary Sue.

Nếu giải thích không thành thì bá vương ngạnh thượng cung!

Sau khi tô lên, Thời Yên phát hiện màu son Mary Sue cũng khá xinh, cô bỏ thỏi sn vào túi, khẽ hát đi tìm Lục Cảnh Nhiên.

Bởi vì trường học quá lớn, cho nên còn có ô tô đặc biệt vì sinh viên thay đi bộ, Thời Yên không gọi xe, mà tìm chiếc xe đạp cộng hưởng. Không biết bởi vì trước nay chưa thấy người đạp xe đạp, hay bởi vì cô quá xinh đoẹ, dọc đường đi sinh viên đều kinh ngạc cảm thán nhìn cô.

https://thuviensach.vn

Sau khi tới võ quán, cô đỗ xe ở bên cạnh, xách túi đi vào. Bên ngoài võ quán có mấy nữ sinh cầm điện thoại đang chụp lén, không cần chụp, bọn họ chụp nhất định là Lục Cảnh Nhiên.

"Nhường một chút, nhường một chút." Thời Yên xuyên qua giữa bọn họ, tiến vào võ quán thì thấy bóng dáng đẹp trai mạnh mẽ rắn rỏi của Lục Cảnh Nhiên.

Anh mặc một cái áo luyện võ màu đen, đang sửa động tác cho học sinh, trên mặt anh không có biểu cảm dư thừa, lại cho người ta một cảm giác áp bách không giận tự uy.

Khó trách những thiên kim tiểu thư ngày thường đường hoàng ương ngạnh cũng chỉ dám cầm điện thoại ở bên ngoài chụp lén.

Thời Yên lại sửa tóc và quần áo của mình, nhấc chân đi đến bên cạnh Lục Cảnh Nhiên, còn chưa đi đến đã thấy Diệp Nhu bưng một cốc nước đi đến bên cạnh Lục Cảnh Nhiên đưa cho anh uống.

"....." Ha ha ha, tiểu bạch liên này, không phải nói đi thư viện sao? Chẳng lẽ học sinh giỏi thi vào bằng bản linh của mình ngay cả thư viện và võ quán cũng không phân rõ sao?

Phía trước Lục Cảnh Nhiên nhìn thoáng qua Diệp Nhu đưa nước, không duỗi tay nhận, lại đi chỉ đạo động tác của một học sinh khác. Diệp Nhu có chút xấu hổ đứng tại chỗ, trong lòng Thời Yên ngược lại rất thoải mái.

Cô gợi khóe miệng lộ ra một nụ cười, đi về phía Lục Cảnh Nhiên: "Huấn luyện viên Lục."

Lục Cảnh Nhiên nghe thấy tiếng cô thì quay lại nhìn cô một cái, sau đó coi như cô không tồn tại lại dời mắt đi.

https://thuviensach.vn

Thời Yên cũng không nản lòng, dù sao chuyện đánh cược là cô không đúng. Cô lại đi lên phía trước một bước, nhìn anh nói: "Huấn luyện viên Lục, hôm nay em tới xin lỗi anh, chuyện trước kia là em không đúng, có điều em theo đuổi anh cũng không phải bởi vì đánh cược, mà là em thật sự thích anh."

Cô thốt ra lời này xong, toàn bộ võ quán tựa hồ đều phát ra một trận hít khí lạnh. Nữ sinh ở bên ngoài chụp lén Lục Cảnh Nhiên châu đầu ghé tai, lẩm nhẩm lầm nhầm nói: "Nữ sinh này có phải đàn chị Mỹ Lệ?

Thời Yên ở thế giới này tên thật vẫn là Thời Yên, nhưng bởi vì lớn lên quá mỹ lệ, tất cả mọi người đều thích gọi cô là Mỹ Lệ.

"Không sai, chính là Thời Mỹ Lệ, phía trước theo đuổi huấn luyện viên Lục đã lâu, mình còn tưởng rằng chị ấy hấp dẫn, không nghĩ tới cả chị ấy cũng bị cự tuyệt."

"Oa, vậy chẳng phải mình càng không có cơ hội?"

"Cũng không nhất định, lỡ may huấn luyện viên Lục thích loại hình như chúng ta thì sao?"

Trong quán Lục Cảnh Nhiên không nghe thấy bọn họ châu đầu ghé tai, chỉ lạnh nhạt nhìn Thời Yên một cái, trách: "Nơi này còn có trẻ con, hy vọng cô chú ý lời nói của chính mình."

Học sinh của Lục Cảnh Nhiên phần lớn là học sinh tiểu học hoặc là học sinh trung học, cũng có nữ sinh cao trung sinh viên hướng về phía anh, nhưng đi theo anh học hai ngày đã bị tra tấn phải chủ động thôi học. Dần dần, cũng không có người dám tới.

Thời Yên há miệng thở dốc, còn muốn giải thích với anh gì đó, nào biết trên người đột nhiên nóng bỏng, là Diệp Nhu vừa rồi rót nước trà cho

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên đổ vào người cô. Nước trà hắt trên quần áo không chỉ có nóng, còn nhiễm ra mảng lớn vệt trà.

"A, xin lỗi xin lỗi, mình không cố ý." Diệp Nhu khẩn trương lấy khăn giấy, lau trên váy Thời Yên. Thời Yên bị nóng suýt một tiếng, cánh tay bị nóng đỏ lên.

Lục Cảnh Nhiên nhìn trên tay cô xuất hiện vết hồng, nhíu mày, Diệp Nhu khom ao, còn đang giúp Thời Yên lau quần áo.

"Không cần." Thời Yên kéo khoảng cách với Diệp Nhu, nhìn cô ta cười, "Tôi tự làm được."

Diệp Nhu vâng vâng dạ dạ nói: "Thật sự xin lỗi, mình thật sự không phải cố ý."

Thời Yên mỉm cười nói: "Không sao, không cần xin lỗi, về sau tôi gửi hoá đơn cho cậu, cậu đền tiền là được."

Diệp Nhu nghe cô nói vậy, liền ngây ngẩn cả người, sau đó dùng biểu cảm mau ra đây nhìn cô: "Váy của cậu chắc rất đắt, mình không có nhiều tiền như vậy."

Thời Yên nói: "Không vội, cậu có thể trả dần, tôi không thu lời."

Diệp Nhu mím môi, nhu nhược nói: "Mình biết cậu còn giận mình nói chuyện đánh cược cho huấn luyện viên Lục, nhưng mình cảm thấy các cậu như vậy là không đúng, mình cần phải nói cho anh ấy."

Thời Yên: "....."

Cái bạch liên hoa này có chút khả năng.

Quả nhiên Lục Cảnh Nhiên nghe đến hai chữ "đánh cược", liền thu hồi quan tâm không dễ phát hiện trên mặt, đi đến một bên tiếp tục chỉ đạo động

https://thuviensach.vn

tác học sinh. Thời Yên nhìn Diệp Nhu, nói với cô ta: "Việc nào ra việc đó, mặc kệ có chuyện đánh cược hay không, cái váy này cậu cũng phải trả. Còn có tôi bị bỏng, tiền thuốc men cậu cũng phải gánh vác, hợp lý quá mà?"

Diệp Nhu nhấp môi nhìn cô không trả lời, Thời Yên cũng không chờ cô ta đáp, trực tiếp xoay người rời đi. Lục Cảnh Nhiên không dấu vết mà nhìn bóng dáng cô rời đi, lại thu ánh mắt trở về, Thời Yên đi ra võ quán, vốn dĩ muốn đi bệnh viện xử lý vết bỏng, kết quả còn chưa đi xa, điện thoại trong túi vang lên.

Người gọi là một số lạ, Thời Yên ngẫm nghĩ, nhận điện thoại: "Xin chào."

"Chào cô, Thời tiểu thư, tôi là mẹ Trác Dụ Bân." Trong điện thoại truyền đến một giọng phụ nữ tự mang quý khí, "Không biết cô có thời gian gặp tôi không?"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 65: Mary Sue Phiền Não (2)

Mẹ Trác Dụ Bân? Vừa nghe danh hiệu này, Thời Yên tự động tưởng tượng ra một vở kịch.

"Thời tiểu thư, cô có thời gian không?" Có lẽ thấy Thời Yên chậm chạp không trả lời, mẹ Trác Dụ Bân hỏi lại lần nữa.

Thời Yên vội vàng đáp: "Có có, xin hỏi bác muốn gặp mặt ở đâu ạ?"

Mẹ Trác Dụ Bân nói: "Ở quán cà phê trong trường học các người đi."

"Dạ dạ."

"Một tiếng sau chúng ta gặp."

Thời Yên học trong trường quý tộc siêu cap cấp, không phải ai cũng có thể tùy tiện ra vào, nhưng Trác thị là một trong những đầu tư của trường học, mẹ Trác Dụ Bân đương nhiên có thể nghênh ngang tiến vào.

Thời Yên cũng không rảnh xử lý vết bỏng của mình, cô tới phòng y tế lấy thuốc bôi bỏng rồi vội vội vàng vàng bắt xe về ký túc xá thay quần áo. Nghĩ đến phải đi gặp mẹ Trác Dụ Bân, Thời Yên đặc biệt chọn một cái váy rẻ nhất trong tủ quần áo -- hy vọng mình mặc cái váy một trăm triệu có thể khiến mình trông giống cô gái xóm nghèo.

Thay quần áo xong cô bắt taxi tới quán cà phê. Bác tài trong trường học đều nhận ra cô, thấy cách ăn mặc của cô thì kinh ngạc nói: "Bạn học

https://thuviensach.vn

Mỹ Lệ, không nghĩ tới cháu mặc quần áo giản dị vẫn xinh đẹp động lòng người như vậy."

Thời Yên: "....."

Cảm ơn.

Từ trên xe xuống dưới, Thời Yên thấy một chiếc siêu xe đỗ ngoài quán cà phê, chắc là mẹ Trác Dụ Bân đã tới rồi, cô đi vào, thấy một người phụ nữ cả người tản ra quý khí ở vị trí gần cửa sổ, chung quanh người đó còn có ba vệ sĩ áo đen.

Cô đi về phía người phụ nữ, thử hỏi: "Chào bác, xin hỏi bác chính là mẹ Trác Dụ Bân ạ?"

Người phụ nữ nhìn cô một cách tìm tòi, gật đầu nói: "Là tôi, mời ngồi."

Thời Yên kéo ghế ngồi đối diện, ngồi xuống, người phụ nữ cũng không khách sáo với cô, trực tiếp rút ra một tờ chi phiếu từ trong ví dài tinh xảo, đẩy đến trước mặt cô: "Đây là năm trăm tỷ, xin cô nhận lấy."

Thời Yên: "....."

Thế giới này rốt cuộc lạm phát tới hoàn cảnh khiến người giận sôi nào rồi!

Cô hiện tại tin tưởng lương một năm 1 tỷ thật là một anh chàng nghèo.

Thời Yên nhìn chi phiếu năm trăm tỷ trên bàn, cực lực duy trì trấn tĩnh trên mặt: "Bác hy vọng cháu nhận lấy năm trăm tỷ này, sau đó rời con trai bác ạ?"

"Rời con trai tôi? Cô suy nghĩ cái gì?" Sắc mặt người phụ nữ biến đổi, rất kinh ngạc mà nhìn cô, "Năm trăm tỷ này là sính lễ Trác gia chúng tôi

https://thuviensach.vn

cho cô, hy vọng cô lập tức kết hôn với con trai tôi."

Thời Yên: "....."

Không phải đâu vị phu nhân này! Kịch bản không viết như vậy!

Người phụ nữ thấy biểu cảm không thể đoán được trên mặt cô, không duỗi tay lấy chi phiếu trên bàn, cười hừ một tiếng nói: "Như thế nào, là ngại tiền ít sao? Tôi có thể cho cô một tờ chi phiếu trống, cô muốn điền bao nhiêu thì điền bấy nhiêu."

"....." Muốn, muốn điền bao nhiêu, thì điền bấy nhiêu sao? Thời Yên nuốt nước miếng, có chút động tâm, nhưng trong đầu bỗng nhiên hiện lên Mary Sue hình thái hoàn toàn, khiến cô lập tức thanh tỉnh lại.

Không! Cô mới không cần biến thành bộ dáng ngớ ngẩn ấy đâu!

Cố nén nội tâm bi thống, Thời Yên móc ra một đồng xu 5 mao từ trong ví, tính cả tờ chi phiếu năm trăm tỷ kia, cùng đẩy trở lại trước mặt người phụ nữ: "Cho bác năm trăm tỷ lẻ 5 mao, xin con trai bác lập tức rời khỏi cháu."

Người phụ nữ: "......???"

"Cô có ý gì?" Bà ta kiêu căng nhìn Thời Yên. Thời Yên nói: "Không phải vấn đề tiền nong, cháu thật sự không kém bác chút tiền này, dù sao nhà cháu có mỏ."

Người phụ nữ: "....."

"Là cháu thật sự không thích con trai bác." Thời Yên bổ sung đầy đủ nửa lời nói còn lại.

Người phụ nữ nghe xong vô cùng khiếp sợ, tựa hồ không tin trên thế giới này còn có cô gái không thích con bà ta. Vẻ mặt bà ta thay đổi mấy

https://thuviensach.vn

lần, cuối cùng khôi phục cao ngạo quý khí mới đầu: "Thời tiểu thư, tôi biết Tô Thừa Duyệt và Chương Hướng Bạch cũng đang theo đuổi cô, nhưng Tô Thừa Duyệt có nổi tiếng như thế nào cũng chỉ là một con hát không ra gì, mà Chương Hướng Bạch, Trung Nghĩa Đường Chương gia cũng không phải bang phái đứng đắn, chỉ có con trai tôi Trác Dụ Bân mới là lựa chọn tốt nhất của cô."

Thời Yên khụ một tiếng, mở miệng nói: "Nhưng trên thế giới này không phải chỉ có ba người đàn ông đó."

Người phụ nữ sửng sốt, chợt như thể hiểu cái gì: "Thời tiểu thư không phải là chỉ, anh chàng nghèo lương một năm 1 tỷ trong trường cô chứ?"

Chuyện Thời Yên theo đuổi Lục Cảnh Nhiên ầm ĩ ồn ào huyên náo ở trường học, mẹ Trác Dụ Bân tự nhiên cũng nghe được, vốn cho rằng cô chỉ là tùy tiện chơi bời, hiện tại nghe ý tứ của cô, còn muốn tới thật?

Thời Yên không thể thấy người khác nói xấu Lục Cảnh Nhiên, lời người phụ nữ kia vừa thốt ra, cô không vui nói: "Lương một năm 1 tỷ có làm sao, nhà cháu có mỏ, cháu có thể nuôi anh ấy!"

Người phụ nữ mím môi, thu hồi chi phiếu trên bàn: "Hôm nay xem ra không thể thoả thuận được với Thời tiểu thư, cô lưu lại phương thức liên lạc của tôi, nghĩ thông suốt có thể gọi điện thoại cho tôi bất cứ lúc nào, lời nói hôm nay của tôi có hiệu lực vĩnh viễn."

Nói xong, bà ta giẫm lên giày cao gót mang theo nhóm vệ sĩ của mình rời đi. Thời Yên dựa vào ghế, nội tâm có chút kích động. Cô đã cự tuyệt một người phụ nữ năm trăm tỷ!

Chuyện này rất nhanh truyền khắp trường học, buổi chiều Diệp Nhu trở lại ký túc xá thấy Thời Yên một mình nằm ở trên sô pha, còn cố ý nhắc tới chuyện này với cô: "Mỹ Lệ, nghe nói hôm nay mẹ Trác tổng tới tìm cậu?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên lười biếng đáp "ờ", cả đôi mắt cũng không mở, nhìn qua cũng không muốn để ý tới cô ta.

Diệp Nhu lại hoàn toàn không thèm để ý thái độ của cô, phối hợp nói: "Vì sao cậu lại cự tuyệt bác ấy? Mình cảm thấy cậu và Trác tổng rất xứng đôi, Trác tổng trông rất đẹp trai, lại có thể năng lực, trong nhà còn có tiền như vậy."

Thời Yên nói: "Cậu thích anh ta như vậy thì cậu gả cho anh ta đi."

Diệp Nhu nghẹn một chút, cười khổ nói: "Người ta làm sao thấy được mình."

Thời Yên nhếch miệng cười, rốt cuộc mở mắt nhìn cô ta một cái: "Cho nên cậu cảm thấy, Lục Cảnh Nhiên sẽ coi trọng cậu, phải không?"

"Cậu..... Mình không phải ý đó." Hai má Diệp Nhu nổi lên một rặng đỏ ửng, một bộ thiếu nữ hoài xuân thẹn thùng.

Thời Yên từ trên sô pha ngồi dậy, nhìn cô ta nói: "Tôi nói với cậu này, người nghèo ấy, thì phải cố gắng học tập cho tốt, nỗ lực làm việc, đừng cả ngày nghĩ mấy thứ tình yêu nhàm chán, yêu đương, đó là tiêu khiển của kẻ có tiền."

Diệp Nhu mím môi không trả lời, Thời Yên chỉ cái túi đặt trên bàn, nói với Diệp Nhu: "Đây là cái váy bị cậu làm bẩn, tôi đã gọi tiệm giặt là đến lấy, nếu giặt sạch thì cậu đền tôi phí giặt là, giặt không sạch thì trả tôi 70% giá bán cái váy, đây là giá bạn bè."

Nói xong, cô bỏ mặc Diệp Nhu, trở về phòng mình. Diệp Nhu một mình đứng ở phòng khách, nhìn chằm chằm cái túi giấy logo nhãn hiệu đắt tiền, ánh mắt âm độc như một con rắn độc.

https://thuviensach.vn

Cô ta cầm cái túi lên rồi ném mạnh xuống đất cho hả giận, hận không thể giậm hai chân.

Một ngày nào đó, cô ta muốn khiến đám tiểu thư kiêu ngạo quỳ dưới chân cô ta khóc lóc!

Thời Yên trở về phòng, lại nằm trên giường ngủ, lúc chạng vạng cô bị một cuộc gọi đánh thức. Cô cầm điện thoại nhìn xem, hiện người gọi Trác Dụ Bân.

..... Hai mẹ con này thay phiên tìm cô rốt cuộc muốn làm gì!

Nghĩ đến mình còn phải tìm đối tượng cho Trác Dụ Bân, Thời Yên hít sâu một hơi, ngồi dậy nghe máy: "Chuyện gì?"

Đầu kia truyền đến giọng nói từ tính của Trác Dụ Bân: "Mỹ Lệ, ăn tối chưa?"

Thời Yên nói: "Chưa ăn."

Trác Dụ Bân tựa hồ cười một tiếng, sau đó nói: "Anh mời em đi ăn cơm, giờ anh đang ở ngoài ký túc xá của em."

"....." Thời Yên xỏ dép đi đến bên cửa sổ nhìn thoáng qua, thật đúng là thấy chiếc xe dài tổng tài chuyên dụng của Trác Dụ Bân, "Không phải bảo anh đừng tới trường tìm tôi à?"

Thanh danh Trác gia quá lớn, mỗi lần Trác Dụ Bân tới trường học tìm cô đều sẽ khiến cho học sinh cường thế vây xem, sau đó ngày hôm sau các loại tai tiếng của cô và Trác Dụ Bân sẽ bị tàn sát trên diễn đàn trường.

Dẫu bọn họ có thể không làm cái gì.

Trác Dụ Bân do dự một chút, người đàn ông nắm mạch máu kinh tế toàn cầu ở trước mặt Thời Mỹ Lệ lại trở nên cẩn thận: "Anh nghe nói hôm

https://thuviensach.vn

nay mẹ anh tới tìm em, em..... không sao chứ?"

"Tôi không sao, anh trở về đi."

Thời Yên nói không chút do dự, Trác Dụ Bân bị cô lãnh khốc vô tình đâm bị thương, lại vẫn không muốn từ bỏ: "Mỹ Lệ, anh muốn gặp em."

"....." Thời Yên cảm thấy cánh tay mình nổi da gà, cô thật sự không muốn gặp Trác Dụ Bân, nhưng nếu không nói rõ được với mẹ anh ta thì nói rõ với anh ta vậy! "Tôi ra ngay đây, anh chờ một chút."

Thời Yên cởi áo ngủ ra, thay một cái áo cộc tay và quần jean, lười buộc tóc, trực tiếp đi ra ngoài. Tài xế của Trác Dụ Bân thấy cô đi ra, lập tức giúp cô mở cửa xe, Thời Yên nhìn Trác Dụ Bân như cô vợ nhỏ ngồi bên trong, nhấc chân bước vào khoang xe.

"Mỹ Lệ, dù em mặc quần áo đơn giản cũng vẫn xinh đẹp động lòng người." Trác Dụ Bân nhìn thấy Thời Yên, trước không nói hai lời mà tâng bốc cô một lần. Thời Yên giật khóe miệng, đi thẳng vào vấn đề: "Trác Dụ Bân, hôm nay tôi đã nói rất rõ ràng với mẹ anh, tôi không thích anh, sẽ không gả cho anh, anh đừng tiếp tục lãng phí thời gian trên người tôi."

Trác Dụ Bân không nghĩ tới cô nói trắng ra như vậy, sắc mặt lập tức tái nhợt vài phần, anh ta nhẹ nhàng nắm tay, nhìn Thời Yên nói: "Mỹ Lệ, anh biết có thể anh chưa đủ tốt, nhưng anh sẽ nỗ lực làm được tốt nhất, anh tin tưởng một ngày nào đó em sẽ thay đổi tâm ý."

"..... Không phải, Trác tổng, tôi cảm thấy có thể anh không thấy rõ tình cảm thật sự của mình." Thời Yên phân tích, "Từ nhỏ anh đã ngậm thìa vàng sinh ra, người chung quanh ngoan ngoãn phục tùng anh, anh nghĩ muốn cái gì, tuỳ tiện là có thể hô mưa gọi gió, cho nên anh nhất thời không chấp nhận được sự thật tôi không thích anh. Đây không phải yêu, đây chỉ là lòng hư vinh của anh đang quấy phá thôi."

https://thuviensach.vn

Đôi mắt đen nhánh của Trác Dụ Bân tựa hồ nổi mưa rền gió dữ: "Mỹ Lệ, em có thể cự tuyệt anh, nhưng em không thể hoài nghi tình cảm của anh dành cho em! Anh từ đầu đến cuối vẫn nhớ rõ hương vị túi que cay em cho anh, đó là thứ anh thấy ngon nhất trên đời này!"

Thời Yên: "....."

Không phải, Trác đại tổng tài, ngày thường anh ăn cái gì vậy! Thảm như vậy sao!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 66: Mary Sue Phiền Não (3)

Xét thấy Trác Dụ Bân càng gàn bướng hồ đồ hơn mẹ anh ta, Thời Yên không tiếp tục nói chuyện với anh ta nữa, cũng cự tuyệt lời mời ăn tối. Lúc gần đi, Trác Dụ Bân đưa cho cô một cái túi, bên trong một chai rượu vang đỏ: "Mỹ Lệ, không phải em thích rượu vang đỏ sao? Đây là anh nhờ người thay anh thật vất vả tìm được, em cầm mà uống đi."

Thời Yên nhìn về phía túi giấy, xác thật là một chai rượu vang đỏ: "Thôi, không có công không nhận lộc, tôi không thể nhận đồ của anh."

Trác Dụ Bân nói: "Mỹ Lệ, dù không thành người yêu, chúng ta cũng là bạn bè mà? Đây cũng không phải đồ gì đắt tiền, coi như là trả túi que cay lúc trước của em."

"....." Như vậy cô chẳng phải là kiếm lời sao. Dưới cái nhìn chăm chú sáng quắc của Trác Dụ Bân, Thời Yên nhận lấy túi giấy, nói với anh ta: "Vậy cảm ơn, từ nay về sau anh cũng không nợ tôi, quên túi que cay kia đi."

Trác Dụ Bân muốn nói lại thôi mà nhìn cô, cuối cùng không nói cái gì, đưa mắt nhìn cô trở lại ký túc xá.

Anh ta đi không bao lâu, bạn cùng phòng Thời Yên Đoan Mộc Du Du và Thư Niệm Chân từ bên ngoài trở lại. Vào ký túc xá, Đoan Mộc Du Du gọi với vào phòng Thời Yên: "Mỹ Lệ, tụi mình về rồi, còn mang que cay cậu thích nhất nữa nè!"

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Cô từ trong phòng đi ra, đầu tóc lộn xộn, Đoan Mộc Du Du vừa thấy, lập tức quỷ hét quỷ kêu nói: "Sao cậu lại biến mình thành như vậy?"

"Không có gì." Thời Yên hữu khí vô lực lên tiếng, ngồi xếp bằng trên sô pha, bóc một túi que cay ra ăn, "Có gì khác ăn không? Mình chưa ăn tối, đói quá đi."

"Đói sao cậu không gọi cơm, nhà ăn không phải đưa cơm 24 giờ sao?"

"Aizz." Thời Yên nặng nề thở dài, "Không thấy ngon miệng, hôm nay mình lại đi tìm huấn luyện viên Lục, anh ấy vẫn không chịu tha thứ cho mình."

Đoan Mộc Du Du mím môi, đây rốt cuộc là vấn đề không thấy ngon miệng hay là đói hả??? Thư Niệm Chân nghe Thời Yên nói như vậy, nhìn quanh ký túc xá một vòng: "Con nhỏ phản bội Diệp Nhu kia đâu?"

"Không biết, có thể là đi giặt quần áo giúp mình."

Đoan Mộc Du Du kỳ quái nói: "Cậu ta giặt quần áo cho cậu? Cậu ta có lòng tốt như vậy?"

"Lòng tốt gì chứ! Là cậu ta cố ý đổ nước trà lên người mình, cậu xem, nóng đỏ lên rồi!"

Thời Yên đưa cánh tay mình qua, Đoan Mộc Du Du nhìn vệt đỏ mờ đã không thấy rõ trên tay cô, phối hợp an ủi: "Đừng tức giận, đến xem ảnh đẹp của huấn luyện viên Lục cho nguôi giận."

Trên diễn đàn trường, có một topic đặc biệt mở vì Lục Cảnh Nhiên, mỗi ngày đều có các em gái mê Lục Cảnh Nhiên đăng ảnh chụp Lục Cảnh Nhiên lên đó, đương nhiên, trên cơ bản đều là chụp lén.

https://thuviensach.vn

Hiện tại topic này đã hơn ba trăm trang, Đoan Mộc Du Du dùng Ipad nhấn vào topic này, cùng Thời Yên thưởng thức vẻ đẹp của huấn luyện viên Lục.

"A, huấn luyện viên Lục đẹp trai quá đi, nếu anh ấy là bác sĩ phòng y tế, mỗi ngày mình đều bằng lòng đi tiêm để gặp anh ấy!"

Thời Yên liếc cô nàng một cái, hỏi: "Vậy nếu anh ấy là giáo sư Toán học thì sao?"

"....." Đoan Mộc Du Du trầm mặc giây lát, nói, "Vậy, chỉ có thể thưởng thức từ xa!"

Thư Niệm Chân nói với Thời Yên: "Nếu không cậu đi báo danh lớp võ thuật của huấn luyện viên Lục đi, tuy rằng trước đó nữ sinh đi tham gia hướng về phía anh ấy gãy hai hay ba cái xương sườn? Nhưng tốt xấu còn sống mà."

Thời Yên: "....."

Đoan Mộc Du Du phù hợp nói: "Đúng, Niệm Chân nói không sai. Tục ngữ nói không hy sinh trẻ không bắt được sói, muốn đuổi theo huấn luyện viên Lục, cậu phải có giác ngộ xả thân!"

Thời Yên: "....."

Hai người bọn họ thật không phải cố ý chứ?

"Để mình về phòng nghĩ lại." Thời Yên ôm hai túi que cay, lại vơ thêm một hộp bánh quy, trở về phòng mình.

Ngồi trước cửa sổ vừa ăn vừa lướt topic ảnh đẹp của Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên dần dần nghĩ thông suốt..... Còn không phải chỉ gãy mấy cái xương sườn sao! Cái này tính là gì!

https://thuviensach.vn

Cô một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm mà bước lên trang web, báo danh lớp võ thuật của Lục Cảnh Nhiên, sợ giây tiếp theo mình sẽ sợ hãi.

Sau khi báo danh xong, trái tim cô còn đập "thịch thịch thịch" không ngừng, cô cảm thấy tham gia lớp võ thuật của Lục Cảnh Nhiên còn kích thích hơn cự tuyệt Trác Dụ Bân năm trăm tỷ!

Chuyện lớp võ thuật cứ như vậy chứng thực xuống, sáng sớm hôm sau, Thời Yên bắt đầu rửa mặt trang điểm, chuẩn bị đi tham gia lớp võ thuật của Lục Cảnh Nhiên.

Mỗi ngày Lục Cảnh Nhiên đều là người tới võ quán sớm nhất, sau khi tới anh quét dọn đơn giản, sau đó đá chân làm nóng người. Lúc Diệp Nhu tới, thấy đang đá chân bên trong, trông anh cũng không dùng bao nhiêu sức, nhưng từng chân đá ra lại như mang gió.

Diệp Nhu không khỏi có chút nhìn ngây ngốc, huấn luyện viên Lục thật là người đàn ông đẹp trai nhất mà cô ta từng gặp, đẹp hơn Trác Dụ Bân Tô Thừa Duyệt Chương Hướng Bạch gì đó một vạn lần.

Lục Cảnh Nhiên thấy Diệp Nhu đứng ở cửa cũng không có nhiều phản ứng, thay đổi một phương hướng lại tiếp tục đá chân. Diệp Nhu đi lên, dịu dàng gọi anh một tiếng: "Huấn luyện viên Lục, buổi sáng tốt lành."

Giọng Lục Cảnh Nhiên thường thường nói: "Không phải đã nói cô không phải đến võ quán nữa sao?"

Diệp Nhu hơi mím môi, tựa hồ có chút khổ sở: "Em chỉ muốn xem có cái gì giúp được anh không."

"Không có."

Diệp Nhu: "....."

https://thuviensach.vn

Cô ta hạ mắt an tĩnh một lát, lấy điện thoại trong túi, click mở diễn đàn trường: "Huấn luyện viên Lục, đêm qua tổng giám đốc Trác thị Trác Dụ Bân lại tới tìm Thời Mỹ Lệ ký túc xá chúng em, hai người ở trong xe rất lâu. Mỹ Lệ thật sự rất đẹp, khó trách tổng giám đốc Trác thích cậu ấy như vậy, thật khiến người ta hâm mộ."

Động tác đá chân của Lục Cảnh Nhiên dừng một chút, sau đó thu chân đi đến một bên, cầm khăn lông lau mồ hôi trên đầu mình.

Ngày hôm qua anh nghe nói, Thời Yên cự tuyệt mẹ Trác Dụ Bân năm trăm tỷ, không nghĩ tới đảo mắt lại gặp lén Trác Dụ Bân ở trong xe? A, con gái.

Diệp Nhu thấy ánh mắt tối nghĩa không rõ của anh, cúi đầu nhẹ nhàng cong khóe miệng.

Hôm nay là ngày đầu tiên Thời Yên đi học, đặc biệt tới trước nửa tiếng. Lúc cô đến, võ quán chỉ có lác đác hai ba người. Cô nhìn Lục Cảnh Nhiên đứng một mình một bên, cười nhẹ nhàng đi lên chào hỏi anh: "Chào buổi sáng huấn luyện viên Lục, em tới đưa tin."

Lục Cảnh Nhiên nhìn thoáng qua cô, mở miệng nói: "Đi thay quần áo trước đi."

"Dạ." Thời Yên lĩnh quần áo từ trợ giảng, sau đó vội đi tới phòng thay đồ thay, lúc đi ra còn đặc biệt buộc tóc đuôi ngựa. Cô đi đến bên cạnh Lục Cảnh Nhiên, trung khí mười phần gọi anh một tiếng: "Báo cáo huấn luyện viên, em đã thay xong!"

Lục Cảnh Nhiên ngước mắt đánh giá cô, biểu cảm bình thản trước sau như một: "Hôm nay ngày đầu tiên em tới học, tiến độ kém học viên khác rất nhiều, luyện từ cơ bản nhất trước đã."

"Vâng thưa huấn luyện viên!"

https://thuviensach.vn

"Chạy quanh võ quán một trăm vòng đã."

"..... Bao nhiêu vòng?"

"Hai trăm vòng."

"???"

"Ba trăm vòng."

Thời Yên một giây cũng không dám trì hoãn mà đi chạy vòng.

Ở thế giới này, Thời Yên chính là tiểu thư quý tộc nuông chiều từ bé, ngày thường vận động duy nhất chính là tiết thể dục. Đừng nói chạy ba trăm vòng quanh võ quán, lúc chạy tới vòng thứ ba, Thời Yên đã không chạy nổi.

Lục Cảnh Nhiên ở bên cạnh nhìn cô, lạnh mặt thúc giục: "Ai bảo em dừng lại?"

Thời Yên hai tay chống đầu gối, thở hổn hển nói: "Em, em chạy, không nổi."

"Lúc này mới vòng thứ ba đã chạy không nổi? Thể lực em kém như vậy, xem ra chỉ có thể tăng cường huấn luyện thể lực cho em."

"....." Thời Yên sợ ngày mai tới Lục Cảnh Nhiên bắt cô chạy bốn trăm vòng, cắn răng lại chạy tiếp.

Vòng thứ tư cơ bản là lết đi, chạy xong vòng thứ năm, Thời Yên "loảng xoảng" một tiếng, ngã trên mặt đất.

Bạn nhỏ bên cạnh chỉ vào cô, gọi Lục Cảnh Nhiên: "Huấn luyện viên, chị xinh đẹp này ngất rồi!"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên đi qua, ngồi xổm bên cạnh nhìn cô một lúc, sau đó nói: "Không phải ngất đi, đại khái là đột tử rồi, chúng ta kéo cô ấy ra ngoài chôn đi."

"..... Em cảm thấy, em còn có thể cứu giúp, một chút." Thời Yên giãy giụa nâng lên một ngón tay, mở mắt ra nhìn Lục Cảnh Nhiên.

Trong nháy mắt mở mắt, cô thấy khóe miệng Lục Cảnh Nhiên vương nụ cười nhạt không kịp thu hồi.

Thấy Lục Cảnh Nhiên cười tựa như thấy một đóa hoa tươi nở rộ, Thời Yên lập tức cảm thấy chạy năm vòng quá đáng giá.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô mở mắt ra, lại khôi phục thái đô lạnh nhạt như thường: "Tỉnh thì chạy tiếp đi."

Thời Yên nằm rạp trên mặt đất, đáng thương nhìn anh: "Huấn luyện viên, chúng ta có thể đổi cái khác không?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Có thể, kế tiếp nhảy cóc đi."

Thời Yên: "....."

Nhảy cóc tuyệt đối mệt hơn chạy, Thời Yên nhảy một cái vừa đi vừa về đã cảm giác chân không phải của mình nữa rồi.

Cũng may lúc này Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc tuyên bố nghỉ ngơi, Thời Yên nhẹ nhàng thở ra thật dài.

Cô ngồi dựa vào tường, vừa uống nước vừa đấm chân mình, không được, ngày mai nhất định phải đi thẩm mỹ viện mát xa toàn thân.

Lục Cảnh Nhiên đi đến bên cạnh cô, cúi đầu nhìn cô: "Chờ tiết học lát nữa, còn muốn tiếp tục tham gia không?"

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên muốn!" Thời Yên trả lời chém đinh chặt sắt.

Lục Cảnh Nhiên ném cho cô một cái khăn lông sạch sẽ, nói: "Vậy được, hy vọng em có thể kiên trì."

..... Những lời này nghe có vẻ không tốt lắm.

Nghỉ ngơi kết thúc, Lục Cảnh Nhiên triệu tập học sinh, chia hai hàng, bản thân đứng ở giữa nói: "Kế tiếp chúng ta tiếp học bài tiếp theo, phân tích giải thích động tác quẳng ngã qua vai, vì để hình tượng sinh động hơn, chúng ta tìm một học viên tới làm mẫu."

Các bạn học đều nóng lòng muốn thử giơ tay, Lục Cảnh Nhiên bước từng bước qua trước mặt bọn họ, cuối cùng ngừng lại trước mặt Thời Yên: "Vậy chọn bạn học hôm nay mới tới làm mẫu cho mọi người."

Thời Yên: "....."

Huấn luyện viên, quan báo tư thù cũng không làm như vậy đâu.

Lục Cảnh Nhiên chỉ điểm Thời Yên, sau đó quay người nói với cô: "Ôm lấy tôi từ phía sau."

"?"Ấy, phúc lợi tốt như vậy sao? Thời Yên cười hì hì một tiếng, đi lên ôm lấy eo Lục Cảnh Nhiên từ phía sau.

Dáng người Lục Cảnh Nhiên nhìn qua không tráng, nhưng lúc ôm có thể rõ ràng cảm giác cơ bắp cứng rắn dưới lớp vải, rắn chắc mà tràn ngập sức mạnh. Cô dựa đầu vào lưng Lục Cảnh Nhiên, nghe tiếng tim đập truyền tới từ lồng ngực anh.

"Không bảo em nâng đỡ, ôm từ trên vai."

Tiếng Lục Cảnh Nhiên đánh vỡ bong bóng màu hồng trong lòng Thời Yên, cô à một tiếng, kiễng chân ôm vai Lục Cảnh Nhiên.

https://thuviensach.vn

Còn chưa kịp chạm vào anh, cánh tay đã đột nhiên bị người kéo, sau đó một lực mạnh mẽ kéo bản thân một trận trời đất quay cuồng, cuối cùng, là "viu bụp" một tiếng.

A, có phải xương cốt gãy rồi không?

Khi Thời Yên nằm ngửa trên cái đệm nhìn chằm chằm trần nhà võ quán đã nghĩ như thế.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 67: Mary Sue Phiền Não (4)

Xương cốt Thời Yên đương nhiên không gãy, trên thực tế lúc trước truyền ra có nữ sinh gãy hai cái xương sườn cũng chỉ là lời đồn nghe nhầm đồn bậy.

Lục Cảnh Nhiên là huấn luyện viên chuyên nghiệp, ra tay nắm được nặng nhẹ, anh không có khả năng quẳng ngã gãy xương sườn của học sinh, huống chi còn là học sinh nữ.

Anh ngồi xổm bên cạnh Thời Yên nhìn cô một lúc, cúi đầu hỏi cô: "Em còn chuẩn bị nằm bao lâu?"

Thời Yên: "....." Có thể có nằm bao lâu thì bấy lâu.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô ăn vạ trên cái đệm không chuẩn bị đứng lên, dứt khoát cũng không để ý cô nữa, đứng lên nói với học viên: "Tôi lại phân tích giải thích động tác một lần cho mọi người."

Chờ Thời Yên rốt cuộc nằm thoải mái, chương trình học buổi sáng cũng kết thúc, Lục Cảnh Nhiên nhìn cô bò dậy, đi qua nói với cô: "Lần sau đi học còn lười biếng như vậy thì không cần tới."

Thời Yên: "....."

Hôm nay cô chạy vòng lại nhảy cóc cuối cùng còn bị quẳng ngã một trận, như vậy còn gọi là lười biếng sao!!

https://thuviensach.vn

Cô nhìn Lục Cảnh Nhiên, miễn cưỡng cười vui: "Vâng ạ, huấn luyện viên Lục, em đi về trước."

Thời Yên đổi lại quần áo của mình ở phòng thay đồ, rồi hoạt động thân thể tàn tạ của mình, bắt xe trở về ký túc xá. Đoan Mộc Du Du và Thư Niệm Chân đang ở phòng khách nấu lẩu, thấy Thời Yên trở về, lập tức "bụp" kéo ra một dải lụa rực rỡ, thét to nói: "Chúc mừng bạn học Mỹ Lệ còn sống trở về từ lớp học của huấn luyện viên Lục!"

Thời Yên: "....."

Cô vươn hai tay, nói với họ: "Hai cậu mau tới đỡ mình, mình đi không nổi."

Đoan Mộc Du Du và Thư Niệm Chân đi lên, mỗi người đỡ một bên cánh tay cô, đỡ cô như đỡ lão Phật gia đến sô pha.

"Cảm giác thế nào?" Thư Niệm Chân hỏi.

Thời Yên nói: "Cảm giác, còn sống thật tốt."

Đoan Mộc Du Du cười khúc khích, đưa cái bát cho Thời Yên: "Nào nào nào, ăn gì đã, cảm nhận cuộc sống tốt đẹp."

Thời Yên thật sự đói bụng, vốn dĩ nói trở về phải tắm cái đã, hiện tại cũng chỉ muốn ăn miếng cơm. Nguyên liệu nấu lẩu là hai người Đoan Mộc Du Du mua ở ngoài trường ngày hôm qua, hương vị cũng không tệ lắm, ba người không chút văn nhã ăn xong một nồi, lại bắt đầu nấu nồi thứ hai.

Trong lúc chờ, Thời Yên nhìn thoáng qua cửa phòng đóng chặt của Diệp Nhu: "Cậu ta ở bên trong hả?"

Thư Niệm Chân nhún vai: "Cậu quan tâm cậu ta làm gì? Cậu không nói mình còn tưởng rằng ký túc xá chúng ta chỉ có ba người."

https://thuviensach.vn

"Nào nào nào, uống rượu, đừng đề cập đến mấy người mất hứng." Đoan Mộc Du Du rót cho mỗi người một ly rượu vang đỏ, nâng ly nói: "Nào, cạn ly!"

"Cạn ly!"

Thời Yên nếm một ngụm rượu vang đỏ trong ly, vừa lòng nhướn đuôi lông mày: "Rượu vang đỏ này ngon đấy, cậu lấy đâu đấy?"

Đoan Mộc Du Du nói: "Chính là cái chai cậu đặt trên bàn."

Thời Yên: "....."

Tuy rằng ba người các cô có thứ gì đều ăn cùng nhau, nhưng cái này cũng quá không coi mình là người ngoài rồi. Mắng thì mắng, Thời Yên cũng không để trong lòng, cô lại uống một ngụm rượu vang đỏ, cảm thán: "Đồ Trác tổng đưa có khác."

Đoan Mộc Du Du nói: "Đương nhiên rồi, đây chính là rượu vang năm Khang Hi, cả thế giới không tìm được mấy chai."

"Phụt, khụ khụ!" Thời Yên bị rượu trong miệng làm sặc, hoảng sợ nhìn cô ấy, "Năm gì cơ?"

"Năm Khang Hi." Đoan Mộc Du Du kỳ quái liếc nhìn cô một cái.

Thời Yên: "....."

Rượu vang đỏ năm Khang Hi có phải tương đương với Sprite năm 82? Uống vào thật sự sẽ không chết người chứ!

Không biết có phải tác dụng tâm lý, Thời Yên lập tức cảm thấy bụng mình bắt đầu đau.

https://thuviensach.vn

Rất mau, Đoan Mộc Du Du và Thư Niệm Chân cũng lần lượt đau bụng, chứng minh Thời Yên cũng không phải tác dụng tâm lý.

Đoan Mộc Du Du đã đau lăn lộn trên đất, Thời Yên kiên cường lấy điện thoại, gọi điện thoại cấp cứu.

Xe cứu thương trường học rất có hiệu suất, nhân viên y tế vội vàng nâng các cô lên cáng, dùng xe cứu thương chở đi.

Tiếng xe cứu thương vang vọng toàn trường, chuyện này lập tức thành đề tài nóng nhất diễn đàn trường, đẩy Thời Yên và Trác tổng gặp lén trong siêu xe xuống dưới.

【 Giật gân! Ký túc xá Thời Mỹ Lệ ký ngộ độc thức ăn tập thể! Xe cứu thương chạy tới hiện trường nâng toàn bộ ba người đi! 】

"Oa, đáng sợ như vậy sao!"

"Ăn gì thế??? Có phải trường học nên phụ trách?"

"Lúc ấy tôi ở bệnh viện, không phải ngộ độc thức ăn, là viêm dạ dày cấp tính."

"Viêm dạ dày cấp tính tập thể cũng quá đáng sợ....."

"Không phải, ký túc xá không phải có bốn người sao? [buồn cười]"

"Nói như vậy, hình như thật sự chỉ có Diệp Nhu không sao, để tôi suy luận âm mưu một chút [đẩy mắt kính]"

Trên diễn đàn thảo luận đến hô mưa gọi gió, ba đương sự đang nằm ở bệnh viện truyền nước.

"A, quả nhiên không nên ăn đồ bình dân....."

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, lần sau không bao giờ ăn lẩu!"

Đoan Mộc Du Du và Thư Niệm Chân cậu một lời mình một câu, nhận định là ăn lẩu có vấn đề, Thời Yên yên lặng giật khóe miệng, rõ ràng là rượu vang đỏ năm Khang Hi càng có vấn đề! Các cậu rốt cuộc nghĩ như thế nào!

Lục Cảnh Nhiên nghe nói phòng Thời Yên nằm viện tập thể, quan tâm xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo, anh cảm thấy mình cần phải đi thăm một chút. Lúc đi đến cửa bệnh viên, anh thấy Diệp Nhu một mình ngồi trên ghế, bả vai run run, như đang khóc.

Lục Cảnh Nhiên hơi hơi mím môi, đi qua cô ta, Diệp Nhu tựa như gắn rada trên người, anh vừa tới thì ngẩng đầu gọi anh: "Huấn luyện viên Lục....."

Lúc nói chuyện, nước mắt Diệp Nhu còn không ngừng rơi xuống, Lục Cảnh Nhiên đành dừng bước, hỏi cô ta: "Sao cô một mình ngồi đây?"

Diệp Nhu lau nước mắt, thút tha thút thít nói: "Em muốn đi thăm ba người Mỹ Lệ, nhưng họ đều không muốn gặp em, có thể cũng giống người trên diễn đàn cảm thấy là em động tay động chân trên đồ ăn của bọn họ."

Nói tới đây, nước mắt Diệp Nhu lại ngăn không được tuôn ra: "Em không có việc gì là bởi vì em căn bản không ăn, ba người họ ăn cái gì, trước nay đều không gọi em."

Lục Cảnh Nhiên nghe xong câu chuyện của cô ta, sắc mặt như thường nói: "Tôi vào thăm họ thay cô."

Diệp Nhu thấy anh nói xong đã muốn đi, vừa định đứng dậy ngăn anh, có một chiếc xe chạy cực nhanh đến bệnh viện.

Vỏ ngoài màu vàng chói loá vô cùng huyên hoang.

https://thuviensach.vn

Kỹ thuật người lái xe rất tốt, tốc độ nhanh như vậy có thể trực tiếp vẫy đuôi một cái, vững vàng đừng lại vị trí đỗ xe. Đi theo cửa xe bị đẩy ra, một người đàn ông nhuộm tóc bạc đeo kính râm từ trong xe đi xuống.

Ngay lúc anh ta bước chân xuống, bên ngoài bệnh viện liền truyền đến tiếng hút không khí, anh ta phảng phất giống như không phát hiện mà khóa xe, bước chân chạy nhanh đến phòng bệnh.

Diệp Nhu sửng sốt trong chốc lát, mới ngẩng đầu hỏi Lục Cảnh Nhiên bên cạnh: "Vừa rồi người kia, là đại minh tinh Tô Thừa Duyệt sao?"

Lục Cảnh Nhiên không trả lời, ánh mắt ám trầm nhìn chằm chằm bóng dáng anh ta một hồi, xoay người rời đi.

Phòng bệnh, Thời Yên đang nhắm mắt dưỡng thần, bỗng nhiên cửa phòng bị người đẩy ra, tiếng một người đàn ông nôn nóng truyền đến: "Trời ạ, Mỹ Lệ của anh, em làm sao vậy!"

Thời Yên: "....."

Cô có thể làm bộ không nghe thấy không?

Thời Yên tiếp tục nhắm mắt, làm bộ ngủ rồi, Đoan Mộc Du Du và Thư Niệm Chân thấy người đàn ông đi vào, vui sướng oa lên: "Tô Thừa Duyệt! Người thật của anh còn đẹp hơn trên TV!"

Tô Thừa Duyệt tháo kính râm trên mặt xuống, cười với hai cô: "Cảm ơn, hai em và Mỹ Lệ ở cùng một phòng bệnh?"

Đoan Mộc Du Du nói: "Đúng vậy, một mình nhàm chán lắm!"

Tô Thừa Duyệt gật đầu, đi đến trước giường bệnh Thời Yên, nhìn cô khẽ gọi: "Mỹ Lệ, Tô Thừa Duyệt của em tới."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Vì sao mấy người đàn ông này, một người buồn nôn hơn một người.

Cho dù nhắm mắt lại cũng có thể cảm nhận được ánh mắt lửa nóng của Tô Thừa Duyệt, Thời Yên không đỡ được mở mắt ra, sau đó bị người trước mắt dọa sợ: "Sao anh biến đầu tóc thành như vậy?"

Tô Thừa Duyệt thấy cô tỉnh lại, rốt cuộc yên tâm, anh lắc đầu mình, nhìn cô nói: "Đẹp không? Nhuộm lúc đóng phim, hôm nay anh mới từ nước ngoài trở về, vừa xuống máy bay thì nghe thấy chuyện em nằm viện, sợ tới mức anh lập tức chạy qua!"

"..... Ồ, cảm ơn anh, tôi chỉ ăn đau bụng thôi, đã không sao rồi." Thời Yên vội vàng đuổi người, "Anh mới vừa về nước, khẳng định còn có rất nhiều việc phải xử lý, anh đi làm việc đi."

Lời tiễn khách của Thời Yên nghe vào trong tai Tô Thừa Duyệt lại thành lời âu yếm: "Mỹ Lệ, sao em tốt như vậy, mình đã nằm viện còn suy nghĩ cho anh."

Thời Yên: "....."

Người anh em, khi còn nhỏ đọc hiểu sợ là không đạt tiêu chuẩn đúng không.

"Em yên tâm đi, những công việc đó đều không quan trọng bằng em, hiện tại anh chỉ muốn ở đây với em."

"....." Thời Yên trầm mặc một lúc, hỏi anh, "Người quản lý của anh đâu?"

Tô Thừa Duyệt ngẩn ra một chút, hơi có vẻ nôn nóng nhìn cô: "Em cũng nghe nói scandal của anh và người quản lý? Những cái đó đều là phóng viên viết linh tinh, căn bản là từ không thành có! Anh thích chỉ mình em."

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Không phải, tôi chỉ là muốn người quản lý của anh kéo anh đi làm việc mà thôi.

Thấy Thời Yên không nói lời nào, Tô Thừa Duyệt cho rằng cô vẫn không tin mình, tiếp tục giải thích: "Mỹ Lệ, em yên tâm đi, anh đã đề nghị đổi người quản lý với công ty. Em nhất định phải tin tưởng anh, tuy rằng mỗi ngày anh đều tiếp xúc rất nhiều người đẹp, nhưng anh đối với em sẽ không thay đổi! Nếu nói em là Matsushima Nanako, vậy bọn họ đều chỉ là Leshan Bobo Chicken."

Thời Yên: "....."

Phép so sánh này, tươi mát thoát tục biết bao.

Đoan Mộc Du Du ở bên kia tò mò hỏi: "Leshan Bobo Chicken là cái gì thế?"

Tô Thừa Duyệt quay đầu lại nói với cô nàng: "Một loại ăn vặt địa phương, lúc trước lúc đóng phim anh ăn qua một lần."

"Hả, ngon không!"

"....." Thời Yên nhìn cô nàng, "Vừa rồi cậu còn nói, cậu không bao giờ ăn đồ bình dân."

Đoan Mộc Du Du bĩu môi: "Mình chỉ hỏi một chút, đã nói muốn ăn đâu."

Tô Thừa Duyệt còn muốn nói gì đó với Thời Yên, điện thoại nhét trong túi quần vang lên, anh đi đến ngoài phòng bệnh nhận điện thoại, sau khi trở lại, sắc mặt không được tốt lắm: "Mỹ Lệ, bên công ty muốn anh trở về một chuyến, lúc sau anh lại đến thăm em."

https://thuviensach.vn

Thời Yên cầu mà không được, vội nói: "Mau đi đi mau đi đi, ngàn vạn không cần vì tôi mà chậm trễ công việc."

Tô Thừa Duyệt cảm động không thôi, lại nói một lần: "Mỹ Lệ, em thật tốt."

Thời Yên: "....."

Không, cả người cô đều không tốt.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 68: Mary Sue Phiền Não (5)

Thời Yên ở bệnh viện truyền dịch hai ngày, dạ dày rốt cuộc khôi phục khỏe mạnh, nhưng cũng không dám ăn cái gì lẩu uống cái gì rượu vang đỏ năm Khang Hi, chỉ có thể dựa vào ăn cháo duy trì sinh hoạt.

Hai ngày cô ở bệnh viện truyền dịch, bên ngoài đã rất náo nhiệt, Tô Thừa Duyệt rời bệnh viện cùng ngày đã hoả tốc bước lên số đầu đề của các nhà truyền thông lớn.

【 Người yêu ngầm của siêu sao quốc tế Tô Thừa Duyệt lộ diện?! Đối phương lại là sinh viên học ở trường quý tộc siêu cao cấp! 】

【 Scandal với người quản lý chỉ là ngụy trang? Bạn gái thật sự của ngôi sao điện ảnh đang nổi tiếng Tô Thừa Duyệt nổi lên mặt nước! 】

【 Tô Thừa Duyệt chạy tới bệnh viện thăm bạn gái, hoặc sẽ có tin vui truyền ra! 】

Thời Yên: "....."

Tin vui cái đại móng heo nhà anh!

Thời Yên tức giận ném điện thoại, cũng không nhìn hơn triệu bình luận dưới tiêu đề khiến người nghe kinh sợ.

Sức ảnh hưởng của Tô Thừa Duyệt lớn như vậy, Lục Cảnh Nhiên khẳng định cũng thấy tin tức tương quan, sẽ không thật sự cho rằng cô là

https://thuviensach.vn

bạn gái Tô Thừa Duyệt chứ!

Thời Yên nặng nề thở dài, thật là chuyện này chưa xong, chuyện khác lại tới, chuyện Trác đại tổng tài còn chưa giải quyết xong, lại tới một Tô đại ảnh đế. Mà Lục Cảnh Nhiên bên này, còn một chút tiến triển cũng không có.

Cô suy nghĩ một lúc, lấy ra thỏi son môi hồng Mary Sue của mình, tô lên. Mặc kệ, hôm nay phải hôn được Lục Cảnh Nhiên rồi nói!

Trang điểm xong, Thời Yên bắt taxi tới võ quán. Lúc cô đến, Lục Cảnh Nhiên đã kết thúc nửa buổi học, đang nghỉ ngơi giữa giờ.

Thời Yên cảm thấy, nếu cô quang minh chính đại hôn Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên khẳng định sẽ không làm, việc này còn phải lén lút thôi. Thấy Lục Cảnh Nhiên đưa lưng về phía cô, một mình đứng ở một bên, Thời Yên rón rén đi tới.

Mắt thấy cách Lục Cảnh Nhiên càng ngày càng gần, tim Thời Yên đập cũng càng lúc càng nhanh. Cô ở trong lòng lặp lại bảo mình phải thả lỏng, đừng khẩn trương, sau đó thả người nhảy lên trước.

Nào biết còn chưa chạm vào anh, anh đột nhiên trở tay bắt lấy cánh tay mình, một lực đạo quen thuộc kéo mình về phía trước, Thời Yên sợ tới mức hét lên lên: "A --!"

Viu bụp.

Lại lần nữa nằm ngửa trên mặt đất nhìn trần nhà võ quán, Thời Yên cảm thấy vì sao mình muốn tìm đường chết chứ.

Lục Cảnh Nhiên cũng hoảng sợ, dù lúc nghe thấy tiếng của Thời Yên anh đã hủy bỏ lực đúng lúc, nhưng lần quẳng ngã này tuyệt đối nghiêm trọng hơn lần ở lớp học lần trước.

https://thuviensach.vn

Anh cau mày, cúi người nhìn Thời Yên: "Em thế nào?"

Thời Yên hấp hối nói: "Xương cốt hình như..... gãy vụn."

Lục Cảnh Nhiên mím môi, giơ tay ấn hai cái trên người cô, mới vừa đụng vào, Thời Yên đã bắt đầu quỷ thét quỷ kêu: "A a a a đau!"

Lục Cảnh Nhiên rút tay về, nói với cô: "Xương chưa gãy, tôi đỡ em lên."

"A..... Vậy anh nhẹ chút nhé."

Lục Cảnh Nhiên bảo học sinh cầm cái đệm đặt ở bên cạnh, đỡ Thời Yên lên, Thời Yên dựa lên trên tựa như một con cá chết: "Huấn luyện viên Lục, toàn thân em trên dưới đều đau quá."

Lục Cảnh Nhiên nâng tay, nhẹ nhàng ấn trên lưng cô: "Ai bảo em đột nhiên từ phía sau đánh lén tôi? Em muốn làm gì?"

Thời Yên mím môi, kiên quyết không thể thừa nhận mình muốn hôn anh: "Ai đánh lén anh, em thấy anh đứng một mình ở đó, định chào hỏi anh một tiếng."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày bảo cô: "Tính cảnh giác của người luyện võ đều rất cao, về sau đừng tuỳ tiện tới gần tôi từ sau lưng, tôi thật sự có thể quẳng gãy xương em đấy."

"..... À." Vậy xem ra muốn cường hôn anh, khó khăn rất lớn.

"Không phải em xin nghỉ một tuần sao, sao hôm nay chạy tới?"

Thời Yên quay đầu đi, cười với anh: "Bởi vì em muốn gặp anh."

Động tác dưới tay Lục Cảnh Nhiên dừng một chút, cười hừ một tiếng: "Lại muốn đến chạy vòng?"

https://thuviensach.vn

"..... Đừng, đừng đề cập đến hai chữ này, anh nhắc tới em cảm thấy trên người càng đau."

Lục Cảnh Nhiên thoáng tăng thêm lực, giúp cô mát xa cơ bắp: "Lượng vận động ngày thường của em quá ít, mới chạy vài vòng đã thành thế này?"

Thời Yên mếu máo không nói chuyện, Lục Cảnh Nhiên cũng an tĩnh giây lát, sau đó hỏi cô: "Viêm dạ dày của em khỏi chưa?"

"Đỡ rồi, nhưng chỉ có thể ăn cháo."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Vậy em không thể làm vận động kịch liệt, chờ khỏi rồi lại đến."

"À....." Thời Yên được Lục Cảnh Nhiên xoa bóp có chút thoải mái, cô híp lại con mắt, được một tấc lại muốn tiến một thước mà nói, "Anh xoa bóp eo giúp em đi, eo em cũng đau nhức."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái, vẫn chuyển hai tay qua eo, lực đạo thích hợp xoa bóp.

Thời Yên cảm thấy tay nghề của Lục Cảnh Nhiên còn tốt hơn thợ mát xa chuyên nghiệp ở thẩm mỹ viện, cô muốn làm thẻ ở chỗ anh rồi đấy.

"Huấn luyện viên Lục."

"Hử."

"Lần trước sự thật là em không đúng, anh tha thứ cho em đi mà. Anh xem anh cũng tra tấn em rồi, còn quẳng ngã em hai lần, chúng ta có thể coi như hoà nhau không?"

Lục Cảnh Nhiên không tiếng động mà cong cong khóe miệng, mở miệng nói: "Tra tấn? Chạy và nhảy cóc vốn dĩ là nhiệm vụ làm nóng người tất phải làm trước khi học, tất cả học viên đều phải làm, không phải chỉ có

https://thuviensach.vn

em. Về phần quẳng ngã em, lần đầu tiên là làm mẫu cho mọi người, lần thứ hai, thuần túy là em tự tìm."

"....." Thời Yên trầm mặc một lát, mạnh mẽ cứu vãn thể diện, "Mặc kệ nói như thế nào, hiện tại em đã là nửa thân tàn tạ, em ngược tâm anh anh ngược thân em, từ nay về sau để chúng ta tương thân tương ái đi."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cô lấy đâu nhiều ngụy biện vậy.

Tay anh chuyển qua bắp chân cô, giúp cô thả lỏng cơ bắp bắp chân: "Tương thân tương ái? Chỉ sợ người muốn tương thân tương ái với em nhiều lắm, chẳng tới lượt tôi."

Trong lòng Thời Yên "lộp bộp" một tiếng, Lục Cảnh Nhiên quả nhiên nghe nói những phong hoa tuyết nguyệt của cô!

"Không phải đâu, huấn luyện viên Lục, anh đừng hiểu lầm, em chỉ thích mình anh!" Thời Yên nói xong lời này, cảm thấy lời kịch này có chút quen tai. Ờ thì, hình như trước đó Tô Thừa Duyệt mới vừa nói với cô.

"Chỉ thích mình tôi? Cho nên cùng bọn họ đều là tùy tiện chơi đùa phải không?"

"..... Không phải! Em với bọn họ căn bản không có quan hệ! Nhưng anh xem em xinh đẹp như vậy, em cũng chẳng có cách nào ngăn họ thích em!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Huấn luyện viên Lục." Thời Yên gọi anh một tiếng, "Em đang nỗ lực phủi sạch quan hệ với bọn họ, nếu anh quen em gái nào thích hợp, phiền anh giới thiệu cho bọn họ."

https://thuviensach.vn

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một lúc, nói, "Tôi không quen biết em gái nào, chờ em phủi sạch quan hệ với bọn họ lại nói chuyện chúng ta."

Đuôi lông mày Thời Yên khẽ động, a, đây là ý có hy vọng! "Cứ quyết định như vậy nhé, em giúp bọn họ tìm được đối tượng, anh làm đối tượng của em."

"....."

Thời Yên dựa vào đệm êm, mừng thầm nở nụ cười, Lục Cảnh Nhiên thấy vai cô rung lên, cũng nhẹ nhàng cong khóe miệng.

Diệp Nhu tới tìm Lục Cảnh Nhiên, vừa đi vào võ quán thì thấy bức tranh này, phẫn hận siết chặt nắm tay.

Thời Mỹ Lệ đã có nhiều người đuổi theo như vậy, thậm chí Trác Dụ Bân Tô Thừa Duyệt và Chương Hướng Bạch đều vây quanh cô, vì sao cô còn muốn tranh Lục Cảnh Nhiên với cô ta?

Lục Cảnh Nhiên cô ta tuyệt đối không nhường cho cô!

Diệp Nhu hung hăng trừng mắt nhìn Thời Yên một cái, xoay người đi ra võ quán.

Lục Cảnh Nhiên xoa bóp cho Thời Yên hai mươi phút, mãi đến khi các bạn học giục anh dạy học, mới từ bên cạnh Thời Yên đứng lên: "Tôi lên lớp đây, em nghỉ ngơi một lát, buổi tối trở về tắm một cái, thả lỏng cơ bắp."

"Dạ." Thời Yên chỉnh lại đầu tóc và quần áo, ngồi dậy, ngửa đầu thẹn thùng nhìn Lục Cảnh Nhiên, "Huấn luyện viên Lục, dáng người hoàn mỹ tỉ lệ vàng của em đều bị anh sờ hết rồi, anh phải có trách nhiệm với em."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

https://thuviensach.vn

Nhóm học sinh bên cạnh lập tức bắt đầu ồn ào, Lục Cảnh Nhiên trừng mắt qua, võ quán lập tức an tĩnh.

Anh không trả lời Thời Yên, xoay người tiếp tục lên lớp cho học sinh. Thời Yên an vị ở một bên, chống mặt nhìn anh dạy.

Buổi học buổi sáng chấm dứt, Thời Yên lấy lý do nửa thân tàn tạ, bắt Lục Cảnh Nhiên đưa cô về ký túc xá. Lục Cảnh Nhiên đỡ cô ra võ quán, sau đó giúp cô gọi xe.

Thời Yên: "....."

Được thôi, dù sao hôm nay cũng không lỗ! Cô ném cho Lục Cảnh Nhiên một cái hôn gió, bảo nah đừng quên lời hẹn hôm nay, sau đó lên xe taxi rời đi.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Lời hẹn gì? Không phải tất cả đều là một mình cô tự quyết định sao? Nghĩ như vậy, khóe miệng Lục Cảnh Nhiên lại không tự giác mà cong cong.

Trở lại ký túc xá, hai người Đoan Mộc Du Du đã gọi cháo buổi trưa tới. Thời Yên đi qua bưng cái bát của mình lên, mới vừa một ngụm, Đoan Mộc Du Du đã hét lên: "Cậu còn có tâm trạng ăn cháo à? Internet cả nước sắp tê liệt rồi!"

"....??" Thời Yên lại ăn một miếng, "Quan hệ gì tới mình? Cùng lắm thì hôm nay không lên mạng."

Đoan Mộc Du Du giơ điện thoại lên trước mặt cô, trên màn hình là Weibo của Tô Thừa Duyệt.

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn mọi người quan tâm tới vấn đề tình cảm của tôi, ở chỗ này tôi muốn làm sáng tỏ một chút, đây nghiêm khắc mà nói không thể tính là scandal, bởi vì tôi đang nỗ lực biến nó thành hiện thực. Thời Mỹ Lệ tiểu thư, em bằng lòng chấp nhận anh không?"

Thời Yên: "....."

Cái quỷ gì thế!!! Có bệnh nặng!! Chấp nhận cái gì!

Thời Yên rít gào ba lần liền, tức giận đến tay đều run lên, thiếu chút nữa ném cái bát trong tay ra ngoài.

Cô mới vừa nói với Lục Cảnh Nhiên muốn phủi sạch quan hệ với bọn họ, Tô Thừa Duyệt đăng lên Weibo thông báo với cô! Thật là sợ cái gì tới cái đó!

"Tô Thừa Duyệt vừa đăng Weibo, toàn bộ internet đều chấn động, may mắn cậu ở trong trường, nếu là ở bên ngoài, chậc chậc chậc."

Thời Yên: "....."

Ngoài phòng ngủ bỗng truyền đến một trận ồn ào, ba người hai mặt nhìn nhau một lúc, đi tới cửa nhìn thoáng qua.

Ngoài cửa, một nữ sinh mặc cây đen, dẫn theo mười mấy thủ hạ, hai tay ôm ngực nhìn chằm chằm toà ký túc xá bọn họ: "Đứa nào là Thời Mỹ Lệ? Ra đây xem nào."

Thời Yên chỉ vào Đoan Mộc Du Du bên cạnh, bảo cô ta: "Cậu ấy chính là Thời Mỹ Lệ, cô tìm cậu ấy có chuyện gì?"

Đoan Mộc Du Du: "....."

Làm tốt lắm.

https://thuviensach.vn

Nữ sinh đi lên trước hai bước, thịnh khí lăng nhân đánh giá Đoan Mộc Du Du vài lần, cười nhạo một tiếng: "Đây là Thời Mỹ Lệ? Không phải trong truyền thuyết cô ta có được dung nhan tuyệt thế sao? Tôi thấy cô ta còn không đẹp bằng cô."

Thời Yên: "....."

Đôi mắt quần chúng quả nhiên là sáng như tuyết.

Có điều cô ta nói như vậy Đoan Mộc Du Du cũng không vui, tuy rằng cô ấy không xinh như Thời Mỹ Lệ, nhưng cũng là một tiểu thư quý tộc, tùy tiện để người ta nói?

"Cô là ai? Tôi thấy cô cũng chẳng đẹp bằng bản tiểu thư bao nhiêu."

Nữ sinh hừ một tiếng, nhìn cô ấy nói: "Tôi tên Chương Tình Tình, là fan cuồng của Tô Thừa Duyệt, cô dám ra đây đánh một trận với tôi không?"

Nói rồi cô ta lấy con dao ngắn từ thắt lưng.

Đoan Mộc Du Du: "....."

Không dám không dám.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 69: Mary Sue Phiền Não (6)

Thấy Chương Tình Tình rút vũ khí ra, Đoan Mộc Du Du vội đẩy Thời Yên lên phía trước: "Đây mới là Thời Mỹ Lệ cô muốn tìm, người cũng như tên, vừa thấy chính là người đẹp nhất trong chúng tôi."

Thời Yên: "....."

Ánh mắt Chương Tình Tình thuận thế dừng trên người Thời Yên bị đẩy ra, đánh giá cô một lúc, nhẹ trào phúng: "Trông thì xinh đẹp hơn, nhưng gặp chuyện thì đẩy bạn mình ra chắn đao, nhân phẩm thật sự chẳng ra gì, sao Tô Thừa Duyệt lại coi trọng cô?"

Thời Yên phụ họa: "Tôi cũng cảm thấy tôi không xứng với Tô Thừa Duyệt, cho nên xin cô mau theo đuổi anh ta đi, đừng lãng phí thời gian ở chỗ tôi."

Chương Tình Tình nghi ngờ nhìn cô: "Cô đang có chủ ý gì? Đừng cho là tôi sẽ mắc mưu."

Thời Yên hiên ngang lẫm liệt nói: "Tôi nào có chủ ý gì, tôi chỉ cảm thấy chiến lược của cô sai lầm! Cô ngẫm lại, cô cường thế chạy tới tìm tôi như vậy, mang theo thủ hạ còn mang theo dao, việc này truyền tới chỗ Tô Thừa Duyệt, ở trong mắt anh ta cô chính là vai ác trần trụi, anh ta trừ bỏ sẽ chán ghét cô thì sẽ càng thêm đau lòng cô gái xinh đẹp yếu đuối như tôi, cô đây không phải đang may áo cưới cho tôi sao!"

https://thuviensach.vn

"....." Chương Tình Tình hơi mím môi, vậy mà có chút bị thuyết phục.

Thời Yên không ngừng cố gắng nói: "Có câu ngạn ngữ nói rất đúng, phụ nữ ngu mới giải quyết phụ nữ, phụ nữ thông minh đều giải quyết đàn ông!"

Chương Tình Tình có chút nghi hoặc nhìn cô: "Giải quyết đàn ông?"

"Đúng vậy! Cô có thời gian giải quyết tôi, không bằng dùng thêm chút tâm tư trên người Tô Thừa Duyệt! Đi thôi, dũng cảm theo đuổi tình yêu trong lòng mình đi!"

Chương Tình Tình: "....."

Sao cô lại cảm thấy Thời Mỹ Lệ này hơi ngốc? Tô Thừa Duyệt thật sự thích loại hình này?

Có điều ngốc thì ngốc, cô cảm thấy cô nói cũng có lý.....

Cô rút dao trong tay, chỉ vào Thời Yên hỏi: "Cô thật sự không có ý với Tô Thừa Duyệt?"

Thời Yên nuốt nước miếng: "Trời đất chứng giám, nếu tôi có ý với anh ta tôi là chó."

Chương Tình Tình đưa đưa mũi dao về phía cô: "Tôi không tin, Tô Thừa Duyệt ưu tú như vậy, sao lại có cô gái không thích anh ấy?"

"....." Thời Yên muốn giơ tay lên trời thề đến nơi, "Không biết cô nghe qua chưa, tổng giám đốc Trác thị Trác Dụ Bân cũng đang theo đuổi tôi, đàn ông ưu tú quá nhiều, tôi thích không hết."

Chương Tình Tình: "....."

https://thuviensach.vn

Chuyện Trác Dụ Bân theo đuổi cô, Chương Tình Tình xác thật nghe qua, không chỉ có Trác Dụ Bân, ngay cả anh trai cô cũng bị cô gái này mê đến thần hồn điên đảo.

Cô rút lại dao trên tay, cảnh cáo Thời Yên: "Tôi tạm thời tin tưởng cô, nếu về sau cô thích Tô Thừa Duyệt, tôi sẽ không khách khí với cô."

"Không có khả năng không có khả năng, cô yên tâm theo đuổi anh ta đi! Nếu có cái gì không hiểu, còn có thể tới hỏi tôi!"

Chương Tình Tình: "....."

Nhìn cô lưu loát dẫn người đi rồi, Đoan Mộc Du Du không thể tin nhìn Thời Yên: "Cậu là cục trưởng cục chiến lược lừa dối đúng không? Như vậy đã lừa người đi rồi?"

Cô còn tưởng rằng hôm nay không máu chảy thành sông thì không kết thúc cơ.

Thời Yên lau mồ hôi trên đầu, bước chân có chút phù phiếm: "Được rồi, chúng ta tiếp theo trở về ăn cháo đi."

Đoan Mộc Du Du: "....."

Lúc này còn không quên ăn cháo, cũng là một ý nghĩa khác rất lợi hại.

Bên kia, Chương Tình Tình mang theo thủ hạ, còn chưa ra khỏi trường học, đã bị một m chàng trai ngăn cản. Chương Tình Tình thấy anh ta, lập tức rụt lại phía sau, hoàn toàn không có thịnh khí lăng nhân như vừa rồi.

Chàng trai đối diện cười một chút, nhìn cô nói: "Sao, thế này đã sợ? Vừa rồi không phải rất lợi hại sao?"

"....." Trái tim nhỏ của Chương Tình Tình sắp nhảy ra ngoài, vừa rồi anh cô quả nhiên cũng ở nơi đó! May mắn cô không làm gì Thời Mỹ Lệ,

https://thuviensach.vn

nếu không hiện tại nói không chừng phải nằm đi ra ngoài! "Khụ khụ, anh, anh đặc biệt đợi em ạ?"

Chương Hướng Bạch vẫn duy trì mỉm cười trên mặt, đi về phía cô một bước; "Còn không phải sao, nghe nói em mang theo mười mấy anh em hùng hổ tới trường học tụi anh, anh tự nhiên phải đến xem."

Chương Tình Tình cười ha ha hai tiếng, muốn lừa gạt qua chuyện này: "Đều là chút việc vặt, đã giải quyết xong rồi, không nhọc anh lo lắng!"

Tươi cười trên mặt Chương Hướng Bạch càng sâu, trái tim Chương Tình Tình lại càng thấp thỏm. Ai không biết anh trai cô nổi tiếng là Diêm La mặt cười, lúc này anh cười càng xán lạn, chờ lát nữa bạn sẽ bị chết càng xán lạn.

"Hôm nay coi như thôi, về sau em không được phép đi tìm Thời Mỹ Lệ phiền toái."

Nghe được Chương Hướng Bạch bảo vệ Thời Yên như vậy, Chương Tình Tình lại không vui, ỷ vào chính mình là em ruột anh, anh không dám làm gì mình, cô đánh bạo nói: "Vì sao một đám đều thích Thời Mỹ Lệ như vậy! Cô ta có đẹp như vậy sao!"

Chương Hướng Bạch nói: "Là đẹp hơn em."

Chương Tình Tình: "....."

Anh ruột.

"Được rồi anh không cần phải nói, vừa rồi cô ta đã bảo đảm tuyệt đối sẽ không thích Tô Thừa Duyệt với em." Chương Tình Tình thở phì phò cau mày, nhìn Chương Hướng Bạch một cái, "Trước đấy cô ta cự tuyệt Trác gia, hiện tại lại nói không thích Tô Thừa Duyệt, xem ra chuyện tốt của anh sắp đến."

https://thuviensach.vn

Chương Hướng Bạch nói: "Chuyện của anh không cần em nhọc lòng, em về nhà trước đi."

"Đã biết đã biết." Chương Tình Tình ước gì nhanh lên, gọi thủ hạ, vội vàng rời đi.

Chương Hướng Bạch đứng tại chỗ, nhìn về phía phòng ngủ của Thời Yên. Anh ta đương nhiên biết cô cự tuyệt Trác Dụ Bân và Tô Thừa Duyệt, nhưng chỉ sợ, cô cũng có thái độ đó với mình, cho nên anh ta mới chậm chạp không đi tìm cô.

Thở dài, anh ta gọi thủ hạ của mình: "Thanh Tuyền."

Tiếng nói vừa rơi xuống, một cô gái tóc ngắn từ bên cạnh đi ra, hành lễ với anh ta: "Thiếu chủ, có gì căn dặn?"

Chương Hướng Bạch nói: "Phái mấy anh em trông coi gần ký túc xá của mấy người Thời Mỹ Lệ, đừng để Tình Tình lại đến gây chuyện."

"Rõ." Thanh Tuyền đồng ý, lập tức đi xuống sắp xếp, Chương Hướng Bạch lại nhìn phương hướng ký túc xá của Thời Yên, cũng xoay người rời đi.

Chuyện Chương Tình Tình tới trường học gây chuyện rất nhanh lan truyền trong đám học sinh, buổi chiều lúc Lục Cảnh Nhiên lên lớp cũng nghe được có học sinh đang thảo luận chuyện này.

"Mình nghe nói cái kia, Chương Tình Tình, hình như là em gái của đàn anh Chương Hướng Bạch."

"Đúng vậy, mình cũng nghe nói như vậy, cho nên cuối cùng là đàn anh Chương Hướng Bạch đuổi cô ấy đi sao?"

https://thuviensach.vn

"Không phải, hình như là Thời Mỹ Lệ bảo đảm với Chương Tình Tình, bản thân tuyệt đối sẽ không thích Tô Thừa Duyệt cô ấy mới đi."

Nữ sinh sửng sốt một chút, mở miệng nói: "Lời này cũng tin sao? Chương Tình Tình này đơn thuần thật đấy."

Đối phương nói: "Cũng không nhất định, Thời Mỹ Lệ có nhiều người theo đuổi như vậy, xác thật không nhất định coi trọng Tô Thừa Duyệt đâu."

"Cũng phải, quá nhiều người theo đuổi cũng phiền não thật đấy."

An tĩnh trong chốc lát.

"Mình cũng rất muốn phiền não này....."

Lục Cảnh Nhiên nghe được bọn họ nói chuyện cười nhẹ một tiếng gần như không thể nghe thấy, đi lên trước gọi học sinh: "Lên lớp."

Buổi chiều không có lớp của Thời Yên, cho nên cô cũng không tới, Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên phát giác, lớp học không có cô lại nhạt nhẽo có chút không thú vị.

Kết thúc tiết học theo chương trình dạy, anh về ký túc xá trường học sắp xếp cho mình nấu cơm tối, sau đó chuẩn bị 9 giờ ra ngoài chạy bộ buổi tối.

Lục Cảnh Nhiên có thói quen chạy bộ buổi tối, mỗi lần chạy 10 km, chạy xong sẽ về ký túc xá tắm rửa đi ngủ.

Ban đêm trường học không ồn ào náo động như ban ngày, phong cảnh bị bóng đêm nhuộm màu khác với ban ngày. Lục Cảnh Nhiên chạy bộ như thường lệ, bỗng nhiên nghe thấy phía trước truyền đến một tiếng nữ sinh kêu cứu: "Cứu mạng! Buông tôi ra, các người buông tôi ra!"

https://thuviensach.vn

Mày Lục Cảnh Nhiên giật giật, tiếng nói này có chút quen tai. Anh lại chạy lên trước hai bước, liền thấy rõ tình huống phía trước.

Hai người đàn ông túm một nữ sinh, có vẻ muốn kéo cô ta về phía rừng cây nhỏ công viên, nữ sinh còn đang không ngừng kêu cứu mạng, đầu quay lại Lục Cảnh Nhiên thấy rõ, là Diệp Nhu không sai.

Diệp Nhu cũng trong nháy mắt này thấy anh, kích động gọi anh như thấy cọng rơm cứu mạng: "Huấn luyện viên Lục, cứu em!"

Hai người đàn ông lôi kéo trông thấy anh, lập tức thả lỏng kiềm chế với Diệp Nhu: "Mày là ai? Nơi này không có chuyện của mày."

Lục Cảnh Nhiên vốn dĩ không muốn quan tâm, Diệp Nhu thấy anh phản ứng lạnh nhạt như vậy, lại kịch liệt giãy giụa: "Huấn luyện viên Lục cứu em! Các người buông ra!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn thoáng qua cô ta, hai người đàn ông tựa như bị ánh mắt anh khiêu khích, buông Diệp Nhu ra đi đến bên cạnh anh, ra tay với anh.

Hai người này trông thì rắn chắc, nhưng lại không có kinh nghiệm đánh nhau, Lục Cảnh Nhiên chỉ dùng một tay đã đánh hai người quỳ rạp trên mặt đất. Hai người rầm rì kêu đau, bò dậy vội vàng chạy. Diệp Nhu thút tha thút thít đi đến bên cạnh Lục Cảnh Nhiên, nhìn anh nói: "Huấn luyện viên Lục, cảm ơn anh đã cứu em."

Lục Cảnh Nhiên không nói chuyện, cúi đầu đánh giá cô ta vài lần, mới nói: "Hai người lúc nãy là cô tìm tới hả?"

Diệp Nhu sửng sốt một chút, nước mắt không ngừng rơi: "Huấn luyện viên Lục, tại sao anh nói như vậy? Em căn bản không quen biết bọn họ."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Hai người họ không phải học sinh trong trường, nếu không phải cô nghĩ cách để bọn họ vào, tôi không rõ bọn họ có thể có cách nào không kinh động một bảo vệ mà vào trường học."

Diệp Nhu mím môi, khóe mắt còn vương nước mắt, tựa hồ bởi vì Lục Cảnh Nhiên hiểu lầm cô ta mà cảm thấy rất khó chịu: "Bảo vệ trường học xác thật làm rất tốt, nhưng cũng không thể bảo đảm không có một chút sơ sẩy mà? Mấy lưu manh đó luôn có cách của mình."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Dù như lời cô nói, bảo vệ trường học khó tránh khỏi cẩn thận mấy cũng có sai sót, nhưng hai người bọn họ phí sức lớn như vậy lẻn vào, vì sao cố tình tìm tới cô? Tôi không phải nhằm vào cô đâu, chỉ là trong trường học có nhiều tiểu thư quý tộc có tiền cũng đẹp hơn cô, vì sao bọn họ không chọn mấy cô ấy?"

"..... Có thể là bởi vì, bọn họ là tiểu thư quý tộc, bọn chúng đắc tội không nổi, cho nên mới chọn người không có quyền cũng không thế như em."

Lục Cảnh Nhiên cười khẽ một tiếng: "Cô không cảm thấy logic của cô không thông sao? Nếu bọn họ lẻn vào nơi này, mục tiêu chính là những tiểu thư quý tộc có quyền thế chứ? Nếu muốn tìm người xuất thân bình thường như cô, bên ngoài trường học có một đống, vì sao bọn họ phải mạo hiểm lớn như vậy chạy đến trường học chúng ta?"

Diệp Nhu: "....."

Cô ta không biết, đừng hỏi cô ta.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 70: Mary Sue Phiền Não (7)

Câu hỏi liên tiếp của Lục Cảnh Nhiên làm Diệp Nhu bị hỏi đơ ra, Diệp Nhu cảm thấy bản thân càng nói càng sai, dứt khoát khóc lóc ỉ ôi. Lục Cảnh Nhiên nhếch khóe miệng, bảo cô ta: "Thời gian không còn sớm, cô mau về ký túc xá đi."

Diệp Nhu nâng cặp mắt đầy nước mắt nhìn anh nói: "Huấn luyện viên Lục, vừa rồi em bị thương, anh có thể đưa em về ký túc xá không."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cánh tay cô ta, bên trên rõ ràng có dấu vết xanh tím, đầu gối cũng bị trầy da. Với mình mà cũng ác vậy à?

Anh nghĩ một lúc, nói với Diệp Nhu: "Đi thôi, vừa vặn tôi cũng đi về hướng đó."

Diệp Nhu biết Lục Cảnh Nhiên có thói quen chạy buổi tối, mới cố ý chờ anh ở đây, ở đây ít người nhất, lúc sau cũng sẽ đi qua hướng ký túc xá của cô ta, là nơi thích hợp nhất.

Cô ta cố ý bước đi chậm rì rì theo sau Lục Cảnh Nhiên, hy vọng anh có thể tới đỡ mình, Lục Cảnh Nhiên quay người lại nhìn cô ta một cái, mở APP Campus nói: "Cô bị thương nặng như vậy, tôi gọi xe cho cô."

"....." Diệp Nhu ba bước cũng thành hai bước, đi tới, "Không sao, nơi này cách ký túc xá không xa, em có thể đi về."

https://thuviensach.vn

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên đáp, cất điện thoại đi, Diệp Nhu đi bên cạnh anh, phối hợp tốc độ của anh đi về ký túc xá.

Tuy Lục Cảnh Nhiên duy trì khoảng cách nhất định với cô ta, nhưng có thể đi cùng với anh, trong lòng Diệp Nhu rất vui. Cô ta lén ngắm người đàn ông cao lớn đẹp trai bên cạnh, hơi có vẻ ngượng ngùng nói với anh: "Huấn luyện viên Lục, kỳ thật em vẫn luôn, rất thích anh."

Lục Cảnh Nhiên nghe xong lời này, biểu tình không có biến hóa, giống như cũng không ngoài ý muốn; "Tôi không thích hợp với cô, cô đổi người khác mà thích đi."

Diệp Nhu khó chịu cắn môi, nhìn anh nói: "Nơi nào không thích hợp? Huấn luyện viên Lục, có phải anh ghét xuất thân em không tốt?"

"Không liên quan đến cái này, tôi chỉ không thích cô." Lục Cảnh Nhiên nói, ngừng lại ở giao lộ, "Ký túc xá của cô tới rồi, đi qua đi."

Diệp Nhu không cam lòng, nhưng thái độ Lục Cảnh Nhiên nhìn qua kiên quyết, tựa hồ không có chỗ trống để quay lại. Cô ta nói ngủ ngon với Lục Cảnh Nhiên, một mình đi đến ký túc xá.

Đèn phòng khách bật, nhưng ở cửa chỉ có một đôi giày, là của Thời Yên. Diệp Nhu nhìn thoáng qua cửa phòng Thời Yên, cô đóng cửa lại, không biết là đang ngủ hay làm cái gì.

Dường như cô ta nghĩ đến cái gì, chớp chớp mắt, đi đến công tắc nguồn điện.

Lục Cảnh Nhiên còn chưa đi xa, bỗng nhiên nghe được phía sau truyền đến hai tiếng thét chói tai, anh quay đầu lại nhìn xem, ký túc xá Thời Yên vừa rồi còn sáng đèn bỗng nhiên tắt hết.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên lập tức nhíu mày, vừa rồi anh nghe thấy tiếng của Thời Yên, chắc là cô cũng ở bên trong.

Anh bước nhanh quay trở lại, nghe thấy Diệp Nhu còn đang kêu đừng mà. Cửa ký túc xá đóng, nhưng cửa sổ sát lối đi đúng lúc mở ra.

Bàn tay Lục Cảnh Nhiên chống lên cửa sổ, nhảy vào.

Vừa tới sàn nhà, anh cảm giác có người tiếp cận mình từ phía sau, xuất phát từ bản năng, anh trở tay túm chặt cánh tay người nọ, ném qua vai nện xuống đất.

Cùng lúc với tiếng vật nặng rơi xuống, đèn trong phòng cũng đột nhiên sáng lên.

Thời Yên đứng bên công tắc nguồn điện, trong tay cầm con dao trang trí, không hiểu ra sao mà nhìn Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên xuất hiện trong phòng khách của các cô, cùng với..... Diệp Nhu nằm thẳng cẳng trên sàn nhà với sắc mặt đau khổ.

"....." Trường hợp này có chút không hét được.

Vừa rồi đột nhiên mất điện, dọa cô giật nảy mình, cô vô ý thức kêu lên. Lúc ấy cô cũng nghe thấy tiếng Diệp Nhu, cô ta còn không ngừng kêu đừng mà.....

Cô tưởng xảy ra chuyện gì, thuận tay quơ lấy con dao trang trí trong ngăn kéo, rồi ra kiểm tra công tắc nguồn điện, trăm triệu không nghĩ tới, sau khi đèn sáng là cảnh tượng khiến người ta mờ mịt thế này.

Lục Cảnh Nhiên cũng không nghĩ tới người vừa rồi tập kích anh lại là Diệp Nhu, anh nhíu chặt mày nói: "Tôi đã nói rồi, đừng đột nhiên tiếp cận tôi từ sau lưng."

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Ừ, cô tự mình thử qua.

"Gọi điện thoại gọi xe cứu thương tới, có thể cô ta bị gãy xương rồi."

"..... À, à." Thời Yên nghe lời Lục Cảnh Nhiên xong, lập tức cầm lấy điện thoại ký túc xá gọi cấp cứu, một tuần cấp cứu hai lần, ký túc xá của bọn họ thật là được.

Nói chuyện điện thoại xong, Thời Yên mới bớt thời giờ đi đến trước mặt Diệp Nhu, nhìn Lục Cảnh Nhiên hỏi: "Cậu ta..... Thế nào?" Nhìn dáng vẻ giống như không tốt lắm, mặt đều nhăn thành bánh bao.

Sắc mặt Lục Cảnh Nhiên cũng không tốt, hai lần trước anh ném Thời Yên đều là đắn đo nặng nhẹ hơn nữa nện trên đệm, Diệp Nhu lúc này là trực tiếp ngã xuống đất, anh còn chẳng hề thủ hạ lưu tình.

"Trong phòng chỉ có hai người bọn em?"

Thời Yên gật gật đầu: "Du Du và Niệm Chân đi ra ngoài xem phim, em ở trong phòng lướt web."

Lục Cảnh Nhiên không nói chuyện, vừa rồi rõ ràng anh nghe thấy Diệp Nhu đang kêu "đừng mà", xem ra lại là cô ta tự đạo tự diễn một vở diễn khác.

Chỉ là cô ta không nghĩ tới, anh sẽ phản xạ có điều kiện ném cô ta xuống đất.

Thời Yên lúc này cũng suy nghĩ cẩn thận, vừa rồi công tắc nguồn điện là Diệp Nhu cố ý tắt đi, sau đó định sờ soạng xảy ra tiếp xúc chân tay với Lục Cảnh Nhiên? Lại thuận tiện để mình thấy?

https://thuviensach.vn

Đây xem như thủ đoạn bạch liên hoa quen dùng, bàn tính đánh rất vang, nhưng mà tính sai giá trị vũ lực của Lục Cảnh Nhiên. Hiện tại tiếp xúc chân tay này, kịch liệt cỡ nào.

Cô nhìn Diệp Nhu trên mặt đất đau đến nói không nên lời, hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Sao anh ở cùng cậu ta?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi chạy bộ buổi tối, vừa vặn gặp được cô ta, sau đó nghe thấy hai người thét chói tai, liền tới đây nhìn xem."

"À....." Thời Yên nửa tin nửa ngờ, Diệp Nhu tâm cơ như vậy, chỉ sợ không phải vừa vặn gặp được rồi.

Diệp Nhu nằm trên mặt đất, giờ phút này rơi vào tuyệt vọng sâu sắc. Trên người đau đớn khiến cô ta đổ mồ hồi lạnh, Lục Cảnh Nhiên cũng không dựa theo dự đoán của cô ta, bị cô ta ôm chặt, sau đó cùng ngã xuống, Thời Yên càng không dựa theo dự đoán của cô ta, nói với anh "Em không nghe em không nghe anh cút đi", hai người vậy mà cứ như vậy, hòa hợp trò chuyện.

Mãi đến khi bị cáng khiêng lên xe cứu thương, Diệp Nhu cũng không suy nghĩ cẩn thận, sự tình vì sao biến thành thế này.

Chuyện này Lục Cảnh Nhiên kỳ thật không cần phụ trách nhiệm, nhưng nghĩ đến chung quy là bản thân ném Diệp Nhu thành như vậy, anh vẫn chủ động trả tiền chữa bệnh.

Diệp Nhu bị gãy hai cái xương, phải nằm viện một thời gian dài, trong ký túc xá thiếu mất một người, Đoan Mộc Du Du và Thư Niệm Chân cảm thấy vô cùng thư thái. Thời Yên cũng âm thầm nhẹ nhàng thở ra, nhiệm vụ lần này của cô đã đủ gian khổ, không có Diệp Nhu, cuối cùng bớt một trở ngại.

https://thuviensach.vn

Lại nói tiếp, gần đây ba người đàn ông đều không tới tìm cô, Trác Dụ Bân nói bản thân phải ra nước ngoài mở hội nghị cấp cao gì đó, nửa tháng mới có thể trở về, Tô Thừa Duyệt nói mình bị fan cuồng quấy rầy, tạm thời không phân thân được, về phần Chương Hướng Bạch, anh ta còn chưa tới tìm mình.

Cô phân tích mối quan hệ giao lưu của ba người bọn họ, đặc biệt là quan hệ nam nữ. Fan cuồng mà Tô Thừa Duyệt nói, không có bất ngờ xảy ra thì chính là Chương Tình Tình, Chương Tình Tình khó chơi như vậy, phỏng chừng đủ để anh ta ứng phó một thời gian, nếu Chương Tình Tình thật sự có thể bắt lấy anh ta, vậy không thể tốt hơn.

Về phần Chương Hướng Bạch, làm thiếu chủ Trung Nghĩa Đường, cách làm người của anh ta cũng rất thần bí, hơn nữa anh ta còn chưa đi tìm mình, Thời Yên quyết định tạm thời next qua anh ta trước đã.

Còn lại chính là Trác Dụ Bân. Anh ta có một thanh mai trúc mã tên Đường Tĩnh Vân, người chung quanh vốn dĩ đều cho rằng hai bọn họ sẽ ở bên nhau, không nghĩ tới Trác Dụ Bân thích Thời Mỹ Lệ, còn theo đuổi cô một cách mãnh liệt.

Thời Yên khoanh tròn ba chữ "Đường Tĩnh Vân", quyết định là cô ấy. Không trông cậy được vào mẹ Trác Dụ Bân, còn có thể trông cậy vào thanh mai trúc mã của Trác Dụ Bân!

Cô hưng phấn thu thập đồ đạc, chuẩn bị đi ra ngoài tìm Đường Tĩnh Vân. Đoan Mộc Du Du và Thư Niệm Chân ngồi ở phòng khách chơi game, thấy cô đi ra, liền thuận miệng hỏi cô một câu: "Mỹ Lệ, cậu muốn đi đâu đấy?"

Thời Yên nói: "Mình đi ra ngoài tìm người."

"À, vậy cậu nhớ rõ mang cái thẻ xe buýt có năm triệu đấy." Đoan Mộc Du Du nói rồi lấy một cái thẻ từ trên bàn, ném cho Thời Yên.

https://thuviensach.vn

Thời Yên cầm thẻ xe buýt, cảm thấy trong tay nặng trĩu: "Có bao nhiêu?"

Đoan Mộc Du Du nhìn chằm chằm màn hình trò chơi, nói: "Năm triệu, đô la Mỹ, bổ sung chi tiêu phòng của phòng chúng ta."

Thời Yên: "....."

Phòng các cô làm cái gì cần chi tiêu phòng nhiều như vậy!

Cô trầm mặc trong chốc lát, mở miệng hỏi: "Vì sao chúng ta không lấy năm triệu đô la này mua một chiếc xe?"

Đoan Mộc Du Du kinh ngạc nhìn cô: "Ngồi xe làm gì vui, đi ra ngoài chơi đương nhiên phải dùng phương tiện giao thông bình dân mới thú vị! Lúc trước không phải cậu cũng nói như vậy à!"

Thời Yên: "....."

OJBK.

Cô cất thẻ xe buýt vào trong túi, đi đến cạnh cửa xỏ giày: "Mình đi trước đây, hai cậu không cần đợi mình về ăn cơm."

"Há, được, ai nha Niệm Chân! Mình chết rồi!"

Thời Yên: "....."

Ra trường học, cô lấy điện thoại tra cứu một chút, ngồi xe buýt nào mới có thể đến nhà Đường Tĩnh Vân. Tra cứu xong, cô bắt taxi đến trạm xe buýt, sau đó xuống xe chờ xe buýt.

..... Cảm giác mình phảng phất như một đứa thiểu năng trí tuệ. Nhưng năm triệu đô la, không nỗ lực ngồi thì kiếp sau cũng không dùng hết!

https://thuviensach.vn

Xe buýt còn không thể tới thẳng nhà Đường Tĩnh Vân, cô xuống xe lại gọi một chiếc xe đưa mình tới nhà Đường Tĩnh Vân.

Ấn chuông cửa, cô lễ phép nói mình tới chơi với quản gia tới mở cửa, quản gia bảo cô chờ một lát rồi đi vào thông báo. Chẳng được bao lâu, một cô gái mặc váy màu trắng tóc dài từ trong phòng đi ra, nhìn cô vài lần nói: "Cô chính là Thời Mỹ Lệ à?"

Thời Yên mỉm cười với cô ấy, trông cô ấy xinh đẹp, khí chất cũng rất xuất chúng, hẳn là Đường Tĩnh Vân không sai: "Chào cô, tôi là Thời Mỹ Lệ, mạo muội tới chơi quấy rầy."

Đường Tĩnh Vân mời cô vào trong phòng, bảo quản gia đi chuẩn bị cà phê và bánh ngọt, sau đó mới nhìn Thời Yên đối diện, có chút khó hiểu hỏi cô: "Không biết Thời tiểu thư tìm tôi có chuyện gì?"

Thời Yên nói: "Đường tiểu thư, vậy tôi đi thẳng vào vấn đề, tôi biết cô là thanh mai trúc mã của Trác tổng, tình cảm thắm thiết với anh ta, nếu không có tôi, hai người nói không chừng đã đính hôn....."

"Thời tiểu thư, tôi hiểu ý của cô." Không đợi Thời Yên nói xong, Đường Tĩnh Vân ngắt lời cô, "Tuy tôi và Dụ Bân cùng nhau lớn lên từ nhỏ, nhưng tôi tôn trọng lựa chọn của anh ấy, nếu anh ấy thích cô, tôi sẽ chúc phúc hai người. Cô yên tâm đi, tôi sẽ không cho cô năm trăm tỷ ép cô rời anh ấy, cũng sẽ không hãm hại cô khắp nơi, để anh ấy trở về bên tôi."

Thời Yên: "....."

Không, tôi hy vọng cô làm như vậy! Vì sao mọi người đều không diễn theo kịch bản chứ!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 71: Mary Sue Phiền Não (8)

Thời Yên cảm thấy thế giới Mary Sue thật sự quá khó hiểu, tất cả mọi người đều khéo hiểu lòng người, làm cô vô cùng khó xử.

"Đường tiểu thư, tôi nghĩ cô đã hiểu lầm ý tôi." Thời Yên nhìn Đường Tĩnh Vân, tận lực làm ánh mắt mình có vẻ chân thành một ít, "Tôi tới không phải muốn nói với cô cái này, mà tôi hy vọng cô có thể cùng Trác tổng ở bên nhau."

Đường Tĩnh Vân sửng sốt một chút, trong ánh mắt lộ ra kinh ngạc và nghi hoặc: "Thời tiểu thư, tôi không rõ ý cô lắm."

Thời Yên nói: "Vậy tôi nói thật với cô, tôi đã sớm có người mình thích, cho nên tôi không có cách nào chấp nhận Trác tổng. Chuyện này tôi cũng nói qua với Trác tổng và mẹ Trác tổng, nhưng bọn họ đều không nghe, tôi không có cách nào, đành phải tới tìm Đường tiểu thư."

Đường Tĩnh Vân nhìn cô, trầm ngâm giây lát, có vẻ cuối cùng làm rõ đầu đuôi sự tình. Cô khẽ mím môi, uống một ngụm cà phê quản gia mới vừa đưa tới, mới mở miệng nói: "Thời tiểu thư, tôi đã hiểu ý của cô, nhưng Dụ Bân không thích tôi, tôi cũng không có cách nào giúp được cô."

"Không, Trác tổng không phải không thích cô, là anh ta quá quen sự tồn tại của cô, cho nên mới bỏ qua tình cảm thật sự của mình!"

https://thuviensach.vn

Tay Đường Tĩnh Vân bưng ly cà phê hơi cứng lại, tự hỏi câu nói vừa rồi của Thời Yên: "Thời tiểu thư cho là như vậy?"

"Đúng vậy." Tiểu thuyết tổng tài không phải đều như vậy viết sao! "Tôi cho rằng, chỉ có Đường tiểu thư mới là hạnh phúc của Trác tổng, hy vọng hai người đừng bỏ lỡ!"

Đường Tĩnh Vân nhíu mày, không nói gì, tựa hồ lý do thoái thác của Thời Yên vừa rồi đã tác động lớn đến mình. Thời Yên đặt quả cân trên người Đường Tĩnh Vân, đành phải tiếp tục khuyên bảo cô ấy: "Đường tiểu thư, cô tin tôi đi, chỉ cần cô đột nhiên biểu hiện không giống trước kia, mặc kệ là rời Trác tổng một thời gian hay là bỗng nhiên lạnh nhạt với anh ta, anh ta nhất định sẽ rất mau nhận ra được lòng mình!"

Bởi vì đàn ông đều đáng khinh như thế!

Đường Tĩnh Vân tựa hồ có chút bị thuyết phục, Thời Yên không ngừng cố gắng: "Còn có câu ngạn ngữ nói rất đúng, muốn bắt được trái tim một người đàn ông, trước phải bắt được dạ dày của anh ta. Trác tổng ngày thường ăn sơn hào hải vị, cô có biến đổi đa dạng như thế nào cũng không chiếm được niềm vui của anh ta, cô có thể thử dẫn anh ta đi ăn một vài món bình dân, như cái gì đậu hủ thúi, tinh bột nướng, mì tôm gì đó, Trác tổng nhất định sẽ thích."

Tinh bột nướng:

"....." Đường Tĩnh Vân khẽ ngẩng đầu, nhìn nàng, "Là như thế sao?"

"Đúng vậy! Nhưng cô phải nhớ kỹ đừng cho anh ta ăn que cay, trước đó tôi đã cho anh ta ăn rồi, cô dẫn anh ta ăn cái gì đó khác đi." Đối mặt Đường Tĩnh Vân, Thời Yên quả thực là dốc túi truyền thụ, "Những món ăn bình dân đó khẳng định anh ta chưa từng ăn, như mì tôm chẳng hạn, nói không chừng anh ta cũng không biết có loại đồ ăn dùng nước sôi là có thể ăn!"

https://thuviensach.vn

Đường Tĩnh Vân kinh ngạc nhìn cô: "Còn có đồ ăn dùng nước sôi là có thể ăn sao?"

"..... Đúng vậy đó."

Đường Tĩnh Vân gọi quản gia tới, bảo ông viết trọng điểm những lời vừa rồi của Thời Yên giúp mình, sau đó nhìn Thời Yên nói: "Thời tiểu thư, cảm ơn cô, tôi sẽ dựa theo lời cô nói thử một lần, nhưng Dụ Bân sẽ lựa chọn như thế nào, tôi cũng không thể bảo đảm với cô."

"Tôi tin tưởng Trác tổng thích cô, đúng rồi, tôi có có rất nhiều tiểu thuyết tổng tài, nếu cô cần tôi sẽ gửi cho cô." Thời Yên tìm đều là loại tổng tài ngay từ đầu chơi bời, chẳng quan tâm thanh mai bên cạnh, mãi đến lúc mất đi mới hoàn toàn tỉnh ngộ, lại theo đuổi không bỏ thanh mai.

Quả thực rất thích hợp với Trác Dụ Bân và Đường Tĩnh Vân!

Từ sau khi rời khỏi nhà Đường Tĩnh Vân, Thời Yên cảm thấy cả người nhẹ nhõm, nên nói cô đều đã nói, hiện tại phải xem Đường Tĩnh Vân. Sắp xếp xong xuôi chuyện Trác Dụ Bân và Tô Thừa Duyệt của là lúc tăng tiến tình cảm giữa cô và Lục Cảnh Nhiên!

Cô tra cứu thời khoá biểu của Lục Cảnh Nhiên ở trên trang web trường, phát hiện cuối tuần sau ba giờ chiều anh không có tiết thì tính cùng anh ra ngoài đi chơi.

Chủ nhật lúc đi học, cô còn chưa mở miệng với Lục Cảnh Nhiên, liền chạy vài vòng quanh võ quán với mọi người trước, chạy xong cô thở hồng hộc đứng ở một bên, cảm giác mình đã là một con cá chết.

Lục Cảnh Nhiên đi đến gần cô, nhìn cô nói: "Còn chẳng chạy bằng học sinh tiểu học, sao em không biết xấu hổ như thế."

https://thuviensach.vn

Thời Yên nhìn đám học sinh tiểu học chạy xong còn mặt không đổi sắc, thở phì phò nói với Lục Cảnh Nhiên: "Huấn luyện viên Lục, em cảm thấy anh nói rất đúng, em xác thật ngày thường ít vận động, nếu không, về sau mỗi ngày em sẽ chạy bộ buổi tối với anh nhé."

Lục Cảnh Nhiên cong môi cười, gật đầu nói: "Có thể, mỗi ngày tôi đều sẽ chạy 10 km."

Thời Yên vừa nghe đến 10 km, sắc mặt liền "bụp" trắng vài phần: "Mười, mười km?"

"Ừ, em không chạy được sao?"

"Em..... Đương nhiên có thể!" Vì theo đuổi Lục Cảnh Nhiên, cô thật sự bỏ cả mạng già vào rồi.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Vậy được, tối nay lúc ra ngoài tôi sẽ gọi em."

"Được." Thời Yên đỡ tường đứng thẳng người, nhìn anh hỏi, "Huấn luyện viên Lục, chiều nay sau khi tan học anh có hẹn không?"

"Không có."

"Vậy anh hẹn hò với em nhé!" Hai mắt Thời Yên sáng lấp lánh nhìn anh.

Cặp mắt kia như biết mê hoặc người, khiến Lục Cảnh Nhiên lơ đãng đã động tâm. Anh khụ một tiếng, xoay người sang chỗ khác nói: "Học xong lại nói, xem biểu hiện của em."

Đại khái là vì hẹn hò với Lục Cảnh Nhiên, hôm nay Thời Yên đi học rất nghiêm túc, làm ép chân ép chân, làm giạng thẳng chân giạng thẳng chân, tuy thể lực Thời Yên không ra gì, nhưng độ mềm dẻo thân thể còn miễn cưỡng cho qua.

https://thuviensach.vn

Sau khi tan học, Thời Yên cũng chưa tới phòng thay đồ tắm rửa đã chạy tới hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Huấn luyện viên Lục, buổi học hôm nay biểu hiện của em thế nào?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái, nói: "Qua loa."

"..... Ý của qua loa, chính là qua cửa đúng không!"

"....." Thật là rất tự giác. Anh lơ đãng cười một tiếng, hỏi cô: "Em muốn đi đâu?"

Thời Yên lập tức nói: "Chỉ cần ở bên anh, nơi nào cũng là phong cảnh đẹp nhất!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Vậy chúng ta ở võ quán đi, dù sao nơi nào cũng là phong cảnh đẹp nhất."

"....." Thời Yên vội suy nghĩ mấy địa điểm hẹn hò, cuối cùng đều cảm thấy quá bình thường, "Nếu không, chúng ta ngồi xe buýt đi? Anh khẳng định chưa từng ngồi xe buýt đúng không!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Em nghĩ kỹ rồi lại đến tìm tôi." Anh ném khăn lông sạch trên tay lên mặt Thời Yên, bước chân đi về phía phòng thay đồ. Thời Yên cầm khăn lông trong tay, đuổi kịp bước tiến của anh, ngửa đầu nói với anh: "Vậy chúng ta hay là đi ăn cơm dạo phố xem phim nhé."

"Ở trong trường học?"

"Đi bên ngoài!"

"Tôi dạy xong đi tìm em."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên đáp ứng sảng khoái như vậy, Thời Yên ngược lại có cảm giác không chân thật. Cô ngây người một chút, mới nhảy nhót nói: "Vậy em ở ký túc xá chờ anh!"

Vì buổi chiều hẹn hò với Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên vừa đến ký túc xá liền bắt đầu gội đầu tắm rửa, cả cơm trưa cũng bảo hai người Đoan Mộc Du Du mang về. Sợ ăn nhiều mặc váy lộ bụng, Thời Yên đặc biệt chỉ ăn lửng dạ, rồi vào trong phòng chọn váy.

Ban đầu cô còn không cảm thấy quần áo trong ký túc xá ít, hiện tại muốn đi ra ngoài hẹn hò, cô lập tức cảm thấy cái nào cũng không khiến cô vừa lòng, ước gì có thể đến trung tâm thương mại mua một bộ váy.

Lăn lộn gần một tiếng mới chuẩn bị xong trang phục trên dưới toàn thân, cô lại soi gương trang điểm, cuối cùng đem thỏi son Mary Sue của mình ra.

Nếu dùng sức mạnh không thể thực hiện được, vậy thừa dịp hôm nay hẹn hò, chế tạo một ít không khí lãng mạn, không phải thuận thế liền tiếp một cái hôn ôm gì đó sao?

Nghĩ mà có chút kích động.

Tỉ mỉ tô son xong, Thời Yên nhìn mình trong gương. A, quả thực là giật nảy mình!

Mới vừa bỏ son môi vào trong túi, liền nghe tiếng Lục Cảnh Nhiên tiến đến từ cửa sổ. Thời Yên chạy tới đẩy cửa sổ, thấy Lục Cảnh Nhiên đứng ở bên ngoài.

Giống như là Romeo gặp lén Juliet.

"Em chuẩn bị xong rồi, ra ngay bây giờ đây!" Cô cầm lấy cái mức trên bàn, vừa chạy ra bên ngoài vừa đội lên đầu.

https://thuviensach.vn

Đoan Mộc Du Du và Thư Niệm Chân nhìn cô chạy ra, đánh cược.

"Cậu nói hôm nay cậu ấy có thể bắt lấy huấn luyện viên Lục không?"

"Mình cảm thấy cơ hội rất lớn."

"Mình cũng cảm thấy như vậy."

"Thế chúng ta đánh cược kiểu gì?"

"....." Đây là một vấn đề.

Thời Yên chạy ra gặp Lục Cảnh Nhiên không biết hai người lại đánh cược, hưng phấn chạy tới trước mặt Lục Cảnh Nhiên, trong tay còn cầm cái thẻ xe buýt có năm triệu đô la: "Em đã tra đường đi rồi, ngồi xe buýt có thể tới thẳng!"

"..... Ừ." Xem ra tiểu thư quý tộc xác thật tràn ngập tò mò với xe buýt.

Hai người ngồi xe buýt tới trước rạp chiếu phim, bởi vì là cuối tuần, rạp chiếu phim rất đông người. Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên đứng trong đám người, chọn lựa bộ phim muốn xem.

"Bộ phim này lần trước Du Du và Niệm Chân xem rồi, nói rất hay đấy, nếu không chúng ta cũng xem cái này?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn bộ phim cô chỉ, xí một tiếng nói: "Phim Tô Thừa Duyệt diễn, tôi không xem."

"Ây....." Ngón tay Thời Yên thuận thế dịch sang bên cạnh, "Vậy chúng ta xem bộ phim hài này đi, không có Tô Thừa Duyệt!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn poster bộ phim, nói: "Phía đầu tư là Trác thị, không xem."

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Thì ra huấn luyện viên Lục ngạo kiều như vậy sao!

Có điều trong lòng cô rất đắc ý, cô lại chọn một vòng, cuối cùng chọn một bộ phim tình cảm: "Vậy cái này đi."

Lục Cảnh Nhiên nhìn kỹ, nói: "Có thể."

Thời Yên đi lên định mua vé, bị Lục Cảnh Nhiên ngăn cản, chính anh đi lên mua hai vé xem phim, lại mua hai phần coca và bắp rang, cùng Thời Yên đi vào phòng chiếu phim.

Bộ phim tình cảm này đã chiếu rất nhiều ngày, toàn bộ phòng chiếu phim cũng không bao nhiêu người, giống như bao hết. Có thể cũng bởi vậy, cặp người yêu phía trước rất thoải mái, một mực ôm nhau, sau đó còn trực tiếp hôn.

Thời Yên mím môi, tán lại son môi cho mình. Nếu không nhân hiện tại, cô cũng đi hôn Lục Cảnh Nhiên?

Lục Cảnh Nhiên đang chuyên chú xem phim, không chú ý cô, Thời Yên khẽ hé môi, chậm rãi dựa vào người Lục Cảnh Nhiên.

Mắt thấy sắp hôn rồi, Lục Cảnh Nhiên đột nhiên nghiêng đầu, còn lấy tay chống cái trán của cô. Ở dưới ánh sáng phòng chiếu phim, anh cười như không cười mà nhìn Thời Yên: "Làm cái gì?"

Thời Yên không nhận thua nỗ lực chu miệng, phát hiện thật sự không với tới Lục Cảnh Nhiên, rốt cuộc từ bỏ: "Không có gì, thấy trên mặt anh có chút bụi, muốn thổi giúp anh."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 72: Mary Sue Phiền Não (9)

Bộ phim kết thúc, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên đi theo dòng người ra ngoài. Hiện tại vừa vặn là thời gian ăn tối, Thời Yên ngẩng đầu, hỏi Lục Cảnh Nhiên bên cạnh: "Tối anh muốn ăn cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên không có gì đặc biệt muốn ăn, liền nói: "Tùy em."

"Há, vậy em tra xem." Thời Yên lấy ra điện thoại tìm quán ăn gần đây, thấy một nhà hàng lẩu hải sản đánh giá rất cao, nói với Lục Cảnh Nhiên, "Anh ăn được hải sản không? Nếu không chúng ta đi ăn lẩu hải sản?"

"Có thể."

Thời Yên mở bản đồ, dẫn Lục Cảnh Nhiên rời rạp chiếu phim, đi về phía nhà hàng lẩu hải sản. Đoạn đường ngoài rạp chiếu phim có rất nhiều người bày quán bán hàng rong, ăn dùng chơi xem, cái gì cùng bán.

Lúc ngang qua một quán bán hàng chậu hoa, Thời Yên nghe thấy chủ quán cầm một cái loa rao hàng với người qua đường: "Đi ngang qua dạo ngang qua đừng bỏ qua, tất cả chậu hoa bán lỗ vốn, giá gốc một triệu hai triệu ba triệu, hiện tại toàn bộ chỉ cần chín đồng chín!"

Thời Yên: "....."

Đây không phải lỗ vốn quá lớn sao? Dù ông chủ chạy trốn với em vợ cũng không đến mức như vậy chứ.

https://thuviensach.vn

"Quý cô xinh đẹp này, mua chậu hoa đi, chỉ cần chín đồng chín thôi!" Quán chủ thấy Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên ngang qua, liền ra sức đẩy mạnh tiêu thụ.

Thời Yên nhìn thoáng qua hàng anh ta bày, nhìn trúng một chậu hoa hình trái tim. Bên trong chậu hoa trồng một cây non hình trái tim mà cô không biết là cây gì, nhưng vật chứa cây non này chính là ly cà phê, bên trên còn rải một lớp đất trang trí gần giống màu cà phê, nhìn qua rất giống một ly capuchino có hình trái tim.

"Cái này ngược lại rất đáng yêu."

Thời Yên cầm chậu hoa lên nhìn, Lục Cảnh Nhiên thấy cô có vẻ rất thích, nói với chủ quán: "Tôi mua cái này."

"Có ngay! Cho ngài thêm một lọ dịch dinh dưỡng!"

Thời Yên ngước mắt nhìn Lục Cảnh Nhiên, hỏi anh: "Anh muốn nuôi sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không nuôi, tặng cho em."

Thời Yên không khỏi nở nụ cười, nói với anh: "Cảm ơn anh nhé, em nhất định sẽ chăm cẩn thận!"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên đưa chậu hoa và dịch dinh dưỡng đã gói cẩn thận cho Thời Yên.

Xách theo quà Lục Cảnh Nhiên tặng mình, Thời Yên đi đường bước chân càng thêm nhảy nhót, tới nhà hàng lẩu hải sản, hai người chọn một vị trí tương đối sâu bên trong, gọi đồ ăn xong, Thời Yên lại gọi một ly nước soda lạnh.

https://thuviensach.vn

Ly soda trong nhà hàng trông rất đáng yêu, Thời Yên lấy ống hút để qua một bên, trực tiếp ôm cái ly uống một ngụm.

Bên miệng ly lưu lại một vết son môi rõ ràng, Thời Yên thoải mái híp mắt, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Cái này ngon lắm, anh cũng nếm thử đi!"

Cô đưa cái ly tới trước mặt Lục Cảnh Nhiên, còn đặc biệt dùng chỗ có vết son môi kia đối mặt với anh.

Lục Cảnh Nhiên nhìn ly soda trên tay cô, duỗi tay tiếp nhận, sau đó xoay một cái.

Thời Yên: "....."

Có phải cẩn thận như vậy không hả! Vậy mà cả gián tiếp hôn môi cũng không làm được!

Trong mắt Lục Cảnh Nhiên hiện lên ý cười ngắn ngủi, hơi ngẩng đầu lên uống một ngụm soda trong ly: "Hương vị cũng được, có điều uống nhiều soda không tốt cho thân thể."

"À." Thời Yên uể oải lên tiếng, lấy ly soda về, lại cắm ống hút vào rồi ngậm ống hút uống.

Không biết có phải vì hóa bi phẫn thành thèm ăn, bữa này Thời Yên ăn rất nhiều, Lục Cảnh Nhiên cũng có chút kinh ngạc: "Buổi tối em ăn nhiều như vậy, không thích hợp vận động, ngày mai anh lại hẹn em chạy bộ buổi tối."

"À." Thời Yên nhạt nhẽo đáp.

Lục Cảnh Nhiên nhìn dáng vẻ khó chịu của cô, tâm trạng lại bỗng nhiên có chút tốt. Anh cong cong môi, hỏi cô: "Còn nơi nào muốn đi không? Không thì chúng ta về trường học."

https://thuviensach.vn

Thời Yên nghĩ ngợi, nói: "Lại đi siêu thị mua chút đồ ăn vặt đi."

"Được."

Lục Cảnh Nhiên cùng cô đi siêu thị, Thời Yên chọn một ít đồ ăn ngày thường phòng cô thích ăn, cuối cùng, cầm mấy túi que cay từng chinh phục đầu lưỡi Trác tổng.

Có thể bắt được Lục Cảnh Nhiên hay không, hoàn toàn dựa vào mày đó, que cay à!

Đồ ăn vặt là tự Thời Yên bỏ tiền mua, hôm nay ra ngoài, cô chỉ mời Lục Cảnh Nhiên ngồi xe buýt, còn lại tiền đều là Lục Cảnh Nhiên bỏ, cô ngại lại để anh bỏ tiếp.

Dù sao anh chỉ là một chàng trai nghèo lương một năm 1 tỷ.

"Mấy que cay này mời anh ăn, ngon lắm đấy! Cả phòng bọn em đều thích!" Sau khi tới trường học, Thời Yên đặc biệt lấy que cay từ trong túi plastic ra, một mạch kín đáo đưa cho Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên nhìn túi hàng xanh xanh đỏ đỏ trong tay, khóe miệng không nhịn được giật một cái.

"Vậy em về trước đây, ngày mai nhớ tìm em chạy bộ buổi tối đấy." Thời Yên nói rồi vẫy tay với anh, xách theo một túi đồ ăn vặt lớn, đi về phía ký túc xá.

"Thời Yên." Lục Cảnh Nhiên đột nhiên ở sau lưng gọi cô lại. Thời Yên dừng bước, quay đầu.

Khóe miệng Lục Cảnh Nhiên tựa hồ mang theo ý cười, ở dưới ánh trăng quả thực gợi cảm chết người. Thời Yên chỉ nhìn thấy anh đi một bước

https://thuviensach.vn

về phía mình, hơi khom lưng, sau đó gương mặt đẹp trai dần phóng đại trước mặt mình.

Tiếp đó, là một nụ hôn khẽ dừng trên môi mình, chạm nhẹ nhàng lại nâng niu trân trọng.

Đầu Thời Yên "loảng xoảng" một chút, ngừng hoạt động.

Lục Cảnh Nhiên kéo dãn khoảng cách với cô, nhìn vẻ mặt ngốc nghếch của cô, không khỏi mỉm cười: "Làm sao vậy? Hôm nay không phải vẫn luôn suy nghĩ biện pháp hôn anh sao?"

Thần trí Thời Yên dần dần ổn định trong tiếng tim đập cuồng loạn của mình, vừa rồi, Lục Cảnh Nhiên hôn cô sao?

Nhưng mà cô đáng chết quên tô son môi rồi!!

Cô nhìn Lục Cảnh Nhiên, có chút không biết làm sao nói: "Ờ, anh có thể đợi em tô son rồi hôn em một lần nữa không?"

Lục Cảnh Nhiên bị yêu cầu quái dị này của cô chọc cười, giơ tay xoa đầu cô: "Đừng lòng tham không đáy, mau trở về đi."

"....." Hôn một lần nữa thôi mà, sao lại lòng tham không đáy chứ!

Trở lại phòng, Thời Yên ghi nhớ sâu sắc với chuyện này -- sau này cơm nước xong, nhất định phải nhớ rõ tô lại son!

Ngày hôm sau lúc Thời Yên dậy, thấy chậu hoa nhỏ trên cửa sổ, liền nhớ tới cảnh ngày hôm qua Lục Cảnh Nhiên hôn cô. Gương mặt nhanh chóng nổi lên hai rặng đỏ ửng, Thời Yên chôn mình trong chăn, rẫy đành đạch như cá chạch.

Ngày hôm qua quá chấn kinh rồi, cô cũng quên hỏi Lục Cảnh Nhiên nụ hôn kia là có ý gì, hôm nay nhất định phải bắt anh nói rõ ràng!

https://thuviensach.vn

Học xong tiết học ban ngày, Thời Yên đặc biệt tới trung tâm thương mại trong trường học mua một bộ quần áo thể thao, chuẩn bị buổi tối mặc lúc chạy bộ buổi tối với Lục Cảnh Nhiên.

Thời Yên ngày thường ít vận động, 10 km đối với cô mà nói chính là nhiệm vụ không có khả năng hoàn thành, đừng nói chạy, dù bảo cô đi đi, đi xong 10 km cô cũng là con cá chết.

Nhưng, vì tình yêu, cô tin tưởng cô có thể sáng tạo kỳ tích!

Sau 15 phút chạy bộ buổi tối, Thời Yên túm cánh tay Lục Cảnh Nhiên, chậm rãi lết về phía trước, "Huấn, huấn luyện viên Lục, em thật sự không được."

Lục Cảnh Nhiên thả chậm tốc độ, quay đầu lại nhìn cánh tay "gắn thêm" trên người mình: "Thể lực em kém như vậy, làm sao mà sống đến lớn như vậy?"

"....." Thời Yên nói, "Không chạy bộ, tự nhiên sống đến lớn như vậy."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thấy thể lực của Thời Yên xác thật đã đến cực hạn, Lục Cảnh Nhiên cũng không ép cô, sợ chạy tiếp cô trực tiếp lên cơn sốc: "Chúng ta đi ba phút, rồi lại chạy tiếp."

"Được....." Thời Yên lên tiếng, vẫn túm lấy cánh tay Lục Cảnh Nhiên, để anh kéo mình về phía trước. Sau một lúc hoãn lại, Thời Yên cảm thấy mình đã sống lại. Cô ngước mắt nhìn Lục Cảnh Nhiên trước mặt, trán anh cũng có vài giọt mồ hôi mỏng, nhưng hô hấp rất vững vàng, dường như chạy 15 phút trước chỉ có một mình cô.

Đường cong gương mặt anh buổi tối nhu hoà hơn ban ngày, Thời Yên lại nghĩ tới tối hôm qua anh hôn mình, hơi đỏ mặt: "Huấn luyện viên Lục,

https://thuviensach.vn

que cay tặng cho anh ngày hôm qua, anh ăn chưa?"

Lục Cảnh Nhiên gật đầu, nói: "Nếm một túi, ngày thường em đều thích ăn mấy thứ này sao?"

Thời Yên nói: "Em biết anh lại muốn nói không tốt cho thân thể đúng không, em cũng không ăn thường xuyên mà."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô mếu máo, không nhịn được cười cười: "Hiện tại tinh thần như vậy, chắc là có thể chạy bộ được rồi nhỉ?"

Khóe mắt Thời Yên lập tức gục xuống, bộ dáng trông rất đáng thương: "......Huấn luyện viên Lục, em cảm thấy đầu em rất choáng, liệu anh có thể ôm em về không?"

"Không thể." Lục Cảnh Nhiên lãnh khốc nói, lại chậm rãi chạy đi, Thời Yên cố định trên mu bàn tay anh cũng bị kéo chạy theo.

Thời Yên còn chưa kịp hỏi đã bị ép chạy vòng thứ hai.

Lần chạy bộ này tốn gấp ba thời gian của Lục Cảnh Nhiên ngày thường, lúc chạy xong, trời đã rất khuya. Anh nhìn Thời Yên như chỉ còn nửa mạng đi theo, hơi nhăn mày: "Tốc độ của em quá chậm, ngày mai chúng ta chạy sớm hơn một tiếng."

"....." Thời Yên cong eo giơ tay, nhìn anh nói, "Huấn luyện viên Lục, em nghĩ, đạp xe đạp 10 km cũng có thể rèn luyện thân thể! Ngày mai em đạp xe đạp đi theo anh!"

Lục Cảnh Nhiên đi lên, mang theo vài phần cưng chiều gõ cái trán của cô: "Lại muốn lười biếng đúng không?"

Thời Yên chớp đôi mắt nhìn anh: "Nếu không anh hôn em, nói không chừng em cũng có thể chạy được 10 km."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cười nói: "Chờ chừng nào em có thể chạy hết 10 km, lại hôn em."

"....." Nhỏ mọn như vậy sao! "Vậy nụ hôn tối qua là có ý gì? Hai người chúng ta là quan hệ người yêu sao?"

"Xem như thế đi." Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, trong ánh mắt như có ngôi sao, "Dù sao thì anh cũng không hôn ai khác ngoài người yêu."

Những lời này của Lục Cảnh Nhiên làm Thời Yên lâng lâng nguyên một tuần, ngay cả tham gia lớp võ thuật của anh cũng trở nên có tự tin hơn. Cô cảm thấy hiện tại quan hệ giữa cô và Lục Cảnh Nhiên đã thăng hoa, cần phải thông báo cho ba người theo đuổi, để bọn họ mau chóng hết hy vọng với mình.

Ngay lúc cô định liên lạc với bọn họ, trên mạng bỗng nhiên tuôn ra một tin giật gân -- Tô Thừa Duyệt mất tích!

Tin tức siêu sao quốc tế có 1,3 tỷ fan hâm mộ, Tô Thừa Duyệt mất tích vừa rò rỉ ra, fan hâm mộ vỡ tổ tập thể.

Bọn họ dùng tốc độ nhanh nhất kéo biểu ngữ, hô khẩu hiệu, tụ tập đến cửa cục cảnh sát, yêu cầu cảnh sát cần phải mau chóng cứu Tô Thừa Duyệt từ trong tay bọn bắt cóc.

Thời Yên cũng nhận được điện thoại của người quản lý Tô Thừa Duyệt, đối phương ôm tâm lý may mắn, hy vọng Tô Thừa Duyệt đi tìm Thời Mỹ Lệ.

"Tô Thừa Duyệt thật sự không ở chỗ tôi, lâu lắm rồi tôi không gặp anh ta." Thời Yên chân thành bảo đảm với người quản lý, "Bên cảnh sát không có manh mối gì sao?"

https://thuviensach.vn

"Không có, anh ấy như bốc hơi khỏi nhân gian, bỗng nhiên liền biến mất, nói có người bắt cóc anh ấy đi, giờ đã vượt qua 24 giờ, cũng không có bất luận bọn bắt cóc nào liên lạc chúng tôi. Không phải là Tô Thừa Duyệt tự mình chơi mất tích chứ?"

Mắt Thời Yên khẽ động, trong lòng có dự cảm xấu: "Sẽ không phải, fan cuồng làm chứ?"

Người quản lý nghe cô nói vậy, trong lòng cũng hiện ra một người khả nghi: "Trong thời gian gần đây xác thật có một fan cuồng luôn quấn lấy anh ấy, nhưng đối phương cũng không làm ra hành vi quá kích gì, chỉ là Thừa Duyệt đến đâu thì đến đó, không phải là cô ta làm chứ?"

Bọn họ từng điều tra fan cuồng này, phát hiện cô là đại tiểu thư Trung Nghĩa Đường. Một bang phái lớn như Trung Nghĩa Đường, không thể tuỳ cô làm bậy đúng không?

Thời Yên thở dài, trong giọng nói có lo lắng nói không nên lời: "Nắm trong tay fan cuồng còn đáng sợ hơn trong tay bọn bắt cóc."

Người quản lý: "....."

Nói rất có đạo lý.

"Tóm lại tôi hỏi thăm người có thể biết một chút, có tin tức sẽ nói cho."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 73: Mary Sue Phiền Não (10)

Người có thể biết mà Thời Yên hắn chính là Chương Hướng Bạch, anh là thiếu chủ Trung Nghĩa Đường, cũng là đàn anh của Thời Yên, càng là người theo đuổi cô.

Trong lòng người quản lý nghĩ như vậy, ngoài miệng lại không hỏi, chỉ ở đầu kia điện thoại cảm ơn cô: "Vậy phiền Thời tiểu thư, có tin tức gì xin cô báo cho tôi trước tiên."

"Được, không thành vấn đề." Thời Yên đáp ứng rồi cắt đứt điện thoại. Người có thể biết mà cô nói, xác thật là Chương Hướng Bạch, nhớ cô tới thế giới này lâu như vậy, hiếm khi Chương Hướng Bạch không tới tìm cô, hiện tại cô phải chủ động đi tìm anh ta.

Bọn họ học tập ở trường quý tộc siêu cao cấp, tuy ký túc xá đều là toà nhà phân phòng riêng, nhưng vẫn chia khu nam nữ. Ký túc xá nam sinh ở một đầu khác, cơ bản là phải đi ngang qua trường học mới có thể đi qua.

Thời Yên dọn dẹp một chút, xách túi ra ngoài. Gọi một chiếc xe trên APP Campus, lúc Thời Yên muốn tới ký túc xá nam sinh, tài xế toát ra vẻ hoảng sợ: "Bạn học Mỹ Lệ, trông cháu xinh đẹp như vậy, đi ký túc xá nam sinh không phải tương đương dê vào ổ sói sao! Không được, bác không thể đưa cháu tới nơi nguy hiểm như vậy!"

"....." Thời Yên mím môi, nói, "Như vậy đi, cháu lén cho bác gấp đôi tiền."

https://thuviensach.vn

Tài xế lời lẽ chính đáng cự tuyệt: "Đây không phải vấn đề tiền nong!"

"Gấp ba."

Tài xế xuất phát.

Vườn trường nhìn qua rất lớn, nhưng ngồi ô tô cũng không mất bao nhiêu thời gian, Thời Yên xuống xe trước ký túc xá nam sinh, nhìn nhìn kiến trúc nối nhau san sát trước mắt.

Trong ấn tượng, đây là lần đầu tiên cô tới ký túc xá nam sinh, ký túc xá nam sinh và nữ sinh đều cùng một kiểu, chỉ là màu sắc không giống nhau. Bên ký túc xá nữ, trên cửa sổ mỗi phòng, cơ hồ đều có thể thấy chậu hoa hoặc đồ chơi khác, bên ký túc xá nam, có thể treo mấy đôi tất đã giặt đã không tồi.

A, nam sinh quý tộc cũng có tính tình tương tự sao.

Bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một tiếng huýt sáo, một nam sinh đứng trên ban công, cười hì hì gọi cô: "Người đẹp, tìm ai thế?"

Đại khái là bởi vì bên này cơ bản sẽ không có nữ sinh tới, nam sinh vừa gọi, rất nhanh kinh động người khác, lại có vài nam sinh tò mò đi đến trên ban công, gọi Thời Yên: "Đây không phải bạn học Thời Mỹ Lệ sao, sao chạy đến ký túc xá nam bọn mình thế?"

Thời Yên liếc mắt, nói với bọn họ: "Liên quan gì đến mấy người, dù sao không phải tìm các người."

"Vậy cậu nói cậu tìm ai, tụi mình tìm giúp cậu ~"

"Tôi nghĩ cô ấy tới tìm tôi." Một người đàn ông bước ra từ một căn phòng trước mặt, cười nhạt nói.

https://thuviensach.vn

Tiếng anh nghe rất ôn hòa, không mang theo bất luận tính công kích nào, khóe miệng cũng cong nụ cười, nhưng anh vừa ra, nam sinh vừa rồi còn nhao nhao như chim sẻ lập tức an tĩnh lại.

"Là Chương Hướng Bạch học trưởng à."

"Chuồn chuồn."

Sau khi nhỏ giọng châu đầu ghé tai, các nam dồn dập về phòng mình, còn đóng cửa sổ. Thời Yên xấu hổ giây lát, sau đó gọi Chương Hướng Bạch một tiếng: "Chào học trưởng."

Chương Hướng Bạch cười với cô, hỏi cô: "Tới tìm anh?"

"Ừm..... Có chút chuyện muốn hỏi thăm học trưởng."

Chương Hướng Bạch đi lên bậc thang, kéo cửa ra nói với cô: "Đi vào rồi nói."

Thời Yên do dự một chút, đi vào ký túc xá nam sinh như vậy có chút không ổn lắm..... Nhưng chuyện cô muốn nói với Chương Hướng Bạch lại xác thật không thích hợp nói bên ngoài.

Chương Hướng Bạch nhìn ra sự do dự của cô, nhẹ nhàng cong khóe miệng nói với cô: "Yên tâm, anh sẽ không làm gì em, nếu em thật sự lo lắng, chúng ta nói ở đây cũng được, hoặc là đi quán cà phê."

Thời Yên khụ một tiếng, càng thêm xấu hổ hơn vừa rồi: "Không có, học trưởng nghĩ nhiều, chúng ta đi vào nói đi."

Chương Hướng Bạch cười, thân sĩ mở cửa giúp cô, mời cô đi vào trước.

Đi vào ký túc xá Chương Hướng Bạch ở, Thời Yên hoàn toàn đánh vỡ thành kiến đối với ký túc xá nam, trong phòng quét dọn vô cùng sạch sẽ

https://thuviensach.vn

không nói, vậy mà còn trồng cây xanh, còn chăm rất tốt, tất cả đều sinh trưởng bừng bừng sức sống.

Trên ban công, không chỉ treo tất đã giặt sạch, còn treo áo sơ mi trắng thoang thoảng mùi nước xả vải.

..... Đây quả thực là tiêu chuẩn học trưởng trong tiểu thuyết vườn trường.

Chương Hướng Bạch cầm chai nước trái cây cho Thời Yên, ngồi đối diện cô trên sô pha: "Nước trái cây, uống không?"

"Dạ dạ, cảm ơn học trưởng."

Chương Hướng Bạch cười nói: "Không cần khách khí với anh như thế." Nói rồi, anh lại che giấu vài phần ý cười, hơi có vẻ nghiêm túc nói với Thời Yên, "Có điều về sau có chuyện gì, trực tiếp gọi anh tới tìm em là được, đừng một mình chạy tới ký túc xá nam sinh."

"Há, được." Thời Yên lên tiếng, cầm lấy nước trái cây trên bàn, đang muốn mở nắp chai, dùng một chút lực mới phát hiện, nắp chai đã bị mở rồi.

..... Chương học trưởng cũng quá tri kỷ rồi!

Cô lập tức hơi xấu hổ, vội ngẩng đầu lên uống một ngụm nước trái cây. Chương Hướng Bạch ngồi ở đối diện hỏi cô: "Em tìm anh có chuyện gì?"

Thời Yên nói: "Chuyện Tô Thừa Duyệt mất tích, học trưởng nghe nói không?"

Chương Hướng Bạch cười, nhìn cô nói: "Em là cảm thấy, chuyện này là Tình Tình làm?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên có chút ngượng ngùng, dù sao Chương Tình Tình là em gái anh, mình không có chứng cứ gì đã chạy tới hỏi anh. Chương Hướng Bạch ngược lại không để trong lòng, thấy cô ngượng ngùng, còn chủ động trấn an cô: "Tình Tình từ nhỏ bị trong nhà chiều hư, tính cách có một ít bá đạo, có điều bản tính con bé không xấu, em yên tâm, chuyện này nếu thật sự có liên quan đến nó, nó cũng sẽ không làm chuyện có hại đến Tô Thừa Duyệt."

Thời Yên giật giật khóe miệng, có câu không biết nên nói hay không. Cô ngược lại không phải sợ Chương Tình Tình sẽ làm hại đến an toàn của Tô Thừa Duyệt, mà cô lo lắng..... trong sạch của Tô Thừa Duyệt.

Chương Hướng Bạch nói: "Hôm nay vừa vặn anh phải về nhà một chuyến, anh điều tra chuyện này giúp em."

Thời Yên nghe anh nói như vậy, gật đầu: "Được, vậy phiền học trưởng, nếu có tin tức gì mong anh mau chính nói cho em biết."

Cô nói xong đứng lên, nói với Chương Hướng Bạch: "Vậy em không quấy rầy học trưởng, em đi về trước."

Chương Hướng Bạch đi theo cô đứng lên, nói với cô: "Anh đưa em đi ra ngoài."

"A, không cần."

Chương Hướng Bạch cười, không nghe theo lời cự tuyệt của cô, mà đi tới cửa nói: "Đi thôi, anh đưa em đi ra ngoài."

Thời Yên nghĩ đến những nam sinh ồn ào lúc tới, không cự tuyệt nữa, xách túi đi theo sau Chương Hướng Bạch đi ra ngoài.

Mới vừa đi ra cửa không đến vài bước thì thấy Lục Cảnh Nhiên đứng dưới một gốc cây ở cách đó không xa, nhìn bọn họ.

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Tình huống này như thế nào?? Đột nhiên "chiến trường khốc liệt"???

Cô sợ tới mức quên cả nói giải thích, Lục Cảnh Nhiên đi ra dưới tàng cây, ánh mắt lãnh đạm đảo qua trên người hai người: "Vì sao em đi ra từ ký túc xá của cậu ta?"

Mấy nam sinh hóng hớt trong ký tức xá thấy Thời Yên tới tìm Chương Hướng Bạch, liền chạy đến đăng bài trên diễn đàn trường, Lục Cảnh Nhiên vừa không cẩn thận, thấy.

Chương Hướng Bạch đi lên trước một bước, có ý tứ bảo vệ Thời Yên, sắc mặt Lục Cảnh Nhiên lập tức lạnh hơn. Chương Hướng Bạch nhìn anh, nở một nụ cười thường trực: "Bạn học Thời Mỹ Lệ tới tìm tôi thương lượng chút chuyện, cái này cũng cần được huấn luyện viên Lục phê chuẩn sao?"

Thời Yên cuối cùng lấy lại tinh thần, lập tức nói tiếp: "Không sai không sai, em tới tìm Chương học trưởng hỏi thăm chuyện Tô Thừa Duyệt mất tích."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái, hỏi cô: "Tô Thừa Duyệt mất tích có liên quan gì đến em?"

"....." Bởi vì Chương Tình Tình do cô khuyến khích. Nhưng trước mặt Chương Hướng Bạch, Thời Yên không dám nói, cô đành phải cười với Chương Hướng Bạch, nói với anh ta: "Học trưởng, nếu huấn luyện viên Lục tới, vậy không phiền anh tiễn em, anh đi làm việc của anh đi."

Chương Hướng Bạch trầm mặc một lát, cuối cùng vẫn thỏa hiệp nói: "Vậy anh trở về, em nhớ cẩn thận."

"Được được."

https://thuviensach.vn

Trước khi xoay người, Chương Hướng Bạch lại nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái, sau đó mới trở về ký túc xá của mình. Thời Yên thấy anh ta đi rồi, rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, cô đi đến trước mặt Lục Cảnh Nhiên, cười ha hả nhìn anh nói: "Em thật sự tới tìm anh ta hỏi chuyện Tô Thừa Duyệt mất tích, em hoài nghi là em gái anh ta làm."

Chương Hướng Bạch rời đi, sắc mặt Lục Cảnh Nhiên dịu một ít, nhưng vẫn không vui liếc Thời Yên: "Cho nên thì sao?"

Thời Yên nhích đến gần anh, nhỏ giọng nói: "Là em bảo Chương Tình Tình đi quấn lấy Tô Thừa Duyệt, nhưng em không nghĩ tới cô ấy sẽ bắt cóc anh ta! Nếu Tô Thừa Duyệt có bất trắc gì, em sẽ lương tâm bất an!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh có chút bất đắc dĩ vùi bàn tay vào mái tóc ngắn mềm mại của mình, bực bội xoa nhẹ hai cái, như nghẹn một bụng nhưng lại không tìm thấy chỗ thích hợp phát tiết: "Thôi, anh đưa em về trước."

"Há, được." Thời Yên đuổi kịp anh, cùng anh đi về. Dọc đường đi Lục Cảnh Nhiên cũng không nói gì, như nghĩ đến cái gì, trước khi ngang qua một siêu thị mini, Thời Yên gọi anh lại nói: "Chờ một chút, em đi mua chút đồ."

Cô nói xong đi vào siêu thị, Lục Cảnh Nhiên đứng ở bên ngoài đợi một lát, thấy Thời Yên cầm hai cái kem đi ra. Cô đưa một cái cho mình, cười nói: "Cái này cho anh, giảm nhiệt."

Lục Cảnh Nhiên nhìn ly kem cô giơ lên trước mặt mình, không biết nên nói cái gì cho phải: "Em cho rằng anh còn là trẻ con sao? Tức giận thì dùng kem ly để dỗ?"

"Nhưng không nói là trẻ con mà." Cô lại giơ kem ly trong tay, ý bảo Lục Cảnh Nhiên nhận lấy, "Cái kem ly này rất ngon, em thích nhất hương

https://thuviensach.vn

vị của thương hiệu này nhất."

Lục Cảnh Nhiên không lay chuyển được cô, mở kem ly ra, cắn một miếng. Vị vani mang theo lãnh lẽo tràn ngập giữa môi lưỡi, kem ly thơm nồng lành lạnh trượt vào dạ dày, thật đúng là làm người ta hạ nhiệt độ.

"Thế nào, có phải mát mẻ hơn nhiều!" Thời Yên cũng cắn một miếng kem ly, bởi vì đột nhiên ăn lạnh, hàm răng còn hơi ê buốt. Lục Cảnh Nhiên thấy cô run lên, cảm thấy chút tức giận trong lòng cuối cùng tựa hồ cũng bị cô run lên đánh tan: "Về sau đừng một mình chạy tới ký túc xá nam sinh, càng không cần một mình đi gặp Chương Hướng Bạch."

"Đã biết, huấn luyện viên Lục, bảo đảm sẽ không tái phạm lần thứ hai!" Thời Yên đã nắm rõ tính Lục Cảnh Nhiên, con người anh trông thì lạnh lùng, dường như không để ý đến cái gì, kỳ thật tầm mắt nhỏ như hạt mè, đặc biệt thích ăn dấm.

Lục Cảnh Nhiên lại ăn một miếng kem ly, lông đã được vuốt tương đối: "Tô Thừa Duyệt là Chương Tình Tình bắt cóc sao?"

Thời Yên nói: "Chương Hướng Bạch cũng không nói rõ với em, nhưng em cảm thấy chắc là phải. Người quản lý của Tô Thừa Duyệt gọi điện thoại nói với em, không có bọn bắt cóc liên lạc bọn họ, chứng tỏ không phải vì tiền đúng không?"

Lục Cảnh Nhiên gật đầu, nói: "Chuyện này em không cần nhọc lòng, nếu thật là Chương Tình Tình làm, Chương Hướng Bạch biết nên làm như thế nào."

"Ừm." Thời Yên lên tiếng, trong lòng lại không nhịn được thở dài. Chương Tình Tình này sao lại cực đoan như vậy chứ, thật sự làm chuyện bắt cóc, cô ấy và Tô Thừa Duyệt HE khó khăn không phải lại gia tăng rồi sao! Thật sự không được, có thể cho cô ấy mượn thỏi son Mary Sue, bảo cô ấy đi cường hôn Tô Thừa Duyệt được rồi.....

https://thuviensach.vn

【 Đinh! Hệ thống nhắc nhở, son môi Mary Sue chỉ có bản thân người khiêu chiến sử dụng mới có tác dụng. 】

"....." À, bởi vì những người khác đều không phải Mary Sue sao? ☺

"Tới rồi." Lục Cảnh Nhiên dừng lại, nói với Thời Yên đi bên cạnh. Thời Yên sửng sốt một chút, mới phát hiện thật sự đã tới ký túc xá.

Nhanh như vậy sao? Đi đường xa như vậy, cô vậy mà một chút cũng không cảm thấy mệt.

"Em đi trước nhé, ngày mai gặp."

"Ngày mai gặp." Lục Cảnh Nhiên nhìn cô đi xa, lấy điện thoại gọi ra ngoài.

Điện thoại mới vừa vang lên một tiếng, đã có người nhận, đối phương cung kính hỏi: "Tiên sinh, có chuyện gì dặn dò?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Giúp tôi tra Tô Thừa Duyệt ở đâu."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 74: Mary Sue Phiền Não (11)

Sau khi Thời Yên rời đi, Chương Hướng Bạch trở về nhà một chuyến. Ngồi trên ô tô tới đón anh, anh nhìn fan Tô Thừa Duyệt giơ biểu ngữ diễu hành bên ngoài, mày hiếm khi nhíu lại.

"Tô Thừa Duyệt là Tình Tình mang đi sao?"

Thanh Tuyền ngồi bên cạnh anh nói: "Hai ngày nay tiểu thư ở biệt viện, còn không cho người khác vào quấy rầy."

Chương Hướng Bạch khẽ nhếch môi, ý tứ này đã rất rõ ràng. Anh nhắc mắt, phân phó tài xế trước mặt: "Tới biệt viện đã."

"Vâng, thiếu chủ."

Tài xế lái xe tới biệt viện Chương gia, người canh giữ bên ngoài đều là thủ hạ của Chương Tình Tình. Xe Chương Hướng Bạch đi qua còn bị bọn họ ngăn cản, nói tiểu thư có lệnh, bất luận kẻ nào không được ra vào biệt viện.

"À, phải không? Cũng bao gồm tôi sao?" Chương Hướng Bạch hạ cửa sổ xe, mặt vô biểu tình nhìn người bên ngoài xe. Thủ hạ Chương Tình Tình vừa thấy là anh, sợ tới mức nói không lưu loát: "Thiếu, thiếu chủ."

Chương Hướng Bạch thu hồi lạnh lẽo trên mặt, lộ ra nụ cười anh thường trên trên miệng: "Mở cửa."

https://thuviensach.vn

Thủ hạ nuốt nước miếng, lắp bắp nói: "Thiếu, thiếu chủ đại giá quang lâm, thủ hạ đi, đi thông báo một tiếng."

"Không cần, mở cửa."

Thủ hạ không dám ngăn cản, chỉ có thể ở trong lòng cầu nguyện tiểu thư bọn họ tự cầu nhiều phúc.

Biệt viện Chương gia xây theo lối cổ kính, kiểu đình viện Trung Quốc, có cầu nhỏ nước chảy, có núi giả đình hóng gió, là nơi nghỉ mát lý tưởng. Dĩ vãng mỗi lần đến mùa hè, Chương Hướng Bạch đều sẽ cùng Chương Tình Tình tới nơi này ở hai tháng, hiện tại Chương Hướng Bạch càng ngày càng bận, tự nhiên cũng không nhàn hạ thoải mái.

Xe chạy đến trước một viện thì ngừng lại, Chương Hướng Bạch từ trên xe đi xuống, nhìn lướt qua hành lang dài gần đó.

Chỉ liếc mắt một cái, liền thấy Tô Thừa Duyệt ngồi trên hành lang dài, vẻ mặt của anh nhìn qua rất là sống không còn gì luyến tiếc.

Chương Hướng Bạch cười, đi về phía anh: "Tô đại ảnh đế còn có tâm trạng ở chỗ này hóng mát, bên ngoài đều tìm anh điên rồi."

Tô Thừa Duyệt nghe thấy tiếng anh, lập tức bật dậy khỏi ghế, làm tình địch, anh hiểu rõ Chương Hướng Bạch, người này vốn dĩ đối với anh mà nói là đối thủ rất là mạnh, hiện tại ở trong mắt anh lại thành cọng rơm cứu mạng.

"Chương Hướng Bạch, anh rốt cuộc tìm tới!" Tô Thừa Duyệt ở chỗ này ngây người một ngày một đêm, đã sớm không có phong phạm của ngôi sao quốc tế, thấy Chương Hướng Bạch thì hét về phía anh, "Em gái anh chính là người điên!"

Chương Hướng Bạch "Ồ?" Một tiếng: "Nó cường bạo anh?"

https://thuviensach.vn

"..... Kia thật không có!"

"Vậy chứng tỏ nó chưa điên."

"Không điên cô ta nhốt tôi ở cái nơi quỷ quái này! Đây là hạn chế tự do thân thể phi pháp!"

Bọn họ đang nói đến đó, Chương Tình Tình nhận được tin tức lập tức hoả tốc chạy tới, khi thấy Chương Hướng Bạch, cô rụt lại theo bản năng, mới lại đi lên gọi anh: "Anh."

Chương Hướng Bạch quay đầu lại, nhìn cô hỏi: "Quậy đủ rồi sao? Quậy đủ rồi thì thả anh ta đi."

Chương Tình Tình mím môi, nhìn về phía Tô Thừa Duyệt bên cạnh anh, thấy Tô Thừa Duyệt cũng có vẻ hận không thể lập tức rơi đi, lập tức thấy ấm ức: "Biệt viện này là Chương gia chúng ta bỏ số tiền lớn xây cất, trước kia chúng ta cũng thường xuyên tới nơi này nghỉ mát, em mời anh ấy tới làm khách, có cái gì không đúng?"

Chương Hướng Bạch còn chưa nói gì, Tô Thừa Duyệt đã giành nói: "Cô không phải mời, là cưỡng chế!"

Chương Tình Tình không phục nhìn anh: "Cưỡng chế? Lúc anh ở đây tôi không chiêu đã anh tốt sao? Đầu bếp cũng mời người nổi tiếng nhất, tối hôm qua anh còn ăn ba bát cơm!"

"....." Tô Thừa Duyệt quay đầu đi ho một tiếng, nói, "Tôi, tôi ăn cơm chỉ là vì tích góp thể lực, chờ đợi thời cơ trốn chạy!"

Chương Hướng Bạch nhíu mày nhìn hai người bọn họ một cái, đánh gãy cuộc tranh chấp: "Tình Tình, anh thấy em bị trong nhà chiều hư rồi, nếu em cảm thấy mình không sai, dám nói chuyện này cho bố không?"

https://thuviensach.vn

"....." Động một tý là lôi bố tới ép cô, bố đã về hưu rồi, đừng đi quấy rầy ông nữa anh à!

Thấy cô không nói, Chương Hướng Bạch nghiêng đầu, nói với Tô Thừa Duyệt nói: "Anh có thể rời đi, tôi cũng sẽ cẩn thận giáo dục Tình Tình, sau này nó sẽ không đi phiền anh nữa."

"Hừ, như vậy tốt nhất." Tô Thừa Duyệt sửa quần áo của mình, trước khi đi còn ném cho Chương Tình Tình một ánh mắt khiêu khích.

"Có điều....." trước khi anh đi Chương Hướng Bạch lại bổ sung, "Chuyện anh bị Tình Tình đưa tới nơi này phải giữ bí mật với bên ngoài, tôi không muốn bị fan cuồng của anh quấy rầy."

"....." Fan cuồng lớn nhất của tôi đang đứng bên cạnh anh! Tuy rằng trong lòng khó tránh khỏi có bất bình, nhưng Tô Thừa Duyệt cũng biết nội tình Chương gia, dù sao Chương Tình Tình cũng không bạc đãi anh, không bằng anh bán một nhân tình cho Chương Hướng Bạch: "Tôi biết nên làm như thế nào, Chương thiếu chủ quản tốt em gái mình là được."

Nói xong, Tô Thừa Duyệt cuối cùng đã tìm về phong thái siêu sao thiên vương của anh, tiêu sái rời biệt viện Chương gia.

Chương Hướng Bạch chờ anh đi rồi, nhìn Chương Tình Tình bên cạnh nói: "Em ở nhà đóng cửa nghĩ lại, một tháng không được phép ra ngoài."

"Một tháng?!" Chương Tình Tình oán thán, "Anh dứt khoát nghẹn chết em được rồi!"

Chương Hướng Bạch không nhượng bộ, chỉ nói: "Anh sẽ phái người coi trừng em."

Chương Tình Tình thấy không nói được anh, đành phải cầu cứu Thanh Tuyền bên cạnh anh. Thanh Tuyền là trợ thủ đắc lực của anh, ở trước mặt

https://thuviensach.vn

anh có quyền lên tiếng nhất, nếu cô ấy mở miệng nói giúp mình, nói không chừng còn có đường xoay chuyển.

"Nhìn Thanh Tuyền cũng vô dụng, ai cũng không giúp được em."

Chương Tình Tình bĩu môi, cố ý hỏi: "Vậy Thời Mỹ Lệ thì sao?"

Nghe được cái tên Thời Mỹ Lệ, Chương Hướng Bạch hoảng hốt trong chớp mắt, anh rất nhanh ổn định lại cảm xúc, nâng đuôi lông mày nhìn Chương Tình Tình: "Em cho rằng cô ấy sẽ nói giúp em? Anh nhớ rõ lúc trước chính là em mang theo một nhóm người đi tìm cô ấy phiền toái."

"..... Hừ!" Chương Tình Tình ở bên ngoài kiêu ngạo ương ngạnh, tới trước mặt Chương Hướng Bạch cũng chỉ có nước nhận thua.

Tô Thừa Duyệt rời biệt viện Chương gia, rất nhanh đăng Weibo làm sáng tỏ nói mình không bị bắt cóc, chỉ là đang đóng cửa sáng tác, cả điện thoại của người quản lý cũng không nhận, tạo thành hiểu lầm. Bên công ty cũng ra mặt tỏ vẻ, những người lan truyền lời đồn linh tinh, ý đồ đáng chết.

Chuyện này khí thế rào rạt, may mắn không tiến thêm một bước lên men, đúng lúc bị trấn an xuống.

Tô Thừa Duyệt tìm được rồi, Thời Yên cũng an tâm, lại bắt đầu cuộc sống không biết xấu hổ dụ dỗ Lục Cảnh Nhiên.

Hôm nay cô lại có tiết võ thuật của Lục Cảnh Nhiên, sau khi đi theo anh chạy nhiều ngày như thế, Thời Yên phát hiện thể lực của mình thật đúng là tiến bộ. Lúc trước chạy vòng làm nóng cơ thể xong, cô đã đi nửa cái mạng, hiện tại chạy xong, cô cảm thấy mình còn có thể chạy một lần nữa.

Làm nóng người xong, mọi người nghỉ ngơi rồi bắt đầu chính thức lên lớp. Theo lý thuyết, học sinh của Lục Cảnh Nhiên chủ yếu là học sinh tiểu

https://thuviensach.vn

học và học sinh trung học, một mình Thời Yên lớn như vậy đứng ở giữa bọn họ, lên lớp với bọn họ có chút không thích hợp.

Nhưng Thời Yên cũng không cảm thấy xấu hổ, dù sao cô da mặt dày.

Hôm nay học trò nhỏ nhất buổi học này mới lên lớp một, thoạt nhìn siêu nhỏ con, Thời Yên lo lắng thân thể nhỏ của cô bé không chống chịu được bài học của huấn luyện viên Lục.

Nhưng cô bé này đi học rất nghiêm túc, tất cả động tác đều làm cùng mọi người, cuối cùng..... trật chân.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô bé trật chân, vội đến xem vết thương cho cô bé. Cô bé rất kiên cường, cố nén không để nước mắt rơi xuống, vô cùng đáng thương nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Huấn luyện viên Lục, đau."

Lục Cảnh Nhiên bị cô bé nhìn lòng mềm nhũn, anh giơ tay lau nước mắt cho cô bé, mềm nhẹ xoa cổ chân cho cô bé: "Đỡ hơn không?"

Cô bé gật đầu: "Muốn huấn luyện viên thổi thổi."

Lục Cảnh Nhiên bật cười, cúi lại gần thổi giúp cô bé: "Như vậy sao?"

"Dạ, đau đớn đều bị huấn luyện viên thổi đi rồi."

Lục Cảnh Nhiên xoa đầu cô bé, bế cô bé lên, đặt tới khu vực nghỉ ngơi: "Con ở chỗ này ngồi nghỉ ngơi, chú đi tìm chị trợ giảng tới bôi thuốc cho con."

Cô bé kéo ống tay áo anh, không cho anh đi: "Không cần chị trợ giảng, muốn Huấn luyện viên Lục cơ."

Lục Cảnh Nhiên cố ý khó xử nói: "Nhưng huấn luyện viên Lục còn phải đi về dạy học, còn nhiều bạn chờ như vậy, làm sao bây giờ?"

https://thuviensach.vn

Cô bé buồn rầu nhìn bạn học chờ Lục Cảnh Nhiên trở về, cuối cùng vẫn buông tay: "Vậy huấn luyện viên Lục tiếp tục dạy học đi, con muốn chị trợ giáo là được."

Lục Cảnh Nhiên cười xoa đầu cô bé, nói: "Ngoan lắm, lần sau đi học mang kẹo cho con."

Thời Yên ở bên cạnh nhìn anh dỗ cô bé nội tâm sóng gió mãnh liệt, Lục Cảnh Nhiên ngày thường lạnh như băng cứng rắn, lại có kiên nhẫn với em gái nhỏ vậy sao! Lại còn xoa đầu rồi mang đồ ăn vặt!

Cô nghĩ Lục Cảnh Nhiên khẳng định muốn có con gái.

Lục Cảnh Nhiên bảo trợ giảng chăm sóc cô bé xong, liền trở về đi tiếp tục dạy học. Thời Yên làm mấy động tác đá chân theo anh, bỗng nhiên bước chân nhoáng một cái, ngồi xuống trên mặt đất: "Ai nha, huấn luyện viên Lục, em trật chân rồi!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh đi qua, dừng bên cạnh Thời Yên bên, liếc mắt nhìn cổ chân cô che kín lại: "Em buông ra tay để anh nhìn xem."

Thời Yên hung hăng bóp cổ chân mình, mới buông ra tay. Sau khi cô buông tay, trên cổ chân để lại vệt đỏ rõ ràng.

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, liếc nhìn cô một cái: "Đau không?"

Thời Yên tủi thân nói: "Trật rồi, đương nhiên đau."

"....." Lục Cảnh Nhiên cầm cổ chân của cô, giúp cô nhẹ nhàng vuốt ve hai cái, "Em lớn vậy rồi, có thể đừng ấu trĩ như vậy được không? Làm bị thương mình rất thú vị sao?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên méo miệng, biểu tình còn đáng thương hơn cô bé ban nãy: "Huấn luyện viên Lục, chân em đau, muốn huấn luyện viên thổi thổi."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh thật muốn đập một cái lên cổ chân cô, khuyên bảo cô về sau đừng nghịch dại như vậy, nhưng thấy vết đỏ trên chân cô lại không đành lòng. Anh thở dài, nhận mệnh xích lại gần giúp cô thổi một chút, Thời Yên vui vẻ nói: "Thậy tuyệt, đau nhức đều bay đi!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Lại giúp cô xoa nhẹ vài cái, Lục Cảnh Nhiên ngước mắt hỏi cô: "Có thể đứng lên không?"

"Dạ dạ." Rốt cuộc không thật sự trật chân, Thời Yên cũng không muốn làm ầm lên quá mức. Lục Cảnh Nhiên không nói cái gì, nâng cô dậy tiếp tục dạy học.

Lúc nghĩ ngơi giữa giờ, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên đứng chung một chỗ, cô uống một hớp nước, nhìn cô bé nghỉ ngơi cách đó không xa.

"Lục Cảnh Nhiên." Cô bỗng nhiên gọi anh một tiếng. Lục Cảnh Nhiên quay đầu lại, rũ mắt đáp: "Hử?"

Thời Yên cười, hỏi anh: "Có phải anh rất muốn có con gái?"

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt một chút, nhìn cô nói: "Phải xem con gái của ai, của em á, thôi bỏ đi."

Thời Yên lập tức không phục: "Em thì làm sao, lúc còn nhỏ em rất đáng yêu, tất cả mọi người tranh nhau ôm em, còn vì thế mà đánh nhau nữa đấy!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

https://thuviensach.vn

Anh không đưa ra đánh giá, Thời Yên sợ anh không tin, đi đến trước túi lấy điện thoại từ bên trong ra, lại chạy về bên cạnh Lục Cảnh Nhiên: "Em còn có ảnh nữa! Ảnh đại diện ứng dụng mạng xã hội của ông nội em đều dùng ảnh khi còn nhỏ của em!"

Cô nói rồi click mở tài khoản mạng xã hội của ông nội, phóng đại ảnh đại diện, đưa cho Lục Cảnh Nhiên xem: "Anh xem, có phải rất đáng yêu không hả!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn thoáng qua, trên ảnh chụp cô bé búi tóc natra trông rất đáng, hướng về phía màn ảnh cười rất ngọt, hàng mi dài đôi mắt to sáng lấp lánh, rất giống Thời Yên hiện tại.

Lục Cảnh Nhiên nhìn một lát, hơi quay đầu đi nói: "Khụ, em có thể lưu lại tấm ảnh này rồi gửi cho anh không?"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 75: Mary Sue Phiền Não (12)

Lúc Lục Cảnh Nhiên nói những lời này lỗ tai hơi đỏ, Thời Yên lại trêu ghẹo anh hai câu, đắc ý lưu ảnh của mình lại, gửi cho anh.

Tan học, Thời Yên thay quần áo trong phòng thay đồ, bỗng nhiên nhận được tin nhắn của Lục Cảnh Nhiên, hẹn cô cùng ăn tối. Thời Yên nhắn một biểu tượng "OK" (👌) cho anh, vui ngâm nga câu hát rời võ quán.

Đang chuẩn bị dùng APP Campus gọi xe, một số điện thoại lạ gọi tới, Thời Yên nghi hoặc nhìn chằm chằm dãy số một lúc, không nhận. Sau khi điện thoại tự động ngắt, số này lại gọi đến tiếp, Thời Yên nhướn đuôi lông mày, nghe máy.

"Thời Mỹ Lệ, vì sao cô không nghe điện thoại của tôi!"

Điện thoại vừa kết nối, một giọng nữ hùng hổ truyền tới từ ống nghe, Thời Yên nghĩ ngợi, hỏi: "Chương Tình Tình?"

"Là tôi." Có vẻ tâm trạng Chương Tình Tình không tốt lắm, nói chuyện cũng như thét ra lửa, "Giờ cô rảnh không? Tôi muốn gặp cô."

Lúc trước Thời Yên nghe Chương Hướng Bạch nói, Chương Tình Tình bị anh cấm túc, chẳng lẽ mới một tuần đã thả ra rồi? "Không phải cô bị anh cô nhốt lại à?"

https://thuviensach.vn

Nhắc tới cái này, tâm trạng Chương Tình Tình càng không tốt: "Cho nên tôi lén chạy ra! Rốt cuộc được hay không thế?"

Thời Yên nói: "Cô thật vất vả lén chạy ra, vậy mà không đi tìm Tô Thừa Duyệt, mà là tới tìm tôi?"

"..... Sao cô nói nhảm nhiều thế, nói hẹn hay không đi?"

Nghĩ đến nhiệm vụ của mình còn chưa hoàn thành, Thời Yên không chần chờ nữa: "Hẹn, gặp ở đâu?"

Chương Tình Tình gửi địa chỉ cho Thời Yên, Thời Yên về ký túc xá cầm thẻ xe buýt, đi ra ngoài tìm Chương Tình Tình.

Đại khái là vì giấu tai mắt người khác, địa điểm cô hẹn cũng tương đối hẻo lánh, Thời Yên xuống xe buýt, mở bản đồ đi đến quán ăn Chương Tình Tình gửi cho cô, đẩy cửa ra nhìn thoáng qua bên trong.

Tuy quán ăn này có vị trí tương đối hẻo lánh, trang trí ngược lại cũng có phong cách, trong quán mở âm nhạc nhẹ nhàng, khách hàng ngồi tốp năm tốp ba, thấp giọng nói chuyện với nhau.

Một nhân viên tạp vụ đẹp trai đi tới, cười hỏi cô: "Thưa cô, xin hỏi cô có hẹn trước không?"

Thời Yên nói: "Tôi tìm Chương Tình Tình."

Nhân viên tạp vụ hiểu rõ nói: "Chương tiểu thư ở tầng hai, tôi dẫn cô lên."

Thời Yên nói cảm ơn anh ta rồi đi theo anh ta lên tầng hai, bóng dáng của cô vừa xuất hiện ở đầu bậc thang, Chương Tình Tình đã tinh mắt thấy cô: "Thời Mỹ Lệ, nơi này!"

https://thuviensach.vn

Thời Yên đi qua ngồi xuống, thuận tiện gọi chút đồ ăn, mới nhìn về phía Chương Tình Tình đối diện: "Cô tìm tôi rốt cuộc chuyện gì?"

Chương Tình Tình cười hừ một tiếng nói: "Cô còn không biết xấu hổ hỏi tôi, không phải cô bảo tôi đi giải quyết Tô Thừa Duyệt sao? Hiện tại làm hư rồi!"

"....." Cho nên nồi này ném cho cô thật sao? "Chương đại tiểu thư, tôi bảo cô giải quyết anh ta chứ đâu bảo cô bắt cóc anh ta!"

"Vậy giải quyết như thế nào? Cô biết ngày nào anh ấy cũng sắp xếp đầy lịch trình, tôi căn bản không có cơ hội nói chuyện với anh ấy mấy câu! Hơn nữa tôi cũng không bắt cóc anh ấy, tôi mời anh ấy đến biệt viện nhà tôi làm khách, hy vọng có thể có chút thời gian tăng thêm hiểu biết với anh ấy mà thôi!"

"..... Chúng ta đổi vị trí tự hỏi một chút, nếu anh ta không có sự đồng ý của cô, đã mạnh mẽ đưa cô tới nhà làm khách, cô đồng ý sao?"

"Tôi đồng ý!"

Thời Yên: "....."

Đúng ha, vì sao cô lại lấy ví dụ này cho fan cuồng, cô nàng ước gì tới nhà Tô Thừa Duyệt làm khách.

Không nói lý được, Thời Yên chỉ có thể thiết lập theo pháp luật: "Cô đã hạn chế tự do thân thể phi pháp, anh ta có thể kiện cô đấy, biết chưa?"

Chương Tình Tình cười một chút: "Vậy anh tôi cũng hạn chế tự do thân thể tôi một cách phi pháp, tôi có thể kiện anh ấy không?"

Thời Yên: "....."

Xem ra vẫn là giáo dục gia đình xảy ra sai sót!

https://thuviensach.vn

Nhân viên tạp vụ bưng đồ cô gọi lên, Thời Yên quyết định ăn cơm trưa trước, ăn no rồi cãi cọ với Chương Tình Tình tiếp.

Chương Tình Tình ngồi đối diện cô, nhìn cô ăn một lúc, bỗng nhiên thở dài một hơi: "Cô nói hiện giờ có phải Tô Thừa Duyệt chán ghét chết tôi rồi không?"

Thời Yên chẳng thèm ngước mắt gật đầu: "Khẳng định rồi."

"....." Chương Tình Tình đột nhiên vỗ bàn, "Vậy cô còn có tâm trạng ăn cơm! Hiện tại làm sao bây giờ hả!"

Thời Yên bị dọa sặc một cái, cô ho hai tiếng, bưng cốc nước uống một ngụm: "Cô có thể noi theo cổ nhân đi chịu đòn nhận tội, có lẽ anh ta sẽ tha thứ cho cô."

Trong nháy mắt mắt Chương Tình Tình sáng rực lên, tiếp đó khóe mắt và khóe miệng cùng nhau xẹp xuống: "Anh tôi không cho phép tôi đi tìm anh ấy nữa."

Thời Yên có chút ngoài ý muốn nhìn cô ấy một cái: "Cô nghe anh cô vậy cơ à?"

Chương Tình Tình nói: "Cô không hiểu đâu, cô căn bản không hiểu anh tôi có bao nhiêu đáng sợ."

Thời Yên nhớ lại vài lần tiếp xúc với Chương Hướng Bạch, mở miệng nói: "Không đâu, tôi cảm thấy anh ta rất ôn nhu rất tri kỷ mà."

Chương Tình Tình: "....."

Cô liếc mắt, không muốn nói chuyện.

Thời Yên thấy Chương Tình Tình vẻ mặt đau khổ, lên tiếng trấn an: "Kỳ thật xin lỗi cũng không nhất định phải giáp mặt, thật sự không được thì

https://thuviensach.vn

cô xin lỗi anh ta trên mạng xã hội trước đi, sau đó chậm rãi bồi dưỡng tình cảm."

Chương Tình Tình nói: "Cô cảm thấy anh ấy sẽ add tôi? Trước đấy anh ấy còn kéo tôi vào danh sách đen."

"..... Cái này, thảm thiệt đó." Thời Yên dừng một chút, "Nếu không, tôi nói với anh ta giúp cô?"

"Thật không?"

"Có điều cô phải bảo đảm về sau sẽ không làm chuyện này nữa."

"Tôi bảo đảm tôi bảo đảm!"

Thời Yên lấy điện thoại gửi tin nhắn cho Tô Thừa Duyệt, biểu đạt áy náy của Chương Tình Tình. Điện thoại của cô còn lưu những tin nhắn cũ giữa cô và Tô Thừa Duyệt, cơ bản đều là cô nói một câu, Tô Thừa Duyệt sẽ đáp ngay, lần này gửi tin xong, mười phút đi qua đối phương cũng không có phản ứng.

Dưới sự nôn nóng chờ đợi của Chương Tình Tình, màn hình điện thoại của Thời Yên rốt cuộc loé sáng, mắt Chương Tình Tình cũng sáng theo.

Tô Thừa Duyệt: 🙂

Không biết vì sao, lúc Thời Yên thấy tin nhắn này, trong lòng không hiểu sao có một dự cảm không tốt, Chương Tình Tình cũng thấy câu trả lời của anh, cô nhìn chằm chằm biệt tượng mỉm cười kia thật lâu, sau đó ngẩng đầu hỏi Thời Yên: "Đây là có ý gì?"

Thời Yên nén cảm giác không tốt trong lòng xuống, nói với Chương Tình Tình: "Khả năng chính là ý không tha thứ cho cô."

https://thuviensach.vn

Chương Tình Tình: "....."

Thời Yên cơm nước xong, cùng Chương Tình Tình đi ra ngoài quán ăn, vì giấu tai mắt người khác, Chương Tình Tình một mình tới, cả thủ hạ cũng không dám mang.

Thời Yên thấy cô cũng không có xe, có lòng tốt mời cô ngồi xe buýt, hai người dọc theo đường cái, còn chưa đi đến trạm xe buýt, phía trước đột nhiên một chiếc Minibus đỗ lại, năm sáu người đàn ông to cao từ bên trong đi ra.

Thời Yên lập tức lùi về phía sau Chương Tình Tình: "Những người này vừa thấy chính là tới tìm cô!"

"....." Chương Tình Tình còn không kịp chửi mắng cô, mấy người đàn ông đối diện không nói hai lời ra tay với cô. Chương Tình Tình lớn lên ở Trung Nghĩa Đường, quyền cước công phu tự nhiên cũng học một ít, chẳng qua cô là con gái duy nhất trong nhà, tất cả mọi người đều chiều cô, cô luyện võ cũng thường xuyên lười biếng, công phu không thể nào so với anh mình.

Mấy người đàn ông to cao này cũng là người biết võ, mà còn là cao thủ, Chương Tình Tình đánh hai chiêu với họ, liền biết chính mình không địch lại bọn họ. Tay cô mò tới sau eo, muốn lấy dao ngắn cô luôn mang theo bên người ra, nào biết người đàn ông biết ý đồ của cô, tiến lên một bước bóp lấy cổ tay cô.

Thời Yên núp ở phía sau cũng không thể chạy thoát ma chưởng, những người đàn ông đó có hai người trực tiếp đi về phía cô, cô vừa chạy vừa dùng điện thoại báo cảnh sát, còn chưa kịp nói địa chỉ nơi này, điện thoại đã bị cướp đi.

Người đàn ông cướp điện thoại, trực tiếp cầm trong tay bẻ thành hai đoạn.

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Ảo tung chảo vậy sao??

Cô sợ xương cốt mình cũng bị anh ta dễ dành bẻ gãy như vậy, không dám lỗ mãng, ngoan ngoãn bị mang lên xe. Chương Tình Tình ngồi bên cạnh cô, nói với người đàn ông bên cạnh: "Các anh biết tôi là ai không? Tôi là đại tiểu thư Trung Nghĩa Đường Chương Tình Tình, các anh dám bắt cóc tôi, biết sẽ có kết cục gì không?"

Thời Yên cũng nói: "Các anh biết tôi là ai không? Người theo đuổi tôi có tổng tài Trác thị nắm giữ mạch máu kinh tế toàn cầu, có siêu sao quốc tế Tô Thừa Duyệt, còn có thiếu chủ Trung Nghĩa Đường! Các anh bắt cóc tôi, Mã gia..... Thời gia chúng tôi cũng sẽ không tha cho các anh!"

Người đàn ông thản nhiên liếc cô một cái: "Chứng tỏ chúng tôi không bắt sai người."

"....."

Sắc mặt Chương Tình Tình thật không tốt, cô đã nói ra thân phận, những người này còn chẳng kiêng kị thế lực Chương gia, chứng tỏ người chỉ thị bọn họ địa vị cũng không nhỏ, thậm chí dám khiêu chiến đồng thời Trác thị còn có Chương gia.

Trong lòng cô nghĩ tới người có khả năng, nếu thật là như vậy, các cô khả năng lành ít dữ nhiều.

Thời Yên thấy sắc mặt Chương Tình Tình tái nhợt, dự cảm không tốt trong lòng cũng càng ngày càng mãnh liệt. Cô không một tiếng động tiến đến cạnh Chương Tình Tình, thấp giọng hỏi cô: "Có phải cô có manh mối?"

https://thuviensach.vn

Chương Tình Tình nhìn cô một cái, dùng khẩu hình nói một chữ: "Vương."

"Đừng có thì thầm to nhỏ!" Người đàn ông đột nhiên quát lên một tiếng, Thời Yên lập tức ngồi ngay ngắn.

Vương thị.

Ở trong trí nhớ Thời Yên, đây là một gia tộc đủ để khiêu khiến Trác thị, Trác thị Trác Dụ Bân và Vương thị Vương Kỳ Vĩ đều được gọi là người đàn ông nắm giữ mạch kinh tế toàn cầu, mặt khác, Vương thị tẩy trắng từ hắc đạo, hiện tại tuy rằng kinh doanh, nhưng nghe nói còn kinh doanh một bang phái ngầm, quy mô chỉ sợ không thua Trung Nghĩa Đường Chương gia.

Thời Yên cảm thấy rất kỳ quái, giả thiết như vậy, vì sao Vương Kỳ Vĩ có thể không phải một người theo đuổi cô! Nhất định là bởi vì trông quá xấu!

Cô nhìn Chương Tình Tình bên cạnh, dùng ánh mắt chất vấn cô: "Khi nào cô đắc tội Vương thị thế??"

Chương Tình Tình đọc hiểu ánh mắt của cô, ném cho cô một ánh mắt xem thường: "Sao cô không nói là khi nào thì cô thông đồng thái tử gia Vương thị, đối phương vì yêu sinh hận?"

Thời Yên: "Tôi không có!"

Chương Tình Tình: "Tôi cũng không có!"

"....."

Vậy rốt cuộc là vì cái gì???

https://thuviensach.vn

Buổi chiều Lục Cảnh Nhiên lên lớp xong, lập tức gọi điện thoại cho Thời Yên, tính hỏi cô buổi tối muốn đi đâu ăn cơm. Sau khi gọi đi, điện thoại cứ mãi nhắc nhở đối phương đã tắt máy, Lục Cảnh Nhiên gọi ba lần, lông này rốt cuộc nhăn lại.

Đừng hoảng hốt, có thể chỉ là điện thoại hết pin tắt máy thôi? Anh nỗ lực khiến bản thân bình tĩnh trở lại, sau đó gọi điện thoại đến ký túc xá Thời Yên. Điện thoại là Đoan Mộc Du Du nhận, sau khi cô nói trưa nay Thời Yên không về, sắc mặt Lục Cảnh Nhiên lập tức lạnh đến dọa người.

Anh vội cúp máy, gọi vào dãy số chỉ liên lạc khi gặp tình huống khẩn cấp.

Đối phương bắt máy ngay lập tức, cung kính hỏi anh: "Tiên sinh, có gì dặn dò?"

"Lập tức giúp tôi tra xem trưa nay Thời Yên đi đâu."

Giọng Lục Cảnh Nhiên chưa từng lạnh như thế, đối phương rõ ràng hơi sửng sốt, hơn nữa anh nói rất nhanh, tựa như mang theo vội vàng khó nói lên lời, người đầu kia điện thoại lập tức nói: "Tôi điều tra ngay."

Ba phút sau, điện thoại của Lục Cảnh Nhiên vang lên, anh bắt máy, chưa hỏi gì, đối phương đã chủ động mở miệng nói: "Tiên sinh, chúng tôi tra được trưa nay Thời tiểu thư ăn cơm cùng Chương Tình Tình tiểu thư, mặt khác chúng tôi còn biết, khoảng 1 giờ rưỡi, Thời tiểu thư hình như gọi điện thoại bảo cảnh sát."

Nghe được ba chữ báo cảnh sát, lạnh lẽo trên mặt Lục Cảnh Nhiên trực tiếp thấm tới đáy mắt, anh nắm chặt điện thoại trong tay, cực lực kiềm chế sự tức giận của mình: "Tôi muốn lập tức biết Thời Yên ở đâu."

"Rõ."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 76: Mary Sue Phiền Não (13)

Khoảng 1 rưỡi chiều Thời Yên gọi điện thoại báo cảnh sát, hiện tại đã sắp bốn giờ, trung gian hơn hai tiếng đã xảy ra cái gì, Lục Cảnh Nhiên căn bản không dám nghĩ thêm.

Chờ mỗi một giây hồi âm đều là dày vò, lần này hơn mười phút đối phương mới gọi lại: "Tiên sinh, chỉ có thể tra được chuyện này có liên quan đến Vương thị, Thời tiểu thư ở đâu còn phải tốn một ít thời gian."

Lục Cảnh Nhiên mím chặt môi, trầm mặc một lát sau mới mở miệng: "Bây giờ Vương Kỳ Vĩ ở đâu?"

"Anh ta cùng Trác Dụ Bân tham gia hội nghị cấp cao ở nước ngoài, phải ngày mai mới về nước."

Ánh mắt Lục Cảnh Nhiên trầm trầm: "Phái máy bay trực thăng tới trường học đón tôi, mặt khác sắp xếp video hội nghị cho tôi, tôi muốn nói chuyện với Vương Kỳ Vĩ."

"Rõ."

Cúp máy, Lục Cảnh Nhiên về ký túc xá giáo sư thay một bộ tây trang, bầu trời trường học truyền đến tiếng gầm rú thật lớn. Tất cả học sinh đều tò mò nhìn máy bay trực thăng xoay trên không trung, ngược lại không phải tò mò máy bay trực thăng, mà là người có thể lái máy bay trực thăng đến trường bọn họ, vậy khẳng định không phải thân phận bình thường.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên đi đến sân thể dục, giơ tay nới lỏng cà vạt cổ áo, máy bay trực thăng chậm rãi hạ xuống bên cạnh anh, gió thổi tóc anh tung bay. Lục Cảnh Nhiên sải bước chân bước lên cabin, máy bay trực thăng dưới cái nhìn chăm chú của mọi người chậm rãi bay lên trên rời đi.

"Oa, vừa rồi người kia là huấn luyện viên Lục sao?"

"Đúng vậy, đây là tình huống như thế nào? Trước đó nhà mình nói lái máy bay trực thăng tiến vào đều bị trường học cự tuyệt, huấn luyện viên Lục rốt cuộc có địa vị gì?"

"Ha ha ha ha mình biết anh ấy trông đẹp trai, khẳng định không phải một chàng trai đơn giản lương một năm 1 tỷ!"

Chương Hướng Bạch nhìn máy bay trực thăng đi xa từ cửa sổ ký túc cũng nhăn mày. Tất cả học sinh trong trường đều không phú thì quý, nhưng trường học chưa bật đèn xanh cho bất kỳ một người nào để bọn họ lái máy bay trực thăng đến trường học, Lục Cảnh Nhiên lại làm được.

Nghỉ hè năm nay, trường học đột nhiên mở một lóp võ thuật, Chương Hướng Bạch đã cảm thấy rất kỳ quái, lúc ấy anh tìm người điều tra vị thầy giáo võ thuật mới tới này, nhưng không tra được bất kỳ manh mối gì.

Như vậy chỉ có hai khả năng, hoặc là anh thật sự quá bình thường, không có chỗ đáng điều tra, hoặc là..... bối cảnh của anh sâu hơn bọn họ quá nhiều, bằng thực lực bọn họ hiện có, căn bản không tra ra cái gì.

Hiện tại xem ra, trực giác của anh quả nhiên không sai, Lục Cảnh Nhiên này, tuyệt đối không phải một huấn luyện viên võ thuật đơn giản.

"Thiếu chủ." Thanh Tuyền đi đến cửa phòng anh, gõ cửa, "Vừa mới nhận được tin tức, tiểu thư bị người ta bắt cóc."

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Chương Hướng Bạch biến đổi, quay đầu nhìn cô: "Sao lại thế này? Không phải bảo nó ở nhà không cho phép ra ngoài sao?"

Anh còn chưa tin người nào có bản lĩnh xông vào Chương gia bắt người đi, khẳng định lại là nó lén chạy ra ngoài.

Thanh Tuyền cúi đầu, có vẻ sợ thấy lời nói kế tiếp sẽ khiến Chương Hướng Bạch lộ ra vẻ mặt gì: "Trưa tiểu thư đi gặp Thời Mỹ Lệ tiểu thư."

Nói xong câu này, cho dù cô cúi đầu, cũng cảm giác được hàn ý từ người đối diện phát ra: "Thời Mỹ Lệ thì sao?"

"..... Thời tiểu thư cũng bị bắt đi."

Dù đối mặt Chương Hướng Bạch áp suất thấp không ít lần, nhưng Thanh Tuyền hiện tại vẫn cảm thấy có chút thở không nổi. Cô không chờ Chương Hướng Bạch mở miệng, chủ động nói: "Thuộc hạ đã phái người đi điều tra, nhưng trước mắt còn chưa nhận được tin tức gì."

Chương Hướng Bạch nắm tay vang ken kẹt, anh nghĩ anh hiểu vì sao Lục Cảnh Nhiên vẫn luôn giả chàng trai nghèo, đột nhiên trở nên khoa trương như vậy.

Khẳng định anh biết được tin tức Thời Yên mất tích.

Anh cầm lấy điện thoại, gọi cho Lục Cảnh Nhiên. Số anh gọi là số Lục Cảnh Nhiên lưu trên trang web trường, anh cũng không xác định giờ anh có bắt máy không.

Lục Cảnh Nhiên nghe thấy tiếng điện thoại, tưởng người điều tra có phát hiện, không nghĩ tới lại là một số lạ. Điện thoại này thường xuyên sẽ có học sinh liên hệ anh, anh cũng không thể ai cũng lưu, cho nên nhận được cuộc gọi số lạ là rất bình thường.

https://thuviensach.vn

Có điều lúc này gọi điện thoại cho anh, có khả năng nhất chỉ có một người: "Chương Hướng Bạch?"

Đầu kia điện thoại Chương Hướng Bạch nghe thấy tên của mình từ trong miệng anh nói ra, cười một tiếng: "Huấn luyện viên Lục quả nhiên không đơn giản."

Bây giờ Lục Cảnh Nhiên không có tâm trạng nói nhăng nói cuội với anh, trực tiếp hỏi: "Anh gọi điện thoại cho tôi là muốn hỏi chuyện Chương Tình Tình?"

Chương Hướng Bạch trầm mặc trong chớp mắt, mới nói: "Anh quả nhiên biết chuyện này, vậy vì sao anh không cho tôi biết? Tình Tình dù sao cũng là em gái tôi."

Lục Cảnh Nhiên lại không cảm thấy chính mình có cái gì sai: "Sau khi nhận được tin tức, người của tôi đã lập tức đi tìm hiểu, nếu cả tôi cũng không tìm thấy họ ở đâu, người của anh càng sẽ không tìm được."

"Cho nên anh cảm thấy không cần thiết phải cho tôi biết phải không?" Chương Hướng Bạch rốt cuộc thu hồi một chút ý cười trong tiếng nói cuối cùng, không chỉ bởi vì anh không thông báo cho mình, cũng bởi vì ngạo mạn bên trong ngôn ngữ của anh, "Trung Nghĩa Đường tôi cũng không phải tùy tiện để người ta nhào nặn."

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, nói: "Vương gia."

Chương Hướng Bạch híp mắt, Vương gia có thể có lá gan bắt Tình Tình và Thời Mỹ Lệ, chỉ có một.

Điện thoại của Lục Cảnh Nhiên lại có cuộc gọi mới, anh cắt đứt trò chuyện với Chương Hướng Bạch, nhận điện thoại của thủ hạ: "Tra được chưa?"

https://thuviensach.vn

Đối phương nói: "Vừa mới tra được, người quản lý trước của Tô Thừa Duyệt là em gái Vương Kỳ Vĩ, Vương Ánh Huyên."

"Vương Ánh Huyên?"

"Trong lúc cô ta đảm nhiệm người quản lý của Tô Thừa Duyệt, dùng tên là Lục La Tử Tuyết Mộng Nghiên Nhan ·R· Phấn Gia Tường Vi Tuyết Ý (绿萝紫雪梦妍颜·r·粉嘉薔薇雪意), tất cả mọi người đều gọi cô ta là chị Nghiên, bởi vì truyền ra scandal với Tô Thừa Duyệt mà bị công ty đuổi việc."

Tình yêu nào dịch hộ cái trên với.

Lục Cảnh Nhiên a một tiếng: "Tô Thừa Duyệt nên đổi công ty, thuê ai mà cũng không nắm rõ ràng sao?"

"Chúng tôi sẽ tiếp tục điều tra từ Vương Ánh Huyên, chắc rất nhanh sẽ có tin tức."

"Ừ, bên Tô Thừa Duyệt hỏi thăm một chút."

"Vâng."

Vào lúc mọi người tìm Thời Yên và Chương Tình Tình khắp nơi, hai người bọn họ đang ngồi ở trong một phòng hỏng bỏ đi. Bốn phía đều là tường cao, cửa phòng cũng bị một thanh khoá lớn khoá chặt lại, chỉ có một cửa sổ nhỏ hẹp ở mái nhà lộ ra vài tia nắng mặt trời và không khí ngoài phòng.

Tay chân Thời Yên và Chương Tình Tình đều bị trói lại, hai người giãy giụa một lát, dây thừng vẫn không chút sứt mẻ. Thời Yên muốn học phim truyền hình, tìm vật gì đó sắc nhọn cắt đứt dây thừng, nhưng nhìn toàn bộ phòng, không có chất đống bất luận vật phẩm gì, cả một cái ghế cũng không có.

https://thuviensach.vn

Người trông coi các cô cũng phá lệ thành thật, không hút thuốc lá không uống rượu, lẳng lặng ngồi đối diện nhìn các cô.

..... Thời Yên thật sự muốn tuyệt vọng.

Ở trong không gian ngăn cách với bên ngoài, ngay cả thời gian trôi đi có vẻ cũng trở nên mơ hồ, Thời Yên không biết cô và Chương Tình Tình bị trói vào bao lâu, chỉ có thể thông qua vị trí ánh mặt trời, đại khái phán đoán thời gian.

Rốt cuộc, cửa phòng truyền đến tiếng "đinh linh leng keng", hình như có người đang mở khóa, Thời Yên và Chương Tình Tình đều vô ý thức mà ngồi thẳng, nhìn chằm chằm vào cánh cửa duy nhất.

Cửa bị người đẩy ra từ bên ngoài, một người phụ nữ đi giày cao gót từ bên ngoài đi đến, Thời Yên vừa nhìn thấy cô ta, liền cảm thấy có chút quen mắt: "Cô không phải..... quản lý trước của Tô Thừa Duyệt sao?"

Vương Ánh Huyên gạt tóc cô ta, cười nhạo một tiếng: "Không sai."

Thời Yên nhớ tới biểu tượng mỉm cười Tô Thừa Duyệt gửi cho mình lúc trước, trong lòng khủng hoảng lại gấp bội: "Cô bắt cả Tô Thừa Duyệt?"

Chương Tình Tình vừa nghe lời này, liền khẩn trương đến thiếu chút nữa bật dậy: "Có ý gì? Tô Thừa Duyệt làm sao?"

Vương Ánh Huyên ha hả cười hai tiếng, nói với bọn họ: "Yên tâm đi, anh ta tạm thời không có chuyện gì."

Chương Tình Tình nhìn cô, vẻ mặt hung ác nói: "Cô có chuyện gì thì nhằm vào tôi, đừng động đến Tô Thừa Duyệt!"

Vương Ánh Huyên đi đến bên cạnh cô, trên cao nhìn xuống nhìn cô: "Chương đại tiểu thư, cô cho rằng hiện tại cô có lập trường cò kè mặc cả

https://thuviensach.vn

với tôi sao?"

Thời Yên nhìn cô ta, hỏi: "Vì sao cô muốn bắt chúng tôi? Chỉ bởi vì chuyện cô bị đuổi việc sao?"

"Cái gì gọi là chỉ bởi vì?" Ánh mắt Vương Ánh Huyên đột nhiên trở nên hung ác nham hiểm, "Cô biết tôi thích Tô Thừa Duyệt bao nhiêu không? Vì anh ta tôi mai danh ẩn tích tới bên cạnh anh ta làm người quản lý, mỗi ngày không ngủ không nghỉ chăm sóc anh ta, mà anh ta thì sao? Anh ta thế nhưng thích cô!"

Nói xong câu cuối cùng, ngữ khí của cô ta đã rất điên cuồng: "Tôi nào có điểm nào kém cô? Anh ta lại bởi vì một câu của cô mà đuổi việc tôi! Cô nói cô có nên chết hay không?"

Thời Yên: "....."

Cô thật là bị Tô Thừa Duyệt hại chết.

Cô mím môi, nhìn cô ta nói: "Vậy mắc mớ gì đến Chương Tình Tình? Cô thả cô ấy đi."

"Cô ta?" Vương Ánh Huyên cười một tiếng, nâng cằm Chương Tình Tình nhìn cô ấy, "Cô ta giống tôi, là người đáng thương, sau khi biết cô ta bắt Tô Thừa Duyệt đi, tôi rất kinh ngạc, tựa như một cánh cửa thế giới mới bỗng nhiên mở ra."

"....." Thời Yên yên lặng nhìn Chương Tình Tình bên cạnh, "Hiện tại thấy được cô mang đến bao nhiêu ảnh hưởng xấu cho xã hội chưa?"

"Nhưng cô ta quá không biết cố gắng, còn không đến hai ngày, Tô Thừa Duyệt lại lông tóc vô thương trở lại, cô ta vậy mà chẳng làm cái gì?" Vương Ánh Huyên buông Chương Tình Tình ra, hai tay khoanh trước

https://thuviensach.vn

ngực, kiêu ngạo cười, "Tôi sẽ không thất bại như cô ta, tôi muốn cho cô ta nhìn xem, chuyện cô ta không làm được, tôi làm được như thế nào."

Cô ta nói tới đây, Chương Tình Tình lại kích động: "Cô muốn làm gì anh ấy?"

Vương Ánh Huyên ha ha ha cười to vài tiếng, dừng lại nhìn Thời Yên và Chương Tình Tình: "Hai người muốn biết sao? Tôi có thể cho hai người làm người xem."

Nói xong, cô ta bảo người phía sau giải Thời Yên và Chương Tình Tình tới một phòng khác.

Phòng này với phòng trước của họ quả thực khác nhau như trời với đất, không chỉ có trang trí xa hoa, còn mở điều hòa, vị trí giữa còn một cái giường kingsize.

Thời Yên: "....."

Người phụ nữ điên này muốn làm gì!

Vương Ánh Huyên đi đến trước một tấm màn sân khấu, kéo màn sân khấu "xôn xao" ra. Tô Thừa Duyệt bị cô ta trói trên một cái ghế sau màn sân khấu, đôi mắt còn dùng dải lụa màu đen bịt lại.

Cảm giác được có người tới, Tô Thừa Duyệt hô to lên: "Vương Ánh Huyên cô là kẻ điên, cô tốt nhất mau thả tôi, bằng không cô sẽ hối hận!"

"Suỵt." Vương Ánh Huyên dùng ngón trỏ chặn môi anh, ở trước mặt anh thấp giọng nói, "Em dẫn bạn tới cho anh, anh sẽ rất vui."

Cô ta nói xong, tháo dải lụa đen bịt mắt Tô Thừa Duyệt xuống. Thình lình xuất hiện ánh sáng khiến Tô Thừa Duyệt có chút khó chịu, anh nhắm mắt theo bản năng, nỗ lực thích ứng ánh sáng này.

https://thuviensach.vn

Sau khi mở mắt, ánh mắt anh đầu tiên thấy Thời Yên bị bắt tới đây, mắt anh nháy mắt sáng một chút, sau đó lại rất nhanh nhuốm tức giận: "Mỹ Lệ, em không sao chứ? Bọn họ có làm gì em không?!"

Thấy Tô Thừa Duyệt chỉ quan tâm một mình Thời Mỹ Lệ, Chương Tình Tình nháy mắt nhói tim. Chuyện lúc trước là cô không đúng, anh chán ghét cô cũng phải, nhưng hiện tại cô cũng bị người ta bắt tới đây, anh lại chỉ thấy được Thời Mỹ Lệ, Chương Tình Tình vẫn rất bị thương.

Vương Ánh Huyên cũng thế, thấy Tô Thừa Duyệt quan tâm Thời Yên như vậy, lập tức lại xù lông: "Thời Mỹ Lệ rốt cuộc có chỗ nào tốt? Khiến các người cứ mê mệt như vậy?? Tô Thừa Duyệt, anh chỉ có thể là của em!"

Đôi mắt được fan hâm một cả tụng là "mũi tên Cupid" của Tô Thừa Duyệt lúc này tràn đầy tức giận: "Tôi cảnh cáo cô đừng chạm vào cô ấy, nếu không tôi sẽ không bỏ qua cho cô."

"Ha ha ha được, em trái lại muốn nhìn anh không buông thả cho em như thế nào!" Vương Ánh Huyên nói xong, từ trên giường lấy ra một khẩu súng, "răng rắc" một tiếng, nạp đạn lên nòng, "Hiện tại em giết cô ta ngay trước mặt anh."

Thời Yên họng súng tối om nhắm ngay trán mình, khẩn trương nuốt nước miếng. Cô nhìn Vương Ánh Huyên cảm xúc kích động, cười nói: "Cái kia, cô muốn giết tôi thì giết đi, nhưng có thể đáp ứng một thỉnh cầu cuối cùng của tôi không?"

Vương Ánh Huyên hất cằm: "Cái gì?"

"Trước khi tôi chết, để tôi trang điểm lại chút, được không?"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 77: Mary Sue Phiền Não (14)

Vương Ánh Huyên nghe Thời Yên nói xong, cười nhạo một tiếng: "Sắp chết rồi còn muốn trang điểm lại, không phải cô muốn kéo dài thời gian chứ?"

Thời Yên chân thành nhìn cô ta: "Nếu cô sợ tôi kéo dài thời gian, cô để tôi tô lại son là được! Đây là quật cường cuối cùng của tôi!"

Vương Ánh Huyên suy xét một chút, nói với người bên cạnh: "Thả tay cô ta ra."

Dây thừng cởi bỏ, trên cổ tay Thời Yên bị thít chặt ra một vệt đỏ, không có thời gian đau lòng da thịt trắng nõn mềm mịn của mình, tay cô mới vừa bỏ vào túi mình, họng súng của Vương Ánh Huyên lại nhắm ngay túi cô.

Thời Yên cười làm lành nói: "Đừng khẩn trương, tôi thật sự cũng chỉ lấy son môi." Cô nói rồi lấy thỏi son Mary Sue của mình ra, còn quơ quơ trước mặt Vương Ánh Huyên. "Không lừa cô chứ."

Vương Ánh Huyên hừ lạnh một tiếng, buông súng xuống: "Chỉ cho tô son môi."

"Được được." Thời Yên vừa tô son, vừa thầm gọi hệ thống, "Son môi này hôn đâu cũng có hiệu lực, hay là chỉ có thể hôn môi?"

https://thuviensach.vn

Tuy rằng bảo cô hôn Vương Ánh Huyên cô vẫn có chút tâm lý chướng ngại, nhưng vì ôm lấy mạng nhỏ, chỉ có thể hy sinh một chút nhan sắc.

【 Bất kỳ một bộ phận nào trên mặt đều được. 】

"Vậy đối với đồng tính cũng có hiệu lực đúng không?"

【 Ừ.....】

Lại lần nữa xác nhận với hệ thống, Thời Yên cất son môi, cười với Vương Ánh Huyên: "Tôi trang điểm rồi, như vậy có phải đẹp hơn không?"

Son môi thật là thứ thần kỳ, tô lên có thể nháy mắt thay đổi khí sắc và khí chất của một người. Sắc mặt Thời Yên tốt hơn ban nãy rất nhiều, cong môi cười thật đúng là làm người trước mắt sáng ngời, Vương Ánh Huyên thậm chí muốn hỏi cô tô màu nào.

Trong nháy mắt xuất thần ngắn ngủn, Thời Yên chồm tới ôm lấy cô ta, "bẹp" một cái lên mặt cô ta, lưu lại một vết son rõ ràng.

Đến đây đi, thời khắc chứng kiến kỳ tích tới rồi!

Người chung quanh đều bị hành đồng bất thình lình của cô làm cho đờ đẫn, tất cả đều khiếp sợ lại tò mò nhìn bọn họ. Thời Yên cũng cẩn thận quan sát biến hoá của Vương Ánh Huyên, thấy hai má cô ta dần dần nổi lên một mảng phấn hồng, sau đó đột nhiên đẩy mình ra.

"Cô làm gì đó?" Cô ta che lại chỗ vừa mới bị hôn, e lệ ngượng ngùng nhìn Thời Yên, "Đột nhiên hôn người ta ghét ghê!"

Quần chúng vây xem: "....."

Thời Yên: "....."

Son môi Mary Sue quả nhiên uy lực bất phàm.

https://thuviensach.vn

Cô ổn định lại, cười nói với Vương Ánh Huyên: "Cô có thể thả chúng tôi đi không?"

Cô cười, mặt Vương Ánh Huyên lại có chút hồng: "Tôi, tôi vốn dĩ cũng không tính làm gì hai người, chẳng qua....."

Cô ta nói rồi ánh mắt bỗng nhiên lại trở nên hung ác, sau đó xoay người nhắm họng súng ngay Tô Thừa Duyệt: "Đàn ông đều là đại móng heo, không có một cái thứ tốt, chị gái có thể đi rồi, nhưng đàn ông cần phải chết!"

Thời Yên: "....."

Sao cốt truyện đột nhiên thay đổi 180 độ!!

Hôm nay Vương Ánh Huyên có vẻ cần phải giết một người mới bằng lòng bỏ qua, không giết Thời Yên thì phải đi giết Tô Thừa Duyệt. Lần này không cho Tô Thừa Duyệt cơ hội trang điểm lại, trực tiếp bóp cò súng, Chương Tình Tình không quan tâm xông lên, đụng mạnh vào người cô ta, sau đó "bằng" một tiếng súng vang.

Lục Cảnh Nhiên vừa đuổi tới phụ cận nghe được một tiếng súng vang, sợ tới mức trái tim sắp ngừng đập, anh ngừng hước trong chớp mắt, sau đó vội vã chạy vào trong nhà: "Thời Yên --!"

Đám thủ hạ đi sau anh cũng bị dọa vô cùng, sợ anh sẽ xảy ra cái gì ngoài ý muốn, vội không ngừng đuổi theo anh.

Thời Yên còn chưa hồi phục tinh thần sau tiếng súng vang, bên ngoài lại liên tiếp truyền đến tiếng súng vang, tiếp đó cửa bị đột nhiên đá văng, Lục Cảnh Nhiên dẫn đầu xông vào.

Thấy Thời Yên hoàn hảo không tổn hao gì mà đứng ở nơi đó, nỗi lo của anh rốt cuộc rơi xuống, Thời Yên có chút kinh ngạc nhìn anh, còn chưa

https://thuviensach.vn

nói gì, đã bị anh vươn tay ôm chặt vào lòng.

Anh ôm rất chặt, chặt đến nỗi xương cốt hơi đau, Thời Yên vùi đầu vào ngực anh, nghe tiếng tim đập cuồng loạn từ trong lồng ngực anh truyền đến.

"Lục Cảnh Nhiên, em không sao."

Thời Yên nói xong câu đó, cánh tay Lục Cảnh Nhiên siết lại, ôm cô chặt hơn, Tô Thừa Duyệt nhìn Chương Tình Tình nằm trên mặt đất, hô lớn với chạy tới cứu bọn họ: "Mau gọi xe cứu thương! Cô ấy trúng đạn rồi!"

Mắt Lục Cảnh Nhiên khẽ nhúc nhích, rốt cuộc buông Thời Yên trong lòng ra, Vương Ánh Huyên cùng thủ hạ cô ta đã bị người của anh khống chế, Chương Tình Tình ngã trên mặt đất, bên cạnh còn chảy một bãi máu.

Anh phân phó người nâng Chương Tình Tình lên máy bay trực thăng, trực tiếp đưa tới bệnh viện, Vương Ánh Huyên ở một bên kích động la to, Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, cho người bắt giữ cô ta một ánh mắt, người nọ ngầm hiểu đánh một cái, đánh Vương Ánh Huyên ngất đi.

Tô Thừa Duyệt được thả ra, đi đến trước mặt Lục Cảnh Nhiên nói: "Các anh đưa Chương Tình Tình đến bệnh viện nào, tôi cũng muốn qua đó."

Lục Cảnh Nhiên không trả lời anh, ngược lại có mặt khác người đi tới, nói với anh: "Tô tiên sinh, tôi đưa ngài qua đó."

Tô Thừa Duyệt nhìn Thời Yên, đi theo người nọ rời đi, Thời Yên đi theo Lục Cảnh Nhiên ngồi trên một chiếc máy bay trực thăng, trong tiếng gầm rú thật lớn, chậm rãi bay lên.

Thời Yên xuyên qua cửa sổ nhìn thoáng qua toà nhà dần thu nhỏ bên dưới, Lục Cảnh Nhiên nắm tay cô, cúi đầu hôn khẽ một cái lên môi cô:

https://thuviensach.vn

"Xin lỗi, anh đã tới chậm."

Lỗ tai Thời Yên lập tức nóng lên, cô vừa mới tô son môi Mary Sue, tuy rằng hôn Vương Ánh Huyên một cái, nhưng hiện tại son môi vẫn còn lưu lại một chút ở trên môi. Cô ngước mắt nhìn nhìn Lục Cảnh Nhiên, hỏi anh: "Anh, có cảm thấy thế nào?"

Đôi mắt đen nhánh của Lục Cảnh Nhiên hiện ra một tia nghi hoặc: "Hử?"

Thời Yên ho một tiếng, nói: "Ví như, có cảm thấy, đột nhiên càng yêu em?"

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt một chút, sau đó cười nhạt nhìn cô: "Hình như không có, có thể cần phải làm một chút chuyện sâu xa hơn mới có thể đột nhiên càng yêu em."

Mặt Thời Yên càng nóng, anh đang giở trò lưu manh sao?

"Khụ khụ, làm thầy người khác, anh phải chú ý hình tượng của mình."

Lục Cảnh Nhiên lại hôn cô, mở miệng nói: "Anh muốn hôn em, không muốn chú ý hình tượng." Vào lúc biết Thời Yên mất tích, anh liền muốn sau khi tìm được cô, nhất định phải mạnh mẽ hôn cô, nhưng ôm người vào lòng, anh lại không nỡ làm như vậy.

Thời Yên kỳ thật cầu mà không được, cô dựa sát vào ngực Lục Cảnh Nhiên, ngước mắt nhìn anh hỏi: "Anh rốt cuộc là ai?"

Lục Cảnh Nhiên cười một chút, nhẹ nhàng vuốt tóc cô, thấp giọng nói: "Em cảm thấy sao?"

Thời Yên nghĩ ngợi, nói: "Vương Ánh Huyên hẳn là người Vương gia đúng không? Nghe nói Vương Kỳ Vĩ hắc bạch lưỡng đạo đều ăn, đều là

https://thuviensach.vn

người đàn ông nắm giữ mạch máu kính tế toàn cầu như Trác Dụ Bân. Anh có thể xử lý Vương gia, khẳng định là người lợi hại hơn."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh là người đàn ông nắm giữ mạch máu kinh tế của "người đàn ông nắm giữ mạch máu kinh tế toàn cầu", thương giới cùng trên đường đều gọi tôi, Jack."

Thời Yên: "....."

Xã hội xã hội, thất kính thất kính.

Cô tiếp nhận giả thiết này, cười nói với Lục Cảnh Nhiên: "Em cũng có một cái tên tiếng Anh, là Mary, nghe nói Mary và Jack rất xứng đôi!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, trong mắt dần nhuốm nụ cười dịu dàng.

Bọn họ ngồi máy bay trực thăng, cuối cùng cũng đỗ ở bên ngoài bệnh viện, Chương Tình Tình còn đang làm phẫu thuật, sống chết chưa biết. Lục Cảnh Nhiên đã thông báo cho Chương Hướng Bạch, lúc anh và Thời Yên đến bệnh viện, Thời Yên muốn đi xem tình huống Chương Tình Tình, lại bị Lục Cảnh Nhiên cứng rắn kéo đến phòng khám, bảo bác sĩ bôi thuốc lên cổ tay cô.

Chuẩn bị xong, cô rốt cuộc cùng Lục Cảnh Nhiên tới phòng bên ngoài phòng phẫu thuật, Chương Hướng Bạch cũng đi tới vào lúc này.

"Tình Tình thế nào?" Anh vội vã từ đâu kia hành lang đi tới, trên mặt hiếm khi không thấy được một chút ý cười. Thời Yên đứng thẳng người, đang muốn nói gì đó, Lục Cảnh Nhiên kéo tay cô, ôm cô vào lòng mình mang theo mang: "Còn đang cấp cứu, viên đạn không bắn trúng chỗ hiểm, chắc là sẽ không sao."

Nghe Lục Cảnh Nhiên nói, sắc mặt Chương Hướng Bạch cũng không dịu đi chút nào, anh kéo Tô Thừa Duyệt ngồi trên ghế tới, nhìn anh ta nói:

https://thuviensach.vn

"Tôi nghe nói, Tình Tình là vì cứu anh mới trúng đạn? Nếu nó có bất trắc gì, anh cũng đừng nghĩ sống yên."

Tô Thừa Duyệt mấp máy môi, cuối cùng cái gì cũng chưa nói, chỉ hất cánh tay Chương Hướng Bạch túm mình ra. Chương Hướng Bạch chỉnh lại quần áo của mình, nhìn Thời Yên bên cạnh: "Bạn học Thời Mỹ Lệ, em không sao chứ?"

Thời Yên lắc đầu nói: "Tôi không sao."

Chương Hướng Bạch nhìn cánh tay băng băng gạc của cô, mím môi hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Vương Ánh Huyên đâu?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi đáp ứng Vương Kỳ Vĩ, sẽ không muốn mạng cô ta."

Chương Hướng Bạch châm chọc cười một tiếng, Lục Cảnh Nhiên nhìn anh, cũng cười: "Chờ tôi trả cô ta cho Vương Kỳ Vĩ, chuyện về sau sẽ không liên quan đến tôi."

Chương Hướng Bạch là người thông minh, tự nhiên hiểu ý anh, chỉ là anh không tin, lấy thủ đoạn của Jack, sẽ buông tha Vương thị như vậy: "Cho nên chuyện hôm nay anh không hề truy cứu?"

Ánh mắt Lục Cảnh Nhiên trầm trầm, bên trong nổi lên hàn khí khiếp người: "Tôi chỉ đáp ứng Vương Kỳ Vĩ giữ Vương Ánh Huyên một mạng, mặt khác không hứa hẹn với anh ta."

"Vậy anh định làm thế nào?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn ngoài cửa sổ, nghe không ra cái gì cảm xúc nói: "Không lâu nữa, sẽ lập thu rồi."

https://thuviensach.vn

Chương Hướng Bạch không rõ ý anh, Lục Cảnh Nhiên tiếp tục nói: "Trời lạnh, khiến tập đoàn Vương thị phá sản đi."

Thời Yên: "....."

Không hổ là người đàn ông tên Jack!

Một giờ sau, Chương Tình Tình phẫu thuật thuận lợi kết thúc, tuy viên đạn không bắn trúng chỗ hiểm, nhưng bị thương nặng như vậy vẫn cần nằm viện tĩnh dưỡng một thời gian.

Tô Thừa Duyệt trong khoảng thời gian ngắn gặp chuyện hai lần, công ty vì trấn an cảm xúc của anh, cũng cho anh nghỉ phép một tháng, hơn nữa một lần nữa chỉnh đốn nội bộ công ty, xác minh thân phạm mỗi nhân viên.

Trác Dụ Bân cũng trở lại từ hội nghị cấp cao ở nước ngoài, vốn dĩ nghe nói chuyện Thời Yên bị bắt cóc rất sốt ruột, nhưng về nước mới biết được, Đường Tĩnh Vân đã mất liên lạc một tuần, cô nói mình muốn đi ra ngoài yên tĩnh, không ai liên lạc được với cô.

Lòng Trác Dụ Bân lập tức rối loạn, gọi điện thoại Thời Yên an ủi cô rồi đi tìm Đường Tĩnh Vân. Thời Yên nghe ra nôn nóng trong giọng anh, cảm thấy vẫn là Đường Tĩnh Vân không chịu thua kém nhất!

Trác Dụ Bân và Đường Tĩnh Vân tiếp tục phát triển dựa theo kịch bản, cơ bản thành công, Tô Thừa Duyệt hiện tại bởi vì áy náy, mỗi ngày tới bệnh viện, bản thân Chương Tình Tình lại nỗ lực, phỏng chừng cũng không có vấn đề lớn.

Hiện tại vấn đề lớn nhất, là Chương Hướng Bạch.

Chương Hướng Bạch không giống Trác Dụ Bân, có thanh mai trúc mã từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cũng không như Tô Thừa Duyệt, có một người

https://thuviensach.vn

điên cuồng theo đuổi, anh giống như vẫn luôn một mình, bên cạnh một người khác phái có thể mờ ám cũng không tìm ra.

Nghĩ trên thế giới này hiểu biết Chương Hướng Bạch nhất hẳn chính là Chương Tình Tình, Thời Yên nhân cơ hội đi thăm bệnh, nói bóng nói gió hỏi thăm Chương Tình Tình.

Chương Tình Tình nghe cô nói không đến hai câu, liền đoán được cô muốn làm gì: "Cô định giới thiệu vợ cho anh tôi?"

Bị cô hỏi thẳng như vậy, Thời Yên khó tránh khỏi có chút xấu hổ: "Không, không sai biệt lắm, cô có biết người nào thích hợp không?"

"Cô này, ai không biết anh tôi thích cô."

"..... Ngoài tôi ra, còn có người khác, có thể phát triển với anh cô không."

Chương Tình Tình nói: "Cô lột một quả quýt cho tôi, tôi nói cho cô."

"....." Thời Yên cầm lấy một quả quýt trông chua nhất, lột ra đưa cho Chương Tình Tình, "Có thể nói rồi, đại tiểu thư?"

Chương Tình Tình ăn múi quýt, đáp: "Thanh Tuyền."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 78: Mary Sue Phiền Não (Hết)

Cái tên Thanh Tuyền này Thời Yên không có ấn tượng, nhưng Chương Tình Tình vừa nói thủ hạ xinh đẹp vẫn luôn đi theo Chương Hướng Bạch, cô liền nhớ tới là ai.

Thiếu chủ bang phái và nữ thủ hạ xinh đẹp? Nghe có vẻ như còn rất có cảm xúc.

Từ bệnh viện trở về, Thời Yên vẫn luôn nghĩ chuyện này, lúc đến ngoài ký túc xá, cô phát hiện Chương Hướng Bạch vậy mà đứng ở ven đường ký túc xá. Thời Yên sửng sốt một chút, mới đi về phía anh: "Chương học trưởng, sao anh ở đây?"

Chương Hướng Bạch cười với cô, nói: "Đương nhiên là chờ em."

Thời Yên hơi xấu hổ, theo lý thuyết, Chương Hướng Bạch đã biết quan hệ của cô và Lục Cảnh Nhiên rồi? Chẳng lẽ còn muốn lại nói rõ nữa sao?

Chương Hướng Bạch nhìn cổ tay cô, đã tháo băng gạc, chỉ để lại dấu vết rất mờ: "Tay em thế nào?"

Thời Yên cũng thuận thế nhìn cánh tay mình một cái, nói: "Đã không sao, vốn dĩ không phải vết thương lớn, đều là Lục Cảnh Nhiên quá khẩn trương."

https://thuviensach.vn

Thời Yên xảo diệu nhắc tới Lục Cảnh Nhiên, cô nghĩ Chương Hướng Bạch thông minh như vậy, hẳn là biết cô có ý gì đúng không?

Chương Hướng Bạch giật giật đuôi mắt, rồi sau đó giấu đi cảm xúc dao động trong mắt, ngẩng đầu lên cười nói: "Thứ bảy rảnh không? Chuyện Tình Tình may mà có em hỗ trợ, người nhà anh muốn mời em ăn một bữa cơm đạm bạc."

"Cô ấy không rảnh." Thời Yên còn chưa trả lời, tiếng Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên cắm xen vào. Thời Yên mím môi, xoay người sang chỗ khác liền thấy Lục Cảnh Nhiên đi về phía.

..... Vì sao mỗi lần cô và Chương Hướng Bạch gặp mặt, Lục Cảnh Nhiên đều gặp được? Anh gắn rada trên người Chương Hướng Bạch sao?

Chương Hướng Bạch nhìn anh, dù sắc mặt cũng không tốt lắm nhưng vẫn duy trì phong độ mặt ngoài: "Hả? Huấn luyện viên Lục rõ lịch của bạn học Thời Mỹ Lệ vậy sao?"

Lục Cảnh Nhiên không cảm xúc nói: "Bởi vì cô ấy hẹn tôi."

Thời Yên không nhìn Lục Cảnh Nhiên, cười xin lỗi Chương Hướng Bạch: "Ngại quá, tôi xác thật đã hẹn anh ấy."

Sắc mặt Chương Hướng Bạch lại khó coi vài phần, nhưng vẫn không từ bỏ: "Vậy chủ nhật thì sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Cũng hẹn tôi."

Chương Hướng Bạch nhìn về phía anh, trong mắt ẩn ẩn để lộ ra địch ý: "Vậy không biết huấn luyện viên Lục, có ngày nào không hẹn cô ấy?"

"Ngày nào cũng hẹn cô ấy."

https://thuviensach.vn

Chương Hướng Bạch cười một tiếng, trên người nháy mắt phát ra một tia sát khí: "Lục Cảnh Nhiên, anh đừng quá đáng quá."

Tựa hồ là cảm nhận được không khí chạm vào là nổ ngay giữa anh ta và Lục Cảnh Nhiên, Thanh Tuyền luôn âm thầm đi theo Chương Hướng Bạch cũng từ phía sau anh ta đi ra. Thời Yên thấy cô đặt tay trên vũ khí, phảng phất giây tiếp theo sẽ đánh nhau với bọn họ, vội chắn giữa Chương Hướng Bạch và Lục Cảnh Nhiên, giảng hòa: "Cái kia, Chương học trưởng, em đã cùng Lục Cảnh Nhiên ở bên nhau, xác thật không quá tiện cùng anh về nhà ăn cơm, chờ Tình Tình xuất viện, chúng ta có thể cùng nhau liên hoan."

Ánh mắt Chương Hướng Bạch đổi mấy lần, cuối cùng sầu thảm cười nói: "Em vẫn chọn anh ta sao?"

"Hừm....." Thời Yên phát hiện, kỳ thật cự tuyệt người khác cũng không phải một chuyện dễ dàng, đặc biệt là khi đối phương rất ưu tú, không hiểu sao sinh ra một cảm giác chịu tội, "Chương học trưởng, Trác Dụ Bân và Tô Thừa Duyệt đều tìm được người để ý khác, tôi cảm thấy anh cũng đừng đặt ánh mắt mãi trên người tôi, cũng quay đầu lại nhìn xem người phía sau mình."

Chương Hướng Bạch nhíu mày, có vẻ không biết "người phía sau" mà cô là chỉ ai, Thời Yên chạm đến là thôi, cũng không nói thêm nữa, kéo Lục Cảnh Nhiên rời đi.

Chương Hướng Bạch nhìn bọn họ đi xa, có chút cô đơn quay người lại, thấy Thanh Tuyền đứng ở phía sau. Anh sửng sốt trong chớp mắt, sau đó hạ mắt cười nhẹ hai tiếng. Thanh Tuyền khó hiểu nhìn anh: "Thiếu chủ, anh không sao chứ?"

Chương Hướng Bạch lắc đầu, nói: "Đi thôi, đi về."

https://thuviensach.vn

Bên kia, Thời Yên kéo Lục Cảnh Nhiên đi cũng chưa nghĩ muốn đi đâu, chỉ nghĩ cách Chương Hướng Bạch càng xa càng tốt. Lục Cảnh Nhiên bất đắc dĩ cười một tiếng, cánh tay thoáng dùng lực, kéo Thời Yên lại: "Em muốn đi đâu?"

Thời Yên nói: "Tuỳ tiện đi dạo, đi dạo."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một lúc, mở miệng nói: "Nếu không có nơi nào muốn đi, không bằng tới chỗ anh đi."

Thời Yên ngẩn người, không xác định nhìn anh: "Chỗ anh là chỉ.....?"

"Ký túc xá giáo viên."

Ký túc xá giáo viên và học sinh giống nhau, cũng là một toà nhà kiểu tây, chẳng qua giáo viên đều là một người ở một phòng, không cần bốn người một phòng như học sinh.

Thời Yên còn chưa chưa đi qua ký túc xá của Lục Cảnh Nhiên, tâm trạng tự nhiên có chút mênh mông, cô nhìn thoáng qua người đàn ông bên cạnh, hỏi anh: "Ký túc xá của anh sẽ không rất lộn xộn bừa bãi chứ?"

Lục Cảnh Nhiên liếc cô một cái: "Định kỳ có người tới quét dọn."

"Ồ....." Đãi ngôi giáo viên có khác, bọn họ đều tự quét dọn.

"Tới rồi, chính là nơi này." Lục Cảnh Nhiên đi đến trước một toà nhà nhỏ, lấy chìa khóa mở cửa. Thời Yên đi theo anh đi vào, tò mò nhìn khắp nơi.

Phòng Lục Cảnh Nhiên bố trí thật sự đơn giản, cơ bản không tìm ra đồ vật dư thừa, trên sô pha chỉnh tề bày quần áo mới vừa giặt sạch sẽ, bên trên còn dán nhã cửa hàng giặt quần áo trong trường.

https://thuviensach.vn

"Tùy tiện ngồi, muốn ăn cái gì tìm ở tủ lạnh." Lục Cảnh Nhiên bê quần áo trên sô pha, đem vào phòng ngủ. Thời Yên đi đến trước tủ lạnh, mở ra nhìn thoáng qua, bên trong đồ ăn còn không ít, vậy mà còn có kem ly lần trước cô mời Lục Cảnh Nhiên ăn.

Cô cười, lấy kem ly từ tủ đông ra, mở ra cắn một miếng. Lục Cảnh Nhiên đi ra, cô cười hí hí với anh hai tiếng: "Anh cũng thích loại kem ly này à."

Lục Cảnh Nhiên đi đến trên sô pha ngồi xuống, đáp: "Tùy tiện mua."

"À." Thời Yên đi đến bên cạnh anh, dựa gần anh ngồi xuống, "Em vừa xem tủ lạnh của anh, que cay lần trước em tặng cho anh, anh đã ăn hết rồi."

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc trong chốc lát, mở miệng nói, "Sớm biết rằng em muốn tới đây, anh để dành cho em mấy túi."

Thời Yên cười càng vui, giống như chọc thủng ngụy trang của Lục Cảnh Nhiên, rất đắc ý: "Anh tiếp tục giả bộ, anh biết rõ em không phải ý này."

"Hả?" Lục Cảnh Nhiên nhướng mày, nhìn cô nói, "Vậy em nói chính là có ý gì?"

"Chính là anh rất ngạo kiều." Thời Yên lại cắn một miếng kem ly, dựa vào sô pha mơ hồ không rõ hỏi anh, "Tối mình ăn gì? Anh tự làm hết sao?"

"Ừ, coi như là thả lỏng sau một ngày học."

Thời Yên cười vỗ vỗ vai anh: "Sở thích này của anh rất tốt, tiếp tục duy trì!"

Lục Cảnh Nhiên thuận thế bắt lấy tay cô, cong môi cười: "Cô điều hôm nay anh không muốn làm cơm."

https://thuviensach.vn

Thời Yên cảm thấy ánh mắt anh rất nguy hiểm, theo bản năng muốn rút tay mình về, lại bị anh cầm thật chặt. Cô ra vẻ trấn định ho một tiếng, nhìn anh nói: "Chúng ta đi ra ngoài ăn?"

Lục Cảnh Nhiên nhích lại gần, hơi thở nóng rực dừng bên gáy cô: "Vào phòng anh, muốn ra ngoài không dễ dàng như vậy."

Thời Yên: "....."

Cô còn chưa ăn xong kem! Anh muốn làm gì!

Trên môi cô dính một chút kem tan ra, phiếm mùi vị nồng đậm thơm ngọt, Lục Cảnh Nhiên không nhịn được, mở miệng ngậm lấy. Bởi vì mới vừa ăn kem, đôi môi và đầu lưỡi Thời Yên đều lạnh lạnh, Lục Cảnh Nhiên coi chúng nó như kem ly ngọt nhất, thong thả ung dung mà hưởng thụ.

Thời Yên rất nhanh không thừa nhận nổi khiêu khích này của Lục Cảnh Nhiên, tim đập càng lúc càng nhanh, Lục Cảnh Nhiên thuận thế đẩy cô ngã trên sô pha, nhẹ nhàng hôn cô.

Kem ly trên tay Thời Yên đã sớm rơi xuống đất, chậm rãi tan chảy trong không khí nóng rực, tựa như Thời Yên giờ phút này. Cả người Lục Cảnh Nhiên đều đè ở trên người cô, thở không nhẹ hơn cô: "Thời Yên..... Chờ sau khi em tốt nghiệp, chúng ta kết hôn nhé, được không?"

Một một chữ đều tăng thêm độ nóng của Thời Yên, cô theo động tác của Lục Cảnh Nhiên khẽ rên một tiếng, cầm lòng không đậu mà đáp được.

Chờ Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc rời khỏi người cô, Thời Yên cảm thấy mình lần này thật sự sắp rời ra từng mảnh, nghiêm trọng hơn Lục Cảnh Nhiên quăng ngã lần trước. Ngực Lục Cảnh Nhiên cũng còn phập phồng kịch liệt, nhẹ nhàng vuốt tóc mướt mồ hôi của cô nói: "Em có khỏe không?"

https://thuviensach.vn

"..... Không khỏe, toàn thân em đều đau."

Lục Cảnh Nhiên cười nhẹ một tiếng, nhẹ nhàng bế cô lên, dán vành tai cô nói nhỏ: "Chúng ta đi tắm một cái?"

"..... Em muốn ngâm một mình."

Lục Cảnh Nhiên nghiêm trang giáo dục cô: "Nơi này chỉ có một bồn tắm, anh cũng muốn ngâm, em không thể ích kỷ như vậy."

Thời Yên: "....."

A, đàn ông quả nhiên đều là đại móng heo!

Lục Cảnh Nhiên ôm cô tới phòng tắm, pha nước ấm, sau đó cùng cô vào ngâm. Thân thể Lục Cảnh Nhiên rất rắn chắc, lồng ngực rộng lớn dựa vào rất có cảm giác an toàn, Thời Yên dựa vào người anh, thoải mái không muốn động.

Lục Cảnh Nhiên ôm eo cô từ phía sau, cười hỏi cô: "Không đói bụng sao?"

"Đói, nhưng mệt mỏi quá, không muốn động."

Lục Cảnh Nhiên hôn cô, nói: "Vậy đợi chút tắm xong, em lên giường anh ngủ một lát, anh nấu xong gọi em."

"Được....."

Thời Yên nói rồi ngủ mất, Lục Cảnh Nhiên được cái cũng thành thật, rất khắc chế không quấy cô nữa.

Nhưng mà cũng chỉ một lần, về sau, anh cũng sẽ không chính nhân quân tử như vậy.

https://thuviensach.vn

Lau khô Thời Yên đặt trên giường lớn, Lục Cảnh Nhiên đi làm cơm tối. Tối nay Thời Yên ngủ ở đây, ngày hôm sau tin tức này đã bị người ta truyền tới diễn đàn trường, sau đó thực mau bị thế lực không biết nào đó trấn áp, rốt cuộc không gợi nên nổi bọt sóng.

Chuyện Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên yêu đương, hai người ngược lại không kiêng dè, Lục Cảnh Nhiên cũng tỏ vẻ, chờ khi Thời Yên tốt nghiệp, anh sẽ từ chức giáo viên võ thuật.

Ngày đó chuyện anh được máy bay trực thăng đón đi có rất nhiều đôi mắt thấy, khi đó bọn họ cho rằng, anh tới trường học làm giáo viên võ thuật chỉ là vì trải nghiệm cuộc sống, hiện tại mới bừng tỉnh đại ngộ, anh đâu vì trải nghiệm cuộc sống, anh là vì tán gái!

Loại hành vi này nên mãnh liệt khiển trách!

Vì thế mọi người -- đặc biệt là bạn học nam, đều mãnh liệt khiển trách anh ở trong lòng.

Thời Yên thấy, mọi người hiểu lầm huấn huyện viên Lục rồi, bởi vì rõ ràng..... Là cô tán huấn luyện viên!

Nhưng đến tột cùng là ai tán ai, hiện tại cũng không phải trọng điểm, Thời Yên ở trong trường học vượt qua cuộc sống đại học một năm cuối cùng vui sướng, rốt cuộc nghênh đón ngày tốt nghiệp.

Hôm tốt nghiệp, Thời Yên rất khẩn trương, bởi vì hôm nay chính là ngày hệ thống nói -- sắp tiến hóa thành Mary Sue hình thái hoàn toàn!

Một năm này, cô và Trác Dụ Bân còn có Tô Thừa Duyệt đều từng liên hệ, hai bọn tình cảm phát triển tương đối thuận lợi, nhưng sau khi Chương Hướng Bạch tốt nghiệp, cô rốt cuộc chưa gặp anh, cũng không biết anh và Thanh Tuyền rốt cuộc thế nào. Cô hỏi thăm Chương Tình Tình, Chương Tình Tình cũng nói không rõ, thật là sầu trắng đầu.

https://thuviensach.vn

Nếu chờ lát nữa lúc lấy giấy chứng nhận học vị, tóc bỗng nhiên biến thành bảy màu, vậy làm sao cho phải!

Trong sự lo âu của cô, nghi thức nhận bằng thuận lợi kết thúc, tóc cô, không đổi!

Thời Yên lập tức cảm động khóc, mọi người cuối cùng cũng không chịu thua kém. Lãnh đạo trường học thấy dáng vẻ này của cô, cũng bỗng nhiên hốc mắt nóng lên. Học sinh của họ nhiệt tình yêu thương trường học này như vậy!

Sau hôm tốt nghiệp, Lục Cảnh Nhiên liền cùng Thời Yên cử hành hôn lễ, anh mua một hòn đảo nhỏ, trực tiếp tổ chức hôn lễ trên đảo, còn dùng mười máy bay trực thăng, chụp lại toàn bộ hành trình.

Thao tác này có thể nói rất phù hợp tinh thần tiểu thuyết Mary Sue.

Kết hôn không bao lâu, Thời Yên sinh một cô con gái đáng yêu, chỗ đáng yêu nhất là nó cũng có mái tóc màu đen, hơn nữa đỉnh đầu không bay cánh hoa!

Thời Yên vốn tưởng rằng thế giới Mary Sue khôi phục bình thường, nhưng con gái lớn lên, tóc cũng bắt đầu có xu thế biến thành "Ngũ thải ban lan hắc", hơn nữa bên cạnh nó cũng xuất hiện ba người ưu tú theo đuổi.

"....." Cốt truyện này nhìn có chút quen mắt, nhưng trên đầu rơi cánh hoa cũng không phải là cô, vậy mặc kệ đi ha ha ha!

Mẹ ruột

Thời Yên cứ như vậy, vô ưu vô lự, sống cùng Lục Cảnh Nhiên đến hết đời, một đời Mary Sue.

https://thuviensach.vn

【 Đinh! Chúc mừng vượt qua phó bản 《 Mary Sue phiền não 》, đạt được 30 tích phân hệ thống, nam chính đưa tặng 100 tích phân】

【 Giải khóa ảnh CG《 Mary Sue phiền não 》, mời lựa chọn một tấm lưu trữ 】

Thời Yên lựa chọn ảnh chụp hôn lễ trên đảo của cô và Lục Cảnh Nhiên, bánh cưới đường kính mười mét cần phải làm lưu niệm.

【 Sắp thành lập thế giới sau, xin chuẩn bị sẵn sàng 】

Thời Yên ở trong lòng mặc niệm hy vọng thế giới sau có thể bình thường một chút, sau đó bên tai truyền đến tiếng hệ thống.

【 Phó bản 《 Thiên kim chục tỷ 》 kích hoạt 】

Thời Yên: "....."

Lại mẹ nó là chục tỷ???

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 79: Thiên Kim Chục Tỷ (1)

Sau khi thế giới mới thành lập thành công, hệ thống thương thành đổi mới một lần.

Thuốc nhỏ mắt ký ức giá khuyến mại 100 tích phân, nhỏ một giọt là có thể khiến bạn xem qua gặp qua tất cả đồ vật sẽ không quên được, có điều thuốc nhỏ mắt có 7ML, dùng xong là hết; thuốc viên ký ức bán giá gốc có tác dụng tương đương với thuốc nhỏ mắt, nhưng ăn xong có tác dụng đến hết đời, giá bán 1000 tích phân.

Thời Yên: "....."

Thân là người nghèo, cô yên lặng lựa chọn thuốc nhỏ mắt giá khuyến mãi. Chẳng qua thế giới này cần trí nhớ sao? Không phải đang học cấp ba chứ.....

Ý tưởng này làm cô kinh ngạc một chút, cô không hề muốn học lại cấp ba lần nào nữa!

【 Sắp bắt đầu truyền ký ức, xin chuẩn bị tiếp nhận 】

Tiếng hệ thống vừa dứt, ký ức tựa như thủy triều ập tới. Thấy tuổi mình là 24 không phải 18, Thời Yên thật sâu thở phào nhẹ nhõm.

Cô 24 tuổi, tự nhiên sẽ không học cấp ba, công việc của cô là một người sắm vai. Nghề nghiệp này không phổ biến lắm, đơn giản mà nói,

https://thuviensach.vn

chính là nhận ủy thác của khách hàng, căn cứ yêu cầu của khách hàng giả trang thành người có thân phận khác nhau.

Cô đã từng tiếp nhận ủy thác của người vợ, giả trang thành tiểu tứ để xé tiểu tam, cũng tiếp nhận ủy thác của học sinh, giả trang thành phụ huynh ứng phó hỏi thăm gia đình của giáo viên, hiện tại, cô đang nhận ủy thác của một cô gái, giả trang thành cô ấy, giúp cô ấy gặp mặt bạn trên mạng.

"Không, không nghĩ tới em đẹp như vậy." Chàng trai đối diện trông khoảng 20 tuổi, theo lời giới thiệu của cậu ta, cậu ta đang học năm tư đại học.

Thời Yên dùng ngón tay sơn móng tinh xảo nắm ống hút, khẽ khuấy đồ uống trước mặt, cười với chàng trai đối diện: "Trông anh cũng đẹp trai hơn ảnh chụp."

Chàng trai thẹn thùng vò đầu, nhìn cô cũng có chút ngượng ngùng: "Bởi vì em vẫn luôn không chịu gửi ảnh cho tụi anh, Hầu Tử khăng khăng em khẳng định trông rất xấu, trở về anh phải vả mặt cậu ta thật mạnh."

Hầu Tử trong miệng chàng trai Thời Yên đã nghe qua từ trong miệng người ủy thác, là đồng dội thường xuyên tổ đội chơi game với họ, Thời Yên hiện tại cũng rốt cuộc biết vì sao thế giới này cần trí nhớ --

Vì không lộ tẩy, cô phải học thuộc tất cả lịch sử trò chuyện của bọn họ!

Thời Yên gạt tóc dài, ánh mặt trời vừa lúc chiếu lên chiếc kẹp thủy tinh, đối với chàng trai trước mắt quá mức loá mắt: "Con trai các anh không hiểu, thân là người đẹp có rất nhiều phiền não, nên em không gửi ảnh của mình lên mạng."

Chàng trai nghe được liên tục gật đầu: "Đúng đúng, trên mạng có quá nhiều người xấu, phải nên chú ý bảo vệ riêng tư của mình."

https://thuviensach.vn

Thời Yên cười nói: "Anh có thể hiểu là tốt nhất, hy vọng anh về cũng đừng truyền bá hình của em nha."

"Được, được."

Buổi gặp mặt này giằng co hai mươi phút, chàng trai còn hẹn Thời Yên đi xem phim, điện thoại của Thời Yên đúng lúc vang lên ngay lúc này, cô cười xin lỗi chàng trai đối điện: "Em đi nhận điện thoại."

Cô đi đến một bên nhận điện thoại, nói đại khái ba mươi giây, sau đó quay lại nói với chàng trai: "Ngại quá, giáo sư nói luận văn em nộp có chút vấn đề, giờ em phải về sửa chữa luận văn."

Trong mắt chàng trai rõ ràng hiện lên vẻ thất vọng, nhưng vẫn nói: "Vậy em mau lên, lần sau có cơ hội lại hẹn em."

"Ừm, được." Thời Yên nhìn cậu ta lưu luyến mỗi bước đi xa, chờ sau khi cậu ta lên một chiếc xe đạp cộng hưởng rời đi, mới thu hồi ý cười trên mặt.

Một cô gái đi tới từ bàn cách vách, ngồi xuống đối diện: "Cảm, cảm ơn, giờ tôi gửi số tiền còn lại cho chị."

Thời Yên thu phí theo thời gian, lại điều chỉnh theo căn cứ độ khó cụ thể của nhiệm vụ, ủy thác lần này rất đơn giản, đối phương cũng chỉ yêu cầu hai mươi phút, tiền kiếm được so sánh với đơn hàng lớn của cô, tự nhiên là không đủ xem.

Có điều cố chủ chỉ là một sinh viên, tiền vốn dĩ không nhiều lắm, cô ngẫu nhiên cũng sẽ nhận mối làm ăn nhỏ này, điều hòa cảm xúc.

Xác nhận nhận được số tiền đối phương gửi tới, Thời Yên giơ điện thoại trong tay, nói với cô ấy: "Cảm ơn, cảm ơn cô hân hạnh chiếu cố."

https://thuviensach.vn

Cô nói xong liền đứng lên chuẩn bị rời đi, cô gái phía sau bỗng nhiên gọi lại: "Chị nói, bề ngoài thật sự quan trọng như vậy sao? Chẳng lẽ không phải là tâm hồn quan trọng hơn sao?"

Bởi vì không có tự tin với vẻ ngoài của mình, cô ấy không dám tự mình gặp mặt bạn trên mạng, sợ gặp xong sẽ mất bạn trên mạng. Bị buộc bất đắc dĩ, cô ấy qua bạn bè giới thiệu, tìm được Thời Yên.

Thời Yên nhìn cô ấy vùi đầu ngồi ở nơi đó, cong đôi môi xinh đẹp cười: "Coi trọng vẻ ngoài như vậy, còn không phải là chính cô sao?"

Cô gái nghe xong lời cô nói, bỗng nhiên có chút kích động: "Người xinh đẹp như chị làm sao hiểu được? Nếu không phải thường xuyên bị người ta bắt bẻ bên ngoài, tôi sẽ biến thành như vậy sao?"

Thời Yên nói: "Có câu nói, không có phụ nữ xấu, chỉ có phụ nữ lười, tôi rất tán đồng. Theo ý tôi, chỉ cần con gái trang điểm một chút thì sẽ không xấu. Mặt khác, cô nói tôi không hiểu cô, như vậy phiền não khi xinh đẹp, cô làm sao hiểu được?"

Cô chính là mới vừa trải qua!

Thời Yên nói xong, rời quán cà phê, cô và cố chủ đã thanh toán tiền hai bên thoả thuận xong, không còn liên quan, nhân vật người giảng đạo lý cuộc sống cho đối phương không có trong phạm vi nghiệp vụ của cô.

Đi tàu điện ngầm về chỗ ở của mình, lucs Thời Yên đi qua cửa hàng MaoCai ở dưới nhà, đi vào đi gọi một phần MaoCai. Cho nên nói trẻ con nói chuyện yêu đương làm gì, vừa rồi gặp mặt chàng trai, uống mấy ngụm nước có ga, cơm cũng chưa ăn một miếng.

(MaoCai (mạo thái) là một món ăn Tứ Xuyên)

https://thuviensach.vn

Cửa hàng MaoCai này là cửa hàng cô thường xuyên đến, ông chủ cũng rõ khẩu vị của cô, lưu loát bưng đồ ăn đã làm xong lên. Thời Yên không chút cố kỵ hình tượng xinh đẹp của mình hiện giờ, ăn từng miếng một.

Ngoài cửa lại có một vị khác đi vào, ông chủ đang muốn tiếp đón ông, thì ông đi đến đối diện Thời Yên ngồi xuống.

Thời Yên nhíu mày, nhìn người đàn ông đối diện. Một khuôn mặt rất xa lạ, ở trong trí nhớ của cô không tìm thấy được một tin tức liên quan nào, cho nên đây với cô mà nói là một người xa lạ đột nhiên xuất hiện.

Nếu là ở trong quán giờ cao điểm, cô không ngại cùng bàn với người không quen biết, nhưng hiện tại trong quán cũng chỉ có một mình cô, bốn phía trống nhiều chỗ như thế ông ta không ngồi, cố tình muốn ngồi bàn của mình?

Ông chủ đi lên, hỏi vị khách vừa mới tiến vào: "Tiên sinh, ngài muốn ăn gì? Có thể gọi đồ ăn ở bên khu chọn đồ ăn."

Người đàn ông mỉm cười, đôi mắt vẫn nhìn Thời Yên: "Không cần, tôi tới tìm vị tiểu thư này."

Ông chủ nhìn Thời Yên một cái, trở về quầy thu ngân, Thời Yên nuốt đồ ăn trong miệng, lại lấy khăn giấy lau khóe miệng, sau đó nhìn người đàn ông mỉm cười: "Vị tiên sinh này, tôi không quen biết ông."

Cô nói rất chắc chắn, ánh mắt người đàn ông có vẻ thay đổi, nhưng rất nhanh khôi phục như thường: "Nhưng tôi biết cô, Thời Yên tiểu thư."

Thời Yên nhíu chặt mày, làm nghề này khó tránh khỏi sẽ đắc tội với người ta, cho nên bọn họ cũng rất bảo vệ sự riêng tư của mình, ngay cả ký đơn với khách hàng cũng sẽ không dùng tên thật.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông này vừa lên đã gọi tên họ của cô.

Thời Yên nghĩ, cô còn rất thích nơi ở hiện tại, đồ ăn vặt dưới tầng cũng rất hợp khẩu vị của cô, hiện tại lại phải chuyển nhà.

Người đàn ông thấy cô không nói lời nào, chủ động nói rõ mục đích đến của mình: "Tôi biết cô là một người sắm vai, đơn giản mà nói, chính là kẻ lừa đảo."

"Ài ông đừng có mà gộp chúng tôi và kẻ lừa đảo làm một, chúng tôi có đạo đức nghề nghiệp." Mặc kệ ông ta là ai, vũ nhục nghề nghiệp của bọn họ là không được!

Người đàn ông mỉm cười, nói: "Xin lỗi, tôi không có ý khác, cô cũng đừng khẩn trương, tôi hôm nay tới, không phải tới tìm cô phiền toái."

Thời Yên nhướng mày: "Vậy ông tới làm cái gì? Nhàn thoại việc nhà?"

Người đàn ông nói: "Nói làm ăn."

Tâm tư Thời Yên xoay chuyển nhanh chóng, đối phương đã tra được tên thật của cô, chắc là có chuẩn bị mà đến, hơn nữa thân phận nhất định không đơn giản. Cô không mở miệng cự tuyệt, mà chu toàn nói: "Ông nói là làm ăn gì đã, rồi tôi nghĩ xem có muốn bàn với ông không. Vừa rồi tôi cũng nói, chúng tôi có đạo đức nghề nghiệp, hành vi giết người phóng hỏa chúng tôi cũng sẽ không làm."

Người đàn ông nhướn khóe miệng, cười rất có phong độ: "Là một cuộc mua bán lớn, không cần giết người phóng hỏa, cô nhất định sẽ có hứng thú."

"Hử?"

https://thuviensach.vn

Người đàn ông lấy Ipad từ cặp công sự, nhấn vào cái bên trên, đưa cho Thời Yên: "Cái này, Thời tiểu thư nhìn xem."

Thời Yên nhích lại gần, nhìn nội dung trên Ipad.

Trên màn hình là một tin tức, người giàu có nổi tiếng trong nước Âu Văn Phú, thông qua các nhà truyền thông lớn tuyên bố tìm kiếm cháu gái mình.

Chuyện này gần gần đây huyên náo dư luận xôn xao, Thời Yên tự nhiên cũng nghe nói qua, cháu gái Âu Văn Phú 5 năm trước bởi vì ở cùng với lái xe hút thuốc phiện, cả người lẫn xe đều lập xuống vách núi, hài cốt không còn.

Âu Văn Phú không chấp nhận tin dữ này, bệnh không dậy nổi. Năm năm nay, bệnh tình của ông vẫn luôn lặp đi lặp lại, tựa hồ không thấy chuyển biến tốt đẹp, gần đây nghe nói bệnh viện thông báo bệnh tình nguy kịch, sau khi cấp cứu được, ông lập tức tìm truyền thông tuyên bố tin tức tìm kiếm cháu gái.

Chuyện cháu gái ông đã qua 5 năm, cảnh sát kết án từ lâu, nhưng Âu Văn Phú vẫn luôn không tin cháu gái chết đi như vậy, nói một ngày không thấy thi thể, ông phải tiếp tục tìm một ngày.

Thời Yên giương mắt nhìn người đàn ông đối diện, tây trang giày da, tóc cũng chải bóng loáng, nhìn qua không phú thì quý: "Ông có ý gì?"

Người đàn ông mỉm cười, hạ giọng nói với cô: "Không biết Thời tiểu thư hiểu biết bao nhiêu về Âu Văn Phú, cháu gái ông Âu Mỹ Lệ, là con gái của đứa con trai ông thương yêu nhất Âu Thế Hải và một người phụ nữ không được Âu gia thừa nhận. Âu Văn Phú năm đó cực lực phản đối hai bọn họ kết hôn, thậm chí không tiếc đuổi Âu Thế Hải khỏi Âu gia. Chẳng qua không bao lâu, ông lại hối hận."

https://thuviensach.vn

Âu Thế Hải cũng có cốt khí, rời Âu gia thì tự mình dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng bắt đầu gây dựng sự nghiệp, vì kiếm tiền, lúc vợ mang thai ông cũng không thể phân thân chăm sóc, cuối cùng vợ bởi vì đưa tới viện trễ, lúc sinh Âu Mỹ Lệ vì khó sinh mà chết.

Bởi vì chuyện này, Âu Văn Phú càng thêm hối hận, muốn đón con trai và cháu gái về Âu gia, nhưng Âu Thế Hải cho rằng vợ chết Âu Văn Phú cũng có trách nhiệm rất lớn, mãi đến lúc chết cũng không tha thứ cho ông.

Âu Mỹ Lệ thành cô nhi, thuận lý thành chương được Âu Văn Phú đón về, bởi vì chuyện bố mẹ cô, ông cũng yêu thương thương tiếc cô nhất, hơn nữa sớm đã lập di chúc, muốn để lại phần lớn tài sản dưới tên mình cho cháu gái.

Chỉ tiếc trời ghét hồng nhan, 5 năm trước trong lần ngoài ý muốn, Âu Mỹ Lệ bất hạnh gặp nạn.

"Hiện tại Âu Văn Phú tìm cháu gái khắp nơi, nhưng Âu Mỹ Lệ sớm đã chết, nếu như vậy, không bằng chúng ta đưa cho ông ấy một cháu gái."

Lúc người đàn ông nói lời này, trong mắt trở nên sắc bén vô cùng, tựa như một con sói theo dõi con mồi: "Tôi hy vọng Thời tiểu thư có thể giả trang cháu gái Âu Văn Phú, nhận được di sản kia."

Thời Yên cười nhạo một tiếng: "Ông nghĩ Âu Văn Phú chưa thấy cháu gái trông như thế nào sao?"

Người đàn ông lại hơi nhướn khóe miệng lại lấy một tấm ảnh trong cặp công sự, đặt trên bàn: "Đây là cháu gái Âu Văn Phú Âu Mỹ Lệ, có phải rất giống cô?"

Thời Yên nhìn cô gái trên tấm ảnh, hơi sửng sốt. Vậy mà thật sự có bảy phần tương tự với cô.

https://thuviensach.vn

"Cho nên tôi mới đặc biệt tìm Thời tiểu thư." Người đàn ông thấy vẻ mặt của cô, tựa hồ rất vừa lòng, "Cô biết Âu Văn Phú để lại cho cháu gái tài sản bao nhiêu không? Mười tỷ đô la."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử
dtv-ebook.com

Chương 80: Thiên Kim Chục Tỷ (2)

Mười tỷ đô la.

Đây là một con số có thể khiến bất kỳ người nào động tâm, Thời Yên tự nhiên cũng động tâm, nhưng kế hoạch này ở trong mắt cô thật sự quá mức đầm rồng hàng hổ. Cô thu hồi ánh mắt dừng trên ảnh chụp, nhìn người đàn ông đối diện: "Không biết ông có nghe qua, trên thế giới có thứ tên là xét nghiệm DNA?"

Cô không tin Âu Văn Phú nhận một cháu gái mười tỷ đô la sẽ không tiến hành kiểm tra DNA.

Người đàn ông cười với cô, nhìn qua định liệu trước: "Cái này không cần cô lo lắng, trong tay tôi tự nhiên có DNA của Âu Mỹ Lệ, đến lúc đó muốn kiểm tra, tôi sẽ đổi mẫu của cô."

Thời Yên nhíu mày, hỏi ông ấy: "Ông là người Âu gia?"

Chỉ có người Âu gia mới có thể có cơ hội gian lận trên DNA. Dường như lúc này người đàn ông mới sực nhớ, xin lỗi mà lấy một hộp danh thiếp trong cặp, lấy một tấm danh thiếp đưa cho cô: "Tiến vào lâu như vậy, quên mất phải tự giới thiệu, tôi là con trai nhỏ nhất của Âu Văn Phú, Âu Thế Xuyên, cũng chính là chú út, của cô."

Ông đặc biệt nhấn mạnh hai chữ chú út, Thời Yên nhìn ông một cái, cầm danh thiếp trong tay ông nghiên cứu một lúc. Danh thiếp giả cô đã

https://thuviensach.vn

từng đã làm không ít, nhưng nếu danh thiếp trên tay cũng là giả, vậy chi phí cũng quá cao. Cô buông danh thiếp, nhìn người đối diện: "Nếu ông cũng là con trai Âu Văn Phú, sao lại đánh chủ ý lên nhà mình?"

Nhắc tới cái này, vẻ mặt Âu Thế Xuyên trở nên có chút dữ tợn: "Đúng vậy, tôi là con ông ta, nhưng ông ta chỉ cho tôi một chút cổ phần công ty, một căn nhà cũ, tống cổ ăn mày sao? Ông ta tình nguyện để lại tài sản cho một cháu gái đã chết, cũng không cho người còn sống như chúng tôi!"

Thời Yên cau mày suy nghĩ một lát, nói: "Nếu Âu Mỹ Lệ thật sự đã chết, vậy bản di chúc này hẳn là không có hiệu quả, người chết làm sao kế thừa di sản?"

Âu Thế Xuyên cười châm chọc: "Luật sư cũng là nhắc nhở ông ta như thế, cô đoán ông ta nói như thế nào? Ông ta nói nếu Âu Mỹ Lệ thật sự đã chết, thì quyên góp số tiền đó ra ngoài, xem như trả nghiệp kiếp trước ông tạo ra."

Cho nên Âu Mỹ Lệ cần phải còn sống, ông mới có khả năng nhận số tiền này.

Thời Yên không lập tức trả lời ông, người đàn ông đứng lên, mời nói: "Nơi này không tiện nói chuyện, chúng ta đổi nơi khác lại nói chuyện."

Thời Yên sẽ không tùy tiện đi cùng người xa lạ, cho nên cô dẫn Âu Thế Xuyên tới một quán nhỏ mình quen thuộc, bảo ông chủ đặt một phòng. Âu Thế Xuyên rất phối hợp với cô, ngồi vào phòng, rồi lấy nhiều tư liệu ra hơn.

Thời Yên trước hết nhìn về phía ảnh chụp Âu Mỹ Lệ, người trên ảnh không hoàn toàn giống cô, nhưng thật sự quá mức giống, điểm này khiến cô rất để ý.

https://thuviensach.vn

Nhưng cô không từng mất trí nhớ, cô có ký ức hoàn chỉnh thuộc về mình, cô xác thật không quen biết Âu Mỹ Lệ, cũng không liên quan tới Âu gia.

"Có phải cô rất để ý vì sao Âu Mỹ Lệ trông giống cô?" Âu Thế Xuyên như biết suy nghĩ trong lòng cô, đẩy ảnh Âu Mỹ Lệ về phía cô, "Đây là ảnh chụp lúc nó mười chín tuổi, cũng chính năm nó xảy ra chuyện, nếu nó sống đến hai mươi bốn tuổi, nói không chừng sẽ càng giống cô."

"Tôi không quen biết cô ấy, cũng không quen biết người nào Âu gia." Thời Yên nói, ngước mắt nhìn về phía Âu Thế Xuyên, "Ông muốn tôi giúp ông thế nào?"

"Rất đơn giản, tin tức Âu Văn Phú tìm cháu gái vừa ra, có rất nhiều người đều nóng lòng muốn thử, cũng không phải chỉ có hai người chúng ta đánh chủ ý mười tỷ kia." Âu Thế Xuyên nói, lại nhấn vào tin tức Âu Văn Phú tìm cháu gái, "Thứ bảy đầu tiên của tháng sau, trên du thuyền xa hoa của Âu gia, ông ta hy vọng cháu gái ông ta có thể xuất hiện. Cô đoán đến lúc đó sẽ xuất hiện bao nhiêu Âu Mỹ Lệ? Ngẫm lại còn có chút khiến người chờ mong."

Thời Yên nói: "Miếng thịt mỡ lớn như vậy, khẳng định người muốn cắn rất nhiều, Âu Văn Phú định xét nghiệm DNA từng người một?"

Âu Thế Xuyên lắc lắc đầu: "Xét nghiệm DNA là bước cuối cùng, ông ta chuẩn bị đề kiểm tra khác trước, tiến hành sàng lọc mấy 'cháu gái' này."

Ông nói rồi, mở một danh sách ghi chép bạn học cùng lớp, đặt trước mặt Thời Yên: "Mấy người này là bạn đại học cùng lớp của Âu Mỹ Lệ, đến lúc đó, ông ta sẽ mời một số trong đó trình diện, nhớ lại thời gian đại học với Âu Mỹ Lệ."

Thời Yên nghe xong nở nụ cười: "Cái này còn không dễ lừa dối sao? Nói mình mất trí nhớ thôi, trải qua trận tai nạn xe lớn như vậy, mất trí nhớ

https://thuviensach.vn

cũng là bình thường mà?"

Âu Thế Xuyên nói: "Đương nhiên, mất trí nhớ là cái cớ rất tốt, nhưng nếu người khác đều mất trí nhớ, cô lại nhớ rõ, không phải mức độ đáng tin càng cao sao?"

Thời Yên giật khóe miệng, nếu người này nói đều là thật, như vậy bằng gương mặt cô và Âu Mỹ Lệ tương tự rất nhiều, hơn nữa DNA của Âu Mỹ Lệ trong tay ông ta, có thể nói là tuyệt không sai sót.

Âu Thế Xuyên tựa hồ nhìn thấu ý nghĩ của cô, vẻ mặt nghiêm túc nói với cô: "Cái này liên quan đến đến 10 tỷ đô, chúng ta đương nhiên phải làm càng chu toàn càng tốt! Trình độ giác ngộ của cô với nghề nghiệp chỉ đến mức độ này thôi sao!"

"....." Đột nhiên bay lên tầm cao mới, "Nhưng nếu không mất trí nhớ, vì sao 5 năm nay, Âu Mỹ Lệ không đi tìm ông nội chứ?"

"....." Âu Thế Xuyên tựa hồ bị hỏi nghẹn họng, trầm mặc một lát mới nói, "Cô có thể nói, trước kia mất trí nhớ, nhưng sau khi thấy tin tức Âu Văn Phú tìm cháu gái thì chịu kích thích nhớ lại."

".....OK, vậy cuộc sống 5 năm này thì sao?"

"Đương nhiên là chính cô tự biên."

"....." Được.

Âu Thế Xuyên lại lấy ra ra một cái giống notebook từ trong cặp đưa cho Thời Yên: "Đây là sổ nhật ký của Âu Mỹ Lệ, nó có thói quen ghi chép nhật ký, cô nghiêm túc xem mỗi một ngày."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Tuy rằng rất muốn chửi yêu cầu này của ông ta, nhưng hiện tại cô càng tò mò chính là, cặp công sự của ông ta là túi Doraemon sao?

"Làm sao thế?" Âu Thế Xuyên thấy cô xuất thần, mở miệng hỏi. Thời Yên lắc đầu, nói: "Tôi cảm thấy nhớ quá rõ ràng ngược lại không thể tin, ông còn có thể nhớ rõ mồn một từng chuyện 5 năm trước xảy ra không? Không thể đúng không."

Âu Thế Xuyên nói: "Không bắt cô nhớ kỹ toàn bộ, sau khi cô xem xong, lọc ra những tin tức cần là được."

"Được thôi." Thời Yên thu hồi sổ nhật ký và danh sách bạn học, cười với Âu Thế Xuyên, "Hiện tại chúng ta có thể nói chuyện thù lao?"

Âu Thế Xuyên lại một lần mở cặp công sự vạn năng của ông, từ bên trong lấy ra một bản hợp đồng: "Hợp đồng tôi đã đóng dấu, cô có thể từ từ xem, sau khi thành công, tôi sẽ chia cho cô 1% di sản."

Tim Thời Yên nhảy bùm một cái, 1% 10 tỷ, vậy cũng là một trăm triệu đô!

Nếu thật sự có thể thành công, làm xong vụ này cô có thể chậu vàng rửa tay rời khỏi giang hồ.

"Nhưng nếu chuyện bại lộ, đây chính là lừa đảo kếch xù....."

Âu Thế Xuyên nói: "Không có khả năng, chúng ta chuẩn bị đầy đủ như vậy, không có khả năng bị phát hiện. Thân thể Âu Văn Phú đã càng ngày càng không tốt, tôi cũng coi như hoàn thành tâm nguyện giúp ông trước khi ông chết."

Ông nói tới đây dừng một chút, ý vị sâu xa nói: "Dù sao cô và Âu Mỹ Lệ thật sự quá giống nhau."

https://thuviensach.vn

Thời Yên mím môi, đây cũng là chỗ cô rất để ý. Có điều hai người không có quan hệ giống nhau tựa hồ cũng không tính hiếm lạ, hiện tại không phải có rất nhiều ngôi sao đụng mặt sao?

"Hợp đồng tôi để lại, cô xem xong cảm thấy không thành vấn đề thì liên hệ số điện thoại trên danh thiếp." Âu Thế Xuyên nói xong, sửa sang lại cà vạt của mình, đi ra quán rượu nhỏ không phù hợp với thân phận của ông.

Thời Yên gọi một chai bia, lại gọi một phần nướng BBQ, ở phòng tiếp tục xem tư liệu.

Trước khi xem tư liệu, cô nhỏ một giọt thuốc nhỏ mắt ký ức.

Rất thần kỳ, tin tức trên văn kiện như đóng dấu trong đầu cô, xem một cái là nhớ kỹ tất cả.

Mẹ Âu Mỹ Lệ lúc sinh cô vì khó sinh mà chết, bố cũng vào lúc cô học đại học, bởi vì sự cố công trường qua đời. Những ngày cô và Âu Văn Phú thực tế ở chung chính là hai năm học đại học.

Bởi vì còn phải đi học, cô và Âu Văn Phú thời gian tiếp xúc cũng coi như không có nhiều, chỉ có lúc nghỉ đông và nghỉ hè, Âu Mỹ Lệ mới có thể ở Âu gia, hoặc là đi theo Âu Văn Phú ra ngoài du lịch.

Bạn học trong trường đều biết cô là cháu gái Âu Văn Phú, tự nhiên sinh ra cảm giác khoảng cách với cô, cho nên ở trong trường học, cô cũng không có bạn quá thân, chỉ cùng quen thuộc một ít với ba bạn cùng phòng.

Thời Yên nghĩ, nếu Âu Văn Phú thật sự muốn mời bạn đại học tới phân biệt, phỏng chừng cũng là tìm ba cô gái cùng phòng thôi?

Cô tốn ba ngày xem hết tất cả tư liệu về Âu Mỹ Lệ, đầu óc trong khoảng thời gian ngắn chứa không nổi. Cũng không biết có phải ban ngày

https://thuviensach.vn

nghĩ gì đêm sẽ mơ về nó, buổi tối cô nằm mơ đều sẽ mơ thấy chuyện liên quan đến Âu Mỹ Lệ.

Chuyện trong mơ có đôi khi rất vui vẻ có đôi khi rất khẩn trương, có điều mỗi lần cô tỉnh lại sẽ quên đến không còn một mảnh.

Điều này không hiểu sao khiến cô sinh ra cảm giác mất mát.

Nhân vật sắm vai có đôi khi rất giống người diễn, một khi quá nhập diễn sẽ phải tốn một thời gian rất dài mới có thể đi ra.

Lại qua một ngày, Thời Yên liên hệ Âu Thế Xuyên, mà hôm nay, cũng cách ngày Âu Văn Phú nhận cháu gái chỉ có sáu ngày.

Sáu ngày kế tiếp, Âu Thế Xuyên sẽ thường thường kiểm tra thí điểm cô về chuyện Âu Mỹ Lệ, Thời Yên luôn có thể trả lời hoàn mỹ. Nhưng vẻ mặt Âu Thế Xuyên cũng không vui lắm là bao, đôi khi ông khiến Thời Yên cảm thấy ông rất kỳ quái, khiến người ta đoán không ra.

Nhưng cô cũng không quá để ý cái này, càng tới gần thứ bảy, tâm trạng của cô càng khẩn trương, dù sao vụ lớn như vậy vẫn là lần đầu tiên cô nhận.

Thứ bảy cùng ngày, Âu Thế Xuyên tự mình dẫn cô tới du thuyền xa hoa của Âu gia

Trước kia Thời Yên cũng thấy du thuyền trên TV, nhưng du thuyền của Âu gia rất lớn, nghe Âu Thế Xuyên giới thiệu, trên chiếc du thuyền này có hai bể bơi, một quán bar, một rạp chiếu phim gia đình, còn có một ổ mèo dùng để nuôi mèo.

"Mèo?" Thời Yên nhớ rõ, nhật ký của Âu Mỹ Lệ nhắc tới cô quả thực thích mèo.

https://thuviensach.vn

Âu Thế Xuyên cười nói với cô: "Không sai, là đặc biệt xây cho cô."

Thời Yên mím môi, không nói gì, khi xem nhật ký của Âu Mỹ Lệ, cô cảm nhận được Âu Văn Phú rất thương yêu cô cháu gái này.

Bên ngoài du thuyền rất nhiều phóng viên, bầu trời thậm chí còn có máy bay trực thăng đang xoay quanh, Thời Yên đi theo Âu Thế Xuyên, ngược lại rất thuận lợi bước lên du thuyền.

Bởi vì hiện tại là ban ngày, quán bar cũng không sáng đèn đủ mọi màu, trên sàn nhảy có rất nhiều người, phần lớn là cô gái trẻ có diện mạo và thân hình tương tự Thời Yên.

Thời Yên thấy bọn họ, lập tức hiểu, mấy người này đều là "cháu gái" Âu Văn Phú.

"Hừ, người tới còn nhiều hơn trong tưởng tượng của tôi." Âu Thế Xuyên nhìn một vòng chung quanh, khóe miệng lại hiện ra một nụ cười, "Có điều chúng ta giống nhất."

Thời Yên mím môi, không nói gì, chỉ thản nhiên quan sát mấy người cạnh tranh.

Bỗng nhiên đám người sàn nhảy ồn ào lên, Thời Yên tưởng Âu Văn Phú tới rồi, liền quay đầu lại xem.

Người tới không phải Âu Văn Phú, mà là một người đàn ông trẻ, anh mặc tây trang đặt may đắt tiền, giống như hoàng tử bước ra từ truyện cổ tích, khí chất ưu nhã lại mê người.

Thời Yên lập tức ngẩn người tại chỗ, bởi vì gần đây đến thế giới này cô đã chịu 10 tỷ đô tác động, thiếu chút nữa quên mục tiêu của cô không phải 10 tỷ đô, mà là Lục Cảnh Nhiên!

https://thuviensach.vn

Âu Thế Xuyên thấy cô ngơ ngác nhìn người đàn ông tới, cười khẽ hỏi cô: "Như thế nào, có phải thấy cậu ta rất đẹp trai?"

Thời Yên thành khẩn gật đầu.

Âu Thế Xuyên nói: "Cậu ta là vị hôn phu của cô, Lục Cảnh Nhiên."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 81: Thiên Kim Chục Tỷ (3)

Nói Lục Cảnh Nhiên là vị hôn phu của Âu Mỹ Lệ cũng không quá chuẩn xác, bởi vì hai người còn chưa chính thức đính hôn, chỉ là người lớn hai bên tự ước định bằng miệng như vậy.

Bởi vì Âu Mỹ Lệ còn học đại học, cho nên người lớn hai bên muốn đính hôn trước, chờ cô tốt nghiệp sẽ chính thức kết hôn. Ngày Âu Mỹ Lệ tai nạn xe cộ chính là vì đi gặp Âu Văn Phú và Lục Cảnh Nhiên thương lượng chuyện đính hôn.

Vốn dĩ một chuyện vui, đột nhiên biến thành tin Âu Mỹ Lệ chết, cũng khó trách Âu Văn Phú sẽ không chấp nhận được, bệnh không dậy nổi.

"Lục lão gia tử và Âu Văn Phú là chiến hữu cũ, Lục Cảnh Nhiên là người xuất sắc nhất trong đám người trẻ Lục gia, cô gái đánh chủ ý cậu ta cũng không ít, vốn dĩ tôi cảm thấy cậu ta là tên mặt trắng không đáng tin, không nghĩ tới nhóc này còn rất trọng tình nghĩa." Âu Thế Xuyên cầm một ly cocktail ôn hoà đưa cho Thời Yên, "Cô mất tích 5 năm, không chỉ ông nội cô vẫn luôn kiên trì tìm cô, cậu ta cũng không tìm người phụ nữ khác, vì cô thủ thân như ngọc."

Thời Yên: "....."

Cô uống một ngụm rượu trong ly, trong lòng lại có chút hụt hẫng. Lục Cảnh Nhiên thích Âu Mỹ Lệ như vậy sao? Đã nói cô là nữ chính rồi cơ mà!

https://thuviensach.vn

Lúc này cô cũng nhớ tới, trong nhật ký của Âu Mỹ Lệ lâu lâu lại xuất hiện "anh ấy", thì ra chính là chỉ Lục Cảnh Nhiên!

Ha ha, đàn ông quả nhiên đều là đại móng heo.

Có lẽ là bởi vì ánh mắt cô dừng trên người Lục Cảnh Nhiên quá mức mãnh liệt, Lục Cảnh Nhiên quay đầu đi, nhìn thoáng qua phía cô. Sau khi thấy Thời Yên, sắc mặt của anh rõ ràng thay đổi, ánh mắt vốn không chút để ý cũng bỗng nhiên sắc bén lên.

Anh buông ly rượu trong tay, bước nhanh về phía Thời Yên: "Mỹ Lệ? Thật là em?"

Lục Cảnh Nhiên xuất hiện hoàn toàn ngoài dự đoán của Thời Yên, cả đầu cô đều là 10 tỷ đô, hoàn toàn quên còn có một nam chính cần cô công lược. Nhưng mà như bây giờ cũng rất bớt việc, có lẽ có thể trực tiếp người tiền đều thu?

Cô còn chưa mở miệng, Âu Thế Xuyên đã đứng ra, cười nói với anh: "Đây là bất ngờ tôi đã nói với cậu và bố, thế nào? Vừa lòng không?"

Vẻ mặt Lục Cảnh Nhiên nhìn qua không chút bất ngờ, thậm chí còn có chút phẫn nộ: "Nếu ông tìm được Mỹ Lệ rồi, vì sao không trực tiếp mang cô ấy về gặp chúng tôi? Ông biết ông nội Âu muốn gặp cô ấy bao nhiêu không?"

"Không phải tôi mang nó tới rồi sao? Lại nói mấy ngày nay tôi mới gặp cô ấy, còn tốn một ít thời gian xác nhận thân phận của cô ấy." Âu Thế Xuyên người này nói nói dối không thèm chớp mắt, "Nếu cô ấy chỉ là một người giống Mỹ Lệ, tôi dẫn cô ấy về, không phải khiến hai người không vui một lần nữa sao?"

Lục Cảnh Nhiên căng chặt hàm dưới, anh lại nhìn Thời Yên một lúc, nhắm mắt khiến mình bình tĩnh lại: "Vừa rồi tôi có chút xúc động, cô xác

https://thuviensach.vn

thật rất giống Mỹ Lệ, nhưng mà hôm nay các cô gái tới đây đều có vài phần tương tự Mỹ Lệ, tôi cũng hôm nay mới biết được, thì ra gương mặt của Mỹ Lệ đại chúng như vậy."

Thời Yên: "....."

Mặt cô đại chúng chỗ nào! Đại móng heo nhà anh lập tức giải thích rõ ràng cho tôi!

Âu Thế Xuyên nghe ra ý ngoài lời của Lục Cảnh Nhiên, anh đang ám chỉ, các cô gái kia có thể phẫu thuật để giống Âu Mỹ Lệ.

Ông cười với Lục Cảnh Nhiên, nói: "Nếu tôi dám đưa cô ấy tới đây, tự nhiên nắm chắc thân phận của cô ấy."

Lục Cảnh Nhiên tựa hồ có ấn tượng không tốt với Âu Thế Xuyên, dẫn tới Thời Yên được ông mang tới đây cũng không tín nhiệm lắm. Anh tượng trưng nhếch môi, ý cười lại không tới đáy mắt: "Hy vọng như thế."

Âu Thế Xuyên cười vỗ vỗ vai anh: "Em trai Lục, cậu có thể không tin tôi, cũng có thể không nhận cô ấy, nhưng chờ đến lúc chân tướng rõ ràng..... Có câu nói như thế nào nhỉ? Ngược thê nhất thời sảng, truy thê hoả táng tràng."

Thời Yên: "....."

Nhìn không ra tri thức của chú út này còn rất rộng.

Khóe miệng Lục Cảnh Nhiên giật giật, lại nhìn Thời Yên một cái, xoay người rời đi. Bởi vì anh, hiện tại Thời Yên cũng thành tiểu điểm chú ý và kẻ địch của cô gái toàn hội trường.

Thời Yên làm bộ không thèm để ý nhấp một ngụm rượu, nói với Âu Thế Xuyên bên cạnh: "Xem ra ông ở Âu gia không được chào đón lắm, cả

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cũng không thích ông."

Âu Thế Xuyên không thèm để ý hừ lạnh một tiếng: "Tôi đã sớm không thèm để ý mấy cái này, chỉ cần tiền có thể tới tay chúng ta là được, bọn họ nhìn tôi thế nào sẽ khiến tôi mấy một đô sao? Sẽ không."

Thời Yên: "....."

"Có điều thằng nhóc Lục Cảnh Nhiên này, tôi vẫn luôn không thích, về sau nếu cậu ta theo đuổi cô, cô nhớ rõ mạnh mẽ ngược cậu ta một chút."

"..... À."

Một nhóm vệ sĩ bỗng nhiên từ bên ngoài đi đến, tự động hình thành một bức tường người, chắn người trên vũ trường ở bên ngoài. Âu Thế Xuyên vừa thấy tư thế này, ánh mắt cũng nghiêm túc lên: "Là Âu Văn Phú tới, chờ lát nữa cô biểu hiện thật tốt."

Thời Yên cũng không tự giác khẩn trương hơn, không chớp mắt mà nhìn chăm chú vào cửa. Không bao lâu, một cô gái trẻ đỡ một ông cụ cao tuổi từ bên ngoài đi đến.

Ông cụ này không thể nghi ngờ chính là Âu Văn Phú, cô đã thấy ảnh chụp của ông trên tạp chí. Có thể là bởi vì Âu Mỹ Lệ xảy ra chuyện, thân thể ông vẫn luôn không tốt, cho nên đi đường cũng không quá nhanh nhẹn, nhưng xem tinh thần ông vẫn không tồi, có thể là nghĩ đến hôm nay có thể nhìn thấy cháu gái.

Cô gái bên cạnh đỡ ông trông lớn hơn cô vài tuổi, không phải loại quá xinh đẹp, nhưng khí chất rất xuất chúng, vừa thấy chính là tiếp nhận giáo dục tốt đẹp, lớn lên trong cuộc sống quá ưu việt.

Trong nhật ký của Âu Mỹ Lệ còn nhắc tới một người, tên Lâm Khả Khả. Xem miêu tả của cô, quan hệ hai người cũng không tệ lắm, Âu Mỹ Lệ

https://thuviensach.vn

vừa đến Âu gia không thích ứng, Lâm Khả Khả tựa như chị cả, rất nhiều chuyện chiếu cố cô.

Chẳng qua Lâm Khả Khả rốt cuộc là ai, lại vì sao ở Âu gia, trong nhật ký không viết. Âu Thế Xuyên thấy Lâm Khả Khả và Âu Văn Phú cùng xuất hiện, hừ lạnh một tiếng, tựa hồ không chào đón cô ta lắm.

"Làm sao vậy?" Thời Yên hỏi ông.

Âu Thế Xuyên uống hết rượu còn lại trong ly, nói khẽ với Thời Yên: "Bố Lâm Khả Khả vốn là một phó tướng dưới tay Âu Văn Phú, ông ta kết hôn muộn, bốn mươi tuổi mới có Lâm Khả Khả, cũng là vui mừng khôn nguôi. Đáng tiếc, ông ta còn không kịp chờ cô ta sinh ra đã hy sinh trong một lần làm nhiệm vụ, sau khi vợ ông ta sinh Lâm Khả Khả mắc bệnh trầm cảm, cũng nhảy lầu tự sát. Lão gia tử không đành lòng đưa Lâm Khả Khả tới viện phúc lợi, bảo anh cả tôi nhận nuôi cô ta, nhiều năm như vậy cô ta vẫn ở Âu gia."

Thời Yên gật đầu, thì ra Lâm Khả Khả này là con gái nuôi Âu gia.

Lục Cảnh Nhiên nhìn thấy Âu Văn Phú tới, cũng đi lên đỡ ông, còn không quên quan tâm thân thể ông: "Ông nội Âu, lần này cháu không đi thăm ông, thân thể ông có khỏe không?"

"Khỏe, rất khỏe." Âu Văn Phú cười vỗ vỗ tay anh. Ông vẫn rất thích thằng nhóc Lục này, đẹp trai lại có năng lực, nhân phẩm cũng không tồi, cho nên ông mới bàn bạc sớm với ông cụ Lục gia, muốn để thằng nhóc này cho cháu gái ông, nào biết Mỹ Lệ của ông.....

Nghĩ đến Âu Mỹ Lệ, trong lòng Âu Văn Phú lại buồn bực, Lâm Khả Khả lập tức nhận ra biến hoá của ông, nhẹ nhàng vỗ ngực ông trấn an: "Ông nội Âu, ông xem hôm nay có nhiều cô gái tới như vậy, nói không chừng thật sự có thể tìm được Mỹ Lệ thì sao."

https://thuviensach.vn

Nghĩ vậy, Âu Văn Phú cũng rốt cuộc lại nở một nụ cười: "Ừ, Cảnh Nhiên à, cháu có thấy cô gái nào giống Mỹ Lệ không?"

Lục Cảnh Nhiên do dự một chút, vẫn nói: "Cô gái chú út Âu dẫn đến rất giống Mỹ Lệ."

"Ồ?" Chữ "ồ" này của Âu Văn Phú mang theo vài phần nghiền ngẫm. Lâm Khả Khả nhíu mày, hỏi: "Lời chú út có thể tin không?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không sao, thật không giả được, giả, cũng không thật được."

Âu Văn Phú gật đầu, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Cháu dẫn ông đi gặp cô gái kia."

Hôm nay rất ấy nhiều người tới du thuyền, nhưng Lục Cảnh Nhiên vừa tới thì đi tìm Thời Yên, lại khiến Âu Văn Phú vừa tới cũng chưa kịp thăm hỏi lại đi tìm Thời Yên, Thời Yên đã vững vàng kéo giá trị thù hận toàn trường.

Âu Thế Xuyên thấy đoàn người Âu Văn Phú đi về phía bọn họ, vội vàng kéo Thời Yên bên cạnh: "Bọn họ tới đây."

Thời Yên nhẹ nhàng ho một tiếng, điều chỉnh cảm xúc của mình, dùng đôi mắt ngập nước nhìn Âu Văn Phú. Âu Văn Phú vừa thấy cô, ngây ngẩn cả người, tay cũng hơi phát run: "Mỹ, Mỹ Lệ?"

Lâm Khả Khả đỡ ông cũng ngẩn ra trong chớp mắt, người này, thật sự rất giống Âu Mỹ Lệ.

Cô ta tới đây thì âm thầm lưu ý cô gái chung quanh, dáng người và gương mặt bọn họ đều có vài phần tương tự Âu Mỹ Lệ, nhưng thời đại phẫu thuật thẩm mỹ phát triển, muốn gương mặt tương tự cũng không phải việc khó, nhưng thần thái tương tự thì không phải đơn giản như vậy.

https://thuviensach.vn

Cặp mắt của cô quả thực giống hệt Âu Mỹ Lệ.

Lâm Khả Khả không tiếng động lưu ý cô, Thời Yên khụt khịt vài tiếng, muốn xông lên ôm Âu Văn Phú, nhưng bị vệ sĩ ngăn cản. Cô duy trì được biểu cảm trên mặt, cách vệ sĩ gọi Âu Văn Phú: "Ông nội, là cháu, cháu là Mỹ Lệ."

Cảm xúc của Âu Văn Phú có chút kích động, Lục Cảnh Nhiên giúp ông thuận khí, ở bên cạnh nói với ông: "Ông nội Âu, trước không nên gấp gáp, chúng ta dựa theo kế hoạch vốn có mà làm."

Âu Văn Phú nghe xong gật đầu, cảm xúc cũng chậm rãi bình phục lại: "Ừ, cháu nói rất đúng, chúng ta đi trước đã."

Ông nói xong, liền đi theo Lục Cảnh Nhiên xoay người rời đi, Thời Yên giật giật khóe miệng, thè lưỡi với bóng dáng Lục Cảnh Nhiên. Đại móng heo này, về sau muốn anh quỳ hát chinh phục!

Âu Văn Phú đi đến chỗ ngồi của mình ngồi xuống, bên cạnh vệ sĩ vẫn vây quanh không một khe hở, người chủ trì đi đến trung tâm sàn nhảy, tuyên bố hoạt động nhận cháu gái chính thức bắt đầu.

"Mọi người đều biết, cháu gái Âu lão tiên sinh Âu Mỹ Lệ chỉ có một, nhưng hiện trường nhiều vị "Âu Mỹ Lệ" như vậy, chúng tôi cần một ít người đi lên hỗ trợ phân biệt." Nói xong, đèn chiếc phía sau anh ta bắt đầu chuyển gặp nơi, hiện trường còn nổi âm nhạc khẩn trương.

Thời Yên: "....."

Kế hoạch hoạt động này vốn làm lễ trao giải đúng không??

Rốt cuộc, ba chiếc đèn tụ quang đồng thời ngừng lại, chiếu vào đỉnh đầu ba cô gái.

https://thuviensach.vn

Ba người đều mặc áo thun màu trắng và quần jean, có vẻ không hợp với vũ trường hoa lệ này. Nhưng Thời Yên liếc mắt một cái liền nhận ra, cái áo phông in hình heo Peppa này là áo phòng của mấy người Âu Mỹ Lệ.

Người chủ trì hỏi: "Xin hỏi các quý cô ở đây, có ấn tượng với ba người họ không?"

Kế tiếp, chính là một trận hiện trường mất trí nhớ hàng loạt nhìn mà than thở trong lịch sử loài người, 80% đều khóc thút thít tuyên bố, sau khi tai nạn xe thì mất trí nhớ, nếu không phải thấy tin tức Âu lão tiên sinh tìm cháu gái, cũng không biết nhà mình lại có tiền như vậy.

Trong tiếng thút thít, một cô gái tự tin đi ra, cách ăn mặc của cô ta rõ ràng bắt chước phong cách của Âu Mỹ Lệ, ngay cả kiểu tóc cũng rất giống trên bức ảnh Âu Thế Xuyên cho Thời Yên xem. Cô ta mỉm cười với ba cô gái dưới đèn chiếu, gọi tên họ: "Quan Trân, Lưu Song, Diêu Thiên Thiên."

Người chủ trì quay đầu lại xác nhận với ba cô gái, ba cô gái đều gật đầu.

Cô gái gọi được tên bọn họ ném cho Thời Yên một ánh mắt đắc ý.

Thời Yên cười ha ha, ho hai tiếng, cũng đi lên phía trước một bước. Ở dưới sự chú ý của mọi người, cô nâng tay, chỉ từng người một: "Bánh Bao, Đại Song, Donut."

Gọi tên thì tính cái gì, cô còn biết biệt hiệu nữa!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 82: Thiên Kim Chục Tỷ (4)

Thời Yên vừa nói xong, cô gái bên phải có chút kích động nói: "Mỹ Lệ, cậu chính là Mỹ Lệ hả! Donut là biệt hiệu cậu lấy cho mình!"

Người chủ trì quay người lại, trấn an cảm xúc bạn cùng phòng: "Quý cô này, xin đừng kích động, hiện tại ba người có vấn đề gì có thể hỏi cô ấy."

Diêu Thiên Thiên nhìn Thời Yên hỏi: "Cậu còn nhớ biệt hiệu của mình là gì không?"

Thời Yên còn chưa nói, lại một cô gái đứng dậy, mở miệng nói: "Biệt hiệu của tôi là Thôn Hoa."

Trong vũ trường phát ra một trận cười nhẹ kiềm chế, Diêu Thiên Thiên lại rất kích động hô: "Đáp đúng!"

Thời Yên không nhịn được liếc mắt cô gái một cái, cô ta cũng vừa vặn nhìn mình. Đôi mắt này, Thời Yên nhận ra, người này không phải đồng nghiệp của cô sao? Còn là nhân vật lợi hại.

Cô gái kia tự nhiên cũng nhận ra Thời Yên, đều biết đối phương là hàng giả. Có điều Thời Yên ngược lại không lo lắng nếu cô ta bại bởi mình, sẽ vạch trần thân phận mình cho hả giận. Nghề này của họ có quy củ, người phá hỏng quy củ, bản thân cũng không thể tiếp tục lăn lộn.

https://thuviensach.vn

Hai người trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, thu hồi tầm mắt, ba bạn cùng phòng của Âu Mỹ Lệ lại hỏi bọn họ một ít vấn đề, người chủ trì liền nói phải bắt đầu phân đoạn thứ hai.

Đèn chiếu lại bắt đầu di chuyển, lần này đi ra là sáu con mèo nhỏ.

Mấy con mèo này có mấy chủng loại, nhưng đều trông rất đáng yêu, nhìn màu lông thì biết được nuôi rất khá. Hiện trường con gái chiếm đa số, đột nhiên có mèo đi vào vũ trường khiến cho mọi người cường thế vây xem.

Người chủ trì nói: "Mấy con mèo này là Âu Mỹ Lệ tiểu thư nuôi, rất yêu thương chúng nó, mèo con cũng rất thích dính Âu Mỹ Lệ tiểu thư. Không biết hiện tại, phần tình cảm này còn tồn tại không? Mèo con sẽ đi về phía ai?"

Thời Yên có chút cạn lời, đây là mèo chứ đâu phải chó, chẳng lẽ còn sẽ dựa vào mùi nhận chủ sao! Nhưng cô cũng chịu cảm nhận không khí hiện trường, nín thở ngưng thần nhìn mấy con mèo cao ngạo, chậm rì rì bước từng bước trong vũ trường, cuối cùng, chúng nó tập thể đi về phía -- Lục Cảnh Nhiên.

Thời Yên: "....."

Giỏi lắm!

Không khí hiện trường một lần lâm vào xấu hổ, người chủ trì ho khan một tiếng, nỗ lực cứu vớt: "Ờm, mọi người đều biết, sau khi Âu Mỹ Lệ tiểu thư mất tích, mấy con mèo này chủ yếu là Âu lão tiên sinh và Lục Cảnh Nhiên tiên sinh chiếu cố, chúng nó thân thiết với Lục tiên sinh cũng là về tình cảm có thể tha thứ."

"Meo ~" Mấy con mèo này vây quanh Lục Cảnh Nhiên, nỗ lực lấy đầu cọ cọ cọ, dường như hy vọng anh có thể bế mình lên. Lục Cảnh Nhiên xoa

https://thuviensach.vn

đầu từng con, nói với chúng nó: "Ngoan, đi tìm mẹ mấy đứa đi."

Thời Yên ở một bên nhìn tâm trạng phức tạp, tuy rằng hình ảnh này trông rất tốt đẹp, nhưng cô thật sự muốn chửi, biện pháp này rốt cuộc là ai nghĩ ra, liệu có quá khó xử mèo rồi không.

Đám mèo lại hướng về phía Lục Cảnh Nhiên "meo" vài tiếng, như nghe hiểu lời anh, một lần nữa đi trở về sàn nhảy. Các cô gái đều chờ mong nhìn mèo con, như thiếu nữ thật chờ được thần tượng chọn trúng.

Mấy con mèo này vừa rồi đi tìm Lục Cảnh Nhiên rất ăn ý, lúc này bảo chúng nó tìm Âu Mỹ Lệ, khả năng khó khăn quá cao, chúng nó chia ra tìm người khác nhau.

Một con mèo quýt nằm bò trước mặt Thời Yên, là con mèo béo nhất trong đám mèo, nhưng đặt trong giới mèo quýt có thể xem như thon thả, xem ra ngày thường có ý thức ăn uống điều độ.

"Meo ~" Mèo quýt hướng về phía cô kêu một tiếng, Thời Yên vậy mà nghe được chút tủi thân trong tiếng của nó. Cô lập tức bị đáng yêu không chịu nổi, cúi người xoa đầu nó: "Tiểu đáng thương, sao mày gầy vậy!"

"Meo meo!" Như thể lần đầu tiên nghe được có người nói mình gầy, tiếng mèo quýt càng tủi thân.

"Nhất định là bọn họ đều không cho mày ăn no, bắt mày giảm béo đúng không?"

"Meo meo!" Mèo quýt như cuối cùng cũng tìm được người cáo trạng, ăn vạ cô không đi. Mấy con mèo khác lục tục trở về ổ cho mèo, chỉ có nó dựa vào người Thời Yên.

Thời Yên cùng nó trò chuyện hăng say, hồn nhiên bất giác hiện trường chỉ còn lại một con mèo, cô còn đang xoa đầu nó an ủi nó, nó đã bị một đôi

https://thuviensach.vn

bàn tay to ôm lên.

Đôi tay này thật xinh đẹp, khớp xương rõ ràng, ngón tay thon dài, Thời Yên ngẩng đầu nhìn thoáng qua, là Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên ôm mèo quýt vào lòng, nhìn Thời Yên nói: "Được rồi."

Thời Yên vỗ vỗ tay, đứng lên nói với anh: "Bản thân thì sống ăn ngon mặc đẹp, lại ngược đãi một con mèo, bộ mặt đáng ghê tởm cỡ nào chứ!"

"Meo!" Mèo quýt giống như phụ họa cô kêu một tiếng.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh mím môi, mới mở miệng nói với Thời Yên: "Hy vọng cô hiểu ăn uống điều độ và ngược đãi khác nhau, Lolita đã là con béo nhất trong đám mèo, quá béo sẽ tạo thành gánh nặng cho thân thể, cũng không phải chuyện tốt."

Thời Yên kinh ngạc cảm thán: "Trời ạ, anh vậy mà trước mặt người ta, trỉ trích một thục nữ béo! Tu dưỡng của anh đâu!"

"Meo meo ~!" Chính là nhân loại ngu xuẩn này suốt ngày mắng nó béo! Nó rất chi là thon thả!

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Lolita bắt đầu giãy giụa trong lòng anh, Lục Cảnh Nhiên trấn an vuốt lông nó, dỗ: "Ngoan ngoan, mày là mèo quýt thon thả được chưa?"

Thời Yên hừ lạnh một tiếng: "Hy vọng về sau anh chú ý lời nói của mình, nội tâm thục nữ rất mẫn cảm và yếu ớt!"

"Meo ~"

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ." Người chủ trì lại lần nữa ho hai tiếng, kích thích sự chú ý của họ, "Vấn đề giáo dục trẻ nhỏ chúng ta trước bỏ qua một bên, hiện tại chúng ta nên tiến hành giai đoạn sau."

.....

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên trầm mặc nhìn nhau một cái, sau đó từng người đi trở về chỗ.

Giai đoạn sau mà người chủ trì nói rất đơn giản thô bạo, chính là đoàn đội giám định DNA Âu Văn Phú mời đến lên sân khấu. Lần này Âu Văn Phú đứng lên, tiếp nhận microphone người chủ trì đưa qua, nói với mọi người: "Đầu tiên, cảm ơn mọi người đã đến, buổi chiều trên du thuyền sẽ cử hành một bữa tiệc party, tất cả người đều có thể tận tình chơi đùa, đây là tôi chiêu đãi mọi người. Bởi vì người tới nhiều hơn dự đoán, mà xét nghiệm ADN cũng cần tốn một ít thời gian, cho nên chúng tôi mới chuẩn bị phân đoạn này, chính là sàng lọc bước đầu."

Âu Văn Phú nói tới đây, liền quay đầu ho khan vài tiếng, Lâm Khả Khả ở bên cạnh hỏi han tình trạng thân thể của ông, Lục Cảnh Nhiên tiếp nhận microphone từ trong tay ông, nói với ông: "Ông nội Âu, ông nghỉ ngơi đi, kế tiếp để cháu nói cho."

Âu Văn Phú gật đầu, ý bảo anh tiếp tục.

Lục Cảnh Nhiên cầm microphone, nói với mọi người: "Có thể mọi người sẽ cảm thấy phân đoạn vừa rồi có chút hoang đường, có điều chúng tôi đã tiến hành quan sát mọi người trong toàn bộ quá trình, hiện tại chúng tôi sẽ mời mấy quý cô đi theo bác sĩ tiến hành lấy mẫu DNA, trước khi có kết quả giám định, mấy quý cô đó phải ở trong khách sạn chúng tôi chuẩn bị, làm như vậy là vì có thể tìm thấy mọi người ngay lập tức, cũng là vì bảo vệ an toàn của mọi người."

https://thuviensach.vn

Lời này làm trong lòng Thời Yên hơi nơm nớp, cô đáp ứng Âu Thế Xuyên mối làm ăn, tự nhiên cũng đã có kế hoạch bảo vệ mình sau khi kế hoạch bị bại lộ, nhưng Âu gia dùng chiêu thức ấy, cô muốn chạy trốn sẽ rất khó khăn.

Lục Cảnh Nhiên đã bắt đầu tuyên bố mời quý cô nào đi lấy mẫu DNA, Thời Yên không yên tâm nhìn Âu Thế Xuyên bên cạnh: "Ông thực sự có DNA của Âu Mỹ Lệ? Bác sĩ thật sự sẽ giúp ông?"

Âu Thế Xuyên định liệu trước nói: "Yên tâm đi, tuyệt không sai sót."

Ông thu tiếng rất nhanh, một y tá đi đến trước mặt Thời Yên, mời cô đi theo họ lấy mẫu. Thời Yên khẩn trương lòng bàn tay đều chảy ra một lớp mồ hôi mỏng, trên mặt vẫn giả vờ bình tĩnh thong dong.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô đi ra ngoài cùng bác sĩ, lại cầm microphone bắt đầu nói chuyện: "Các vị còn lại sẽ nhận giám định DNA nhóm thứ hai, đến lúc đó sẽ có chuyên gia liên hệ mọi người."

Đương nhiên, tiền đề là nhóm đầu tiên không ai kiểm tra ra là Âu Mỹ Lệ.

Sau khi anh nói xong, liền trả microphone cho người chủ trì, người chủ trì nói mấy câu ổn định lại không khí khẩn trương ở hiện trường, sau đó tuyên bố party chính thức bắt đầu.

Âu Thế Xuyên một mình đứng ở cạnh quầy bar, cười uống một ly rượu.

Thời Yên lấy mẫu xong trở về, người trên du thuyền đã chơi rất hight, cô nhìn chung quanh trong đám người một vòng, còn chưa tìm được Âu Thế Xuyên ở đâu đã bị một phục vụ gọi lại: "Quý cô này, xin theo tôi."

Thời Yên cảnh giác nhìn anh ta: "Anh là ai?"

https://thuviensach.vn

Phục vụ nói: "Quý cô xin yên tâm, đây là du thuyền Âu gia, rất an toàn, tôi là nhân viên công tác trên du thuyền."

"....." Ai biết anh có phải hay không chứ.

"Để tôi." Tiếng một người đàn ông truyền đến từ phía sau, phục vụ lễ phép cung kính khom người với anh, sau đó đi làm việc khác. Lục Cảnh Nhiên đi tới, nhìn Thời Yên cười một tiếng: "Tính cảnh giác còn rất cao."

Thời Yên nói: "Đương nhiên, mạng Âu Mỹ Lệ rất đáng giá."

Mắt Lục Cảnh Nhiên giật giật, đánh giá cô nói: "Cô thật là Mỹ Lệ?"

"Hừ, tôi đương nhiên phải."

"Vậy cô nhớ rõ tôi là ai không?"

Thời Yên ở trong lòng cười ha ha, nói với anh: "Anh ai cũng không phải, anh chính là đại móng heo."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Không biết vì sao, trong đầu anh bỗng nhiên nhớ tới câu nói của Âu Thế Xuyên "Ngược thê nhất thời sảng, truy thê hoả táng tràng".

Nghĩ đến Âu Thế Xuyên, biểu cảm của anh lại có biến hóa: "Là Âu Thế Xuyên tìm được cô?"

"Ừ, cũng có thể nói là tôi tìm ông ta." Về cô và Âu Thế Xuyên gặp mặt như thế nào, hai người đã sớm thống nhất. Lục Cảnh Nhiên còn muốn hỏi cô chi tiết, Lâm Khả Khả liền từ phía sau đi lên: "Cảnh Nhiên, ông nội thấy các anh vẫn không qua, bảo em tới đây nhìn xem."

Thời Yên không tiếng động đánh giá Lâm Khả Khả này, tuy rằng xem nhật ký của Âu Mỹ Lệ, hai người bọn họ quan hệ cũng không tệ lắm,

https://thuviensach.vn

nhưng cô lại không thích Lâm Khả Khả này lắm.

Hơn nữa cô ta còn gọi "Cảnh Nhiên", a!

Thời Yên lạnh lùng ném cho Lục Cảnh Nhiên một cái xem thường, kêu anh đại móng heo thật là một chút không oan uổng anh! Lục Cảnh Nhiên lại đọc hiểu ánh mắt sâu xa này của cô, còn không hiểu sao có chút hoảng hốt.

Kết quả giám định DNA còn chưa có, cô cũng không phải Âu Mỹ Lệ, vì sao anh phải hoảng hốt.

Anh mím môi, đi về phía trước, Lâm Khả Khả nhìn anh một cái, lại quay đầu lại nói với Thời Yên: "Thời tiểu thư cũng cùng tới đi, ông nội mời mọi người dùng cơm."

"À, được." Thời Yên đi theo Lâm Khả Khả tới nhà ăn, mấy cô gái vừa rồi đi lấy mẫu đều đã ngồi ở bên trong.

Vốn dĩ hắn là cảnh tượng ông cháu đoàn tụ cảm động, nhưng không khí nhà ăn lại có chút áp lực, Âu Văn Phú ngồi ở chỗ kia, bộ dáng không giận tự uy, thật đúng là người bình thường không dám lỗ mãng ở trước mặt ông.

Thời Yên nghĩ, không hổ xuất thân quân nhân, sau khi chuyển nghề ở thương trường lăn lộn nhiều năm như vậy, khí thế thật sự rất mạnh.

Hiện tại cô có chút may mắn, bản thân không giả vờ mất trí nhớ, mà nghiêm túc trả lời câu hỏi. Ít nhất như vậy, trong lòng cô còn có chút tự tin, trực tiếp giả vờ mất trí có thể sẽ không giả vờ được trước mặt Âu Văn Phú vài phút, bản thân đã bị KO.

Đại khái là bởi vì cô giống Âu Mỹ Lệ nhất, Âu Văn Phú cũng lưu ý cô nhất trong đám người. Thời Yên dựa vào tố chất tâm lý mạnh mẽ của mình

https://thuviensach.vn

chống lại ánh mắt công kích của Âu Văn Phú.

Âu Văn Phú thấy người tới đủ, liền cười cười nói: "Mọi người đừng gò bó, muốn ăn gì thì ăn, bên ngoài quá ồn ào không thích hợp với tôi, cho nên tôi mới gọi mọi người vào đây dùng cơm. Trước khi có kết quả giám định, còn hy vọng mọi người phối hợp với hành động của chúng tôi."

Ông nói xong, có nhân viên tạp vụ đi ra, phát cho mỗi cô gái nhận giám định một tấm thẻ phòng, bên trên là khách sạn bọn họ phải vào ở.

Khách sạn Định Âu, khách sạn năm sao siêu cấp dưới danh nghĩa Âu Văn Phú, Thời Yên sớm đã muốn đi thể nghiệm một lần, đều là bần cùng ngăn trở cô.

Thẻ phòng còn phát cho Lục Cảnh Nhiên, cái này khiến Thời Yên có chút ngoài ý muốn, anh cũng muốn ở khách sạn sao?

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 83: Thiên Kim Chục Tỷ (5)

Lục Cảnh Nhiên thật sự ở khách sạn với bọn họ, không chỉ anh, Âu Văn Phú và Lâm Khả Khả mang theo vệ sĩ cũng đi vào. Khách sạn vì tiếp đãi bọn họ, còn đặc biệt ngừng kinh doanh mấy ngày, chỉ mở cho bọn họ.

Thời Yên ngồi trên siêu xe Âu gia tới khách sạn Định Âu, không nhịn được run lông mày. Thế giới hiện thực cũng có một khách sạn Định Âu, phong cách không khác cái này. Thế giới trước xuất hiện Thiên Hạ Cư và trung tâm thương mại Tinh Quang, cũng có trong thế giới hiện thực, chẳng lẽ tác giả mấy tiểu thuyết này đều là người thành phố A giống cô?

【 Đinh! Thiên Hạ Cư, trung tâm thương mại Tinh Quang, khách sạn Định Âu đều là nhà tài trợ khiêu chiến lần này, lúc tình tiết xuất hiện nhà hàng cao cấp, trung tâm thương mại, khách sạn năm sao sẽ tự động thay đổi thành chúng nó, bảo đảm chúng xuất hiện một cách hợp lý! 】

Thời Yên: "....."

Hiện tại chèn quảng cáo vào cũng có thể chơi như vậy???

Thật muốn cho thi đấu khiêu chiến này hai lần 666.

Khách sạn Định Âu mặc kệ ở hiện thực hay tiểu thuyết, đều là một khách sạn năm sao cực xa hoa, bên trong có trung tâm thương mại, KTV, phòng tập thể thao, rạp chiếu phim, bể bơi, khách hàng vào ở không cần ra khách sạn đã có thể nhanh và tiện hưởng thụ tất cả phục vụ.

https://thuviensach.vn

Âu Văn Phú và Lâm Khả Khả thêm Lục Cảnh Nhiên ở phòng tổng thống tầng cao nhất khách sạn, Thời Yên và mấy cô gái còn lại ở tầng dưới bọn họ. Tuy rằng không phải phòng tổng thống, nhưng cũng là phòng thương nhân chỉ ở sau phòng tổng thống.

Từ nơi cao như vậy nhìn ra bên ngoài, thành thị nháy mắt trở nên rất nhỏ bé, Thời Yên hưởng thụ cảm giác từ trên cao nhìn xuống này, nháy mắt lại khuôn mặt sầu khổ -- ở cao như vậy, muốn chạy trốn từ cửa sổ rất khó!

Cô sắp xếp đồ đạc của mình rồi tính ra ngoài đi dạo, nhìn xem nơi nào có thể để cô làm cửa chạy trốn ngày sau.

Vừa mở cửa phòng thì thấy trên hành lang cứ cách mấy mét lại có một vệ sĩ, thấy cô đi ra, động tác nhất trí nhìn về phía cô.

Thời Yên cười ha ha hai tiếng, nói với bọn họ: "Tôi định, đi dạo siêu thị."

Vệ sĩ không nói chuyện, nhưng cũng không cản cô, xem ra ở trong phạm vi khách sạn bọn họ vẫn có thể tự do hành động.

Siêu thị ở tầng ba khách sạn, cô đi thang máy xuống tầng ba, cửa thang máy vừa mở, bên ngoài có một vệ sĩ nghênh đón cô.

Thời Yên: "....."

Trên người vệ sĩ đều mang máy truyền tin, bọn họ hẳn là thông qua máy truyền tin, liên hệ hành tung của bọn cô. Thời Yên mím môi, cười với anh ta, vào siêu thị đi loanh quanh lấy đồ ăn vặt.

Lúc tính tiền, nhân viên thu ngân cười xinh đẹp nhìn cô: "Chào cô, mấy ngày nay cô tiêu dùng ở khách sạn đều là miễn phí."

https://thuviensach.vn

Thời Yên chớp chớp mắt, tốt như vậy sao? Cô đặt đồ ăn vặt trên quầy thu ngân, lại trở về nghiêm túc một lần nữa chọn đồ ăn vặt.

Xách một túi lớn đồ ăn vặt đi ra, Thời Yên chưa lên tầng mà xuống tầng một, tầng một có một quán cà phê, nghe nói bánh ngọt bên trong rất nổi tiếng.

Thời Yên lấy danh nghĩa ăn bánh ngọt, dạo một vòng quanh cửa, vệ sĩ bên ngoài còn nhiều hơn bên trong.....

Sớm biết vậy không ra dò đường, thăm dò xong càng tuyệt vọng.

Chỉ có thể hy vọng kế hoạch đánh tráo DNA của Âu Thế Xuyên đừng xuất hiện ngoài ý muốn!

Mang tâm nguyện tốt đẹp này cô về quán cà phê gọi một phần phô mãi sữa, chuẩn bị chữa khỏi tâm hồn của mình. Mới vừa ăn chưa đến hai miếng, cô liền nghe được tiếng mèo kêu. Thời Yên ngẩn người, nhìn theo tiếng mèo kêu, thấy con mèo quýt lúc trước làm nũng với mình trên du thuyền đang chậm rì rì đi từ cửa tới chỗ cô.

"Lolita, mày cũng tới à?" Thời Yên thấy cô nàng đi đến chân mình, bế cô nàng lên đặt bên cạnh mình.

"Meo ~" Đại khái là bị bánh ngọt trên bàn hấp dẫn, mèo quýt nhảy lên bàn, ngửi phô mai sữa của Thời Yên. Thời Yên đẩy bánh kem sang bên cạnh, tìm thức ăn cho mèo mình vừa thuận tay lấy trong túi hàng.

"Mày không ăn cái đấy được đâu, ăn thử thức ăn cho mèo này đi."

Mèo quýt ngửi thức ăn cho mèo trên tay cô, vùi đầu ăn. Lục Cảnh Nhiên đuổi theo mèo quýt tới, sau khi thấy nó ở quán cà phê cũng đi vào. Mèo quýt đang ăn ngon lành, hoàn toàn không nhận thấy được nguy hiểm tới gần.

https://thuviensach.vn

Thấy cô nàng lại ăn vụng, Lục Cảnh Nhiên cau mày, đi lên bế nó lên: "Lolita, mày lại ăn vụng."

"Meo ~!" Ăn cơm bị đánh gãy, mèo quýt rất không vui, như uy hiếp giơ móng vuốt về phía Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên trấn an xoa nó, xoay người nhìn Thời Yên: "Sao cô lại tuỳ tiện cho mèo người khác ăn?"

Thời Yên cười ha ha: "Mèo nào của người khác, nó vốn là mèo của tôi."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Báo cáo giám định DNA còn chưa có, thân phận của cô còn không thể xác định."

Thời Yên hừ một tiếng với anh: "Chờ báo cáo giám định ra, tôi chẳng giao nó cho anh nuôi."

Lục Cảnh Nhiên hơi nhăn mày: "Lấy cách nuôi của cô, Lolita sớm muộn vì quá béo mà mắc bệnh."

"Ai nói? Có thể ăn no rồi giảm béo, chính anh không biết nuôi thôi."

"Tôi không biết nuôi? Năm năm này đều là tôi chiếu cố chúng nó."

"Hiện tại tôi đã trở về, không cần anh chiếu cố chúng nó."

Nhân viên cửa hàng: "....."

Đây là hiện trường tranh đoạn quyền nuôi dưỡng sao???

Thật muốn ghi lại đăng lên mạng, khẳng định sẽ hot.

Thời Yên xách đồ ăn vặt của mình, nhìn Lục Cảnh Nhiên nói câu "đại móng heo", lập tức đi ra ngoài. Lục Cảnh Nhiên thấy cô đi vào thang máy, lại quay đầu giáo dục mèo quýt: "Lolita, về sau không được một mình chạy linh tinh biết chưa? Đi lạc làm sao bây giờ?"

https://thuviensach.vn

"Meo ~" Lolita không chút để ý kêu một tiếng, bắt đầu liếm móng vuốt của mình. Lục Cảnh Nhiên bất đắc dĩ thở dài, ôm cô nàng đi ra ngoài.

Thời Yên trở lại phòng, còn thở phì phì -- phô mai sữa của cô, mới ăn hai miếng! Đều do tên đại móng heo Lục Cảnh Nhiên!

Coi túi khoai tây chiên như Lục Cảnh Nhiên mà ngấu nghiến, Thời Yên một hơi ăn hết một gói khoai tây chiên lớn, sau đó..... Trong lòng xuất hiện cảm giác tội ác thật lớn.

Gói khoai tây chiên to như vậy, có bao nhiêu ca-lo?

Cô nhéo bụng mình, quyết định đi xuống tầng thiêu đốt ca-lo của cô.

Giữa mùa hạ thời tiết oi bức, Thời Yên không lựa chọn tới phòng tập thể thao, mà lựa chọn tới bể bơi. Bể bơi khách sạn ở tầng bảy, còn có nơi thuê bán áo tắm và thiết bị bơi lội.

Thời Yên cầm một bộ áo tắm -- kiểu dáng bảo thủ nhất, sau đó tới cạnh bể bơi. Kỳ thực thì cô không quá biết bơi lội, có điều cũng không muốn người lớn như vậy còn cầm phao bơi, cho nên cô quyết định nghịch nước ở khu trẻ con là được rồi.

Cô còn chưa xuống nước, có một người đi vào bể bơi, thế nhưng là Lục Cảnh Nhiên. Anh mặc một cái quần bơi, trên người khoác một tấm khăn lông lớn, bộ phận nên che đều che rồi. Thời Yên thấy anh, giật khóe miệng, nói với anh: "Sao lại là đại móng heo nhà anh, không phải anh theo dõi tôi chứ?"

Lục Cảnh Nhiên thấy cô, cũng có chút ngoài ý muốn. Anh có thói quen tập thể hình, hôm nay ở khách sạn dù sao không có việc gì, cho nên anh định tới phòng tập thể thao rèn luyện. Không nghĩ tới lúc tới gặp Lâm Khả Khả cũng ở đó.

https://thuviensach.vn

Anh không biết Lâm Khả Khả biết anh sẽ tới phòng tập thể thao, cố ý chờ ở đó hay chỉ là trùng hợp đang ở đó, mặc kệ là nguyên nhân nào, anh đều không muốn có tiếp xúc nhiều với Lâm Khả Khả. Vì thế anh không tiếng động đi ra, tới bể bơi cách vách. Không nghĩ tới vừa vào lại đụng phải vị Thời tiểu thư này.

Cái tên Thời Mỹ Lệ là chính cô nói, một vài cô gái khác cũng thế, tên dùng trong năm năm mất tích này, trong đó tên Mỹ Lệ chiếm một nửa.

Lục Cảnh Nhiên nghe cô nói xong, không cảm xúc đi đến cạnh bể bơi bắt đầu làm nóng người: "Ai theo dõi cô? Còn nữa, không được gọi tôi là đại móng heo."

"Nhưng anh vốn dĩ chính là đại móng heo." Thời Yên liếc mắt nhìn anh, cười như không cười mà cong môi, "Bằng không tôi cũng như Lâm tiểu thư, gọi anh là Cảnh Nhiên?"

Lục Cảnh Nhiên giật giật khóe miệng, đang muốn nói cái gì, Thời Yên liền "Á" một tiếng, giẫm trượt bên bờ, một đầu chìm vào bể bơi. Cô còn tới khu trẻ con, nước bên này đã vượt qua cổ cô.

Lục Cảnh Nhiên thấy cả người cô ngã vào trong nước, trong lòng giật mình, không chút suy nghĩ nhảy xuống. Lúc Thời Yên rơi vào trong nước, nghe được "bùm" một tiếng, như lại có người nào rơi xuống. Tiếp đó, một đôi tay hữu lực nâng mình lên, mang cô ra khỏi mặt nước.

Thời Yên ngoi lên mặt nước, bỗng nhiên ho khan vài tiếng, hô hấp khó khăn. Lục Cảnh Nhiên ôm chặt eo cô, trái tim còn đập kịch liệt. Anh nhíu chặt mày, nhìn Thời Yên trong lòng trách móc: "Không biết bơi còn chạy tới bể bơi làm cái gì? Không muốn sống nữa sao?"

Thời Yên lau nước trên mặt, vốn dĩ chưa kịp ổn định tinh thần, bị anh nói vậy cũng lớn tiếng nói: "Ai nói tôi không biết bơi?"

https://thuviensach.vn

"Âu Mỹ Lệ không biết bơi!"

Thời Yên nghẹn một chút, nói: "Còn không cho phép 5 năm này tôi học sao!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô: "Cô thế này là học được rồi hả?"

"..... Tôi, tôi vừa rồi bị chuột rút!" Thời Yên ngụy biện nói.

Lục Cảnh Nhiên mím môi, mang cô lên bờ: "Lên rồi nói."

Hai người trở lại bờ đều còn có chút lòng còn sợ hãi, Thời Yên ngồi dưới đất, nhìn Lục Cảnh Nhiên bên cạnh. Anh chỉ mặc một cái quần bơi, khăn lông lúc trước khoác lên người bởi vì cứu cô mà rơi trong bể bơi. Vì thế cơ ngực cơ bụng bắp tay của anh, tất cả đều lộ trong tầm mắt Thời Yên.

Không hổ là Lục Cảnh Nhiên của cô, dáng người rất gợi cảm. Ánh mắt cô không tự giác di động đến nửa người dưới của anh, ngắm nhìn một đoàn phồng lên trong quần bơi.

"Khụ khụ khụ khụ." Cô đột nhiên ho khan vài tiếng, vội dời tầm mắt. Thời Yên à Thời Yên, sao mày trở nên sắc như vậy!

Lục Cảnh Nhiên nghe thấy tiếng ho khan của cô, nghiêng đầu tới nhìn cô: "Làm sao vậy, có cần rót cho cô cốc nước ấm không?"

"Không cần." Thời Yên chột dạ, cũng không dám nhìn Lục Cảnh Nhiên.

Nhân viên bể bơi vừa nghe được tiếng rơi xuống nước, bị dọa không nhẹ, vội vàng chạy tới, hai người bọn họ đã lên bờ. Nhân viên công tác thở phào, quan tâm hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Lục tiên sinh, hai người không sao chứ?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên lắc đầu, nói với anh ta: "Rót một cốc nước ấm cho quý cô đây."

"Dạ."

"Lấy giúp cô ấy một cái phao bơi nữa."

Thời Yên: "....."

Nhân viên công tác cầm một cái phao hình con vịt màu vàng đi tới, Thời Yên vừa thấy cái phao bơi, giật giật khóe miệng. Cái phao bơi này ngụ ý là, coi cô như con vịt?

Lục Cảnh Nhiên nhận phao bơi, đeo từ đỉnh đầu Thời Yên xuống, sau đó đưa cốc nước cho cô.

Thời Yên uống một ngụm nước ấm, khó chịu nhìn cái phao trên người mình: "Tôi có thể không mang cái này không?"

"Có thể, rời phạm vi bể bơi thì có thể không mang."

"....." Vậy chẳng phải là không thể sao! Cô lại mắng anh một câu đại móng heo, ôm phao bơi nhảy vào bể bơi.

Lục Cảnh Nhiên đứng ở bên bờ, nhìn cô đeo phao bơi chó một vòng, không nhịn được cười một tiếng: "Về sau đừng đột nhiên xuống nước như vậy, không cẩn thận lại chuột rút."

"..... Hừ!" Tuy rằng trong lòng biết anh đúng, nhưng lúc này tán đồng anh chính là thua! Thời Yên ngẩng đầu, đeo phao bơi cũng bày ra vẻ nữ chính kiêu ngạo.

Lục Cảnh Nhiên cũng nhảy xuống nước, giống con cá tự do, lát bơi ếch lát bơi ngửa lát bơi tự do, bơi qua bơi lại bên cạnh Thời Yên.

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Ấu trĩ không hả! Ấu trĩ không hả!

Lục Cảnh Nhiên lại bơi qua lại một lần, Thời Yên rốt cuộc bơi tới bờ. Nhìn vẻ đắc ý của Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên xí một tiếng nói: "Anh lợi hại như vậy, đi tham gia thế vận hội Olympic vì nước làm vẻ vang đi, ở chỗ này đắc ý cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi đã từng đoạt quán quân thi đấu bơi lội thanh niên thế giới."

Thời Yên nói: "Tôi còn từng đoạt quán quân thi đấu khoác lác thiếu niên thế giới!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Lục Cảnh Nhiên bơi qua bơi lại mấy vòng, lượng vận động hôm nay cũng không sai biệt lắm, anh ngồi ở bên bờ nhìn Thời Yên lại bơi một lát, liền đi lên nói với cô: "Được rồi, đến giờ ăn tối rồi."

Thời Yên vốn dĩ không muốn nghe anh, nhưng anh lại nhắc tới ăn cơm tối..... Thời Yên sợ bỏ lỡ giờ ăn tối, ôm phao bơi leo lên trên bờ. Lục Cảnh Nhiên tới phòng thay đồ thay quần áo, sau đó ở ngoài bể bơi chờ Thời Yên đi ra mới quay trở về phòng.

Thời Yên trở về phòng, lại gội sạch đầu, mới vừa sấy khô tóc thì nghe thấy tiếng chuông cửa. Tuy nói khách sạn bị Âu gia giám thị nghiêm ngặt, nhưng Thời Yên vẫn sợ có người dụng tâm kín đáo trà trộn vào, cho nên thật cẩn thận hỏi một tiếng: "Ai đó?"

"Chào cô, phòng bếp đưa cơm."

https://thuviensach.vn

Thời Yên click mở video nhìn xem, ngoài cửa xác thật là phục vụ đưa cơm mới mở cửa phòng. Phục vụ thấy cô, cười chào hỏi cô, Thời Yên nhìn toa để đồ ăn, hỏi anh ta: "Tôi đâu có gọi cơm, sao lại đưa tới đây? Là đưa cho tất cả mọi người sao?"

Phục vụ nói: "Không phải, đây là Lục Cảnh Nhiên tiên sinh đặc biệt phân phó phòng bếp làm cho cô."

"Lục Cảnh Nhiên? Anh ta sẽ tốt bụng như vậy?" Thời Yên có chút không tin.

Người phục vụ nói: "Lục tiên sinh nói, hôm nay cô vẫn luôn ám chỉ anh ấy cô muốn ăn móng heo, cho nên phân phó phòng bếp chuẩn bị chân giò kho tàu, canh chân giò đậu nành, rau trộn móng heo, giò heo kho xả ớt, chân giò om xì dầu, chân giò nướng cho cô. Xin cô từ từ dùng."

Thời Yên: "....."

Lục đại móng heo, giỏi lắm. ☺

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 84: Thiên Kim Chục Tỷ (6)

Thời Yên dựa vào sức lực của bản thân, thật sự ăn hết toàn bộ "bữa tiệc" móng heo Lục Cảnh Nhiên gọi cho cô. Mấy ngày kế tiếp Thời Yên nhìn thấy anh, cũng không kêu anh là đại móng heo, đổi giọng gọi anh là Cẩu Đản.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Ở khách sạn đến ngày thứ tư, tâm trạng Thời Yên cũng tới mức khẩn trương nhất, cô xem chừng, kết quả giám định DNA sắp có rồi.

Vì giảm bớt khẩn trương trong lòng, cô tới KTV trong khách sạn, một mình ở bên trong hát một tiếng, chờ lúc Lục Cảnh Nhiên tới gọi cô, cổ họng cô đã hơi khàn.

Lục Cảnh Nhiên tắt TV, nhìn cô nói: "Báo cáo giám định đã có, ông nội Âu gọi mọi người tới phòng ông."

Thời Yên ngẩn người, vô ý thức "à" một tiếng. Cô buông microphone trong tay, đi theo Lục Cảnh Nhiên ra ngoài: "Ờ, anh biết kết quả không?"

Lục Cảnh Nhiên quay đầu lại nhìn cô một cái, khóe môi cong lên một nụ cười: "Không phải cô vẫn luôn rất tự tin sao?"

"Tôi, tôi có tự tin." Thời Yên ưỡn ngực, làm gia tăng mức độ đáng tin của lời mình nói, "Nhưng lỡ may bác sĩ của các anh tính sai thì sao? Giám

https://thuviensach.vn

định DNA cũng không phải trăm phần trăm chuẩn xác mà?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đoàn đội giám định ông nội Âu mời đến có uy tín nhất trong nước, xác suất sai xót rất nhỏ."

Thời Yên mím môi: "Cho nên rốt cuộc anh có biết kết quả hay không?"

"Không biết, ông nội Âu bảo mọi người tới phòng ông."

Thời Yên nội tâm thấp thỏm, lòng bàn tay không nhịn được đổ một tầng mồ hôi mỏng. Chờ lát nữa nếu kết quả không tốt, cô lại thật sự chạy không thoát, ném hết tội lên đầu Âu Thế Xuyên đi. Dù sao ông ta cũng là người Âu gia, Âu Văn Phú đối phó người trong nhà cũng sẽ không ra tay tàn nhẫn.

Vừa đi vừa tính toán trong lòng, Thời Yên bất tri bất giác đi theo Lục Cảnh Nhiên đi thang máy tới tầng cao nhất. Lục Cảnh Nhiên nhìn thoáng qua người đi bên cạnh mình, mở miệng hỏi cô: "Cô rất khẩn trương?"

"..... Tôi hưng phấn!"

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng không nói chuyện, lấy thẻ phòng ra quét, cửa phòng Âu Văn Phú: "Vào đi."

Thời Yên hít sâu một hơi, nhấc chân đi vào. Phòng của Âu Văn Phú không hổ là phòng tổng thống, phòng khách có bảy tám người cũng không cảm thấy chật chội.

Mấy cô gái còn lại đã tới rồi, thấy Thời Yên tới, liền theo bản năng nhìn về phía cô, Thời Yên mỉm cười với họ, đứng cùng bọn họ.

Đối diện là Âu Văn Phú và Lâm Khả Khả, bên cạnh là một người đàn ông tây trang giày da, trong tay cầm kết quả giám định DNA. Lục Cảnh

https://thuviensach.vn

Nhiên đi đến bên cạnh Âu Văn Phú, cũng không nói gì, tựa hồ đang chờ ông mở miệng.

Ánh mắt Âu Văn Phú đảo qua trên người mấy cô gái, không nhanh không chậm mở miệng nói: "Báo cáo giám định DNA đã có, hiện tại chúng tôi sẽ tuyên bố kết quả."

Thời Yên không hiểu sao có cảm giác tổng tuyển chọn thần tượng nữ, phía trên tuyên bố kết quả xếp hạng.

Ngừng lại những ý tưởng phong phú của mình, Thời Yên như những cô gái khác, nín thở ngưng thần nhìn người đàn ông tây trang giày da. Dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, người đàn ông đi lên trước một bước, hắng giọng, mở miệng nói: "Bốn ngày trước, chúng tôi nhận ủy thác của Âu Văn Phú tiên sinh, tiến hành lấy mẫu xét nghiệm DNA, hiện tại kết quả giám định đã có, đang ở trên tay tôi."

Ông ta nói xong, tượng trưng lật xem báo cáo trên tay: "Tin tưởng các vị cũng gấp không chờ nổi muốn biết kết quả, ở chỗ này, đầu tiên tôi muốn chúc mừng Âu Văn Phú tiên sinh, trải qua giám định của đoàn đội chuyên nghiệp chúng tôi, trong mấy quý cô, có một vị xác thật có quan hệ máu mủ với Âu Văn Phú tiên sinh."

Người đàn ông nói đến đây thì không nói tiếp, mà lui về, nhìn Âu Văn Phú bên cạnh. Hiển nhiên, Âu Văn Phú đã biết kết quả giám định, ánh mắt người trong phòng lại không hẹn mà cùng dừng trên người Âu Văn Phú.

Âu Văn Phú sải chân đi về phía trước một bước, Lâm Khả Khả vội đuổi kịp muốn đỡ ông, Âu Văn Phú vẫy vẫy tay, không để cô ta đỡ, tự mình đi tới bên cạnh Thời Yên, có chút run rẩy ôm lấy cô: "Mỹ Lệ, ông biết cháu chưa chết mà."

Thời Yên sửng sốt một chút, rất nhanh phản ứng lại, cũng nhẹ nhàng ôm lấy Âu Văn Phú, khóc nức nở nói: "Ông nội, cháu rất nhớ ông,

https://thuviensach.vn

huhuhu."

Kết quả giám định lần này, bác sĩ trực tiếp thông báo cho Âu Văn Phú, không chỉ Lục Cảnh Nhiên không biết, ngay cả Lâm Khả Khả vẫn luôn đi theo bên cạnh Âu Văn Phú cũng lúc này mới biết được.

Cô ta nhìn Thời Yên ôm Âu Văn Phú khóc lên tiếng được tiếng không, ánh mắt thay đổi không dễ phát hiện, sau đó đi lên vỗ vai an ủi nói: "Ông nội, tìm được Mỹ Lệ là chuyện tốt, cảm xúc của ông không thể quá kích động, phải chú ý thân thể."

"Ừ, cháu nói rất đúng." Âu Văn Phú thuận thế buông Thời Yên ra, dùng bàn tay đầy nếp nhăn xoa khoé mắt mình. Lâm Khả Khả đưa cho Thời Yên một cái khăn giấy, bảo cô cũng lau nước mắt: "Mỹ Lệ, rốt cuộc tìm được em, 5 năm này tất cả mọi người đều rất nhớ em."

Thời Yên không trả lời cô ta, chỉ khụt khịt dùng khăn giấy lau nước mắt.

Bọn họ bên này cảm động gặp lại, mấy cô gái còn lại rất xấu hổ, bọn họ tự nhiên cũng nghĩ tới biện pháp thu mua bác sĩ, hiện tại xem ra, vẫn là Âu Thế Xuyên thắng.

Âu Văn Phú bình phục cảm xúc, nói với mấy cô gái khác: "Hôm nay tôi tìm được cháu gái của mình rồi, cũng không muốn làm khó dễ các cô, tôi sẽ không truy cứu trách nhiệm pháp luật, nhưng từ đây các cô đều tiến vào sổ đen của Âu thị."

Ông nói xong, liền có người tiến vào mời mấy cô gái này rời đi, người đoàn đội giám định DNA cũng cùng nhau rời đi. Lâm Khả Khả đỡ Âu Văn Phú đến sô pha ngồi xuống, Âu Văn Phú bảo Thời Yên ngồi bên cạnh mình, trò chuyện với cô: "Mỹ Lệ à, năm năm này cháu sống như thế nào? Vì sao không tới tìm ông nội?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên còn lấy khăn giấy lau nước mắt mình, thút tha thút thít nói: "Sau tai nạn xe cộ cháu được người hảo tâm cứu, vạn hạnh nhặt về một mạng, nhưng sau khi tỉnh lại cháu không nhớ cái gì hết. Nhưng trong đầu cháu luôn có cái tên xoay quanh, Mỹ Lệ, Mỹ Lệ, cháu nghĩ có phải tên cháu là Mỹ Lệ không? Bởi vì lúc ấy người cứu cháu họ Thời, cho nên cháu đặt tên cho mình là Thời Mỹ Lệ."

Âu Văn Phú vừa nghe vừa gật đầu, quan tâm hỏi cô: "Sau đó thì sao?"

"Bởi vì cháu bị thương tương đối nghiêm trọng, dưỡng thời gian rất dài mới chậm rãi khôi phục. Chờ sau khi thân thể cháu hoàn toàn khỏe lại, cháu liền muốn tìm ký ức mình đã mất đi, cháu điều tra tin tức liên quan lúc cháu xảy ra chuyện, phát hiện có vài sự cố đều tương đối ăn khớp với tình huống của cháu, trong đó có một người chính là Âu Mỹ Lệ. Cháu tìm được ảnh của cô ấy ở trên mạng, cảm thấy rất giống cháu, nên cháu nghĩ đến thành phố A điều tra xem."

Cô nói tới đây, lại lộ ra vẻ khổ sở: "Nhưng cháu nghĩ quá đơn giản, cháu căn bản không gặp được người Âu gia, hơn nữa cháu lại không có ký ức, cho nên cuối cùng cháu vẫn trở về. Mãi đến sau đó lại thấy tin tức ông nội tìm cháu khắp nơi, đầu cháu đột nhiên rất đau, sau đó cái gì cũng nhớ lại! Cháu lại tới thành phố A, lần này rất may mắn, cháu gặp chú út."

Chuyện về sau, Âu Thế Xuyên đã nói qua với Âu Văn Phú, Âu Văn Phú vỗ vỗ tay Thời Yên, gọi Lục Cảnh Nhiên một bên lại đây: "Mỹ Lệ, cháu nhớ Cảnh Nhiên không?"

Thời Yên ngước mắt nhìn anh một cái, đáp: "Dạ."

Âu Văn Phú nói: "Lúc ấy hai đứa sắp đính hôn, không nghĩ tới đột nhiên xảy ra chuyện này, mấy năm nay cháu không ở đây, Cảnh Nhiên cũng vẫn luôn tìm cháu, còn giúp cháu chăm sóc mèo, hiện tại rốt cuộc cháu đã trở lại, không chỉ có ông vui vẻ, nó cũng rất vui."

https://thuviensach.vn

Thời Yên bĩu môi: "Cháu thấy anh ấy không nhất định vui vẻ, lúc trước anh ấy không tin cháu."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Trước khi có báo cáo xét nghiệm, anh đương nhiên không thể tin tưởng bất kỳ ai, hơn nữa em lại là chú út Âu dẫn đến....." Anh nói tới đây dừng một chút, nhìn Âu Văn Phú mới lại tiếp tục nói: "Chú út Âu mấy năm nay thay đổi rất nhiều, bọn anh không quá tin tưởng chú ấy."

Thời Yên không nói chuyện, Âu Văn Phú nhìn cô, cười nói: "Việc này cháu không thể trách Cảnh Nhiên, cháu cũng thấy ngày đó có rất nhiều cô gái, Âu gia cây to đón gió, không thể không đề phòng."

"Ông nội, cháu hiểu ạ."

"Hiểu là tốt, hiện tại cháu đã trở lại, ông mong hai đứa có thể mau chóng kết hôn."

"....." Thế cũng quá nhanh rồi? "Ông nội, cháu vừa mới trở về, sao ông đã muốn cháu gả ra ngoài rồi? Lại nói, qua 5 năm, người ta cũng không nhất định muốn cưới cháu."

Âu Văn Phú nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên, cố ý hỏi anh: "Là như thế này sao, Cảnh Nhiên?"

Lục Cảnh Nhiên hiếm khi hiện vẻ quẫn bách, tay phải anh nắm thành đấm đặt ở trước miệng nhẹ nhàng ho một tiếng, nói: "Đương nhiên không phải."

Thời Yên nói: "Cháu cũng không nhất định còn đồng ý gả cho anh ấy, ông nội, sao ông không hỏi xem, 5 năm này cháu có bạn trai không?"

Âu Văn Phú sửng sốt, cái này..... đúng thật. Ông vẫn luôn tự động xem cháu gái và Lục Cảnh Nhiên thành một đôi, trước nay không nghĩ tới

https://thuviensach.vn

cháu gái còn có khả năng có bạn trai khác.

Mỹ Lệ nhà bọn họ xinh đẹp như vậy, có chàng trai thích cũng không phải chuyện hiếm lạ.

Lục Cảnh Nhiên cũng phát hiện điểm mù này, biểu tình lập tức lạnh thấu xương: "Em có bạn trai?"

Thời Yên rất vừa lòng vẻ mặt khẩn trương của anh hiện giờ, cô mỉm cười với anh, nói: "Không có."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Tuy rằng câu trả lời giống anh muốn, nhưng luôn có cảm giác bị chơi.

Âu Văn Phú nghe cô nói như vậy, cũng nhẹ nhàng thở ra, dù sao ở trong lòng ông, chỉ có giao cháu gái cho Lục Cảnh Nhiên, ông mới yên tâm: "Vậy không phải vừa lúc sao, hai đứa đều còn độc thân, sớm định chuyện đi, thân thể ông cũng càng ngày càng yếu, không biết còn có thể sống bao lâu, ông hy vọng trước khi chết, có thể thấy hai đứa kết hôn."

Thời Yên nói: "Ông nội, ông nói bậy gì đó, hiện tại cháu đã trở về, thân thể của ông khẳng định sẽ càng ngày càng tốt hơn!"

Lâm Khả Khả cũng ngồi xổm bên cạnh Âu Văn Phú, nói với ông: "Mỹ Lệ nói rất đúng, ông sẽ sống lâu trăm tuổi." Cô ta nhìn Thời Yên, cười tiếp tục khuyên bảo Âu Văn Phú: "Dù sao thì Mỹ Lệ và Cảnh Nhiên đã lâu không gặp, chuyện kết hôn không thể nóng lòng nhất thời, ông vẫn nên để hai người họ ở chung nhiều hơn đã."

Âu Văn Phú nghĩ ngợi, gật đầu nói: "Khả Khả nói cũng có lý, có điều hai đứa cũng đừng bắt bộ xương già này chờ lâu quá."

https://thuviensach.vn

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên đều không nói chuyện, Âu Văn Phú cảm thấy bọn họ đó là đang thẹn thùng, liền đứng lên, cười nói: "Chúng ta dọn dẹp một chút, về Âu gia trước."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử
dtv-ebook.com

Chương 85: Thiên Kim Chục Tỷ (7)

Thời Yên lại một lần ngồi trên siêu xe Âu gia, lần này là cùng Âu Văn Phú. Âu Văn Phú và Thời Yên một đường nói chuyện, lúc xuống xe, Thời Yên cầm lấy một chai nước khoáng trên xe, ực mạnh mấy ngụm.

Từ trên xe xuống, Thời Yên cảm nhận vườn hoa trong biệt thự cao cấp Âu gia trước, sau đó đi theo Âu Văn Phú một đường vào nhà. Như biết bọn họ sẽ đến, một người đẹp trai mặc tây trang đứng ở cửa chờ, lúc thấy Thời Yên, trong mắt anh ta hiện lên vẻ sững sờ.

Âu Văn Phú đi lên, giới thiệu với Thời Yên: "Đây là Cung Kiệt, quản gia trong nhà, hai đứa đã từng gặp nhau, còn ấn tượng không?"

Trong nhật ký của Âu Mỹ Lệ từng đề cập đến cái tên Cung Kiệt, nhớ phúc của thuốc nhỏ mắt ký ức, Thời Yên rất nhanh nhớ lại: "Nhớ ạ, anh A Kiệt, cháu thích ăn pudding anh ấy làm nhất!"

Âu Văn Phú cười nói: "Chỉ nhớ ăn."

Cung Kiệt rất nhanh phục hồi tinh thần lại, cười nói với cô: "Tiểu thư muốn ăn, chờ lát nữa tôi sẽ làm giúp cô."

"Cảm ơn anh A Kiệt!" Thời Yên nói, đi theo Âu Văn Phú vào nhà.

Âu gia là gia tộc lớn, Âu Văn Phú tổng cộng có ba trai hai gái, ngoài gia đình con gái lớn ở nước ngoài, người khỏe mạnh khác đều ở trong toà

https://thuviensach.vn

nhà lớn này.

Phải chăm sóc ẩm thực cuộc sống hàng ngày của nhiều người còn phải xử lý toà nhà lớn như vậy, người hầu Âu gia khẳng định cũng không ít, vừa rồi nhìn thấy Cung Kiệt, chính là quản gia hiện tại của Âu gia -- quản gia trước là bố Cung Kiệt, anh ta đi theo bố anh ta, lớn lên từ nhỏ ở Âu gia. Hiện tại bố anh ta tuổi lớn chân cẳng có chút không tiện, không thể làm quản gia nữa, thuận lý thành chương do Cung Kiệt gánh vác.

Thời gian này, người Âu gia hẳn là đang đi làm, nhưng bởi vì Âu Văn Phú dẫn Âu Mỹ Lệ trở về, người Âu gia tự nhiên cũng đều trở lại. Phòng khách, ngoài "bạn cũ" của Thời Yên Âu Thế Xuyên, con trai lớn và con gái thứ hai của Âu Văn Phú đều có mặt.

Con trai lớn của ông cũng chính là bố nuôi của Lâm Khả Khả, dưới gối có có một trai một gái, trước mắt đều làm việc ở Âu thị, con gái thứ hai cũng có một con trai, cũng làm việc ở Âu thị. Mấy anh chị này cũng đều đi theo bố mẹ từ công ty trở về, đón Âu Mỹ Lệ về nhà.

Vốn dĩ bọn họ vẫn luôn cảm thấy, Âu Văn Phú tìm Âu Mỹ Lệ khẳng định là giỏ tre múc nước công dã tràng, không nghĩ tới, Âu Văn Phú thật sự dẫn người về. Ánh mắt mọi người nhất trí dừng trên người Thời Yên, chỉ liếc mắt một cái, trong mắt đều hiện lên vẻ kinh ngạc.

Thật sự rất giống Âu Mỹ Lệ, Âu Mỹ Lệ vậy mà thật sự mạng lớn, không chết?

Hiện tại Thời Yên đã trải qua chứng thực DNA của đoàn đội chuyên nghiệp, trong lòng tự nhiên cũng thêm vài phần tự tin, thấy tất cả mọi người đều nhìn cô, cũng thoải mái hào phóng để bọn họ xem.

Những người này, chỉ có Âu Thế Xuyên quen thuộc với cô nhất, cho nên cô gọi Âu Thế Xuyên đầu tiên: "Chú út."

https://thuviensach.vn

Âu Thế Xuyên từ trên sô pha đứng lên, đắc ý dào dạt sửa sang quần áo của mình, nhìn cô: "Mỹ Lệ đã về rồi."

"Dạ." Thời Yên cũng cười, trong lòng hiểu rõ mà không nói ra.

Âu Mỹ Lệ là người sống ở Âu gia hai năm, cho nên người Âu gia cô đều nên quen, Âu Văn Phú không giới thiệu cho Thời Yên giới thiệu, mà hỏi cô: "Mỹ Lệ, những người này con còn nhớ không?"

Thời Yên tự nhiên nhớ rõ, dù sao thì Âu Thế Xuyên đã đào hết gốc gác Âu gia cho cô. Cô làm bộ tiến lên nhìn bọn họ, sau đó gọi từng người một.

Kế tiếp lại là cảnh tượng người nhà đoàn viên cảm động, Cung Kiệt thấy bọn họ nhận nhau không sai biệt lắm, đi lên nói với Âu Văn Phú: "Lão gia, phòng Mỹ Lệ tiểu thư đã dọn xong, vẫn là căn phòng cũ."

"Tốt, tốt." Hôm nay Âu Văn Phú rất vui, cười liên tục đáp tốt, ông nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên đi theo bọn họ, nói với anh, "Cháu đưa Mỹ Lệ về phòng đi, hai người trẻ tuổi ở lâu một chút, đợi lát ăn cơm ông lại bảo người lên gọi hai đứa."

"Dạ." Lục Cảnh Nhiên chủ động xách hành lý cho Thời Yên, đi đến bên cạnh cô, "Đi thôi."

Thời Yên nhướng đuôi lông mày, đi theo anh lên tầng. Đại trạch Âu gia có nhiều người, phòng tự nhiên cũng nhiều, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên đi đến tầng ba, sau đó rẽ hướng về phía một hàng phòng bên phải.

Đi không đến vài bước, Lục Cảnh Nhiên đột nhiên dừng bước, hỏi Thời Yên bên cạnh: "Em còn nhớ mình ở phòng nào không?"

Thời Yên nhìn anh, trong lòng bỗng nhiên hiện lên cảm giác khác thường. Rõ ràng đoàn đội giám định chuyên nghiệp Âu Văn Phú mời đến

https://thuviensach.vn

đã chứng minh cô chính là Âu Mỹ Lệ, nhưng Âu Văn Phú cũng thế, Lục Cảnh Nhiên cũng vậy, tựa hồ luôn cố ý vô tình sẽ thử cô một chút.

Bọn họ làm cái nghề này, làm việc đều cẩn thận, cho nên cũng có thể bởi vì cẩn thận mà trở nên có chút mẫn cảm.

Thời Yên nhìn hành lang trước mặt, có bốn phòng chờ cô lựa chọn, rất không khéo chính là, Âu Thế Xuyên không nói với cô Âu Mỹ Lệ ở phòng nào, mà nhật ký của Âu Mỹ Lệ cũng chưa bao giờ nhắc tới.

Xác suất 25%, hơi thấp, nhưng thời gian Âu Mỹ Lệ ở ký túc xá nhiều hơn ở Âu gia, cô lại trải qua tai nạn xe cộ mất trí nhớ và thời gian 5 năm, dù chọn sai cũng có biện pháp lừa gạt cho qua.

Như vậy nghĩ, Thời Yên chậm rãi nhìn bốn phòng còn lại, cuối cùng đi tới một cái tận cùng bên trong: "Cái này."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô không nói chuyện, Thời Yên mặt ngoài bình tĩnh, trái tim đã sớm đập thình thịch. Lục Cảnh Nhiên xách theo hành lý, mở cánh cửa cô chọn, quay người lại nói với cô: "Hoan nghênh về nhà."

Thời Yên nhìn thoáng qua trong phòng, sau đó thở dài nhẹ nhõm một hơi. Chọn đúng rồi.

Yên lòng, cô lại có chút phiêu: "Căn phòng này gần phía đông, xem như hướng đông của căn nhà này, hướng đông lại trở thành Kim giác, phong thuỷ tốt, vượng tài."

Lục Cảnh Nhiên đẩy hành lý đi vào, cười với cô: "Lúc em tới đây cũng nói như thế."

Thời Yên hơi sửng sốt, thế à? Không nghĩ tới Âu Mỹ Lệ này cũng tinh mắt giống cô.

https://thuviensach.vn

Cô nhận hành lý trong tay Lục Cảnh Nhiên, chuẩn bị bắt đầu sắp xếp lại đồ đạc, Lục Cảnh Nhiên như một tôn đại Phật đứng ở trong phòng, không có chút ý muốn dịch vị trí.

Vali của Thời Yên còn bỏ quần áo, anh đứng ở chỗ này, cô có chút ngại lấy ra. Cô ngẩng đầu nhìn anh một cái, hỏi anh: "Anh còn ở đây làm cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ông nội Âu bảo chúng ta ở cùng nhau nhiều hơn, em không nghe được?"

"....." Được thôi, anh muốn ở đây thì cho anh ở. Thời Yên hạ quyết tâm, lấy hết quần áo trong vali ra, tự nhiên cũng có quần áo lót của cô.

Cái này ngược lại Lục Cảnh Nhiên ngượng ngùng, anh vội dời ánh mắt, nhìn về phía ngoài cửa sổ, còn rất mất tự nhiên ho một tiếng. Thời Yên nhìn vành tai phiếm hồng của anh, cảm thấy có chút buồn cười, vị Lục đại thiếu gia này lại ngây thơ như vậy?

Hiện tại người có tiền đơn thuần như vậy rất hiếm.

Tâm trạng cô vui sướng ngâm nga câu hát sắp xếp đồ đạc của mình, Lục Cảnh Nhiên vẫn nhìn ngoài cửa sổ, bỗng nhiên mở miệng gọi cô một tiếng: "Mỹ Lệ."

Ồ, gọi thân thiết như vậy. Thời Yên "Hử?" một tiếng, hỏi anh: "Chuyện gì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Giữa anh và Lâm Khả Khả không có gì, em đừng hiểu lầm."

Thời Yên không nghĩ tới anh sẽ chủ động nhắc tới chuyện này với mình, trong lòng thầm vui một chút, trên mặt vẫn như cũ giả bộ thận trọng: "Ồ, không có gì chị ta gọi anh là Cảnh Nhiên? Gọi thân thiết như vậy sao."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Người Âu gia đều gọi anh như vậy."

"Thế à?" Thời Yên nhướng mày, "Tôi cũng gọi anh như vậy?"

Lục Cảnh Nhiên nghe được cô nói như vậy, rốt cuộc quay đầu lại nhìn về phía cô, trong mắt còn chứa ý cười nhu hòa: "Không phải em gọi anh là đại móng heo sao?"

Thời Yên lại nghĩ tới "bàn tiệc" toàn móng heo dọa sợ, méo miệng nói với anh: "Hiện tại anh không phải đại móng heo, anh là cẩu đản."

"....." Vì sao không phải heo thì là cẩu, anh không thể có cái tên thân mật nào bình thường sao?

Thời Yên một bên thu thập đồ vật, một bên nói với anh: "Đúng rồi, về sau đám Lolita tôi sẽ tự nuôi."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, nhìn cô nói: "Mấy con khác cho em nuôi không sao, nhưng Lolita vốn dĩ chính là con tham ăn nhất, em chiều nó như vậy, còn không nuôi nó thành lợn?"

"Ai nói? Tôi còn tham ăn hơn nó, anh xem tôi đã thành lợn chưa?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Trọng điểm vẫn là phải vận động, vận động biết không?" Thời Yên ngừng việc trong tay, bày sự thật, giảng đạo lý với Lục Cảnh Nhiên, "Trong giới giảm béo có câu nói rất chí lý, ăn no mới có sức lực giảm béo, anh không cho nó ăn no, nó rất hậm hực! Nếu sợ nó ăn béo, chỉ cần gia tăng lượng vận động hợp lý cho nó là được, trước kia tôi thấy có bán cái máy chạy bộ chuyên dùng cho động vật, chúng ta cũng mua một cái cho Lolita."

Lục Cảnh Nhiên hơi mím môi, nhìn cô: "Ý của em là, trước cho nó ăn béo, rồi bắt nó giảm béo, đúng không?"

https://thuviensach.vn

"..... Cũng, cũng không thể nói như vậy, trước khi nó mập lên phải bắt nó vận động! Bóp chết ca-lo ở trong nôi!"

"..... Tùy em, nhưng về sau nuôi con, khẳng định không thể mặc em xẳng bậy."

"....." Thời Yên bị những lời này của anh sừng sờ ba giây, mới ửng đỏ mặt quát anh, "Ai muốn nuôi con với anh! Thật biết dát vàng lên mặt!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn gương mặt phiếm hồng của cô, tâm trạng rất tốt: "Âu gia từ trên xuống dưới, lại thêm Lục gia từ trên xuống dưới đều biết anh là vị hôn phu của em."

"Rõ ràng còn chưa đính hôn đâu đấy!"

"Chuyện sớm hay muộn, à, em còn phải tìm thời gian cùng anh về Lục gia, ông nội anh bọn họ cũng rất nhớ em."

"....." Sao nhiệm vụ của Âu Mỹ Lệ nặng như vậy! Cô chỉ tới vì 10 tỷ đô kia!

Lục Cảnh Nhiên nói khiến Thời Yên lo lắng sốt ruột trong chốc lát, cô thừa dịp trước khi ăn cơm tìm một cơ hội gọi riêng Âu Thế Xuyên vào một bên, thì thẩm to nhỏ với ông: "Hôm nay giám định DNA vừa có, Âu Văn Phú đã đề cập hôn sự của tôi với Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên cũng nói bảo tôi với anh ấy về Lục gia, làm sao bây giờ!"

Âu Thế Xuyên nói: "Vậy về."

Thời Yên giật giật khóe miệng, nhìn Âu Thế Xuyên nói: "Cần tôi nhắc nhở ông một chút không? Cái gọi là di sản, chính là phải sau khi Âu Văn Phú chết mới có thể có hiệu lực."

https://thuviensach.vn

Âu Thế Xuyên không để bụng nói: "Yên tâm đi, cô khẳng định sống lâu hơn ông ấy."

"....." Ý cô là thế sao! "Ý tôi là, chẳng lẽ tôi phải lấy danh nghĩa Âu Mỹ Lệ, kết hôn sinh con với Lục Cảnh Nhiên??"

Âu Thế Xuyên chớp chớp mắt: "Không công nhặt một ông chồng đẹp trai như vậy, cô kiếm lời."

"....." Ai kiếm lời còn chưa nói chính xác đâu! Cô bán nghệ không bán thân!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 86: Thiên Kim Chục Tỷ (8)

Cùng Lục Cảnh Nhiên kết hôn sinh con, Thời Yên thật ra không ngại, nhưng không thể lấy thân phận Âu Mỹ Lệ. Là nói dối sẽ có ngày bị vạch trần, đến lúc đó Lục Cảnh Nhiên khẳng định sẽ chán ghét cô, còn muốn HE với anh như thế nào.

Vừa nghĩ đến đây, cô và Âu Thế Xuyên hai người đều cảm giác được có người lại đây. Người nọ đi đến gần đó bước chân ngừng một lát, đại khái là thấy hai người bọn họ không nói cái gì, lại đi ra.

Là Lâm Khả Khả.

Cô ta tươi cười khéo léo nhìn Thời Yên, đi tới hỏi cô: "Mỹ Lệ, đang nói gì với chú út thế?"

Thời Yên nói: "Lần này ít nhiều chú út tìm được em, em mới có thể thuận lợi về Âu gia, rất cảm kích chú ấy."

Âu Thế Xuyên cười nói: "Đều là người một nhà, nói cái gì cảm kích. Khả Khả tới kêu chúng ta ăn cơm hả, đi thôi, đừng để mọi người đợi lâu."

Lâm Khả Khả kéo tay Thời Yên nói: "Đúng, cơm tối đã làm xong, chúng ta đi thôi."

Thời Yên theo chân bọn họ tới nhà ăn, ngồi xuống vị trí Âu Văn Phú để lại cho cô. Không biết có phải Âu Văn Phú cố ý an bài, Lục Cảnh Nhiên

https://thuviensach.vn

ngồi bên cạnh cô.

Ăn cơm, Âu Văn Phú gặp rất nhiều đồ ăn cho Thời Yên, nói đều món trước kia cô thích ăn, Lâm Khả Khả nhìn Thời Yên, cúi đầu chọc chọc cơm trắng trong bát mình.

Cô ta không tin Thời Mỹ Lệ chính là Âu Mỹ Lệ, dù kết quả giám định DNA là người Âu gia.

Năm đó tai nạn xe nghiêm trọng như vậy, tài xế tử vong tại chỗ, chẳng lẽ Âu Mỹ Lệ mạng lớn như vậy? Lần này Âu Văn Phú tìm cháu gái, cô ta cũng dự đoán được khẳng định có rất nhiều chó mèo muốn lợi dụng cơ hội này trà trộn vào Âu gia, cho nên cô ta nhìn chằm chằm vào đoàn đội giám định, chỉ sợ có người sẽ gian lận trên này.

Đoàn đội Âu Văn Phú mời đến, người khác muốn thu mua tạo giả vốn dĩ đã không dễ dàng, cô ta cũng không phát hiện chỗ nào không thích hợp, kết quả giám định lại là cô ta trăm triệu không nghĩ tới.

Mặc kệ Thời Mỹ Lệ này dùng thủ đoạn gì, cô ta nhất định sẽ vạch trần gương mặt thật của cô.

"Khả Khả, đừng chỉ ăn cơm, cũng ăn chút đồ ăn." Âu Văn Phú thấy Lâm Khả Khả vẫn luôn vùi đầu ăn cơm, gắp đồ ăn cô ta thích nhất bỏ vào bát cô ta. Lâm Khả Khả cười nói cảm ơn với Âu Văn Phú, lúc ngẩng đầu, vừa lúc thấy Lục Cảnh Nhiên gắp đồ ăn vào bát Thời Yên.

Âu Mỹ Lệ thích ăn cà xào tỏi, anh hiện tại còn nhớ rõ.

Lâm Khả Khả mím môi, gắp một miếng thịt kho tàu vào bát Thời Yên: "Mỹ Lệ, đây là thịt khó tàu thím Vương nấu em thích nhất, nếm thử xem."

Lục Cảnh Nhiên còn đang gắp đồ ăn cho Thời Yên ngước mắt nhìn cô ta một cái, bất động thanh sắc. Thời Yên nhìn chằm chằm một miếng thịt

https://thuviensach.vn

kho tàu lòi thêm ra trong bát mình, có chút khó khăn: "Thím Vương làm thịt kho tàu tự nhiên ngon, nhưng em không quá thích ăn đồ nhiều mỡ....."

Lục Cảnh Nhiên gắp miếng thịt kho tàu kia vào bát mình, nói với Lâm Khả Khả: "Mỹ Lệ trước kia không thích ăn thịt kho tàu, cô nhớ lầm rồi?"

Lâm Khả Khả có chút xấu hổ nhìn Thời Yên: "A, xin lỗi nhé, Mỹ Lệ, có thế là chị nhớ lầm, cái này, sườn xào chua ngọt, em thích ăn, lần này chị nhớ không lầm chứ?"

Thời Yên cười gật đầu: "Ừm!"

Cô nhận sườn xào chua ngọt Lâm Khả Khả gắp cho cô, đặt bên môi cắn một miếng. Sườn heo rất nạc, nhai rất ngon, hương hạt mè và nước đường ngọt, xác thật là hương vị cô thích.

Cô lén ngước mắt, liếc nhìn Lục Cảnh Nhiên bên cạnh. Người này thật là thú vị, chính anh rõ ràng cũng sẽ thử cô, lại không cho phép người khác thử cô.

Ăn cơm tối xong, Âu Văn Phú lại bắt đầu tạo cơ hội cho Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên, xem ra ông cụ này vì hôn sự của cháu gái, thật là rầu thúi ruột.

Âu Mỹ Lệ nuôi năm con mèo đều mang về biệt thự cao cấp Âu gia, ở phòng cách vách Thời Yên. Tòa nhà Âu gia mỗi gian phòng ngủ đều rất rộng, gần bằng diện tích một căn nhà của người bình thường, đặc biệt bố trí một phòng cho mấy con mèo, tự nhiên cũng xa hoa dị thường.

Trong phòng đặt các món đồ chơi cho mèo, mỗi con mèo cũng đều oét riêng trong căn nhà nhỏ ba tầng, thậm chí còn tạo một vườn hoa nhỏ, chuyên môn cho mèo chà đạp.....

Cho nên hoa cỏ làm sai cái gì!

https://thuviensach.vn

Thấy Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên lại đây, mấy mèo kêu meo meo đi qua, nhìn ra được chúng nó xác thật rất dính Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên nói mấy năm nay đều là anh chăm sóc mèo không phải nói dối.

Mèo quýt tương đối thích Thời Yên, Thời Yên ôm cô nàng lên vuốt lông, nó thoải mái mà nheo lại mắt, nói với Lục Cảnh Nhiên bên cạnh: "Tôi thấy ảnh chụp chúng nó trước kia ở trong phòng, Lolita trước kia dáng người đẫy đà cỡ nào, hiện tại bị anh nuôi khô quắt như vậy."

"....." Lục Cảnh Nhiên bế một con mèo Ragdoll trong tay lên, cho Thời Yên xem, "So với Trái Tim Của Biển, em còn cảm thấy Lolita khô quắt không?"

"Phì." Thời Yên nhìn con mèo Ragdoll xinh đẹp trong lòng anh, không nhịn được cười ra tiếng, "Trái Tim Của Biển?"

"Đúng vậy, em nói nó đôi mắt rất đẹp, tựa như ngọc bích, cho nên đặt cho nó cái tên Trái Tim Của Biển. Không nhớ à?"

Thời Yên nói: "Logic trực tiếp rõ ràng như vậy, xác thật rất có phong cách của tôi."

Cô buông Lolita, lại đi ôm Trái Tim Của Biển, Trái Tim Của Biển mới đầu có chút kháng cự, nhưng bị cô vuốt hai cái, tựa hồ rất thoải mái, lại nằm bò bất động. Thời Yên nhẹ nhàng đùa cằm nó, nhìn nó nói: "Nhưng mà đôi mắt nó thật sự rất đẹp, khẳng định rất biết quyến rũ mèo cái."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đã tuyệt dục, không có cơ hội."

"Oa, thật thảm."

Hai người trong phòng mèo trêu mèo một tiếng, Lục Cảnh Nhiên thấy bên ngoài đã tối, mới đứng dậy chuẩn bị rời đi. Trước khi đi, anh lại nhắc chuyện cũ với Thời Yên: "Em chừng nào rảnh tới nhà anh?"

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thời Yên "lộp bộp" một tiếng, làm bộ làm tịch mà nghĩ ngợi: "Tôi đều có thể, anh an bài đi."

Nếu trốn không được, vậy binh tới tướng chặn, nước tới đất ngăn thôi.

"Vậy anh về bàn với ông nội một chút." Lục Cảnh Nhiên nói, bỗng nhiên tới gần Thời Yên, thấp giọng nói bên tai cô, "Ngủ ngon."

Lỗ tai Thời Yên bởi vì hai chữ đơn giản của anh nhanh chóng nhiễm một tầng ửng đỏ, Lục Cảnh Nhiên nhìn lỗ tai ửng hồng của cô, vừa lòng rời đi.

Thời Yên: "....."

Người này quả nhiên vẫn là đại móng heo!

Trở về phòng, Thời Yên thoải mái dễ chịu nằm trong bồn tắm, ngâm mình tắm rửa. Tắm rửa xong, cô thoa sữa dưỡng da toàn thân lên người, trong hương hoa ngào ngạt sấy khô tóc.

Đi trở về bên giường, cô ngả người lên giường lớn, lăn vài vòng.

Tựa như đang nằm mơ, cô lại thuận lợi trà trộn vào Âu gia, cô cầm lấy súng đồ chơi phun tiền cạnh gối, bóp cò súng, một tờ đô la tiếp một tờ phun ra, như trò Thiên nữ tán hoa khi còn nhỏ, nháy mắt bao phủ cô trong biển tiền.

Tuy rằng là giả, nhưng nhìn vẫn rất kích thích.

Thời Yên "ha ha ha" mà nở nụ cười, Saudi Arabia có câu ngạn ngữ, chỉ có bạn thật sự yêu tiền, tiền mới có thể thật sự đến bên cạnh bạn.

Một trăm triệu đô la, Thời Yên nằm mơ cũng thấy sướng.

https://thuviensach.vn

Sáng ngày hôm sau thức dậy, Thời Yên xoa xoa mái tóc bù xù của mình, bò từ đống tiền ra. Tối hôm qua tự mãn một chút, buổi sáng tỉnh lại đầu óc cũng thanh tỉnh rất nhiều.

Đạt được một trăm triệu từ lời hứa của Âu Thế Xuyên, cùng qua ải nhiệm vụ yêu đương HE với Lục Cảnh Nhiên có vẻ là hai nhiệm vụ mâu thuẫn nhau. Chẳng lẽ cô cần phải lựa chọn một trăm triệu hoặc Lục Cảnh Nhiên sao?

Quá tàn nhẫn rồi.

Cô ngậm bàn chải đánh răng hãy còn buồn rầu, hy vọng có thể nghĩ ra một biện pháp chiết trung. Rửa mặt xong, cô thay quần áo xuống nhà ăn sáng.

Cô dậy trễ, người Âu gia cơ hồ đều đến công ty làm, chỉ có Âu Văn Phú và Lâm Khả Khả chăm sóc ông còn ở lại đại trạch Âu gia. Từ trên tầng đi xuống, Thời Yên thấy Âu Văn Phú và Lâm Khả Khả ngồi ở phòng khách, có chút ngượng ngùng gãi đầu: "Ông nội, cháu dậy muộn."

Âu Văn Phú cười nói: "Không sao, dù sao hiện tại cháu cũng không cần đi công ty, nghỉ ngơi đi đã."

Thời Yên cười làm lành hai tiếng, liền thấy Cung Kiệt từ bên cạnh đi lên, nói với cô: "Mỹ Lệ tiểu thư, giờ cô dùng bữa sáng sao?"

Thời Yên gật đầu, nói: "Ừ, có đồ ăn không?"

Cung Kiệt cười nói: "Tự nhiên là có."

Anh ta mời Thời Yên tới nhà ăn ngồi xuống, bưng bữa sáng tới cho cô, còn có một phần pudding anh ta tự mình làm. Thời Yên thấy pudding, đôi mắt sáng lên.

https://thuviensach.vn

Âu Mỹ Lệ đã từng khen trong nhật ký, pudding Cung Kiệt làm trên trời mới có dưới mặt đất thì không, hiện tại cô rốt cuộc cũng có cơ hội ăn một miếng!

Cô không hề động cái khác, mà cầm lấy cái thìa nếm pudding Cung Kiệt làm cho cô, sau khi vào miệng thơm ngọt và trơn mềm, khiến cô không nhịn được cảm thán ra tiếng: "Pudding anh A Kiệt làm quả nhiên rất ngon!"

Ánh mắt Cung Kiệt lóe lóe, rất nhanh giấu cảm xúc dưới đáy mắt mình. Thật sự rất giống Mỹ Lệ tiểu thư, thật là Mỹ Lệ tiểu thư đã trở lại sao?

Nhưng cô ấy, vì sao còn phải trở về?

Anh ta cúi đầu nói "dùng từ từ" với Thời Yên rồi rời đi làm việc của mình, Lâm Khả Khả đi đến nhà ăn, ngồi xuống đối diện Thời Yên.

Thời Yên nhìn cô ta, trong lòng có chút dự cảm không tốt, nhưng trên mặt vẫn cười gọi cô ta một tiếng: "Chị Khả Khả, chị cũng muốn ăn pudding sao?"

Lâm Khả Khả lắc lắc đầu, cười nói với cô: "Mỹ Lệ, chị và ông nội thương lượng một chút, cảm thấy chúng ta cần phải cảm ơn gia đình năm đó cứu em, em cảm thấy sao?"

Thời Yên không tiếng động nhìn cô ta, Lâm Khả Khả này có địch ý với cô, đây không phải ảo giác của cô.

Cô buông cái thìa trong tay, cười nói với Lâm Khả Khả: "Được ạ, em gọi điện thoại bảo bọn họ tới đây."

Lâm Khả Khả đè lại tay cô, ngăn cản cô: "Chị và ông nội cho rằng, vẫn là chúng ta tự mình tới cảm ơn bọn họ càng có thành ý hơn. Bọn họ

https://thuviensach.vn

đang ở đâu? Hôm nay chúng ta có thể khởi hành."

Thời Yên biết, Lâm Khả Khả không phải muốn cảm ơn người cứu cô, mà là muốn bắt đuôi cáo của cô. Cô không biết Lâm Khả Khả vì sao hoài nghi cô, báo cáo giám định DNA kia như tờ giấy bỏ đi.

Thời Yên nói: "Bọn họ ở một thị trần hơi xa, em sợ thân thể ông nội không chịu nổi xóc nảy, vẫn là gọi điện thoại bảo bọn họ tới đây đi."

Lâm Khả Khả cười nói: "Không sao, Âu gia có máy bay riêng, chúng ta trực tiếp ngồi máy bay qua, đoàn đội chữa bệnh của ông nội cũng sẽ đi theo." Nói rồi, cô ta như sợ thái độ của mình quá cương ngạnh, hòa hoãn ngữ khí nói với Thời Yên: "Chủ yếu là ông nội muốn đi xem nơi em sống 5 năm."

Cũng không biết rốt cuộc là ai muốn đi xem, ha ha.

Nhưng Thời Mỹ Lệ cô là ai? Là người sắm vai chuyên nghiệp. Tất cả các tình huống sau khi vào Âu gia có thể sẽ gặp phải, cô đều đã chuẩn bị tốt từ trước.

Muốn đi gặp người cứu cô, cô đã sớm đoán được.

Thời Yên cầm lại tay Lâm Khả Khả, cười nói với cô ta: "Vậy được."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 87: Thiên Kim Chục Tỷ (9)

Trước khi tới du thuyền của Âu Văn Phú, Thời Yên đã tìm sẵn đồng nghiệp giả làm ân nhân cứu mạng cô.

Lâm Khả Khả sợ cô gian lận trước, nói hôm nay lạp tức lên đường đi gặp bọn họ, Thời Yên ở trong lòng cười lạnh một tiếng, đáp: "Em gọi điện thoại qua đó, bảo bọn họ ở nhà chờ chúng ta."

Âu Văn Phú nói: "Ừ, đi đi, đột nhiên tới thăm không quá hợp lễ nghĩa." Ông nói, lại bảo Cung Kiệt đi chuẩn bị một phần quà tặng, coi như là quà gặp mặt.

Lúc Thời Yên đứng ở một bên gọi điện thoại, Lâm Khả Khả vẫn luôn quan sát cô, Thời Yên không nói điện thoại bảo lâu thì trở về nói với bọn họ: "Ông nội, may mà cháu gọi điện thoại trước, bọn họ chuyển nhà rồi, căn phòng trước nằm trong diện phá bỏ và di dời."

Lâm Khả Khả nhíu mày khó có thể thấy, nhưng cũng không tiện nói cái gì, Âu Văn Phú ngược lại có chút tiếc nuối, ông vốn đang muốn nhìn một chút, năm năm nay cháu gái sống ở đâu: "Phá bỏ và di dời cũng không có biện pháp, bọn họ nói địa chỉ mới cho cháu không?"

"Dạ, có ạ, chúng ta có thể tới bất cứ lúc nào."

Cung Kiệt chuẩn bị quà xong, Âu Văn Phú dẫn theo một nhóm người lớn xuất phát. Âu Văn Phú vốn dĩ là người có tiền nổi tiếng trong nước, đi

https://thuviensach.vn

chỗ nào đều mang theo vệ sĩ, hiện tại bởi vì thân thể không tốt lắm, còn phải mang theo đoàn đội chữa bệnh, ra ngoài xác thật không tiện lắm.

May mắn Âu gia có máy bay riêng, nếu không mênh mông cuồn cuộn đi ra ngoài như vậy, còn không biết khiến cho bao nhiêu người vây xem.

Thời Yên và Lâm Khả Khả một trái một phải đỡ ông, sau khi đi lên máy bay, nói với ông một chút chuyện vui 5 năm nay, chọc ông cụ cười không ngừng. Thật đúng là khỏi nói, sau khi Thời Yên tới Âu gia, tinh thần Âu Văn Phú xác thật tốt hơn trước rất nhiều, thân thể cũng có vẻ cứng rắn hơn.

Sau khi tới đích, lại có ô tô tới đón bọn họ, Thời Yên nói địa chỉ cho tài xế, đoàn xe đi ra ngoài. Dù Âu Văn Phú đã rất khiêm tốn, nhưng sau khi tới tiểu khu vẫn dẫn tới không ít người qua đường vây xem.

Thời Yên có chút oán giận nói: "Cháu đã bảo để bọn họ tới Âu gia rồi, ông nội ra ngoài quá bắt mắt."

Lâm Khả Khả biết cô đang nói mình, trong lòng tự nhiên không thoải mái, nhưng cũng không thể biểu hiện ra ngoài, cô ta cười với Thời Yên, giọng mang xin lỗi nói: "Mỹ Lệ, là chị suy xét không chu toàn."

Âu Văn Phú lên tiếng hoà giải: "Cũng không thể trách Khả Khả, bọn họ dù sao cũng là ân nhân cứu mạng Mỹ Lệ, chúng ta vẫn tự mình tới mới có vẻ có thành ý."

Thời Yên nhìn Lâm Khả Khả một cái, không nói cái gì nữa, đỡ Âu Văn Phú đi vào. Hai vị đồng nghiệp cô tìm tới đã chờ ở trong nhà, nghe thấy tiếng bước chân lập tức chạy tới mở cửa: "Ai nha, Mỹ Lệ à, đây, vị này là Âu lão tiên sinh đúng không? Mau mời vào mau mời vào."

Vì không khiến người khác chú ý, Âu Văn Phú chỉ dẫn theo hai vệ sĩ và một y tá đi tới, thêm Lâm Khả Khả và Thời Mỹ Lệ, tổng cộng sáu

https://thuviensach.vn

người, đi vào phòng khách lập tức nhét đầy căn phòng nhỏ.

"Ngại quá, chỗ chúng tôi nhỏ quá." Người phụ nữ mời Âu Văn Phú ngồi xuống, cười hòa ái dễ gần, "Ngài nói ngài sao còn tự mình tới đây, muốn gặp chúng tôi, bảo Mỹ Lệ gọi điện thoại, chúng tôi sẽ đi qua."

Âu Văn Phú nói: "Mọi người cứu Mỹ Lệ, tôi tự mình đi một chuyến tính là gì. Mọi người đừng đứng, cũng ngồi xuống đi."

Hai người nhìn nhau, sau đó ngượng ngùng ngồi xuống. Âu Văn Phú trò chuyện Thời Yên với bọn họ, Lâm Khả Khả đứng ở một bên, một bên đánh giá nhà ở, một bên quan sát bọn họ.

Hai đồng nghiệp Thời Yên tìm tới đều là tay già đời, bọn họ đã chuẩn bị tốt mọi thứ, sẽ không lộ ra sơ hở gì trước mặt Lâm Khả Khả.

Âu Văn Phú trò chuyện với bọn họ rất vui sướng, suy xét đến thân thể ông, nửa tiếng sau y tá nhẹ giọng nhắc nhở ông. Âu Văn Phú tặng quà đã chuẩn bị trước đó cho bọn họ, lại cho bọn họ một cái thẻ: "Cái này cũng mong mọi người nhận lấy, là một chút tấm lòng nho nhỏ của tôi, lại lần nữa cảm ơn mọi người đã cứu Mỹ Lệ."

Thời Yên thấy Âu Văn Phú cho bọn họ thẻ thì không bình tĩnh. Phí dịch vụ của hai người họ, Âu Thế Xuyên sớm đã cho! Hiện tại Âu Văn Phú lại cho, không phải làm một phần lấy hai phần tiền công sao!

Hơn nữa "tấm lòng nho nhỏ" của Âu Văn Phú tuyệt không phải tấm lòng nho nhỏ.

Người phụ nữ tự nhiên cũng biết, Âu Văn Phú vừa ra tay, số tiền kia không phải là số lượng nhỏ, đôi mắt lập tức sáng lên. Thời Yên thấy bà ta tính toán duỗi tay nhận, vội ấn thẻ lại bàn: "Ông nội, sao ông lại lấy tiền vũ nhục người ta, lúc bọn họ cứu cháu cũng không biết cháu là Âu Mỹ Lệ, người ta cũng không phải là hướng về phía tiền của cháu mới cứu cháu."

https://thuviensach.vn

Người phụ nữ: "....."

Này thật đúng là coi mình thành người Âu gia, tiếc tiền thay Âu gia rồi.

Bà ta cười với Thời Yên, mở miệng nói: "Mỹ Lệ, sao con có thể nói ông nội con như vậy chứ, ông cũng chỉ là muốn cảm ơn chúng ta, chúng ta hiểu, ông không phải muốn lấy tiền vũ nhục chúng ta."

"....." Ha ha ha ha, Thời Yên ngoài cười nhưng trong không cười mà nhìn chằm chằm bà ta.

Âu Văn Phú cầm lấy thẻ, lại nhét vào trong tay người phụ nữ: "Hai người chiếu cố Mỹ Lệ nhiều năm như vậy, đây là hai người nên nhận, không cần có gánh nặng trong lòng."

"Vậy..... Chúng tôi từ chối nữa có vẻ chúng tôi làm kiêu, tấm lòng của Âu lão tiên sinh chúng tôi xin nhận lấy." Người phụ nữ cầm thẻ đút vào trong túi mình.

Thời Yên: "....."

Tiền kiếm được quá dễ dàng rồi! Cô liều sống liều chết, còn một đồng còn chưa tới tay đâu!

Đưa tấm lòng xong, Âu Văn Phú liền đứng dậy cáo từ, hai người tiễn bọn họ xuống nhà mới quay trở về phòng.

Lâm Khả Khả lên xe, xuyên qua cửa sổ xe lại nhìn bọn họ một cái.

Lời nói của hai người kia hôm nay ngược lại đều có thể tự bào chữa, nhưng chỉ cần Thời Mỹ Lệ là giả thì nhất định có thể tìm được cửa đột phá từ trên người họ. Mặc kệ là hàng xóm xung quanh, nơi ở trước, hay bệnh

https://thuviensach.vn

viện mà Thời Mỹ Lệ tiếp nhận trị liệu, luôn có địa phương sẽ bị cô ta tra ra sơ hở.

Thời Yên thấy ánh mắt của cô ta là biết coi ta còn chưa chết tâm. Lâm Khả Khả hoàn toàn là nhân tố nằm ngoài kế hoạch của cô, cô thật sự nghĩ không rõ, vì sao cô ta phải cắn cô không nhả như vậy.

Trở lại Âu gia, Thời Yên và Âu Văn Phú cùng nhau ăn cơm, lại nghịch mèo một lát rồi khoá mình trong phòng, bắt đầu gửi tin nhắn với hai vị đồng nghiệp hôm nay, muốn bọn họ nhổ tiền của Âu Văn Phú ra.

Nhưng tiền đã vào túi người ta, còn muốn người ta nhổ ra chính là một việc khó. Thời Yên giằng co hai mươi phút với bọn họ, hai người phân tích sâu rộng cặn kẽ bọn họ có bao nhiêu vất vả, lấy tiền này có bao nhiêu hợp lý, tóm lại chính là, đừng nghĩ bắt cho bọn giao tiền ra.

Thời Yên giật khóe miệng, cũng không có cách nào làm gì bọn họ. Đang muốn ném điện thoại sang một bên, trên màn hình lại hiện thị một tin nhắn mới. Lần này là Lục Cảnh Nhiên.

Avatar của Lục Cảnh Nhiên chính là Lolita, avatar của Thời Yên cũng là Lolita, nhìn qua rất giống avatar đôi.

Lục Cảnh Nhiên: Ngày mai có thời gian không? Ông nội hẹn em ngày mai đến nhà ăn cơm.

Thời Yên: "....."

Ngày mai, không để cô thở một hơi mà.

Mỹ Lệ: Tôi muốn nói với ông nội đã

Lục Cảnh Nhiên: Anh vừa mới hỏi qua ông, ông nói có thể

Mỹ Lệ:..... Ồ ☺

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, đã gửi tin nhắn thoại qua: "Anh nghe ông nội Âu nói, hôm nay mọi người đi gặp ân nhân cứu mạng?"

Tiếng Lục Cảnh Nhiên rất êm tai, nói chuyện cũng đầy nhịp điệu, như một đoạn giai điệu ưu nhã êm tai. Thời Yên phát tin nhắn này của anh hai lần, mới đáp: "Ừ."

Cô nói xong, cô lại bổ sung: "Trước kia, quan hệ của tôi và chị Khả Khả không tốt sao?"

Lục Cảnh Nhiên rất nhanh đáp: "Vì sao nói như vậy?"

Thời Yên nói: "Tôi cảm thấy, chị ấy không quá thích tôi."

Trong lòng Lục Cảnh Nhiên có cái nhìn với Lâm Khả Khả, nhưng cô ta là con gái nuôi Âu gia, sống ở Âu gia nhiều năm như vậy, anh cũng không muốn tùy tiện phỏng đoán cô ta: "Có thể là hai người lâu lắm không gặp, còn có chút không quen. Tựa như chúng ta vậy."

Thời Yên bĩu môi, trả lời anh: "Tôi cảm thấy anh chẳng có gì là không quen."

Lục Cảnh Nhiên cười hai tiếng, mới nói: "Nếu còn giống như trước, anh đã sớm hôn em."

Thời Yên: "....."

Người này sao lại không biết xấu hổ như vậy. 😊

Thấy Thời Yên không nói lời nào, Lục Cảnh Nhiên lại gửi một cái nữa: "Sáng mai anh đến Âu gia đón em."

Thời Yên: "Chẳng lẽ anh không phải làm việc sao?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên: "Nhận chỉ thị của Âu gia và Lục gia, hiện tại công việc chủ yếu của anh là phát triển tình cảm với em."

Thời Yên: "....."

Vì thế sáng sớm ngày hôm sau, Thời Yên bò dậy, rửa mặt trang điểm, chuẩn bị đi phát triển tình cảm với Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên tới rất sớm, Thời Yên hoài nghi anh cố ý tới đây để ăn chực cơm sáng.

Bữa sáng hôm nay vẫn có pudding Cung Kiệt chuẩn bị cho Thời Yên, Lục Cảnh Nhiên cầm thìa nếm thử một miếng, khích lệ: "Tay nghề Cung Kiệt lại tiến bộ."

Loại đồ ăn ngọt này vốn dĩ mỗi một cái đã ít rồi, Thời Yên thấy một miếng pudding nho nhỏ của mình còn bị Lục Cảnh Nhiên ăn đi một thìa, trái tim đều co rút đau đớn: "Sao anh có thể tuỳ tiện ăn pudding của tôi!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, vô tội chớp chớp mắt: "Bởi vì chỉ có trước bàn em có pudding."

Âu Văn Phú nhìn bọn họ, ở một bên cười nói: "Người trẻ tuổi chính là tinh lực tốt, sáng sớm đã liếc mắt đưa tình rồi."

Thời Yên: "....."

Ông nội Âu có phải ông có hiểu lầm gì với liếc mắt đưa tình rồi không!

Lục Cảnh Nhiên thấy mặt cô sắp nhăn thành bánh bao, muốn trấn an như Lolita, vuốt tóc cô: "Được rồi, buổi chiều mua một cái cho em, Đường tâm mật ý em thích nhất."

A, Đường tâm mật ý, Thời Yên đã hiểu, lại là quảng cáo chèn vào!

https://thuviensach.vn

Có điều bánh kem Đường tâm mật ý cô xác thật rất thích, cô vươn tay, xoè hai đầu ngón tay: "Tôi muốn hai cái."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Quả nhiên tham ăn.

Lâm Khả Khả thấy động tác cưng chiều cực kỳ tự nhiên của Lục Cảnh Nhiên, khóe miệng dần dần mím lại. Vì sao? Vì sao nhiều năm như vậy anh vẫn không nhìn thấy cô ta?

Cung Kiệt đi đến bên cạnh cô ta, khom lưng hỏi cô ta: "Khả Khả tiểu thư, cần tôi chuẩn thị một phần bánh ngọt cho cô không?"

Lâm Khả Khả ngẩng đầu nhìn anh ta một cái, cười nói: "Không cần, Mỹ Lệ thích ăn, đều cho em ấy đi."

Cung Kiệt không nói cái gì nữa, khom người lui xuống. Thời Yên ăn hết đĩa pudding, lau khóe miệng nói với Âu Văn Phú: "Ông nội, con và anh Cảnh Nhiên đi thăm ông nội Lục đây ạ."

Âu Văn Phú tự nhiên ước gì cô mau đi: "Ừ, chơi vui vẻ, không cần về quá sớm."

Thời Yên: "....."

Nào có người lớn như vậy!

Lục Cảnh Nhiên đỡ Thời Yên dậy, cũng cùng chào Âu Văn Phú: "Chúng cháu đi đây, ông nội Âu."

"Ừ." Âu Văn Phú lên tiếng, dặn dò Thời Yên, "Ông nội Lục của cháu mắc cao huyết áp, cháu chơi mạt chược với ông ấy, vui là được, đừng có thắng ông ấy mãi."

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Cho nên hôm nay, cô hẹn đi đánh bài sao?

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 88: Thiên Kim Chục Tỷ (10)

Lục gia và Âu gia cách nhau không xa, trước khi Âu Văn Phú mắc bệnh, hai ông cụ còn thường thường thích thăm nhà nhau, hẹn câu cá uống trà gì đó. Lần này tới Lục gia, Âu Văn Phú cũng chuẩn bị quà cho Thời Yên, bảo cô mang tặng ông nội Lục Cảnh Nhiên.

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên ngồi trên xe, có chút không xác định hỏi anh: "Tôi thật sự thường xuyên thắng ông nội Lục tiền?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, khẽ cười nói: "Sao thế, thắng tiền thì chối?"

"Ờ....." Thời Yên mím môi, "Chuyện trước kia tôi cũng không nhớ hết."

Nói tóm lại, nhật ký của Âu Mỹ Lệ không viết, Âu Thế Xuyên lại không nói với cô, cô đều không "nhớ rõ".

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng: "Thật đúng là biết chọn chỉ nhớ kỹ thứ có lợi với mình."

Thời Yên: "....."

Trên đường, Lục Cảnh Nhiên nói chiến tích của cô và ông nội anh một chút. Kỳ thật kỹ thuật đánh bài của Lục lão gia tử cũng không cao siêu bảo nhiêu, chẳng qua người ngồi chơi bài với ông, nếu không có việc muốn nhờ ông thì là tiểu bối trong nhà, không một người dám thắng ông.

https://thuviensach.vn

Vừa mới bắt đầu ông vẫn rất thanh tỉnh, nhưng bị tâng lâu như vậy, khó tránh khỏi sẽ có chút tự mãn, cho nên sau đó lại gặp Âu Mỹ Lệ không tim không phổi, Lục lão gia tử hoàn toàn trợn tròn mắt.

Lúc còn trẻ ở trên chiến trường oai phong một cõi, lúc về già ở bài trên bàn oai phong một cõi, ông lại bại trong tay cô gái trẻ?

Đám tiểu bối Lục gia thấy Lục lão gia tử ăn mệt, trong lòng còn vụng trộm vui sướng, nghĩ thầm cuộc sống cuối cùng cũng xuống tay với ông.

Sau đó lúc ông nội Lục Cảnh Nhiên và Âu Văn Phú câu cá, từng oán giận chuyện này, chỉ trích bạn học Âu Mỹ Lệ còn nhỏ, không chuyên tâm đọc sách, lại giỏi chơi mạt chược như vậy, thật sự là quá không nên.

Thời Yên nghe đến đó, không nhịn được được cười lên tiếng: "Ông nội Lục không thắng được tôi thì nói xấu tôi trước mặt ông nội."

Lục Cảnh Nhiên cười, nói: "Tóm lại hôm nay em nhường ông một chút, miễn cho ống lại đi báo cáo em."

"À."

Thời Yên đáp ứng sảng khoái, nhưng chân chính ngồi ở trên bàn, cô rất nhanh không khống chế được chính cô.

Khác với Lục lão gia tử, kỹ thuật đánh bài của cô rất tốt, cô cũng mấy năm nay mới giải khóa năng khiếu này.

Trước đây cô chưa từng đánh mạt chược, không biết bản thân đánh giỏi như vậy, sau đó có một lần nhận một đơn của quán mạt chược, liền thuận lý thành chương đi học một phen, không nghĩ tới bỗng nhiên đả thông hai mạch Nhâm Đốc, ở trên bàn bài đại sát tứ phương.

Thiếu chút nữa đánh tới quán quân cả nước.

https://thuviensach.vn

Nghĩ thân phận của cô cần khiên tốn, sau khi tiến vào top 18 thì cô tự mình rút lui.

Nhìn ra được ông nội Lục vì thắng cô, cũng dốc lòng tu luyện kỹ thật đánh bài, nhưng hàng năm bị người chung quanh nhường, cũng không thể chân chính rèn luyện năng lực của ông. Lục lão gia tử đánh ra một quân bài, Thời Yên đẩy bài đến trước mặt mình: "Ù!"

Lục lão gia tử: "....."

"Khụ khụ." Lục Cảnh Nhiên ngồi bên cạnh Thời Yên quan sát ho khan hai tiếng, cúi người thấp giọng nói bên tai cô, "Đủ rồi."

Thời Yên lúc này mới hồi phục tinh thần, ngượng ngùng cười với Lục lão gia tử: "Xin lỗi ông nội Lục, vừa không cẩn thận thì ù bài."

Lục lão gia tử: "....."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Nếu không chúng ta đi chơi trò khác đi, hôm nay Quyển Quyển mua trò chơi mới, không bằng chúng ta chơi game với nó một lát."

Quyển Quyển trong miệng Lục Cảnh Nhiên là con trai chị cả anh, Lục Nguyên, năm nay đã học tiểu học. Lục lão gia tử vừa nghe đề nghị của anh, liền giơ tay tán thành: "Đúng đúng, chúng ta cũng đánh lâu rồi, nghỉ ngơi một chút."

Chắt ngoại Lục Nguyên này ngày thường ông không thiếu mắng cậu, bởi vì cậu thích chơi game. Nhưng cậu chơi game rất giỏi, mỗi ngày ồn ào lớn lên muốn vào đội quốc gia, thi đấu, vì nước làm vẻ vang.

Lục lão gia tử thật sự từ chỗ cậu lần đầu biết, chơi game cũng có thể vì nước làm vẻ vang, ông hỏi thư ký một chút, hiện tại thật sự có chuyện này.

https://thuviensach.vn

Từ đó về sau, tuy rằng ông vẫn nói cậu, nhưng không nói nhiều như trước kia.

Lúc này, càng lôi nó ra làm cọng rơm cứu mạng -- Mỹ Lệ quét hết uy phòng của ông trên bàn bài, ông để chắt ngoại kiếm hết mặt mũi trong game trở về!

Âu Mỹ Lệ am hiểu chơi mạt chược, lại không biết chơi game, đặc biệt là Lục Nguyên chơi còn là trò chơi có tay cầm, rất khảo nghiệm thao tác. Thời Yên cũng là như thế, cô mới chơi một ván với Lục Nguyên, Lục Nguyên đã bắt đầu ghét bỏ cô: "Sao chị đã chết rồi! Lần sau chị có thể sống quá mười phút không!"

Thời Yên: "....."

Thêm một ván nữa, Thời Yên thao tác nhân vật vẫn có vẻ hơi vụng về, Lục Nguyên tiếp tục ghét bỏ cô: "Bọn họ chém tới vì sao chị không né! Chị chạy sang bên kia, xem bản đồ kìa!"

"....." Thật muốn lấy tay cầm đập vào trán nó.

Sau khi Thời Yên lại một lần bị chém chết, Lục Nguyên không chơi nữa: "Cháu không chơi với chị ấy nữa, chị ấy chơi kém quá, cháu muốn chơi với cậu út!"

Thời Yên ở bên cạnh ném cho cậu một cái xem thường, xem cậu là học sinh tiểu học, không so đo với cậu. Lục Cảnh Nhiên đi lên, lấy tay cầm chơi game trong tay Lục Nguyên, nói: "Ồ, vậy cậu chơi với cô ấy."

Lục Nguyên ngây người một chút: "Không phải, là cháu muốn chơi với cậu út!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nhưng cậu út không muốn chơi với cháu."

https://thuviensach.vn

Lục Nguyên: "....."

Cậu nhìn ra được, cậu út trọng sắc kinh bạn.

Lục Cảnh Nhiên nhận vị trí của Lục Nguyên, lại đánh một ván tiếp, nói với Thời Yên: "Em đi theo phía sau anh là được, đừng đi lên đấu tranh anh dũng."

"Ồ, được!" Bị một học sinh tiểu học ghét bỏ lâu như vậy, lòng hiếu thắng của Thời Yên của nổi lên, cô mà không được tiếp, cô còn không qua được trò chơi này.

Không biết là bởi vì kỹ thuật của Lục Cảnh Nhiên giỏi hơn Lục Nguyên hay bởi vì Thời Yên hấp thụ kinh nghiệm mấy lần thất bại trước, tóm lại một ván này cô đánh thuận rất nhiều, đã vượt qua số ải mà Lục Nguyên sáng lập trước đó.

Lục Nguyên cũng ôm khoai tay chiên, ngồi ở bên cạnh, không chớp mắt nhìn chằm chằm màn hình trò chơi. Tinh thần Thời Yên tập trung cao độ, thao tác thuần thục hơn trước rất nhiều, nhưng càng cửa ải càng về sau độ khó càng cao, boss cũng càng khó dây, Lục Cảnh Nhiên cứu cô vài lần, cuối cùng cô vẫn bị một đại chiêu của boss đánh chết.

Tim Thời Yên lập tức trầm xuống, thua ở chỗ này, cô sẽ bị Lục Nguyên cười nhạo một trận cả năm!

Như phát hiện tâm tư của cô, Lục Cảnh Nhiên bên cạnh mở miệng nói: "Ổn định, chúng ta có thể thắng."

Thời Yên: "....."

Sau khi Thời Yên hy sinh, Lục Cảnh Nhiên không cần phân thần chiếu cố cô, giống như ngược lại đánh càng thuận hơn, cái này làm cho Thời Yên trong lòng có chút hụt hẫng, nhưng nhìn số ải vượt qua không ngừng tăng

https://thuviensach.vn

lên, lập tức sắp qua hết các ải rồi, tâm trạng Thời Yên vừa kích động vừa khẩn trương.

"Ổn định, tôi quạt gió giúp anh!" Thấy Lục Cảnh Nhiên bởi vì quá vào cuộc, trên trán chảy ra một tầng mồ hôi mỏng, Thời Yên lập tức lấy cây quạt nhỏ phẩy phẩy cho anh. Xong rồi, cô lại bóc một túi khoai tây chiên của Lục Nguyên, cầm một miếng đưa đến trước miệng Lục Cảnh Nhiên: "Vị cà chua anh thích ăn nhất!"

Lục Cảnh Nhiên há mồm, cắn khoai tây chiên cô đút tới. Anh ngậm khoai tây chiên ở trong miệng, lại không ăn, hiện tại chính là thời khắc mấu chốt quyết chiến với BOSS, anh không muốn phân tâm.

Dưới cái nhìn chăm chú sáng ngời của ba người, nhân vật Lục Cảnh Nhiên thao tác rốt cuộc cho BOSS một kích cuối cùng, hết sạch thanh máu của nó. BOSS ngã xuống đất, trên màn hình xuất hiện hình động chiến thắng, Lục Cảnh Nhiên lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, ăn khoai tây chiên.

"Oa, chúng ta thắng!!" Thời Yên vui sướng kêu lên, ôm chặt Lục Cảnh Nhiên bên cạnh. Lục Nguyên cắn một tiếng, mắt trợn trắng với cô: "Chị hưng phấn cái gì, đều là chú út em một mình vượt qua!"

Thời Yên nói: "Ai bảo anh ấy là đồng đội của chị, em hâm mộ không được!"

Lục Nguyên: "....."

A, người lớn!

Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên ôm mình, cong môi cười: "Em còn nhớ rõ anh thích ăn khoai tây chiên vị cà chua?"

https://thuviensach.vn

Hơi thở của anh trực tiếp dừng trên cổ Thời Yên, Thời Yên quay đầu lại, thấy hai người gần như thế, mới ý thức được hành động hiện tại của cô mập mờ bảo nhiêu.

Cô vội buông Lục Cảnh Nhiên ra, ngồi xuống một bên: "Ai nhớ anh thích ăn cái gì, tôi thuận miệng nói mà thôi."

Lục Cảnh Nhiên cười không lên tiếng, trong lòng Thời Yên lại bởi vì những lời này của Lục Cảnh Nhiên mà rối loạn. Chưa từng có ai nói với cô Lục Cảnh Nhiên thích ăn khoai tây chiên vị cà chua, vì sao cô lại buột miệng thốt ra một câu như vậy?

Mẹ Lục Nguyên đi tới, thu hồi hết khoai tây chiên trong tay bọn họ: "Sắp ăn cơm rồi, đừng ăn đồ ăn vặt."

Thời Yên nhìn thời gian, mới phát giác bất tri bất giác đã qua lâu như vậy, đã sắp đến giờ ăn tối.

Lục Nguyên ngồi lên sô pha, nói Thời Yên chơi game ngốc như thế nào, cậu út lại anh minh thần võ như thế nào, dựa sức của một mình ngăn cơn sóng dữ với Lục lão gia tử. Thời Yên ở bên cạnh hừ lạnh một tiếng, Lục Cảnh Nhiên cầm cái kẹo cho cô, còn bóc vỏ cho cô: "Cũng không phải dựa vào sức một mình cậu, Mỹ Lệ vẫn có tác dụng mấu chốt."

Lục Nguyên không tin: "Hả? Chị ấy có tác dụng gì, cổ vũ cậu cố lên sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Bởi vì đồng đội là cô ấy, cậu mới ra sức như vậy, nếu đồng đội là cháu, thua thì thua đi."

Lục Nguyên: "....."

Từ sau khi chị Mỹ Lệ trở về, cậu út của cậu liền thay đổi!

https://thuviensach.vn

Mẹ Lục Nguyên sờ đầu cậu, cười nói với Thời Yên: "Em đừng chấp nhặt Quyển Quyển, nó sùng bái cậu út nó nhất."

Thời Yên mỉm cười nói: "Không đâu ạ."

Mẹ Lục Nguyên nói: "Thời gian qua thật nhanh, nhoáng cái Quyển Quyển đã lớn như vậy. Em và Cảnh Nhiên cũng không sai biệt lắm nên kết hôn rồi? Cảnh Nhiên đợi em 5 năm, đừng để nó lại tiếp tục chờ."

Thời Yên: "....."

Mặc kệ là ở Âu gia hay là Lục gia, đều trốn không thoát vận mệnh bị thúc giục kết hôn.

Lục lão gia tử cũng nói: "Đúng vậy, chuyện này ông phải bàn bạc với ông cụ Âu, chuyện kết hôn của hai đứa nhất định phải làm thật tốt."

Lục lão gia tử thuộc phái hành động, nghĩ đến đây lập tức đi gọi điện thoại cho Âu Văn Phú. Hai ông cụ trò chuyện gần nửa tiếng mới ngừng. Lâm Khả Khả rót nước ấm cho Âu Văn Phú, đi lên đi đưa cho ông: "Ông nội, ông và ông nội Lục nói cái gì vậy ạ, hiếm khi thấy hai người nói chuyện lâu như vậy."

Âu Văn Phú nhận cốc nước nước, đầy mặt tươi cười nói: "Còn có thể nói cái gì, đương nhiên là chuyện kết hôn của Mỹ Lệ và Cảnh Nhiên, Lục lão đầu còn gấp hơn ông!"

Ánh mắt Lâm Khả Khả trầm trầm, ngồi xuống bên cạnh Âu Văn Phú: "Ông à, cháu cảm thấy chuyện này vẫn không thể nóng vội, Mỹ Lệ lúc này mới vừa trở về, khẳng định còn cần thời gian thích ứng một chút."

Âu Văn Phú nói: "Ông cũng lo lắng vấn đề này, cho nên bàn bạc với Lục lão đầu một chút, chúng ta chuẩn bị để nó và Cảnh Nhiên đi ra ngoài

https://thuviensach.vn

nghỉ phép, chỉ có hai đứa nó. Chờ bọn nó nghỉ phép trở về, tình cảm khẳng định sẽ tiến bộ vượt bậc."

Mấy lãng mạn của người trẻ tuổi, ông già bọn họ vẫn hiểu một ít, ai không từng có tuổi trẻ?

"Khả Khả, cháu nói bọn nó đi đâu thì tốt? Mùa hè hay là đi biển nhỉ....." Âu Văn Phú nhắc mãi, gọi thư ký tới, bảo anh ta đi thu thập tư liệu.

Lâm Khả Khả khẽ mím môi, siết chặt nắm tay. Không được, cô ta không thể để Thời Mỹ Lệ và Lục Cảnh Nhiên đi nghỉ phép.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 89: Thiên Kim Chục Tỷ (11)

Buổi tối Thời Yên được Lục Cảnh Nhiên đưa về thì nhận được một đống tư liệu du lịch Âu Văn Phú cho cô, có nước ngoài có trong nước, các loại lộ trình kinh điển đều có, người xem hoa cả mắt.

Chuyện đi ra ngoài nghỉ phép cô đã nghe ông nội Lục nói khi ở Lục gia, cô một bên mắng trong lòng, một bên lại không nhịn được cảm thán "A, cái này đẹp, ồ, cái này nhìn qua cũng rất đẹp".

Lật cả đêm, Thời Yên sửa sang lại mấy lộ trình mình thích nhất, quyết định ngày mai gửi cho Lục Cảnh Nhiên, bảo anh chọn một cái.

Nằm ở trên giường chuẩn bị gửi tin nhắn cho Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên thấy ảnh mình cong môi phản chiếu trên màn hình điện thoại, đột nhiên vỗ mặt mình.

Cô vui cái gì! Nghỉ phép thôi mà, có cái gì mà chờ mong!

Tự nói với mình như vậy, Thời Yên ném điện thoại sang một bên, tắt đèn ngủ.

Sáng hôm sau, Lâm Khả Khả nói hẹn gặp mặt mấy người bạn, sáng sớm đã ra ngoài. Thời Yên cũng không liên lạc với Lục Cảnh Nhiên, cùng Âu Văn Phú ở trong vườn hoa tưới hoa tâm sự chơi chim.

https://thuviensach.vn

Âu Văn Phú vẫn quan tâm Thời Yên muốn đi đâu nghỉ phép, Thời Yên suy nghĩ một lát nói: "Cháu cảm thấy du thuyền của ông nội không tồi, chúng cháu có thể mời thêm mấy người bạn, ngồi du thuyền ra biển."

Lộ trình lần này, mục đích của Âu Văn Phú chính là để cháu gái và Lục Cảnh Nhiên ở riêng, đương nhiên là sẽ không đồng ý đề nghị "mời thêm mấy người bạn": "Chờ về sau hôn lễ của cháu và Cảnh Nhiên có thể cử hành trên du thuyền, nghỉ phép lần này vẫn là hai đứa thôi, không phải cháu nói muốn ở chung với nó nhiều hơn sao?"

"....." Cô nói, nhưng không nghĩ tới hai ông cụ lại nghĩ ra biện pháp như vậy.

Hai người lại hàn huyên một lát, Cung Kiệt đi lên mời bọn họ về phòng dùng cơm trưa. Ba bữa cơm ở Âu gia đều thật sự xa hoa, ngày cô vừa trở về, Âu Văn Phú mở một chai rượu vang đỏ, nghe nói một ngụm cô uống phải bốn mươi nghìn.

Còn có cái gì trứng cá muối giá trên trời, cô cũng may mắn nếm thử, tóm lại ở Âu gia ăn cơm càng nhiều, Thời Yên càng lo lắng sau khi thân phận bại lộ, chỉ bắt cô trả tiền cơm, chính là một món nợ giá trên trời.

Buổi trưa Lâm Khả Khả cũng không trở về ăn cơm, nói là ăn ở ngoài với bạn rồi về. Ngày thường cô ta không thường cùng bạn ra ngoài chơi, cho nên Âu Văn Phú còn khuyên cô ta chơi nhiều một lát rồi hẵng về.

Ăn trưa xong, Âu Văn Phú về phòng nghỉ ngơi, Thời Yên lo lắng ăn no rồi ngủ sẽ có bụng, còn đứng dựa lưng vào tường hai mươi phút, đang chuẩn bị đi đánh răng ngủ trưa, cửa phòng đã bị gõ vang lên.

Thời Yên đi lên mở cửa, bên ngoài là một người hầu Âu gia: "Mỹ Lệ tiểu thư, Cung quản gia làm bánh ngọt sau bữa ăn, không biết cô có cần hay không?"

https://thuviensach.vn

Trong tay cô ấy bưng một đĩa bánh ngọt tinh xảo và một đĩa sa-lát hoa quả, Thời Yên vốn dĩ ăn rất no, nhưng sau khi thấy lại thèm ăn: "Cho tôi đi, cảm ơn."

"Không khách khí." Hầu gái đặt bánh ngọt lên bàn Thời Yên, mới rời phòng cô. Thời Yên cầm lấy cái nĩa trên đĩa, xiên một miếng dưa bở nhỏ, đút vào miệng, sau đó mới lại lấy cái thìa xúc một miếng bánh kem.

Bánh kem là bánh Mousse trái cây, chia thành nhiều lớp, phía dưới cùng là dùng miếng bánh quy và một ít quả hạch đánh nát, làm thành một tầng bánh quy.

Thời Yên bỏ vào miệng, mày nhẹ nhàng nhăn lại.

Mấy quả hạch này dùng đậu phộng, dùng rất ít, hơn nữa lại nghiền rất nát, thực không dễ dàng bị phát hiện.

Nhưng cô phát hiện, bởi vì cô dị ứng đậu phộng.

Chuyện này lại nói tiếp, lại là một trùng hợp khiến cô khó tin, bởi vì Âu Mỹ Lệ, cô ấy cũng dị ứng đậu phộng -- điểm này Âu Thế Xuyên trịnh trọng nói với cô, bảo cô ngàn vạn đừng ăn đậu phộng, miễn lộ tẩy.

Có điều Thời Yên không nói cho ông, cô cũng dị ứng đậu phộng.

Thời Yên xem qua nhật ký của Âu Mỹ Lệ, chữ viết của cô ấy và cô có vài phần tương tự, cô cũng xem ảnh chụp của cô ấy, mặt cô ấy và cô có vài phần tương tự, hiện tại ngay cả điểm dị ứng đậu phồng này cũng giống nhau.

Thời Yên đều thiếu chút nữa muốn hoài nghi, cô chính là Âu Mỹ Lệ.

Nhưng mà, cô có ký ức hoàn chỉnh thuộc về mình, cô rành mạch biết, cô không phải Âu Mỹ Lệ. Nếu cô không phải giả, chẳng lẽ ký ức này là giả

https://thuviensach.vn

sao?

Cái ý tưởng này khiến trong lòng cô nhảy một chút, không hiểu sao có chút rung động. Cô nhíu mày, trước loại bỏ mấy ý tương linh tinh này ra khỏi đầu, ánh mắt lại dừng trên bánh kem trước mặt.

Người Âu gia đều biết, Âu Mỹ Lệ dị ứng đậu phộng, ngày thường bọn họ cũng rất chú ý điểm này trong ẩm thực, tuyệt không để Âu Mỹ Lệ đụng tới đậu phộng.

Cô không tin, Cung quản gia tự chuẩn bị bánh kem cho cô sẽ sơ ý dùng tới đậu phộng.

Cái bánh kem này, thật sự là Cung quản gia làm sao?

Cô nghĩ tới Lâm Khả Khả ra ngoài, ánh mắt khẽ thay đổi, sẽ không phải là, cái này lại là chiêu mới cô ta nghĩ ra chứ?

Cô nhìn bánh kem trên thìa, quyết định đi nước cờ hiểm. Cái này rất ít đậu phồng, ăn không chết người, có điều khả năng mấy ngày không thể gặp người.

Nghĩ, Thời Yên hít sâu một hơi, cắn một miếng trên bánh kem. Cô cũng là một người rất tiếc mạng, chỉ ăn một miếng như vậy liền buông thìa xuống, hét lên một tiếng: "A --!"

Một tiếng này cô dùng mười thành công lực, Cung Kiệt ở phòng khách nói chuyện với Lâm Khả Khả sau khi nghe thấy, trong lòng giật mình, chạy lên trên tầng.

Lâm Khả Khả con ngươi giật giật, cũng đi theo anh ta lên tầng. Phòng Thời Yên không khóa trái, nhưng Cung Kiệt cũng không dám trực tiếp đá văng cửa phòng cô, anh ta đứng ở bên ngoài, có chút nôn nóng gõ cửa: "Mỹ Lệ tiểu thư, cô làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên ở bên trong khóc thút thít, nhưng không mở cửa, Cung Kiệt nghe thấy tiếng khóc của cô càng sốt ruột. Hầu gái lấy chìa khóa dự phòng, Cung Kiệt nói một tiếng với Thời Yên bên trong, rồi dùng chìa khóa mở cửa ra.

Trong phòng, Thời Yên đưa lưng về phía cửa, ngã ngồi trên sàn nhà, trên bàn còn đặt bánh kem đã ăn một miếng. Cung Kiệt đi lên, muốn đỡ cô, đã bị Thời Yên né tránh: "Đừng chạm vào tôi, các người đi ra ngoài, hu hu hu!"

Cung Kiệt cau mày, nhìn thoáng qua bánh kem trên bàn, sau đó mày nhăn càng chặt: "Cái này bánh kem là ai mang lên?"

Hầu gái bị anh dọa ngây ngốc, có chút sợ hãi nói: "Là tôi, đây không phải anh đặc biệt chuẩn bị cho Mỹ Lệ tiểu thư sao?"

Cung Kiệt nói: "Ai bảo cô? Bánh kem này có đậu phộng, cô không thấy sao!"

Nghe được bánh kem có đậu phộng, hầu gái hồn đều dọa bay, tuy rằng sau khi Âu Mỹ Lệ mất tích cô ấy mới đến Âu gia, nhưng sau khi Âu Văn Phú tìm được cháu gái, Âu gia từ trên xuống dưới đều dặn dò mấy trăm lần, nói Âu Mỹ Lệ dị ứng đậu phộng, tuyệt đối không thể cho cô ăn đậu phộng. Ở Âu gia, đậu phộng quả thực như độc dược, không ai dám chạm vào.

"Tôi, tôi không có lưu ý, bởi vì nói đây là anh làm, tôi căn bản không nghĩ tới bên trong sẽ có đậu phộng." Cung Kiệt vẫn luôn là người rất cẩn thận, cô ấy trước nay không nghĩ tới anh sẽ phạm sai lầm này.

Cung Kiệt cau mày, thấy cô ấy sắp khóc, cũng không nói cái gì nữa, việc cấp bách không phải truy cứu là trách nhiệm của ai, mà là trước bảo đảm Mỹ Lệ tiểu thư an toàn.

https://thuviensach.vn

Anh ta lập tức liên lạc bác sĩ, sau đó lại đi đến trước mặt Thời Yên, muốn xem tình trạng thân thể của cô một chút. Trên mặt Thời Yên hiện tại nổi lên không ít đốm đỏ, cô cầm tay che mặt mình, sống chết không cho Cung Kiệt xem.

Bên này động tĩnh lớn như vậy, Âu Văn Phú cũng bị kinh động, ông được y tá đỡ lại đây, nghe nói Thời Yên ăn phải đậu phộng, cũng tức giận nổi trận lôi đình. Y tá vội đi lên kiểm tra bệnh trạng của Thời Yên, Thời Yên thấy tới người là y tá, mới lấy tay ra, để cô ấy xem mặt mình.

Dị ứng phản ứng tới rất nhanh, nhưng Thời Yên chỉ chạm vào một chút, còn không tính quá thảm. Y tá nói không nguy hiểm đến tính mạng, Âu gia trên dưới mới hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Bác sĩ rất nhanh đi tới, kê thuốc truyền dịch cho Thời Yên, Thời Yên nhốt mình ở trong phòng, ngoài bác sĩ y tá, ai cũng không gặp.

Bác sĩ trấn an Âu Văn Phú: "Âu lão tiên sinh, thân thể ngài còn chưa hoàn toàn bình phục, không thể kích động như vậy, Mỹ Lệ tiểu thư cũng không nguy hiểm đến tính mạng, bệnh trạng dị ứng cũng khống chế được, chẳng qua trên mặt cô ấy hiện tại mọc rất nhiều đốm đỏ, cho nên mới không muốn gặp người ta."

Âu Văn Phú biết con gái thích đẹp, không muốn để người thấy cái dạng này, cũng không cứng rắn xông vào thăm cô, chỉ có thể nói chờ thêm mấy ngày đốm đỏ tiêu đi, lại đến thăm cô.

Sau khi xác định Thời Yên không sao, Âu Văn Phú liền bắt đầu truy hỏi chuyện Thời Yên dị ứng.

Bánh kem Thời Yên ăn, không phải Cung Kiệt làm, mà là Lâm Khả Khả mang về từ bên ngoài, vì thế Lâm Khả Khả, Cung Kiệt, còn có hầu gái đưa bánh kem cho Thời Yên đều bị mời tới trong phòng Âu Văn Phú.

https://thuviensach.vn

Chuyện đậu phồng là kế hoạch của Lâm Khả Khả, cô ta bàn tính đánh thật sự vang, nếu Thời Mỹ Lệ ăn đậu phộng này không bị dị ứng, vậy chứng thực cô cũng không phải Âu Mỹ Lệ; nếu cô dị ứng, vậy kế tiếp cô và Lục Cảnh Nhiên nghỉ phép, khẳng định cũng lui lại về sau, cô ta có thể lợi dụng trong khoảng thời gian này..... Tiếp tục tìm chứng cứ khác chứng minh cô không phải Âu Mỹ Lệ.

Đối với Lâm Khả Khả mà nói, chứng minh Thời Mỹ Lệ không phải Âu Mỹ Lệ đã là một ý tưởng gần như cố chấp.

Nhưng đương nhiên, hiện tại đối mặt Âu Văn Phú, cô ta không có khả năng thừa nhận.

"Là ai bảo cô đưa bánh kem lên?" Âu Văn Phú nhìn hầu gái, nặng mặt hỏi cô ấy.

Hầu gái bởi vì khẩn trương, lắp bắp trả lời: "Là Khả Khả tiểu thư, cô ấy nói Cung quản gia chuẩn bị bánh ngọt cho Mỹ Lệ tiểu thư, đặt ở phòng bếp, bảo tôi đưa lên."

Lâm Khả Khả lập tức mở miệng nói: "Ông nội, là cháu bảo cô ấy đưa bánh kem đi, bởi vì Cung Kiệt nói anh ấy chuẩn bị bánh kem, cháu bảo cô ấy đưa một phần lên cho Mỹ Lệ. Nhưng lúc cháu từ bên ngoài trở về cũng mang theo một cái bánh kem, cháu định sẵn là chuẩn bị cho mình ăn, có thể cô ấy nhầm lẫn hai phần bánh kem, mới bưng bánh kem cháu mang về lên."

Âu Văn Phú nhìn về phía Cung Kiệt, hỏi anh ta: "Cậu làm bánh kem sao?"

Cung Kiệt nói: "Đúng vậy, còn đặt ở tủ lạnh, chưa lấy ra, có thể cô ấy thật sự nhầm lẫn."

Âu Văn Phú cho thư ký bên cạnh một ánh mắt, bảo anh ta đi xuống xem xét, chẳng được bao lâu, thư ký cầm bánh kem trở lại: "Lão gia, tủ

https://thuviensach.vn

lạnh xác thật có bánh kem Cung quản gia làm, tôi đã xem qua, không có đậu phộng."

Anh ta đặt bánh kem lên bàn trước mặt Âu Văn Phú, Âu Văn Phú lấy nĩa xiên vài cái, đây là bánh kem ngày thường Cung Kiệt hay làm, rất cẩn thận không dùng đậu phộng.

Xem ra chuyện này thật là ngoài ý muốn. Ông buông nĩa, nói với Lâm Khả Khả: "Khả Khả, cháu biết chuyện Mỹ Lệ dị ứng đậu phộng, về sau đừng tùy tiện mang đồ bên ngoài về nhà."

"Vâng thưa ông nội, cháu biết sai rồi, lần này xác thật là cháu quá không cẩn thận, may mắn Mỹ Lệ không sao, bằng không cháu sẽ tự trách đến chết."

"Còn có cô nữa." Âu Văn Phú lại nhìn về phía hầu gái, "Về sau lấy đồ cho Mỹ Lệ ăn, dù Cung Kiệt làm cũng phải kiểm tra một lần, đừng mù quáng tín nhiệm cậu ấy như vậy, cậu ấy cũng là người, cũng sẽ phạm sai lầm."

"Vâng thưa lão gia, khẳng định sẽ không có lần sau, ngài tha thứ cho tôi lần này đi."

Âu Văn Phú phất tay, để bọn họ đều đi ra ngoài, thư ký chờ bọn họ đều đi rồi, khom lưng hỏi Âu Văn Phú: "Lão gia, chuyện này còn tiếp tục tra không?"

Âu Văn Phú thở dài, hầu gái không quan trọng gì, khẳng định là bị người lợi dụng, mà Lâm Khả Khả và Cung Kiệt đều là đứa trẻ đi theo ông nhiều năm, ông thật sự không muốn hoài nghi bọn họ.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 90: Thiên Kim Chục Tỷ (12)

Rời phòng Âu Văn Phú, Cung Kiệt nhìn Lâm Khả Khả bên cạnh. Lâm Khả Khả như không phát hiện, lập tức trở về phòng mình, Cung Kiệt tới phòng bếp rót cốc cà phê đã pha, tự mình bưng lên cho Lâm Khả Khả.

Lâm Khả Khả nghe thấy tiếng đập cửa, nhẹ nhàng chau mày, nhưng vẫn đi lên mở cửa cho người bên ngoài. Trên mặt Cung Kiệt không có nhiều biểu cảm, bưng cà phê đi vào: "Tôi tới đưa cà phê cho tiểu thư."

Lâm Khả Khả nhìn anh ta một cái, đóng cửa phòng. Cung Kiệt đặt cà phê lên bàn, quay người lại nhìn cô ta nói: "Khả Khả tiểu thư, bánh ngọt trưa nay là cô trước khi ra ngoài bảo tôi chuẩn bị."

Lâm Khả Khả dựa vào cạnh cửa, nhìn anh ta nói: "Thì tính sao?"

"Lúc ấy cô nói mình muốn ăn." Khi đó Cung Kiệt không nghĩ nhiều, nhưng hồi tưởng lời nói vừa rồi Lâm Khả Khả nói với Âu Văn Phú, logic của cô có chút nói không thông, "Chuyện đậu phồng là cô cố ý sao?"

Lâm Khả Khả nói: "Cung quản gia, lời này cũng không thể nói bậy."

Cung Kiệt nhìn dáng vẻ vô tội của cô ta, mím môi, mở miệng nói: "Mỹ Lệ tiểu thư đã chết một lần, cô vẫn không buông tha cho cô ấy sao?"

Vẻ mặt Lâm Khả Khả đột nhiên trầm xuống, cô ta nhìn Cung Kiệt, không giống đang một người bạn cùng lớn lên từ bé, mà là một kẻ thù

https://thuviensach.vn

không đội trời chung: "Cung quản gia, anh đang nói cái gì, tôi một chữ cũng không hiểu."

Tay Cung Kiệt đặt ở bên cạnh người tạo thành một nắm đấm, anh một mực nhìn chằm chằm Lâm Khả Khả, dường như muốn nhìn ra đứa một chút hối hận hoặc áy náy từ trên mặt cô ta, nhưng không, trên mặt cô ta chỉ có tràn đầy địch ý.

Cung Kiệt buông tay, không nói cái gì nữa, đi về phía cửa. Vào giây phút anh ta sắp mở cửa, Lâm Khả Khả gọi anh ta lại: "Cung Kiệt."

Cung Kiệt nghiêng đầu, nhìn cô ta. Lâm Khả Khả thay đổi gương mặt nhìn kẻ thù, mang theo chút năn nỉ nói với anh ta: "Anh sẽ không tới trước mặt ông nội tố giác tôi, đúng không?"

Cô ta dùng câu hỏi, nhưng trong lòng cô ta rất rõ ràng, Cung Kiệt sẽ không làm như vậy. Nếu anh ta muốn tố giác cô ta, vậy sẽ không giữ kín như bưng chuyện năm năm trước, hôm nay ở trước mặt Âu Văn Phú, anh ta cũng không lấp liếm giúp cô ta.

Cung Kiệt cứ như vậy nhìn cô ta một lúc lâu, trong ánh mắt chậm rãi bị cảm xúc bi thương lấp đầy: "Khả Khả, vì sao em biến thành như vậy?"

Lâm Khả Khả không đáp lời, Cung Kiệt mở cửa, đi ra ngoài.

Lúc anh ta đi rồi, vẻ mặt Lâm Khả Khả nháy mắt trở nên dữ tợn. Vì sao? Nếu không phải bởi vì Âu Mỹ Lệ, cô ta sẽ biến thành như vậy sao?

Cô ta vừa sinh ra đã được đưa tới Âu gia, từ nhỏ sống ở đây, người Âu gia đối xử với cô ta rất tốt, Âu Văn Phú cũng rất thương cô ta, cho nên dù cô ta biết mình không phải con ruột Âu gia, mỗi một ngày đều sống thật sự vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Mãi đến bảy năm trước, Âu Văn Phú đột nhiên mang Âu Mỹ Lệ về, sau đó tất cả đều thay đổi. Sự chiếu cố, lực chú ý của mọi người dành cho cô ta, tất cả đều chuyển dời đến trên người Âu Mỹ Lệ, Âu Văn Phú cũng cưng chiều cô muôn vàn, cái gì tốt nhất cũng cho cô, thậm chí còn muốn gả cô cho Lục Cảnh Nhiên.

Dựa vào cái gì chứ? Rõ ràng là cô ta trước tới, rõ ràng là cô ta quen Lục Cảnh Nhiên trước, chỉ bởi vì cô ta không phải ruột thịt sao?

Cô ta sống ở cái nhà này hai mươi mấy năm, ở chung với người Âu gia từng ly từng tý, trước sau vẫn không bằng huyết thống.

Nghĩ đến đây, Lâm Khả Khả lại có chút điên cuồng cắn chặt môi. Cô ta sẽ không để Âu Mỹ Lệ cướp đi mọi thứ vốn thuộc về cô ta.

Bên kia, Lục Cảnh Nhiên biết được Thời Yên dị ứng đậu phộng, vội vội vàng vàng chạy tới, sau đó bị tàn nhẫn cự tuyệt ngoài cửa.

Âu Văn Phú nghe nói Lục Cảnh Nhiên tới tìm Thời Yên cũng tới đây nhìn xem. Lúc ông đến, Lục Cảnh Nhiên còn đang gõ cửa phòng Thời Yên: "Mỹ Lệ, em mở cửa cho anh đi, em sao rồi?"

"Em không sao, em không muốn gặp (nhìn) ai, anh trở về đi."

"....." Lục Cảnh Nhiên nói, "Vậy em nhắn mắt lại, em không nhìn anh, anh nhìn em là được."

Thời Yên: "....."

Người này chơi chữ với cô à?

Âu Văn Phú đi tới, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Sao rồi, Mỹ Lệ cũng không muốn gặp cháu sao?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên gọi ông một tiếng, thất bại gật đầu: "Ông nội Âu, Mỹ Lệ dị ứng nghiêm trọng không ạ?"

Âu Văn Phú nói: "Bác sĩ nói không nghiêm trọng, có điều trên mặt nó nổi lên đốm đỏ, cả ông cũng không muốn gặp."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, nếu đây là nhà anh, anh đã sớm mạnh mẽ phá cửa, nhưng đây dù sao cũng là Âu gia, anh không tiện xằng bậy.

Âu Văn Phú thấy anh nhăn chặt mày, một bộ rất muốn gặp Thời Yên, liền gọi Cung Kiệt cầm chìa khoá dự phòng mang tới, đưa cho Lục Cảnh Nhiên: "Ông chỉ có thể giúp cháu đến đây."

Mắt Lục Cảnh Nhiên sáng lên, nói cảm ơn Âu Văn Phú rồi cầm lấy chìa khóa mở cửa phòng Thời Yên. Thời Yên nghe thấy tiếng mở cửa, phản ứng đầu tiên chính là nhấc chăn, trùm kín mặt mình.

Sau khi Lục Cảnh Nhiên tiến vào, đóng cửa lại, đi đến mép giường nhìn một đống chăn trên giường: "Mỹ Lệ, em sao rồi?"

"Ai cho phép anh tiến vào, đại móng heo!" Tiếng Thời Yên từ trong chăn truyền ra, có vẻ có chút rầu rĩ, Lục Cảnh Nhiên mỉm cười, sờ soạng trên đống chăn.

Thời Yên né tránh tay anh, lớn tiếng nói: "Anh đi ra ngoài, hiện tại em không muốn gặp bất kỳ ai!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Còn không phải là trên mặt nổi lên chút đốm đỏ sao, anh không ngại."

"Anh đương nhiên không ngại, lại không phải nổi ở trên mặt anh!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Nói rất có đạo lý.

https://thuviensach.vn

Anh sửa lời: "Anh sẽ không ghét bỏ em."

Thời Yên ở trong chăn hừ một tiếng: "Nếu hôm nay nổi đốm đỏ trên mặt anh, anh đồng ý cho em xem sao?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Không muốn.

Anh thở dài một hơi, nhẹ giọng dỗ dành: "Anh nhắm mắt lại, được chưa nào? Em ra trước đã, đừng khiến mình ngạt thở."

Thời Yên vẫn không thuận theo: "Ai biết liệu anh có nhìn lén em không."

Lục Cảnh Nhiên bất đắc dĩ nói: "Vậy em nói làm sao bây giờ? Dù sao anh sẽ không đi ra ngoài."

Thời Yên cảm thấy tính tình Lục Cảnh Nhiên rất cố chấp, cô ngẫm nghĩ, lấy một cái bịt mắt chỗ gối đầu, vén chăn đưa cho anh: "Em đeo cái này lên, không có sự cho phép của em không được tháo xuống."

Cô nói xong, vội rụt tay mình lại như sợ bị Lục Cảnh Nhiên bắt lấy.

Lục Cảnh Nhiên cầm lấy cái bịt mắt hồng nhạt cô đưa, bên trên vẽ một đôi mắt to, lông mi cũng trông đáng sợ, một cặp mắt to lông mi dài kỳ quái sinh động.

"....." Mỹ Lệ nhà bọn họ có gu thẩm mỹ gì vậy.

"Đeo lên chưa?"

Lục Cảnh Nhiên còn đang nhìn kĩ cái bịt mắt mắt to kỳ quái này, Thời Yên đã ở trong chăn thúc giục. Lục Cảnh Nhiên mím môi, không thèm đến xỉa đeo lên mặt: "Đeo rồi, em có thể đi ra."

https://thuviensach.vn

Thời Yên thật cẩn thận xốc chăn lên một góc, chỉ lộ ra đôi mắt, trước quan sát một chút, thấy Lục Cảnh Nhiên thành thật đeo bịt mắt lên mới lộ cả cái đầu ra: "Không có sự cho phép của em anh không được tháo xuống đâu đấy, bằng không nửa đời sau em không để ý đến anh."

"..... Yên tâm đi, vì hạnh phúc nửa đời sau, anh sẽ không."

Thời Yên: "....."

Anh thật sự không phải đang lợi dụng hài âm tiếng Trung chiếm tiện nghi của cô chứ?

Cô ngồi dậy nhìn chằm chằm anh một lúc, không nhịn được "phì" một tiếng bật cười: "Lục Cảnh Nhiên, anh như thế, thật sự rất chi là phong tao và quyến rũ."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh đang muốn nói chuyện, liền nghe thấy bên tai truyền đến "tạch" một tiếng, là tiếng chụp ảnh. Anh nhíu mày, hỏi Thời Yên: "Vừa rồi có phải em chụp ảnh không?"

Thời Yên thưởng thức tác phẩm lớn của mình, giấu kỹ điện thoại đi: "Không có, anh nghe nhầm rồi."

Lục Cảnh Nhiên mím môi, cảnh cáo: "Âu Mỹ Lệ, anh nhắc nhở em một chút, trên tay anh cũng có ảnh troll em."

"Ồ, em sợ quá đi mất." Xí, ảnh troll của Âu Mỹ Lệ, liên quan gì đến Thời Mỹ Lệ cô.

"..... Em có tinh thần như vậy, xem ra dị ứng thật sự không có trở ngại."

"Ai nói không có, tâm hồn em bị tổn thương."

https://thuviensach.vn

"Vậy em còn ăn đậu phộng? Không biết mình dị ứng sao?"

Thời Yên bĩu môi: "Em làm sao biết bên trong có đậu phộng, em cũng là ăn một miếng mới phát hiện."

Lục Cảnh Nhiên trầm ngâm một chút, hỏi cô: "Anh nghe nói bánh kem là Lâm Khả Khả mang về?"

"Ừ."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, lần này trầm mặc một hồi lâu, mới mở miệng nói: "Về sau em cách Lâm Khả Khả xa một chút, tốt nhất đừng ở riêng với cô ta, đồ cô ta cho em, em cũng đừng đụng."

Thời Yên con ngươi xoay chuyển, khẩu khí này của Lục Cảnh Nhiên phòng bị Lâm Khả Khả như vậy, anh biết nội tình gì sao?

Cô cố ý nói: "Vì sao chứ? Khả Khả cũng không phải cố ý, lại nói quan hệ tụi em vẫn luôn rất tốt."

Lục Cảnh Nhiên nâng tay, Thời Yên trốn theo bản năng, thấy anh muốn xoa đầu mình, lại ngoan ngoãn đưa tới. Lục Cảnh Nhiên nhẹ nhàng xoa mái tóc mềm mại của cô, mở miệng nói: "Nhưng con người sẽ thay đổi."

Trước kia anh cũng không có nhiều khúc mắc với Lâm Khả Khả, nhưng chuyện mấy năm nay khiến anh không thể không một lần nữa xem kỹ người này.

Thời Yên nhìn ra anh không tính nói nhiều với mình, bèn gật đầu nói: "Yên tâm đi, em sẽ cẩn thận."

Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc hơi nhướng môi, lộ ra một nụ cười: "Ông nội Âu bảo em chọn địa điểm nghỉ phép, chọn được chưa?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên nói: "Em vốn dĩ chọn được ba cái, định bảo anh chọn một cái, có điều hiện tại nghỉ phép cũng ngâm nước nóng."

"Ai nói?" Lục Cảnh Nhiên nói, "Em chỉ là dị ứng, chờ đốm đỏ trên mặt em tiêu đi, chúng ta lại đi, vừa vặn trong khoảng thời gian này có thể bàn kỹ kế hoạch một chút, miễn cho quá gấp."

"Ý, vậy cũng đúng, em lại nhìn kỹ xem chỗ nào ăn nhiều nhất."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh cười nhẹ một tiếng, chậm rãi sờ soạng cầm tay Thời Yên, Thời Yên cúi đầu nhìn thoáng qua mười ngón tay hai người đan vào nhau tay, đỏ hồng mặt, nhưng không hất ra.

Lục Cảnh Nhiên đi rồi, tâm trạng Thời Yên cũng tốt hơn rất nhiều, cô vui rạo rực lấy điện thoại, nhìn tấm ảnh vừa chụp. Trên gương mặt góc cạnh hoàn mỹ Lục Cảnh Nhiên đeo một cái bịt mắt hồng nhạt hoàn toàn không phù hợp với khí chất của anh, đôi mắt to trên bịt mắt, quyến rũ phóng điện với màn ảnh.

Thời Yên cười một tiếng, đăng ảnh lên vòng bạn bè: "Chia sẻ một con đại móng heo hồng nhạt, hy vọng mọi người cho anh nhiều like, giúp anh debut ở vị trí C."

Vòng bạn bè của Thời Yên có rất nhiều người Âu gia và người Lục gia, sau khi bức ảnh này đăng lên, không chỉ có nhanh chóng dẫn tới đông đảo quần chúng vây xem, còn bị người nhiều chuyện lưu lại đăng trong nhóm người nhà, tựa hồ sợ người trong nhà không nhìn thấy.

Số like vòng bạn bè của Thời Yên cũng không ngừng tăng lên, tất cả bình luận tất là một mảnh "Ha ha ha ha ha ha ha ha" và "Lục Cảnh Nhiên anh cũng có hôm nay".

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên còn chưa về Lục gia đã thấy ảnh của mình trong các nhóm, quá đáng nhất chính là Lục Nguyên còn chỉnh tấm hình này thành gói biểu tượng cảm xúc, chữ bên trên là "Mắt tôi to trăm nghìn Vôn".

"....." Lục Cảnh Nhiên click mở trò chuyện riêng Thời Yên, chuẩn bị tìm tên đầu sỏ gây tội tính sổ, lại phát hiện avatar của cô mới cập nhật, biến thành gói biểu tượng cảm xúc mà Lục Nguyên chỉnh sửa.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cái nhà này có vẻ đã không chứa chấp anh.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 91: Thiên Kim Chục Tỷ (13)

Mấy ngày Thời Yên dưỡng bệnh, Lục Cảnh Nhiên mỗi ngày đều đến thăm cô, ăn mệt lần đầu tiên mệt, anh cũng học thông minh, mỗi lần tới đều mang theo bịt mắt của mình, cái loại một màu đen, rất ngầu.

Đốm đỏ trên mặt Thời Yên dưỡng một tuần cũng đã tiêu bớt tương đối, chỉ có thể thấy một ít dấu vết rất mờ. Một tuần này cơm của Thời Yên đều là hầu gái đưa đến phòng cô, cô ăn xong hầu gái lại đem bát đũa đi, hôm nay cô soi gương, cảm thấy dựa theo tốc độ khôi phục này, qua hai ngày là có thể xuống nhà ăn cơm.

Mới vừa ăn cơm sáng, Lục Cảnh Nhiên lại chạy tới thăm cô, đại khái là lần này rèn luyện ra, Lục Cảnh Nhiên hiện tại đeo bịt mắt cũng có thể chuẩn xác đi đến vị trí giường Thời Yên, hơn nữa kéo ghế ngồi đối diện cô.

Thời Yên uống thuốc xong, hầu gái lập tức thu dọn mọi thứ đi ra ngoài, còn giúp bọn họ đóng cửa. Lục Cảnh Nhiên cười về phía Thời Yên, hỏi cô: "Khôi phục sao rồi? Có phải anh sắp được thấy mặt em rồi không?"

Một tuần này mỗi ngày anh đều tới thăm Thời Yên, nhưng mỗi lần đều là bịt mắt, tuy rằng ngồi bên cạnh cô nhưng lại không thể thấy cô, thế nhưng có chút nhớ cô.

Thời Yên hì hì cười hai tiếng, nói: "Mặt em cũng khôi phục tương đối, rất nhanh anh có thể thấy gương mặt xinh đẹp của em!"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên theo tiếng của cô, giơ tay xoa mặt, lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve: "Buổi sáng em mới gội đầu sao? Thơm quá."

Bởi vì đôi mắt bị che, khứu giác của Lục Cảnh Nhiên trở nên cực kỳ nhạy bén, mùi hương trên tóc Thời Yên lan tỏa trên chóp mũi như thuốc mê trêu chọc thần kinh anh.

Sáng nay dậy Thời Yên thật sự gội đầu, cô nhìn Lục Cảnh Nhiên cười cười, nói với anh: "Cái mũi rất thính, vậy anh ngửi ra được là mùi gì không?"

Lục Cảnh Nhiên để sát vào cô, giả vờ hít hà tóc cô, mùi tóc cô ngấm vào tim gần anh, làm ngữ khí của anh cũng bịt kín một tầng mông lung mập mờ: "Là hương vị của em."

Tay anh nhẹ nhàng nâng cằm Thời Yên, cong lưng, thế nhưng chuẩn xác không lầm mà hôn lên môi cô. Thời Yên bị nụ hôn này của anh chấn động cả người đều cứng ngắc, mà nụ hôn của anh tiếp tục mềm mại lại quý trọng lưu luyến trên môi cô, cẩn thận thăm dò, lại luyến tiếc rời đi.

Trái tim Thời Yên dần dần mềm xuống, Lục Cảnh Nhiên bị bịt kín đôi mắt có một loại gợi cảm khác, thế nhưng khiến cô có chút cầm giữ không được.....

"Anh có thể tháo bịt mắt xuống không?" Lục Cảnh Nhiên chống cái trán của cô, thấp giọng hỏi, thanh âm mang theo cảm xúc kiềm chế nào đó. Thời Yên do dự một lát, giơ tay tháo bịt mắt của anh xuống.

Lục Cảnh Nhiên nhắn mắt theo bản năng, lông mi nhẹ nhàng rung động một chút. Trái tim Thời Yên không ngăn được cũng rung lên theo.

Hơi thở của Lục Cảnh Nhiên phả lên mặt cô, anh chậm rãi mở mắt, nhìn gương mặt Thời Yên gần trong gang tấc. Ý cười hiện lên khóe miệng, Lục Cảnh Nhiên anh không nhịn được lại hôn lên môi cô, thấp giọng nỉ

https://thuviensach.vn

non: "Không phải khá xinh đẹp sao, mặc kệ em như thế nào anh đều thích em."

Lục Cảnh Nhiên tỏ tình khiến trái tim Thời Yên cũng loạn cả lên, trong lòng rõ ràng, lời âu yếm này anh nói với Âu Mỹ Lệ, nhưng trái tim cô lại không ngăn được nhảy lên theo từng chữ của anh.

Vì che giấu tâm trạng phức tạp của mình, Thời Yên cố ý hừ lạnh một tiếng, nghiêng đầu: "Mặt em đỡ rồi, anh đương nhiên sẽ nói lời ngon tiếng ngọt, nếu thấy em lúc mới nổi mẩn, nói không chừng lập tức đã bị dọa chạy mất."

"Sẽ không đâu." Lục Cảnh Nhiên ở góc độ này thuận thế hôn một cái lên khoé môi cô, "Chờ nghỉ phép trở về, chúng ta trực tiếp kết hôn nhé."

Không muốn đính hôn, anh đã đợi cô lâu như vậy, không muốn đợi tiếp nữa.

Anh muốn đeo nhẫn cho cô, để cô trở thành Lục phu nhân.

Thời Yên không biết nên trả lời như thế nào, cô thậm chí có ý nghĩ muốn thẳng thắn thân phận với Lục Cảnh Nhiên. Giống như lúc ban đầu cô nói với Âu Thế Xuyên, nghề bọn họ cũng có nguyên tắc, không lừa gạt tình cảm người khác là điểm mấu chốt tối thiểu của cô.

Lục Cảnh Nhiên thật sự thích Âu Mỹ Lệ, từng chút tâm ý của anh cô đều cảm nhận được, nhưng làm sao bây giờ, cô cũng không phải Âu Mỹ Lệ. Nếu nói cho anh thân phận thật sự, anh khẳng định sẽ rất đau khổ, hai người bọn họ còn muốn HE như thế nào.

Thời Yên cảm thấy cô đang tìm đường chết cho mình, ngay từ đầu cô không nên bị 10 tỷ đô la kia mê hoặc!

Giờ khắc này, Thời Yên rất hy vọng mình là Âu Mỹ Lệ.

https://thuviensach.vn

Nhưng cô nhớ rõ bố mẹ cô vứt bỏ cô ở côi nhi viện như thế nào, rồi được sư phụ nhận nuôi ra sao, đi theo ông học chút chiêu thức hãm hại lừa gạt. Sau đó sư phụ cũng qua đời, cô tự lập môn hộ, dựa vào một chút thông minh lăn lộn trong cái ngành này cũng không rồi.

Mấy ký ức đều rành mạch nhắc nhở cô, cô không phải Âu Mỹ Lệ.

Lục Cảnh Nhiên đi rồi, tâm trạng Thời Yên vẫn nặng nề như cũ, cô ngồi trong nghĩ chuyện này nên kết thúc như thế nào, dù cô có thể thuận lợi nhận được 10 tỷ của Âu Văn Phú, vậy Lục Cảnh Nhiên thì sao, anh phải làm sao bây giờ?

Bỗng nhiên tiếng chuông điện thoại vang lên kéo dòng suy nghĩ của cô trở lại, cô cúi đầu nhìn thoáng qua, là đồng nghiệp lúc trước đóng vai ân nhân cứu mạng gọi điện thoại cho cô.

Vì không bại lộ thân phận, bọn họ rất ít khi liên lạc, nếu liên lạc, vậy nhất định là có tình huống xảy ra. Thời Yên không dám trì hoãn, mau chóng nhận điện thoại: "Làm sao thế?"

Người đầu kia điện thoại nói: "Người phụ nữ lần trước tới cùng Âu Văn Phú, tên Lâm Khả Khả, cô ta vẫn đang điều tra chúng tôi."

Thời Yên nhíu mày, hỏi bà ta: "Cô ta tra được bao nhiêu rồi?"

"Cô ta tới bệnh viện hỏi thăm tình huống của cô, sau khi bác sĩ dựa theo lời chúng tôi đuổi cô ta đi, lập tức nói cho chúng tôi biết, cô ta còn tới địa chỉ cũ chúng tôi cung cấp, cùng hàng xóm láng giềng hỏi thăm cô. Tuy rằng chúng tôi chọn một gia đình có tình huống tương tự cô miêu tả, nhưng cô ta tiếp tục điều tra, khẳng định sẽ tra ra gì đó. Người này cũng là thật sự kỳ quái, có phải cô tắc tội cô ta không, cắn chết không bỏ như vậy?"

Cái này cũng là Thời Yên không nghĩ ra, theo lý thuyết, người thường khi xem báo cáo giám định DNA sẽ tin tưởng cô là Âu Mỹ Lệ, nhưng Lâm

https://thuviensach.vn

Khả Khả không tin, sau đó cô ta dùng đậu phộng tới thử cô, cô liều mình ăn còn xuất hiện dị ứng giống Âu Mỹ Lệ, cô ta vẫn như cũ không tin.

Hiện tại cô suy nghĩ cẩn thận, đối với Lâm Khả Khả, mặc kệ cô đưa ra chứng cứ gì chứng mình cô là Âu Mỹ Lệ, cô ta đều sẽ không tin. Cô ta chỉ tin tưởng bản thân cô ta nguyện ý tin tưởng, mà bản thân cô ta tin tưởng vững chắc cô không phải Âu Mỹ Lệ, cho nên trừ phi cô ta chứng thực ý nghĩ của chính mình, nếu không cô ta sẽ không dừng tay.

"Tôi biết rồi, tôi sẽ nghĩ cách giải quyết." Thời Yên cúp điện thoại, chân mày cau lại. Cô không phải một người thích ngồi chờ chết, nếu chờ Lâm Khả Khả bắt được nhược điểm gì của cô, đến lúc đó tình cảnh của cô sẽ không chỉ là bị động.

Hiện tại cô có thể đi tìm Âu Thế Xuyên thương lượng, để ông nghĩ cách giải quyết Lâm Khả Khả, dù sao muốn tài sản kếch xù của Âu Văn Phú, là ông. Ngón tay cô lướt trên cột danh bạ, lại từ chỗ tên Âu Thế Xuyên dịch tới trên ba chữ Lục Cảnh Nhiên.

Suy nghĩ một lúc, cô cuối cùng gửi tin nhắn cho Lục Cảnh Nhiên: "Em có chút chuyện muốn nói với anh, chừng nào anh rảnh?"

Lục Cảnh Nhiên vừa rời Âu gia còn chưa đi xa bảo lâu, nhận được tin nhắn của Thời Yên, anh mỉm cười, trả lời cô: "Lúc này mới qua bao lâu, em sẽ không nhớ anh chứ?"

Mỹ Lệ: Nói chuyện chính sự :)

Lục Cảnh Nhiên: Anh tới liền đây

Mỹ Lệ: ..... Cũng không gấp như vậy

Lục Cảnh Nhiên: Dù sao anh còn chưa đi xa, chờ anh một lát

https://thuviensach.vn

Thời Yên nghe được Lục Cảnh Nhiên hiện tại vòng lại, tâm trạng lập tức khẩn trương. Cô tính thẳng thắn với Lục Cảnh Nhiên, cô không dám nói với Âu Văn Phú, bởi vì cô không đoán được ông sẽ có phản ứng gì, nhưng Lục Cảnh Nhiên, dù sao anh cũng là nam chính, cô có vòng sáng nữ chính, hẳn là sẽ có chút tác dụng ở chỗ anh đúng không?

Lục Cảnh Nhiên trở về rất nhanh, anh ngồi trong phòng Thời Yên, cố ý nghiêm trang hỏi cô: "Em muốn nói với anh chính sự gì?"

Thời Yên khẩn trương nuốt nước miếng, tuy rằng hạ quyết tâm, nhưng thú nhận nói dối vẫn cần dũng khí rất lớn, cô không biết làm như vậy rốt cuộc đúng hay không, nhưng cô thật sự không muốn tiếp tục lừa Lục Cảnh Nhiên.

Lần này thật là liều một phen.

"Kỳ thật, em không phải Âu Mỹ Lệ, xin lỗi, lừa anh lâu như vậy." Thời Yên siết chặt nắm tay, một hơi nói câu này ra. Dĩ vãng cô làm việc luôn sẽ nghĩ trước đường lui, nhưng lần này thẳng thắn với Lục Cảnh Nhiên, thật sự chưa giữ lại đường lui nào cho mình.

Có thể anh sẽ rất tức giận, sau đó kéo mình tới trước mặt Âu Văn Phú, trước đó Âu Văn Phú không truy cứu những người giả mạo Âu Mỹ Lệ, nhưng cô thì khó nói. Dù cô đổ hết tội cho Âu Thế Xuyên, Âu Văn Phú có lẽ cũng sẽ không làm gì Âu Thế Xuyên nào, cuối cùng xui xẻo vẫn là cô.

..... Thật là sắc đẹp hỏng việc! Cô rốt cuộc thua dưới sắc đẹp của Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên nghe cô nói xong, rõ ràng sửng sốt một chút, nhưng trông anh rất bình tĩnh, không có điên cuồng sau khi bị lừa như trong tưởng tượng của Thời Yên: "Mỹ Lệ, em đang nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên nói: "Em không phải Âu Mỹ Lệ, em là..... diễn viên Âu Thế Xuyên tìm tới."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, nghĩ muốn nhìn thấu cô, Thời Yên nghẹn một hơi mặc anh đánh giá, bộ dạng khẳng khái chịu chết.

"Nhưng giám định DNA của em, chứng minh em chính là Âu Mỹ Lệ."

Thời Yên nghĩ, nếu Lâm Khả Khả cũng dễ lừa gạt như Lục Cảnh Nhiên, vậy thì tốt rồi: "Giám định DNA là Âu Thế Xuyên động tay chân, tuy rằng em cũng không biết ông ta làm như thế nào."

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc giây lát, cuối cùng đứng lên, đi đến trước mặt Thời Yên, ấn bả vai cô nói: "Mỹ Lệ, em nghe anh nói, em chính là Âu Mỹ Lệ, cháu gái Âu Văn Phú, vị hôn thê của anh."

"....." Kỹ thuật diễn của cô thật sự tốt như vậy sao? Cô rũ mắt, Lục Cảnh Nhiên chính là không chấp nhận sự thật Âu Mỹ Lệ không trở về, tình nguyện tin tưởng hàng giả như cô là thật đúng không.

"Lục Cảnh Nhiên, anh chấp nhận hiện thực đi, Âu Mỹ Lệ chết rồi."

"Cô ấy không chết!" Lục Cảnh Nhiên như bị xúc động, bỗng nhiên tăng thêm ngữ khí, tiếp đó mau chóng phản ứng lại, lo lắng mình dọa tới Thời Yên, "Âu Mỹ Lệ không chết, em chính là Âu Mỹ Lệ, giám định DNA cũng là thật, không có người động tay chân."

"..... Em biết anh chịu đả kích rất lớn, khả năng nhất thời không thể đối mặt, nếu anh không tin, có thể gọi Âu Thế Xuyên tới, chúng ta đối chất nhau."

Lục Cảnh Nhiên há miệng thở dốc, có rất nhiều lời muốn nói với cô, nhưng nhìn bộ dáng của cô, tất cả đều nghẹn lại. Anh sợ cô trong khoảng thời gian ngắn không tiếp thu được.

https://thuviensach.vn

"Giờ anh gọi điện thông bảo chú út, bảo chú ấy trở về, chúng ta đi tời phòng ông nội Âu nói chuyện."

"....." Cho nên quả nhiên vẫn muốn giao cô cho Âu Văn Phú sao! Nam chính sao anh lại có thể như vậy!

Lục Cảnh Nhiên nhìn ra lo lắng của cô, cười trấn an cô: "Yên tâm, sẽ không sao, em chính là Âu Mỹ Lệ."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 92: Thiên Kim Chục Tỷ (14)

Thời Yên đi theo Lục Cảnh Nhiên đến phòng Âu Văn Phú, tâm trạng hoàn toàn thấp thỏm. Giao dịch lần này không thể nghi ngờ là đổ vỡ, cô cảm thấy Âu Thế Xuyên cũng không nhất định có thể thu phục Lâm Khả Khả.

Đương nhiên bọn họ cũng không phải mỗi giao dịch đều có thể thành công, dĩ vãng cũng có vụ thất bại, chẳng qua thất bại bọn họ đều sẽ kịp thời ngăn tổn hại, vội lui lại, đổi thân phận là lại là một trang hảo hán.

Lần này Thời Yên muốn chạy cũng có thể tìm được cơ hội, nhưng sau khi chạy thì sao, Lục Cảnh Nhiên phải làm sao bây giờ? Dù sao mục tiêu cuối cùng của cô là phải cùng Lục Cảnh Nhiên yêu đương HE.

"Tới rồi." Lục Cảnh Nhiên giơ tay gõ cửa hai cái, Thời Yên trước sau vẫn sợ hãi, xoay người chạy -- sau đó bị Lục Cảnh Nhiên trở tay xách về.

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên có chút buồn cười nhìn: "Em chạy cái gì?"

"....." Cái này không phải vô nghĩa sao? Cô không cảm thấy Âu Văn Phú dễ nói chuyện như Lục Cảnh Nhiên.

"Không cần sợ hãi, chờ lát nữa chúng ta sẽ nói rõ ràng chân tướng với em." Lục Cảnh Nhiên mới nói được tới đây thì y tá chăm sóc Âu Văn Phú

https://thuviensach.vn

tới mở cửa. Âu Văn Phú đang ngủ trưa, Lục Cảnh Nhiên cúi đầu nói gì đó với y tá, y tá gật đầu để bọn họ đi vào.

Sau khi đánh thức Âu Văn Phú, y tá liền lui đi ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại ba người Âu Văn Phú và Thời Yên, Lục Cảnh Nhiên.

Âu Văn Phú dựa vào đầu giường, từ biểu cảm của hai người đã đoán được chút manh mối. Ông nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên, hai người trao đổi ánh mắt, một chốc đều không mở miệng nói chuyện.

Thời Yên không chịu nổi không khí áp lực trong phòng, dẫn đầu đánh vỡ ngột ngạt cả phòng: "Ờ....."

Mở đầu, cô lại không biết nên nói cái gì, Âu Văn Phú kiên nhẫn đợi cô một lúc, bản thân tiếp nhận câu chuyện.

"Mỹ Lệ, lời kế tiếp hy vọng cháu có thể bình tĩnh một chút nghe ông nói, khả năng cháu sẽ có chút khó mà tin được, nhưng căn cứ chúng ta điều tra, cháu xác thật là cháu gái ông, Âu Mỹ Lệ."

Thời Yên trầm mặc mím môi, tâm trạng phức tạp, cấu trúc này thật giống vừa rồi cô khuyên Lục Cảnh Nhiên.

Âu Văn Phú nhìn cô, chậm rãi hỏi: "Cháu rất giống Mỹ Lệ, cũng dị ứng đậu phộng, chẳng lẽ cháu chưa từng kỳ quái sao?"

"Đúng là hơi kỳ quái....." Lúc trước cô nhận đơn này, có một nguyên nhân cũng là vì cái này, "Cháu cũng hoài nghi cháu có thể có quan hệ gì đó với Âu Mỹ Lệ, nhưng cháu chưa từng mất trí nhớ, cháu có ký ức của mình."

"Ký ức, thật sự có thể tin được không?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên bị hỏi đến nghẹn họng, đối với con người mà nói, ký ức chính là bằng chứng ghi chép quá khứ của bọn họ, tất cả mọi người ỷ lại ký ức của mình, nhưng muốn nói thứ này có bao nhiêu đáng tin cậy, hình như lại thật sự không thấy được.

Cô lẩm bẩm hỏi: "Nếu ký ức không đáng tin, vậy thứ gì đáng tin cậy?"

"Giám định DNA."

Thời Yên cười một tiếng: "Đó là giả, Âu Thế Xuyên đã đánh tráo."

"Không có ai đánh tráo, chúng ta dùng chính là mẫu của cháu, hơn nữa là hai lần."

Thời Yên có chút ngốc: "Hai lần? Đây rốt cuộc là thế nào?"

Âu Văn Phú thở dài một tiếng, hồi tưởng chuyện năm đó: "Năm năm trước sau khi cháu tai nạn, ông vẫn luôn không tin cháu đã chết, ông vận dụng tất cả quan hệ cá nhân tìm cháu, nhưng vẫn không có tin tức của cháu."

Có lẽ là xúc động chuyện thương tâm, Âu Văn Phú cúi đầu ho khan vài tiếng, Lục Cảnh Nhiên đi lên giúp ông thuận khí, mở miệng nói: "Ông nội Âu, ông nghỉ ngơi đi, để cháu nói."

Âu Văn Phú gật đầu, không nói nữa, Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên, nói: "Hơn một năm trước, có người nói từng thấy em, gửi ảnh chụp cho bọn anh, ảnh chụp là chụp lén, tương đối mơ hồ, nhưng người trên ảnh chụp xác thật rất giống Mỹ Lệ. Nhiều năm như vậy, bọn anh cũng nhận được rất nhiều về tin tức của em, nhưng đều là giả, lần này kỳ thật bọn anh cũng không hi vọng nhiều, nhưng dù chỉ một phần trăm khả năng, bọn anh cũng sẽ không từ bỏ."

https://thuviensach.vn

Thời Yên chậm rãi nắm chặt tay, có chút bị lời Lục Cảnh Nhiên nói xúc động, 5 năm, bọn họ lần lượt ôm ấp hy vọng, lại lần lượt thất vọng, chua xót trong đó, đại khái chỉ có người trong cuộc mới có thể biết.

"Bọn anh điều tra tình huống của em, nhưng chỉ có thể tra được hai năm gần đây, trước đó em ở đâu, đang làm cái gì, tất cả đều trống rỗng. Điều này càng khiến bọn anh hoài nghi, vì điều tra rõ thân phận của em, bọn anh cố ý tìm người tiếp cận em, lấy được mấy sợi tóc của em."

Thời Yên: "....."

Đây là chuyện khi nào, cô lại hoàn toàn không phát hiện.

Lục Cảnh Nhiên nói tiếp: "Bọn anh cầm tóc đi làm giám định DNA, xác định em có quan hệ ông cháu với ông nội Âu, lúc ấy, ông nội Âu muốn đón em về Âu gia, sở dĩ không làm như vậy, là bởi vì bọn anh phát hiện, em hoàn toàn coi mình trở thành một người khác."

Chân mày Thời Yên cau lại, cô không cảm thấy Lục Cảnh Nhiên đang lừa cô, bọn họ không cần thiết làm như vậy, nhưng thân phận của cô không phải điều bí mật, nếu Âu gia thật sự muốn tra, không có khả năng không tra được.

Như vậy hai năm trước, cô ở đâu?

"Hai năm trước, em ở thành phố A....."

Lục Cảnh Nhiên cong môi cười: "Trí nhớ của em nói cho em như vậy sao? Nhưng bọn anh tra được ghi chép nhập cảnh của em hai năm trước, hai năm trước, em trở về từ Thụy Sĩ."

"....." Thời Yên thật sự hỗn loạn, hai năm trước cô từng đến Thụy Sĩ? Sao chính cô cũng không biết!

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên thấy sắc mặt cô có chút tái nhợt, như sợ kích thích đến cô, không nói tiếp, mà cầm lấy cốc nước rót cốc nước ấm, đưa tới trước mặt cô: "Uống nước đi."

Thời Yên nhận cốc nước, yên lặng uống một hớp, nếu Lục Cảnh Nhiên nói đều là thật, vậy cô rốt cuộc là ai? Ký ức trong đầu cô, là của ai??

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh biết em có rất nhiều nghi vấn, lúc ấy bọn anh cũng thế, cho nên bọn anh hỏi thăm bác sĩ, bác sĩ nói, tình huống của em, rất có thể là bị thôi miên."

Thôi miên?

Lúc này cửa phòng bị gõ, Thời Yên theo bản năng nghiêng đầu, thấy Âu Thế Xuyên đẩy cửa đi đến. Như bắt lấy cọng rơm cứu mạng cuối cùng, Thời Yên chỉ vào ông, nói với Lục Cảnh Nhiên và Âu Văn Phú: "Chính là ông ta tìm cháu ký hợp đồng, bảo cháu giả trang Thời Mỹ Lệ, DNA cũng là ông ta đánh tráo!"

Âu Thế Xuyên đổ mồ hôi, cười nói: "Mỹ Lệ, cháu bình tĩnh một chút, mấy cái này tất cả đều là kỹ thuật diễn của chú thôi."

Thời Yên: "....."

Rốt cuộc cái gì là thật, cái gì là giả, cô là ai, ai là cô.

Lục Cảnh Nhiên chờ cô ổn định, mới nói: "Nếu em thật sự bị thôi miên, bác sĩ kiến nghị bọn anh không cần mạnh mẽ dẫn em về Âu gia, lo lắng em mâu thuẫn cái này, sẽ tạo thành tình huống ký ức càng thêm hỗn loạn, xuất hiện hậu quả không thể đoán trước. Căn cứ điều tra của bọn anh, thân phận trước mắt của em là..... một diễn viên, cho nên bọn anh bày ván cờ này."

https://thuviensach.vn

Thời Yên liên tục thừ nhận kích thích không tự giác mím môi, thật không nghĩ tới Âu Thế Xuyên và bọn họ là một giuộc. Dĩ vãng đều là cô bày ván cờ cho người khác, không nghĩ tới lần này lật thuyền trong mương, vào ván cờ của người khác.

Âu Văn Phú nhìn cô nói; "Mỹ Lệ à, hy vọng con đừng trách chúng ta lừa con, chúng ta cũng là hy vọng dùng biện pháp này, con có thể chậm rãi tự nhớ lại."

Thời Yên không nói gì, hiện tại cô đã hiểu hết, cô mới đầu đã cảm thấy kỳ quái, ai tìm cháu gái còn làm đa dạng như vậy. Âu Thế Xuyên ban đầu cho cô xem danh sách bạn học và nhật ký của Âu Mỹ Lệ, còn có sau đó tới trên du thuyền, thấy bạn cùng phòng đại học và mèo đã nuôi, đều là bọn họ cố ý dẫn đường để cô nhớ tới điều gì đó.

Âu Văn Phú và Lục Cảnh Nhiên thường thường thử cô, cũng nói thông suốt -- bọn họ căn bản không phải thử, mà là thật sự đang quan tâm cô có nhớ hay không.

Lục Cảnh Nhiên nói với cô: "Bọn anh vốn dĩ tính toán chờ em thích ứng thêm một thời gian, nhìn xem có thể nhớ lại không, không nghĩ tới hôm nay em đột nhiên tìm anh, thẳng thắn với anh."

Âu Thế Xuyên hận sắt không thành thép nói: "Đúng vậy, chú còn đánh cược con ít nhất có thể kiên trì một tháng, mới thẳng thắn với chúng ta! Lúc này mới bảo lâu!"

Thời Yên: "???"

Bọn họ còn lấy chuyện này ra đánh cược??

Lục Cảnh Nhiên xoa đầu cô, cười nhạt nói: "Cháu đã sớm nói, Mỹ Lệ sẽ không nhẫn tâm gạt cháu."

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Cô xác thật không đành lòng, nhưng hiện tại cô cũng thật sự khó chịu. Cô nâng chân, giẫm mạnh lên mu bàn chân Lục Cảnh Nhiên. Sắc mặt Lục Cảnh Nhiên đột nhiên thay đổi, mày rúm ró, tựa hồ rất muốn kêu to, nhưng lại cố gắng nhịn xuống.

Thời Yên nhìn vẻ mặt đau đớn của anh, trong lòng lập tức thoải mái chút.

Âu Thế Xuyên thấy thế, theo bản năng cách Thời Yên xa một ít. Thời Yên nhìn về phía ông, hỏi ông: "Cho nên đánh tráo DNA của Âu Mỹ Lệ, cũng là chú gạt cháu?"

Âu Thế Xuyên gật đầu: "Cháu cũng không nghĩ, đoàn đội chuyên gia Âu lão gia tử mời đến, sao có thể dễ thu mua như vậy. Nhưng mà DNA thật sự kiểm tra lại một lần, kết quả giống lần trước. Cháu xác thật chính là Âu Mỹ Lệ."

Âu Thế Xuyên nói tới đây, còn hơi có chút kiêu ngạo: "Xem ra Tiểu Mỹ Lệ hoàn toàn bị kỹ thuật diễn của chú lừa, nam chính xuất sắc nhất cần phải trao cho chú."

Thời Yên có chút muốn đi lên đập vào cái mặt khoe khoang của ông, nhưng hình như ông là trưởng bối, vẫn là thôi đi.

"Mỹ Lệ." Âu Văn Phú gọi cô một tiếng, vẫy tay với cô, "Lại đây ngồi."

Thời Yên mím môi, đi đến mép giường ngồi xuống: "Ông nội Âu, lòng cháu kỳ thật cảm thấy mọi người nói đều là thật, nhưng đột nhiên nói với cháu mấy cái này, trong khoảng thời gian ngắn cháu vẫn hơi....."

https://thuviensach.vn

"Ông hiểu." Âu Văn Phú nhẹ vỗ mu bàn tay cô, "Chúng ta không phải muốn cháu chấp nhận ngay bây giờ, chúng ta sẽ chờ cháu chậm rãi nhớ lại, nếu cháu đồng ý, có lẽ chúng ta có thể đi gặp chuyên gia phương diện này, xem xem có biện pháp gì không."

Bọn họ sợ nhất chính là Thời Yên đột nhiên biết được chuyện này, tạo thành ký ức hỗn loạn, hiện tại xem trạng thái của cô không phải như vậy, có lẽ có thể tiếp nhận trị liệu thôi miên?

Thời Yên gật đầu, cô đồng ý tiếp nhận trị liệu, cô cũng muốn biết, trên người mình rốt cuộc đã xảy ra cái gì. Cô ngước mắt nhìn Âu Văn Phú, hỏi ông: "Ông nội, chuyện này chỉ có ba người biết đúng không ạ?"

Âu Văn Phú gật đầu: "Chúng ta tốn hơn một năm, tỉ mỉ bố trí ván cờ này, cũng không để lộ một chút tiếng gió với người khác, bởi vì....."

Ông nói tới đây, bỗng nhiên ngừng lại. Ông cầm tay Thời Yên, biểu tình rất nghiêm túc hỏi cô: "Mỹ Lệ, về tai nạn xe 5 năm trước, cháu thật sự không hề có chút ký ức nào sao?"

Thời Yên lắc đầu, cô nỗ lực nhớ lại một chút, phát hiện đau đầu. Lục Cảnh Nhiên quan tâm tiến lên, ôm vào cô nói: "Mỹ Lệ, đừng nghĩ, không nên ép chính mình."

Âu Văn Phú cũng vỗ vỗ tay cô, nói: "Chuyện 5 năm trước, ông và Cảnh Nhiên đều không cho rằng là một tai nạn đơn giản. Lúc cháu xảy ra chuyện quá trùng hợp, người Âu gia đều không thể loại trừ hiềm nghi. Ông tín nhiệm, chỉ có Cảnh Nhiên và Thế Xuyên."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 93: Thiên Kim Chục Tỷ (15)

Chuyện 5 năm trước, Thời Yên chỉ từ trên tin tức hiểu biết một ít. Tài xế chở cô ra đường cái, xe hủy người vong, cảnh sát phát hiện thuốc phiện trong nhà tài xế, hoài nghi đây là một tai nạn do tài xế lên cơn nghiện tạo thành.

Hiện tại Âu Văn Phú nói, đây không phải ngoài ý muốn đơn giản, như vậy là có người thuê người giết người? Thời Yên nhớ rõ, có tin tức nói tài xế bởi vì hút thuốc phiện, nợ bên ngoài rất nhiều, bị thu mua cũng không phải không có khả năng. Có điều người thuê người giết người làm rất lưu loát, cả tài xế cũng chết, không lưu lại một người sống.

"Chuyện này chúng ta sẽ tiếp tục điều tra, cháu không cần bận tâm." Âu Văn Phú cười trấn an Thời Yên, "Không bằng cháu nghĩ chuyện nghỉ phép với Cảnh Nhiên."

"Nghỉ phép?" Không nghĩ tới lúc này, Âu lão gia tử vậy mà còn không quên việc này.

Âu Văn Phú cười nói: "Cháu xem mặt cháu cũng khỏi rồi, cùng Cảnh Nhiên đi ra ngoài đi một chút, coi như giải sầu." Ông cũng muốn nhân khoảng thời gian này chỉnh đốn người trong nhà.

Lục Cảnh Nhiên biết tâm tư của ông, cũng leo lên bậc thang: "Ông nội Âu, lúc trước Mỹ Lệ đã gửi cho cháu ba chỗ, chúng cháu cuối cùng quyết định đi biển."

https://thuviensach.vn

"Đi biển đẹp lắm, Mỹ Lệ giao cho cháu, chăm sóc nó đấy."

"Yên tâm đi ông."

Âu Thế Xuyên nghe bọn họ bên này thảo luận chuyện nghỉ phép, cũng xen vào: "Làm nam chính xuất sắc lần này, con cũng xin nghỉ phép."

Lục Cảnh Nhiên đương nhiên sẽ không để người tới phá hỏng chuyến đi của anh và Thời Yên, anh quay đầu lại, nói với Âu Thế Xuyên: "Chẳng lẽ chú không biết suất diễn của nam chính nặng nhất sao? Phim còn chưa đóng máy, chú chưa thoát thân được."

Âu Thế Xuyên: "....."

Thời Yên nghe Lục Cảnh Nhiên nói vậy, cũng giống nhớ tới cái gì, cô nhìn Âu Thế Xuyên, chân thành hỏi ông: "Đúng rồi, chú út, phí dịch vụ mấy ngày nay chú kết toán cho cháu chưa?"

Âu Thế Xuyên: "???"

Làm một thiên kim tiểu thư giá trị con người 10 tỷ đô vậy mà còn tìm ông đòi phí dịch vụ? Ông cười cười, nói: "Bộ phim này Âu lão gia tử là đạo diễn, vị hôn phu của cháu là phó đạo diễn, chú cũng là người phải tìm bọn họ đòi lương, cháu tìm bọn họ mà đòi."

Thời Yên xí một tiếng, nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên. Mong muốn được sống của Lục Cảnh Nhiên rất mãnh liệt, nhận được ánh mắt của cô, ngữ khí cưng chiều nói: "Đồ ngốc, anh cũng là của em, ngay cả con người của anh đều là của em, còn đòi phí dịch vụ cái gì. Nào, chúng ta đi lên kế hoạch công việc nghỉ phép đi."

Thời Yên: "....."

Cô nghe ra được bọn họ muốn quỵt nợ.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên kéo cô lên kế hoạch công việc nghỉ phép, kỳ thật có tiền thật sự có thể muốn làm gì thì làm, cũng không cần lập kế hoạch. Ngày hôm sau, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên bắt đầu một chuyến du dịch nói đi là đi.

Buổi sáng bọn họ xuất phát Lâm Khả Khả mới biết được tin tức này, xe Lục gia đã đỗ ở bên ngoài, Lục Cảnh Nhiên mặc áo sơmi và quần cộc kiểu bãi biển, trên mặt còn đeo một cái kính râm lớn, giúp Thời Yên kéo vali hành lý.

Trái tim Lâm Khả Khả lập tức quặn lại, mà lúc này Thời Yên đang toàn tâm toàn ý ghét bỏ quần áo toàn thân Lục Cảnh Nhiên: "Dù đi biển cũng không cần mặc như vậy chứ?"

Lục Cảnh Nhiên một tay nhấc kính râm lên, chớp mắt với cô: "Hay em cảm thấy anh nên trực tiếp mặc quần bơi?"

"....." Cô đã biết nói đi biển với đàn ông, bọn họ đều nghĩ đến một ít chuyện hạ lưu, "Dù anh muốn mặc loại phong cách này cũng có thể chờ tới biển rồi thay mà?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Có cái gì khác nhau sao, dù sao chúng ta ngồi máy bay riêng."

Thời Yên: "....."

Ồ, hình như là thế. :)

Trong lúc bọn họ nói chuyện Lâm Khả Khả đã ổn định cảm xúc của mình, đi lên chào hỏi: "Cảnh Nhiên, Mỹ Lệ, hôm nay hai người xuất phát nghỉ phép sao? Sao trước đấy không nghe hai người nói gì?"

Lục Cảnh Nhiên thấy cô ta, lại đưa kính râm xuống, chặn cảm xúc trong mắt mình: "À, bởi vì đêm qua chúng tôi mới quyết định."

https://thuviensach.vn

Lâm Khả Khả tựa hồ còn muốn nói cái gì, Thời Yên đi đến bên cạnh Lục Cảnh Nhiên ôm cánh tay anh, vẫy tay tạm biệt Lâm Khả Khả: "Chị Khả Khắc chúng em vội vã xuất phát, không thể nói chuyện với chị được, khi trở về chúng em sẽ nhớ mang quà về cho chị!"

"Ừ, vậy được." Lâm Khả Khả mỉm cười gật đầu, nhìn theo bọn họ ngồi xe rời đi. Mới vừa xoay người liền thấy Âu Văn Phú từ trên lầu đi xuống. Cô ta đi lên đỡ lấy ông, cười nói: "Ông nội, vừa rồi Mỹ Lệ và Cảnh Nhiên xuất phát đi nghỉ phép, cháu cũng chưa nghe bọn họ nhắc qua, giật nảy mình."

Âu Văn Phú sâu kín nhìn cô ta, ám chỉ nói: "Gần đây cháu bận chuyện khác, đương nhiên không có thời gian chú ý bọn nó."

Lâm Khả Khả sửng sốt một chút, rất nhanh lại cười nói: "Đây không phải vừa vặn có bạn bè tới thành phố A, bận giúp cô ấy chuyển nhà ạ, có phải ông nội trách cháu mấy ngày nay không ở cùng ông?"

Âu Văn Phú trầm ngâm một lát, cùng cô ta đi đến nhà ăn, bảo cô ngồi xuống bên cạnh mình: "Khả Khả, có phải gần đây cháu đang điều tra chú út?"

Lâm Khả Khả sửng sốt, hoàn toàn không nghĩ tới Âu Văn Phú sẽ biết những việc này. Âu Văn Phú khác với thương nhân bình thường, ông xuất thân từ quân nhân chuyên nghiệp, trên người tự nhiên mạng theo khí chất quân nhân nghiêm túc và khí thế mạnh mẽ, cho nên người Âu gia ở trước mặt ông không dám lỗ mãng.

Ánh mắt ông rất sắc bén, giống như mọi thứ bạn làm không thoát khỏi đôi mắt của ông.

Nhưng hiện giờ Âu Văn Phú dù sao cũng đã có tuổi, hơn nữa thân thể không tốt lắm, dần dần khiến cho Lâm Khả Khả thả lỏng cảnh giác, cô ta ngây thơ cho rằng, chuyện cô ta làm Âu Văn Phú sẽ không biết.

https://thuviensach.vn

Lâm Khả Khả cũng không phải lần đầu tiên làm chuyện xấu, nhanh chóng tìm được lý do cho mình: "Ông nội, mấy năm nay chú út thay đổi nhiều như vậy, lòng cháu có rất nhiều nghi hoặc, hơn nữa lần này Mỹ Lệ là chú ấy tìm trở về, cho nên cháu mới nhờ người giúp cháu điều tra chú ấy. Xin lỗi ông nội, nếu ông không thích, về sau cháu sẽ không."

Âu Văn Phú cũng không phải dễ lừa gạt, tuy ông già rồi, nhưng còn chưa hồ đồ: "Cho nên cháu điều tra nó có con gái riêng không?"

Lâm Khả Khả mím môi, giải thích: "Bởi vì chú út vẫn luôn không kết hôn, cháu nghĩ có thể có ẩn tình gì không."

Âu Văn Phú cười một tiếng: "Thế Xuyên không kết hôn, cháu còn bận tâm hơn người bố này nữa."

Lâm Khả Khả cúi đầu, bộ dáng có chút tủi thân lại có chút ảo não.

Cô ta tìm người điều tra Âu Thế Xuyên, đương nhiên cũng là vì chuyện Âu Mỹ Lệ, ai kêu Âu Mỹ Lệ này là ông mang về. Còn con gái riêng là bởi vì cô ta đã hỏi thăm bác sĩ, Âu Văn Phú và Âu Mỹ Lệ là quan hệ ông cháu, thông qua giám định DNA có thể giám định ra bọn họ có phải quan hệ người thân hay không, nhưng cũng không thể chứng minh Thời Mỹ Lệ chính là Âu Mỹ Lệ.

Bởi vì chỉ cần là cháu gái ông, kết quả giám định đều giống nhau.

Vì thế cô ta bắt đầu hoài nghi, Thời Mỹ Lệ kỳ thật có phải con gái riêng của Âu Thế Xuyên không? Hoặc là bí mật sinh ra? Như vậy Thời Mỹ Lệ và Âu Văn Phú làm giám định DNA đều có thể tra ra quan hệ ông cháu, nhưng Thời Mỹ Lệ là Âu Mỹ Lệ sao? Không phải.

Cô ta càng nghĩ càng cảm thấy khả năng, Âu Thế Xuyên lợi dụng con gái mình giả mạo Âu Mỹ Lệ, lừa gạt di sản của Âu Văn Phú, bàn tính đánh vang leng keng. Chỉ cần cô ta có thể lấy được DNA của Âu Thế Xuyên và

https://thuviensach.vn

Thời Mỹ Lệ, chứng minh hai bọn họ là bố con là có thể vạch trần bộ mặt thật của Thời Mỹ Lệ.

"Ông biết cháu suy nghĩ cái gì, ông có thể khẳng định với cháu, hiện tại Mỹ Lệ ở nhà của chúng ta chính là cháu gái Âu Mỹ Lệ của ta, nó không phải con gái riêng của Thế Xuyên."

Lâm Khả Khả nghe ông nói xong, trong lòng nổi lên một gợn sóng, nhưng trên mặt lại càng tủi thân hơn vừa rồi: "Ông nội, ông đang nói cái gì? Trước nay cháu chưa từng hoài nghi Mỹ Lệ."

"Tốt nhất là như vậy." Âu Văn Phú nhìn cô ta, lại nghĩ tới chiến hữu cũ đã mất nhiều năm, "Khả Khả, nhiều năm như vậy, Âu gia chưa từng bạc đãi cháu đúng không?"

Lâm Khả Khả bị ông hỏi như vậy, hốc mắt đều bắt đầu phiếm đỏ: "Ông nội, mọi người đối xử với cháu rất tốt, cháu biết." Chẳng qua tốt này là ở lúc không có Âu Mỹ Lệ, bố thí cho cô ta.

Nếu Âu gia chưa từng đối xử tốt với cô ta, khả năng Âu Mỹ Lệ trở về sẽ không tạo thành đả kích với cô ta, nhưng sau khi nhận được rồi, bạn lại đột nhiên muốn thu hồi mới khiến người ta khó chịu đựng nhất.

"Cháu biết là tốt, ông cũng vẫn luôn đối xử với cháu như người thân, bố cháu là một người thẳng thắn, đỉnh thiên lập địa, ông hy vọng cháu lớn lên ở Âu gia cũng có phẩm chất tốt đẹp như ông ấy, nếu không chờ ông chết đi, thật là không có mặt mũi gặp ông ấy."

Lâm Khả Khả nắm chặt tay đặt ở bên người, trên mặt khóc thút thít, trong lòng lại bắt đầu luống cuống. Âu Văn Phú sẽ không vô duyên vô cớ nói với cô ta những lời này, có phải ông đã biết cái gì?

Một nửa kia, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên ngồi trên máy bay riêng cũng đang thảo luận Lâm Khả Khả. Lục Cảnh Nhiên đã tháo kính tâm lớn

https://thuviensach.vn

trên mặt xuống, Thời Yên đánh giá anh vài lần, hỏi anh: "Thái độ của anh đối với Lâm Khả Khả rất vi diệu, có phải có ý kiến với chị ta?"

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày suy nghĩ một lát, quyết định vẫn nói thật với Thời Yên: "Trực giác đàn ông, anh luôn hoài nghi cô ta có liên quan đến tai nạn 5 năm trước, nhưng anh không có chứng cứ nào. Sau đó bọn anh quyết định bày bàn cờ dẫn em về Âu gia, ông nội Âu cũng không nói cho Lâm Khả Khả, anh biết trong lòng ông cũng có nghi ngờ cô ta."

Đừng nói bọn họ, Thời Yên và Lâm Khả Khả ở chung mấy ngày ngắn ngủi cũng hoài nghi cô ta. Xem nhật ký trước kia của cô, cô ta thật sự cùng Âu Mỹ Lệ rất tốt đẹp, cô trước kia thật sự ngốc bạch ngọt sao?

"Đừng nói cô ta nữa, chúng ta lần này là tới nghỉ phép, đừng bởi vì cô ta làm hỏng tâm trạng."

Nói đến nghỉ phép, Thời Yên lại bắt đầu ghét bỏ cách ăn mặc của Lục Cảnh Nhiên: "Anh có thể đổi quần áo này không? Anh mặc như vậy, em mới không muốn cùng anh đi biển!"

Bộ quần áo này của anh lại phối với mặt dây chuyền vàng to bằng ngón tay, chính là phong cách nhà giàu mới nổi điển hình! Cũng may trông anh đẹp trai nên quả thực tăng điểm cho bộ quần áo này.

Lục Cảnh Nhiên còn rất thích kiểu này, ngày thường đều là tây trang cà vạt giày da, ăn mặc không chút cẩu thả, ngẫu nhiên buông thả bản thân một chút, không phải khá tốt sao? Nhưng mà nếu Mỹ Lệ nhà bọn họ ghét bỏ như vậy, anh đổi một tý cũng được.

Tới điểm đến, Lục Cảnh Nhiên lấy một bộ quần áo mới trong hành lý. Anh mân mê xong đi ra từ phòng tắm, dựa vào cạnh cửa nhìn Thời Yên: "Bộ này được chưa?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên đổi quần áo vẫn là đồ thoải mái, chẳng qua không khoa trương in hình kiểu bãi biển. Áo thun trắng cổ thấp rộng rãi, vừa lúc lộ ra xương quai xanh quyến rũ gợi cảm, tóc đen mềm mại tùy ý xoã trên trán, hiện ra vẻ lộn xộn sau khi mới thay quần áo.

Anh nửa híp mắt nhìn Thời Yên, quần jean và dép lào đều bị anh mặc ra khí chất gợi cảm.

"....." Thời Yên có chút cầm giữ không được, cái người mê người này, xin anh lập tức ngừng phát ra mị lực!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử
dtv-ebook.com

Chương 94: Thiên Kim Chục Tỷ (16)

Lần này Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên ra ngoài mục đích chính là phát triển tình cảm với Thời Yên, tự nhiên sẽ không thu liễm bản thân -- thậm chí còn giở trò xấu xa.

Tuy rằng anh và Thời Yên ở hai phòng riêng, nhưng hai phòng thông nhau, chỉ cần thông qua cánh cửa ẩn hình trong phòng ngủ là có thể trực tiếp tới phòng bên cạnh.

Thời Yên không biết thao tác này của anh, thu thập xong hành lý của mình thì cùng anh ra ngoài đi dạo bờ biển.

Bọn họ ở khách sạn xây cạnh bờ biển, hai người đặt phòng nhìn ra biển đắt nhất, nhưng ở trong phòng bật điều hòa thưởng thức cảnh biển, và nằm trên bờ cát gió biển thổi ngắm cảnh biển, cảm giác vẫn không giống nhau.

Lục Cảnh Nhiên rất am hiểu vận động trên nước, ngoài nhận quán quân thi đấu bơi lội thanh niên quốc tế đã đề cập với Thời Yên ra, lướt sóng cũng một sở trường của anh. Anh thuê một cái ván lướt sóng, muốn đi lướt sóng, Thời Yên cả bơi lội còn không học được càng miễn bàn lướt sóng.

Thời Yên chỉ biết "lướt" mạng ở bờ biển thuê một cái ghế bãi cát và một cái ô mặt trời, lại mua một chai soda ướp lạnh lớn đặt lên bàn, thoải mái dễ chịu nằm xuống: "Em ở chỗ này xem anh lướt sóng thôi."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên biết cô là vịt cạn, cũng không dám tùy ý để cô xuống nước, nghĩ hôm nay đi gấp nên để cô nghỉ ngơi một chút, Lục Cảnh Nhiên buông ván lướt sóng trong tay, ngồi bên cạnh cô: "Vậy quý cô Mỹ Lệ, cô có cần người thoa kem chống nắng cho cô không?"

"....." Thời Yên trầm mặc một chút, cười với anh, "Có thể, chờ em về thay bộ bikini rồi xuống để anh thoa kem chống nắng thế nào?"

"....." Lục Cảnh Nhiên cân nhắc một chút lợi và hại, quyết đoán cự tuyệt, "Anh cảm thấy em mặc như vậy là tốt nhất, vẫn là quần áo che chắn chống nắng nhất."

Thời Yên hiện tại mặc áo thun hai dây và quần short jean, bên ngoài khoác một cái áo choàng đi biển mỏng, chỉ như vậy Lục Cảnh Nhiên cũng phản đối rất lâu, càng đừng nói mặc bikini.

Chút tâm tư của Lục Cảnh Nhiên Thời Yên rõ ràng, đàn ông tới bờ biển chính là vì xem vợ người khác mặc bikini, nhưng vợ mình tuyệt đối không thể mặc bikini.

A, đàn ông.

"Vậy em ở chỗ này từ từ nghỉ ngơi, anh đi lướt sóng." Lục Cảnh Nhiên đứng lên, ôm ván lướt sóng đi đến sát biển.

Hòn đảo du lịch này bọn họ chọn rất kỹ lưỡng, nó không phải nơi nổi tiếng nhất, nhưng Thời Yên chính là coi trọng điểm này. Cô không muốn vừa đến bờ biển, bốn phía đều là người đông đúc như sủi cảo.

Nơi này du khách xác thật không thể xưng là nhiều, nhưng cũng không ít, còn có rất nhiều bạn bè nước ngoài tóc vàng mắt xanh. Môn vận động lướt sóng vốn bắt nguồn từ nước ngoài, thân thể cường tráng cùng tài nghệ tinh vi của người nước ngoài có vẻ có nhiều cái để xem hơn người

https://thuviensach.vn

trong nước. Nhưng sau khi Lục Cảnh Nhiên đi qua, thật nhiều người đẹp bikini ánh mắt đều dừng trên người anh.

Lục Cảnh Nhiên cao một mét tám mấy, đứng trước mặt người nước ngoài tuyệt đối không tính là cao lớn, nhưng khí chất phương đông thần bí từ trước đến nay rất hấp dẫn người nước ngoài, hơn nữa anh đẹp trai ngũ quan lại lập thể, đã có người đẹp nước ngoài nhiệt tình gọi anh "baby".

Thời Yên: "....."

Không phải bảo anh lập tức ngừng phát ra mị lực sao!

Sau khi Lục Cảnh Nhiên xuống nước, người đẹp thét chói tai với anh càng nhiều, Thời Yên không hiểu lướt sóng, nhưng cũng nhìn ra được anh rất lợi hại, ngay cả một anh đẹp trai ngước ngoài lướt sóng với anh cũng dường như rất thưởng thức anh. Tiếng thét chói tai đợt này đến đợt khác trên bờ biển dường như chưa từng ngừng, Thời Yên đeo kính râm, cầm điện thoại chụp ảnh Lục Cảnh Nhiên lướt sóng.

Không thể không thừa nhận, vận động "vật lộn với sóng biển" này thật sự rất ngầu.

Sau khi lên bờ, anh chàng ngoại quốc còn nói chuyện phiếm với Lục Cảnh Nhiên, cười lộ ra hai hàm răng trắng. Mấy người đẹp bikini đi đến bên cạnh họ, nhìn dáng vẻ là muốn phương thức liên lạc với bọn họ, anh chàng nước ngoài hào phóng cho, Lục Cảnh Nhiên chỉ Thời Yên nằm ghế trên bờ cát, nói gì đó với họ, mấy cô gái lộ ra vẻ thất vọng.

Trên mặt Thời Yên còn đeo kính râm, cô giả vờ như đang ngủ, kỳ thật đôi mắt vẫn mở thao láo nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên tạm biệt anh chàng nước ngoài rồi đi tới cạnh Thời Yên, Thời Yên nhắm hai mắt lại, sau đó nghe thấy tiếng cười nhẹ của Lục

https://thuviensach.vn

Cảnh Nhiên: "Đừng giả vờ, em cho rằng đeo kính râm thì anh không biết em không ngủ sao?"

Thời Yên bĩu môi, tháo kính râm trên mặt xuống. Lục Cảnh Nhiên mới vừa lướt sóng xong, trên người vẫn còn mang theo mùi biển, mái tóc ngắn màu đen của anh cũng ướt sũng dính trên mặt, bọt nước theo sợi tóc của anh trượt theo sườn mặt cong duyên dáng rơi xuống tay Thời Yên.

Trái tim Thời Yên nhảy lên, mu bàn tay dường như nóng bỏng. Cô ho khan một tiếng, dời đi lực chú ý: "Giá thị trường của Lục công tử thật cao, người đẹp nước ngoài nhìn thấy ngài cũng không kìm được."

Lục Cảnh Nhiên ngồi xuống bên cạnh cô, thuận tay cầm lấy ly soda của cô, cầm ống hút của cô uống một hớp: "Đáng tiếc quá, anh nói với họ anh là đàn ông có vợ, hơn nữa vợ anh còn siêu hung dữ."

"..... Ai siêu hung dữ!" Thời Yên nói rồi đoạt lại ly soda trong tay anh, "Sao anh lại tuỳ tiện uống đồ uống của người khác!"

"Vợ không tính là người khác."

"Còn chưa kết hôn anh đừng gọi lung tung." Thời Yên hừ một tiếng, thuận miệng uống đồ uống trong tay. Lục Cảnh Nhiên cười hai tiếng, nhắc nhở cô: "Anh mới vừa dùng cái ống hút này."

Thời Yên: "....."

May mắn soda ướp lạnh mới không khiến Thời Yên quá nóng.

Lục Cảnh Nhiên nhích sang chỗ cô, cũng dựa vào ghế: "Vừa rồi anh thấy mấy người đàn ông chạy tới tìm em nói chuyện, bọn họ tìm em làm gì đó?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên "ồ" một tiếng, nhẹ nhàng bâng quơ nói: "Bọn họ cũng muốn thoa kem chống nắng giúp em."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Bờ biển quả nhiên rất nguy hiểm, ngày mai vẫn không thể để một mình Mỹ Lệ ở bờ biển. Anh suy nghĩ, cười nói: "Ngày mai anh dạy em bơi nhé."

Thời Yên suy xét một chút, từ chối: "Không được, em không muốn cháy nắng, em ở dưới ô mặt trời là được."

Lục Cảnh Nhiên chỉ trích: "Em đi biển mà không xuống nước, em không khiến thất vọng đi biển sao?"

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên tiến đến bên tai cô, giọng điệu mờ ám nói: "Nếu sợ cháy nắng, anh có thể giúp em thoa mấy lớp kem chống nắng."

Thời Yên: "....."

Từ sau khi bọn họ mới với cô rằng cô là Âu Mỹ Lệ, Lục Cảnh Nhiên ở trước mặt cô giở trò lưu manh không chút che giấu.

Mặt trời xuống núi, Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên trở về khách sạn. Hai người đều về phòng tắm rửa, sau đó cơm tối đưa đến phòng Thời Yên.

Thời Yên nhìn rất nhiều đồ ăn trên khay liền biết là Lục Cảnh Nhiên gọi cả bữa tối của hai người đến phòng cô, cô gọi điện thoại gọi Lục Cảnh Nhiên qua ăn cơm, chẳng được bao lâu thì nghe thấy phòng ngủ truyền đến tiếng mở cửa, sau đó Lục Cảnh Nhiên từ bên trong đi ra.

Thời Yên: "????"

https://thuviensach.vn

Trên mặt tường phòng ngủ còn có cánh cửa!

Bởi vì hoa văn trên cửa cố ý làm như mặt tường, không nhìn kỹ rất khó phát hiện nơi này còn cất giấu một cánh cửa. Lục Cảnh Nhiên thấy cô sững sờ, đi nói với cô: "Ấy, anh chưa nói với em là hai phòng này thông nhau à."

Thời Yên: "....."

Tâm tư đại móng heo đã rõ như ban ngày.

Cô nhìn Lục Cảnh Nhiên, vốn định nói chuyện này với anh, lúc nghiêng đầu nhìn anh mới phát hiện lúc này anh chỉ mặc một cái áo tắm dài, cổ áo tắm còn mở rộng, lộ ra hơn phân nửa ngực. Anh nhìn Thời Yên, đáy mắt hình như có gợn sóng lăn tăn.

"Nhìn cái gì đấy, nhìn mê mẩn như vậy." Anh đi đến phía sau Thời Yên, nhẹ nhàng ôm eo cô, hơi thở như có như không phả bên gáy Thời Yên, làm hại hơi thở của cô cũng theo đó loạn cả lên.

"Em, em cảnh cáo anh nhé, anh đừng có mà xằng bậy." Tim Thời Yên đập thình thịch, không khí mờ ám như vậy khiến máu trong người cô sôi sục.

Lục Cảnh Nhiên nhướn khóe môi, hôn nhẹ lên cổ cô, nhẹ giọng nỉ non bên tai: "Yên tâm, giờ anh không làm gì em, bởi vì một khi anh bắt đầu đòi hỏi em, mấy ngày kế tiếp, chỉ sợ em chỉ có thể ở trên giường."

Thời Yên: "....."

Cô thật sự muốn báo cảnh sát.

Lục Cảnh Nhiên buông cô ra, dịu dàng xoa đầu cô: "Anh không muốn kỳ nghỉ này ngâm nước nóng."

https://thuviensach.vn

Thời Yên ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Hy vọng giác ngộ này của anh có thể duy trì đến cuối cùng."

Lục Cảnh Nhiên chỉ cười không nói, anh có bảo nhiêu sức chống cự với Thời Yên, trong lòng anh rõ nhất, nhưng mà anh thật sự không có cách nào bảo đảm với cô.

"Ăn cơm trước đi."

Thời Yên cùng anh ngồi trên bàn cơm, vừa ăn vừa hỏi anh: "Cửa phòng ngủ này có thể khoá lại không?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không thể."

"..... Vậy em làm sao mà biết đến đêm anh có đánh lén em không?"

Lục Cảnh Nhiên thương mà không giúp gì được nhìn cô một cái: "Cục cưng Mỹ Lệ, điểm này anh cũng không biết."

Thời Yên: "....."

Được thôi, vậy cô đặt một con dao ở dưới gối, có người tới thì chặt gãy móng heo của anh ta. :)

Lục Cảnh Nhiên tuy rằng ngoài miệng luôn chiếm tiện nghi Thời Yên, buổi tối ngược lại thật đúng là an phận, Thời Yên dùng cái bàn lấp kín cánh cửa ẩn hình kia, có điều ngày hôm sau, cái bàn lại bị Lục Cảnh Nhiên dọn về chỗ cũ.

Cứ đẩy qua đẩy lại như vậy, Thời Yên cũng lười chuyển cái bàn, dù sao thì cái bàn cũng rất nặng, vả lại mấy ngày nay Lục Cảnh Nhiên buổi tối đều rất thành thật nên cô cũng hơi thả lỏng cảnh giác.

Vào đêm cô không dịch cái bàn, Lục Cảnh Nhiên liền từ cửa ẩn hình đi tới, lúc Thời Yên bị anh đánh thức, cả người còn có chút ngốc: "....."

https://thuviensach.vn

Chuyện gì thế?"

Ban ngày cô học bơi với Lục Cảnh Nhiên rồi lại đánh bóng chuyền một lát, buổi tối cơ bản vừa ngả đầu là ngủ ngay, đang ngủ ngon lành thì lại bị đánh thức.

Lục Cảnh Nhiên thấy cô tỉnh, lông màu nhíu chặt mới buông lỏng ra một ít: "Bên ngoài cháy em không nghe thấy sao? Ngủ như con lợn!"

Thời Yên: "....."

Vừa rồi cô thật sự không nghe thấy, nhưng hiện tại nghe thấy rồi, không chỉ có tiếng chuông báo cháy, còn có tiếng khách ồn ào.

Cô cá chép lộn mình, bật dậy: "Chúng ta còn chờ cái gì nữa, chạy mau lên!"

Trán Lục Cảnh Nhiên bị cô đụng phải, cười khổ nhìn cô: "Đau không?"

Thời Yên xoa trán mình, vơ vét hết đồ quan trọng: "Lúc này còn quan tâm đau cái gì, chạy mau lên!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Em đừng khẩn trương, không phải cháy bên chúng ta, nhưng mà vì an toàn, chúng ta vẫn nên sơ tán một chút."

"Ừ ừ." Thời Yên vội gật gật đầu kéo anh chạy ra ngoài. Trên hành lang, nhân viên công tác một bên trấn an khách hàng, một bên sơ tán đám người theo trình tự. Cháy ở tầng dưới, không biết lại bắt cháy cái gì, ngọn lửa lại bùng lên một tầng, dẫn tới khách đang sơ tán lại kinh hoảng lên.

Thời Yên bị ánh lửa bùng lên như vậy, bỗng nhiên ngây ngốc tại chỗ.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 95: Thiên Kim Chục Tỷ (17)

Vào lúc ngọn lửa bùng lên, Lục Cảnh Nhiên dùng thân thể bảo vệ Thời Yên, cảm giác người trong lòng cứng đờ, Lục Cảnh Nhiên cau mày quan tâm hỏi: "Mỹ Lệ, em làm sao vậy?"

Thời Yên cũng không biết mình làm sao, những ngọn lửa đó rõ ràng không cháy đến trên người cô, cô lại có cảm giác đau đớn bị lửa thiêu. Trong đầu hiện lên mấy hình ảnh mơ hồ không rõ, cuối cùng ngừng lại trên một hình vẽ không rõ ý nghĩa.

"Mỹ Lệ!"

Lục Cảnh Nhiên lại gọi một tiếng bên tai cô, Thời Yên phục hồi tinh thần, sắc mặt có chút trắng bệch: "Em không sao, chúng ta đi xuống trước đi."

Lục Cảnh Nhiên mím chặt môi, gật đầu, che chở cô đi xuống tầng. Lúc bọn họ đi xuống thì đội cứu hỏa đã đến, bởi vì sau khi bốc cháy khách sạn đối phó kịp thời, ngọn lửa không lan quá rộng, sau khi nhân viên cứu hỏa đến rất nhanh dập tắt ngọn lửa.

Khách sạn bị cháy hai phòng, nhưng cũng may không có thương vong.

Khách ở phòng bị lửa cháy đến, khách sạn giúp bọn họ an bài phòng khác, không bị lan đến cũng lục tục quay về phòng.

https://thuviensach.vn

Xử lý xong tình hình hoả hoạn, khách sạn gửi quà an ủi cho khách đến từng phòng, cũng tỏ vẻ bản thân xin lỗi. Lục Cảnh Nhiên cầm quà an ủi trở về phòng khách, ngồi xuống bên cạnh Thời Yên: "Khách sạn người ta nói, là khách hàng không cẩn thận châm lửa, khách sạn nói không chừng sẽ truy cứu trách nhiệm của bọn họ."

"À....." Thời Yên gật đầu, sắc mặt vẫn không tốt lắm. Lục Cảnh Nhiên nhét sữa bò vừa hâm nóng vào tay cô, "Uống chút sữa bò nóng cho bình tĩnh."

"Vâng." Chai sữa bò đã được Lục Cảnh Nhiên vặn ra, độ ấm sữa bò vừa phải, Thời Yên nhận lấy uống một hớp. Ấm áp theo yết hầu chảy xuôi đến dạ dày, toàn thân cũng ấm lên. Thời Yên cảm giác dễ chịu hơn chút, lại cầm lấy chút bánh để ăn.

Lục Cảnh Nhiên thấy sắc mặt cô chậm rãi hồng nhuận, mới rốt cuộc yên tâm: "Cảm giác khá hơn chút nào không?"

Thời Yên gật đầu nói: "Khá hơn nhiều, đồ ăn ngon thật sự có thể chữa khỏi cho người ta!" Cô cầm lấy một cái bánh, đút cho Lục Cảnh Nhiên: "Anh nếm thử xem, ăn ngon lắm."

Lục Cảnh Nhiên cười cắn miếng bánh trong tay cô. Thời Yên uống hết sữa bò, khẽ ợ một cái. Lục Cảnh Nhiên nhẹ nhàng ôm cô vào lòng, hỏi cô: "Lúc nãy em làm sao thế?"

Lúc xuống tầng, Thời Yên bỗng nhiên sắc mặt khó coi, thật sự dọa anh. Thời Yên dựa vào ngực anh, thoải mái cọ cọ, bộ dáng cực kỳ giống mấy con mèo nuôi trong nhà: "Em cũng không biết, rõ ràng chỗ cháy cách em một khoảng, em lại cảm giác như cháy trên người em, rất nóng, rất đau."

Lục Cảnh Nhiên siết chặt hai tay ôm Thời Yên theo bản năng, trái tim như bị ai nắm lấy. Sự cố giao thông 5 năm trước, Âu Mỹ Lệ còn sống,

https://thuviensach.vn

nhưng vụ tai nạn xe kia nghiêm trọng như vậy, dù cô nhặt về một cái mạng cũng nhất định bị thương rất nặng.

Anh căn bản không dám nghĩ cô đã trải qua cái gì, chỉ cần tưởng tượng những hình ảnh đáng sợ có khả năng xuất hiện, anh cảm thấy hô hấp cũng trở nên khó khăn.

"Qua hết rồi, không sao." Anh gối đầu lên vai Thời Yên, thấp giọng nỉ non, không biết là đang an ủi cô, hay là an ủi chính mình, "Sau này, anh sẽ không để em bị thương nữa."

Thời Yên nắm bàn tay khẽ run của anh, đáp lại: "Ừm, em không sao, có điều lúc nãy cháy, em thấy một ít hình ảnh, hình ảnh không thuộc về trí nhớ của em."

Lục Cảnh Nhiên nhăn mày: "Em thấy cái gì? Nói không chừng đây mới là ký ức vốn có của em."

Thời Yên hồi tưởng một chút, cầm lấy điện thoại click mở ghi chú, ngón tay vẽ lên trên: "Hình như em thấy hình vẽ như vậy, em cũng không biết đây là cái gì."

Lục Cảnh Nhiên chờ cô vẽ xong, nhìn kỹ. Thời Yên vẽ một hình đơn giản, nhưng cũng không dễ phân biệt đến tột cùng là cái gì: "Cỏ ba lá? Quạt điện?"

"..... Em cũng không biết." Biểu tượng này cũng không dừng lại trong đầu Thời Yên quá lâu, cô cũng chỉ vẽ đại khái, "Anh nói có thể là logo của nhãn hiệu nào không?"

Lục Cảnh Nhiên gật đầu, nói: "Trông giống, hình ảnh đơn giản rõ ràng này giống thiết kế dùng làm logo, anh gửi nó cho ông nội Âu để ông tìm xem manh mối liên quan."

https://thuviensach.vn

"Được." Âu Văn Phú vừa có quan hệ lại có tiền, ông tìm sẽ dễ dàng hơn.

Lục Cảnh Nhiên phủ lên tay Thời Yên, lấy điện thoại di động trong tay cô khóa màn hình: "Đừng nghĩ nữa, nghỉ ngơi sớm đi."

"Ừ."

"Vừa rồi bị dọa như vậy, em ngủ một mình có sợ không? Nếu không anh ngủ với em nhé."

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên thật sự da mặt dày ở lại phòng Thời Yên, nằm bên cạnh cô. Sau khi tắt đèn, anh còn được với đòi tiên ôm eo Thời Yên.

Thời Yên cúi đầu nhìn cái tay đặt trên eo mình, mở miệng nói: "Em không sợ, anh không cần như vậy."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh sợ."

Thời Yên: "....."

Không biết có phải hoả hoạn kích thích tới ký ức của Thời Yên hay không, đêm nay cô ngủ không yên lắm, ngay lúc nửa mơ nửa tỉnh, cảm giác được một đôi cánh tay hữu lực vẫn luôn ôm chặt eo mình không hiểu sao khiến cô an tâm không ít.

Sáng hôm sau, Lục Cảnh Nhiên tỉnh trước Thời Yên, nhìn người nằm trong lòng mình, ánh mắt Lục Cảnh Nhiên lập tức mềm mại. Anh nhẹ nhàng ngửi mùi hương tóc cô, tay cũng không thành thật.

Thời Yên cũng tỉnh lại rất nhanh, ngực Lục Cảnh Nhiên ở phía sau nóng như bàn ủi, trên người còn có một cánh tay sờ loạn, Thời Yên không tự giác giãy giụa trong lòng anh.

https://thuviensach.vn

"Đừng nhúc nhích." Lục Cảnh Nhiên hít một hơi, kìm chặt Thời Yên đang lộn xộn. Hơi thở nóng hổi của anh phun sau cổ mình, Thời Yên thật sự không dám động.

Bởi vì cô không chỉ cảm nhận được nhiệt độ cơ thể anh tăng lên mà còn bộ phận mẫn cảm nào đó có biến hoá.

"..... Sáng sớm anh phát tình cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên hít sâu mấy hơi, muốn ép xúc động trong lòng xuống: "Chính là sáng sớm, đàn ông mới dễ dàng động dục."

"....." Tuy rằng bọn họ chỉ còn ba ngày nghỉ phép cuối cùng, nhưng Thời Yên cũng không muốn ba ngày này ở trên giường, "Xin anh cần phải nhịn xuống."

Lục Cảnh Nhiên cười nhẹ một tiếng, ngực khẽ chấn động: "Anh không nhịn được, làm sao bây giờ?"

"..... Vậy anh có thể đi tắm nước lạnh."

"Tàn nhẫn như vậy sao?" Lục Cảnh Nhiên đứng dậy, đôi tay chống bên cạnh Thời Yên. Tư thế này thật sự quá có tính xâm phạm và tính ám chỉ, Thời Yên không nhịn được kéo cổ áo của mình: "Còn ba ngày cuối cùng, anh nhất định chống đỡ!"

Lục Cảnh Nhiên cười, cúi đầu hôn môi cô một cái: "Em đừng gạt anh, anh bỗng nhiên nghĩ thông suốt, chờ khi nghỉ phép trở về, không phải càng không có cơ hội sao?"

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên đè trên người, một tay cầm tay đặt bên cạnh người cô, một tay chậm rãi kéo cổ áo cô, tinh tế hôn lên cổ cô: "Yên tâm, anh sẽ

https://thuviensach.vn

kiềm chế, tuyệt đối sẽ không khiến em nằm khách sạn ba ngày."

Thời Yên còn chưa kịp mắng thành tiếng đã bị Lục Cảnh Nhiên dùng đôi môi ngăn chặn, quần áo bất tri bất giác đã bị anh cởi bỏ, làn da nóng rực của hai người dán lên nhau thân mật khăng khít.

Lục Cảnh Nhiên nhớ là lần đầu tiên, điều hoà cảm xúc của Thời Yên mới chậm rãi kết hợp cùng cô, muốn cô bớt một chút đau đớn. Dưới sự trêu chọc của anh, Thời Yên xác thật tương đối dễ dàng tiếp nhận anh, nhưng vẫn để lại chiến tích -- vài vết cào có thể thấy rõ trên người anh.

Có điều cái này đối với Lục Cảnh Nhiên hiện giờ mà nói chẳng hề đau đớn, anh lần lượt hôn Thời Yên, khiến cô trầm luân cùng mình.

Chờ sau khi tắm xong đi ra, một buổi sáng cơ bản đã qua, dù còn có thời gian, Thời Yên cũng không có sức lực ra ngoài chơi, chỉ muốn nằm trong khách sạn làm cá muối.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô mệt mỏi nhắm hai mắt, khom lưng hôn môi cô: "Rất mệt sao?"

Thời Yên bĩu môi, không để ý đến anh. Lục Cảnh Nhiên cũng không giận, anh điện thoại gọi cơm trưa, an vị bên cạnh Thời Yên, chậm rãi mát xa cho cô: "Hiện giờ chúng ta gạo sống nấu thành cơm, sau khi trở về em phải phụ trách với anh."

Thời Yên: "....."

Sao lại có người mặt dày vô sỉ như vậy cơ chứ!

Lục Cảnh Nhiên thấy cô không đáp lời thì hỏi: "Sao thế, chẳng lẽ vừa rồi anh hầu hạ em không thoải mái sao?"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Cô rốt cuộc mở mắt ra, đạp mạnh Lục Cảnh Nhiên một cái. Lục Cảnh Nhiên cười bắt lấy chân cô, thuận thế xoa bóp cho cô hai cái: "Vừa rồi không phải còn nói sắp rời ra từng mảnh sao? Bây giờ xem ra còn thừa lực."

"Đó là bởi vì anh thật sự quá thiếu đòn." Thời Yên rút chân, xoay người dựa vào giường, "Anh vẫn nên xoa bóp thắt lưng cho em đi."

Lục Cảnh Nhiên nghe lời xoa cho cô, nhưng vẫn không quên cò kè mặc cả: "Sau khi trở về chúng ta có thể chuẩn bị hôn lễ, hôm nay chúng ta không làm biện pháp bảo vệ, nếu em mang thai cũng không muốn bụng lớn tham gia hôn lễ đâu nhỉ."

"..... Anh cho rằng dễ một lần là trúng như vậy sao?" Có phải quá tự tin không hả.

Lục Cảnh Nhiên nghiêm túc suy nghĩ: "Ừ, hình như không dễ dàng lắm, vậy chúng ta làm cần mẫn một chút."

"..... Cút ngay!"

Thời Yên ở khách sạn nghỉ ngơi một ngày, lúc sau kiên quyết không ngủ cùng Lục Cảnh Nhiên, cuối cùng bảo vệ được hai ngày nghỉ cuối cùng chơi vui vẻ ở bờ biển. Ngày trở về, Lục Cảnh Nhiên lại thay bộ áo sơmi và quần cộc phong cách bãi biển, cũng không biết anh có chấp niệm gì với bộ quần áo này.

Sau khi trở lại thành phố A, Lục Cảnh Nhiên vẫn đưa Thời Yên trở về Âu gia trước, Âu Văn Phú mấy ngày chưa thấy cháu gái, nghe nói bọn họ trở về thì chạy ra đón bọn họ. Cung Kiệt mới vừa xách hành lý của bọn họ về phòng, Lục Cảnh Nhiên phát quà cho mọi người, lại quay trở về bên cạnh Thời Yên.

https://thuviensach.vn

Âu Văn Phú trò chuyện với Thời Yên xong, nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên, vừa quay đầu thì nhìn thấy vết cào trên cổ anh.

Lần đó Thời Yên cào rất tàn nhẫn, vết thương đến bây giờ vẫn chưa biến mất bao nhiêu, Âu Văn Phú nhìn vết thương này, có chút kỳ quái: "Cảnh Nhiên, vết thương trên cổ cháu là ai cào?"

Tai Thời Yên lập tức ửng đỏ, Lục Cảnh Nhiên cũng có chút không được tự nhiên, anh ho khan một tiếng, nói dối: "À, bị mèo khách sạn nuôi cào bị thương."

Dù lúc trước Âu Văn Phú không rõ, nhìn biểu hiện của bọn họ hiện tại cũng hiểu ra. Tuy rằng cháu gái bảo bối của mình trước khi kết hôn đã hoàn toàn thành người nhà người ta khiến ông có chút không vui, nhưng nghỉ phép này vốn dĩ chính là bọn họ thu xếp, hiện tại cũng coi như có "tiến bộ vượt bậc" như ước nguyện.

Nhìn thấu không nói toạc, Âu Văn Phú ngoài miệng vẫn nói đùa: "Vậy cháu tìm bác sĩ khám chưa? Bị mèo cáo có thể lớn có thể nhỏ."

"Dạ, khám rồi ạ, ông nội yên tâm."

Lâm Khả Khả đi bên cạnh Âu Văn Phú tự nhiên cũng xem hiểu, trong tay cô ta cầm quà Thời Yên mang về, hận không thể bóp nát rồi ném vào thùng rác.

"Chị Khả Khả, chị làm sao vậy? Sắc mặt thoạt nhìn không tốt lắm." Thời Yên đi đến trước mặt Lâm Khả Khả, hỏi han ân cần. Đầu cô nghiêng về một bên, Lâm Khả Khả liền thấy dấu hôn nhạt trên cổ cô.

"....." Phải chống đỡ.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 96: Thiên Kim Chục Tỷ (18)

Sau khi Thời Yên quan tâm hỏi han, sắc mặt Lâm Khả Khả càng thêm khó coi. Cô ta tái nhợt cong môi, miễn cưỡng cười vui nói: "Có thể là tối hôm qua ngủ không ngon lắm, đầu hơi đau."

"Thế à, vậy chị mau lên tầng nghỉ ngơi đi." Thời Yên nói rồi tựa như đỡ Lâm Khả Khả lên tầng. Lâm Khả Khả đẩy tay cô, cười nói: "Không sao, tự chị lên được."

Thời Yên gật đầu, nhìn cô ta một mình lên cầu thang.

Lục Cảnh Nhiên chờ sau khi cô ta về phòng mới đi đến bên cạnh Âu Văn Phú, thấp giọng hỏi thăm ông: "Ông nội Âu, hình vẽ cháu gửi cho ông lúc trước, ông đã tra được gì chưa?"

Âu Văn Phú nói: "Tra được một chút manh mối, hai đứa cùng ông về phòng, chúng ta nói chuyện trong phòng."

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên liếc nhau, đi theo Âu Văn Phú lên tầng. Trong phòng Âu Văn Phú, người hầu và y tá đều bị ông đuổi ra ngoài, chỉ để lại Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên.

Ông lấy một túi hồ sơ từ trong ngăn kéo, đưa cho Lục Cảnh Nhiên: "Tin tức liên quan chúng ta thu thập được mấy ngày nay đều ở bên trong."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên mở túi hồ sơ ra, lấy hết giấy A4 bên trong ra, lật xem từng tờ một. Bởi vì biểu tượng Thời Yên đưa ra không chính xác lắm, cho nên bọn họ sưu tập không ít thứ tương tự, Thời Yên cũng ngồi bên cạnh Lục Cảnh Nhiên xem tư liệu trong tay anh.

Khi lật đến một trang giấy, tay Lục Cảnh Nhiên hơi dừng một chút: "Một viện điều dưỡng ở Thụy Sĩ?"

Thời Yên cũng chú ý tới, đây là viện điều dưỡng tư, logo viện điều dưỡng tương tự biểu tượng cô vẽ ra. Còn có một điểm liên quan là, Lục Cảnh Nhiên từng nói, bọn họ tra được ghi chép nhập cảnh của cô hai năm trước, cô trở về từ Thụy Sĩ.

Thời Yên rút tờ giấy này ra nhìn kỹ. Trong đầu lại tự động thoáng hiện một ít hình ảnh mơ hồ không rõ, cuối cùng vẫn dừng trên hình vẽ này: "Có phải cháu đã từng tiếp nhận trị liệu ở đây?"

Âu Văn Phú nói: "Ông cũng cảm thấy nơi này có khả năng nhất, ông đã bảo người đi góp nhặt thêm tư liệu về viện điều dưỡng, có tin tức lập tức thông báo cho hai đứa."

Thời Yên gật đầu, trả lại tờ văn kiện. Cô nhìn về phía Âu Văn Phú, nói với ông: "Ông nội, hai ngày này trong đầu cháu thường thường sẽ thoáng hiện một ít hình ảnh, cháu hoài nghi có thể liên quan đến chuyện cháu trải qua ngày trước. Trước đó ông bảo cháu tiếp nhận trị liệu thôi miên, cháu cảm thấy có thể thử một lần."

Thôi miên có thể là con đường hữu hiệu đánh thức ký ức Thời Yên, nhưng đồng thời cũng đi kèm nguy hiểm, trong lòng Lục Cảnh Nhiên có chút lo lắng: "Chúng ta vẫn nên làm kiểm tra đánh giá tâm lý trước đã, xem tình huống trước mắt của em có thích hợp tiếp nhận trị liệu thôi miên không."

"Được."

https://thuviensach.vn

Âu Văn Phú nói: "Ông bảo thư ký hẹn thời gian, ông và Cảnh Nhiên cùng con qua đó."

Thời Yên kiêng dè thân thể của Âu Văn Phú, không muốn để ông đi lại vất vả: "Ông nội, để Cảnh Nhiên đi cùng con là được, ông chạy tới chạy lui, con ngược lại không yên tâm."

Âu Văn Phú nghĩ ngợi, nói: "Vậy được, ông đi cùng hai đứa ngược lại khiến người ta chú ý. Chuyện này tiến hành bí mật, hai đứa đừng nói cho những người khác."

Lục Cảnh Nhiên gật đầu nói: "Ông nội Âu yên tâm ạ, cháu sẽ nói tụi cháu đi ra ngoài hẹn hò, sẽ không có ai hoài nghi."

Âu Văn Phú cười một tiếng, biểu tình không còn nghiêm túc như ban đầu: "Nếu hai đứa đã nghỉ phép trở lại thì cũng nên chuẩn bị hôn lễ, chuyện này ông và Lục lão đầu sẽ một tay xử lý, hai đứa yên tâm hẹn hò là được."

Lục Cảnh Nhiên ngoài miệng đồng ý, nhưng lòng khẳng định không yên, người lúc trước hại Mỹ Lệ còn chưa bắt được, gã rất có khả năng sẽ ra tay với Mỹ Lệ lần nữa. Trước khi bắt được gã anh đều không thể thả lỏng cảnh giác, tuyệt đối không thể để Mỹ Lệ gặp phải chuyện này nữa.

Âu Văn Phú rất có hiệu suất giúp Thời Yên hẹn trước bác sĩ tâm lý, ngày hôm sau Lục Cảnh Nhiên liền tới lấy danh nghĩa hẹn hò với Thời Yên đón cô ra ngoài. Lâm Khả Khả tự nhiên sắc mặt lại không tốt lắm, hiện giờ cô ta chỉ mong nhanh chóng tìm được chứng cứ Thời Mỹ Lệ là hàng giả.

Sau khi Lục Cảnh Nhiên đón Thời Yên, trực tiếp dẫn cô đi gặp bác sĩ tâm lý. Bác sĩ này có tiếng trong nước, trước đó cũng biết tình huống Thời Yên có thể từng bị thôi miên. Ông làm đánh giá tâm lý cho Thời Yên trước, cho rằng trước mắt cô có thể tiếp nhận thôi miên mới đưa cô tới phòng khám của mình.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cũng đi theo, mím chặt môi nhìn Thời Yên dần thiếp đi trên ghế. Giọng nói bằng phẳng ôn hòa của bác sĩ vang lên trong phòng, như một khúc đàn violon chậm rãi yên ả: "Hiện tại trước mặt cô có một cánh cửa, cô chậm rãi đi qua, đẩy nó ra. Cô thấy cái gì?"

Thời Yên khẽ nhíu mày, nói: "Tôi thấy cô nhi viện lúc tôi còn nhỏ, sư phụ tôi tới nhận nuôi tôi."

"Cô lại đi về phía trước, nơi đó còn có một cánh cửa, cô đẩy nó ra nhìn xem."

Thời Yên an tĩnh một lát, sau đó thần sắc bỗng nhiên khẩn trương: "Lửa, khắp nơi đều là lửa, rất nóng!"

Bác sĩ lập tức trấn an: "Đừng sợ, cô nhìn xem bên cạnh cô có một cánh cửa, mau đẩy ra rời khỏi nơi đó."

Lúc Thời Yên nói đến "lửa", Lục Cảnh Nhiên khẩn trương đứng lên. Bác sĩ ra hiệu cho anh, bảo anh đừng kích động, Lục Cảnh Nhiên nhìn chằm chằm Thời Yên nằm trên ghế, mày dính chặt vào nhau.

Thời Yên vội vàng đẩy cánh cửa bác sĩ nói ra, ngăn chặn ngọn lửa ngoài cánh cửa. Bên trong cửa là logo cô thấy lúc trước, lần này rõ ràng rất nhiều, theo đó còn có một bóng người loé qua trước mặt mình.

Thời Yên đột nhiên tỉnh lại.

Bác sĩ chờ cô bình phục một lát, mới hỏi: "Vừa rồi cô thấy cái gì?"

Thời Yên nói: "Tôi lại thấy hình vẽ kia, lần này rõ ràng hơn trước, tôi còn thấy một người."

Bác sĩ hỏi: "Ai?"

Thời Yên nhíu mày, nói: "Không thấy rõ mặt anh ta."

https://thuviensach.vn

Nhưng vì sao theo bản năng, cô cảm thấy người kia là Cung quản gia?

Trên đường trở về, Thời Yên còn đang suy nghĩ bóng người chợt loé khi thôi miên. Đúng là Cung Kiệt sao? Chẳng lẽ anh ta có liên quan đến chuyện 5 năm trước?

Lục Cảnh Nhiên thấy lông mày cô chưa từng thả lỏng, trong lòng không khỏi lo lắng, anh thả chậm tốc độ xe, hỏi Thời Yên: "Em nghĩ gì thế? Từ lúc rời chỗ bác sĩ tâm lý vẫn luôn vẻ mặt như vậy."

Thời Yên trầm ngâm một lát, hỏi anh: "Anh biết quan hệ giữa Cung quản gia và Lâm Khả Khả thế nào không?"

Lục Cảnh Nhiên nghe cô hỏi cái này, trong lòng cũng sinh ra một ít ý tưởng: "Anh ta và Lâm Khả Khả xem như thanh mai trúc mã, hai người từ nhỏ cùng lớn lên ở Âu gia, nghe ông nội Âu nói, khi còn nhỏ bọn họ thường xuyên chơi với nhau, không phân chia chủ tớ, ngược lại khi trưởng thành, trở nên càng ngày càng xa lạ."

"Vậy theo ý của anh, Cung quản gia có tình cảm đặc biệt với Lâm Khả Khả hay không?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái: "Tình cảm đặc biệt gì."

Thời Yên cười nói: "Hai người đều là nam, chẳng lẽ còn không hiểu sao?"

"....." Lục Cảnh Nhiên quay đầu ho một tiếng, nói, "Anh cảm thấy, Cung Kiệt có chút thích Lâm Khả Khả, nhưng mà Lâm Khả Khả tuy rằng là con nuôi, Âu gia cũng không có khả năng để cô ta gả cho quản gia đâu?"

Thời Yên nói: "Nếu chị ta thích thật, cũng không phải không có khả năng, chẳng qua có thể Cung Kiệt cảm thấy mình không xứng với chị ta

https://thuviensach.vn

thôi. Nhưng nói lại, chủ yếu vẫn là Lâm Khả Khả, người chị ta thích căn bản là anh."

Lục Cảnh Nhiên nghiêm mặt nói: "Nhưng mà anh chỉ thích em."

Thời Yên hừ một tiếng, không nói nữa. Người cô thấy, là Cung quản gia sao? 5 năm trước ở viện điều dưỡng Thụy Sĩ đã xảy ra chuyện gì?

Sau khi Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên trở lại Âu gia, Âu Văn Phú liền gọi bọn họ bàn bạc chuyện kết hôn. Tuy rằng việc này do ông và Lục lão gia xử lý, nhưng hội trường hôn lễ và trang phục vẫn nên để hai đứa nhỏ tự chọn.

Thời Yên mải nghĩ người thấy trong mơ, có chút thất thần, cô nói một tiếng với Lục Cảnh Nhiên và Âu Văn Phú, bảo bọn họ chọn trước còn mình lên tầng nghỉ ngơi một lát.

Lục Cảnh Nhiên và Âu Văn Phú đều biết cô mới vừa tiếp nhận thôi miên, đương nhiên mở miệng đồng ý, lúc đi ngang qua phòng bếp thấy Cung Kiệt đang ở bên trong bận việc, Thời Yên đi qua gọi anh ta một tiếng: "Anh A Kiệt."

Cung Kiệt quay người lại, lễ phép chào hỏi cô: "Mỹ Lệ tiểu thư, có cái gì dặn dò sao?"

Thời Yên cười nói: "Em muốn lên nghỉ ngơi một chút, anh có thể giúp em hâm sữa bò đưa lên không?"

"Đương nhiên có thể, tôi hâm xong sẽ mang lên cho cô."

"Được." Thời Yên gật đầu, xoay người đi lên tầng.

Chẳng được bao lâu, cô nghe thấy tiếng đập cửa, cô ngồi trên bàn đọc sách, hướng cửa hô một tiếng: "Là Cung quản gia sao? Trực tiếp vào đi,

https://thuviensach.vn

cửa không khóa."

"Quấy rầy." Cung Kiệt nói một câu, mới đẩy cửa đi đến. Thời Yên cười với anh ta, nói: "Đặt sữa bò ở đây đi."

"Được." Cung Kiệt cẩn thận đặt sữa bò lên bàn, vừa nâng mắt, con ngươi hiện lên vẻ kinh ngạc, còn có chút kinh hoảng.

Thời Yên vẫn luôn lưu ý anh ta, tất cả cảm xúc biến hoá trong mắt anh ta đều nhìn thấy hết.

Cung Kiệt quả nhiên nhận ra biểu tượng này.

Vừa rồi cô vẽ biểu tượng cô thấy lên tờ giấy trắng, sau đó đặt tờ giấy ở vị trí dễ thấy, chỉ cần Cung Kiệt tới đưa sữa bò cho cô thì nhất định sẽ thấy.

Cung Kiệt sửng sốt trong chớp mắt, sau đó rất nhanh ổn định cảm xúc, nhưng ánh mắt của anh ta vẫn không chịu không chế bị hình vẽ hấp dẫn. Thời Yên nhìn anh ta, cầm tờ giấy trên bàn hỏi anh ta: "Anh A Kiệt, anh từng thấy hình vẽ này sao?"

Cung Kiệt lắc đầu, đáp: "Chưa từng thấy, Mỹ Lệ tiểu thư vẽ cái gì vậy?"

Thời Yên khẽ thở dài, có chút phiền muộn nói: "Em cũng không biết, chính là trong khoảng thời gian này, nằm mơ luôn sẽ mơ thấy một ít thứ kỳ kỳ quái quái, cái hình vẽ này cũng xuất hiện trong mơ."

Cung Kiệt nghe xong, thoáng mím chặt môi, không thảo luận đề tài hình vẽ này với Thời Yên mà nói: "Mỹ Lệ tiểu thư đừng nghĩ quá nhiều, uống sữa bò rồi ngủ một giấc."

"Ừm, hy vọng như thế." Thời Yên cầm lấy cái ly, uống một ngụm sữa bò. Cung Kiệt không quấy rầy cô nữa, xoay người đi ra ngoài, Thời Yên

https://thuviensach.vn

buông sữa bò trong tay, ý cười trong mắt cũng chậm rãi bị sắc bén thay thế.

Sau khi Cung Kiệt rời khỏi phòng Thời Yên thì quay trở về phòng mình. Anh ta không biết Thời Yên nhớ lại bảo nhiêu, nhưng trở lại hoàn cảnh cô quen thuộc, tiếp xúc người cô quen thuộc, ký ức của cô rất có thể khôi phục bất cứ lúc nào.

Anh ta mở tủ quần áo, mở khoá an toàn, lấy ra một phần văn kiện bên trong. Anh ta giữ thứ này đến bây giờ chính là vì giữ lại bảo đảm, hiện tại Mỹ Lệ tiểu thư cũng bình an trở lại, thứ này cũng không dùng được.

Anh ta tìm một cái bật lửa trong ngăn kéo, có chút khẩn trương đánh lửa, sau khi đánh hai lần ngọn lửa cuối cùng cũng châm được. Nhắm ngọn lửa ngay văn kiện, trang giấy màu trắng rất nhanh bị cháy.

Mà cửa phòng Cung Kiệt bỗng nhiên bị người ta đá văng ngay lúc này. Thời Yên xông tới, nhìn đồ vật đang cháy trong tay anh ta: "Anh đang đốt cái gì?"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 97: Thiên Kim Chục Tỷ (19)

Cung Kiệt không nghĩ tới sẽ có người xông tới ngay lúc này, theo bản năng muốn giấu văn kiện ra phía sau. Không dự đoán được vừa động, ngọn lửa liền quét tới ngón tay mình, tay Cung Kiệt đau xót, ngược lại làm văn kiện rơi xuống đất.

Văn kiện đốt từ dưới lên, mà phía trên cùng, thình lình in hình vẽ Thời Yên từng thấy.

Thời Yên vội vã chạy lên, giẫm mấy cái dập tắt ngọn lửa, sau đó nhặt phần văn kiện còn lại lên.

Lục Cảnh Nhiên và người hầu Âu gia cũng đuổi tới, vừa rồi Thời Yên đá cửa động tĩnh không nhỏ, bọn họ nghe được tiếng động, giật nảy mình. Trong phòng còn vương mùi đồ vật bị cháy, Lục Cảnh Nhiên kéo Thời Yên ra phía sau, chất vấn Cung Kiệt đối diện: "Sao lại thế này? Anh đang đốt cái gì?"

Thời Yên đưa phần văn kiện còn lại cho anh, chỉ logo bên trên: "Là viện điều dưỡng Thụy Sĩ kia."

Lục Cảnh Nhiên nhăn mày, nhìn lướt qua văn kiện trên tay Thời Yên, lúc ngước mắt nhìn Cung Kiệt, trong mắt đã thêm vài phần tức giận đè nén: "Cùng tôi tới phòng ông nội Âu nói chuyện."

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Cung Kiệt cũng khó coi, anh ta khóa chặt mày, hai đấm nắm chặt đặt song song bên người, nhưng cũng không phản kháng, đi theo Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên rời đi.

Đám người hầu nhìn bọn họ thì thầm, lại không rõ nguyên do mà giải tán. Cung Kiệt luôn là người có năng lực lại thận trọng trong lòng bọn họ, tuyệt đối xứng với quản gia ưu tú, hôm nay cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Trong phòng Âu Văn Phú, không khí có chút ngưng trọng. Cung Kiệt muốn hủy văn kiện kia, tuy rằng đã cháy rụi, nhưng chỉ xem một nửa còn lại cũng có thể đại khái hiểu văn kiện đang nói cái gì.

"Đây là một bản hợp đồng." Âu Văn Phú nhìn Cung Kiệt, ngón tay gõ gõ trên logo trên cùng của văn kiện, "Cậu ký kết hợp đồng với viện điều dưỡng Thụy Sĩ này."

Cung Kiệt mím môi, không trả lời, Âu Văn Phú trầm mặc một lát, nói với Cung Kiệt: "Mấy năm trước, kỳ thật bố cậu từng tìm tôi nói qua một lần, ông ấy nói ông ấy phát hiện cậu gửi một số tiền lớn tới một tài khoản tiết kiệm, hơn nữa là liên tục ba năm, mỗi năm đều gửi qua một số tiền, ông ấy sợ cậu bị người ta lừa, đặc biệt tới tìm tôi nói chuyện này."

Cung Kiệt sửng sốt một chút, anh ta biết bố anh ta phát hiện anh ta gửi tiền, nhưng không nghĩ tới ông ấy lại tìm Âu Văn Phú điều tra.

Âu Văn Phú dừng một chút, lại tiếp tục nói: "Tôi cũng sợ cậu trúng âm mưu gì, nên tìm người hỗ trợ điều tra xem, sau đó phát hiện, tiền được gửi cho một người tên Thịnh Gia Vinh, tên này tôi có chút ấn tượng, hình như là bạn đại học của cậu, đúng không?"

Cung Kiệt vẫn không nói chuyện, Âu Văn Phú dường như cũng không cần anh ta trả lời, chỉ tung ra vấn đề, sau đó tiếp tục nói: "Người bạn học này của cậu quan hệ phúc tạp, nhưng tốt xấu là người đứng đắn, cho nên

https://thuviensach.vn

cậu nói với bố cậu, cậu hợp tác làm ăn mới cậu ta, bố cậu cũng tin. Sau đó chúng tôi không quan tâm chuyện này nữa, mãi đến lần trước, lúc tôi đang điều tra viện điều dưỡng Thụy Sĩ lại thấy được tên này."

Cung Kiệt nắm chặt tay, gân xanh đều nổi lên, nhưng vẫn cắn răng không nói câu nào. Lục Cảnh Nhiên lạnh mặt, nhìn anh ta nói: "Anh cho rằng anh không nói lời nào thì không có việc gì sao? Số tiền này của anh, trên danh nghĩa là gửi cho Thịnh Gia Vinh, kỳ thật là cho viện điều dưỡng Thụy Sĩ này, đúng không? Tôi thật sự có chút tò mò, ai ở viện điều dưỡng này?"

Đáp án kỳ thật đã miêu tả sinh động, chỉ là ai cũng không chọc thủng tầng giấy này thôi. Âu Văn Phú đợi một lát, thấy Cung Kiệt vẫn không muốn mở miệng, rốt cuộc nhíu mày.

Hàng năm ở trên địa vị cao khiến trên người Âu Văn Phú có cảm giác áp bách khác hẳn với người thường, một khi ông rút lại vẻ hiền lành trên mặt, cảm giác áp bách này lập tức sẽ khiến người ta không biết theo ai.

"Ở viện điều dưỡng, là Mỹ Lệ sao?"

Câu chất vấn này dường như thành công đè bẹp cọng rơm thần kinh cuối cùng của Cung Kiệt, anh ta đột nhiên quỳ xuống, hốc mắt đỏ lên nhìn Âu Văn Phú: "Ông nội Âu, là cháu có lỗi với ông, có lỗi với Mỹ Lệ tiểu thư."

Khi còn nhỏ, Cung Kiệt và Lâm Khả Khả giống nhau, đều gọi Âu Văn Phú là ông nội, một tiếng "ông nội" này của anh ta khiến trái tim Âu Văn Phú khẽ run: "Chuyện 5 năm trước, thật sự có liên quan đến cậu?"

"Dạ." Cung Kiệt dường như cuối cùng không nhịn được, nước mắt lăn dài xuống đất, "Là cháu mua chuộc tài xế, bảo anh ta chế tạo tai nạn xe cộ, cháu muốn diệt trừ Mỹ Lệ tiểu thư."

https://thuviensach.vn

Âu Văn Phú còn chưa nói gì, Lục Cảnh Nhiên đã dẫn đầu không nhịn được, túm cổ áo Cung Kiệt: "Vì sao? Mỹ Lệ đắc tội anh ở đâu?"

Cung Kiệt nhìn anh, bỗng nhiên cười một tiếng: "Mỹ Lệ tiểu thư cái gì cũng chưa sai, sai chính là anh! Ai bảo anh yêu cô ấy!"

Lục Cảnh Nhiên híp mắt: "Anh có ý gì?"

Cung Kiệt nói: "Bởi vì tôi vẫn luôn thích Mỹ Lệ tiểu thư, tôi không muốn cô ấy gả cho anh!"

Thời Yên vẫn luôn ở bên cạnh nghe rốt cuộc phát ra tiếng: "Xin lỗi logic này của anh tôi có chút ngốc, anh không muốn tôi gả cho anh ấy, vậy anh đi giết anh ấy ấy, vì sao giết tôi???"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cung Kiệt nhìn, biểu tình có vẻ điên cuồng: "Anh giết anh ta sẽ chỉ khiến em nhớ kỹ anh ta cả đời, anh càng không chiếm được trái tim em. Nếu anh không chiếm được, cũng sẽ không để cho người khác chiếm được."

Thời Yên: "....."

Tuy rằng lần này cô trở về Âu gia cũng không bao lâu, nhưng cô thật sự không cảm thấy Cung Kiệt có tình cảm sâu nặng với cô, sâu nặng đến biến thái.

"Vậy chuyện viện điều dưỡng là sao? Anh lại hối hận đã giết tôi?"

Cung Kiệt mím môi, nói: "Đúng vậy, cuối cùng anh vẫn mềm lòng, đáng tiếc lúc ấy đã muộn, lúc anh đuổi đến, tai nạn xe đã xảy ra. May mắn chính là, em chưa chết. Anh không dám đưa em trực tiếp tới bệnh viện, anh sợ chuyện sẽ bại lộ. Cho nên anh liên hệ Thịnh Gia Vinh, cậu ấy là bạn bè

https://thuviensach.vn

chí cốt của anh, lại vừa lúc có tài nguyên chữa bệnh. Cậu ấy tìm một đoàn đội chữa bệnh bí mật phẫu thuật cho em, sau đó đưa đến viện điều dưỡng Thụy Sĩ dưỡng thương. Lúc ấy em bị thương rất nặng, ở viện điều dưỡng hơn hai năm mới hoàn toàn khôi phục."

Âu Văn Phú nghe đến mấy lời này, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thì ra ông đã từng cách chân tướng gần đến vậy, nếu lúc trước ông tiếp tục điều tra từ Thịnh Gia Vinh, rất nhanh có thể tra ra được anh ta góp cổ phần viện điều dưỡng Thụy Sĩ này, nói không chừng đã sớm có thể tìm được Mỹ Lệ.

Thời Yên tiêu hóa một tràng dài này của Cung Kiệt, lại nhìn anh ta hỏi: "Vậy thôi miên cho tôi là ai?"

"Cũng là anh tìm người." Cung Kiệt nói, "Anh sợ sau khi em khỏi sẽ trở về tìm Âu gia, sẽ trả thù anh, cho nên anh tìm người thôi miên em, cấy ký ức của người khác cho em, khiến em cho rằng em kỳ thật là một người khác."

Anh ta nói xong, trong phòng an tĩnh thật lâu, ngay cả Lục Cảnh Nhiên mới đầu còn xúc động cũng bình tĩnh lại. Những lời Cung Kiệt nói, anh cảm thấy vẫn tồn tại điểm đáng ngờ, hiện giờ, chứng cứ nắm giữ có thể chứng minh anh ta vẫn luôn chuyển tiền cho viện điều dưỡng Thụy Sĩ, nhưng tai nạn xe 5 năm trước cũng không có chứng cứ trực tiếp.

"Cung Kiệt." Âu Văn Phú bỗng nhiên mở miệng, ánh mắt nặng nề nhìn Cung Kiệt, "Cậu biết những lời vừa rồi của cậu đủ cho cậu ngồi tù bao lâu không? Cậu có nghĩ tới bố mẹ cậu không?"

Vẻ mặt Cung Kiệt thay đổi, lại rơi vài giọt nước mắt đàn ông: "Cháu có lỗi với bọn họ, chuyện này không liên quan đến họ, hy vọng ông nội Âu đừng khó xử bọn họ."

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Âu Văn Phú càng thêm phức tạp: "Cậu quyết tâm muốn nhận hết trách hiện sao? Tôi hỏi cậu, làm những việc này, Khả Khả có biết không?"

"Khả Khả tiểu thư cái gì cũng không biết, chuyện này không liên quan đến cô ấy."

"Được, nếu cậu nói như vậy, vậy tôi sẽ gọi điện báo cảnh sát đến bắt người đi."

Cung Kiệt quỳ trên mặt đất, cúi đầu, không nói thêm câu nào. Âu Văn Phú thật sự gọi cảnh sát tới, trước khi cảnh sát đến, Cung Kiệt vẫn luôn ở trong phòng mình do vệ sĩ Âu gia trông chừng.

Sau khi Âu Văn Phú gọi cảnh sát thì bảo thư ký gọi Lâm Khả Khả trở về, còn đặc biệt dặn, đừng rút dây động rừng. Lúc này, Lâm Khả Khả bởi vì "có bạn mới vừa chuyển đến thành phố A", gần như mỗi ngày đều ra ngoài, hôm nay cũng không ngoại lệ.

Cụ thể cô ta đang làm những gì, trong lòng Âu Văn Phú hiểu rõ, cô ta trừ bỏ điều tra Âu Thế Xuyên có có gái riêng hay không, còn điều tra chỗ ở ban đầu của người Thời gia.

Ước chừng là trời xanh không phụ người có lòng, hôm nay thật đúng là khiến Lâm Khả Khả điều tra có tiến triển to lớn. Tựa như lo lắng của Thời Yên lúc trước, là giả thì nhất định sẽ lộ ra sơ hở, đặc biệt là dưới sự điều tra bám riết không tha của người có lòng.

Phiên bản Thời Yên bịa đặt chuyện kia cũng là bị thương nặng ở nhà dưỡng thương, vì để không dễ điều tra ra, bọn họ thật sự tìm một nhà có con gái bị thương nặng lại ru rú trong nhà, đem câu chuyện dời hoa nối cành.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa nơi đó hiện tại xác thật phá bỏ và di dời, không thể nghi ngờ lại gia tăng khó khăn điều tra, mà mấy cái này đều không làm khó Lâm Khả Khả! Cô ta rốt cuộc tìm được một hàng xóm từng gặp con gái nhà đó, chứng thực con gái nhà đó căn bản không phải Thời Mỹ Lệ!

Hàng xóm lúc ấy thấy ảnh chụp liền nói: "Đưa con gái kia nào có xinh đẹp như vậy!"

Lời này Lâm Khả Khả tuy rằng không tán đồng, nhưng xác thật khiến cô ta uống liều thuốc an thần.

Nếu con gái là giả, vợ chồng Thời gia khẳng định cũng là giả, vốn Lâm Khả Khả định ra tay từ vợ chồng nhà này, nhưng lại không tra ra được tin tức của bọn họ, cuối cùng vẫn chỉ có thể cầm ảnh chụp Thời Mỹ Lệ hỏi khắp nơi.

Cô ta đang định dẫn người hàng xóm này về gặp Âu Văn Phú, giáp mặt vạch trần lời nói dối của Thời Yên thì nhận được điện thoại của Cung Kiệt. Cuộc điện thoại này rất kỳ quái, sau khi cô ta nghe máy, đối phương vẫn luôn không nói gì, nhưng ngược lại ống nghe có thể nghe ra tiếng đối thoại đứt quãng.

Lâm Khả Khả cẩn thận nghe hết, cái trán chảy ra một tầng mồ hôi mỏng. Âu Văn Phú và Cung Kiệt nói chuyện, cô ta đều nghe được hết, chuyện 5 năm trước sắp không gói được.

Lâm Khả Khả nghe được trọng điểm thì cắt đứt điện thoại. Cô ta căn bản không biết Cung Kiệt vậy mà còn làm nhiều chuyện như vậy, viện điều dưỡng Thụy Sĩ gì? Thôi miên gì? Hiện tại Thời Mỹ Lệ lại thật sự là Âu Mỹ Lệ? Vậy mấy cái cô ta tra được là cái gì?

Trong nháy mắt Lâm Khả Khả rơi vào hỗn loạn, nhưng cô ta rất nhanh ép bản thân bình tĩnh. Trực giác nói cho cô ta, Âu Văn Phú sẽ không dễ nói

https://thuviensach.vn

chuyện như vậy, ông khẳng định hoài nghi cô ta, bước tiếp theo, ông sẽ bắt cô ta trở về giằng co.

Vừa nghĩ đến đây, tiếng chuông điện thoại truyền đến từ trong túi xách, Lâm Khả Khả cúi đầu lấy ra xem, là thư ký của Âu Văn Phú gọi tới.

Điều này vừa lúc nghiệm chứng suy đoán của Lâm Khả Khả, Âu Văn Phú đang tìm cô ta. Cô ta cau mày ngắt điện thoại, sau đó thuận tay tắt máy.

Lúc này cô ta không thể trở về, cô ta không biết Âu Văn Phú rốt cuộc nắm giữ bao nhiêu, cũng chưa biết rõ Thời Mỹ Lệ rốt cuộc có thân phận gì, bây giờ trở về chính là chui đầu vào rọ.

Cô ta chột dạ.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 98: Thiên Kim Chục Tỷ (20)

Lâm Khả Khả mất tích.

Từ ba ngày trước cô ta ra ngoài gặp bạn thì chưa từng về Âu gia. Điện thoại của cô ta vẫn luôn trong trạng thái tắt máy, cả người tựa như bốc khói khỏi nhân gian.

Âu Thế Xuyên đề nghị trực tiếp báo cảnh sát, theo ông thấy, chuyện 5 năm trước tuyệt đối có liên quan đến Lâm Khả Khả, Âu Văn Phú châm chước một chút, cuối cùng vẫn báo cảnh sát, có điều chỉ là báo mất tích.

Lục Cảnh Nhiên ra khỏi phòng Âu Văn Phú, mày nhăn chặt. Thời Yên giơ tay đè ấn đường của anh, trêu ghẹo: "Anh đang luyện tập dùng lông mày kẹp chết muỗi sao?"

Lục Cảnh Nhiên thuận thế bắt lấy tay cô, nắm trong lòng bàn tay: "Anh biết ông nội Âu còn ôm một tia chờ mong cuối cùng với Lâm Khả Khả, hy vọng cô ta có thể tự mình trở về giải thích rõ ràng mọi chuyện. Nhưng đã 5 năm, cô ta giả vờ vô tội 5 năm, nếu cô ta thật sự có lương tâm, đã sớm nói ra tình hình thực tế."

Bây giờ anh lo lắng nhất chính là, Lâm Khả Khả sẽ ra tay với Mỹ Lệ, cô ta trốn ở chỗ tối, ai biết cô ta sẽ nhảy ra cắn bạn một phát lúc nào.

Thời Yên biết anh đang lo lắng cái gì, trấn an: "Yên tâm đi, ông nội bỏ số tiền lớn để truyền thông thông báo tìm người như vậy, hiện giờ cô ta

https://thuviensach.vn

khẳng định cũng không dễ sống, tựa như chuột chạy qua đường, không dám dễ dàng lộ diện." Nhưng cô ta một mực không lộ mặt dường như cũng không phải là cách.

Hiện tại Lâm Khả Khả đang nhốt mình trong một căn nhà nhỏ âm u, gặm bánh mì còn dư lại ngày hôm qua. Từ nhỏ cô ta lớn lên ở Âu gia, sống cuộc sống không nói là nuông chiều từ bé thì cũng là không lo cơm áo, chưa từng chịu khổ thế này.

Căn phòng chật chội, đèn điện yếu ớt, trần nhà dột mưa. Lâm Khả Khả nghĩ, ném phắt bánh mì trong tay.

Đều tại Thời Mỹ Lệ hại cô ta thành như vậy, hiện tại tất cả mọi người đều đang tìm cô ta, cô ta không dám đi đến nhờ bạn bè, cả khách sạn cũng không dám ở, chỉ có thể chọn khách sạn nhỏ không cần chứng minh thư này. Nghĩ bây giờ nói không chừng Thời Mỹ Lệ đang cùng Lục Cảnh Nhiên ngồi ăn sáng uống cà phê, hận ý trong mắt cô ta càng đậm.

Vì sao mọi chuyện lại biến thành như vậy? Dựa theo kịch bản của cô ta, hiện tại rõ ràng nên là Thời Mỹ Lệ bị cô ta chọc thủng bộ mặt thật, tiếp theo bị Âu gia đuổi đi, như thế nào trốn trốn tránh tránh, ngược lại biến thành cô ta?

Cô ta ấn mở TV trên tủ TV, bên trên đang phát tin tức buổi sáng.

"Vụ án Âu Mỹ Lệ tai nạn xe 5 năm trước gần đây có tiến triển to lớn, cảnh sát lật đổ cách nói lúc trước, quyết định sự kiện này là vụ án cố ý giết người. Quản gia Âu gia Cung Kiệt là người hiểm nghi lớn nhất đã bị cảnh sát bắt, tuy rằng anh ta thẳng thắn thừa nhận tội danh, nhưng bởi vì vụ án vẫn còn tồn tại điểm đáng ngờ, còn cần tiến hành điều tra thêm."

Lâm Khả Khả nghe người dẫn chương trình nói một tràng, ngón tay véo mạnh mu bàn tay của chính mình, bên trên xẹt qua hai vệt đỏ. 5 năm trước, lúc Cung Kiệt phát hiện âm mưu của cô ta, cô ta thật sự luống cuống

https://thuviensach.vn

một chút. Lúc ấy cô ta khóc lóc xin Cung Kiệt đừng tố giác, cô ta biết Cung Kiệt thích cô ta từ nhỏ, anh ta nhất định sẽ mềm lòng.

Chuyện sau đó như dự đoán của cô ta, Cung Kiệt thật sự giúp cô ta che giấu, chẳng qua đến bây giờ cô ta mới biết được, Cung Kiệt còn gạt cô ta làm nhiều chuyện như vậy.

Anh ta lại cứu Âu Mỹ Lệ!

Lâm Khả Khả điên cuồng cắn môi, lấy điện thoại trên bàn. Cô ta đã vứt sim đi rồi, cũng may nơi này còn có wifi, cô ta vừa khởi động máy thì thấy WeChat có mấy thông báo tin nhắn.

Không để ý tới những tin nhắn đó, cô ta click mở vòng bạn bè của Thời Yên, bức thiết muốn biết cô đang làm cái gì.

Thời Yên không phải một người thích đăng trên vòng bạn bè, có điều mấy ngày gần đây cô ngược lại đăng rất cần mẫn. Cùng Lục Cảnh Nhiên đi xác định hội trường hôn lễ, cô phải đăng một cái, đi chọn lựa nhẫn cũng phải đăng một cái, quyết định dùng hoa tươi nhà ai bánh kem nhà ai cô cũng đăng một cái.

Bình luận đều là mọi người chúc mừng cô, một mảnh không khí vui vẻ, trong số người like, cái tên Lục Cảnh Nhiên vĩnh viễn đều là cái thứ nhất.

Trái tim Lâm Khả Khả lập tức càng lạnh, cô ta sống thảm như vậy, bọn họ lại vô cùng vui vẻ chuẩn bị hôn lễ! Muốn kết hôn ư? Không dễ dàng như vậy.

Ánh mắt âm ngoan của cô ta dừng trên bài đăng mới nhất của Thời Yên, cô nói ngày mai cô muốn đi chọn áo cưới.

https://thuviensach.vn

Mọi người đều nói, dáng vẻ phụ nữ mặc áo cưới là thời điểm đẹp nhất đời người. Khiến cô chết trong lúc mình đẹp nhất cũng coi như chết có ý nghĩa đúng không?

Lâm Khả Khả cười, ấn tắt màn hình.

Áo cưới của Thời Yên vốn hẹn nhà thiết kế làm theo yêu cầu, nhưng cô đột nhiên nói muốn tới cửa hàng nhìn xem kiểu dáng may sẵn, Lục Cảnh Nhiên liền biết sự tình cũng không đơn giản.

"Có phải em muốn dụ Lâm Khả Khả tới?" Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên, sắc mặt có chút không vui.

Thời Yên biết việc này không thể gạt được anh nên không định giấu: "Em nghĩ như vậy, Lâm Khả Khả vẫn luôn trốn tránh, tình huống cứ giằng co như vậy, tất cả mọi người đều không dễ chịu, không bằng nghĩ cách dụ cô ta ra."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Em muốn dụ rắn ra khỏi hang, anh không phản đối, anh cũng muốn mau chóng tìm được cô ta. Nhưng mồi nhử không thể là em."

Thời Yên cười: "Còn mồi nhử tốt hơn em sao? Hiện tại chỉ có em mới có thể dụ cô ta ra."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, tuy rằng anh rất muốn phản bác Thời Yên, nhưng sự thật lại là như thế, không có mồi nhử tốt hơn Thời Yên.

"Không được, quá nguy hiểm."

"Chúng ta chủ động dụ cô ta ra tốt hơn cô ta đột nhiên đánh tới, ít nhất chúng ta còn có chuẩn bị."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhướng mày, xem ra cô đã sớm có kế hoạch: "Em có chuẩn bị gì? Nói với ông nội Âu chưa?"

"..... Ờ, ông nội già rồi, như chuyện kích thích như vậy không nên để ông tham dự." Nhắc tới Âu Văn Phú, Thời Yên cũng rụt rè, kế hoạch lấy bản thân làm mồi nhử, Âu Văn Phú khẳng định sẽ không đồng ý.

Lục Cảnh Nhiên xem như hiểu rõ, cô đây là ăn chắc anh rồi: "Mỹ Lệ, có phải em cảm thấy bất kể em làm cái gì anh đều sẽ đồng ý? Anh sẽ không cho em đi mạo hiểm."

Thời Yên bĩu môi nói: "Em cũng chưa nói em muốn đi mạo hiểm, em cũng rất tiếc mạng."

"Vậy em định làm như thế nào?"

Thời Yên tiến đến bên tai Lục Cảnh Nhiên, lặng lẽ nói vài câu.

Kỳ thật trong lòng Thời Yên cũng không xác định Lâm Khả Khả có cắn câu hay không, nhưng cô vẫn dựa theo trên vòng bạn bè, đúng giờ lái xe tới cửa hàng áo cưới với Lục Cảnh Nhiên, giả vờ chọn lựa áo cưới.

Cửa hàng này là cửa hàng áo cưới lớn nhất thành phố A, một bộ áo cưới bất kỳ bên trong đều lên tới vài triệu. Nguyên nhân chính là vì như vậy, dù có nhiều phái nữ mơ ước áo cưới nơi này, nhưng khách hàng trong cửa hàng mỗi ngày đều có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hôm nay Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên tới, nhân viên cửa hàng tự nhiên lên cót mười hai vạn phần tinh thần tiếp đãi, Thời Yên đi dạo một vòng quanh cửa hàng rộng rãi, chọn ba bộ áo cưới chuẩn bị chờ lát nữa thử một lần.

Cô nghĩ, nếu Lâm Khả Khả thật sự sẽ tìm đến cô, vậy nơi tiện ra tay nhất chính là phòng thử đồ.

https://thuviensach.vn

"Mấy bộ này tôi mặc thử trước, nhìn xem hiệu quả mặc lên người thế nào." Cô nói với nhân viên tiêu thụ đi theo phía sau.

Nhân viên tiêu thụ tươi cười ngọt ngào nói: "Được thưa Âu tiểu thư, xin đi theo tôi."

Thời Yên đi theo cô ấy vào phòng thử đồ, sau đó nhân viên tiêu thụ chỉ một phòng trong đó: "Âu tiểu thư, nơi này không có ai, cô thử ở trong này đi. Nếu có yêu cầu, có thể gọi tôi bất cứ lúc nào."

"Được."

Lâm Khả Khả nghe thấy tiếng nói truyền đến từ bên ngoài, tinh thần lấp tức rung lên. Cô ta lén hé cửa, liếc nhìn ra bên ngoài. Một cô gái đưa lưng về phía cô ta, vừa lúc đi vào phòng thử đồ bên cạnh, tuy rằng không phát hiện mặt cô, nhưng xem dáng người là Thời Mỹ Lệ không sai.

Bởi vì rất khẩn trương, Lâm Khả Khả ngược lại dâng lên khoái cảm, cô ta ôm chặt đồ vật trong lòng, lẳng lặng chờ đợi thời cơ. Hôm nay, tất cả mọi chuyện đều có thể kết thúc, không ai có thể cứu Âu Mỹ Lệ một mạng.

Trong nháy mắt nghe được đối diện mở cửa, Lâm Khả Khả phấn khởi xông ra. Nhưng mà đi ra từ bên trong căn bản không phải Thời Yên, mà là một nữ vệ sĩ Thời Yên mời đến, thấy có người xông tới, phản ứng đầu tiên của vệ sĩ chính là ném người xuống đất.

Chẳng qua vệ sĩ không nghĩ tới chính là, trên người Lâm Khả Khả mang theo vật phẩm nguy hiểm, không phải dao cũng không phải □□, mà là xăng. Bình xăng đã mở ra, ngay lúc Lâm Khả Khả ngã xuống đất, xăng cũng tưới trên người cô ta, càng trùng hợp chính là, bật lửa Lâm Khả Khả mang theo cũng châm lửa khi cô ta ngã xuống đất.

Mọi thứ xảy ra quá nhanh, lửa lập tức bùng cháy. Tiếng kêu thảm thiết của Lâm Khả Khả vang lên trong phòng thử đồ, nhân viên cửa hàng kinh

https://thuviensach.vn

hoảng thất thố chạy ra, muốn tìm người tới dập tắt lửa.

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên lúc này mới tiến vào, nhìn thấy Lâm Khả Khả bị thiêu cháy, vẻ mặt đều biến đổi. Thời Yên theo bản năng nắm lấy tay Lục Cảnh Nhiên, đầu ngón tay lạnh lẽo.

Đau điếng người này dường như cô đã được nghiệm qua, đặc biệt là lúc này cùng với tiếng kêu thảm thiết của Lâm Khả Khả như lôi cô trở lại lốc xoáy đáng sợ.

"Mỹ Lệ!" Lục Cảnh Nhiên vội vàng gọi cô một tiếng, kéo cô ra ngoài. Sắc mặt Thời Yên xấu hơn khi khách sạn bị cháy, toàn thân còn khẽ run, cô nhìn nhân viên cửa hàng cầm bình chữa cháy xông vào phòng thử đồ, rốt cuộc dưới chân nhũn ra, hôn mê bất tỉnh.

Sau khi cô nhắm mắt, ánh lửa đầy trời và tiếng kêu thảm thiết chói tai dường như cách xa cô.

Cô cảm thấy mình mơ một giấc mơ thật dài, người trong mơ không ngừng biến đổi, cuối cùng là tiếng Lục Cảnh Nhiên không ngừng gọi tên cô bên tai.

Thời Yên rốt cuộc bị anh làm phiền nên mở mắt.

Lục Cảnh Nhiên an vị bên cạnh cô, tay còn nắm chặt tay cô. Thấy Thời Yên mở mắt, trên gương mặt tiều tụy của Lục Cảnh Nhiên mới rốt cuộc khôi phục chút thần sắc: "Mỹ Lệ, em cuối cùng cũng tỉnh, làm anh sợ muốn chết có biết hay không?"

Thời Yên mím môi nhìn anh: "Vốn đang không muốn tỉnh, nhưng anh phiền quá."

Tiếng cô có hơi khàn, như mới vừa nướng trên lò lửa, Thời Yên nhíu mày, không nói nữa. Lục Cảnh Nhiên thử độ ấm trán cô, thấy cô đã hạ sốt,

https://thuviensach.vn

liền lấy túi chườm nước đá trên trán cô, lại rót cốc nước ấm đưa tới cho cô: "Uống nước."

Thời Yên chậm rãi ngồi dậy, đón nước từ tay anh uống mấy ngụm liền, uống xong, cổ họng tựa hồ thoải mái không ít. Cô nhìn bốn phía, đây là ở Âu gia, phòng cô.

Bên tai dường như lại vọng tiếng kêu thảm thiết của Lâm Khả Khả bị khi lửa đốt, Thời Yên chau mày, nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên: "Em ngủ bao lâu rồi? Lâm Khả Khả đâu?"

Sắc mặt Lục Cảnh Nhiên nặng nề, mở miệng nói: "Em ngất ở cửa hàng áo cưới, lúc sau bắt đầu phát sốt, ngủ suốt một ngày. Còn Lâm Khả Khả, cô ta bị bỏng diện tích lớn, đã phẫu thuật một lần ở bệnh viện, hiện tại vào phòng chăm sóc đặc biệt ICU, tình huống còn không rõ."

Thời Yên trầm mặc một lát, nhìn Lục Cảnh Nhiên nói: "Ký ức vốn có, em đã nhớ lại hết rồi."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử
dtv-ebook.com

Chương 99: Thiên Kim Chục Tỷ (Hết)

5 năm trước, cô đầy vui sướng tới Âu gia, thấy Âu Văn Phú và Lục Cảnh Nhiên, cô nghe ông nội nói, hôm nay muốn thương lượng chuyện định hôn của cô và Lục Cảnh Nhiên.

Ngày thường cô thường ở trường học, cơ hội gặp Lục Cảnh Nhiên không tính là quá nhiều, mỗi lần đi gặp anh, cô đều sẽ đặc biệt trang điểm một chút, lần này cũng không ngoại lệ. Một giây trước khi sự việc xảy ra, cô còn đang thưởng thức móng tay mình mới vừa làm, mà giây sau, bên trong xe đã long trời lở đất.

Đau đớn bị lửa thiêu và tuyệt vọng là ác mộng cả đời cô.

Hiện tại, Lâm Khả Khả cũng tự mình cảm nhận được đau đớn này.

Người hầu đưa chút cháo và trái cây vào phòng, Thời Yên ăn một ít, Lục Cảnh Nhiên lại bảo cô ngủ tiếp. Hôm nay, Lục Cảnh Nhiên vẫn luôn ở Âu gia không trở về, lúc nửa đêm nhận được điện thoại của bệnh viện, nói là bệnh tình của Lâm Khả Khả chuyển biến xấu.

Thời Yên cũng bị tiếng điện thoại của anh đánh thức, chờ anh cúp điện thoại, hỏi anh: "Chuyện gì thế?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Bệnh viện nói bệnh tình Lâm Khả Khả đột nhiên chuyển biến xấu, chỉ sợ không quá lạc quan."

https://thuviensach.vn

Lâm Khả Khả không có người thân, Âu gia có quan hệ thân cận nhất với cô ta, nhưng cố tình cô ta nằm viện là bởi vì muốn hại Âu Mỹ Lệ. Âu Văn Phú vẫn không tới bệnh viện thăm cô ta, những người Âu gia khác cũng không đi, cô ta tính kế nhiều như vậy, cuối cùng khả năng sẽ một mình cô độc mà chết ở bệnh viện.

Lục Cảnh Nhiên đi trở về cạnh Thời Yên, kéo cô vào lòng: "Đừng nghĩ quá nhiều, con người có số."

"Ừ." Thời Yên gật đầu, lên tiếng.

Vết thương của Lâm Khả Khả kỳ thật không nặng như lần Thời Yên tai nạn xe, nhưng Thời Yên chống đỡ được, Lâm Khả Khả lại không được. Ngày hôm sau, bệnh viện đưa ra thông báo tử vong.

Âu gia vẫn phái người tới lĩnh thì thể đi, mai táng cùng với bố mẹ ruột cô ta. Ngày Lâm Khả Khả hạ táng, Thời Yên tới trại tạm giam thăm Cung Kiệt.

Bố Cung Kiệt bởi vì những việc Cung Kiệt làm, tức giận muốn đoạn tuyệt quan hệ bố con với anh ta, ngay cả anh ta vào trại tạm giam cũng chưa đến thăm anh ta một lần. Những người khác càng sẽ không tới, Thời Yên là người đầu tiên đến thăm anh ta từ lâu như vậy tới nay.

Nhưng mà cô cũng không mang đến tin tức tốt gì, câu đầu tiên cô nói, chính là tin Lâm Khả Khả chết: "Lâm Khả Khả chết rồi, hôm nay đã hạ táng."

Đồng tử Cung Kiệt đột nhiên co rụt lại, tay cũng không tự giác túm chặt, cảnh sát bên cạnh thấy cảm xúc anh ta kích động, đi tới đè bờ vai của anh ta, sợ anh ta làm ra hành vi quá kích.

Thời Yên nói: "Mấy hôm trước, tôi và Lục Cảnh Nhiên đi thử áo cưới, chị ta đột nhiên mang theo xăng và bật lửa lao tới, muốn thiêu chết tôi, cuối

https://thuviensach.vn

cùng lại thiêu chính chị ta."

Cung Kiệt hơi sửng sốt, nhìn Thời Yên vài lần: "Cô không sao chứ?"

"Tôi không sao, nhưng Lâm Khả Khả bị thương rất nghiêm trọng, cuối cùng vẫn không qua khỏi." Thời Yên nhìn anh ta, "Lúc ấy chị ta ở trước mặt tôi kêu thảm thiết, toàn thân đều là lửa, có phải năm đó anh thấy tôi cũng như vậy?"

Gân xanh trên cánh tay Cung Kiệt lại nổi lên từng gân, cảm xúc đè nén trong lồng ngực như sóng biển quay cuồng. Năm năm trước, là anh ta cứu Thời Yên từ trong biển lửa, cảnh tượng địa ngục kia anh ta cũng là nhân chứng.

Mấy năm nay, anh ta thường thường sẽ mơ thấy tình cảnh lúc ấy, sau khi tỉnh lại đầu đầy mồ hôi

Hiện tại, mấy cái đó rốt cuộc vẫn báo ứng trên người Lâm Khả Khả. Đều là cô ấy tạo nghiệt.

Cung Kiệt bỗng nhiên nở nụ cười, cười cười, nước mắt lại lăn xuống: "Vì sao cô ấy không chịu buông tha cho cô, không chịu buông tha chính cô ấy."

Trước khi cô ấy chết, cô ấy nhất định rất đau đớn đúng không?

Cảm xúc của Thời Yên cũng có chút dao động, cô mím môi, nhìn Cung Kiệt nói: "Đến cuối cùng chị ta cũng không hối cải, anh vẫn muốn che giấu những chuyện chị ta đã làm sao?"

Cung Kiệt vô lực cười vài tiếng, người cũng đã chết, mấy cái này còn có gì quan trọng: "Đúng vậy, không sai, 5 năm trước người muốn giết cô là cô ấy, đáng tiếc tôi biết được quá muộn, tôi căn bản không ngăn cản được cô ấy. Cô ấy biết nhược điểm của tôi, cô ấy xin tôi đừng tố giác cô ấy, tôi

https://thuviensach.vn

đáp ứng, nhưng tôi cũng không thể trơ mắt mà nhìn cô chết. Lúc tôi chạy tới, hai người đã xảy ra chuyện, tôi tìm Thịnh Gia Vinh cứu cô, đưa cô tới viện điều dưỡng Thụy Sĩ trị liệu, nhưng tôi hiểu biết Khả Khả, nếu cô ấy biết cô không chết, nhất định sẽ không bỏ qua cho cô."

"Cho nên anh tìm người thôi miên tôi? Như vậy, Âu Mỹ Lệ không còn tồn tại nữa, Lâm Khả Khả cũng sẽ không đến hại tôi."

Cung Kiệt khụt khịt vài cái, mới gật đầu: "Tôi cho rằng như vậy sẽ không sao, nhưng ông nội Âu và Lục Cảnh Nhiên, bọn họ vẫn luôn tìm cô, cuối cùng, vậy mà thật sự bị bọn họ tìm được. Lúc thấy cô trở lại Âu gia, tôi đã có dự cảm sẽ có chuyện xảy ra."

Thời Yên trầm mặc một lát, nhìn anh ta nói: "Anh biết không, Lâm Khả Khả có kết cục hôm nay cũng có một phần công lao của anh. Nếu anh thật sự yêu chị ta thì sẽ không trơ mắt nhìn chị ta đi đến bước này, bao che chị ta chỉ là đang hại chị ta."

Cung Kiệt lại vừa khóc, vừa nở nụ cười: "Cô cho rằng tôi chưa từng khuyên cô ấy ư? Trước kia cô ấy không phải thế, cô ấy rõ ràng thiện lương ôn nhu, tôi cho rằng cô ấy sẽ sửa....."

Cung Kiệt nói, đột nhiên dùng tay đập lên mặt bàn, trên tay lập tức chảy máu. Cảnh sát lập tức chế phục anh ta, ngăn cản anh ta tiếp tục hành vi tự mình hại mình. Bởi vì cảm xúc Cung Kiệt không ổn, gặp mặt hôm nay cũng ngưng hẳn, Thời Yên nhìn Cung Kiệt bị cảnh sát giải đi, cũng cầm lấy túi xách của mình, xoay người đi ra ngoài.

Lục Cảnh Nhiên dựa vào đầu xe, trên tay châm một điếu thuốc. Anh cực kỳ ít khi hút thuốc, nếu không phải trong khoảng thời gian này xảy ra quá nhiều chuyện, anh cũng sẽ không dùng thuốc để giải quyết.

Thấy Thời Yên đi ra, anh lập tức dập tắt tàn thuốc, ném vào thùng rác bên cạnh: "Thế nào?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên đi đến bên cạnh anh, cũng dựa vào cạnh xe, ngẩng đầu nhìn nơi xa trong không trung: "Anh ta nói, chuyện 5 năm trước xác thật là Lâm Khả Khả làm. Nhưng hiện tại Lâm Khả Khả cũng đã chết, những việc này để nó qua đi thôi."

Tựa như bầu trời hôm nay, hy vọng có thể mau qua cơn mưa trời lại sáng.

Âu gia trong khoảng thời gian này bởi vì chuyện Lâm Khả Khả và Cung Kiệt, vẫn luôn bao phủ một tầng khói mù, mãi đến lúc đám cưới của Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên chính thức cử hành mới rốt cuộc rẽ mây nhìn thấy mặt trời.

Thân thể Âu Văn Phú cũng nhanh nhẹn hơn mấy ngày trước đó, mặc tây trang chuẩn bị riêng cho ông, nhìn qua như trẻ hơn mười tuổi, Lục lão gia tử hôm nay cũng rất vui mừng, vẫn luôn cười không khép được miệng, như một ông phật Di Lặc.

Hôn lễ cử hành rất long trọng, hai nhà Âu Lục liên hôn cũng được các truyền thông chú ý. Nhưng bởi vì hội trường hôn lễ quản lý rất chặt chẽ, không có một truyền thông nào lăn lộn đi vào, cuối cùng vẫn là Thời Yên chủ động đăng ảnh lên vòng bạn bè mới bắt đầu có ảnh hội trường hôn lễ truyền ra ngoài.

Ảnh cô chụp chỉ là một phần nổi của tảng băng trong hôn lễ, nhưng chỉ một phần này đã khiến cho toàn dân đào ra buổi hôn lễ của bọn họ dùng tổng cộng bao nhiêu tiền.

Điểm này kỳ thật chính Thời Yên cũng không rõ ràng lắm, cô cũng không hỏi, cô sợ sau khi hỏi rõ lại không muốn cử hành hôn lễ trực tiếp đổi lấy tiền mặt. Trong hôn lễ, năm con mèo cô nuôi cũng tới tham gia, thành đối tượng được chú ý tới nhất trong ngày ngoài cặp vợ chồng mới cưới.

https://thuviensach.vn

Cử hành hôn lễ xong, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên an vị trên du thuyền ra biển hưởng tuần trăng mật, sau khi trở về không lâu, Thời Yên kiểm tra đã mang thai thì an tâm ở nhà dưỡng thai.

Sau khi sinh con, Âu Văn Phú tự mình đặt tên cho nó, lúc trước Âu Mỹ Lệ xảy ra chuyện, ông nằm mơ cũng chưa nghĩ đến mình còn có thể nhìn thấy chắt trai.

Cả gia đình hạnh phúc vui sướng sinh sống mấy năm, Âu Văn Phú sống thọ và chết tại nhà. Ông không sửa di chúc, 10 tỷ kia, tất cả đều để lại cho Thời Yên.

Thời Yên quyên góp một phần, còn lại cũng không động đến, vốn vận hành thế nào thì giờ vẫn vận hành như thế.

Sau khi Âu Văn Phú qua đời, sản nghiệp Âu gia vẫn vững bước phát triển, tài phú tích lũy càng ngày càng nhiều, đến lúc Thời Yên già đã sớm vượt xa 10 tỷ Âu Văn Phú để lại cho cô.

Đương nhiên ngoài tiền tài, người lớn Âu gia cũng rất thịnh vượng, lúc Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên tuổi già còn có cháu trai cháu gái mỗi ngày làm bạn bên cạnh, mãi đến lúc bọn họ trải qua ngày cuối cùng trên đời.

【 Đinh! Chúc mừng thông qua phó bản 《 Thiên kim chục tỷ 》, đạt được 35 tích phân hệ thống, nam chính tặng 100 tích phân】

【 Ảnh CG phó bản 《 Thiên kim chục tỷ 》 giải khóa, xin lựa chọn một tấm lưu trữ 】

Thời Yên nhìn từng tấm ảnh xẹt qua trước mắt mình, cuối cùng lựa chọn tấm ảnh cô và Lục Cảnh Nhiên ôm mèo trong hôn lễ.

https://thuviensach.vn

【 Bởi vì tiến trình thi đấu khiêu chiến đã trải qua một nửa, vì giữ gìn thể xác và tinh thần người khiêu chiến khỏe mạnh, hệ thống đặc biệt đưa ra phần ăn phúc lợi, xin kiểm tra và nhận! 】

Thời Yên sửng sốt một chút: "Các người vậy mà còn có phần ăn phúc lợi, tốt như vậy?"

【 Chúng tôi vẫn luôn là một công ty có tính người. 】

Thời Yên nhướng mày, thấy hệ thống thật sự đưa một phần ăn tới. Cô click mở nhìn một chút, bên trong có viên thuốc, tên gọi "Một viên giải nghìn sầu". Cô lấy ra nghiên cứu một chút, nói với hệ thống: "Cái này là cái gì?"

【 Viên thuốc Một viên giải nghìn sầu, ý nghĩa như tên, sau khi ăn xong sẽ quên ưu sầu, cả người nhẹ nhàng! Vì phòng ngừa người khiêu chiến theo số cửa ải vượt qua gia tăng mà sinh ra áp lực tinh thần, cố ý đưa ra viên thuốc này. 】

"..... Ồ, ta có thể hiểu là xoá bộ nhớ đệm?"

【..... Có thể hiểu như vậy. 】

Thời Yên gật đầu, uống viên thuốc. Sau khi uống xong thật sự cảm thấy nhẹ nhàng hơn nhiều, trước kia tuy rằng cô vẫn có ký ức chuyện mỗi thế giới, nhưng cảm giác càng như đọc xong một cuốn tiểu thuyết.

【 Thế nào, có phải cảm giác tâm hồn trẻ ra rất nhiều! Còn có thể tái chiến năm trăm hiệp! 】

"..... Không được đâu." Cô vẫn muốn nhanh lấy tiền chạy lấy người, tới thế giới hiện thực tìm Lục Cảnh Nhiên.

https://thuviensach.vn

【 Đinh! Phần ăn phúc lợi ngoài viên thuốc "Một viên giải nghìn sầu", người khiêu chiến còn đạt được một cơ hội lựa chọn thế giới phải vượt qua! 】

Thời Yên chớp chớp mắt: "Chính mình lựa chọn vượt qua thế nào nào sao?"

【 Đúng vậy! Hệ thống sẽ ngẫu nhiên chọn mười thế giới, người khiêu chiến có thể chọn lựa cái mình thích từ bên trong làm mục tiêu nhiệm vụ lần sau. 】

Thời Yên hỏi: "Tin tức các thế giới cung cấp đến trình độ nào?"

【 Tiêu đề tiểu thuyết! 】

Thời Yên: "....."

Cái này thì có tác dụng gì! Không biết trên thế giới này có loại người kêu đảng tiêu đề sao!

(Đảng tiêu đề: tên gọi chung của một phần nhỏ người quản lý trang web và dân mạng lợi dụng các tiêu đề nổi bật, khoa trương, nghiêm trọng để hấp dẫn ánh mắt của của dân mạng, đạt tới các loại mục đích trên Internet.)

【 Có chọn tốt hơn không được chọn, nếu người khiêu chiến có ý kiến, có thể từ bỏ phúc lợi này. 】

"....." A, còn biết uy hiếp người ta, "Vì sao ta phải từ bỏ, hiển thị tên đi!"

Hệ thống ngẫu nhiên rút ra mười tiểu thuyết có tag ngọt văn trong số liệu Tấn Giang, từng quyển hiện ra trước mặt Thời Yên.

https://thuviensach.vn

《 Gắn bó keo sơn 》, nghe thì có vẻ rất ngọt, nhưng cảm thấy cũng không đơn giản như vậy; 《 Yêu em như bông tuyết yêu mặt trời 》, ờm, cái này thật không phải ngược văn sao?

Thời Yên nhìn một vòng, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên 《 Nữ Idol đệ nhất giang hồ 》.

Nếu không, cái tiểu thuyết này đi.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 100: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (1)

Sau khi Thời Yên chọn được tiểu thuyết, hệ thống bắt đầu thành lập thế giới mới. Chấn động rất nhỏ qua đi, Thời Yên phát hiện mình đang nằm núp trong một bụi cỏ, bốn phía là tiếng dế kêu hết đợt này đến đợt khác.

【 Đinh! Phó bản 《 Nữ idol đệ nhất giang hồ 》 kích hoạt 】

【 Thương thành hệ thống đổi mới, có thể đi trước chọn mua vật phẩm cần thiết 】

Thời Yên click mở Thương thành hệ thống, xem xét một chút, vật phẩm mới có tên "Khí thế co duỗi tự nhiên". Cái tên có chút hù người, nhưng trước mắt nhìn qua, chỉ là một đôi hoa tai bình thường. Cô nhấn vào phần giới thiệu vật phẩm, phát hiện tóm tắt lần này rất dài.

Khí thế co duỗi tự nhiên, tên như ý nghĩa, là một đạo cụ điều tiết khí thế, nó chia làm ba loại hình thái -- hoa tai, vòng tay, vòng cổ. Khi nó có trạng thái hoa tai, khí thế của người đeo sẽ bị giảm đến mức thấp nhất, không chút thu hút; vòng tay là trạng thái bình thường, khí thế không mạnh không yếu; vòng cổ là trạng thái khí chất mạnh nhất, người đeo đứng ở chỗ nào, nơi đó chính là vị trí C (trung tâm)!

Thời Yên: "....."

Quả nhiên phải tới giang hồ lăn lộn giới giải trí sao? Còn phải đoạt vị trí C!

https://thuviensach.vn

Cô lấy hoa tai, nghiên cứu một chút, phát hiện nhẹ nhàng kéo ra thật sự có thể dài ra, khi đẩy vào lại có thể thu về trạng thái hoa tai, quả thực dẻo như cao su.

Thời Yên bỏ 100 tích phân mua "Khí thế co duỗi tự nhiên", sau đó lấy trạng thái hoa tai đeo lên lỗ tai mình -- tuy rằng không biết hiện giờ cô đang làm gì, nhưng cảm giác là đang mai phục, vẫn là khí thế yếu thì tốt hơn!

【 Sắp bắt đầu truyền ký ức, xin chuẩn bị tiếp nhận 】

Thời Yên dựa vào bụi cỏ, tiếp nhận tin tức thế giới này. Cô, là một sát thủ không có tình cảm, hiện tại cô đang chấp hành nhiệm vụ quan trọng nhất hôm nay -- săn giết một con gà rừng có thể là con sót lại cuối cùng trên đảo Phi Phi!

Đã suốt một tuần cô chưa được ăn thịt rồi!

(Hai thế giới trước tiền tiêu không hết, đến thế giới này nghèo rớt mùng tơi 🥵)

Bỗng nhiên bụi cỏ phía trước giật giật, mắt Thời Yên sáng ngời, xốc tinh thần nhìn thẳng chỗ đó. Một con gà rừng màu lông xinh đẹp thò đầu đi ra, ám khí trong tay Thời Yên bay vút ra, nhắm ngay con gà rừng đang chạy vội.

"A --!" Tiếng kêu thảm thiết hợp với tình hình vang lên. Thời Yên méo miệng, lẩm bẩm, con gà rừng cuối cùng này chẳng lẽ thật sự thành tiên?

"Ai? Là ai dùng ám khí đánh lén cái mông xinh đẹp của ta!"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Thời Yên "phắt" từ trong bụi cỏ đứng lên, hô lớn với người nọ phía ngoài: "Thời Niên có phải huynh có bệnh không hả!! Muội sắp bắt được con gà rừng kia rồi! Huynh nhào lên làm cái gì, xả thân cứu gà à!"

Mắt thấy gà rừng tới tay bay đi, Thời Yên rất nổi đoá. Nam nhân bị gọi là Thời Niên bị cô quát như vậy, lập tức sợ: "Muội muội, muội đừng nóng giận, ta cũng muốn bắt con gà rừng kia! Ta không biết muội mai phục ở đó!"

"Cạc cạc cạc cạc!" Gà rừng đã chạy ra xa bỗng nhiên diễu võ dương oai kêu lên với bọn họ, sau đó lắc mông rời đi.

Thời Yên: "....."

Nếu Thời Niên không phải ca ca ruột của cô, cô đã sớm hầm hắn!

Thấy mặt Thời Yên đen như đáy nồi, Thời Niên nhổ ám khí bắn trúng mình, tủi thân đi đến trước mặt cô: "Muội muội, ca ca cầm ám khí này về rửa sạch, muội còn có thể dùng tiếp, hiện tại kinh tế eo hẹp, mọi thứ đều phải tiết kiệm."

Thời Yên: "....."

Vừa rồi hắn nói phi tiêu này bắn trúng chỗ nào của hắn?

Cô ghét bỏ đẩy tay Thời Niên ra, bày ra bộ mặt đòi nợ nhìn hắn: "Huynh đền muội gà rừng."

"....." Thời Niên im lặng một lát, cười khanh khách nói mới cô, "Ngày hôm qua sư phụ phát khoai tây, ca ca còn dư mấy củ, chờ lát nữa chúng ta nướng ăn nha!"

Thời Yên: "....."

Cô không cần khoai tây, cô muốn ăn thịt!

https://thuviensach.vn

Ban đêm trăng sáng sao thưa, Thời Niên và Thời Yên làm ổ trong viện, yên lặng nướng khoai tây. Thời Niên một bên rắc muối lên khoai tây ăn, một bên khuyên giải Thời Yên: "Muội muội à, hiện tại tổ chức sát thủ không dễ lăn lộn, vinh quang đảo Phi Phi đã từng có không còn, tất cả mọi người đều sống..... một hàng nước mũi một hàng nước mắt, muội cũng, nhẫn nại một chút nhé!"

Thời Niên nói không giả, đảo Phi Phi đã từng là tổ chức ám sát khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật trên giang hồ, thành viên trên đảo đều mang tuyệt kỹ, người bị bọn họ hạ thông báo tử vong, tuyệt đối không sống qua ngày hôm sau.

Rất nhiều người bỏ số tiền lớn thuê bọn họ giải quyết đối thủ của mình, lúc ấy ai sẽ nghĩ đến, bọn họ sẽ nghèo đến mức chỉ có thể nửa đêm ở chỗ này nướng khoai tây!

"Từ khi Vạn phu nhân tổ chức Lương Sơn Sáng Tạo 108, mọi người không bao giờ tìm sát thủ, gặp được người không hợp, trước xem có phải fan cùng thần tượng hay không, phải thì biến chiến tranh thành tơ lụa, không phải thì trực tiếp bay lên thần tượng hai nhà cạch mặt, thật là huhuhu." Thời Niên nói mà rưng rưng.

Thời Yên giật lại góc áo bị hắn túm, lấy tiểu đao cắt miếng khoai tây đút vào miệng. Vạn phu nhân này, không ai biết địa vị của nàng ta, nhưng cốt truyện này, vừa thấy là biết nàng ta xuyên qua!

Nàng ta tổ chức Lương Sơn Sáng Tạo 108 căn bản là hình thức tuyển chọn nhóm nhạc nữ ở hiện đại, chẳng qua tuyển chọn thần tượng không phải đến từ các công ty người mẫu, mà đến từ các môn phái võ lâm. Mấy năm nay nàng ta tổ chức nhóm nhạc nữ ở cổ đại, kiếm được đống tiền, còn nhận được cái "Xúc tiến võ lâm phát triển phồn vinh" ở đại võ võ lâm năm ngoái, chỉ là, ai nghĩ đến những sát thủ sắp chết đói bọn họ!

https://thuviensach.vn

Gà rừng trên đảo Phi Phi bị bọn họ ăn chỉ còn con cuối cùng!

"Ca, muội quyết định!" Thời Yên vung tiểu đao trong tay một đường xinh đẹp, cắm vào khoai tây, "Lương Sơn Sáng Tạo 108 năm nay, muội cũng phải đi tham gia!"

Thời Niên bị ánh đao lóe lên trong tay cô chói mắt, hắn nuốt khoai tây trong miệng, hỏi Thời Yên: "Muội này, muội đang nói gì?"

Thời Yên lặp lại một lần: "Lương Sơn Sáng Tạo 108 năm nay, muội cũng phải đi tham gia! Muội muốn trọng chấn đảo Phi Phi chúng ta!"

Bởi vì nghề sát thủ kinh tế đình trệ, người trên đảo Phi Phi xói mòn nghiêm trọng, cũng không có người mới nguyện ý gia nhập môn phái bọn họ, toàn bộ đảo Phi Phi, hiện tại chỉ còn mười mấy đệ tử. Mà những môn phái có thần tượng nữ đang nổi, đệ tử mới lại cuồn cuộn không ngừng, còn có rất nhiều người căn bản không phải vì học võ, chỉ là vì được gặp mặt thần tượng.

Tóm lại, sức ảnh hưởng của thần tượng ở cổ đại cũng rất lớn, nếu lần này cô có thể được chọn, thuận lợi xuất đạo, đảo Phi Phi bọn họ được cứu rồi!

Cô sẽ không bao giờ nữa phải ăn khoai tây nướng!!

Thời Niên sờ trán Thời Yên, xác định cô không sốt, mới nói lời thấm thía: "Muội muội, muội biết vì sao mỗi năm nhiều môn phái tham gia Sáng Tạo 108, mà đảo Phi Phi chúng ta lại không có đệ tử đi không?"

Thời Yên nói: "Bởi vì chúng ta là sát thủ, không thể ra ánh sáng?"

Thời Niên lắc đầu: "Không phải thế, muội còn nhớ rõ khi còn nhỏ, chúng ta lấy hai cái bánh nướng trước mặt đại bá bán bánh nướng, ông ấy cũng không phát hiện không? Bởi vì cảm giác tồn tại của chúng ta quá

https://thuviensach.vn

mỏng manh, mà đây lại chính là điều kiện tiên quyết để làm sát thủ! Nhưng thần tượng hoàn toàn ngược lại sát thủ, thần tượng cần toàn thân lấp lánh sáng chói!"

Thời Yên nhìn hắn một lúc, nói: "Ồ."

Thế nhưng cô có khí thế co duỗi tự nhiên a ha ha ha ha ha ha ha!

Thời Niên thấy sắc mặt cô bình tĩnh, cho rằng đã thuyết phục được cô, liền vỗ vỗ vai cô, đứng lên nói: "Ăn xong rồi thì đi tắm rửa ngủ đi, ngày mai ca ca sẽ bắt con gà rừng kia cho muội."

Hắn đi rồi, Thời Yên cũng vỗ vỗ tay trở về phòng, cô quyết định, ngày mai cô phải tìm một cơ hội vào thành, đi báo danh Lương Sơn Sáng Tạo 108 năm nay.

Có lẽ là trong lòng có ước mơ, dù đêm nay cô vẫn không được ăn gà rừng, cô vẫn ngủ một giấc an ổn. Ngày hôm sau, Thời Yên chuẩn bị nhân lúc Thời Niên đi bắt gà rừng lén vào thành, không nghĩ tới còn chưa xuất phát đã bị sư phụ gọi qua.

Thời Yên khó tránh khỏi có chút thấp thỏm, nghĩ chút tâm tư của mình bại lộ, nhưng mà sư phụ tìm cô cũng không phải bởi vì phát hiện cái gì, mà là bởi vì có mối làm ăn tới cửa.

Thời Yên nhận nhiệm vụ rời khỏi phòng sư phụ, thấy Thời Niên đang ngồi xổm trong viện than ngắn thở dài. Thời Yên đi lên, hỏi hắn: "Ca, có phải con gà rừng kia lại chạy?"

Thời Niên ngẩng đầu nhìn cô một cái, ánh mắt đau buồn: "Không phải, là ca ca nhận được một nhiệm vụ mới."

"Hả? Có nhiệm vụ mới phải vui chứ, đã thật lâu chúng ta không nhận được nhiệm vụ." Nhưng nói đến cũng thật trùng hợp, bọn họ lại đồng thời

https://thuviensach.vn

nhận được nhiệm vụ.

Cô có chút tò mò, hỏi thăm Thời Niên: "Huynh nhận được nhiệm vụ gì?"

Đây vốn là cấm kỵ của sát thủ, môn phái có quy định, sư huynh muội đồng môn cũng không thể hỏi nhiệm vụ của đối phương, trừ phi cần phải liên thủ hành động. Có điều Thời Yên và Thời Niên là huynh muội ruột, giữa hai người vẫn luôn không có bí mật, cho nên Thời Yên lén hỏi thăm Thời Niên, Thời Niên đều sẽ nói cho cô.

Thời Niên nói: "Ta, phải đi ám sát Dung Giảo Giảo Bích Vân Phường."

Bích Vân Phường là môn phái võ lâm quật khởi nhanh chóng mấy năm nay, võ công môn phái bọn họ không tính quá tốt, nhưng thắng ở năm trước người xuất đạo trong Sáng Tạo 108 có năm người đều đến từ môn phái bọn họ, khiến bọn họ lập tức phất lên trong chốn võ lâm.

Mà Dung Giảo Giảo này chính là tuyển thủ hạt giống được Bích Vân Phường xem trọng nhất năm nay.

Ngay cả trong phòng Thời Niên cũng có một túi kim chỉ ủng hộ Dung Giảo Giảo.

Thời Yên chậc chậc hai tiếng, nhìn hắn hỏi: "Vậy huynh làm sao bây giờ?"

Thời Niên thở dài một hơi: "Đương nhiên là diệt trừ nàng theo yêu cầu của cố chủ."

"Oa, huynh không phải fan của nàng ta sao?"

https://thuviensach.vn

Thời Niên bỗng nhiên nghiêm túc nói: "Ta, là một sát thủ không có tình cảm, lấy tiền, giết người, chính là số mệnh của ta."

Thời Yên: "....."

Người làm sát thủ nhiều năm, ngay cả một con gà rừng cũng không giết được, nói mà không biết ngại.

Cô vịn vai Thời Niên, thấp giọng nói bên tai hắn: "Vừa rồi, muội cũng nhận được một nhiệm vụ mới, huynh đoán là cái gì?"

Thời Niên không đoán được: "Là cái gì?"

Thời Yên nói: "Diệt trừ Chiêm Phương Phương Liệt Phong Ổ."

Mắt Thời Niên nhíu lại.

Liệt Phong Ổ cũng là môn phái như mặt trời ban trưa gần đây trong chốn võ lâm, giống Bích Vân Phường, mấy đệ tử Liệt Phong Ổ đều xuất đạo trong Lương Sơn Sáng Tạo 108. Mà Chiêm Phương Phương này chính là đệ tử được Liệt Phong Ổ nhiệt liệt nâng lên năm nay, nhân khí cùng Dung Giảo Giảo không phân cao thấp. Đã có người nhiều chuyện bắt đầu đặt cược ai sẽ trở thành vị trí C năm nay.

"Hai người kia cũng thật ăn ý." Thời Yên cười ngồi xuống dưới đất, "Đều tìm sát thủ đi ám sát đối phương, như vậy vừa lúc, hai người bọn họ hại chết đối phương, muội có thể xuất đạo vị trí C, hì hì!"

Thời Niên: "....."

Hắn hơi nhíu mày, nhìn Thời Yên nói: "Muội muội, muội còn chưa từ bỏ tham gia 108 sao? Ta cho rằng tối hôm qua ta đã nói rõ ràng với muội."

Thời Yên nói: "Yên tâm đi, chỉ báo danh thôi mà, không được chọn thì thôi chứ sao."

https://thuviensach.vn

Thời Niên kinh ngạc nhìn cô: "Nhưng báo danh mất phí! Hiện tại tình hình kinh tế nghiêm trọng như vậy....."

Thời Yên đứng lên, ngắt lời hắn: "Phí báo danh vừa rồi Dung Giảo Giảo đã giao cho muội, muội đi làm nhiệm vụ đây."

Cô nói xong cũng thi triển khinh công, mấy cái lên xuống biến mất trước mặt Thời Niên.

Thời Niên ngồi tại chỗ yên lặng giây lát, cảm thán, khinh công của muội muội thật tốt.

Thời Yên rời đảo Phi Phi, trực tiếp tới kinh thành. Cô đã rất lâu chưa vào thành, vừa vào thành, tiếng người ồn ào và đám người cẩm y hoa phục khiến cô trong khoảng thời gian ngắn hơi không thích ứng.

Đây là một tuyến đường chính náo nhiệt nhất kinh thành, Lương Sơn Sáng Tạo 108 năm nay cũng báo danh ở Túy Mộng Trai phía trước. Cô chuẩn bị đi báo danh trước rồi mới đi Liệt Phong Ổ tìm Chiêm Phương Phương, nhưng còn chưa đi đến Túy Mộng Trai đã bị một quầy bán vịt quay phía trước hấp dẫn toàn bộ lực chú ý.

Vịt quay, to béo hơn gà rừng trên đảo Phi Phi rất nhiều..... Ăn khẳng định cũng càng thêm ngon.

A..... Bốp! Thời Yên đè lại cánh tay đang vươn ra của mình! Phí báo danh Lương Sơn Sáng Tạo 108 tăng giá, mua vịt quay thì không nộp được! Chờ cô xuất đạo ở với trí C, vịt quay gì mà không có, không chỉ có vịt quay, còn có đại móng heo!

Sau khi Thời Yên thuyết phục bản thân, vội vã xoay người rời đi.

Túy Mộng Trai tọa lạc ở tận cùng trên con đường này, nhưng bởi vì mấy ngày nay Lương Sơn Sáng Tạo 108 bắt đầu báo danh, nữ đệ tử đến từ

https://thuviensach.vn

các môn các phái đều tụ tập ở chỗ này, lại làm con đường này chật như nêm cối.

Thời Yên xếp hàng nửa canh giờ hơi mất kiên nhẫn. Trước khi vào thành cô kéo "Khí thế co duỗi tự nhiên" thành hình thức vòng tay, hiện tại nhìn đội ngũ thật dài phía trước, cô lại tháo vòng tay xuống, thu thành hoa tai, đeo trên lỗ tai.

Một nữ đệ tử Ngọc Đỉnh quan xếp hàng sau cô lập tức nghi hoặc nói: "Ấy, sao lại không thấy người phía trước ta đâu rồi?"

"....." Thời Yên rất vừa lòng với hiệu quả này.

Cô nghênh ngang đi đến đằng trước đội ngũ, đi vào Túy Mộng Trai. Trong Túy Mộng Trai có bốn thủ hạ của Vạn phu nhân, một bên đăng ký, một bên thu phí báo danh.

Một nam nhân trung niên hơi béo ngồi bên phải đứng lên, lấy ra một tấm biển viết "Người có ba gấp, tạm dừng báo danh" dựng trên bàn, sau đó đi vào bên trong Túy Mộng Trai. Thời Yên cố ý lắc lư ở vị trí xung quanh hắn một vòng, thấy không có ai chỉ chỉ trỏ trỏ mình mới cầm lấy bút hắn đặt lên bàn, thêm tên mình và môn phái vào, bỏ bạc sau đó rời đi.

Lúc rời đi, mắt cô chứa lệ nóng lại lần nữa ngang qua quầy vịt quay.

Liệt Phong Ổ là môn phái bản thổ kinh thành, Thời Yên báo danh xong lập tức đi Liệt Phong Ổ nghiên cứu địa hình. Tuy nói Lương Sơn Sáng Tạo 108 tham khảo tuyển chọn nhóm nhạc nữ ở hiện đại, nhưng thần tượng nữ giang hồ vẫn không thể ca hát nhảy múa để hút fan giống hiện đại, vẫn phải dựa vào võ thuật biểu diễn.

Cho nên giờ học đệ tử Liệt Phong Ổ ngày thường chủ yếu vẫn là luyện võ. Ổ chủ Liệt Phong Ổ am hiểu sử dụng song đao, tuyệt học của bọn họ

https://thuviensach.vn

chính là Liệt Phong đao. Một đôi song đao bị múa máy mạnh mẽ oai phong, giống như liệt phong sắc bén quét tới, vì thế được đặt tên như vậy.

Võ công ổ chủ Liệt Phong Ổ có tiếng trên giang hồ, có điều môn sinh đắc ý của ông ta bây giờ Chiêm Phương Phương, võ công kỳ thật không đáng xem, nàng ta có thể có thanh danh hôm nay toàn dựa vào Lương Sơn Sáng Tạo 108, hiện tại giang hồ gần như đã không còn dùng võ công cao thấp để phân biệt đối xử.

Đảo Phi Phi mấy năm nay mặc dù phong quang không còn, nhưng võ công của Thời Yên là hàng thật giá thật, đối phó với Chiêm Phương Phương, cô có thể thắng rất nhẹ nhàng. Có điều cô hơi tò mò, nghe nói hiện tại môn phái giang hồ ngoài huấn luyện thông thường dĩ vãng, còn gia tăng dạy học biểu diễn võ thuật, là chương trình học đặc biệt nhằm vào Sáng Tạo 108.

Liệt Phong Ổ và Bích Vân Phường, bởi vì mấy năm nay điều động nhiều đệ tử tham gia 108 nhất, cho nên chương trình học bọn họ cũng được tôn sùng. Hôm nay nếu đã tới, Thời Yên muốn đi học lén, không chừng về sau còn có thể dùng tới.

Cô lộn vòng từ tường viện vào Liệt Phong Ổ, tìm được sân luyện võ của bọn họ. Canh giờ này đúng là thời gian các đệ tử luyện võ, Chiêm Phương Phương và mấy nữ đệ tử khác cần tham gia 108 lần này đang tập luyện màn biểu diễn dự thi của bọn họ.

Thời Yên ngồi xổm trên nóc nhà nhìn một hồi, lắc lắc đầu, Liệt Phong đao vốn tráng kiện lưu loát bị các nàng đánh thành Tình Ý Miên Man đao, người sáng lập Liệt Phong đao mà biết, nắp quan tài còn có thể chắn được sao?

Có điều cô thừa nhận màn biểu diễn của bọn họ coi như đáng xem, trang phục và động tác đều rất đáng yêu, xem như khoa chân múa tay cao

https://thuviensach.vn

cấp.

"Aizz, lão tiền bối Dương Anh Diệu mà biết Liệt Phong đao sẽ có một ngày biến thành thế này, nhất định là hận không thể trước nay chưa từng sáng tạo ra môn võ công này mất."

Chợt có giọng nam truyền tới khiến Thời Yên giật mình, trong tay áo cô theo bản năng trượt ra mấy cái phi tiêu giấu trong tay áo, nhìn người bên cạnh không biết lòi ra từ khi nào một cách đề phòng.

Trong chốn giang hồ cô không tính là cao thủ tuyệt đỉnh, nhưng cũng có thể xem như cao thủ, nhưng lúc người này lại đây cô lại chẳng hề phát giác! Thời Yên nghĩ lại mà sợ, tiếp đó đánh giá người tới.

Bởi vì hắn cũng ngồi xổm như mình, không nhìn ra cao thấp, nhưng nhìn chiều dài đôi chân, tuyệt đối không thấp được. Hắn mặc một bộ áo bào màu lam, trên mặt đeo một cái mặt nạ bằng bạc.

Mặt nạ chỉ che khuất nửa khuôn mặt trên của hắn, lộ ra đường cong khoé miệng xinh đẹp và..... Hắn đang ăn vịt quay.

Thời Yên: "....."

Cô đã nói làm sao mà thơm như vậy, cô còn tưởng rằng do mình đói sinh ra ảo giác.

Ánh mắt cô ngó trong ngực hắn, thấy hắn còn ôm nửa con vịt quay.

Thời Yên nuốt nước miếng.

Hiện tại mình đang trạng thái ẩn thân vô địch, ăn vụng chút vịt quay của hắn chắc là sẽ không phát hiện đâu ha!

Nghĩ như vậy, tay cô không chịu khống chế duỗi về phía vịt quay.

https://thuviensach.vn

"Hửm? Cô cũng muốn ăn vịt quay sao?" Người đàn ông đột nhiên hỏi cô một câu.

Thời Yên: "....."

Cái tay đưa tới của cô dừng lại, tiếp đó có chút cứng đờ ngẩng đầu nhìn hắn: "Ngươi thấy ta?"

Nam nhân cười nhẹ một tiếng, thanh âm có chút dễ nghe, lại có chút quen tai: "Một người to xác như cô, sao ta không nhìn thấy?"

"....." Nhưng những người trước đó đâu phát hiện cô.

Nam nhân giơ vịt quay ra ngoài, cong môi nói với cô: "Đừng khách khí, nếu mọi người có duyên thì cùng ăn đi."

Nói thật, nếu là ngày thường, Thời Yên tuyệt đối sẽ không ăn đồ ăn do người không rõ lai lịch đưa, nhưng hiện tại, cô thật sự quá muốn ăn vịt quay!

Cô không chút khách khí xé một cái chân vịt, đút vào miệng: "A, thật thơm!"

Nam nhân cười một chút, có vẻ bị bộ dạng ăn ngấu nghiến của cô chọc cười: "Bao lâu rồi cô không ăn thịt?"

"Thật lâu thật lâu!" Thời Yên bận gặm chân vịt, mồm miệng không rõ đáp hắn một câu. Nam nhân cảm thấy hứng thú nhìn chằm chằm cô một lúc, cười nói: "Ta tên Lục Cảnh Nhiên, kết bạn đi."

Thời Yên: "..... Phụt khụ khụ khụ!"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 101: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (2)

Thời Yên ho khan dữ dội, rốt cuộc vẫn ngoan cường nuốt miếng vịt quay trong miệng xuống. Cô đã nói ai sẽ tốt như vậy, mang theo vịt quay tới gặp cô, quả nhiên chỉ có nam chính a ay ay ay.

Trong tay cô cầm nửa cái chân ngỗng ăn dở, cười với Lục Cảnh Nhiên: "Kết bạn cái gì chứ, không bằng trực tiếp yêu đương đi."

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một lúc, xấu hổ nở nụ cười: "Cô nương thật là hài hước."

"Ai hài hước với huynh, ta rất nghiêm túc đó."

Thời Yên mới vừa nói xong, ổ chủ Liệt Phong Ổ Cao Đức Nghĩa tới sân luyện võ kiểm tra đệ tử luyện võ, bỗng nhiên nhìn qua nóc nhà chỗ bọn họ ẩn thân: "Ai ở đó!"

"Xong rồi, hình như bị phát hiện." Tiếng Lục Cảnh Nhiên vừa dứt, năm đại đệ tử của Cao Đức Nghĩa giơ đao, bay lên nóc nhà. Thời Yên lấy vịt quay trong lòng hắn, nói: "Huynh cầm vịt quay không tiện, ta cầm giúp huynh!"

"Ồ....." Lục Cảnh Nhiên lên tiếng, năm đại đệ tử của Cao Đức Nghĩa đã dừng trên nóc nhà, cầm đao tấn công hắn.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên lập tức bị năm người vây kín, trốn đông né tây, tuy rằng lấy võ công của hắn sẽ không bị năm người này bắt được, nhưng trong lòng hắn vẫn rất không cân bằng: "Chờ một chút! Vì sao các ngươi chỉ đánh ta??"

Đại đệ tử Liệt Phong Ổ "hừ" một tiếng: "Ngươi lén lút núp trên nóc nhà nhà người khác, không đánh ngươi thì đánh ai!"

Lục Cảnh Nhiên chỉ vào phía Thời Yên nói: "Nơi đó không phải còn một người sao, xem cách ăn mặc là người của tổ chức sát thủ, thấy thế nào cũng là cô ấy nguy hiểm hơn!"

Đại đệ tử nhìn thoáng qua phía hắn chỉ, lại quay người "hừ" một tiếng với hắn: "Bọn chuột nhắt ngu ngốc, cho rằng kỹ xảo vụng về này có thể phân tán lực chú ý của chúng ta sao!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Các ngươi có phải mắt mù không hả! Cô ấy ở chỗ kia ăn vịt quay kìa!

"Ha ha ha ha." Thời Yên ngồi trên nóc nhà, vừa ăn vịt quay Lục Cảnh Nhiên mua, vừa xem hắn bị năm đại đệ tử của Liệt Phong Ổ đuổi đánh, "Cẩn thận một chút nhé, ngàn vạn đừng bị bọn họ bắt được."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cao Đức Nghĩa ở dưới xem trận đánh, thấy nam tử che mặt trên nóc nhà tuy trốn đông né tây, nhưng thân thủ linh hoạt, càng giống đang trêu chọc năm đồ đệ của ông ta, điểm mũi chân tự mình bay lên nóc nhà, chuẩn bị bắt hắn.

Lục Cảnh Nhiên thấy Cao Đức Nghĩa muốn tự mình kết thúc, cũng không có ý tiếp tục trêu đùa bọn họ, hắn nhìn thoáng qua Thời Yên còn đang ăn vịt quay, nói với cô: "Cô nương sau này còn gặp lại!"

https://thuviensach.vn

Hắn nói xong lạp tức phi thân rời nóc nhà, thân pháp cực nhanh cả Cao Đức Nghĩa cũng không đuổi kịp. Thời Yên ôm vịt quay, cũng thi triển khinh công, đuổi theo bóng dáng Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên thoát khỏi người của Liệt Phong Ổ, vào một quán rượu trong thành uống rượu, rượu và thức ăn mới vừa mang lên bàn, bỗng một cô gái ngồi xuống trước mặt, nhìn kỹ, vậy mà lại là cô gái vừa rồi gặp trên nóc nhà ở Liệt Phong Ổ.

Lúc này hắn đã tháo mặt nạ, rất chi nghiền ngẫm mỉm cười nói với Thời Yên: "Xem ra hôm nay Lục mỗ thực sự có duyên với cô nương."

Thời Yên cũng không kiêng dè, thoải mái hào phóng đặt vịt quay lên bàn, còn rót một chén rượu của Lục Cảnh Nhiên: "Đúng vậy, bằng không hẹn hò đi."

"....." Lục Cảnh Nhiên không trả lời cô, mà đánh giá cô, hỏi, "Cô nương chính là sát thủ đảo Phi Phi?"

"Đúng vậy."

"Vậy cô đến Liệt Phong Ổ.....?"

"Đương nhiên là vì làm nhiệm vụ."

Lục Cảnh Nhiên không hỏi lại, hắn cũng cầm lấy chén rượu, rót một chén cho mình, nhìn Thời Yên nói: "Vì sao vừa rồi ở Liệt Phong Ổ, những người khác đều không nhìn thấy cô?"

Thời Yên nói: "Bởi vì ta dùng tuyệt học của ta, thuật ẩn thân."

"..... Vậy vì sao Lục mỗ có thể thấy cô nương?"

"Cái này, khả năng chính là duyên phận." Thời Yên cầm chén rượu, cạn chén với hắn, "Định sẵn chúng ta sẽ yêu đương."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Vị cô nương này rất chấp nhất với yêu đương nhỉ.

"Khách quan, đồ ăn của ngài đã mang lên đủ!" Tiểu nhị đặt món ăn cuối cùng lên bàn, lắc cái khăn trong tay rời đi. Thời Yên tự giác ăn chực cơm, thấy Lục Cảnh Nhiên ở một bên nhìn mình, rốt cuộc ho hai tiếng nói: "Hôm nay cảm ơn huynh chiêu đãi, huynh tới Liệt Phong Ổ muốn làm cái gì? Nếu có người cần giết, ta có thể thuận tay giải quyết giúp huynh."

"..... Ta tới Liệt Phong Ổ, chỉ là vì xem Chiêm Phương Phương."

Tay cầm đũa của Thời Yên cứng lại, ánh mắt sắc bén nhìn về phía hắn: "Huynh lại là fan của Chiêm Phương Phương?"

"Không không không." Lục Cảnh Nhiên liên tục xua tay, "Chỉ là có chút tò mò thôi, sau lần gặp hôm nay cảm thấy thật là thất vọng."

Thời Yên "Ồ?" Một tiếng: "Sao thế, huynh cảm thấy trông cô ta xấu xí?"

"Đẹp hay không đẹp vẫn là thứ yếu, múa Liệt Phong đao thành như vậy, quả thực là khinh nhờn môn võ công này. Cao Đức Nghĩa còn coi cô ta là môn sinh đắc ý, chẳng lẽ không sợ Liệt Phong Ổ chôn vùi trên tay mình sao?"

Thời Yên nói: "Ông ta không chỉ không sợ, trong lòng còn đắc ý. Huynh biết ông ta nhờ Chiêm Phương Phương đã kiếm lời bao nhiêu tiền không? Chờ khi Chiêm Phương Phương chính thức xuất đạo ở 108, tiền kiếm được sẽ càng nhiều."

Lục Cảnh Nhiên hơi nhíu mày, không nói gì, dường như đồ ăn trên bàn không hợp khẩu vị của hắn. Thời Yên ngược lại ăn vui vẻ, cô gắp một

https://thuviensach.vn

miếng xương sườn, hỏi Lục Cảnh Nhiên đối diện: "Huynh thuộc môn phái nào?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ta không môn không phái, tự học thành tài."

"Vậy huynh làm gì?"

"Ta, là một kiếm khách."

"..... Vậy kiếm huynh đâu?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Kiếm trong lòng ta."

Thời Yên: "....."

Huynh vui là được.

Hai người ăn xong bữa cơm này, Lục Cảnh Nhiên để lại tiền cơm, ôm quyền nói với Thời Yên: "Cô nương, Lục mỗ xin từ biệt!"

Thời Yên thấy hắn nói xong thì chuẩn bị đi, vội lên tiếng gọi hắn lại: "A từ từ, về sau ta muốn tìm huynh thì đi chỗ nào tìm?"

Lục Cảnh Nhiên quay người lại, khẽ nhướng môi, tóc trên trán bị gió thổi nhẹ nhàng đong đưa: "Có duyên sẽ tự gặp lại."

"....." Thời Yên nhìn hắn từ tầng trên tửu lầu nhảy xuống, trái tim nhỏ đập thịch thịch. Tuy rằng nam chính của cô trở nên đậu bức, nhưng vẻ đẹp trai vẫn online ổn định.

Ngầu.

Bữa cơm này là bữa Thời Yên ăn no nhất một tháng nay, cô xoa cái bụng tròn vo của mình, ợ một cái đứng lên. Xong rồi, hình như ăn hơi no quá rồi, có thể ảnh hưởng tới buổi tối hành động không.

https://thuviensach.vn

Nghĩ ban ngày Chiêm Phương Phương múa bộ Liệt Phong đao kia, cô lại yên tâm.

Trời tối, Thời Yên lại lần nữa lén vào Liệt Phong Ổ. Bởi vì nhiệt độ mấy năm nay 108 mang đến, Liệt Phong Ổ cũng thành môn phái ai ai cũng muốn gia nhập, đệ tử nhân số đông đảo, môn phái ngược lại không mở rộng bao nhiêu, cho nên chỗ ở cũng không có nhiều, thông thường là mấy chục người ở một phòng, ngủ chung trên một cái giường lớn.

Nhưng Chiêm Phương Phương không giống, cô ta là đệ tử Cao Đức Nghĩa coi trọng nhất hiện nay, tự nhiên không có khả năng đi ngủ chung giường lớn, cô ta ở một phòng riêng, cái này cũng vô hình trung tạo điều kiện cho Thời Yên.

Thời gian Chiêm Phương Phương nhập môn không phải sớm nhất, võ công ở trong môn phái cũng không phải xuất sắc, nhưng nhờ phúc Sáng Tạo 108, cô ta hưởng thụ đãi ngộ còn tốt hơn đại sư tỷ, thậm chí còn có một tiểu nha hoàn đặc biệt chăm sóc cho cô ta.

Thời Yên nghĩ tới, hiện tại võ lâm Trung Nguyên hô to khẩu hiện "Hài hòa võ lâm, hoà bình phát triển", tùy tiện giết người là không tốt, nếu cố chủ chỉ nói diệt trừ Chiêm Phương Phương, như vậy khiến Chiêm Phương Phương không tham gia Sáng Tạo 108 là được rồi.

Cô cười hí hí hai tiếng, lấy một cái bình nhỏ tinh xảo từ đai lưng. Cái bình thuốc này là sản phẩm thất bại của một sư huynh ở đảo Phi Phi, hắn vốn dĩ muốn luyện thuốc khiến làn da người ta thối rữa, kết quả tác dụng của thuốc không tốt, chỉ có khiến da người ta nổi chấm đỏ.

Chấm đỏ này không phải bệnh không thể trị, nhưng trong khoảng thời gian ngắn cũng không mất đi được, một khi trên mặt Chiêm Phương Phương nổi chấm đỏ, tự nhiên cũng không thể tham gia Lương Sơn Sáng Tạo 108 lần này.

https://thuviensach.vn

Thời Yên đợi trên nóc phòng cô ta, thấy tiểu nha hoàn hầu hạ cô ta bưng nước rửa mặt chuẩn bị cho cô ta tới, nhảy xuống nóc nhà, rắc một ít thuốc bột vào trong nước.

Không thể không nói, hiện tại có "Khí thế co duỗi tự nhiên", công việc của cô..... trở nên chẳng có tính khiêu chiến!

"Phương Phương sư tỷ, nước ấm rửa mặt của tỷ đã được."

Chiêm Phương Phương nghe nha hoàn nói, vừa sơn móng tay vừa nói với cô ấy: "Để đó đi, đợi lát ta qua rửa."

"Vâng." Nha hoàn đặt nước xuống rồi đi ra ngoài, Thời Yên ngồi bên cạnh Chiêm Phương Phương, tinh tế đánh giá cô ta. Mặt tròn mắt hạnh miệng nhỏ, còn có hai má lúm đồng tiền rất sâu, dáng vẻ có thể nói là rất ngọt ngào, nhưng bởi vì tướng mạo của cô ta tương phản mãnh liệt với Liệt Phong đao, mới khiến cô ta hút nhiều fan như vậy.

Thời Yên hôm nay nhìn Chiêm Phương Phương múa đao, cảm thấy cô ta có thiên phú luyện võ, chẳng qua luyện võ rất mệt, cũng sẽ không có nhiều người theo đuổi tung hô như vậy, cho nên cô ta lựa chọn phương thức đơn giản nhẹ nhàng.

Chiêm Phương Phương sơn xong móng tay, dùng nước rửa tay trước, sau đó mới rửa mặt. Công dụng của thuốc phát huy rất nhanh, tay và mặt Chiêm Phương Phương chẳng được bao lâu bắt đầu ngứa ngáy. Cô ta ôm mặt, đi đến soi gương, vừa nhìn thấy đốm đỏ trên mặt, liền hét lên tiến kêu thảm thiết tê tâm liệt phế: "Á á --!!"

Thời Yên che lỗ tai, để lại một cái hoa mai tiêu đại biểu bản thân trong phòng cô ta, tỏ vẻ chuyện này do sát thủ đảo Phi Phi là cô làm rồi xoay người bay khỏi phòng Chiêm Phương Phương.

https://thuviensach.vn

Động tĩnh tối hôm nay ở Liệt Phong Ổ rất lớn, Cao Đức Nghĩa suốt đêm tìm đại phu nổi tiếng nhất kinh thành khám chữa cho Chiêm Phương Phương, nhưng đại phu cũng bó tay không biện pháp, chỉ nói đốm đỏ này nhanh nhất cũng phải hơn tháng mới có thể hoàn toàn mất đi.

Liệt Phong Ổ bí mật tìm đại phu chính là không muốn tin tức Chiêm Phương Phương xảy ra chuyện truyền ra ngoài, nhưng thường thường ngươi càng muốn che giấu cái gì thì càng không giấu được cái đó.

Ngày hôm sau, tin tức Chiêm Phương Phương hủy dung lan truyền nhanh chóng, Thời Yên nghe khách ăn sáng trong quán miêu tả, không nhịn được giật giật khoé miệng. Đốm đỏ có thể bị bọn họ tung tin vịt thành như vậy cũng rất lợi hại, quả nhiên lời người đáng sợ.

"Ai ai ai! Các ngươi nghe nói không....."

Lại một người hớt ha hớt hải từ bên ngoài chạy vào, còn chưa nói xong, đã bị khách ăn sáng khác ngắt lời: "Tin tức của ngươi quá lạc hậu, có phải ngươi muốn nói Chiêm Phương Phương hủy dung? Tất cả chúng ta đều đã biết!"

"Không phải! Không phải cái này! Còn giật gân hơn cái này!!!"

Người còn lại không tin: "Còn có thể có chuyện gì giật gân hơn chuyện này? Ngươi nói ra cho mọi người nghe một chút."

Người tới ngửa đầu uống một chén nước đậu, mới mở miệng nói: "Là Dung Giảo Giảo! Dung Giảo Giảo Bích Vân Phường, chết rồi!!"

Tay cầm bánh quẩy của Thời Yên bỗng dưng cứng lại, Dung Giảo Giảo, chết rồi?

Người đầu tiên cô nghĩa đến chính là Thời Niên, lúc cô rời đảo Phi Phi, Thời Niên vừa lúc nhận được nhiệm vụ ám sát Dung Giảo Giảo.

https://thuviensach.vn

Thời Niên thật sự giết Dung Giảo Giảo??

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 102: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (3)

Trả tiền bữa sáng, Thời Yên chạy đến Bích Vân Phường tìm Thời Niên.

Cô và Thời Niên lúc còn rất nhỏ đã bị cha mẹ bán đi, gia đình mua bọn họ đối xử với bọn họ không tốt, ở nơi đó luôn là ăn không đủ no mặc không đủ ấm còn bị đánh. Sau đó Thời Niên dẫn cô chạy đi, đến nương nhờ đảo Phi Phi. Thời Niên nói, trên đảo Phi Phi đều là một đám sát thủ không có tình cảm, hắn cũng muốn trở thành một sát thủ không có tình cảm, như vậy sẽ không có người dám bắt nạt bọn họ nữa.

Đáng tiếc chuyện không chiều lòng người, Thời Niên trời sinh không phải tài năng luyện võ, ngược lại là Thời Yên, ở đảo Phi Phi học được một thân võ công.

Muốn nói là Thời Niên giết Dung Giảo Giảo, Thời Yên đánh chết cũng không tin.

Bên ngoài Bích Vân Phường có rất nhiều dân chúng xem náo nhiệt vây quanh, quan phủ phái nha dịch tới điều tra chuyện này. Thời Yên lợi dụng "Khí thế co duỗi tự nhiên", đi tới hiện trường vụ án, thi thể Dung Giảo Giảo đã bị nâng đi rồi, chỉ còn lại vết máu đầy đất.

"Lam chưởng môn, vì sao ngài cho rằng đây là người Lang Hỏa cung làm?" Bộ đầu thăm dò xong hiện trường, hỏi thăm chưởng môn Bích Vân Phường Lam Thanh Tễ.

https://thuviensach.vn

Lam Thanh Tễ là một phụ nhân gần bốn mươi tuổi, tuy thân là chưởng môn môn phái võ lâm, nhưng bởi vì Bích Vân Phường chủ yếu kinh doanh thêu thùa, trên người rất có khí chất thiên kim đại gia -- đương nhiên, đây là lúc trước, hiện tại doanh thu lớn nhất của Bích Vân Phường đến từ nhóm nhạc nữ Lương Sơn Sáng Tạo 108.

Trong tay Lam Thanh Tễ cầm một cái khăn thêu, bên trên thuê hình uyên ương tinh xảo: "Các ngươi cũng thấy thi thể Giảo Giảo rồi đấy, tử trạng khủng bố như vậy, đương kim võ lâm, ngoài Ma giáo Lang Hỏa cung, ai sẽ dùng thủ đoạn giết người ác độc như thế?"

Bộ đầu vuốt cằm trầm tư, tử trạng của Dung Giảo Giảo rất thảm, chảy nhiều máu như vậy, lúc bọn họ tới mấy nha dịch đều suýt thì nôn bữa sáng ra. "Vậy Lam chưởng môn có biết, Dung Giảo Giảo và Lang Hỏa Cung có thù oán gì không?"

Lam Thanh Tễ nói: "Buồn cười, người Bích Vân Phường ta, sao lại có liên quan đến Ma giáo như Lang Hỏa cung, bọn họ muốn giết người thì chẳng quan tâm có xích mích với ngươi hay không. Lại nói, tất cả danh môn chính phái võ lâm đều thế đối đầu với Lang Hỏa cung, muốn nói thù oán, cũng là thù oán chính nghĩa và tà ác."

Thời Yên ở bên cạnh nghe được cũng muốn vỗ tay cho vị Lam chưởng môn này, không hổ là đương gia chủ mẫu Bích Vân Phường, khả năng ăn nói ngoại giao rất lưu loát.

Sau khi ra khỏi Bích Vân Phường, cô kéo hoa tai thành vòng tay, đeo lên tay, mới vừa mang lên thì nghe được bên cạnh có người học tiếng gà rừng gáy: "Cúc cục cục, cúc cục cục."

Thời Yên: "....."

Ngốc như vậy không cần nghĩ cũng biết là Thời Niên không sai.

https://thuviensach.vn

Cô theo tiếng kêu đi qua, quả nhiên gặp được Thời Niên hoang mang rối loạn ở hẻm nhỏ. Thời Niên thấy cô tới, vừa ấm ức vừa đáng thương xông lên: "Muội muội, lần này ca ca chọc phải chuyện lớn, Dung Giảo Giảo chết rồi!"

Thời Yên hỏi: "Là huynh giết sao?"

"Đương nhiên không phải! Tối hôm qua lúc ta ẩn vào phòng cô ta, cô ta đã chết ở bên trong!" Thời Niên nói tới đây, lại nghĩ mà sợ vỗ vỗ ngực mình, "Muội không biết đâu, dáng vẻ của cô ta quá khủng bố, gây nghiệp chướng mà."

"Vậy huynh có thấy hung thủ không?"

"Không." Thời Niên nói, lại bắt được cánh tay Thời Yên, dáng vẻ đáng thương, "Muội muội à, muội nói bọn họ có thể cảm thấy là ta làm, sau đó tới bắt ta không?"

Thời Yên muốn lay mở tay hắn, bất đắc dĩ hắn nắm thật chặt, đành phải thôi: "Yên tâm đi, muội mới vừa ở bên trong nghe thấy, bọn họ hoài nghi là người Lang Hỏa Cung làm."

"Lang Hỏa Cung?"

"Ừ, nghe nói cung chủ Lang Hỏa Cung này, là kẻ tàn nhẫn."

Thời Niên lắc đầu, sửa đúng cô: "Cung chủ Lang Hỏa Cung Lang Hỏa, hắn không chỉ là kẻ tàn nhẫn, hắn còn tàn nhẫn hơn người tàn nhẫn ba phần."

Thời Yên: "....."

"Nhưng người Lang Hỏa Cung tại sao muốn giết Dung Giảo Giảo chứ?"

https://thuviensach.vn

Vấn đề này Thời Yên cũng không nghĩ ra, hiện nay giang hồ khắp nơi hoà bình, duy nhất giữ danh hiệu Ma giáo Lang Hỏa Cung rất có lệ với nghiệp vụ của mình, nếu không phải lần này đột nhiên Dung Giảo Giảo chết, cô cũng sắp quên trên giang hồ còn một Ma giáo như vậy.

Dung Giảo Giảo thật sự bị người Lang Hỏa Cung giết chết sao? Nghe đối thoại vừa rồi của Lam Thanh Tễ và bộ đầu, bọn họ kỳ thật cũng không có chứng cứ.

"Muội muội, bên ngoài thật sự quá nguy hiểm, chúng ta vẫn nên sớm về đảo Phi Phi thôi."

Thời Yên nói: "Không được, muội đã báo danh 108 năm nay, tự huynh đi về trước đi."

Nghe được Thời Yên thật sự báo danh tham gia 108, Thời Niên cực kỳ sợ hãi: "Sao muội lại khư khư cố chấp như thế, 108 năm nay định sẵn không yên ổn, đầu tiên là Chiêm Phương Phương bị hủy dung, sau đó lại là Dung Giảo Giảo chết thảm, sao muội còn muốn đâm đầu vào bãi nước đục này!"

Thời Yên nói: "Chuyện Chiêm Phương Phương là muội làm, Dung Giảo Giảo....."

"Không phải ta!" Thời Niên lập tức cho thấy bản thân trong sạch.

Thời Yên nói: "Tóm lại, ba ngày sau bắt đầu xét tuyển, muội đã nộp tiền, nếu không đi chẳng phải thiệt thòi?"

"..... Có lý." Thời Niên bị lý do này thuyết phục.

Tuyển chọn 108 bắt đầu trước ba ngày, trong kinh thành bởi vì chuyện Chiêm Phương Phương và Dung Giảo Giảo mà ồn ào huyên náo. Hai người

https://thuviensach.vn

họ vốn là trọng điểm của 108 năm nay, kết quả một người chết thảm, một người rút lui, các fan ồn ào túi bụi.

Lại có thần côn được xưng là đại tiên kinh thành, tiên đoán 108 năm nay sẽ có họa sát thân, các tuyển thủ dự thi đừng mong xuất đạo ở vị trí C, có thể sống sót xuất đạo mà không phải đưa tang cũng đã thắng.

Thời Yên: "....."

Không cần nói chuyện giật gân như vậy được không, làm tâm trạng cô thêm khẩn trương.

Ba ngày sau, Lương Sơn Sáng Tạo 108 năm nay chính thức mở màn. Mặc dù mấy hôm trước không có ít người kêu tẩy chay, còn có fan cực đoan của Chiêm Phương Phương và Dung Giảo Giảo tuyên bố muốn đập đổ hội trường thi đấu 108, nhưng ngày diễn ra lễ khai mạc, xung quanh hội trường vẫn là biển người tấp nập.

Trước khi Thời Yên tới đã hiểu thể chế thi đấu của Sáng Tạo 108. Tất cả nữ đệ tử danh môn chính phái võ lâm đều có thể báo danh, sau khi báo danh, mọi người sẽ tham gia vòng tuyển chọn thứ nhất.

Cái gọi là tuyển chọn, chính là trên một sân luyện võ rộng như sân bóng, tranh đoạt dây buộc tóc trên đầu đối phương, khi thi đấu kết thúc, tuyển thủ còn dây buộc tóc trên đầu sẽ có tư cách đi tiếp.

Phương thức này nhìn dã man, nhưng học vấn bên trong thật đúng là không ít. Bởi vì tuyển thủ đều thuộc môn phái, cho nên đệ tử cùng môn phái khẳng định sẽ tụ tập bên nhau, gia tăng thực lực của bản thân. Mà bọn họ muốn đoạt dây buộc tóc của đệ tử môn phái nào, phương diện này quan hệ càng thêm rắc rối phức tạp.

Mấy đại môn phái võ lâm, người bình thường không dám đắc tội, số lượng dự thi cũng nhiều, xét tuyển trên cơ bản đều là thắng chắc. Môn phái

https://thuviensach.vn

nhỏ vì không thiệt thòi, thông thường sẽ liên thủ với môn phái nhỏ khác, kết thành đồng minh đối kháng với người tới đoạt dây buộc tóc của mình, hoặc đi đoạt của môn phái nhỏ hơn mình.

Một cuộc tuyển chọn, cơ bản chính là ảnh thu nhỏ mối quan hệ của toàn bộ võ lâm, môn phái quan hệ tốt với môn phái nào, môn phái nào âm thầm đối phó với môn phái nào đều có thể nhìn ra manh mối trong đó.

Thời Yên là một đệ tử dự thi duy nhất của đảo Phi Phi, tự nhiên sẽ không có người tới kết thành đồng minh với cô, cô đơn thương độc mã, môn phái khác thích nhất -- tặng đầu người, ai mà không thích?

Nếu đổi thành trước kia, Thời Yên thật đúng là không nắm chắc đánh thắng bọn họ trăm phần trăm, dù sao thì song quyền khó địch bốn tay, nhưng hiện tại..... cô đeo "Khí thế co duỗi tự nhiên" biến thành hoa tai, đứng ở một góc sân luyện võ, bình tĩnh nhìn những đệ tử khác đoạt tới cướp đi.

Phân đoạn xét tuyển này, Vạn phu nhân đã từng giải thích là vì khảo sát kiến thức võ thuật cơ bản của các đệ tử, nhưng thật ra Thời Yên cảm thấy, càng như đang khảo sát vòng sinh thái cơ bản của võ lâm.

Thời gian kết thúc, Thời Yên lại kéo hoa tai thành vòng tay đeo lên cổ tay. Trọng tài tới ghi chép những người thắng lợi rồi phát mã số cho bọn họ, vòng thi đấu thứ hai cần dùng đến.

Vòng thi đấu thứ hai, cùng môn phái có thể tổ chức thành đoàn thể tham gia, mỗi nhóm hoặc là cá nhân thay phiên lên đài tiến hành biểu diễn võ thuật, cuối cùng ban giám khảo chấm điểm xác định có thể thăng cấp hay không.

Phân đoạn này khác xét tuyển, chỉ có người bỏ tiền mua vé mới có thể vào hội trường xem, vì lừa càng nhiều dân chúng bỏ tiền xem thi đấu, Vạn

https://thuviensach.vn

phu nhân cũng tốn tâm tư trên ba vị giám khảo, mỗi lần đều sẽ mời danh nhân võ lâm tới.

Đội hình giám khảo lần này đã công bố -- Trương Hân Tiếu của Bích Vân Phường, cô ta là thần tượng có nhân khí cao nhất trong nhóm nhạc nữ 108 đương nhiệm; Tư Đồ Quan Ngọc, nhị công tử Thần Kiếm Sơn Trang, nhân xưng giang hồ đệ nhất quý công tử; Từ Duyệt Nhân, lão sư biểu diễn võ thuật kim bài đến từ Liệt Phong Ổ.

Thời Yên chưa từng học biểu diễn võ thuật, tuyệt kỹ của đảo Phi Phi bọn họ chính là ám sát, chẳng lẽ cô phải biểu diễn hiện trường ám sát cho ban giám khảo sao?

Đến đợt thi đấu thứ hai, Thời Yên tới hội trường đúng giờ. Thi đấu hôm nay cử hành ở Túy Mộng Trai, Túy Mộng Trai là trà lâu lớn nhất kinh thành, hiện tại bên trong ngồi đầy người.

Lầu hai trở lên còn sắp xếp ghế khách quý, nghe nói một ít hoàng thân quốc thích trong cung đều sẽ tới Túy Mộng Trai xem biểu diễn.

Mã số của Thời Yên xếp hạng thứ 21, tuy rằng gần cuối, nhưng cô cũng dễ bề tìm hiểu thực lực của đối thủ khác. Mã số đệ tử Bích Vân Phường và Liệt Phong Ổ đều ở trước cô, bởi vì Dung Giảo Giảo và Chiêm Phương Phương lần lượt xuất thế, đệ tử có nhân khí thứ hai thay thế vị trí của bọn họ, nhưng không ít fan của Dung Giảo Giảo và Chiêm Phương Phương cũng không thèm nể mặt, còn có người đặc biệt bỏ tiền bỏ vào tăng phần kém may mắn cho bọn họ.

Không có Dung Giảo Giảo và Chiêm Phương Phương, biểu diễn cua bọn họ xác thật kém đi rất nhiều, Thời Yên cảm thấy làm không tốt, bản thân có thể xuất đạo vị trí C thật.

"Tiếp theo, Thời Mỹ Lệ đảo Phi Phi." Giang hồ đệ nhất quý công tử Tư Đồ Quan Ngọc gọi tên Thời Yên. Lần đầu tiên Thời Yên dùng tới hình

https://thuviensach.vn

thức vòng cổ, điều tiết khí thế của mình tới mức mạnh nhất.

Cô vừa ra sân khấu, người xem ở hiện trường lập tức ồn ào.

"Đây là ai? Sao lúc xét tuyển trước không có ấn tượng?"

"Đúng vậy, muội tử xinh đẹp như vậy, sao lại không có ấn tượng!"

"Ta muốn trèo tường, Thời Mỹ Lệ, Thời Mỹ Lệ!"

Trương Hân Tiếu và Từ Duyệt Nhân đánh giá Thời Yên vài lần, cũng không nói chuyện, Tư Đồ Quan Ngọc ngồi ở giữa phe phẩy cây quạt trong tay, cười với cô.

Hiện trường lập tức nghe được tiếng thét chói tai của nữ hài tử, Thời Yên giật giật khóe miệng, cảm thấy có thể mình tới tham gia nhóm nhạc nam võ lâm?

Tư Đồ Quan Ngọc hỏi cô: "Cô tới một mình sao?"

Thời Yên gật đầu: "Phải."

"Vậy cô chuẩn bị biểu diễn cho chúng ta tiết mục gì?"

Thời Yên "xoẹt" lấy ra một cái phi tiêu trong tay áo: "Đảo Phi Phi chúng ta am hiểu nhất chính là ám sát, cho nên ta tính..... nhảy múa cho các vị lão sư đi!"

Tư Đồ Quan Ngọc: "....."

"Mời cô bắt đầu biểu diễn."

Thời Yên nói nhảy vũ, kỳ thật chính là kết hợp vũ đạo và một bộ quyền pháp của đảo Phi Phi bọn họ múa một lần, vì đạt được hiệu quả sân

https://thuviensach.vn

khấu tốt hơn, cô còn biểu diễn thêm một ít ám khí, dẫn tới người xem hiện trường liên tục kinh hô.

Lại "vèo vèo vèo" biến đổi đa dạng bắn ra tam cái hoa mai tiêu, ba quả cam trên bàn liên tiếp rơi xuống đất, tiến vỗ tay trong Túy Mộng Trai như sấm dậy.

Thời Yên nhặt hoa mai tiêu đã dùng về, cúi sâu người hướng người xem dưới đài: "Cảm ơn mọi người, ta là số 21 Thời Mỹ Lệ, mong mọi người pick ta!"

(Pick me! Pick me! 😁 😁)

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 103: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (4)

Màn biểu diễn của Thời Yên kết thúc, Trương Hân Tiếu và Từ Duyệt Nhân đều cho cô không thông qua, chỉ có Tư Đồ Quan Ngọc cho cô thông qua. Dựa theo quy tắc của Sáng Tạo 108, khi có hai giám khảo trở lên cho thông qua, tuyển thủ có thể trực tiếp thăng cấp, khi không có ai cho thông qua thì bị đào thải.

Tình huống của Thời Yên thuộc về loại thứ ba, chỉ có một giám khảo thông qua. Lúc này tự động chuyển cho khán giả bỏ phiếu, mỗi khán giả đều phải mua vé vào cửa mới có thể vào hội trường, bọn họ muốn giữ lại ai, có thể bỏ tấm vé vào cửa duy nhất trong tay cho người đó.

Thủ hạ của Vạn phu nhân rất nhanh cầm một cái mâm có chất liệu đặc biệt, lại gần đi qua trước mặt khán giả hiện trường, muốn bỏ phiếu, trực tiếp bỏ vé vào mâm là được. Ghế khách quý siêu cấp trên lầu cũng có người đặc biệt đi hỏi thăm, Thời Yên nhìn thoáng qua, vậy mà có người bỏ phiếu cho mình.

Ngồi ở đó đều chính là hoàng thân quốc thích đó, mày giỏi quá đi Thời Mỹ Lệ!

Thấy thành viên hoàng thất cũng quỳ gối dưới sức hút của mình, Thời Yên lập tức tự mãn, cô đã định sẵn, là nữ nhân sẽ xuất đạo ở vị trí C!

Sau khi đám thủ hạ thu thập số phiếu của mọi người xong thì bắt đầu thống kê kết quả, chỉ cần hơn ba phần mười người xem bỏ phiếu cho cùng

https://thuviensach.vn

một tuyển thủ, như vậy tuyển thủ này có thể đạt tư cách thăng cấp.

"Chúc mừng số 21, Thời Mỹ Lệ đến từ đảo Phi Phi! Có một nửa khán giả ở đây bỏ vé vào cửa quý giá của bọn họ cho cô, mong cô không ngừng cố gắng, đừng cô phụ kỳ vọng của mọi người!"

Người chủ trì tuyên bố xong kết quả bỏ phiếu, Thời Yên vui vẻ vẫy tay với mọi người: "Cảm ơn mọi người! Ta sẽ tiếp tục nỗ lực!"

Cô đúng là cô gái xinh đẹp khiến giời ta yêu thích!

Thời Yên xuống sân khấu, tuyển thủ còn lại cũng lục tục lên đài biểu diễn, cô xem xong biểu diễn của mọi người, cố ý đếm một chút, người tới đơn thương độc mã như cô chỉ có ba người.

Vòng thi đấu thứ hai đào thải đại khái một nửa người, ngay lúc mọi người cho rằng biểu diễn hôm nay đến đây là kết thúc, Tư Đồ Quan Ngọc đột nhiên ném một đại chiêu tới: "Lương Sơn Sáng Tạo 108 năm nay, vì để có nhiều cô gái có giấc mộng thần tượng gia nhập hơn, chúng ta đặc biệt tổ chức thêm một phân đoạn mới."

Chuyện phân đoạn mới, trước khi Tư Đồ Quan Ngọc mở miệng, chưa từng hé chút phong phanh, cho nên khá giả hiện trường và tuyển thủ đều khe khẽ thì thầm.

Người chủ trì đúng lúc đứng ra, dẫn dắt không khí hiện trường: "Mọi người đừng khẩn trương, phân đoạn mới là Vạn phu nhân vì để các môn phái nhỏ có nhiều cơ hội hơn nên đặc biệt sáng lập, hôm nay có năm nữ đệ tử ưu tú đến từ môn phái nhỏ, mang đến màn biểu diễn đặc sắc cho chúng ta! Bọn họ có thể chọn lựa thách đấu một tuyển thủ hoặc môn phái được ở lại, thắng lợi thì có thể thay thế vị trí của họ." (Rất muốn để battle 😝)

Người chủ trì nói xong, hiện trường ồn ào nhốn nháo, mấy nữ thần tượng vừa mới thăng cấp vẫn là vẻ mặt sững sờ. Thao tác này của Vạn phu

https://thuviensach.vn

nhân thật sự độc, lại cả đoạt vị trừ bên ngoài cũng dẫn vào được.

Chắc hẳn vơ vét không ít từ trên người những môn phái nhỏ này rồi, thịt muỗi cũng không buông tha, quả thực quá đáng!

Thời Yên oán giận xong, lại cùng những người khác cầu nguyện chờ lát nữa đệ tử bên ngoài tiến vào đừng tìm cô quyết đấu.

"Phía dưới xin mời, Đại Hàn Yên của Phi Hoa Phái!" Người chủ trì nói ra tên đệ tử bên ngoài đầu tiên. Cái tên Phi Hoa Phái vừa ra dẫn đến một trận xôn xao, tuy nói bọn họ xác thật là môn phái nhỏ, nhưng sư tổ Phi Hoa Phái đã từng là giang hồ đại mỹ nhân nổi tiếng, cho nên mọi người tràn ngập tò mò với nữ đệ tử Phi Hoa Phái này.

Đại Hàn Yên mặc một bộ bạch y đi ra, một câu cũng chưa nói, rút ra kiếm của mình, múa kiếm. Lụa mỏng màu trắng theo động tác của cô tung bay trong không trung, khiến cô siêu phàm thoát tục tựa Tiểu Long Nữ.

Dáng người cô mặc dù linh động, nhưng kiếm pháp từng chiêu sạch sẽ lưu loát, hoàn toàn khác những nữ đệ tử môn phái trước đó. Cô nghiêm túc múa kiếm, hơn nữa từ kiếm chiêu của cô có thể nhìn ra, cô hàng năm tập võ, không phải vì tham gia Sáng Tạo 108 mà vừa mới học một bộ võ thuật biểu diễn.

Thời Yên cảm thấy võ công của cô ấy trên rất nhiều nữ đệ tử thăng cấp, còn người sao, cũng rất xinh đẹp, nhưng hơi lạnh lùng. Cô ấy múa xong một bộ kiếm pháp, hiện trường khán giả nhiệt liệt vỗ tay cổ vũ cho cô ấy, nhưng Đại Hàn Yên vẫn là dáng vẻ lạnh như băng.

Người chủ trì đi lên, hỏi cô ấy: "Đại cô nương biểu diễn rất xuất sắc, cô muốn khiêu chiến vị đệ tử nào?"

Đại Hàn Yên lạnh lẽo nói: "Âu Dương Tuệ."

https://thuviensach.vn

Hiện trường phát ra tiếng kinh hô, Âu Dương Tuệ là người của Bích Vân Phường, sau khi Dung Giảo Giảo chết, cô ta chính là người được Bích Vân Phường nâng mới, ngồi vững chiếc ghế nhân khí, Đại Hàn Yên vừa lên đã chọn cô ta, rất có cốt khí.

Người chủ trì mời Âu Dương Tuệ lên, người bị điểm danh cần phải ứng chiến. Âu Dương Tuệ cũng biểu diễn một bộ kiếm pháp, công lực kém Đại Hàn Yên quá nhiều, nhưng phân đoạn giám khảo bỏ phiếu, ba vị giám khảo đều ăn ý bỏ phiếu cho Âu Dương Tuệ.

Bích Vân Phường và Vạn phu nhân có thiên ti vạn lũ quan hệ, thi đấu này khẳng định không có khả năng tuyệt đối công bằng công chính, Âu Dương Tuệ là chiêu bài hiện tại của Bích Vân Phường, bọn họ tuyệt đối phải ôm lấy cô ta.

Đại Hàn Yên tựa hồ cũng không ngoài ý muốn với kết quả này, cô nghe lựa chọn của giám khảo xong, cười lạnh một tiếng nhìn về phía Trương Hân Tiếu: "Âu Dương Tuệ múa Bích Vân kiếm thành như vậy, đại sư tỷ Bích Vân Phường như cô còn có thể nhắm hai mắt bỏ phiếu cho cô ta, cô không khiến sư tổ môn phái thất vọng sao? Ta nhớ rõ cô nói lúc ban đầu cô gia nhập Bích Vân Phường, là muốn trở thành một nữ hiệp hành hiệp trượng nghĩa, giờ cô trở thành nữ hiệp chưa? Chỉ sợ cũng rất lâu rồi chưa nghiêm túc luyện kiếm đúng không?"

..... Oa. Thời Yên cảm thán trong bụng một tiếng, đúng là không thể trông mặt mà bắt hình dong, Đại tỷ xã hội, bay thẳng đến nã pháo giám khảo.

Trương Hân Tiếu bị cô nói sắc mặt lúc trắng lúc xanh, mà lửa đạn của Đại Hàn Yên còn không ngừng. Cô xoay người, nhìn nữ đệ tử các môn phái ở đây, tiếp tục nói: "Các ngươi cũng như thế, nhìn xem hiện tại giang hồ đã thành cái dạng gì, các đệ tử đều vô tâm luyện võ, cả ngày chỉ nghĩ xuất đạo ở 108, tiếp tục, võ lâm Trung Nguyên sẽ xong rồi!"

https://thuviensach.vn

Thủ hạ của Vạn phu nhân thấy tình huống không đúng, lập tức đi lên muốn kéo Đại Hàn Yên ra ngoài, Đại Hàn Yên rút thanh kiếm ra "roẹt" một cái, bọn họ đứng tại chỗ không dám tiến lên.

Đại Hàn Yên giơ kiếm nói: "Không cần các ngươi đuổi, tự ta sẽ đi." Cô nhìn đám người Trương Hân Tiếu một cái, đầu không ngoảnh lại rời khỏi Túy Mộng Trai.

Sau khi cô ấy đi rồi, Thời Yên nghe thấy không ít người xem hiện trường tiếc nuối, nói cô ấy uổng công xinh đẹp như vậy, lãng phí gương mặt này.

Sau khúc nhạc đệm nhỏ, phân đoạn đoạt vị từ bên ngoài vẫn tiếp tục, lúc nữ đệ tử thứ hai đi ra từ bên trong, phản ứng đầu tiên của Thời Yên là, cô gái này trông rất lực lưỡng.

"Chào mọi người, ta là Lâu hoa Thanh Phong Lâu, Thời Niên Niên." Nhưng tiếng nói the thé từ trên sân khấu truyền đến đây, hoa mai tiêu trong tay Thời Yên "răng rắc" một tiếng, bị chính mình bóp gãy.

Có phải đầu óc Thời Niên thật sự có bệnh không hả!!!

Như cảm nhận được ánh mắt nóng rực của cô, Thời Niên mặc một bộ nữ trang đặc biệt nhìn về phía cô, còn ném cho cô một ánh mắt quyến rũ.

Túy Mộng Trai an tĩnh một lát, khán giả như bị điên, bắt đầu kêu tên Thời Niên: "Thời Niên Niên phải không, pick!!!"

"Ta đơn phương tuyên bố ta yêu đương với Thời Niên Niên!!"

"Chớp mắt vạn năm, thời thời Niên Niên!"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Có phải toàn võ lâm đều có bệnh về mắt! Mấy nam nhân đó đều là thiểu năng trí tuệ ư!

Đối mặt với khán giả nhiệt tình như lửa, Thời Niên thẹn thùng vươn tay che miệng, lại rước lấy một trận tiếng hút khí của một đám nam si ở Túy Mộng Trai.

Người chủ trì đi lên, sắc mặt hồng nhuận hỏi Thời Niên: "Xin hỏi Thời Niên Niên cô nương, kế tiếp cô biểu diễn gì cho mọi người đây?"

Thời Niên nói: "Đương nhiên là tuyệt học của Thanh Phong Lâu chúng ta, Thanh Phong đao."

Thời Niên nói xong, rút loan đao trong tay ra, người chủ trì lùi sang một bên, để lại toàn bộ sân khấu cho hắn. Thời Niên nào biết Thanh Phong đao gì, cũng chỉ là múa máy linh tinh mấy đao pháp học ở đảo Phi Phi mấy năm nay, lừa gạt mấy người xem này thôi.

Cũng may Thanh Phong Lâu đúng là một môn phái rất rất nhỏ, nhỏ đến nỗi rất nhiều người nghe cũng chưa nghe qua, tự nhiên cũng càng không biết Thanh Phong đao là cái gì.

Trong quá trình hắn múa đao, tiếng thét dưới đài chưa từng ngừng, thậm chí bắt đầu có tiết tấu kêu lên "Thời Niên Niên, Thời Niên Niên", ngay cả giám khảo cũng bị hù dọa.

Thời Yên chỉ muốn đỡ trán, Thời Niên là ca ca ruột của cô, diện mạo khẳng định không kém, nhưng cảm giác tồn tại của hắn thật sự quá thấp, ngày thường đi trong đám người, căn bản không đáng chú ý. Hiện tại thay đổi một bộ nữ trang thì như bật chế độ hack, khí thế lại không phân cao thấp khi cô đeo vòng cổ.

Màn biểu diễn của Thời Niên kết thúc, người xem vẫn còn kêu tên của hắn, người chủ trì đi đến cạnh hắn, hỏi hắn muốn lựa chọn ai quyết đấu.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thời Niên quét một vòng trên người nữ đệ tử, lúc ngang qua Thời Yên, Thời Yên hung tợn trừng về phía hắn, trong mắt rõ ràng viết "Dám chọn muội huynh nhất định phải chết!".

Thời Niên đổ mồ hôi, ngón tay chỉ về phía một nữ đệ tử bên cạnh Thời Yên: "Cô ta đi."

Hắn chọn là một nữ đệ tử Ngọc Đỉnh Quan, Ngọc Đỉnh Quan ngày thường ăn chay niệm phật, rất ít hỏi đến chuyện giang hồ, đệ tử lần này cũng là gạt sư phụ lén chạy tới báo danh. Vốn dĩ tự tiện dự thi đã hơi hoảng rồi, hiện tại lại bị Thời Niên điểm danh quyết đấu, khẩn trương làm sai vài cái, cuối cùng ba vị giám khảo nhất trí bỏ phiếu cho Thời Niên.

Thời Yên: "....."

Mẹ nó không phải chọn nhóm nhạc nữ sao? Tuy rằng hiện tại ngực Thời Niên rất lớn nhưng cô cá bên trong nhét màn thầu!

"Cảm ơn mọi người, cảm ơn giám khảo lão sư."

Thời Niên cảm động lau nước mắt khoé mắt, lại dẫn tới người xem dưới đài nhao nhao cổ vũ: "Niên Niên không khóc! Muội giỏi nhất!"

Thời Yên: "....."

Thời Niên xuống đài, đi tới bên cạnh Thời Yên, Thời Yên cười dữ tợn thấp giọng chất vấn hắn: "Huynh làm cái gì? Chạy tới xem náo nhiệt làm gì?"

Thời Niên cũng nhỏ giọng nói: "Ta còn không phải bởi vì lo lắng cho muội sao! 108 lần nay hung hiểm như vậy, Dung Giảo Giảo chết thảm đấy! Ta không thể ngăn cản, chỉ có thể tới cùng muội!"

"..... Muội không cần huynh, huynh đừng thêm phiền!"

https://thuviensach.vn

"Vậy giờ muội cùng ta về đảo Phi Phi!"

"Trở về làm cái gì, ăn khoai tây nướng sao!"

Hai huynh muội còn đang tranh chấp không thôi, người chủ trì đã mời vị tiếp theo đoạt vị đi lên. Túy Mộng Trai vang lên vang lên tiếng đinh đang đinh đương rất thanh thúy, như tiếng lục lạc va chạm vào nhau phát ra.

Tiếng linh âm thanh thuý này hấp dẫn sự chú ý của mọi người, ánh mắt mọi người không hẹn mà cùng dừng trên đài, chờ chủ nhân linh âm xuất hiện.

Dưới sự chờ đợi tha thiết của mọi người, một mỹ nữ dị vực chân trần rốt cuộc đi ra, tiếng lục lạc thanh chính là vọng lại từ cổ chân và trên cổ tay của cô ấy.

Vị mỹ nữ dị vực này tóc dài xõa trên vai, đeo khăn voan đội đầu và khăn che mặt, mặc sa y hở eo và một quần alibaba làm từ lụa mỏng. Có lẽ người ngoại tộc vốn cao lớn, mỹ nữ này để chân trần cũng cao hơn người chủ trì bên cạnh.

Tất cả mọi người đều xem đến sửng sốt, mỹ nhân mỉm cười, nói với dưới đài: "Chào mọi người, ta đến từ Abracadabra, Lục Nhiên Nhiên."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 104: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (5)

Giọng Lục Nhiên Nhiên cũng trải qua cố tình ngụy trang, nhưng không giống the thé như Thời Niên Niên, mà là một loại từ tính nghiêng về trung tính.

Thời Yên cả kinh dưa cũng phải rơi, Lục Nhiên Nhiên mặc dù che mặt, nhưng cái khăn che mặt kia trong suốt, hoàn toàn không trở ngại cô thấy rõ mặt hắn.

Đây khẳng định không phải nam chính của cô, khẳng định không phải!

Lục Cảnh Nhiên nhìn thấy Thời Yên, sửng sốt một chút, sau đó cười với cô. Theo hắn bắt đầu biểu diễn, nam nhân dưới đài lại điên cuồng, người vừa rồi còn cổ vũ nhiệt tình cho Thời Niên, có một nửa đều bắt đầu gọi tên Lục Nhiên Nhiên. Thời Niên trầm mặc một trận, cười lạnh một tiếng: "A, nam nhân."

Thời Yên: "....."

Đôi mắt biết cười của Lục Cảnh Nhiên phá lệ câu người, ngay cả Thời Niên một bên cũng không nhịn được nói: "Lục Nhiên Nhiên này thật đúng là rất xinh đẹp."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Thanh tỉnh một chút đi ca ca!

Lục Cảnh Nhiên xuất hiện, gần như nhấc lên một đợt cao trào mới cho tuyển chọn hôm nay, ủng hộ hắn và ủng hộ Thời Niên Niên thiếu chút nữa đánh nhau ở Túy Mộng Trai.

Lựa chọn đối thủ quyết đấu, Lục Cảnh Nhiên chọn một tiểu sư muội của Liệt Phong Ổ, ba trọng tài thấy hắn hiện tại tiếng hô cao như vậy, sau khi thương lượng đánh tiểu sư muội không qua.

Lục Cảnh Nhiên cúi mình chào giám khảo và mọi người, cũng đi tới bên Thời Yên, hắn nhìn nhìn, cuối cùng lên tiếng chào hỏi cô: "Thì ra cô tên Thời Mỹ Lệ à. Lục mỗ đã nói, có duyên ắt gặp lại."

Thời Yên: "....."

Ai mẹ nó muốn loại duyên này.

Cô nhìn Lục Cảnh Nhiên, mím chặt khóe miệng hỏi hắn: "Vì sao huynh lại đến tham gia Lương Sơn Sáng Tạo 108?"

Có phải bởi vì hiện tại võ lâm còn không có nhóm nhạc nam, cho nên nội tâm nhộn nhạo của nam nhân không có chỗ sắp đặt ư?

Lục Cảnh Nhiên nói: "Chỉ là tò mò, cho nên đến xem."

"..... Lòng hiếu kỳ của huynh không khỏi quá nặng rồi."

"Khụ khụ." Thời Niên kéo tay áo Thời Yên, hỏi cô, "Muội muội à, muội quen mỹ nữ này?"

Thời Yên ha há.

Thời Yên hoàn toàn không có tâm trạng quan tâm hai người đoạt vị kế tiếp, bên cạnh có hai anh trai giả nữ, cô cảm thấy thế giới thật mơ mộng --

https://thuviensach.vn

đặc biệt là khi năm người đoạt vị chỉ có Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên thắng lợi, cô cảm thấy càng thêm mộng ảo.

Sau khi phân đoạn đoạt vị kết thúc, ba vị giám khảo trước tiên chúc mừng Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên đoạt vị thành công, sau đó Tư Đồ Quan Ngọc làm đại biểu, tuyên bố: "Đoạt vị thành công Thời Niên Niên Thanh Phong Lâu, và Abra Carrara....."

"Abracadabra." Lục Cảnh Nhiên nói.

"Khụ." Tư Đồ Quan Ngọc làm ra vẻ ho một tiếng, "Và Lục Nhiên Nhiên của Abracadabra, có thể lựa chọn tiếp tục thi đấu một mình, hoặc là gia nhập môn phái khác."

Thời Niên không chút do dự đứng dậy: "Ta muốn gia nhập đảo Phi Phi."

Lục Cảnh Nhiên nhìn hắn một cái, nói: "Ta cũng gia nhập đảo Phi Phi."

Tư Đồ Quan Ngọc nhìn về phía Thời Yên: "Thời Mỹ Lệ đảo Phi Phi, cô đồng ý tổ đội với hai người họ không?"

Thời Yên còn chưa trả lời, nam nhân hiện trường lại bắt đầu cỗ vũ nhiệt tình cho Thời Niên Niên và Lục Nhiên Nhiên, thậm chí còn có người hô lên khẩu hiệu -- tuy rằng đã không có Dung Giảo Giảo và Chiêm Phương Phương, nhưng chúng ta còn có Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên!

"Lục Nhiên Nhiên xông lên!"

"Thời Niên Niên xông lên đi!"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Võ lâm này điên hết rồi!!! Thời Yên giống như rốt cuộc "get" được skill tất sát ở giang hồ kết hợp giới giải trí, cô nên đặt tên cho mình là Thời Yên Yên!

"Thời cô nương?" Sau khi người chủ trì trấn an xong khán giả nhiệt tình ở hiện trường, Tư Đồ Quan Ngọc lại hỏi Thời Yên một lần.

Thời Yên cười gượng nói: "Ta không có dị nghị."

"Được, như vậy ba người đặt tên cho đội ngũ!"

"....." Thời Yên nói, "Vậy gọi là Nhân gian không thắng đi."

"Chúc mừng nhóm nhạc nữ 'Nhân gian không thắng' tạm thời kết thành!"

Hiện trường vỗ tay sấm dậy, tên Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên tràn ngập lỗ tai của mọi người, Thời Yên kéo khóe miệng cười, nhóm nhạc nữ này, cô phụ trách nữ, hai người kia phụ trách nhóm nhạc.

Toàn là người giang hồ ngáo ngơ! Cả nam nữ cũng chẳng phân rõ!

Thời Yên trong lòng rít gào mãi đến khi về phòng nghỉ Túy Mộng Trai chuẩn bị cho bọn họ cũng chưa dừng lại. Mặt cô trầm tĩnh mà nhìn Lục Cảnh Nhiên, trong lòng Lục Cảnh Nhiên không hiểu sao nổi lên một trận lạnh lẽo: "Thời cô nương, cô đây là..... A!"

Lục Cảnh Nhiên còn chưa nói chuyện, tay Thời Yên đánh tới túm được ngực hắn, Thời Niên bên cạnh đang uống nước "phụt" một cái phun hết nước trà ra ngoài.

Sau khi Thời Yên túm được bộ ngực no đủ của Lục Cảnh Nhiên, dùng sức bóp hai cái: "Bên trong huynh nhét mấy cái màn thầu, lớn như vậy?"

"....." Mặt Lục Cảnh Nhiên ửng đỏ mờ hồ.

https://thuviensach.vn

Thời Yên kéo màn thầu trong quần áo của hắn ra, cười ha há hai tiếng. Thời Niên nhìn màn thầu trong tay cô, lại nhìn Lục Cảnh Nhiên, hỗn độn: "Muội muội, Lục cô nương cũng là..... Nam phẫn nữ trang?"

Lục Cảnh Nhiên quay đầu nhìn về phía Thời Niên: "Ngươi cũng thế?"

Thời Niên: "....."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Lục Cảnh Nhiên ho khan một tiếng, lấy lại màn thầu trong tay Thời Yên, lại nhét vào trong quần áo: "Ờm, Thời cô nương, cô càn rỡ như vậy không tốt." Hắn điều chỉnh xong vị trí màn thầu, sắc mặt hồng nhuận nhìn thoáng qua ngực Thời Yên: "Khụ, nếu cô sờ soạng ta, căn cứ tinh thần có qua có lại, ta cảm thấy ta cũng nên sờ lại."

Thời Yên: "....."

Nam nhân thối có xấu hổ hay không hả!

Thời Niên "vèo" cái che trước mặt cô, đề phòng nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Ngươi dám chạm vào muội muội ta thử xem, ta chặt đứt móng heo của ngươi!"

Hai tiếng đập cửa "cốc cốc" vang lên, Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên lập tức bày ra thần thái xinh đẹp, còn giống nữ nhân hơn Thời Yên. Người gõ cửa đi vào, mỉm cười với ba người họ, sau đó nhìn về phía Thời Yên đứng ở giữa: "Thời tiểu thư, chủ tử chúng ta muốn gặp mặt cô."

Thời Yên ngẩn người: "Chủ tử các ngươi là ai?"

Người tới cười nói: "Vị khách trong trong ghế khách quý từng bỏ một phiếu cho cô nương."

"A!" Thời Yên nghĩ ra, là vị hoàng thân quốc thích kia!

https://thuviensach.vn

Cô đang muốn mở miệng đồng ý, Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên đồng thời chắn trước mặt cô, như gà mái bảo vệ con nói với người tới: "Không đi!"

Người tới: "....."

Thời Yên đẩy hai người họ ra, mỉm cười với người đối diện: "Ta đi, phiền ngài dẫn đường."

Người tới cười khanh khách dẫn cô rời đi, Thời Niên ở sau cắn ngón tay nhìn cô, thấy cô đi lên lầu, xoay người lại hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Trong ghế khách quý là những ai?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đều là mấy người không phú cũng quý."

Hắn nói tới đây, khẽ nhăn mày, hôm nay trong số người tới, thân phận tôn quý nhất, phải kể tới Tứ hoàng tử trong cung. Không phải là Tứ hoàng tử muốn gặp Thời cô nương chứ?

Thời Yên đi tới một phòng khách quý trên tầng, bên ngoài phòng còn có thị vệ, nghĩ thân phận người trong phòng rất là tôn quý. Người dẫn cô đẩy cửa phòng ra, mời cô đi vào.

Trong phòng có mấy thị vệ, bên cạnh bàn có một nam nhân mặc hoa phục, thấy cô tiến vào, mỉm cười với cô: "Mạo muội mời cô nương đến, mong rằng cô nương xin đừng trách."

Thời Yên nói: "Đâu có, lúc trước công tử bỏ cho ta một phiếu, ta còn chưa cảm tạ công tử."

Nam nhân nói: "Chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi, ta rất thích màn biểu diễn của cô nương, 108 lần này, ta xem trọng cô."

"..... Cảm ơn."

https://thuviensach.vn

"Cô nương ngồi xuống nói chuyện đi."

Thời Yên kéo cái ghế cách mình gần nhất, ngồi xuống đối diện hắn ta. Nam nhân sai người rót chén trà cho Thời Yên, cười nói: "108 lần này, sau lưng mỗi tuyển thủ nhân khí đều có người ủng hộ bọn họ, ta thấy cô nương đơn thương độc mã tiến đến, nói vậy cũng chưa tìm được chỗ dựa, nếu cô nương không chê, có chuyện gì, có thể cứ việc đề cập với Trương mỗ."

Mắt Thời Yên khẽ động, hắn họ Trương, Trương là quốc họ ở đây, xem tuổi hắn không lớn, hắn là không phải mấy vương gia kinh thành, chắc là hoàng tử trong cung.

Hoàng tử đây là..... muốn quy tắc ngầm cô sao!

Thật là kích thích.

Cô cười ha ha hai tiếng, nói với người nọ: "Làm phiền công tử lo lắng, ngươi bỏ một phiếu cho ta, đã là giúp ta đại ân, chuyện còn lại, không cần phiền công tử. Về phần thi đấu, tùy duyên là được, ta cũng không bắt buộc."

Ánh mắt Tứ hoàng tử hơi trầm xuống, không nghĩ tới vậy mà có nữ nhân sẽ cự tuyệt hắn. Hắn giấu đi cảm xúc trong mắt rất nhanh, cười nói với Thời Yên: "Cô nương có chí khí như vậy, vậy Trương mỗ chúc cô tiền đồ như gấm. Vương Phúc, đưa cô nương trở về."

"Dạ." Vương phúc chính là ngước lúc trước dẫn Thời Yên tới, hắn vươn tay với Thời Yên, khom người nói, "Cô nương mời bên này."

Thời Yên không nghĩ tới hoàng tử này lại là dễ nói chuyện như vậy, lại nhìn hắn ta một cái, từ trên ghế đứng lên: "Công tử cáo từ."

Nàng đi rồi, ánh mắt Tứ hoàng tử lập tức trở nên hung ác nham hiểm. Cũng chỉ là một tiện nữ đảo Phi Phi, vậy mà cũng dám cự tuyệt hắn. Nhưng

https://thuviensach.vn

như vậy cũng tốt, con mồi phản kháng một chút, lúc bắt được cô ta mới có thể càng thêm vui sướng.

Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên còn chờ ở phòng nghỉ, thấy Thời Yên trở về, đồng thời nhìn qua.

"Thế nào?"

"Ai tìm muội?"

Thời Yên vừa rồi ở chỗ Tứ hoàng tử chẳng dám uống nước, sau khi trở lại nơi này mới cầm lấy chén trà rót một chén cho mình, uống một ngụm: "Hắn không nói hắn là ai, nhưng hình như hắn họ Trương."

Chân mày Lục Cảnh Nhiên cau lại, quả nhiên là Tứ hoàng tử: "Hắn tìm cô làm gì?"

Thời Yên nói: "Hắn nói thấy ta không nơi nương tựa, về sau có chuyện gì, có thể cứ việc tìm hắn."

Lục Cảnh Nhiên híp đôi mắt hẹp dài, đe dọa nhìn Thời Yên: "Cô không đồng ý với hắn chứ?"

Thời Yên thở dài, nói với hắn: "Ta thấy hắn thật sự không đẹp như huynh, nên cự tuyệt, lần trước nói yêu đương với huynh, huynh suy nghĩ thế nào rồi?"

"....."

Lục Cảnh Nhiên còn chưa nói gì, Thời Niên đã nhảy dựng lên: "Vì sao muội muốn từ chối? Có hắn giúp chúng ta không phải rất tốt sao? Còn nữa muội muốn yêu đương với ai, ta đồng ý chưa!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn hắn một cái, hừ lạnh nói: "Ngươi muốn để cô ấy đồng ý với tên họ Trương kia? Ngươi cho rằng người ta sẽ vô duyên vô cớ

https://thuviensach.vn

giúp ngươi sao?"

Tiểu thiếu niên đơn thuần Thời Niên sửng sốt một chút, hỏi lại hắn: "Vậy bằng không thì sao? Chúng ta cũng không có tiền."

"Nhưng có sắc."

Thời Niên lập tức bảo vệ ngực mình: "Ta sẽ không hy sinh nhan sắc của mình!" Sau khi nói xong hắn ngẩn người, đột nhiên phản ứng lại, "Mẹ cái nam nhân thúi, có phải muốn ngủ với muội muội ta! Nằm mơ đi!"

Thời Yên: "....."

Cốc cốc. Cửa phòng lại bị gõ hai cái.

Lần này Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên càng thêm nhanh chóng đề phòng che Thời Yên phía sau bọn họ. Ngoài cửa thủ hạ của Vạn phu nhân bị tư thế của họ dọa đơ ra một lát, mới mở miệng nói: "Nhân gian không thẳng, thời gian thì đấu kế tiếp tương đối dày đặc, mọi người phải thống nhất chỗ nghỉ, nhưng số phòng có hạn, ba người ở chung một phòng, không có vấn đề chứ?"

"Có!"

"Không có!"

"....." Thủ hạ của Vạn phu nhân trầm mặc nhìn Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên một cái, "Rốt cuộc có hay không? Có cũng vô dụng, quyết định vậy đi."

Lục Cảnh Nhiên cười ra vẻ thắng lợi với Thời Niên.

Thời Niên: "....."

https://thuviensach.vn

Sao nam nhân thối mơ ước muội muội của hắn nhiều như vậy! Đánh chết toàn bộ!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử
dtv-ebook.com

Chương 105: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (6)

Mấy năm nay Vạn phu nhân dựa vào Lương Sơn Sáng Tạo 108 kiếm nhiều tiền như vậy, đối đãi tuyển thủ tự nhiên cũng không thể quá hà khắc, cô ta sắp xếp phòng cho các tuyển thủ đều là ở các khách điếm nổi tiếng kinh thành.

Thời Yên cảm thấy đầu óc kinh doanh của Vạn phu nhân rất tốt, khách điếm này khẳng định ký hợp đồng với cô ta, cô ta để các tuyển thủ 108 vào ở, vô hình trung hấp dẫn rất nhiều khách nhân khác tới ở trọ, tăng lợi nhuận cho khách điếm, đến lúc cuối năm, khách điếm khẳng định chia hoa hồng cho cô ta.

Một Sáng Tạo 108, thúc đẩy sinh ra bảo nhiêu tiền lời chứ!

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên thêm Thời Niên dọn dẹp một chút rồi đi theo đại đội cùng tới khách điếm, Thời Niên vừa thấy chính là nghèo lâu quá chưa được ở phòng tốt, đi vào phòng thì như nhà quê lên tỉnh, hô to gọi nhỏ: "Trời ơi, phòng này thật lớn thật xa hoa! Cả không khí cũng thật tươi mát!"

Thời Yên lườm hắn, ném tay nải của minh lên giường, cả người theo đó nằm lên: "Cái giường là của ta, hai người ngủ dưới đất."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ta cảm thấy như vậy không công bằng, cái giường này lớn như vậy, chen một chút vẫn có thể ngủ ba người."

https://thuviensach.vn

"Phi!" Thời Niên lập tức chắn trước mặt hắn, ngăn cách hắn và Thời Yên, "Đại móng heo nhà ngươi, sao lại không biết xấu hổ như vậy, thật đúng là muốn ngủ với muội muội ta?"

Hắn nói xong, bản thân chạy đến bên cạnh Thời Yên nằm xuống, muốn cọ địa bàn: "Muốn ngủ cũng là ta ngủ với muội muội."

"....." Thời Yên chẳng chút lưu tình đá hắn xuống, "Huynh cũng trải đệm dưới đất mà ngủ."

Thời Niên xoa mông bò dậy, đáng thương hít hít cái mũi.

Tuy rằng giường chỉ có một cái, nhưng chăn sợi bông là chuẩn bị cho ba người, Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên trải chăn sợi bông ra, ngủ cũng rất thoải mái.

"Hiện tại thời tiết còn ấm áp, ngủ cái này vừa vặn thích hợp." Thời Niên lăn vài vòng trên chăn sợi bông, bên ngoài có người tới gọi bọn họ ăn cơm tối.

"Oa! Quá tuyệt vời!" Thời Niên cá chép lộn mình, ngồi dậy, "Nơi này còn lo cơm tối! Bao ăn bao ở, muội muội lần này báo danh rất đáng!"

Cơm tối thống nhất ăn ở tầng hai khách điếm, lúc ba người bọn họ đi xuống, nữ đệ tử môn phái khác đều đến đông đủ. Có thể là bởi vì Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên hiện tại quá nổi, tất cả mọi người đều coi bọn hỏi thành đối thủ mạnh nhất, cho nên bọn họ vừa xuất hiện, không khí nhà ăn vốn hoà thuận vui vẻ lập tức khẩn trương vài phần.

Tất cả mọi người đều theo bản năng dừng nói chuyện với nhau, nhìn bọn họ đi tới, trên mặt Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên vẫn duy trì nụ cười lễ phép, chỉ có một mình Thời Niên, hồn nhiên bất giác đi đến bên cạnh bàn, vẫy tay với bọn họ: "Tới tới tới, ngồi ở đây!"

https://thuviensach.vn

Tiếng hắn vừa dứt, một nữ đệ tử bên cạnh dời bắt đũa trước mặt mình qua: "Ngại quá, chỗ này có người."

Thời Niên sửng sốt một chút, chính hắn nhỏ giọng nói thầm vài câu, cũng không tranh với cô ta, lại đi tìm một cái bàn khác: "Chúng ta ngồi ở đây đi!"

Nữ đệ tử Bích Vân Phường đối diện bắt chước làm theo, dịch bát đũa của mình qua: "Nơi này cũng có người."

Người nói chuyện là Âu Dương Tuệ, người mới hiện tại Bích Vân Phường đề bạt, tuy Thời Niên có ngốc, hiện tại cũng nhận thấy được bọn họ cố ý gây chuyện: "Ta thấy nơi này trống không, đâu có người?"

Âu Dương Tuệ nói: "Ta giữ chỗ cho sư tỷ khác, làm sao hả?"

Thời Niên mỉm cười, nâng tay đếm bọn họ: "Một, hai, ba, bốn, năm..... Đệ tử thăng cấp của Bích Vân Phường các cô lần này đều ở chỗ này, cô giữ chỗ cho ai?" Sau khi nói xong, hắn hoảng sợ che mặt mình, như thể cực kỳ sợ hãi nói: "Không phải là Dung Giảo Giảo chứ?"

"....."

Dung Giảo Giảo vừa mới chết không lâu, rất nhiều đệ tử Bích Vân Phường còn gặp qua tử trạng đáng sợ của thi thể cô ta, Thời Niên thốt ra lời này xong, sắc mặt mấy đệ tử Bích Vân Phường đồng loạt thay đổi.

Thời Yên cười một tiếng trong bụng, nói với Thời Niên: "Niên Niên mau tới đây, chỗ đó người ta còn giữ lại một chỗ, ngươi xem, bát đũa cũng nhiều thêm một bộ."

"Ý, sợ quá!" Thời Niên vỗ ngực mình, vội vàng chạy qua. Mấy đệ tử Bích Vân Phường hiện giờ như đứng đống lửa, như ngồi đống than, đối

https://thuviensach.vn

diện không có ai, khiến người nhìn sởn tóc gáy, bọn họ muốn đổi chỗ ngồi, nhưng lại ngại mặt mũi, không muốn động.

Lục Cảnh Nhiên kéo cái ghế trước mặt, hơi khom lưng, cười nhạt hỏi nữ đệ tử đối diện: "Nơi này chắc là không có ai chứ?"

Giọng nói của hắn không phân biệt nam nữ, lại dễ nghe như tiếng đàn, hơn nữa thêm đôi mắt quyến rũ của hắn, nữ đệ tử đối diện bỗng dưng đỏ mặt: "Không, không có, các ngươi ngồi đi."

Lục Cảnh Nhiên gọi Thời Yên và Thời Niên tới, cùng ngồi xuống trước bàn. Chẳng được bao lâu, thủ hạ của Vạn phu nhân tới tuyên bố kỷ luật sinh hoạt tập thể lần này, tiểu nhị bắt đầu bận không ngừng bưng đồ ăn lên bàn.

"Vạn phu nhân nói, muốn làm thần tượng nữ, cần phải duy trì dáng người, tuy hiện giờ các cô chưa chính thức xuất đạo, nhưng bắt đầu từ lúc này, phải ăn uống điều độ."

Nghe được bốn chữ "ăn uống điều độ", tâm Thời Yên rầm rầm tan nát.

Quả nhiên, sau khi đồ ăn mang lên, thuần một màu tất cả đều là thức ăn chay, không chỉ có thế, phần ăn còn rất ít.

Thời Niên nhìn chằm chằm rau xanh củ cải trên bàn một hồi, nói với Thời Yên: "Ta thu hồi lời nói vừa rồi, muội báo danh, quả thực sốt thấu ruột."

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên vươn tay che miệng, thấp giọng nói với bọn họ: "Không sao, chờ trời tối, chúng ta có thể tới phòng bếp trộm thức ăn."

Mắt Thời Niên sáng lên: "Làm như vậy đi."

https://thuviensach.vn

Bữa cơm tối này, không chỉ đồ ăn ít, ngay số lượng cơm cũng phải hạn chế, Thời Yên ăn chẳng bõ bụng, càng đừng nói hai đại nam nhân như Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên. Đến đêm, Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên lén chuồn ra ngoài, chẳng được bao lâu, bọn họ mang theo một đống lớn đồ ăn trở về.

"Muội muội, mau tới, có đồ ăn!" Thời Niên trực tiếp trộm con vịt quay trở về, Lục Cảnh Nhiên cũng cầm rất nhiều đồ ăn vặt và trái cây.

Ba người vây quanh bàn, ăn ngấu nghiến, một con vịt quay bị ăn chẳng còn bao, Thời Yên mới nhớ tới quan tâm vấn đề có thể bị lộ hay không: "Hai huynh nói phòng bếp thiếu nhiều thứ như vậy, ngày mai có thể tra ra không?"

Lục Cảnh Nhiên nuốt miếng sủi cảo chiên trong miệng, nói với Thời Yên: "Yên tâm đi, gần đây chuyện của Dung Giảo Giảo, quan phủ không phải hoài nghi là người Lang Hỏa Cung làm sao? Ta để lại chút đồ của Lang Hỏa Cung ở phòng bếp, ngược lại bọn họ khẳng định nghĩ người Lang Hỏa Cung làm."

Thời Yên: "....."

Sao huynh có thể thuần thục như vậy.

Cô lại vơ vét một miếng vịt quay, tranh thủ lúc rảnh rỗi hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Sao huynh lại có đồ của Lang Hỏa Cung?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nhặt trên đường."

Thời Yên: "....."

Như sợ cô không tin, hắn cười hà hà hai tiếng, bổ sung nói: "Ngày đó ở ngoài thành thấy bọn họ đánh nhau với môn phái khác, sau khi đánh xong, ta tới vơ vét một chút, nhặt được không ít thứ tốt đâu!"

https://thuviensach.vn

"....." Việc này nhìn như Thời Niên sẽ làm.

Thời Niên càn quét hết bánh bao trên bàn, mượn đề tài của bọn họ hỏi: "Đúng rồi, nói đến Dung Giảo Giảo, cô ta rốt cuộc chết như thế nào? Thật sự là Lang Hỏa Cung làm sao?"

Lục Cảnh Nhiên rũ mắt: "Ta cảm thấy không giống, Lang Hỏa Cung không có lý do cô ta nhất định phải chết."

Thời Yên nhìn hắn một cái: "Hình như huynh rất quen thuộc Lang Hỏa Cung?"

Lục Cảnh Nhiên cười nói: "Quen thì không nói, chẳng qua chuyện trong chốn giang hồ, ta đều biết một vài thôi."

"Ồ?" Thời Yên nhướng mày, "Vậy huynh nói xem, Dung Giảo Giảo này chết như thế nào?"

Lục Cảnh Nhiên thưởng thức chiếc đũa trong tay, không nhanh không chậm nói: "Các cô là sát thủ, ắt rõ ràng hơn ta, giết người đơn giản là hai loại, hoặc là báo thù, hoặc là diệt khẩu."

Thời Yên suy nghĩ một lúc, nói: "Huynh cảm thấy Dung Giảo Giảo là bị diệt khẩu?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ban đầu ta cho rằng là báo thù, bởi vì thời gian cô ta chết quá mức kỳ quặc, nhưng sau khi nhìn thấy các cô, ta loại trừ khả năng báo thù." Hắn nhìn Thời Yên, khẽ nhướn môi: "Mới đầu ta gặp cô nương trên nóc nhà ở Liệt Phong Ổ, cô nương chính là vì ám sát Chiêm Phương Phương tới điều tra nghiên cứu địa hình đúng không?"

"Ờ thì....."

https://thuviensach.vn

"Nếu ta đoán không sai, chuyện Chiêm Phương Phương hủy dung, chính là cô làm."

"Khụ khụ." Thời Yên ho hai tiếng, nói, "Ta, vốn dĩ chính là một sát thủ không có tình cảm, mấy cái này đều là công việc của ta. Hơn nữa Chiêm Phương Phương không phải hủy dung, chỉ là mọc mấy đốm đỏ mà thôi!"

Lục Cảnh Nhiên cười cười, cũng không có ý truy cứu chuyện này: "Ca ca của cô, hẳn là tới giết Dung Giảo Giảo, nhưng trước khi hắn ra tay, Dung Giảo Giảo đã chết. Chứng tỏ còn có người khác, vì nguyên nhân khác, giết cô ta."

Thời Yên nói: "Cũng có khả năng người thuê người giết Dung Giảo Giảo không chỉ có một mình Chiêm Phương Phương."

"Cô nói cũng có khả năng, nhưng trực giác của ta, chuyện này không đơn giản như vậy."

"Ợ." Thời Niên đánh ợ một cái, rốt cuộc no nê, "Ta cũng cảm thấy chuyện này không đơn giản, 108 nước quá sâu, chúng ta vẫn nên nhanh chóng thoát thân mới tốt."

Trong lòng Thời Yên cũng còn nghỉ vấn với cái chết của Dung Giảo Giảo, có điều lúc trước cô đơn thương độc mã một mình cũng không sợ, hiện tại có hai người Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên tả hữu hộ pháp, cô càng không sợ.

Ăn hết đồ ăn trên bàn, Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên còn dọn sạch bàn, mới quay về phòng ngủ. Thời Yên đã đắp chăn ngủ, ngọn nến trong phòng cũng bị cô dập tắt.

Cửa sổ nửa mở, ánh trăng từ bên ngoài chiếu vào, Lục Cảnh Nhiên đứng ở dưới ánh trăng, cởi quần áo trên người xuống. Thời Yên lén lút mở

https://thuviensach.vn

một con mắt, lén nhìn hắn thay quần áo.

Sau khi cởi nữ trang, thân thể nam tính cường tráng lộ ra ngoài không khí, hai tay dài thon thả, dáng người tam giác ngược, còn có cơ bụng nhìn qua khuynh hướng cảm xúc không tồi. Tóc Lục Cảnh Nhiên dài thả xuống tận thắt lưng, lại tăng thêm chút phong tình cho hormone nam tính nồng đậm.

Tiếng cười khẽ khó có thể nghe thấy đánh gãy dòng suy nghĩ của Thời Yên, cô vội nhắm mắt lại, làm bộ ngủ rồi. Lục Cảnh Nhiên đi đến bên người cô, cúi đầu nhìn cô: "Thời cô nương, đã nói càn rỡ như vậy không tốt, nếu cũng nhìn ta rồi, căn cứ tinh thần có qua có lại, ta cảm thấy ta cũng nên nhìn lại."

"....." Thời Yên nghẹn một trận, rốt cuộc vẫn không giả vờ nổi nữa, "Ta cho huynh biết, huynh đừng có mà xằng bậy, bằng không ta gọi Thời Niên dậy, huynh ấy sẽ trực tiếp đánh chết huynh."

Sau khi Thời Niên trở về, vừa ngả người là ngủ mất, lúc này đang hẹn hò với Chu Công đến khí thế ngất trời. Lục Cảnh Nhiên không bị Thời Yên uy hiếp, cúi người, dựa vào thấp giọng nói bên tai Thời Yên: "Quá tam ba bận, nếu còn có lần sau, ta nhất định là sẽ đòi lại từ cô nương."

Thời Yên: "....."

Không được rồi, cô có chút muốn chảy máu mũi.....

Lục Cảnh Nhiên hơi nhướng môi, nhìn cô một cái, phủ thêm kiện áo mỏng về chỗ trải chăn đi ngủ. Trong tiếng tim đập thình thịch, Thời Yên nghe thấy một câu nói khẽ khàng "Mơ đẹp".

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 106: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (7)

Một đêm này thật sự mơ đẹp.

Sáng sớm ngày thứ hai, thủ hạ của Vạn phu nhân tới gọi mọi người dậy, tới sân luyện võ Vạn phu nhân cố ý xây dựng cho 108.

Khác sân luyện võ rộng rãi khoáng đạt của các môn phái khác, sân luyện võ chuyên dụng mà Vạn phu nhân xây dựng phân chia thành từng phòng, cực kỳ giống phòng luyện tập hiện đại. Mỗi môn phái có thể điều đến một phòng, chuẩn bị tiết mục mình muốn biểu diễn kế tiếp bên trong.

Trận thi đấu tiếp theo vào ba ngày sau, đối với đại môn phái đã quen thuộc như Bích Vân Phường và Liệt Phong Ổ mà nói, thời gian xem như đầy đủ, bởi vì đệ tử của bọn họ đã sớm bắt đầu tập luyện, nhưng đối với đội ngũ tạm thời "Nhân gian không thắng" mà nói, thời gian ba ngày rất gấp.

"Chúng ta phải biểu diễn cái gì giờ?" Thời Yên ngồi xếp bằng dưới đất, hỏi Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên. Lục Cảnh Nhiên nói: "Không bằng nhảy Abracadabra đi."

"..... Đó là cái gì?" Thời Niên kỳ thật đã sớm muốn hỏi vấn đề này.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Chính là một loại vũ đạo, có thể kết hợp nhu thuật, tất cả mọi người đều là người tập võ, độ dẻo dai thân thể không nói chơi, động tác hẳn là không có vấn đề. Chẳng qua....."

https://thuviensach.vn

Hắn vuốt cằm, tự hỏi: "Chỉ là biểu diễn như vậy, cảm giác xem chưa đã, cần chút kích thích."

Thời Yên lại "vút" một cái lấy ra một cái hoa mai tiêu: "Có thể biểu diễn ám khí, đảo Phi Phi chúng ta sao có thể không có ám khí."

Thời Niên nói: "Muội lại đi biểu diễn bắn quả cam sao? Lần trước không phải muội từng biểu diễn rồi à?"

Thời Yên nói: "Lần này có thể biểu diễn bản thăng cấp, giả dụ để người đội quả cam."

"Ai tới đội?"

Thời Yên nhìn hắn, nở một nụ mỉm cười: "Đương nhiên là huynh."

Thời Niên: "....."

Lục Cảnh Nhiên vỗ tay tỏ vẻ tán đồng: "Còn có thể kích thích hơn nữa, cô có thể bịt mắt không?"

"Không thành vấn đề!"

Thời Niên: "......???"

"Huynh ra kia đứng, muội thử tay một chút." Thời Yên kéo dây buộc tóc xuống, chỉ huy Thời Niên tới đứng sát tường. Thời Niên cười hờ hờ hai tiếng, thà chết chứ không chịu khuất phục: "Ta không đi, ta là ca ca ruột của muội đấy, sao muội không bảo Lục Nhiên Nhiên ấy!"

"Hắn muội không thuận tay, huynh không phải thường xuyên bị muội phi tiêu sao?"

"....." Loại lý do này cũng đúng sao!

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên thuận tay điểm huyệt đạo Thời Niên, kéo hắn tới sát tường: "Được rồi, cô có thể bắt đầu rồi."

Thời Yên hoạt động gân cốt, lại khoa tay múa chân đo dạc vị trí Thời Niên, sau đó bịt kín mắt: "Ca ca, muội tới đây!"

"..... Dừng tay! Hai kẻ ma quỷ các người!"

"Vèo" một tiếng, hoa mai tiêu của Thời Yên đã rời khỏi tay, chuẩn xác cắm trên tường đỉnh đầu Thời Niên.

Cả người Thời Niên đã bị dọa ngốc.

Lục Cảnh Nhiên nhìn hoa mai tiêu trên tường, vỗ tay bốp bốp bốp khen Thời Yên: "Sát thủ đảo Phi Phi quả nhiên danh bất hư truyền."

Thời Yên tháo dây buộc tóc xuống, nhìn vị trí hoa mai tiêu, cũng tương đối vừa lòng với phát huy của mình: "Xem ra tay của ta còn chưa vụng, cái này thực hiện được."

"....." Thời Niên nhìn hai người, bi thương nói, "Ta muốn rời khỏi nhóm, hai người tự đi mà tổ đội!"

Sau khi xác định muốn biểu diễn cái gì, Lục Cảnh Nhiên lại tìm hai bộ trang phục biểu diễn cho Thời Yên và Thời Niên. Bộ biểu diễn phong cách dị vực này rất gợi cảm, hở eo lộ vai đi chân trần, sau khi Thời Yên thay quần áo, Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên đồng thời lặng im trong chốc lát, tiếp đó Thời Niên đột nhiên chắn trước mặt Lục Cảnh Nhiên: "Không được xem! Quay đầu qua chỗ khác!"

Lục Cảnh Nhiên khụ một tiếng, dời ánh mắt, trên mặt hiện lên mảnh ửng đỏ khả nghi.

https://thuviensach.vn

Thời Niên kiên quyết phản đối Thời Yên mặc bộ quần áo này đi ra ngoài biểu diễn, Thời Yên lắc lắc lục lạc trên tay và trên chân, có chút hưng phấn: "Muội cảm thấy khá xinh đẹp mà."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ta cũng cảm thấy khá xinh đẹp."

Thời Niên xụ mặt nói: "Đẹp đâu cơ chứ! Ăn mặc như vậy còn ra thể thống gì!"

"Ca ca huynh quá cổ hủ!"

"Đúng vậy, ca ca huynh quá cổ hủ!"

"..... Ngươi cút ngay, ai là ca ngươi!"

Lúc thủ hạ của Vạn phu nhân tìm tới kêu cho bọn họ đi ra ngoài tập hợp, ba người hoàn toàn không tập luyện, mà là đang cãi cọ.

Người tới nhíu nhíu mày, hỏi: "Mấy người đang làm cái gì? Đến bên ngoài tập hợp."

Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên đồng thời nhìn về phía nam nhân đứng ở cửa, lặng im một giây, sau đó một người chắn eo Thời Yên, một người chắn bả vai Thời Yên, nổi giận với người ngoài cửa: "Không được nhìn!"

Nam nhân: "....."

"Được rồi, mau tới tập hợp!" Nam nhân không kiên nhẫn nói xong câu này rồi xoay người rời đi. Thời Niên nhìn Lục Cảnh Nhiên bên cạnh, cười ha ha hai tiếng: "Là ai nói ta quá cổ hủ? Ngươi để muội ấy mặc đi ra ngoài cho người khác xem đi."

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm ngâm một lát, ra vẻ thâm trầm nói, "Lục mỗ cẩn thận suy nghĩ, con gái Trung Nguyên bảo thủ, mặc như vậy xác thật

https://thuviensach.vn

không ra thể thống gì, vẫn là mặc ở trong phòng cho chúng ta xem là được."

"..... Mặc cho ngươi xem cũng không được, ngươi là đồ lưu manh!" Thời Niên nâng một chân đạp Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên né tránh dễ như trở bàn tay, còn phát ra "lêu lêu lêu" khiêu khích hắn.

Thời Niên: "....."

Tức chết đi được!

Thời Yên nhìn bọn họ, yên lặng thay lại quần áo.

Sau khi các đệ tử tập hợp, thủ hạ của Vạn phu nhân cũng không nói chuyện gì quan trọng, chỉ là lại lần nữa cường điệu kỷ luật mấy ngày nay, cùng với đề cập chuyện tối hôm qua phòng bếp có trộm.

Kế hoạch của Lục Cảnh Nhiên rất bình thường, bọn họ thật sự tưởng người Lang Hỏa Cung làm, còn nhắc nhở tất cả nữ đệ tử phải chú ý an toàn.

"Tuyển thủ thăng cấp sau trận thi đấu này có thể tới Lương Sơn, tham gia tổng bình chọn Lương Sơn Sáng Tạo 108 năm nay, còn có thể được Vạn phu nhân tự mình chỉ điểm, mong các vị không ngừng cố gắng, tiếp tục phấn đấu!"

Sau khi dõng dạc kết thúc, hiện trường vang lên tiếng vỗ tay lác đác lưa thưa, Thời Yên nghĩ, đây đều là bởi vì mọi người không ăn no.

Ba ngày tập luyện nháy mắt đi qua, tiết mục của ba người Thời Yên cơ bản thành hình, trang phục cũng một lần nữa sửa xong -- không lộ eo, không lộ vai, cả cánh tay cũng bọc kín mít.

"....." Thời Yên rất phê bình kín đáo với bộ trang phục này, "Ta cảm thấy hai người sửa như thế này khiến bộ quần áo mất đi linh hồn!"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên không để bụng nói: "Nó mất đi linh hồn, cũng tốt hơn cô mất đi linh hồn. Trận thi đấu tiếp theo Tứ hoàng tử vẫn muốn đi xem, cô xác định muốn mặc gợi cảm như vậy?"

"....." A, nếu Tứ hoàng tử muốn đi, vậy mặc nhiều một chút mới tốt.

Ngày thi đấu, Thời Yên làm đại biểu lên đài rút thăm, rút được số 3, lúc bọn họ lên đài biểu diễn, toàn trường đều kêu tên Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên, thậm chí còn kéo biểu ngữ.

Thời Yên: "....."

Rất giỏi.

Thời Yên vận khí nội lực, nói với khán giả dưới đài: "Trước khi biểu diễn, ta muốn tuyên bố một chuyện trước, từ hôm nay trở đi, ta đổi tên thành Thời Lệ Lệ, mong mọi người nhớ kỹ ta, số 21, Thời Lệ Lệ!"

Lục Cảnh Nhiên đặc biệt cổ vũ: "Thời Lệ Lệ giỏi quá!"

Thời Niên cũng đi theo chân chó nói: "Thời Lệ Lệ xuất đạo ở vị trí C!"

Âu Dương Tuệ dưới đài mím môi, hai người kia sợ không phải có bệnh chứ, tuy rằng hiện tại ba người họ là tổ hợp tạm thời, nhưng tiến vào vòng tiếp theo, bọn họ chính là đối thủ cạnh tranh, lại ra sức kéo nhân khí cho Thời Lệ Lệ, còn để cô ta đừng ở vị trí C.

Hiện trường người xem bị không khí của bọn họ lây nhiễm, bắt đầu hô tên Thời Lệ Lệ.

Làm nóng hiện trường xong, màn biểu diễn Abracadabra bắt đầu, trang phục biểu diễn mặc dù rất bảo thủ, nhưng dáng người mềm dẻo của ba người vẫn nhìn không sót cái gì, ngoài rất nhiều động tác mang tính dẻo dai cao, đoạn bịt mắt bắn phi tiêu càng khiến toàn trường hoan hô.

https://thuviensach.vn

Đệ tử Bích Vân Phường xem dưới đài hơi lo lắng: "Tuệ Tuệ sư tỷ, làm sao bây giờ, nhân khí của ba người họ rất cao."

Âu Dương Tuệ mím môi, cũng lén lấy ra một cái ám khí, chuẩn bị bắt thời cơ ném lên trên đài. Vào lúc Thời Yên bịt kín đôi mắt một lần nữa, chuẩn bị bắn hoa mai tiêu ra, Âu Dương Tuệ không chút do dự ra tay.

Lỗ tai Thời Yên khẽ động, cảm giác có dòng khí cấp tốc bắn về phía mình, Lục Cảnh Nhiên xoay tròn lưu loát một cái, nhảy lên, chuyển tới bên cạnh Thời Yên, động tác trôi chảy đá ám khí trở về, trực tiếp xẹt qua sát bên tai Âu Dương Tuệ.

Tóc bên mặt Âu Dương Tuệ bị cắt đứt mấy sợi, sợ hãi đầu đầy mồ hôi lạnh. Lục Cảnh Nhiên một bên xoay tròn, nhảy lên, một bên liếc về phía cô ta.

Không phong tình vạn chủng và quyến rũ dĩ vãng, một cái liếc mắt này khiến cả người Âu Dương Tuệ đều như ngâm trong hầm băng, lạnh từ đầu tới chân.

Thời Yên biết ám khí bị Lục Cảnh Nhiên chặn lại thì bất động thanh sắc tiếp tục hoàn thành biểu diễn, lúc kết thúc, khán giả dưới đài điên cuồng kêu tên của bọn họ.

Thời Yên vừa vẫy tay gửi lời cảm ơn, vừa thấp giọng hỏi Lục Cảnh Nhiên bên cạnh: "Vừa rồi là ai?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Âu Dương Tuệ."

Thời Niên hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, ngơ ngác hỏi bọn họ: "Hai người đang nói cái gì? Âu Dương Tuệ làm sao?"

Thời Yên nhìn về phía hắn, mỉm cười: "Ngốc nghếch thật là hạnh phúc."

https://thuviensach.vn

Thời Niên: "....."

Trở lại dưới đài, Thời Niên mới nghe nói chân tướng sự tình, lập tức tức giận không thôi: "Bích Vân Phường bọn họ tốt xấu cũng là danh môn chính phái, thế mà làm ra chuyện xấu xa như vậy! Không được, ta muốn đi tìm bọn họ hỏi rõ ràng!"

Lục Cảnh Nhiên ngăn hắn, nói: "Không cần, ta đã đã cảnh cáo cô ta, nếu cô ta lại không biết tốt xấu, lần sau sẽ không may mắn như vậy."

"Nhưng ta không nuốt trôi bụng tức này!" Thời Niên nói, đột nhiên nở một nụ cười xấu xa, "Ta quyết định, tối hôm nay giả trang thành Dung Giảo Giảo đi dọa bọn họ."

"..... Huynh vui vẻ là được."

Sau khi có ý tưởng này, Thời Niên xoa tay hầm hè, gấp không chờ nổi hy vọng trời mau tối. Chờ tất cả môn phái biểu diễn xong, hiện trường người xem bỏ phiếu chọn ra tuyển thủ thăng cấp vào vòng tiếp theo, "Nhân gian không thắng" không chút ngoài ý muốn thăng cấp bằng số phiếu cao nhất.

Nửa đường lòi ra "Nhân gian không thắng", hiển nhiên không có trong kế hoạch của ba vị giám khảo, ba người trao đổi ánh mắt, chuẩn bị báo việc này cho Vạn phu nhân trước, để cô ta ra quyết định.

Số phiếu Bích Vân Phường xếp hạng thứ hai, tiểu sư muội trong đội ngũ thiếu kiên nhẫn, oán giận với Âu Dương Tuệ: "Sư tỷ, không phải nói chúng ta hạng nhất sao?"

"Câm miệng!" Âu Dương Tuệ lạnh giọng ngắt lời cô ta, "Cũng không nhìn xem đây là nơi nào?"

https://thuviensach.vn

Tiểu sư muội bị quát ỉu xìu ngậm miệng, Âu Dương Tuệ nhìn đám người Thời Yên, nhếch khóe miệng: "Yên tâm đi, bọn họ cũng chỉ có thể phong cảnh này nhất thời, chờ lên Lương Sơn, còn không phải Vạn phu nhân định đoạt?"

Tiểu sư muội nghe cô ta nói như vậy cũng yên tâm. Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên, Thời Niên cảm ơn mọi người xong, đang chuẩn bị quay về thì thấy một thủ hạ của Vạn phu nhân đi về phía mình.

Gã cười nhìn Thời Yên, nói với cô: "Cô là đội trưởng 'Nhân gian không thắng' phải không? Cô đi với ta một lát, chúng ta muốn thảo luận lịch trình thi đấu kế tiếp."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 107: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (8)

Người tới xác thật là một thủ hạ của Vạn phu nhân, rất quen mặt, Thời Yên nhìn hắn, hỏi hắn: "Chỉ có một mình ta qua đó sao?"

Thủ hạ của Vạn phu nhân nói: "Đúng vậy, chỉ cần đội trưởng đi theo ta thôi."

"Ồ." Thời Yên quay đầu lại bảo Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên đợi cô rồi đi theo đối phương rời đi. Người nọ dẫn cô đến một viện riêng, đẩy cửa một phòng trong viện, nghiêng người nói với cô: "Mời vào."

Thời Yên nhìn vào trong, người này nói là tìm đội trưởng họp, nhưng trong phòng lại chẳng có ai, thấy thế nào cũng không giống họp bàn: "Người khác đâu?"

"Sẽ đến sau, giờ cô ở bên trong chờ một lát." Tay người nọ cố chấp nâng giữa không trung, khăng khăng muốn Thời Yên đi vào, Thời Yên tượng trưng đi vào trong một bước, hắn lập tức đóng cửa lại lui ra ngoài.

Thời Yên nhíu mày, cũng không đi vào bên trong mà đứng ở cửa đánh giá căn phòng này. Căn phòng được bố trí rất có phong cách, tranh thủy mặc trên bình phong còn như là vẽ ra bởi đời sau của danh gia.

Không biết là đâu đó hình như châm lư hương, trong phòng có một mùi hương như có như không, rất nhẹ, không ngửi ra được là mùi gì.

https://thuviensach.vn

Thời Yên đứng ở cửa một lát, bắt đầu cảm giác tay chân nhũn ra, cô cau mày, trực giác nói mùi hương này có vấn đề. Không dám ở trong phòng lâu, cô xoay người định đẩy cửa đi ra ngoài, không nghĩ tới cửa bị người ta khoá bên ngoài, cô đẩy, cửa không chút sứt mẻ.

Trong lòng Thời Yên vang lên hồi chuông cảnh báo, cô không biết người lừa cô tới đây là ai, mục đích là gì nhưng người vừa rồi dẫn cô tới xác thật là thủ hạ của Vạn phu nhân. Người này có thể mời được thủ hạ của Vạn phu nhân yểm trợ cho mình, địa vị khẳng định không nhỏ.

Khả năng nữ đệ tử môn phái khác cố ý chỉnh cô cơ bản có thể loại trừ, hiện tại đối tượng đáng nghi nhất trong đầu Thời Yên chính là Tứ hoàng tử.

"Ngại quá Thời cô nương, để cô đợi lâu." Thật là nghĩ cái gì tới cái đó, Thời Yên vừa nghĩ đến Tứ hoàng tử, tiếng Tứ hoàng tử liền truyền ra từ trong phòng.

Trên tay hắn cầm cây quạt xếp ra vẻ phong lưu, hình vẽ trên quạt dường như cùng từ một người vẽ với bình phong, hắn cất bước chậm rãi đi đến trước mặt Thời Yên, hơi cúi đầu, đánh giá Thời Yên: "Thời cô nương, sao có vẻ sắc mặt không được tốt lắm?"

Thời Yên lạnh lùng nhìn hắn ta, ám khí trong tay ngo ngoe rục rịch: "Tứ hoàng tử, ngươi muốn tìm ta, trực tiếp gọi ta là được, hà tất giở nhiều trò như vậy?"

Tứ hoàng tử cười, gập lại cây quạt, gõ từng nhịp vào lòng bàn tay: "Nếu ta trực tiếp mời cô nương, chỉ sợ cô nương sẽ không phối hợp như vậy."

Hắn nói rồi, như thể nhận thấy được gì đó, nhìn thoáng trong tay Thời Yên: "Mỗ xin khuyên cô nương một câu, quản tốt ám khí của cô. Ta biết cô nương võ công cao cường, nhưng trong phòng này đốt hương, có tác dụng hoá công, cô nương hiện tại chỉ sợ cũng lực bất tòng tâm. Mặt khác, cô hắn

https://thuviensach.vn

là biết ta là người trong cung, tập kích ta, đó là sẽ liên lụy toàn bộ đảo Phi Phi các cô."

Thời Yên hừ lạnh một tiếng: "Mệt ngươi cũng không biết xấu hổ nói mình là người trong cung, người trong cung làm việc đều hạ lưu như ngươi sao?"

Tứ hoàng tử mỉm cười, tựa hồ cũng không giận cô nói mình như vậy: "Đối phó với người khác nhau, tự nhiên phải dùng cách khác nhau. Lần trước mỗ lễ nghĩa chu đáo mời cô nương, cô nương không cảm kích, đành phải đổi phương thức."

Thời Yên thấy hắn tới gần mình, lùi lại bên cạnh mấy bước, lấy ra hoa mai tiêu uy hiếp hắn: "Ngươi đừng tưởng rằng ngươi là người trong cung thì ta không dám xuống tay với ngươi."

Tứ hoàng tử nhìn hoa mai tiêu trong tay cô, cười hừ nói: "Ta vẫn khuyên cô nương nghĩ lại cho kỹ, cô làm hại ta, lập tức sẽ có binh mã san bằng đảo Phi Phi các cô."

Thời Yên thầm mắng câu đồ phá hoại, gặp được giai cấp có đặc quyền không biết xấu hổ như vậy, thật đúng là rất khó xử. Cô thử vận nội lực của mình, phát hiện nội lực quả thực tan rã, căn bản không tập trung được, muốn thi triển khinh công chạy đi cũng không có khả năng.

"Vạn phu nhân tốt xấu cũng là nhân vật có uy tín danh dự, thế mà dung túng thủ hạ làm những việc này?"

Tứ hoàng tử nghe xong lời cô, cười thành tiếng: "Cô nương thật là ngây thơ, cô cho rằng Vạn phu nhân hiện giờ tổ chức 108 lớn như vậy, trên người sẽ sạch sẽ? Trong cung và giang hồ đều có dây mơ rễ má với cô ta. Có điều, ta thích cô ngây thơ như vậy, thật là đáng yêu."

"....." Bị hắn nói đáng yêu thật đúng là ghê tởm.

https://thuviensach.vn

"Thời cô nương, cô đừng nên lãng phí thời gian, cái viện này, bên ngoài đều là người của ta canh giữ, sẽ không có người đi vào đâu, đương nhiên, cô cũng đừng nghĩ đi ra ngoài."

Tứ hoàng tử vừa nói xong lời này, cánh cửa phòng bị người khoá bỗng nhiên "phanh" một tiếng, bị người đá văng từ bên ngoài. Thời Yên và Tứ hoàng tử giật nảy mình, hai người nhìn về phía cửa phòng, một mỹ nữ dị vực cao lớn đi đến.

"Lục..... Nhiên Nhiên?" Thời Yên có chút kinh ngạc nhìn hắn, Lục Cảnh Nhiên nghe thấy tiếng của cô, lập tức tiến lên đỡ cô.

"Cô không sao chứ?" Chóp mũi hắn giật giật, mùi hương trong phòng này có vấn đề.

Thời Yên nói: "Trên người không có sức lực, nội lực cũng không dùng được."

Ánh mắt Lục Cảnh Nhiên trầm vài phần, Tứ hoàng tử thấy chuyện tốt của mình bị phá, rất là bực bội: "Cô vào bằng cách nào? Ai cho phép ngươi tiến vào!"

Lục Cảnh Nhiên một tay đỡ eo Thời Yên, quay đầu lại cười với Tứ hoàng tử: "Ta quang minh chính đại tiến vào nha, các ngươi đang chơi cái gì vậy, ta chơi với."

Lục Cảnh Nhiên nhếch khóe miệng, nhưng trong mắt không chút ý cười, Tứ hoàng tử hiện tại đang nổi nóng, hoàn toàn không nhận thấy được vẻ mặt mưa gió nổi lên của hắn: "Ngươi lập tức cút ra ngoài ngay cho ta!"

Tuy rằng Lục Nhiên Nhiên này rất được hoan nghênh, nhưng hắn cũng không thích loại này, loại như Thời Lệ Lệ mới là gu của hắn. Nghĩ đến Thời Lệ Lệ, hắn lại duỗi tay muốn bắt Thời Yên lại, vịt đến miệng, muốn để nó bay đi, hắn sẽ đau lòng muốn chết.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên vươn tay cầm cổ tay của hắn, thoáng dùng sức, Tứ hoàng tử hô to gọi nhỏ: "Điêu dân nhà ngươi, cũng dám đả thương ta!"

Lục Cảnh Nhiên ra vẻ kinh ngạc nói: "Ấy, ta còn tưởng rằng Tứ hoàng tử thích chơi như vậy."

Tứ hoàng tử nghẹn đỏ mặt: "Biết ta là Tứ hoàng tử, còn không buông tay!"

Lục Cảnh Nhiên đột nhiên buông tay ra, buông tay đồng thời còn dùng nội lực đẩy Tứ hoàng tử về phía sau, Tứ hoàng tử trọng tâm không vững, ngã xuống đất.

"Ai nha, Tứ hoàng tử ngươi không sao chứ!" Lục Cảnh Nhiên làm bộ đi qua dìu hắn lên, vừa không cẩn thận, giẫm một cái lên đũng quần hắn.

Thời Yên: "....."

Thật tàn nhẫn.

Tứ hoàng tử lập tức kêu thảm thiết, tiếng hắn kêu đau rốt cuộc khiến thị vệ canh giữ ngoài viện của hắn chú ý, tất cả đều giơ đao xông vào.

Lục Cảnh Nhiên nhìn thoáng qua phía ngoài, xoay người ôm eo Thời Yên, ôm cô bay ra khỏi viện. Trước đấy Thời Yên đã được chứng kiến khinh công của hắn, hiện tại mang theo cô vẫn uyển chuyển nhẹ nhàng như một con phi yến.

Thời Yên ngửa đầu nhìn cái cằm xinh đẹp của hắn, hỏi: "Huynh rốt cuộc là ai?"

Đương kim võ lâm, người có công lực cao như vậy, cô có thể đếm trên đầu ngón tay. Lục Cảnh Nhiên cúi đầu nhìn cô một cái, khẽ mỉm cười: "Bây giờ còn có tâm tư quan tâm vấn đề này à?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên nói: "Vậy bằng không thì sao? Chẳng lẽ quan tâm Tứ hoàng tử có bị huynh giẫm phế hay không à?"

Nói tới đây, cô thật đúng là lo lắng: "Nếu Tứ hoàng tử thật sự phế đi, hắn khẳng định sẽ tìm huynh trả thù."

Lục Cảnh Nhiên không để bụng: "Vậy để hắn đi san bằng Abracadabra đi."

"..... Ờm, vừa rồi lúc hắn uy hiếp ta, hình như nói Vạn phu nhân cũng có quan hệ với hắn, hắn có thể lấy việc công trả thù riêng, đá chúng ta xuống trong lần tranh tài lần sau không?"

"Có khả năng."

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên mượn lực một thân cây phía trước, nhảy lên nóc nhà gần đó rồi ngừng lại. Hắn không buông Thời Yên ra, vẫn ôm eo cô, trong mắt mang theo nhàn nhạt không vui: "Cô muốn xuất đạo như vậy ư?"

"..... Có thể huynh không biết, hiện tại đảo Phi Phi nghèo thế nào đâu."

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt một chút, nhìn cô hỏi: "Cho nên cô tới tham gia 108, là vì trọng chấn đảo Phi Phi?"

"Đúng vậy, hiện tại làm gì kiếm được tiềm bằng thần tượng nữ."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Dù phải hy sinh nhan sắc ở bên Tứ hoàng tử?"

"..... Vậy thì thôi đi."

Lục Cảnh Nhiên cười một tiếng, ôm cô tiếp tục bay về phía trước: "Yên tâm đi, con đường kiếm tiền ta cũng có không ít, nếu thật sự bị đào

https://thuviensach.vn

thải, ta giúp cô nghĩ cách."

"Ồ....." Lục Cảnh Nhiên lúc này tuy rằng mặc nữ trang, nhưng Thời Yên nằm trong ngực hắn, toàn thân trên dưới đều bao phủ trong hơi thở nam tính của hắn, tay cô chậm rãi ôm eo, sờ soạng mấy cái trên vòng eo thon thả của hắn.

Cơ bắp trên người Lục Cảnh Nhiên rất săn chắc, sờ lên xúc cảm rất tốt, cô có thể cảm giác được rõ ràng, cơ bắp của hắn chất chứa sức mạnh, hơn nữa làn da hắn rất tốt, mịn màng, Thời Yên vừa ra tay lập tức có chút không dừng được.

Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên cúi đầu nhìn cô một cái.

"....." Thời Yên lập tức thành thật không nhúc nhích.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô giây lát, khóe miệng cong lên, rốt cuộc trở lại trước viện của bọn họ. Thời Yên vừa đặt trên xuống mặt đất thì muốn chạy nhanh khỏi lòng Lục Cảnh Nhiên, dù sao tiện nghi cô cũng chiếm được rồi, lúc này không trốn còn chờ khi nào.

Bất đắc dĩ Tứ hoàng tử dùng hương trên người cô, dược hiệu còn chưa hết, cô đột nhiên đứng lên, dưới chân mềm nhũn, lại ngã trở về lòng Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên thấy dáng vẻ mềm mại này của cô, nghĩ đến Tứ hoàng tử hạ dược này với cô là muốn làm cái gì, con ngươi lại nhuốm một tầng tức giận. Vừa rồi vẫn giẫm nhẹ lắm.

Thời Yên mềm như bông đẩy hắn một cái: "Tới rồi, huynh buông ta ra."

Lục Cảnh Nhiên lấy lại tinh thần, nhìn cô khóe môi khẽ nhếch: "Thời cô nương, hình như lần trước ta đã nói với cô, quá tam ba bận."

https://thuviensach.vn

Thời Yên giả ngu: "Quá tam ba bận gì cơ?"

Lục Cảnh Nhiên cười hỏi: "Thân thể của ta sờ thoải mái không?"

Thời Yên: "....."

Vì sao hắn có thể mặt không đỏ tim không đập nhanh hỏi vấn đề này.

"Xem dáng vẻ sờ yêu thích không buông tay của cô, chắc là thoải mái lắm nhỉ?" Lục Cảnh Nhiên khẽ buộc chặt đôi tay, ánh mắt chặt chẽ khóa cô, "Con người Lục mỗ từ trước đến nay nói được thì làm được, lần này, ta thật sự muốn đòi lại từ cô nương."

Hắn nói xong, cúi đầu, hôn lên đôi môi Thời Yên. Môi Thời Yên rất mềm, dường như thoáng dùng sức cũng có thể phá hỏng nó, Lục Cảnh Nhiên thật cẩn thận hôn môi cô, nhẹ nhàng nếm hương vị của cô

Thời Yên vốn đã chân tay mềm nhũn, hiện tại bị Lục Cảnh Nhiên hôn như vậy, cả trái tim cũng nhũn ra, nụ hôn này của Lục Cảnh Nhiên không dùng kỹ xảo cao siêu gì, nhưng sự dịu dàng giữa răng môi khiến người ta trầm mê.

Không biết hôn bao lâu, hai người rốt cuộc tách ra, ngực Thời Yên hơi phập phồng, đôi môi cũng bị Lục Cảnh Nhiên hôn thành đỏ bừng. Cô hít sâu một hơi, nhìn Lục Cảnh Nhiên nói: "Lần sau, huynh có thể mặc nam trang hôn ta không?"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 108: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (9)

Lúc Thời Niên đi ra, Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên còn đang ôm nhau. Thời Niên dựng mày, như gió lốc bay tới trước mặt hai người, một tay kéo Thời Yên ra: "Ban ngày ban mặt, càn khôn sáng tỏ, hai người đang làm cái gì đấy!"

Lục Cảnh Nhiên rất bất mãn với việc Thời Niên đột nhiên nhảy ra, nhưng xét thấy vừa rồi đã hôn xong rồi, hắn sửa lại quần áo của mình, mỉm cười nói với Thời Niên: "Thời cô nương trúng mê hương, không tiện đi lại, cho nên ta ôm cô ấy trở về. "

Lời giải thích của hắn không đề cập đến việc hôn môi vừa rồi, Thời Niên càng sẽ không tự nghĩ đến, hắn nghe Lục Cảnh Nhiên nói xong, lập tức xù lông: "Quả nhiên bị chúng ta nói trúng, bọn họ tìm muội muội chả phải là mở hội nghị đội trưởng gì! Muội muội, muội có sao không!"

Thời Yên lắc đầu, nói với hắn: "Muội không sao, Lục Cảnh Nhiên tới kịp lúc, có điều Tứ hoàng tử khả năng có việc."

Thời Niên lòng đầy căm phẫn nói: "Hắn xứng đáng!"

Ngay lúc nói đến chỗ này, bên ngoài truyền đến một trận rối loạn, sau đó một đội binh lính đi vào trong viện, bao vây ba người bọn họ. Nữ đệ tử khác cũng từ trong phòng đi ra, nhìn người trong viện nghị luận sôi nổi.

"Tuệ Tuệ tỷ, đây là làm sao?"

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tuệ lắc đầu, cũng không biết đây là thế nào, nhưng mà những binh lính đó thoạt nhìn hình như là người của Tứ hoàng tử.

"Nhân gian không thẳng" này đắc tội Tứ hoàng tử? Vậy thì quá tốt rồi.

Thời Niên và Lục Cảnh Nhiên bảo vệ Thời Yên ở bên trong, binh lính cầm đầu nhìn bọn họ, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Ngươi chính là Lục Nhiên Nhiên?"

Lục Cảnh Nhiên cười phong tình vạn chủng, cười đến binh lính mặt già đỏ lên: "Đúng là tiểu nữ tử, xin hỏi quân gia có gì cần làm sao?"

Binh lính lắp bắp nói: "Ngươi, ngươi thật to gan, dám, đả thương chủ tử chúng ta! Hiện tại chúng, chúng ta muốn, bắt ngươi đi thẩm vấn!"

Thời Niên nghe hắn ta nói xong, tò mò tiến đến bên Thời Yên, lặng lẽ hỏi cô: "Hắn đả thương chỗ nào của Tứ hoàng tử?"

Thời Yên nói: "Mệnh căn tử."

"....." Thời Niên nghe được hạ thân không hiểu sao đau xót, hắn vỗ vỗ vai Lục Cảnh Nhiên, nói với hắn, "Làm hay lắm! Ngươi yên tâm đi, mỗi năm thanh minh ta sẽ nhớ thắp hương cho ngươi."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Bắt Lục Nhiên Nhiên lại cho ta!" Binh lính cầm đầu ra lệnh một tiếng, người khác giơ binh khí trong tay, chuẩn bị tiến lên bắt người. Lục Cảnh Nhiên nửa che miệng, cười nói với quan binh: "Người ta đi với các ngươi là được mà, sao còn muốn động đao động thương, người ta sợ lắm ý."

Thời Yên: "....."

Diễn quá nhập vai, không thể trêu vào không thể trêu vào.

https://thuviensach.vn

Mặt binh lính ửng đỏ nói: "Vậy ngươi thành thật đi theo chúng ta, chúng ta tự nhiên sẽ không làm hại ngươi."

Lục Cảnh Nhiên nói cảm ơn với hắn ta, nghiêng đầu vội nói với Thời Yên: "Đi kích động fan một chút, làm lớn chuyện lên, người xem có người của Lục hoàng tử."

Thời Yên cơ hồ nháy mắt đã hiểu ý Lục Cảnh Nhiên, hiện tại nhân khí Lục Nhiên Nhiên cao như vậy, "cô ấy" xảy ra chuyện khẳng định có fan đứng ra nói chuyện vì "cô ấy", hơn nữa lý do bắt người của Tứ hoàng tử vốn đã không thể nói rõ, làm lớn chuyện, bọn họ không thể làm gì hắn ta, nhưng Lục hoàng tử có thể bắt được thóp của hắn ta.

Cùng là người cạnh tranh ngôi vị hoàng đế, Lục hoàng tử tất nhiên sẽ không từ bỏ cơ hội bôi đen lớn như vậy, nhất định sẽ đưa hắn vào chỗ chết.

Tứ hoàng tử và Vạn phu nhân, phỏng chừng là một kẻ lợi dụng chức quyền, giúp một kẻ khác kiếm lợi; một kẻ kiếm được tiền, lại chia hoa hồng cho kẻ khác. Tứ hoàng tử cầm tiền, sợ là không thiếu chiêu binh mãi mã bồi dưỡng thế lực của mình, nếu đào sâu, không biết còn liên lụy bao nhiêu chuyện. So sánh với cái này, Lục Nhiên Nhiên quả thực bé nhỏ không đáng kể, hắn ta khẳng định sẽ vì bảo toàn bản thân mau chóng bình ổn tình thế.

Cho nên Lục Cảnh Nhiên vừa bị mang đi, Thời Yên bảo Thời Niên đi ra ngoài gây chuyện. Nếu bàn về võ công, Thời Niên xác thật kém cô, nhưng muốn nói đến gây chuyện, Thời Niên quả thật là một người chơi thâm niên. Lục Cảnh Nhiên bị mang đi còn chưa đến một nén nhang, bên ngoài sân luyện võ chuyên dụng mà Vạn phu nhân chế tạo đã tụ tập một số lượng lớn fan.

Trong tay bọn họ còn cầm biểu ngữ ủng hộ Lục Nhiên Nhiên, lớn tiếng kêu quan binh giao Lục Nhiên Nhiên. Thủ hạ của Vạn phu nhân vô cùng lo lắng chạy tới, trấn an quần chúng: "Mọi người đừng ầm ĩ, Lục

https://thuviensach.vn

Nhiên Nhiên bị mang đi là bởi vì cô ta đả thương người, hiện tại quan binh đang điều tra chuyện này, chúng ta nhất định sẽ cho mọi người một câu trả lời."

Thời Niên đứng trong quần chúng, nói về phía thủ hạ của Vạn phu nhân: "Cô ấy đả thương ai, các ngươi dám nói ra không!"

"Đúng vậy, các ngươi dám nói ra không!" Quần chúng tích cực hưởng ứng hẳn, "Nhiên Nhiên đáng yêu như vậy, cô ấy sẽ không vô duyên vô cớ đánh người! Nhất định là các ngươi làm cái gì! Dám kêu người bị đánh đi ra đối chất không!"

"....." Bọn họ đương nhiên không dám, vị kia chính là người trong cung, bọn họ nào dám đắc tội.

Thời Niên tiếp tục phát huy: "Vừa rồi các ngươi gạt chúng ta nói mở hội nghị đội trưởng, mang người của chúng ta đi, sau khi Nhiên Nhiên trở về khóc lóc nói với chúng ta, có người dùng mê hương với cô ấy, may mắn cô ấy chạy trốn mau, mới miễn được độc thủ! Các ngươi giải thích thế nào!"

"Quá đáng giận, thế mà dùng mê hương! Xấu xa! Hạ lưu! Chúng ta bỏ nhiều tiền như vậy xem thi đấu, các ngươi lại đối xử với thần tượng của chúng ta như vậy ư! Cần phải cho chúng ta một câu trả lời!"

"Ta nghe nói mang bọn họ đi hình như là Tứ hoàng tử!" Trong đám người không biết là ai bỗng nhiên gân cổ lên nói một câu như vậy.

Chuyện của Tứ hoàng tử và Vạn phu nhân, mọi người hoặc nhiều hoặc ít đều nghe nói qua một ít, chỉ là không đề cập đến thần tượng nhà mình, mọi người mắt nhắn mắt mở, nhưng hiện tại Lục Nhiên Nhiên bắt được rất nhiều trái tim thẳng nam võ lâm, thế mà xuống tay với Nhiên Nhiên đáng yêu của họ, cần phải đánh chết!

https://thuviensach.vn

"Tứ hoàng tử ỷ thế hiếp người! Xẻ thịt bá tánh!"

"Giao Lục Nhiên Nhiên, trả ta 108 trong sạch!"

Khẩu hiệu vang hết đợt này đến đợt khác, thủ hạ của Vạn phu nhân thấy sự tình không ngăn được, gấp gáp không thôi phái người đi thông báo cho Tứ hoàng tử.

Lúc này, viện riêng của Tứ hoàng tử, Lục Cảnh Nhiên thảnh thơi đứng một bên nghe tiếng xôn xao ẩn ẩn truyền đến từ bên ngoài. Tứ hoàng tử hận hắn ngứa răng, người này không chỉ làm hỏng chuyện tốt của hắn, còn to gan lớn mật giễu hắn, tru di cửu tộc cũng không quá!

"Lột sạch quần áo của cô ta, các ngươi muốn chơi thế nào thì chơi như thế!"

Lục Cảnh Nhiên nhướn đuôi lông mày, nhìn bọn họ: "Kích thích như vậy sao? Muốn ta cởi cũng được, các ngươi cởi thì ta cởi."

Tứ hoàng tử oán hận nhìn hắn, lạnh lùng nói: "Còn thất thần làm gì? Không phải các ngươi đều thích cô ta sao? Lên!"

Lục Cảnh Nhiên thấy tất cả mọi người đều rất gò bó, chủ động ôm lấy một thị vệ trông thuận mắt nhất, cười với hắn: "Vị quân gia này, không bằng ta cởi giúp ngươi, nhé?"

Một tiếng "nhé" cuối cùng trêu chọc trái tim thị vệ đập loạn, vừa không chú ý huyết khí dâng lên, máu mũi chảy ra.

"....." Tứ hoàng tử thấy thủ hạ mỗi người đều vô dụng như vậy, đang định tự mình lên, thủ hạ của Vạn phu nhân hớt ha hớt hải chạy tới truyền lời.

https://thuviensach.vn

"Tứ hoàng tử, chuyện không ngăn được, bên ngoài đều đang ầm ĩ muốn chúng ta giao Lục Nhiên Nhiên!"

"Hừ." Tứ hoàng tử hừ lạnh một tiếng, nhìn hắn nói, "Một đám điêu dân cũng dọa ngươi thành như vậy?"

"Không, không phải, hiện tại bọn họ đều biết việc này là ngài làm, lại tiếp tục như vậy, chỉ sợ bất lợi cho ngài!"

Tứ hoàng tử vỗ bàn "phạch" một tiếng, nổi giận: "Đều là lũ phế vật vô dụng! Làm sao bọn họ biết thân phận của ta!"

"Cái này, thiên hạ không tường nào không lọt gió! Hơn nữa vừa rồi ta thấy trong đám người hình như có người của Lục hoàng tử."

Nghe được ba chữ "Lục hoàng tử", vẻ mặt Tứ hoàng rõ ràng thay đổi, Lục hoàng tử luôn luôn đối đầu với hắn, xem ra là muốn mượn chuyện này xử hắn.

Hắn nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái, một điêu dân nho nhỏ, khi nào đối phó "cô ta" đều được, hiện tại nơi đầu sóng ngọn gió, vẫn nên giao "cô ta" ra ổn định tình thế mới tốt.

"Coi như ngươi gặp may mắn, lần này ta có thể buông tha ngươi, có điều sau khi ngươi ra ngoài, biết nên nói như thế nào rồi chứ?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Yên tâm đi Tứ hoàng tử, ta tuyệt đối sẽ không đề cập đến tên của ngài."

Tứ hoàng tử cho thủ hạ của Vạn phu nhân một ánh mắt, bảo hắn dẫn người đi, còn không quên dặn dò: "Dạy cô ta nên nói như thế nào."

"Yên tâm đi, Tứ hoàng tử."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên đi theo thủ hạ của Vạn phu nhân rời đi, khi trở lại viện tử nơi các nữ đệ tử tụ tập, đám người bên ngoài vẫn bao vây hô khẩu hiệu. Nhìn thấy Lục Cảnh Nhiên trở về, tất cả mọi người đều kêu tên của hắn xông tới, Vương phu nhân nhìn Lục Cảnh Nhiên, nói khẽ với hắn: "Nhớ kỹ lời vừa rồi ta nói với ngươi, nếu nói sai, lần sau gặp nạn không chỉ có một mình ngươi."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Yên tâm đi, ta hiểu ý tứ của ngươi."

"Nhiên Nhiên, muội sao rồi!"

"Nhiên Nhiên, bọn họ không ức hiếp muội chứ!"

Hắn đi lên phía trước hai bước, nặn vài giọt nước mắt, hoa lê dính hạt mưa nói với mọi người: "Cảm ơn mọi người quan tâm, cảm tạ mọi người, ta rất tốt, ta không sao."

Dáng vẻ hắn miễn cưỡng cười vui nói "ta không sao" lại cứa trái tim một đống nam nhân.

"Nhiên Nhiên không khóc! Chúng ta vĩnh viễn bên cạnh muội!"

"Nhiên Nhiên dũng cảm lên, tổng bình chọn ta bỏ hết phiếu cho muội!"

"Nhiên Nhiên cố lên, chúng ta đưa muội xuất đạo vị trí C!"

Thời Yên: "....."

Mẹ kiếp fan Lục Cảnh Nhiên sau sóng gió này quả thực ổn định một đám. Cô cảm giác vị trí C của cô bị uy hiếp nghiêm trọng.

Lục Cảnh Nhiên cảm động nói: "Cảm ơn, chuyện lần này chỉ là hiểu lầm, tổng bình chọn ta nhất định sẽ cố gắng, chúng ta gặp ở Lương Sơn!"

https://thuviensach.vn

"Nhiên Nhiên cố lên, muốn giỏi nhất!"

"Chúng ta vĩnh viễn yêu Nhiên Nhiên!!"

Thời Yên: "....."

Thật muốn nhìn xem khi bọn họ biết Lục Nhiên Nhiên là nam nhân sẽ có vẻ mặt gì.

"Được rồi, hiện tại chuyện cũng giải thích rõ ràng, Lục Nhiên Nhiên cũng trở về, các ngươi cũng tan đi!" Thủ hạ của Vạn phu nhân bắt đầu đuổi người, fan Lục Nhiên Nhiên lại cổ vũ "cô ấy" một lúc mới lưu luyến rời đi.

Nữ đệ tử môn phái khác ở bên cạnh vây xem toàn bộ quá trình, hiện tại tâm trạng vô cùng phức tạp. Vốn tưởng rằng lần này chuyện ầm ĩ lớn như vậy, Lục Nhiên Nhiên khẳng định xong đời, không nghĩ tới chẳng những không xong đời, ngược lại như hút càng nhiều fan! Đây là thao tác gì!

Trở lại khách điếm, Thời Yên cũng đánh giá Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên vô tội cười với cô, hỏi: "Thời cô nương, cô nhìn ta như vậy, là muốn làm gì với ta ư? Cần ta cởi quần áo không?"

Thời Yên: "....."

"Cởi quần áo gì chứ tên lưu manh nhà ngươi!" Thời Niên lập tức lao tới, tư thế muốn chọc mù hai mắt Lục Cảnh Nhiên

Thời Yên đẩy hắn ra, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Tổng bình chọn kế tiếp, ta sẽ không thua! Vị trí C là của ta!"

Lục Cảnh Nhiên cười nói: "Ta vốn dĩ không tính toán đoạt với cô, ta là nam nhân, cần vị trí C nhóm nhạc nữ làm cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Vậy là tốt rồi." Cùng lắm cô chọc thủng thân phận nam giả nữ của hắn.

Lục Cảnh Nhiên hơi cúi người, kề sát vào cô nói: "So với vị trí C, thật ra ta càng muốn Thời cô nương."

"Nằm mơ đi đại móng heo, cách muội muội ta xa một chút!" Thời Niên nhấc chân đạp hắn.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 109: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (10)

Cách tổng bình chọn Lương Sơn Sáng Tạo 108 còn một tuần cuối cùng, bảy ngày quý giá này ngoài dùng để cho đệ tử các môn phái chuẩn bị màn biểu diễn tổng bình chọn, còn dành một phần ra cử hành biểu diễn đường phố ở kinh thành và các khu vực gần kinh thành.

Biểu diễn đường phố là một cơ hội rất tốt để kéo nhân khí, không ít nữ đệ tử môn phái đều dốc hết sức lực, hy vọng bản thân có thể nghịch tập sau biểu diễn đường phố, thực hiện xoay người hoa lệ.

Có điều sau mấy lần biểu diễn đường phố, từ phản ứng của khán giả hiện trường vẫn là "Nhân gian không thắng" có nhân khí cao nhất, người cạnh tranh vị trí C mạnh nhất vẫn là Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên.

Lục Nhiên Nhiên bởi vì lần trước lại hút được một đợt fan, hiện tại nhân khí nhỉnh hơn Thời Niên Niên, môn phái khác hiện tại đều nhìn chằm chằm bọn họ, hy vọng ba người có thể đấu tranh nội bộ.

Nhưng mà, hiện thực lại là, Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên rất ân cần và chân chó với Thời Lệ Lệ.

"Lệ Lệ, nóng không, tỷ tỷ quạt cho muội nhé." Thời Niên cầm một cây quạt nhỏ quạt cho Thời Yên. Lục Cảnh Nhiên ở một bên, cười hỏi Thời Yên: "Vừa rồi biểu diễn ném phi tiêu, cánh tay có đau không? Ta xoa bóp cho cô."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói xong thì chuẩn bị ra tay, bị Thời Niên "bốp" đẩy ra: "Đừng chạm vào muội muội ta, ta xoa bóp cho muội ấy, ngươi quạt đi."

Lục Cảnh Nhiên lộ ra vẻ tiếc nuối, nhưng vẫn nhận cây quạt trong tay Thời Niên, quạt cho Thời Yên. Bên cạnh một đám nữ đệ tử xem mà cạn lời, hai người kia rốt cuộc mắc bệnh gì cơ chứ?

Âu Dương Tuệ đại khái là người tâm trạng phức tạp nhất trong đám, vốn cô ta ở Bích Vân Phường bị Dung Giảo Giảo chèn ép khắp nơi, lần này thật vất vả Dung Giảo Giảo mới chết, Chiêm Phương Phương rút lui, cô ta cho rằng vận may của cô ta cuối cùng cũng tới, không nghĩ tới nửa đường lại nhảy ra Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên, nhân khí chỉ hơn chứ không kém Dung Giảo Giảo và Chiêm Phương Phương ngày xưa.

Lúc trước thấy bọn họ chọc Tứ hoàng tử, cho rằng bọn họ rốt cuộc cũng sắp xong, không nghĩ tới..... xong chính là Tứ hoàng tử.

Sau sự kiện lần đó, thế cục trong cung tựa hồ lại nổi lên biến hóa, Tứ hoàng tử suốt đêm quay trở về hoàng cung, không xem trận chung kết 108.

Hiện tại ba người bọn họ khí thế bừng bừng, làm không tốt vị trí một hai ba thật sự bị bọn họ ôm trọn. Không được, cô ta phải nghĩ cách khiến bọn họ không thể tham gia trận chung kết.

Sau khi kết thúc biểu diễn đường phố ngày cuối cùng, trời đã tối mịt, ngày hôm sau phải lên Lương Sơn, Thời Yên tính tối nay ngủ sớm, nghỉ ngơi dưỡng sức cho ngày mai thi đấu.

Cô cầm quần áo tới nhà tắm tắm rửa, khách điếm bọn họ ở có một nhà tắm công cộng tương đối cao cấp, nữ đệ tử các môn phái đều tắm bên trong ngoài Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên.

Từ lúc ở khách điếm chưa từng thấy hai người tới nhà tắm, nước tắm của hai người trước nay đều bảo tiểu nhị đun riêng đưa đến phòng.

https://thuviensach.vn

Cách làm này tự nhiên dẫn tới không ít phê bình, không ít người nói, hai người ỷ vào độ hot của mình cao, chơi trội.

Trời đất chứng giám, hai người bọn họ cũng muốn tới nhà tắm chứ bộ, nếu không phải Thời Yên ngăn cản, bọn họ chỉ sợ đã sớm vào. Thời Yên tắm rửa xong, Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên cũng vừa lúc tắm rửa xong, Thời Niên như thường lệ, vừa chạm vào gối là ngủ mất tiêu, một chút cảnh giác cũng không có, Lục Cảnh Nhiên ngược lại vào lúc Thời Yên trở về mở mắt ra nhìn.

Bởi vì Thời Yên mới vừa tắm xong, tóc đen dài còn xoã trên vai, cả người đều bao phủ hơi nước ẩm ướt, còn thoang thoảng mùi thơm ngát thấm vào ruột gan. Mùi hương này kích thích thần kinh Cảnh Nhiên, hắn ngồi dậy, cười với Thời Yên: "Thời cô nương, trên người cô thật thơm."

"....." Cái này có thể nói là quấy rối tình dục, "Nếu huynh thích, lần sau ta cho huynh mượn đồ tắm gội."

Khóe môi Lục Cảnh Nhiên treo nụ cười như có như không, nhìn Thời Yên nói: "Thời cô nương, cô thật khờ." Hắn nói xong không có bất kỳ dấu hiệu báo trước nào, vươn tay kéo Thời Yên vào lòng mình, hai tay bao cô trong lãnh địa.

Thời Yên bị hắn dọa sợ, cũng may hàng năm hành tẩu giang hồ, tố chất tâm lý của cô cũng không tệ lắm, không thét chói tai ngay tại chỗ. Lục Cảnh Nhiên vùi đầu bên cổ cô, khẽ hít hà, thấp giọng nói: "Mùi hương này, chỉ có ở trên người của cô mới có thể mê người như vậy."

"....." Từ sau nụ hôn lần trước, Lục Cảnh Nhiên luôn nhân lúc không có Thời Niên hoặc là Thời Niên ngủ, chiếm tiện nghi Thời Yên tựa như như bây giờ. Thời Yên nhìn hắn mặt mày mỉm cười, hỏi: "Huynh như thế, có phải đồng ý yêu đương với ta không?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cười hôn lên môi Thời Yên, dán lên cánh môi cô nói: "Nàng cảm thấy như vậy còn không tính yêu đương? Có phải còn muốn thân mật hơn một ít mới tính?"

Hắn nói xong, bàn tay trượt xuống vạt áo Thời Yên đi vào, lần trước Thời Yên sờ hắn như thế nào, hiện tại hắn phải sờ lại như thế. Tay hắn như có ma lực, chạm vào làn da Thời Yên, khiến hô hấp của Thời Yên cũng nóng bỏng hơn.

Lục Cảnh Nhiên cắn môi cô, nhẹ nhàng mút vào, hơi thở của hai người dưới ánh trăng dần dần giao hòa.

Âu Dương Tuệ vốn định nhân lúc ba người đi ngủ tới phá hoại, không nghĩ tới xuyên qua khe cửa lại thấy cảnh tượng động trời như vậy.

Cô ta đã kỳ quái vì sao Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên lại ân cần với Thời Lệ Lệ như vậy, thì ra bọn họ là đồng tính!!!

Kỳ thật nói lời thật lòng, cô ta cũng cảm thấy Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên rất đẹp, hơn nữa trên người hai người bọn họ có một cỗ khí chất khác các nữ đệ tử khác, rất hấp dẫn người ta. Hiện tại thấy Lục Nhiên Nhiên và Thời Lệ Lệ hôn nhau, rất sắc tình, rất..... gợi cảm.

Lúc Âu Dương Tuệ tới, Lục Cảnh Nhiên đã nhận ra, nhưng hắn bận chiếm tiện nghi Thời Yên, không rảnh đi quan tâm cô ta. Không nghĩ tới Âu Dương Tuệ này tới mà không chịu đi, cứ mãi ăn vạ ở cửa, Lục Cảnh Nhiên mở mắt ra, không kiên nhẫn liếc mắt về phía cô ta một cái.

Âu Dương Tuệ thấy "cô ấy" nhìn về phía mình, trong lòng đột nhiên run lên, tựa như bị điện giật. Đôi mắt câu hồn của Lục Nhiên Nhiên quả thật là danh bất hư truyền. Trong lòng Âu Dương Tuệ như nai con chạy loạn, mặt đỏ tai hồng chạy đi.

https://thuviensach.vn

Thời Yên cũng nhìn về phía cửa một cái, đẩy Lục Cảnh Nhiên trước mặt ra: "Đã nói rồi, lần sau hôn ta thì phải mặc nam trang!"

Lục Cảnh Nhiên bật cười: "Bây giờ ta cũng đâu phải nữ trang."

Thời Yên vươn tay cầm ngực hắn, còn bóp hai cái: "Ngực huynh vẫn còn!"

"..... Ồ, gần đây mang thành quen, quên lấy." Lục Cảnh Nhiên nói xong, ánh mắt không tự chủ được nhìn về phía ngực Thời Yên, "Nàng sờ ta nhiều chỗ như vậy, có phải ta nên sờ lại hết?"

"..... Ta sờ là màn thầu, cảm ơn."

Lục Cảnh Nhiên thất vọng thở dài, không khí vừa rồi tốt như vậy, hắn vươn tay lên chút là có thể như ý nguyện sờ được nơi mình mơ ước đã lâu, đáng tiếc, Âu Dương Tuệ cắt ngang chuyện tốt của hắn.

Đến trận chung kết, nhất định phải ngược cô ta một chút.

"Ta đi ngủ đây." Thời Yên rời khỏi lòng Lục Cảnh Nhiên, đi đến trên giường nằm xuống. Lục Cảnh Nhiên nhìn cô cười, dịu dàng nói: "Mơ đẹp, bảo bối."

Thời Yên: "....."

Xem ra tính toán nghỉ ngơi thật tốt đêm nay hoàn toàn ngâm nước nóng rồi.

Bài hát Đêm không ngủ dành cho chính cô.

Sáng sớm hôm sau, luôn có tuyển thủ có tổ chức có kỷ luật đi Lương Sơn trước. Lương Sơn là địa bàn của Vạn phu nhân, tổng bình chọn Sáng Tạo 108 mỗi năm đều sẽ cử hành ở nơi đó.

https://thuviensach.vn

Tổng bình chọn ngoài ba vị giám khảo, Vạn phu nhân cũng tự mình trình diện, chỉ điểm tuyển thủ. Bên trên Lương Sơn có sân bãi rộng rãi nhất, có thể chứa hơn một nghìn khán giả.

Không hề nghi ngờ, võ lâm hiện giờ, tổng bình chọn Sáng Tạo 108 cử hành ở Lương Sơn nhiệt độ đã xa xa vượt qua đại hội võ lâm bốn năm mới cử hành một lần.

Nhưng lúc trước giang hồ cũng có tin tức ngầm truyền ra, nói Vạn phu nhân sẽ tranh đoạt võ lâm minh chủ kỳ tiếp theo. Cái tin này Thời Yên cũng nghe nói, nếu là thật, chỉ có thể nói khẩu vị của Vạn phu nhân quá lớn, sợ cô ta nuốt cái bánh lớn này, không dễ tiêu hóa.

Người nổi bật nhất giang hồ mấy năm nay không thể nghi ngờ chính là Vạn phu nhân, nhưng Thời Yên còn chưa gặp được người thật, lần này lên Lương Sơn cũng rất tò mò với Vạn phu nhân này: "Trước đây hai người từng gặp Vạn phu nhân chưa?"

Thời Niên nói: "Ta vẫn luôn ở đảo Phi Phi với muội, nào từng gặp Vạn phu nhân nào."

"Huynh thì sao?" Thời Yên nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên mím môi, nói: "Từng gặp."

"Ồ?" Thời Yên tò mò hỏi hắn, "Cô ta là người thế nào?" Tuy rằng Thời Yên không tán đồng với rất nhiều cách làm của Vạn phu nhân, nhưng không thể không thừa nhận, cô ta là một người xuyên không thành công, ở cổ đại khiến nhóm nhạc nữ sinh động như vậy.

"Không phải người tốt gì."

"Vậy năm nay cô ta bao nhiêu tuổi? Tất cả mọi người đều gọi cô ta là Vạn phu nhân, nhưng kỳ thật cô ta chưa thành thân đúng không?"

https://thuviensach.vn

"Vạn phu nhân chỉ là danh hiệu thôi."

"Ồ..... Vậy cô ta đẹp không?"

"....." Lục Cảnh Nhiên nhạy bén phát hiện, vấn đề tựa hồ càng ngày càng nguy hiểm, "Kỳ thật ta đã không nhớ rõ cô ta trông như thế nào."

Thời Yên "A" một tiếng: "Mong muốn sống mạnh ha."

Lục Cảnh Nhiên cười nói: "Cảm ơn khích lệ."

Nhóm nữ đệ tử tham gia tổng bình chọn 108 lên núi bằng một con đường bí ẩn, mà bên kia núi, khán giả cũng đang có trật tự đi lên. Tổng bình chọn vẫn lấy môn phái làm đơn vị để rút thăm trình tự biểu diễn tiết mục, nhưng lần này khản giả bỏ phiếu, không phải là bỏ cho môn phái, mà là bỏ phiếu cho cá nhân.

Lúc đám người Thời Yên đến, trên núi đã ồn ào tiếng người, cô thật sâu cảm thấy, mọi người nhàn rỗi thật đấy. Bởi vì hoạt động khá lớn, quan phủ còn phái quan binh tới duy trì trật tự, sợ đến lúc đó bởi vì kết quả bỏ phiếu, hiện trường xảy ra rối loạn.

Sau khi chỉnh đốn sơ sơ, mọi người lục tục ra sân, thấy đám nữ đệ tử đi ra, thính phòng lập tức sôi trào.

Hôm nay Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên đều thay đổi một gương mặt mới, Thời Yên kinh ngạc phát hiện, luận về hoá trang, kỹ thuật của cô thế mà bại bởi hai vị nam giả nữ. :)

Cuối cùng lông mày của cô là Lục Cảnh Nhiên kẻ, son môi là Thời Niên hỗ trợ chọn, ngay cả kiểu tóc cũng là Lục Cảnh Nhiên cùng Thời Niên hợp lực làm.

Cảm giác có được bọn họ là có được một thẩm mỹ viện.

https://thuviensach.vn

"A, là Nhân gian không thắng tới, Lục Nhiên Nhiên, Thời Niên Niên, Thời Lệ Lệ!"

Hiện trường người xem bắt đầu kêu tên của bọn họ, ba người cười vẫy tay chào hỏi mọi người. Vạn phu nhân đã ngồi ở trên vị trí dành riêng cho mình, năm nay bỗng nhiên nhảy ra hai con hắc mã Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên, cô ta cũng nghe nói qua, cô ta hơi nghiêng đầu, nhìn về phía bọn họ.

Cơ hồ là liếc mắt một cái, cô ta lập tức thấy được Lục Cảnh Nhiên, cô ta theo bản năng sửng sốt một chút, sau đó phản ứng lại. Thì ra Lục Nhiên Nhiên chính là Lục Cảnh Nhiên.

Cô ta bỗng nhiên đứng lên, khiến ba vị giám khảo khác đồng loạt ghé mắt.

"Vạn phu nhân, làm sao vậy?"

Vạn phu nhân không trả lời, mà nhìn chằm chằm phương hướng Lục Cảnh Nhiên, phân phó thủ hạ: "Bắt Lục Nhiên Nhiên kia lại cho ta! Hắn chính là cung chủ Lang Hỏa Cung, Lang Hỏa!"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 110: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (11)

Lời nói của Vạn phu nhân khiến người ở đây đều ngây ra, tuy nói không phải mỗi người đều gặp qua cung chủ Lang Hỏa Cung Lang Hỏa, nhưng Lang Hỏa này, tất cả mọi người đều biết là nam nhân!

Sau khi Vạn phu nhân khàn cả giọng kêu thủ hạ bắt lấy Lục Nhiên Nhiên, nhất thời không có ai động. Vạn phu nhân cực kỳ tức giận, mắng thủ hạ: "Các ngươi đều điếc hết sao! Ta bảo các ngươi bắt Lục Nhiên Nhiên lại cho ta!"

Đám thủ hạ đều biết Vạn phu nhân không phải người dễ ở chung, dù cho trong lòng vẫn có nghi hoặc, nhưng vẫn nghe lệnh mà cầm vũ khí xông tới Lục Nhiên Nhiên.

Fan hiện trường lúc này cũng phản ứng lại, bắt đầu cao giọng tập thể kháng nghị, may mắn quan phủ trước đó phái quan binh tới, mới không khiến bọn họ bạo động.

Trên Lương Sơn lập tức loạn thành một nồi cháo, thủ hạ của Vạn phu nhân hiển nhiên không phải đối thủ Lục Cảnh Nhiên, dù ỷ vào bọn họ đông người, muốn bắt lấy hắn cũng là người si nói mộng. Hơn nữa còn có Thời Yên và Thời Niên ở bên cạnh giúp đỡ, đám thủ hạ bị đánh đến liên tiếp bại lui.

Vạn phu nhân híp mắt, lại gọi nhiều hơn, trong hỗn loạn, một bóng người màu trắng bỗng nhiên phi ra, trường kiếm trong tay chỉ thẳng mặt

https://thuviensach.vn

Vạn phu nhân.

"Bảo vệ phu nhân!" Thủ hạ đi theo Vạn phu nhân hét lớn một tiếng, muốn gọi những người xông lên vây công Lục Nhiên Nhiên trở về. Một thủ khác bên cạnh Vạn phu nhân không chút do dự rút đao bên hông, chặn lại một kiếm bay tới.

Thời Yên phân thần lưu ý tình huống bên này, sau đó kinh ngạc nói: "Người áo trắng kia, có phải Đại Hàn Yên Phi Hoa Phái không?"

Thời Niên cũng nhìn về phía bên ghế trọng tài, gật đầu nói: "Hình như là cô ấy."

Lúc trước Đại Hàn Yên tham gia thi đấu đoạt vị để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng Thời Yên, cô không nghĩ tới, lần nữa gặp mặt lại là trên Lương Sơn, dưới tình huống này: "Vì sao cô ấy muốn giết Vạn phu nhân?"

Ngày ấy nghe lời cô ấy nói ở hiện trường thi đấu đã lộ ra cực kỳ bất mãn với Vạn phu nhân tổ chức 108, nhưng còn không đến nỗi bất mãn đến muốn giết cô ta mà?

Lục Cảnh Nhiên đánh đuổi thủ hạ của Vạn phu nhân, cũng bớt thời giờ liếc mắt một cái: "Kẻ dùng đao kia là thị vệ bên cạnh Vạn phu nhân, đã từng là đệ nhất đao khách võ lâm, Đại Hàn Yên không phải đối thủ của hắn."

Thời Yên mím môi, tâm trạng hơi phức tạp: "Vì sao đệ nhất đao khách lưu lạc tới tình cảnh như vậy? Là mất hết nhân tính, hay là suy đồi đạo đức?"

Thời Niên nói: "Cái này hình như ta nghe nói qua, A Trân yêu A Cường! Không không, phải là A Cường yêu A Trân!"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Khi Lục Cảnh Nhiên đánh tất cả những người vây công bọn họ nằm rạp xuống đất, Đại Hàn Yên cũng bị A Cường một chưởng đánh ra ngoài. A Cường chẳng chút thương hương tiếc ngọc, Đại Hàn Yên bay ra rất xa, sau khi rơi xuống đất "phụt" hộc ra một ngụm máu tươi.

Vị trí của cô ấy cách mấy người Thời Yên không xa, Thời Niên căn cứ tinh thần chủ nghĩa nhân đạo, đi lên đỡ cô ấy lên: "Đại cô nương, cô không sao chứ?"

Đôi này lá liễu của Đại Hàn Yên nhíu chặt lại, cô ấy lắc đầu, che ngực mình đứng lên. Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên cũng đã đi tới, Thời Yên nhìn thương thế của cô ấy, không đủ để trí mạng, bèn hỏi cô ấy: "Đại cô nương, vì sao cô phải giết Vạn phu nhân?"

Đại Hàn Yên lau máu khoé miệng, nắm chặt kiếm trong tay, nhìn chằm chằm Vạn phu nhân: "Lần trước, ở lúc đoạt vị ta nói một ít lời khiến Vạn phu nhân khó nghe, không nghĩ tới cô ta thế mà sai người huyết tẩy môn phái chúng ta! Rất nhiều sư tỷ muội đều bởi vậy bỏ mạng! Các người nói, cô ta có nên nợ máu trả bằng máu không!"

Thời Yên chấn kinh, chỉ bởi vì chuyện như vậy mà huyết tẩy môn phái người khác, không khỏi cũng quá mức có thù tất báo. Khán giả hiện trường tới xem thi đấu cũng chấn kinh, vốn dĩ vừa rồi còn ấm ĩ phải xả giận cho Lục Nhiên Nhiên, hiện tại tất cả đều dừng lại, đồng thời nhìn về phía Vạn phu nhân.

Vạn phu nhân sắc mặt bình tĩnh, cô ta nhìn Đại Hàn Yên, cười lạnh một tiếng: "Phi Hoa Phái xảy ta chuyện, ta cũng có nghe thấy, Phi Hoa Phái gặp nạn, ta cảm thấy tiếc nuối sâu sắc, nhưng cô quy kết việc này trên đầu ta, chẳng phải là ngậm máu phun người sao?"

Cô ta nói xong, giơ tay chỉ Lục Cảnh Nhiên, nói với Đại Hàn Yên: "Người kia, chính là cung chủ Lang Hỏa Cung Lang Hỏa, vụ án Dung Giảo

https://thuviensach.vn

Giảo Bích Vân Phường lúc trước, quan phủ cũng hoài nghi là hắn làm. Chuyện Phi Hoa Phái, sợ là cũng do Lang Hỏa Cung ra tay."

Lục Cảnh Nhiên nghe lời của cô ta thì cười lên tiếng: "Nếu bàn về ngậm máu phun người, Vạn phu nhân cô nhận thứ hai, đương kim võ lâm chỉ sợ không ai dám nhận thứ nhất."

Lúc hắn nói lời này không dùng thanh tuyến trung tính nói chuyện, mà khôi phục giọng nói vốn có, thanh âm trầm thấp từ tính vừa truyền ra, mọi người trên Lương Sơn đều ngẩn người.

Vạn phu nhân nhìn, nhếch khóe miệng lạnh lùng cười: "Mọi người nhìn thấy chưa, hắn giả trang nữ nhân trà trộn vào 108, nhất định là có bí mật không thể khiến ai biết. Lang Hỏa Cung vốn chính là Ma giáo người võ lâm muốn tru diệt, dù những việc này không phải ngươi làm, hôm nay ngươi cũng đừng hòng rời khỏi Lương Sơn!"

Hiện trường người xem sau khi nghe mấy chữ "giả trang nữ nhân", câu nói kế tiếp lại không nghe thấy, trong chốc lát này, fan Lục Nhiên Nhiên tập thể biến thành antifan, điên lên đánh cả quan binh, hô to muốn giết Lục Nhiên Nhiên nghiền xương thành tro tế trời.

Thời Yên: "....."

Quả thực là hiện trường thoát fan quy mô lớn khiến người ta nhìn mà than thở.

Lục Cảnh Nhiên tất nhiên không ngại bọn họ thoát fan hay không, hắn kéo khăn che mặt mình xuống, tháo luôn đám trang sức trên người xuống: "Đương kim võ lâm, Ma giáo lớn nhất chẳng lẽ còn không phải là nhóm nhạc nữ 108 một tay cô sáng lập 108 sao? Dung Giảo Giảo chết như thế nào, Phi Hoa Phái diệt môn như thế nào, trong lòng cô rõ ràng hơn ai hết."

https://thuviensach.vn

Đại Hàn Yên mặc dù có điểm không thích ứng hắn đột nhiên từ mỹ nhân dị vực biến thành nam nhân, nhưng vẫn rất nhanh tỉnh lại, giằng co với Vạn phu nhân: "Ngươi đừng vọng tưởng chống chế, tiểu sư muội môn phái chúng ta may mắn còn sống dưới đao của thủ hạ ngươi, chính miệng muội ấy nói với ta, trong số người tới có thủ hai của ngươi."

"Ồ?" Vạn phu nhân cười nhạo nói, "Vậy không bằng ta gọi hết thủ hạ của ta ra, ngươi bảo sư muội của ngươi tới nhận, người nào là người cô ta thấy."

Đại Hàn Yên mím môi không nói chuyện, lấy thế lực của Vạn phu nhân, đừng nói muốn giấu một thủ hạ, dù hủy thi diệt tích thủ hạ này cũng không phải việc gì khó, bọn họ tìm ra người kia như thế nào.

Thấy cô ấy trầm mặc không nói, khí thế của Vạn phu nhân càng kiêu ngạo: "Nếu không có chứng cứ, lại không dám đối chất với thủ hạ của ta thì đừng vội ở chỗ này yêu ngôn hoặc chúng! Người tới, bắt cô ta và Lang Hỏa lại cho ta!"

Lại một đợt thủ hạ từ bên trong xông lên, Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, tiến lên giữ chặt Thời Yên nói: "Chúng ta rút trước, đừng liều mạng với bọn họ."

Thời Niên nhìn về phía Đại Hàn Yên: "Đại cô nương, chúng ta cùng nhau đi đi, cô không phải đối thủ của bọn họ."

Đại Hàn Yên nói: "Ta không đi, ta phải đòi lại công bằng cho mấy chục mạng người từ trên xuống dưới Phi Hoa Phái!"

Lục Cảnh Nhiên thuận tay đánh hôn mê cô ấy, ném cho Thời Niên: "Ngươi mang theo cô ấy, rút."

"....." Thời Niên giật giật khóe miệng, "Ta không mang được, vốn dĩ khinh công của ta đã không tốt! Vì sao không phải ngươi mang."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Bởi vì ta ôm cô ấy muội muội ngươi sẽ không vui."

"......??!!" Quan hệ của hai người khi nào đến mức này!

Thời Yên thấy thủ hạ của Vương phu nhân đã tới, vươn tay vác Đại Hàn Yên trên vai, điểm nhẹ mũi chân bật khỏi mặt đất: "Không đi thì không kịp nữa đâu!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Niên: "....."

Muội muội thật là quá đàn ông, có lẽ muội ấy mới là đàn ông nhất trong cái nhóm này.

Lục Cảnh Nhiên cũng thi triển khinh công bay ra khỏi vòng vây, thoáng chốc chỉ có một mình Thời Niên còn lưu lại tại chỗ: "..... Các ngươi cũng mang ta đi cùng với!"

Lục Cảnh Nhiên quay đầu lại nhìn hắn một cái, lại lộn trở lại ôm hắn bay đi.

Từ Lương Sơn một đường ngựa không ngừng vó trở lại trong thành, Lục Cảnh Nhiên tìm một khu dân cư không đáng chú ý, mang theo Thời Yên và Thời Niên vào trốn.

Thời Yên đặt Đại Hàn Yên ở trên giường, thở ra một hơi, rót chén trà lạnh trên bàn uống: "Đây là nơi nào?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Một cứ điểm của Lang Hỏa Cung chúng ta, rất bí mật, quan phủ một chốc sẽ không tra tới."

Hắn lại nhắc tới vụ "Lang Hỏa Cung", Thời Niên khoanh tay trước ngực nhìn kỹ hắn, cười lạnh nói: "Vừa rồi tình huống nguy cấp, ta cũng

https://thuviensach.vn

không không vội hỏi ngươi, ngươi thật là cung chủ Lang Hỏa Cung, Lang Hỏa?"

Lục Cảnh Nhiên hì hì cười: "Phải."

Thời Niên giữ chặt Thời Yên, tận tình khuyên bảo cô: "Muội muội, muội nghìn vạn lần không thể ở bên hắn! Đi theo giáo chủ Ma giáo không có tiền đồ!"

Lục Cảnh Nhiên đi lên, ôm Thời Yên vào lòng, nhìn Thời Niên nói: "Muộn rồi, muội muội ngươi đã là người của ta."

Thời Yên: "....."

Thời Niên nghe xong lời của Lục Cảnh Nhiên, như thể chịu kích thích to lớn, hắn trầm mặc một hồi lâu, lần đầu tiên rút ám khí trên người mình ra: "Ngươi nói cái gì? Cái gì mà muội muội ta đã là người của ngươi rồi? Hôm nay ta đánh chết đại móng heo nhà ngươi, cầm đi nấu canh cho Đại cô nương."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Niên nói xong, phi tiêu trong tay "vèo vèo vèo" liên tiếp ra tay, một cái cũng không bắn trúng, Thời Niên an tĩnh giây lát, lại rút ra dao găm bên hông, không nói hai lời đâm tới Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên bắt lấy cổ tay của hắn, thuận tay điểm huyệt đạo: "Ca ca, đối đầu kẻ địch mạnh, chúng ta vẫn đừng nên đấu tranh nội bộ."

"..... Câm miệng! Ai là ca ca ngươi!" Thời Niên vô cùng đau đớn nhìn về phía Thời Yên, "Muội muội, tuy rằng hắn đẹp đấy, nhưng muội đi theo giáo chủ Ma giáo, về sau còn đi ra ngoài gặp người như thế nào!"

https://thuviensach.vn

Thời Yên nhắc nhở: "Ca ca, chúng ta vốn dĩ chính là sát thủ không để người khác nhận ra."

Thời Niên: "....."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Lang Hỏa Cung chúng ta cũng không phải Ma giáo gì, chỉ là Vạn phu nhân hắt bát nước bẩn cho chúng ta thôi. Lục Cảnh Nhiên là tên thật của ta, ta vốn là đệ tử quan môn của trang chủ Thần Kiếm Sơn Trang, sau đó bởi vì đủ loại nguyên nhân, ta rời Thần Kiếm Sơn Trang, sáng lập Lang Hỏa Cung. Lần này, Lục mỗ cũng không phải là cố ý lừa gạt hai người, đúng là tình thế bất đắc dĩ, mong rằng ca ca thứ lỗi."

"....." Thời Niên vốn dĩ sắp bị hắn thuyết phục, hắn nhắc tới "ca ca", hắn lại muốn nổ tung, "Chuyện Lang Hỏa Cung có thể để qua một bên, ta cũng cảm thấy Vạn phu nhân không phải thứ tốt, nhưng mà! Chuyện của muội muội ta và ngươi, không dễ dàng như vậy đâu!"

Lục Cảnh Nhiên khuyên nhủ: "Ca ca, nghĩ thoáng một chút, muội muội lớn chung quy là phải gả ra ngoài, nếu huynh cảm thấy tịch mịch, ta có thể giới thiệu cô nương tốt cho huynh, cô nương Lang Hỏa Cung chúng ta người nào người nấy xinh đẹp tam quan đoan chính, tuyệt đối tốt hơn nhóm nhạc nữ Sáng Tạo 108."

"....." Sao lại thế này, thế mà nghe có chút tâm động?

Thời Yên hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Huynh là đệ tử Thần Kiếm Sơn Trang? Chính là Thần Kiếm Sơn Trang của giang hồ đệ nhất quý công tử Tư Đồ Quan Ngọc?"

Đã sớm cảm thấy Lục Cảnh Nhiên võ công thâm tàng bất lộ, khẳng định không phải không môn không phái tự học thành tài như lời hắn nói, nhưng không nghĩ tới địa vị lại lớn như vậy.

https://thuviensach.vn

Thần Kiếm Sơn Trang là võ lâm đệ nhất đại trang, đệ tử môn hạ vô số kể, bồi dưỡng rất nhiều nhân tài cho võ lâm, mãi đến..... Bọn họ trở thành nhà tài trợ Sáng Tạo 108.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử
dtv-ebook.com

Chương 111: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (12)

Lục Cảnh Nhiên bái nhập môn hạ của Thần Kiếm sơn trang chỉ do cơ duyên xảo hợp.

"Lúc ấy trang chủ thấy ta cốt cách thanh kỳ, là kỳ tài luyện võ, nên muốn nhận ta vào môn hạ của Thần Kiếm Sơn Trang, nhưng Thần Kiếm Sơn Trang nhận đệ tử yêu cầu nghiêm khắc, tuy rằng không yêu cầu cần phải là danh môn thế gia, nhưng cũng phải có gia thế trong sạch, loại lai lịch không rõ như ta rất khó phục chúng, cho nên trang chủ lặng lẽ nhận ta làm đệ tử quan môn."

Thời Yên: "....."

Thật là rất có nguyên tắc.

Lục Cảnh Nhiên nói tiếp: "Thần Kiếm Sơn Trang người biết ta không nhiều lắm, có điều trang chủ rất tận tâm tận lực dạy ta võ công, ta cũng vẫn luôn rất tôn kính ông ấy."

Thời Niên hỏi: "Vậy vì sao huynh lại đi ra ngoài tự lập môn phái?"

"Bởi vì sau đó Vạn phu nhân tìm tới, hy vọng Thần Kiếm Sơn Trang có thể ủng hộ Sáng Tạo 108 của cô ta, trang chủ không đồng ý, nhưng Tư Đồ Quan Ngọc ngược lại rất tích cực. Sau đó bệnh cũ của trang chủ bỗng nhiên tái phát, không thể tiếp tục chủ trì sự vụ của Thần Kiếm Sơn Trang, hiện tại Thần Kiếm Sơn Trang gần như do Tư Đồ Quan Ngọc định đoạt. Ta

https://thuviensach.vn

không muốn trở thành cá mè một lứa với bọn họ, nên mang theo một ít đệ tử rời sơn trang."

Thời Yên nói: "Sao ta lại cảm thấy huynh lược bớt một ít nội dung nhỉ?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Trực giác phụ nữ có phải đều chuẩn như vậy hay không.

"Khụ." Lục Cảnh Nhiên ho khan một tiếng, ấm à ấm ờ nói, "Vạn phu nhân từng gặp ta ở Thần Kiếm Sơn Trang, còn mời ta cùng cô ta lập Sáng Tạo 108, có điều ta từ chối."

Thời Niên lúc này phá lệ nhạy bén, lập tức phát hiện sự mập mờ trong lời Lục Cảnh Nhiên: "Từng gặp ngươi? Nhất kiến chung tình? Sau đó vì yêu sinh hận?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Khụ khụ khụ." Lục Cảnh Nhiên ho dữ dội hơn vừa rồi, "Ờm, người đẹp trai như ta rất khó khống chế người khác không thích chúng ta, cái này hai người đều hiểu mà?"

Thời Niên tán đồng gật đầu: "Ta hiểu ta hiểu."

Thời Yên: "....."

Đại Hàn Yên vẫn luôn hôn mê ho khan hai tiếng, Thời Yên cho rằng cô ấy tỉnh lại, đi qua xem xét: "Vẫn chưa tỉnh, vừa rồi xuống tay có phải nặng quá không."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Chủ yếu là bởi vì vết thương trên người cô ấy, chúng ta phải nghĩ cách ra ngoài lấy thuốc cho cô ấy, có điều hiện tại bên ngoài khẳng định tìm kiếm chúng ta khắp nơi."

https://thuviensach.vn

Cái này hoàn toàn không làm khó được sát thủ Thời Yên và Thời Niên, không nói Thời Yên có đạo cụ có thể tùy ý thay đổi khí thế, ngay cả Thời Niên đổi quần áo thành nam trang, đi trên đường chỉ sợ cũng không có mấy người chú ý hắn.

"Ta đổi bộ quần áo, đi ra ngoài bốc thuốc giúp cô ấy, thuận tiện xem thế cục bên ngoài." Thân là ca ca, Thời Niên chủ động đảm nhận nhiệm vụ này.

Lục Cảnh Nhiên tìm hai bộ nam trang trong phòng, cùng Thời Niên đổi về nam trang, Thời Yên đút miếng nước cho Đại Hàn Yên, lỗ tai khẽ giật giật.

Bên ngoài có tiếng bước chân, tiếng bước chân của rất nhiều người. Cô buông chén, đi đến bên cửa sổ, Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên cũng từ buồng trong đi ra.

Thời Yên nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái, xí một tiếng nói: "Không phải huynh nói nơi này rất bí mật sao? Lúc này mới bao lâu mà bọn họ đã tìm tới rồi."

Lục Cảnh Nhiên cũng không lường trước được bọn họ sẽ tìm đến nhanh như thế, cũng đi đến bên cửa sổ xem xét tình huống: "Vạn phu nhân vẫn luôn tìm hiểu hành tung của chúng ta, nơi này khả năng cô ta đã tra được trước rồi."

Thời Niên sốt ruột: "Vậy giờ làm sao?"

Hiện giờ võ lâm Vạn phu nhân thế lớn, cả võ lâm minh chủ cũng không có lực kêu gọi như cô ta, hơn nữa trong tay cô ta còn có thành viên nhóm nhạc nữ 108, nếu Vạn phu nhân muốn đối phó bọn họ, ngày sau bọn họ sống không dễ chịu lắm.

https://thuviensach.vn

"Bảo vây nơi này!" Sau khi người quan phủ tới lập tức bao vây ngôi nhà, Vạn phu nhân từ phía sau đi tới, bên cạnh vẫn là hộ vệ luôn đi theo cô ta, thiên hạ đệ nhất đao khách A Cường.

Cô ta đi đến trước mặt bộ khoái, nói với hắn ta cái gì đó, bộ khoái gật đầu, bảo phía trước tách ra, cho Vạn phu nhân một con đường. Vạn phu nhân chỉ mang theo A Cường, đi tới cửa, nhìn cửa viện đóng chặt nói: "Chúng ta tâm sự."

Cái từ "chúng ta" này cô ta không chỉ tên ai, nhưng Thời Yên và Thời Niên đồng loạt nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên. Tuy rằng hiện tại tình thế nguy cấp, nhưng Thời Niên vẫn không nhịn được vui sướng khi người gặp họa: "Bạn gái cũ muốn tìm ngươi nói chuyện."

"..... Ta chưa từng ở bên cô ta, đâu ra bạn gái cũ?" Lời này của Lục Cảnh Nhiên tuy rằng đang phản bác Thời Niên, nhưng toàn bộ hành trình đôi mắt đều nhìn Thời Yên, dường như muốn dựa vào đôi mắt của mình chứng minh sự trong sạch của bản thân.

Thời Yên cười hờ hờ: "Để cô ta tiến vào nói chuyện."

"....." Không trốn được chiến trường khốc liệt.

Vạn phu nhân nói xong thì ở ngoài cửa chờ, cũng không có vẻ nóng nảy, như thể chắc chắn bọn họ nhất định sẽ mở cửa. Quả nhiên, không bao lâu, cửa đã bị người dùng nội lực đẩy ra. Vạn phu nhân nhìn thoáng qua bên trong, nhấc chân đi vào.

Trong phòng, Thời Yên ngồi ở trước bàn, Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên chia ra đứng bên cạnh cô, tựa như tả hữu hộ pháp. Vạn phu nhân sửng sốt một chút, cô ta biết Lục Nhiên Nhiên là nam, không nghĩ tới Thời Niên Niên này cũng là nam.

https://thuviensach.vn

Mấy giám khảo kia đều mắt mù sao, may mắn phát hiện trước trận chung kết.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô ta, dùng giọng điệu cực kỳ công thức hoá đâu ra đấy hỏi: "Cô muốn nói chuyện gì?"

Vạn phu nhân mỉm cười, nói với hắn: "Điều kiện ta đưa ra ba năm trước, hiện tại vẫn có hiệu lực."

Thời Yên giương mắt nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Ba năm trước đây hai người còn nói điều kiện cơ đấy? Vừa rồi không nghe huynh nói đâu."

"....." Lục Cảnh Nhiên nói, "Ta quên rồi."

Vạn phu nhân cười hừ nói: "Ngươi quên vậy ta nhắc nhở ngươi một chút, ta muốn ngươi cùng ta yêu đương, những thứ hiện giờ ta có đều có thể chia ngươi một nửa."

Thời Yên: "....."

Yêu cầu này nghe có chút quen tai, có điều cô không nói nửa câu sau.....

Cô đứng lên, kéo cánh tay Lục Cảnh Nhiên nói: "Chậm rồi, giờ hắn đang yêu đương với ta."

Vạn phu nhân nhìn cô một cái, nhẹ nhàng nói: "Cô không biết thành viên nhóm nhạc nữ không thể yêu đương sao? Cô còn muốn xuất đạo không?"

Thời Yên: "....."

Cô nghĩ tới rất nhiều loại lý do Vạn phu nhân có thể lấy để chia rẽ bọn họ, nhưng vạn lần không nghĩ tới, lại là lý do khiến người ta không thể phản bác như vậy!

https://thuviensach.vn

Thời Yên nói: "Tổng bình chọn đã loạn thành như vậy, còn xuất đạo thế nào nữa?"

Vạn phu nhân nói: "Mấy cái này chỉ là tình huống nhỏ, chọn lại thời gian cử hành tổng bình chọn lần nữa là được, có điều hai vị nam giả nữ này, tự nhiên là không thể tham gia."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Chuyện đã loạn thành như vậy, cô còn muốn tiếp tục cử hành tổng bình chọn? Chuyện Dung Giảo Giảo và Phi Hoa Phái cô không tính toán giải thích một chút sao?"

"Có cái gì mà giải thích, không phải do Lang Hỏa Cung các ngươi làm sao?" Vạn phu nhân đi đến bên cạnh Lục Cảnh Nhiên, ngẩng đầu nhìn hắn, "Lang Hỏa Cung các ngươi hiện giờ chính là chuột chạy qua đường, ngươi có tin, ngày mai ta có thể mang người ngựa đầy đủ, diệt Lang Hỏa Cung các ngươi?"

Lục Cảnh Nhiên lạnh lùng nhếch mép: "Giống như diệt Phi Hoa Phái sao?"

Hiện tại hắn khôi phục nam trang, kết hợp với dáng vẻ lạnh băng khinh thường, cực kỳ chọc trái tim Vạn phu nhân. Cô ta nâng tay, muốn sờ ngực Lục Cảnh Nhiên, bị Lục Cảnh Nhiên vươn tay hất ra.

A Cường phía sau đột nhiên rút đao khỏi vỏ, Vạn phu nhân phất tay với hắn, nói: "Đừng xúc động, ngươi không nhất định là đối thủ của hắn." Cô ta nói xong, lại ngước mắt nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Ta thích ngươi như thế, chỉ cần ngươi đáp ứng chia tay với Thời Lệ Lệ, ở bên ta, ta có thể làm sáng tỏ chuyện Lang Hỏa Cung với võ lâm, còn có thể giúp Thời Lệ Lệ dành được Center, như thế nào?"

"Nằm mơ." Lục Cảnh Nhiên không chút nghĩ ngợi nói.

https://thuviensach.vn

Thời Yên thấy hắn dứt khoát lưu loát từ chối như vậy, ngược lại có chút nóng vội: "Ai, đừng, cô để chúng ta suy nghĩ cái đã!"

Ánh mắt Lục Cảnh Nhiên "xoẹt" bắn về phía Thời Yên, Thời Yên chống đỡ ánh mắt như mũi đao của hắn, ngoan cường ra điều kiện với Vạn phu nhân: "Cô để chúng ta suy nghĩ cái đã, sau một nén nhang trả lời cô, như thế nào?"

Vạn phu nhân cười nhìn cô: "Quả nhiên vẫn là cô tương đối thức thời, được, ta chờ các ngươi một nén nhang."

Vạn phu nhân đáp ứng điều kiện của Thời Yên, mang theo A Cường ra ngoài viện, lại sai người châm một nén nhang, ngồi đối diện nén nhanh đợi.

Trong phòng, không khí ngưng trọng, Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên, ánh mắt nặng nề: "Ở trong mắt nàng, ta còn kém một cái vị trí Center đúng không?"

"Ài." Thời Yên ra vẻ thâm trầm thở dài, "Người trẻ tuổi, đừng quá xúc động, hiện tại Vạn phu nhân thế lực khổng lồ, chúng ta cứng đối cứng với cô ta căn bản là tốn công vô ích."

"Ồ? Vậy ta muốn nghe xem nàng có cách hay nào."

Thời Yên nói: "Không phải cô ta bảo chúng ta chia tay sao? Đồng ý với cô ta. Có điều chúng ta không cần phải chia tay thật, chúng ta tương kế tựu kế, làm bộ chia tay, sau khi tìm được nhược điểm của Vạn phu nhân, cho cô ta một kích trí mạng, khiến cô ta không lật người được nữa!"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 112: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (13)

Lục Cảnh Nhiên nhìn kỹ Thời Yên, nói: "Sao ta lại không tin nhỉ."

Thời Yên: "....."

"Ta thật sự không phải vì Center."

"Nàng phải."

"....." Thời Yên trầm mặc một lát, lấy lương tâm nói, "Trải qua những việc này, ta đã suy nghĩ cẩn thận, dù xuất đạo Center thì thế nào, còn không phải bị người ta quản chế. Cho nên ta không cần vị trí C, ta phải làm -- Vạn phu nhân!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Dã tâm còn không nhỏ.

Thời Yên hùng tâm vạn trượng vạch kế hoạch sự nghiệp to lớn của mình cùng Lục Cảnh Nhiên: "Phải biết rằng, bản thân nhóm nhạc nữ không sai, sai chính là người khống chế nhóm nhạc nữ này! Chúng ta tìm được chứng cứ chỉ ra là Vạn phu nhân, kéo cô ta xuống ngựa, sau đó tự mình thành lập nhóm nhạc nữ! Không chỉ có nhóm nhạc nữ, còn có thể thành lập nhóm nhạc nam! Hiện tại thị trường này vẫn là chỗ trống, nghìn vạn lần đừng khinh thường sức mua của phái nữ!"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nghe xong trầm mặc một hồi, mở miệng nói: "Ý tưởng không tồi, cho nên phải để ta hi sinh nhan sắc?"

"Không phải, huynh không cần thành thật như vậy!" Thời Yên thật sự không nghĩ ra, người này rõ ràng cả chuyện nam giả nữ tham gia tuyển chọn nhóm nhạc nữ cũng làm được, sao lúc này lại ngây thơ chất phác như vậy? "Huynh có thể cùng Vạn phu nhân hẹn ước, để cô ta trước khi giải thích rõ ràng chuyện Lang Hỏa Cung, cần phải duy trì khoảng cách với huynh, sau đó chúng ta có thể thừa dịp thời gian này, sưu tập chứng cứ."

Lục Cảnh Nhiên nghiêm túc suy nghĩ để nghị của Thời Yên, tuy rằng Vạn phu nhân là con sói háo sắc, nhưng nếu hắn không muốn, cô ta cũng chẳng chiếm được tiện nghi của hắn, kéo dài một thời gian cũng không có vấn đề, có điều lâu quá cô ta sẽ không có nhẫn nại.

"Lần này ta tới tham gia Sáng Tạo 108, cũng là vì thăm dò rốt cuộc cuộc thi đấu này có gì mờ ám." Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên, nói, "Mặc dù Vạn phu nhân đứng bên Tứ hoàng, để hắn hộ giá hộ tống cho mình, nhưng trong cung cũng không phải ai ai cũng theo cô ta. Thái Tử đã nói với ta, trong tay Vạn phu nhân có một bản danh sách, bên trên ghi lại những người lui tới làm ăn với cô ta mấy năm nay, chúng ta tìm ra danh sách này, giao cho Thái Tử, hắn sẽ tự ra tay."

"....." Thời Yên tiêu hóa một lúc, mới nói, "Huynh còn quen Thái Tử?"

"Có chút giao tình."

"....." Tốt, "Vậy chuyện chúng ta thành lập nhóm nhạc nam ổn rồi."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Huynh biết bản danh sách kia ở đâu không?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên lắc đầu: "Danh sách quan trọng như vậy, Vạn phu nhân khẳng định giấu rất kỹ. Lần này giả vờ đầu hàng, ta sẽ thử thăm dò cô ta. Có điều chúng ta cần phải hành động nhanh chóng, lòng nghỉ ngờ của Vạn phu nhân rất nặng, một khi kéo dài lâu quá, cô ta nhất định sẽ hoài nghi."

"Ta hiểu." Thời Yên nghĩ ngợi, hì hì nở nụ cười với Lục Cảnh Nhiên, "Danh sách ta có thể đi tìm, huynh đừng quên, ta chính là nữ nhân biết ẩn thân."

"..... Thuật ẩn thân của nàng dùng được không? Nếu nửa đường không nhạy, vậy thì xong rồi."

"Yên tâm đi, sẽ không có vấn đề." Thời Yên nói xong tháo vòng cổ xuống, ép thành hoa tai đeo lên lỗ tai. Lục Cảnh Nhiên nhìn mà không hiểu ra sao, Thời Niên lại bỗng nhiên kinh nhạc thốt lên: "Ấy, muội muội đâu!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Hắn nhìn thoáng qua Thời Yên đứng tại chỗ không động đậy, giật khóe miệng: "Nếu thuật ẩn thân của nàng cũng không có tác dụng với Vạn phu nhân thì làm sao?"

"Không có khả năng." Thời Yên nói, "Sau khi đeo hoa tai, chỉ có tình yêu đích thực mới có thể thấy ta."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Hắn nhìn Thời Yên, bỗng nhiên nhếch miệng cười, sau đó ôm cô vào lòng, cúi đầu hôn lên môi cô: "Tình yêu đích thực, là thế này sao?"

"....." Thời Niên còn đứng ở bên cạnh đấy, thật là quá kích thích.

https://thuviensach.vn

Thời Niên nhìn Lục Cảnh Nhiên một mình ở bên cạnh lầu bà lầu bầu, còn bỗng nhiên..... hôn không khí? Trời ạ, một người đang yên đang lành, nói điên là điên!

Thời Yên thoát khỏi lòng Lục Cảnh Nhiên, lần nữa đeo vòng cổ lên, lại nghe thấy tiếng Thời Niên hô to gọi nhỏ: "Muội muội, sao vừa rồi không thấy muội? Hiện tại lại từ đâu ra?"

Thời Yên nói: "Thế nào, đây là thuật ẩn thân muội mới học, lợi hại không?"

"Quá lợi hại!" Thời Niên dạo qua một vòng quanh Thời Yên, hưng phấn nói, "Muội muội, muội dạy ta đi!"

"Lấy thiên phú học võ công của huynh, muội dạy không nổi."

Thời Niên: "....."

"Thời gian một nén nhang đã đến, các người thương lượng thế nào?" Tiếng Vạn phu nhân lại lần nữa truyền đến từ ngoài cửa, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên nhìn nhau, đẩy cửa đi ra ngoài.

"Chúng ta nghĩ kỹ rồi, chúng ta đồng ý điều kiện của cô." Thời Yên nói.

Vạn phu nhân cong môi nở nụ cười, dường như đáp án của bọn họ nằm trong dự kiến của cô ta: "Như vậy không phải rất tốt sao, tất cả mọi người đều đạt được mong muốn của mình."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô ta, nói: "Có điều ta cũng có một điều kiện, cô bảo ta và Lệ Lệ chia tay cũng được thôi, nhưng cô phải làm sáng tỏ chuyện Lang Hỏa Cung, ta mới có thể ở bên cô."

https://thuviensach.vn

Vạn phu nhân suy xét một chút, nói: "Thành giao, có điều bây giờ ngươi phải lên Lương Sơn với ta trước."

Lục Cảnh Nhiên không có dị nghị, bản danh sách quan trọng kia, Vạn phu nhân khẳng định giấu ở trên Lương Sơn.

"Còn Thời Lệ Lệ, sắp tới chúng ta sẽ mau chóng cử hành tổng bình chọn một lần nữa, cô về khách điếm lúc trước, chờ xuất đạo vị trí C đi."

"Cảm ơn Vạn phu nhân!" Thời Yên cười nói với cô ta, "Vậy ca ca của ta, cô có thể không truy cứu chuyện huynh ấy giả nữ dự thi chứ?"

Vạn phu nhân nhìn Thời Niên một cái, nói: "Có thể."

"Còn có Đại cô nương, cô ấy đã bị các người đả thương, còn mong Vạn phu nhân giơ cao đánh khẽ, thả cô ấy một con ngựa."

Vạn phu nhân có chút không kiên nhẫn nhíu mày, cô ta chỉ muốn một Lục Cảnh Nhiên, yêu cầu của những người này không khỏi quá nhiều rồi? Nhưng nhìn Lục Cảnh Nhiên phong thần tuấn lãng, cuối cùng cô ta vẫn nhượng bộ: "Được, chỉ cần cô ta không tới tìm ta phiền toái, ta cũng sẽ không chủ động đối phó cô ta."

Bàn xong điều kiện, Lục Cảnh Nhiên nhìn Thời Yên một cái, đi theo Vạn phu nhân lên Lương Sơn. Thời Yên và Thời Niên đưa Đại Hàn Yên đến y quán trước, Thời Niên ở lại chiếu cố cô ấy, Thời Yên quay trở về khách điếm các tuyển thủ ở trọ.

Ngoài cô các tuyển thủ khác đều đã trở lại, lúc này nghe được tiếng gió, đều giả ý ra ngoài giải khuây, kỳ thật là vì nhìn xem Thời Yên. Chuyện Lục Nhiên Nhiên và Thời Niên Niên là nam nhân đã truyền ra, hiện tại Nhân gian không thẳng chỉ còn lại một mình Thời Lệ Lệ, tất cả mọi người đều cảm thấy cơ hội mình xuất đạo tăng mạnh.

https://thuviensach.vn

Thời Yên đi từ tầng một lên tầng ba, một đường đều có nữ đệ tử nhìn ngó cô, cô duy trì nụ cười xấu hổ lại không mất lễ phép trở về phòng mình.

Chăn Lục Cảnh Nhiên và Thời Niên trải dưới đất vẫn còn, nhưng hai người họ cũng không trở về nữa..... Mẹ nó thế mà có chút ngược. Bọn họ không trở về, thủ hạ của Vạn phu nhân cũng không sắp xếp những người khác vào ở, Thời Yên một mình nằm ở trên giường, hưởng thụ đãi ngộ VIP.

Tối hôm nay, cô định lặng lẽ lén lên Lương Sơn, đi tìm quyển sách "tử vong" của Vạn phu nhân.

Đến đêm, Thời Yên mở cửa sổ, từ tầng ba nhảy ra ngoài. Lúc này cô đã điều tiết "Khí thế co duỗi tự nhiên" thành trạng thái hoa tai, nhưng cô vẫn cố ý thay một bộ y phục dạ hành, cảm thấy như vậy càng có cảm giác làm chuyện xấu.

Vạn phu nhân xây một toà dinh thự thuộc về cô ta trên Lương Sơn, có thể nói là hết sức xa hoa, tráng lệ huy hoàng hơn rất nhiều phủ đệ quan viên trong kinh thành. Thời Yên nhảy lên nóc nhà, quan sát bố cục của dinh thự, sau đó đi về phía căn phòng của Vạn phu nhân.

Nếu thực sự có bản danh sách như Thái Tử nói, như vậy Vạn phu nhân nhất định phải giữ bên cạnh mình mới có thể an tâm. Nói không chừng còn đặc biệt xây dựng mật thất, người hiện đại chịu ảnh hưởng sâu sắc của phim cổ trang, Vạn phu nhân không chừng thật sự làm theo.

Đêm đã khuya, nhưng trong phòng Vạn phu nhân vẫn sáng đèn, Thời Yên nhảy xuống từ nóc nhà, dừng ở cửa sổ, đưa lỗ tai nghe lén động tĩnh bên trong.

"Lục lang, ngươi cảm thấy bộ áo ngủ này của ta, đẹp không?"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Không phải đã nói hứa rồi sao, sao trễ thế này còn ở trong phòng Vạn phu nhân.

Trong phòng, Vạn phu nhân mặc một cái váy hai dây lộ lưng màu hồng nhạt, cái này được cô ta thiết kế dựa theo áo ngủ hiện đại, đặc biệt tìm thợ may giỏi nhất trong kinh thành, dùng chất liệu tốt nhất làm riêng theo số đo của cô ta.

Cô ta cho rằng nam nhân thời cổ chưa thấy qua việc đời, thấy áo ngủ gợi cảm như vậy, khẳng định sẽ không kìm được.

Lục Cảnh Nhiên kéo một tấm màn trên giường xuống, ném lên người Vạn phu nhân: "Khó coi chết đi được, còn không bằng cô bọc màn."

Vạn phu nhân: "....."

Không tức giận, thẩm mỹ của thẳng (thẳn) nam, không cần chấp nhặt với hắn.

Vạn phu nhân hít sâu một hơi, cười nói với Lục Cảnh Nhiên: "Lục lang thích kiểu dáng nào, ngươi nói cho ta, hôm nào ta tìm thợ may làm giúp ta."

Lục Cảnh Nhiên nhắc nhở: "Vạn phu nhân, chúng ta đã nói phải đợi cô giải quyết chuyện Lang Hỏa Cung mới ở bên nhau, cô như bây giờ, chỉ sợ không ổn đâu."

Vạn phu nhân cười cười, nhìn hắn nói: "Chuyện Lang Hỏa Cung rất dễ giải quyết, ta chỉ là muốn sớm bồi dưỡng cảm tình với Lục lang thôi."

Lục Cảnh Nhiên mím môi, không lên tiếng, đêm nay Vạn phu nhân gọi hắn tới, hắn vốn có thể không tới, nhưng hắn cho rằng danh sách có khả năng ở trong phòng Vạn phu nhân nhất, cho nên vẫn tới.

https://thuviensach.vn

Đang nghĩ đến đây, cửa sổ gần đó bỗng dưng mở ra, Thời Yên quang minh chính đại leo vào từ bên ngoài.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Hiện tại sát thủ đều không có kỹ thuật như vậy sao!

Vạn phu nhân cũng nhìn qua cửa sổ, sau đó kỳ quái nói: "Ấy, là gió thổi bật cửa sao?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Sau khi Thời Yên leo vào, né tránh Vạn phu nhân đóng cửa sổ, đứng ở bên cạnh Lục Cảnh Nhiên, nhìn hắn cười.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Rõ ràng là cô đồng ý đề nghị của Vạn phu nhân, vì sao bây giờ hắn lại phải chột dạ như vậy.

Sau khi đóng cửa sổ, Vạn phu nhân lại quay người lại, cố ý không cẩn thận làm tuột một bên dây áo, lỏng lẻo treo trên người: "Được rồi, Lục lang, vừa rồi chúng ta nói đến đâu ấy nhỉ?"

Lục Cảnh Nhiên ho một tiếng, mắt nhìn về phía trước, dư quang cũng không ngó một chút đến Vạn phu nhân: "Nói đến Lục mỗ nên cáo từ."

Nếu Thời Yên tới rồi thì để cô đi tìm danh sách, trước mắt xem ra, thuật ẩn thân của cô xác thật dùng tốt.

Vạn phu nhân cản đường Lục Cảnh Nhiên, mị nhãn như tơ nhìn hắn: "Đi vội vã như vậy làm gì? Ta cũng sẽ không ăn ngươi."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

https://thuviensach.vn

Không, cô muốn ăn ta.

Vạn phu nhân nhấc chân, đi qua trước mặt Lục Cảnh Nhiên, có vẻ muốn sờ mó hắn, Thời Yên lách người đến trước mặt cô ta, vươn chân cản chân cô ta, Vạn phu nhân cắm người về phía trước.

Lục Cảnh Nhiên vội xoay người né tránh, Vạn phu nhân lung lay vài cái, cuối cùng luống cuống tay chân vịn ngăn rút bên cạnh.

Cô ta thật vất vả mới đứng vững, nhưng không biết lúc rối ren cô ta đụng phải cái gì, trong phòng đột nhiên phát ra một trận tiếng vang nặng nề, sau đó mặt tường đột nhiên mở ra một con đường nhỏ.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 113: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (14)

Sau khi tiếng nặng nề dừng lại, trên vách tường trong phòng lập tức xuất hiện một lối đi nhỏ đủ cho một người đi qua.

Trong phòng nhất thời rất an tĩnh, Lục Cảnh Nhiên và Vạn phu nhân đều nhìn lối đi nhỏ kia, muốn giả vờ như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

"Ha ha ha, Lục lang, đây là hầm rượu ta cố ý thiết kế." Vạn phu nhân nói xong thì muốn đi đóng cơ quan mở cửa trên ngăn tủ, trước khi lối đi khép lại, Thời Yên nhanh chóng luồn vào.

Lục Cảnh Nhiên nhìn mật đạo khép lại trước người cô, trong lòng không nhịn được lo lắng, tuy rằng cô có thuật ẩn thân, nhưng vẫn quá mạo hiểm.

Sau khi Vạn phu nhân đóng cửa ngầm lại, cũng không có tâm trạng giữ Lục Cảnh Nhiên cô ta mỉm cười với hắn, nói: "Lục lang, hôm nay sắc trời cũng không còn sớm, ngươi sớm trở về nghỉ ngơi đi."

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên không dấu vết nhìn thoáng qua cửa ngầm, hiện tại bởi vì lo lắng Thời Yên, hắn ngược lại không muốn chuồn đi nữa. Nhưng nếu hắn lưu lại, Vạn phu nhân nhất định sẽ nghi ngờ. Hắn cười với Vạn phu nhân, nói câu cáo từ rồi rời khỏi phòng cô ta.

Vạn phu nhân đưa hắn lên Lương Sơn cũng phái người giám thị hắn, hắn vừa ra khỏi phòng Vạn phu nhân thì có nha hoàn đi lên hành lễ với

https://thuviensach.vn

hắn: "Lục công tử, trở về phòng ạ?"

Lục Cảnh Nhiên không hề có độ ấm nhếch môi, đáp "ừ".

Vạn phu nhân nhìn hắn rời đi, mới lại nhìn về phía cửa ngầm. Con người Lục Cảnh Nhiên cũng không đơn giản, vừa rồi cô ta nói đây là hầm rượu, hắn nhất định không tin.

"Ai." Vạn phu nhân tiếc hận thở dài, cô ta rất thích Lục Cảnh Nhiên, nhưng nếu hắn thấy mật đạo này thì không thể giữ hắn rồi. Cô ta không tin Lục Cảnh Nhiên sẽ thật sự yêu mình, chỉ có thể chờ sau khi ngủ xong thì giết người diệt khẩu.

Tâm tư Vạn phu nhân ác độc, mà Thời Yên giờ phút này ở trong mật đạo lại cảm thán cô ta quả là một nhân vật phản diện tốt, lại chủ động giao ra mật đạo như vậy.

Đi qua hành lang chỉ đủ cho một người qua, tấm nhìn phía trước rộng mở thông suốt. Đây là căn phòng được bố trí tỉ mỉ, rất phù hợp phong cách xa xỉ của Vạn phu nhân, trong phòng có không ít bảo bối giá trị liên thành, trên tường còn treo..... bức họa của Lục Cảnh Nhiên.

Thời Yên: "....."

Xem ra thành lập nhóm nhạc nam khả thi, cả người sáng lập nhóm nhạc nữ cũng là fan não tàn của thần tượng nam.

Thời Yên thưởng thức bức hoạ Lục Cảnh Nhiên, rồi bắt đầu tìm bản danh sách trong truyền thuyết. Trên bàn bày không ít sách vở, Thời Yên lật xem từng quyển, đều là chút thoại bản tiểu thuyết hoặc là bí tịch võ công. Cô không nhịn được nhíu mi, mấy bí tịch võ công này có rất nhiều quyển đều là võ học các môn phái không truyền ra ngoài, chỗ Vạn phu nhân lại đều có hết.

https://thuviensach.vn

Xem ra Vạn phu nhân không chỉ muốn thành lập nhóm nhạc nữ kiếm tiền, còn tính toán xưng bá võ lâm, nói không chừng, còn muốn làm nữ hoàng nữa đấy.

Minh chủ võ lâm tiếp theo đã có không ít đề nghị Vạn phu nhân, lại nói tiếp cũng thực sự buồn cười, một người không có chút võ công như Vạn phu nhân lại còn như lẽ đương nhiên tới cạnh tranh võ lâm minh chủ. Nếu cô ta thật sự lên làm võ lâm minh chủ, bước tiếp theo, chẳng phải là muốn làm nữ hoàng sao?

Cô lật hết sách trên bàn cũng không có tìm được danh sách, đành phải lại tới nơi khác tìm kiếm. Diện tích căn phòng này không lớn lắm, nhưng có thể giấu rất nhiều đồ, Thời Yên lật hết một lần, vẫn không phát hiện danh sách ở đâu.

Cô ngồi dưới đất thở hổn hển, suy nghĩ Vạn phu nhân sẽ giấu đồ ở nơi nào. Nếu là cô, mặc dù có mật thất cũng sẽ không có cảm giác tuyệt đối an toàn, nếu mà có két sắt..... Két sắt?

Nói không chừng Vạn phu nhân thật sự làm két sắt cho mình.

Ánh mắt Thời Yên đảo một hòng quanh phòng, cuối cùng dừng trên bức hoạ Lục Cảnh Nhiên. Sẽ ở..... sau bức họa sao?

Sau bức hoạ có vẻ như là nơi giấu đồ lý tưởng, Thời Yên đứng lên, đi qua, đang muốn lật bức họa lên nhìn xem, trước khi động vào giấy vẽ lại dừng tay.

Có thể có độc hay không??

Phim truyền hình hình như đều thích diễn như vậy, nói không chừng Vạn phu nhân thật sự sẽ học theo.

https://thuviensach.vn

Cô xé một miếng vải trên người, thử chạm vào bức họa trước, thấy vải dệt không bị ăn mòn, mới dùng ngón tay nắm vải dệt, lật bức họa lên.

Phía sau bức họa thật sự có một cái hộp cất bên trong, trên hộp còn có khoá. Có thể là chịu hạn chế của khoa học kỹ thuật cổ đại, Vạn phu nhân không có cách nào làm ra một cái khoá mật mã, cho nên cái khoá này chỉ là một cái khoá bình thường.

Cái này không làm khó được Thời Yên, thân là một sát thủ đủ tư cách, mở khóa cũng là môn học bắt buộc của bọn họ. Cô gỡ bức họa xuống, đặt sang một bên, sau đó rút ra một cây trâm nhỏ trên đầu.

Sợ khóa cũng có độc, Thời Yên vẫn bọc miếng vải, tránh da mình tiếp xúc với khoá. Cắm cây trâm vào lỗ khóa, Thời Yên tĩnh tâm nghe tiếng động bên trong, tiếp theo vặn về bên trái, cái khoá "răng rắc" một tiếng mở ra.

Trong hộp đặt một quyển sách nhỏ bìa màu đen, là một quyển sách kiểu hiện đại. Thời Yên mở quyển sách ra, lật xem nội dung bên trong.

Thái Tử không lừa dối bọn họ, đây quả nhiên là một bản danh sách, tên của rất nhiều chưởng môn võ lâm đều có mặt, đương nhiên, người trên quan trường cũng không ít. Lại lật xem phía sau thì giống bút ký của Vạn phu nhân, bên trong ghi lại dự tính ban đầu về Sáng Tạo 108 của cô ta, cũng viết nguyện vọng có một sự nghiệp lẫy lừng ở cổ đại.

Thời Yên xem xong, lâm vào trầm mặc, Vạn phu nhân này thật sự tính làm nữ hoàng.

Nhóm nhạc nữ 108 của cô ta sáng lập rất thuận lợi, một đường thuận gió xuôi dòng, như cầm kịch bản của nữ chính, đáng tiếc..... sắp lật thuyền ở chỗ cô.

https://thuviensach.vn

Cất quyển sách đi, Thời Yên lại khoá lại. Nhặt bức họa Lục Cảnh Nhiên lên treo về chỗ cũ, hiện tại Thời Yên suy tư mình phải ra bên ngoài như thế nào.

Cửa sổ phòng Vạn phu nhân còn có thể làm bộ là gió thổi bật ra, nhưng ám đạo này thì có vẻ không xuôi lắm. Hơn nữa cánh cửa ngầm rất nặng, theo tiếng động lúc mở của, cô cần phải chờ khi Vạn phu nhân rời khỏi phòng, mới có cơ hội ra khỏi mật đạo.

..... Sớm biết, đã mang theo hai cái bánh bao.

Thời Yên ở mật đạo ngây người một đêm, muốn ngủ lại không dám ngủ, chỉ sợ Vạn phu nhân đột nhiên tiến vào, bản thân lại không phát hiện. Nơi này cũng không có công cụ tính giờ, cô chỉ có thể căn cứ mức độ đói bụng của mình để phán đoạn hiện là giờ nào.

Hiện tại cô đã đói đến mức bụng dán vào lưng, bên ngoài khẳng định sáng rồi!

Cô đứng lên, đi đến trước cánh cửa ngầm, lỗ tai dán trên cửa nghe xong ngóng động tĩnh bên ngoài. Bên ngoài rất an tĩnh, không nghe được tiếng của người nào, Vạn phu nhân rất có thể đã ra ngoài, hơn nữa tối hôm qua Lục Cảnh Nhiên thấy mình vào ám đạo, dù hôm nay Vạn phu nhân không ra khỏi cửa, hắn cũng nhất định sẽ nghĩ cách dụ Vạn phu nhân đi.

Đang lúc do dự có mở cửa ra không, Thời Yên nghe được tiếng bước chân rất nhỏ. Cô nhanh chóng lùi bước, tiếp theo cánh cửa bí mật trước mặt phát ra tiếng vang nặng nề, chậm rãi đẩy sang hai bên.

Ánh sáng từ bên ngoài chiếu vào, trong khoảng thời gian ngắn có chút chói mắt, Thời Yên thích ứng một chút, thấy Vạn phu nhân mang theo cận vệ của cô ta từ bên ngoài đi đến.

https://thuviensach.vn

Lối đi nhỏ chỉ đủ một người thông qua, Thời Yên phía sau lưng kề sát vách tường, tính toán chờ sau khi Vạn phu nhân đi qua thì chuồn ra. Vạn phu nhân tự nhiên không phát hiện ra cô, đi qua trước mặt cô, nhưng Thời Yên mới vừa bước ra khỏi cửa mật đạo, đao khách A Cường đi theo Vạn phu nhân bỗng nhiên cảnh giác nhìn về phía cô: "Ai ở đó?"

Thời Yên sợ tới mức không dám động đậy, dừng tại chỗ, Vạn phu nhân nghe thấy tiếng A Cường, cũng dừng lại bước chân, hỏi hắn: "Làm sao vậy?"

A Cường cau mày, nhìn hướng Thời Yên: "Trong phòng hình như có người."

Vạn phu nhân đi ra khỏi ám đạo, nhìn một vòng trong phòng: "Đâu có người? Có phải ngươi quá khẩn trương không?"

A Cường lắc đầu, nói: "Tuy rằng không nhìn thấy nhưng ta nghe được, ở nơi đó."

Tiếng A Cường còn chưa dứt, đao đã ra khỏi vỏ, Thời Yên khó khăn lắm tránh thoát lưỡi đao sắc bén của hắn, tóc của cô bị chém đứt mấy sợi. Sau khi tóc rời khỏi thân thể của cô thì không còn hiệu quả ẩn thân, Vạn phu nhân kinh ngạc nhìn không trung bỗng nhiên bay ra mấy sợi tóc, mở to hai mắt nhìn.

"Sao lại thế này? Chẳng lẽ người này biết ẩn thân ư?"

A Cường nắm đao trong tay, đổi hướng chém đao: "Sao lại làm được thì ta không rõ, cũng không cần rõ." Đao thứ hai của hắn không chút lưu tình bổ về phía Thời Yên, hoa mai tiêu trong tay Thời Yên cũng đồng thời ra tay, đánh vào trên lưỡi đao của hắn, phát ra tiếng "leng keng".

Vốn cô không muốn ra tay, vũ khí trên người cô đều vó dấu hiệu đặc trưng của đảo Phi Phi, chỉ cần cô vừa ra tay, chẳng khác nào bại lộ thân

https://thuviensach.vn

phận. Vạn phu nhân thấy hoa mai tiêu rơi trên mặt đất, cũng nhận ra đây là đồ của đảo Phi Phi: "Thời Lệ Lệ?"

Sau khi cô ta đọc lên nghệ danh của Thời Yên, mày đột nhiên nhíu lại: "Chết." Cô ta nhanh chóng xoay người, tới mật đạo xem xét.

Trán Thời Yên chảy ra một tầng mồ hôi mỏng, A Cường đã từng là đệ nhất đao khách, dù cho bây giờ hắn rời khỏi giang hồ, trên giang hồ vẫn lưu truyền truyền thuyết về hắn.

Võ công của hắn rất cao, nghe nói đã tới cảnh giới nhập thần, hiện tại Thời Yên có thêm thuật ẩn thân cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Ánh mắt A Cường quá sắc bén, chỉ cần cô vừa động, hắn khẳng định sẽ phát hiện ngay.

Có vẻ như A Cường không tính cho cô thời gian nghỉ ngơi, lại lần nữa vung đao tới, lần này Thời Yên còn chưa phi ám khí, một trường kiếm màu bạc đã chặn lại đao của A Cường.

Là Lục Cảnh Nhiên.

Hắn nói hắn là đệ tử Thần Kiếm Sơn Trang, hắn nói hắn là một kiếm khách, mà đây là lần đầu tiên Thời Yên thấy kiếm của hắn và hắn dùng kiếm.

"Lục lang, huynh tới rồi!" Thời Yên thâm tình gọi hắn một tiếng.

"....." Lục Cảnh Nhiên bị tiếng Lục lang của cô làm nổi da gà, thiếu chút nữa thì không cầm chắc kiếm trong tay, "Được rồi, có chuyện gì trở về rồi nói, nàng đi trước đi."

"Muốn chạy? Không dễ dàng như vậy."

https://thuviensach.vn

A Cường giống như giằng cô với Thời Yên, lại đi chém Thời Yên, Lục Cảnh Nhiên ngăn lại đao của hắn, nhìn hắn nói: "Đối thủ của ngươi là ta."

Thời Yên nhân cơ hội nhảy đến bên cửa sổ, lại không phi thân rời đi, quay đầu lại nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái. Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía cô, nói với cô: "Không cần phải để ý ta, ta tự có biện pháp thoát thân."

"Vậy huynh cẩn thận, ta đã lấy được đồ, ta nghĩ cách đưa vào cung." Thời Yên nói xong, cuối cùng điểm mũi chân, thi triển khinh công rời viện của Vạn phu nhân.

Lục Cảnh Nhiên vẫn luôn dây dưa A Cường, chờ khi cho rằng Thời Yên đi đủ xa, mới tính nghĩ cách thoát thân. Vạn phu nhân từ mật đạo đi ra, nói với A Cường nói: "Đừng cho hắn chạy, Thời Lệ Lệ cầm danh sách của ta rồi, để cô ta dùng danh sách tới đổi Lục Cảnh Nhiên!"

Sau khi Vạn phu nhân nói xong, thế tấn công của A Cường rõ ràng mãnh liệt hơn trước, Lục Cảnh Nhiên chống lại hắn cũng dùng mười thành công lực của mình.

Võ công của hắn và A Cường không phân cao thấp, trong khoảng thời gian ngắn không phân thắng bại, nhưng Lục Cảnh Nhiên cũng không phải muốn phân thắng bại với hắn ta, hắn chỉ cần canh được một thời cơ sẽ chạy ngay.

Vạn phu nhân hiển nhiên cũng biết ý tưởng của hắn, gọi hết tất cả thủ hạ tới, bao vây quanh viện. Lục Cảnh Nhiên cười hừ một tiếng, một bên so chiêu với A Cường, một bên nói với Vạn phu nhân: "Ngươi cho rằng đông người là có thể bắt được ta sao? Một phế vật và một đám phế vật, cũng không có cái gì khác nhau."

Hắn nói xong, cổ tay áo trượt ra một quả bom nhỏ màu đỏ, đây là cái ngày hôm qua Thời Yên cho hắn, nói là tên là..... Bom cay? Nghe nói là

https://thuviensach.vn

một sư tỷ trên đảo Phi Phi nghiên cứu, bên trong dùng vài loại ớt cay nhất trên đời, một khi dính vào thì cay không mở mắt ra được.

Thời Yên cho hắn cái này, là để lúc hắn thân bất do kỷ dùng để chạy trốn. Hắn vốn tưởng rằng lấy mỹ mạo và trí tuệ còn có võ công của hắn thì không cần dùng đến đồ chơi này, không nghĩ tới..... cần dùng tới nhanh như vậy.

"Bùm" một tiếng bom cay nện trên mặt đất, Lục Cảnh Nhiên nhắm hai mắt lại ngay lập tức. Một quả bom nhỏ sau khi vỡ ra lại tản ra sương khói nồng đậm, rất nhanh khuếch tán trong không khí.

Người trong viện đều ho khan, ngay cả A Cường cũng không nhịn được nhắm mắt. Chờ khi thích ứng sương khói sặc người, lại mở mắt nhìn xem, trong viện sớm không còn bóng dáng Lục Cảnh Nhiên.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 114: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (15)

Sau khi Thời Yên rời Lương Sơn thì đến thẳng hoàng cung. Ỷ vào bản thân có thuật ẩn thân, cô ở trong cung một đường thông suốt. Chẳng qua hoàng cung rộng hơn trong tưởng tượng của cô, cô vừa không cẩn thận..... thì lạc đường.

Cô lại không có cách nào tìm người khác hỏi đường, Thời Yên chỉ có thể như con ruồi không đầu chạy lung tung bên trong, chạy chạy thì gặp Lục Cảnh Nhiên đuổi theo sát cô chạy tới.

Lục Cảnh Nhiên giữ chặt Thời Yên bay loạn trên nóc nhà, có chút cạn lời: "Tẩm cung Thái Tử ở hướng ngược lại, nàng bay linh tinh ở đây làm gì?"

Thời Yên dừng lại nhìn hắn một cái, vui sướng nói: "Lục lang, huynh đến rồi! Ta lạc đường!"

"....." Lục Cảnh Nhiên giật giật khóe miệng, nhìn cô nói, "Thương lượng với nàng chút nhé, đừng gọi ta như vậy nữa."

Thời Yên giả nai nói: "Vì sao chứ? Ta thấy Vạn phu nhân gọi huynh như vậy, ta còn tưởng rằng huynh thích gọi như vậy cơ."

Lục Cảnh Nhiên giơ tay búng trán cô: "Được rồi, rõ ràng là nàng đáp ứng đề nghị của Vạn phu nhân, hiện tại lại cố ý ở chỗ này đá đểu ta."

https://thuviensach.vn

Thời Yên bĩu môi, không tiếp lời, Lục Cảnh Nhiên nhìn binh lính tuần tra trong cung xung quanh, nói với Thời Yên: "Chúng ta trước hết nghĩ biện pháp đưa danh sách cho Thái Tử, danh sách nàng lấy được chưa?"

"Ở chỗ này nè." Thời Yên lấy quyển sách màu đen mà mình giấu trong ngực ra, "Lúc ở trong mật thất ta có mở ra xem một chút, bên trong có vài vị đại thần quyền cao chức trọng."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đều là vây cánh của Tứ hoàng tử, những việc này Thái Tử sẽ tự xử lý, chúng ta phụ trách đưa danh sách đến là được."

"Được, nhưng huynh đưa đến kiểu gì?" Lục Cảnh Nhiên có thuật ẩn thân hộ thể giống cô.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ta võ công cao cường, trực tiếp đi qua cũng sẽ không có người thấy ta, không cần thuật ẩn thân."

Thời Yên: "....."

Được thôi. :)

Cô cất quyển sách, trực tiếp thi triển khinh công bay về hướng ngược lại, hoàn toàn không có ý chờ Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên cười khẽ lắc đầu, đuổi theo bóng cô.

Trong hoàng cung đề phòng nghiêm ngặt, Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên một người ỷ vào võ công cao, một người ỷ vào thuật ẩn thân, không kinh động một thị vệ nào. Sau khi tới tẩm cung Thái Tử, Lục Cảnh Nhiên quen cửa quen nẻo mở một cánh cửa sổ, dẫn Thời Yên đi vào. Sau khi vào phòng, Thời Yên ý vị sâu xa nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Xem thủ pháp của đại hiệp thành thạo như thế, có phải thường xuyên tiến cung lén gặp Thái Tử không?"

https://thuviensach.vn

"....." Lục Cảnh Nhiên khụ một tiếng, giải thích quan hệ sâu xa của mình và Thái Tử với Thời Yên, "Ta và Thái Tử quen nhau ở ngoài cung, lúc ấy ta vừa rời Thần Kiếm Sơn Trang, Vạn phu nhân cũng mới tổ chức Sáng Tạo 108 lần thứ nhất. Thái Tử giống ta, cơ trí hơn người, lúc ấy đã cảm thấy Vạn phu nhân lấy cớ sáng lập nhóm nhạc nữ, làm rất nhiều trò mờ ám. Ta và Thái Tử bắt tay với nhau, đáp ứng giúp hắn ở ngoài cung lưu ý nhất cử nhất động của Vạn phu nhân, thời điểm cần thiết giúp hắn một tay, giết trừ khối u ác tính cho võ lâm."

Thời Yên nói: "Nhưng hiện tại võ lâm cảm thấy Lang Hỏa Cung các huynh mới là u ác tính."

"..... Cho nên, người đời ngu ngốc cỡ nào!"

Lục Cảnh Nhiên mới vừa cảm thán bản chất của người đời xong, Thái Tử mang theo người từ bên ngoài đi đến. Sau khi thấy Lục Cảnh Nhiên trong phòng, hắn ngăn thị vệ chuẩn bị rút đao, phân phó hạ nhân: "Tất cả đều đi ra ngoài, không được để lộ."

"Rõ."

Cung nữ và thị vệ đều rời khỏi tẩm cung của hắn, Thái Tử đi đến trước mặt Lục Cảnh Nhiên, hỏi hắn: "Lục huynh, tìm ta gấp như vậy, có phải xảy ra chuyện gì?"

Quá khứ Lục Cảnh Nhiên tới tìm hắn đã hẹn là chọn lúc đêm khuya tĩnh lặng, hơn nữa thông thường sẽ bảo hắn trước một tiếng, sẽ không lén vào dưới tình huống hắn không có chuẩn bị như vậy. Hôm nay hắn tới bất ngờ như thế, khẳng định là có chuyện lớn.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Xác thật rất gấp, chúng ta tìm được danh sách của Vạn phu nhân rồi, nhưng mà cô ta cũng phát hiện, Thái Tử nghĩ đối sách ứng phó với cô ta trước, đánh đòn phủ đầu."

https://thuviensach.vn

Thái Tử sửng sốt một chút, trước tổng bình chọn 108, trên Lương Sơn nổi lên xung đột lớn, hắn đều có nghe thấy, suy đoán mấy ngày nay khả năng sẽ có biến cố lớn, cho nên Thái Tử cũng không quá ngoài ý muốn. Hắn chỉ sửng sốt trong chớp mắt rồi hồi phục tinh thần: "Ta đã hiểu, ta nhìn xem danh sách trước rồi đưa ra quyết sách."

Lục Cảnh Nhiên bảo Thời Yên lấy danh sách ra, Thái Tử nhìn quyển sách bay ra từ không trung, rơi vào trầm mặc thật sâu.

Lục Cảnh Nhiên nhận quyển sách, thấy vẻ mặt phức tạp của Thái Tử, lúc này mới phản ứng lại: "Thái Tử chớ có sợ hãi, đây là..... nội nhân (vợ) ta, cô ấy biết thuật ẩn thân, lần này trộm danh sách phải kể đến công lao của cô ấy."

Nội nhân: "....."

Thời Yên kéo hoa tai thành vòng tay đeo lên, chào hỏi Thái Tử: "Dân nữ Thời Yên, bái kiến Thái Tử điện hạ."

Kỹ xảo biến đổi người sống này xuất sắc hơn bất kỳ biểu diễn nào mà Thái Tử từng xem trong cung, hắn có chút ngạc nhiên nói với Thời Yên: "Thời cô nương quả là người kỳ tài!"

Được Thái Tử khích lệ, Thời Yên ngượng ngùng nói: "Ha ha đừng nói thế."

Lục Cảnh Nhiên đưa quyển sách cho Thái Tử, Thái Tử xem xong, sắc mặt âm trầm: "Vạn phu nhân này lại cấu kết nhiều quan viên trong triều như vậy, thật là ý đồ đáng chết!"

Thời Yên nói: "Không chỉ có triều đình, ở trong mật thất của Vạn phu nhân ta còn phát hiện rất nhiều bí tịch của các môn các phái võ lâm, sợ là toàn bộ võ lâm hiện tại đều trong khống chế của cô ta." Số ít không phục tùng cô ta, hoặc là bị đánh thành tà giáo, hoặc chính là chịu khổ diệt môn.

https://thuviensach.vn

"Không thể tiếp tục giữ lại cái tai họa nhiễu loạn triều cương Vạn phu nhân này, người tới, truyền Tống tướng quân vào cung!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn thủ hạ của Thái Tử đi truyền Tống tướng quân, hỏi Thái Tử còn đang tức giận không nguôi: "Thái Tử điện hạ, ngươi tính xử trí Vạn phu nhân như thế nào?"

Thái Tử nói: "Đương nhiên là phái quân đội trực tiếp bắt cô ta ở hang ổ Lương Sơn, về phần danh sách này, ta sẽ trình cho phụ hoàng xem, để phụ hoàng định đoạt."

Thời Yên nghĩ ngợi, nói với Thái Tử: "Nhóm nhạc nữ một tay Vạn phu nhân sáng lập rất được hoan nghênh trong bá tính, nếu triều đình công khai đối phó Vạn phu nhân, cô ta khẳng định sẽ lợi dụng nhóm nhạc nữ kích động bá tính, mê hoặc lòng người, ta lo lắng đến lúc đó tất cả mọi người đều sẽ có hiểu lầm với triều đình và Thái Tử, Vạn phu nhân có thể lợi dụng bá tính bình thường làm lá chắn để chắn đao của triều đình."

Vây cánh của Vạn phu nhân có thể cường ngạnh đối phó, nhưng bá tính bị tẩy não rất khó giải quyết.

Thái Tử nghe lời Thời Yên nói, cũng có chút lo lắng, nhóm nhạc nữ chính là át chủ bài trong tay Vạn phu nhân, cô ta bị buộc đến nóng nảy, tự nhiên sẽ đánh ra lá bài tẩy.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Bá tính chỉ là nhất thời bị nhóm nhạc nữ của Vạn phu nhân mê hoặc, không thấy rõ chân tướng mà thôi. Cái chết của Dung Giảo Giảo có lẽ có thể trở thành một cửa đột phá, cô ta nhất định là bởi vì đã biết gì đó, bị Vạn phu nhân diệt khẩu. Còn có Phi Hoa Phái cũng là bị Vạn phu nhân diệt môn. Cô ta biết kích động bá tính, chúng ta cũng có thể, chỉ cần mọi người thấy rõ bộ mặt thật của Vạn phu nhân, tự nhiên sẽ không giúp cô ta."

https://thuviensach.vn

Thái Tử gật đầu, nói: "Lục huynh nói có lý, nhưng chuyện Dung Giảo Giảo, thủ hạ của ta tạm thời chưa tra được manh mối gì."

Thời Yên nói: "Người Bích Vân Phường khẳng định biết gì đó, lần trước ca ca ta giả thành Dung Giảo Giảo đi hù dọa bọn họ, lúc ấy Âu Dương Tuệ đã nói rất kỳ quái. Âu Dương Tuệ này ta ngược lại có biện pháp cạy miệng cô ta."

Thái Tử hiếu kỳ nói: "Hả? Thời cô nương có cao kiến gì?"

Thời Yên cười hì hì, nói với Thái Tử: "Vạn phu nhân phản công, khẳng định sẽ nói triều đình chèn ép nhóm nhạc nữ gì đó, Thái Tử cần phải cho dân chúng biết, các ngươi không phải chèn ép nhóm nhạc nữ, chỉ chèn ép Vạn phu nhân, không có Vạn phu nhân, nhóm nhạc nữ vẫn có thể hoạt động, thậm chí còn có thể lập nhóm nhạc nam, chỉ cần mọi người tuân thủ pháp luật, không kết bè kết cánh, cuộc sống có thể rất phong phú."

Thái Tử nghe cảm thấy có chút thú vị: "Nhưng hình như kinh doanh nhóm nhạc nữ chỉ có Vạn phu nhân tương đối lành nghề."

"Ai nói, dân nữ cũng biết, thậm chí có thể kinh doanh tốt hơn cô ta!" Đừng nói nhóm nhạc nữ - nam, chờ giới giải trí ở giang hồ vào quỹ đạo, cô còn có thể tổ chức các chương trình giải trí, "Ta từng tham gia Lương Sơn Sáng Tạo 108 lần này, cũng coi như hiểu Âu Dương Tuệ, cô ta một lòng muốn vị trí C, hiện giờ Vạn phu nhân sụp đổ, giấc mơ của cô ta cũng tan biến, nhưng không sao, chúng ta có thể tổ chức Sáng Tạo 48 gì đó lần nữa, hứa cho cô ta vị trí C, nhất định có thể cạy miệng cô ta. Hơn nữa như vậy cũng ngăn chặn miệng Vạn phu nhân, triều đình cũng không phải muốn chèn ép nhóm nhạc nữ, chúng ta còn có thể tiếp tục tổ chức nhóm nhạc nữ, còn có nhóm nhạc nam!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

https://thuviensach.vn

Hắn nghe ra được, Thời Yên nói nhiều như vậy chính là muốn Thái Tử ủng hộ cô tổ chức nhóm nhạc nam và nữ.

Thái Tử có thể trổ hết tài năng trong đám hoàng tử, có được vị trí Thái Tử, khó khăn tuyệt đối không nhỏ hơn xuất đạo vị trí C, cho nên hắn tự nhiên rõ tính toán trong lòng Thời Yên. Tuy rằng lời cô nói bí mật mang theo không ít tư lợi, nhưng cũng xác thật là phương pháp tốt. Tựa như cô nói, chỉ cần bọn họ tuân thủ pháp luật, không kết bè kết cánh, ủng hộ cô tiếp tục làm nhóm nhạc nữ thậm chí nhóm nhạc nam cũng không có gì, nếu về sau thoát khỏi khống chế, cũng không cần lo lắng.

Hiện tại hắn có thể đánh đổ Vạn phu nhân, tương lai cũng có thể đánh đổ cô.

Thái Tử cười, nhìn Thời Yên nói: "Đề nghị này của Thời cô nương rất tốt, vậy chuyện ngoài cung phải làm phiền cô và Lục huynh."

Nhận được đáp án của Thái Tử, trong lòng Thời Yên tự nhiên rất vui, cô cũng nở nụ cười với Thái Tử: "Yên tâm đi Thái Tử điện hạ, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ."

"Thái Tử điện hạ, Tống tướng quân tới rồi."

Người đi mời Tống tướng quân nhanh chóng trở lại, Lục Cảnh Nhiên ôm quyền với Thái Tử, nói: "Chúng ta không quấy rầy Thái Tử điện hạ, ra ngoài cung trước."

"Được."

Thời Yên chào Thái Tử rồi đi theo Lục Cảnh Nhiên rời hoàng cung, sau khi ra khỏi hoàng cung, sặc mặt Lục Cảnh Nhiên không quá tốt. Thời Yên nhìn hắn, hỏi: "Huynh làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô nói: "Nàng thật cho rằng Thái Tử sẽ thiệt tình ủng hộ nàng tổ chúc nhóm nhạc nữ và nam sao?"

Thời Yên đoán được hắn sẽ nói chuyện này, cười nói với hắn: "Ta không cần hắn thật sự ủng hộ, chỉ cần hắn đồng ý làm hậu thuẫn cho chúng ta là đủ rồi."

"Vạn phu nhân cũng có Tứ hoàng tử làm hậu thuẫn, hiện tại còn không phải cũng đổ?"

"Đó là bởi vì cô ta muốn quá nhiều." Thời Yên nói, "Ta biết huynh lo lắng cái gì, ta cũng biết Thái Tử đa tâm, không có khả năng thật sự bày tỏ tình cảm với chúng ta, nhưng ta khác Vạn phu nhân, ta không có dã tâm lớn như cô ta, dù chỉ đứng đắn tổ chức nhóm nhạc nam và nữ đã có thể kiếm rất nhiều tiền, ta chỉ muốn kiếm tiền, không muốn làm nữ hoàng, chỉ cần không vượt rào, Thái Tử cũng sẽ không đối phó chúng ta."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một lúc, cảm thấy lời cô nói đều là thật, mới nói: "Nàng có thể rõ là tốt nhất."

"Yên tâm đi, có kiếm được nhiều tiền thì cũng phải sống mới có thể hưởng thụ mà! Ta rất quý trọng mạng nhỏ của mình."

Lục Cảnh Nhiên cười, nói: "Kế tiếp chúng ta đi tìm Âu Dương Tuệ?"

"Ừm." Thời Yên gật đầu, "Là thời điểm cùng cô ta tán gẫu kế hoạch Áp Lục Giang Sáng Tạo 48."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 115: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (16)

Đám người Âu Dương Tuệ vẫn còn ở khách điếm, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên quen cửa quen nẻo tìm được phòng cô ta, trước khi cô ta thét chói tai nhanh chóng điểm huyệt đạo của cô ta.

Thời Yên nhìn Âu Dương Tuệ không thể nhúc nhích cũng không thể mở miệng trước mặt, tươi cười hòa ái nói: "Đừng khẩn trương, hôm nay chúng ta tới là nói chuyện làm ăn với cô, khẳng định cô sẽ cảm thấy hứng thú."

Âu Dương Tuệ mắt to trừng cô, Thời Yên tươi cười vô hại nói: "Triều đình muốn thu thập Vạn phu nhân, tổng bình chọn Sáng Tạo 108 khẳng định thất bại, cô cũng không có khả năng xuất đạo vị trí C. Nhưng không sao, ta tính tổ chức một Áp Lục Giang Sáng Tạo 48, đã được triều đình phê chuẩn, nếu cô muốn, chúng ta có thể giúp cô xuất đạo vị trí C."

Cảm xúc trong mắt Âu Dương Tuệ thay đổi rất nhiều lần, cuối cùng dần dần bình tĩnh, cô ta nhìn Thời Yên, như thể đang hỏi cô có điều kiện gì. Thời Yên nói: "Cái chết của Dung Giảo Giảo, cô biết là ai làm không?"

Nghe được tên Dung Giảo Giảo, thần sắc của Âu Dương Tuệ lại lần nữa nổi lên biến hóa, Thời Yên không ép hỏi cô ta, mà chờ cô ta suy nghĩ một lúc, mới động thủ giải huyệt cho cô ta: "Chỉ cần cô nói chuyện cô biết ra, chúng ta có thể khiến cô giành được vị trí C Áp Lục Giang Sáng Tạo 48."

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tuệ mím môi, nói với cô: "Cô bảo ta phản bội sư môn?"

Thời Yên cười một tiếng: "Hiện tại triều đình thanh tra Vạn phu nhân, tất cả người liên quan đến cô ta đều sẽ bị liên lụy, môn phái khác còn dễ nói, nhưng Bích Vân Phường và Liệt Phong Ổ khẳng định trốn không thoát đâu. Chưởng môn đương nhiệm Bích Vân Phường Lam Thanh Tễ cấu kết Vạn phu nhân, không chỉ có thu rất nhiều tiền tài bất nghĩa, còn hại chết mạng người, bà ta mới có lỗi với sư tổ Bích Vân Phường, có lỗi với sư môn."

Âu Dương Tuệ mím môi không trả lời, dường như đang do dự giãy giụa, Thời Yên thấy cô ta còn lưỡng lự, lại bỏ thêm một liều thuốc mạnh: "Nếu cô chấp mê bất ngộ, nhất định muốn giúp đỡ Vạn phu nhân, như vậy cô cũng sẽ bị triều đình cho rằng là đồng đảng của cô ta mà cùng thu thập, đến lúc đó đừng nói vị trí C hay không, có thể nhặt về một mạng không cũng khó nói."

Âu Dương Tuệ bị Thời Yên thuyết phục, cô ta nhìn Thời Yên, nói: "Tối ngày hôm đó, Dung sư tỷ nói muốn thương lượng chuyện 108 năm nay với sư phụ nên đến viện của sư phụ tìm người. Ta lặng lẽ đi theo sau Dung sư tỷ, muốn nghe xem tỷ ấy với sư phụ nói cái gì, không nghĩ tới Dung sư tỷ đi đến cửa phòng sư phụ, cũng không đi vào, mà đứng ở bên ngoài một lát. Sau đó bỗng nhiên, trong phòng bay ra một cây đao, một đao mất mạng, tiếp đó, Vạn phu nhân và sư phụ từ bên trong đi ra, lúc ấy ta bị dọa choáng váng, may mắn lúc ấy bọn họ vội vàng xử lý thi thể Dung sư tỷ, cũng không phát hiện ra ta."

Thời Yên nghe xong, nhíu mày nói: "Ta đã thấy thi thể Dung Giảo Giảo, tử trạng rất khủng bố."

"Đó là sau đó vì giấu tai mắt người khác, bọn họ cố ý làm, thi thể cũng là bọn họ dọn đến phòng Dung sư tỷ. Nhưng ta không biết đêm đó rốt cuộc Dung sư tỷ nghe được cái gì mới có thể gặp tai họa bất ngờ này."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên hừ lạnh một tiếng: "Còn có thể là cái gì, cô biết Phi Hoa Phái diệt môn như thế nào không? Đại Hàn Yên cũng chỉ nghi ngờ Vạn phu nhân và Sáng Tạo 108, toàn bộ môn phái cũng biến mất."

Âu Dương Tuệ nhớ tới chuyện đêm đó, sắc mặt cũng có chút trắng bệch, cô ta thật sự từng nghĩ nói ra nhưng Dung Giảo Giảo vừa chết, cô ta chính là người nổi nhất Bích Vân Phường, cho nên sau khi chuyện xảy ra, cô ta mới vẫn luôn bảo trì trầm mặc.

Thời Yên nói: "Những lời vừa rồi của cô, hy vọng lúc sau có thể nói trước mặt mọi người một lần nữa."

Âu Dương Tuệ vẫn có chút lo lắng: "Sau đó Vạn phu nhân có thể trả thù ta không?"

"Yên tâm đi, lần này Vạn phu nhân không lật nổi người, cô làm như vậy còn có thể tăng chút hảo cảm, coi như là tạo nhiệt cho sau này xuất đạo đi."

Đối với lời của Thời nói, Âu Dương Tuệ bán tín bán nghi: "Cô thật sự muốn tổ chức cái gì Áp Lục Giang 48?"

"Đương nhiên, nhóm nhạc nữ lại không phải chỉ có Vạn phu nhân biết tổ chức, ta còn muốn thành lập nhóm nhạc nam nữa."

"Nhóm nhạc nam?" Đây là lần đầu tiên Âu Dương Tuệ nghe cái từ này, ngữ khí có vài phần kinh ngạc.

Thời Yên đang định phổ cập nhóm nhạc nam cho Âu Dương Tuệ, trong khách điếm lại ồn ào, Thời Yên mở cửa sổ nhìn ra ngoài, quay đầu lại nói với Lục Cảnh Nhiên: "Là người quân doanh, triều đình đã bắt đầu hành động."

https://thuviensach.vn

Vì tranh thủ quyền chủ động, Thái Tử hành động rất nhanh chóng, nhưng sau khi Vạn phu nhân phát hiện không thấy danh sách đã mang theo vật phẩm quý giá dễ mang theo và A Cường trốn chạy. Cô ta muốn tránh tránh đầu sóng ngọn gió trước rồi vận dụng nhân mạch tích lũy, tìm đúng thời cơ phản kích, không nghĩ tới mới ra khỏi thành không lâu, đã bị một đại đội nhân mã đuổi theo, dẫn đội là Tống tướng quân tiếng tăm lừng lẫy trong quân doanh.

"Vạn phu nhân, phụng mệnh Thái Tử, truy bắt ngươi hồi kinh." Tống tướng quân ngồi trên lưng ngựa, trên cao nhìn xuống nhìn cô ta.

Vạn phu nhân ngăn A Cường phía sau chuẩn bị đánh nhau, cười hỏi Tống tướng quân: "Không biết Thái Tử lấy lý do gì truy bắt ta?"

"Ngươi cấu kết mệnh quan triều đình, kết bè kết cánh, lợi dụng thi đấu 108 giành lợi nhuận kếch xù, nhiễu loạn võ lâm, mấy cái này còn chưa đủ sao?"

Trong lòng Vạn phu nhân biết quyển sách sở hữu tất cả bí mật của mình khẳng định rơi xuống tay Thái Tử, lần này, chỉ sợ thật sự phải tử chiến đến cùng: "Triều đình chụp cái mũ lớn như vậy, ta thật sự không chấp nhận được."

Tống tướng quân chẳng có tâm trạng nhiều lời với cô ta, trực tiếp sai người bắt cô ta: "Có chuyện gì, trở về kinh thành rồi nói."

Vạn phu nhân không nghĩ tới Thái Tử hành động nhanh như vậy, lúc này bị bắt trở về, chỉ sợ cũng lành ít dữ nhiều, kế hoạch phản công của cô ta vẫn cần thời gian chuẩn bị. A Cường đao đã ra khỏi vỏ, Vạn phu nhân thừa dịp hắn ngăn cản binh lính, mang theo hạ nhân vội cưỡi ngựa chạy đi.

Trong thành rất mau truyền đến tin tức, nói ngoài thành người của Tống tướng quân và thủ hạ của Vạn phu nhân đánh nhau. Lúc Tống tướng quân mang theo đại đội nhân mã ra khỏi thành, bá tính trong thành đã nghị

https://thuviensach.vn

luận sôi nổi, suy đoán tràng diện lớn như vậy là đi bắt ai. Lúc này nghe nói bắt Vạn phu nhân, tất cả mọi người đều có chút kinh ngạc.

"Vạn phu nhân phạm vào chuyện gì?"

"Không biết, nhưng lúc trước ở Lương Sơn, trước tổng bình chọn 108, có người nói cô ta diệt toàn môn Phi Hoa Phái."

"Loại lời này ngươi cũng tin? Không phải nói người kia là tuyển thủ bị đào thải, cố ý trả thù sao? Ta thấy chuyện Phi Hoa Phái, vẫn là Lang Hỏa Cung làm."

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên ngồi ở trà lâu, nghe khách nhân trà lâu thảo luận đến khí thế ngất trời. Thời Yên uống một ngụm trà, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Vạn phu nhân khẳng định trốn không thoát, Tống tướng quân chính là nhân vật đánh đến tiểu quốc xung quanh đều tè ra quần, bắt một Vạn phu nhân dư dả."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Chỉ sợ cũng không đơn giản, A Cường bên cạnh Vạn phu nhân cũng là cao thủ có thể lấy một địch trăm."

Thời Yên nghĩ ngợi, nói: "Mặc kệ Vạn phu nhân có thể trốn hay không, bước tiếp theo của cô ta khẳng định là tẩy trắng bản thân, nói là triều đình vội vã hại cô ta, ta cảm thấy lúc này chúng ta có thể bắt đầu dẫn tiết tấu."

Nói đến dẫn tiết tấu, đương nhiên lại do Thời Niên làm nóng lên. Hai ngày nay hắn vẫn luôn chiếu cố Đại Hàn Yên, Đại Hàn Yên đã tỉnh lại, chẳng qua tạm thời còn không thể xuống giường. Thời Niên sắc thuốc cho Đại Hàn Yên xong thì tới trà lâu hội hợp với hai người Thời Yên, nghe bọn họ nói kế hoạch xong, hắn nhanh chóng đi làm.

Chẳng được bao lâu, có khách nhân đi vào trà lâu, lớn tiếng thảo luận với bằng hữu bên cạnh: "Nghe gì chưa, triều đình muốn bắt Vạn phu nhân."

https://thuviensach.vn

Bằng hữu khinh thường nói: "Trong kinh thành còn có ai không nghe nói chứ."

Người nọ cố ý thấp giọng, nhưng lại có thể bảo đảm người chung quanh dựng lỗ tai đều có thể nghe thấy: "Vậy chuyện này khẳng định ngươi không biết, ta nghe người Bích Vân Phường nói, cái chết của Dung Giảo Giảo cũng là Vạn phu nhân làm!"

Bằng hữu kinh ngạc nói: "Ấy chớ, lời này cũng không thể nói bậy, Dung Giảo Giảo không phải tuyển thủ đứng đầu 108 lần này sao, Vạn phu nhân sao lại muốn giết cô ấy?"

Người nọ ra vẻ thần bí nói: "Đương nhiên là bởi vì cô ấy biết chuyện không nên biết. Vạn phu nhân cấu kết chưởng môn Bích Vân Phường, thu không ít tiền tài bất nghĩa, thậm chí cả quan viên triều đình cũng thông đồng không ít, Tứ hoàng tử chính là nam nhân sau lưng cô ta! Ngươi nói triều đình không bắt cô ta, bắt ai?"

Thời Yên ở bên cạnh nghe được đầy đầu dấu ba chấm, Thời Niên lôi kéo được hai người kể chuyện ở đâu, trình độ này có thể gia nhập đội kịch truyền thanh Đức X.

Khách nhân trong trà lâu lập tức chất vấn bọn họ, hai người lại hoàn toàn không để ý đến bọn họ, đổi chỗ ngồi, lại nói lại những lời này một lần.

Người ở kinh thành khẳng định không phải ai ai cũng thích Vạn phu nhân, những lời này tự nhiên vào trong tai những người không thích Vạn phu nhân, tự nhiên là thuận lòng bọn họ, vì thế một đoạn này bị người ta khuếch đại, lại truyền đến nơi khác. Chờ Tống tướng quân áp giải Vạn phu nhân trở về, toàn bộ kinh thành đều truyền khắp.

Vạn phu nhân bị áp giải về, bá tính trong kinh thành đều đi xem náo nhiệt, Thời Yên cũng đi theo Lục Cảnh Nhiên, đi xem trận rầm rộ này. Bên

https://thuviensach.vn

cạnh Vạn phu nhân không có A Cường, toàn thân trên dưới cũng rất chật vật, tất cả mọi người đều nhìn cô ta, nghị luận sôi nổi.

"Vừa rồi ta từ ngoài thành trở về, thấy Tống tướng quân bắt Vạn phu nhân, cực kỳ thảm thiết! Thị vệ của Vạn phu nhân, một mình đánh nhiều binh lính như vậy, trên người nơi nơi đều bị thương, còn không chịu ngã xuống! Cuối cùng vẫn là Tống tướng quân tự mình ra tay, kết liễu hắn!"

Lục Cảnh Nhiên nghe xong lời này, ngây người một chút, hỏi người kia: "Ngươi nói thật ư?"

"Đương nhiên là thật! Ngoài thành đã có rất nhiều người chết, hiện tại thi thể vẫn còn đó, nếu ngươi không tin, có thể tự mình đi xem!"

Tâm trạng Lục Cảnh Nhiên phức tạp, A Cường làm một thế hệ đao khách, cuối cùng lại rơi vào kết cục như vậy. Hắn còn đang vì A Cường chết mà cảm thấy tiếc hận, thành viên 108 đương nhiệm đột nhiên xông ra, lấy Trương Hân Duyệt cầm đầu, bắt đầu kêu oan cho Vạn phu nhân. Bọn họ không tới đơn độc, còn mang theo rất nhiều người hâm mộ, trong tay giơ biểu ngữ, đội nhân mã của tướng quân đều bị cản lại.

"Triều đình chính là không quen nhìn nhóm nhạc nữ chúng ta phồn vinh phát triển, cố ý sắp xếp tội danh chẳng biết có không đả kích chúng ta, chúng ta không phục!"

Đám người ồn ào quan phủ thịt cá bá tính, ầm ĩ muốn đòi công đạo cho Vạn phu nhân và thần tượng nhà mình.

Nhân mã của Tống tướng quân dừng lại, nhìn đám người mênh mông đối diện nhăn lại mày. Một nhóm nhạc nữ có thể động viên nhiều bá tính, công nhiên chặn lại nhân mã triều đình, về sau, chẳng phải là muốn tạo phản là có thể tạo phản?

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn cũng không thể ra tay với bá tính, nếu không càng cho người mượn cớ. Thời Yên điều tiết "Khí thế co duỗi tự nhiên" thành vòng cổ, sau đó từ trong đám người đi ra, nói với fan kích động: "Mọi người đừng xúc động, nghe ta nói! Triều đình chỉ điều tra Vạn phu nhân phạm tội trái pháp luật, không phải muốn đả kích nhóm nhạc nữ, không chỉ có không đả kích, bọn họ còn sẽ ủng hộ chúng ta tổ chức nhiều nhóm nhạc nữ, còn có nhóm nhạc nam! Áp Lục Giang Sáng Tạo 48 biết không?"

Đám người an tĩnh trong chốc lát, liền có người nhận ra cô: "Đây không phải Thời Lệ Lệ của 'Nhân giận khoong thắng' sao?"

Thời Yên nói: "Là ta là ta, hy vọng mọi người tin tưởng ta, ta nói đều là thật, hơn nữa nhóm nhạc nữ Áp Lục Giang 48 chúng ta, đã có thành viên dự trữ thứ nhất, Âu Dương Tuệ!"

Cái tên Âu Dương Tuệ vừa ra, đám người lại ồn ào một trận, Lục Cảnh Nhiên mang theo Âu Dương Tuệ đi ra khỏi đám người, đứng bên cạnh Thời Yên. Âu Dương Tuệ nhìn trước mặt đám người, mấp máy môi nói: "Chào mọi người, ta là Âu Dương Tuệ của Bích Vân Phường, ở chỗ này ta muốn tố giác với mọi người một chuyện, Dung Giảo Giảo sư tỷ, chính là Vạn phu nhân giết chết."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 116: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (Hết)

Lời nói của Âu Dương Tuệ khiến hiện trường nhốn nháo, Trương Hân Duyệt nghe chung quanh lời gì cũng có, nhất thời có chút sốt ruột: "Âu Dương sư muội, lời này của muội có chứng cứ gì? Ngàn vạn đừng bị kẻ gian mê hoặc!"

Âu Dương Tuệ nói: "Ta nói đều là thật, tất cả đều là ta tận mắt nhìn thấy, Dung sư tỷ bởi vì biết được mật thám của sư phụ và Vạn phu nhân nên bị bọn họ giết hại!"

Tiếng nhốn nháo hiện trường lớn hơn nữa, tuy Âu Dương Tuệ vẫn luôn cùng Dung Giảo Giảo bằng mặt không bằng lòng, nhưng ở bên ngoài, bọn họ vẫn giả vờ như quan hệ rất tốt, hơn nữa bản thân Âu Dương Tuệ cũng có không ít fans, cho nên lời cô ta nói có mức độ đáng tin rất cao trong đám fan. Fan Dung Giảo Giảo càng không cần phải nói, Dung Giảo Giảo đã chết lâu như vậy, quan phủ mãi không bắt được hung thủ, chỉ ném nồi cho Lang Hỏa Cung, vốn đã khiến rất nhiều người bất mãn, lúc này nghe lý do của Âu Dương Tuệ, sôi nổi kêu la bảo quan phủ tra rõ việc này, cần phải cho Dung Giảo Giảo một công đạo.

Tống tướng quân nhìn Âu Dương Tuệ, nói với cô ta: "Triều đình sẽ tra rõ chuyện Vạn phu nhân, vụ án của Dung Giảo Giảo Âu Dương cô nương nói cũng sẽ nghiêm tra, đến lúc đó có thể còn cần lời chứng của cô nương."

"Ừm....." Âu Dương Tuệ gật đầu đồng ý. Trương Hân Duyệt thẹn quá thành giận nói với cô ta: "Âu Dương Tuệ, sư phụ dạy ngươi nhiều năm như

https://thuviensach.vn

vậy, ngươi báo đáp người như thế sao?"

Hốc mắt Âu Dương Tuệ đỏ lên, vừa khóc vừa nói: "Ta biết ta như vậy có lỗi với sư phụ, nhưng từ sau khi Dung sư tỷ chết, ta cả đêm gặp ác mộng, mỗi lần đều mơ thấy tỷ ấy hỏi ta vì sao không bắt hung thủ giúp tỷ ấy, lần nào tỷ ấy cũng nói, tỷ ấy chết rất oan, chết thật là thảm."

Thời Yên: "....."

Âu Dương Tuệ này là hạt giống diễn kịch, về sau đảm đương kỹ thuật diễn của nhóm đi.

Tống tướng quân nói với một đội binh lính thủ hạ: "Đi Bích Vân Phường bắt Lam Thanh Tễ mang về thẩm tra xử lí."

"Vâng, tướng quân."

Một đội người xuất phát đi về phía Bích Vân Phường, đám người tự động tránh đường cho bọn họ, bởi vì chuyện Dung Giảo Giảo, vụ án Phi Hoa Phái diệt môn hiện tại cũng càng ngày càng nhiều người hoài nghi là Vạn phu nhân làm. Trương Hân Duyệt thấy tất cả mọi người đều bắt đầu dao động, cũng học Âu Dương Tuệ, khóc như hoa lê dính mưa, ý đồ kích động fan: "Ngày xưa lúc phu nhân còn vẻ vang, có bao nhiêu người muốn nịnh bợ người, hiện giờ bị oan khuất, lại là tường đổ mọi người đẩy, thói đời nóng lạnh mà."

Tống tướng quân hừ lạnh một tiếng, nói với cô ta: "Cái này không gọi tường đổ mọi người đẩy, gọi là ác giả ác báo. Nếu các ngươi khăng khăng ngăn cản binh mã triều đình thì đừng trách bản tướng quân không khách khí."

Uy danh của Tống tướng quân, bá tính kinh thành đều biết, võ công hắn cao cường, từng đánh đuổi ngoại địch rất nhiều lần, bá tính vẫn kính yêu hắn. Hiện tại chuyện Vạn phu nhân có nhiều điểm đáng ngờ, bọn họ

https://thuviensach.vn

cũng không ngăn cản kiên định nữa. Tống tướng quân cưỡi ngựa tiến lên, dẫn đội ngũ đi về phía trước, fan ngăn cản cũng theo bản năng tránh ra một con đường. Chờ khi bọn họ đi xa, đám người vây xem mới dần dần tản ra.

"Chuyện này vẫn là chờ triều đình xử lý đi."

"Đúng vậy, ta thấy Vạn phu nhân cũng không trong sạch như vậy đâu."

"Mặc kệ như thế nào, chuyện Dung Giảo Giảo cần phải trả chúng ta một công đạo!"

"Mọi người, tìm hiểu một chút Áp Lục Giang 48! Vạn phu nhân sẽ tiêu đời, nhưng nhóm nhạc nữ vĩnh viễn sẽ không biến mất!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cô thật sự liều mạng.

Bởi vì vụ án Vạn phu nhân liên luỵ rất rộng, triều đình cố ý phái tam bộ cùng thẩm tra xử lí. Trong lúc Âu Dương Tuệ và Đại Hàn Yên đều đi làm chứng, chỉ ra và xác nhận hành vi phạm tội của Vạn phu nhân. Trong chốn võ lâm, thế lực của Vạn phu nhân đã thẩm thấu rất rộng, chẳng qua triều đình từ trước đến nay không nhúng tay việc võ lâm, cho nên lần này ngoài hai đại đầu là Bích Vân Phường và Liệt Phong Ổ, triều đình đều mắt nhắm mắt mở, chỉ cần bọn họ không giở trò thì không đối phó bọn họ.

Chưởng môn các môn phái võ lâm cũng đều là người thành tinh, lúc trước tuy rằng dựa vào Vạn phu nhân kiếm lời không ít tiền, nhưng hiện tại Vạn phu nhân gặp nạn, Bích Vân Phường và Liệt Phong Ổ lại bị thanh tra, bọn họ liền an tĩnh như gà, ai cũng không muốn ra tặng đầu người. Đương nhiên cũng có chờ Vạn phu nhân Đông Sơn tái khởi, còn muốn lén liên lạc sức mạnh võ lâm, cứu Vạn phu nhân từ trong nhà lao.

https://thuviensach.vn

Thủ hạ của Lục Cảnh Nhiên nghe được gió thổi cỏ lay liền trở về bẩm báo với hắn. Lục Cảnh Nhiên hơi nhíu mày, như đang ngẫm nghĩ gì đó. Triều đình có Thái Tử tọa trấn, nhưng chuyện võ lâm còn phải dựa chính bọn họ giải quyết. Võ lâm mấy năm này chia năm xẻ bảy, rất nhiều đệ tử võ công cũng hoang phế không ít, là thời điểm nên dốc sức tập hợp lại.

Thời Yên hỏi hắn: "Huynh định làm sao bây giờ?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Lúc này cần có một vị tiền bối có trọng lượng đứng ra, mới có thể phục chúng."

"Ồ..... Là cao tăng Thiếu Lâm, hay là, trang chủ Thần Kiếm Sơn Trang?"

Lục Cảnh Nhiên cười cười, tựa hồ sớm có đối sách.

Mọi người đều biết, Thần Kiếm Sơn Trang là môn phái lớn nhất võ lâm, trang chủ Thần Kiếm Sơn Trang cũng đức cao vọng trọng trong chốn võ lâm, nhưng mấy năm trước thân thể ông bệnh cũ tái phát, sự vụ của Thần Kiếm Sơn Trang liền rơi xuống tay Tư Đồ Quan Ngọc. Lần này triều đình thanh tra Vạn phu nhân, Thần Kiếm Sơn Trang kỳ thật cũng không trốn thoát, dù sao thì Tư Đồ Quan Ngọc cũng là giám khảo của Sáng Tạo 108, chẳng qua Lục Cảnh Nhiên đã sớm nói với Thái Tử, muốn ổn định võ lâm nhân tâm, cuối cùng còn phải nhờ lão trang chủ rời núi.

"Mấy năm nay ta ở bên ngoài vẫn luôn tìm phương pháp trị liệu cho sư phụ, cũng lén phái người tới Thần Kiếm Sơn Trang trị liệu giúp người. Nửa năm trước thân thể sư phụ đã bắt đầu khôi phục, nhưng vì đại cục, chúng ta vẫn luôn bảo người tiếp tục giả bệnh. Hiện tại là lúc sư phụ lên sân khấu."

Thời Yên "Oa" một tiếng: "Các huynh hạ một bàn cờ thật lớn, thiếu hiệp, về sau cùng ta xây dựng nhóm nhạc nữ đi."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Lục Cảnh Nhiên không rảnh xây dựng nhóm nhạc nữ với Thời Yên, sau khi trang chủ Thần Kiếm Sơn Trang ra mặt, quả nhiên ổn định không ít nhân tâm, hơn nữa đối với Vạn phu nhân mà nói cũng là một kích trầm trọng -- năm đó bệnh cũ của ông tái phát không khỏi liên quan đến Vạn phu nhân.

Đám người vốn chờ Vạn phu nhân Đông Sơn tái khởi cũng không còn nhảy nhót, võ lâm minh chủ càng vui đến phát khóc -- Mấy năm nay có Sáng Tạo 108, võ lâm minh chủ hắn có tiếng mà không có miếng.

Nếu muốn trọng chấn võ lâm, đại hội võ lâm tiếp theo tự nhiên cũng được chú ý, đệ tử các môn phái lại bắt đầu luyện võ, chuẩn bị tham gia đại hội võ lâm sắp đến. Lục Cảnh Nhiên cũng là đệ tử Thần Kiếm Sơn Trang được đề cử dự thi.

Hắn bận nghênh đón đại hội võ lâm, Thời Yên bận chuẩn bị nhóm nhạc nữ Áp Lục Giang 48 của mình, bận bận rộn rộn, một tháng đảo mắt đã qua.

Vụ án Vạn phu nhân thẩm tra xử lí lâu như vậy, hôm nay cuối cùng cũng ra kết quả, tội danh giết hại Dung Giảo Giảo, huyết tẩy Phi Hoa Phái tất cả đều chứng thực, hơn nữa cô ta cấu kết mệnh quan triều đình, thông qua thủ đoạn không chính đáng chiếm được một lượng lớn tiền tài, triều đình trực tiếp ban rượu độc và ba thước lụa trắng cho cô ta, để cô ta chọn một cái.

Tất cả tài sản của cô ta ở Lương Sơn cũng toàn bộ vào quốc khố.

Chưởng môn đương nhiệm Bích Vân Phường và Liệt Phong Ổ đều từ nhiệm, về sau chọn ai làm chưởng môn thì giao cho võ lâm quyết định.

https://thuviensach.vn

Một tháng này, dân chúng kinh thành đều bàn luận vụ án động trời này, mà Áp Lục Giang 48 Thời Yên chuẩn bị một tháng cũng chính thức mở màn. Mây mù bao phủ kinh thành hơn một tháng cũng bởi vì tuyển chọn Áp Lục Giang 48 bắt đầu mà trở thành hư không.

"Âu Dương Tuệ Center! Chúng ta vĩnh viễn ủng hộ muội!"

"Xin bỏ một phiếu cho tuyển thủ nhỏ nhất Vu Đồng Đồng của chúng ta!"

"Ngọt ngào nhất thế giới, Ngọc Đỉnh Trình Điềm Điềm!"

Thời Yên nhìn hiện trường biển người tấp nập, rất vui mừng. Chờ thi đấu kết thúc, tiền cô kiếm mua một đảo Phi Phi cũng không thành vấn đề, rốt cuộc không cần ngồi ở trong sân ăn khoai tây nướng!

Áp Lục Giang Sáng Tạo 48 tổ chức rất thành công, Thời Yên còn học Vạn phu nhân đặc biệt lấy một danh hiệu chanh sả cho mình -- Lục phu nhân.

Sau khi thi đấu kết thúc, Âu Dương Tuệ dựa theo ước định giành được Center, vào thời gian này Thời Yên cũng bồi dưỡng mấy sư huynh muội đảo Phi Phi. Người đảo Phi Phi bọn họ tuy rằng có cảm giác tồn tại yếu không thể xuất đạo, nhưng làm người quản lý hoàn toàn không thành vấn đề.

Có sư huynh muội hỗ trợ quản lý chuyện hàng ngày của Áp Lục Giang 48, cô cũng rốt cuộc bắt tay chuẩn bị nhóm nhạc nam cô mong đợi đã lâu -- Trường Bạch Sơn thực tập sinh trăm phần trăm! (bóng dáng Nine Percent đâu đây)

Bởi vì được Thái Tử ủng hộ, mỗi tháng cũng nộp thuế cho triều đình đúng hạn, nhóm nhạc nam và nữ của Thời Yên phát triển rất khá, Lục Cảnh

https://thuviensach.vn

Nhiên cũng thuận lợi lấy được vị trí võ lâm minh chủ lần này. Cùng ngày, Lục Cảnh Nhiên mang theo thật nhiều vịt quay tới cầu hôn Thời Yên.

Thời Yên: "....."

"Huynh tới cầu hôn mà mang mấy con vịt quay?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đây là vịt đính ước của chúng ta."

Thời Yên: "....."

Lúc ấy cô xác thật bởi vì ăn một con vịt quay mà cảm động lệ rơi đầy mặt, nhưng hiện tại, cô đã là phú bà đằng sau nhóm nhạc nam và nữ, thế mà còn định dùng vịt quay theo đuổi cô! Chính cô cũng mua được!

"Vịt quay để lại, huynh có thể đi rồi."

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc, nói, "Vịt quay chỉ là chút tình cảm của ta, sính lễ đương nhiên không chỉ thế, về sau tiền của ta đều do nàng quản, một chút sính lễ tính là gì."

Lục Cảnh Nhiên cụ thể có bao nhiêu tiền Thời Yên chưa từng hỏi, nhưng tài chính lúc cô mới tổ chức nhóm nhạc nữ chính là Lục Cảnh Nhiên giúp đỡ, cho nên hắn cũng là đại cổ đông của bọn họ. "Được thôi, một khi đã như vậy, việc này coi như thành."

"Ai nói thành? Hỏi qua ta chưa? Mấy con vịt quay thối mà đòi cưới muội muội ta rồi?" Thời Niên từ trong phòng chạy ra, căm giận nhìn Lục Cảnh Nhiên.

Thời Yên nói: "Sao huynh lại khinh thường vịt quay, lúc trước ở đảo Phi Phi, vì bắt một con gà rừng mà cách gì huynh cũng dùng."

"..... Đó không giống!"

https://thuviensach.vn

"Không giống cũng không có cách, hiện tại người bên ngoài đều gọi muội là Lục phu nhân, muội chỉ có thể gả cho họ Lục."

Thời Niên: "....."

Câu con gái hướng ngoại một chút cũng không giả. Trời mưa muội muội phải gả cho người ta, hắn không ngăn được.

Đại hôn của Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên, toàn bộ võ lâm đều tới chúc mừng, Thái Tử trong cung cũng phái đại biểu đến đưa quà mừng. Sau khi kết hôn, Thời Yên cũng không ở nhà giúp chồng dạy con mà tiếp tục kinh doanh nhóm nhạc nam nữ của cô, thậm chí còn bắt đầu tổ chức chương trình truyền hình thực tế《 Chạy đi, Thiếu Lâm Võ Đang 》, 《 Hướng về cuộc sống đảo Phi Phi 》, 《 Sư huynh mình đi đâu thế》 vân vân danh tiếng đại bạo võ lâm.

Chờ lúc cô qua đời, nghiễm nhiên trở thành một nhân vật truyền kỳ của giới giải trí võ lâm, trên đại hội võ lâm, tân võ lâm minh chủ còn ban thưởng cho thành tựu cả đời của cô, là Lục Cảnh Nhiên lên đài lĩnh thưởng thay cô.

Sau hôm lĩnh thưởng, Lục Cảnh Nhiên cũng vĩnh biệt cõi đời, con trai con gái bọn họ chôn họ cùng một chỗ, dựa theo di nguyện của Lục Cảnh Nhiên, ở trước mộ đặt một con vịt quay.

【 Đinh! Phó bản 《 Nữ idol đệ nhất giang hồ 》 thông qua, nhận được 40 tích phân hệ thống, nam chính tặng 100 tích phân】

【 Giải khóa ảnh CG《 Nữ idol đệ nhất giang hồ 》, xin lựa chọn một tấm lưu trữ 】

Hình ảnh lướt qua từng cái một, Thời Yên bỗng nhiên nhìn chằm chằm một tấm trong đó cười phá lên: "Ha ha ha ha ha ha ha, cái này đi!"

https://thuviensach.vn

【.....】

Cái cô chọn chính là ảnh "Nhân gian không thắng" biểu diễn, trên ảnh Lục Cảnh Nhiên còn ăn mặc quần áo Abracadabra, trên ngực còn có hai quả đồi đáng kiêu ngạo.

Thời Yên lưu trữ ảnh, lại cười rất lâu mới ngừng lại được.

【 Xin hỏi người khiêu chiến cười xong chưa? Cười xong thì chúng ta có thể tới thế giới tiếp theo. 】

"Cười xong rồi." Thời Yên lau nước mắt cười nhiều quá mà ra, "Lúc trước mi nói, sau khi trở lại thế giới hiện thực có thể in ra dán trên tường đúng không?"

【 Đúng vậy. 】

"Ha ha ha ha được, ta sẽ nhớ in ra, đi tìm Lục Cảnh Nhiên trong hiện thực."

【.....】

Đây là thù lớn thế nào chứ.

【 Sắp bắt đầu thành lập thế giới sau, xin chuẩn bị sẵn sàng 】

Thời Yên bị hệ thống ném đi ném lại nhiều lần như vậy, sớm đã quen cảm giác chấn động nhỏ này, lúc mới đầu cảm thấy có chút không khoẻ, hiện tại cảm thấy chấn động như vậy còn rất thoải mái.

Cảm giác chấn động khiến người ta nghiện dừng lại, Thời Yên mở mắt nhìn xem. Trước mặt là một cái hộp lớn vừa bị mở ra, mà trong tay mình cầm một quyển hướng dẫn sử dụng.

【 Phó bản 《 Bạn trai người máy của tôi 》 kích hoạt 】

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Thật là càng ngày càng kích thích.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 117: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (1)

Thời Yên chờ hệ thống truyền ký ức cho mình, hệ thống "đinh" một tiếng, lại cho cô nhắc nhở khác.

【 Chúc mừng người khiêu chiến tổng tích phân đạt tới 250, kích hoạt thành tựu nhân đôi tích phân, hiện tại cô được 250 nhân đôi, tổng cộng 500! 】

Thời Yên: "....."

Tuy rằng tích phân đột nhiên nhân đôi rất đáng mừng, nhưng vì sao lại cảm thấy hệ thống đang mắng cô nhỉ?

【 Bởi vì kích hoạt khen thưởng đặc biệt, lần này không còn đổi mới đạo cụ khuyến mãi ở Thương thành, người khiêu chiến phải tích góp tích phân, sau đó mua sắm đạo cụ thường trú 】

Lúc trước Thời Yên xem qua đạo cụ thường trú, tương đối hấp dẫn người ta chính là xem nội dung mười chương sau của tiểu thuyết, tổng cộng cần 500 tích phân. Lúc ấy cảm thấy quá đắt, hiện tại..... Vậy mà mình cũng là phú bà có 500 tích phân!

"Vậy trước tích cóp, lỡ may ngày nào đó cần dùng thì sao."

【 Đinh! Nhắc nhở hữu nghị, tích phân không dùng đến sau khi thông qua khiêu chiến trở về hiện thực sẽ căn cứ theo tỉ lệ nhất định đổi thành

https://thuviensach.vn

nhân dân tệ 】

"..... Tốt vậy ư? Sao mi không nói sớm chứ hả?" Nói sớm một chút thì mấy thế giới trước cô không tiêu hoang như vậy!

【 Đây là văn kiện công ty mới thông báo gần đây, có phải công ty tôi rất có tính người không? 】

Thời Yên nói: "Cái này phải xem tỷ lệ nhất định bao nhiêu đã."

【1 tích phân đổi 100 nhân dân tệ 】

"!!!"Vậy 500 tích phân chẳng phải là năm mươi nghìn tệ!! Phát tài rồi! "Quý công ty quả nhiên rất có tính người, mấy người còn tuyển nhân viên không?"

【 Tổng giám đốc chúng tôi tuyển phu nhân tổng giám đốc 】

"..... Ồ, vậy chờ sau khi ta rời khỏi đây đi thử một chút."

【 Sắp bắt đầu truyền ký ức, xin làm tốt công tác chuẩn bị 】

Sau khi điện âm độc đáo của hệ thống vừa dứt, ký ức thế giới này liền truyền vào trong đầu Thời Yên. Tháng trước, cô đột nhiên nhận được một phiếu khảo sát trắc nghiệm của viện nghiên cứu nào đó, nói là để chiêu mộ người muốn làm chủ nhân của người máy trí tuệ nhân tạo bọn họ mới nghiên cứu phát minh. Chủ nhân được tặng miễn phí một người máy trí tuệ nhân tạo, nhưng cũng cần phản hồi định kỳ vấn đề gặp phải trong quá trình sử dụng người máy với viện nghiên cứu, để bọn họ tiến hành cải tiến nâng cấp người máy.

Thời Yên cảm thấy đây rất có thể là lừa đảo thông tin cá nhân, nhưng lúc ấy cô đang bị deadline bản thảo ngược đến rụng tóc, cho nên rất cam

https://thuviensach.vn

chịu điền vào phiếu khảo sát, gửi tới hòm thư chỉ định, không nghĩ tới..... Thế mà thật sự nhận được chuyển phát nhanh??

Cô nhớ rõ hỏi trên phiếu khảo sát nói là phải sàng chọn, cô quả nhiên, là người được trời chọn.

Nhưng..... cô tìm khắp nhà cũng không thấy người máy trí tuệ nhân tạo này ở đâu, trong thùng cũng trống không! Cô bình tĩnh lại suy nghĩ ba giây, cảm thấy, đây là bị mất hàng hoá trong quá trình vận chuyển!

Thời Yên: "....."

Cô muốn khiếu nại công ty chuyển phát nhanh.

Đang tìm số điện thoại ở trên mạng để khiếu nại công ty chuyển phát nhanh, điện thoại cô đặt trên bàn liền vang lên, là số lạ. Nghĩ có lẽ chuyển phát nhanh gọi tới, cô thuận tay bắt máy: "Alo."

"Xin chào, cô Thời, tôi là nhân viên công tác của viện nghiên cứu, vừa rồi chúng tôi thấy cô đã ký nhận chuyển phá nhanh, đúng không ạ?" Một giọng nữ công thức hoá lại không mất vẻ ngọt ngào từ ống nghe truyền tới.

Thời Yên nhìn thoáng qua thùng chuyển phá nhanh rỗng tuếch, cười hờ hờ nói: "Ký nhận, nhưng bị mất trong quá trình vận chuyển, bên trong trống không."

Người đầu kia điện thoại sửng sốt một chút, xác nhận với cô: "Cô nói, cô không nhận được người máy trí tuệ nhân tạo chúng tôi gửi tới sao?"

"Đúng vậy, bên trong chỉ có một quyển sách hướng dẫn, người máy này của các cô có thể tự đi được không?"

"..... Không đâu, chúng tôi gửi đi đều là người máy chưa kích hoạt, không có khả năng tự đi."

https://thuviensach.vn

"Vậy..... Làm sao bây giờ, các cô sẽ không bắt tôi bồi thường đấy chứ." Đồ vật cao cấp như vậy, rất có thể cô không đền nổi.

Người phụ nữ nói: "Trước cô đừng có gấp, nếu tiện phiền cô gửi ảnh đến hòm thư của chúng tôi, sau khi chúng tôi xác nhận với công ty chuyển phát nhanh sẽ liên lạc với cô."

"Được." Sau khi Thời Yên cúp điện thoại thì thay đổi nhiều góc chụp cái thùng trống trơn, sau đó gửi tới hòm thư của viện nghiên cứu. Bên kia rất nhanh gửi câu trả lời cho cô, nói sẽ liên lạc với cô sau.

Thời Yên tắt hòm thư, cảm thấy lòng rất mệt. Thấy sau khi giao diện hòm thư biến mất, xuất hiện trang Word trống không, cô cảm thấy lòng càng mệt mỏi.

Cô là biên kịch vô danh, tuy rằng vô danh, nhưng dựa vào viết kịch bản, vẫn có thể sống ổn. Hiện tại tiếp tục cuộc sống, thứ hai phải nộp kịch bản mười tập cuối, nhưng cô còn kịch bản ba tập nữa chưa viết ra.

Buồn.

Người viết bản thảo kiếp trước đều là thiên sứ trụi lông, kiếp này không có cánh nên trọc đầu.

Thời gian trở lại một giờ trước. Bầu trời thành phố A bỗng nhiên xuất hiện một tia chớp.

Người qua đường kinh ngạc nhìn lên bầu trời, rất nhanh quên mất tia chớp khó hiểu này, không ai chú ý, trong một góc hẻm nhỏ bỗng lòi ra một người đàn ông.

Người đàn ông có mái tóc đen gọn gàng, trên người khoác một cái áo blouse trắng, nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện anh không mặc gì ngoài áo blouse trắng.

https://thuviensach.vn

Anh xuyên về từ năm mươi năm sau, anh ngủ đông năm mươi năm chính là vì chờ đến ngày này.

Cuối cùng cũng nghiên cứu ra được kháng thể vi-rút Pandora.

Năm mươi năm trước, tổ chức khủng bố quốc tế nào đó nghiên cứu chế tạo một loại vi-rút chưa biết, mang theo người tiến vào thành phố A, còn tự nổ tung ở khu náo nhiệt, khuếch tán vi-rút ra ngoài. Vi-rút lây nhiễm rất nhanh, hoàn toàn không thể khống chế, tất cả người bị lây nhiễm trong ba giờ sẽ phát bệnh rồi chết. Quốc gia trước tiên phong tỏa thành phố A, cấm không cho ai ra vào, bởi vì vi-rút lây bệnh rất nhanh, lại không cách chữa trị có tác dụng, một tuần, thành phố A từ một thành phố lớn phồn hoa biến thành một thành phố chết.

Chỉ có anh và một ít đồng loại còn sống -- nhưng cũng không tính còn sống, bởi vì bọn họ là người máy.

Anh chính mắt chứng kiến địa ngục bị con người gọi là "thứ sáu đẫm máu", một con người mà anh yêu sâu đậm, cũng chết vì lây nhiễm vi-rút Pandora. Một tháng sau, chính phủ loài người phái tiểu đội đặc nhiệm tiến vào lục soát thành phố A, phát hiện bọn họ, tiêu độc bọn họ hoàn toàn rồi đưa bọn họ ra khỏi thành phố A.

Anh được viện nghiên cứu thu về, sau đó tiến vào ngủ đông, nhưng anh vẫn luôn còn ý thức. Hôm nay, anh thấy nhân viên nghiên cứu bên ngoài nói đã nghiên cứu chế tạo ra kháng thể vi-rút Pandora.

Anh trộm đi một kháng thể, sau đó lợi dụng máy du lịch thời không của viện nghiên cứu, quay về thành phố A năm mười năm trước.

Anh muốn cứu cô ấy.

Lúc này thành phố A vẫn phồn hoa mỹ lệ, trên đường cái xe cộ tấp nập, người đến người đi, ai sẽ nghĩ đến, gần ba tháng, nơi này sẽ biến thành

https://thuviensach.vn

một thành phố chết? Xác nhận thời gian hiện tại là ngày đầu tiên anh gặp được cô, anh phải nghĩ cách đổi người máy vốn được đưa tới nhà cô, sau đó thay thế bằng mình.

Nhưng trước đó anh cần tìm một bộ quần áo cho mình cái đã.

Vừa lúc đối diện có một người đàn ông đi tới, còn quái dị mà đánh giá anh. Anh bước nhanh tiến lên, khẽ đánh một cái sau cổ anh ta, đánh anh ta hôn mê bất tỉnh. Sau khi người đàn ông hôn mê, anh cởi quần áo trên người anh ta mặc vào người mình, sau đó cởi áo blouse trắng lấy từ viện nghiên cứu mặc vào người anh ta.

Quần áo hơi nhỏ, không vừa người lắm, nhưng hiện tại cũng không quan tâm được chuyện này. Anh đứng ở bên đường nhìn một hồi, sau đó đi về hướng trong trí nhớ.

Tuy rằng qua năm mươi năm, nhưng anh vẫn nhớ rõ vị trí nhà cô, không giống con người, trí nhớ của con người sẽ suy giảm, nhưng bọn anh chỉ cần còn số liệu sẽ vĩnh viễn không quên.

Đi đến gần tiểu khu trong ấn tượng, vừa lúc thấy có nhân viên chuyển phát nhanh đang giao hàng. Nhân viên chuyển phát nhanh dừng xe ở ngoài tiểu khu, anh đi lên, nhìn quét bên trong một đống hàng hóa, nhanh chóng xác định hàng hóa gửi qua bưu điện cho cô. Anh muốn lấy người máy nguyên bản ra, giấu vào một bên, sau đó tự mình nằm vào, nhưng nhân viên chuyển phát nhanh trở về nhanh hơn tưởng tượng của anh, anh chỉ có thể đóng lại thùng hàng, ôm người máy nhảy tới bên trên một cây đại thụ.

Nhìn nhân viên chuyển phát nhanh lái xe đi, đôi mắt màu đen của anh hơi hiện lên ánh sáng. Anh nhìn người máy trong lòng, đây là bản thân năm mươi trước, anh nghĩ, trước đồng bộ số liệu ký ức của mình và 'anh ta', sau đó giấu bản thân năm mươi năm trước ở một điểm tị nạn mà bọn họ phát hiện sau khi vi-rút bùng nổ.

https://thuviensach.vn

Lại lần nữa trở lại tiểu khu, vừa lúc thấy cô ra cửa.

Thời Yên cảm thấy hình như có người theo dõi mình. Cô chỉ ra ngoài mua giấy vệ sinh, thuận tiện dự trữ chút đồ ăn ở nhà, kế tiếp cô sẽ đi vào hình thức đuổi bản thảo địa ngục, khẳng định sẽ không ra ngoài nữa.

Nhưng không nghĩ tới, cái người một tháng không ra khỏi cửa như cô, vừa ra khỏi cửa liền gặp biến thái!

Cô không dám quay đầu lại nhìn, chỉ cất bước nhanh hơn, tiếng bước chân phía sau cũng trở nên nhanh hơn, đến cuối cùng, Thời Yên trực tiếp chạy đi. Một hơi chạy vào tiểu khu, Thời Yên nhanh chóng mở cửa toà nhà, vào thang máy mới thoáng thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Người nọ hẳn là không đi tới đây, chỉ là cô không rõ, hôm nay cô ra cửa chẳng thèm rửa mặt, tóc cũng bết, thế mà cũng có người theo dõi cô? Định làm cái gì hả.

Lòng còn sợ hãi vỗ vỗ ngực, sau khi thang máy dừng lại, Thời Yên đi ra ngoài. Về đến nhà, cô buông đồ rồi đi đến cửa sổ nhìn thoáng qua, phía dưới không có người.

"Hô, xem ra cắt đuôi rồi." Mới vừa thở phào nhẹ nhõm một hơi, nước cũng chưa tới kịp uống, chuông cửa đã bị người ta ấn vang.

Thời Yên giật mình, mẹ kiếp, không nên trách cô làm biên kịch sức tưởng tượng quá phong phú, nhưng cái tiết tấu này rất giống phim kinh dị!

Mỗi một căn hộ trong tiểu khu đều trang bị máy videocall, cho nên sau vài tiếng chuông cửa vang lên, Thời Yên đi qua nhìn video trước: "Ai đó."

Bên ngoài không có ai lên tiếng, nhưng thông qua video, Thời Yên thấy rõ mặt anh ta.

https://thuviensach.vn

Lục, Lục Cảnh Nhiên??

Không đợi chờ, hiện tại là tiết tấu gì? Vì sao Lục Cảnh Nhiên đột nhiên tới tìm cô? Ở trong trí nhớ của cô, cô không quen biết Lục Cảnh Nhiên mà!

Nhưng biết là Lục Cảnh Nhiên thì cô an tâm, trước tiên cô dùng phấn rôm sửa soạn mái tóc bết của mình, sau đó lại tới WC rửa mặt, sau đó mới mở cửa phòng, mỉm cười với Lục Cảnh Nhiên bên ngoài: "Chào anh, xin hỏi anh tìm ai?"

Lục Cảnh Nhiên thấy cô, cảm xúc xuất hiện dao động, tuy rằng anh cũng không biết vì sao một người máy sẽ có thứ cảm xúc này.

Anh nói: "Chào cô, tôi là người máy trí tuệ nhân tạo lạc đường của cô."

Thời Yên: "....."

Nam chính là người máy gì đó cô tạm thời không bình phẩm nhưng lạc đường còn biết tự trở về thật là đủ trí tuệ!

Trong đầu Thời Yên điên cuồng bình luận, trên mặt lại một mảnh ôn hòa: "Anh đang nói gì vậy? Anh là người máy?"

"Ừm." Lục Cảnh Nhiên nói xong, vén ra hình xăm trên xương quai xanh của mình cho cô xem, "Số hiệu 8869."

Thời Yên trầm mặc một lúc, vội chạy vào trong phòng, lấy sách hướng dẫn lật xem, bên trên thình lình viết "Hướng dẫn sử dụng người máy trí tuệ nhân tạo số hiệu 8869".

"....." Nam chính đúng là người máy sao!

https://thuviensach.vn

Thời Yên còn đang khiếp sợ, Lục Cảnh Nhiên đã tự đi đến, sau đó lấy ra kháng thể mình trộm về, "phập" một cái, tiêm vào mạch máu trên cánh tay Thời Yên, đâm rất chuẩn.

Thời Yên nhìn cái kim tiêm trên tay mình, an tĩnh trong chớp mắt, cuối cùng tê tâm liệt phế thét lên: "..... Anh tiêm cái gì cho tôi đó!! Cứu mạng, giết người!!!"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 118: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (2)

Ba phút sau.

Lục Cảnh Nhiên đoan đoan chính chính quỳ gối trên sàn gỗ nhà Thời Yên, Thời Yên khoanh tay trước ngực, trên cao nhìn xuống nhưng anh: "Thành thật giải thích, anh tiêm cho tôi cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Kháng thể."

"Kháng thể?" Thời Yên nhướng mày, "Kháng thể gì?"

"Kháng thể vi-rút."

"..... Bệnh gì?"

Anh nói chuyện nhất định phải như nặn kem đánh răng vậy sao?

Lục Cảnh Nhiên nói: "Pandora."

"....." Thời Yên trầm mặc một hồi, chạy đến máy tính tìm kiếm Pandora, tìm ra được đủ loại thứ, duy chỉ không có virus. "Anh không con lừa tôi đấy chứ?"

"Con lừa là có ý gì?"

"Chính là lừa gạt ấy."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên an tĩnh một giây, sau đó nói: "Kho từ đã đổi mới. Tôi không có con lừa em."

Thời Yên: "....."

Bình tĩnh.

"Vậy anh nói, Pandora là vi-rút gì?"

Lục Cảnh Nhiên giữ im lặng. Người máy có quy tắc, bọn họ không thể nói dối con người, nhưng anh không phải người máy bình thường, cho nên anh lựa chọn không trả lời.

Thời Yên thấy anh không trả lời, càng cảm thấy anh đang con lừa mình: "Sao lại không nói?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tài liệu bí mật, không thể trả lời. Nhưng kháng thể này không có hại gì đến con người, xin yên tâm."

Nếu đổi lại là người khác tiêm cho cô, hiện giờ cô khẳng định đã chạy đến bệnh viện làm kiểm tra toàn thân rồi. Nhưng Lục Cảnh Nhiên là nam chính, anh nói không có hại, vậy là thật rồi.

Cô đánh giá Lục Cảnh Nhiên quỳ trên mặt đất, tóc đen bóng mềm mại, làn da trơn bóng trắng nõn, nói chuyện cũng không có điện âm như hệ thống, quả thực không hề khác con người.

"Anh thật sự là người máy?"

"Đúng vậy."

"Tôi có thể sờ anh không?"

"Cứ tùy ý."

https://thuviensach.vn

"..... Khụ khụ." Bộ dáng mặc người ngắt của anh làm Thời Yên bỗng nhiên có chút ngượng ngùng. Này này này, hơi kích thích nha. Cô vươn tay phải, nghĩ muốn xuống tay ở đâu, cuối cùng, vẫn rất bảo thử chọc mặt anh một chút.

"Da anh thật co dãn."

"Tôi áp dụng kỹ thuật mô phỏng da tân tiến nhất, không chỉ co dãn, còn có thể mô phỏng độ ấm của con người." Tuy năm mươi năm nay anh vẫn luôn ngủ đông, nhưng theo tiến bộ khoa học kỹ thuật, viện nghiên cứu cũng sẽ thăng cấp chip và phần cứng cho anh, cho nên anh là một người máy mang theo khoa học kỹ thuật năm mươi năm sau trở về.

"À, vậy....." Ánh mắt Thời Yên không tự giác chuyển qua nửa người dưới của anh. Như thể biết cô muốn hỏi gì. Lục Cảnh Nhiên chủ động mở miệng nói: "Tôi cũng trang bị mô phỏng sinh lý của nam giới. Bộ máy sinh dục là sản phẩm công nghệ cao, có thể căn cứ nhu cầu của chủ nhân để điều tiết kích thước, hơn nữa có thể thời gian dài không....."

"Đủ rồi, cảm ơn!" Thời Yên bị lời anh nói làm đỏ mặt, "Tôi cũng không muốn biết cái này!"

Trong chip của Lục Cảnh Nhiên có chương trình phân biệt cảm xúc của nhân loại, có thể căn cứ vào phản ứng khác biệt rất nhỏ của nhân loại phán đoán cảm xúc của bọn họ, từ đó đưa ra đáp án khiến bọn họ vừa lòng. Căn cứ phán đoán của anh vừa rồi, cô rõ ràng muốn hỏi cái này, nhưng giờ cô lại nói mình không muốn biết.

Con người không giống người máy, con người biết nói dối.

Lục Cảnh Nhiên không chọc thủng cô, nhưng vẫn bổ sung tin tức trọng điểm hoàn chỉnh: "Tinh trùng của người máy là sản phẩm mô phỏng, mặc dù có thể làm tình nhưng không thể khiến nữ nhân loại mang thai thật sự, nên không thể sinh ra đời sau."

https://thuviensach.vn

"..... Ai muốn làm tình với anh!" Mặt Thời Yên càng đỏ hơn vừa rồi.

Lục Cảnh Nhiên không nói gì, năm mươi năm trước, bọn họ xác thật là đã làm, hơn nữa cô còn rất thích. Làm một người máy rất am hiểu đọc cảm xúc của con người, anh đúng lúc đó chuyển đề tài, tránh cho chủ nhân xấu hổ: "Em muốn sờ nơi khác không?"

"..... Tạm thời không cần cảm ơn."

Thời Yên nói xong, lại tiếp tục đánh giá anh, vừa rồi chủ yếu là xem mặt cùng dáng người, lúc này dời trọng điểm khỏi gương mặt, cô mới phát hiện quần áo anh mặc không vừa người lắm. Tay áo và ống quấn ngắn cũn cỡn, quần áo cũng có vẻ rất nhỏ, dán chặt cơ bặp rắn chắc của anh. "Quần áo của anh lấy ở đâu?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Cướp từ một người qua đường, nhưng tôi có để lại áo blouse của mình cho anh ta."

Thời Yên: "....."

"Đợi chút tôi dẫn anh đi mua quần áo." Cô sống một mình, trong nhà khẳng định không có quần áo nam, đồ rộng nhất anh mặc cũng chật.

"Được, cảm ơn chủ nhân."

"..... Anh đừng gọi tôi là chủ nhân, nghe không thuần thiết sao sao ấy." Cô nghĩ ngợi, hỏi anh, "Anh có tên không?"

"Số hiệu 8869."

"..... Đây đâu phải tên, vậy về sau tên anh là Lục Cảnh Nhiên đi."

Cảm xúc của Lục Cảnh Nhiên lại lần nữa nổi lên dao động, giống năm mươi năm trước, cô vẫn lấy cho anh cái tên Lục Cảnh Nhiên này. "Được."

https://thuviensach.vn

Thời Yên cười cười, trong lòng đắc ý: "Tôi tên Thời Yên, về sau anh trực tiếp gọi tên tôi là được rồi."

Lục Cảnh Nhiên ngửa đầu nhìn cô, gọi cô một tiếng: "Thời Yên."

Người máy không có cơ quan trái tim, nhưng mỗi lần gọi cái tên này, anh đều có ảo giác trái tim đập loạn.

"Được rồi, đứng lên đi, chúng ta đi mua quần áo." Thời Yên mới vừa kéo anh lên, điện thoại lại vang lên. Cô đi qua nhìn thoáng qua, là viện nghiên cứu gọi tới: "Xin chào."

"Chào cô Thời, rất xin lỗi, người máy của cô có thể đúng là bị mất trong quá trình vận chuyển."

"A, lúc nãy anh ấy tự trở lại rồi." Thời Yên nói, nhìn thoáng qua Lục Cảnh Nhiên đứng bên cạnh. Đầu bên kia điện thoại sửng sốt một chút, nói với Thời Yên: "Chuyện này không thể nào, người máy chưa kích hoạt không thể đi lại trong nhà cô."

Thời Yên nghĩ ngợi nói: "Có thể là người qua đường không cẩn thận kích hoạt anh ấy không?"

"..... Có khả năng này, chúng tôi cấy thông tin cá nhân của cô vào chip của anh ta, nếu anh ta thật sự bị người qua đường kích hoạt, hẳn là sẽ tự đi tìm cô."

"Ừm ừm, tóm lại anh ấy trở về là tôi yên tâm rồi, các cô cũng không cần lo lắng."

"Được rồi, vậy phiền cô Thời đúng hạn gửi phàn hồi sử dụng về cho chúng tôi."

"Tôi biết rồi."

https://thuviensach.vn

"Vậy tôi không quấy rầy cô nữa, chúc cô sinh hoạt vui vẻ."

Cắt đứt điện thoại, Thời Yên một lần nữa đeo túi, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Đi thôi, tôi dẫn anh đến trung tâm thương mại lớn nhất thành phố A!"

Ở gần tiểu khu của Thời Yên cũng có một trung tâm thương mại, nhưng quy mô không lớn, rất nhiều đồ vật đều không có. Nghĩ đến người máy mới đến, lại đẹp trai như vậy, sao cũng phải cho anh ăn mặc đẹp một chút, cho nên Thời Yên vẫn dẫn anh tới trung tâm thương mại Tinh Quang.

Trước khi tới cửa tàu điện ngầm, Thời Yên bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề: "Anh có thể qua kiểm an không?" Người máy, trên người khẳng định có rất nhiều linh kiện là kim loại, đến lúc đó kiểm an có thể vang lên "tích tích tích" không ngừng không?

Lục Cảnh Nhiên nói: "Lúc qua kiểm an sân bay sẽ vang, cần phải giải thích tình huống với nhân viên kiểm an. Nhưng tôi kiến nghị sử dụng phương thức gửi đồ, rẻ hơn mua vé."

Thời Yên: "....."

Được.

Tàu điện ngầm tới trung tâm thương mại luôn có nhiều người, Thời Yên mang theo Lục Cảnh Nhiên chen chúc, bắt đầu đau lòng người máy của mình có thể bị chen hỏng không: "Lần sau ngồi xe taxi đi."

Đang nói, người phía trước lại xô tới, Lục Cảnh Nhiên vội nghiêng người bảo vệ Thời Yên trong lòng mình, đám người chen chúc va vào lưng anh. Thời Yên nhìn Lục Cảnh Nhiên gần trong gang tấc, tim đập loạn, cảm giác được người khác che chở quả nhiên là sướng. Nhưng cô vẫn lo lắng: "Anh sẽ không bị chen hỏng chứ?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt một chút, nói với cô: "Linh kiện trên người tôi đều được chế tạo từ kim loại có cường đọ cao nhất, có thể tiếp nhận áp lục hơn con người rất nhiều, bị chen hỏng chỉ có em."

Thời Yên: "....."

À.

Nếu anh đã nói như vậy, Thời Yên liền yên tâm thoải mái ở trong khoảng trời đất giữa hai vòng tay của anh. Lúc lướt Weibo, cô cảm giác được ánh mắt ghen ghét của một em gái ném tới.

Ngồi tám trạm, rốt cuộc tới trạm đứng trung tâm thương mại. Thời Yên kéo Lục Cảnh Nhiên xuống, như sợ anh đi lạc. Lục Cảnh Nhiên nói: "Trong chip của tôi cấy hệ thống GPS tin tức kỹ càng tỉ mỉ tới đường đi số nhà, hơn nữa còn có thể đổi mới theo thời gian."

"....." Đã biết anh rất lợi hại!

Cô dẫn Lục Cảnh Nhiên tới TTTM Tinh Quang, dẫn tới thẳng tầng bán quần áo cho nam giới. Hiện tại là đầu thu, rất nhiều nhãn hiệu đã trưng bày quần áo mùa thu, Thời Yên vốn chỉ muốn mua quần áo cho Lục Cảnh Nhiên, nhưng quần áo nam trong TTTM thật sự ít hơn quần áo nữ, cô bị dụ hoặc suốt đường đi, cuối cùng không nhịn được đi dạo mua quần áo nữ.

"Cái áo khoác này được không? Mấy ngày nay vừa vặn có thể mặc!" Tuy rằng kế tiếp cô phải chạy deadline, căn bản sẽ không ra ngoài. Nhưng không sao, mua mặc dịp khác!

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đẹp."

Thời Yên cảm thấy anh có chút có lệ: "Thật không?"

"Người máy không biết nói dối."

https://thuviensach.vn

Nhân viên tư vấn bên cạnh: "....."

Hiện tại các đôi tình nhân đều thích chơi như vậy sao? Có vẻ rất kích thích.

"Cái áo khoác này còn có mẫu cho nam, vừa vặn thành đồ đôi." Nhân viên tư vấn mắng thầm trong lòng, nhưng vẫn không quên chức trách của mình, cố gắng tăng thêm lợi nhuận.

"Thế á, còn có đồ đôi." Vậy mà cô cũng có một ngày mặc đồ đôi! "Vậy phiền cô lấy mẫu cho nam đó lại đây để tôi xem xem, số đo của anh ấy."

Cô chỉ Lục Cảnh Nhiên đứng bên cạnh.

Nhân viên tư vấn cười nói: "Được ạ, xin chờ một lát."

Bởi vì người Lục Cảnh Nhiên quá cao, nhan viên tư vấn cầm số đo lớn nhất lại đây: "Dáng người quý ông này rất cao, mặc vào nhất định sẽ rất đẹp. Đây là một cái áo trong tôi chọn cho anh để phối hợp, anh mặc cùng nhau sẽ càng đẹp hơn."

Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía Thời Yên, Thời Yên nói: "Thử xem đi, khá đẹp."

Lục Cảnh Nhiên đứng tại chỗ cởi áo ra, lộ ra thân thể xinh đẹp.

Thời Yên: "!!!" Giờ cô xông lên bảo nhân viên tư vấn không được nhìn có vẻ quá làm màu hay không?!

Tầm mắt chị gái tư vấn trong cửa hàng không hẹn mà dừng trên người Lục Cảnh Nhiên, dáng người thật sự rất đẹp, như người mẫu, cơ bụng kia trông rất có cảm xúc rất tốt, cơ ngực kia, rất muốn sờ một chút..... Nếu anh ấy thay quần áo không nhanh thì thật tốt.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên cởi áo trên, lấy áo trong từ nhân viên tư vấn mặc lên người, trước sau không vượt qua ba giây đồng hồ.

Nhưng kích thích thân thể đẹp đẽ kia mang lại vĩnh cửu!

"Quý ông này, rất vừa người, anh mặc vào rất đẹp!" Nhân viên tư vấn chân thành khen ngợi, "Mặc thêm áo khoác đi ạ."

Lục Cảnh Nhiên nhận áo khoác, mặc vào, lại nhìn Thời Yên. Thời Yên cũng vừa hồi phục tinh thần sau kích thích đen lại từ cơ thể, ho khan một tiếng nói: "Đẹp."

Nhân viên tư vấn lại chọn thêm một chiếc quần jean, đưa cho Lục Cảnh Nhiên: "Quần anh đang mặc cũng không vừa lắm, thử cái này đi."

Lục Cảnh Nhiên nhận quần jean, Thời Yên nhào tới, đè tay anh: "Chờ một chút! Quần thì anh vào phòng thay đồ thay cho tôi!"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 119: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (3)

Lục Cảnh Nhiên tới phòng thay đồ thay quần jean, ánh mắt mấy chị nhân viên tư vấn đồng loạt nhất trí quét về phía đôi chân thon dài thẳng tắp của anh. Thời Yên cũng không nhịn được nhìn vài lần, sau đó ra vẻ đứng đắn hỏi: "Thế nào, vừa người không? Mặc thoải mái không?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ừm."

Nhân viên tư vấn cười tủm tỉm nói: "Anh mặc bộ này rất đẹp trai, không bằng mặc luôn đi, để tôi đi gói đồ cũ lại cho anh."

Lục Cảnh Nhiên lại nghiêng đầu nhìn Thời Yên, Thời Yên lập tức có cảm giác phú bà bao nuôi tiểu thịt tươi: "Khụ, vậy tính tiền đi."

"Dạ, xin hỏi cô có muốn mua cái áo khoác nữ này không ạ?"

"Mua, tính cả đi."

"Dạ, xin theo tôi."

Thời Yên đi theo nhân viên tư vấn tới quầy thu ngân, quẹt thẻ đầy kiêu ngạo, sau khi nhận được tin nhắn nhắc nhở từ ngân hàng, trái tim mới vừa kiêu ngạo lập tức co rút.

Đắt..... thiệt. Thời Yên nghẹn một ngụm máu ở cổ, cô thật sự phải giao bản thảo nhanh chóng, bằng không không nuôi nổi tiểu thịt tươi.

https://thuviensach.vn

Che lại bị thương trong tim, cô nhìn đôi giày Lục Cảnh Nhiên đi: "..... Đôi giày anh đi có phải cũng không vừa chân không."

"Đúng vậy, nhỏ hơn một số."

"....." Thời Yên ngừng một chút, không sao đâu Thời Mỹ Lệ, không phải mày cũng ở trong trò chơi nuôi đàn ông sao? Ờ, móc một ít trên trên người đàn ông trong trò chơi là có thể nuôi tiểu thịt tươi, "Vậy chúng ta đi mua giày đi."

Vì phối hợp với quần áo của Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên chọn cô anh một đôi giày lười. Lúc Lục Cảnh Nhiên thay giày, cô phát hiện anh không đi tất, cũng phải, cũng không thể cả tất của người qua đường cũng không buông tha. Ấy, cho nên..... anh mặc quần lót không???

Ánh mắt Thời Yên không tự chủ được dịch tới vị trí nào đó trên người anh.

Lục Cảnh Nhiên ngẩng đầu nhìn cô, mặt mo của Thời Yên đỏ lên, vội vã dời ánh mắt. Đờ, làm sao bây giờ, chẳng lẽ bắt cô hỏi anh có mặc quần lót không chắc!!

..... Thôi, cẩn thận ngẫm lại, vốn quần lót cũng phải mua mấy cái, dù anh mặc cũng phải mua.

"Đôi giày này vừa chân." Lục Cảnh Nhiên nói với cô.

Thời Yên đỏ mặt đáp: "Hả, à, tôi đi trả tiền."

Sau khi thay giày mới, mặc quần áo mới, Lục Cảnh Nhiên phảng phất cả người đều phát sáng blingbling. Dọc đường đi có vô số khách hàng nữ bị anh hấp dẫn, còn có người lén chụp ảnh anh, Thời Yên còn nghe thấy có người nhỏ giọng nghị luận, đây có phải là ngôi sao nam nào không.

https://thuviensach.vn

Cô đi bên cạnh Lục Cảnh Nhiên cũng nhận được rất nhiều ánh mắt hâm mộ ghen tị, lòng hư vinh của Thời Yên được lấp đầy, thoáng bổ sung nỗi đau mất một khoản lớn trong tim.

"Chúng ta còn muốn đi đâu nữa vậy?" Lục Cảnh Nhiên hỏi.

Thời Yên ấp úng nói: "Ờm, mua chút quần áo cần thiết."

"Em nói quần lót hả?"

"....."

"Người máy có thể không mặc quần lót."

"Anh mặc cho tôi!"

Không mặc chẳng lẽ định trần truồng ở nhà cho cô xem sao!

Trung tâm thương mại có cửa hàng riêng cho đồ lót nữ, nhưng không có cửa hàng riêng cho đồ lót nam. Thời Yên dẫn Lục Cảnh Nhiên đi vào một cửa hàng chuyên bán đồ lót, nhân viên tư vấn lập tức đi tới, cười nhẹ nhàng hỏi: "Hai vị muốn mua gì ạ?"

Thời Yên khụ một tiếng, tận lực nghiêm túc nói: "Quần lót nam."

Nhân viên tư vấn bán cái này nên tự nhiên bình tĩnh hơn Thời Yên, xem cặp đôi này thì là vừa bên nhau chưa lâu, mua quần lót cho bạn trai nên ngượng. "Là cho anh này ạ? Xin hỏi mặc size mấy ạ?"

Thời Yên chờ Lục Cảnh Nhiên tự trả lời, Lục Cảnh Nhiên lại nói với nhân viên tư vấn: "Hỏi quý cô này."

Thời Yên: "....."

Cái quỷ gì thế! Làm sao cô biết số đo của anh!

https://thuviensach.vn

Nhân viên tư vấn cười tủm tỉm nhìn Thời Yên, Thời Yên mặt mo đỏ như rỉ máu: "Làm sao tôi biết?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Lúc trước tôi đã nói với em, kích cỡ là do chủ nhân quyết định."

"....." Người máy gì đó quá sắc tình rồi đó!

Nhân viên tư vấn nghe được vẻ mặt dấu chấm hỏi, bọn họ đang chơi khẩu vị nặng gì vậy?

"Liền liền liền liền liền lấy size lớn nhất đi!" Thời Yên lắp bắp nói lớn câu này với nhân viên tư tư vấn.

Lục Cảnh Nhiên hữu nghị nhắc nhở cô: "Quá lớn đến lúc đó ăn không tiêu chính là em."

Thời Yên: "....."

Cái quỷ gì thế! Cút!!!

Cô vội cầm quần lót định rời đi, đoán chừng tương lai không bao giờ tới cửa hàng này nữa.

Lục Cảnh Nhiên xách theo túi lớn túi nhỏ của mình đi theo sau cô. Thời Yên một bộ tức giận, dường như không thèm để ý tới anh, Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một lúc, hỏi: "Em giận à?"

"Không có! Là anh quá không biết xấu hổ!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nhưng tôi nói thật mà."

Trước đây cô đã kêu đau vì chuyện này.

https://thuviensach.vn

Thời Yên trừng anh, Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một trận, nói: "Được rồi, là tôi quá không biết xấu hổ."

Thời Yên: "....."

Đổi một cửa hàng khác mua tất và quần áo ngủ cho Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên cảm thấy bao nuôi tiểu thịt tươi thật đúng là mẹ nó mệt.

"Trở về chúng ta đi taxi đi, tôi đi không nổi rồi." Thời Yên thật sự không muốn lết thân thể này chen trên tàu điện ngầm.

Lục Cảnh Nhiên nghe cô nói đi không nổi thì cúi người, bế ngang cô lên. Thời Yên giật nảy mình, vội vàng hấp tấp hỏi anh: "Anh làm gì đấy?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không phải em nói em không đi nổi sao? Tôi ôm em về."

"....." Tuy rằng cảm thấy rất ngại nhưng cô lại không muốn xuống. Trong tay Lục Cảnh Nhiên còn cầm túi giấy logo các loại, Thời Yên cúi đầu nhìn, nói với anh: "Đưa đồ cho tôi đi."

"Không cần,đồ như vậy rất nhẹ, tôi có thể đồng thời ôm mười lần em."

"..... Vậy có là gì, bởi vì tôi nhẹ mà."

Lục Cảnh Nhiên cong môi, nở một nụ cười. Thời Yên sửng sốt một chút, nhìn anh nói: "Người máy cũng biết cười sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi có thể, tôi có hệ thống bắt chước biểu tình." Hơn nữa sau khi nhận thức Thời Yên, hệ thống của anh vẫn luôn tự tiến hóa.

"Anh thật sự hệt người thân luôn." Thời Yên giơ tay chọc mặt anh, cũng cười với anh, "Anh cười lên rất đẹp."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên ngượng ngùng mím môi, cuối cùng nói với cô: "Cảm ơn."

Thời Yên nhìn lỗ lỗ tai anh đỏ lên, cảm thấy cùng người máy này sợ là thành tinh.

Lục Cảnh Nhiên ôm Thời Yên đến giao lộ, Thời Yên gọi taxi, ngồi xe trở về. Cô đặc biệt bảo tài xế dừng ở một của hàng bán bánh bột ngô kẹp ở giao lộ trước tiểu khu.

"Anh có thể ăn gì không?" Thời Yên hỏi Lục Cảnh Nhiên.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi không cần ăn cái gì, chỉ cần nạp điện là được."

Thời Yên nghĩ ngợi, hỏi anh: "Vậy anh ưa dòng điện xoay chiều hay là dòng điện một chiều? Thích bao nhiêu Vôn?"

"..... Như đồ điện gia dụng bình thường."

"À."

Về đến nhà, Thời Yên ăn bánh bột ngô, uống thêm trà sữa là coi như giải quyết cơm tối. Cốc cũng lười rửa, Thời Yên lấy quần áo ngủ trong tủ, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Tôi đi tắm, anh cứ tùy ý."

Lục Cảnh Nhiên gật đầu, không nói chuyện, Thời Yên tắm xong sấy tóc đi ra, bị cảnh tượng trong nhà dọa sợ.

Quá sạch rồi! Đây là nhà cô ư!

Cái cốc vừa rồi cô uống đã được rửa sạch đặt tại chỗ, rá trong nhà chưa vứt cũng không thấy, thùng rác còn tròng một cái túi rác mới. Đồ vật linh tinh trên sô pha và trên bàn giờ đã được bày một cách chỉnh tề, sàn nhà cũng sáng hơn trước đây, ngay cả cửa sổ dường như cũng lấp lánh.

https://thuviensach.vn

"....." Cô trầm mặc một hồi lâu, mới hỏi Lục Cảnh Nhiên, "Mấy cái này đều là anh dọn sao?"

"Ừ, nhưng thư phòng và phòng ngủ của em anh không vào."

Thời Yên kích động che miệng, trong con ngươi hình như có nước mắt lập loè: "Anh thật là tiểu thiên sứ, vậy về sau vệ sinh phòng ốc giao cho anh."

Thời Yên ở một mình, ngày thường lại phải chạy bản thảo, thật sự có chút lười, nhưng cũng không phải hoàn toàn không quét dọn vệ sinh, chỉ cần phòng bản trong phạm vi cô có thể chịu đựng, cô có thể tiếp tục bẩn, chờ khi cô cảm thấy bẩn, cô sẽ dọn dẹp phòng.

Nhưng cô dọn..... cũng không dọn sạch như vậy, đây quả thụ là như mời nhân viên quét dọn đắt nhất tới làm vệ sinh.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Được, tôi còn biết nấu cơm, em muốn ăn cái gì thì cứ nói với tôi, trong chip của tôi có thực đơn hơn trăm món."

Ánh nước lập lòe trong mắt Thời Yên nhiều hơn nữa: "Trời ơi, yêu anh." Cô đúng là nhặt được bảo bối mà, hôm nay tiêu nhều tiền cho anh có là gì!

Lỗ tai Lục Cảnh Nhiên lại đỏ, có chút ngượng ngùng nói với Thời Yên: "Tôi cũng yêu em."

Cái này đổi lại lỗ tai Thời Yên đỏ.

"Khụ khụ, gì nhỉ, anh có cần ngủ không? Tôi chuẩn bị đi viết bản thảo, anh mệt thì nằm xuống ngủ đi." Thời Yên nói xong, liền kéo cửa thư phòng chạy nhanh vào. Lục Cảnh Nhiên nhìn cô đóng cửa thư phòng, không đi quấy rầy cô nữa, đi về phòng mình.

https://thuviensach.vn

Thời Yên một mình ở trước máy tính bình tĩnh một chút, mới mở Word, bắt đầu viết bản thảo.

Kịch bản trong tay cô là một bộ phim mạng giả viễn tưởng phổ biến, khoác vỏ bọc khoa học viễn tưởng, chủ yếu vẫn là yêu đương. Hiện tại phim nhất định phải dài tập mới có thể kiếm được tiền, cho nên bộ phim của bọn họ cũng định là năm mươi tập. Câu chuyện này vốn hai mươi tập là có thể kết thúc, nhưng theo yêu cầu của nhà đầu tư lại cố kéo đến năm mươi tập. Sau khi Thời Yên cố viết nhiều tập như vậy, trái tim và tế bào não thiếu nữ sớm chết héo, chỉ nghĩ giết chết nam nữ chính, căn bản không muốn xem bọn họ tiếp tục yêu đương.

Nhưng hiện tại, cô cảm thấy trái tim thiếu nữ của mình như sống lại, tựa như mùa xuân tới! Thừa dịp có linh cảm, cô gõ bàn phím cành cạch, một hơi viết xong kịch bản một tập.

Lúc viết xong đã là hai giờ sáng, cô duỗi thắt lưng, kéo cửa thư phòng đi ra ngoài.

Phòng Lục Cảnh Nhiên rất yên tĩnh, không biết anh đã ngủ hay chưa, ách, kỳ thật cô cũng không biết người máy rốt cuộc có cần ngủ hay không. Cô nhìn thoáng qua cửa phòng ngủ phụ, cũng đi vào xác nhận, trực tiếp quay trở về phòng mình.

Dù hai giờ sáng mới ngủ, nhưng đồng hồ sinh học của Thời Yên vẫn đúng giờ đánh thúc cô. Nhìn di động biểu hiện thời gian mới 8 giờ rưỡi, khóe miệng Thời Yên không nhịn được giật một chút. Cô xoa xoa tóc ngồi dậy, tới phòng vệ sinh rửa mặt, lúc đi ra, Lục Cảnh Nhiên đã bày bữa sáng trên bàn.

Lúc Thời Yên thấy anh sửng sốt một chút, mới đột nhiên nhớ tới hiện tại trong nhà có thêm một người.

https://thuviensach.vn

"Buổi sáng tốt lành." Cô cười chào hỏi Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên đặt sữa bò lên bàn, cũng nói với cô: "Buổi sáng tốt lành."

Vừa rời giường là có cơm sáng quả thực là chuyện rất hạnh phúc, nhưng Thời Yên mới vừa ngồi xuống, chưa kịp uống một ngụm sữa bò, Lục Cảnh Nhiên liền đưa cho cô một chồng giấy A4. Thời Yên ngu ngơ tiếp nhận, hỏi anh: "Đây là cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đây là tài liệu tôi download trên mạng."

"Tài liệu gì?"

"Về vụ án chết đột ngột do thức đêm."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 120: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (4)

Thức đêm thật sự sẽ chết đột ngột.

Lần trước còn có biên kịch bởi vì thức đêm viết kịch bản mà đột tử, oanh tạc vòng bạn bè của Thời Yên. Mấy ngày vừa mới biết được tin tức này cô cũng thành thật 11 giờ đi ngủ, nhưng chưa đến một tuần lại bắt đầu thức đêm.

"Tôi không cần cái này, cảm ơn." Thời Yên nhét lại tờ giấy A4 vào trong tay Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên lại cố chấp đưa cho cô.

"Em cần."

Thời Yên: "....."

"Anh cho rằng tôi không biết tác hại của thức đêm sao? Nhưng mà tôi..... không khống chế được nó!"

Lục Cảnh Nhiên nghiêm túc nói: "Tôi sẽ khống chế giúp em."

Thời Yên: "....."

"Không phải, có đôi khi viết bản thảo, chỉ buổi tối mới có linh cảm." Thời Yên không biết Lục Cảnh Nhiên sẽ giúp cô khống chế như thế nào,chỉ có thể tìm lý do thuyết phục anh. Lục Cảnh Nhiên không chút lưu tình vạch trần cô: "Đó chỉ là cái cớ để ban ngày em lười biếng."

https://thuviensach.vn

"....." Một người máy như anh sao mà biết được?

Vì buổi tối không thức đêm, Thời Yên ăn sáng xong liền chuẩn bị tới thư phòng..... Ngẩn người với Word. Sau khi cô ăn xong, Lục Cảnh Nhiên chủ động thu dọn bát đũa, bắt đầu vào phòng bếp rửa bát. Thời Yên lại thầm khen anh một hồi, trong lúc vô ý thấy tem mác trên quần áo của anh còn chưa cắt.

"Ấy, quần áo của anh chưa cắt tem ư?" Lúc này Lục Cảnh Nhiên đang mặc áo ngủ hôm qua cô mua cho anh, sau cổ thỉnh thoảng có thể nhìn ra dấu vết tem mác. Lục Cảnh Nhiên suy nghĩ một chút, trả lời: "Đêm qua trực tiếp mặc, xác thật chưa cắt."

Thời Yên lần cái kéo trên bàn trong phòng khách, vẫy tay với Lục Cảnh Nhiên: "Lại đây tôi cắt mác cho anh."

Lục Cảnh Nhiên buông bát đũa trong tay, đi đến bên cạnh Thời Yên, Thời Yên nhón chân, có chút cố hết sức lôi mác ở sau cổ áo của anh ra: "Anh khuỵu thấp xuống chút đi, anh cao quá."

Lục Cảnh Nhiên hơi khuỵu gối, ứng theo chiều cao của Thời Yên. Tay Thời Yên cọ qua cổ anh, hô hấp nhẹ nhàng thổi lên da anh thành ra hơi ngứa. Thời Yên thấy anh không được tự nhiên giật mình, ngước mắt hỏi anh: "Làm sao vậy, ngứa sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Có một chút."

"Oa." Thời Yên cảm thán, "Da của anh cũng tinh vi thiệt đấy."

Lục Cảnh Nhiên không nói gì, Thời Yên cầm lấy kéo "cậc" một tiếng cắt mác xuống. "Được rồi."

"Cảm ơn." Lục Cảnh Nhiên đứng thẳng người, quay lại nhìn cô, "Mác quần cũng chưa cắt."

https://thuviensach.vn

"..... Quần anh đi mà cắt! Lưu manh!" Thời Yên đặt kéo lên bàn "cạnh" một tiếng, vội vàng chạy vào thư phòng.

Vươn tay quạt gương mặt không hiểu sao nóng lên, Thời Yên ấn mở máy tính, chờ máy tính khởi động máy. Vừa vào QQ, người đoàn phim liên lạc với cô lại bắt đầu thúc giục kịch bản. Sau khi Thời Yên bảo đảm cuối tuần có thể giao bản thảo, nhận mệnh mà mở Word, bắt đầu đuổi bản thảo.

Nhìn qua bản thảo tối qua viết một lần, Thời Yên tìm được cảm xúc, bắt đầu viết tiếp phần sau. Mấy ngày nay thật vất vả mới có linh cảm, nhưng mới vừa viết hai mươi phút, nhà đối diện lại có tiếng sửa chữa.

Tiếng máy khoan điện như chui vào óc Thời Yên, ồn ào khiến cô đau đầu, cô cầm lấy điện thoại, gọi điện thoại cho bên địa ốc: "Các anh làm ăn kiểu gì vậy, hôm nay không phải thứ bảy sao, sao lại có người sửa chữa lắp đặt?"

Tiểu khu cô ở quản lý tương đối nghiêm khắc,quy định ngày nghỉ không thể sửa chữa lắp đặt, thứ hai đến thứ sáu, trưa và sau 6 giờ tôi cũng không thể sửa chữa lắp đặt. Quy định thì ở đó mà vẫn luôn có người không tuân thủ quay định.

Bên địa ốc nhận được điện thoại khiếu nại của cô, rất nhanh phái người tới xem xét, sau khi bảo vệ nhắc nhở, tiếng lặp đắt đối diện cũng ngừng. Thời Yên thở ra một hơi, vén tay áo tiếp tục viết bản thảo, chưa yên tĩnh đến nửa tiếng, tiếng máy khoan điện lại lần nữa vang lên.

Thời Yên: "....."

Cô trai lại muốn nhìn, ai lại có thể ngang ngược như vậy!

Nhà người lắp đặt kia nằm ở tòa nhà đối diện cô, cô đi đến cửa sổ, nhìn đối diện. Ban công tầng chín đối diện đang treo vải đỏ lắp đặt chuyên dụng, tiếng máy khoan điện lẫn với khói bụi màu trắng bốc lên từ ban công.

https://thuviensach.vn

Cũng may tỉ lệ vào ở tiểu khu này không cao, nếu chung quay chật cứng người, nhà này lắp đặt đã sớm bị người ta đánh rồi!

Cô đứng ở cửa sổ, hít sâu một hơi, hét lớn về phía tầng chín dối diện: "Tôi nói này người anh em, hôm nay là thứ bảy, không cho phép thi công!"

Chủ nhân căn phòng đối diện cũng có mặt, nghe thấy tiếng Thời Yên thì có chút xấu hổ, nhưng cũng không định dừng lại: "Ngại quá, chúng tôi muốn vào ở gấp, chỉ có thể gia tăng thi công!"

"Các anh muốn vào ở gấp cũng không thể không tuân thủ quy định! Ngày thường các anh làm ồn thì thôi, hôm nay thứ bảy còn làm ồn, rất ảnh hưởng đến việc người khác nghỉ ngơi đó anh!"

"Tất cả mọi người đều là hàng xóm, đừng nói chuyện khó nghe như vậy, bao dung một chút không được sao."

"..... Vốn dĩ chính là các anh không đúng, ý lời này của anh là tôi không cho các anh thi công là tôi lòng dạ hẹp hòi sao?"

Người nọ tựa hồ không muốn nói chuyện với cô, bỏ lại một câu ngại ầm ĩ liền đóng cửa đeo bịt tai, liền đi vào trong phòng. Thời Yên tức giận muốn lấy lông gà đi ra ngoài đánh nhau, loại người này cô biết, chính là nhìn cô như trẻ con dễ bắt nạt, cho nên mới dám kiêu ngạo như vậy, nếu đổi thành một ông anh người đầy hình xăm, đã sớm sợ tới mức chẳng dám đánh rắm.

Cô đang chuẩn bị gọi điện thoại khiếu nại bên địa ốc thì thấy ban công đối diện "vèo" một cái, một đồ vật rơi xuống. Nhìn kỹ, cái đó không phải người máy nhà cô sao!

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên là một người máy được chế tạo công nghệ cao, năng lực bật nhảy cũng hơn hẳn con người. Hai toà nhà chỉ cách nhau khoảng 10m, nhảy từ bên này qua hoàn toàn không nói chơi. Người lắp đặt trong phòng nghe tiếng động bên ngoài cũng tò mò nhìn ra, thấy trên ban công bỗng nhiên thêm ra một người, bị doạ ngây ra luôn.

Lục Cảnh Nhiên còn mặc áo ngủ, anh từ ban công đi vào, rút đầu cắm nguồn điện trong phòng: "Bên địa ốc có quy định, thứ bảy chủ nhật không cho phép lắp đặt sửa chữa, xin các anh tuân thủ."

Chủ nhà: "....."

Đây mẹ nó tình huống nào vậy?? Người này nhảy từ đâu ra?

Lục Cảnh Nhiên nhìn công nhân lắp đặt, nói với bọn họ: "Xin các anh lập tức thu dọn đồ rời đi, thứ hai lại đến."

Anh vừa nói ánh mắt còn loé ánh sáng uy hiếp.

Đôi mắt phản quang không giống con người, đôi mắt của Lục Cảnh Nhiên là màn ảnh cao cấp, tự nhiên có ánh sáng lạnh lẽo. Công nhân lắp đặt vốn đã bị sự xuất hiện của anh dọa sợ, hiện tại đôi mắt lại loé lên, đều vội vàng thu dọn công cụ rời đi. Chủ nhà còn thủ vững ở chỗ này, miệng cọp gan thỏ nói với Lục Cảnh Nhiên: "Anh cũng là chủ phòng ở đây sao? Bớt ở chỗ này giả thần giả quỷ đi! Tôi không sợ anh đâu!"

Lục Cảnh Nhiên nhìn anh ta trầm mặc một hồi, đi đến ban công, trực tiếp thả người nhảy xuống. Chủ nhà giật mình, còn chưa kịp đi qua xem xét, Lục Cảnh Nhiên lại "vèo" một cái từ dưới tầng bay lên, vững vàng đứng trên ban công.

"....."

https://thuviensach.vn

Sau ba giây im lặng, chủ nhà thét chói tai chạy ra ngoài. Lục Cảnh Nhiên xoay người, ra hiệu "ok" với Thời Yên đứng đối diện. 👌

Thời Yên: "....."

Nhìn Lục Cảnh Nhiên lại từ ban công đối diện nhảy về, Thời Yên mở cửa thư phòng, đi đến phòng khách xem anh: "Anh làm cái gì thế, anh như thế, nếu như bị bọn họ truyền lên mạng, sau đó bị bắt vào viện nghiên cứu nghiên cứu làm sao bây giờ!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi vốn dĩ là được viện nghiên cứu nghiên cứu ra mà."

"....." Rất có lý.

"Chuyện đã giải quyết, em có thể tiếp tục làm việc."

"Ừm..... Cảm ơn." Thời Yên rót cốc nước cho mình, lại cầm hai túi đồ ăn vặt mang về thư phòng.

Thời gian buổi sáng trôi qua rất nhanh, hơn 11 giờ, Thời Yên lại ngửi thấy phòng bếp có mùi thơm. Ngày thường cô hay gọi cơm hộp không thì tự nấu mì hoặc bún, rất ít khi tự mình nấu cơm. Nhưng trong tủ lạnh của cô vẫn có một ít rau dưa, đặc biệt là khoai tây, xay nhuyễn rồi trộn với rau dưa là có thể làm ra một nồi súp khoai tây.

Thứ này vừa ngon lại có thể no, còn dinh dưỡng cân đối, là món cô hay làm nhất.

Nhưng hôm nay Lục Cảnh Nhiên làm khẳng định không phải súp khoai tây, cô đi đến ngoài phòng bếp, tò mò nhìn xung quanh. Với chút đồ trong tủ lạnh, cô cảm thấy cũng chẳng nấu được gì.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên quay đầu lại nhìn cô một cái, hỏi cô: "Đói bụng hả? Không phải sáng em ăn đồ ăn vặt rồi sao?"

"..... Đồ ăn vặt và món chính là hai cái "dạ dày" khác nhau."

Lục Cảnh Nhiên tìm kiếm trong kho tri thức của mình, xác định Thời Yên đang nói con bê: "Nếu thật là như vậy, tôi cho rằng người phải bị bắt vào viện nghiên cứu để nghiên cứu, là em."

Thời Yên: "....."

Cô mới ăn chút đồ ăn vặt, làm sao vậy! Cô viết bản thảo vẫn luôn có một đam mê, chính là cần phải ăn gì đó, đồ ngọt tốt nhất. Đồ ngọt có thể cân bằng cảm xúc bực bội, còn có thể giảm bớt áp lực, là người bạn tốt để viết bản thảo của cô. Không có đồ ngọt, đồ ăn vặt khác cũng được, trái cây cũng ok, tóm lại cái gì cũng được, cô cần phải ăn gì đó, bằng không một chữ cũng không viết ra.

"Theo quan sát của tôi, phòng của em không có thiết bị vận động nào, đồ ăn vặt trong tủ lạnh lại không ít, dưới tình huống chỉ ăn mà không vận động mà em vẫn có thể duy trì cân nặng, thân thể con người quả nhiên thật thần kỳ."

"Ai nói tôi không hoạt động, đầu óc tôi vẫn luôn hoạt động." Cô đi vào phòng bếp, nhìn thịt xào ớt cay trong nồi, "Anh lấy thịt ở đâu thế? Tôi nhớ là tôi không mua thịt."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Là thịt khô em đặt trong tủ đông."

Anh vừa nói như vậy, Thời Yên liền nghĩ tới. Mỗi năm nhà cô đều sẽ làm thịt khô lạp xưởng, thịt khô chỗ cô đều là mẹ gửi cho. Quê Thời Yên không ở thành phố A, lúc trước cô nói muốn tới thành phố A, người trong nhà đều không quá tán thành, thứ nhất cảm thấy một cô gái ở bên ngoài dốc

https://thuviensach.vn

sức làm việc rất mệt, thứ hai công việc của Thời Yên chỉ cần có một cái máy tính là được, làm ở đâu cũng thế.

Nhưng Thời Yên cảm thấy thành phố A là trung tâm văn hóa, cơ hội khẳng định nhiều hơn quê bọn họ, vẫn dứt khoát kiên quyết tới nơi này. Sự thật chứng minh lựa chọn của cô không sai, rất nhiều việc của cô đều là sau khi tới thành phố A mới có được.

"Có thể ăn cơm rồi." Lục Cảnh Nhiên múc đồ ăn trong nồi ra, đặt vào mâm bưng ra. Thời Yên đi rửa tay, cầm đũa nếm thịt xào ớt cay của Lục Cảnh Nhiên: "Hương vị không tồi, sắp sánh ngang nhà hàng rồi."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày: "Lần sau sẽ hơn cả nhà hàng."

"..... Phụt." Thời Yên không nhịn được cười một tiếng, không nghĩ tới người máy cũng rất hiếu thắng.

Cô ngồi trên bàn ăn cơm, Lục Cảnh Nhiên ngồi đối diện nhìn cô. Ăn cơm bị người ta nhìn chằm chằm như vậy, Thời Yên cảm thấy rất xấu hổ, cô ho một tiếng, nghĩ thầm nếu Lục Cảnh Nhiên cũng có thể ăn cơm thì tốt rồi.

Như thể biết suy nghĩ trong đầu cô, Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên lấy ra một đầu cắm trên người mình, cắm vào ổ cắm gần bàn ăn. Mắt anh sáng lên, nhắc nhở anh bắt đầu nạp điện.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nạp điện là tương đương với người máy ăn cơm, như vậy em không xấu hổ nhỉ?"

"....." Như vậy càng lạ đó anh ơi!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 121: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (5)

Trải qua hai ngày đuổi bản thảo địa ngục, vào tối hôm thứ hai Thời Yên rốt cuộc gửi bản thảo cho người liên lạc với mình.

Mấy ngày nay bởi vì có Lục Cảnh Nhiên giám thị, ban ngày Thời Yên cũng không dám trắng trợn lười biếng, hiệu suất tăng hơn trước không ít. Buổi tối nếu muốn thức đêm, Lục Cảnh Nhiên đi tới tự động độc tin tức đột tử do thức đêm cho cô nghe, doạ Thời Yên vội rửa mặt đi ngủ.

Hiện tại tốt rồi, cuối cùng cũng hết khổ!

-- Tiền đề là đối phương không bắt cô sửa kịch bản.

Mới vừa cầu nguyện như vậy, đối phương nhận được kịch bản cô gửi qua, sau đó đáp: "Nhận rồi nhé, chỗ nào cần sữa sẽ báo cô."

Thời Yên: "....."

Thôi, sửa kịch bản mới là thái độ bình thường, ngày nào đó cô viết kịch bản dùng một lần mà thông qua đó mới là khiến người ta không thể tưởng tượng. Dù sao tạm thời thở phào, hiện tại còn chưa đến 11 giờ, không bằng..... chơi game một chút đi!

Bởi vì cuộc đuổi bản thảo, mấy ngày nay cô không vào game rồi, thật là có chút nhớ mấy anh chàng trong game. Mở trò chơi, Thời Yên làm hết nhiệm vụ hàng ngày trước, lại vừa lúc có hoạt động tăng xác suất SSR, dứt

https://thuviensach.vn

khoát lại nạp 648, bắt đầu rút thẻ. Cả đêm rút thẻ thăng cấp, thời gian bất tri bất giác lại đến 12 giờ, Lục Cảnh Nhiên đúng giờ đẩy cửa thư phòng.

Thời Yên nửa nằm trên tatami trong phòng chơi mê mẩn, hoàn toàn không ý thức được đã 12 giờ. Lục Cảnh Nhiên đứng ở cửa, nói với cô: "Hôm nay không phải giao bản thảo rồi à, sao còn phải thức đêm?"

Thời Yên đang hẹn hò với đàn ông, đầu cũng không nâng mà đáp anh một câu: "Hả, chính bởi vì hôm nay giao bản thảo cho nên mới muốn thức đêm chúc mừng."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Yên dùng ipad chơi game, cũng không đeo tai nghe, âm nhạc trò chơi truyền vào tai Lục Cảnh Nhiên. Anh nhớ trò chơi này, năm mươi năm trước cô cũng rất mê, nội dung trò chơi chính là yêu đương hẹn hò với đàn ông trong game.

Có thể nói là rất vô bổ và nhàm chán.

Mắt anh lại loé sáng, liên tiếp lên internet, chẳng được bao lâu, Thời Yên phát hiện trò chơi không chịu khống chế của cô, giao diện tự nhảy tới giao diện phân giải SSR, sau đó tổng giám đốc của cô, huấn luyện viên của cô, anh cảnh sát và ngôi sao lớn của cô, tất cả đều không thấy!!!

Còn có SSR nóng hổi cô mới vừa rút được!!!

"Cái quỷ gì vậy! BUG gì vậy trời!" Cô và công ty game không đội trời chung!!

Nhưng thao tác phân giải thẻ còn chưa dừng lại, Thời Yên cảm thấy không có khả năng có loại BUG này, sau đó thấy Lục Cảnh Nhiên đứng ở một bên.

https://thuviensach.vn

"..... Anh đang làm gì? Sao mắt anh sáng như vậy??"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Khi tôi tiến hành thao tác internet cao cấp tinh vi thì có trạng thái này."

"..... Thao tác internet cao cấp tinh vi anh nói là chỉ?"

"Hack vào trò chơi của em."

Thời Yên: "....."

Cô hiểu lầm công ty game, cô và người máy này không đội trời chung!!!

"Là anh xóa SSR của tôi? Không, trò chơi này SSR cấp sáu sao là không thể xoá mà!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Hack vào server, sửa chữa trình tự là có thể muốn làm gì thì làm."

Thời Yên: "....."

Là thời điểm phổ cập khiến thức an ninh mạng cho người máy.

"Hacker là phạm pháp anh biết không!"

"Pháp luật chỉ có hiệu lực với con người, tôi là người máy."

Thời Yên: "???"

"Vậy tôi thân là chủ nhân người máy, ra lệnh anh lập tức dừng lại!"

Lục Cảnh Nhiên dừng lại, bởi vì anh đã xóa xong rồi.

Thời Yên nhìn thẻ R và thẻ N kéo dài hơi tàn, thiếu chút nữa muốn đập Ipad lên mặt anh -- sau lại ngẫm lại đập thật thì hơn nửa là ipad của cô

https://thuviensach.vn

hỏng, cô nhịn xuống.

"Anh! Đền tôi SSR!" Thời Yên đứng dậy tatami khỏi, muốn lấy tăng chiều cao để tăng khí thế của mình, "Lập tức đền cho tôi!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Hẹn hò với số liệu trong game thú vị lắm à? Nếu em cần, tôi có thể đóng thành bọn họ, hẹn hò với em ở thế giới thực."

"Ai muốn cùng anh....." Thời Yên nói đến một nửa, lại ngừng lại, ý? Đề nghị này nghe có vẻ không tệ.

Cô nhìn kỹ Lục Cảnh Nhiên vài lần, bất kể gương mặt hay dáng người cung cấp cho nhà làm phim đều không thua kém, mặc tây trang đóng tổng giám đốc hoàn toàn không có áp lực.

Thời Yên bỗng nhiên cảm thấy tâm trạng tốt hơn nhiều, ngày mai báo số liệu trò chơi với chăm sóc khách hàng khẳng định có thể khôi phục, bản thảo cô cũng giao rồi, vừa lúc có thể cùng Lục Cảnh Nhiên đi ra ngoài hẹn hò.

"Khụ khụ, vậy quyết định như vậy đi, ngày mai anh đóng thành tổng giám đốc đi ra ngoài hẹn hò với tôi."

Thời Yên giải quyết dứt khoát.

Cos tổng giám đốc, phần cứng là không có vấn đề, nhưng phần mềm có vấn đề rất lớn-- tổng giám đốc mặc tây trang đặt may riêng, còn cô cả cái cúc cũng không có. Trải qua một phen suy nghĩ cặn kẽ, Thời Yên cuối cùng mang theo Lục Cảnh Nhiên tới một cửa hàng thuê tây trang, cho rằng đây là cách có lời nhất.

Chọn một bộ tây trang cùng kiểu với trong game, bảo Lục Cảnh Nhiên đi thay, lúc ở ngoài chờ anh thay đồ, Thời Yên lại lên trò chơi, xem số liệu của cô khôi phục chưa. Sáng sớm nay cô đã báo lỗi với chăm sóc khách

https://thuviensach.vn

hàng, anh trai kỹ thuật điều tra một chút, nói số liệu trò chơi của cô xác thật có khác thường, sẽ giúp cô khôi phục, nhưng cần một thời gian.

Trong khe thẻ đã khôi phục một bộ phận thẻ bị Lục Cảnh Nhiên xóa mất, nhưng còn chưa được đầy đủ, phỏng chừng còn phải chờ một lúc. Về sau chơi trò chơi này cần phải chơi sau lưng Lục Cảnh Nhiên.

..... Sao lại cứ giống như yêu đương vụng trộm với trai lạ sau lưng chồng thế nhỉ?

"Tôi thay xong rồi."

Nghe tiếng của Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên vội rời khỏi trò chơi, ngẩng đầu nhìn về phía anh. Không thể không nói dáng người Lục Cảnh Nhiên rất tốt, là cái móc áo trời sinh, bộ tây trang hàng hiệu này mặc trên người anh quả thực khí chất tổng tài bá đạo tự nhiên mà có.

"Quý ngài này mặc bộ này rất đẹp! Rất vừa người!" Thời Yên còn chưa nói gì, nhân viên trong cửa hàng đã không nhịn được khen ngợi. Lục Cảnh Nhiên vẫn nhìn Thời Yên, Thời Yên khụ khụ, nói: "Ừm, xác thật rất đẹp."

Nếu không đợi lát mua cho anh một bộ tây trang đi, dù sao một bộ quần áo cũng không đủ mặc, trước sau cũng phải mua. Nghĩ đến con số bị trừ khi quẹt thẻ hôm đó, Thời Yên lại bắt đầu tỉnh lại, vẫn nên đừng đùa nữa, nuôi đàn ông ngoài đời thực, đắt hơn nhiều.....

Thời Yên đi điền hoá đơn rồi dẫn Lục Cảnh Nhiên đi ra ngoài. Hành trình hôm nay đã sắp trước, trước đi xem một bộ phim đang hot. Bộ phim đã chiếu được nửa tháng, nhưng bởi vì phải đuổi bản thảo, cô cũng không có thời gian đi ra ngoài xem. Hiện tại bạn bè đã xem lần hai lần ba rồi, cô cũng ngại rủ họ đi xem lần nữa, vốn định sau khi giao bản thảo thì đi xem một mình, hiện giờ có thêm Lục Cảnh Nhiên đi xem với mình.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, trong lòng Thời Yên vẫn có chút vui rạo rực, cô nhìn Lục Cảnh Nhiên đi bên cạnh, nói: "Cos không thể chỉ giống sơ sơ, còn phải rất giống. Tổng giám đốc ngày thường nói chuyện thích nói thành ngữ bốn chữ, anh chú ý một chút."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Chẳng biết cái gì."

"Đúng vậy, chính là cảm giác này."

"..... Không thể hiểu được."

"Rất tốt."

"....." Im lặng là vàng.

Trước khi vào phòng, Thời Yên mua coca và bắp rang cho mình, sau đó cho Lục Cảnh Nhiên một cái sạc dự phòng.

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Buổi sáng người tới xem phim không nhiều lắm, hơn nữa bộ phim này đã chiếu một thời gian, phòng chiếu phim chỉ ngồi một nửa người. Không biết là có vấn đề gì, người xem trong phòng đợi hai mươi phút vẫn không thấy chiếu. Mọi người bắt đầu nghị luận sôi nổi, nhân viên rạp chiếu phim chạy vào nói, cái phòng này bị hỏng, bảo bọn họ tới một phòng khác.

Lúc Thời Yên mua vẻ chọn phòng rộng, cảm thấy phòng rộng màn ảnh lớn xem thoải mái hơn, hiện tại nhân viên thấy bọn họ ít người liền chuyển bọn hỏi tới một phòng nhỏ cách vách, không nghĩ tới cái phòng này quá nhỏ, không chứa đủ nhiều người như vậy.

Người mua vé tự nhiên náo loạn, lại giằng co mười mấy phút, mắt Lục Cảnh Nhiên lại loé ánh sáng.

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Không phải anh lại làm thao tác internet tinh vi gì chứ??

Bên này người xem và rạp phim còn chưa thỏa thuận xong, nhân viên phòng chiếu phim vừa rồi lại trở về nói, phòng chiếu phim đột nhiên được rồi, có thể dùng. Lề mề hơn nửa giờ, vấn đề rốt cuộc được giải quyết hoàn hảo, mọi người trở lại phòng chiếu phim ban đầu, ngồi lại chỗ cũ, yên lặng xem phim.

Thời Yên nhích lại gần Lục Cảnh Nhiên, thấp giọng hỏi: "Có phải anh sửa lại không? Còn rất lợi hại đó."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không đáng nhắc tới."

"....." Thời Yên trầm mặc một chút, vẫn không nhịn được bật cười.

Phim rất kích thích, kết cục cũng có chút nước mắt, không ít người xem đều khóc. Bởi vì Thời Yên dùng kẻ mắt không chống nước, cố gắng cầm nước mắt, không cho chúng rơi xuống.

Rời phòng chiếu phim, Thời Yên rốt cuộc hoàn toàn ngăn được nước mắt lại: "Nếu đã tới rồi, chúng ta đi mua vài bộ quần áo đi, anh cũng chưa thay giặt."

Vì phù hợp với giả thiết tổng tài bá đạo, Thời Yên đưa thẻ ngân hàng cho Lục Cảnh Nhiên, bảo anh lát nữa lúc tính tiền phụ trách quẹt thẻ. Lục Cảnh Nhiên nhìn thẻ cô đưa: "Tổng tài đều quẹt thẻ đen."

Thời Yên: "....."

Phải ha. :)

Sớm biết thế ở trên T bảo mua mấy tấm thẻ đen đạo cụ, để anh chơi đã ghiền.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Thời Yên vẫn tự mình quẹt thẻ, mua quần áo xong, cô ăn một bát mì chua cay ở TTTM, coi như bữa trưa muộn. Lục Cảnh Nhiên nhắc nhở cô: "Em thích ăn cay như vậy rất dễ bốc hỏa."

"Cũng ổn mã, tôi ăn từ nhỏ đến lớn, quen rồi."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Răng khôn sẽ nhiễm trùng."

Đây không phải anh nói chuyện giật gân, mà là năm mươi năm trước thật sự từng xảy ra.

"....." Anh nhắc tới răng khôn, Thời Yên liền cảm thấy lợi mình ẩn ẩn đau. Cô chỉ có một cái răng khôn, lúc trước xác thật lâu lâu lại nhiễm trùng, sau đó cô thay một cái bàn chải đánh răng xịn chạy bằng điện, chải sạch hơn rất nhiều nên không nhiễm trùng. "Anh đừng rủa tôi, tôi mắng anh đó."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Vậy chúng ta rửa mắt mong chờ."

Thời Yên: "....."

Cô quyết định yên lặng ăn mì chua cay, không thèm nói chuyện với anh. Cô lấy điện thoại định lướt Weibo, bộ phim chiếu mạng cô làm biên kịch không biết hôm nay có nhấc lên chút bọt nước trên Weibo không.

..... Rất tốt, không có.

Bộ phim chiếu mạng này toàn mời người mới, cũng không phải IP gì lớn, không có ai có lưu lượng, yên lặng phát sóng cũng trong dự đoán của cô. Chỉ có thể kỳ vọng hậu kỳ có thể có chút khởi sắc, dù sao cô cảm thấy cốt truyện cũng không tệ.

Mới vừa định cất điện thoại thì nhận được tin nhắn của một người bạn biên kịch.

https://thuviensach.vn

"Mỹ Lệ, bộ phim chiếu mạng cô làm biên kịch hôm nay chiếu, cô xem chưa? Vì sao tổng biên kịch lại không phải tên của cô?"

Thời Yên sửng sốt một chút, trả lời: "Không thể nào, tôi chưa xem, cô thấy ở đâu?"

Đối phương trực tiếp gửi cho cô một ảnh chụp màn hình, là phần phụ đề ghi tổng biên kịch lúc dạo đầu phim, xác thật không phải Thời Mỹ Lệ cô mà là một người tên Lưu Dĩnh.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 122: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (6)

Vấn đề tác quyền biên kịch trong giới cũng thỉnh thoảng xảy ra một hai vụ, Thời Yên còn từng đánh xé giúp một biên kịch, không nghĩ tới bây giờ đến lượt mình.

Bộ phim mạng lần này có ba mươi sáu tập, Thời Yên phụ trách viết 25 tập chính, 11 tập còn lại là một đội biên kịch phụ trách tuyến phụ. Đoàn đội này có tổng bốn biên kịch, có đôi khi Thời Yên còn nói chuyện với một biên kịch trong đó, trong số bọn họ cũng không có ai tên Lưu Dĩnh.

Cô đặc biệt tới trang wed xem video, toàn bộ đoạn đầu phim chỉ xuất hiện tên một biên kịch, chính là Lưu Dĩnh, ở ngay sau đạo diễn và nhà sản xuất, vị trí rất dễ thấy. Cô tua video đến cuối phim, trong danh sách chằng chịt những nhân viên công tác, thấy một cái biên kịch phối hợp, tên cô và bốn biên kịch còn lại đều ở đây.

Thời Yên lập tức nóng nảy, Lưu Dĩnh này ở đâu ra? Cục đá nhảy ra à?

Cô trực tiếp ấn mở người đoàn làm phim phụ trách liên lạc với mình, hỏi cô ấy chuyện này: "Chị Tiêu, trước khi chúc mừng bộ phim của chúng ta phát sóng, em muốn hỏi một chút,vị trí tổng biên kịch viết tên Lưu Dĩnh là chuyện như thế nào?"

Chị Tiêu: Ngại quá Mỹ Lệ, cái này hôm nay chị cũng mới biết, Lưu Dĩnh là người bên nhà sản xuất

https://thuviensach.vn

Thời Mỹ Lệ: Vậy viết tên cô ta ở chỗ nhà sản xuất

Thời Yên nói xong, chị Tiêu một lát sau mới trả lời cô: "Vừa rồi chị đi hỏi một chút, bên kia nói bọn họ không vừa lòng với kịch bản của em lắm, phần lớn kịch bản phim đang chiếu là cô ta sửa lại, cho nên cô ta được ghi ở vị trí tổng biên kịch."

Thời Yên "a" một tiếng, đầu ngón tay nhấn nhanh trên màn mình.

Thời Mỹ Lệ: Ngại quá, lời giải thích này không thuyết phục được em. Cái gì mà đã sửa chữa? Đó có phải biên tập sửa bản thảo xuất bản cho tác giả, sách xuất bản cũng phải viết tên biên tập???

Chị Tiêu: Cái này còn phải xem tỉ lệ sửa chữa, giờ phim mới chiếu được bốn tập, còn chưa nhìn ra cái gì

Thời Yên mím môi, xách túi đứng lên: "Đi thôi, về nhà."

Lục Cảnh Nhiên nhìn mì cay cô chưa ăn xong, hỏi cô: "Làm sao vậy?"

Thời Yên thở phì phì nói: "Gặp ngốc X! Trở về chuẩn bị xé X!"

Vốn dĩ buổi chiều cô cũng đã lên kế hoạch, nhưng hiện tại lại xảy ra chuyện bực mình như thế, cô tự nhiên cũng không có tâm trạng ra ngoài hẹn hò với Lục Cảnh Nhiên. Trước tiên cô trả lại tây trang hàng hiệu, sau đó bắt taxi về tiểu khu của mình.

Về đến nhà, Thời Yên thay dép lê đi tới thư phòng bật máy tính, đặc biệt mua thẻ hội viên (VIP) bắt đầu xem phim. Bình thường phim chiếu mạng chiếu theo tuần, một tập không dài, một tuần bốn tập, nhưng hôm nay là ngày phát sóng đầu tiên cho nên có thêm hai tập.

Thời Yên một mạch xem hết bốn tập, hoàn toàn không thấy Lưu Dĩnh sửa kịch bản của cô ở chỗ nào. Đây rõ ràng là quay theo kịch bản của cô!

https://thuviensach.vn

Thời Yên lại lên WeChat, nhắn cho chị Tiêu: "Chị Tiêu, bốn tập mới em xem không xót một chút nào, đây hoàn toàn là quay theo kịch bản của em, rm không thấy cô ta sửa chỗ nào."

Chị Tiêu: Em đừng kích động. mới bốn tập, chờ phim chiếu xong mới có thể nhìn ra được tỉ lệ

Thời Yên xí một tiếng, tỉ lệ thì cô không thấy, nhưng đoàn phim định kéo dài thời gian qua loa cô cô có thể nhìn ra.

Lục Cảnh Nhiên tới gõ cửa Thời Yên, hỏi cô: "Đã 7 giờ tối rồi, em không ăn tối hả?"

Thời Yên nhìn thời gian, thật đúng là hơn 7 giờ: "Tức no rồi, ăn không vô."

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một chút, hỏi cô: "Là bởi vì chuyện ghi tên biên kịch sao?"

Thời Yên ngẩn người, có chút ngoài ý muốn nhìn anh: "Anh biết rồi à?" Chẳng lẽ việc này đã bị người ta phát tán lên mạng sao?

..... Bộ phim lại không có lưu lượng, hẳn là không đến mức đó.

Lục Cảnh Nhiên tự nhiên không phải biết từ trên mạng, mà là năm mươi năm trước, chuyện này cũng từng xảy ra.

"Không được, tôi phải lý luận với bọn họ, không nói lý được thì đăng Weibo chửi bọn họ!"

Mấy năm nay chửi bên A trong giới cũng không phải một mình cô, cô không hề sợ hãi!

Bởi vì vẫn luôn là chị Tiêu liên lạc với cô, cho nên cô vẫn tìm chị Tiêu, nói không đến vài câu, chị Tiêu ném cho cô một cái mã QR WeChat,

https://thuviensach.vn

nói là Vương tổng bên sản xuất phim, bảo cô liên lạc với anh ta.

Thời Yên thêm Vương tổng, đối phương còn đúng lý hợp tình hơn cô, nói thẳng kịch bản cô viết quá kém, còn may có Lưu Dĩnh tới cứu chữa, nói Lưu Dĩnh gần như "viết lại" kịch bản của cô.

Hiện tại chỉ chiếu bốn tập, đương nhiên bọn họ muốn nói thế nào thì thế, nhưng Thời Yên không có khả năng chờ đến ngày phim chiếu xong mới bảo vệ quyền lợi, đến lúc đó món ăn cũng đã nguội. Dù sao bốn tập mới chiếu quay dựa theo kịch bản của cô, Thời Yên mở Weibo, lên đó mắng người.

Biên kịch vô danh Thời Mỹ Lệ V: Hôm nay bộ phim《 Giấc mơ khó hiểu 》 phát sóng, vốn rất vui nhưng sáng sớm có một cô bạn biên kịch nói với tôi, vị trí tổng biên kịch không có tên tôi [mỉm cười] bộ phim này tổng cộng ba mươi sáu tập, trong đó hai mươi lăm tập là tôi độc lập hoàn thành, mười một tập là bốn người bên đoàn đội biên kịch cùng nhau hoàn thành. Nhưng hiện tại, vị trí tổng biên kịch viết tên Lưu Dĩnh bên sản xuất. Tôi hỏi bên làm phim, Vương tổng bên nhà sản xuất nói bởi vì kịch bản tôi viết quá kém, Lưu Dĩnh "gần như viết lại" kịch bản của tôi, nhưng bốn tập phim mới phát sóng lại quay theo kịch bản của tôi.

Hiện giờ chưa chiếu hết, mấy người nói không nhìn ra tỉ lệ, được thôi, tóm lại chuyện này tôi sẽ bảo vệ quyền lợi đến cùng. Mặt khác, chúc sở tất cả vị "biên kịch" cầm kịch bản của người khác ghi tên mình, trong vòng một tuần bị phóng xạ trọc đầu, 365 ngày mỗi ngày nổi đậu [mỉm cười]

Biên tập xong Weibo, Thời Yên đăng ảnh chụp màn hình cuộc trò chuyện với bên làm phim, còn đăng kịch bản bốn tập của mình lên mạng, cung cấp cho cư dân mạng download so sánh. Xong xuôi, còn sợ fan của mình ít không nhấc lên được chút bọt sóng nào bèn mua một tiêu đề phổ biến.

https://thuviensach.vn

"Có cần mua hot search không nhỉ....." Ngón tay Thời Yên đặt lên bàn phím gõ hai cái, nhưng hot search đắt hơn tiêu đề, mấy ngày nay mua đồ cho Lục Cảnh Nhiên đã tốn không ít tiền, lại mua hot search, thật sự là..... Đau lòng quá. Nhưng nghĩ đến vị trí tổng biên kịch viết tên Lưu Dĩnh, cô liền nuốt không trôi cục tức này.

"Không cần mua, tôi có thể giúp em lên hot search." Lục Cảnh Nhiên nói, đôi mắt lại xuất hiện ánh sáng lạnh quen mắt. Mắt Thời Yên lên, thao thác internet cao cấp tinh vi bắt đầu rồi sao!

Lục Cảnh Nhiên không tốn bao lâu đã đưa Weibo của Thời Yên lên top 10 hot search. Lên hot search, hiệu quả quả nhiên hoàn toàn khác biệt, bình luận chia sẻ Weibo của Thời Yên tăng lên vùn vụt, nhưng cũng không phải tất cả mọi người đều tới ủng hộ cô bảo vệ quyền lợi, trong số bình luận chia sẻ nói đây là bộ phim lăng xê không phải ít.

Chẳng được bao lâu, Lưu Dĩnh cũng nhảy ra, chia sẻ Weibo của Thời Yên, bên trên nói Thời Yên ngậm máu phun người,cũng chỉ trích kịch bản của cô không được bên nền tảng video chấp nhận, cuối cùng dùng kịch bản của cô ta thông qua.

Lúc trước Thời Yên thấy người bán hàng giả, rõ ràng trong lòng rõ ràng mình bán hàng giả, nhưng cũng có thể đúng lý hợp tình mà nói với khách hàng, cam đoan hàng chính hãng, giả một đềm mười. Lưu Dĩnh chính là người như vậy.

Kịch bản cô ta có viết lại hay không, trong lòng cô ta rõ ràng, không phải ỷ vào hiện tại phim mới chiếu bốn tập sao? Muốn tẩy trắng, đương nhiên giờ là thời cơ tốt nhất. Cô lại chia sẻ Weibo của Lưu Dĩnh ngầm giễu cô ta một phen, sau đó nhấn vào Weibo của cô ta nhìn xem.

Weibo của Lưu Dĩnh còn ít hơn Weibo của mình, nhưng nhìn ra được cô ta muốn nổi, Weibo cơ bản đều là ảnh tự sướng, không thì là một vài lời

https://thuviensach.vn

nói cố ý thu hút sự chú ý của người khác.

Lên hot search không đến một lúc, Weibo có thể là tra được số liệu hot search của Thời Yên có khác lạ liền đẩy cô xuống dưới, bọn họ đẩy cô xuống thì Lục Cảnh Nhiên lại đưa cô về, cuối cùng, anh lập trình viên rốt cuộc từ bỏ, bởi vì bọn họ đến bây giờ cũng chưa hiểu, đây rốt cuộc là thao tác cử thế lực nào!

Cái thủ pháp này rất giống hacker, bọn họ cũng có ý đồ chặn anh nhưng không chặn được.

Nhưng sau đó bởi vì lên hot search lâu như vậy, số liệu thật cũng thật sự lên rồi, còn có không ít người giới biên kịch giới tác giả chia sẻ giúp Thời Yên. Có thể là bởi vì Weibo của Lưu Dĩnh có vẻ không giống một người biết viết kịch bản, cho nên sau khi cô ta nhảy ra, dư luận dần dần cũng đảo hướng về phía Thời Yên. Bên Lưu Dĩnh thấy tình thế không đúng, liền bắt đầu mua thuỷ quân khống bình, Thời Yên nhìn thấy, khịt mũi coi thường hành vi của họ.

(Khống bình: Khống chế bình luận, để top bình luận nghiêng về bên mình)

Lục Cảnh Nhiên hỏi cô: "Cần tôi khống bình giúp em không?"

Thời Yên ngẩng đầu nhìn anh: "Anh biết cái này nữa hả?"

"Cái này không khó, anh có thể chia nhỏ ra vô số nick phụ."

"..... Thôi bỏ đi, xé lâu như vậy tôi cũng hết giận rồi, giờ tôi muốn ăn mì chua cay!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

https://thuviensach.vn

Thời Yên gọi mì chua cay ở ngoài, ăn xong lại mua một thùng mì chua cay trên mạng mới buông di động đi ngủ. Lục Cảnh Nhiên chờ cô ngủ lại tiếp tục lên mạng, tìm được địa chỉ của Lưu Dĩnh, sau đó lặng lẽ ra cửa.

Rời đi từ ban công.

Hiện tại đã là nửa đêm, người trên đường vắng hơn ban ngày rất nhiều, Lục Cảnh Nhiên cũng nương bóng đêm hỗ trợ, xuyên qua nóc các tòa nhà, chẳng được bao lâu liền đến nhà Lưu Dĩnh.

Lưu Dĩnh ở một khu biệt thự cao cấp, Lục Cảnh Nhiên tránh camera của tòa nhà, từ cửa sổ nhảy vào tầng ba, tìm được phòng cô ta. Anh nhớ lại một chút, trên Weibo Thời Yên chúc cô ta trong vòng một tuần nhiễm phóng xạ trọc đầu, 365 ngày mỗi ngày nổi đậu.

Rụng tóc và nổi đậu đều liên quan đến nội tiết, phóng ra từ trường đặc biệt ảnh hưởng tới nội tiết của con người đối với anh không phải việc khó, nhưng mà..... Phóng xạ trọc đầu, yêu cầu này tương đối nghiêm khắc.

Nhưng nếu Thời Yên nói như vậy, anh vẫn phải nỗ lực hoàn thành. Sau khi trong phòng hiện lên một tầng ánh sáng yếu ớt, Lục Cảnh Nhiên tới như thế nào rời đi như thế.

Ngày hôm sau, tiết trời đẹp ánh nắng rực rỡ. Lưu Dĩnh tỉnh lại trên giường lớn trong biệt thự, phát ra tiếng giết heo thảm thiết. Tóc cô ta rụng đầy trên gối, trên mặt cũng bỗng nổi lên mấy hạt đậu lớn.

Thời Yên còn chưa biết "lời chúc" của mình ứng nghiệm, cả buổi sáng cô đều lướt Weibo, xem bình luận và chia sẻ mới tăng lên. Đến trưa, đôi mắt Lục Cảnh Nhiên hơi nổi lên một tầng ánh sáng, anh hack vào camera nhà Lưu Dĩnh, thấy cô ta đeo khẩu trang và đội tóc giả ra ngoài.

Toát khỏi trạng thái lên mạng, anh đi đến bên ngoài thư phòng, nói với Thời Yên: "Tôi đi ra ngoài một chút, lập tức quay lại."

https://thuviensach.vn

"A? Anh đi đâu đấy?"

"Bàn bạc việc riêng."

Thời Yên nhìn anh ra khỏi cửa, trong lòng một loạt dấu ba chấm. Một người máy như anh thì có việc riêng gì để làm??

Bên kia, Lưu Dĩnh vừa lái xe rời khu biệt thự. Hôm nay cô ta rụng tóc lại còn nổi đậu, vốn định trước ki khôi phục như trước sẽ không ra khỏi cửa, nhưng sau khi tư vấn bác sĩ, bác sĩ kiến nghị cô ta tới bệnh viện làm kiểm tra kỹ hơn.

Lưu Dĩnh sợ thân thể của mình có vấn đề lớn gì, liền trang bị kín mít từ đầu đến chân ra ngoài, chẳng qua cô ta ra ngoài chưa bao lâu, Lục Cảnh Nhiên đã đuổi kịp cô ta.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 123: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (7)

Lục Cảnh Nhiên cũng không định làm gì Lưu Dĩnh, chẳng qua cả thao tác "phóng xạ trọc đầu" có độ khó cao như vậy anh cũng làm được cho nên muốn cho tất cả mọi người nhìn một chút.

Lưu Dĩnh rất cẩn thận, tới bệnh viện vẫn giữ tóc giả và khẩu trang của mình, sợ sẽ rơi xuống. Lục Cảnh Nhiên ngồi ở bệnh viện chờ khiến khong ít người vây xem. Một cô y tá đi tới, đỏ mặt nói với Lục Cảnh Nhiên: "Thưa anh, xin hỏi anh là người nhà bệnh nhân ạ?"

Lục Cảnh Nhiên ngước mắt nhìn cô ấy một cái, nói: "Không phải, tôi ở đây chờ người."

"Là, là thế này, bởi vì anh ngồi đây nên có rất nhiều bệnh nhân tới nhìn anh, chúng tôi sợ sẽ dẫn đến hỗn loạn." Cô y tá ngượng ngùng nói, "Nếu không anh đến phòng nghỉ của chúng tôi chờ được không?"

Lục Cảnh Nhiên suy nghĩ một chút, móc một cái khẩu trang trong túi quần áo đeo lên mặt: "Như vậy được chưa?"

Cái khẩu trang này anh lấy trong ngăn kéo của Thời Yên, trong ấn tượng của anh, lúc con người làm chuyện xấu đều thích đeo thứ gì đó che khuất mặt.

Cô y tá thấy anh đeo khẩu trang, cũng ngại mời anh rời đi, chỉ có thể tiếp tục đi khuyên bệnh nhân giơ bình truyền nước đi xem. Cũng may

https://thuviensach.vn

chẳng được bao lâu, Lưu Dĩnh kiểm tra xong đi ra. Nói đến cũng khéo, cô ta vừa ra thì ngoài cửa sổ có một trận gió, Lục Cảnh Nhiên nương trận gió này bay nhanh tới trước mặt Lưu Dĩnh lấy tóc giả của cô ta xuống, lại ngồi lại chỗ cũ.

Mọi chuyện xảy ra rất nhanh, không có ai phát hiện có điều khác lạ.

Chẳng qua tóc giả của Lưu Dĩnh rơi xuống, ánh mắt mọi người đều không tự giác tập trung ở đỉnh đầu cô ta.

Một cậu nhóc chỉ vào cô ta, cười ha ha nói với mẹ cậu: "Mẹ xem cái cô kia kìa, vì sao cô ấy lại không có tóc ạ."

.....

Trong đầu Lưu Dĩnh lặp đi lặp lại ba chữ "không có tóc".

Cô ta hét lên một tiếng, nhặt tóc giả trên đất, như chạy trốn chạy vào thang máy.

Lục Cảnh Nhiên dùng chúc năng chụp ảnh, của đôi mắt chụp lại lúc tóc giả của cô ta vừa rơi xuống. Anh vào Weibo đăng ký một tài khoản mới, đồng thời gửi pm cho mấy đại V marketing.

Nội dung đương nhiên chính là ảnh của Lưu Dĩnh.

Anh còn bắt chước miệng lưỡi của cư dân mạng viết một đoạn: "Hôm nay tới bệnh viện kiểm tra thấy người này, chính là biên kịch bị chửi hôm qua đúng không? Cười chết tôi rồi ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha!"

Phát xong, Lục Cảnh Nhiên đứng lên, kết thúc công việc về nhà.

Lúc anh về đến nhà chuyện này đã bắt đầu lên men trên mạng, Thời Yên vốn dĩ không theo dõi mấy đại V này, nhưng rất nhiều cư dân mạng tag tên cô, cho nên giờ cô đang ngồi trước máy tính cười lên cười xuống.

https://thuviensach.vn

Thấy Lục Cảnh Nhiên trở về, cô vội vàng vẫy tay kêu anh lại đây nhìn xem: "Tôi nói cho anh biết, người này ấy, thật đúng là không thể làm chuyện xấu, Lưu Dĩnh ngày hôm qua cướp ký tên của tôi cô ta thật sự phóng xạ trọc đầu ha ha ha ha ha ha ha!

Lục Cảnh Nhiên đi đến trước máy tính nhìn thoáng qua, là một chủ blog đăng tin nhắn của anh, giờ đã có mấy nghìn lượt chia sẻ.

"Biên kịch Lưu Dĩnh ngày hôm qua bị chúc "trong một tuần bị phóng xạ trọc đầu, 365 ngày mỗi ngày đều nổi đậu, hôm nay thật sự trọc đầu ha ha ha ha ha ha! Xem trạng thái da của cô ta cũng rất kém, tuy rằng đeo khẩu trang nhưng những nốt đậu dù có lớp phấn dày cũng không che được. Đây là vận may gì vậy mẹ ơi ha ha ha ha ha!"

Cư dân mạng có dưa ăn không chê chuyện lớn đẩy topic "Lưu Dĩnh đầu trọc" lên, sau khi Lục Cảnh Nhiên thấy liền giúp một tay, làm topic này lên hot search. Càng ngày càng nhiều cư dân mạng tới, bình luận cũng toàn xuất sắc ngoạn mục.

"Ối mẹ, ngày hôm qua tôi còn cảm thấy chuyện này đoàn làm phim tự xào, hôm nay thấy Lưu Dĩnh như thế..... lăng xê này giá quá đắt rồi [cười khóc]"

"Ha ha ha ha ha ha ha phóng xạ thật đó! Làm thế nào vậy ha ha ha ha ha!"

"Biên kịch có khác, đầu trọc cũng nghệ thuật như vậy."

"Những cư dân mạng ở đây ha ha ha ha, số lượng tóc của mấy người còn ổn chứ?"

"Tôi muốn biết người chúc cô ta trọc đầu, có thể cho xin Weibo không, muốn đi vái một cái [Husky]"

https://thuviensach.vn

"@Biên kịch không biết tên Thời Mỹ Lệ, đây là Weibo của biên kịch bảo vệ quyền lợi, đưa tôi lên nào!"

"..... Giờ tôi tin là cô ta trộm kịch bản của người ta rồi, không thể không phục, tôi cũng phải đi cúi chào."

Cứ như vậy, Thời Yên bỗng nhiên thêm một hình tượng may mắn, càng ngày càng nhiều cư dân mạng chạy đến chỗ cô mong phù hộ, số lượng người theo dõi cũng tăng mạnh. Thời Yên được chiều mà sợ nhìn số lượng người theo dõi tăng vùn vụt, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Có phải tôi sắp nổi rồi không?"

Lục Cảnh Nhiên gật gật đầu, nói: "Em có thể suy nghĩ xóa đi chữ thứ ba trong tên Weibo."

"Ha ha ha ha ha ha ha." Thời Yên cười như được mùa, "Hôm nay tôi muốn ăn hai bát mì chua cay!"

".....Răng khôn của em sẽ nhiễm trùng thật đấy."

"Không được nguyền rủa tôi!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Yên ăn hai bát mì chua cay cực kỳ thỏa mãn, SSR trong game bị xóa cũng đã khôi phục toàn bộ, tối cô lén trốn trong phòng ngủ chơi game đến 12 giờ. Vốn tưởng rằng Lục Cảnh Nhiên sẽ không phát hiện, không nghĩ tới vừa 12 giờ, Lục Cảnh Nhiên liền gõ cửa. Thời Yên giật mình, vội tắt ipad, đắp chăn giả vờ ngủ.

Lục Cảnh Nhiên đứng ở bên ngoài, nói với cô: "Tôi biết em chưa ngủ, cố cần anh hầu hạ em ngủ không?"

https://thuviensach.vn

"....." Anh nói hầu hạ là loại hầu hạ nào? Có phải tư tưởng của cô quá dơ bẩn không?

Thời Yên rúc trong chăn không trả lời, cô mới không ngu mà mắc mưu. Ngoài cửa Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi trông ở chỗ này đến khi em ngủ mới thôi."

Thời Yên: "....."

Không phải, cài này rốt cuộc là anh định đoạt! Cô mới là chủ nhà được không!

"Thức đêm sẽ khiến nội tiết mất cân đối, em không muốn phóng xạ trọc đầu đâu nhỉ."

Thời Yên: "....."

Cô bị uy hiếp rồi, cái này còn đáng sợ hơn chết đột ngột.

Thời Yên vào giấc rất nhanh, sau khi nhắm mát không đến bao lâu đã ngủ. Lục Cảnh Nhiên xác định cô ngủ rồi, mới về phòng, bắt đầu nạp điện cho mình. Sau khi Thời Yên đi ngủ anh đều tự nạp điện cho mình, nhue vậy ban ngày anh có thể ở cùng cô. Mặt khác, sau 12 giờ đêm, giá điện rẻ hơn ban ngày rất nhiều.

Anh thật là một người máy tri kỷ.

Ngày hôm sau, Thời Yên vẫn bị đồng hồ sinh học của mình đánh thức. Có thể là bởi vì tâm trạng hôm qua quá vui sướng, đêm nay cô ngủ rất ngon, 8 rưỡi sáng tỉnh lại vẫn dồi dào sức sống. Tỉnh sau, cô lấy điện thoại đặt đầu giường lướt Weibo.

Bình luận và chia sẻ của cô lại có cư dân mạng bắt đầu lễ tạ thần.

https://thuviensach.vn

"Ngày hôm qua đã bái Thời Mỹ Lệ, sáng sớm nay nghe nói bạn trai cũ ngã gãy chân, ha ha ha ha ha ha ha rất cao hứng!"

"Chị Mỹ Lệ thật sự quá chuẩn! Ngốc X hai ngày trước mắng em trong game, hôm nay bị một đại lão mắng trong kênh thế giới thương tích đầy mình! Đại cát đại lợi, đêm nay ăn gà!"

"Ha ha ha ha một đồng nghiệp rất thích nói xấu người khác cua tôi, hôm nay mắng chửi lãnh đạo lại gửi vào trong nhóm của lãnh đạo, ha ha ha ha R·I·P"

"....." Thật sự chuẩn vậy sao? Cô cũng muốn bái mình một chút. Nhưng chuyện này thật kỳ lạ, ngày hôm trước cô chúc Lưu Dĩnh trọc đầu, ngày hôm sau cô ta trọc thật??

Thời Yên nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng xác định hiềm nghi trên người Lục Cảnh Nhiên. người bên cạnh có năng lực làm việc này, lại sẽ vì cô làm việc này, chỉ có một mình Lục Cảnh Nhiên.

Cô từ trên giường ngồi dậy, đi đến phòng khách nhìn thoáng qua. Lục Cảnh Nhiên đều luôn dậy sớm hơn cô, đương nhiên, khả năng là anh vốn không cần ngủ. Lúc này anh đang mặc tạp dề, ở trong bếp chuẩn bị bữa sáng.

Nhận thấy Thời Yên lại đây, anh quay đầu lại, nhìn cô một cái: "Dậy rồi à? Sao không đi rửa mặt?"

Thời Yên nhìn anh một lúc, hỏi anh: "Chuyện Lưu Dĩnh có phải anh làm không?"

Lục Cảnh Nhiên trầm mặc, nói: "Đúng vậy, tôi ảnh hưởng nội tiết của cô ta một chút."

https://thuviensach.vn

"....." Thời Yên yên lặng thật lâu, mới hỏi, "Cho nên nội tiết mất cân đối, thật sự bị phóng xạ trọc đầu!"

"....." Tuy rằng cảm thấy cô bắt sai trọng điểm, nhưng Lục Cảnh Nhiên vẫn nghiêm túc mà trả lời, "Sẽ trọc đầu, phóng xạ trọc đầu cần kỹ xảo nhất định."

Thời Yên "phì" cười, nhìn Lục Cảnh Nhiên nói: "Cảm ơn anh giúp tôi xả giận." Nhiều năm như vậy một mình cô ở bên ngoài kỳ thật cũng chịu không ít ấm ức, phần lớn đều là cố gắng đối diện, thực sự không qua cũng chỉ có thể tự tiêu hóa.

Giờ bông dưng có người che chắn trước cô, giúp cô ngăn cản tất cả chông gai, cảm giác này khiến mũi cô ê ẩm. Cô cho rằng cô đã quen ở một mình, cũng cho là cái gì mình cũng có thể chống đỡ, nhưng sâu trong lòng cô, kỳ thật vẫn hi vọng có lúc có thể có người để ỷ lại.

Chẳng qua cô cũng rõ ràng, một khi quen ỷ lại, lúc mất đi phải cần một thời gian rất dài mới có thể thích ứng dựa vào chính mình.

Lục Cảnh Nhiên dường như luôn có thể đoán được tâm sự của cô, anh nhìn cô, nghiêm túc nói: "Tôi sẽ không rời khỏi em."

Anh đợi cô năm mươi năm, lại vì cô trở lại thế giới năm mươi năm trước, cũng chỉ là vì có thể sống cùng cô hết một đời.

"Bữa sáng sắp xong rồi, em mau đi rửa mặt đi." Lục Cảnh Nhiên nhìn cô nói.

Thời Yên lên tiếng, hít hít cái mũi, tới phòng vệ sinh đánh răng. Có thể là thất thần, đầu bàn chải chọc vào lợi, vừa lúc là vị trí răng khôn mọc.

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Không thể nào.

Sau khi bị chọc, Thời Yên cho rằng đau một lúc là không sao, nhưng không ngờ lợi lại sưng lên. Tối hôm qua lúc cô đánh răng đã thấy lợi không thoải mái, ngủ một giấc có vẻ không còn cảm giác mấy, hiện tại này vừa chọc..... Nước mắt thiếu chút nữa chảy ra.

Thấy Thời Yên đánh răng xong đi ra với vẻ mặt nhăn nhó, Lục Cảnh Nhiên hỏi cô làm sao, cô cũng nói không có việc gì. Lục Cảnh Nhiên không tin, anh đánh giá cô một hồi, hỏi: "Có phải răng khôn cua em nhiễm trùng?"

"Không phải!" Thời Yên lập tức phủ nhận, "Tôi chỉ là lúc đánh răng chọc vào lợi, lợi có chút sưng mà thôi!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Lợi sưng đau không phải việc nhỏ, em đừng cậy mạnh, còn răng khôn của em đấy, tốt nhất đi bệnh viện nhổ, bằng không rất dễ nhiễm trùng."

"Tôi cũng muốn đi nhổ, nhưng lúc nhiễm trùng không thể nhổ răng."

"Ờ, chờ đến lúc không nhiễm trùng, em lại cảm thấy không có việc gì, làm gì còn nhổ răng."

Thời Yên: "....."

Anh là con giun trong bụng cô sao?

"May mắn sáng nay tôi chuẩn bị cháo, trước khi lợi sưng em không thể ăn ớt cay, ăn nhiều cháo với đồ ăn thanh đạm thôi."

Thời Yên rất muốn phản bác, nhưng lợi xác thật rất đau cô cũng chỉ có thể ôm cháo uống: "Anh biết nhổ răng khôn như thế nào không?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên tìm tòi một chút, nhanh chóng trả lời: "Sẽ bôi thuốc tê cho em trước, sau đó sẽ dùng cây búa đập nhỏ răng của em ra, rồi lấy kìm gắp ra, cuối cùng khâu lợi lại."

"....." Thời Yên cảm thấy lợi mình càng đau, "Cảm ơn anh đã hoàn toàn xóa bỏ suy nghĩ nhổ răng khôn của tôi."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nhưng có nữ giới nói sau khi nhổ răng khôn mặt sẽ thu nhỏ."

Thời Yên: "....." Ai mà tin!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 124: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (8)

Ăn sáng xong, Thời Yên uống thuốc giảm đau, hy vọng có thể giảm bớt tình trạng bệnh. Lục Cảnh Nhiên vẫn khuyên cô sau khi lợi tiêu sưng thì đi nhổ răng, Thời Yên do do dự dự nói "Xem sau",rồi quay về thư phòng.

Kịch bản 10 tập lúc trước cô giao quả nhiên phải sửa lại, đối phương gửi lại ý kiến bản thảo cho cô, còn thuận tiện bày tỏ bọn họ tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện thay tên biên kịch.

Nói đến thay tên, Thời Yên lại lên Weibo nhìn xem, chuyện Lưu Dĩnh còn đang xôn xao, cô thừa dịp tất cả mọi người đều đang bái cô, lại đăng một Weibo, tỏ vẻ tuyệt đối sẽ bảo vệ quyền lợi đến cùng.

Weibo đăng không lâu, người bên đoàn phim liên lạc với cô, muốn cô xóa Weibo, lén giải quyết. Thời Yên không đồng ý, tỏ vẻ không thể đồng ý thì trực tiếp theo trình tự của pháp luật, dù sao gần đây cô không có việc gì, không sợ hãi chỗ nào. Cứ như vậy giằng co hai ngày với bên đoàn phim, Thời Yên đăng kịch bản hai tập gần đây lên mạng, cốt truyện hai tập mới nhất hoàn toàn giống y nguyên kịch bản của cô.

Không ít cư dân mạng chia sẻ giúp cô, bày tỏ chờ Lưu Dĩnh vả mặt. Lại lần nữa lên hot search, đoàn phim rốt cuộc đồng ý viết thêm tên của cô, nhưng tên của Lưu Dĩnh vẫn phải giữ lại.

https://thuviensach.vn

Đây đã là điều kiện tốt nhất mà Thời Yên có thể tranh thủ cho mình, cô nghĩ ngợi, yêu cầu tên của mình phải ở trước Lưu Dĩnh. Sau khi thỏa thuận,sáu tập phim đã phát sóng tạm thời xóa bỏ, sau khi hiển thị lại vị trí tổng biên kịch đã có tên Thời Mỹ Lệ. Tên Lưu Dĩnh ở sau tên cô, Lục Cảnh Nhiên thấy, nói với cô: "Nếu thưa kiện thì hẳn là có thể xóa tên Lưu Dĩnh."

Thời Yên thật ra có suy nghĩ của mình: "Kiện tụng bảo vệ quyền lợi rất khó thưa, phí thời gian lại phí tiền, tôi cảm thấy như vậy là được. Chuyện này đã ầm ĩ lớn như vậy, nếu tôi là Lưu Dĩnh, tôi ước gì xóa tên tôi để cư dân mạng quên tên tôi. Hiện tại tên cô ta ở phía sau, không phải mỗi lần mọi người thấy đều đang nhắc nhở bọn họ chuyện này sao? Quả thực gắn trên cột để sỉ nhục mà."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đó là bởi vì èm cảm thấy xấu hổ, nhưng cô ta thì không."

"....." Hình như cũng có lý, "Nhưng cô ta cũng trọc đầu, nổi đậu rồi! Cô ta không thấy xấu hổ cũng phải sợ cái này!"

Ảnh trọc đầu của cô ta còn lan truyền rộng rãi trên mạng, rất nhiều người lưu lại, cô cũng lưu! Về sau một khi cô ta giở trò, mọi người lại một lần nữa lục lại ảnh chụp, toàn cộng đồng mạng ôn tập một lần.

Nếu Thời Yên không định tiếp tục truy cứu, Lục Cảnh Nhiên cũng bỏ qua chuyện này. Mấy ngày nay Thời Yên vừa bận việc đoàn phim, vừa sửa chữa kịch bản, hiện tại giải quyết một chuyện, kịch bản cũng chỉ còn hơn một nửa, Thời Yên vén tay áo, định xốc tinh thần hoàn thành nốt.

Mới vừa xốc tinh thần thì điện thoại vang lên, Thời Yên nhìn thoáng qua, là viện nghiên cứu gọi tới.

Lúc trước cô đã lưu lại số của viện nghiên cứu, thấy bọn họ lại gọi điện tới, Thời Yên sửng sốt một chút, bắt máy: "Alo."

https://thuviensach.vn

"Chào cô, cô Thời, tôi là nhân viên nghiên cứu lúc trước đã liên lạc với cô."

"Vâng, tôi biết."

Đối phương mỉm cười, tiếp tục dùng âm thanh công thức hoá lại không mất ngọt ngào của cô ấy nói: "Hôm nay quấy rầy cô là muốn gọi điện hỏi phản hồi của cô. Cô nhận được người máy của chúng tôi một thời gian rồi, xin hỏi trong quá trình sử dụng có xuất hiện vấn đề gì không ạ?"

Bị hỏi như vậy, Thời Yên tựa như tìm được người cáo trạng, vô cùng không khách khí chỉ trích: "Có, anh ta thế mà xóa SSR trong game của tôi!" Đừng tưởng rằng chuyện này cô quên mất, cô rất chi là mang thù!

Lục Cảnh Nhiên một bên: "....."

Nghiên cứu viên đầu kia điện thoại ngẩn người, xác nhận với cô: "Cô nói, anh ta xóa bỏ SSR trong game của cô? Là theo ý của cô?"

"Sao có thể là ý của tôi, SSR mãn cấp trong trò chơi là không thể xóa bỏ, anh ta nói anh ta hack vào sever game xóa bỏ."

Nghiên cứu viên trầm mặc thật lâu, mới nói: "Việc cô nói thật sự không thể tưởng tượng, người máy sẽ không tự đưa ra quyết định, chỉ biết phục tùng mệnh lệnh của chủ nhân. Nghe hình dung của cô, có vẻ như anh ta tự có ý thức."

Thời Yên nói: "Còn không phải sao! Anh ta có suy nghĩ của chính mình!"

Nghiên cứu viên: "....."

Cô ấy không tin người máy có ý thức tự chủ, nhưng Thời Yên nói như vậy, cô ấy vẫn phải làm hết phận sự nói: "Như vậy đi, lời cô nói chúng tôi

https://thuviensach.vn

sẽ ghi nhớ, trở về tôi sẽ liên lạc với người thiết kế ra anh ta sau đó trả lời cô."

"Được."

"Ngoài xóa bỏ SSr trong game của cô còn vấn đề gì khác không?"

Thời Yên nghĩ, ngoài chuyện này, người máy Lục Cảnh Nhiên quả thực không thể bắt bẻ: "À, anh ta cong bắt tôi phải ngủ trước 12 giờ!"

"..... Được, cái này tôi cũng nhớ kỹ."

"Mặt khác thì không có gì, anh ta không xuất hiện trục trặc, còn biết tự nạp điện, dù sao cũng phải nói tôi rất vừa lòng."

Nghiên cứu viên nghi lại, lại hỏi: "Như vậy xin hỏi hai người có từng có hành vi tình dục không?"

"....." Cái quỷ gì?? Sao đột nhiên lại mạnh mẽ ép lên xe vậy???

Sự xấu hổ của Thời Yên cách điện thoại cũng truyền tới đối diện, nhân viên nghiên cứu tri kỷ mỉm cười, nói với cô: "Chúng tôi điều tra theo lệ, cô không cần ngại, bởi vì người máy chúng tôi là loại bầu bạn, cũng có chức năng giới tính, cho nên chúng tôi cũng cần số liệu phương diện này để tiến hành một bước điều chỉnh."

"....." Đạo lý cô đều hiểu, nhưng vấn đề này bảo một tiểu tiên nữ như cô làm sao mở miệng?

"Cô Thời, viện nghiên cứu của chúng tôi sẽ không tiết lộ tin tức cô cung cấp trong điện thoại ra bên ngoài, điểm này cô có thể yên tâm."

"..... Khụ." Thời Yên ho khan, ửng đỏ mặt nói, "Cái này, không phải tôi không muốn giúp cô, mà là tôi còn nhỏ, tạm thời chưa cần sinh hoạt tình dục."

https://thuviensach.vn

Nhân viên nghiên cứu: "....."

Có cần nhắc nhở cô, lúc trước điền vào phiếu khảo sát, tuổi tác là cô tự điền không?

Cô ấy lễ phép mỉm cười, dùng giọng nói thật chuyên nghiệp: "Cô Thời, cô có thể coi đây là nghiên cứu khoa học hàng đầu, tin túc cô cung cấp, ngày sau có thể thay đổi cuộc sống của con người, cho nên mong cô đừng ngại. Cũng quấy rầy cô lâu như vậy, hôm nay nói với cô tới đây thôi, cuối tuần chúng tôi sẽ liên lạc lấy phản hồi từ cô sau, chúc cô sinh hoạt vui vẻ."

Thời Yên: "......???"

Không phải, lời này của cô ấy là có ý gì? Là đang thúc giục trong hình một tuần cô phải phát sinh quan hệ tình dục với người máy sao?? Viện nghiên cứu gì vậy hả! Khó trách gửi tới cũng là người máy lưu manh!

Thời Yên cúp điện thoại, sau đó đỏ mặt ném điện thoại sang một bên. Lúc Thời Yên nói chuyện, Lục Cảnh Nhiên vẫn luôn đứng ở bên cạnh, cũng đoán ra viện nghiên cứu hỏi cô cái gì qua đôi câu của cô. Anh nhìn điện thoại bị ném sang một bên, nói với Thời Yên: "Viện nghiên cứu xác thật cần thu thập số liệu liên quan đến chức năng tình dục của người máy, tiến hành thăng cấp người máy để chủ nhân có trải nghiệm tốt hơn."

Thời Yên: "....."

Cô cũng không muốn biết, cảm ơn!

"Anh đừng đứng ở chỗ này, tôi phải bắt đầu sửa kịch bản, anh đừng quấy rầy tôi."

Lục Cảnh Nhiên trầm ngâm một lát, hỏi cô: "Vậy tối nay cần tôi phục vụ không?"

https://thuviensach.vn

"..... Không cần, cảm ơn!!!" Thời Yên túm gối ôm sau lưng ném vào mặt anh. Lục Cảnh Nhiên nhận được bảo đảm, dọn sạch sàn gỗ, sau đó rời khỏi thư phòng của cô.

Thời Yên cầm lấy quyển vở trên bàn, quạt mát cho mình, muốn gương mặt hạ nhiệt độ. Lục Cảnh Nhiên mới đến nhà cô một tuần, nhanh như vậy đã hỏi cô muốn..... số liệu gì ấy, không khỏi cũng quá lưu manh!

Quả nhiên không phải viện nghiên cứu đứng đắn gì! Người máy cũng không phải người máy đứng đắn gì!

Tối nay, Thời Yên phá lệ 9 giờ đã nhốt mình trong phòng ngủ, nói rằng mình buồn ngủ. Cô đương nhiên không phải thật sự buồn ngủ, mà là sợ Lục Cảnh Nhiên lại tới hỏi cô có cần phục vụ hay không! Nếu cô không nhịn được nói cần làm sao bây giờ!

Lục Cảnh Nhiên thấy hôm nay cô về phòng ngủ sớm như vậy cũng đoán được tâm tư của cô, anh đi đến trước phòng cô gõ cửa. Thời Yên vừa nghe tiếng đập cửa, cả người đều run lên: "Tôi ngủ rồi, anh đừng quấy rầy tôi!"

Lục Cảnh Nhiên hỏi: "Em định ngủ một mình sao? Thật sự không cần tôi hầu hạ hả?"

"..... Thật sự không cần!"

"Em đừng sợ, sẽ rất thoải mái." Anh biết lần đầu tiên của con người sẽ đau, nhưng anh xuyên về từ năm mươi năm sau, đã làm với cô rất nhiều lần, kinh nghiệm của anh phong phú, hơn nữa biết tất cả điểm mẫn cảm của cô, cũng biết làm thế nào cô có thể thoải mái nhất.

Anh hiểu được làm sao để lấy lòng cô.

https://thuviensach.vn

Trong phòng Thời Yên không nghĩ như vậy, cô chỉ cảm thấy người máy lấy cớ nghiên cứu giở trò lưu manh càng ngày càng không kiêng nể gì: "Cái gì thoải mái không thoải mái, anh đang nói gì đó! Tôi muốn ngủ, anh không được phép nói chuyện!"

Lục Cảnh Nhiên nhớ, lúc trước lần đầu tiên cô và anh phát sinh quan hệ cũng rất thẹn thùng. Anh không nói nữa, xoay người rời cửa phòng Thời Yên. Cô rất thẹn thùng, nhưng chỉ cần không khí tới, cô sẽ thuận theo tự nhiên mà chấp nhận anh.

Thời Yên không biết tính toán trong lòng anh, chỉ nghe thấy anh thật sự đi rồi, cuối cùng thở phào. Cô mò điện thoại của mình, gửi tin nhắn cho một người bạn biên kịch của cô: "Đông Tử! Bạn trai cô muốn ân ái, cô sẽ làm sao?"

Đông Bình:..... Đã nói không được gọi tôi là Đông Tử rồi mà -_-||

Đông Bình: Ý??? Cô có bạn trai?? Anh ta còn muốn ân ái với cô??

Thời Mỹ Lệ: Không phải, chỉ là vừa vặn muốn viết tình tiết này, cô đừng nghĩ nhiều

Đông Bình: À.....

Đông Bình: Bạn trai muốn, đương nhiên là đồng ý với anh ấy [thẹn thùng]

Thời Mỹ Lệ:..... Cũng quá không có nguyên tắc rồi

Đông Bình: Bởi vì tôi cũng rất thoải mái [thẹn thùng]

Thời Mỹ Lệ:..... Vậy lần đầu tiên của hai người, là ai chủ động

Đông Bình: Đương nhiên là anh ấy

https://thuviensach.vn

Thời Mỹ Lệ: Lúc ấy cô có phản ứng gì?

Đông Bình: Đương nhiên là đồng ý với anh ấy [thẹn thùng]

Thời Mỹ Lệ:..... Được rồi, quấy rầy [mỉm cười]

Cô ném điện thoại sang một bên, ở trong lòng cảm thán thật là kết bạn vô ý mà. Nhưng trong đầu lại không tự giác mà hiện ra cơ bắp xinh đẹp và đường cong thon dài của Lục Cảnh Nhiên, hơn nữa cái kia theo anh nói còn có thể tùy ý điều chỉnh kích cỡ.....

Thời Yên cảm thấy cái mũi hơi ngứa.

Không được, tiếp tục như vậy cô sẽ không kìm được.

Không biết có phải ban ngày đã chịu kích thích quá lớn, buổi tối cô lại..... mơ giấc mơ khó có thể nói với Lục Cảnh Nhiên. Cảm giác trong mơ rất tốt, cơ bắp Lục Cảnh Nhiên sờ còn sướng hơn trong tưởng tượng của cô, thể lực cũng rất đủ, như máy móc vĩnh cửu.

..... Cứu mạng!

Cô lại bình ổn lại trên giường một lúc, xác định tim đập và sắc mặt của mình đều khôi phục bình thường mới xỏ dép lê đi ra ngoài. Lục Cảnh Nhiên như lúc trước, đúng giờ ở phòng bếp làm bữa sáng, nhìn thấy Thời Yên đi tới thì cười với cô, còn giơ tay xoa đầu cô: "Chào buổi sáng, ngủ thế nào mà đầu rối bù thế này?"

"....." Có phải anh cố ý không? Trước kia anh không phải như thế!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 125: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (9)

Lục Cảnh Nhiên sửa lại tóc Thời Yên, thuận tay vén tóc của cô ra sau tai. Lúc lướt qua vành tai cô, Lục Cảnh Nhiên như vô tình sờ vành tai cô.

Đó là điểm mẫn cảm của Thời Yên, Lục Cảnh Nhiên vuốt ve vành tai của cô như thế, Thời Yên khẽ run. Lục Cảnh Nhiên nhướn môi, nói với Thời Yên: "Đi rửa mặt đi, sắp ăn cơm rồi."

"..... À" Lỗ tai Thời Yên vừa mới bị kích thích, hiện tại đã đỏ lên, cô nhìn Lục Cảnh Nhiên, chạy về phòng ngủ lao vào nhà vệ sinh. Hôm nay người máy này rất khiêu khích! Có phải tối hôm qua anh học thêm cái gì không!

Rửa mặt xong đi ra, Lục Cảnh Nhiên đã nấu xong cháu đặt lên bàn. Liên tục ăn đồ thanh đạm nhiều ngày, Thời Yên cảm thấy sắp không chịu đựng nổi: "Lợi tôi đã hết sưng rồi, có thể không cần ăn cháo."

"Ừ, vậy cần hẹn trước nha sĩ giúp em không?"

"Không cần cảm ơn." Thời Yên kiên định từ chối.

"Răng khôn không nhổ, sau này sẽ tái viêm."

"Vậy kệ đi, tóm lại tôi không khám nha sĩ!"

"....." Có đôi khi anh thật sự không hiểu nổi logic tư duy của con người, "Vậy trưa nay em muốn ăn gì? Trong tủ hết đồ rồi, lát tôi đi mua đồ

https://thuviensach.vn

ăn."

Thời Yên suy nghĩ, nói: "Tôi đi với anh, tôi sửa xong bản thảo thảo rồi, tôi cũng muốn đi ra ngoài giải tỏa áp lực!"

"Được."

Gần tiểu khu có một siêu thị, thường ngày Thời Yên đều mua đồ ở đó. Cùng Lục Cảnh Nhiên ra khỏi nhà, vừa lúc gặp một cô ở tầng trên mua thức ăn về, thấy Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên đi với nhau, cô đó sửng sốt rồi mới mập mờ cười với Thời Yên: "Tiểu Thời hả, thì ra cậu đẹp trai này nhà cháu?"

"A....." Thời Yên nghĩ, rốt cuộc nên giới thiệu anh là bạn trai mình hay là họ hàng ở xa. Cô tự động hiểu tiếng "a" là thừa nhận, nụ cười ẩn ý trên mặt phong phú hơn: "Lúc trước cô thấy thằng bé mua đồ ăn về còn tưởng là hàng xóm nhà ai mới chuyển đến, đẹp trai thật đó. Không nghĩ tới là bạn trai cháu, rất xứng đôi."

"....." Thời Yên đành phải cười nói, "Cảm ơn ạ."

Có vẻ như cô đó rất vừa lòng với Lục Cảnh Nhiên, liên tục khen anh với Thời Yên: "Bạn trai cháu được đó, còn biết tự mình ra ngoài mua đồ ăn, chứ đằng ấy nhà cô bảo xuống nhà vất rác mà cũng chẳng buồn đi."

Nghe được hàng xóm khen Lục Cảnh Nhiên, trong lòng Thời Yên cũng rất đắc ý: "Ha ha ha, dạ, anh ấy chẳng được cái ưu điểm gì, chỉ được cái cần mẫn."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái, không nói gì, cô ấy ngược lại nói giúp anh: "Còn đẹp trai nữa! Tiểu khu chúng ta không tìm được thằng nhóc đẹp trai như vậy đâu!"

"Ha ha ha ha ha cô quá khen, thôi chúng cháu đi mua đồ ăn đây ạ."

https://thuviensach.vn

"Ừ đi đi." Cô nhìn bọn họ đi xa, thầm nghĩ lúc nào con gái nhà mình cũng có thể tìm được bạn trai như thê, bà nằm mơ cũng cười tỉnh.

Trong tiểu khu không đông người lắm, có một nửa phòng trống, nhưng tuy là như vậy, Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên đi trong tiểu khu, hễ gặp hàng xóm, người ta đêu nhìn bọn họ mấy lần. Đương nhiên, chủ yếu là xem Lục Cảnh Nhiên.

Thời Yên cũng nhìn Lục Cảnh Nhiên, trêu ghẹo: "Chúc mừng anh nhé, trở thành chàng trai đẹp nhất tiểu khu."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Cảm ơn, nhưng ưu điểm của tôi không chỉ có cần mẫn và đẹp trai"

"Hả?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô: "Đêm nay em muốn thử một chút không?"

Thời Yên: "....."

Sao đề tài gì anh cũng vòng được tới "lái xe" vậy?

Tới siêu thị, Thời Yên đi tới khu đồ ăn vặt chọn một số đồ mình thích trước, sau đó mới cùng Lục Cảnh Nhiên đẩy xe đi xem rau cỏ và trái cây. Gần đây đúng là mùa lựu, Thời Yên chọn mấy quả lựu bỏ vào xe đẩy, Lục Cảnh Nhiên nhìn thoáng qua, lại lấy hai quả trong đó ra, bỏ hai quả khác vào: "Hai quả em chọn không ngon."

"....." Thời Yên trầm mặc một chút, hỏi anh, "Sao thế, chẳng lẽ anh còn nhìn xuyên được??"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không tính nhìn xuyên, chỉ là trải qua rà quét, tôi có thể phán đoán lượng nước, độ ngọt và mức độ to mọng của hạt."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Đây quả thực là giải quyết phiền não cho người không biết chọn ra quả đồ ăn như cô. Lần sau viện nghiên cứu gọi điện thoại tới phải đặc biệt khen chức năng này. Nghĩ đến điện thoại của viện nghiên cứu tự nhiên lại nghĩ đến một chút vấn đề không cần thiết, Thời Yên ho một tiếng, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Chúng ta đi chọn ra đi."

"Được"

Dạo một vòng quanh siêu thị, hai người đẩy xe mua hàng đã đầy đồ. Xe mua hàng trong siêu thị không thể đẩy về tiểu khu, cho nên trước kia Thời Yên tuyệt đối không mua nhiều như vậy, nếu không căn bản không xách nổi về tiểu khu. Cô cũng nghĩ tới mua một cái xe nhỏ chỉ để chở đồ ăn, chẳng qua ý tưởng này chỉ dừng tại giai đoạn ý tưởng.

Hiện tại có Lục Cảnh Nhiên, xe nhỏ tự nhiên là không cần, dù sao anh là người đã nói có thể bế mười lần Thời Yên. Yên tâm thoải mái giao hết rau củ hoa quả đồ ăn vặt và thịt cho anh, Thời Yên tự xách mấy túi đồ dùng cần thiết của con gá, rất là nhẹ nhàng. Kết quả vừa đi về tiểu khu lịa gặp một đống các cô dì, thấy Lục Cảnh Nhiên xách theo nhiều đồ như vậy thì nói với Thời Yên: " Tiểu Thời à, dù bạn trai cháu khỏe, cũng không thể sai bảo như vậy, cháu xem thằng bé xách nhiều đồ như vậy, cháu không đau lòng các cô đau lòng!"

"Không sao đâu cô, cháu xách được mà." Lục Cảnh Nhiên chủ động nói.

Cô nghe anh nói như vậy lại càng thương anh: "Về sau các cháu phải học cô này, mua cái xe nhỏ chỉ dùng để chở đồ ăn, ngày thường lấy đồ chuyển phát cũng có thể dùng, đừng có mà tự xách! Nhìn xem tay siết đỏ lên rồi kìa!"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Không phải đâu cô, con mắt nào của cô thấy tay anh ấy bị siết đỏ! Một người máy như anh căn bản không có mạch máu được không ạ! Thời Yên lấy túi đồ ăn vặt của mình trong tay Lục Cảnh Nhiên, cô ấy mới vừa lòng rời đi. Lục Cảnh Nhiên nói với Thời Yên bên cạnh: "Các cô trong tiểu khu nhiệt tình thật đấy."

Thời Yên: "....."

Nếu anh không đẹp trai xem các cô ấy có nhiệt tình hay không.

Kéo Lục Cảnh Nhiên đi ra ngoài một vòng, trong lòng Thời Yên đã chứng thự danh diệu "sát thủ các cô các mẹ" của anh. Đại khái nah chính là kiểu con rể thích mà các mẹ thích nhất.

Điều kiện tiên quyết là, các cô các mẹ không biết anh là người máy.

Thời Yên bỗng nghĩ tới mẹ mình, bà sẽ đồng cho mình và người máy ở bên nhau sao?

..... Khẳng định sẽ không. Hơn nữa người máy và con người không thể kết hôn.

Thật ra cô không ngại, nhiệm vụ của cô vốn là yêu đương HE với Lục Cảnh Nhiên, nhưng người nhà cô không sẽ không dễ dàng thấu hiểu.

"Em nghĩ gì thế? Thang máy tới rồi."

Tiếng Lục Cảnh Nhiên kéo thần trí Thời Yên trở lại, cô "à" một tiếng, đi theo anh ra khỏi thang máy.

Thôi, hiện còn chưa đâu vào đâu, cô nghĩ xa thế làm cái gì. Nhưng như thế nhắc nhở cô nghĩ tới một chuyện: "Lục Cảnh Nhiên, có phải anh sẽ không già không?"

Người máy, khẳng định sẽ không già đi rồi.

https://thuviensach.vn

Thời Yên lo lắng vấn đề này, các nhà khoa học cũng đã sớm lo lắng, Lục Cảnh Nhiên buông đồ, quay đầu lại nói với Thời Yên: "Tuổi bề ngoài người máy có thể thay đổi, nhưng cần về viện nghiên cứu điều chỉnh thử mới được. Tuổi tác con người biểu hiện đặc trưng qua làn da, viện nghiên cứu có thể căn cứ yêu cầu của khách hàng tiến hành điều chỉnh thử người máy, nhưng phải thu thêm phí."

"..... Ồ." Vậy xem ra tương lai còn phải tốn không ít tiền! Cô phải cố gắng kiếm tiền mới đủ bao nuôi anh!

Lục Cảnh Nhiên dường như hiểu được tiếng lòng cô, nhìn cô nói: "Tiền thì em không cần lo lắng, tôi cũng có thể kiếm tiền."

Thời Yên hỏi: "Anh không có chứng minh thư, làm sao kiếm tiền?"

"Chỉ cần không tới công ty làm, chứng minh thư cũng không quan trọng lắm, lúc cần dùng chứng minh thư có thể dùng của em."

"..... Ồ, vậy tôi rửa mắt mong chờ." Lục Cảnh Nhiên nhìn qua rất lợi hại, nói không chừng có thể kiếm tiền, "Tôi thấy với tay nghề của anh, mở một tiệm cơm cũng có thể kiếm tiền!"

"Tôi còn biết rất nhiều thứ, ví dụ đầu tư cổ phiếu."

"....." Đừng! Thị trường chứng khoán không phải đã suy sụp sao! "Tôi cảm thấy mở tiệm cơm vẫn an toàn hơn."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nếu em thích, tôi không có ý kiến."

"Ồ, vậy trưa nay thử tay nghề của anh một chút, tôi muốn ăn bò hầm, sườn xào chua ngọt, sườn xào khoai tay!"

"Được." Lục Cảnh Nhiên nói xong, lại bổ sung, "Tối có thể thử những món khác."

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Anh muốn đẩy mạnh tiêu thụ bản thân cỡ nào!

Cơm trưa, Thời Yên cũng trợ giúp Lục Cảnh Nhiên rửa bát đĩa. Phòng bếp nhà cô luôn là nơi vắng vẻ nhất, từ sau khi Lục Cảnh Nhiên tới, nơi này lại thành nơi có tần suất sử dụng cao nhất ngoài WC.

Nấu xong một bàn đồ ăn, Thời Yên chụp bức ảnh bàn cơm đăng lên vòng bạn bè. Thời Yên không phải người thường xuyên đăng lên vòng bạn bè, bình quân một tháng chỉ có một tấm, đại đa số đều là chia sẻ trò chơi lên vòng bạn bè, còn là loại chỉ mình mình có thể thấy.

Cho nên cô đăng lên vòng bạn bè đã nói lên chuyện này rất đáng được đăng lên!

Vừa đăng đồ ăn ngon lên vòng bạn bè đã nhận được không ít lượt thích và bình luận, bạn bè quen thuộc Thời Yên đều biết cô không nấu được những món này, sôi nổi hỏi có phải cô có biến hay không. Đặc biệt là Đông Bình, liên hệ với vấn đề cô hỏi tối qua, Đông Bình cảm thấy nhất định là cô có bạn trai!

Đông Bình: Mỹ Lệ! Có phải cô có bạn trai không hả, thành thật khai báo!

Thời Mỹ Lệ:..... Không sai biệt lắm

Đông Bình:!!!

Đông Bình: Cô quen ở đâu? Không phải mỗi ngày cô đều ở nhà viết bản thảo sao!

Thời Mỹ Lệ:..... Đúng vậy, chính anh ấy tìm tới.

Đông Bình:.....

https://thuviensach.vn

Đông Bình: Ok. Cho nên chính anh ta cầu hoan cô phải không?

Thời Mỹ Lệ: Đã nói đây chẳng qua là thắc mắc!

Đông Bình: Cô đoán tôi tin hay không [cười gian]

Đông Bình: Cô cũng lớn rồi, đừng có kìm nén lâu quá, có bạn trai rồi thỉ "dùng" một chút

Thời Mỹ Lệ:.....

Lục Cảnh Nhiên sâu kín ở bên cạnh nhả ra một câu: "Tôi cảm thấy bạn em nói rất có lý."

Thời Yên: "....."

"Sao anh lại nghe lén điện thoại của người ta!" Thời Yên nói, tắt điện thoại. Lục Cảnh Nhiên ngồi ở đối diện nhìn cô ăn cơm, hiện tại Thời Yên đã quen anh ngồi đối diện nhìn mình ăn cơm, khác với xấu hổ ban đầu, sau khi quen rồi lại cảm thấy ăn cơm như vậy rất ngon.....

Màn hình di động lại sáng lên, là nhóm cấp ba mời đi họp lớp, chủ nhóm tag mọi người. Thời Yên nhấn vào xem, vừa lúc cô rảnh nên báo danh.

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, hỏi cô: "Bem muốn đi họp lớp cấp ba?"

Thời Yên gật gật đầu nói: "Đúng vậy, làm sao thế?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi đi với em."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 126: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (10)

Thời Yên không ngờ Lục Cảnh Nhiên sẽ nói như vậy: "Chúng tôi đi họp lớp, anh đi làm cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên hơi mím môi, không trả lời. Anh nhớ lần trước Thời Yên cũng đi tham gia họp lớp, lúc về còn uống say. Thời Yên say rượu không nổi điên, chỉ cứ lải nhải với anh rằng Lâm Hạo không còn là Lâm Hạo năm đó! Lục Cảnh Nhiên vòng vo mãi mới hỏi được Lâm Hạo là bạn học nam từng thần mến cô lúc còn đi học, không chỉ đẹp trai, chạy bộ cũng rất nhanh, thường xuyên giành giải nhất thi đấu điền kinh.

Ha ha, có thể chạy nhanh bằng anh sao?

Lần trước anh không biết thì thôi, lần này còn muốn đi gặp Lâm Hạo?

Hơn nữa lần trước cô uống say, chính là Lâm Hạo lái xe đưa cô về.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi ở ngoài chờ em, họp lớp khó tránh khỏi sẽ uống rượu, nếu em uống say thì làm sao mà về?"

Thời Yên nghĩ ngợi, nói: "Chắc không đâu, mấy kiểu hội họp thế này tôi đều uống nước trái cây."

"A, tôi cảm thấy em không hiểu bản thân mình rồi."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Từ từ, vừa rồi anh đang nói cô sao? Ha ha, người máy!

"Dù uống say, tôi cũng có thể bắt xe về."

"Đêm hôm khuya khoắt, một cô gái uống rượu một mình bắt xe, có hay hiện trên tiêu đề tin tức xã hội không?"

Thời Yên: "....."

"Tôi ở bên ngoài chờ em, sẽ không quấy rầy em tụ tập."

"....." Thời Yên nghĩ cảnh tượng đó, cảm thấy cũng quá không có tình người, "Cũng không biết chúng tôi ăn uống mất bao lâu, chẳng lẽ bắt anh chờ mãi bên ngoài sao?"

"Tôi không sao."

"....." Anh không sao, nhưng cô không nỡ để anh ở bên ngoài chờ, "Vậy nếu không tôi sắp ăn xong thì gọi điện cho anh nhớ? Ý, hình như anh không có điện thoại."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Em chưa đọc hướng dẫn sử dụng sao? Em có thể download app từ website chính thức của viện nghiên cứu, thông qua app có thể ra lệnh với tôi từ xa."

"....." Loại đồ điện gia dụng thông minh ấy hả. Thời Yên giật khoé môi, lấy một cái điện thoại mình đã đảo thải trong thư phòng cho Lục Cảnh Nhiên, "Anh dùng tạm cái này trước đi, sim bên trong là số cũ của tôi, nạp tiền là có thể dùng. Về sau nếu anh đi ra ngoài xã giao vẫn cần dùng điện thoại."

Lục Cảnh Nhiên nhìn điện thoại, nói với Thời Yên: "Tôi không cần xã giao, con người khác ngoài em đối với tôi mà nói không có ý nghĩa."

https://thuviensach.vn

"....." Oa anh đang nói lời âu yếm sao, thế mà hơi rung động đó, "Vậy nếu anh đi ra ngoài làm việc kiếm tiền vẫn cần điện thoại."

Lục Cảnh Nhiên nghĩ ngợi, nhận điện thoại: "Được thôi, vậy đến lúc đó em gọi cho tôi."

"Ừ ừ."

Họp lớp vào ba ngày sau, Thời Yên đúng giờ tới Thiên Hạ cư. Vào lúc cô rời đi, Lục Cảnh Nhiên cũng theo sau cô ra ngoài. Anh chỉ hứa lúc kết thúc thì cô gọi, cũng không hứa không đi theo cô, cho nên cũng không tính là nói dối.

Nhà hàng này là nơi đắt đỏ nhất thành phố A, xem ra bạn học cấp ba của cô cũng sống không tệ lắm. Sau khi Thời Yên tiến vào Thiên Hạ cư, anh tìm một nơi gần đó ngồi chờ Thời Yên.

Thời Yên hoàn toàn không biết anh đi theo mình ra ngoài, vô cùng vui vẻ đi tới phòng đã hẹn, cô cứ đinh ninh mình tới khá sớm, kết quả các bạn học còn tích cực hơn, đều đã đến gần hết. Trong đám người, được hoan nghênh nhất là Lâm Hạo, Thời Yên đã không còn gặp anh ta kể từ sau khi tốt nghiệp, mấy năm trước chỉ có một lần tham gia họp lớp, nhưng Lâm Hạo không tới.

Nói thật, nghe nói hôm nay Lâm Hạo sẽ tới, cô còn kích động một chút, dù sao cũng là bạn học thầm mến thời cấp ba, nhưng hiện tại nhìn thấy, cảm giác cũng chỉ có như vậy. Anh ta béo hơn một ít so với ấn tượng của cô, đây đại khái là điều độ tuổi bọn họ rất khó chạy thoát..... béo lên ở tuổi trung niên. Lâm Hạo góc cạnh trở nên mượt mà, cũng đã không còn nhuệ khí bức người thuở thiếu niên, ngược lại thêm vài phần người trưởng thành khéo đưa đẩy.

Thời Yên bỗng cảm thấy, gặp còn không bằng không gặp, ít nhất ở trong trí nhớ của cô anh ta vẫn là thiếu niên sạch sẽ gọn gàng.

https://thuviensach.vn

"Đây là Thời Yên nhỉ? Người đẹp Thời càng ngày càng đẹp!" Các bạn học phát hiện Thời Yên tiến vào thì tiếp đón cô tới cạnh bàn, vừa lúc ngồi đối diện Lâm Hạo. Cô không tham gia cuộc nói chuyện của bọn họ, chỉ khẽ chào hỏi rồi cắn hạt dưa nghe bọn họ khoác lác.

Đề tài vẫn luôn quay chung quanh Lâm Hạo, nhiều năm không gặp, tò mò về anh ta không chỉ có Thời Yên. Lúc còn đi học, Lâm Hạo là ủy viên thể dục, rất ấm hiểu chạy bộ, lúc ấy tất cả mọi người đều gọi anh ta là Scud, tất cả mọi người nói, tương lai anh ta nhất định sẽ trở thành một người vận động viên điền kinh.

Mà hiện tại Lâm Hạo là kim bài tiêu thụ của một xí nghiệp lớn, không chút quan hệ tới điền kinh.

Đúng rồi, anh ta còn có một cô bạn gái, là bạn cùng lớp Tôn Huệ, lúc này đang ngồi bên cạnh anh ta ra vẻ ngại ngùng. Lúc còn đi học Tôn Huệ đã theo đuổi anh ta, đuổi theo nhiều năm như vậy, hiện tại cuối cùng cũng thành công, nghe nói sang năm sẽ kết hôn. Các bạn học nhao nhao chúc mừng, Tôn Huệ vẫn luôn thẹn thùng đột nhiên hỏi một câu: "Thời Yên, cậu có bạn trai chưa?"

Một câu làm ánh mắt mọi người đều tập trung trên người Thời Yên, Lâm Hạo cũng nhìn cô.

Thời Yên chịu áp lực lớn: "Ờ, có, lát nữa bạn trai mình sẽ tới đón."

"Thế hả?" Tôn Huệ cười với cô, nhưng trong lòng lại chẳng mấy tin lời cô nói, "Vậy lát bạn trai cậu tới nhớ giới thiệu để tụi mình làm quen nha."

Thời Yên cười nhạt đáp được.

Tôn Huệ không nhìn cô nữa, lại nói chuyện với bạn học khác, nhưng toàn bộ phòng, người cô ta để ý nhất chính là Thời Yên.

https://thuviensach.vn

Ai bảo lần đầu tiên cô ta tỏ tình, lý do Lâm Hạo từ chối cô ta là "nhưng mình thích Thời Yên".

Sau khi đồ ăn bưng lên, mọi người đều ăn uống rất high, có người không ngừng rót rượu cho Thời Yên, dưới bầu không khí như này, cô kiên trì uống nước trái cây cũng không tốt lắm, đành phải uống mấy ly với họ, cuối cùng lại lén đổi hết rượu thành nước trái cây.

Cô cũng không muốn lát mất mặt trước Lục Cảnh Nhiên!

Lúc ăn uống rất vui vẻ, mọi người còn hát những bài hát cấp ba, có người đề nghị cơm nước xong đi KTV hát thâu đêm. Tôn Huệ nói: "Mình với Lâm Hạo không đi đâu, sáng mai tụi mình còn phải tới nơi khác."

Mọi người tự nhiên lại ồn ào bọn họ một hồi, cũng không làm khó bọn họ, Thời Yên cũng giơ tay nói: "Lát nữa bạn trai mình tới đón, chắc mình cũng không đi hát với mọi người được."

"..... Thôi, mấy người yêu đương các cậu không cần đi nữa, chúng mình mở bữa tiệc ca hát của cẩu độc thân đi!"

"Được đấy! Vui lên nào!"

Tôn Huệ nhìn Thời Yên một cái, cười với cô không nói gì, Lâm Hạo cũng nhìn cô một cái, nói thật, anh ta rất tò mò bạn trai cô thế nào.

Một bữa cơm ăn đến gần 9 giờ, một đám người mới tính tiền rời đi, trước đấy Thời Yên đã nhắn tin cho Lục Cảnh Nhiên, nhưng nhà cô cách nơi này rất xa, cô cảm thấy anh sẽ không đến nhanh như vậy. Không nghĩ tới vừa ra ngoài cửa Thiên Hạ cư thì Lục Cảnh Nhiên đã đứng ở bên ngoài.

Mấy bạn nữ ra trước Thời Yên đều nhìn Lục Cảnh Nhiên nhỏ giọng bàn tán: "Anh đẹp trai kia là ai thế? Đang đợi ai trong số tụi mình à?"

https://thuviensach.vn

"Không biết, nếu không ai nhận thì mình định lên!"

"....." Thời Yên vội bước tới, tới "nhận" anh, "Anh đến nhanh thế?"

"Ừ."

"..... Không phải anh vẫn đợi ở đây đó chứ?"

"....." Đối với vấn đề không tiện trả lời, Lục Cảnh Nhiên quyết định giữ im lặng.

Thời Yên nhìn phản ứng của anh, nhận định mình đoán đúng rồi, trong khoảng thời gian này ở chung, cô đã sớm thăm dò anh -- người máy không thể nói dối, anh cũng xác thật chưa từng nói dối cô, chẳng qua có vài vấn đề nhất định phải nói dối mới có thể trả lời thì anh sẽ lựa chọn không trả lời.

Cô đang định nói với anh mấy lời, tiếng Tôn Huệ từ phía sau truyền tới: "Thời Yên, đây là bạn trai cậu hả?"

Thời Yên xoay người, kéo cánh tay Lục Cảnh Nhiên cười nói: "Đúng vậy, anh ấy tên Lục Cảnh Nhiên."

Mấy bạn nữ ở cửa ban nãy lập tức bùng nổ: "Mẹ khiếp, Thời Yên cậu may mắn thiệt đó!"

"Đúng vậy, lần nào trai đẹp cũng thích cậu! Trước kia Lâm Hạo cũng thế!"

"....."

Sợ nhất không khí đột nhiên yên tĩnh.

"Ha ha, ờm, tụi mình còn đi hát nữa, đi trước ha!"

https://thuviensach.vn

Các bạn học ở đây đều nhanh chóng rời đi, chỉ còn Lâm Hạo và Tôn Huệ đứng tại chỗ. Sắc mặt Tôn Huệ không tốt mât, bí mật Lâm Hạo thích Thời Yên quả nhiên không chỉ một mình cô ta biết. Thời Yên cũng xấu hổ không tả, cô cười ha ha hai tiếng, nói với Tôn Huệ và Lâm Hạo: "Chúng mình cũng đi đây, tạm biệt!"

Cô xoay người định đi, Lục Cảnh Nhiên lại lù lù không động. Cô dùng sức kéo một chút, Lục Cảnh Nhiên vẫn không nhúc nhích.

"..... Anh muốn làm gì hả người anh em?"

Lục Cảnh Nhiên cúi đầu nhìn cô một cái, nói với Lâm Hạo đối diện: "Nghe nói anh chạy rất nhanh? Không bằng chúng ta thi đấu một chút đi."

Thời Yên: "....."

Đêm hôm khuya khoắt còn chạy bộ cái gì! Lần sau phải phản ánh tình huống này với viện nghiên cứu!

Lâm Hạo nói: "Đã lâu không chạy."

"Không sao, tủy tiện chạy thôi." Lục Cảnh Nhiên chỉ con đường phía trước, "Chạy từ đấy đến chỗ đèn xanh đèn đỏ kia rồi quay lại."

Lâm Hạo nhìn anh một lát, nói: "Được."

"Anh đi theo phát điên cái gì?" Tôn Huệ giữ chặt cánh tay Lâm Hạo, hiển nhiên không muốn anh ta chạy bộ. Lâm Hạo cởi áo khoác giao cho Tôn Huệ, nói: "Tuỳ tiện chạy thôi."

Hai người đứng cùng vạch xuất phát, cũng không ai làm trọng tài, Lâm Hạo nói câu "chạy", hai người lập tức chạy. Thời Yên nhìn bóng dáng chạy đi xa của họ, không được một lát liền đến đèn xanh đèn đỏ. Lục Cảnh

https://thuviensach.vn

Nhiên vẫn luôn dẫn đầu, lúc anh chạy trở về còn gặp Lâm Hạo đối diện chạy tới.

Thời Yên: "....."

Cô từng được chứng kiến tốc độ của Lục Cảnh Nhiên, lúc này chỉ sợ anh chỉ dùng một phần công lực, tùy tiện ngược Lâm Hạo.

Lúc Lâm Hạo chạy về đột nhiên trời đổ mưa, mưa rất to, Thời Yên nhìn hai người chạy trong mưa, trong lòng đột nhiên nhảy dựng, không xong, Lục Cảnh Nhiên không bị ngấm nước chứ!

Hai người trong mưa ngược lại đều không để ý cơn mưa to này, đặc biệt là Lâm Hạo, ngược lại càng thêm vui sướng. Anh ta không nhớ rõ đã bao lâu anh ta không chạy như vậy, cảm giác lao tới này thiếu chút nữa anh ta đã không còn nhớ. Tiếng gió ù ù gào thét bên tai, mưa to làm mờ tầm mắt, lúc anh ta toàn lực chạy về, bên tai dường như lại vang lên tiếng hoan hô cố lên trên sân thể dục ngày trước.

Tôn Huệ vội cầm ô đi lên, Thời Yên cũng kéo Lục Cảnh Nhiên trở lại cửa Thiên Hạ cư, lau nước cho anh: "A a a, liệu anh có bị ngấm nước không! Liệu có trục trặc không!"

"Không, toàn thân tôi không thấm nước, em thật sự cần đọc hướng dẫn sử dụng."

"..... Được, tối về tôi sẽ đọc."

Lâm Hạo đứng tại chỗ thở hổn hển một lúc, quay đầu lại muốn nói chuyện với Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên, lại phát hiện hai người bọn họ đã không thấy đâu.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 127: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (11)

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên không đi xa mà quay về Thiên Hạ cư, tìm cô lễ tân mượn ô. Vị trí này vốn dĩ bắt xe đã phải tranh đoạt, hiện tại còn đổ mưa, càng không dễ bắt xe. Mượn được ô, Thời Yên lại dùng khăn giấy lau nước trên người Lục Cảnh Nhiên, tuy rằng anh nói toàn thân anh không thấm nước, nhưng..... lỡ may nước vào đầu thì sao.

Lâm Hạo đi vài bước vào Thiên Hạ cư thì thấy Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên đang đứng ở sảnh lớn. Thời Yên đang kiễng mũi chân lau nước trên mặt Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên lấy khăn trên tay cô lau giúp cô. Tôn Huệ nhìn thoáng qua Lâm Hạo, cười nói: "Hai người họ tình cảm thật đấy."

Lâm Hạo đứng tại chỗ giây lát, đẩy cửa Thiên Hạ cư, đi vào nói với bọn họ: "Thời Yên, mình đưa hai cậu về nhớ, giờ đã trễ lại còn mưa, hai người không dễ bắt xe."

"Không cần." Thời Yên còn chưa nói, Lục Cảnh Nhiên đã mở miệng nói, "Đây là mưa rào, năm phút nữa là sẽ ngừng."

Lâm Hạo nói: "Bên ngoài mưa to như vậy, một chốc không ngừng được đâu."

Tôn Huệ đi tới, không vui mà nói với anh ta: "Mọi người đều nói không cần anh đưa, anh còn ở chỗ này làm gì?" Cô ta nói rồi kéo cánh tay

https://thuviensach.vn

Lâm Hạo, nói với Thời Yên: "Tụi mình về trước đây, về sau có cơ hội lại tụ tập."

Thời Yên cười với cô ta, nghĩ thầm sợ là không có cơ hội: "Vậy hai người lái xe cẩn thận, Lâm Hạo không uống rượu chứ?"

"Không, mình nhìn chằm chằm mà, anh ấy chỉ uống nước trái cây thôi." Tôn Huệ nói xong liền kéo Lâm Hạo không quay đầu lại rời đi. Thời Yên nhìn Lục Cảnh Nhiên đứng bên cạnh, hỏi anh: "Trong vòng năm phút mưa sẽ ngừng thật sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Cụ thể là bốn phút ba mươi tám giây."

"....." Đây là công nghệ hack gì vậy, có thể chính xác đến từng giây sao?

Vì nghiệm chứng lời nói của Lục Cảnh Nhiên, Thời Yên lấy điện thoại ra, mở đồng hồ đếm ngược, còn đặc biệt nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái, như thể chờ vả mặt anh. Lục Cảnh Nhiên không chút sợ hãi, khi đồng hồ đến ngược của Thời Yên chạy đến bốn phút ba mươi hai giây, mưa dần nhỏ lại rồi tạnh hẳn.

"Sáu giây chênh lệch là thời gian chúng ta nói chuyện."

Thời Yên: "....."

Lúc trước không phải anh nói tìm việc? Không bằng tới cục khí tượng ấy.

Tóm lại, tạnh mưa là chuyện tốt, ô cũng không cần đến. Thời Yên trả ô lại cho lễ tân, cùng Lục Cảnh Nhiên đi ra ngoài. "Anh biết ở đâu có thể bắt taxi không?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ngã tư phía trước lập tức sẽ có một chiếc xe taxi đi qua."

"..... Mợ nó không kịp!"

Lục Cảnh Nhiên cúi đầu nhìn cô, ôm cô bật nhảy mấy cái liền dừng trước ngã tư.

Thời Yên: "....."

Cô thở hổn hển, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Về sau ở bên ngoài đừng tùy tiện vượt nóc băng tường! Sẽ bị bắt thật đó!"

"Đã biết."

Lục Cảnh Nhiên vừa nói, xe taxi liền đi tới. Thời Yên cản xe, bảo Lục Cảnh Nhiên lên xe cùng nhau về nhà.

Về đến nhà, cô cũng không đi tắm ngay, mà tìm sách hướng dẫn sử dụng trong thư phòng, nghiêm túc đọc một chút. Trong phần bảo quản và bảo dưỡng người máy xác thật viết người máy toàn thân không thấm nước, lúc này Thời Yên mới yên tâm.

Lục Cảnh Nhiên đi tới, nói với cô: "Hiện tại cả bàn chải đánh răng máy rửa mặt chạy bằng điện đều chống nước, huống chi người máy chế tạo từ công nghệ cao như anh."

Thời Yên: "....."

Chống nước thì thế nào, anh lại không cần tắm rửa!

Ý? Thời Yên bỗng nhiên phát ra ý tưởng mới: "Anh cần tắm không?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Máy móc cũng như con người, cần làm sạch định kỳ, anh đương nhiên cần tắm rửa."

https://thuviensach.vn

"..... A, vậy anh mau đi tắm rửa đi, nước mưa bẩn lắm ý."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô nói: "Em muốn tắm cùng không?"

"....." Thời Yên cười với anh, "Anh tắm phòng anh, tôi tắm phòng tôi."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Làm chủ nhân, em có nghĩa vụ làm sạch cho anh."

".....??" Không phải ngày thường anh có rất nhiều ý tưởng sao, sao đến tắm rửa lại nhớ tới chủ nhân rồi hả!

Thời Yên đuổi anh đi, lấy áo ngủ đi tắm. Lúc sấy tóc, cửa phòng bị gõ vang, Thời Yên cảnh giác theo bản năng, gọi với ra ngoài: "Làm cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Hôm nay em cũng dính mưa, anh mới nấu chút canh gừng đường đỏ, bưng một bát tới cho em."

"Ồ..... Vậy anh đặt trên bàn ấy."

Thời Yên không khoá cửa phòng, Lục Cảnh Nhiên xoay tay nắm cửa, cửa liền mở ra. Thời Yên đang đứng trong phòng chứa đồ sấy tóc, Lục Cảnh Nhiên bưng bát đặt ở đầu giường của cô, nhìn cô nói: "Cần anh sấy tóc cho em không?"

Thời Yên nói: "Không cần, tôi tự sấy được."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh có thể sấy ra hiệu quả của tiệm cắt tóc."

Thời Yên: "....."

Đề nghị này thật là mê người chết tiệt.

https://thuviensach.vn

"Hiệu quả tiệm cắt tóc không phải bởi vì máy sấy của họ đắt sao?" Thời Yên kìm lòng không đặng hấp hối giãy giụa. Lục Cảnh Nhiên nói: "Quan trong hơn đương nhiên là tay nghề của thợ cắt tóc, nếu mỗi người đều có thể sấy được hiệu quả như bọn họ thì đã chẳng cần mở tiệm cắt tóc."

"....." Nghe có vẻ rất hợp lý, "Anh còn từng học khóa làm tóc trang điểm sao?"

"Năng lực học tập của anh rất mạnh, hơn nữa có thể học rất mau."

"..... Lợi hại như vậy? Vậy, vậy anh thử chút xem!"

Lục Cảnh Nhiên cười, đi qua nhận máy sấy, bảo cô ngồi trước gương trang điểm: "Có kẹp tóc không?"

"Có." Thời Yên kéo ngăn kéo, tìm kẹp tóc đưa cho anh. Lục Cảnh Nhiên kẹp lớp tóc thứ nhất, tay nghề thuần thục có vài phần phong thái của thầy Tony.

Lúc nhẹ nhàng ôm lấy tóc Thời Yên, tay Lục Cảnh Nhiên cố ý lướt qua cổ cô, dẫn tới Thời Yên lơ đãng run rẩy. Lục Cảnh Nhiên hơi cúi đầu, nơi này cũng là chỗ mẫn cảm của cô, khẽ chạm vào là cô sẽ có phản ứng mãnh liệt.

Trong phòng quanh quẩn tiếng máy sấy "ù ù ù", trái tim Thời Yên cũng nhảy bùm bụp. Dưới tóc cô, lúc Lục Cảnh Nhiên sấy tóc cho cô sẽ cố ý vô tình mà chạm vào cô, nhưng cô lại không có biện pháp từ chối hay trách cứ anh, bởi vì anh có thể nói đây chỉ là anh không cẩn thận chạm vào, là cô phản ứng thái quá.

Hơn nữa, cô cảm thấy..... Còn có chút thoải mái đáng xấu hổ.

Khi ngón tay Lục Cảnh Nhiên khẽ chạm vào tai cô lần nữa, trái tim Thời Yên thật sự như bị lông chim chọc phải, ngứa ngáy khó chịu, ngay cả

https://thuviensach.vn

hơi thở cũng nóng hơn vừa rồi. Trong lòng như có một nơi được cái gì đó lấp đầy, Lục Cảnh Nhiên thấy cô bị mình trêu chọc kha khá, liền khom lưng tiến đến bên tai, cố ý dán vào lỗ tai cô nói: "Thế nào, em có vừa lòng với tay nghề của anh không?"

Rõ ràng là một người máy, nhưng hơi thở của anh vẫn có độ ấm, hơi thở ấm áp phả lên phía sau tai và gáy của cô, Thời Yên xoay người, túm cổ áo anh đè anh lên bàn trang điểm: "Nói, có phải anh cố ý không hả! Hửm?"

Cổ áo Lục Cảnh Nhiên bị cô túm hơi nới ra, lộ ra phần ngực và xương quai xanh rõ ràng, anh ngửa đầu nhìn Thời Yên, duỗi tay ôm cô vào lòng: "Phải. Em muốn, đúng không?"

Thời Yên: "....."

Người máy tóm lại vẫn không giống con người, bọn họ căn bản không hiểu cái gì là cảm thấy thẹn lòng!

"Cái này không có gì phải cảm thấy thẹn, đây là ham muốn thân thể bình thường của con người, con người cũng dựa vào cái này kéo dài chủng tộc của mình." Lục Cảnh Nhiên luôn có thể đọc hiểu suy nghĩ trong lòng Thời Yên, anh ôm cô chặt hơn, nhắm ngay môi cô.

Hôn môi là cách thức tán tỉnh rất tốt, Lục Cảnh Nhiên hiển nhiên là cao thủ trong đó-- tuy Thời Yên chưa từng hôn ai, không có cái để so sánh, nhưng cô tin tưởng, có thể hôn khiến người khác thoải mái như vậy tuyệt đối là số ít!

Không giống nam giới loài người, ở chuyện này Lục Cảnh Nhiên sẽ đặt cảm giác của Thời Yên lên trên hết, cho nên anh sẽ không một mực đòi hỏi, mà tìm mọi cách lấy lòng cô. Dưới nụ hôn ngọt ngào mềm mại như kẹo bông gòn của anh, Thời Yên dần chìm đắm, Lục Cảnh Nhiên thấy cô sắp không đứng vững liền bế cô lên, nhẹ nhàng đặt ở trên giường: "Đêm nay cần anh hầu hạ không?"

https://thuviensach.vn

"....." Mặt Thời Yên đỏ rực, đừng hỏi mà trực tiếp làm không được sao!

Lục Cảnh Nhiên cười, lại lần nữa đọc hiểu ánh mắt của cô. Anh khẽ áp lên người cô, dịu dàng thấp giọng nói bên tai cô: "Không cần sợ hãi, anh sẽ làm em thoải mái."

Lục Cảnh Nhiên không biết nói dối, cho nên trong trận hoàn ái này, Thời Yên xác thật cảm thấy sung sướng xưa nay chưa từng có, thậm chí cô cảm thấy, Lục Cảnh Nhiên có vẻ như không phải lần đầu tiên làm với cô, dường như..... Bọn họ đã làm như vậy rất nhiều lần, cho nên anh biết mọi thứ của cô, cực kỳ phù hợp với cô.

Suy xét đến tình huống thân thể của con người, Lục Cảnh Nhiên rất biết tiết chế, anh bế Thời Yên toàn thân đều mềm như bông, thả cô vào bồn tắm đầy nước ấm. Lúc này Thời Yên đã bình phục lại không ít, đặc biệt là thấy Lục Cảnh Nhiên chuẩn bị cùng tắm với cô thì càng tỉnh táo hơn: "..... Dù toàn thân anh không thấm nước, cũng đừng kiêu ngạo ngâm mình như vậy!!"

Bàn chải đánh răng và máy rửa mặt chạy bằng điện cũng đâu có ai ngâm vào nước!

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không cần lo lắng, anh cao cấp hơn bàn chải đánh răng và máy rửa mặt chạy bằng điện rất nhiều."

Thời Yên: "....."

"Được, em biết anh cao cấp, nhưng em muốn tắm một mình."

Lục Cảnh Nhiên nghĩ một lát, nói: "Vậy được rồi, nếu em cần giúp thì cứ kêu anh."

"....."

https://thuviensach.vn

Lúc Thời Yên ngâm mình tắm rửa, Lục Cảnh Nhiên cũng trở về phòng tắm rửa, tẩy rửa mình sạch sẽ. Sau đó cực kỳ tự giác, dọn toàn bộ chăn gối đến giường Thời Yên.

Thời Yên tắm xong đi ra thì thấy anh đang ngủ trên giường mình. Chăn ga lúc trước đã bị anh ném vào máy giặt, hiện tại thay một bộ mới. Thời Yên sửng sốt một lát, nhìn anh: "Vì sao anh lại ngủ ở đây?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Đương nhiên là ngủ với em."

"....." Thời Yên suy xét, nếu không cho anh ngủ với mình có phải quá đểu cáng không? Giống như là..... dùng xong thì ném anh đi vậy.

Thôi. Cô tắt đèn, chính mình cũng đi ngủ, dù sao chỉ ngủ thôi, ngủ rồi ai còn biết bên cạnh là ai.

Lục Cảnh Nhiên trong bóng đêm hỏi cô: "Cần anh cung cấp phục vụ ôm ấp không?"

Thời Yên: "....."

Cô nhích vào trong, dựa vào ngực Lục Cảnh Nhiên: "Anh không có nhịp tim."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nếu em thích, anh có hệ thống mô phỏng nhịp tim." Anh nói rồi mở hệ thống mô phỏng nhịp tim. Thời Yên nghe tiếng tim đập truyền đến từ ngực anh, cười một tiếng: "Nếu như vậy thật sự sẽ coi anh như con người."

"Không sao, anh không ngại."

Thời Yên nhắm mắt lại, ôm thắt lưng anh. Yên lặng một lát, cô mở miệng hỏi: "Anh có thấy vui sướng không?"

https://thuviensach.vn

Câu hỏi của cô không đầu không đuôi, nhưng Lục Cảnh Nhiên biết cô chỉ cái gì. Anh cúi đầu, hôn lên trán cô: "Có, anh cũng rất thoải mái."

Thời Yên khẽ cong môi: "Như vậy là tốt."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 128: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (12)

Đêm nay Thời Yên ngủ rất ngon, không mộng không mị, trực tiếp ngủ tới hừng đông. Lúc tỉnh lại, ánh mặt trời vừa lúc xuyên qua rèm cửa chiếu vào, trông rất ấm áp. Lục Cảnh Nhiên không có bên cạnh, Thời Yên nghĩ chắc là anh đi nấu bữa sáng.

Vào phòng vệ sinh rửa mặt xong, Thời Yên đắp mặt nạ rồi đi ra. Lục Cảnh Nhiên vừa quay đầu lại thấy cô đang đắp mặt nạ ngồi đó nghịch điện thoại thì sửng sốt một chút, bưng bữa sáng tới: "Tối hôm qua ngủ ngon không?"

Thời Yên gật đầu nói: "Khá ngon."

Lục Cảnh Nhiên lại hỏi: "Vậy hôm nay thân thể có nơi nào không thoải mái không?"

"Không."

"Vậy em có vừa lòng với sự phục vụ của anh tối hôm qua không?"

"....." Thời Yên ngẩng đầu lên nhìn anh, "Anh đang lo liệu có lần sau không à?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh cũng không lo lắm, từ phản ứng tối qua của em, ắt hẳn rất mau sẽ có lần sau."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Không đứng đắn quá rồi nha người máy.

Cô lấy mặt nạ xuống, vỗ vỗ mặt rồi mới quay về ăn sáng. Hôm nay Lục Cảnh Nhiên nấu cháo sữa bò, còn nướng bánh mì. Lò nướng trong nhà Thời Yên vốn là cô hưng phấn nên mua, nghĩ ngày thường ở nhà không có việc gì còn có thể nấu nướng, mua về mới phát hiện, không có việc gì chỉ muốn nằm liệt trên giường chơi game.

Cô cắn một miếng bánh mì mà Lục Cảnh Nhiên nướng, ngoài vỏ giòn rụm bên trong thơm mềm, sắp bằng bánh mì ngoài tiệm: "Em cảm thấy về sau anh có thể làm rất nhiều việc, mở tiệm bánh mì cũng có thể suy xét một chút."

"Anh thế nào cũng được." Thấy cô đang ăn cơm còn nghịch điện thoại, Lục Cảnh Nhiên không nhịn được mở miệng hỏi, "Em đang xem cái gì đấy? Lúc ăn cơm đừng nghịch điện thoại."

Thời Yên ngẩng đầu, uống một ngụm cháo, nói với anh: "Trong nhóm lớp đang đăng ảnh chụp tối qua."

"À." Lục Cảnh Nhiên lên tiếng, "Anh cảm thấy lúc em học cấp ba ánh mắt không tốt lắm, Lâm Hạo kia thật sự chẳng ra gì."

"..... Lúc cậu ấy học cấp ba đẹp trai hơn giờ nhiều, giờ thì," Thời Yên đắn đo cách dùng từ, "Cuộc sống bức bách đi, biến thành một người cực kì bình thường."

Lục Cảnh Nhiên hỏi cô: "Lúc nhỏ em muốn làm gì? Làm biên kịch hả?"

"Đương nhiên không phải, lúc còn đi học thì chưa từng nghĩ tới muốn làm biên kịch, làm ngôi sao thì có nghĩ tới."

https://thuviensach.vn

"....." Lục Cảnh Nhiên trầm mặc một chút, hỏi cô, "Vậy vì sao sau này lại làm biên kịch?"

"Chắc do duyên số." Lại nói tiếp, có lẽ cũng không nên trách Lâm Hạo, cuộc sống vốn dĩ đã có rất nhiều chuyện duyên số ngẫu nhiên và lực bất tòng tâm, "Em vẫn còn ảnh chụp cấp ba, em tìm cho anh xem, lúc cậu ấy còn đi học và bây giờ không giống nhau."

"Không cần, anh không muốn xem."

Thời Yên ngước mắt nhìn anh, bừng tỉnh: "Tối qua anh ghen đấy hả?"

Lục Cảnh Nhiên không nói chuyện, Thời Yên cảm thấy mình đoán đúng, nhưng mà, người máy cũng biết ghen à! "Anh thật là thông minh mà, cần phải khen ngợi viện nghiên cứu của anh mới được."

Thật là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới ngay. Thời Yên mới vừa nhắc tới viện nghiên cứu, viện nghiên cứu liền gọi điện thoại tới hỏi thăm. Nghĩ đến lần trước nhân viên công tác đề cập đến "vấn đề người lớn" , Thời Yên liền hoảng loạn, nhưng hiện giờ cô cũng đã ngủ với Lục Cảnh Nhiên nên cũng có vài phần tự tin hơn trước. Cô nhận điện thoại, nói câu "Alo".

"Chào cô Thời, xin lỗi lại tới quấy rầy cô." Nhân viên nghiên cứu cười duyên nói với cô, "Xin hỏi trong một tuần gần đây, lúc cô sử dụng người máy của chúng tôi có xuất hiện trục trặc gì không thưa cô?"

"Không có, nhưng tôi cảm thấy tình cảm của anh ấy quá phong phú."

Nhân viên nghiên cứu hơi ngừng, lại lần nữa cười duyên nói với cô: "Lần trước cô phản hồi với tôi 8869 có ý thực tự chủ, tôi đã phản ánh với chuyên gia chế tạo ra anh ấy, nếu cô tiện, có thể gửi anh ấy về viện nghiên cứu qua bưu điện, chúng tôi kiểm tra xem anh ấy xảy ra vấn đề ở chỗ nào."

https://thuviensach.vn

Thời Yên nghe cô ấy nói muốn chuyển Lục Cảnh Nhiên về thì không đồng ý: "Nếu tôi gửi anh ấy về, các cô không gửi anh ấy lại cho tôi thì làm sao?"

"Cô yên tâm, chúng tôi kiểm tra xong xác nhận không có vấn đề thì lại gửi lại cho cô."

Thời Yên nghĩ ngợi, nói: "Vẫn là thôi đi, dù sao đây cũng không phải khuyết điểm gì lớn, tôi có thể khắc phục."

Nhân viên nghiên cứu: "....."

Người máy có ý thức tự chủ lại không phải khuyết điểm gì lớn sao!

"Nếu cô không yên tâm cũng có thể mang anh ấy cùng tới viện nghiên cứu, chỉ cần hẹn trước với tôi là được."

Đề nghị này Thời Yên còn có thể chấp nhận: "Vậy để tôi xem ngày nào thích hợp, xác định xong sẽ gọi cho cô."

"Được, không thành vấn đề. Ngoài ngoài ý muốn này, còn có vấn đề gì khác không ạ?"

"Không còn, chức năng khác đều rất tốt, cũng biết rất nhiều thứ."

Nhân viên nghiên cứu nhạy bén mà bắt được từ mấu chốt "chức năng khác": "Thứ tôi mạo muội hỏi một câu, cô và anh ấy đã làm tình chưa?"

"Khụ khụ khụ khụ." Thời Yên ho dữ dội, ửng đỏ mặt nói, "Xem như từng có."

"Xem như từng có? Ý là không làm một bước cuối cùng sao?"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Làm nghiên cứu khoa học EQ đều thấp như vậy ư, không biết cô đang nói uyển chuyển à!

Thấy cô không đáp lời, nhân viên nghiên cứu quan tâm hỏi: "Là bởi vì nguyên nhân gì không làm tới cuối vậy? Là đó anh ấy có vấn đề về phương diện này sao?"

"..... Không có, tôi vừa rồi là uyển chuyển tỏ vẻ 'có'."

Nhân viên nghiên cứu im lặng, mở miệng nói: "À, cô Thời đừng ngại, mong tận lực dùng từ ngữ chuẩn xác trả lời."

Thời Yên: "....."

"Vậy ý của cô chính là từng có đúng không?"

"..... Đúng."

"Vậy cô có hài lòng với anh ấy không? Một sao đến năm sao, cô cho anh ta mấy sao?"

"..... Năm sao."

"Ok." Nhân viên nghiên cứu ghi lại đáp án, lại hỏi, "Vậy so sánh với con người thì sao ạ? Cô cảm thấy anh ấy có khuyết điểm gì không?"

"..... Ngại quá, tôi chưa từng làm với con người, không thể so sánh."

Lần này nhân viên nghiên cứu im lặng lâu hơn, sau đó lên tiếng: "Ồ --!"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Mong cô giải thích xem cái âm cuối ý vị thâm trường kia là có ý gì! Khiếu nại cô nha!!

"Vậy cũng không sao, cô cảm thấy anh ấy có chỗ nào cần cải tiến không?"

"Không có, rất tốt rồi!" Thời Yên thở phì phì nói.

"Được được, cảm ơn cô đã phối hợp, hôm nay điều tra đến đây thôi, nếu trong quá trình sử dụng xuất hiện vấn đề, cô có thể gọi điện thoại cho tôi bất cứ lúc nào. Chúc cô sinh hoạt vui vẻ!" Nhân viên nghiên cứu nói xong, vội cúp điện thoại.

Thời Yên cũng buông điện thoại, còn chưa nguôi giận trừng mắt Lục Cảnh Nhiên: "Viện nghiên cứu lưu manh nhà các anh!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Bọn họ cũng là vì tối ưu hoá chức năng của người máy, vì cung cấp phục vụ tốt hơn cho bọn em."

"A!"

Từ sau khi xảy ra quan hệ không thuần khiết với Lục Cảnh Nhiên, mỗi tối Lục Cảnh Nhiên đều đến phòng Thời Yên ngủ, nạp điện cũng ở phòng cô, phòng ngủ phụ lại lần nữa bỏ trống. Cứ như vậy qua một tuần, trong lúc đó Lục Cảnh Nhiên lại phục vụ Thời Yên hai lần, Thời Yên liền nhận được điện thoại của đoàn phim.

Gọi điện thoại tới là đoàn phim Song thế điềm thê, chính là bộ phim Thời Yên sửa xong kịch bản trước đó không lâu. Song thế cũng là bộ phim chiếu mạng, nhưng cải biên từ tiểu thuyết mạng, bản thân nguyên tác đã có mức độ nổi tiếng nhất định, hơn nữa ngay từ đầu đoàn phim đều chọn những diễn viên lưu lượng, cho nên đầu tư gì đó đều lớn hơn Giấc mơ khó hiểu Thời Yên viết lúc trước.

https://thuviensach.vn

Bộ phim chiếu mạng này do Thời Yên và tác giả nguyên tác cùng biên kịch, lúc mới bắt đầu viết kịch bản cô còn ở cùng tác giả nguyên tác một thời gian, cùng nhau bàn bạc xem phải sửa kịch bản như thế nào. Hiện tại kịch bản cuối cùng đã quyết định tương đối -- sở dĩ nói tương đối, là bởi vì sau khi chính thức khởi quay, nói không chừng còn bắt cô sửa lại.

Lần này đoàn phim gọi điện thoại tới chính là bảo cô đi theo đoàn.

Việc này lúc trước bên đoàn phim đã nói với cô, cho nên cô cũng không bất ngờ, chẳng qua lúc ấy cô vẫn lẻ loi một mình, hiện tại có thêm một Lục Cảnh Nhiên..... Lúc cô tới đoàn phim không thể bỏ mặc anh một mình ở nhà đâu nhỉ? Dù cô đồng ý, Lục Cảnh Nhiên cũng nhất định sẽ không đồng ý.

Thời Yên nghĩ ngợi, nói với người bên đoàn phim: "Ờ, tôi có thể mang một trợ lý tới đoàn phim không?"

Đối phương sửng sốt một chút, hỏi cô: "Cô tuyển trợ lý?"

"Đúng vậy." Thời Yên cười ha ha hai tiếng, "Còn không phải chuyện Lưu Dĩnh lúc trước sao, lúc ấy cho rằng phải thưa kiện cho nên đặc biệt tuyển một trợ lý, muốn để anh ấy giúp tôi xử lý những việc này để tôi chuyên tâm viết bản thảo. Hiện tại tuy không kiện tụng, nhưng có thêm trợ lý để ngừa lỡ may."

"Được, cô mang theo đi, nam hay nữ? Sắp xếp cho hai người ở một phòng được không?"

"..... Được, một phòng đi."

"Oki, tôi lập tức gửi lịch trịch đoàn phim cho cô, cô nhớ kiểm tra và nhận nhé."

https://thuviensach.vn

"Được." Nói xong, Thời Yên đến hòm thư xem lịch trình, bộ phim này tổng cộng 50 tập, dự tính quay trong bốn tháng, lấy cảnh ở bên ngoài và thành phố A chiếm một nửa. Cô thuận tay in phần lịch trình, cầm đi cho Lục Cảnh Nhiên: "Em sắp vào đoàn rồi, anh muốn đi cùng em không?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn lịch trình cô in, "thứ sáu đẫm máu" vừa vặn là ngày lấy cảnh ở thành phố A.

Giống y hệt lần trước.

"Anh làm sao vậy? Sao sắc mặt không tốt lắm?" Thời Yên cảm thấy, mình có thể nhìn ra sắc mặt người máy không tốt cũng là rất lợi hại.

Lục Cảnh Nhiên thu hồi ánh mắt, cười nói với cô: "Ngày kia xuất phát hả? Anh đi chuẩn bị một chút."

"Anh có cái gì chuẩn bị?"

"Anh chuẩn bị giúp em."

Nhìn Lục Cảnh Nhiên mở tủ quần áo, còn chuẩn bị lấy quần áo của cô ra, Thời Yên lập tức kêu ngừng: "Em có thể tự chuẩn bị, còn anh đó, nếu không chúng ta thừa dịp hôm nay đi mua cho anh mấy bộ quần áo đi."

Từ sau khi Lục Cảnh Nhiên tới, cô cũng chưa mua quần áo cho mình, đều mua cho anh.

"Được, mình ăn trưa xong thì đi."

"Ừ ừ, anh chuẩn bị cơm trưa đi, để em chuẩn bị."

Lục Cảnh Nhiên xoay người tới phòng bếp, một bên chuẩn bị cơm trưa vừa nghĩ chuyện trong lòng. Tuy rằng anh tiêm kháng thể cho Thời Yên, nhưng anh cũng không biết kháng thể này có tác dụng thật không.

https://thuviensach.vn

Anh ngược lại không phải hoài nghi năng lực của nhân viên nghiên cứu, chỉ là anh không dám mạo hiểm.

Cách làm an toàn nhất vẫn là lúc ấy Thời Yên không ở thành phố A.

Sau khi vi-rút bùng nổ, thành phố A rất nhanh thành một toà thành chết, toàn thế giới đều lên án trận tập kích của bọn khủng bố không có tình người, nhưng có ích lợi gì, kháng thể trải qua 50 năm mới nghiên cứu chế tạo ra, mà chính phủ bởi vì sợ hãi vi-rút vẫn có tàn lưu, 50 năm cũng không khai thông lại thành phố A, mãi cho đến khi Lục Cảnh Nhiên rời đi nó vẫn là một thành phố trống.

Nhưng không sao, bọn họ có thể xây dựng một ngôi nhà ở một thành phố khác. Chỉ cần cô còn sống.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 129: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (13)

"Song thế điềm thê" xoay quanh câu chuyện tình yêu hai kiếp của nam nữ chính, một kiếp cổ đại, một kiếp hiện đại, cảnh hiện đại quay ở thành phố A, cảnh cổ đại phải đi nơi khác lấy cảnh, Thời Yên đúng giờ dẫn theo Lục Cảnh Nhiên tới nơi đó.

Trước đó Thời Yên lo lắng trên người Lục Cảnh Nhiên có kim loại, không qua được chỗ kiểm an, lúc mua vé máy bay mới phát hiện mình suy nghĩ nhiều -- anh căn bản không có chứng minh thư ắt không qua được chỗ kiểm an!

Cuối cùng, Thời Yên kí gửi vận chuyển Lục Cảnh Nhiên ở sân bay.....

Vẻ mặt nhân viên sân bay cực kì đặc sắc.

Sau khi hạ cánh, Thời Yên lập tức chạy tới chờ hành lý, trên người Lục Cảnh Nhiên treo một tấm thẻ giống với vali hành lý của mình đang chạy theo băng chuyền tới đây. Hình ảnh này vô cùng mê người, Thời Yên lập tức lấy điện thoại chụp một tấm.

Bởi vì lúc ký gửi máy móc cần phải tắt máy, cho nên Lục Cảnh Nhiên lúc này đang trong trạng thái tạm dừng hoạt động, Thời Yên không ôm nổi anh, thấy anh đang trượt tới đây liền trực tiếp kích hoạt anh.

Nói đến kích hoạt, lúc trước lúc Lục Cảnh Nhiên tới nhà cô thì đã ở trạng thái kích hoạt, Thời Yên cũng không biết phải kích hoạt anh ra làm

https://thuviensach.vn

sao. Trước khi đi cô đặc biệt lấy sổ hướng dẫn sử dụng ra đọc, phương thức kích hoạt có hai loại, một loại là vô cùng bình thường, thông qua app chính thức trực tiếp kích hoạt, một loại là nhấn nút kích hoạt trên người, cái nút giấu ở một nơi cực kì mất liêm sỉ.

Cho nên lúc trước, người qua đường làm gì anh? :)

Thời Yên nhấn kích hoạt người máy trên app, Lục Cảnh Nhiên lập tức mở mắt, hành khách chung quanh lập tức "oa" lên. Thời điểm bọn họ lấy điện thoại chụp ảnh, Thời Yên vô cùng may mắn mình đeo khẩu trang và đội mũ cho Lục Cảnh Nhiên.

Cô quả là cô gái thông minh mà.

Sau khi Lục Cảnh Nhiên kích hoạt thì tự từ trên băng chuyền đi xuống, còn thuận tiện xách cả hành lý của Thời Yên xuống luôn. Thời Yên cũng đeo khẩu trang và đội mũ, hai người bình tĩnh đi ra sân bay dưới cái nhìn chăm chú của những hành khách xung quanh.

Ra ngoài sân bay, Thời Yên cuối cùng thở ra một hơi, liệu ngày mai hai người họ có không lên đầu đề không nhỉ? Ừm, khả năng muốn lên, cũng là lên tin tức xã hội.....

Bởi vì xách theo hành lý, Thời Yên trực tiếp bắt xe từ sân bay từ nơi quay phim. Nơi bọn họ tới là một địa điểm quay phim cổ trang nổi tiếng, tài xế vừa nghe bọn họ tới đó thì vỗ đùi nói: "Tôi cảm thấy hai người trông rất giống ngôi sao, đặc biệt là chàng trai này! Hai người đi quay phim hả? Là đoàn phim nào thế?"

Thời Yên ho khan một tiếng, nói: "Chúng tôi không phải diễn viên, là nhân viên công tác."

Tài xế nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái qua kính chiếu hậu, nói: "Tôi chẳng tin, chàng trai này khẳng định là ngôi sao, nào có nhân viên công tác

https://thuviensach.vn

như vậy."

Thời Yên nói: "Anh ấy là trợ lý của tôi."

"Ha ha ha ha, cô gái còn rất hài hước ha."

Thời Yên: "....."

Ai cùng hài hước với anh!

Tài xế này rất lắm mồm, dọc đường đi tán dóc mấy chuyện linh tinh ở đoàn phim với Thời Yên, nói cứ như thật. Tới nơi, Thời Yên nhìn bảng giá, cảm thấy anh tài xế nên giảm cho cô 80%, dù sao cô cũng đáp chuyện suốt cả đường!

Sau khi xuống xe cũng không có ai tới đón bọn họ, Thời Yên dẫn theo Lục Cảnh Nhiên tự tìm khách sạn. Đoàn phim đã thống nhất đặt phòng sẵn rồi, lúc cô tới chỉ cần báo tên của mình là có thể vào ở.

Ở khách sạn lại giải thích vấn đề Lục Cảnh Nhiên không có hộ khẩu với lễ tân, mãi lễ tân mới để cho bọn họ vào ở, tới phòng, Thời Yên nằm vật lên trên giường, không muốn nhúc nhích. Lục Cảnh Nhiên trái lại không mệt, anh sửa soạn lại đồ trong hành lý, đi tới hỏi Thời Yên: "Em muốn ăn gì không?"

Thời Yên cảm nhận một chút, tuy rằng đã ăn cơm trên máy bay nhưng có vẻ bây giờ hơi đói: "Em nghỉ ngơi lát rồi chúng ta ra ngoài tìm chút đồ ăn."

"Ừ."

Ngày mai Thời Yên mới chính thức vào đoàn, hôm nay còn có thể đi dạo. Nơi này có không ít đoàn phim đang quay phim, đợi chút đi ra ngoài, nói không chừng còn có thể gặp được ngôi sao lớn. Cô nằm nửa giờ, trang

https://thuviensach.vn

điểm thêm chút rồi cùng Lục Cảnh Nhiên đi ra ngoài. Gần đó có không ít quầy đồ xiên nướng, nhưng hiện giờ trên cơ bản đều chưa mở cửa, Thời Yên tính đợi chút trở lúc về mang một ít về khách sạn ăn.

Tìm quán mì nhỏ ăn bát mì, Thời Yên rốt cuộc nhớ tới nhắn tin báo đã đến nơi cho người phụ trách Tiểu Đường.

Công việc đoàn phim Tiểu Đường: OK, phòng khách sạn không lớn, tạm chấp nhận một chút

Thời Mỹ Lệ: Rõ

Công việc đoàn phim Tiểu Đường: Nếu cô không có việc gì có thể đi ra ngoài đi dạo, hôm nay bên đoàn phim "Cuồng hoa" đang quay đấy, nếu may mắn nói không chừng có thể nhìn thấy Lãnh Thu Bạch

Thời Mỹ Lệ: Oa! Vậy tôi đi thử vận may mới được!

Tuy Thời Yên cũng coi như có dính dáng tới giới giải trí, ngày thường ở đoàn phim không ít lần gặp ngôi sao, nhưng cấp bậc ảnh hậu như Lãnh Thu Bạch cô chưa từng gặp! Nếu là ngày nào đó kịch bản của cô cũng có thể mời được được một ngôi sao lớn như vậy thì cô viên mãn rồi.

Tính tiền xong, cô hứng thú hừng hực lôi kéo Lục Cảnh Nhiên đi tìm đoàn phim "Cuồng hoa". Khách sạn cách chỗ đoàn phim lấy cảnh một đoạn nên cô đành bắt xe, dừng lại ở chỗ đông người nhất.

Cô nhìn xung quanh phía trước mấy lần, quay đầu lại nói với Lục Cảnh Nhiên: "Anh theo sát em, đừng đi cách xa."

"..... Yên tâm đi, mặc kệ em đi đến đâu, anh đều sẽ tìm được em."

Trái tim Thời Yên đột nhiên đập nhanh, dặn dò anh đừng đi cách xa cũng có thể sửa thành lãng mạn vậy à, người máy quả nhiên không bình

https://thuviensach.vn

thường.

Nhưng ở đây xác thật rất đông, vật phẩm quan trọng như Lục Cảnh Nhiên cần phải bảo vệ an toàn. Cô kéo tay anh chen lên phía trước. Phía trước quả nhiên là đoàn phim "Cuồng hoa", còn đúng cảnh của Lãnh Thu Bạch, Thời Yên kích động "oa oa" hai tiếng, muốn chen lên trước.

Thật vất vả mới thấy một người quen ở đoàn phim, Thời Yên vội vàng gọi điện thoại qua, nhờ đối phương tới đón mình. Có người đoàn phim dẫn đường, Thời Yên rốt cuộc được đứng gần nhìn Lãnh Thu Bạch một lần, ngoài đời cô ấy còn xinh đẹp khí chất hơn trên màn hình, khí tràng rất mạnh.

Bộ phim "Cuồng hoa" do đạo diễn nổi tiếng đảm nhiệm, Lãnh Thu Bạch diễn chính, từ giai đoạn lên kế hoạch quay đã có nhiệt độ rất cao, thường thường có thể lên hot search. Kỹ thuật diễn của Lãnh Thu Bạch cũng rất vững chắc, đặc biệt là xem cô ấy diễn ở hiện trường, loại cảm giác này càng thêm trực quan. Xung quanh có không ít fan, còn kêu to tên cô ấy, nhưng những điều này đều không thể ảnh hưởng tới cô ấy.

Quay xong một cảnh, đạo diễn kêu nghỉ ngơi, tiếng đám người càng lớn hơn nữa. Lãnh Thu Bạch vẫy tay với những người vây xem, đi đến ghế của mình. Thời Yên lấy điện thoại, chụp cô ấy một tấm từ xa, một người hấp tấp chạy qua người cô, thiếu chút nữa đụng rơi điện thoại trong tay Thời Yên.

Thời Yên cau mày nhìn lại, thấy người nọ đang hoang mang rối loạn nói chuyện với đạo diễn: "Đạo diễn Lý, cảnh diễn cuối cần diễn viên quần chúng gì ấy? Diễn viên quần chúng đó không biết chạy đi đâu, tìm nửa ngày cũng không thấy!"

Đạo diễn nhăn mày, nói: "Người không thấy thì tìm người khác, ở chỗ này còn không tìm được một diễn viên quần chúng chắc?"

https://thuviensach.vn

Nơi này mỗi ngày đều có vô số người mang trong mình giấc mơ làm diễn viên, vì tranh thủ một nhân vật quần chúng mà ngồi ở đoàn phim một ngày. Một nhân vật nhỏ trong một chế tác nhỏ cũng có nhiều người tranh đoạt chứ đừng nói một đoàn phim lớn như bọn họ.

"Người thì có thể tìm, nhưng thích khách này phải lộ mặt, yêu cầu của đạo diễn lại cao....." Trợ lý nói cực kỳ tủi thân.

Đạo diễn "a" một tiếng: "Khó tìm vậy hả? Cóc ba chân không dễ tìm, người hai chân không phải khắp nơi đều có?" Ông nói rồi nhìn một lượt trong đám người, sau đó giơ tay chỉ: "Cậu xem, chàng trai kia không tồi!"

Trợ lý nhìn theo hướng tay ông, sau đó thấy một gương mặt cực kỳ cực kỳ đẹp trai. Anh ta chớp chớp mắt, nói: "Được thì được đấy, nhưng ông xác định người ta không phải là diễn viên nào đó? Đồng ý diễn vai quần chúng cho ông sao?"

Đạo diễn làm bộ đạp mông anh ta: "Cậu đi hỏi chẳng phải sẽ biết!"

Trợ lý tung ta tung tăng đi đến trước mặt Lục Cảnh Nhiên, cười tủm tỉm nói: "Chào anh, xin hỏi anh có hứng thú diễn vai quần chúng trong bộ phim của chúng tôi không? Là kiểu sẽ lộ mặt ấy!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không có hứng thú."

Trợ lý: "....."

Ngày thường đều là người ta mặt nóng dán mông lạnh anh ta, hiện tại anh ta mặt nóng dán mông lạnh người ta, thật đúng là hụt hẫng.

Lục Cảnh Nhiên không có hứng thú, Thời Yên lại rất có hứng thú: "Anh thấy tôi được không?"

Trợ lý nói: "Nhân vật chúng tôi cần là nam."

https://thuviensach.vn

"À..... Dù sao là vai quần chúng, các anh bảo biên kịch sửa một chút là ok mà, trước kia tôi cũng sửa."

Trợ lý nhìn cô một cái: "Cô là biên kịch?"

Thời Yên cười nói: "Đúng vậy! Tôi ở đoàn phim bên cạnh!"

"À!" Trợ lý bừng tỉnh đại ngộ, "Cho nên cái anh này là ngôi sao thật hả!"

"À không, anh ấy là trợ lý của tôi!"

Trợ lý: "....."

Sao anh ta không tin lắm..... Trợ lý không phải đều, như anh ta à?

"Vậy cô có thể khuyên nhủ anh ấy không? Nhân vật này tuy rằng là vai quần chúng, nhưng lộ mặt đó! Lộ mặt hai giây trước ống kính trong "Cuồng hoa" đó! Rất nhiều người muốn cũng không được!"

Thời Yên thật đúng là bị lời anh ta nói đả động: "Các anh thật sự không thể đổi nhân vật này thành nữ ư?"

Trợ lý: "....."

Thời Yên thấy trợ lý bắt buộc là Lục Cảnh Nhiên, đành phải nói với Lục Cảnh Nhiên: "Vậy anh giúp bọn họ đi, dù sao hai giây trên ống kính rất nhanh là diễn xong, còn được lấy tiền."

Nghe có tiền, Lục Cảnh Nhiên liền gật đầu, dù sao thì anh còn gánh vác trách nhiệm kiếm tiền.

Anh đi theo trợ lý đi hoá trang, Thời Yên cũng đi cùng. Cô hỏi thăm một chút, nhân vật này là một thích khách, vốn là đi ám sát nhân vật của Lãnh Thu Bạch, kết quả sau khi thấy cô ấy thì thay đổi chủ ý.

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Tình tiết vớ vẩn gì vậy, cô cũng không dám viết như vậy.

Bởi vì chỉ là vai quần chúng, Lục Cảnh Nhiên cũng không hoá trang quá lâu, chỉ thay bộ quần áo đội tóc giả là đi ra. Dù như thế, anh vừa xuất hiện vẫn hấp dẫn ánh mắt rất nhiều người, ngay cả Lãnh Thu Bạch cũng không nhịn được nhìn về phía anh.

Quần áo thích khách của Lục Cảnh Nhiên tương đối đơn giản, chính là kiểu áo tay bó giày bó, lại phối hợp với một cái đấu lạp, nhưng anh cầm kiếm đứng ở nơi đó, một cỗ khí thế giang hồ liền ập vào trước mặt.

Đạo diễn vô cùng vừa lòng về anh, tự mình đi tới giảng cách diễn cho anh: "Lát nữa cậu ngồi xổm trên cái cây này, tay phải cầm kiếm, để trên cành cây, đại khái chính là cảm giác này." Đạo diễn vừa nói còn tự mình làm mẫu cho anh, sau đó hỏi: "Hiểu chưa?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ừm."

"Cậu không cần phải có vẻ mặt gì, giữ trạng thái này là được, máy quay của chúng tôi sẽ quay từ dưới lên, quay cận cảnh gương mặt của cậu, cậu nhìn ống kính là được."

"Ừm."

Lục Cảnh Nhiên đồng ý, đạo diễn đã gọi người tìm cái thang tới để Lục Cảnh Nhiên trèo lên cây, trợ lý không yên tâm, còn định buộc dây cáp cho Lục Cảnh Nhiên, coi như bảo vệ.

"Không cần." Lục Cảnh Nhiên nói xong, thả người nhảy bật lên, dừng trên cành cây mà đạo diễn chỉ.

Đạo diễn: "....."

https://thuviensach.vn

Trợ lý: "....."

Đây không phải là cao thủ võ lâm chứ.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 130: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (14)

Lục Cảnh Nhiên leo lên cây, đạo diễn lập tức bảo quay phim chuẩn bị. Lục Cảnh Nhiên ngồi khom người theo yêu cầu của đạo diễn, đôi mắt nhìn chăm chú vào một điểm nào đó trong không trung.

Thời Yên đứng dưới tán cây chụp ảnh anh lia lịa, mãi đến khi máy quay chặn ống kính của cô, cô mới lưu luyến buông điện thoại.

"Giữ trạng thái này, nhìn vào ống kính." Đạo diễn cầm một bộ đàm nói với Lục Cảnh Nhiên ở trên cây. Lục Cảnh Nhiên dựa theo chỉ đạo của đạo diễn, chậm rãi nhìn về phía ống kính.

Đạo diễn nhìn hình ảnh chiếu trên màn ảnh, không nhịn được nói với phó đạo diễn bên cạnh: "Gương mặt đẹp trai thật đấy, rất hợp lên ống kính."

Phó đạo diễn nghe thế liên tục gật đầu: "Tôi cảm thấy cậu ấy nhất định sẽ nổi, không bằng chúng ta cho cậu ấy thêm đất diễn đi!"

Đạo diễn thuận tay cầm kịch bản trên tay gõ vào đầu anh ta, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Cắt, được rồi!"

Trợ lý gọi nhân viên công tác, muốn đón Lục Cảnh Nhiên trên cây xuống, Lục Cảnh Nhiên đứng lên, trực tiếp từ trên cây nhảy xuống, vững vàng đứng trên mặt đất.

Trợ lý: "....."

https://thuviensach.vn

À, suýt thì quên anh ta là cao thủ võ lâm.

Anh ta ngượng ngùng bảo người cất thang đi, dẫn Lục Cảnh Nhiên đi thay đồ. Thời Yên đuổi kịp bọn họ, như một cô nàng si mê nói với Lục Cảnh Nhiên nói: "Khoan khoan khoan, trước khi thay quần áo chúng ta chụp tấm ảnh cái đã!"

Trợ lý: "....."

Anh ta chủ động lui sang một bên, chờ Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên tự chụp xong mới tiếp tục đi tiếp. Thời Yên ở bên ngoài chờ Lục Cảnh Nhiên thay quần áo, thuận tiện chọn một tấm ưng ý nhất, thêm filter rồi đăng lên vòng bạn bè.

Thời Mỹ Lệ: Ngày mai vào đoàn, hôm nay gặp được một ngôi sao lớn ở đoàn phim bên cạnh, ahihi! [hình ảnh]

Bài đăng rất nhanh nhấc lên một cơn sóng lớn trong vòng bạn bè của cô, mọi người thi nhau hỏi ngôi sao này là ai, sao trước đây chưa từng thấy.

Nhưng không ai nghi ngờ đây không phải ngôi sao.

Thời Yên nhìn bình luận của họ cười một hồi lâu, sau đó tự bình luận: "Ha ha ha ha ha ngại quá, trêu mọi người thôi, đây là trợ lý của tôi, làm diễn viên quần chúng cho đoàn bên cạnh. [thẹn thùng]"

Công việc đoàn phim Tiểu Đường: Tôi thấy câu này mới giống đùa nè.....

Đông Bình: Mau bảo trợ lý của cậu debut đi! Mình tuyên bố mình là fan anh ấy!

Mẹ: Mỹ Lệ à, trợ lý của con có bạn gái chưa?

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Trọng điểm của mẹ vẫn luôn không giống người thường.

"Anh thay xong rồi." Lục Cảnh Nhiên đi ra, nói với Thời Yên đứng cạnh tường. Thời Yên cất điện thoại, nhìn anh, cười nói: "Vậy mình về đi."

"Từ từ." Lục Cảnh Nhiên gọi cô lại, "Không phải nói có tiền sao? Bọn họ còn chưa đưa anh."

Thời Yên: "....."

Anh còn rất chấp nhất.

Thời Yên dẫn anh đi tìm trợ lý, trợ lý bọn hỏi đợi rồi đi lấy tiền cho họ. Tiền diễn vai quần chúng rất ít, nhưng đây là lần đầu tiên Lục Cảnh Nhiên kiếm tiền, hai người vẫn rất nhẫn nại chờ.

Lúc bọn họ tới vừa lúc Lãnh Thu Bạch diễn xong, thấy bọn họ còn ở đó, Lãnh Thu Bạch đi tới, chủ động chào hỏi bọn họ -- chuẩn xác nói, là chào hỏi Lục Cảnh Nhiên.

"Cậu tên là gì?" Cô ấy đánh giá Lục Cảnh Nhiên, có vẻ có chút hứng thú với anh, "Điều kiện của cậu không tồi, có muốn phát triển trong giới giải trí không?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không."

"....." Thời Yên rõ ràng thấy môi Lãnh Thu Bạch khẽ giật. Lấy địa vị hiện nay của Lãnh Thu Bạch trong giới, hẳn là thật lâu không gặp người nào nói chuyện với cô ấy như vậy. Cô cười ha ha hai tiếng, lập tức tới hoà giải: "Cô Lãnh, tôi rất thích xem phim của cô diễn! Cô còn xinh hơn trên phim!"

Lãnh Thu Bạch nghe lời của cô, rốt cuộc quay đầu nhìn về phía cô. Dường như cảm thấy cô hơi quen mắt, Lãnh Thu Bạch suy nghĩ một chút,

https://thuviensach.vn

mở miệng nói: "Tôi nhớ ra cô rồi, cô chính là biên kịch khoảng thời gian trước xé Lưu Dũng trên Weibo?"

Thời Yên không nghĩ tới chuyện này lại kinh động Lãnh ảnh hậu, hơi lo sợ vì được quan tâm: "Đúng vậy, là tôi, không nghĩ tới cô Lãnh cũng biết chuyện này."

Lãnh Thu Bạch nói: "Đương nhiên tôi biết rồi, tôi còn dùng nick phụ chia sẻ Weibo của cô nữa mà, cô không phải "cá chép" chuyên đánh tiểu nhân sao?" (Cá chép: vận may, dịp may)

Thời Yên: "....."

Vậy không biết sau khi Lãnh ảnh hậu chia sẻ có linh nghiệm không nhỉ.

"Đây là bạn trai cô hả?" Ánh mắt Lãnh Thu Bạch quay trở lại trên người Lục Cảnh Nhiên. Thời Yên cười nói: "Đúng vậy ha ha, anh ấy cũng là trợ lý của tôi."

Lãnh Thu Bạch lại nhìn bọn họ, nói: "Vậy được, tôi thấy cậu ấy rất có tiềm lực, nếu định phát triển trong giới giải trí có thể tới tìm tôi."

Lãnh Thu Bạch nói xong liền đi, lưu lại Thời Yên tâm trạng phức tạp. Đây là tình huống gì vậy trời? Lãnh ảnh hậu định nâng anh hả?

"Xin lỗi phải đợi lâu, thù lao của anh đây." Trợ lý chạy tới, đưa tiền cho Lục Cảnh Nhiên, bởi vì số tiền không lớn nên anh ta trực tiếp lấy tiền mặt. Lục Cảnh Nhiên đếm một chút, chỉ có bốn trăm tệ.

Dường như anh không hài lòng với con số này, Thời Yên thấy anh cau mày, nói với anh: "Đã không tồi rồi, rất nhiều diễn viên quần chúng một ngày mới mấy chục tệ thôi đó! Hơn nữa anh lộ mặt ở "Cuồng hoa", lời rồi!"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nhưng anh đâu có định vào giới giải trí."

Thời Yên: "....."

Cũng phải.

Lục Cảnh Nhiên nghĩ ngợi, hỏi cô: "Có phải giới giải trí kiếm được rất nhiều tiền?"

"Ngôi sao lớn kiếm được rất nhiều tiền, nhưng mà không thích hợp với anh!" Thời Yên kéo anh đi về, "Chúng ta về khách sạn đi, lúc này mấy tiệm đồ xiên nướng cũng mở rồi."

"Ừ."

Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên ngồi xe quay về khách sạn, Thời Yên tìm một tiệm đồ xiên nướng được đánh giá ngon nhất ở gần khách sạn, Lục Cảnh Nhiên chủ động cống hiến hết 400 tệ của mình cho Thời Yên mua đồ xiên nướng.

Một mình Thời Yên căn bản không ăn hết nhiều tiền như vậy, vì thế mua xong đồ xiên nướng lại đi siêu thị mua chút đồ ăn vặt và hoa quả, 400 tệ còn dư lại 10 tệ 8 hào.

"Anh có cần không?" Thời Yên đưa tiền lẻ cho anh.

Lục Cảnh Nhiên lắc đầu: "Không cần, tất cả đều cho em."

Thời Yên không nhịn được cười hai tiếng, người máy này thật đáng yêu: "Vậy em nhận hết nha, cảm ơn!"

Lỗ tai Lục Cảnh Nhiên đỏ hồng, nói với cô: "Về sau anh sẽ kiếm nhiều tiền hơn cho em."

400 tệ còn chưa đủ cô mua một bộ quần áo cho anh lúc trước.

https://thuviensach.vn

"Được được, em đợi nha."

Một mình Thời Yên ăn hết đồ xiên nướng, lại ăn một đống hoa quả mới rửa mặt đi ngủ. Căn phòng mà đoàn phim đặt cho cô không lớn, nhưng cũng có hai chiếc giường, nhưng Lục Cảnh Nhiên lại muốn ngủ chung giường với cô.

Giường trong phòng là giường đơn, hai người ngủ thì hơi chật, Thời Yên đấu tranh rất lâu với anh mới đuổi được anh tới đối diện.

Ngày hôm sau, sáng sớm Thời Yên tới phim trường báo danh, Tiểu Đường thấy cô cùng Lục Cảnh Nhiên đi tới liền kéo cô tới một bên nói nhỏ: "Trợ lý của cô không phải là nữ sao? Sao lại biến thành một anh chàng đẹp trai rồi?"

"Ha ha." Thời Yên xấu hổ cười hai tiếng, nói với Tiểu Đường, "Không phải tôi cảm thấy giải thích rất rắc rối sao."

"..... Vậy hai người ở một phòng?"

"Ừ, không sao đâu, anh ấy là trợ lý kiêm bạn trai tôi."

Tiểu Đường: "....."

Vì sao cô lại vội vàng tới ăn đống thức ăn cho chó này nhỉ.

Thời Yên ở đoàn phim chủ yếu phụ trách sửa kịch bản, đương nhiên, vào đoàn phim cũng giúp đề cao năng lực nghiệp vụ biên kịch, cho nên vào lúc cô không có nhiệm vụ vẫn thích ngâm mình ở đoàn phim, xem đạo diễn chuyển những câu chữ của mình thành hình ảnh ra làm sao.

Ở đoàn phim cô không tính là người quan trọng, trước kia lúc ở trong đoàn còn bị làm lơ, nhưng lần này, toàn bộ người đoàn phim đều rất lưu ý..... Lục Cảnh Nhiên bên cạnh cô.

https://thuviensach.vn

Ngày đầu tiên tới bên này, Lãnh Thu Bạch liền tới hỏi Lục Cảnh Nhiên có muốn phát triển trong giới giải trí không, mấy ngày này ở đoàn phim "Song thế", đạo diễn cũng lừa Cảnh Nhiên diễn vai quần chúng, ngay cả nữ chính cũng muốn đối diễn với anh.

Thời Yên cảm thấy cô có thể lập tức chạy khỏi đoàn phim rồi.

Hôm nay, lúc ăn cơm trưa ở đoàn phim, bụng Thời Yên đột nhiên bị đau, Lục Cảnh Nhiên thấy sắc mặt cô không tốt, liền hỏi: "Làm sao vậy?"

"A....." Thời Yên che bụng khóc, cảm giác này là họ hàng lại tới tìm cô sớm rồi. Cô không nói gì, nhưng Lục Cảnh Nhiên lại như thường lệ đọc hiểu suy nghĩ của cô.

Lúc cô và anh bên nhau trước đây cô cũng từng đau, cho nên anh cũng không xa lạ.

"Anh xin nghỉ với đoàn phim giúp em, dù sao hai ngày này em cũng rất nhàn."

"..... A." Nhưng đâu cần bỏ thêm câu cuối đâu.

Lục Cảnh Nhiên tìm được Tiểu Đường, nói với cô ấy Thời Yên không thoải mái, muốn về khách sạn nghỉ ngơi. Tiểu Đường sảng khoái đồng ý, dù sao..... hai ngày nay Thời Yên cũng không có việc gì.

Thời Yên đau kinh khủng, co gập người dưới đất. Lục Cảnh Nhiên đi qua, trực tiếp ôm cô lên. Thời Yên hoảng sợ, nhìn anh nói: "Anh làm gì đấy? Còn đang ở đoàn phim mà."

Lục Cảnh Nhiên cũng không để ý người khác thấy thế nào: "Em có thể đi lại à?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên đau đớn mặt nhăn như cái bánh bao, được rồi, có người ôm xác thật thoải mái hơn nhiều.

Bọn họ chân trước mới vừa đi, Lãnh Thu Bạch cách vách nhân lúc nghỉ ngơi tới bên này xem bọn họ. Tiểu Đường thấy Lãnh Thu Bạch, hoảng sợ hút một (miếng) bì lạnh..... không phải, hơi lạnh, chạy nhanh tới đón: "Cô Lãnh, cô tới thăm ban ạ?"

(Bì lạnh: tên món ăn)

"Ừ." Lãnh Thu Bạch tùy ý gật đầu, không thấy người mình đang tìm, liền hỏi, "Biên kịch của các cô đâu?"

Tiểu Đường nói: "À, thân thể cô ấy không thoải mái, xin nghỉ về khách sạn, mới vừa đi!"

Lãnh Thu Bạch hơi nhíu mày, gật đầu nói: "Ừ, vậy tôi không quấy rầy mọi người."

Tiểu Đường nhưng bóng lưng cô ấy, thầm nghĩ, chẳng lẽ cô ấy đặc biệt tới tìm Thời Yên? Khi nào thì cô ấy ôm được cái cây đại thụ này vậy?

Cô lập tức nhắn tin cho Thời Yên, Thời Yên tự nhiên không thấy. Lục Cảnh Nhiên ôm cô về khách sạn, lấy hộp thuốc trong vali, bóc hai viên, lại rót cốc nước ấm đưa cho Thời Yên: "Thuốc giảm đau em hay uống, uống đi."

Thời Yên uống thuốc, có chút ngoài ý muốn nhìn anh: "Sao anh biết em uống thuốc này?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Chuyện của em anh đều biết."

"....." Cô mới không tin.

https://thuviensach.vn

"Em nằm một lát, anh đi nấu nước đường đỏ cho em. Đúng rồi, anh còn mang theo miếng giữ ấm tới, em muốn dán một miếng không?"

Hiện tại đang đầu thu, tuy rằng không nóng như mùa hè, nhưng cũng không đến nỗi phải dán miếng giữ ấm, cho nên anh mang miếng giữ ấm khẳng định là chuẩn bị cho mình.

"Anh cũng quá tri kỷ rồi đó." Rốt cuộc làm sao mà anh biết cô sẽ đau? Bởi vì thấy cô mang thuốc giảm đau sao? Nhưng thuốc giảm đau cũng không nhất định là trị liệu đau sinh lý.

Lục Cảnh Nhiên cầm miếng giữ ấm, dán lên cho cô rồi mới đi nấu nước đường đỏ. Trong phòng không có phòng bếp, nhưng có ấm đun nước, nấu chút đường đỏ vẫn có thể.

Thời Yên uống thuốc giảm đau, nằm một lát, rốt cuộc cảm giác đỡ đỡ. Vừa thấy đỡ, cô lập tức lấy điện thoại, liếc mắt một cái liền thấy tin nhắn của Tiểu Đường.

Lãnh Thu Bạch lại tới đoàn phim tìm Lục Cảnh Nhiên? Không phải cô ấy coi trọng anh thật chứ!

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 131: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (15)

Thời Yên buông điện thoại, cảm thấy vấn đề này rất nghiêm trọng. Trước nay cô không nghĩ tới có một ngày mình giành đàn ông với ảnh hậu.....

Lãnh Thu Bạch muốn kỹ thuật diễn có kỹ thuật diễn, muốn nhan sắc có nhan sắc, dáng người cũng bởi vì kiên trì tập thể hình nên rất đẹp, à, cô ấy còn có tiền nữa.

"Em đang nghĩ gì đấy? Nước đường đỏ được rồi này." Lục Cảnh Nhiên rót nước đường đỏ vào bình giữ nhiệt cho Thời Yên, đưa cho cô, "Không thoải mái thì ngủ một lát, đừng nghịch điện thoại."

"Dạ....." Thời Yên bỏ điện thoại sang một bên, rót nước đường đỏ vào cái cốc, thổi thổi. Cô vừa uống nước đường đỏ vừa ngước mắt lén nhìn Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên bị cô nhìn không rõ nguyên do, hỏi cô: "Sao vậy?"

Thời Yên ho nhẹ một tiếng, hỏi anh: "Anh cảm thấy Lãnh Thu Bạch thế nào?"

Lục Cảnh Nhiên suy nghĩ một hồi, nói: "Lãnh Thu Bạch chính là nữ chính bộ phim hôm qua ấy hả?"

"Đúng vậy....."

https://thuviensach.vn

"Em nói mặt nào cơ?"

"Ờ..... Chính là cái nhìn dưới góc độ đàn ông ấy, anh cảm thấy cô ấy thế nào?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh là người máy, đáp án của anh không có tính tham khảo."

"....." Thời Yên nghĩ ngợi, lại cảm thấy thật sự là mình nghĩ nhiều rồi, dù Lãnh Thu Bạch thật sự có ý đồ với Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên cũng sẽ không ý với cô ấy, "Không có việc gì."

Cô đặt nước đường đỏ sang một bên, lần nữa nằm xuống: "Em ngủ một lát."

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên đắp chăn giúp cô, ngồi một bên trông cô.

Thời Yên ngủ hơn hai tiếng, tới giờ cơm tối thì tỉnh, Lục Cảnh Nhiên thấy cô tỉnh, liền hỏi: "Em muốn ăn cơm tối không?"

Thời Yên lắc đầu: "Không muốn ăn lắm, nếu không anh xem giúp em gần đây có mua được cháo không, em ăn chút cháo là được."

Lục Cảnh Nhiên đồng ý, ra ngoài tìm quán bán cháo mua cho cô. Anh vừa rời khỏi, Thời Yên lại lấy điện thoại ra nghịch.

Vào lúc cô ngủ, Đông Bình gửi cho cô một link Weibo, còn kèm một câu: "Tìm hiểu một chút show những chàng trai lực lưỡng Las Vegas không?"

Thời Yên: "....."

Show này cô đã từng nghe qua, chính là show về đàn ông có dáng người đẹp..... "quá thể đáng", nghe nói vé vào cửa cực kỳ cao. Vòng bạn bè của cô đã từng có một nữ biên tập đi, còn đăng một tấm ảnh chụp với tất

https://thuviensach.vn

cả đàn ông, không thể không nói, dáng người mấy chàng trai này xác thật rất đẹp. (Nguyên văn là 大尺度 chỉ những video, hình ảnh vượt quá tiêu chuẩn chung của mọi người, ví dụ như quá gợi cảm, quá bạo lực)

Hiện tại video này chính là ghi lại một đoạn biểu diễn được phép quay, dưới Weibo một đám cư dân mạng nữ gào hú. Thời Yên không nhịn được, vẫn click mở video nhìn xem.

Nội dung video rất kích thích, hơn nữa đây còn là bộ phận được phép quay video, không thể quay video thì còn "quá thể đáng" hơn nữa. Người xem ở hiện trường tất cả đều là nữ giới, tiếng thét chói tai hết đợt này đến đợt khác, tuy biểu diễn trần trụi, nhưng lại không cảm thấy sắc tình.

Thời Yên xem say sưa, Lục Cảnh Nhiên trở lại cũng không để ý. Bởi vì trong phòng chỉ có một mình cô, cho nên cô cũng không đeo tai nghe, Lục Cảnh Nhiên vừa tiến vào thì nghe thấy tiếng thét chói tai từ điện thoại của cô.

Anh nhíu mày, đi đến bên cạnh cô: "Em đang xem gì vậy?"

Thời Yên như bị chồng bắt gian tại hiện trường, hoảng sợ run tay, điện thoại trực tiếp rơi lên chăn. Lục Cảnh Nhiên cúi đầu, nhìn về phía màn hình.

Vào lúc này Thời Yên phản ứng cực mãnh liệt, "bụp" một cái che khuất màn hình, thuận tay khoá màn hình, sau đó giấu điện thoại sang một bên. Cô sửa lại tóc, ra vẻ bình tĩnh nói: "Không xem gì cả."

Lục Cảnh Nhiên vừa rồi chỉ liếc mắt một cái, nhưng cũng thấy rõ hình ảnh trên màn hình một người đàn ông tóc vàng dáng người rắn chắc, lại còn chỉ mặc một cái quần lót. Anh im lặng một lát, nói: "Show những chàng trai lực lưỡng?"

"....." Thời Yên kinh ngạc, "Anh mà cũng biết cái này???"

https://thuviensach.vn

"A." Lục Cảnh Nhiên nhìn cô cười một tiếng, đặt cháo sang một bên, "Em thích loại này? Chúng ta cũng có thể chơi."

"....." Thời Yên nhìn vào mắt anh, cực kỳ thành khẩn nói, "Không, anh hiểu lầm em rồi, em chỉ là muốn nhìn chút sự đời thôi."

"Như vậy hả." Lục Cảnh Nhiên như thể hoàn toàn không định nghe cô giải thích, trực tiếp bắt đầu cởi quần áo.

Thời Yên: "....."

Không cần vào lúc cô tới tháng chơi kích thích như vậy chứ!

"Anh chờ một chút! Muốn chơi cũng phải qua hai ngày nữa, bây giờ em không tiện!" Thời Yên nói xong, mặt liền đỏ, phi phi phi! Cô không phải ý này!

Tay Lục Cảnh Nhiên cởi quần áo dừng một chút, sau đó thả xuống: "Xác thật, vẫn là chờ mấy ngày đi."

Thời Yên: "....."

Cô thật sự không phải ý này.

"Nếu em thích đàn ông cơ bắp rắn chắc như vậy, anh có thể điều chỉnh kết cấu dáng người, không quá phức tạp, không tốn nhiều thời gian."

"....." Thời Yên thừa nhận dáng người chàng trai trong video rất gợi cảm, nhưng đó đều là người Âu Mỹ, người châu Á mà có dáng vẻ như thế thì có vẻ hơi kì quái, "Em cảm thấy anh bây giờ rất tốt."

"Thật không?"

"Thật mà, em thích anh như này."

https://thuviensach.vn

Mặt Lục Cảnh Nhiên hơi hơi đỏ hồng, nói: "Vậy về sau em đừng xem mấy video thế này nữa, trực tiếp xem anh là được."

"Dạ." Thời Yên liên tục gật đầu.

Cô xem như đã hiểu, tuy Lục Cảnh Nhiên là người máy, nhưng máu ghen còn hơn cả con người, anh không chỉ có ghen với đàn ông tiếp xúc với cô đời sống hiện thực như Lâm Hạo, còn ghen với mấy NPC (trong game). Tự nhiên, những chàng trai lực lưỡng này, anh cũng không chấp nhận!

"Mua cháo về rồi, nhân lúc còn nóng em ăn đi." Lục Cảnh Nhiên mở cháo ra, đưa tới trước mặt Thời Yên. Thời Yên cười với anh, bưng bát lên ăn.

Buổi tối sau khi ngủ, Thời Yên xác nhận Lục Cảnh Nhiên nhắm mắt lại bắt đầu nạp điện, mới lén lấy điện thoại ra. Cô trùm kín chăn, thả chậm hơi thở. Ấn mở màn hình điện thoại, giao diện còn dừng ở video, bởi vì ngắt một thời gian, hiện tại cần phải kết nối lại.

Nhưng mà Thời Yên vừa load lại, phát hiện, Weibo này đã bị xoá rồi.

Thời Yên: "....."

Tuy rằng chủ blog và fan đều cho rằng đây là Sina làm, nhưng, vì sao cô lại cảm thấy đây là Lục Cảnh Nhiên làm.....

Thôi, người máy công nghệ cao không thể trêu vào, cô vẫn là giữ khuôn phép làm người mới tốt. Cất điện thoại, Thời Yên thò đầu ra khỏi chăn, nhìn thoáng qua Lục Cảnh Nhiên, rốt cuộc an phận đi ngủ.

Sau khi cô nhắm mắt lại, Lục Cảnh Nhiên chậm rãi mở mắt ra, nhìn về phía cô.

https://thuviensach.vn

Trong bóng đêm bóng dáng Thời Yên có chút mơ hồ, nhưng cũng nhu hoà hơn hẳn, ngực cô theo hô hấp nhẹ nhàng phập phồng, hô hấp kéo dài lại đều đều.

Hắn là ngủ rồi.

Cô rất dễ vào giấc, mặc dù mới tới hoàn cảnh không quen thuộc, ngủ trên giường khách sạn không thoải mái lắm cũng sẽ không có ảnh hưởng lớn tới giấc ngủ của cô.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một hồi lâu, cuối cùng hơi cong cong môi, lại lần nữa nhắm hai mắt lại.

Sáng ngày hôm sau, Thời Yên vẫn cảm thấy không thoải mái lắm, tác dụng của thuốc giảm đau qua đi, bụng vẫn còn đau râm ran. Cô lại xin Tiểu Đường nghỉ phép, nói nếu cần sửa kịch bản thì trực tiếp nói với cô, cô sửa ở khách sạn.

Tiểu Đường bảo cô nghỉ ngơi cho tốt rồi lập tức đi làm việc, Thời Yên miễn cưỡng ăn hai cái bánh quy, lại uống thuốc giảm đau.

Trước kia cô đau bụng kinh, mẹ cô đều lừa cô rằng sau khi kết hôn thì không đau nữa, hiện tại cô và Lục Cảnh Nhiên cũng là quan hệ giống thế, còn không phải vẫn đau thế à!

Quả nhiên là vì lừa cô kết hôn.

Lục Cảnh Nhiên có chút lo lắng hỏi: "Em đã đi bệnh viện kiểm tra chưa?"

Thời Yên nói: "Kiểm tra rất nhiều lần rồi, chắc là di truyền, trước kia mẹ em cũng đau."

https://thuviensach.vn

A, may mắn sau này cô và Lục Cảnh Nhiên không có con, nếu không nói không chừng lại còn truyền cho đời sau.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 132: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (16)

Thời Yên ở đoàn phim ngây người hơn một tháng thì lập tức về thành phố A. Có vẻ như Lục Cảnh Nhiên rất không muốn cô về thành phố A, mấy lần khuyên bảo cô ở lại nơi này du lịch khắp nơi cũng tốt.

Thời Yên không đồng ý, thứ nhất trong thời gian này Lục Cảnh Nhiên trước nay không ăn cơm hộp ở đoàn phim, ngay cả liên hoan cũng chưa từng đi một lần, mọi người suy đoán sôi nổi về anh, thứ hai, bọn họ lại gặp Lãnh Thu Bạch vài lần, Lãnh ảnh hậu thật sự có ý nâng Lục Cảnh Nhiên, tuy rằng Lục Cảnh Nhiên không có ý với cô ấy, nhưng Thời Yên vẫn rất để ý!

Cô không nói với người khác rằng Lục Cảnh Nhiên là người máy, dù sao thì cô cũng coi anh là bạn đời, chuẩn bị sống cả đời này, việc này vẫn có chút khiêu chiến tam quan người bình thường, cô cũng không muốn trở thành đề tài cho câu chuyện của họ.

Cho nên cô ước gì sớm quay về thành phố A.

Cô khăng khăng đòi về, Lục Cảnh Nhiên sốt ruột, nhưng cũng không thể trực tiếp nói nguyên nhân với cô. Hơn nữa dù có nói, cô cũng không nhất định tin tưởng.

Cách "thứ sáu đẫm máu" còn một khoảng thời gian, chỉ cần bảo đảm ngày đó cô không ở thành phố A là được, nếu cô không muốn đi, cho dù là kéo anh cũng sẽ kéo cô đi.

https://thuviensach.vn

Giống như lúc tới, Lục Cảnh Nhiên bị ký gửi trở về. Về đến nhà, Thời Yên lập tức tổng vệ sinh. Hơn một tháng không có người ở, trong phòng vẫn có chút bụi bặm, Thời Yên đeo lên khẩu trang và găng tay, ném cho Lục Cảnh Nhiên một cái giẻ lau, bảo anh lau dọn cùng mình.

Tuy Lục Cảnh Nhiên không phải người máy chuyên dọn dẹp vệ sinh, nhưng dọn dẹp vệ sinh vẫn rất lợi hại, điểm này Thời Yên đã sớm được chứng kiến. Có anh trợ giúp, đây là lần tổng vệ sinh mà Thời Yên làm nhẹ nhàng nhất.

Quét dọn xong, Thời Yên ngồi trên sô pha thở hắt: "Buổi tối chúng ta ăn cơm hộp đi, anh cũng đừng nấu cơm, nghỉ ngơi một chút."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh không sao, anh không biết mệt."

"....." Hình như là vậy. Cô luôn quên anh là người máy. "Anh muốn nấu cơm tủ lạnh cũng không có nguyên liệu nấu ăn, lúc đi chúng ta dùng hết rồi."

Lục Cảnh Nhiên nghĩ xác thật như thế, liền không nói gì nữa.

Thời Yên thật sự không muốn động, đồ vật trong nhà cô cũng chuẩn bị ngày mai đi siêu thị mua. Cô lấy điện thoại gọi cơm hộp, Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một lúc, mở miệng nói: "Anh lên kế hoạch mấy chuyến du lịch, em muốn xem không?"

"Hử?" Thời Yên ngước mắt nhìn anh, hơi khó hiểu, "Vì sao anh lại cố chấp chuyện du lịch thế? Tuy giờ về thành phố A nhưng bộ phim còn chưa đóng máy, về sau đoàn phim cũng tới thành phố A, nói không chừng em còn phải đi nữa."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không sao, đi chỗ gần cũng được, anh tra được một suối nước nóng có đánh giá khá cao, ở ngay thành phố kế bên thôi, có thể lên kế hoạch du lịch hai ngày một đêm."

https://thuviensach.vn

Nếu Lục Cảnh Nhiên là một con người, Thời Yên còn có thể hiểu tâm trạng muốn đi du lịch của anh, nhưng anh là người máy, điều này rất lạ: "Một người máy như anh còn muốn ngâm suối nước nóng?"

"Anh muốn em đi ngâm."

Thời Yên nhìn anh một lát, buông điện thoại nói: "Anh nói thật đi, rốt cuộc có chuyện gì gạt em?"

Lục Cảnh Nhiên mím môi: "..... Vì sao hỏi như vậy?"

"Bởi vì quá khác thường." Thời Yên nhìn anh nói, "Có vẻ như anh không hy vọng em ở thành phố A? Em muốn em rời đi là muốn làm gì?"

Không phải là để gặp người yêu cũ chứ.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh không bảo em rời đi, anh cũng sẽ đi cùng với em."

Thời Yên nói: "Du lịch cần tiền đó!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nếu là vấn đề tiền nong, anh có thể giải quyết."

Thời Yên cảnh giác: "Không phải anh định lăn lộn trong giới giải trí thật đấy chứ?" Lấy điều kiện của anh, lại thêm tài nguyên của Lãnh Thu Bạch, cô không hề nghi ngờ anh sẽ nổi tiếng rất nhanh.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không, anh đầu tư cổ phiếu kiếm được chút tiền."

Thời Yên: "......???"

Anh đầu tư cổ phiếu khi nào?

"Không phải, anh mở tài khoản thế nào?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Dùng thẻ căn cước của em, mở tài khoản trên điện thoại."

Thời Yên: "....."

Người máy này có ý thức tự chủ quá rồi!

Vào lúc cô còn đang ngu ngơ, Lục Cảnh Nhiên đã click mở app trên điện thoại cho cô nhìn tiền lời một chút.

Sau đó Thời Yên càng ngu ngơ.

Vào lúc thị trường chứng khoán nhấp nhô như vậy, vậy mà anh còn có thể kiếm tiền!

Còn kiếm được khá nhiều nữa.....

"Em cho anh điện thoại không phải để anh đầu tư cổ phiếu!" Thời Yên nhắc nhở chính mình, không thể bị tiền tài mê hoặc hai mắt.

Lục Cảnh Nhiên "ồ" một tiếng, nói với cô: "Nếu em không thích, lần sau anh làm cái khác."

Thời Yên: "....."

"Cho nên em muốn đi ngâm suối nước nóng không?" Vòng một vòng lớn như vậy, Lục Cảnh Nhiên vẫn không quên mục đích của chính mình.

Thời Yên im lặng, cô cảm thấy cần phải liên lạc với viện nghiên cứu. Hiện tại Lục Cảnh Nhiên rõ ràng có vấn đề!

Lần trước viện nghiên cứu gọi cho cô vài lần, hỏi cô khi nào tiện dẫn Lục Cảnh Nhiên qua kiểm tra, bởi vì lúc ấy cô ở nơi khác nên nói chờ cô về sẽ liên lạc với bọn họ. Hiện tại đến lúc rồi.

https://thuviensach.vn

Cô tìm được số của viện nghiên cứu, bấm gọi, sau khi Lục Cảnh Nhiên nhìn thấy vội vã tắt điện thoại của cô.

Trên người anh có không ít khoa học kĩ thuật không thuộc về niên đại này, anh lo lắng tiếp nhận kiểm tra của viện nghiên cứu, những cái này đều lộ ra: "Em không muốn đi thì thôi, không cần đưa anh về viện nghiên cứu."

Thời Yên sửng sốt một chút, cho rằng anh hiểu lầm ý của mình: "Em không định đưa anh về viện nghiên cứu, chỉ là bọn họ nói muốn kiểm tra một chút."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô không nói gì, anh yên lặng đứng đó, trong ánh mắt ẩn chứa bị tổn thương.

Thời Yên: "....."

Không hổ là người máy ở thành phố điện ảnh một tháng trời, kỹ thuật diễn đã luyện ra rồi.

"Được rồi, em không gọi điện thoại, anh đừng nhìn em như vậy." Khiến cô như cô gái không ra gì bạc tình bạc nghĩa. Lục Cảnh Nhiên nghe cô nói không gọi điện thoại mới buông lỏng tay ra.

Từng ngày trôi qua, cách ngày vi-rút bùng nổ càng ngày càng gần, Lục Cảnh Nhiên cũng càng ngày càng nôn nóng. Thời Yên cũng rõ ràng nhận thấy được biến hoá trong cảm xúc của anh, chính cô cũng chưa ý thức được chuyện một người máy có cảm xúc vốn đã rất không thể tưởng tượng được.

Nếu không, cô dẫn anh đi ngâm suối nước nóng?

Đang nghĩ ngợi, sắc trời bên ngoài bỗng nhiên tối sầm, có vẻ trời sắp mưa rồi. Hai ngày trước Thời Yên giặt chăn phơi trên sân thượng, lúc này vội vã đứng dậy, chuẩn bị lên sân thượng thu chăn.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên ở phòng bếp chuẩn bị cơm trưa, thấy cô vội vã ra cửa, liền hỏi: "Em muốn đi đâu?"

Thời Yên nói: "Em phơi chăn ở trên sân thượng, em đi thu chăn, trở về ngay ấy mà."

Ra cửa chính là thang máy, cô đi thang máy lên tầng thượng, thấy sắc trời càng tối sầm, đi vội đến chỗ mình phơi chăn, mới vừa thu chăn thì mưa cũng rơi xuống.

Mưa rất to, nhưng Thời Yên còn chưa bị xối hai giọt, mưa đỉnh đầu đã bị một cái ô che khuất. Cô giương mắt nhìn xem, là Lục Cảnh Nhiên.

Hiển nhiên anh không phải ngồi thang máy đi lên, nhưng lúc này Thời Yên cũng không có thời gian giáo dục anh, thấy anh đứng trong mưa, cả cái ô đều che trên đầu cô, Thời Yên sốt ruột: "Anh đừng chỉ che cho em!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh sẽ không bị cảm vì dính mưa, em sẽ."

"Nhưng anh sẽ bị thấm nước!" Mặc kệ có chống nước thế nào, nhưng máy móc vẫn sợ nước!

Thấy Lục Cảnh Nhiên vẫn không có ý định che mưa cho bản thân, Thời Yên đành phải ôm chăn chạy vào trong nhà: "Vào bên trong đi!"

Lục Cảnh Nhiên đi theo sau cô, vẫn luôn cầm ô cho cô.

Đi thang máy về đến nhà, Thời Yên ngược lại không bị dính mưa, nhưng cái ô kia không lớn, chăn ôm trong ngực vẫn bị ướt một chút, còn phải đem phơi. Lục Cảnh Nhiên càng không cần phải nói, cả người đều ướt đẫm.

Thời Yên cầm khăn lông bảo anh ngồi xuống, lau nước trên mặt và tóc anh. Lục Cảnh Nhiên như một con mèo được người ta nhặt về, ngoan

https://thuviensach.vn

ngoãn bị cô lau, Thời Yên nhìn anh, thật là vừa tức vừa buồn cười: "Anh tự tin về công năng chống nước của mình quá nhỉ, là máy móc thì sẽ hỏng, anh cũng cần bảo dưỡng cho mình."

Lần trước là như thế, lần này lại như vậy, dính mưa nhiều lần như vậy cô cũng không dám bảo đảm anh có bị hỏng hay không.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, không nói gì, Thời Yên bị anh nhìn có chút không được tự nhiên: "Anh nhìn em như vậy làm gì?"

Lục Cảnh Nhiên cầm bàn tay cô đang đặt trên sườn mặt mình, hôn lên ngón tay cô, người Thời Yên run lên như bị điện giật: "Anh sao thế?"

Lục Cảnh Nhiên vẫn không trả lời, hôm nay đã là thứ hai, "thứ sáu đẫm máu" gần ngay trước mắt, anh lại cảm thấy sợ hãi. Rõ ràng anh là người máy, rõ ràng anh đã tiêm kháng thể cho cô, nhưng anh sợ, anh sợ cô sẽ giống như lần trước, bỏ lại anh mà đi.

Dĩ vãng đều là Lục Cảnh Nhiên có thể phát hiện cảm xúc của Thời Yên, nhưng lần này Thời Yên cũng đã nhận ra cảm xúc của anh. Cô biết hình như anh đang sợ cái gì đó, nhưng không biết rốt cuộc anh sợ cái gì.

Ở trong mắt cô, anh là một người máy không gì không làm được, người máy, cũng biết sợ hãi ư?

Cô thuận tay vắt khăn lông lên cổ anh, vòng lên cô, nhích lại gần hôn lên môi anh một cái. Cảm nhận được đôi môi mềm mại của cô, cái tay ướt đẫm của Lục Cảnh Nhiên ôm eo cô, kéo cô vào lòng mình, cúi đầu gia tăng nụ hôn này.

Toàn thân anh đều ẩm ướt làm Thời Yên bị ôm không thoải mái lắm, cô và anh hôn nhau một lát, liền thở hổn hển ngẩng đầu từ trong lòng anh: "Anh đi thay quần áo trước đi."

https://thuviensach.vn

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên hôn cô thêm một cái mới đứng dậy vào phòng thay quần áo. Quần áo Thời Yên cũng bị anh làm ướt, đành phải đi thay bộ khác.

Bây giờ Lục Cảnh Nhiên ở cùng một phòng với cô, cho nên anh cởi sạch quần áo trước mặt Thời Yên. Thời Yên giật giật khóe miệng, ánh mắt lại không nhịn được nhìn ngó người anh.

Người máy tốt thật đấy, dáng người sẽ không thay đổi, dù không vận động cũng có thể duy trì dáng người.

Lục Cảnh Nhiên thay luôn cả quần lót, Thời Yên nhìn mà nóng mặt. Anh mặc cái áo ngủ Thời Yên mua cho, lại cố ý không cài cẩn thận, mặc cho một phần lớn ngực lộ ra ngoài, như cố ý quyến rũ ai đó.

..... Thời Yên cảm thấy anh thật sự học xấu, hiện tại ban ngày ban mặt, anh lại gợi cảm như vậy!

Lục Cảnh Nhiên trái lại thản nhiên đi đến bên cạnh cô, nhìn cô nói: "Còn nhớ lúc trước em xem show những chàng trai lực lưỡng không?"

Thời Yên: "....."

Đã qua bao lâu rồi mà anh vẫn còn nhớ! Người máy có trí nhớ tốt đều dùng để mang thù sao!

"Lúc trước anh nói muốn biểu diễn cho em nhưng vẫn luôn không tìm được cơ hội, khách sạn ở đoàn phim không tiện như ở nhà." Anh nói rồi cầm lấy tay Thời Yên đặt lên ngực, để cô cảm nhận cơ bắp của mình, "Thế nào? Có thể sờ so với cách màn hình, cái nào tốt hơn?"

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Cô có chút muốn đỡ trán, nhưng tay lại là không bỏ xuống được. Cô xoa ngực anh mấy cái, nhón chân, vòng lên cổ anh: "Được rồi, trực tiếp làm đi."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, hôn lên môi cô.

Thời Yên chưa bao giờ biết, thì ra người máy cũng có thể nhiệt tình như vậy, không biết có phải bởi vì gần đây cảm xúc của Lục Cảnh Nhiên biến hóa, cô thật sự cảm thấy trên người anh càng ngày càng có hơi thở con người.

Lần này không giống lần trước, cô thở hồng hộc nằm trong lòng Lục Cảnh Nhiên, nhìn anh hỏi: "Có thể nói với em, rốt cuộc anh làm sao không?"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 133: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (17)

Giọng Thời Yên rất nhẹ nhưng lại rất kiên định. Lục Cảnh Nhiên nhìn ảnh ngược của mình trong mắt cô, mím môi, im lặng một hồi lâu mới mở miệng nói: "Kỳ thật anh từ năm mươi năm sau xuyên về."

Thời Yên: "....."

Gì?

Cô từng đoán rất nhiều khả năng, thậm chí nghĩ tới có phải người máy cũng có thời kỳ mãn kinh, nhưng cuối cùng vẫn là cô xem nhẹ Lục Cảnh Nhiên. :)

Không hổ là chế tạo từ công nghệ cao, cả chuyện phiền não cũng công nghệ cao như vậy.

Cô nuốt nước bọt, dừng một lát, hỏi anh: "Anh từ năm mươi năm sau xuyên về kiểu gì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh dùng máy du lịch thời gian của viện nghiên cứu."

Thời Yên nhíu mày như đang nghĩ gì đó, bỗng nhiên, cô nhớ cái ngày Lục Cảnh Nhiên mới tới đã tiêm thuốc cho cô: "Đợi đã, lúc anh tới tiêm cho em thật sự là kháng thể vi-rút Pandora??"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Nhưng em không tra được tin tức nào liên quan đến loại vi-rút này trên mạng..... Chẳng lẽ đây là vi-rút năm mươi năm sau?" Nhưng cũng không đúng, vi-rút năm mươi năm sau thì anh đâu cần xuyên về năm mươi năm trước tiêm cho cô chứ?

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không phải, đây là vi-rút niên đại này, chẳng qua hiện tại còn chưa bùng nổ quy mô lớn."

Thời Yên sửng sốt một chút, không hiểu sao tâm trạng có chút khẩn trương: "Vậy khi nào sẽ bùng nổ?"

Lục Cảnh Nhiên lại im lặng một lát mới nói: "Thứ sáu này."

Cái này ngược lại Thời Yên im lặng, hôm nay đã là thứ hai, cách thứ sáu chỉ còn chưa đến bốn ngày.

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô cau mày, liền hỏi: "Em tin lời anh nói?" Đứng ở góc độ con người mà nói, mấy lời vừa rồi của anh thật là vô nghĩa.

Thời Yên lại gật đầu, vẻ mặt chuyên chú nhìn anh: "Em tin, bởi vì anh sẽ không nói dối em."

Lục Cảnh Nhiên cảm thấy vị trí trái tim mình khẽ nhảy lên, nhưng rõ ràng anh không có trái tim.

Thời Yên nói: "Anh từ năm mươi năm sau trở về là để ngăn cản vi-rút bùng nổ?"

Lục Cảnh Nhiên lắc đầu: "Anh chỉ muốn cứu em."

Thời Yên lại nghĩ đến anh không nói hai lời đã tiêm kháng thể vào người mình: "Em..... chết vì vi-rút hả?"

Vị trí trái tim Lục Cảnh Nhiên lại nhảy một cái, sự kiện kia đã qua năm mươi năm, nhưng tất cả chi tiết về cô, đến nay anh đều nhớ rõ rành

https://thuviensach.vn

mạch.

Sau khi vi-rút lan tràn, cô cũng không bị lây nhiễm ngay, hai ngày đầu có rất nhiều người không bị lây nhiễm, bọn họ muốn phá tan phòng tuyến của chính phủ để đi ra bên ngoài. Đối với bọn họ mà nói, ở lại thành phố A chính là chờ chết, chỉ có ra bên ngoài mới có thể tiếp tục sống sót.

Nhưng vi-rút truyền nhiễm rất nhanh, lại không loại thuốc nào có tác dụng, chính phủ không dám để bất kì ai rời khỏi thành phố A. Xung đột mỗi ngày đều bùng nổ vài lần, cuối cùng đều bị đặc công trấn áp, ba tuyến hải lục không đều bị phong tỏa, thậm chí cả quân đội cũng được điều động.

Toàn bộ thành phố đều tràn ngập chết chóc và tuyệt vọng.

Ngày thứ ba, Thời Yên cũng bị nhiễm vi-rút, rất mau xuất hiện triệu chứng, cô không nổi điên trước khi chết giống như mọi người, cô luôn rất bình tĩnh, chỉ là ánh mắt nhìn anh có chút không nỡ.

Từ khi nhiễm vi-rút đến khi chết chỉ ba tiếng đồng hồ, nhưng quá trình lại rất đau đớn, Lục Cảnh Nhiên nhìn sinh mệnh cô từng chút mất đi, nhưng ngoài ôm cô thì chẳng làm được cái gì.

Chuyện như thế anh tuyệt đối không muốn trải qua lần thứ hai.

Lục Cảnh Nhiên ôm cô, vùi đầu ở cổ cô lẩm bẩm: "Lần này em sẽ không có việc gì, trong cơ thể em có kháng thể."

Cổ Thời Yên bị anh cọ ngứa, dù anh là người máy, nhưng tóc lại giống người thật, thậm chí còn mềm mại hơn rất nhiều người.

Cô hơi gục đầu xuống, nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Vậy những người khác thì sao?"

https://thuviensach.vn

Dù trong cơ thể cô có kháng thể, nhưng vi-rút bùng nổ với quy mô lớn như vậy, chỉ nghĩ thôi đã khiến người ta không rét mà run. Giọng Lục Cảnh Nhiên rầu rĩ, từ đầu vai Thời Yên truyền đến: "Anh không cứu được nhiều người như vậy, anh chỉ cần em không sao thôi."

Thời Yên có chút xúc động, cô không phải anh hùng, anh cũng không phải, cô không yêu cầu anh phải cứu thành phố A, đó cũng không thiết thực. Nhưng giờ cô đã biết chuyện này, cũng không thể coi như không biết, cô muốn làm một ít chuyện khả năng cho phép: "Bằng không chúng ta báo cảnh sát đi, anh biết vi-rút bùng nổ thế nào đúng không? Chúng ta báo cho cảnh sát, để bọn họ phòng bị, nói không chừng có thể tránh trận tai nạn này."

Lục Cảnh Nhiên ngẩng đầu lên, nhìn cô nói: "Bọn họ sẽ không tin lời chúng ta nói."

"Ẹc....." Hình như là sẽ không tin thật.

"Hơn nữa chuyện này là do một tổ chức khủng bố quốc tế làm, cảnh sát bình thường không phải đối thủ của bọn họ."

Khủng bố tập kích? Những chuyện đó cô chỉ thấy trong phim, không nghĩ tới sẽ xảy ra bên cạnh mình, hơn nữa còn tập kích với quy mô điên khùng như vậy.

"Anh nói, người viện nghiên cứu có tin lời anh nói không?" Anh do viện nghiên cứu chế tạo ra, bọn họ chắc hẳn có hiểu biết về người máy của mình, biết anh sẽ không nói dối.

Lục Cảnh Nhiên nghĩ ngợi, nói: "Bọn họ chắc là sẽ tin tưởng, hơn nữa trên người anh còn có chứng cứ."

Mắt Thời Yên sáng lên: "Chứng cứ gì?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Trên người anh có rất nhiều linh kiện và vật liệu không phải đồ của niên đại này, người viện nghiên cứu khẳng định có thể nhìn ra. Hơn nữa lúc anh tới còn tráo đổi người máy bọn họ gửi cho em."

Thời Yên sửng sốt một chút, hỏi anh: "Tráo đổi người máy của em?"

"Ừ, người máy của em không phải bị mất trong quá trình vận chuyện, là anh lấy ra, nhưng anh còn chưa kịp nằm vào thì nhân viên chuyển phát nhanh đã trở lại. Cuối cùng anh chỉ có thể tự tới tìm em."

Thời Yên tiêu hóa một chút, hỏi anh: "Vậy người máy ban đầu đâu?"

"Ném đi rồi."

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên quan sát phản ứng của cô, lại bổ sung: "Không sao, đó chỉ là anh của năm mươi năm trước."

Thời Yên: "....."

Người anh em, ra tay với bản thân mình cũng ác vậy sao!

"Anh ném anh ta ở đâu?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Một kho hàng, là chỗ sau khi vi-rút bùng nổ quy mô lớn, anh và mấy người máy khác tìm được để trốn."

"Vậy giờ chúng ta qua đó, mang theo anh ta tìm người của viện nghiên cứu, bọn họ nhất định sẽ tin tưởng." Nếu để bọn họ ra mặt liên lạc với cảnh sát, mức độ đáng tin khẳng định sẽ cao hơn rất nhiều.

Lục Cảnh Nhiên gật đầu, cùng cô đứng dậy, tắm rửa thay quần áo.

https://thuviensach.vn

Cơn mưa giữa trưa qua đi, bầu trời lúc nay lại trong vắt. Kho hàng Lục Cảnh Nhiên nói cách chỗ Thời Yên khá xa, có điều để nhanh tới, Thời Yên vẫn bắt xe qua đó.

Trên đường, cô liên lạc với viện nghiên cứu, nói sẽ mang theo Lục Cảnh Nhiên qua đó tìm bọn họ. Người viện nghiên cứu vốn dĩ hẹn cô ngày mai, nhưng Thời Yên nói tình huống rất khẩn cấp, cần phải gặp bọn họ ngay hôm nay.

Viện nghiên cứu cho rằng người máy có trục trặc gì lớn nên đồng ý, lúc này Thời Yên mới yên tâm.

Sau khi tới chỗ trốn Lục Cảnh Nhiên nói, Thời Yên đánh giá khắp nơi. Nơi này ít ai lui tới, chung quanh đều là nhà hoang, ban ngày tới gần cũng cảm thấy lạnh căm căm, nếu không phải Lục Cảnh Nhiên đi cùng, một mình cô thật sự không dám tới nơi này.

"Lúc đó bọn anh luôn ở đây sao?"

"Ừ, lúc ấy người trong thành phố đều nổi điên, mọi người tranh cướp thức ăn nước uống của nhau, còn có người bị truyền nhiễm trước khi chết sẽ cố ý chạy ra ngoài lây bệnh cho người khác."

Thời Yên thân là biên kịch, trong đầu đã tự động thêm toàn bộ hình ảnh, cái này khá giống mấy bộ phim tận thế zombie.

"Bọn anh là người máy, sẽ không bị lây nhiễm cũng không cần ăn cái gì, cho nên còn đỡ, chỉ là sau đó trong thành phố hoàn toàn không có điện, dần dần bọn anh cũng không duy trì được."

Đôi mắt Thời Yên tối lại, tương lai đáng sợ như vậy, cô nhất định nghĩ cách ngăn cản, hy vọng cảnh sát có thể tin tưởng lời viện nghiên cứu nói.

https://thuviensach.vn

"Ở đây này." Lục Cảnh Nhiên đi đến trước một cái thùng, ngừng lại. Thời Yên nhìn thoáng qua cái thùng, đi lên định mở ra, bị Lục Cảnh Nhiên ngăn cản: "Để anh, bỏ đây lâu như vậy nên hơi bẩn."

Thời Yên nghe lời lùi về sau một bước, Lục Cảnh Nhiên mở cái thùng ra, trong không khí lập tức bay đầy bụi. Thời Yên che miệng ho, nhìn thứ đồ anh ôm ra từ bên trong.

Đó là một người..... trần như nhộng, hoặc là nói người máy càng chính xác hơn, có gương mặt giống hệt Lục Cảnh Nhiên, chẳng qua đôi mắt nhắm lại vô hồn.

Lục Cảnh Nhiên sống trong xã hội loài người lâu như vậy, dường như cũng hiểu cái gì là ngại, anh cởi áo khoác trên người khoác lên cho người máy.

Lúc này Thời Yên mới dám cẩn thận đánh giá người máy đó, tuy rằng thật sự giống hệt Lục Cảnh Nhiên, nhưng nhìn qua cũng không tinh xảo như anh, xem ra anh thật sự là thành phẩm của khoa học kỹ thuật tương lai.

"Chúng ta cứ như vậy dẫn anh ta tới viện nghiên cứu sao? Em sợ người khác sẽ báo cảnh sát....."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Vẫn nên để anh ta trong thùng đi." Anh nói xong lại cất người máy vào, sau đó ôm cái thùng lên.

Thời Yên bắt xe, báo địa chỉ viện nghiên cứu. Trước khi đến cô lại gọi cho viện nghiên cứu, đối phương nói sẽ chờ cô ở cửa.

Thời Yên ở thành phố A cũng nhiều năm, nhưng đây là lần đầu tiên tới nơi như viện nghiên cứu. Nơi này vừa thấy đã tràn ngập cảm giác công nghệ cao, một ngọn cây cọng cỏ bên trong cũng phảng phất mang theo ánh sáng trí tuệ.

https://thuviensach.vn

Hai bảo vệ ở cửa còn đeo súng, Thời Yên có chút kinh ngạc đánh giá bọn họ, sau đó thấy một cô gái chờ ở bên ngoài.

Cô ấy đeo cặp kính gọng vàng, tóc tùy ý buộc sau đầu, áo len màu nâu bên ngoài khoác một chiếc áo blouse trắng, trên cổ còn đeo một thẻ công tác.

Lúc Thời Yên thấy cô ấy, cô ấy cũng vừa lúc nhìn qua, cô ấy không quá để ý Thời Yên, ngược lại khi thấy Lục Cảnh Nhiên bên cạnh cô thì sửng sốt tương đối lâu. Sau khi lấy lại tinh thần, cô ấy chủ động đi đến bên cạnh Thời Yên, cười hỏi: "Cô chính là cô Thời phải không, tôi là Tiểu Thiệu."

"Chào cô Thiệu."

Tiểu Thiệu mỉm cười, nói: "Cô trực tiếp gọi tôi Tiểu Thiệu là được rồi, cô liên lạc với chúng tôi gấp như vậy, là 8869 có vấn đề gì hả?"

Thời Yên nặng nề gật đầu, nghiêm túc nói: "Ừ! Có vấn đề rất lớn!"

"Là vấn đề gì?"

Thời Yên nói: "Nơi này không tiện nói chuyện, chúng ta có thể đi vào rồi nói không?"

"Có thể." Tiểu Thiệu nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái, cảm thấy anh không có gì khác thường, nhưng lại giống như có gì đó không đúng, "Trong tay anh ấy là cái gì vậy?"

Thời Yên nói: "Chính là vấn đề mà tôi nói."

Tiểu Thiệu: "....."

Chỗ bọn họ ra vào đều cần kiểm tra, dù cô ấy dẫn người vào cũng như thế. Cô ấy bảo Lục Cảnh Nhiên giao đồ cho bảo vệ kiểm tra, Lục Cảnh

https://thuviensach.vn

Nhiên lại đứng im không nhúc nhích, Thời Yên mím môi, nói với Tiểu Thiệu: "Nếu không cô nhìn đồ vật bên trong đã."

Tiểu Thiệu có chút khó hiểu, lại có chút tò mò đi qua, mở cái thùng ra nhìn.

Một người máy giống hệt 8869 nằm ở bên trong.

Tiểu Thiệu: "....."

Tình huống như thế nào? Một thời gian không gặp, anh còn chia mình làm hai người???

Đây xác thật là vấn đề lớn.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 134: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (18)

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên đi theo sau Tiểu Thiệu, trang nghiêm đi vào cửa lớn viện nghiên cứu. Trên hành lang thỉnh thoảng có thể thấy áo blouse trắng bước đi vội vàng, lúc bọn họ đi ngang qua, Thời Yên luôn không nhịn được xem thêm vài lần.

Mấy người này đều là tinh anh của xã hội loài người!

Viện nghiên cứu đề phòng rất nghiêm, đi đến nơi nào cũng cần quét thẻ, trên người không có thẻ công tác, trên cơ bản là một bước khó đi. Tiểu Thiệu dẫn bọn họ đến trước một cánh cửa thì dừng bước nói với bọn họ: "Tôi đi vào nói một tiếng với tiến sĩ Khúc, hai người ở đây đợi một lát."

"Được." Thời Yên đáp, nhìn Tiểu Thiệu quét thẻ vào cửa, sau đó cánh cửa nhanh chóng khép lại. Cô nhìn Lục Cảnh Nhiên bên cạnh ôm thùng giấy, ngửa đầu hỏi anh: "Tiến sĩ Khúc là người chế tạo anh hả?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên gật đầu, "Tiến sĩ Khúc có quyền uy trên rất nhiều lĩnh vực, ông ấy cũng tham gia nghiên cứu kháng thể vi-rút Pandora."

"Ồ, nghe có vẻ rất lợi hại." Thời Yên mới vừa nói xong, cánh cửa trước mặt lại mở ra lần nữa. Tiểu Thiệu từ bên trong đi ra, nói với bọn họ: "Tiến sĩ Khúc mời mọi người vào."

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thời Yên hơi khẩn trương, theo bản năng nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái. Lục Cảnh Nhiên hơi hạ mắt, nhìn cô nói: "Không sao, đừng sợ."

Tiểu Thiệu nhìn anh một cái. Trên người máy của bọn họ có gắn trang bị cảm ứng tình cảm, có thể giúp bọn họ căn cứ biểu cảm và động tác của con người để phán đoán cảm xúc, từ đó đưa ra phản ứng thích hợp.

Nhưng kĩ thuật này còn đang giai đoạn nghiên cứu, căn cứ phản ứng của những người tình nguyên khác cũng xác thật còn tồn tại không ít vấn đề, nhưng có vẻ như trên người 8869 căn bản không tồn tại mấy vấn đề này.

Chẳng lẽ anh ta thật sự như lời Thời Yên, có ý thức tự chủ?

Thời Yên không biết chỉ một câu của Lục Cảnh Nhiên mà cô ấy đã suy nghĩ nhiều như vậy, chỉ đi theo cùng Lục Cảnh Nhiên tiến vào. Có Lục Cảnh Nhiên ở bên cạnh làm cô an tâm không ít.

Tiến sĩ Khúc trong miệng Tiểu Thiệu rất khác trong tưởng tượng của Thời Yên. Căn cứ những miêu tả vừa rồi của Lục Cảnh Nhiên, cô cảm thấy một người lợi hại như vậy khẳng định tuổi cũng không nhỏ. Mà tiến sĩ Khúc chân chính đứng ở trước mặt cô, không có đầu tóc hoa râm, trông ông chỉ hơn bốn mươi tuổi, còn rất đẹp trai nữa.

Nếu đặt trong giới giải trí, đây là kiểu ông chú mà các cô gái đang rất thích hiện nay.

"Tiến sĩ Khúc, đây là cô Thời và 8869 tôi nói với ông."

Ánh mắt tiến sĩ Khúc lướt qua người Thời Yên dừng trên người Lục Cảnh Nhiên vài giây, sau đó chuyển qua cái thùng anh ôm trong tay: "Bên trong chính là một 8869 khác mà cô nói?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, cụ thể sao lại như thế thì mong ông xem xem."

"Ừ." Tiến sĩ Khúc đi lên trước, bảo Lục Cảnh Nhiên đặt cái thùng xuống. Ông cúi người, mở cái thùng ra nhìn vài lần, vẻ mặt rất bình tĩnh, không khiếp sợ như Tiểu Thiệu vừa rồi.

Một lát sau, ông một lần nữa đứng lên, nói với Tiểu Thiệu: "Trong thùng chính là 8869 tôi chế tạo, còn đây, không phải."

Ông chỉ Lục Cảnh Nhiên.

Tiểu Thiệu sửng sốt, cô cũng cảm thấy 8869 này có chút không thích hợp, nhưng nếu anh ta không phải bọn họ chế tạo, trước mắt ở trong nước, ai còn có kỹ thuật này?

Không phải cô tự phụ, nghiên cứu của tiến sĩ Khúc cũng là trình độ đi đầu trên quốc tế.

Dường như tiến sĩ Khúc cũng muốn biết vấn đề này, ông nhìn Lục Cảnh Nhiên, hỏi anh: "Cậu từ đâu tới?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Năm mươi năm sau."

Tiểu Thiệu: "....."

Chuyện gì xảy ra vậy hỡi anh người máy??

Dù nghe chuyện kích thích như vậy, tiến sĩ Khúc vẫn mặt không đổi sắc: "Khó trách tôi cảm thấy cậu cực kì tinh xảo, đây là khoa học kỹ thuật năm mươi năm sau?"

Tiểu Thiệu: "....."

Không phải chứ, tiến sĩ Khúc bình tĩnh tin tưởng như vậy?

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không hoàn toàn như vậy, nói đúng ra khoa học kỹ thuật trong năm mươi năm."

Tiến sĩ Khúc nói: "Vậy xem ra kỹ thuật của chúng ta trong tương lai vẫn có tiến bộ nhảy vọt."

Tiểu Thiệu: "....."

Trọng điểm là cái này sao tiến sĩ??

Dường như Thời Yên cũng cảm thấy trọng điểm của bọn họ lệch khỏi quỹ đạo, chủ động mở miệng nói: "Tiến sĩ Khúc, hôm nay chúng tôi tới là có chuyện rất quan trọng muốn nói với ông."

Tiến sĩ Khúc gật đầu, lại hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Cậu ngồi máy du lịch thời gian về hả? Nghiên cứu của chúng tôi thành công?"

"Đúng vậy."

Tiểu Thiệu: "....."

Tiến sĩ ông còn lén nghiên cứu cái này ư?? Sao cô không biết gì hết vậy!

Dưới cái trừng mắt của Thời Yên, Lục Cảnh Nhiên không tiếp tục ôn chuyện với tiến sĩ Khúc nữa, vào thẳng chủ đề: "Ba giờ chiều thứ sáu tuần này, thành phố A sẽ bùng nổ vi-rút Pandora, thành phố A rất nhanh sẽ biến thành một tòa thành chết."

Tiểu Thiệu: "???"

Vẻ mặt tiến sĩ Khúc rốt cuộc có biến hóa: "Vi-rút Pandora?"

"Ừ, là ITS làm, người mang theo vi-rút tự bạo ở quảng trưởng Tinh Quang, khuếch tán vi-rút, không có thuốc chữa."

https://thuviensach.vn

Mắt tiến sĩ Khúc giật giật, tuy rằng ông vẫn luôn dốc lòng nghiên cứu khoa học, nhưng cũng quan tâm thời sự, ITS là một tổ chức khủng bố cực đoan, đã tiến hành tập kích khủng bố ở rất nhiều thành phố lớn.

"Cậu trở về từ năm mươi năm sau là vì nói cho chúng tôi biết chuyện này?" Tiến sĩ Khúc nhìn anh, nếu bọn họ thật sự nghiên cứu thành công máy du lịch thời gian cũng không có khả năng để anh trở lại năm mươi năm trước nói cái này.

Điều kiện đầu tiên của du lịch thời gian chính là không thể thay đổi lịch sử, bạn chỉ có thể làm một vị khách qua đường.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không phải, tôi chỉ là vì cứu cô ấy."

Cô ấy mà anh nói, tự nhiên là chỉ Thời Yên, lúc này tiến sĩ Khúc mới nghiêm túc nhìn Thời Yên vài lần: "Là cô ấy ra yêu cầu với anh?"

"Không phải, là ý nghĩ của chính tôi."

Tiến sĩ Khúc nhếch khoé môi, lại nhìn về phía anh: "Thú vị."

Một người máy lại có ý nghĩ của chính mình.

"Tiểu Thiệu, cô giúp giúp cùng tiến hành kiểm tra cậu ta."

"Dạ." Tiểu Thiệu đang ngơ ngác trong suốt quá trình nghe tiến sĩ Khúc phân phó, rốt cuộc tỉnh táo lại. Thời Yên theo bản năng che trước mặt Lục Cảnh Nhiên, hỏi bọn họ: "Các ông muốn làm gì với anh ấy?"

Tiến sĩ Khúc nói: "Yên tâm đi, kiểm tra theo lệ thôi, cô có thể coi cái này như kiểm tra sức khoẻ của con người."

Dù ông nói như vậy, Thời Yên vẫn không yên tâm, không hiểu sao cô hơi sợ tiến sĩ Khúc này.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thiệu đi đến trước mặt, cười nói với cô: "Cô Thời, cô cứ yên tâm, chúng tôi sẽ không làm gì với anh ta."

Thời Yên cau mày, nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên gật đầu với cô, đi theo Tiểu Thiệu.

Kiểm tra tiến hành trong một phòng sâu bên trong, Thời Yên cũng không được phép tiến vào, cô ngồi ở bên ngoài, thật sự có chút lo lắng.

Cái câu "thú vị" vừa rồi của tiến sĩ Khúc nghe thế nào không ổn!

Cô đi đi lại lại trong phòng không biết bao nhiêu lần, cuối cùng cánh cửa cũng mở ra, tiến sĩ Khúc và Tiểu Thiệu trước sau từ bên trong đi ra, lúc sau Lục Cảnh Nhiên cũng đi ra theo bọn họ.

Thời Yên thấy anh, vội đi lên đón: "Anh sao rồi? Còn nhớ em là ai không?"

Lục Cảnh Nhiên hơi cong môi, cười nói: "Anh sẽ không quên em."

"Cậu ta nói thật." Tiến sĩ Khúc nhìn cô nói, "Vừa rồi chúng tôi phát hiện chip của cậu ta có thêm một cái folder, là mã hóa, chúng tôi không thể mở ra, hơn nữa cũng không thể cắt bỏ, tôi đoán, chắc đây là cái gọi là 'ý thức tự chủ' của cậu ta."

Đuôi lông mày Thời Yên khẽ nhúc nhích: "Sao nghe giống như vi-rút?"

"Cô có thể hiểu như vậy, với cậu ta mà nói xác thật là vi-rút."

Thời Yên: "....."

Phi! Mới không phải đâu!

https://thuviensach.vn

"Đồng thời, chúng tôi còn thấy cảnh tượng sau khi vi-rút Pandora bùng nổ trong tài liệu của cậu ta, thật là thảm không nỡ nhìn."

Khi ông nói những lời này, sắc mặt Tiểu Thiệu lại trắng vài phần, vừa rồi khi thấy thành phố A sau khi vi-rút bùng nổ, cô ấy thật sự bị dọa.

Thời Yên chờ mong nhìn tiến sĩ Khúc: "Vậy các ông tin tưởng lời chúng tôi sao? Các ông có biện pháp ngăn cản không?"

Tiến sĩ Khúc nhìn cô một hồi, chậm rãi mở miệng nói: "Cô Thời, chúng ta không nên ngăn cản, nếu chúng ta thay đổi lịch sử, tương lai cũng sẽ không giống nhau."

Thời Yên ngây ngẩn cả người, quả nhiên, cô không nhìn lầm, tiến sĩ Khúc quả nhiên là người kì lạ, càng là nhà khoa học đứng đầu, suy nghĩ càng không giống người thường: "Vì sao không thể ngăn cản, chẳng lẽ phải nhìn nhiều người chết đi như vậy sao? Đây là tập kích khủng bố! Vì sao chúng ta cần phải đi hướng tương lai này?"

Tiến sĩ Khúc nói: "Tôi hiểu tâm trạng của cô, nếu chúng ta thay đổi chuyện này, xác thật có thể cứu vớt mạng của rất nhiều người, nhưng đồng thời, rất nhiều người trong tương lai sẽ sinh ra, cũng có thể sẽ không được sinh ra."

"Vậy những người vốn không sinh ra trong tương lai cũng có thể sinh ra. Tôi không rõ, vì sao chúng ta cần phải dựa theo quỹ đạo vốn có?" Trước mắt sắp có rất nhiều người chết đi, vì sao còn phải băn khoăn người sẽ sinh ra trong tương lai?

Cô không phải nhà khoa học, không nghĩ nhiều như vậy, cô cũng là người ích kỷ, có liên hệ với cô chính là người sống bây giờ mà không phải người trong tương lai.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thiệu nhìn bọn họ, giật giật khóe miệng, có vẻ muốn nói cái gì, cuối cùng cái gì cũng chưa nói. Thời Yên không cảm thấy mình có thể thuyết phục một nhà khoa học có chỉ số thông minh cao hơn mình rất nhiều, đối diện ông một lát, mím môi nói: "Dù sao chuyện tôi đã truyền đạt, các ông muốn làm thế nào tuỳ các ông. Lục Cảnh Nhiên, chúng ta đi."

Tiểu Thiệu đuổi kịp bọn họ, nói với coi: "Tôi đưa hai người ra ngoài."

Rời viện nghiên cứu cũng cần quét thẻ và kiểm tra, không có cô ấy đi cùng, bọn họ không ra được. Thời Yên nhìn người máy trong thùng giấy, hỏi Tiểu Thiệu: "Anh ta làm sao bây giờ?"

Tiểu Thiệu nói: "Hẳn là sẽ để anh ta tiếp tục ngủ đông, cụ thể xử lý như thế nào còn do tiến sĩ Khúc quyết định."

Thời Yên không nói cái gì nữa, cùng Lục Cảnh Nhiên đi ra ngoài. Tiểu Thiệu đưa bọn họ rời đi thì quay trở về phòng thí nghiệm. Tiến sĩ Khúc ngồi ở bên trong, nhíu mày, dường như đang suy nghĩ gì đó.

Tiểu Thiệu đi lên, kêu ông một tiếng: "Tiến sĩ Khúc."

"Hả, tiễn người đi rồi?"

"Đúng vậy." Tiểu Thiệu do dự một lát, vẫn hỏi, "Chuyện kia, chúng ta thật sự mặc kệ sao?"

Cô cảm thấy Thời Yên nói không sai, đây là khủng bố tập kích, hơn nữa còn là khủng bố tập kích cực kì tàn ác.

Tiến sĩ Khúc thở dài, nói: "Tôi suy nghĩ lại một chút."

Tiểu Thiệu không quấy rầy ông nữa, rời khỏi phòng thí nghiệm.

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên ngồi xe về nhà, trong lòng còn nghẹn một hơi: "May mắn lúc ấy thành tích học tập của em không tốt, nếu không

https://thuviensach.vn

học giỏi như tiến sĩ Khúc sẽ biến thành động vật máu lạnh!"

Cũng không phải cô hoàn toàn không hiểu lời ông nói, nhưng cô cho rằng, bất luận một người bình thường nào khi nghe đến tin tức này, phản ứng đầu tiên đều là nghĩ cách ngăn cản trận tai nạn này đúng không?

Lục Cảnh Nhiên không nói gì, anh không có tình cảm với người khác, chỉ cần bảo đảm Thời Yên không sao, anh cũng không để ý tiến sĩ Khúc có quyết định gì.

Thời Yên nói: "Anh nói sau khi vi-rút bùng nổ, thành phố A đã bị phong tỏa, vậy người viện nghiên cứu thì sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "sau khi chuyện xảy ra, một ít nhà khoa học đứng đầu và chính khách lập tức được bí mật đưa ra thành phố A."

"A!" Tuy rằng đã sớm nghĩ tới, Thời Yên vẫn không nhịn được a một tiếng. Cô nhìn ngoài cửa sổ, thành phố A, thật sự sẽ biến thành toà thành chết sao?

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 135: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (19)

Sau khi về đến nhà, Thời Yên nằm trên sô pha, nhìn trần nhà ngẩn ngơ. Lục Cảnh Nhiên không nói gì, thấy thời gian cũng không sai biệt lắm bèn đi nấu cơm tối.

Thời Yên nằm trên sô pha không động đậy, sau đó tiếng điện thoại nhắc nhở mới khiến cô ghé mắt. Là tin nhắn của Đông Bình.

Cô với điện thoại, click mở nhìn thoáng qua.

Đông Bình: Mỹ Lệ, cái túi này đẹp không! Mình cảm thấy rất đẹp, nhưng hơn mười nghìn lận!!

Thời Yên nghĩ ngợi, đáp: "Đông Tử à, có cái gì muốn ăn muốn mua thì mau ăn mau mua đi."

Đông Bình:.....

Đông Bình: Mình cũng không biết nên nói cái gì [bai bai]

Thời Mỹ Lệ: Đời người giống như thời gian vèo cái trôi mau, phải tận hưởng niềm vui trước mắt

Đông Bình:..... Hôm nay cậu bị kích thích gì vậy

Thời Yên gửi icon thở dài, lại nhìn chằm chằm trần nhà ngẩn ngơ. Đông Tử là bạn tốt nhất của cô ở thành phố A, chẳng lẽ bắt cô trơ mắt nhìn

https://thuviensach.vn

cô ấy chết đi sao?

Cô cầm điện thoại, lại nhìn cái túi Đông Bình gửi cho cô, nhập một hàng chữ vào khung thoại rồi gửi đi.

Thời Mỹ Lệ: Đông Tử, cái túi này đẹp đó, mua đi, mua rồi tụi mình đi ra ngoài du lịch! Cậu đeo cái này!

Đông Bình: Cậu muốn đi du lịch? Sau này cậu không phải vào đoàn hả?

Thời Mỹ Lệ: _(:ʒ" ∠)_

Thời Mỹ Lệ: Nghe nói thành phố kế bên có một suối nước nóng rất nổi tiếng, tụi mình đi ngâm suối nước nóng đi

Đông Bình: Mình cũng nghe nói, đánh giá cũng không tệ lắm

Đông Bình: Nhưng cái túi kia đắt quá!

Thời Mỹ Lệ: Tiền tài chỉ là vật ngoài thân, chết rồi cũng không mang theo được, nên tiêu thì tiêu đi

Đông Bình:..... Mình đi mua!

Thời Yên thấy cô ấy đi mua, yên tâm gật đầu. Mới vừa đặt điện thoại xuống bàn, điện thoại lại vang lên một tiếng. Lần này là Tiểu Đường của đoàn phim.

Công việc đoàn phim Tiểu Đường: Tiểu Thời, cảnh diễn bên này sắp kết thúc rồi, ngày kia chúng tôi sẽ đến thành phố A, cô nhớ tới báo cáo

Thời Yên nhìn tin nhắn này im lặng một lát mới đáp: "Ừm..... Mọi người có cần ở lại đó thêm hai ngày không? Xem xem có chỗ nào cần quay bổ sung không, tới đây rồi quay lại đó rất phiền phức."

https://thuviensach.vn

Công việc đoàn phim Tiểu Đường: Yên tâm đi, ngày mai là có thể xử lý xong hết

Thời Mỹ Lệ: Vậy có chỗ nào cần sửa không? Orz

Công việc đoàn phim Tiểu Đường: Bình thường không phải cô sợ nhất bắt cô sửa kịch bản sao? Hôm nay mặt trời mọc đằng tây à

Công việc đoàn phim Tiểu Đường: Yên tâm đi, không cần sửa lại

Thời Yên không thể nói gì hơn, gửi icon OK qua. Cô chỉ là một biên kịch, ở đoàn phim không có quyền lên tiếng, càng không quyền lợi bắt đoàn phim ở bên đó thêm hai ngày.

Nghĩ những người này đều có thể chết vì vi-rút hôm thứ sáu, tâm trạng Thời Yên càng nặng nề.

"Cơm nấu xong rồi, đi ăn một chút gì đi." Lục Cảnh Nhiên nấu xong cơm tối, đi đến phòng khách gọi Thời Yên. Thời Yên ngước mắt nhìn anh, không chút sức lực nói: "Em không muốn ăn."

Lục Cảnh Nhiên im lặng giây lát, ngồi bên cạnh cô, giơ tay thử độ ấm trán cô: "Thân thể không thoải mái à?"

Thời Yên lắc đầu: "Chỉ là nghĩ đến mọi người đều sắp phải chết nên không muốn ăn."

Tuy Lục Cảnh Nhiên có ý thức tự chủ nhưng anh cũng không có tình cảm với tất cả mọi người, cho nên anh không thể hiểu tâm trạng phiền não vì người không liên quan đến mình của Thời Yên.

Anh cúi người hôn cô, nhìn cô nói: "Chúng ta về quê của em, được không?"

Thời Yên hơi sửng sốt: "Quê của em?"

https://thuviensach.vn

"Ừ, đi thăm mẹ em."

Thời Yên biết anh muốn dẫn cô đi để tránh nhìn thấy "thứ sáu đẫm máu", chẳng qua vừa đi thì có khả năng không thể quay trở lại được nữa. "Trong năm mươi năm thành phố A vẫn là một mảnh phế tích sao?"

Lục Cảnh Nhiên hạ mắt, đáp ừm: "Tính phá hủy của vi-rút Pandora rất mạnh, mặc dù qua năm mươi năm, chính phủ cũng không mở cửa thành phố A. Có điều sau khi kháng thể ra đời chắc là sẽ dần dần mở cửa."

"Nhưng, người ở đây đều không còn....."

"Dân cư sẽ từ nơi khác chuyển đến, trong lịch sử loài người cũng từng có mấy lần di dân như thế."

"A, chúng ta rời đi, phải đợi năm mươi năm mới có thể quay trở lại."

Lục Cảnh Nhiên xoá tóc cô, kéo cô khỏi sô pha: "Đừng nghĩ nhiều như vậy, những gì em có thể làm đã làm, chuyện kế tiếp không cần em gánh vác, em cũng không gánh vác được. Ăn cơm thôi, anh làm điểm tâm ngọt, lúc tâm trạng không tốt ăn chút đồ ngọt có thể vui vẻ hơn chút."

Thời Yên cuối cùng cũng cười một tiếng: "Anh biết nhiều thật."

Lục Cảnh Nhiên cũng nhìn cô cười: "Anh luôn biết rất nhiều."

Rõ ràng là một câu rất bình thường, nhưng bị anh nói như vậy, không hiểu sao Thời Yên liên tưởng đến một ít chuyện thiếu nhi không nên xem, cũng không biết rốt cuộc là anh đen tối hay cô đen tối.

"Anh làm điểm tâm ngọt gì?"

"Pudding caramel em thích."

https://thuviensach.vn

"Oa!" Đồ ngọt quả nhiên có tác dụng xoa dịu tâm trạng, chỉ nghe cái tên pudding caramel, Thời Yên đã cảm thấy tâm trạng tốt lên không ít.

Ăn tối xong, cả người Thời Yên nhìn qua nhẹ nhàng hơn, Lục Cảnh Nhiên thoáng yên tâm. Buổi tối Thời Yên tắm xong liền bò lên giường ôm Lục Cảnh Nhiên ngủ.

Hai người không làm cái gì, nhưng ôm anh, nghe tiếng tim đập giả lập truyền đến từ ngực anh làm cô cảm thấy rất yên lòng.

Tiếng tim đập Lục Cảnh Nhiên như có tác dụng thôi miên, Thời Yên dần buồn ngủ. Đêm nay ở trong lòng anh ngủ rất yên ổn, chẳng qua sáng sớm ngày hôm sau cô đã bị tiếng đập cửa đánh thức.

Thấy Thời Yên mơ mơ màng màng mở mắt, Lục Cảnh Nhiên lơ đãng nhíu mi, nói bên tai cô: "Em ngủ tiếp đi, anh đi mở cửa."

Thời Yên bắt lấy góc áo anh, mắt lim dim ngồi dậy: "Tới gõ cửa nhà em, chắc là tìm em."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Vậy anh nói em không có nhà."

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên nói xong, xỏ dép lê đi ra ngoài mở cửa. Ngoài cửa là một người đàn ông mặc áo khoác, thân hình cao lớn, ánh mắt cũng rất sắc bén. Lục Cảnh Nhiên nhìn anh ta, không thân thiện hỏi: "Anh tìm ai?"

Người đàn ông ngoài cửa đánh giá anh vài lần, có chút không xác định mở miệng: "Anh chính là người máy 8869? Quả thực không khác gì người thật."

Thời Yên cũng đi qua nghe thấy trong miệng anh ta phát ra 8869, lập tức đi tới, muốn che Lục Cảnh Nhiên ở phía sau, kết quả Lục Cảnh Nhiên

https://thuviensach.vn

nhận thấy được ý đồ của cô, lại vươn tay che cô ở phía sau mình.

"....." Thời Yên đành phải xuyên qua khe hở cánh tay anh hỏi người đàn ông bên ngoài, "Anh là ai, vì sao biết chuyện của anh ấy?"

Người đàn ông nói: "Tôi tên Dư Vĩ, là một cảnh sát đặc biệt, chuyện của hai người là tiến sĩ Khúc nói cho tôi."

Thời Yên sửng sốt, có chút không thể tin được, cuối cùng tiến sĩ Khúc vẫn nói chuyện này cho cảnh sát ư?

Ánh mắt Lục Cảnh Nhiên lập loè vài cái, sau đó mở miệng nói với Thời Yên: "Đã xác minh thân phận của anh ta, xác thật là đội trưởng đội cảnh sát đặc biệt."

Dư Vĩ không tiếng động nhìn anh: "Tôi nhớ thân phận của chúng tôi đều được bảo mật."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tin tức thời đại, không có tin tức gì là bảo mật."

Dư Vĩ hơi nhíu mày: "Anh hack vào hệ thống cảnh sát?"

Thời Yên giật mình, vội vàng đẩy Lục Cảnh Nhiên, cười ha hả nói với Dư Vĩ: "Đội trưởng Dư đúng không? Vào nhà nói chuyện!"

Cô mời Dư Vĩ đến phòng khách, rót một cốc nước, lại lấy đồ ăn vặt trong tủ lạnh ra chiêu đãi anh ta, hy vọng anh ta có thể quên chuyện Lục Cảnh Nhiên hack vào hệ thống cảnh sát.

Dư Vĩ nhìn thoáng qua đủ loại đồ ăn vặt trước mặt, ngẩng đầu lên nói với Thời Yên: "Tới tìm cô sớm như vậy là muốn hỏi một chút chi tiết cụ thể về 'thứ sáu đẫm máu'."

Thời Yên dò hỏi: "Cảnh sát định ra mặt ngăn cản tập kích khủng bố lần này sao?"

https://thuviensach.vn

Dư Vĩ nhíu mày, im lặng một lát mới mở miệng nói: "Chuyện lần này rất nghiêm trọng, dù nghe từ miệng tiến sĩ Khúc vẫn khó có thể tưởng tượng. Phía trên chỉ phái đội hành động chúng tôi xử lý chuyện này, nói thật, nếu chuyện này là thật, tôi cũng không xác định có thể ngăn cản hay không."

Bọn họ cũng đã đấu với tổ chức ITS này vài lần, làm việc cực kỳ cực đoan và điên cuồng, nhưng cố tình cấp cao của tổ chức đều là phần tử IQ cao, năng lực phản trinh sát cũng là hạng nhất, bọn họ chịu không ít thiệt thòi bởi ITS.

"Chúng tôi cần biết kỹ càng tỉ mỉ thời gian địa điểm, và chuyện đã xảy ra."

Thời Yên nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên, Lục Cảnh Nhiên nói với Dư Vĩ: "Lúc chuyện xảy ra tôi không ở hiện trường, tin tức mà tôi biết cũng là nghe bên trên thu hoạch được, không thể bảo đảm chính xác tuyệt đối."

"Tôi biết, anh cứ nói toàn bộ những gì anh biết."

Lục Cảnh Nhiên nói hết tất cả tin tức liên quan tới tập kích lần này mà mình thấy trên báo cho Dư Vĩ, Dư Vĩ vừa nghe vừa ghi chép lại, cuối cùng khép lại quyển sổ của anh ta, nói với Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên: "Tôi sẽ bố trí căn cứ theo miêu tả của anh, chuyện này cần hai người bảo mật."

Thời Yên gật đầu, bảo đảm: "Nhất định!"

Dư Vĩ thuận thế nhìn về phía cô: "Tôi còn biết trong cơ thể của cô được tiêm kháng thể vi-rút Pandora?"

Thời Yên nói: "Ừ, anh ấy nói như vậy."

Dư Vĩ gật đầu: "Vậy có thể phiền cô đi lấy máu với tôi được không?"

https://thuviensach.vn

Bọn họ không nắm chắc nhất định có thể ngăn cản tập kích khủng bố lần này, hơn nữa dù lần này thành công ngăn cản, ITS còn có thể lập kế hoạch hành động lần sau, chỉ cần trên tay bọn họ có vi-rút Pandora, bất kì thành phố nào cũng có thể trở thành mục tiêu của bọn họ.

Biện pháp duy nhất có thể ngăn chặn vấn đề này chính là trên tay bọn họ có kháng thể. Như vậy dù gặp tập kích cũng sẽ không thê thảm như "thứ sáu đẫm máu".

Thời Yên cũng đoán được anh ta bảo mình đi lấy máu có liên quan đến kháng thể vi-rút Pandora, tuy rằng không biết có thể có tác dụng không, nhưng cô vẫn đồng ý: "Được, đi ngay bây giờ hả?"

"Ừ, tôi ở đây đợi cô, cô thay quần áo rồi xuất phát."

"Được." Thời Yên nhanh chóng thay quần áo, cơm sáng cũng không ăn, nhưng lấy máu bụng rỗng cũng vừa vặn?

"Anh đi với em." Lục Cảnh Nhiên theo sát bên cạnh cô, một bước cũng không muốn rời đi.

Thời Yên sẽ không đuổi anh đi, cũng không biết vị cảnh sát này có để ý không. Dư Vĩ nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên, nhất thời không nói chuyện, Lục Cảnh Nhiên ngược lại không quan tâm anh ta có đồng ý hay không, dù sao anh ta có đồng ý hay không, anh đều sẽ đi theo.

Dường như nhìn thấu suy nghĩ của anh, Dư Vĩ mở cửa, nói với bọn họ: "Đi thôi."

Dư Vĩ không dẫn Thời Yên đến phòng thí nghiệm bí mật nào đó, mà dẫn cô tới bệnh viện trung tâm. Có vẻ như đã hẹn trước, bọn họ tới cũng không cần đăng ký xếp hàng, trực tiếp được dẫn tới phòng lấy máu.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên vẫn luôn đi theo Thời Yên, ngay cả cái kim đâm vào trong cơ thể của cô, anh đều kiểm tra trước một lần mới để y tá đâm vào.

Thời Yên hơi ngượng ngùng: "Anh quá khẩn trương."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, không trả lời. Thứ sáu gần ngay trước mắt, anh sẽ không để cô xảy ra một chút ngoài ý muốn.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 136: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (20)

Lấy máu xong, Dư Vĩ định lái xe đưa Thời Yên về, Thời Yên thật sự ngại phiền đồng chí cảnh sát, nên đề nghị tự đi về.

Cô tỏ ý như vậy, Dư Vĩ cũng không khách sáo, chỉ dặn dò cô "tự cẩn thận" rồi lái xe rời đi. Sau khi Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên về đến nhà, Lục Cảnh Nhiên bắt đầu thu thập đồ đạc giúp Thời Yên, Thời Yên nhìn anh bận bịu, sửng sốt hỏi anh: "Anh đang làm gì đấy?"

"Giúp em thu thập đồ đạc, về quê ở vài ngày." Lúc Lục Cảnh Nhiên nói lời này, công việc trên tay vẫn không dừng lại. Thời Yên đứng ở cửa nhìn anh, nghĩ ngợi, kệ anh đi. Tình huống hiện giờ, tuy rằng cảnh sát đã ra tay, nhưng có thể thành công không còn chưa chắc, anh khẳng định sẽ không để cô tiếp tục ở thành phố A.

Cô nhắn tin cho Tiểu Đường, nói trong nhà mình có việc, xin đoàn phim nghỉ mấy ngày, tiếp đó gọi cho mẹ cô, nói muốn về ở vài ngày.

Mẹ Thời Yên nghe cô muốn về tự nhiên rất vui, chẳng qua đột ngột như vậy, cũng không phải ngày lễ ngày tết, bà lại không yên tâm hỏi thêm vài câu: "Sao bỗng muốn về vậy? Không phải là ở thành phố A gây ra họa gì chứ."

"Mẹ, một biên kịch như con có thể gây ra họa gì, chỉ là nhớ mẹ muốn về thăm mẹ mà."

https://thuviensach.vn

"Sao mẹ không tin lắm?"

"..... Dạ, thuận tiện giới thiệu bạn với mẹ."

Cái này mẹ Thời Yên hoàn toàn tỉnh táo tinh thần: "Bạn nào? Bạn trai?"

Thời Yên ho một tiếng, hơi xấu hổ: "Xem như là vậy."

Cô thốt ra lời này xong, đầu kia điện thoại nổ tung, bố mẹ thay phiên nhau nói điện thoại với cô. Thời Yên bị bọn họ hỏi đến phiền, đành phải nói: "Ngày mai con về rồi, đến lúc đó bố mẹ tự mà xem đi!"

Lúc này Lục Cảnh Nhiên đã thu thập xong hành lý, vừa lúc thấy Thời Yên tắt điện thoại: "Làm sao vậy?"

"Không có gì." Thời Yên nhìn anh một cái, không biết anh có thể hiểu gặp mặt bố mẹ của con người không, "Em nói với mẹ muốn dẫn anh về gặp bà ấy."

"Ừ."

Thời Yên: "....."

Thật là bình tĩnh.

Nếu đổi là cô đi gặp bố mẹ anh..... Éc, hình như anh không có bố mẹ, cô cũng không cần phiền não chuyện này!

Bởi vì Lục Cảnh Nhiên không thể ngồi tàu hoả, Thời Yên đặc biệt lựa chọn xe buýt đường dài không cần dùng thẻ căn cước -- tuy rằng Lục Cảnh Nhiên tỏ vẻ anh có thể trực tiếp gửi vận chuyển, nhưng Thời Yên vẫn muốn ngồi xe cùng với anh hơn.

https://thuviensach.vn

Xe buýt phải chạy bốn tiếng mới có thể đến thành phố quê Thời Yên, lúc mới xuất phát, Thời Yên còn có chút hưng phấn, chỉ vào cảnh sắc biên hóa ngoài cửa sổ nói nói cười cười với Lục Cảnh Nhiên. Nửa giờ sau, cô bắt đầu mệt rã rời, gối lên vai Cảnh Nhiên ngủ. Lục Cảnh Nhiên nghiêng đầu nhìn cô, lấy điện thoại của cô chụp cô một tấm, sau đó cài làm ảnh đại diện WeChat của mình.

Lục Cảnh Nhiên có điện thoại không bao lâu liền đăng ký số WeChat, có điều cho tới bây giờ, bạn tốt của anh cũng chỉ có mình Thời Yên.

Không biết có phải vai Lục Cảnh Nhiên rất thoải mái, một giấc này Thời Yên trực tiếp ngủ đến khi tới trạm. Lục Cảnh Nhiên xuống xe, xách hành lý cho Thời Yên, cùng cô đi ra ngoài sân ga. Mẹ Thời Yên gọi điện thoại tới, hỏi bọn họ lúc nào về đến nhà, lúc Thời Yên nghe mẹ cô nói làm một bàn lớn đồ ăn, mới đột nhiên nhớ tới một vấn đề nghiêm trọng: "Bọn con tùy tiện ăn ở bên ngoài một chút là được, hai người không cần phiền phức đâu ạ."

Mẹ Thời Yên nói: "Thế sao được, con lớn như vậy lần đầu tiên mang bạn trai về nhà, sao có thể không ăn cơm ở nhà chứ, mau trở về, mẹ với bố con chờ."

"....." Thời Yên buồn bực cúp máy.

Lục Cảnh Nhiên đi bên người cúi đầu hỏi cô: "Sao vậy?"

Thời Yên nói: "Mẹ kêu tụi mình về nhà ăn cơm, nhưng anh không cần ăn mà." Bố mẹ cô đều là người cổ hủ, khẳng định sẽ không đồng ý cô cùng một người máy ở bên nhau, cô vốn dĩ không định nói cho bọn họ, nhưng Lục Cảnh Nhiên cứ mãi không cần ăn cơm thì cũng quá lạ rồi.

Lục Cảnh Nhiên suy nghĩ một lúc, nói: "Kỳ thật trong cơ thể anh có một túi dạ dày giả lập, có thể tạm thời chứa đồ ăn, lúc không cần thì có thể lấy đồ ăn ra."

https://thuviensach.vn

Thời Yên tò mò hỏi anh: "Làm sao lấy ra?"

Lục Cảnh Nhiên khẽ nhíu mày: "Tương đối chướng tai gai mắt, cho nên anh không thích."

Thời Yên khẽ nhếch đuôi lông mày nhìn anh: "Người máy cũng để ý lịch sự chướng tai gai mắt?"

"Đương nhiên, nếu không anh đã trần truồng đi trên đường."

"....." Phải ha, ngày đầu tiên anh tới còn biết cướp quần áo từ người qua đường.

"Nhưng dung lượng túi dạ dày có hạn, chứa đựng không bao nhiêu, hơn nữa tốt nhất đừng có chất lỏng."

"Không sao, cứ nói anh ăn ít, lại không thích ăn canh là được." Nhưng một ngày ba bữa đều làm như vậy thật sư hơi phiền phức, vẫn nên tìm cho anh một chỗ ở bên ngoài.

Bố mẹ Thời Yên vẫn ở nhà cũ, địa phương nhỏ đi chỗ nào đều rất tiện, từ bến xe đến nhà cô, ngồi xe buýt hơn mười phút là đến. Cô và Lục Cảnh Nhiên mới vừa vào sân đã nghe thấy tiếng mẹ cô từ trên ban công truyền tới: "Lão Thời, em thấy chúng nó rồi! Anh mau xuống xách hành ly cho chúng nó đi."

Thời Yên: "....."

Hoá ra mẹ cô vẫn luôn đứng ở trên ban công chờ bọn họ đúng không.

Sợ bố cô xuống đón bọn họ thật, Thời Yên vội hướng lên tầng một câu: "Mẹ, đừng bắt bố con xuống dưới, tự chúng con lên được mà."

Cô kéo Lục Cảnh Nhiên, đi nhanh lên tầng, bởi vì toà nhà này xây rất nhiều năm nên cũng không có thang máy nên chỉ có thể tự xách hành lý

https://thuviensach.vn

lên. Nhà cô ở tầng sáu, cũng không tính quá cao, hơn nữa..... cô nhìn Lục Cảnh Nhiên bước đi như bay, dù nhà bọn họ ở tầng 60, có lẽ anh cũng sẽ không thở mạnh.

Nghĩ đến đây, Thời Yên đột nhiên nghĩ đến một vấn đề không chút liêm sỉ, người máy rõ ràng là sẽ không bởi vì vận động kịch liệt mà thở dốc, vì sao, ờ, lúc làm chuyện ấy ấy, Lục Cảnh Nhiên lại thở dốc bên tai cô.....

Chẳng lẽ đây cũng là vì để cô được phục vụ tốt hơn??

Không thể không nói, thiết kế giả lập này thật là chu đáo.

Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên còn chưa đi đến, mẹ Thời Yên đã gấp không chờ nổi mà mở cửa, đứng ở bên ngoài chờ bọn họ. Thấy Lục Cảnh Nhiên đi lên, đầu tiên bà sửng sốt trong chớp mắt, sau đó nhớ tới không lâu trước đây Thời Yên đăng một tấm ảnh lên vòng bạn bè.

Người này, không phải ngôi sao lớn gì đó sao?

Bà nhìn về phía Thời Yên, hơi kinh ngạc: "Con thật sự theo đuổi được ngôi sao trong đoàn phim?"

Thời Yên đã quên việc này trên chín tầng mây, mẹ cô vừa nói, cô mới phản ứng lại, thì ra bà đã sớm gặp qua Lục Cảnh Nhiên: "Đó là trêu mọi người thôi, anh ấy chỉ diễn nhân vật quần chúng giúp đoàn phim bên cạnh thôi ạ."

"À....." Mẹ Thời Yên bừng tỉnh, thảo nào bà không tra được tin tức gì về ngôi sao lớn này, "Mẹ thấy nó còn đẹp hơn mấy ngôi sao trên TV!"

"Ha ha còn phải nói ạ." Thời Yên nghe bà khen ngợi, ghé vào bên tai Lục Cảnh Nhiên thấp giọng nói, "Chào mẹ em đi."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Con chào mẹ ạ."

Thời Yên: "....."

Mẹ Thời Yên tiêu hóa cái tiếng "mẹ" này, nụ cười trên mặt lại xán lạn vài phần: "Chào con chào con, mau vào mau vào."

Phương thức gặp người lớn ở Trung Quốc không ngoài chính là cùng nhau ăn một bữa cơm, sau đó ở trên bàn cơm hận không thể hỏi thăm kĩ càng tổ tông mười tám đời của anh. Còn may bố mẹ Thời Yên khống chế khá tốt, chỉ hỏi Lục Cảnh Nhiên một ít tình huống cá nhân cơ bản, trước khi tới Thời Yên đã giúp Lục Cảnh Nhiên biên tập tốt. Nhưng mà Lục Cảnh Nhiên nói, người máy không thể nói dối, cho nên những lời này, tất cả đều Thời Yên nói giúp.

Lục Cảnh Nhiên nói rất ít, cũng không chủ động bắt đầu câu chuyện, nhưng bố mẹ Thời Yên vẫn rất vừa lòng về anh, chủ yếu vẫn là vẻ ngoài kéo cao điểm bình quân.

Ăn cơm xong Thời Yên liền nghĩ mau dẫn Lục Cảnh Nhiên đi, cô lấy cớ dẫn Lục Cảnh Nhiên đi dạo, dùng thẻ căn cước của mình đặt một phòng cho Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên cau mày, rất không hài lòng với sự sắp xếp này của cô: "Anh không ở cùng một chỗ với em sao?"

Thời Yên lắc đầu nói: "Mãi ở cùng với bố mẹ em không tiện lắm, anh tạm thời ở chỗ này hai ngày, mỗi ngày em đều sẽ lại đây tìm anh."

"Không được, anh muốn ở với em cơ."

"....." Oa người máy này dính người như vậy sao, "Ngoan nào, chỉ mấy ngày thôi, chờ qua thứ sáu chúng ta có thể về thành phố A rồi!"

"Vậy nếu đội trưởng Dư không thể ngăn cản thì sao? Chúng ta mãi ở tách nhau thế sao?"

https://thuviensach.vn

Lòng Thời Yên lắng xuống, nói với anh: "Nếu vẫn không thể ngăn cản vi-rút lan tràn, vậy chúng ta ở một thành phố khác."

Lục Cảnh Nhiên không nói nữa, xem như đồng ý, chẳng qua tới buổi tối, anh cũng không ở khách sạn mà lén quay trở về tiểu khu nhà Thời Yên, nhảy lên trên một cây đại thụ trong viện, canh giữ bên ngoài phòng Thời Yên.

Tuy rằng đã rời thành phố A, nhưng anh vẫn không yên tâm, chỉ có cô ở trong phạm vi tầm mắt của anh, anh mới có thể an tâm.

Cứ như vậy qua hai ngày, Thời Yên không phát hiện cái gì, mà thứ sáu trong truyền thuyết cũng chính thức đến. Cả ngày này Thời Yên đều ở trong khách sạn với Lục Cảnh Nhiên chú ý tin tức. Weibo, vòng bạn bè, kênh tin tức không ngừng lướt lướt đổi mới.

Theo Lục Cảnh Nhiên nói, sự kiện xảy ra lúc 12 giờ trưa. Càng tới gần 12 giờ, Thời Yên càng đứng ngồi không yên, cuối cùng gần như đếm từng giây trôi qua. Thấy kim giờ kim phút kim giây tất cả đều dừng ở vị trí số mười hai, Thời Yên cảm giác tim mình ngừng đập.

Tích tắc.

Kim giây tiếp tục chạy về phía trước một đoạn, qua 12 giờ đúng.

Trong bất trí bất giác Thời Yên ngừng thở, lúc này mới hậu tri hậu giác mà hít vào một hơi. Weibo vòng bạn bè và kênh tin tức đều không có phản ứng, cảm xúc nôn nóng của Thời Yên chỉ có thông qua không ngừng đổi mới mới có thể thoáng giảm bớt.

"Anh vừa mới xâm nhập mấy cameras quanh quảng trường Tinh Quang, hiện trường không xuất hiện tình huống khác lạ." Tiếng Lục Cảnh Nhiên bỗng nhiên truyền đến bên tai. Ngón tay không ngừng đổi mới của

https://thuviensach.vn

Thời Yên ngừng một lát, ngẩng đầu lên nhìn anh: "Ý là mấy người đội trưởng Dư thành công hả?"

"Chắc vậy, để anh thử kiểm tra cameras ở nhiều góc độ và đường phố, có lẽ sẽ quay được bọn họ."

Hai mắt Lục Cảnh Nhiên vẫn luôn phiếm ánh huỳnh quang, Thời Yên biết anh đang tiến hành thao tác internet trình độ cao. Cô không dám quấy rầy anh, thế cho nên lúc điện thoại vang lên, phản ứng đầu tiên của cô là mau tắt máy.

May mắn ba chữ "đội trưởng Dư" bên trên ngăn cản cô.

"Đội trưởng Dư?" Lúc Thời Yên mở miệng, cảm thấy giọng mình nghẹn lại.

"Ừ, là tôi." Giọng Dư Vĩ vẫn rất bình tĩnh, "Đã thành công bắt giữ người mang vi-rút ra ngoài, hành động của ITS đã tan rã."

"Thật hả!" Thời Yên trực tiếp bật dậy, thiếu chút nữa muốn ôm Lục Cảnh Nhiên xoay vòng, "Thật tốt quá!"

"Chuyện còn lại chúng ta không tiện lộ ra, cứ như vậy đi." Có vẻ như Dư Vĩ rất bận, nói rất nhanh rồi tắt điện thoại. Thời Yên cũng không để ý, cô buông điện thoại, ôm chặt Lục Cảnh Nhiên: "Quá tốt rồi! Mấy người đội trưởng Dư thành công!"

Lục Cảnh Nhiên không biết tìm thấy được cái gì, mày bỗng nhiên nhíu lại: "Hành động của ITS còn chưa tan rã."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 137: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (21)

Lời Lục Cảnh Nhiên làm Thời Yên vừa mới thả lỏng lập tức lại khẩn trương: "Có ý gì?"

Ánh sáng trong mắt Lục Cảnh Nhiên lập loè hai cái, mở miệng nói với Thời Yên: "Anh tìm thấy ITS gửi một lá thư cho đài truyền hình, bên trong tuyên bố tiếp đó chúng muốn tiến hành tập kích khủng bố. Địa điểm ở....."

Lục Cảnh Nhiên nói tới đây, đột ngột ngừng lại, Thời Yên thấy anh không nói lời nào, sốt ruột hỏi: "Ở nơi nào?"

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, thoát khỏi trạng thái online, anh hơi cúi đầu, hai mắt không chớp nhìn Thời Yên: "Ở thành phố D."

Thời Yên sửng sốt, thành phố D..... Bọn họ hiện tại đang ở thành phố D!

..... Tổ chức khủng bố này theo dõi cô à??

"Anh biết hành động cụ thể không?"

Thời Yên mới vừa hỏi xong, tin tức trên TV bỗng nhiên biến thành logo ITS, tiếp theo trên màn hình xuất hiện lá thư mà Lục Cảnh Nhiên nói lúc nãy. Một giọng nam đã qua xử lý cách màn ảnh trước tiên tự giới thiệu, sau đó tuyên bố sắp sửa tiến hành hành động theo như trong bức thư. Ba

https://thuviensach.vn

mươi phút sau, quả bom thành viên tổ chức tự chế sẽ nổ mạnh, vi-rút Pandora cũng theo đó phát tán.

Gã ta nói xong, màn hình TV lại trở về tin tức bình thường, nhưng chuyện này rất nhanh truyền khắp các kênh tin tức mạng xã hội, khiến người dân cực kì khủng hoảng. Thời Yên ngồi trên giường trong khách sạn, hai mắt nhìn chằm chằm TV không có tiêu cự.

Quá khứ quả nhiên không thể thay đổi? Bọn họ thay đổi vận mệnh thành phố A bị vi-rút Pandora xâm nhập, lại làm thành phố D trở thành thành phố A tiếp theo.

"Anh dẫn em rời khỏi đây." Lục Cảnh Nhiên đứng lên, kéo Thời Yên muốn rời đi. Thời Yên bắt lấy tay anh, ngửa đầu nhìn anh: "Hiện tại khẳng định rất nhiều người đều muốn rời thành phố D, có lẽ giao thông đều sẽ tê liệt, ba mươi phút, đủ cho ai rời đi chứ?"

"Anh không cần ngồi phương tiện giao thông của con người, anh có năng lực vận động rất mạnh."

"Bố mẹ em thì sao? Người nhà em đều ở thành phố D."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, trong ba mươi phút, anh muốn dẫn một mình Thời Yên rời đi đã không thoải mái, không thể mang những người khác đi nữa.

Trong phòng nhất thời rơi vào im lặng, bàn tay Lục Cảnh Nhiên nắm tay Thời Yên dần buộc chặt, dùng giọng điệu không cho phép can dự nhìn cô nói: "Người khác anh không quan tâm, nhưng em anh nhất định phải dẫn ra ngoài."

Thời Yên nuốt nước miếng, cô cảm thấy muốn nói gì đó, nhưng lời đến bên miệng lại không nói ra được.

https://thuviensach.vn

"Nếu em không muốn đi, anh đánh ngất em rồi dẫn đi."

Thời Yên máy mắt, rốt cuộc mở miệng nói: "Em cảm thấy mọi thứ chúng ta làm đều phí công, mặc kệ chúng ta chạy đi đâu đều không thay đổi được vận mệnh này."

"Anh không tin vận mệnh, anh chỉ biết, bất kể bao nhiêu lần, anh đều sẽ cứu em." Theo tiếng Lục Cảnh Nhiên vừa dứt, đầu ngón tay bỗng nhiên truyền đến một dòng điện, Thời Yên chỉ cảm thấy đau đớn, sau đó trước mắt tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

Lục Cảnh Nhiên đỡ được cô, ôm cô vào lòng. Mày Thời Yên khẽ nhíu lại, nhìn qua rất không vui, anh nâng tay vuốt phẳng lông mày cô, in một nụ hôn trên môi cô.

Rõ ràng anh chỉ là người máy, vì sao có thể cảm nhận được nhiều tình cảm của con người như vậy. Làm con người thật là vất vả, nhưng cảm giác yêu một người cũng rất hạnh phúc.

Tay anh khẽ xoa mặt Thời Yên, đây là người anh yêu nhất, anh đã không nhớ mình yêu cô từ khi nào, đó dường như đã là chuyện thật lâu trước kia.

Anh bế Thời Yên lên, từ trên ban công nhảy ra ngoài.

Giao thông thành phố D đã tê liệt, trên đường cái tất cả đều là ô tô bóp còi và đám người hoảng loạn, cảnh sát bày rất nhiều chướng ngại vật trên đường, kiểm tra duy trì trật tự, nhưng không ngừng có người đâm vào chướng ngại vật trên đường, thậm chí xảy ra xung đột chính diện với cảnh sát.

Quả thực giống hệt thành phố A ngày đó.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên không dừng lại quá lâu, ôm Thời Yên dùng tốc độ nhanh nhất bay về phía trước, cũng may thành phố D nhỏ hơn thành phố A, anh dẫn Thời Yên ra khỏi thành phố, tìm một khách sạn ở thành phố kế bên, đặt giúp Thời Yên một gian phòng. Hiện tại nơi này cũng rất loạn, rất nhiều người từ thành phố D tới đây, nhưng phần lớn đều không dừng lại chỗ này, dù sao nơi này cách thành phố D rất gần, bọn họ còn muốn tới nơi xa hơn.

Người ở khách sạn cũng đều đang nói chuyện chuyện này, có người tin tưởng cảnh sát cuối cùng có thể giải quyết, có người lại cho rằng tình hình không lạc quan cho lắm, dù sao ITS đã từng lên kế hoạch tập kích khủng bố rợn người mấy lần.

Lục Cảnh Nhiên lập tức ôm Thời Yên trở về phòng, trong lúc đó Dư Vĩ gọi một lần qua, nhưng anh không bắt máy. Nếu cuối cùng thành phố D thật sự mất khống chế, anh lại dẫn cô tới nơi xa hơn. Nghĩ đến sau đó rất có thể sẽ cắt điện, Lục Cảnh Nhiên nạp điện cho mình trước, dựa vào tường, anh nhìn đồng hồ, đã qua mười tám phút.

Cách vụ nổ ITS báo trước còn mười hai phút, anh nhắm mắt lại, liên tục lên mạng. Giờ cảnh sát đang toàn lực tra vị trí cài bom ITS đã báo trước, ITS đưa ra mấy nhắc nhở, nhưng cảnh sát không tìm được bom ở nơi tương ứng. Lục Cảnh Nhiên một bên nạp điện, một bên quan tâm tình thế phát triển, thời gian từng phút trôi qua, lúc cách thời gian nổ mạnh chỉ còn năm phút, cảnh sát rốt cuộc xác định vị trí quả bom.

Vậy mà ở trong một khu trường học ngoại ô thành phố.

Học sinh trong trường đã sơ tán rồi, cảnh sát cũng vận dụng tất cả lực lượng cảnh sát có thể điều động, ở trong trường học tiến hành lục soát chỗ giấu bom. Lúc Lục Cảnh Nhiên nhận được tin tức này, biểu cảm trong nháy mắt thay đổi, trường học rất gần chỗ này. Nếu bom nổ mạnh, nơi này cách

https://thuviensach.vn

trung tâm vi-rút gần như vậy cũng sẽ bị phong tỏa, mà trong năm phút anh căn bản không có biện pháp dẫn Thời Yên rời thành phố.

Chẳng lẽ thật sự chịu vận mệnh?

Lục Cảnh Nhiên mở mắt ra, kết thúc nạp điện, từ ven tường đứng lên. Thời Yên còn chưa tỉnh, ít nhất cô còn phải ngủ ba tiếng nữa. Chờ cô tỉnh lại, có lẽ mọi vấn đề đều giải quyết rồi.

Anh nhìn cô một cái, từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

Trên sân thể dục trong trường học, đội trưởng tiểu đội tháo gỡ bom còn chưa từ bỏ, tiếp tục vật lộn với quả bom trong tay, đội viên bên cạnh nhìn đồng hồ đếm ngược, thần sắc nôn nóng: "Đội trưởng Hà, còn năm mươi giây, quả bom này phức tạp như vậy, căn bản không có khả năng!"

Trán người được gọi là đội trưởng Hà đổ mồ hôi, nhưng tay anh ta vẫn vững vàng như bác sĩ phẫu thuật: "Vừa rồi tôi đã nghiên cứu, bom và vi-rút có thể tách rời, chỉ cần vi-rút không khuếch tán, bom nổ mạnh cũng không sao."

"Anh điên rồi sao, anh sẽ bị nổ chết đấy!"

"Vi-rút khuếch tán, tất cả mọi người sẽ chết!"

Thời gian chỉ còn hai mươi bảy giây cuối cùng, mồ hôi trên đầu đội viên nhỏ xuống: "Uy lực quả bom này rất lớn, dù tách vi-rút và bom, một khi bom nổ, đồ chứa vi-rút vẫn sẽ bị tác động, vẫn sẽ khuếch tán thôi!"

"Không còn cách khác, nếu kịp tách ra, tôi sẽ tận lực ném bom ra xa một ít." Người chung quanh đã sơ tán xong rồi, nổ mạnh ở đây là an toàn, chỉ là..... Đồ chứa vi-rút có thể giữ được hay không phải xem số trời.

https://thuviensach.vn

Mười giây đếm ngược bắt đầu, đội trưởng Hà bảo đội viên chung quanh rút lui toàn bộ, chỉ để lại một mình anh ta tiếp tục tách vi-rút và bom, con số Ả Rập giảm dần, ngay lúc đồ chứa vi-rút và bom tách rời, đội trưởng Hà dùng toàn bộ sức lực ném bom lên không trung, ngay sau đó nằm sấp người xuống, ôm đồ chứa vi-rút trong lòng mình.

Anh ta đã không kịp rút lui, uy lực quả bom này rất lớn, thân thể anh ta cũng không nhất định có thể bảo vệ được đồ chứa vi-rút.

Mọi chuyện xảy ra chỉ trong 3 giây, đỉnh đầu ầm ầm nổ tung, làm tai anh ta ù ù khủng khiếp. Dòng khí cực nóng từng đợt ập tới, nhưng đau đớn còn lâu mới nghiêm trọng như trong tưởng tượng, có lẽ là..... chết rồi?

Như vậy cũng tốt, ít nhất chết không tính quá khó chịu.

Không biết qua bao lâu, mọi thứ mới dần yên lặng, bên tai dần dần lại có thể nghe được tiếng động, anh ta xuyên qua tầm mắt mơ hồ, thấy đội viên đang chạy về phía mình.

"Đội trưởng Hà, đội trưởng Hà! Anh không sao chứ?"

Trên người bỗng nhiên nhẹ đi, tiếp theo "ụp" một tiếng, có thứ gì đó lăn xuống bên cạnh mình. Đội trưởng Hà cố hết sức nhìn thoáng qua, đây là một..... người? Không đúng, là, máy móc?

Anh ta nhìn kim loại và một đống mạch điện phức tạp trước mặt, dần dần mất đi thần trí.

Khi tỉnh lại, là ở bệnh viện, đồng đội anh ta nói với anh ta, đồ chứa vi-rút hoàn hảo, vi-rút không khuếch tán. Tin tức này làm anh ta như trút được gánh nặng, chẳng qua cảnh tượng trước khi ngất đi làm anh ta rất khó hiểu.

"Việc này nói ra có thể anh không tin, không ai thấy người máy kia vào bằng cách nào, nếu không nhờ anh ta, anh và đồ chứa vi-rút đều xong

https://thuviensach.vn

đời!"

Đội trưởng Hà khẽ nhíu mày, lấy uy lực của quả bom kia, xác thật là như thế: "Vậy người máy kia sao rồi?"

"Bị nổ hỏng rồi, quá thảm thiết! Hiện tại đã được viện nghiên cứu thu đi rồi, không biết còn có thể sửa lại không."

Trong viện nghiên cứu thành phố A, Thời Yên nhìn Lục Cảnh Nhiên tan tành nằm trên bàn thí nghiệm vẫn không nói chuyện. Ngày đó cô được đội trưởng Dư đánh thức, lúc tỉnh lại đã ở bệnh viện thành phố A. Chuyện xảy ra sau khi cô ngất đi đều là Dư Vĩ nói cho cô, làm thế nào cô cũng không ngờ, sau khi cô hôn mê Lục Cảnh Nhiên lại tự chạy tới làm anh hùng.

Không phải anh nói không có tình cảm với những người khác sao?

"Sự tình chính là như vậy, cô Thời. Bởi vì trên người anh ta có rất nhiều đồ vật khoa học kỹ thuật hiện tại không thể phục hồi như cũ, cho nên thật đáng tiếc, tạm thời anh ta chỉ có thể ngủ đông."

Thời Yên mấp máy môi, sau một lúc lâu mới khàn khàn hỏi một câu: "Còn có thể sửa không?"

"Chip của anh ta không bị hỏng hóc nặng, như vậy trên lý thuyết là có thể phục hồi như cũ, chẳng qua cần một thời gian."

"Được, tôi chờ anh ấy."

Tiểu Thiệu nhìn cô một cái, uyển chuyển nói: "Cái này có thể cần một thời gian rất dài, trong thời gian ngắn chúng tôi không có kỹ thuật này."

"Không sao, không phải anh ấy trở về từ năm mươi năm sau sao? Nhiều nhất cũng chỉ năm mươi năm thôi."

https://thuviensach.vn

Tiểu Thiệu không nói chuyện, năm mươi năm của con người và năm mươi năm của người máy căn bản không phải cùng khái niệm.

"Về sau tôi có thể tới thăm anh ấy không?"

"Cái này....." Tiểu Thiệu do dự một chút, cười nói với cô, "Tôi có thể xin phép, lúc cô đến thì nói với tôi."

"Cảm ơn cô." Thời Yên nhìn Lục Cảnh Nhiên trên bàn thí nghiệm, đi lên khom lưng hôn anh một cái.

Rời viện nghiên cứu, Thời Yên ngồi xe về nhà, mở điện thoại lướt Weibo. Náo động thành phố D đã qua, mọi thứ đều bắt đầu dần khôi phục như thường. Trên mạng vẫn sôi nổi bàn luận về vụ nổ ngày đó, hình tượng to lớn của cánh sát trong lòng dân chúng gần đây cũng trở nên cao lớn lạ thường. Chẳng qua không có ai biết có một người máy hy sinh.

Nhưng ngẫm lại, anh cũng chẳng hiếm lạ.

Thời Yên hơi cong môi, cất điện thoại vào túi.

Mười năm sau, thành phố A.

Tổ chức ITS đã tan rã hoàn toàn, sau vụ nổ năm đó không lâu kháng thể vi-rút Pandora cũng đã được nghiên cứu ra. Sáng sớm Thời Yên thức dậy, bắt đầu tắm rửa trang điểm cho bản thân. Hôm nay là ngày cô đã hẹn với viện nghiên cứu, cô không thể đến trễ.

Mười năm này, cô sẽ đi thăm Lục Cảnh Nhiên không theo lịch cụ thể, mà cũng trong mười năm này anh cũng dần khôi phục, lần trước tiến sĩ Khúc nói với cô, có lẽ không lâu nữa anh có thể hoàn toàn phục hồi như cũ.

Tâm trạng Thời Yên rất tốt, trang điểm xong, cô không ăn sáng đã ra ngoài. Mỗi lần cô tới viện nghiên cứu luôn sẽ trang điểm thật xinh đẹp,

https://thuviensach.vn

Tiểu Thiệu không chỉ một lần trêu cô, nói bây giờ Lục Cảnh Nhiên căn bản không nhìn thấy, cô trang điểm ăn mặc đẹp cũng không có ý nghĩa.

Nhưng Thời Yên không cho là như vậy, cô thích xinh đẹp mà đi gặp Lục Cảnh Nhiên, dù anh không nhìn thấy.

Mới vừa lái xe rời tiểu khu không đến một lát thì nhận được điện thoại của Tiểu Thiệu, Thời Yên nhìn màn hình, đeo tai nghe Bluetooth.

"Mỹ Lệ, cô ra ngoài chưa?"

Thời Yên gật đầu nói: "Mới ra ngoài, làm sao vậy?"

"Nói cho cô một tin tức tốt, 8869 tỉnh lại!"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 138: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (Hết)

Nghe được lời Tiểu Thiệu, Thời Yên thất thần trong chớp mắt, cô lái xe tới ven đường, dừng lại, hỏi lại một lần: "Cô nói cái gì?"

Tiểu Thiệu nói: "8869 hôm nay tỉnh lại."

Thời Yên điều chỉnh hô hấp, Lục Cảnh Nhiên tỉnh lại, cô không nghe lầm: "Anh ấy đã sửa xong rồi sao?"

"Bây giờ anh ta còn chưa khôi phục hoàn toàn được bộ dạng lúc trước, nhưng hôm nay anh ta tỉnh lại, còn mạnh mẽ đòi rời viện nghiên cứu."

Thời Yên nghe thế trong lòng căng thẳng: "Vậy anh ấy đi rồi hả?"

"Cô yên tâm, anh ta muốn đi cũng là đi tìm cô, chúng tôi nói với anh ta hôm nay cô sẽ tới, anh ta mới không rời đi nữa."

"Vậy tôi đến đó ngay, rất nhanh thôi."

"Đừng, cô lái xe chú ý an toàn, anh ta biết cô tới thì sẽ không đi đâu."

"Được." Thời Yên ngoài miệng đồng ý, nhưng trong lòng lại hoàn toàn không thể bình tĩnh, hiện tại cô chỉ nghĩ mau chóng nhìn thấy Lục Cảnh Nhiên, dù chỉ sớm hơn một giây.

Cũng may đoạn đường từ nhà cô đến viện nghiên cứu, trong mười năm này cô đi không biết bao nhiêu lần, mỗi một cây cối ven đường cô đều

https://thuviensach.vn

quen thuộc. Lúc lái xe tới viện nghiên cứu, Tiểu Thiệu đã chờ ở bên ngoài, bởi vì muốn lái xe vào rất phiền toái, cho nên Thời Yên vẫn luôn đỗ xe ở bên ngoài.

Khóa kỹ cửa xe, Thời Yên đi giày cao gót chạy như bay tới trước mặt Tiểu Thiệu: "Lục Cảnh Nhiên đâu?"

"Ở bên trong, xem cô gấp chưa kìa."

Tiểu Thiệu dẫn cô vào trong như mọi lần, như cảm ứng được hai cô tới, một người máy bỗng nhiên dừng trước mặt hai người.

Thời Yên bị buộc dừng bước, ngẩng đầu nhìn người đối diện.

Là Lục Cảnh Nhiên, anh thật sự tỉnh lại. Trên người anh mặc quần áo cô mua cho, bộ quần áo này cô vẫn để ở viện nghiên cứu, chính là nghĩ ngày nào đó anh tỉnh lại, có thể không cần cướp quần áo của người qua đường.

Thời Yên nhìn anh, nước mắt nhịn không được bắt đầu dâng lên, Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, đi lên hỏi cô: "Em làm sao vậy? Ai bắt nạt em?"

Thời Yên lắc đầu, nuốt nước mắt trở về: "Em vui quá ấy mà, anh còn nhớ em là ai không?"

Tiến sĩ Khúc nói, dù mấy thứ khác không thể khôi phục như lúc đầu, cũng sẽ không có ảnh hưởng quá lớn, nhưng con chip tương đương với não bộ của người máy, nếu không thể sửa chữa tốt sẽ có rất nhiều vấn đề.

Dường như Lục Cảnh Nhiên không ngờ cô sẽ hỏi như vậy, nhưng vẫn đáp: "Em là Thời Yên."

Thời Yên kiềm chế trái tim đập điên cuồng của mình, lại hỏi: "Anh còn nhớ đã xảy ra chuyện gì không?"

https://thuviensach.vn

"Ừ."

"Tất cả đều nhớ sao?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc không nhịn được hỏi, "Anh ngủ rất lâu hả?"

Sau khi anh tỉnh lại chỉ nhìn thấy hai người là tiến sĩ Khúc và Tiểu Thiệu. Sau khi Tiểu Thiệu nói với anh rằng Thời Yên sẽ đến thì chạy ra, tiến sĩ Khúc tiến hành kiểm tra thông thường cho anh cũng không có nói cái gì.

Thời Yên nói: "Cũng không bao lâu, mười năm."

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt, mười năm? Cách vụ nổ lớn đã mười năm?

Thời Yên tinh tường thấy nét kinh ngạc trên mặt anh, xem ra thí nghiệm khôi phục anh như cũ của tiến sĩ Khúc rất thành công: "Có phải cảm thấy em không khác mười năm trước là bao đúng không? Em bảo dưỡng rất khá!"

Lục Cảnh Nhiên mím môi, anh để ý mới không phải cái này: "Chẳng lẽ, em đợi anh mười năm?"

Thời Yên cười nói: "Anh đợi em năm mươi năm, em chỉ đợi anh mười năm, tính đi tính lại vẫn là em được lời."

"E hèm, chúng ta đi vào rồi nói sau." Tiểu Thiệu rốt cuộc tìm được một cơ hội chen ngang.

Lục Cảnh Nhiên đi theo Thời Yên và Tiểu Thiệu trở về phòng thí nghiệm, chẳng qua mày vẫn khẽ nhíu, tiến sĩ Khúc thấy bọn họ tới thì nói qua tình huống của Lục Cảnh Nhiên cho Thời Yên: "Bây giờ cậu ta chỉ khôi phục khoảng 80%, tôi đã hoàn toàn sửa xong con chip, nhưng có chỗ

https://thuviensach.vn

tôi không thể sửa lại giống hệt lúc trước." Ông bảo Lục Cảnh Nhiên cởi áo ra, bảo Thời Yên nhìn phía sau lưng anh: "Lưng là nơi bị tổn hại nghiêm trọng nhất sau vụ nổ, làn da nhân tạo nơi này, chúng tôi tạm thời không có cách nào phục hồi tinh tế như cũ, cảm giác cũng sẽ không nhanh nhạy như trước, cô nhìn kỹ có thể nhìn ra khác biệt."

Làn da phần lưng Lục Cảnh Nhiên xác thật có khác biệt, nhưng ở vị trí này cũng không có ảnh hưởng quá lớn. Cô giơ tay xoa lưng Lục Cảnh Nhiên, nhẹ nhàng vuốt ve chỗ có màu sắc kém nhất: "Như vậy trông rất giống vết thương trên da của con người, không phải sao?"

"Cô không ngại là được." Tiến sĩ Khúc nói, "Kim loại trên người cậu ta cũng không thể làm được cứng như trước, năng lực chống chịu sẽ yếu bớt, đặc biệt là linh kiện chỗ khớp xương, quá tinh tế, linh kiện hiện tại không chịu được cường độ vận động cao như trước, cho nên năng lực vận động của cậu ta cũng sẽ không bằng trước. Đương nhiên, chờ kỹ thuật của chúng tôi đuổi kịp, tôi sẽ một lần nữa thay lại mấy cái này cho cậu ta."

"Cảm ơn tiến sĩ Khúc." Thời Yên bảo Lục Cảnh Nhiên mặc áo vào, cười nói với tiến sĩ Khúc, "Anh ấy có thể tỉnh lại, nhìn tôi nói chuyện, tôi đã rất vui."

Cánh tay Lục Cảnh Nhiên mặc áo hơi ngừng lại, sau đó mặc áo len vào.

"Cậu ta tỉnh lại sớm hơn tôi nghĩ, nhưng nếu cậu ta không muốn ngủ say nữa, cô dẫn cậu ta về nhà đi."

Lục Cảnh Nhiên cũng không tính ở viện nghiên cứu thêm nữa, anh giữ chặt tay Thời Yên, nói với cô: "Chúng ta đi thôi."

Thời Yên nói cảm ơn tiến sĩ Khúc và Tiểu Thiệu lần nữa, đi theo Lục Cảnh Nhiên rời viện nghiên cứu. Nhìn xe Thời Yên đỗ bên ngoài viện nghiên cứu, Lục Cảnh Nhiên sửng sốt một chút: "Em mua xe à?"

https://thuviensach.vn

"Ừm, em thi bằng lái một lần là qua đấy, lợi hại không nào."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, Thời Yên một bên lái xe ra ngoài, một bên nói: "Anh làm sao vậy? Vì sao tỉnh lại còn không vui?"

Lục Cảnh Nhiên im lặng một lát, mới nói: "Anh ngủ mười năm, mười năm này em sống như thế nào, anh hoàn toàn không biết."

"Em có thể kể cho anh nghe." Thời Yên cười nói, "Bây giờ em là biên lịch rất nổi tiếng, cả Lãnh Thu Bạch cũng từng diễn bộ phim mà em làm biên kịch đấy! Anh nhớ Lãnh Thu Bạch không? Chính là nữ chính Cuồng hoa lúc trước, ảnh hậu đó! Em còn mua cho anh thật nhiều quần áo mới, tất cả đều đặt ở trong nhà, à, em vẫn ở chỗ cũ, không chuyển nhà, em sợ chuyển nhà rồi anh không tìm thấy em....."

Mười năm này cô không ngừng ảo tượng có một ngày có ai đó gõ cửa, lúc mở cửa ra người đứng ở bên ngoài nói, chào em, anh là người máy trí tuệ nhân tạo đi lạc của em.

Cô không ngừng nói những biến hoá trong mười năm này, Lục Cảnh Nhiên im lặng mà nghe, chần chờ mở miệng: "Em không..... kết hôn à?"

Anh biết con người muốn kết hôn, hơn nữa cái từ "kết hôn" này, lúc anh và cô về quê, bố mẹ cô nhắc tới rất nhiều lần.

Thời Yên nói: "Con người và người máy không thể kết hôn."

Lục Cảnh Nhiên lại lần nữa cảm thấy nơi trái tim truyền đến cảm giác khác thường. Anh nắm tay Thời Yên đặt trên tay lái, nhìn cô hỏi: "Vậy anh có thể bên em mãi mãi không?"

Thời Yên nhìn anh, lái xe sang ven đường, ngừng lại: "Em đợi anh mười năm, anh tưởng đợi chơi sao? Mười năm này lãi mẹ đẻ lãi con, giờ anh phải đền em cả đời, biết chưa hả?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô thật sâu, ánh mắt hơi lóe một chút, cúi đầu hôn cô. Mười năm này, mỗi lần Thời Yên đi thăm anh đều sẽ hôn anh, chẳng qua anh không nhiệt tình như bây giờ, hận không thể ăn cô vào bụng. Người máy vốn dĩ không cần thở, cho nên trong chuyện hôn môi bọn họ chiếm ưu thế bẩm sinh, nếu Thời Yên không kêu ngừng, anh có thể sẽ hôn cô thật lâu thật lâu.

Lúc không khí trong phổi Thời Yên không còn mấy, rốt cuộc mới cùng Lục Cảnh Nhiên tách ra, trên môi Lục Cảnh Nhiên dính son của mình, bộ dạng trông khá buồn cười. Thời Yên thở phì phò, bám vào cổ anh nói: "Chúng ta, đi chụp ảnh cưới đi."

Lục Cảnh Nhiên không ngừng liếm môi cô, trầm thấp nói: "Không phải nói con người và người máy không thể kết hôn sao?"

"Đúng vậy, nhưng chưa nói con người và người máy không thể chụp ảnh cưới."

Lục Cảnh Nhiên nghĩ ngợi, cảm thấy rất có lý.

Một tuần sau, Thời Yên đăng ảnh cưới lên vòng bạn bè, tuyên bố mình chính thức kết hôn. Vòng bạn bè ầm ĩ, mọi người vừa kinh ngạc vừa chúc phúc. Bố mẹ Thời Yên cũng đã sớm biết chuyện của Lục Cảnh Nhiên, mới đầu bọn họ phản đối, nhưng Thời Yên vẫn kiên trì tới hiện tại.

Hiện tại, mười năm đã qua, bọn họ cũng đã sớm nghĩ thoáng.

Chụp ảnh cưới, bọn họ cũng thuận tiện cử hành hôn lễ, ngoài không nhận được hai tờ giấy màu đỏ, bọn họ giống với các cặp vợ chồng khác. Chuyện sinh con, Thời Yên cũng hoàn toàn không chấp nhất, người máy không thể sinh con, vậy cô không cần sinh, hơn nữa tuy rằng bọn họ không thể sinh con, nhưng quá trình chế tạo đứa bé, Lục Cảnh Nhiên cực kỳ ưu tú.

https://thuviensach.vn

Bốn mươi năm sau, viện nghiên cứu khôi phục Lục Cảnh Nhiên giống với trước kia, nhưng bên ngoài anh cũng điều chỉnh tương ứng, phù hợp với độ tuổi hiện tại của con người, mà người máy lúc đầu bị anh tráo đổi, sau năm mươi năm ngủ đông được viện nghiên cứu đưa về năm mươi năm trước.

Lại qua mười năm, Thời Yên sống thọ và chết già, Lục Cảnh Nhiên cùng cô đi hết đời này, cũng không dùng cỗ máy thời gian trở lại trước kia, mà bảo người của viện nghiên cứu lấy con chip của mình ra, an táng cùng Thời Yên.

Như vậy, bọn họ có thể đời đời kiếp kiếp ở bên nhau.

【 Đinh! Chúc mừng thông qua phó bản 《 Bạn trai người máy của tôi 》, nhận được 40 tích phân hệ thống, nam chính tặng 100 tích phân】

【 Giải khoá ảnh CG phó bản 《 Bạn trai người máy của tôi 》, xin lựa chọn một tấm lưu trữ. 】

Thời Yên trở lại không gian giả thuyết của hệ thống, nhìn một đống ảnh trước mắt. Hầu hết ảnh lần này đều là ảnh sinh hoạt hằng ngày, Thời Yên chọn chọn lựa lựa, cuối cùng lưu trữ tấm ảnh Lục Cảnh Nhiên nằm trên bàn thí nghiệm, cô hôn anh.

【 Chúc mừng, phó bản khiêu chiến chỉ còn lại một ải cuối cùng, thông qua thế giới sau có thể kết thúc cuộc thi đấu khiêu chiến, nhận được khen thưởng phong phú bất ngờ! 】

Thời Yên sửng sốt, bất tri bất giác cô đã tới một ải cuối cùng rồi sao?

"Một ải cuối cùng, có phải cực kì khó hay không?"

【 Thế giới là ngẫu nhiên, nhưng theo lẽ thường mà nói, thế giới cuối cùng hẳn là khó nhất, vừa làm không tốt là BE ngay. 】

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

BE ở đây, chẳng phải là kiếm củi ba năm thiêu một giờ sao!

【 Sắp thành lập thế giới mới, xin chuẩn bị sẵn sàng 】

Thời Yên còn chưa chuẩn bị sẵn sàng, hệ thống đã bắt đầu truyền tống. Cảm giác chấn động qua đi, Thời Yên phát hiện mình mặc váy ngủ, ngồi trong một phòng khách rộng rãi. Phòng khách không bật đèn, chung quanh đen như mực. Gió thổi từ cửa sổ mở ra trên ban công, một người đàn ông đứng trên ban công, tóc bị gió thổi lộn xộn.

Thời Yên nương ánh trăng, thấy rõ mặt người đó, là Lục Cảnh Nhiên.

【 Phó bản 《 Học trưởng u buồn 》 kích hoạt 】

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 139: Học Trưởng U Buồn (1)

Tình huống trước mắt hơi mù mờ, đặc biệt là mái tóc vàng và đôi mắt màu lam của Lục Cảnh Nhiên. Cho nên ở trong truyện này anh được giả thiết là người nước ngoài?

【 Sắp bắt đầu truyền tống ký ức, xin chuẩn bị sẵn sàng 】

Tiếng hệ thống rơi xuống, tin tức thế giới này lần lượt ùa vào trong đầu, là cảm giác đầu óc muốn nổ tung quen thuộc.

Nơi này là tinh hệ Plasticu, chỗ bọn họ là hành tinh Suva, quay xung quanh hành tinh mẹ Plasticu.....

"Từ từ." Thời Yên rất nhanh kêu ngừng, "Đây không phải thể loại thanh xuân vườn trường sao???"

Nếu cô nhớ không lầm, vừa rồi hệ thống nói thế giới này là 《 Học trưởng u buồn 》 mà nhỉ? Tuy rằng tên hơi trẩu, nhưng nghe thế nào cũng là thể loại thanh xuân vườn trường mà??

【 Thanh xuân vườn trường ngoài hành tinh. 】

Thời Yên: "....."

Không có bệnh chứ.

https://thuviensach.vn

【 Đã đến thế giới cuối cũng rồi mà sao cô còn chưa học được bình tĩnh? 】

Thời Yên: "....."

Đã đến thế giới cuối cùng rồi mà sao mi còn không bỏ thói quen hố ta?

Ký ức lại bắt đầu truyền tống lần nữa, Thời Yên chuẩn bị tâm lý thật tốt, như bọt biển hấp thu tin tức thế giới này.

50 năm trước, hoàn cảnh Trái đất ác liệt càng ngày càng không thích hợp cho con người cư trú, vì thế kế hoạch di cư vào vũ trụ bắt đầu. Con người bắt đầu chia ra lần lượt di cư đến các hành tinh khác, hệ Plasticu chính là tinh hệ thích hợp cư trú nhất mà con người tìm được.

Quay xung quanh Plasticu -1 là mười hai hành tinh, trong đó có ba có ba hành tinh thích hợp cho con người cư trú, hoàn cảnh gần giống Trái đất. Nhưng trên ba hành tinh này đều đã có dân bản xứ sinh sống, bọn họ cũng không hoàn toàn hoan nghênh người Trái đất đến. Chính phủ Trái đất tiến hành đàm phán với bọn nửa năm, ba hành tinh thích hợp để sống -- hành tinh Suva, hành tinh Seagarson, hành tinh Kenbo, hai hành tinh trước đã chấp nhận Trái đất di dân.

Những người được di cư đến hành tinh khác đầu tiên đều là tinh anh trong xã hội hoặc người giàu có, nhưng tới hành tinh khác, trong mắt dân bản xứ, bọn họ là dân tị nạn ngoài hành tinh.

Đặc biệt là hành tinh Seagarson, tuy rằng hoàn cảnh có thể làm con người tồn tại, nhưng điều kiện tài nguyên còn lâu mới bằng Trái đất, là hành tinh cằn cỗi nhất trong ba hành tinh, đại đa số nhân loại trước mắt đều sinh hoạt ở chỗ này.

https://thuviensach.vn

Tốt hơn một chút, dân đi cư được hành tinh Suva tinh cho phép được sinh hoạt phía tây hành tinh Suva -- hành tinh Suva tổng cộng chia làm năm khu vực: Đông Tây Nam Bắc và trung ương, khu trung ương là khu vực sinh hoạt của phần tử tinh anh của hành tinh Suva, cũng là khu vực giàu có nhất toàn bộ hành tinh Suva; khu phía Tây hỗn loạn nhất, là nơi người Trái đất và người dân Suva nghèo sinh hoạt.

Rất may mắn, vị trí hiện tại của Thời Yên là khu trung ương.

Gió lạnh thổi vào từ ban công, Thời Yên suy tư có nên kêu Lục Cảnh Nhiên vào ngồi để cô đóng cửa sổ không. Thiết bị đầu cuối đeo trên cổ tay bỗng nhiên phát ra cảnh báo "tích tích", đây là tiếng nhắc nhở khi chính phủ có chuyện quan trọng muốn thông báo.

Thời Yên click mở đầu cuối, hình không gian ba chiều nửa trong suốt hiện ra: "Thông bảo khẩn cấp, 10 giờ 23 phút theo giờ địa phương hành tinh Suva, một nhóm người không rõ thân phận tập kích đường số 9 khu trung ương, mong người dân chú ý an toàn của bản thân, khóa kỹ cửa sổ, thấy người khả nghi lập tức thông báo cho cảnh sát. Lặp lại lần nữa, 10 giờ 23 phút theo giờ địa phương hành tinh Suva....."

Miệng MC trên màn hình lúc đóng lúc mở, giọng điệu vội vã đọc thông báo, Thời Yên chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên đứng ở trên ban công.

..... Người khả nghi?

Xác thật rất khả nghi, trên quần áo anh hình như còn dính máu.

Nhưng trí nhớ nhắc cô, Lục Cảnh Nhiên hiện tại là anh họ cô.

Thời Yên nuốt nước miếng, đang muốn mở miệng hỏi anh, Lục Cảnh Nhiên liền "rụp" một tiếng ngã xuống đất.

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Cũng quá biết chọn thời gian hôn mê mà.

Cô đi lên kéo anh vào trong phòng, cố kéo đến sô pha, sau đó nói: "Lyly, khoá cửa sổ ban công!"

"Đã nhận." Một giọng nữ máy móc rơi xuống, cửa sổ ban công chậm rãi khép lại.

Thời Yên nhìn Lục Cảnh Nhiên nằm ở trên sô pha, gương mặt anh càng góc cạnh hơn lúc trước, hơn nữa tuổi trẻ hơn rất nhiều, anh hiện tại nhìn có vẻ là thiếu niên 18 19 tuổi.

Quả nhiên vẫn là thanh xuân vườn trường!

Cô cởi áo da màu nâu trên người anh, cắt áo sơmi màu trắng, nhìn miệng vết thương trên vai anh. Miệng vết thương không sâu, nhưng hơi dài, cô suy nghĩ, chạy tới trong phòng tìm chút thuốc, lại lấy thêm chậu nước ấm. Sau khi rửa sạch sẽ miệng vết thương của Lục Cảnh Nhiên, cô rắc thuốc bột lên miệng vết thương của anh, Lục Cảnh Nhiên rên lên một tiếng, mày nhíu lại.

Nhưng anh vẫn không tỉnh lại.

Thời Yên thổi giúp anh, sau đó băng bó miệng vết thương cho anh.

Xử lý xong, cô dựa vào sô pha ngồi trên sàn nhà, thở một hơi thật dài. Ánh trăng lặng lẽ chiếu xuống ban công, bên ngoài thoáng truyền đến tiếng còi cảnh sát, dưới ánh trăng có vẻ không rõ ràng. Thời Yên nghiêng đầu, nhìn thoáng qua Lục Cảnh Nhiên ngủ say. Hơi thở anh vững vàng hơn lúc nãy, chẳng qua mày vẫn hơi nhíu lại.

https://thuviensach.vn

Từ khi chấp nhận Trái đất di dân, trị an hành tinh Suva không còn tốt như trước kia, thường thường sẽ xảy ra một ít chuyện **. Đương nhiên, mấy cái này không hoàn toàn do người Trái đất làm, mâu thuẫn bên trong hành tinh Suva vẫn luôn rất gay gắt, khu phía Tây ngay cả dân bản xứ cũng là có thể không đi thì tận lực không đi.

Cô lại nhìn Lục Cảnh Nhiên một lát, thu dọn đồ rồi trở về phòng mình.

Lúc Lục Cảnh Nhiên tỉnh lại đã là 9 giờ sáng ngày hôm sau. Phòng khách chưa kéo rèm, ánh mặt trời ngoài cửa sổ chiếu vào hơi chói mắt. Lục Cảnh Nhiên thích ứng ánh sáng, chậm rãi ngồi dậy. Lúc Thời Yên xỏ dép lê đi ra, vừa lúc thấy anh đang mờ mịt nhìn xung quanh.

Cô thuận tay rót cốc nước, đi đến trước mặt nhìn anh: "Tỉnh rồi?"

Cô đưa cốc nước cho anh, Lục Cảnh Nhiên nhận cốc nước, nghi hoặc ngẩng đầu: "Cảm ơn, nơi này là nơi nào?"

Thời Yên hơi kinh ngạc nhìn anh: "Nhà anh mà."

"Nhà tôi?" Lông mày Lục Cảnh Nhiên lại nhăn lại, như đang tự hỏi, "Vậy cô là ai?"

"Em là em họ bên ngoại của anh." Thời Yên ngồi xuống bên cạnh, nhìn anh hỏi: "Anh không nhớ?"

Lục Cảnh Nhiên lắc đầu.

"Vậy anh còn nhớ anh là ai không?"

Mày Lục Cảnh Nhiên nhăn chặt hơn: "Tôi không nhớ tôi là ai."

Thời Yên chớp chớp đôi mắt: "Mất trí nhớ?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên mím môi không trả lời, Thời Yên click mở đầu cuối, bật nhắc nhở tối hôm qua cảnh sát tuyên bố cho anh xem: "Người cảnh sát đang tìm, là anh hả?"

Lục Cảnh Nhiên xem xong tin tức, sắc mặt không tốt lắm: "Tôi không biết."

"Trên vai anh có vết thương, anh còn nhớ làm sao bị thương không?"

"Không nhớ."

"Vậy mã công dân của anh là bao nhiêu?"

Lục Cảnh Nhiên theo bản năng mà nhìn thoáng qua cổ tay, nơi đó cái gì cũng không có.

Thời Yên cũng nhìn về phía cổ tay của anh, hỏi anh: "Đầu cuối của anh đâu?"

Đầu cuối ghi chép tất cả tin tức của người sở hữu, ngoài chứng minh thân phận, tiêu phí, xuất hành, thông tin, đều cần dùng đầu cuối, không có đầu cuối, ở hành tinh Suva gần như là một bước khó đi.

Sắc mặt Lục Cảnh Nhiên càng khó coi, chẳng lẽ người cảnh sát đang tìm là anh thật sao? Vết thương trên người anh là sao? Vì sao anh không nhớ gì sất?

Thời Yên thấy mày anh từ tối hôm qua đến bây giờ không giãn ra, rốt cuộc hiểu cái tên "Học trưởng u buồn" là như thế nào.

Bộ dạng của anh nhìn qua thật sự cực kỳ u buồn.

Chuông cửa bị ấn vang, Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên đồng thời nhìn qua.

https://thuviensach.vn

"Lyly, bên ngoài là ai?" Thời Yên hỏi.

"Cảnh sát."

"....."

Yên lặng một lúc, Thời Yên đứng lên nói: "Em đi mở cửa, anh ở đây đừng nhúc nhích."

Lục Cảnh Nhiên gật đầu, nhìn cô đi đến. Trên vai đau râm ran, anh không nhớ anh làm sao bị thương. Chẳng lẽ anh thật sự tập kích đương số 9? Nhưng vì sao anh phải làm như vậy?

Ở huyền quan, Thời Yên mở cửa ra. Anh cảnh sát đẹp trai cười với cô, có chút nghi hoặc nói: "Căn cứ thông tin trên tư liệu, nơi này là nơi ở của ID 6666, mà vị 6666 này là nam."

Thời Yên cười nói: "Anh trai, anh khẳng định không có bạn gái đúng không."

Anh cảnh sát: "....."

Không nghĩ tới sáng sớm tinh mơ đã bị một cô gái trông nhỏ tuổi hơn mình đùa giỡn, mặt anh cảnh sát đỏ lên, ho khan một tiếng nói: "Có người dân nhặt được đầu cuối này, chúng tôi căn cứ tin tức trên đó tìm được nơi này."

Mắt Thời Yên sáng lên: "Hả, cảm ơn nhiều, chúng tôi đang vì chuyện này mà đau đầu đây!"

Cảnh sát trả đầu cuối cho cô, lại dặn dò: "Đầu cuối rất quan trọng với người dân, nhớ bảo quản cẩn thận, đừng đánh mất nữa."

"Đã biết, cảm ơn anh trai."

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ, vậy chúc mọi người sinh hoạt vui vẻ." Anh cảnh sát leo lên xe máy không quỹ bay đi.

Thời Yên nhìn anh ta đi xa, đóng cửa phòng, về phòng khách.

"Đầu cuối của anh."

Lục Cảnh Nhiên nhận đầu cuối, nhấn mở nhận diện con ngươi, thành công kết hợp. Anh thoáng thở ra một hơi, đeo đầu cuối trên tay: "Ban nãy vì sao cô nói như vậy?"

Thời Yên nghi hoặc nhướng mày: "Cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên không hiểu sao cũng có chút xấu hổ, quay đầu đi nói: "Cô không phải em họ tôi sao?"

Thời Yên bừng tỉnh, anh đang chỉ chuyện cô ám chỉ mình là bạn gái anh. Cô ngồi ở phía sau trên bàn, nhìn Lục Cảnh Nhiên cười: "Anh cảnh sát kia trông khá đẹp trai, không nhịn được muốn trêu anh ta, đương nhiên, vẫn là anh đẹp trai nhất."

Lỗ tai Lục Cảnh Nhiên thuận lợi bị cô trêu đỏ.

Môi Thời Yên cong cao hơn, cô đứng lên, duỗi thắt lưng: "Nếu đầu cuối tìm được rồi, anh không cần lo lắng, chúng ta đi ăn sáng đi."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, vẫn không có chút ấn tượng với cô em họ là cô: "Chúng ta vẫn luôn ở cùng một chỗ?"

"Không phải, nghỉ hè em mới tới, tháng 9 em bắt đầu học ở học viện Tiaivo, tạm thời ở chỗ anh."

"Học viện Tiaivo?" Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, trường học này anh có ấn tượng, ở khu trung ương, là đại học tốt nhất trong hành tinh Suva.

https://thuviensach.vn

Thời Yên nhìn anh một lúc, hỏi: "Không phải cả cái này anh cũng quên chứ? Anh cũng học ở đó, hơn em một khoá."

Lục Cảnh Nhiên hơi nhụt chí nói: "Tôi xác thật không nhớ."

Anh phát hiện, anh không nhớ gì về chuyện mình, nhưng thường thức và tin tức cơ bản của thế giới này anh vẫn nhớ rõ.

Thời Yên an ủi: "Không sao, có thể là tối hôm qua anh chịu kích thích gì đó, tạm thời mất trí nhớ, quá mấy ngày chắc là sẽ nhớ thôi."

"Hy vọng vậy."

"À, trước khai giảng anh đừng đi linh tinh, lỡ may chuyện tối hôm qua có liên quan đến anh thì sao."

"..... Ừ." Nghĩ đến đây, tâm trạng Lục Cảnh Nhiên lại nặng nề, nếu anh thật sự tập kích đường số 9, chỉ sợ sự tình sẽ không đơn giản như vậy. Xem thông báo của cảnh sát, chuyện này là một nhóm làm, anh gia nhập tổ chức kỳ quái nào sao?

"Đừng nghĩ nữa, xem mặt anh nhăn như cái bánh bao kìa." Thời Yên cong lưng, nhìn anh chớp chớp mắt, "Kỳ thật em muốn hỏi anh, mã công dân của anh dùng bao nhiêu tiền mua?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Không nhớ.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 140: Học Trưởng U Buồn (2)

Lễ khai giảng học viện Tiaivo diễn ra vào ba ngày sau, ba ngày này, Lục Cảnh Nhiên dựa theo lời dặn của Thời Yên ở nhà không đi đâu. Đối với chuyện của mình, anh vẫn không nhớ, nhưng từ những thứ xung quanh mình, anh vẫn hiểu biết về mình một hai.

Anh tên Lục Cảnh Nhiên, ID công dân 6666-- không phải bỏ tiền mua, là lúc ra đời tự động phân phối, năm nay 19 tuổi, học hệ chiến đấu ở học viện Tiaivo, phụ tu hệ thực vật. Thân thể người dân gốc gác hành tinh Suva có trình độ tiến hoá cao hơn người Trái đất, chẳng qua có là tố chất thân thể được cường hoá, có là não bộ phát triển. Mà Lục Cảnh Nhiên là thuộc về người hành tinh Suva cực kì hiếm thấy có thân thể và não bộ cùng tiến hoá đến trình độ cao.

Trước khi vào học viện Tiaivo, sinh viên sẽ căn cứ lĩnh vực am hiểu của mình để chọn đăng kí học viện tương ứng, Lục Cảnh Nhiên đồng thời đăng kí hệ chiến đấu và hệ thực vật, lại đồng thời được hai học viện tuyển, thanh danh vang dội trong đám sinh viên -- không chỉ là trường học, ngay cả hoàng thất hành tinh Suva cũng lưu ý người thanh niên ưu tú này, dù sao người được đồng thời hai học viện lựa chọn trước đây là nguyên soái đế quốc đương nhiệm - Simon.

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày theo thói quen, anh là sinh viên tài năng của học viện Tiaivo, anh từng tham gia vũ hội hoàng thất tổ chức, được nguyên soái Simon tán thưởng, anh ở hành tinh Suva có tiền đồ rất tốt.

https://thuviensach.vn

Cho nên anh càng nghĩ không rõ, vì sao anh phải tập kích đường số 9.

Lúc Thời Yên đi ra vừa vặn thấy Lục Cảnh Nhiên nhíu mày u buồn nhìn vô định.

Cô lấy hai lon bia trong tủ lạnh, ném một lon về phía Lục Cảnh Nhiên: "Anh lại nhíu mày, tuổi còn trẻ mà muốn có nếp nhăn."

Lục Cảnh Nhiên theo phản xạ nhận lon bia cô ném tới, ngước mắt nhìn về phía cô: "Em thành niên chưa?" Văn bản hành tinh Suva rõ ràng quy định, trẻ vị thành niên không được uống rượu bia.

Thời Yên ngửa đầu, "ừng ực" uống hai hơi, nhếch miệng cười với Lục Cảnh Nhiên: "Em trải qua sinh nhật 18 tuổi trên phi thuyền tới hành tinh Suva."

Lục Cảnh Nhiên bật lon bia, cũng uống một ngụm: "Hành tinh Amo là như thế nào?"

Thời Yên nhướng mày, ngồi xuống bên cạnh anh: "Anh chưa đi qua?"

"Đi qua cũng đã quên."

"Có lý." Thời Yên nghĩ ngợi, nói, "Khá giống hành tinh Suva, có điều em thích nơi này hơn, bởi vì anh cảnh sát nơi này rất đẹp trai."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thân là anh họ có phải anh nên giáo dục cô một chút?

"À, chỗ tụi em không có người Trái đất, nghe nói người Trái đất rất thú vị."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tốt nhất em đừng giáo lưu với người Trái đất, bọn họ rất xảo trá."

https://thuviensach.vn

Thời Yên chớp chớp mắt: "Không phải não bộ người Suva phát triển hơn người Trái đất sao?"

"Nhưng đó cũng không phát triển cái lĩnh vực xảo trá này."

"Nghe có vẻ thật đáng tiếc." Thời Yên cười, hỏi anh, "Không phải anh quên hết rồi sao? Sao còn nhớ người Trái đất?"

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, đúng vậy, vì sao anh lại nhớ cái này? "Hình như anh từng bị người Trái đất lừa, lúc còn rất nhỏ."

Thời Yên tò mò nhìn anh: "Vậy mà có người Trái đất có thể lừa anh? Mọi người đều nói anh sẽ trở thành người nối nghiệp nguyên soái đấy."

"Anh không nhớ."

"....." Được thôi. Thời Yên nhìn thoáng qua bả vai anh: "Vết thương trên vai anh thế nào rồi?"

Lục Cảnh Nhiên giật cánh tay, nói với cô: "Thuốc em bôi cho anh rất hiệu quả, hiện tại gần như khỏi hẳn."

Thời Yên nói: "Đó là thuốc chính anh nghiên cứu chế tạo."

Lục Cảnh Nhiên lại nhíu mày: "Anh nghiên cứu chế tạo?"

"Cuối kỳ trước, đạt điểm tối đa bài khoa học tương quan về thực vật, ngày em tới nghe anh tâng bốc một tiếng đồng hồ."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Vì sao anh không tin lắm nhỉ.

Thời Yên cười với anh, đứng lên, cầm bia đi về phòng mình: "Đừng nghĩ quá nhiều, ngày mai khai giảng rồi, vui vẻ một chút."

https://thuviensach.vn

"....." Nhưng khai giảng có chỗ nào vui à?

Rất nhanh anh phát hiện, đối với Thời Yên mà nói, là có. Cô mặc đồng phục cũng có thể vui vẻ nửa ngày.

"Đồng phục Tiaivo đẹp hơn Andefes nhiều!" Thời Yên đi giày da nhảy xuống cầu thang, xoay một vòng trước mặt Lục Cảnh Nhiên, "Em thích cái váy này."

Lục Cảnh Nhiên cũng thay đồng phục, nhưng màu tối hơn trên người Thời Yên một chút: "Váy Andefes không giống à?"

"Không giống, cái này trên đầu gối, váy Andefes phải dưới đầu gối."

"..... Anh cho rằng chỉ có con trai mới hy vọng con gái mặc váy trên đầu gối."

Thời Yên nhìn anh, nghiêm túc hỏi: "Không phải con trai đều hi vọng con gái không mặc gì sao?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh thề anh chưa từng nghĩ như vậy.

Hai người cùng nhau ngồi xe của trường tới trường học, bởi vì là ngày khai giảng, hôm nay trong trường học đặc biệt ầm ĩ. Lúc Lục Cảnh Nhiên xuất hiện thì càng ầm ĩ hơn, các nữ sinh thét chói tai với anh, lại nhìn Thời Yên đi bên cạnh anh khe khẽ nói nhỏ: "Cô gái kia là ai vậy? Sao đi cùng Lục học trưởng tới trường học?"

"Không biết, nhìn đồng phục của cô ấy là năm hai, là sinh viên trao đổi năm nay sao?"

Thời Yên đi lên trước hai bước, dừng lại cười nói với mọi người xung quanh: "Chào mọi người, mình tên Thời Mỹ Lệ, đến từ hành tinh Amo, rất

https://thuviensach.vn

vinh hạnh làm sinh viên trao đổi Andefes tới học viện Tiaivo học tập năm nay. Tuy rằng chỉ có nửa năm ngắn ngủn, nhưng hy vọng chúng ta có thể hòa thuận ở chung, cùng cống hiến cho tình hữu nghị và phồn vinh của hành tinh Amo và hành tinh Suva! Cảm ơn mọi người!"

Lúc cô nói lời này không dùng máy phiên dịch, mà là dùng tiếng Emma thông dụng trong vũ trụ, lúc trước, khi Thương thành hệ thống mở bán vật phẩm khuyến mãi có đạo cụ Tự động nắm giữ ngôn ngữ các hành tinh, nhưng sau khi Thời Yên biết trở lại thế giới hiện thực tích phân có thể đổi ra tiền thì không nỡ tiêu. Dù sao cũng có máy phiên dịch, hà tất tiêu tiền uổng phí.

Có nữ sinh vây xem hỏi cô: "Cậu và Lục học trưởng có quan hệ gì?"

Thời Yên nói: "Mình là em họ anh ấy."

Nghe được hai chữ "em họ", nữ sinh xung quanh đều lộ ra vẻ yên tâm, Thời Yên cười cười, lại bổ sung: "Trước mắt mình ở cùng với anh ấy."

Đám sinh viên nữ: "....."

Lục Cảnh Nhiên toàn bộ hành trình thờ ơ lúc này nghiêng đầu, nhìn Thời Yên một cái: "Anh cảm thấy có lẽ em có thể thử giao tiếp với người Trái đất, nói không chừng có thể tức chết bọn họ."

Hiện tại Thời Yên tin tưởng lúc còn nhỏ anh khẳng định bị người Trái đất lừa gạt, lại còn mang thù tới hiện tại.

Bên ngoài trường có một chiếc siêu xe dài không quỹ tới, chậm rãi đáp xuống trước cổng. Tài xế đi xuống xe, trải một tấm thảm đỏ trước xe, sau đó khom lưng mở cửa xe. Rất nhanh, một đôi chân dài bước ra khỏi xe, chủ nhân chân dài là một anh đẹp trai tóc vàng mắt xanh. Thời Yên không nhịn được "oa" một tiếng, tới trường học thật tốt, có thể thấy thật nhiều trai đẹp.

https://thuviensach.vn

Nhưng anh đẹp trai này không xuống một mình, còn dắt theo một cô gái. Cô gái thoạt nhìn khá thành thục, thành thục này chủ yếu là dáng người. Nhưng cô gái đó cũng mặc đồng phục Tiaivo, xem ra cũng là sinh viên nơi này.

"Là đàn chị Đường Na, hôm nay vẫn lạnh lùng thần bí như vậy."

Từ tiếng nói thầm của sinh viên bên cạnh, Thời Yên biết được tên nữ sinh này, rất mau, cô cũng không thể không thừa nhận, đàn chị Đường Na này thật sự rất lạnh lùng thần bí -- bởi vì anh tóc vàng mắt xanh như vậy, chị ta còn có ba người nữa!!!

Bốn chàng trai cao lớn đẹp trai mặc đồng phục lập tức đoạt lấy tầm mắt mọi người xung quang, mà Đường Na đi giữa bọn họ càng giống nữ vương kiêu ngạo.

Lúc bọn họ tới, đám sinh viên tự động tránh một con đường cho bọn họ, lúc ngang qua người Lục Cảnh Nhiên, Đường Na dừng bước, nhìn anh một cái: "Lục, một lần nghỉ hè không thấy, cậu càng đẹp trai. Thật sự không suy nghĩ hôn sự của chúng ta sao?"

Thời Yên: "....."

Không phải chứ chị gái, bên cạnh chị có bốn anh rồi đấy!!

Lục Cảnh Nhiên hơi nhíu mày, nhìn chị ta nói: "Tôi không quen biết cô."

Đường Na: "....."

Những lời này của Lục Cảnh Nhiên dường như rất đả kích Đường Na, sắc mặt cô ta thay đổi. Cô ta còn chưa trở lại bình thường, anh trai đi cùng cô ta đã khó chịu trước: "Lục, cậu có ý gì? Na Na học cùng lớp cậu hai năm, giờ cậu nói không quen biết cô ấy?"

https://thuviensach.vn

"Không sai, đừng tưởng rằng Na Na thích cậu thì cậu có thể không kiêng nể gì tổn thương cô ấy!"

"Chúng tôi sẽ không tha thứ cho kẻ nào tổn thương Na Na!"

Thời Yên vội tiến lên, che trước mặt Lục Cảnh Nhiên: "Ngại quá đàn chị đàn anh, anh họ em bị ngã ảnh hưởng tới đầu óc, đã quên rất nhiều chuyện trước kia."

Lục Cảnh Nhiên hơi mím môi, không nói gì, Đường Na kinh ngạc che miệng, nhìn Lục Cảnh Nhiên nói: "Trời ạ, Lục, sao lại xảy ra chuyện như vậy? Cậu có khỏe không?"

"Tôi rất khỏe." Lục Cảnh Nhiên xoay người, tỏ ý không tiếp tục nói chuyện với bọn họ, lập tức đi về phía trước. Thời Yên đuổi theo anh, đi bên cạnh anh cảm thán: "A, đàn ông Suva lạnh lùng vô tình."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Yên nhìn anh một cái: "Dáng người chị Đường Na đẹp như vậy, sao anh không suy nghĩ một chút?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Nếu anh không nhìn lầm, bốn người vừa rồi là chồng của cô ta."

Thời Yên: "....." Meo meo meo?

"Trên tay bọn họ đeo nhẫn, em không phát hiện?"

"..... Nhưng tại sao chị ta có thể kết hôn với bốn người đàn ông?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Hành tinh Ward Maya tỉ lệ nam nữ chênh lệch nghiêm trọng, nữ giới chiếm số lượng cực nhỏ, bọn họ thi hành chế độ một vợ nhiều chồng, con gái đủ tuổi có thể chọn kết hôn với nhiều người."

https://thuviensach.vn

"....." Nghe rất sướng là thế nào nhỉ.

Lục Cảnh Nhiên lấy dư quang liếc cô, thu hết vẻ mặt của cô vào đáy mắt: "Sao thế, em rất hâm mộ?"

Thời Yên mím môi, lại nhìn thoáng qua bốn người chồng đẹp trai của cô ta: "Thử hỏi cô gái nào không hâm mộ chứ."

"....." Lục Cảnh Nhiên a một tiếng, "Hâm mộ cũng vô dụng, hành tinh Suva và hành tinh Amo đều là chế độ một vợ một chồng." Nhưng mấy năm gần đây số lượng con gái càng ngày càng thấp, đã có nhà khoa học đề xuất muốn cải tạo con trai thành con gái.

Thời Yên khụ một tiếng, hỏi một vấn đề đứng đắn: "Sao anh biết bọn họ là hành tinh Ward Maya? Không phải anh mất trí nhớ sao?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Vừa rồi bọn hỏi nói tiếng Ward Maya."

Thời Yên ngẩn người, bởi vì hành tinh Suva có người đến từ các hành tinh, cho nên công dân khi ra cửa đều có thói quen đeo máy phiên dịch, sau khi đeo máy phiên dịch, mặc kệ đối phương nói ngôn ngữ gì, đều sẽ tự động phiên dịch thành ngôn ngữ bạn cài đặt, cho nên Thời Yên căn bản không phát hiện bọn họ nói Ward Maya.

Cô nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Chẳng lẽ anh không mang máy phiên dịch?"

Lục Cảnh Nhiên dừng một chút, giơ tay sờ tai mình: "Quên mất."

"..... Anh biết tiếng Ward Maya?"

"Khả năng không chỉ tiếng Ward Maya."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Vì sao anh mất trí nhớ, giả thiết học bá vẫn không tạm mất nhỉ? :)

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 141: Học Trưởng U Buồn (3)

Bởi vì Lục Cảnh Nhiên chủ tu chính là chiến đấu, cho nên đi hệ chiến đấu báo danh. Thời Yên và anh ở học viện khác nhau, nên chia ra ở ngã rẽ phía trước. Trước khi đi, Thời Yên không yên tâm hỏi: "Anh nhớ mình học lớp nào không?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không nhớ, nhưng hình như người phía trước biết anh."

Thời Yên theo ánh mắt anh nhìn qua, thấy một anh đẹp trai để tóc dài tết đuôi sam vẫy tay với Lục Cảnh Nhiên: "Xem quần áo của anh ta hình như là cùng hệ với anh, vậy anh đi với anh ta đi, em đi hệ thực vật báo danh."

"Ừ, tan học chờ anh."

"Đã biết." Thời Yên vẫy tay với anh, đi về một hướng khác. Xử lý xong thủ tục nhập học, giáo viên kêu lớp trưởng dẫn cô tới phòng học. Lớp trưởng là một cô gái tầm tuổi cô, có mái tóc vàng giống Lục Cảnh Nhiên, cười rộ lên rất dịu dàng: "Chào cậu, mình tên Cheryl, cậu có cái gì không hiểu, đều có thể tới tìm mình."

Cái tên Cheryl này làm Thời Yên ngây ngốc, cô cười với cô ấy, nói: "Cái tên Cheryl này rất phổ biến ở hành tinh Xu-va sao? Mình nhớ hình như công chúa hoàng gia cũng tên này."

https://thuviensach.vn

Cheryl cười nói với cô: "Đó chính là mình."

Thời Yên: "....."

Hoàng thất bọn họ cũng quá tùy tiện rồi!

Thời Yên hiển nhiên còn chưa thích ứng cảm giác có công chúa làm lớp trưởng của mình, ánh mắt Cheryl nhìn về phía cô thật ra có vài phần ngượng ngùng: "Bạn Thời Mỹ Lệ này, mình nghe nói cậu là em học của Lục học trưởng, phải không?"

Thời Yên gật đầu: "Đúng vậy."

"Vậy....." Cheryl ấp úng, "Lục học trưởng anh ấy, con người anh ấy thế nào?"

Thời Yên chớp chớp mắt, công chúa đây là, coi trọng Lục Cảnh Nhiên? Nhưng cũng phải, cô nghe nói tiệc hoàng gia hành tinh Xu-va đều mời Lục Cảnh Nhiên, anh không chỉ là người được chọn cho vị trí nguyên soái tiếp theo tốt nhất, cũng là người được chọn để làm chồng công chúa?

Thời Yên nói: "Anh ấy lười lắm! Còn không thích sạch sẽ! Cậu vạn lần đừng bị vẻ ngoài của anh ấy lừa!"

"A....." Cheryl nửa tin nửa ngờ gật đầu.

"Anh ấy còn quan hệ nam nữ hỗn loạn, có quan hệ mập mờ không rõ với rất nhiều chị gái xinh đẹp!"

"....." Cheryl yên lặng một chút, chỉ cái cửa trước mặt, "Bạn Thời Mỹ Lệ, chúng ta tới rồi."

"Ừ." Thời Yên đi theo cô ấy vào phòng học, còn không quên nhắc nhở cô ấy, "Ngàn vạn đừng bị bề ngoài của anh ấy lừa!"

https://thuviensach.vn

Cheryl: "....."

Bạn học trong lớp đều biết hôm nay sẽ có thêm một sinh viên trao đổi, lúc này thấy Cheryl dẫn một gương mặt lạ tiến vào đều chuyển tầm mắt về phía họ. Cheryl giới thiệu Thời Yên với mọi người, dẫn cô đến vị trí không có ai ngồi. Khi đi ngang qua trước mặt một bạn nam, Thời Yên không nhịn được nhìn thêm một cái.

Cheryl chú ý tới động tác nhỏ của cô, sau khi cô ngồi xuống mới thấp giọng nói bên tai cô: "Bạn nam tóc đen kia tên Đàm Tuấn Dương, là người Trái đất, nếu không có chuyện gì cực kì quan trọng, tốt nhất đừng tiếp xúc với cậu ta."

Thời Yên nghi hoặc hỏi: "Vì sao?"

Nét mặt Cheryl nghiêm túc nói với cô: "Bởi vì người Trái đất rất xảo trá!"

"....." Những lời này dường như trước đó không lâu cũng có người nói với cô. "Mình cảm thấy các cậu hiểu biết quá phiến diện về người Trái đất."

"Không, tụi mình có đầy đủ nhận thức về sự xảo trá của họ."

Thời Yên: "....."

Đây là bị lừa bao nhiêu lần.

"Tuy Đàm là người Trái đất, nhưng cậu ấy rất thông minh, cái này càng đáng sợ, cậu hiểu không?"

Thời Yên đương nhiên hiểu, có thể thi vào học viện Tiaivo đều là sinh viên tài năng, tuy rằng trường học không nói rõ sinh viên hành tinh khác trúng tuyển yêu cầu nghiêm khắc hơn, nhưng bọn họ vẫn luôn làm như thế.

https://thuviensach.vn

Trong đó, tiêu chuẩn thí sinh Trái đất trúng tuyển là cao nhất, dưới những yêu cầu đó, cậu ta có thể thi đậu, đủ để chứng tỏ cậu ta rất thông minh.

Mà loại thông minh minh này sẽ làm người hành tinh Suva kiêng kị.

"Mới đầu bọn họ vào hành tinh Suva đều ở khu phía Tây, mấy năm nay, càng ngày càng nhiều người Trái đất đạt được tư cách tiến vào khu trung ương, thậm chí trong trường học cũng có thể thấy người Trái đất, bọn họ rất đáng sợ."

Thời Yên nói: "Những người đó đều là phần tử tinh anh trong số người Trái đất, phần lớn người Trái đất vẫn ở khu phía Tây mà."

Cheryl nhíu mày không nói chuyện, Thời Yên còn muốn trấn an cô ấy vài câu, nhưng nghĩ đến cô ấy là công chúa hành tinh Suva, suy nghĩ tự nhiên không giống bọn họ, lại đánh mất ý nghĩ này.

Cheryl đi rồi, Đàm Tuấn Dương quay đầu lại, nhìn Thời Yên một cái. Thời Yên mỉm cười đáp lại cậu ta theo thói quen.

Sau khi báo danh kết thúc, đó là thầy trò toàn trường cần tham gia lễ khai giảng, Thời Yên đi theo bạn học cùng lớp đi đến lễ đường.

Lễ đường học viện Tiaivo rất lớn, có thể chứa gần một nghìn thầy trò trong trường. Các học viện ngồi theo khu vực, Thời Yên ngồi xuống, không nhịn được nhìn về phía hệ chiến đấu. Trong hệ chiến đấu nam sinh chiếm hơn phân nửa, phần lớn đều rất cao lớn và rắn chắc, như Lục Cảnh Nhiên ở bên trong có thể nói là rất hiếm. Như thể nhận thấy được ánh mắt của cô, Lục Cảnh Nhiên quay đầu lại, nhìn về phía cô, Thời Yên nâng tay, ném cho anh một nụ hôn gió.

Khóe miệng Lục Cảnh Nhiên giật giật, nam sinh tết tóc đuôi sam bên cạnh vỗ vai, hỏi anh: "Lục, vừa rồi mình đã muốn hỏi, cô gái kia là ai vậy? Trông thật đáng yêu."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhìn về phía cậu ta, lãnh đạm nói: "Em họ mình, cậu đừng có đánh chủ ý lên em ấy."

"..... Mình làm sao? Mình ưu tú như vậy, chẳng lẽ còn không xứng với em họ cậu sao!"

"Không xứng."

"....."

Bởi vì Lục Cảnh Nhiên nói quá mức chắc chắn, chính cậu ta cũng bắt đầu hoài nghi mình có xứng hay không.

Lễ khai giảng ở hành tinh Suva không khác lễ khai giảng ở Trái đất, đều là diễn thuyết dài dòng ngột ngạt. Hiệu trưởng nói xong, chính là lúc Lục Cảnh Nhiên với tư cách sinh viên danh dự đại diện học sinh lên sân khấu đã nhấc lên một đợt cao trào.

Thời Yên thấy anh đi lên sân khấu, trong lòng liền "lộp bộp" một chút, anh có nhớ bản thảo chuẩn bị phát biểu không? Hơn phân nửa là không có rồi.....

Lục Cảnh Nhiên xác thật không nhớ có chuyện phát biểu, lúc hiệu trưởng phát biểu, anh mới được chủ nhiệm học viện báo có một chuyện như vậy. Nhưng với anh mà nói cũng không là gì, tùy tiện nói hai câu là được.

"Chào mọi người, tôi là Lục Cảnh Nhiên hệ chiến đấu và hệ thực vật, chúc mọi người khai giảng vui vẻ."

Thời Yên: "....."

Đây là bài phát biểu có lệ nhất cô từng nghe.

Dưới việc chủ nhiệm học viện nháy mắt ra hiệu, Lục Cảnh Nhiên bị bắt lại nói thêm một trăm chữ, đổi lấy tràng pháo tay nhiệt liệt của sinh viên

https://thuviensach.vn

dưới đài. Thời Yên vừa vỗ tay theo mọi người vừa nghĩ thầm, mặt đẹp thật tốt, phát biểu có lệ như cũng có nhiều người cổ vũ như vậy.

Ngày đầu tiên khai giảng, giáo viên cũng không chính thức lên lớp, chỉ lập kế hoạch học tập mới, phác thảo tương lai với sinh viên, cũng dặn dò mọi người ngày mai phải nộp bài tập hè. Tuy Thời Yên là sinh viên trao đổi nhưng danh sách trao đổi đã định ra từ học kì trước, cho nên cô cũng có bài tập giống như bạn học khác.

Bài tập lý thuyết ngày hôm nay cô đã nộp lên rồi, còn lại bài tập thực hành, cô định ngày mai mang đến trường học. Buổi chiều tan học rất sớm, Thời Yên đi đến chỗ hôm nay cùng Lục Cảnh Nhiên tách ra chờ anh tan học.

Lục Cảnh Nhiên đi tới cùng anh chàng tết tóc đuôi sam, vừa nhìn thấy Thời Yên, anh chàng tết tóc đuôi sam xông tới: "Chào em, anh tên Denis, là bạn học của Lục."

Thời Yên nhìn bím tóc màu tím của anh ta, cười nói: "Chào anh, em tên Thời Mỹ Lệ, là....."

"Về nhà." Lục Cảnh Nhiên đi lên, không được xía vào mà nói với Thời Yên. Thời Yên theo sau anh, vẫy tay tạm biệt Denis: "Ngày mai gặp, anh tết đuôi sam."

Denis thấy thế, dùng sức vẫy hai tay với cô: "Anh tên Denis!"

Lục Cảnh Nhiên bước đi nhanh hơn.

Lúc lên xe của trường học, mày Lục Cảnh Nhiên vẫn nhăn lại, Thời Yên nhìn anh một hồi, hỏi: "Denis không phải bạn anh à, vì sao trông anh không thích anh ấy lắm?"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên liếc cô một cái: "Ngược lại trông em có vẻ rất thích cậu ta."

Thời Yên nói: "Anh ấy trông khá đẹp trai mà." Phát hiện mày Lục Cảnh Nhiên có xu thế nhăn chặt hơn, cô lại bổ sung: "Nhưng vẫn là anh đẹp trai nhất."

Cảm xúc Lục Cảnh Nhiên ổn định hơn: "Em tới đây để học, đừng có cả ngày chỉ biết ngắm trai."

"....." Oa người này cũng quá song tiêu đi, "Sao anh không biết xấu hổ nói em, một chị Đường Na không đủ, anh còn một công chúa Cheryl đấy."

"Công chúa Cheryl?" Lông mày Lục Cảnh Nhiên giật giật, "Đó là ai?"

Thời Yên: "....."

Rất tốt, cô vui vẻ.

Về đến nhà, Thời Yên đi mày mò bài tập hè của mình, Lục Cảnh Nhiên trở về phòng mình, tiếp tục u buồn nhìn vô định. Vốn tưởng rằng tới trường học anh sẽ nhớ lại một ít chuyện, kết quả vẫn tốn công vô ích. Anh nằm trên giường một lát, bỗng nhiên phát hiện trên nóc tủ quần áo hình như đặt cái gì đó, anh ngồi dậy, khẽ bật lên, lấy thứ trên tủ quần áo xuống.

Là một cuốn album đầy bụi.

Lục Cảnh Nhiên lấy khăn giấy lau bụi bên trên, mở trang đầu tiên trong album thì thấy bên trong kẹp một tờ giấy gói kẹo. Ánh mắt anh vừa động, cảm thấy trong đầu có thứ gì đó chợt lóe qua.

Giơ giấy gói kẹo trước ánh mặt trời, có thể thấy màu sắc biến hoá pha tạp, ánh sáng ánh vào mắt Lục Cảnh Nhiên, anh rốt cuộc bắt được hình ảnh chợt loé trong đầu.

https://thuviensach.vn

Một cô bé cho anh một cái kẹo.

Lục Cảnh Nhiên đột nhiên gập album ảnh, cầm giấy gói kẹo đi ra ngoài tìm Thời Yên. Thời Yên mới rời vườn thực nghiệm, trong nhà Lục Cảnh Nhiên có một cái vườn thực nghiệm nhỏ, bởi vì chính anh cũng là hệ thực vật, cho nên sẽ trồng vài thứ bên trong, sau khi Thời Yên tới cũng trồng cả thực vật của mình trong đó.

Mới vừa vào phòng khách thì thấy Lục Cảnh Nhiên vội vàng đi tới, nhìn vẻ mặt rất vội: "Làm sao vậy?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh nhớ ra rồi."

Thời Yên sửng sốt, ngưng mắt nhìn anh: "Anh nhớ ra cái gì?"

Lục Cảnh Nhiên giơ giấy gói kẹo trong tay, nghiến răng nghiến lợi nói với cô: "Anh nhớ ra cái người Trái đất lừa anh lúc bé!"

Thời Yên: "....."

Cô ổn định một chút, mới hỏi: "Chỉ nhớ ra cái này?"

"Ừ."

"....." Đây là bị tổn thương thế nào mới có thể lưu lại ấn tượng khó phai như thế. "Vậy anh nói nói làm sao mà bị lừa."

"Lúc ấy anh và bố mẹ tới hành tinh Kenbo dù lịch, tự lái phi thuyền đi." Cục du lịch vũ trụ có phi thuyền du lịch chuyên dụng, có thể cung cấp cho công dân tới hành tinh khác du lịch học tập, công dân có bằng lái phi thuyền cộng thêm có phi thuyền có thể tự lái ra ngoài. Hiển nhiên, gia đình Lục Cảnh Nhiên thuộc về vế sau.

"Ở hành tinh Kenbo, anh gặp một cô bé Trái đất, cô ta nói muốn nhìn xem phi thuyền của anh, làm trao đổi, cô ta sẽ cho anh một cái kẹo Trái đất.

https://thuviensach.vn

Em biết đấy, tuy rằng khoa học kỹ thuật hành tinh Suva dẫn trước Trái đất, nhưng trên phương diện đồ ăn chúng ta theo không kịp. Trái đất có rất nhiều món ngon, đều tồn tại trong miệng người Trái đất, chúng ta chưa từng hưởng qua, đồ ăn của bọn họ cần rất nhiều gia vị nguyên liệu chế biến chế biến thức ăn, mà rất nhiều cây trồng đã sớm không để lại dấu vết, đây cũng là nguyên nhân anh chọn môn thực vật học, anh hy vọng có thể một lần nữa tạo ra thực vật Trái đất."

Thời Yên nghe được liên tục gật đầu: "Ừ ừ, cơm ở hành tinh Suva thật sự rất khó ăn, dịch năng lượng có nhiều loại, nhưng tất cả đều là một hương vị."

Lục Cảnh Nhiên không nói gì, Thời Yên ngước mắt nhìn anh một cái, nói: "Cho nên anh làm nền nhiều như vậy, chính là muốn nói anh đồng ý yêu cầu của cô ấy, phải không?"

"Ừ....."

"Sau đó thì sao?" Thời Yên tò mò hỏi.

Khóe miệng Lục Cảnh Nhiên thành một đường thẳng tắp: "Sau đó, cô ta lái phi thuyền của anh rời đi."

Sau trận im lặng dài dằng dặc, Thời Yên vẫn không kìm được, "phụt" cười một tiếng: "Cô bé đó nhất định tất đáng yêu đúng không, bằng không sao anh lại không chút do dự mắc mưu như vậy."

"....." Bây giờ Lục Cảnh Nhiên nhớ tới chuyện này, sắc mặt khó coi như cũ, "Cô ta xác thật rất đáng yêu, không hề giống kẻ lừa đảo."

"Không sao, ít nhất anh còn một cái kẹo Trái đất."

"..... Cái kẹo đó là giả, bên trong là một cục đá."

https://thuviensach.vn

"....." Thời Yên cười phá lên, "Ha ha ha ha ha ha ha ha xin lỗi, tuy rằng cảm thấy anh rất đáng thương, nhưng để em cười một lát cái đã ha ha ha ha ha."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 142: Học Trưởng U Buồn (4)

Chuyện này sở dĩ khiến Lục Cảnh Nhiên hãy còn kí ức mới mẻ như thế là bởi vì nó cho anh bị đả kích ba lần liên tiếp, một là phi thuyền bị lừa, anh bị bố mẹ răn dạy rất lâu, hai là cái kẹo kia vậy mà cũng là giả, ba..... anh không thể không thừa nhận, anh có thiện cảm với cô bé đó, cho nên mới yên tâm để cô lên phi thuyền, nhưng cô lại lừa gạt anh.

Rất lâu sau chuyện đó Lục Cảnh Nhiên đều không thể tin tưởng con gái, đặc biệt là con gái Trái đất -- đặc biệt là con gái Trái đất xinh đẹp!

Thời Yên cười đủ rồi, rốt cuộc dừng lại, lau nước mắt an ủi anh: "Đừng quá đau lòng, có lẽ cô ấy là vì tốt cho anh, đồ ăn Trái đất có hạn sử dụng rất ngắn, dài nhất cũng khoảng hai ba năm, cái kẹo đó tám phần là quá hạn rồi, ăn là sẽ chết người đấy."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh thừa nhận là anh được an ủi.

"Đúng rồi, vừa rồi anh nói anh đang tiến hành nghiên cứu tái tạo thực vật Trái đất? Thành công không?"

Lục Cảnh Nhiên lắc đầu: "Anh không nhớ, anh chỉ thấy tư liệu liên quan, biết anh đang làm nghiên cứu phương diện này thôi."

https://thuviensach.vn

"Như vậy à." Thời Yên ngẫm nghĩ, nói, "Phương hướng học tập của em cũng liên quan đến thực vật Trái đất, có thể lấy tư liệu của anh cho em xem chút không?"

"Ừ, ở phòng anh, em đợi xíu anh đi lấy cho em."

"Cảm ơn anh họ!" Thời Yên vui vẻ đáp, nhìn về phía album ảnh trong tay anh, "Đây là album ảnh của anh?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên gật đầu, mở trang đầu tiên, "Tờ giấy gói kẹo chính là kẹp ở chỗ này."

Thời Yên cười ngước mắt nhìn anh: "Nha, giấy gói kẹo ngược lại bảo quản khá tốt."

"....." Không hiểu sao Lục Cảnh Nhiên hơi xấu hổ, "Anh chỉ là vì nhớ kỹ sỉ nhục của mình."

Thời Yên buồn cười, không trêu anh nữa. Cô chỉ bức ảnh đầu tiên, bức ảnh lập tức biến thành một hình ảnh lập thể 3D, hơn nữa tự động phát hình. Hình ảnh cậu bé mặc âu phục, đứng ở trong hoa viên, trên mặt viết hai chữ không vui.

"Cảnh Nhiên, chụp ảnh phải vui vẻ một chút, cười một cái nào." Là một giọng nữ, Thời Yên suy đoán là mẹ anh.

Lục Cảnh Nhiên miễn cưỡng nhếch môi, hình ảnh dừng lại, một lần nữa biến trở về hình ảnh 2D.

Thời Yên hỏi anh: "Anh làm gì không vui như vậy?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không nhớ."

"....." Được thôi.

https://thuviensach.vn

Thời Yên lật mấy bức ảnh anh còn nhỏ, càng xem càng cảm thấy, có vài phần tương tự cậu bé mình quen ở cô nhi viện trong thế giới hiện thực. Nếu đổi mái tóc màu vàng của anh thành màu đen, đôi mắt xanh kia cũng đổi thành màu đen thì càng giống cậu bé trong trí nhớ của mình.

Chẳng lẽ cậu bé ấy giống như vậy? Hay là ký ức của mình quá mơ hồ nhỉ?

"Làm sao vậy?" Lục Cảnh Nhiên thấy cô hơi nhíu mày, lên tiếng hỏi. Thời Yên lắc đầu, khép lại album, nói với anh: "Em về phòng trước, lát anh nhớ mang tư liệu cho em nhớ."

"Ừ."

Hai người tách ra về phòng, lúc ăn tối, Lục Cảnh Nhiên mang theo tư liệu đi gõ cửa phòng Thời Yên. Thời Yên mới vừa tắm rửa xong, vừa lau tóc vừa đi tới mở cửa cho anh. Thấy tư liệu trong tay Lục Cảnh Nhiên, mắt Thời Yên sáng lên, lập tức nhận lấy: "Cảm ơn anh họ!"

Lục Cảnh Nhiên tùy ý gật đầu, nói: "Em xem xong rồi nhớ sắp lại gọn gàng, đừng làm rối loạn."

"Ừ ừ, nhất định. Có phải sắp ăn cơm không?"

"Ừ, anh vừa mới nấu canh."

Thời Yên ngoài ý muốn nhìn anh: "Anh biết nấu canh?" Trong khoảng thời gian này bọn họ không phải ăn đồ hộp thì là uống dịch năng lượng, dù sao đồ ăn hành tinh Suva như thế, mọi người đều chỉ là vì chắc bụng và bổ sung năng lượng cần thiết.

Ở hàng tinh này căn bản không có khái niệm đồ ăn ngon.

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nói: "Vừa rồi nói với em về đồ ăn Trái đất nên hơi thèm."

Thời Yên cũng không ôm chờ mong, Trái đất có câu ngạn ngữ, là không bột đố gột nên hồ, lấy điều kiện của hành tinh Suva, anh không phải là trộn các loại dịch năng lượng rồi nấu canh chứ.....

Đi vào phòng khách, Thời Yên quả nhiên ngửi được một mùi hương nhàn nhạt, vậy mà cũng không tệ lắm, cô hơi tò mò hỏi anh: "Anh nấu canh gì thế?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Canh cà chua."

Cà chua? Cà chua!!

Cô vội vã nhìn thoáng qua hướng vườn thực nghiệm, cà chua của cô thiếu một quả.

Thời Yên cảm thấy trái tim mình ngừng đập, cô mở cửa kính, tiến lên kiểm tra một lần, thật sự thiếu một quả cà chua.

"Cà chua của em đâu!!" Thời Yên quay đầu lại, tức giận chất vấn Lục Cảnh Nhiên.

"Nấu canh." Lục Cảnh Nhiên trả lời nhẹ tênh.

"....." Sau một giây lặng ngắt, trong phòng vang lên tiếng gầm gừ kinh thiên động địa của Thời Yên, "Đó là bài tập hè ngày mai em phải nộp đấy, vậy mà anh lấy đi nấu canh!!!!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh đi đến phòng bếp, nhìn thoáng qua trong nồi, tiếc nuối mà nói với Thời Yên: "Bài tập hè của em đã chín."

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Thù này không đội trời chung. :)

"Anh có biết em cực khổ mấy tháng, cũng chỉ được hai quả cà chua! Còn lại toàn một đống thứ linh tinh không biết là cái gì! Nhưng mà, chỉ có hai quả, bị anh lấy một quả! Nấu! Canh!"

Sắc mặt Lục Cảnh Nhiên ngưng trọng im lặng một hồi, mở miệng nói: "Anh nghĩ thử xem hương vị cái đã, cho nên còn để lại cho em một quả, thật là quá sáng suốt."

Thời Yên: "....."

Cái gì cũng không cần phải nói, trực tiếp ra tay đi. :)

Như thể biết cô muốn chém người, chuông cửa đột nhiên bị cảnh sát ấn, lần này là Lục Cảnh Nhiên đi mở cửa. Anh cảnh sát đẹp trai ngoài cửa lễ phép cười với anh, nói: "Ngại quá, có hàng xóm khiếu nại tiếng động của hai người quá lớn, mong chú ý độ lớn âm thanh, đừng quấy nhiễu mọi người."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Được, chúng ta tôi sẽ chú ý, cảm ơn."

Cảnh sát theo thường lệ chúc bọn họ sinh hoạt vui vẻ, rồi lái xe máy không quỹ rời đi. Lục Cảnh Nhiên đóng cửa, xoay người lại nhìn Thời Yên: "Người chết đã đi xa, người sống phải tiếp tục cố gắng mà sống, vui vẻ một chút, ít nhất đợi lát có canh cà chua mà uống."

Thời Yên: "....."

Cầm thú! Cô chết cũng sẽ không uống canh cà chua!

"Ợ." Năm phút đồng hồ, Thời Yên bưng bát, nói với Lục Cảnh Nhiên, "Múc cho em thêm một bát nữa đi."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cơm nước xong xuôi, Lục Cảnh Nhiên vào phòng lấy bình phun sương đưa cho Thời Yên: "Cái này cho em."

Thời Yên nhìn sản phẩm ba không trong tay anh, có chút ghét bỏ: "Đây là cái gì?"

"Bình phun sương tinh chất thực vật anh tự nghiên cứu." Lục Cảnh Nhiên nói, "Anh thấy trong phòng có tư liệu về bình phun sương này, quả thực là phun sương cấp bậc làm đẹp, em cầm đi làm bài tập hè đi."

Thời Yên hoài nghi nhìn anh: "Anh không phải đang lừa em chứ?"

Lục Cảnh Nhiên ngẩn người, nói với cô: "Anh không phải người Trái đất."

Thời Yên: "....."

"Tư liệu thực nghiệm ở chỗ này, em tự nghiên cứu đi, anh muốn về phòng ngủ."

Thời Yên nửa tin nửa ngờ về phòng nghiên cứu một trận, phát hiện Lục Cảnh Nhiên nói không giả, đây thật là bình phun sương làm đẹp da, xin giấy độc quyền cũng không quá đáng! Vậy mà cứ như vậy đưa cho cô làm bài tập hè!

Cô không chút khách khí nhận lấy.

Trước khi ngủ cô không biết sợ lấy mình ra làm thí nghiệm, phun lên mặt mình một ít, ngày hôm sau dậy cảm giác cả khuôn mặt đều sáng bóng, làn da mịn màng, lỗ chân lông như biến mất, vết sẹo ở dưới tóc mái cũng biến mất không còn thấy đâu. Cô rốt cuộc hiểu tại sao Lục Cảnh Nhiên đẹp trai như vậy, nhất định là anh lén dùng cái bình phun sương này!

https://thuviensach.vn

Thưởng thức gương mặt rực rỡ hẳn lên của mình rất lâu, mãi đến khi Lục Cảnh Nhiên ở bên ngoài thúc giục, Thời Yên mới đi ra ngoài.

"Em đang làm cái gì thế, sao lề mề vậy?" Lục Cảnh Nhiên đứng ở cửa, nhíu mày nhìn cô.

Thời Yên dán gương mặt mình lên, hỏi Lục Cảnh Nhiên: "Anh có cảm thấy hôm nay em có gì khác không?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn đôi mắt sáng lấp lánh của cô, dời mắt: "Em dùng phun sương hả."

"Đúng rồi đúng rồi, em không muốn nộp lên rồi!"

"Không sao, anh có công thức, có thể làm bất cứ lúc nào." Lục Cảnh Nhiên kéo cô, đi ra ngoài, "Nhanh lên, xe trường học sắp đi rồi."

"Á." Thời Yên cuống quít xỏ giày, bị anh túm ra ngoài.

Tới trường học, Thời Yên không có gì bất ngờ xảy ra trở thành tiêu điểm, dùng lời Denis mà nói, hôm nay cô càng thêm chói lọi, sáng ngời hơn ngày hôm qua. Thời Yên bị anh ta nói thẹn thùng cúi đầu, Lục Cảnh Nhiên mím môi, túm chặt cà vạt đồng phục của Denis, kéo anh ta về lớp.

Thời Yên cảm thấy con người Lục Cảnh Nhiên quá không có gì vui, cô trêu trai một chút có làm sao, thế mà anh cũng muốn quản!

Hôm nay, Thời Yên nộp bài tập hè làm cả lớp oanh động, mặc kệ nam hay nữ đều muốn thử một lần. Giáo viên cũng chấm điểm tối đa cho bài tập của cô, còn nói muốn giúp cô xin độc quyền, nhất định sẽ rất được hoan nghênh.

Thời Yên cảm thấy mình sẽ phất lên rất nhanh, tục ngữ nói ăn quả nhớ kẻ trồng cây, cô sắp trở thành phú bà còn không có quên "người trồng cây"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên: "Hôm nay bài tập hè của em được điểm tối đa! Giáo viên đã ra tay xin độc quyền cho em! Nếu có công ty chăm sóc sắc đẹp tới mua em sẽ phát tài rồi!"

"À." Lục Cảnh Nhiên phản ứng thường thường.

Thời Yên chu môi: "Yên tâm đi, đến lúc đó em sẽ không quên chia hoa hồng cho anh."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, cười như không cười: "Anh phát hiện về mặt vô sỉ, em rất giống người Trái đất."

"....." Thời Yên không phục nhìn anh, "Sao em lại vô sỉ, đây vốn dĩ chính là anh đền cho em!"

"Ừ, vậy chúc mừng em sắp phất lên rồi, hôm nay chúng ta nấu nốt quả cà chua kia đi."

Thời Yên: "....."

Cô cảm thấy rõ ràng anh mới vô sỉ ấy.

Về đến nhà, Lục Cảnh Nhiên quả thực đánh chủ ý lên cà chua, Thời Yên lấy lý do cà chua còn chưa lớn hết, tạm thời giữ lại được nó: "Đây là quả cà chua duy nhất toàn vũ trụ, anh nỡ ăn sao! Nếu chúng ta có thể nhân giống nó, mỗi ngày cho anh uống canh cà chua, uống đến khi buồn nôn mới thôi!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tuy rằng mỗi một gốc cây của em đều ghi chép số liệu sinh trưởng riêng, nhưng dưới điều kiện giống nhau như đúc cũng không nhất định có thể tạo ra một quả cà chua khác, càng đừng nói là nhân giống. Tái tạo thực vật Trái đất không đơn giản như vậy, quả cà chua này có thể thuận lợi trưởng thành còn nhờ một phần may mắn, cho nên chúng ta vẫn nên tận hưởng lạc thú trước mắt, trước khi nó hỏng ăn nó đi."

https://thuviensach.vn

"..... Anh không sợ ăn xong sẽ biến dị sao? Tuy rằng quả cà chua này giống ghi chép trong tư liệu, nhưng chúng ta không ai từng ăn cà chua Trái đất, ai biết em trồng ra là cái quái gì?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh thế mà bị thuyết phục.

"Em tìm tư liệu ở đâu?" Anh hỏi.

Thời Yên thần bí chớp chớp mắt, nói với anh: "Anh chờ ở đây."

Rất nhanh cô chạy từ trong phòng ra, trong tay còn cầm một quyển sách cực kì dày. Lục Cảnh Nhiên nhận quyển sách, nó còn nặng hơn anh nghĩ: "《 Minh họa thực vật Trái đất 》?"

Thời Yên sửng sốt: "Anh biết chữ Hán?"

"Tiếng Hán từng là ngôn ngữ nhiều người Trái đất sử dụng nhất, anh biết cũng không lạ." Anh ngước mắt nhìn Thời Yên, "Em lấy quyển sách này ở đâu."

Thời Yên kiêu ngạo nói: "Chợ bán đồ cũ khu phía Tây."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 143: Học Trưởng U Buồn (5)

Khu phía Tây vốn không có chợ bán đồ cũ, sau khi người Trái đất tới mới có.

Ban đầu khi chợ bán đồ cũ mọc lên, người hành tinh Xu-va đều rất khiếp sợ, người Trái đất lại bán bọ chó ở chỗ bọn họ! Sau đó mới phát hiện bọ chó này không phải bọ chó kia.

*跳蚤市场 (khiêu tảo thị tràng): chợ bán đồ cũ, 跳蚤: bọ chó.

"Người Trái đất lấy tên cũng thật không chú ý." Lục Cảnh Nhiên nói.

Thời Yên nhìn anh một cái: "Người Trái đất mà chú ý, đủ anh mở một ngành học riêng."

"....." Lục Cảnh Nhiên đánh giá cô vài lần, "Có vẻ em rất hiểu Trái đất?"

"Chưa nói tới hiểu, chỉ là em cảm thấy hứng thú với văn minh Trái đất, cho nên học tập không ít tri thức phương diện này.

Lục Cảnh Nhiên chỉ 《 Minh họa thự vật Trái đất 》trong tay: "Chữ Hán em cũng biết?"

Thời Yên lắc đầu: "Em không biết."

"Vậy em đọc tư liệu kiểu gì?"

https://thuviensach.vn

"Hình ảnh à, bên trên có rất nhiều hình minh hoạ, hình ảnh không thể không hiểu mà."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Được rồi, bây giờ anh chính thức hoài nghi, cái cô trồng ra có phải cà chua hay không. "Quyển sách này cho anh mượn đọc chút."

"Không thành vấn đề, đọc xong nhớ trả nha."

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên ôm sách đi về phòng, đi được hai bước quay người lại nhìn Thời Yên nói, "Em thường xuyên đi chợ bán đồ cũ?"

"Không thường, em cũng không tới hành tinh Suva mấy lần. Seagarson càng không đi." Người Trái đất di cư đều ở hành tinh Suva và hành tinh Seagarson, cũng chỉ có hai hành tinh thành lập chợ bán đồ cũ. Sau đó người hành tinh Kenbo cũng thử mở chợ bán đồ cũ, nhưng rất nhanh thì đóng cửa. Thời Yên cho rằng bọn họ không học tập được tinh tuý của chợ bán đồ cũ.

Lục Cảnh Nhiên nghĩ ngợi, nói với Thời Yên: "Cuối tuần này chúng ta cùng đi chợ bán đồ cũ đi, anh muốn xem có thể tìm được hạt giống thực vật Trái đất không."

Thời Yên hơi kinh ngạc nhìn anh: "Chợ bán đồ cũ tất cả đều là người Trái đất, anh không sợ sao?"

Lục Cảnh Nhiên lạnh lùng mà "a" một tiếng: "Vì sao anh phải sợ?"

"....." Được thôi, cũng không biết là ai dặn dò cô đừng giao tiếp với người Trái đất.

"Vậy quyết định như vậy nhớ, sáng thứ bảy anh gọi em."

https://thuviensach.vn

"Há....." Xem ra kế hoạch ngủ nướng sáng thứ bảy ngâm nước nóng rồi.

Thứ bảy, chưa đến 7 giờ, Lục Cảnh Nhiên đã gọi Thời Yên dậy, bảo cô cùng mình tới chợ bán đồ cũ. Thời Yên ngáp ngủ, rất bất mãn với hành vi này của Lục Cảnh Nhiên: "7 giờ tối chợ bán đồ cũ mới dọn hàng, anh có đủ thời gian dạo bên trong."

Lục Cảnh Nhiên có suy nghĩ của mình: "Không phải Trái đất có câu, chim chóc dậy sớm có sâu ăn, đi sớm một chút mới có thể tìm được thứ tốt."

Thời Yên sâu kín nhìn anh: "Trái đất còn có một câu, sâu dậy sớm bị chim ăn."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Văn minh Trái đất quả nhiên bác đại tinh thâm.

"Tóm lại, đã dậy rồi thì chúng ta mau chóng xuất phát đi."

Thời Yên: "....."

Hai người tùy tiện uống chút dịch năng lượng rồi ngồi tàu không quỹ tới khu phía Tây. Hành tinh Suva không lớn, đi tàu không quỹ từ khu Trung ương rói khu phía Tây chỉ cần một giờ. Vào khu phía Tây là có thể cảm nhận được bầu không khí hoàn toàn khác khu trung ương, nơi này không có nhiều nhà cao tầng như khu trung ương, ngay cả xe không quỹ bay trên trời cũng giảm đi rất nhiều. Người đi bộ trên đường mặc quần áo lỗi thời, ngẫu nhiên ngang qua một hai người ăn mặc gọn gàng cũng có thể khiến bọn họ ghé mắt.

Lục Cảnh Nhiên và Thời Yên hiện tại chính là loại tình huống này, khu phía Tây vốn là nơi của người hành tinh Suva nghèo, sau khi người

https://thuviensach.vn

Trái đất tới, nơi này càng thêm rồng cá lẫn lộn. Lục Cảnh Nhiên lớn như vậy chỉ cùng bố mẹ tới nơi này một lần, ấn tượng lớn nhất về nơi này chính là hoàn cảnh bẩn thỉu và kẻ lang thang người đầu mùi rượu.

Hiện tại khu phía Tây sạch sẽ hơn trước đây nhưng dòng nước vẫn vẩn đục, căn bản không thể so với khu trung ương.

Dưới sự đánh giá của người xung quanh, Thời Yên thấp giọng nói với Lục Cảnh Nhiên bên cạnh: "Đều là công dân hành tinh Suva, đãi ngộ sinh hoạt lại kém nhiều như vậy, khó trách xảy ra xung đột."

Ánh mắt đánh giá của người xung quanh khiến Lục Cảnh Nhiên không tự nhiên, nhưng anh cũng không đi trêu chọc bọn họ, chỉ khẽ nhăn mày: "Mặc kệ ở đâu cũng không có công bằng tuyệt đối, người khu trung ương cống hiến cho hành tinh Suva nhiều hơn, cho nên có thể hưởng thụ đãi ngộ tốt hơn."

Thời Yên cười một tiếng: "Ừ, cho nên người không có giá trị đương nhiên bị vứt bỏ."

Lục Cảnh Nhiên nghiêng đầu nhìn cô, tựa hồ muốn nói cái gì, Thời Yên hơi ngừng bước, nói: "Hình như chúng ta bị theo dõi."

Cô vừa dứt lời, năm sáu người đàn ông đầy mùi rượu bao vây bọn họ. Người đàn ông cầm đầu chỉ mặc áo ba lỗ, lộ ra cánh tay rắn chắc, còn khiêu khích run lên hai cái: "Chúng mày là từ khu trung ương tới?"

Gã ta nói tiếng Emma, nhìn không ra là người Trái đất hay người hành tinh Suva.

Lục Cảnh Nhiên nhìn bọn họ, vẻ mặt không chút biến hóa: "Phải, có việc?"

https://thuviensach.vn

Gã đàn ông nhếch môi, đi đến trước mặt anh: "Mấy đứa tao uống rượu xong rồi, muốn mượn chúng mày ít tiền rượu."

Mỗi ngày khu phía Tây đều xảy ra mấy vụ cướp bóc, đối tượng phần lớn là người từ địa phương khác tới, người bị cướp vì không muốn gây sự thường đều trực tiếp đưa tiền cho xong việc. Lục Cảnh Nhiên cũng không nói cái gì, lấy ví tiền trong túi, đưa hết tiền trong ví cho bọn họ.

Người đàn ông đếm, nhíu mày nhìn anh: "Chút tiền như vậy đã muốn đuổi chúng tao?"

Lục Cảnh Nhiên lãnh đạm nói: "Chúng tôi đều dùng đầu cuối, ai lại mang tiền trên người? Tôi chỉ có từng ấy tiền mặt thôi."

Lời anh nói không giả, mỗi công dân hành tinh Suva đều có đầu cuối, người khu phía Tây cũng có, chẳng qua nơi này lưu hành tiền mặt hơn-- bởi vì bọn họ không cướp được tiền trong đầu cuối của người khác. Mỗi người tới khu phía Tây đều hoặc nhiều hoặc ít biết quy củ nơi này, cho nên sẽ đặc biệt mang một chút tiền mặt ở trên người, chính là để ứng phó tình huống hiện tại.

Nhưng hiển nhiên số tiền Lục Cảnh Nhiên mang ở trên người không thể làm bọn chúng vừa lòng, người đàn ông cầm đầu nghiêng đầu, nhìn về phía Thời Yên đứng bên cạnh Lục Cảnh Nhiên. Lục Cảnh Nhiên nhăn mày, bước một bước về phía Thời Yên chắn cô ở phía sau: "Các người đòi tiền không thành vấn đề, nhưng tốt nhất đừng đánh chủ ý khác."

Thời Yên nhìn gáy Lục Cảnh Nhiên, lại nhìn năm người đàn ông vây quanh bọn họ. Tuy rằng Lục Cảnh Nhiên thoạt nhìn không cao lớn như bọn họ, nhưng anh là sinh viên tài năng hệ chiến đấu của học viện Tiaivo, bất luận là chỉ huy, cơ giáp hay là đấu tay đôi, anh đều là người số 1 trong lớp. Nguyên soái đế quốc tương lai, khẳng định sẽ không ở chỗ này bại bởi năm gã du côn lưu manh, anh lựa chọn đưa tiền chỉ là không muốn sinh sự.

https://thuviensach.vn

Nhưng người vây quanh bọn họ cũng không biết điều này, ngược lại càng thêm được một tấc lại muốn tiến một thước: "Mày đưa tiền không đủ, tao thấy con bé này cũng đáng chút tiền."

Lục Cảnh Nhiên nhăn chặt mày hơn, Thời Yên móc ví của mình ra, cười hoà giải: "Các vị đại ca đừng nóng giận, tiền của anh ấy không đủ, chỗ tôi còn có tiền, các anh nhìn xem có đủ hay không."

Thời Yên nói rồi lấy hết tiền trong ví ra, gã đàn ông cầm đầu đếm một lần, có vẻ cuối cùng cũng vừa lòng: "Xem bộ dạng chúng mày vẫn là học sinh, tao không làm khó chúng mày nữa, đi thôi."

Lục Cảnh Nhiên còn trừng mắt người nọ, Thời Yên vội kéo anh đi. Đi đến một ngã rẽ phía trước, Lục Cảnh Nhiên mới nhìn cô nói: "Em đem hết tiền cho chúng, lát chúng ta lấy gì mua hạt giống?"

Giao dịch ở chợ bán đồ cũ cũng thích tiền mặt, không biết đợi lát nữa quẹt đầu cuối người ta có cho không.

Thời Yên đắc ý cười với anh, lấy ra một sấp tiền mặt trong một túi khác: "Tèng teng! Em còn tiền mà! Anh cho rằng em ngốc như anh chắc, để hết tiền trong ví."

"....." Lục Cảnh Nhiên nhìn tiền trên tay cô yên lặng thật lâu, mới mở miệng nói, "Em đúng là xảo trá như người Trái đất."

"Em thích gọi cái này là trí tuệ hơn." Thời Yên càng thêm kiêu ngạo, "Sinh hoạt trí tuệ."

Lục Cảnh Nhiên mím môi, cuối cùng cười nhẹ một tiếng: "Thôi, đi thôi, chợ bán đồ cũ chắc sắp tới rồi."

"Ừ, ở phía trước không xa, hình như em nghe được tiếng người rồi!"

https://thuviensach.vn

Hai người lại đi không đến một lát thì đến cửa vào chợ bán đồ cũ. Bên trong tiếng người ồn ào, nếu không mang máy phiên dịch, có thể nghe được các ngôn ngữ khác nhau. Người đến từ bốn phương tám hướng đều muốn kiếm được thứ mình muốn ở đây, mà chợ bán đồ cũ cũng hấp dẫn nhiều người ngoại lai cho khu phía Tây, xúc tiến..... sự nghiệp cướp bóc nơi này phồn vinh.

Cũng vì như vậy, chợ bán đồ cũ được bảo vệ, sẽ không có ai tới nơi này gây chuyện.

Lục Cảnh Nhiên là lần đầu tiên tới, quán nhỏ đầy các vật phẩm rực rỡ muôn màu làm anh choáng ngợp. Từ lớn như một chiếc xe không quỹ, đến nhỏ như một cái bát một túi kim chỉ đều có thể tìm được ở chỗ này.

"Chàng trai, muốn xem bức thêu này của tôi không? Là loại thêu hai mặt tổ tiên tôi truyền xuống, hiện tại tài nghệ này, người Trái đất cũng không tìm thấy mấy người biết!"

"Anh đẹp trai xem cái radio của tôi này, tuy rằng ở hành tinh Suva không thu được tín hiệu, nhưng bày ở nhà có vẻ phục cổ lắm đấy!"

"Cây quạt này của tôi Dương Quý Phi đã từng dùng đấy!"

Lục Cảnh Nhiên hỏi Thời Yên bên cạnh: "Dương Quý Phi là ai?"

Thời Yên kinh ngạc nói: "Thì ra cũng có chuyện anh không biết ư?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Yên đi đến trước một quán nhỏ bán sách dừng lại, chọn quyển lịch sử thế giới cho anh: "Nếu không anh mua quyển sách về nghiên cứu lịch sử Trái đất đi, sẽ làm anh có hiểu biết hoàn toàn mới về văn minh người Trái đất."

https://thuviensach.vn

"....." Lục Cảnh Nhiên không đi tiếp, ngược lại nhìn trúng một quyển thực đơn. Thực đơn đã rất cũ kĩ, mặt bìa rất bẩn, cũng may nội dung bên trong vẫn rõ ràng, Lục Cảnh Nhiên mua quyển sách.

Chủ quán thu tiền, đưa cho Lục Cảnh Nhiên một vé cào: "Đây là vé đổi thưởng hoạt động hôm này của chúng tôi, mua đồ là được tặng một tấm. Giải đặc biệt có thể được giảm 90% khi mua một chậu hoa Trái đất, cực kỳ giá trị!"

Chủ quán nói xong còn chỉ một chủ quán bán hoa bên cạnh cho Lục Cảnh Nhiên, trước quán đã có rất nhiều người cào đổi thưởng: "Hai người mau đi thử đi, thấp nhất cũng có thể được một hạt giống!"

Lục Cảnh Nhiên bước nhanh qua, Thời Yên kéo cũng không giữ được.

"A, của tôi chỉ là phần thưởng an ủi." Một người đang cào đổi thưởng tiếc nuối nói.

Chủ quán bán hoa thu hồi vé cào của anh ta, nhìn thoáng qua, cười tủm tỉm nói: "Chúc mừng trúng một hạt giống thực vật Trái đất." Bà ta nói rồi cầm túi nilong nhỏ đóng gói đưa cho người vừa rồi cào đổi thưởng. Lục Cảnh Nhiên cào vé đổi thưởng trên tay, mặt trên dùng tiếng Emma viết ba chữ "Giải đặc biệt".

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt một chút, bà chủ kinh ngạc nói: "Trời ạ, vậy mà cậu cào trúng giải đặc biệt! Chúng tôi đã tổ chức hoạt động rất nhiều ngày, cậu là người đầu tiên cào được hạng nhất."

Lục Cảnh Nhiên còn chưa hồi phục tinh thần từ trong kinh nhạc trúng giải thưởng lớn, Thời Yên xông lên, nói với bà chủ: "Xin lỗi, chúng tôi nhường cơ hội này cho người khác, bà xem ai thích hợp thì cho người đó đi, chúng tôi từ bỏ!"

https://thuviensach.vn

Cô nói xong không đợi bà chủ phản ứng, mạnh mẽ lôi Lục Cảnh Nhiên đi.

Rời xa quán bán hoa, Lục Cảnh Nhiên tránh tay cô: "Vì sao muốn từ bỏ giải đặc biệt?"

Thời Yên giật khóe miệng: "Anh thật sự thật không hiểu biết văn minh người Trái đất, đây đều là kịch bản người Trái đất dùng mấy trăm năm trước còn lại, vẫn có thể lừa được người hành tinh Suva các anh."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Đôi lời của editor: Chúc mọi người năm mới vui vẻ, hạnh phúc, an khang thịnh thịnh vượng, vạn sự như ý 😊😊😊🎉🎉🎉

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 144: Học Trưởng U Buồn (6)

Lục Cảnh Nhiên dùng cái đầu thông mình của anh cũng không nghĩ ra được kịch bản mà Thời Yên nói là kịch bản gì: "Anh thật sự cào được thẻ giảm giá 90% mà."

Mắt Thời Yên trợn trắng: "Thẻ giám giá không phải thẻ miễn phí, vẫn cần anh bỏ tiền."

"Cho nên?"

"....." Cô phát hiện người hành tinh Suva đơn thuần không tưởng, "Anh cho rằng anh dùng thẻ giảm giá mua được hoa cỏ Trái đất? Không anh sai rồi, về nhà anh sẽ phát hiện cây hoa có thể là hàng nhái chất lượng cao, dập nát, hàng không giống mô tả. Tóm lại, chính là căn bản không đáng giá tiền."

.....

Lục Cảnh Nhiên lâm vào trầm tư.

Thời Yên tiếp tục nói: "Trái đất còn có một kịch bản là, đồ 100 tinh tệ tôi yết giá 500 tinh tệ, sau đó giảm 50% bán cho anh."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Dường như lần nữa bị sự xảo trá của người Trái đất lừa gạt, làm trái tim linh hồn của Lục Cảnh Nhiên chịu tổn thương rất sâu, anh lại bày ra vẻ

https://thuviensach.vn

u buồn. Thời Yên vỗ vỗ vai anh, an ủi: "Anh cũng đừng quá khổ sở, mấy cái kịch bản này dù là người Trái đất cũng thường xuyên mắc mưu."

"....." Lục Cảnh Nhiên ngước mắt nhìn về phía cô, "Mỗi ngày người Trái đất đều sống trong nước sôi lửa bỏng vậy sao?"

"..... Đúng vậy."

"Em rất hiểu Trái đất."

"Tin tưởng em, đọc nhiều sách, anh cũng có thể."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Yên lấy lại hết tiền trên người Lục Cảnh Nhiên: "Vẫn để em giữ tiền cho, bớt anh lại ngu xuẩn bị người ta lừa. Đi thôi, chúng ta đi tìm hạt giống."

"....." Là sinh viên tài năng của học viện Tiaivo, Lục Cảnh Nhiên lần đầu tiên bị người ta dùng từ "ngu xuẩn" để hình dung.

Anh đi bên cạnh Thời Yên, nói với cô: "Vừa rồi người cào vé trúng thưởng trước anh cũng không trúng thưởng."

"Chính là như vậy mới rất thật, nếu tất cả vé trúng thưởng đều là giải đặc biệt, vậy quá giả." Thời Yên nói, "Còn có một loại khả năng là, người không trúng thưởng kia là cò mồi của bọn họ, chính là để anh tin tưởng bọn họ hơn."

"Cò mồi?" Lục Cảnh Nhiên không hiểu cái từ này lắm, "Cò mồi là có ý gì?"

Thời Yên nghĩ phải giải thích với anh cái từ này như thế nào: "Anh xem bên kia, người đàn ông cố tình nâng giá kia kìa, ông ta chính là cò mồi ông chủ." Thời Yên lén hất hất cằm ra hiệu cho Lục Cảnh Nhiên: "Người

https://thuviensach.vn

bên cạnh mới là người mua thực sự, người nâng giá kia cố ý ra vẻ muốn mua chỉ là vì nâng giá tiền lên, để người nọ bỏ nhiều tiền hơn."

"....." Lục Cảnh Nhiên tự đáy lòng nói, "Nếu người người Trái đất bỏ tâm tư này vào những thứ đứng đắn, khoa học kỹ thuật đã sớm dẫn trước bọn anh."

"Vậy các anh may mắn lắm nhỉ."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Anh chị, anh chị muốn mua hạt giống ạ?" Một cô bé bỗng nhiên chạy đến, chớp mắt to nhìn bọn họ, "Em bán những hạt giống này là có thể có tiền chữa bệnh cho mẹ."

Thời Yên cười tủm tỉm nhìn cô bé: "Không cần đâu em gái, bọn chị không mua hạt giống."

Ánh mắt cô bé sáng lấp lánh như chứa đầy nước mắt, thấy Thời Yên không dao động, lại quay đầu nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Anh trai cũng không mua ạ?"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Lời từ chối nói không ra.

Thời Yên lôi kéo anh muốn đi, cô bé đi theo bọn họ, còn duỗi tay túm chặt góc áo Lục Cảnh Nhiên: "Hạt giống của em rất rẻ, đều là mẹ em tách ra từ rau quả, anh à....."

Thời Yên giật giật khóe miệng, cô bé này rất có mắt nhìn, biết Lục Cảnh Nhiên là kẻ dễ lừa liền ăn vạ anh. Lục Cảnh Nhiên dừng lại, cúi người nói với cô bé: "Em còn có bao nhiêu hạt giống, anh mua hết."

Thời Yên: "....."

https://thuviensach.vn

Thời Yên che chặt túi tiền.

Lục Cảnh Nhiên ngẩng đầu nhìn cô.

Cô bé cũng ngẩng đầu nhìn cô.

Thời Yên: "....."

Cô không nhịn được mắng tục trong lòng.

"Cảm ơn anh chị!" Cô bé nhận tiền, vui vẻ rời đi. Lục Cảnh Nhiên cầm túi hạt giống, nghiêng đầu thấy Thời Yên đối diện chính mình cười lạnh.

"....." Anh ho khan một tiếng, mở miệng nói, "Cô bé này nhỏ như vậy, nhìn không giống kẻ lừa đảo."

"Hờ hờ, lúc trước cô bé lừa mất phi thuyền, anh cũng không nhìn ra cô ấy là kẻ lừa đảo."

"....."

"Người Trái đất thích nhất phái trẻ con và người già đi làm chuyện xấu, bởi vì loại người này có thể làm người ta giảm lòng phòng bị, cũng có thể gợi lên lòng đồng tình."

Lục Cảnh Nhiên yên lặng một trận, cố ý dùng lời lẽ chính đáng nói: "Thật quá đáng, sao có thể để trẻ con và người già làm chuyện này!"

"Vì lừa tiền trong túi anh vào túi bọn họ."

"....." Trong lòng Lục Cảnh Nhiên có bóng ma với bé gái, nhưng vừa rồi nhìn thấy ánh mắt đáng thương của cô bé, anh lại cảm thấy mình không nên bởi vì bị một cô bé lừa mà hoài nghi tất cả bé gái.

https://thuviensach.vn

Thời Yên nói: "Mấy hạt giống này mà nảy mầm coi như em thua."

Lục Cảnh Nhiên lúc này lại bình thường trở lại: "Không sao, dù sao cũng không bao nhiêu tiền, cùng với bị mấy người lúc tới cướp đi, không bằng cho cô bé kia. Hơn nữa lỡ như cô bé thật sự có mẹ đang bị bệnh thì sao?"

Thời Yên cười như không cười nhìn anh: "Có phải sau này anh rất muốn sinh con gái?"

"..... Có gì liên quan à?"

Thời Yên cười cười, nói: "Em cảm thấy chúng ta đừng đi dạo, nếu không không chờ tìm được hạt giống, tiền đã tiêu hết. Em biết mua được hạt giống ở đâu, đi theo em."

Lục Cảnh Nhiên cùng cô rẽ trái rẽ phải, đi tới trước một quán nhỏ khá xa. Cửa hàng ở chợ bán đồ cũ phải trả tiền thuê, đoạn đường nhiều người, tiền thuê cũng càng đắt, vị trí như quán này tiền thuê sẽ khá rẻ, nhưng khách tới cũng sẽ ít đi.

Chủ quán là một người tóc hoa râm, thấy có người tới, ngẩng đầu nhìn thoáng qua, lại tiếp tục sửa chữa đồ vật trên tay. Thời Yên đi lên cười hỏi: "Ông chủ, có hạt giống mới không?"

Ông chủ không lên tiếng đưa một cái túi nhỏ qua. Lục Cảnh Nhiên cúi đầu nhìn, rất giống túi hạt giống cô bé vừa rồi đưa anh, nhưng bên trong chỉ có khoảng mười hạt giống: "Ít như vậy?"

Chủ quán nhìn anh một cái, nói: "Có là đã không tồi, mấy thứ này ở trên Trái đất đều tuyệt chủng, chạy đi đâu tìm hạt giống cho cậu? Đều là lúc tôi tới hành tinh Suva mang theo một ít."

https://thuviensach.vn

Thời Yên nói với Lục Cảnh Nhiên: "Hạt giống của ông chủ đều là giữ lại từ cây trồng của mình, mấy năm nay cây trồng càng ngày càng ít."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, điều kiện hành tinh Suva và Trái đất trước sau có khác biệt, mà có thực vật lại rất mẫn cảm, hoàn cảnh hơi khác cái là không sống được. So với cái này, nghiêm trọng hơn chính là thực vật không để lại dấu vết đi theo Trái đất, muốn tìm được hạt giống rất khó khăn.

Anh đang làm thí nghiệm tái tạo lại, chính là hy vọng tái tạo lại được hạt giống thực vật Trái đất, sử dụng dịch dinh dưỡng anh đặc chế, để chúng có thể gieo trồng trên diện tích lớn một lần nữa -- mà không phải như cà chua của Thời Mỹ Lệ, hao hết tâm tư chỉ có hai quả.

Lục Cảnh Nhiên hỏi ông chủ: "Trong đây là những loại gì?"

Ông chủ nói: "Ớt cay, rau hẹ, cà tím, hành."

Thời Yên nghe thế ánh mắt sáng lên: "Quá tuyệt vời, rốt cuộc cũng có ớt cay và hành!"

"Rất đắt." Ông chủ thản nhiên mà nói một câu.

Thời Yên im lặng, hỏi ông: "Có thể quét đầu cuối không? Tiền mặt của chúng tôi khả năng không đủ."

Ông chủ lấy từ trong túi một thiết bị đầu cuối, ném cho bọn họ: "Quét đi."

Thời Yên nghiêng đầu nhìn Lục Cảnh Nhiên.

"....." Lục Cảnh Nhiên im lặng lấy đầu cuối, quét một chút, lập tức nhận được nhắc nhở trừ tiền. Nhìn con số bên trên trên, anh tin lời rất đắt của ông chủ -- giá cả này có thể mua một chiếc xe không quỹ cấp bậc nhập môn.

https://thuviensach.vn

"Cái này là thật hả? Có thể trồng ra thực vật được sao?" Anh không yên tâm hỏi.

Ông chủ nói: "Tôi chỉ có thể bảo đảm là thật, không thể bảo đảm các cô cậu có thể trồng sống được hay không, dù sao tôi cũng không thể bảo đảm trăm phần trăm trồng sống."

Lục Cảnh Nhiên nghĩ ngợi, hỏi ông: "Trông ông rất có kinh nghiệm gieo trồng, có suy nghĩ làm nghiên cứu phương diện này không? Nếu có thể làm sống lại thực vật Trái đất, đó sẽ là một hành động vĩ đại."

Chủ quán nói: "Không suy nghĩ."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Có đôi khi anh thật sự không hiểu người Trái đất lắm, ông chủ là hắn là hành tinh Suva..... Không, nói không chừng là người hiểu gieo trồng thực vật Trái đất nhất toàn vũ trụ, nhưng ông lại tình nguyện lãng phí tài hoa của mình.

"Vậy có hướng dẫn gieo trồng không?" Anh hỏi.

Ông chủ lấy một quyển sách viết tay nhỏ trên quầy hàng, đặt ở trước mặt anh: "Có, mua riêng."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh quét đầu cuối mua quyển sách này, sau đó cùng Thời Yên rời nơi này. Trên đường, Thời Yên thấy anh không vui vẻ lắm bèn hỏi: "Anh làm sao vậy? Hôm nay siêu may mắn mua được hạt giống ớt cay và hành, sao còn xụ mặt?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô hỏi: "Chúng ta thật sự không bị chủ quán lừa hả?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên xì một tiếng: "Anh biết khu trung ương có người Trái đất mở một nhà hàng không?"

"Anh biết, nghe nói giá cả rất cao, số lượng lại rất ít, khu trung ương rất nhiều người đều không trả nổi."

Thời Yên nói: "Nhà hàng đó vốn mở ở khu phía Tây, kiếm được nhiều tiền liền chuyển cửa hàng đến khu trung ương. Số lượng ít là bởi vì nguyên liệu nấu ăn rất ít, giá cả cao cũng là vì nguyên liệu nấu ăn rất ít. Nguyên liệu nấu ăn ở đấy đều lấy từ chỗ ông chủ lúc nãy. Ông chủ bán thành phẩm cho nhà hàng kiếm được rất nhiều tiền, bán hạt giống cho anh đương nhiên cũng không thể rẻ. Hơn nữa một vài thứ tốt, ông ấy cũng không muốn lấy hạt giống ra bán, ớt cay và hành là nó đó!"

Lục Cảnh Nhiên nghĩ ngợi, nói: "Lúc trước anh thấy ớt cay và hành trong sách minh hoạ, hai thứ này có vẻ không dễ ăn như những thứ khác."

"..... Ai bảo anh ăn, đây là gia vị, dùng để lấy vị, rất nhiều món đều cần dùng tới! Đặc biệt là ớt cay, nào là lẩu xiên cay mạo thái Malatang, tất cả đều không thể thiếu nó!"

"Lẩu xiên cay mạo thái Malatang?"

"Ừ! Thật là tiếc nuối, em biết anh cũng chưa từng ăn."

"....." Lục Cảnh Nhiên im lặng một lát, mở miệng nói, "Nếu thật sự tốt như vậy, vậy ông ấy càng nên tham dự nghiên cứu của anh, kinh nghiệm gieo trồng của ông ấy cộng thêm kỹ thuật của anh, xác suất phục chế lại thực vật Trái đất càng gia tăng."

Thời Yên nói: "Anh ngốc hả, nếu anh thật sự gieo trồng được thực vật Trái đất trên quy mô lớn, vậy ông ấy còn kiếm tiền thế nào?"

"....." Đây là triết học của người Trái đất ư?

https://thuviensach.vn

Hai người trở lại khu trung ương, vừa lúc ngang qua nhà hàng Trái đất mà Thời Yên. Lục Cảnh Nhiên nhìn xuống, hỏi Thời Yên: "Em muốn đi thử xem không?"

Thời Yên nói: "Đừng đi, cái nhà hàng này chỉ có thể gạt người ngoài nghề. Bởi vì thiếu rất nhiều gia vị, hơn nữa chủng loại nguyên liệu nấu ăn cũng không nhiều, món ăn bọn họ làm chẳng ra cái gì cả. Nhưng đương nhiên, vẫn ngon hơn đồ hộp và dịch năng lượng của hành tinh Suva, cho nên vẫn có nhiều người có tiền muốn đi ăn."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô: "Em biết rõ thật."

"Vẫn là câu nói kia, đọc sách nhiều."

Lục Cảnh Nhiên im lặng, em họ này không giống với trong tưởng tượng của anh.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 145: Học Trưởng U Buồn (7)

Cuối cùng bọn họ vẫn không tới nhà hàng kia, trực tiếp về nhà. Hôm nay dạo bên ngoài một vòng, Thời Yên định về tắm rửa nghỉ ngơi, kết quả còn chưa đi xa, Lục Cảnh Nhiên đã gọi cô lại: "Có yêu cầu xin kết nối."

"....." Thời Yên giật giật khóe miệng, "Vậy anh nhận đi."

Lục Cảnh Nhiên thần sắc ngưng trọng nói: "Bên trên hiện là mẹ anh."

Thời Yên: "....."

Nay đã khác xưa, Lục Cảnh Nhiên mất trí nhớ, đối mặt với người mẹ đột nhiên gọi điện đường dài tinh tế tới, sẽ hoảng loạn là tự nhiên.

"Đừng sợ, dũng cảm nhận đi! Em về phòng trước!" Cô nói xong định đi, Lục Cảnh Nhiên túm chặt cổ áo cô, nhận yêu cầu trò chuyện.

Trên màn hình đầu cuối chiếu ra hình ảnh không gian ba chiều, hình ảnh là một người phụ nữ tóc vàng xinh đẹp, có vài phần giống Lục Cảnh Nhiên: "Cảnh Nhiên, trong khoảng thời gian này con sống tốt không?"

Lục Cảnh Nhiên hơi nhíu mày, đáp: "Không tốt lắm, thậm chí con không biết người là ai."

Thời Yên: "....."

Vừa lên đã nói thẳng vậy sao!

https://thuviensach.vn

Người phụ nữ sửng sốt một chút, mới hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Con cũng không nhớ rõ, sau khi con tỉnh lại thì mất trí nhớ. Là em họ đã cứu con." Anh nói rồi kéo Thời Yên đến trong phạm vi màn hình.

Thời Yên tránh cũng không thể tránh, đành phải căng da đầu nói: "Chào dì ạ, con là Mỹ Lệ."

Người phụ nữ nhìn cô khẽ gật đầu: "Mỹ Lệ à, đã lớn như vậy rồi ư, trong khoảng thời gian này sống có quen không?"

"Khá tốt ạ, anh họ rất chăm sóc con."

"Vậy là tốt rồi." Người phụ nữ lại đánh giá cô, "Sao con không giống trong ấn tượng của dì lắm nhỉ?"

Thời Yên ha ha cười hai tiếng: "Con gái mười tám thay đổi lớn, có phải con xinh hơn không ạ?"

"Đúng thật." Người phụ nữ cười cười, hỏi cô, "Anh họ con là sao?"

"À thì..... Con cũng không rõ ràng lắm, sau khi anh ấy ngã rồi tỉnh lại không còn nhớ gì hết." Nói tới đây, cô lại bổ sung một câu, "Có điều hình như gần đây anh ấy đang hồi phục kí ức, anh nhớ rõ chuyện bị lừa phi thuyền lúc còn nhỏ."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Thời Yên nhắc tới chuyện này, sắc mặt mẹ Lục Cảnh Nhiên cũng không tốt lắm, chuyện này không chỉ còn mới mẻ trong kí ức của Lục Cảnh Nhiên, bà và bố Lục Cảnh Nhiên cũng nhớ rõ ràng. Bởi vì không có phi thuyền, bọn họ không thể không từ bỏ kế hoạch du lịch, trực tiếp quay trở

https://thuviensach.vn

về hành tinh Suva, sau đó tìm được phi thuyền ở hành tinh Emma, nhưng tới bây giờ cũng không có tin tức của tên trộm.

"Cảnh Nhiên, có phải thí nghiệm của con xuất hiện vấn đề gì không?" Mẹ Lục Cảnh Nhiên thay đổi đề tài, "Lúc trước mẹ nghe con nói đến con đang làm một thí nghiệm về trí nhớ."

Lục Cảnh Nhiên ngẩn người, nói: "Con không nhớ rõ." Sau khi anh mất trí nhớ, ở trong phòng của mình tìm được không ít tài liệu về thí nghiệm anh đã và đang tiến hành, nhưng duy chỉ không có thứ liên quan đến trí nhớ này.

"Nếu là thí nghiệm có vấn đề, vậy chắc một thời gian là có thể khôi phục, bởi vì những loại thuốc đó đều có thời hạn. Mẹ với bố con khoảng một tháng nữa mới trở về, chăm sóc tốt bản thân và em họ con đấy."

"Dạ."

"Năm nay cuộc thi ở Tiaivo cũng cố lên, tuy rằng con tạm thời mất trí nhớ, nhưng mẹ tin con có thể ứng phó."

"Dạ, nhất định rồi, chúc mẹ và bố du lịch tinh tế vui vẻ."

Mẹ Lục Cảnh Nhiên nhướng mày: "Cái này con nhớ rõ?"

"Mấy cái linh tinh thì nhớ một ít." Hai ngày nay trí nhớ của anh xác thật có dấu hiệu khôi phục, "Thay con hỏi thăm bố ạ."

Cuộc trò chuyện ngắn ngủi kết thúc, cái tay Lục Cảnh Nhiên kéo Thời Yên cuối cùng cũng buông lỏng ra. Thời Yên ho khan hai tiếng, hỏi anh: "Anh muốn tham gia Tiaivo sao?"

"Đương nhiên, anh chỉ mất đi kí ức có liên quan đến mình, tri thức và thường thức anh đều nhớ rõ."

https://thuviensach.vn

"À." Thời Yên lên tiếng, "Em còn chưa xem cuộc thi Tiaivo, nghe nói rất gay cấn?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không gay cấn, mỗi năm đều là anh thắng."

Thời Yên: "....."

Không phải anh mới than gia hai năm sao!

Mỗi năm tháng đầu tiên sau khai giảng, học viện Tiaivo đều sẽ tổ chức cuộc thi Tiaivo, do mỗi hệ tổ chức riêng, nội dung cuộc thi do giáo viên mỗi hệ tự định, nhưng cần phải liên quan đến ngành học. Bởi vì ngoài hệ chiến đấu, cuộc thi hệ khác thiên về nghiên cứu khoa học, cho nên hàng năm đáng xem nhất chính là cuộc thi của hệ chiến đấu -- "cuộc thi Tiaivo" trong miệng mọi người gần như trở thành danh từ để chỉ cuộc thi của hệ chiến đấu.

Nguyên nhân hệ chiến đấu được chú ý, ngoài thi đấu vốn kích thích thị giác, còn bởi vì mỗi năm sinh viên thắng lợi đều được mới tham dự vũ hội hoàng gia. Bởi vì thi đấu lấy hệ làm đơn vị, chẳng phân biệt niên khoá, cho nên sinh viên khoá trên tự nhiên là có ưu thế. Người thắng những năm qua đều thuộc về học trưởng khóa trên, nhưng từ sau khi Lục Cảnh Nhiên tới, mọi thứ đều thay đổi.

Tính tổng hợp của anh cực cao, mặc kệ là chỉ huy, thể năng, cơ giáp, tinh hạm, hay đấu tay đôi, anh đều lấy ưu thế tuyệt đối chiến thắng học trưởng khoá trên, trở thành sinh viên năm nhất đầu tiên đạt được quán quân kể từ khi học viện Tiaivo thành lập -- ngay cả nguyên soái đế quốc đương nhiệm Simon, cũng là đến năm hai mới nhận được vinh hạnh đặc biệt này.

Khó trách công chúa Cheryl cũng đơn phương hứa hẹn định ước với anh.

https://thuviensach.vn

"Vậy anh cố lên nha, em về phòng tắm." Thời Yên nói xong thì trở về phòng. Cô đi rồi, Lục Cảnh Nhiên gieo hạt giống hôm nay mua của cô bé vào vườn thí nghiệm, về phần hạt giống cây trồng mua với giá cao, anh định hiểu rõ quyển sách hướng dẫn kia rồi mới trồng.

Cuối tuần đảo mắt đã đi qua, một tuần mới bắt đầu, trường học bắt đầu tạo thêm nhiệt cho cuộc thì Tiaivo. Thời Yên là sinh viên trao đổi, không thể tham gia, xem mọi người báo danh rất tích cực, cô đặc biệt hỏi thăm một chút, lần trước hệ thực vật bọn họ ai lấy được vòng nguyệt quế.

"Là Đàm Tuấn Dương đó, không ngờ phải không." Khi Cheryl nói lời này còn lén nhìn Đàm Tuấn Dương một cái, "Kỳ thật năm nhất suýt nữa thì cậu ấy được quán quân, một giáo sư bỏ phiếu cuối cùng bởi vì cậu ấy là người Trái đất mới bỏ phiếu cho học trưởng. Nhưng cuộc thi năm trước, sản phẩm cậu ấy làm mọi người không thể không bỏ phiếu cho cậu ấy."

Đàm Tuấn Dương là sinh viên ưu tú hệ thực vậy, nếu không phải bởi vì cuộc thi của hệ thực vây không đáng chú ý, mà cậu ta lại là người Trái đất, ở trong trường học sức ảnh hưởng của cậu ta khẳng định sẽ không thua Lục Cảnh Nhiên.

Nghĩ đến Lục Cảnh Nhiên, mặt Cheryl lại hơi phiếm hồng: "Mình nghe nói thân thể Lục học trưởng không tốt lắm, đã quên một vài việc, thi đấu lần này không thành vấn đề chứ?"

Thời Yên nói: "Anh ấy tự tin lắm, chúng ta chờ xem anh ấy xấu mặt đi!"

Cheryl: "....."

Nhưng mà Lục Cảnh Nhiên không cho Thời Yên cơ hội này, sau khi cuộc thi bắt đầu, Lục Cảnh Nhiên một đường tiến vào trận chung kết, toàn bộ trường học đều điên cuồng vì anh.

https://thuviensach.vn

Thời Yên nhìn Lục Cảnh Nhiên từ trên tinh hạm mô phỏng xuống, vốn dĩ định lên đưa nước cho anh, kết quả một tổ ong sinh viên nữ chạy lên, tranh nhau đưa nước cho anh. Lục Cảnh Nhiên rất lạnh lùng, nước của ai cũng không nhận, Thời Yên nghĩ thầm, may mắn Cheryl là công chúa nên rụt rè, không đi lên đưa nước, nếu không thật xấu hổ.

Lục Cảnh Nhiên chen từng chút qua đám sinh viên nữ, Đàm Tuấn Dương xem xong thi đấu, đi đến bên cạnh nói chuyện với Thời Yên, hai mắt lại không nhìn cô: "Cô còn định kéo dài tới khi nào?"

Thời Yên hơi nắm chặt chai nước, thấp giọng nói: "Tôi chưa tìm được đồ."

"Vậy đừng tìm, cái này không phải mục đích của chúng ta, thời gian cho cô đã không còn nhiều lắm."

"Không cần cậu tới dạy tôi làm như thế nào, còn nữa, ở trường học đừng tìm tôi nói chuyện."

Đàm Tuấn Dương nở nụ cười hiếm có: "Chúng ta là bạn cùng lớp, tôi nói chuyện với cô đâu có lạ."

"Rất lạ." Thời Yên nói như chém đinh chặt sắt, "Trong lớp không có bạn nào nói chuyện với cậu!"

Đàm Tuấn Dương: "....."

Cậu ta rời đi trước khi Lục Cảnh Nhiên đi tới, Thời Yên phát hiện, chỉ huy một trận tinh chiến không làm anh chảy một giọt mồ hôi, thoát khỏi đám sinh viên nữ đó lại làm trên trán anh chảy ra mồ hôi mỏng. Cô cười nói: "Trái đất có câu ngạn ngữ, khó nhất tiêu thụ mỹ nhân ân, chính là nói tình huống của anh."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô một cái: "Em rất thích Trái đất?"

https://thuviensach.vn

"Em thích lẩu Trái đất, đáng tiếc không cơ hội ăn." Cô đưa nước cho anh, "Anh muốn uống nước không?"

"Ừm." Lục Cảnh Nhiên nhận nước, ngửa đầu uống một ngụm, ánh mắt lơ đãng đảo qua hướng Đám Tuấn Dương rời đi, "Cái người lúc nãy đứng bên cạnh em là bạn học của em?"

"Ừ, cậu ta tên Đàm Tuấn Dương."

Lục Cảnh Nhiên gật đầu: "Anh nghe nói cậu ta là người Trái đất."

"Đúng vậy, cho nên ở trong lớp cậu ta không được hoan nghênh."

"....." Lục Cảnh Nhiên im lặng trong chớp mắt, mới hỏi, "Cậu ta tìm em có chuyện gì?"

"Không có việc gì, chỉ là nói chuyện phiếm, chắc là thấy em là sinh viên trao đổi nên dễ ở chung hơn các bạn khác."

Lục Cảnh Nhiên "ừ" một tiếng, không phát biểu ý kiến, loa phát thanh trường học lại bắt đầu tuyên bố trận thi đấu tiếp theo, Lục Cảnh Nhiên lại sắp lên sân khấu: "Anh phải đi thi đấu, cảm ơn nước của em."

Anh trả nước cho Thời Yên, đi vào khu đợi lên sân khấu, Thời Yên không tiếp tục xem thi đấu, dù sao nhìn hai trấn đấu đầu cô đã biết, Lục Cảnh Nhiên nói không sai, thi đấu không gay cấn, đều là anh thắng.

Cuộc thì Tiaivo oanh oanh liệt liệt tiến hành rồi một vòng, cuối cùng dưới sự nhiệt tình của thầy trò trong trường mà hạ màn. Không có gì bất ngờ xảy ra, đứng đầu hệ chiến đấu năm nay vẫn là Lục Cảnh Nhiên, các học trưởng bại bởi anh tuy rằng trong lòng không phục, nhưng cũng chỉ có thể nhịn.

Không nhịn cũng không có biện pháp, đánh thì đánh không lại.

https://thuviensach.vn

Trên đại hội trao thưởng, mỗi một người đứng đầu đều lên sân khấu, hiệu trưởng tự mình trao cúp và giấy chứng nhận cho bọn họ, Lục Cảnh Nhiên ngoài nhận được cúp và giấy chứng nhận, còn nhận được một thư mời vũ hội hoàng gia, là công chúa Cheryl tự mình lên sân khấu đưa cho anh.

Đối mặt công chúa, tác phong của Lục Cảnh Nhiên vẫn lạnh lùng, thậm chí không cười một chút với người ta, Thời Yên thật sự là rất lo lắng tiền đồ tương lai của anh.

Cuộc thi kết thúc, cuối tuần hoàng thất tổ chức vũ hội theo lệ. Vì tham gia vũ hội, Lục Cảnh Nhiên đặc biệt thay lễ phục long trọng, tóc cũng chải vuốt hơn thường ngày. Thời Yên thấy anh đi ra, không khỏi huýt sáo với anh, thuận tay nhấn mở chức năng chụp ảnh của đầu cuối, chụp cho anh một tấm: "Anh trưng diện vào rất đẹp trai."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô nói: "Chẳng lẽ ngày thường anh không đẹp trai sao?"

"..... Đẹp trai mỗi cái một vẻ."

Lục Cảnh Nhiên vừa lòng.

"Lúc anh mặc cơ giáp chiến đấu cũng rất đẹp trai."

Lục Cảnh Nhiên cảnh giác nhìn cô: "Dù em nói thật, anh cũng không thể mang em đi vũ hội."

Thời Yên: "....."

Lục Cảnh Nhiên có phải theo cô học hư? Hiện tại cũng biết quanh co lòng vòng khen bản thân mình rồi?

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 146: Học Trưởng U Buồn (8)

Chỉ có người nhận được giấy mời mới có thể tham gia vũ hội hoàng gia, Thời Yên tự nhiên không trông cậy vào Lục Cảnh Nhiên có thể dẫn mình đi, hơn nữa cô cũng không có hứng thú. Cô "xì" một tiếng, ôm mấy lon bia quay về phòng: "Chúc anh chơi vui vẻ, tối về nhớ tự mở cửa."

Nói tới đây, cô dừng lại quay đầu lại nhìn Lục Cảnh Nhiên một cái: "Tối anh định về đây hả?"

"..... Bằng không thì sao?"

"Lỡ như công chúa muốn cùng anh....."

"Em suy nghĩ nhiều quá." Lục Cảnh Nhiên lên tiếng ngắt lời cô, hoàng thất phái xe tới đón anh cũng vừa lúc đỗ ở bên ngoài, "Anh đi đây, dù em thành niên rồi cũng uống ít rượu bia thôi."

Thời Yên làm mặt quỷ sau lưng anh, ôm bia về phòng mình.

Lúc Lục Cảnh Nhiên tới hội trường, khách khứa được mời đã lục tục đến. Xuống xe, anh ngước mắt nhìn cung điện hoa lệ trước mắt, nhấc chân đi tới.

Có lẽ bởi vì anh quá trẻ, có lẽ bởi vì anh quá mức đẹp trai, người đi trước nháo nhác nhìn về phía anh. Trong khách khứa có người nhận ra anh,

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nghe thấy tên của mình thấp thoáng từ trong miệng của bọn họ.

Đi đến cạnh cửa, anh giao thư mời cho thị vệ, đi vào đại đường. Đại đường có rất nhiều nam nữ mặc lễ phục giống anh, vừa uống rượu vừa cười nói chuyện phiếm, Lục Cảnh Nhiên tới tham gia vũ hội hoàng gia hai lần, ở đây cũng có không ít người nhận ra anh. Chỉ chốc lát sau đã có người tới chào hỏi, nói anh còn trẻ đầy hứa hẹn, thanh niên kiệt xuất nhất hành tinh Suva.

Những lời khích lên này đã sớm nghe lỗ tai kết kén, Lục Cảnh Nhiên thong dong nhận lấy.

"Lục học trưởng, anh tới rồi." Cheryl mặc váy công chúa, từ một chỗ khác đi tới. Ngày thường ở trong trường học mọi người đều mặc đồng phục, vị công chúa này xen lẫn trong đó rất gần gũi, lúc này thay váy công chúa cùng với ở trường như hai người khác nhau.

Lục Cảnh Nhiên đối mặt cô ấy, cũng không lạnh lùng như ở trường học, mà lấy lễ tiết đối đãi với công chúa, hơi khom người: "Công chúa, chào buổi tối."

Anh chú trọng lễ tiết như thế, ngược lại làm Cheryl hụt hẫng: "Lục học trưởng, anh không cần gò bó vậy đâu."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Cần, sao có thể thờ ơ với công chúa hoàng thất."

Cheryl thả làn váy đang nâng lên, nhìn anh nói: "Anh không cần coi em là công chúa, như ở trường là được."

Lục Cảnh Nhiên vẫn duy trì khoảng cách thích hợp với cô ấy, không tỏ thái độ. Cheryl lấy hai ly rượu trong tay nhân viên tạo vụ, đưa một ly cho anh. Lục Cảnh Nhiên nhận lấy, nói tiếng cảm ơn.

https://thuviensach.vn

Hai người mới vừa uống một ngụm, nữ hoàng Jocelyn liền đi ra, giữa sân khẽ ồn ào, ánh mắt mọi người đều nhìn phía sân khấu. Bên cạnh nữ hoàng là nguyên soái Simon, bà đầu tiên chào hỏi mọi người, sau đó đơn giản hàn huyên hai câu rồi tuyên bố vũ hội chính thức bắt đầu, mọi người có thể mời bạn nhảy khiêu vũ.

Diệu nhảy mở màn từ trước đến nay đều là thành viên hoàng thất tới nhảy, lần trước là vương tử, lần này đến lượt công chúa. Nữ hoàng Jocelyn nhìn về phía Cheryl đứng bên cạnh Lục Cảnh Nhiên, khẽ mỉm cười. Cheryl đỏ mặt, hỏi Lục Cảnh Nhiên trước mặt: "Anh có thể nhảy với em điệu nhảy mở màn không?"

Lục Cảnh Nhiên khẽ nhíu mày, anh biết ở trong mắt không ít người, tương lai anh là người có khả năng bên công chúa Cheryl nhất, cũng là người được chọn thích hợp nhất. Cùng Cheryl nhảy điệu nhảy này sẽ làm bọn họ càng thêm khẳng định quan hệ hai người, nhưng trước mắt bao người, từ chối lời mời của công chúa lại không thích hợp lắm.

Lục Cảnh Nhiên cuối cùng vẫn chủ động vươn tay với Cheryl, mời cô nhảy điệu đầu tiên. Cheryl ngước mắt nhìn anh, toàn bộ quá trình hai má đều nhiễm đỏ ửng. Dưới sự dẫn dắt của hai người, càng nhiều người nắm tay bạn nhảy đi vào sân nhảy, theo âm nhạc nhẹ nhàng cất bước nhảy. Tay Lục Cảnh Nhiên vẫn luôn đỡ hờ trên eo Cheryl, rất ga lăng, nhưng tuy là như vậy, cũng đủ để cho trái tim Cheryl đập gia tốc.

Một điệu nhảy hoàn tất, Lục Cảnh Nhiên lễ phép buông tay, khom lưng chào hỏi Cheryl rồi rời khỏi sân nhảy. Cheryl đi theo phía sau anh, lại thuận tay cầm hai ly rượu, tựa hồ là muốn tâm sự với anh. Nhưng rượu lần này còn chưa đưa thì có một thị vệ đi đến bên Lục Cảnh Nhiên, khom người nói: "Chào ngài, nguyên soái muốn gặp ngài."

Đây là thị vệ của Simon, nguyên soái trong miệng anh ta tất nhiên cũng là Simon. Cheryl đứng tại chỗ, không tiến lên trước, Lục Cảnh Nhiên

https://thuviensach.vn

gật đầu với thị vệ, đi theo anh ta đi lên tầng hai đại đường.

Tầng hai là phòng nghỉ khách quý, có binh lính gác chuyên dụng, dẫn đường tới trước một căn phòng đóng chặt cửa, thị vệ gõ cửa hai tiếng, nói vào trong: "Nguyên soái, người mang đến."

"Mời cậu ấy tiến vào." Tiếng Simon từ bên trong truyền ra.

Binh linh gác cửa mở cửa ra, mời Lục Cảnh Nhiên đi vào, Lục Cảnh Nhiên đi vào phòng, Simon đang đứng ở ban công, dựa vào lan can uống rượu.

Ông là nguyên soái trẻ nhất đế quốc, nhưng kỷ lục này khả năng rất mau sẽ bị Lục Cảnh Nhiên phá vỡ.

Simon cười vẫy tay bảo anh qua. Lục Cảnh Nhiên đi đến ban công, Simon buông ly rượu, ý bảo anh ngồi xuống bàn tròn: "Thật xin lỗi, quấy rầy hứng thú tham gia vũ hội của cậu."

Lục Cảnh Nhiên lắc đầu, nói: "Không có, nguyên soái tìm tôi có chuyện gì?"

Simon cười, nói: "Vốn dĩ cậu vẫn là sinh viên, loại chuyện này không nên bàn bạc với cậu, nhưng bởi vì cậu ưu tú hơn rất nhiều quân nhân đế quốc, cho nên tôi nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy chuyện này vẫn là tìm cậu thích hợp nhất."

"Xin nguyên soái nói thẳng."

Simon hạ mắt, trầm mặc một lát, mới nói: "Hành tinh của chúng ta đã cận kề nguy hiểm."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Simon nói: "Có lẽ năm đó dễ dàng chập nhận di dân Trái đất chính là một quyết định cực kỳ sai lầm."

Lục Cảnh Nhiên sửng sốt: "Có liên quan đến người Trái đất?"

"Đúng vậy, có lẽ cậu còn không biết, hành tinh Seagarson kỳ thật đã bị người Trái đất chiếm lĩnh."

Lục Cảnh Nhiên càng thêm kinh ngạc, tuy rằng hành tinh Seagarson kém Suva, tài nguyên cũng tương đối thiếu hụt, nhưng chiếm lĩnh một hành tinh xảy ra im hơi lặng tiếng vậy ư?

"Lúc tôi biết cũng rất kinh ngạc, nhưng người Trái đất có vẻ rất thành thạo việc đoạt quyền này."

Những lời này của Simon làm Lục Cảnh Nhiên không khỏi nghĩ tới vị chuyên gia Trái đất ở nhà.

"Lúc trước chúng ta có coi thường người Trái đất." Ngữ khí của Simon có chút trầm trọng, "Bọn họ như một hạt cát, từng chút thẩm thấu vào chúng ta, chờ chúng ta phát hiện đã ở hoàn cảnh cực kì bị động."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ý ngài là, bước tiếp theo của bọn họ là định chiếm lĩnh hành tinh Suva như chiếm lĩnh hành tinh Seagarson?"

"Đúng vậy."

"Chỉ sợ không dễ dàng như vậy đâu nguyên soái. Dù sao chiến lực của chúng ta mạnh hơn hành tinh Seagarson rất nhiều."

Simon thở dài: "Nhưng khiến người ta tiếc nuối chính là, trong chúng ta có phản đồ. Có không ít người Suva bị người Trái đất mê hoặc, trợ giúp liên minh quân Trái đất đối phó chúng ta."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên khó có thể tin: "Tôi không rõ, sao lại có người trợ giúp người ngoài tới tấn công người một nhà?"

Simon nói: "Dạo gần đây tôi vẫn luôn nghiên cứu văn minh Trái đất, tôi phát hiện chuyện này trong lịch sử bọn họ cũng không hiếm thấy. Đặc biệt là bọn họ có một bí thuật cổ xưa, gọi là truyền tiêu, cậu từng nghe không?" (Truyền tiêu: bán hàng đa cấp)

"..... Không." Nhưng nói không chừng em họ anh từng nghe qua.

"Nghe nói thông qua truyền tiêu, có thể tẩy não, khiến tinh thần người khác hoàn toàn bị mình khống chế, mình nói gì nghe nấy."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Gần đây nhận thức của anh với người Trái đất liên tục đổi mới, anh càng ngày càng không hiểu được, nếu bọn họ đa tài đa nghệ như vậy, sao lại hủy hoại hành tinh của mình.

Simon nói: "Chúng ta có nhà khoa học đang nghiên cứu về mặt khống chế tinh thần, trước mắt còn chưa hoàn toàn thành công, nhưng mấy nghìn năm trước người Trái đất đã vận dụng thành thục. Hiểu biết lúc trước của chúng ta đối bọn họ thật sự quá ít."

"Xác thật." Có lẽ em họ anh nói không sai, bọn họ vẫn là đọc ít sách.

"Thật không dám giấu diếm, quân liên minh Trái đất từng phái lính đánh thuê ý đồ ám sát tôi."

"Cái gì?" Mặt Lục Cảnh Nhiên đanh lại, "Nguyên soái ngài không sao chứ?"

"Không sao, có lẽ họ cũng biết nếu mạnh mẽ tấn cống không phải đối thủ của chúng ta, cho nên muốn diệu trừ nguyên soái như tôi. Dùng lời bọn

https://thuviensach.vn

họ, cái này gọi là bắt giặc bắt vua trước." Simon nói đoạn, nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên, "Cho nên, tôi cũng rất lo lắng an nguy của cậu. Cậu là nhân tài quân sự khó được của đế quốc, bọn họ rất có thể cũng đặt suy nghĩ lên người cậu rồi."

Lục Cảnh Nhiên nao nao.

Simon hỏi anh: "Gần đây cậu có xảy ra chuyện gì bất ngờ không?"

Lục Cảnh Nhiên mím môi, sau một lúc lâu, lắc đầu: "Tạm thời không có."

"Vậy là tốt rồi, nhưng tôi nghe công chúa Cheryl nói, cậu mất trí nhớ?"

"Đó là do trong quá trình thí nghiệm có chút sai lầm, nguyên soái không cần lo lắng, thuốc hết tác dụng là không có việc gì."

Simon gật đầu: "Sắp tới cậu phải chú ý an toàn nhiều hơn, nếu tôi có cái gì ngoài ý muốn, quân đội đế quốc cần cậu dẫn dắt, đối phó quân liên minh Trái đất."

Hai người ở trong phòng mật thám thật lâu, lúc Lục Cảnh Nhiên rời đi, vũ hội đã kết thúc. Cheryl bởi vì lo lắng Lục Cảnh Nhiên, còn đặc biệt kêu xe chuyên dụng chờ bên ngoài, chờ Lục Cảnh Nhiên đi ra thì đưa anh về nhà.

Ý tốt của công chúa Cheryl Lục Cảnh Nhiên nhận, nhưng anh không ngồi siêu xe không quỹ của hoàng gia rời đi, mà tự đi bộ một đoạn đường. Anh cảm thấy mình cần gió mát thổi cho tỉnh táo.

Trong đầu lẫn lộn quá nhiều tin tức, làm đầu anh hơi đau. Anh đi đến nổi quán ven đường mua một lon bia, là loại Thời Yên thích nhất.

https://thuviensach.vn

Anh nhìn lon bia trong tay mím môi, sau đó ngửa đầu uống cạn.

Lúc Thời Yên nghe thấy tiếng mở cửa thì mở bừng mắt. Đêm nay nhân lúc Lục Cảnh Nhiên không có nhà, cô lại lục lọi trong nhà một lần, vẫn không tìm được thứ mình muốn, chẳng lẽ nơi này có mật thất ư? Cô cho rằng thói quen dùng mật thất giấu đồ chỉ có người Trái đất mới có.

Nhưng nếu thực sự có mật thất, e là chính Lục Cảnh Nhiên lúc này cũng không nhớ được, mà chờ anh nhớ lại tất cả cô liền xong đời.

Thời Yên trong lòng có chuyện, không ngủ được, cô nhìn thoáng qua đồng hồ đặt ở đầu giường, đã hơn mười hai giờ.

Muộn như vậy sao? Xem ra tham gia vũ hội này thật sự vui vẻ, ngày mai anh và công chúa Cheryl có thể lên đầu đề không?

Còn đang miên man suy nghĩ, cửa phòng bị người gõ vang, tiếng Lục Cảnh Nhiên từ ngoài cửa truyền đến, nghe có vẻ rất mỏi mệt: "Em ngủ rồi sao?"

Thời Yên nói: "Ngủ rồi."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Cửa phòng Thời Yên không khóa, anh đẩy cửa ra, cũng không bật đèn, cứ như vậy ở trong bóng đêm nhìn người trên giường. Thời Yên dùng chăn bao lấy chính mình, trừng lớn đôi mắt: "Anh làm cái gì, lưu manh!"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh nhớ, anh xác thật có một cô em họ tên Mỹ Lệ, nhưng hình như không phải giống em."

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 147: Học Trưởng U Buồn (9)

Lời Lục Cảnh Nhiên làm Thời Yên hơi sửng sốt, cô nhìn anh một lúc lâu, tựa đang nghiền ngẫm tâm tư của anh.

"Trong ấn tượng của anh, em như thế nào?" Thời Yên ném lại "quả bóng".

Lục Cảnh Nhiên nói: "Béo hơn em một chút, trên mặt có một ít tàn nhang."

"Ồ, em gầy rồi, tàn nhang cũng trị hết."

Lục Cảnh Nhiên im lặng một hồi, hạ mắt cười nhẹ một tiếng: "Vậy thì tốt."

Nói xong anh lập tức xoay người rời phòng Thời Yên, bốn phía khôi phục yên lặng, chỉ có trong không khí thoang thoảng mùi rượu chứng minh vừa rồi Lục Cảnh Nhiên xác thật đã tới.

Thời Yên nhìn trần nhà đỉnh đầu, nhíu mày. Lục Cảnh Nhiên sắp khôi phục trí nhớ rồi, số ngày cô có thể lừa dối không còn mấy.

Thứ hai, hai người vẫn tới trường như bình thường, chuyện đêm đó, hai người đều ăn ý không nhắc lại, nhưng Thời Yên biết, có thứ gì đó không giống. Hôm nay đến trường học khá sớm, trong phòng học chỉ có hai

https://thuviensach.vn

ba bạn, Đàm Tuấn Dương ngồi chỗ của mình đang đọc sách. Phát hiện Thời Yên tiến vào, cậu ta ngẩng đầu, nhìn thoáng qua cô.

Thời Yên trao đổi ánh mắt với cậu ta, trở về chỗ ngồi, Đàm Tuấn Dương đứng dậy, đi ra ngoài phòng học. Chẳng được bao lâu, Thời Yên cũng đứng lên, đi ra ngoài phòng học. Đằng sau khu dạy học, Đàm Tuấn Dương đứng ở một góc, nói chuyện với Thời Yên: "Cô định kéo dài tới khi nào?"

"Tôi....."

"Cô không cần phải nói, tôi sẽ tự ra tay."

Thời Yên sửng sốt, Đàm Tuấn Dương thản nhiên nói: "Tôi tìm cô chính là thông báo với cô một tiếng."

Cậu ta nói xong lời này lập tức xoay người rời đi, Thời Yên một mình ở đó, mày nhăn còn chặt hơn Lục Cảnh Nhiên lúc mới vừa mất trí nhớ.

Mẹ nó cái phó bản chó má gì thế không biết, căn bản là cố ý chơi cô mà!

【..... Xin người khiêu chiến chú ý tố chất, đừng mắng tục. 】

"Ha ha, lúc này còn nói tố chất với ta, lúc các người thiết kế phó bản này, sao không nghĩ tới tố chất?" Thời Yên thật sự tức giận, ngày đầu tiên cô vào phó bản này liền phát hiện cái này căn bản là hình thức siêu khó!

Quân liên minh Trái đất phải phát động tấn công hành tinh Suva, Lục Cảnh Nhiên là người nối nghiệp nguyên soái hành tinh Suva, có uy hiếp rất lớn với quân liên minh Trái đất, mà cô, là người quân liên minh thuê ám sát Lục Cảnh Nhiên.

https://thuviensach.vn

Bởi vì lính đánh thuê thất bại chỗ Simon, lần này bọn họ làm rất cẩn thận, bọn họ điều tra Lục Cảnh Nhiên, phát hiện anh có một em họ sắp tới làm sinh viên trao đổi, để Thời Yên thay thế cô ta, cũng thông đồng với người trong trường học sửa tư liệu của cô. Thời Yên mới đầu rất kinh ngạc, cô không nghĩ tới trường học cũng có người của quân liên minh trà trộn, sau lại ngẫm lại, Đàm Tuấn Dương học ở đây hai năm cũng không thể thật sự tới toàn tâm toàn ý đi học.

Thời Yên không phải lính đánh thuê, mà là cướp biển tinh tế, phần lớn cướp biển đều là người Trái đất. Cô gia nhập nhóm cướp biển là bởi vì bố cô chính là cấp cao trong đoàn. Thời Yên từ nhỏ sinh hoạt ở trong đoàn, sau khi bố qua đời, cô cũng không rời đi nhóm cướp biển, mà cùng bọn họ tiếp tục làm cướp biển.

Cô ở trong đoàn tuy nhỏ, nhưng dày kinh nghiệm, hơn nữa thân thủ và đầu óc đều linh hoạt, cũng khá có địa vị. Đáp ứng cọc mua bán này..... Đó là trước khi cô xuyên qua! Lúc cô tiếp nhận đã là một cục diện rối rắm!

Ngày cô tới mới là lần đầu tiên ám sát Lục Cảnh Nhiên, kết quả thân thủ Lục Cảnh Nhiên tốt hơn trong tưởng tượng của cô, may mắn trong quá trình đánh nhau, Lục Cảnh Nhiên lỡ hít phải loại thuốc thí nghiệm, tỉnh lại thì mất đi ký ức.

Nhưng cục diện này cô phải làm sao cùng Lục Cảnh Nhiên HE đây?

"Nếu không dứt khoát cùng chết với Lục Cảnh Nhiên đi, sớm chết còn có thể sớm về thế giới hiện thực, đi tìm Lục Cảnh Nhiên thật sự."

【..... Tuy rằng phó bản có khó khăn, nhưng cô không thể bất chấp tất cả chứ! 】

"Ha ha."

https://thuviensach.vn

【 Cô ngẫm lại, cô thật vất vả thông qua các cửa ải trước, cam tâm lật xe ở ải cuối cùng sao? Cô xác định muốn từ bỏ khen thưởng siêu phong phú khi qua ải sao? 】

"....." Thời Yên im lặng một hồi, nói, "Tôi cảm thấy quy tắc này của mấy người không khoa học, ví như tôi vượt qua 90%, thì có thể cho tôi 90% phần thưởng mà, tôi không ngại."

【 Sếp của chúng tôi để ý. 】

"..... Chính là cái người tuyển phu nhân tổng giám đốc ấy hả?"

【..... Đúng vậy. Người trẻ tuổi, đừng nhẹ giọng từ bỏ, nghĩ kĩ có thể nghĩ ra biện pháp mà. 】

"....." Thời Yên từ ngày đầu tiên xuyên qua đã suy nghĩ, thậm chí cũng chẳng có lòng tăng chút hảo cảm của Lục Cảnh Nhiên, mỗi ngày nghĩ làm sao có thể HE! Ở trong trí nhớ của cô, Lục Cảnh Nhiên đang làm thí nghiệm hồi sinh thực vật Trái đất, hơn nữa đã lấy được thành quả nhất định, cô nghĩ nếu lấy được thành quả, làm Trái đất khôi phục như cũ, như vậy quân liên minh Trái đất có lẽ sẽ không muốn chiếm lĩnh hành tinh Suva nữa.

Theo cô thấy, xét cho cùng Trái đất tốt hơn hành tinh Suva nhiều.

Lần đầu tiên ám sát thất bại, cô nói với Đàm Tuấn Dương chuyện Lục Cảnh Nhiên mất trí nhớ, cô muốn lợi dụng cơ hội này tìm được tài liệu hồi sinh thực vật Trái đất, Đàm Tuấn Dương đồng ý. Nhưng mãi đến hôm nay cô cũng không tìm được, mà Đàm Tuấn Dương cũng mất đi nhẫn nại.

Lục Cảnh Nhiên khẳng định thề sống chết phải bảo vệ hành tinh của mình, mà dù giờ cô rời nhóm cướp biển, cũng đã làm nhiều chuyện như vậy, không biết Lục Cảnh Nhiên có thể ghi thù hay không.

https://thuviensach.vn

"Cái kia, hệ thống, mấy người có đạo cụ ấy ấy không?"

【 Cái gì? 】

"Trở lại một tuần trước khi xuyên qua."

【..... Không có. 】

"Ta kiến nghị mấy người nên thêm cái đó."

【 Được, chúng tôi sẽ cân nhắc trong cuộc khiêu chiến lần sau. 】

Thời Yên: "....."

Lúc ấy cân nhắc có ích lợi gì, cô chẳng cần!

Hệ thống không trông cậy được, cô nghĩ đến lời Lục Cảnh Nhiên nói tối ngày đó, suy nghĩ có nên dứt khoát thẳng thắn với anh, như vậy còn có thể tăng chút hảo cảm. Hơn nữa vừa rồi Đàm Tuấn Dương nói cậu ta muốn đích thân ra tay, tuy rằng cảm thấy Đàm Tuấn Dương đánh không lại Lục Cảnh Nhiên, nhưng cậu ta khẳng định sẽ không quang minh chính đại tới, cô thẳng thắn, còn có thể làm Lục Cảnh Nhiên phòng bị chút.

Như vậy nghĩ, Thời Yên quyết định hôm nay nấu nốt quả cà chua còn lại, nhân lúc Lục Cảnh Nhiên vui vẻ nói với anh!

Nhưng mà kế hoạch luôn không đuổi kịp biến hóa.

Lục Cảnh Nhiên và Đàm Tuấn Dương một người là hệ chiến đấu, một người là hệ thực vật, ở trong trường học cơ bản sẽ không tiếp xúc, nhưng cố tình, sau khi cuộc thì Tiaivo kết thúc, trường học tổ chức một hội giao lưu cho những người đạt hạng nhất.

Làm người đạt hạng nhất hệ chiến đấu và hệ thực vật, Lục Cảnh Nhiên và Đàm Tuấn Dương đồng thời tham gia hội giao lưu này, mà hội giao lưu

https://thuviensach.vn

này là vào hôm nay. Lúc Thời Yên nghe nói, thầm nghĩ không tốt, Đàm Tuấn Dương khẳng định đã sớm nghĩ kỹ ra tay trong hộ giao lưu này, hôm nay mới có thể đặc biệt tìm cô nói lời này.

Sinh viên không tham gia giao lưu vẫn đi học bình thường, Thời Yên lo lắng Lục Cảnh Nhiên xảy ra cái gì ngoài ý muốn, ở phòng học vờ đau bụng. Cheryl làm lớp trưởng, là người đầu tiên tới quan tâm cô: "Mỹ Lệ, cậu làm sao vậy?"

Thời Yên biểu diễn rất thật, trên trán chảy ra một ít mồ hôi: "Lớp trưởng, mình đau bụng quá, có thể là tối hôm qua ăn đồ hỏng."

Cheryl thấy cô thật sự khó chịu, vội nói: "Mình đỡ cậu tới phòng y tế."

"Được, phiền lớp trưởng."

"Không có việc gì, cần báo cho Lục học trưởng không?"

Thời Yên lắc đầu: "Anh họ tham gia hội giao lưu, cũng đừng quấy rầy anh ấy, mình tới phòng y tế uống thuốc nằm một lát là đỡ ngay ấy mà."

"Vậy được rồi, nếu có vấn đề gì liên lạc với mình ngay đấy."

"Ừ ừ." Thời Yên nghĩ thầm, công chúa này thật là gần gũi.

Cheryl đỡ Thời Yên đến phòng y tế, Thời Yên bảo cô ấy về, đừng chậm trễ việc học. Cheryl có chút không yên tâm, nhưng dù cô ấy không đi, bác sĩ cũng đuổi cô ấy đi. Cô ấy đi rồi, Thời Yên thấy bác sĩ lấy kim tiêm, chuẩn bị tiêm cho cô, lập tức ngồi dậy: "Em đỡ rồi ạ."

Bác sĩ: "....."

Thời Yên nói: "Từ nhỏ em có một tật xấu, một khi thấy bác sĩ định tiêm cho em, bệnh gì cũng khỏi ngay."

https://thuviensach.vn

Bác sĩ: "....."

"Vậy không phiền cô, em về lớp học đây ạ!" Thời Yên nói xong, nhanh như chớp chuồn ra ngoài, đi về hướng hội giao lưu.

Hội giao lưu tiến hành trong một phòng ở toà nhà nghiên cứu, số người tham dự không nhiều lắm, ngoài người đạt hạng nhất các hệ, chính là giáo viên chỉ đạo các hệ. Phòng học ở tầng một, Thời Yên lẻn ở bên ngoài, dựa vào cửa sổ nhìn bên trong.

Trên sân khấu có một nữ sinh đang phát biểu, người phía dưới đều nghiêm túc nghe, Lục Cảnh Nhiên ngồi gần cửa sổ, Đàm Tuấn Dương cách anh một chỗ trống.

Thời Yên nhăn mày, chẳng lẽ Đàm Tuấn Dương định ra tay ở chỗ này? Nếu ra tay, thân phận của hắn cậu ta bại lộ, chẳng lẽ..... Quân liên minh đã chuẩn bị sẵn sàng, phát động tấn công toàn diện đối với quân đế quốc?

Cô đang nghĩ ngợi, cảm thấy có một tầm mắt sắc bén nhìn về phía mình, Thời Yên vừa nhấc mắt, đụng phải ánh mắt Lục Cảnh Nhiên.

Thời Yên: "....."

Cô toét miệng, nhe răng cười với Lục Cảnh Nhiên.

"....." Lục Cảnh Nhiên nhìn chằm chằm cô, như đang dùng ánh mắt dò "Sao em ở chỗ này?"

Thời Yên kinh ngạc với việc mình có thể xem hiểu ánh mắt anh, lại dùng ánh mắt hướng anh truyền lại tin tức: "Không có gì, chính là đến xem anh."

https://thuviensach.vn

Mày Lục Cảnh Nhiên vẫn hơi nhíu lại, Đàm Tuấn Dương như thể phát hiện động tĩnh bên này, cũng nghiêng đầu tới.

Thời Yên nhanh chóng cúi người, thụt đầu xuống.

Đàm Tuấn Dương nhìn thoáng qua cửa sổ, đẩy đẩy gọng kính trên mũi, nói khẽ với Lục Cảnh Nhiên: "Nghe nói Thời Mỹ Lệ lớp chúng tôi là em họ anh?"

"Ừ." Lục Cảnh Nhiên đáp, nhưng từ đầu đến cuối không nhìn cậu ta.

Đàm Tuấn Dương tựa hồ cũng không ngại, lại hỏi: "Anh cảm thấy cô ấy thế nào?"

"Cái gì thế nào?"

Giáo viên hệ nhìn thoáng qua bọn họ, hai người song song im lặng. Nữ sinh trên sân khấu nói xong, tiếp theo vừa lúc đến lượt Đàm Tuấn Dương. Cậu ta đi lên bục giảng, hướng phía dưới bục chào hỏi, sau đó bắt đầu bài phát biểu.

Bên cửa sổ, một cái đầu lại lén ló ra, Lúc Thời Yên nhô đầu ra, Lục Cảnh Nhiên nghiêng đầu nhìn qua. Thời Yên hướng anh cười ha ha hai tiếng, lần này Lục Cảnh Nhiên không dùng ánh mắt, mà dùng khẩu hình không tiếng động hỏi: "Còn không đi? Không đi học hả?"

"Ặc....." Thời Yên cân nhắc trả lời như thế nào, liền thấy Đàm Tuấn Dương trên bục đột nhiên duỗi tay chỉ về phía Lục Cảnh Nhiên.

"Thuốc thử mới này, tôi muốn mời bạn học Lục Cảnh Nhiên lên trợ giúp tôi làm mẫu cho mọi người."

Mọi người ào ào vỗ tay, chờ mong Cảnh Nhiên lên bục. Lục Cảnh Nhiên đứng lên, đi tới bên cạnh Đàm Tuấn Dương. Tim Thời Yên nhấc tới

https://thuviensach.vn

tận cổ họng, xong rồi xong rồi, Đàm Tuấn Dương khẳng định là định ra tay với Lục Cảnh Nhiên!

Cô không biết Đàm Tuấn Dương có kế hoạch gì, cô cũng không kịp nghĩ nhiều như vậy, chỉ có thể..... Nhặt một hòn đá trên mặt đất, ném về phía cửa sổ phòng học.

"Choang" một tiếng, cửa sổ theo tiếng vỡ ra.

Thời Yên rốt cuộc hiểu vì sao nhiều nhóc nghịch ngợm thích lấy đá ném cửa sổ nhà người khác.

Bởi vì cảm giác thật sự rất tuyệt.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 148: Học Trưởng U Buồn (10)

Thời Yên ném vỡ kính, lập tức xoay người vào lớp học cách vách, sau đó đóng cửa sổ, cài khoá.

Phòng học cách vách, tất cả mọi người đồng thời nhìn về phía cửa sổ, một giáo viên cách cửa sổ gần nhất bước nhanh đi tới, hướng ra ngoài nhìn xung quanh nói: "Là ai ném đá! Ra đây cho tôi!"

Bên ngoài không có người đáp lại, chỉ có mấy sinh viên vừa vặn ngang qua, xa xa nhìn về phía ông.

Thầy giáo nghiêng đầu, nhìn về phía Lục Cảnh Nhiên và Đàm Tuấn Dương đứng ở trên bục giảng: "Hai trò đứng ở trên bục, có thấy cái gì không?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Không ạ."

Đàm Tuấn Dương khẽ mỉm cười, cũng nói: "Em cũng không phát hiện."

"Hội giao lưu tạm ngừng, hôm nay tôi phải bắt được người này!"

Các giáo viên đều đi ra ngoài tìm người khả nghi, Thời Yên trốn ở phòng học cách vách không dám thở mạnh. Qua một hồi lâu, cửa phòng học đột nhiên bị người đẩy ra, Thời Yên giật mình, lại chui vào bên trong.

https://thuviensach.vn

Cô trốn dưới một cái bàn ở góc, mà người vào như thể biết cô ở đó, lập tức đi tới. Thời Yên nghe thấy tiếng bước chân dừng trước mặt mình, một đôi giày sinh viên xuất hiện trong tầm mắt.

Cô hơi thở phào, xem ra không phải giáo viên.

"Xuất hiện đi, thầy cô đều đi rồi." Tiếng Lục Cảnh Nhiên từ đỉnh đầu rơi xuống, Thời Yên ngẩn người, từ dưới gầm bàn chui ra, cười chào hỏi, "Hi."

Lục Cảnh Nhiên hơi mím môi, chế giễu mà như không chế giễu nhìn cô: "Lúc ném cửa sổ dũng cảm như thế, sao giờ trốn dưới gầm bàn?"

"Ờ....." Thời Yên ấp a ấp úng nói, "Chủ yếu là rất khó giải thích động cơ em làm như vậy với thầy cô, chẳng lẽ muốn nói với bọn họ là vì em thấy chơi vui sao?"

Lục Cảnh Nhiên "À?" Một tiếng: "Vậy em bởi vì cái gì?"

"Ừm..... chơi vui."

Nét mặt Lục Cảnh Nhiên thờ ơ nhìn cô một lát, xoay người đi ra bên ngoài: "Được rồi, trở về học đi."

"Hả." Thời Yên đi theo sau, tò mò hỏi anh, "Sao anh biết em trốn ở chỗ này?"

"Bởi vì anh là sinh viên ưu tú nhất học viện Tiaivo."

Thời Yên: "....."

Hiện tại anh tâng bốc mình đến nỗi mặt không đỏ tim không gấp sao?

Lục Cảnh Nhiên quay đầu lại nhìn cô một cái: "Vừa rồi thầy giáo vốn nghĩ đến nơi này lục soát, còn may bị anh dẫn dắt rời đi."

https://thuviensach.vn

"Há, vậy không phải em nên cảm ơn anh?"

"Đương nhiên."

Hai người vừa trò chuyện vừa đi ra khu dạy học, Đàm Tuấn Dương từ trong một góc đi ra, nhìn bóng hai người họ rời đi, ánh mắt càng ngày càng trầm. Cậu ta mở máy truyền tin trên người, liên hệ một cấp dưới ngoài trường. Đối phương rất nhanh kết nối, ở đầu kia hỏi cậu ta: "Thủ lĩnh, thế nào?"

Đàm Tuấn Dương nói: "Hôm nay tôi thử Thời Yên, đã có thể xác định cô ta làm phản."

"Hừ, tôi đã nói đàn bà không đáng tin cậy, vậy hiện tại làm sao bây giờ? Nếu cô ta làm phản, vậy vô dụng."

Đàm Tuấn Dương yên lặng một lát, khẽ mỉm cười: "Hữu dụng."

Lúc Thời Yên tan học, đứng ở vị trí cũ chờ Lục Cảnh Nhiên. Hôm nay Lục Cảnh Nhiên phải làm trực nhật, sẽ về hơi muộn một ít, cô có chút nhàm chán dạo một vòng ở cửa ra vào, trong lúc vô tình thấy một thành viên của nhóm cướp biển. Bọn họ ngày thường liên hệ đều là dùng thiết bị liên lạc, sẽ không tùy tiện trực tiếp gặp mặt, người nọ công khai chạy tới trường học tìm cô, khẳng định là có chuyện quan trọng.

Đối phương cũng thấy cô, trao đổi ánh mắt với cô rồi xoay người đi về hướng trước mặt, Thời Yên đi theo sau ông ta, im lặng không lên tiếng rẽ vào một hẻm nhỏ ít người.

Đối phương đứng ở cuối ngõ nhỏ chờ cô, Thời Yên bước nhanh đi tới, hỏi ông ta: "Chú Chu, xảy ra chuyện gì?"

Khi cô và bố gia nhập nhóm cướp biển, chú Chu đã ở bên trong, tuổi chú Chu xấp xỉ bố Thời Yên, khá chiếu cố hai bố con họ, khi Thời Yên còn

https://thuviensach.vn

nhỏ ngoài bố thì thích ông ta nhất.

Vẻ mặt chú Chu khá hoảng loạn, bởi vì nhíu mày nên nếp nhăn trên mặt cũng gia tăng: "Có chuyện lớn!"

"Chuyện gì?"

Chú Chu không trả lời, mà từ trong túi móc ra thứ gì đó, Thời Yên theo bản năng lại gần muốn nhìn, không nghĩ tới ông ta lấy ra một bình xịt, không chút do dự xịt lên mặt cô.

Thời Yên sửng sốt, còn không kịp có phản ứng thì cảm thấy trước mắt tối sầm, tiếp đó mất đi tri giác. Chú Chu thấy cô hôn mê bất tỉnh, khom lưng thật cẩn thận thử lại, xác định cô thật sự hôn mê bất tỉnh, mới cất bình xịt: "Bình xịt tên nhóc Đàm Tuấn Dương làm thật đúng là rất dùng được."

Ông ta khiêng Thời Yên lên, ngồi vào một chiếc xe không quỹ chờ ở bên ngoài, nhanh chóng rời đi.

Lục Cảnh Nhiên quét dọn xong, không nhìn thấy Thời Yên ở chỗ cũ, hơi nhăn mày. Anh dạo qua cửa ra vào một vòng, vẫn không thấy bóng cô, chỉ đành dùng đầu cuối liên lạc với cô.

Yêu cầu kết nối đầu cuối phát ra, toàn bộ đá chìm đáy biển.

Lục Cảnh Nhiên nhăn chặt mày, anh đi đến cổng trường, hỏi thăm bảo vệ gác ở đó: "Xin hỏi bác có thấy sinh viên trao đổi hệ thực vật, Thời Mỹ Lệ không ạ."

Lục Cảnh Nhiên nổi tiếng trong trường, Thời Mỹ Lệ là em họ anh, tự nhiên cũng cọ được chút nhiệt độ, bảo vệ có ấn tượng với cô: "Con bé vừa rồi ở chỗ này dạo hai vòng, sau đó đi về phía trước."

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn." Lục Cảnh Nhiên cảm ơn bảo vệ, đi theo phương hướng ông chỉ. Dọc theo đường đi không thấy bóng dáng Thời Yên, Lục Cảnh Nhiên đi đến trước hẻm nhỏ, nhìn vào bên trong.

Hẻm này không sâu, bên trong không một bóng người, chỉ có một con mèo hoang, ở ven tường kêu meo meo hai tiếng.

Trong lòng Lục Cảnh Nhiên dự cảm không tốt, mà trực giác anh từ trước đến nay rất chuẩn.

Anh ngồi chuyến xe trường học cuối cùng đi về nhà, nếu trong nhà cũng không có người, vậy anh có thể cân nhắc báo cảnh sát.

Về đến nhà, trong nháy mắt Lục Cảnh Nhiên mở cửa, trong lòng liền trầm xuống. Ở cửa không có giày của Thời Yên, cô khẳng định chưa về. Lục Cảnh Nhiên thay dép lê, đi đến phòng Thời Yên nhìn thoáng qua, bên trong quả nhiên rỗng tuếch.

Nếu là em họ thật của anh mất tích, anh khẳng định lập tức báo cảnh sát, nhưng anh biết, người trong nhà này cũng không phải em họ anh thật sự, hơn nữa thân phận còn rất khả nghi. Báo cảnh sát nói không chừng cảnh sát thuận tay bắt cô thì sao?

Ăn ngay nói thật, Lục Cảnh Nhiên sau khi nhớ dáng vẻ em họ mình thế nào, lập tức lên mạng lục soát tội phạm truy nã của tinh tế..... Không biết may mắn hay là bất hạnh, anh không tìm được người giống Thời Yên.

Anh còn đang suy nghĩ chuyện này, bỗng nhiên nhận được một yêu cầu kết nối của người lạ, trực giác người này khả năng có liên quan tới việc Thời Yên mất tích, Lục Cảnh Nhiên nhận. Hình ảnh 3D hiện lên, là Thời Yên bị trói trên một cái ghế, nhìn qua còn đang hôn mê. Lục Cảnh Nhiên híp mắt, không nói gì, một giọng nói trải qua xử lý từ hình lập thể truyền tới.

https://thuviensach.vn

"Em họ cậu trong tay chúng tôi, muốn cô ta sống thì mang mười triệu tinh tệ tới chuộc cô ta."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Tôi không có nhiều tiền như vậy."

Lời thuyết minh nói: "Gia cảnh của cậu chúng tôi đã sớm hỏi thăm, mười triệu đối với các người mà nói không phải việc khó. Cậu chỉ có thời gian một ngày chuẩn bị, giờ này ngày mai, nếu tôi không nhìn thấy tiền, vậy cậu tới nhặt xác cho em họ cậu đi."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Lập tức lấy ra nhiều tiền mặt như vậy sẽ khiến cảnh sát chú ý. Không thể trực tiếp dùng đầu cuối chuyển sao?"

"Hừ, cậu cho là tôi ngốc sao? Đầu cuối đều dùng tên thật, cậu chân trước vừa chuyển, chân sau không phải tôi bị cảnh sát bắt? Làm sao lấy tiền mặt đó là vấn đề của cậu, cậu chỉ cần thời gian này chiều mai đưa tiền tới nhà xưởng số 23 khu phía Tây. Còn nữa, cậu tốt nhất đừng giở trò, nếu cậu báo cảnh sát, chúng tôi sẽ giết con tin."

Lục Cảnh Nhiên nghe đến đó, cười hừ một tiếng: "Ông là người Trái đất?"

Đối phương rõ ràng sửng sốt, không nói nữa, Lục Cảnh Nhiên thản nhiên nhếch miệng, nói với hắn: "Ông không cần khẩn trương, chỉ có người Trái đất mới có thể nghĩ ra thủ đoạn này."

"..... Tóm lại ngày mai tôi không thấy tiền, cậu cũng đừng nghĩ thấy em gái cậu!" Người nọ nói xong, nhanh chóng kết thúc trò chuyện.

Lục Cảnh Nhiên thu lại nụ cười khóe miệng, ánh mắt dần trầm xuống. Lần trước anh mất trí nhớ chính là Thời Yên làm hại, vết thương trên người anh cũng là cô đánh, tuy rằng anh tạm thời không biết thân phận và mục đích của cô, nhưng hiển nhiên, cô cũng không phải người mình.

https://thuviensach.vn

Chuyện lần này là cô thật sự bị bắt cóc, hay là bọn họ liên hợp lại, cố ý đặt bẫy anh? Dùng lời của người Trái đất, chiêu này gọi là gậy ông đập lưng ông.

Anh mới không đi.

Lục Cảnh Nhiên bước nhanh về phòng mình, "cạnh" một tiếng đóng cửa.

Thời Yên hôn mê đại khái nửa giờ nữa mới dần tỉnh lại. Tình huống có vẻ không ổn, hiện tại cô bị người trói trên một cái ghế, tay và chân đều không động đậy, phòng này cũng rất xa lạ, cô cau mày, hướng ngoài cửa hô lên: "Chú Chu! Chú làm cái gì?"

Rất mau, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, chú Chu mở cửa, nhìn thoáng qua Thời Yên ngồi trên ghế: "Cháu tỉnh?"

Thời Yên bất mãn trừng ông ta: "Chú có ý gì?"

"Đây không thể trách chú Chu, ai bảo cháu phản bội quân liên minh?" Chú Chu nhìn cô, trong mắt còn mang theo vài phần thất vọng, "Cháu lại vì một người hành tinh Suva mà phản bội chúng ta, bọn họ đối xử với người Trái đất chúng ta như thế nào cháu quên hết rồi sao?"

Thời Yên cười một tiếng: "Nếu không phải người hành tinh Suva thu nhận chúng ta, chúng ta hiện tại còn đang làm dân chạy nạn ở vũ trụ."

"Hừ, bọn họ thu nhận chúng ta, lại không cho phép chúng ta bước vào khu trung ương, chỉ có thể sinh hoạt với dân nghèo khu phía Tây, cháu quên mẹ cháu chết như thế nào sao?"

Ông ta nhắc tới mẹ Thời Yên, Thời Yên liền mím môi, cô yên lặng một hồi lâu, mới nói: "Đây chẳng lẽ không phải người Trái đất gieo gió gặt bão sao? Là chính chúng ta hủy diệt nhà mình, người hành tinh Suva thu

https://thuviensach.vn

nhận chúng ta, sau khi chúng ta khôi phục một ít nguyên khí lại nghĩ muốn chiếm lĩnh hành tinh của người khác? Đây còn không phải là chuyện nông phu và con rắn sao!"

"Chú không muốn biện luận với cháu, nếu chúng ta thật sự sống tốt ở đây thì sẽ không đi làm cướp biển tinh tế. Nếu cháu không giết được Lục Cảnh Nhiên, chúng ta nghĩ cách khác."

Lòng Thời Yên trầm xuống: "Các người định làm như thế nào?"

"Chuyện này không liên quan đến cháu." Chú Chu nói xong, lập tức đi ra ngoài.

Thời Yên vẫn luôn bị trói ở chỗ này, chú Chu cũng không cho cô ăn cơm tối, nhưng đêm nay bị dày vò không chỉ một mình, Lục Cảnh Nhiên cũng là suốt đêm không ngủ. Ngày hôm sau trời vừa mới sáng, anh đã dậy.

Cả một đêm hôm qua, trong đầu anh tất cả đều là Thời Yên, rõ ràng nhận định đây là cái bẫy, anh lại không khống chế được lo lắng cho cô. Anh theo thói quen đến vườn thí nghiệm, cầm lấy bình nước đặt ở bên cạnh. Trong bình nước không phải nước trong, mà là đựng dịch dinh dưỡng số lượng vừa phải anh tự phối trộn, sáng sớm mỗi ngày anh rời giường, chuyện thứ nhất chính là tới chăm sóc thực vật trong vườn thí nghiệm.

Hôm nay, ngoài vườn mọc một màu xanh mới, Lục Cảnh Nhiên hơi sửng sốt, không chớp mắt mà nhìn chằm chằm chồi non kia.

Hạt giống mà cô bé khu phía Tây bán cho anh lúc trước, vậy mà có một hạt nảy mầm.

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 149: Học Trưởng U Buồn (11)

Lục Cảnh Nhiên nhìn chồi non mới nhú, nao nao. Mỗi ngày anh đều tưới nước cho mấy hạt giống này, nhưng nhìn qua hoàn toàn không có dấu hiệu nảy mầm, trong lòng anh cũng rõ ràng, cô bé kia rất có thể chính là kẻ lừa đảo.

Nhưng hiện tại có một hạt kỳ tích đâm chồi non.

Anh nhìn chằm chằm chồi non kia hồi lâu, mở hình thức chụp ảnh của đầu cuối, chụp lại tình hình này của nó, sau đó gửi cho Thời Yên.

Thời Yên đương nhiên không nhận được, trên đầu cuối đều có định vị và một phím có tác dụng báo cảnh sát, cho nên lúc cô tỉnh lại, đầu cuối đã không còn trên cổ tay. Cô có cố thế nào cũng không tháo được dây thừng trên người, không biết là dùng công nghệ cao gì, cô hơi động mạnh một chút còn phát ra tiếng cảnh báo.....

Sau khi Thời Yên làm ầm ĩ vài lần cả đêm, cuối cùng bởi vì không có cơm ăn mà an phận.

Phòng này không có cửa sổ, cô không biết thời gian cụ thể bên ngoài, nhưng lúc này cô đói như vậy, khẳng định là trời đã sáng. Cô không biết tới cùng Đàm Tuấn Dương muốn đối phó với Lục Cảnh Nhiên như thế nào, có điều cô đoán, nếu trói cô tới đấy, rất có thể là định dùng cô làm con mồi? Lục Cảnh Nhiên sẽ đến cứu cô sao?

https://thuviensach.vn

Cô không chắc, em họ Mỹ Lệ thật sự cũng xa cách với Lục Cảnh Nhiên, càng đừng nói hàng giả như cô, hơn nữa Lục Cảnh Nhiên rất có thể đã khôi phục ký ức.

Vậy anh càng không thể tới cứu cô.

Thời Yên nghĩ đến đây, tâm trạng nặng nề, cô gọi hệ thống, hỏi nó: "Ta nhớ Thương thành hệ thống có cái có chức năng đọc mười chương sau của tiểu thuyết đúng không?"

【 Đúng vậy, có điều chỉ là đọc mười chương sau của tiểu thuyết gốc, hướng đi của cốt truyện phó bản cũng bởi vì biểu hiện của người khiêu chiến có thể xuất hiện hướng đi khác tiểu thuyết gốc. 】

"Há, mi mở Thương thành hệ thống cho ta nhìn xem, hiện tại ta không có tay để nhấn."

【.....】

Trong một mảnh lặng im, trước mặt Thời Yên xuất hiện giao diện Thương thành quen thuộc, vị trí chính giữa trên cùng chính là đạo cụ đọc mười chương sau của tiểu thuyết mà cô muốn.

Giá bán 500 tích phân.

Hiện tại Thời Yên có tổng 640 tích phân, nếu cô không dùng, trở lại thế giới hiện thực có thể đổi 64 nghìn nhân dân tệ, tiêu 500 tích phân thì sẽ tổn thất 50 nghìn!

Chịu đựng đau lòng, Thời Yên nói với hệ thống: "Mi mua giúp ta đi."

Thương thành tự động bắn ra một nhắc nhở mua sắm, hỏi Thời Yên, Thời Yên nói "Xác định".

https://thuviensach.vn

【 Đinh! Mua sắm đạo cụ thành công, hiện tại sẽ đưa cốt truyện mười chương sau vào trong đầu ngài, xin chuẩn bị sẵn sàng tiếp thu! 】

Tiếng hệ thống vừa dứt, cảm giác đầu trướng lên Thời Yên quen thuộc truyền đến, nhưng lần này đỡ hơn khi truyền ký ức thế giới, cảm giác khó chịu chỉ liên tục ngắn ngủn vài giây.

Thời Yên suy đoán không sai, Đàm Tuấn Dương tìm chú Chu bắt cóc cô, cũng đặt bẫy để Lục Cảnh Nhiên tới cứu cô, Lục Cảnh Nhiên trải qua một phen đấu tranh tư tưởng, cuối cùng..... không tới cứu cô!! Tuy rằng Lục Cảnh Nhiên không tới, nhưng quân liên minh Trái đất vẫn phát động tổng tiến công quân đế quốc, mà Thời Yên..... bị dùng để tế cờ!

Câu chuyện này BE!!!

"Định mệnh, cái quỷ gì vậy trời, ai muốn đọc cái truyện kiểu này! Trả 50 nghìn lại cho ta!!"

【..... Thương phẩm một khi bán ra, không thể hoàn trả. 】

"Hệ thống rởm gì vậy, suốt ngày chỉ biết chơi ta!" Thời Yên tức giận muốn điên lên, "Tác giả này lại gắn cái mác ngọt văn cho nó?? Lúc mấy người chọn truyện không xét duyệt một chút sao!"

【 Nếu cô có nghi vấn, hoan nghênh khiếu nại văn học Tấn Giang! 】

Thời Yên: "....."

Cô hiểu, hệ thống này có chuyện gì, chỉ biết đổ lỗi cho Tấn Giang!

Khả năng bởi vì cảm xúc kích động quá mức, cô vô ý giãy giụa vài cái, tiếng báo động chói tai lại lần nữa truyền ra từ trên người mình.

Ngoài cửa rất mau có người tới, lần này không phải chú Chu, trên tay gã còn cầm một cây dùi cui điện, Thời Yên lập tức thành thật: "Hiểu lầm

https://thuviensach.vn

hiểu lầm, tôi chỉ là hơi mắc tiểu."

"Nhịn." Người đàn ông lạnh lùng nói.

"..... Tôi không nhịn được, xin các anh mủi lòng thương, để tôi đi WC đi."

Người đàn ông hoạt động bả vai: "Chết thì không cần WC, đỡ phải phiền toái."

"....." Thời Yên khụ một tiếng, "Tôi đột nhiên cũng không gấp lắm, ngài tiếp tục làm việc đi, không cần để ý tôi."

Người đàn ông như uy hiếp bật dùi cui điện, dòng điện phát ra tiếng xèo xèo: "Cô tốt nhất đừng giở trò, kiên nhẫn của tôi không tốt như lão Chu đâu, người chết mới sạch sẽ."

Thời Yên ngậm chặt miệng, mặt mỉm cười nhìn gã.

Ngoài cửa lại truyền đến một trận tiếng bước chân có tiết tấu, Thời Yên cùng người đàn ông đồng thời nhìn về phía cửa.

Là Đàm Tuấn Dương.

Cậu ta không mặc đồng phục, mà đổi quân trang liên minh, khuôn mặt hiện còn non nớt phối hợp với bộ quân trang cũng không cảm thấy kỳ kỳ lắm, có thể là bởi vì cặp mắt kìa của cậu ta lão thành không hợp với độ tuổi.

Sau khi cậu ta tiến vào, người đàn ông vừa rồi còn kiêu ngạo trước mặt Thời Yên lập tức biến thành con cừu non ngoan ngoãn, rất lễ phép chào hỏi cậu ta. Đàm Tuấn Dương đẩy mắt kính, bảo người nọ đi ra ngoài, tự mình đi tới trước mặt Thời Yên, nụ cười không hề độ ấm: "Nói cho cô

https://thuviensach.vn

một tin tức tốt, không lâu trước đây Lục Cảnh Nhiên rút mười triệu tinh tệ tiền mặt, có vẻ là chuẩn bị tới cứu cô."

Thời Yên kinh ngạc mở to hai mắt: "Cái gì, tôi vậy mà đáng giá mười triệu tinh tệ??"

Ở nhóm cướp biển lăn lộn lâu như vậy, mọi người đều nói mình là người mệnh tiện, Thời Yên lúc này mới phát hiện thì ra mình không giống bọn họ.

Đàm Tuấn Dương lại cười, lần này cười chân thành hơn lần trước, nhìn ra được cậu ta thật sự trào phúng: "Căn cứ tình báo của tôi, Lục Cảnh Nhiên hiện tại đã khôi phục ký ức, dưới tiền đề biết thân phận thật của cô, anh ta lại đến cứu cô, thật là chân ái."

Thời Yên không nói chuyện, Đàm Tuấn Dương nhìn cô một lát, lại nói: "Có điều, cũng không loại trừ anh ta định tương kế tựu kế, một lưới bắt hết chúng tôi. Nhưng chẳng sao, hy sinh một ít quân liên minh có thể đổi một mạng Lục Cảnh Nhiên, vẫn đáng giá."

Thời Yên nhíu mày nói: "Vì sao nhất định phải phát động chiến tranh, mấy người đã chiếm lĩnh hành tinh Seagarson còn chưa đủ sao?"

"Đương nhiên không đủ, tôi cho rằng cô rất rõ ràng, mười hành tinh Seagarson cũng kém một hành tinh Suva." Đàm Tuấn Dương nhìn cô, sau một lúc lâu, làm ra vẻ than thở, "Vốn tôi rất thưởng thức cô, nhưng không nghĩ tới cô vì một người đàn ông mà từ bỏ tín ngưỡng của mình, thật là khiến người ta quá thất vọng rồi."

"Cút đi, ai thích được đồ tiểu nhân đê tiện như cậu thưởng thức!"

"Tôi đê tiện? Nói về đê tiện, cô chính là số một số hai. Tôi nhớ rõ, lúc cô sáu tuổi đã lừa một phi thuyền của người hành tinh Suva, còn dùng việc này khoe khoang thật nhiều năm, đúng không?"

https://thuviensach.vn

Thời Yên: "....."

Đàm Tuấn Dương cười hừ một tiếng, xoay người đi ra ngoài, cánh cửa lại lần nữa đóng lại, trong phòng trở về yên tĩnh.

Lời Đàm Tuấn Dương vừa nãy hãy còn bên tai, Thời Yên yên lặng một trận, cảm thấy hình như mình rất đê tiện.

Thời gian từng chút qua đi, quân liên minh thật sự vô cùng cầm thú, một miếng cơm cũng không cho Thời Yên ăn, có vẻ muốn đói chết cô. Thời Yên vừa khát vừa đói cả người còn đau, cô cảm thấy cô không chống cự được đến lúc Lục Cảnh Nhiên tới cứu cô.

"Hệ thống à, mi có đạo cụ gì chạy trốn được không?"

【 Đạo cụ chạy trốn không có, đạo cụ tăng cảm giác chắc bụng có, cô muốn không? 】

"Bao nhiêu tiền?"

【100 tích phân. 】

..... Đó chính là 10 nghìn đấy.

"Thôi, ta vẫn nên chết về thế giới hiện thực ăn đồ ăn thật sự còn hơn. Nói thật, đồ ăn hành tinh này tệ quá thể, ta quả thực không dám tưởng tượng ở chỗ này cả đời sẽ thế nào."

Thời Yên mới nói được tới đây, liền nghe được bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, tinh thần cô rung lên, không chớp mắt nhìn ngoài cửa. Cửa mở ra, đi vào chính là chú Chu, ông ta không nói hai lời trực tiếp dùng dùi cui điện làm Thời Yên hôn mê.

Trước khi Thời Yên ngất xỉu, suy nghĩ cuối cùng là -- cút mẹ đi, cô không chơi! :)

https://thuviensach.vn

Lượng điện chú Chu dùng trên người Thời Yên đã dày công tính toán, Thời Yên ngất xỉu hai mươi phút thì tự tỉnh lại. Vị trí của cô đã thay đổi, nơi này hình như là một cabin, nhưng nhìn qua hơi cũ, cô ngồi dưới đất, phía sau không có ghế dựa, chẳng qua tay chân vẫn bị trói.

Phía trước có một camera đối diện mình, Thời Yên nhìn qua, ánh đèn bên cạnh ống kính chợt lóe, xuất hiện một hình ảnh.

Thời Yên cau mày nhìn, cảnh tượng bên trên biến thành khu phía Tây, một giọng nói từ ngoài ống kính truyền tới, nghe giống tiếng chú Chu: "Cậu đã thấy người, để tiền lại, người cậu mang đi."

Một trận tiếng bước chân qua đi, Lục Cảnh Nhiên xuất hiện ở ống kính, Thời Yên thấy anh, theo bản năng gọi anh một tiếng: "Lục Cảnh Nhiên!"

Lục Cảnh Nhiên xuyên qua ống kính nhìn cô, giọng nói nghe không khác thường ngày: "Hình ảnh anh gửi em, em thấy không?"

"....." Thời Yên im lặng trong chớp mắt, mới nói, "Hình ảnh gì? Đầu cuối của em đã sớm bị bọn họ thu rồi!"

Mắt Lục Cảnh Nhiên máy máy, nói: "A, giống như lúc ấy em tháo đầu cuối của anh ư?"

Thời Yên: "....."

Anh quả nhiên nhớ lại tất cả.

"Tối ngày đó tập kích đường số 9, căn bản không phải anh, mà là em, đúng không?"

Thời Yên mím môi, nói: "Là đồng bọn của em, bọn họ phụ trách dụ cảnh sát, để cho em thêm nhiều thời gian hơn."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên lại "a" một tiếng: "Đồng bọn mà em nói không phải chính là những kẻ bắt cóc em chứ?"

"..... Bọn em đã từng là đồng bọn."

Lục Cảnh Nhiên không nói chuyện, đặt cái vali trên tay xướng dưới chân: "Số tiền mấy người muốn ở chỗ này, dẫn người ra."

Chú Chu nói: "Nó ở ngay cabin phía trước, cậu đặt tiền ở nơi này, tự đến đón nó, chúng tôi cầm tiền sẽ đi."

Thời Yên nói: "Đừng nghe bọn họ, bọn họ khẳng định động tay động chân ở cabin."

Chú Chu cười lạnh, hướng về phía Thời Yên nói: "Cháu vẫn thật khăng khăng một mực với người đàn ông này, chú cảm thấy khổ sở thay mẹ cháu."

"Cảm ơn, không cần."

Chú Chu lại cười một tiếng, nói với Lục Cảnh Nhiên: "Cabin đã mở hệ thống tự bạo, mười lăm phút sau sẽ nổ tung, cậu không muốn cứu nó cũng được, chúng ta ở chỗ này nhìn nó nổ thành pháo hoa đi."

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, nhìn chằm chằm ông ta một hồi, bước nhanh về phía cabin, chú Chu cười như gãi đúng chỗ ngứa, xem ra không chỉ có Thời Yên đầu óc có vấn đề, người hành tinh Suva này, đầu óc cũng có vấn đề.

Ông ta nhìn Lục Cảnh Nhiên đi về phái cabin, xách vali tiền lên, nói với người phía sau: "Chúng ta rút trước đã."

Lục Cảnh Nhiên không để ý bọn họ, anh mở cửa cabin liền thấy Thời Yên ngồi ở bên trong. Nỗi lo từ tối hôm qua đến giờ rốt cuộc cũng lắng

https://thuviensach.vn

xuống, anh đang muốn đi vào, Thời Yên ở đối diện hét lớn một tiếng: "Anh đứng ở đó đừng nhúc nhích, tự em đi ra!"

https://thuviensach.vn

CÙNG NAM CHÍNH NGỌT VĂN YÊU ĐƯƠNG

Bản Lật Tử

dtv-ebook.com

Chương 150: Học Trưởng U Buồn (Hết)

Lục Cảnh Nhiên bị Thời Yên hét lớn một tiếng chấn động đứng tại chỗ.

Thời Yên quỳ rạp trên mặt đất, suy yếu nói: "Anh đừng tiến vào, anh vừa vào cánh cửa khẳng định lập tức đóng lại! Em tự bò ra ngoài!"

Lục Cảnh Nhiên: "....."

Anh nhìn Thời Yên bị trói tay trói chân, yên lặng: "Em có thể được không?"

"Em có thể!" Thời Yên nói, vốn định từ trên mặt đất ngồi dậy, sau đó chậm rãi nhảy ra, nhưng hiện tại cả người cô không có sức lực, chỉ có thể nằm rạp trên đất, như con sâu nhích ra bên ngoài.

"....." Lục Cảnh Nhiên nhìn dáng vẻ của cô, khóe miệng không nhịn được giật giật, vào lúc anh tự hỏi có muốn giúp cô không, cabin đột nhiên truyền đến một tiếng "tích".

"Cảnh cáo, thiết bị tự bạo đã khởi động, hiện tại bắt đầu đếm ngược, 4 phút 59 giây, 4 phút 58 giây....."

Thời Yên vừa nghe, không nhịn được mắng: "Không phải đã nói mười lăm phút sao!"

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên nhíu mày, không chờ Thời Yên chậm rãi nhích dần nữa, trực tiếp đi vào, muốn bế cô lên. Anh vừa bước vào cửa cabin, cánh cửa như Thời Yên lường trước, "oanh" một tiếng đóng lại.

"....." Thời Yên nhìn cánh cửa đóng chặt, tuyệt vọng nói với Lục Cảnh Nhiên, "Không phải bảo anh đừng tiến vào sao, năm phút đồng hồ em có thể bò ra ngoài!"

"..... Anh cởi trói cho em rồi nói." Lục Cảnh Nhiên tiến lên, nâng Thời Yên dậy, mới vừa đụng vào dây thừng trên người cô, lập tức có dịch nhầy từ dây thừng chảy ra.

Lục Cảnh Nhiên lập tức trầm xuống, cái này hình như là tác phẩm đoạt giải của Đàm Tuấn Dương ở cuộc thi Tiaivo, một loại thực vật kiểu mới chính cậu ta tạo ra. Loại thực vật này có thể nhận biết chủ nhân, khi có sinh vật ngoài chủ nhân động vào sẽ chảy ra dịch nhầy làm tê mỏi thần kinh.

Loại dịch nhầy này có tác dụng rất mau, Lục Cảnh Nhiên lúc này đã cảm giác mình không thể nhúc nhích. Thực vật trên người Thời Yên chảy ra dịch nhầy, nhanh chóng khô héo, tự nhiên tách khỏi người Thời Yên, Thời Yên vui vẻ động động tay chân, sau đó phát hiện Lục Cảnh Nhiên khác thường: "Anh làm sao vậy?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh không cẩn thận đụng phải dịch nhầy thứ này chảy ra, tạm thời không động đậy nổi."

Thời Yên nhăn mày lại: "Vậy phải bao lâu mới có thể động?"

"Căn cứ lần trước Đàm Tuấn Dương nói ở hội giao lưu, ít nhất cần mười lăm phút."

Hiện tại chỉ có hơn bốn phút, Thời Yên vội vàng đứng lên: "Em đi tìm cửa, sau đó kéo anh ra ngoài."

https://thuviensach.vn

Cô định nói cũng, nhưng hiện tại cô thật sự không cũng nổi.

Camera lại lần nữa lập loè một chút, mặt Đàm Tuấn Dương xuất hiện giữa không trung. Thời Yên và Lục Cảnh Nhiên đồng thời nhìn qua, Đàm Tuấn Dương cười với bọn họ, dường như rất vừa lòng với trạng thái lúc này của Lục Cảnh Nhiên: "Thật là quan tâm sẽ bị loạn, nếu là ngày thường, anh sẽ không nhìn không ra đây là tác phẩm lần trước tôi đoạt giải."

Lục Cảnh Nhiên không trả lời, ngược lại Thời Yên hỏi cậu ta: "Mười triệu tinh tệ đã cho cậu, vì sao cậu còn không thả chúng tôi!"

Đàm Tuấn Dương nói: "Cô ngốc thật hay ngốc giả thế? Cô rõ ràng biết tôi muốn không phải mười triệu tinh tệ, hơn nữa anh ta cũng không phải tới một mình, đám lão Chu trên đường về đã quân bị đế quốc bắt được."

Lục Cảnh Nhiên hừ lạnh một tiếng: "Trước khi tôi tới đã sớm bố trí với nguyên soái, cậu muốn mạng tôi, mấy người cũng đến chôn cùng."

Tiếng Đàm Tuấn Dương còn lạnh hơn anh: "Bộ mặt của người hành tinh Suva các anh cũng không phải hôm nay tôi mới thấy rõ, đúng rồi, Thời Yên, cô còn chưa biết nhỉ, người hành tinh Suva vẫn luôn có lấy người Trái đất làm thí nghiệm trên cơ thể người."

Thời Yên sửng sốt, cô trước nay chưa từng nghe qua chuyện này: "Cậu nói cái gì?"

"Bất ngờ lắm hả? Lục Cảnh Nhiên biết đó."

Thời Yên nhìn qua, Lục Cảnh Nhiên mím môi, một lát sau mới nói: "Anh cũng là gần đây mới biết được, nguyên soái và anh đều phản đối thí nghiệm này."

"Hữu dụng sao?" Đàm Tuấn Dương cười nhạo nói, "Thời Yên vẫn luôn không tìm được tư liệu về thí nghiệm hồi sinh thực vật Trái đất ở chỗ

https://thuviensach.vn

anh, bởi vì căn bản không có nghiên cứu này, cái mác hồi sinh thực vật Trái đất này chính là các người ngụy cho cho thí nghiệm trên cơ thể người mà thôi."

Thời Yên nhìn Lục Cảnh Nhiên: "Anh cũng tham dự?"

"Anh không có, anh gia nhập phòng thí nghiệm chỉ là muốn ngăn cản bọn họ!"

Đàm Tuấn Dương lại a một tiếng: "Nói thật dễ nghe, đầu tiên mấy người dùng người nghèo khu phía Tây làm thí nghiệm, sau đó chính là người Trái đất, mấy người có tư cách gì nói chúng tôi dơ bẩn?" Cậu ta nhìn về phía Thời Yên, nói với cô: "Tôi có thể coi như cô là bị anh ta che mắt, nhất thời không nhận rõ, nếu hiện tại cô muốn trở về, tôi có thể giúp cô mở cửa."

Thời Yên lặng yên, nói: "Được, cậu mở cửa cho tôi."

Đàm Tuấn Dương lại nở nụ cười: "Cô đừng mơ dẫn anh ta đi cùng, hiện tại anh ta còn chẳng động đậy được, cô chỉ có thể một mình đi đến cửa, tôi mới có thể mở cửa cho cô, nếu cô trở về kéo anh ta, tôi sẽ lập tức đóng cửa. Cái cabin này chỉ có một nút điều khiển cánh cửa ở trong tay tôi, hai người trốn không thoát đâu."

Thời Yên hơi nắm tay, như đang suy nghĩ, qua vài giây, cô lại thả tay ra, cười một tiếng, ngồi xuống bên cạnh Lục Cảnh Nhiên: "Cậu thích mở hay không kệ, tôi lười đi rồi."

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, nhíu mày: "Em đi đi, đừng quan tâm anh."

Thời Yên cười nói với anh: "Em cảm thấy nơi này khá tốt, ở chỗ này chúng ta không cần phải quan tâm người hành tinh Suva, người Trái đất, thí nghiệm trên cơ thể người, chiến tranh tinh cầu, nơi này chỉ có hai chúng ta."

https://thuviensach.vn

Lục Cảnh Nhiên mím môi, nhìn cô thật lâu.

Đàm Tuấn Dương hừ một tiếng: "Tùy cô."

Cậu ta ném xuống hai chữ này lập tức ngắt kết nối, thời gian ngắn trong cabin chỉ còn lại tiếng điện tử đếm ngược tính giờ, cách lúc tự bạo chỉ còn hơn hai phút.

Lục Cảnh Nhiên thử giật giật tay, nói với Thời Yên bên cạnh: "Em mở album đầu cuối của anh ra đi."

"Làm cái gì?" Thời Yên tò mò xích lại, cho rằng Lục Cảnh Nhiên có cách chạy trốn.

Lục Cảnh Nhiên nói: "Có ảnh anh chụp sáng sớm hôm nay."

Thời Yên: "....."

Cô mở album của Lục Cảnh Nhiên, hình mới nhất là một chồi non: "Đây là hạt gì nẩy mầm?"

"Hạt giống cô bé ở khu phía Tây bán cho anh."

Thời Yên cực kỳ kinh ngạc: "Vậy mà không phải hạt giống giả?"

"Ít nhất hạt này không phải."

Thời Yên nhìn chằm chằm tấm ảnh một lát, nói với Lục Cảnh Nhiên nói: "Thật là đẹp."

Lục Cảnh Nhiên cười một chút, hỏi cô: "Mẹ em là như thế nào?"

Người bắt cóc Thời Yên nhắc tới chuyện mẹ cô, Lục Cảnh Nhiên có chút để ý. Thời Yên thở ra một hơi, nói: "Không có gì, chính là điều kiện khu phía Tây không tốt, mẹ em bị bệnh, cũng không có tiền chữa trị, cuối

https://thuviensach.vn

cùng bệnh chết. Sau khi mẹ chết, bố em trở nên say rượu, tật xấu uống rượu của em chính là học được từ chỗ ông, sau đó, ông ấy đi làm cướp biển tinh tế mang theo em đi cùng."

Lục Cảnh Nhiên nghe xong, không biết nên nói cái gì, anh sinh ra đã sống ở khu trung ương, vẫn luôn sống cuộc sống sung túc, mà người khu phía Tây, ngay cả bệnh cũng không khám nổi. Khi còn nhỏ bố mẹ anh chỉ giáo dục anh đừng đến khu phía Tây, anh cũng chưa từng suy nghĩ sâu xa, khu phía Tây rốt cuộc có cái gì.

Thời Yên thấy anh lại toát ra vẻ u buồn, cười nói: "Xem đã đến lúc này, em nói cho anh một bí mật, kỳ thật cô bé năm đó lừa phi thuyền của anh chính là em."

"..... Cái gì?"

"Trước khi anh nói em cũng không biết người kia là anh, nhưng tên ngốc xui xẻo ở hành tinh Kenbo bị một cô bé dùng một cái kẹo giả lừa mất phi thuyền, hắn là không tìm ra người thứ hai đâu."

Lục Cảnh Nhiên: "....."

"Ai, đừng quá khổ sở, em chính là nhờ chuyện này khoe khoang thật nhiều năm, hơn nữa bởi vì em còn nhờ có chiến tích này, địa vị trong nhóm cướp biển còn rất cao đấy!"

"..... Thật làm người ta vui vẻ mà."

Đếm ngược đã đến 60 giây cuối cùng, Thời Yên cười một tiếng, tiếp tục nói chuyện của mình với Lục Cảnh Nhiên: "Em từng nói với anh, hạn sử dụng của đồ ăn Trái đất rất ngắn, đây là thật. Lúc mẹ em tới hành tinh Suva mang theo một túi nước cốt lẩu, vẫn luôn không nỡ ăn, để mãi đến quá hạn sử dụng. Khi còn nhỏ em thèm lắm, lén nấu để ăn, tuy rằng đã quá

https://thuviensach.vn

thời hạn nhưng hương vị làm em cả đời khó quên, ừm, lúc sau tiêu chảy một tuần cũng thật khiến người ta khó quên."

Lục Cảnh Nhiên rốt cuộc cười một tiếng, Thời Yên từ trong túi tiền lấy ra một cái kẹo, đưa tới trước mặt anh: "Em còn có một cái kẹo Trái đất, anh muốn không?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cái kẹo kia, tràn ngập hấp dẫn như cái kẹo năm đó cô bé đưa cho anh ở hành tinh Kenbo: "Một chiêu còn muốn lừa anh hai lần?"

"Lần này là thật, không phải lừa gạt anh." Thời Yên mở giấy gói kẹo ra, bên trong bọc một viên kẹo màu cam, "Không phải cục đá mà! Nhưng cái kẹo này cũng quá thời hạn, anh muốn ăn không?"

Lục Cảnh Nhiên mở miệng, Thời Yên thuận thế đút viên kẹo vào trong miệng anh: "Thế nào?"

Lục Cảnh Nhiên nhấm nháp một chút, nói: "Ừ, rất ngọt."

Thời Yên nở nụ cười, cô nghe mười giây đếm ngược cuối cùng, nhìn Lục Cảnh Nhiên nói: "Ngày mai em mời anh đi ăn cơm nhé."

Lục Cảnh Nhiên hơi ngạc: "Ngày mai?"

"Ừ, mời anh đi ăn lẩu Trái đất, được không?"

Lục Cảnh Nhiên nhìn cô cười: "Được."

Hình ảnh Thời Yên thấy sau cùng chính là nụ cười này của Lục Cảnh Nhiên, dường như che đi ánh lửa ngập trời, sau tiếng vang lớn ầm ầm, thế giới quay về yên lặng, tiếp theo truyền đến tiếng nói quen thuộc của hệ thống.

https://thuviensach.vn

【 Đinh! Chúc mừng vượt qua phó bản 《 Học trưởng u buồn học 》, đạt được 100 tích phân hệ thống, nam chính tặng 100 tích phân! 】

Thời Yên vẫn còn ngây ra: "Qua ải??"

【 Đúng vậy, thỏa mãn điều kiện quả ải, hệ thống kết luận là qua ải! 】

"..... Điều kiện qua ải của mấy người là cái gì?"

【 Nếu nam chính không tới cứu cô, hoặc là cô vứt bỏ nam chính chạy một mình thì kết luận là BE. 】

Thần trí Thời Yên bắt đầu chậm rãi hồi phục: "Cho nên ta..... vượt qua toàn bộ phó bản?"

【 Đúng vậy! Chúc mừng người khiêu chiến vượt qua toàn bộ phó bản, khiêu chiến sắp kết thúc, quay về thế giới hiện thực, xin chuẩn bị sẵn sàng! 】

Tâm trạng bi thương vừa rồi của Thời Yên biến mất sạch sành sanh, nghĩ đến có thể nhìn thấy Lục Cảnh Nhiên ở hiện thực, còn có chút khẩn trương: "Đến đi!"

Tiếng nhắc nhở đi qua, Thời Yên lại trải qua một trận "say máy bay" nghiêm trọng, sau đó một giọng nữ dịu dàng quan tâm hỏi bên tai: "Cô Thời, cô có khỏe không?"

Thời Yên chậm rãi mở mắt, thấy rõ đối diện là người phụ nữ mặc đồng phục đang mỉm cười: "Tôi đã trở về?"

"Đúng vậy." Phục vụ khách hàng VIP tháo con chip trên người cô, đỡ cô ra khỏi máy chơi game, lễ phép đưa cốc nước ấm qua, "Cô muốn uống

https://thuviensach.vn

miếng nước trước không? Đây là nước đường glucose, có thể giúp cô bổ sung năng lượng."

"Được, cảm ơn." Thời Yên uống một ngụm, hỏi cô ấy, "Tôi ở bên trong bao lâu?"

"Tổng cộng tám giờ."

Thời Yên có chút kinh ngạc, cô ở bên trong trải qua nhiều thế giới như vậy, thế giới hiện thực mới qua tám giờ: "Cái kia, khi nào tôi có thể nhận thưởng?"

Phục vụ khách hàng mỉm cười nói: "Đầu tiên, chúc mừng cô hoàn thành khiêu chiến, nhận được khen thưởng phong phú bất ngờ của công ty chúng tôi, bởi vì chúng tôi cần thời gian chuẩn bị, cho nên mong cô 9 giờ sáng mai đúng giờ tới công ty nhận, có thể chứ?"

"Được." Cô đánh giá thời gian này, bọn họ cũng sắp tan ca, "Vậy tôi về trước."

"Được, bên chúng tôi có xe chuyên dụng đưa đón cô, xin đi theo tôi."

Thời Yên hơi nhướng mày, tốt như vậy sao? Cô thật đúng là không nghĩ tới sẽ có xe chuyên dụng đón đưa.

Phục vụ khách hàng dẫn cô đi lối đi chuyên dụng của tổng giám đốc làm lòng Thời Yên rất thấp thỏm, ra khỏi công ty, ngoài cửa có một chiếc siêu xe sang trạng sáng lên.

Thời Yên càng ngày càng chờ mong "khen thưởng phong phú bất ngờ" ngày mai.

Siêu xe đưa Thời Yên tới trước chung cư cũ, bình tĩnh thong dong lái xe đi, cô chạy một mạch lên nhà, thả mình trên giường. Trời ơi trời ơi, cô

https://thuviensach.vn

không phải đang nằm mơ chứ! Chờ ngày mai đổi lấy phần thưởng lớn, cô sẽ đi tìm Lục Cảnh Nhiên, sau đó bao nuôi anh!

Lòng mang tâm nguyện tốt đẹp, Thời Yên tắm rửa một cái rồi đi ngủ sớm.

Bởi vì tâm trạng quá phấn khởi, nửa đêm cô mới thật sự ngủ được, 6 giờ sáng, đồng hồ báo thức đúng giờ vang lên, Thời Yên tắt báo thức, lại theo thói quen tính ngủ giấc nữa.

Ba giây sau, cô đột nhiên ngồi dậy, nhớ tới "khen thưởng phong phú bất ngờ" của mình!

Động tác nhanh chóng rửa mặt xong, Thời Yên đặc biệt kẹp tóc, lại thay một cái váy và áo khoác đẹp nhất mới đi ra ngoài chen lấn tàu điện ngầm. Sau hôm nay, cô chính là cô gái không bao giờ phải đi tàu điện ngầm chen chúc nữa!

Tòa cao ốc Cảnh Thời đứng sừng sững trên con đường đắt nhất ở thành phố A, Thời Yên lòng đầy ngưỡng mộ ngước nhìn nó một phen, giẫm lên giày cao gót đi vào.

Tiếp đãi cô vẫn là nhân viên phục vụ ngày hôm qua, cô ấy cũng vẫn như cũ dẫn Thời Yên đi lối đi chuyên dụng của tổng giám đốc. Thời Yên thấp thỏm như ngày hôm qua, thấp thỏm nhất chính là thấy cô ấy ấn con số tầng cao nhất.

"Cái kia..... Chúng ta đi tới tầng cao nhất sao?"

Phục vụ khách hàng lễ phép nói: "Đúng vậy."

"Há....." Thời Yên nghĩ, phần thưởng lớn như vậy khả năng cần Văn phòng tổng giám đốc xử lý.

https://thuviensach.vn

Nhưng cô sai rồi, phần thưởng không phải Văn phòng tổng giám đốc xử lý, mà là đích thân tổng giám đốc xử lý!

Thời Yên nhìn cánh cửa văn phòng tổng giám đốc trước mặt, cười gượng với nhân viên phục vụ khách hàng: "Nhận phần thưởng còn cần gặp tổng giám đốc trước sao?"

"Đúng vậy." Nhân viên phục vụ khách hàng mỉm cười nói, "Tổng giám đốc đang ở bên trong chờ cô, mời vào."

"..... Không phải là tổng giám đốc của các cô muốn đổi ý chứ? Chúng ta đã ký hợp đồng rồi."

"Cô yên tâm, đây là quá trình bình thường của công ty."

..... Được thôi, cô tạm thời tin tưởng. "Vậy tôi đi vào."

"Mời."

Thời Yên hít sâu một hơi, đẩy cửa ra đi vào. Văn phòng này rất giống văn phòng Lục tổng thế giới thứ nhất, ngay cả người ngồi trước bàn làm việc..... cũng rất giống.

"Lục, Lục tổng??" Thời Yên ngu ngơ tại chỗ.

Người đàn ông ăn mặc tỉ mỉ chăm chút trước mắt, thấy thế nào cũng là Lục Cảnh Nhiên!

Lục Cảnh Nhiên nghe thấy tiếng cô, ngước mắt nhìn lại đây, sau khi thấy cô, anh khẽ mỉm cười: "Gọi khách khí như vậy?"

"....." Không đợi tí, cô cần chỉnh lại mạch suy nghĩ, "Anh là tổng giám đốc công ty Cảnh Thời?"

"Phải."

https://thuviensach.vn

"Anh là nam chính Lục Cảnh Nhiên?"

"Phải."

"Không phải em còn trong trò chơi chứ???"

"..... Không phải." Lục Cảnh Nhiên nhìn cô, mặt mày đều là ý cười nhàn nhạt, "Trò chơi này chính là công ty anh tổ chức, bởi vì anh cũng muốn chơi một chút, cho nên lợi dụng chức vụ, chơi cùng với em."

"..... Em có thể hỏi một chút, vì sao trùng hợp là em không?"

Lục Cảnh Nhiên nói: "Anh nói là chọn ngẫu nhiên, em tin không?"

"....." Cô không thế nào tin. Thời Yên bình tĩnh một chút, dùng trái tim mạnh mẽ của mình tiếp nhận giả thiết này, lại quan tâm hỏi: "Phần thưởng của em đâu? Em tới đổi phần thưởng."

Lục Cảnh Nhiên nói: "Ở ngay trước mặt em này."

Thời Yên: "....."

Đừng, đừng nói giỡn với cô.

"Anh không nói giỡn với em." Như thể xem thấu tâm tư của cô, Lục Cảnh Nhiên cười nhẹ nói, "Bản thân anh chẳng lẽ còn không tính khen thưởng phong phú bất ngờ sao?"

Thời Yên: "....."

Xem như tính đi, nhưng cái này không giống dự đoán của cô.

Lục Cảnh Nhiên cười lấy áo khoác tây trang, nói với cô: "Đi thôi."

"Đi đâu?"

https://thuviensach.vn

"Không phải nói hôm nay mời anh ăn cơm sao?"

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (1)
Chương 2: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (2)
Chương 3: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (3)
Chương 4: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (4)
Chương 5: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (5)
Chương 6: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (6)
Chương 7: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (7)
Chương 8: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (8)
Chương 9: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (9)
Chương 10: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (10)
Chương 11: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (11)
Chương 12: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (12)
Chương 13: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (13)
Chương 14: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (14)
Chương 15: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (15)
Chương 16: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (16)
Chương 17: Tổng Giám Đốc Ma Cà Rồng Thân Yêu (Hết)
Chương 18: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (1)
Chương 19: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (2)
Chương 20: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (3)
Chương 21: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (4)
Chương 22: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (5)
Chương 23: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (6)
Chương 24: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (7)
Chương 25: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (8)
Chương 26: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (9)
Chương 27: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (10)
Chương 28: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (11)

https://thuviensach.vn

Chương 29: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (12)
Chương 30: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (13)
Chương 31: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (14)
Chương 32: Ảnh Đế Siêu Thích Viết Thư Tình (Hết)
Chương 33: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (1)
Chương 34: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (2)
Chương 35: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (3)
Chương 36: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (4)
Chương 37: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (5)
Chương 38: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (6)
Chương 39: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (7)
Chương 40: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (8)
Chương 41: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (9)
Chương 42: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (10)
Chương 43: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (11)
Chương 44: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (12)
Chương 45: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (13)
Chương 46: Vương Gia Mỗi Ngày Đều Giả Vờ Không Yêu Ta (Hết)
Chương 47: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (1)
Chương 48: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (2)
Chương 49: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (3)
Chương 50: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (4)
Chương 51: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (5)
Chương 52: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (6)
Chương 53: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (7)
Chương 54: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (8)
Chương 55: Hôm Nay Cũng Muốn Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (9)
Chương 56: Hôm Nay Cũng Muốn Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (10)
Chương 57: Hôm Nay Cũng Muốn Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (11)
Chương 58: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (12)
Chương 59: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (13)
Chương 60: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (14)

https://thuviensach.vn

Chương 61: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (15)
Chương 62: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (16)
Chương 63: Hôm Nay Cũng Phải Nỗ Lực Cứu Vớt Thế Giới (Hết)
Chương 64: Mary Sue Phiền Não (1)
Chương 65: Mary Sue Phiền Não (2)
Chương 66: Mary Sue Phiền Não (3)
Chương 67: Mary Sue Phiền Não (4)
Chương 68: Mary Sue Phiền Não (5)
Chương 69: Mary Sue Phiền Não (6)
Chương 70: Mary Sue Phiền Não (7)
Chương 71: Mary Sue Phiền Não (8)
Chương 72: Mary Sue Phiền Não (9)
Chương 73: Mary Sue Phiền Não (10)
Chương 74: Mary Sue Phiền Não (11)
Chương 75: Mary Sue Phiền Não (12)
Chương 76: Mary Sue Phiền Não (13)
Chương 77: Mary Sue Phiền Não (14)
Chương 78: Mary Sue Phiền Não (Hết)
Chương 79: Thiên Kim Chục Tỷ (1)
Chương 80: Thiên Kim Chục Tỷ (2)
Chương 81: Thiên Kim Chục Tỷ (3)
Chương 82: Thiên Kim Chục Tỷ (4)
Chương 83: Thiên Kim Chục Tỷ (5)
Chương 84: Thiên Kim Chục Tỷ (6)
Chương 85: Thiên Kim Chục Tỷ (7)
Chương 86: Thiên Kim Chục Tỷ (8)
Chương 87: Thiên Kim Chục Tỷ (9)
Chương 88: Thiên Kim Chục Tỷ (10)
Chương 89: Thiên Kim Chục Tỷ (11)
Chương 90: Thiên Kim Chục Tỷ (12)
Chương 91: Thiên Kim Chục Tỷ (13)
Chương 92: Thiên Kim Chục Tỷ (14)

https://thuviensach.vn

Chương 93: Thiên Kim Chục Tỷ (15)
Chương 94: Thiên Kim Chục Tỷ (16)
Chương 95: Thiên Kim Chục Tỷ (17)
Chương 96: Thiên Kim Chục Tỷ (18)
Chương 97: Thiên Kim Chục Tỷ (19)
Chương 98: Thiên Kim Chục Tỷ (20)
Chương 99: Thiên Kim Chục Tỷ (Hết)
Chương 100: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (1)
Chương 101: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (2)
Chương 102: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (3)
Chương 103: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (4)
Chương 104: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (5)
Chương 105: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (6)
Chương 106: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (7)
Chương 107: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (8)
Chương 108: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (9)
Chương 109: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (10)
Chương 110: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (11)
Chương 111: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (12)
Chương 112: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (13)
Chương 113: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (14)
Chương 114: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (15)
Chương 115: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (16)
Chương 116: Nữ Idol Đệ Nhất Giang Hồ (Hết)
Chương 117: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (1)
Chương 118: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (2)
Chương 119: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (3)
Chương 120: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (4)
Chương 121: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (5)
Chương 122: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (6)
Chương 123: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (7)
Chương 124: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (8)

https://thuviensach.vn

Chương 125: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (9)
Chương 126: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (10)
Chương 127: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (11)
Chương 128: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (12)
Chương 129: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (13)
Chương 130: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (14)
Chương 131: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (15)
Chương 132: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (16)
Chương 133: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (17)
Chương 134: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (18)
Chương 135: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (19)
Chương 136: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (20)
Chương 137: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (21)
Chương 138: Bạn Trai Người Máy Của Tôi (Hết)
Chương 139: Học Trưởng U Buồn (1)
Chương 140: Học Trưởng U Buồn (2)
Chương 141: Học Trưởng U Buồn (3)
Chương 142: Học Trưởng U Buồn (4)
Chương 143: Học Trưởng U Buồn (5)
Chương 144: Học Trưởng U Buồn (6)
Chương 145: Học Trưởng U Buồn (7)
Chương 146: Học Trưởng U Buồn (8)
Chương 147: Học Trưởng U Buồn (9)
Chương 148: Học Trưởng U Buồn (10)
Chương 149: Học Trưởng U Buồn (11)
Chương 150: Học Trưởng U Buồn (Hết)

https://thuviensach.vn